கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுத்தசைவராகிய

ஸ்ரீ பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

திருவிளையாடற்புராணம்

மதுரைக்காண்டம்.

கயிலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனமகாவித்துவான்

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

மாணாக்கராகிய

சென்னை கவர்ன்மெண்டு நார்மல்பாடசாலை தமிழ்ப்புலவராயிருந்த

சோடச அவதானம்

தி-க. சுப்பராயசெட்டியாரால்

தாம் இயற்றிய உரையோடு

சென்னை:

பா. சோமையரவர்களது

ஆதிகலாநிதியச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887

சர்வசித்துஸு வைகாசி.

விலை ரூபா-௪. அணா-[illegible]

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

புரசை - அஷ்டாவதானம் வித்துவான்

ஸ்ரீசபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

புவிதிகழ்பணாமுடி யிவராத்தளிமத்—திறையெனநெடுங்க ணறிதுயிலமர்ந்த—பண்ணவனமுதலாப் பாறபடுமூவரும்—எண்ணியதமதொழி னண்ணுதன்றுணையின்—வழிநின்றுனுற்ற வாளாமேவும்—அழிவிலின்பத் தருட்கடற்பெருமான் எல்லையின்மான்மியம் பல்லவோதும்—சைவமுதலாந் தசபுராணங்களு—ளுய்வகைநிறுவு முயர்காந்தத்திற்—சனற்குமார சங்கிதைமுதலா—வுனற்குமாராருய் ஒங்குமவகுப்பினுட்—சங்கரசங்கிதை யங்கணிறைதரூஉ—உலகமாம்புருடற் கலகிலாத்துவாரு—சாந்தமாவயங்குசீா வாய்ந்தமாமதுரை—மான்மியமெனைத்தும் வடமொழிதன்னின்—மேன்முறைக்கண்ணே விரிதரவுள்ளன—தேன்சுவையதனினுந் தீஞ்சுவைபயக்கும்—தென்றமிழ்மொழியால் சிற்சிலவாகத்—துன்றினபயிலத் தொகுத்தனர்சில்லோர்—ஆங்கவையனைத்தும் பாங்குறத்திரட்டிச்—சுத்தசைவ வித்தகத்தொன்மைசால்—பரஞ்சோதிமுனிவா கிரம்புறவியற்றிய—வரஞ்சேர்திருவிளை யாடன்மாபுராணத்—திடம்பெறுநுண்பொருள் எளிதிலெவர்க்கும்—மடம்படவிளங்க வடநூற்கவிஞரால்—இந்நூன்முதனூல் இயல்பினாய்ந்து தொன்னூலுரைநயந் தோற்றக்காட்டியும்—ஆங்காங்கமைந்த அரும்பொருள்சொற்சுவை—ஈங்குநனிவியப்ப இயைதரக்காட்டியும்—தன்னூலியனடை தோன்றயாங்கெவரும்—எந்நூல்விதியோ வெனவயராமல்—இலக்கணவிலக்கியம நலக்கக்காட்டியும்—பன்னலமகிடைப்பச் சொன்னலந்தழைப்ப—மிகுத்துரைபடாது வகுத்துரையெழுதினன்—அன்னவன்யாரெனில் அறையக்கேண்மின்—தன்னொருதுணையா மனினி[illegible]குரவன்—அளவையுள்யாமறிந்தவைசிலகூறுதும்—அல்கலினிலைசெறிதொல்காப்பியமுதல்—சொல்காவியம்பல துகளறவுணர்ந்தோன்—எவ்வகைநூலா யினுங்கேட்பவர்தமக்—கவ்வவ்வுளக்கிடை யளந்தெடுத்திசைப்போன்—பதிபசுபாசப் பான்மையைத்தெரிக்கும்—மதிகொள்சித்தாந்த வாய்மைகைவந்தோன்—தான்கற்றனவெலாம் தராதலத்துள்ளோர்—ஊன்புக்குருக்க வுரைப்பவனெனவும்—இதுபோற்பன்னய மெதனினுமிலையென்—றையந்தீர வையங்கிளக்கவும்—பராவுறுசைவ புராணம்பற்பல—மன்பதையனைத்து மின்புறநொடித்தோன்—திசையுலாமவனிசை பகர்வதற்கரிதென்ப தேனாக்ஷியபுகழ் மீனாக்ஷிசுந்தரப்—புலவர்கோமான்பாற் பலகலையுணர்ந்துளோன் அன்னவைக்கமைய மன்னியநடையோன்—சிவமேபரமெனத் தேர்ந்தவனடியர்தம் தவவேடமேபொரு டாளெனக்கொண்டோன—பூதிசாதனம் போற்றியொழுகும் நீதியிற்பிறழா நிலைமையுடையோன்—கன்னல்கமுகங் காணையாரும்—பன்னினர் களிப்ப யாங்கணும்படப்பைசூழ்—திரிசிரபுரத்துள் வரிசைகூர்வாழ்க்கையன்—வீரராகவமால் விழுத்தவப்பேற்றால்—நீர்தவழிப்பெரு நிலமிசைவந்துளோன்—தவறிலாச்சோடச வவதானத்திறல்—விறபணமாண்பு மிக்கசீர்க்குரிசில்—சுயபராயச்சுகுணநாவலனே.

சென்னைராஜதானிகலாசாலையில் தமிழ்ப்புலமைநடாத்திய
மஹாவித்துவான் கொட்டையூர்சிவக்கொழுந்துதேசிகர்குமாரரும்
திருவாவடுதுறையாதீன மஹாவித்துவான்
ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்
திருவனந்தபுரம்
மஹாராஜாகலாசாலைத் தமிழ்த்தலைமைப்புலவரும் ஆகிய

சாமிநாததேசிகரவர்களியற்றிய

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

திருவளர்மார்பன் சரோருகப்புனிதனை—பொன்னுலகிறைவனை முன்னுளபு
லவரும்—பெயருமுருத்திரபிரளயமதனில—ஈறுறற்கஞ்சிக்கயிலையையெய்தி—அற
த்தினை வெள்ளேறாக்கிப்புரந்தெனக—காத்தருளொருவ போற்றிவரம்பெற்று—
வேரடிகிளைத்தவிர் வேதமாலாகணியாப்—பட்டிசாலப் பருப்பினவாக—ஆரணமாகம
மாருநூலெல்லாந்—திரிநூறைகடம்பா டவியிறைசிவபிரானை—சுந்தரசுயம்பு சமட்டி
யிலிங்கமாயச்—சகளீகரித்தது நானிருந்தடியார—பரவிநான்கின் பருப்பமிகுத்துய்
யச்—செய்தருள்லீலா வடமொழிச்செய்யுளை—சுத்தசைவ சித்தாந்தமரபில—வ
டகலைதென்கலை வரம்புதெரிந்த—பாலுசோதிமுனிவரை பகாந்தென்மொழித்—தி
ருவிளையாட லெனுமொருநூலுக்—கடைமினைத்து மனிதவுயிர்போற்றும்—அம்பி
கையொருபா லமைத்தவனைபக்—யெனவுணர்த்தவனோரு வாய்துமினைனவில—
சைவசாத்திரங்கள் தழுவநாற்கவிஞருட—நசரிமெச்சி யுச்சியைச்சிட்ட—குன்றினி
லேற்றுங் கொழுஞ்சுடர்விளக்கினை—நாவலகையுரைய நன்குறப்பொருந்த—விளங்
கப்பொழித்து வெளிப்படுத்தினரால்—வானவர்மகிழ மாதவர்புகழ—மன்னவர்வ
ணங்கப் பொன்னவிர்மணங்கச்—சிதம்பரவேடய மிதம்பெறத்தோன்றி—இலக்கிய
விலக்கண விருங்கடற்பருகி—லைக்கமதியரவு ணைபுனச்சூடியோன்—புரமபொடி
படப்ப பொருப்புவில்லெடுப்பான்—அண்டமகலந்தரா சமைத்தமதலையின்—இசைப
ரந்துயர்ந்த திரிசிரமலையில்—காலுற்றெழுந்து காசினியதிப—சீர்தித்தடித்தலத்
திசைதிசைவீசிச்—சைவாகமநூற முறைபொழிந்த—மீனாட்சிசுந்தர வெழிலியினை
யருள்—பெற்றுச்சிறந்தோர் தமயிறபெரியோன்—தராதலமேந்தர தாவிலவளஞ்
சேர்—திரிசிரபுரமெனுஞ் செல்வப்பதியினன்—காரார்க்கண்ணிக் கணணுதல்கழல
பணி—சிராகவமால் மெய்த்தவத்துதித்தோன்—ஞமூர்க்கக்கொடைச்சிவத ருயரபே
றருப—கொடிபடர்ந்தோங்கக் கொள்கொம்பாயிருந்தனை—இலக்கணவியாய மிலைவ
யளந்தறியும்—பதிபசுபாசப் பதிநூனவையற—விதிமுறையோதித் தெளிந்ததவித்த
கனை—அடுத்தவைபைம்பொ ஞாகுங்குருவில் — சதத்வேதியிற் சார்ந்தோதம்
மை—அறிவுகொளுத்துங் கலையருளறிஞனை—அவையினையறி வோரறிவாக—அ
வதானம்புரிந் தகமகிழவுறுத்தும்—சுப்பராயப்பெயர்ச் சுகிர்தநாவலனே.

திருவாவடுதுறையாதீன மகாவித்துவான்
திரிசிரபுரம்
ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்,
தஞ்சை மிஷன்கலாசாலை தமிழ்ப்புலவரும் ஆகிய

ஐயாசாமிபிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூவளர்சததளப் பொகுட்டுறைபுத்தேள்—துவளரண்டத் தொகுதியாவும்—
நீற்றுவிற்முகவிழுத்தகப்படைத்து—மன்னுயிர்த்தொகைக்கு மாசிலின்பம்—துன்னு
றநிறுத்திய தகளிலவ்வைப்பில்—மாண்படவயங்கும் வடநூறன்னிற்—காண்படு

பதினெண் கவின்புராணத்துள்—சிறந்தோங்கிய சிவபுராணமீரைந்தி—லொன்றாங் காந்தத்தொன் றுபிரிவாறினுள்—ளாந திருவாலவாய்வாய்ந்தமான்மியத்தை—ஆதி யிலொருபரஞ்சோதிமாமுனிவரன்—செந்தமிழ்ப்பாவாற் சந்தமுறவகுத்தனன்— அஃதிதுகாறுமாய்ந்தநற்புலவரால்—இஃதனையென்ன வியன்றமாணவாக்குச்—செ வியறிவுறாததத்தெளிந்தேவந்தனா, அதனால்—சில்லோர்க்கன்றிப் பல்லோர்க்குமபய ன்—இல்லாதிருந்தவியற்கைநோக்கி—எளிதினிலெவருமிரும்புலமையெய்தப்—பன சில்சொறபொருட்சுவைபாரித்தோங்கப்—பதிபசுபாசப்பகுப்பினிதுவிளங்க—இதுவெ னப்பேரிலக்கியங்கணைடிதோங்க—அன்னவையாவு மடைவுபெறக்காட்டிக்—கருத்து மெச்சமும் கரிசறுமகலமும்—பொருத்துதன்னுரையுட் பொதிந்தோங்கவரைந்தன ன்—அன்னவன்றன்மை யறையககேண்மின்—சந்தனப்பொதியச் செந்தமிழ்க்குரவ ன்—அகத்தியப்புலவனறன் முகத்தியலாதி—உணர்ந்தமாணாக்கரு ளொருமுதலவ னுர்—தொல்காப்பியனெனச் சிலகாலத்துமுன்—அவ்வகத்தியனே யருளுருக்கொ ண்டாங்—கிவ்வுலகத்து னெழில்பெறத்தோன்றித—தெய்வவியற்பெருஞ்சைவபுரா ணம—சொறசுவைபழுத்துசுவில்பிரபந்தம—பற்பலபகாந்தபாவலரேறும்—ஞானு ட்பியோர்புகழ்நாவலர்கோமான்—மீனாட்சிசுந்தர மேலோன்றன்பால்—ஐந்திலக்க ணமுண் ரடியரிற்றலைவனாய—வந்தபுகழின் வண்மைசாற்க்கோன்—அரிசிலாவளஞ் சோ ணாவிரிந்திருழ—திரிசிரபுரமவாழ் செல்வவாழ்க்கையன — நன்னடைவாய்மை நல ற்றி யூறபிற்றா—இன்னியலமைந்தவிருங்குணமுடையோன்—சிவமேபொருளெ னாத்தயவமேபூணுமு—நாமமேவிய வீரராகவமால்—செய்தவப்பேறறின் றிருவெனவந் தோன்—பெயயலைசெறிக்கும கொடைசால்குலத்துள். செந்தரகோத்திரச்சீரமைமேவி யோன—உலகெங்கலவியி னுணர்ச்சியிற்சிறந்தோன், அப்பாரவணிசடையரன்பா லன்புசெய—சுப்பராயத் துகளில்புலவன்—ஆற்றவுஞ்செய்த கோட்டமின்றிக்— கிடசிலதந்தெழிப் யியற்றுமுதவிக—குதவிசெயவாரிங் கொருவருமிலையால்—எம்ம னோர்நம்மா லதனினும்இதனை—யேற்றமென்றெண்ணுவதன்றி—ஆற்றுவதொன்றும யணியிலையே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அப்பராமதியணிசெஞ்சடைநந்தெம்மானறுபத்துநான்குதிருவிளையாட்டென்னு ம், ஒப்பிலாக்காவியமாமொருதொனனூலுககுட்கிடையாமபொருட்சுவைமிக்குயாந் துதோனற, மெய்ப்பராவும்புகழசோகவிஞர்வேந்தன்மீனாட்சிசுந்தரநாவலன்மாணா ககன, சுபபராயபபுலவனுரைவிரிநதுததொல்லுலகிலெலலோர்க்குந்துலக்கினனே.

ஸ்ரீகைலாயபரமபரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்துச்சீஷரும்,

ஷை யாதீன மஹாவித்துவான்

திரிசிரபுரம் - ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள்

மாணாக்கரும்,

தில்லைவிடங்கன் வித்துவான்

மாரிமுத்துப்பிள்ளையவர்கள் பௌத்திரரும்

ஆகிய.

சு-வேலுசாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மருவிளையாடலையகன்றமணிமார்பிலுறையமகிழ்மாலும்வெண்மை
யுருவிளையாடலமகனுஞ்சதமகனுநிதமகலாதுவந்துபோற்றக்
கருவிளையாடலையுளுற்றுமலம்போக்குமதுரேசர்கருணைமேய
திருவிளையாடலைவடமாமொழியினின்றுதென்மொழியாற்சேர்த்திமல்க. (க)

கண்ணியநால்வகைச்சொல்லுநயம்படவைத்தீரைந்துகலனுமேவித்
தண்ணியநரர்ந்தனைசேர்தந்துவரும்பத்திரசந்தயங்கியூறப்
பண்ணியனுமொழிகவைகள்பாக்கடொறுங்கனிசெய்யப்பரனைப்போற்றும்
புண்ணியனுஞ்சுத்தசைவப்பரஞ்சோதிமுனிவனவில்புராணநூற்கே. (உ

கருத்தமாயக்கட்வின்கரைகாணுர்க்குலகோபகாரமாகத்
திருத்தமாய்ப்பதப்பொருளுநதெளிதரவாங்காங்கொளிர்விசேடத்தோடு
பொருத்தமாயியற்குறிப்புமபொறித்துமலமாயையெனும்புன்மையாலாம்
வருத்தமாய்த்தின்பருளும்வாய்மையுறுசிததாந்தவளமுங்காட்டி. (ா

நச்சினூர்க்கினியமதாயீநவில்பரிமேலழகராய்நயக்குநாகக்
கச்சினூர்க்கினியவருட்கியையவிளம்பூரணமாய்க்காட்டுமுன்னு
வைச்சினூர்க்கினியதெனவரையாதுபத்திமையார்மனததிரேனூர்ந்து
மெச்சினூர்க்கினியபலன்விரவவியன்மணககவுரைவியக்கச்செயதான். (ச)

அன்னவனுரெனிற்றன்னையடுத்தவரைத்தனமயமதாக்குமேரு
மன்னவனாதங்களிலெண்மடங்குவருபுகழுடையோனமழுமானேந்து
முன்னவனுர்பஃறலமான்மியமுரைதரேனமலயமாமுனிவன்சொல்லேத
தென்னவனுனெனவளர்த்தமீனுட்சிசுநதரதேசிகன்பாலனபால். (ரு)

இகத்துறுதொல்காப்பியமாவிலக்கியமுமிலக்கணமுமின்பநல்கு
மகத்துறுசைவசித்தாந்தமெய்நநூலுமபன்னூலுமையந்திரச்
சகத்துறுநல்லறிஞர்புகழ்தரவுணர்நதோன்தடலுடைகொடரணிமாதின்
முகத்துறுபொறறிலகமன்னுன்ஜூறதறிஞர்குழாததிடையேமுயங்குநீரான். (சு)

திரிசிராமலைதருநஞ்சுநுதரிசித்துய்மினெனத்துலங்கக்காட்டும
பரிசிராமலைகளுததமபரனருளுக்கிலக்காகும்பரிவின்மிக்கோன்
கரிசிராமலையமர்நாற்கவிவல்லோன்வீரராகவவேண்மைந்தன
திரிசிராமலையுடையான்றிவளீரொட்டவதானஞ்செய்யுந்தீரன். (எ)

வாரணனுகிளறுமலைதோய்வனஜெறணடர்தொகையாகவகுத்தவற்றுள்
வாரணனூர்தகங்கொடுமாமகவரிந்தோர்முன்னோரைமறவாநெஞசன
காரணனுண்மலர்க்குழலாள்காணியபொன்மணிமன்றிறகவினவாடுங்
காரணனும்பராபரன்றுள்பராவுறுசுப்பராயவியற்கவிசசிங்கமேறே. (அ)

இந்நூலுரைகாரரும்

சென்னைக் கவரன்மெண்டு நார்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவரும் ஆகிய

சோடசஅவதானம்

தி. க. சுப்பராயசெட்டியார் மாணக்கர்

பிரம்பூர்

கோவிந்தராஜகவிராயரியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

உலகம்யாவும் இலகுறப்புகழும்—பொன்னெடுங்குன்றந் தன்னுறைவிட மாப்—பொருங்கயற்களித்த பெருந்திறல்வழுதியர்—வான்பிரதாபம் போன்மென ச்சேயொளி—நீட்டும்பங்கயக் கூட்டமுந்தமாது—விழுக்குடிமுதல்வனுய்ச் செழிக்

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளையாடற்புராணம்

மூலமும் உரையும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

காப்பு.

சத்தியாய்ச்சிவமாகித்தனிப்பர
முத்தியானமுதலைத்துதிசெயச்
சுத்தியாகியசொற்பொருணல்குவ
சித்தியானைதன்செய்யபொற்பாதமே.

(இதன்பொருள்)

சித்தியானைதன் செய்ய பொன்பாதம் - சித்திவிநாயகக்கடவுளுடைய செவ்வந்த பொன்போலும் அரிய திருவடிகள், சத்தியாய் சிவம்ஆகி தனி பரமுத்தி ஆன முதலை துதிசெய - சத்தியாகியும் சிவமாகியும் ஒப்பில்லாத பரமுத்தியும் ஆகிய பரசிவத்தை வாழ்த்த, சுத்தியாகிய சொல்பொருள் நல்குவ - குற்றமற்ற சொல்லையும் பொருளையும் அருளாநிற்கும்.

"ஒருநாமமோருருவ மொன்றுமிலான்" என்றபடி விளங்கும் நிஷ்களசிவம் ஆன்மாக்களுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளை மறைக்கப்பட்டபேரந்தகாரமாகிய ஆணவமலத்தைத் தன்னிச்சைவழித் தனசத்தியால் நீக்குதலால் சத்தியாயெனவும், பராசத்தியுடம்பாகப் பரசிவசிறறலைக் குறிப்பித்தற்கு ஆய் எனவும், அங்ஙனம் பராசத்தியே யுடம்பாகக்கொண்ட பரசிவம் சகளீகரித்திலதாயின் யாவுந்தொழிற்படா வாகலின் சிவமாய எனவும், பக்குவராயினார்க்கு "யோகியாயோகமுத்தி யுதவுவன்" என்றபடி ஞானாசாரியனாய உயிர்கள் மும்மலமும் அகன்று உலகாயதன்முதல் பாடாணவாதியீறாகக்கூறும பத்துவகைமுத்தியும் பழிபடுமுத்தியென்று களைந்தடையத் திருவடி முத்தியை அருளுதலால் தனிப்பரமுத்தியான எனவும், மும்மூர்த்திகளானும் அறியவொண்ணாமுதலாய சிறறலின முதலெனவும், சொல்லும் பொருளும் அம்மையப்பராய் நிற்றலானும் சற்போதத்தாலன்றி யருட்போதத்தால் துதிசெய்யவேண்டுமாதலானும் அங்ஙனம் அருளுவன பொற்பாதங்களாதலால் சுத்தியாகிய சொற்பொருணல்குவ எனவும், அடியார்கள்வேண்டியாங்கே அருளுவோர் சித்திவிநாயகராதலால் சித்திவிநாயகனெனவும், ஞானக்கிரியாரூபமாய்விளங்குதலால் செய்யபொற்பாதங்களெனவுங் கூறினார்.

தன்னிச்சைவழியென்றது சிவஞானசித்தியார், "சத்தன்வேண்டிற்றெல்லாமாஞ் சத்திதானே" என்றதனாலும், தன்சத்தியால் என்றது திருக்களிற்றுப்படியார். "நங்கையினாலனைத்துஞ் செய்தாற்போனுடனைத்து, நங்கையினாற்செய்த

ளிக்குநாயகன்" என்றதனாலும், பராசத்தியுடம்பாகப் பரசிவம் நிற்குமென்றது சித்தியார். "பொன்மைநீலாதிவன்னம் பொருந்திடப்பளிங்கவற்றின், றன்மையாய்நிற்குமாபோல் சத்திதன்பேதமெல்லாம், நின்மலன்றானாய்த்தோன்றி நிலைமையொன்றாயேநிற்பன்" என்றதனாலும், பரசிவம் சகளீகரித்திலதாயின் யாவுந்தொழிற்படாவென்றது "படைப்பாதிதொழிலும் பத்தர்க்கருளும் பாவனையுநூலும், இடப்பாகமாதராரோடி யைந்துயிர்க்கின்பமென்றும், அடைப்பானுமதுவுமுத்தி யளித்திடும்யோகும்பாசந், துடைப்பானுந்தொழிலுமேனி தொடக்கானேற்சொல்லொணாதே" என்றதனாலும், உயிர்கள் மும்மலமும் அகன்று உலகாயதன்முதல் பாடாணவாதியீறாகக்கூறும் பத்துவகைமுத்தியும் பழிபடுமுத்தியென்று களைந்தடையத் திருவடிமுத்தியை யருளுமென்றது சிவப்பிரகாசம். "அரிவையரின்புறுமுத்தி கந்தமைந்துமறுமுத்தி திரிகுணமுமடங்குமுத்தி, விரிவுவினைகெடுமுத்தி மலம்போமுத்தி விக்கிரகநித்தமுத்தி விவேகமுத்தி, பரவுமுயிர்கெடுமுத்தி சித்திமுத்திபாடாணமுத்தியிவை பழிசேர்முத்தி, திரிமலமுமகலவுயி ரருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தியதுமுத்தித்திறந்தாமே" என்றதனாலும், மும்மூர்த்திகளாலும் அறியவொண்ணா முதல் என்றது-திருவாசகம். "தேவதேவன்மெய்யசேவகன் றென்பெருந்துறைநாயகன், மூவராலுமறியொணாமுதலாயவானந்தமூர்த்தியான்" என்றதனாலுமுணர்க.

ஓர் கருமஞ்செய்வோர் அது இடையூறின்றி முடிதற்பொருட்டு முன்னர் விநாயகக்கடவுளைத் துதிசெய்வது முறையாதலால் இந்நூலாசிரியரும் தாம் எடுத்த நூல் இடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டு விநாயகக்கடவுளைத் துதிசெய்தார்.

விநாயகபுராணம் - திருவவதாரப்படலம்.

"முராரியாதிய தேவர்கள்முதலூறு முழுதுலகினிலுள்ளோர்
விராவியாதொரு காரியமாயினும் விளங்குறச்செயவெனறே
பராவியுன்னருச் சனைசெய்வோர் மனத்துறுபான்மைதந்தருளுவனன்
பிராதுசெய்பவர் காரியமூறுசெய் திடுதியென்றிவைசொல்வான்."

என்றதனாலுமுணர்க. திருமால் முதலியோர் துன்பநீங்குதற்பொருட்டுக் கசமுகாசுரனைக்கொல்லக்கொண்டருளிய மாறுபட்ட திருவுருவங்களினுந் திருமுகஞ்சிறந்ததாதலின் சித்தியானையென்றார்.

திருமால்முதலியோர்க்குத் துன்பம்விளைந்தானென்றது
மேற்படி புராணம்-கசமுகனுற்பத்திபடலம்.

"வானநாட்டுறை யும்பரால் மன்னுமானிடரால்
தானவர்குலத் தவர்களால் மற்றுளோரா தம்மால்
கானகத்துறு விலங்கினால் கருதயி றிறந்தே
யீனமுற்றிடா வகையுமெற் கிந்தரு ளென்றான்."

என்றதனாலும், மாறுபட்ட திருவுருவங்களென்றது "மணிகொண்டகோடொருமருங்குண்மையாலாண்மை வடிவென்றுமஃதின்மையோர், மருங்குண்மையால்பெண்மை வடிவென்றுமீதுகிழ் மாறியதிருக்காட்சியால், அணிகொண்டவுயர்திணையதென்றுமஃ றிணையென்று மார்க்குங்கிளத்தலரிதாம்" ஐங்கரச்சிந்தூரத்தின், என்றதனாலும் உணர்க.

ஆய் - என்றது செய்து என்னும் வாய்பாட்டெச்சத்தின் விகாரம். ஆகி என்பது மது - பாதம் அஃறிணை இயற்பெயராதலால் பாற்பொதுமைநீங்க நல்குவ என அஃறிணைப்பன்மை முடிபுதந்தார். இச்செய்யுள் பாடாண்டிணையுள் கடவுள்

சிறப்புப்பாயிரம்.

வாழ்த்து என்னும் துறை. தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம் புறத்திணையியல் "அமரர்கண்முடியும் அறுவகையானும் - புரைதீர்காமம் புல்லியபாங்கினும் ஒன்றன்பகுதியி னொன்றுமென்ப."

வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்குகவேதவேள்விவழங்குகசுரந்துவானம்
பல்குகவளங்களெங்கும்பரவுகவறங்களின்பம்
நல்குகவுயிர்கட்கெல்லாநான்மறைச்சைவமோங்கிப்
புல்குகவுலகமெல்லாம்புரவலன்செங்கோல்வாழ்க.

(இ-ள்.) வேதவேள்வி மல்குக - வேதவிதிவழுவாமல் செய்யும் யாகங்கள் குறைவில்லாமல் நிரம்புக, வானம் சுரந்து வழங்குக - (அவற்றால்) மேகங்கருக்கொண்டு காலந்தப்பாமல் மழைபொழிக, எங்கும் வளங்கள் பல்குக - (நீருண்மையால்) உலகமெங்கும் பலவளங்களும் பெருகுக, அறங்கள் பரவுக - (அவ்வளங்களால்) தருமங்கள் விருத்தியடைக, உயிர்கட்கு எல்லாம் இன்பம் நல்குக - (அத்தருமங்களால்) எல்லாவுயிர்களுக்கும் இன்பமுண்டாகுக, நான்மறைச் சைவமோங்கி உலகம் எல்லாம் புல்குக - (இப்பேறுகால்) நான்கு வேதங்களின் சம்பந்தத்தையுடைய சைவசமயமானது மற்றைச்சமயங்களுக்கும் அச்சமயநூல்களுக்கும் மேற்பட்டு எல்லாவுலகங்களிலும் நிலைபெறுக, புரவலன் செங்கோல்வாழ்க - (இவை மாறுபடாமல்) நடத்தவல்ல அரசனது செங்கோல் நீடூழிவாழ்க.

ஆளுடையபிள்ளையார் புராணத்தில். "வேள்விநற்பயன் வீழ்புனலாவது" என்னும் உண்மைத்திருவாக்கால வேள்வியைமுதற்கண்வைத்தும், இக்காரணங்களுள் ஒன்றினொன்று வினையினும் அரசன்செங்கோல் வழுவாதிருக்குமாயின் இவையும் வழுவாவென்பதுதோன்றப் புரவலன் செங்கோல்வாழ்க என்பதை யிறுதிக்கண்வைத்துங்கூறினார். வேதம்-உடலும், சைவாகமம-உயிருமாதலால், நான்மறைச்சைவமென்றார். சிவப்பிரகாசம். "வேதாந்தத்தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தம்" என்பதனாலுணர்க. இம்மைப்பயன்களைவெறுத்துச் சிவமாநதன்மைப்பெருவாழ்வையடையும் அதிபக்குவராயினார்க்கு அடையநின்றுளது அதுவாதலின், ஓங்கியுலகமெல்லாம் புல்குகவென்றார். சிவஞானசித்தியார். "வாழ்வெனுமையல்விட்டு வறுமையாஞ்சிறுமைதப்பித்,தாழ்வெனுந்தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ்சமயஞ்சாரு,மூழ்பெறலரிது" என்னுந திருவிருத்தத்தாற்காண்க. வேதமும் சைவமெனப் பொருள்கொள்ளின் - நானமறை சைவமெனப்பாடங்கொளக. ஆளுடையபிள்ளையார் புராணம். "வேதநெறிதழைத்தோங்க மிகுசைவத்துறைவிளங்க" என்றதனாலும், சித்தியார். "ஓதுசமயங்கள்பொருளுணருநூல்க ளொன்றோடொன்றொவ்வாம லுளபலவுமிவற்றுள், யாதுசமயம்பொருணூலியாதிங்கென்னி லிதுவாகுமிதுவல்லவெனும் பிணக்கதின்றி, நீதியினாலிவையெல்லா மோரிடத்தேகாண நிற்பதியாதொருசமயமதுசமயமபொருணூ, லாதலினாலிவையெல்லாமருமறையாகமத்தே யடங்கியிடமிவையிரண்டுமோனடிகழிடங்கும்" என்றதனாலுமுணர்க. ஷை தொல்காப்பியம். "அறுவகையானும்" என்றதனால் வேள்விமுடித்தற்குக்காரணம் - பஞ்சகவ்வியமாதலால் ஆனிரையையும், முடிப்போர் அந்தணரும் முனிவோருமாதலால் முனிவோரையும் அந்தணரையும, வானமென்றமையால் மழையையும், புரவலன் என்றமையால் முடியுடைவேந்தனையும, செங்கோல் என்றமையால் நிலைபெறுதற்குத்தானமாகிய வுலகினையும், வாழ்த்தியதெனக்கொண்டு பாடாண்டிணையுள் அடக்குக "கட

வுளும் முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரும் அரசரும் மறையும் காடுமென்ப" என்னுஞ் சூத்திரத்தால். சைவம் என்றமையால் கடவுளையும் மறை யென்றதனால் நான்மறையையும் உடன் எண்ணினார்.

இவை யொன்றற்கொன்று காரணமாய்நிற்றலால் காரணமாலையணி. (க)

நூற் பயன்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திங்களணிதிருவாலவாயெம்மண்ண றிருவிளையாட்டிவையன்புசெய்துகேட்போர், சங்கநிதிபதுமநிதிச்செல்வமோங்கித் தகைமைதருமகப்பெறுவர்பகையைவெல்வர், மங்கலநன்மணம்பெறுவர்பிணிவந்தெய்தார் வாழ்நாளுநனிபெறுவர்வானடைய்திப், புங்கவராயங்குள்ள போகமூழ்கிப் புண்ணியராய்ச்சிவனடிக்கீழ்நண்ணிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) திங்கள்அணி திருவாலவாய் எம்மண்ணல் திருவிளையாட்டு - சந்திரனையணிந்த திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய எமது இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்தருளிய திருவிளையாடல், இவை அன்புசெய்து கேட்போர் - இந்நூலுட்கூறிய திருவிளையாடல்களை அன்போடு வழிபட்டுக் கேட்பவர், சங்கநிதிபதுமநிதி செல்வமோங்கி தகைமைதரு மகப்பெறுவர் பகையைவெல்வர் - சங்கநிதி பதுமநிதியைப்போலும் செல்வத்தால் மிகுந்து யாவரும் நல்லொழுக்கமுடைய புத்திரர்களைப் பெறுவார்கள் பகையை வெல்வார்கள், மங்கலம் நன்மணம்பெறுவர் பிணிவந்து எய்தார் வாழ்நாளும் நனிபெறுவர்-மங்களகரமாகிய நல்ல விவாகங்களைப் பெறுவர் நோய்வந்தடையப்பெறார் நீடித்த ஆயுளையும் மிகப்பெறுவார்கள் (இவ்வாறு இம்மைப்பயன்களை நுகர்ந்து) வானுடு எய்தி புங்கவராய் அங்குள்ளபோகமூழ்கி புண்ணியராய் சிவன் அடிக்கீழ் நண்ணிவாழ்வார்-(அதன்மேல்)விண்ணுலகிற்சென்று தேவர்களா யங்குள்ள போகாதிகளை நுகர்ந்து சிவபுண்ணியங்களையும் உடையவர்களாய்ச் சிவபெருமானுடைய திருவடிநீழலில் அழியாது வாழாநிற்பர்.

ஆன்மாக்களது இச்சாஞானக்கிரியைகளுக்கிடா யிச்சாஞானக்கிரியைகளையுடையான்போன்று சுந்தரேசனடித்தருளிய திருவிளையாடலைக்கேட்டலுறுவோர் இம்மை மறுமைப்பயன்களைக்குறைவின்றி நுகர்வரென்பார், சங்கநிதி பதுமநிதிச் செல்வமோங்கி - புங்கவராயங்குள்ளபோகமூழ்கி - எனவும், சிவபுண்ணிய மிகுதியால் சிவனது திருவடியை அடைவரென்பார் - சிவனடிக்கீழ் நண்ணிவாழ்வார்- எனவுங்கூறினார்.

தேவாரம். "இம்மைவானவர் செல்வம்விளைத்திடும்" என்பதனாலும், சிவஞானசித்தியார். "புண்ணியமேனோக்கும் பாவங்கீழ்நூக்கும் புண்ணியனைப்பூசித்த புண்ணியத்தினாலே, நண்ணியஞானத்தி னிரண்டினையுமறுத்து ஞாலமொடுகீழ்மேலு நண்ணானாகி, மண்ணுமிகலோகத்தே முத்திபெறுமிவன்றானெங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கென்று குறைவின்றிக், கணணுதறனனிறைவதனிற்கலந்துகாயங் கழிந்தக்காலெங்குமாய்க் கருதாண்போனிற்பன்" என்பதனாலுமுணர்க.

திருவிளையாட்டு-இப்பெயர் தன்னையுணர்த்துதற்குத் தானமாகிய நூல்மேனிற்றலால்-தானியாகுபெயர். புண்ணியரென்பதன் இறுதியில் உயர்வுசிறப்பும்மை தொகுத்தல், சங்கநிதி பதுமநிதி குபேரனுடைய செல்வங்கள், அந்நிதிகள் சங்கவடிவாகவும் தாமரைவடிவாகவும் உள்ளன. செல்வம் மிக்கோங்கி உயர்திணையோடு

தொடர்ந்த அஃறிணை உயர்திணை முடிபேற்றுப பெறுவர் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தது. வந்து செயவெனெச்சத்திரிபு.

திங்களணி யென்னும் விசேஷணம், கேட்போர் குறையினின்றுநீங்கி இம்மையிற் பெருஞ்செல்வராய மறுமையினும அழியாவின்பததை நுகர்வாரென்னுங் கருததை யுட்கொண்டிருத்தலால் கருத்துடையடையணி.

சநதிரன் தக்கன் சாபததால் சோடசகலைகளுள் பதினைந்து கலையிழந்து ஒருகலையையும இழப்பதன்முன் சரணடையச் சிவபிரானுர் கருணைகூர்ந்து அத்தக்கன்சாபநதொடராமல அவ்வொருகலையைத் தமது திருமுடியிலணிந்து கலைவளருமபடி அனுககிரகஞ்செயதாரெனபது நூல்வரலாறு.

கந்தபுராணம் - தக்ஷகாண்டம், சந்திரசாபப்படலம் விருத்தம்.

"நீரந்தரவன்றியே திங்கடன்னிடை
ஆரநின்கலையினை யங்கையிறகொளா
வாரநிதிசடைமிசை வயங்கச்சேர்த்தினன்
சாரநிலதிவழித தக்கன்சாபமே" (உ)

கடவுள் வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வென்றுளேபுலன்களைந்தார்மெய்யுணருள்ளந்தோறுஞ்
சென்றுளேயமுதமூற்றுந்திருவருள்போற்றியேற்றுக்
குன்றுளேயிருந்துகாட்சிகொடுத்தருள்கோலம்போற்றி
மன்றுளேமாறியாடுமறைச்சிலம்படிகள்போற்றி.

(இ-ள்.) உள்ளே புலன் வென்று களைந்தார் மெய் உணர் உள்ளந்தோறும் சென்று உள்ளே அமுதம் ஊறறும திரு அருள்போறறி-உட்புலன்கள் ஐந்தும்வென்று களைநதவர்களுடைய உண்மையையுணர்ந்த இதையங்கள் தோறுஞ் சென்று அவர்கள் அறிவினுள்ளே பேரின்பமாகிய அமிர்தத்தைப் பொழிகின்ற திருவருளுக்குவந்தனம, குன்று ஏறு உள்ளே இருந்து காட்சி கொடுத்தருள் கோலமபோறறி - வெள்ளிமலைபோலும இடபத்தின்கண ஆரோகணித்துத் தரிசனங்கொடுத்தருளும திருவருட்கோலததுக்கு வந்தனம், மன்று உள்ளே மாறி ஆடும் மறைச்சிலம்பு அடிகள் போறறி-வெள்ளியம்பலத்தின்கண கால்மாறியாடியருளும் வேதங்களாகிய சிலமபுகளணிந்த திருவடிகளுக்கு வந்தனம

ஐமபுலன்வழியேசென்று அழிதன்மாலையவாம் விடயங்களை மெய்யென்று கருதாது அவறறைப் பொய்யென்று களைந்து அவையற்றேடுகூட்டி யறிவிப்பானுகிய சிவனே மெய்யென்றுணருமவிஞ்ஞானகலர்க்கு உள்ளந்தோறும் அறிவுக்கறிவாய நிறைநது நின்று ஒருமலமுமகற்றிச் சிவானந்தத்தேனை யூற்றுதல் இறைவனது செயலாதலால், உள்ளே யமுதமூற்றுநதிருவருள்போறறி எனவும், பிரளயாகலருக்கு மானமழு சதுர்ப்புசகாளகணடதிரிநேத்திரங்களோடு இடபாரூடனுய்த் தன்னியறகைவடிவே குருவடிவாகக்காட்டி இருமலமுமகறறிக் காட்சிதந்தருளுதல் அவ

னது கோலமாதலால் ஏற்றுக்குன்றுளேயிருந்து காட்சிகொடுத்தருள் கோலம்போற்றி எனவும், அவிச்சைவயத்தராகிய சகலராயுள்ள ஆன்மகோடிகளுக்கு ஸ்ரீபஞ்சாக்கர திருநடனத்தால் திரிபதார்த்தஞானத்தை விளக்கி மும்மலமுநீர்த்துத் திருவடிசூட்டியாளுதல் அவனதுமுறையாதலால் ஆடுமறைசசிலம்படிகளபோற்றியெனவுங்கூறினர்.

மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பதுபோல் மானிடச்சட்டைசாத்திப் படர்க்கையாய்முதல்வனின்று சகலருக்கு மும்மலமுமொழித்தல்செய்வானென்று கூறியிருக்கவும் நடராசப்பெருமானை அன்னோர்கட்கு இங்ஙனம் குருவாகக்கூறியது எனனையெனின்,"அடியார்க்கெளியன் சிற்றமபலவன்"எனக்கூறியிருப்பதினாலும், நிராதாரத்தில் முறையே உள்ளத்திலுணாததியும, புறத்தில் காட்சிதநதருளி மறைவதும் போலன்றிச் சகலராயுள்ள ஆனமகோடிகளெல்லாந் தரிசனமாத்திரததால் ஆணவாதிநீக்கமும் அருட்பதிவும ஆனநதப்பேறும் எளிதிற்கூட அனவரததாண்டவஞ்செய்து நிற்றலினென்க.

ஊற்றுநதிருவருள் எனவும் கொடுத்தருள்கோலம் எனவும் ஆடும் அடிகள் எனவும் உடையவராதுதொழிலை உடைமைகளமேலேற்றிக்கூறினர். (௩)

சிவசத்தி.

வேறு.

சுரும்புமுரல்கடிமலர்ப்பூங்குழலபோற்றியுத்தரியத்தொடிததோள்போற்றி
கரும்புருவச்சிலைபோற்றிகவுணியர்க்குப்பால்சுரந்தகலசமபோற்றி
யிரும்புமனங்குழைத்தென்னையெடுத்தாண்டவங்கயற்கணெம்பிராட்டி
யரும்புமிளநகைபோற்றியாரணநூபுரஞ்சிலம்புமடிகள்போற்றி

(இ-ள்.) இருமபுமனம் குழைத்து எனனை எடுத்து ஆண்ட அங்கயற்கண் எம்பிராட்டி - இரும்பையொத்த வலிய மனத்தை இளகச்செய்து (ஆணவததில் அழுந்திக்கிடந்த)என்னையெடுத்து அடிமைகொண்டருளிய மீனாக்ஷியம்மையாராகிய எமது பிராட்டியாருடைய, சுரும்புமுரல் கடிமலர் பூங்குழல்போற்றி - வண்டுகள் தேனுண்டிசைபாடும வாசனையையுடைய மலரையணிநத பொலிவினையுடைய கூந்தலுக்கு வந்தனம், உத்தரியம தொடிதோள்போற்றி - உத்தரியத்தையும் தொடியையும் அணிந்த திருத்தோள்களுக்கு வந்தனம், சிலை கருமபுருவம போற்றி - வில்போலும் வளைந்த கரிய திருப்புருவங்களுக்கு வநதனம், கவுணியர்க்கு பால்சுரநத கலசம்போற்றி-கவுணிய கோத்திரத்தில் தோன்றிய ஆளுடைய பிள்ளையாருக்குத திருஞானப் பால்சுரந்தருளிய பொறகலசம்போனற திருத்தனங்களுக்கு வந்தனம், அரும்பும் இளநகைபோற்றி - தோன்றுந் திருப்புன்னகைகளுக்கு வந்தனம, ஆரண நூபுரம் சிலம்பும அடிகள்போற்றி - வேதமாகிய சிலமபுகள ஒலிக்கின்ற திருவடிகளுக்கு வந்தனம்.

கேசாதிமுதல் திருவடிகாறும வணக்கம் கூறினர் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுப் புறச்சமயங்களொழியவும, சைவசமயம் ஓங்கவும் திருஞானப்பாலூட்டினமையாலும், ஆன்மாக்களின் பிறவி வெப்பொழியப் பேரின்ப நிழல் தருதலாலும், ஏனைய உறுப்புகளுக்கு அடைகொடுத்ததுபோலத் திருத்தனத்துக்கும திருவடிக்கும அடைகொடாதும், செம்பிற்களிம்போல ஆணவத்தோடு அத்துவிதமாயிருநத ஆன்மாக்களை ஞானக்கிரியைகளானெடுத்து அஞ்ஞான்றுதொட்டு இச்சைவழி மாயையால் தனுகரண புவனபோகங்களைக்கொடுத்து அவரவர் கன்மங்களுக்கிடாய்த்

திரோதான சத்தியாய்நின்று மாயேயமாகிய கரணசையோக விடயங்களை இன்புருவாய் நுகர்வித்துத் தொலைத்து இருவினைகளொத்தவழி மலபரிபாகத்தில் சத்திநிபாதம் விளங்கக் கருணைவடிவாய் நின்றுளதலின, இருமபுமனங்குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்ட எனவுங்கூறினார். சிவப்பிரகாசம், "இனையபலபிறவிகளி னிறந்துபிறந்தருளா னிருவினைகள்புரிநதருந்து மிகுசகலமகலா, முனமருவுமிருபயனு மொருகாலத்தருந்த முநதுறுகருநதுபய னந்தமுறவந்த, வினையுமெதிர்வினையுமுடிவினையுதவுபயனு நேராகநேராதல் மேவுங்கான்முற, சினமருவுதிரோதாயி கருணையாகித் திருநதியசத்திநிபாதந் திகழுமன்றே" என்பதனுலுணர்க.

அங்கயற்கணைமபிராட்டி என்னுந்தொடரை முன்னும் பின்னுங் கூட்டப்படுதலால் இடைநிலைத்தீவகவணி. (௪)

பரசிவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பூவண்ணம்பூவின்மணம் போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெயகொண்ட வன்றன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ணறன்சந்நிதி முந்தொழில்செயயவாளா
மேவண்ணலன்னான் விளையாட்டின்வினையைவெல்வாம.

(இ-ள்.) பூவண்ணம் பூவினமணமபோல - பூவினிறமும் பூவின்வாசமும் அபேதமாய நிறறல்போல, மெய் போதம இன்பம மெய ஆவண்ணங்கொண்டவன் தன்வலியாணைதாஙகி - உண்மையறிவானந்தங்களே திருமேனியாகும்வண்ணங் கொண்டருளிய சிவபிரானுடைய சததியின் ஏவலை மேறகொண்டு, மூன்று அண்ணல் தன் சநநிதி முத்தொழில்செய்ய - பிரமன் திருமால் உருததிரராகிய திரிமூர்த்திகளும் தன் சந்நிதியில் படைப்புக் காப்புச் சங்காரம் என்னு மூன்றுதொழில்களையுஞ்செய்யாநிற்க, வாளாமேவு அண்ணல் அன்னான் விளையாட்டின் வினையை வெல்வாம் - அசைவற்றிருக்குங் கடவுள அககடவுளுடைய திருவிளையாடல்களால் விடாது தொடருங் கருமமலத்தைக் களைவாம.

பூவினிறமும் பூவின்மணமும் பூவையன்றி வேறின்மைபோல உண்மையறிவானந்தமே சிவபெருமான் திருமேனியனறி வேறில்லை என்பார் - மெய்ப்போதவின்பமாவண்ண மெய்கொண்டவன் எனவும, "ஒரு நகரியைக்காப்பான் பாடிகாவலிட்டாங்கு" மும்மூர்த்திகளும் ஆன்மாககளுக்கு இருவினைககிடாய்ப் பிறப்பு இருப்பு இறப்புகளைப் புரியவென்பார் - வலியாணைதாங்கி மூவண்ணல் தன் சந்நிதி முத்தொழில்செய்ய எனவும், சிற்சடபேதமாயுள்ள சகல தத்துவங்களையும் அருவம் உருவம் அருவுருவமாகிய தத்துவ கர்த்தாக்களையுங் கடந்துநின்ற சுத்த சிவம் தன் சந்நிதிமாத்திரத்தான் இயக்கித் தானியங்காதுநிற்குந் தன்மையன் என்பார் வாளா மேவண்ணல் எனவும், ஆன்மகோடிகளுக்கா மவற்றைத் தனதேவலராற் பாரம்பரியங்களாய்ப் புரிதலபோலாது தன்னடியாரகள் வேண்டியவற்றை வேண்டியவாறு அளித்து மலங்களைத் துடைத்துத் திருவடியிற் சேர்த்துக்கோடலே தனது ஆதிகுணமாந் திருவிளையா - ல் என்பார் அன்னான் விளையாட்டு எனவும், அங்ஙனமுள்ள திருவிளையாடலை ஓதல் ஓதுவித்தல்முதலிய வைவகையானுங் கருமமலத்தைநீக்கிக்கோடல் துணிவென்பார் வினையைவெல்வாம எனவுங் கூறினார்.

சிவஞானசித்தியார். "சாற்றியசத்தி ரோனிற்கத் தாமரை பலருங்காந்தங் - காற்றிடுங்கனலைச் சீருங் காந்திடுங்காசினிக்கே" என்பதனாலும் "சிவனுருவருவுமல்லன் சித்தினோடசித்துமல்லன், பவமுதற்றொழில்களொன்றும் பண்ணிடுவானுமல்லன், றவமுதல்யோகபோகந் தரிப்பவனல்லனேனே, இவைபெறவியைந்துமொன்று மியைந்திடாவியல்பினானே" என்பதனாலும். தேவாரம். "வேண்டுவார் வேண்டியாங்கே, அண்ணியார்பெரிதுஞ்செய்யா ரதிகைவீரட்டனாரே" என்பதனானு முணர்க.

வாளா என்றும் இடைச்சொல் - சும்மாவென்னும் பொருண்மேனின்றது, வருமொழி முதலுயிர்வந்தமையால் ஈறுகெட்டுநின்ற மூன்று என்றும் எண் முதல் குறுகாமலும், வருமொழிமுதல் மெய்வந்தமையால் முதல் குறுகி முத்தொழில் எனவும் நின்றன. படிப்போனாயுங் கேட்போனாயுந் தன்னொருப்படுத்துக் கூறுதலால் வெல்வாம உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. (௫)

வேறு

அண்டங்க ளெல்லா மணுவாக வணுக்க ளெல்லா
மண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச் சிறிதாயி னானு
மண்டங்க ளுள்ளும் புறம்புங் கரியாயி னானு
மண்டங்க ளீன்ற துணையென்ப ரறிந்த நல்லோர்.

(இ-ள்) எல்லாம் அண்டங்கள் அணுவாகப் பெரிதாயினானும் - தன்னைநோக்குமிடத்து எல்லா அண்டங்களும் அணுவளவாய் நிற்கப் பெரிதானவனும், அணுக்கள் எல்லாம் அண்டங்களாகச் சிறிதாயினானும் - எல்லா அணுக்களும் அண்டங்களாய் நிற்கச் சிறிதானவனும், அண்டங்கள் உள்ளும்புறம்பும் கரியாயினானும் - அண்டங்களின் உள்ளும்புறம்பும் உள்ள பொருள்களுக்குச் சாக்ஷியாய் நிற்பவனும், அறிந்த நல்லோர் அண்டங்கள் ஈன்ற துணையென்பர் - வேதாகமங்களையுணர்ந்த பெரியோர் அவ்வண்டங்களைப்பெற்ற உமையம்மையாருடைய கணவன் என்று கூறுவர்.

சுத்தம் அசுத்தம் மிச்சிரமென்னும் மாயாகாரியமாயுள்ள அண்டத்தொகுதிகளெல்லாம் அணுவாம் மகாசங்காரத்தில் முறையே காரணமாயையிலொடுங்க அம்மாயை சிற்சத்தியிலொடுங்கச் சிற்சத்தி தனக்காதாரமாகிய மெய்ப்பொருளிலொடுங்கச் சின்மாத்திரமாய்ச் சேடித்துத் தானே தானாய் நிற்றலுமவதாரத்துப் பெரிதாய்நிற்றலின் பெரிதாயினானும் எனவும், யாது யாண்டொடுங்கும் அஃது அதனில் உற்பத்தியாம் மண்ணினிடம்போலுமன்னவாம் ஆவிருபாவத்தால் மீளத்தோன்றுங்கால் சத்தி சங்கற்பித்தவழிக் காரணமாயையின் காரியப்பாட்டால் அணுக்களாயொடுங்கிய அண்டங்களெல்லாம் முன்போல விரிந்து தோன்றிய அவசரத்து - "தோன்றாத்துணையாயிருந்தான்" என்பதுபோலச் சிறிதாய் நிற்றலின் சிறிதாயினானும் எனவும், முற்றுமுணர்ச்சியுற்றன்மையால் அவையிற்றின் தோற்றக்கேடுகளுக்கெல்லாஞ் சான்றாய் நிற்றலின் அண்டங்கள் உள்ளும் புறம்புங் கரியாயினானும் எனவும், காரியகாரணரூபமான தோற்றக்கேடுகளை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாமல் பயப்பிக்குஞ் சதுரப்பாடுடைய துணைவியாகிய சத்திக்கு ஆதாரமாகிய துணைவனாய் நிற்றலின் அண்டங்களீன்றதுணை எனவும், பதிபசுபாசங்களை அறுதியிட்டுரைக்கும் பதிநூலாகிய வேதாகமங்களின் றுணிபாம், அறத்தின் வழியறிந்த அருளுடையாராகச்சென்றி அவற்றிற்குமாறாய் முப்பொருட்செய்தியை முரணிக்கூறும் பசுநூல்களின் றுணிபாம், மறத்தின்வழிபோ மருளுடையார்க்கு உணரக்கூடாதாதலின் அறிந்த நல்லோர் என்பர் எனவுங் கூறினார்.

திருவிசைப்பா. "அண்டமோரணுவாம் பெருமைகொண்டணுவோ ரண்டமாஞ் சிறுமைகொண்டு" என்பதனானும்.

சிவஞானசித்தியார். "தவந்தருஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியுமன்றே" என்பதனானுமறிக.

பெரிது சிறிது என்பவற்றிற்கு அளவையைத் தோன்று வினைமுதலாகக் கொள்க. உண்டங்களென்பவற்றின் முதலில அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். உள்புறம்பு உயிர்களைமேனிற்றலால் இடவாகுபெயர்கள். துணை பண்பாகுபெயராய்ப் பண்பிமேல் நின்றது. (௬)

சொக்கலிங்கமூர்த்தி.

கலிவிருத்தம்.

பூவிநாயகன்பூமகணாயகன்
காவிநாயகனாதிக்கடவுளர்க
காவிநாயகனங்கயற்கண்ணிமா
தேவிநாயகன்சேவடியேத்துவாம்.

(இ-ள்.) பூவின் நாயகன் பூமகள் நாயகன் காவின் நாயகன் ஆதி கடவுளர்க்கு ஆவி நாயகன் - தாமரைமலரிலவீற்றிருக்குந் தலைவனாகிய பிரமன் இலக்குமிதேவியின் தலைவனாகிய திருமால் கற்பகச்சோலையின் தலைவனாகிய இந்திரன்முதலிய மற்றைக் கடவுளர்க்கும் உயிர்போலுமுள்ள தலைவனும், அங்கயற்கண்ணிமா தேவி நாயகன் - மீனாக்ஷியம்மையாகிய மாதேவியின் தலைவனுமாயுள்ள சிவபெருமானுடைய, சேவடி ஏத்துவாம் - செவ்விய திருவடிகளைத் துதிசெய்வாம்.

தேவிவிளையாட்டுடையவள், பிரமன் முதலிய தேவர்கட்கெல்லாம் சுதந்தரமின்மையும் தனது சுதந்தரசத்தியால் குண்டலிசத்தியின் வழியாய்ப் பிராணனாய் நின்று அக்கரங்களைக்கொண்டு மூர்த்திகளைச்செலுத்தலுந் தன்மையுந்தோன்ற ஆவி நாயகன் என்றார்,

மா - தேவி. இரண்டும் வடசொல்லாதலால் வருமொழிமுதல் இயல்பாய நின்றது. ஆவிநாயகன் அங்கயற்கண்ணிமா தேவிநாயகன், ஒருபொருண்மேல்வந்த பலபெயர்கள். (எ)

மீனாக்ஷியம்மை

வேறு.

பங்கயற்கணரியபரம்பரனுருவேதனக்குரியபடிவமாகி
யிங்கயற்கணகனுலகத்தெண்ணிறந்தசராசரங்களீன்றுந்தாழாக் [ட
கொங்கயற்கண்மலர்க்கூந்தற்குமரிபாண்டியன்மகள்போற்கோலங்கொண்
டங்கயற்கணம்மையிருபாதபபோதெப்போதுமகத்துள்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) பங்கயற்கு அண் அரிய பரம்பரன் உருவே தனக்கு உரிய படிவம் ஆகி - பிரமனுக்கும் கிட்டுதற்கரிய சிவபிரானுடைய திருவுருவமே தனக்குரிய திருவுருவமாக, இங்கு அயற்கண் அகன் உலகத்து எண் இறந்த சராசரங்கள் ஈன்றும் தாழாக் கொங்கை அல்கண் மலர் கூந்தல் குமரி-இவ்வுலகத்தையும் அயலிடமாகிய இடம்பரந்த மற்ற விண்ணுலகங்களையும் அளவில்லாத ஆன்மகோடிகளையும் பெற்றருளியுஞ் சரியாத போதானந்தமாகிய தனங்களையும் அந்தகாரம்போன்ற மலரணிந்த அளகத்தையுமுடைய கன்னியாய், பாண்டியன் மகள்போல கோலங்

கொண்ட அங்கயற்கண் அம்மை இருபாதம் போது எப்போதும் அகத்துள் வைப்பாம் - மலயத்துவசபாண்டியன் திருமகள்போலத் திருக்கோலங்கொண்டருளிய மீனாக்ஷியம்மையினது இரண்டு திருவடிகளாகிய தாமரைமலர்களை எக்காலத்தும் மனத்திற் கருதுவாம்.

பங்கயன் என்பதன் இறுதியில் தொக்கு நின்ற உம்மை - திருமால்மேனிற்றலால் இறந்தது தழீஇய எச்சம்.

மலயத்துவசபாண்டியன் வேள்வியில் மூன்றுவயதுபெண்ணாக வந்தருளினமையால் பாண்டியன்மகள்போற் கோலங்கொண்ட என்றார். பிரபஞ்சசங் காரியப்படும்பொருட்டுப் பராசத்திவடிவாய் நிற்றலால் அப்பராசத்தியும் அவனது வடிவாமென்பார். பரம்பரனுருவே தனக்குரிய படிவமாகி எனவும், சிவன் திருவுள்ளத்தைக் கேடாகப் பராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, திரோதானசத்திகளுமாய், அருவம் உருவம் அருவுருவமுமாய் நின்று, சேதனுசேதனங்களாயுள்ள பிரபஞ்சங்களையீன்றுந் தன்னியல்பு திரியாதிருந்தாளென்பார், உலகத்தெண்ணிறந்த சராசரங்களீன்றும் தாழாககொங்கைக்குமரி எனவுங்கூறினார்.

தேவாரம். "ஒருடம்பினை யிருருவாகவே யுன்பொருட்டிற மீருருவாகவே" என்பதனாலும். சிவஞானசித்தியார். "சிவன்சத்திதன்னையீன்றுஞ் சத்திதான்சிவத்தையீன்றும், உவந்திருவரும்புணர்ந்திங் குலகுயிரெல்லாமீன்றும, பவன்பிரமசாரியாகும் பான்மொழிகன்னியாகும்" என்பதனாலும. கல்லாடம். "அண்டமீன்றளித்தகன்னி" என்பதனாலுமறிக.

ஆகி செயவெனெச்சத்திரிபு - இசையெச்சமாய் நின்ற ஆய் என்னும் வினையெச்சங் கொண்ட வென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது, கொங்கையென்பதன் ஐகாரவீறு எழுத்துப்போலியாயக் கொயகய் எனநின்றது. தொல்காப்பியம் மொழிமரபு. "அகரத்திம்பர் யகரப்புள்ளியும்,ஐயெனநெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்." என்னுஞ் சூத்திரத்துக்கு நச்சினார்க்கினியார் எழுதிய உரையால் உணர்க. அகம் என்னும் உள்ளிடப்பெயர் அங்கிருக்குமனத்தினமே னிற்றலால் இடவாகுபெயர் (அ)

சபாபதி.

௯

உண்மையறிவானந்தவுருவாகியெவ்வுயிர்க்குமுயிராயநீரின்
றண்மையனல்வெம்மையெனத்தனையகலாதிருந்துசராசரங்களீன்ற
பெண்மையுருவாகியதன்னானந்தக்கொடிமகிழ்ச்சிபெருகயார்க்கு
மண்மையதாயம்பலத்துளாடியருள்பேரொளியையகத்துள்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) உண்மை அறிவு ஆனந்தம் உருவாகி எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய் - சத்துச் சித்து ஆனந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டு எல்லாவுயிர்களுக்கும் உயிராய் நின்று, நீரின் தண்மை அனல் வெம்மை என - நீரிற்குளிர்ச்சியும் நெருப்பில் உட்டிணமும் நீங்காதிருத்தல்போல, தன்னை அகலாதிருந்து சராசரங்கள் ஈன்ற பெண்மை உருவாகிய தன் ஆனந்தக் கொடி மகிழ்ச்சி பெருக - தன்னை நீங்காதிருந்து ஆன்மகோடிகளைப்பெற்றருளிய பெண்வடிவமாகிய தன் ஆனந்தக்கொடியென்னுஞ் சிவகாமசுந்தரியம்மைக்கு மகிழ்ச்சி யதிகரிக்க, யார்க்கும் அண்மையதாய் - யாவருக்குங்கிட்டுதற்கெளிதாகி, அம்பலத்துள் ஆடி அருள் பேர் ஒளியை அகத்துள் வைப்பாம் - பொன்னம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளும் பெரிய ஒளிமயமாயுள்ள நடேசப்பெருமானை மனத்தில் சிந்திப்பாம்.

எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய் என்றதனால் ஒருமல மிருமல மும்மலவாசிகளா யுள்ள ஆன்மாக்களுக்கும் என்பார், யார்க்கும் என்றார். அனாதி நித்த மலபந்த வான்மாக்களைப்போல ஆக்கக்கேடுகளின்றி நிலைபேறுடைய அனாதி சுத்தமுத்தத்தன்மை யனாய் நிற்றலின் உண்மை எனவும், ஆன்மாக்களிடத்தில் வியஞ்சகமாய நின்று உணர்த்துமாறுபோல தனக்கோர் வியஞ்சகம் வேண்டாது விளங்கியும் விளக்கஞ் செய்தும் இயற்கை யுணர்வினனாய நிற்றலின் அறிவெனவும், மலபோதத்தால் ஆன்மாக்கள் மலைவுற்றுச் சிற்றறிவால் அனுபவிக்குஞ் சிற்றின்பங்கள்போலாது அன்னோர்க்கு முத்தியின்கண் பேரின்பமளிக்கும் வரம்பிலின்பமுடையனாய் நிற்றலின் ஆனந்தமெனவும், இவைகளை தனக்கோர் திருவுருவமாக நிற்றலின் உருவாகி எனவும், அசிகருவியாயுள்ள புறத்தி ஆன்மாவையன்றி யறியாவாறுபோல அறியுஞ் சித்தாகிய ஆன்மாவும் முதல்வன் உள்ளீடாய் நின்றுணர்த்த உணர்வதன்றி யுணராமையானும், இயக்க இயங்குவதன்றி இயங்காமையானும் எவ்வுயிர்க்கு முயிராய் எனவும், தன்னையுந் தலைவனையுமறியாது பாசத்தில் தளைப்பட்டிருந்த அவதாரத்துக்காட்டிய கலாஞானகசருத்தறியாத அங்ஙனங்கூடக் கூட்டியமாயைத் தொடர்பால் சார்போதனென்னுந் தன்மைவாய்ந்து மேலுங்கீழுமாய் மருண்டு பவக்கடலிற் சுழன்று இளைக்கும் ஆன்மாக்கள் அவ்விளைப்பு நீங்கி முத்திக்கரையேற ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத் திருநடனங்காட்டி மகிழ்வுகூர்தலில் ஆனந்தக்கொடி மகிழ்ச்சிபெருக எனவும், யாவருக்கும் அளவைக்கெட்டாத வொளிப்பிழம்பாய் நிற்றலின் பேரொளியெனவும், முத்திக்கரையேறும்பொருட்டு ஆடிய அந்நடனத்தால் விளக்கியருளிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரங்களையும் அவற்றின்பொருளையு முறைப்படி சிந்திக்கவேண்டுதலின் அகத்துள் வைப்பாமெனவுங்கூறினார்.

உண்மைவிளக்கம். "பரையிடமாய்நின்றுமிகு பஞ்சாக்கரத்தா, லுரையுணர்வுக்கெட்டா வொருவன்-வரைமகடான், காணும்படியே கருணையுருக்கொண்டாடல், பேணுமவாக்குணர்வோ பிறப்பு" என்றதனாலும்.

போற்றிப்பஃறொடை "பூமன்னுநான்முகத்தோன்புத்தேளிராங்கவர்கோன், மாமன்னுசோதி மணிமார்பன்-நாமன்னும், வேதம்வேதாந்தம் விளக்கஞ்செய்விந்துவுடன், நாதாந்த நல்வேதம்-போதத்தா, லாமளவுந்தேட வளவிறந்தவப்பாலைச், சேமவொளியெவருந் தேறும்வகை-மாமணிசூழ், மன்றுணிறைந்து பிறவிவழக்கறுக்க, நின்றநிருத்த நிலைபோற்றி" என்றதனானுமுணர்க.

ஆகி ஆய் என வேறுபல வடுகிய வினையெச்சங்கள் பெருக வென்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய ஆடி யென்னும் எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. (க)

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

வேறு

சடைமறைத்துக்கதிர்மகுடந்தரித்துநறுங்கொன்றையந்தார்தணந்து
வேப்பந், தொடைமுடித்துவிடநாகக்கலனகற்றிமாணிக்கச்சுடர்ப்பூணே
ந்தி, விடைநிறுத்திக்கயலெடுத்துவழுதிமருமகனாகிமீனநோக்கின், மடவ
ரலைமணந்துலகமுழுதாண்டசுந்தரனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) சடைமறைத்து கதிர்மகுடந்தரித்து - சடாமுடியைமறைத்துப்பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினகிரீடத்தைத்தரித்து, நறுங்கொன்றையந்தார் தணந்து வேப்பம் தொடை முடித்து - அழகிய நறியமணத்தையுடைய கொன்றை மலர்மா

லையைக்களைந்து வேப்பமலர்மாலையைச்சூடி, விடம் நாகக் கலன் அகற்றி மாணிக்கம் சுடர்ப்பூண் ஏந்தி - விடத்தையுடைய சர்ப்பாபரணத்தைக்கழித்து ஒளியையுடைய இரத்தினாபரணங்களைப்பூண்டு, விடை நிறுத்திக் கயல் எடுத்து - இடபக்கொடியை ஏந்தாது மீனக்கொடியையேந்தி, மீனநோக்கின் மடவரலை மணந்து வழுதி மருமகனாகி உலக முழுதும் ஆண்ட சுந்தரனை வணக்கஞ் செய்வாம் - மீனாக்ஷியம்மையாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரைத் திருமணஞ்செய்து மலயத்துவசபாண்டியன் மருமகனாகி உலகமுழுமையும் மநுநூல்வழிநடத்திய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்குவாம்.

தான்கொண்டருளும் அரசர் திருக்கோலத்துக்கேற்பக் களையவேண்டுவன வற்றைக்களைந்து கொள்ளவேண்டுவனவற்றைக் கொள்ளவேண்டுதலால், மறைத்து தரித்துத் தணர்ந்து முடித்து அகற்றி ஏந்தி நிறுத்தி எடுத்தென ஒன்றற்கொன்று மறைவினை விதிவினையாகவும், தனக்கெனவோர் முறையிலனாயினும் அம்மையைத் திருமணமுடித்தற்கேற்ப வழுதிமருமகனாகி எனவும், வேதநெறியைத் தானே அக் கோலம் புனைந்து நடத்துமாற்றியும், செய்தும் செய்வித்தும், நிலைபெறச்செய்யானேல் ஒருவரும் அவ்வேதத்தின் பயனாயுள்ள அறத்தினியல்புணர்ந்து அப்புருடார்த்தத்தைப் பெறுதொழிவராதலின் ஆண்ட எனவுங்கூறினார்.

நடத்தும் செய்தும் என்பனவற்றைக் கல்லாடம் "மூலமூன்றணைந்த சிலைநுதற்றிருவினை, யருமறைவிதிக்கத் திருமணம்புணர்ந்து, மதிக்குலம்வாய்த்த மன்னவனாகி, மேதினிபுரக்கும் விதியுடைநன்னாள்" என்பதனானுணர்க.

தரித்து முடித்து ஏந்தி எடுத்து மணந்து ஆகி என வேறு பல வடுக்கிய வினையெச்சங்கள் தனித்தனி ஆண்டவென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டன. சடை மகுட முதலிய கருமப்பொருள்களை வினைமுதல்களாக வைத்துக் கூறினார். "செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத், தொழிற்படக்கிளத்தலும் வழக்கினுளுரித்தே" என்பதனால். இனைத்தென வறிபொருளில் வந்த முற்றும்மை தொகுத்தல்.

ஆசிரியவசனங் கூறவேண்டுதலின். கல்லாடம். "கடுக்கைமலர்மாற்றி வேப்பலர்சூடி, மைவாய்க்காப்புவிட் டணிப்பூணணிந்து, விரிசடைமறைத்து மணிமுடிகவித்து, விடைக்கொடிநிறுத்திக் கயற்கொடியெடுத்து, வழுதியாகி" என்றதன் பொருளுஞ் சொல்லும் இதனுள் அமைத்துக் கூறினார். (௧௦)

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான்றிருமகளாய்க்கலைபயின்றுமுடிபுனைந்துசெங்கோலோச்சி, முழுதுலகுஞ்சயங்கொண்டுதிறைகொண்டுநந்திகணமுனைப்போர்சாய்த்துத், தொழுகணவற்கணிமணமாலிகைசூட்டித்தன்மகுடஞ்சூட்டிச் செல்வந், தழைவுறுதன்னரசளித்தபெண்ணரசியடிக்கமலந் தலைமேல் வைப்பாம்.

(இ-ள்.) செழியர்பிரான் திருமகளாய் கலைபயின்று முடிபுனைந்து செங்கோல் ஓச்சி உலகமுழுதும் சயங்கொண்டு திறைகொண்டு - பாண்டியர்குலத் தலைவனாகிய மலயத்துவசபாண்டியன் திருமகளாய்த் திருவவதாரஞ்செய்து வேதாகமமுதலிய கலைகளைக் கற்றுணர்ந்து மகுடஞ் சூட்டப் பெற்று மநுநூல்வழிச் செங்கோல் நடத்தி உலகமுழுமையுந் தன்னடிக்கீழ்ப்படுத்தி வேற்றரசரிறுக்குந் திறையைவாங்கி, நந்திகணம் முனைப்போர்சாய்த்து தொழுகணவற்கு அணிமணமாலிகை சூட்டி தன் மகுடம் சூட்டி செல்வம் தழைவுறு தன் அரசு அளித்த பெண்ணரசி அடிக்கமலம்

தலைமேல் வைப்பாம் - (திருக்கைலைக்குச் சென்று) போரிலெதிர்த்த நந்திகணங்களைப் புறங்கண்டு பிரமன் முதலியோர் வணங்கும் தன் கணவனாகிய சிவபெருமானுக்கு அழகிய மணமாலிகையைச் சூட்டித் தன் கிரீடத்தையுஞ் சூட்டிச் செல்வமிக்க தனது அரசியலையுங் கொடுத்தருளிய பெண்ணரசியாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய திருவடிகளை நமது தலையின்கண் முடிப்பாம் (வணங்குவாமென்றபடி)

எட்டுத்திக்குந் தன்வழிப்படுத்தினாள் என்பது தோன்றத் திறைகொண்டுசாய்த்தெனவும், சத்தி முன்னும் சிவம் பின்னுமாகத் தோன்றுமென்னு முறைப்படி அருள்வடிவாகிய சத்தி பாண்டியன் மகளாய்த் தோன்றி அங்ஙனம் பூண்ட அரசுரிமை முதலியவற்றைச் சிவம் வெளிப்படச் சத்தி சிவமாயிருந்த தன்மையும், தனது சங்கற்பத்தாலுண்டாகிய ஆகமம் யாவும் சிவசங்கற்பமாத்திரையாய முடியுமென்னும் இயல்புந் தோன்ற, தன் மகுடஞ்சூட்டிச் செல்வந் தன்னுழவுந் தன்னரசளித்த பெண்ணரசி எனவுங் கூறினார்.

ஆய முதலிய வினைச்சொற்கள் ஒன்றனையொன்று கொண்டு அளித்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் முடிவினைப் பெறக்கொண்டு, அது பெண்ணரசி என்னும் வினைமுதற்பொருளையுங் கொண்டு நிற்றலின் யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோள். (கச)

கான்மாறியாடினவர்.

பொருமாற்றி னிளைக்காத தோளொருமாறன் மனங்கிடந்த புழுக்கமாற
வருமாற்றிற் கண்ணருவி மாறாது களிப்படைய மண்ணும்விண் மாறு
முருமாறிப் பவக்கடலில் வீழ்ந்தார்செல்லாத் தடுமாறி யுழலுமாக்கள்
கருமாறிக் கதியடையக் கான்மாறி நடித்தவரைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

(இ-ள்.) பொரும் ஆற்றில் இளைக்காத தோள் ஒருமாறன் மனம் கிடந்த புழுக்கம் மாற - போர்செய்யுந் துறையில் இளைத்தலில்லாத பெரிய தோள்களையுடைய ஒப்பில்லாத இராசசேகரபாண்டியனுடைய மனத்தில் இருந்த புழுக்கம் மாறும்படியாகவும், வரும் ஆற்றில் கண் அருவி மாறாது களிப்படைய - பெருக்கெடுக்கும் ஆற்றுவெள்ளம் போலக் கண்கள் தம்மினின்றும் ஆனந்தவெள்ளம் இடைவிடாமற்பெருக்கிக் களிப்படையாநிற்கவும், [illegible] விண்ணும் மண்ணும் உருமாறிப் பவக்கடல் வீழ்ந்து தடுமாறி உழலும் மாக்கள் கருமாறிக் கதியடைய - மேலுங் கீழுமாகப் போவதும் வருவதுமாகிய ஊசலைப்போலச் சொர்க்கமுதலிய பதங்களில் செல்லுதலும் மீண்டு மண்ணுலகில் வருதலுமாகிய அச்சமாறிப் பிறவிக்கடலில் வீழ்ந்து மனந்தடுமாறிச் சுழலுகின்ற மனிதர்கள் அப்பிறவிக்கடலினின்று நீங்கி மோக்ஷமாகிய கதியை அடையாநிற்கவும், கால் மாறி நடித்தவரைக் கருத்துள் வைப்பாம் - கான்மாறியாடிய சோமசுந்தரக்கடவுளை இருதயத்தில் கருதுவாம்.

பரதநூற்றுறையிற் சென்ற பாண்டியன் கால் தளர்ந்து வேசற்று வருந்தி இவ்வாறே நமது பெருமான் எடுத்த திருவடியும் வேசற்று வருந்துமே என்று மாறாது மனம் புழுங்கினமையால், மனங்கிடந்த புழுக்கமாற எனவும், அப்பாண்டியன் வேண்டுகோளின்படி ஊன்றிய திருவடியை மேலெடுத்தருளினமையால் வருமாற்றிற் கண்ணருவி மாறாது களிப்படைய எனவும், ஆன்மாக்கள் இதாகிதங்களினால் ஆர்ச்சித்த கன்மங்களுக்கீடாய மேலுங் கீழுமாய இன்பதுன்பங்களை நுகர்ந்து திரிதலால் பவக்கடல்வீழ்ந்து தடுமாறி யுழலுமாக்கள் எனவும், அருளே பெத்தககாலத்துத் திரோதசத்தியாய ஆன்மாக்களை மீட்கைக்கேதுவாங் காரியந்தோன்ற விடயகோடிகளைப் புசிப்பித்து ஊன்றி நிற்றலும், முத்திகாலத்து அங்ஙனம் புசிப

பித்து நின்ற திரோதசத்தி அருள் வடிவாய் முதநாந்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைக்குங் காரணந்தோன்றத் தூக்கி நிற்றலும் உடைமையால் அக்குறிப்புத் தோன்றக் கான் மாறி நடித்தவ ரெனவுங் கூறினார்.

தேவாரம். "உறுகயிறூசல்போல வொன்றுவிட்டொன்றுபற்றி, வருகயிறூ சல்போல வந்துவந்துலவுநெஞ்சம்." என்பதனாலும்.

உண்மைவிளக்கம். "ஊன்றுமலர்ப்பதத்தே யுற்றதிரோதமுத்தி, நான்றம லர்ப்பதத்தேநாடு" என்பதனாலுமறிக.

உயிரின் றொழில் கண்ணின்மே லேற்றிக் களிப்படைய எனக் காரணத்தின் றொழிலைக் காரியத்தின்மேலேற்றிக் கூறினார். உருமாறி - உயர்திணையோடு சார்ந்த அஃறிணை உயர்திணை முடிபேற்றது. பவக்கடல் என்றமையால் கதியைக் கரை யென்றும். (கஉ)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

கல்லாலின்புடையமர்ந்துநான்மறையாறங்கமுதற்கற்றகேள்வி
வல்லார்களுலவருக்கும்வாக்கிறந்தபூரணமாயமறைக்கப்பாலா
யெல்லாமாயல்லதுமாயிருந்ததனையிருந்தபடியிருந்துகாட்டிச [ம்.
சொல்லாமற்சொன்னவரைநினையாமனினைந்துபவத்தொடக்கைவெல்வா

(இ-ள்.) கல்லாலின் புடை அமர்ந்து - கல்லாலவிருட்சத்தின் கீழ் எழுந்த ருளி, நான்மறை ஆறங்கமுதல் கற்றகேள்வி வல்லார்கள் நால்வருக்கும்-நான்குவே தங்களும் ஆறங்கங்களுமுதலாக எல்லாக் கலைகளையும் கற்றுணர்ந்த நூற்கேள்வியில் வல்லவர்களாகிய சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர், என்னும் நான்குமுனி வர்களுக்கும், வாக்கு இறந்த பூரணமாய மறைக்கு அப்பாலாய எல்லாமாய அல்ல துமாய இருந்ததனை - வாக்குக்கெட்டாத பரிபூரணமாய் வேதங்களுக்கு அப்புறந்த தாய் எல்லாப் பொருளுமாய அப்பொருள் தானல்லாததுமாய இருந்த வுண்மைப் பொருளை, இருந்தபடி இருந்து காட்டி சொல்லாமல் சொன்னவரை நினையாமல் நினைந்து பவத் தொடக்கை வெல்வாம் - அது அசைவற இருந்தவண்ணம் தானும் அசைவறவிருந்து சின்முத்திரையாற்காட்டி வாக்கால் சொல்லாமல் குறிப்பாற்சொ ல்லிய தக்ஷிணாமூர்த்தியைத் தற்போதவழியிற் சிந்தியாமல் திருவருள்வழி நின்று சிந்தித்துச் சனனபந்தத்தை வெல்லுவாம்.

பாசஞானங்களில் வல்லவராய் அனாதிமுத்தனைப்போல முத்தத்தன்மைவாய் ந்த யாமும் பிரமமாவே மென்னு மவாசனைபற்றி நிகழும் பசுஞானத்தை அவாய் நிற்றலின் கற்ற கேள்விவல்லார்க ளால்வருக்கும் எனவும், வைகரியாதி நால்வித வாக்கின பகுதியவாகிய வேதமுதல் நாதமீறானவைகளுக்கு அதீதமாய்ச் சுட்டுணர் வுக்கெட்டாது யாங்கணும் பிரிவின்றிச் சமவேதமாய் நிறைந்து நிற்றலின் வாக்கிற ந்த பூரணமாய் எனவும், அங்ஙனம் வாக்கிறந்த பூரணமாய் விளங்கும் பதிப்பொ ருளை ஏனைய ஞானங்களினாலல்லாமல் பதிஞானத்தால் ஆகமத்தைக்கொண்டறிய வேண்டி யிருத்தலின மறைக்கப்பாலாய் எனவும், உடலும் உயிரும் போலவும் பாலும் நீரும்போலவும் பரிதியு மதியும்போலவும் உலகத்தோடு வேற்றுமையின்றிக் கலப்பால் ஒன்றாய் நிற்றலின் எல்லாமாய் எனவும், உயிரும் பாலும் பரிதியும் ஒன் றாகாது பொருட்டன்மையால் வேறாய் நிற்றலின் அல்லவுமாய் எனவும், குணமுங் குணியும்போல் உடனாய்நிற்குஞ் சுயஞ் சித்தா யிருத்தலின் இருந்ததனை எனவும், சுட்டிறந்தறியும் அவரறிவின்கண் நீங்காது நிலைபெற்றுச் சோதிக்குட் சோதியாய்

[illegible]ற்றலின் இருந்தபடி எனவும், அரசன் மந்திரி முதலானவர்கட்குக் காரிய [illegible]டைக் கைச்செயலாற் காட்டியுணர்த்துமாறுபோலத் தானும் அசைவற விருந்து ஆகமத்தணிபா முப்பொருட்செயதியைச் சின்முத்திரையாற் காட்டியுணர்த்தி னமையின் இருந்துகாட்டி எனவும், நான்முகத்தானன்றித் தானருளாலுணர்த்தினமையின் சொல்லாமற் சொன்னவரை எனவும், அப்பெற்றித்தாகிய உபதேசப்பொருள் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றுணராதுணரும் அநுபவஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதன்மையின நினையாமனினைந்து எனவுங் கூறினார்.

வேதமுதல் நாதமீறுவைவறறைப பாசஞானமென்றதும் நான்பிரமமென்ற தைப் பசுஞானமென்றதும பதிஞானம இத்தன்மையதென்பதும்.

சிவஞானசித்தியார் "வேதசாத்திரமிருதிபுராணகலைஞானம் விரும்பசவை வைகரியாதித்திறங்கண்மேலா, நாதமுடிவானவெலாம்பாசஞான நணுகியான்மாவி லைமிழ்நாடலாலே, சாதவிறுஞான்பிரமமென்னுஞானங் கருதுபசுஞானம்" என்பதனாலும், "பரஞானத்தாற்பரனைப்பரத்திற்காணார் பரமேபார்த்திருப்பர்" என்பதனாலும எல்லாமா யல்லதுமா யென்றதை-தேவாரம "பறறுமாகிவானுளோர்க்குப்பல் கதிரோன்மதிபா, ொற்றநீர்க்காலுமேலை விண்ணியமானனொடு, மற்றுமாதோரப ல்லுயிராய் மாலயனுமறைகள், முற்றுமாகிவேறுமானான் மேயதுமுதுகுன்றே" என்பதனாலும, ஞணமுங் குணியுமபோல் உடனாய நிற்குஞ் செதென்றது - திருவாசகம. "அதுபழச்சுவையெனவமுதெனவறிதற்கரிதெனவெளிதெனவமாருமறியா, சிறுவனறிருவுரு" என்பதனாலும, திருக்களிற்றுப்படியார். "உடலுயிருக்குமுருவு டைமையென்றுங், கடலுயிருக்கின்றுகாண" என்பதனாலும, சுட்டிறந்தறியும அவராறிவினகண விளஙகிநிற்குமென்றது, ஷெ "அனறிவருமைமபுலனு நீயுமசையாதே, நின்றபடியேநிற்க முனனிற்ருஞ்-சென்று, கருதுவதனமுன்னங் கருததழியப் பாயும், ஒருமகடனகேளவனுனக்கு" என்பதனாலும, அசைவறவிருந்து சின்முத்திரையாற காட்டியதென்றது, தாயுமானசுவாமிபாடல. "கல்லாலினீழறனிலொரு நாலவர்க்குங் கடவுணியுணர்த்தவுதுங் கைக்காட்டென்றால், சொல்லாலேசொலப்படுமோ" என்பதனாலும, நான்முகத்தானன்றி அருளாலுணர்த்தினு ரென்றது - வினாவெண்பா. "அருளாலுணர்வார்க்கல்லாதசெம்மைப்-பொருளாகி" என்பதனாலும், ஒற்றுமைப்பட்டு நினறுணரும அனுபவஞானமாத்திரைக்கே கோசரிக்குமென்றது. திருக்களிற்றுப்படியார - "உளளமுதலனைத்துமொனறவுருகவரின், உள்ள முருகவந்துன்னுடனும" என்பதனாலுமுணர்க.

முதல் எனபதும் பணபடியாகவந்த வினைப்பகுதி வினையெச்சப் பொருளில் வந்ததா லீறுதிரிந்தது. (கஅ)

சித்திவிநாயகர்.

உள்ளமெனுங்கூடத்திலூக்கமெனுந்தறிநிறுவியுறுதியாகத்
தள்ளரியவன்பெனுந்தொடார்பூட்டியிடைப்படுத்தித்தறுகட்பாசக்
கள்ளவினைப்பசுபோதக்கவளமிடக்களித்துண்டுகருணையென்னும்
வெள்ளமதம்பொழிசித்திவேழத்தைநினைந்துவருவினைகடீர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) உள்ளம் என்னும் கூடத்தில் ஊக்கம் என்னும் தறி நிறுவி தள் அரிய அன்பு என்னும் தொடர் உறுதியாகப்பூட்டி இடைப்படுத்தி - எமது மனமென்னுங் கூடத்தில் மனவுறுதி யென்னுங் கட்டுத்தறியைநாட்டி ஒழித்தற்கரிய அன்பென்னுஞ் சங்கிலி நிலைபெற அத்தறியினிடத்துப்பூட்டி அதனிடத்து அகப்படுத்தி, தறுகண் பாசம் கள்ளவினை பசுபோதம் கவளம் இட களித்து உண்டு (உண்மையை மறைத்தலில்) அஞ்சுதலில்லாத ஆணவமலத்தோடொன்றாகிய வஞ்ச வினைகளையு

டைய சிவபோதமாகிய கவளங்களை அருந்த அவற்றைக் களிகூர்ந்தருந்தி, கருணை என்னும் வெள்ளமதம்பொழி சித்திவேழத்தை நினைந்து வருவினைகள் தீர்ப்பாம் - கிருபையென்னும் மதவெள்ளத்தைப் பொழிகின்ற யானையாகிய சித்திவிநாயகக் கடவுளைச் சிந்தித்து வரும் வினைகளை யொழிப்பாம்.

ஆன்மாவினது இருதிறனும் அறிவுள ஒருப்படுதற்குரிய சகசின் வழி நிகழும் அறிவே மனமாய் நிற்றலால், உள்ளமெனுங்கூடத்தில் எனவும், அவ்வறிவாகிய மனத்தால் சாதனத்தாற் சாதிக்கப்பெறுவே மென்றெழுந்த வெழுச்சியே ஊக்கமாதலால் ஊக்கமெனுந்தறிநிறுவி எனவும், பசுபுண்ணியத்தால் சுவர்க்காதியிற் சென்றோரை அவ்வொழிவில் கீழ்ச்செலுத்துந் தான யாகாதிகளில் வைத்த அன்புபோலன்றி மேன்மேன் முறுகி வளர்வனவாய சரியை கிரியா யோகங்களில் வைத்த அன்பென்னுஞ் சங்கிலியைய அம்மனவெழுச்சி தளராமைப் பொருட்டு அதனகட்பூட்ட வேண்டுதலால், உறுதியாகத் தளரிய அன்பெனுந்தொடர்பூட்டி எனவும், அவ்வன்பின் முதிர்ச்சியிற் றலைவனறலைப்படுவனாதலால் இடைப்படுத்தி எனவும், கல்லெறிந்த வழிநீங்கி, அது விடும்வழிப் பரக்கும் நீர்ப்பாசிபோல ஆன்மா அரனறிருவடியையுற்றவழி நீங்கினவாகிய மலமாயாகன்மங்கள் ஒரோவழி வாசனாபலத்தால் அஞ்சாது மீளவரின் ஆன்மபோத நிகழுமாதலின் அதனை உபாய நிட்டைகளால் அவ்வாதனையைத் திருவருளில் ஒடுக்கவேண்டுதலால் தறுகட்பாசக களிவினைப பசுபோதக் கவளமிட எனவும், அந்நிலைக்கண் பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாயினவனை மானே மென்னும் பெருமிதமகிழ்ச்சியும இறந்து நின்றிட இவனருனேயாய் நிறகக கூட்டி மகிழ்ந்து நுகருதலால் களித்துண்டு எனவும், அங்ஙனம ஆயவழிச சுவானுபூதிகமாகிய தனது ஆனந்தப் பெருக்காங் கிருபாவெள்ளத்தைப பொழிதலால கருணையென்னும வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழம எனவுங கூறினார்.

பசுபுண்ணியத்தில நிகழும் அனபு கீழ்ச்செலுததுமெனறதும், சிவபுண்ணியத்தில் நிகழும் அன்பு மேனமேன் முறுகிவளருமெனறதும்.

சிவஞானசித்தியார். "தானமியாகந் தீர்த்தமாசசிரமந் தவங்கள்சாந்திவிரதங் கன்மயோகங்கள சரிததோர், ஈனமிலாச்சுவர்க்கம பெறறிமைப்பளவின்மீள்வ ரீசனியோகக்கிரியா சரியையினின்முயன்றோர், ஈனமிலாமுத்திபதமபெறறு" என்பதனாலும், அனபிற்றலைபபடுவனெனறது. திருவாசகம் "பத்திவலையிற படுவோன் காண்க" எனபதனாலும், ஆனமா அரனறிருவடியையுறறவழி மலமாயாகனமங்கள் நீங்குமென்றதும, ஒரோவழிவாசனாபலத்தான் வருமென்றதும, அதனை உபாயநிட்டைகளால் நீககலாமென்றதும், சிவஞானசித்தியார். "பாசிபடுகுட்டததிற கல்லினைவிட்டெறியப் படும்பொழுதுநீங்கியது விடும்பொழுதுபரக்கு, மாசுபடுமலமாயை யருங்கனமமனைத்து மரனடியையுணரும்போ தகலும்பின்னணையும், நேசமொடுந்திருவடிக்கீழ் நீங்காதேதூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையிதுவேயாகும்" என்பதனாலும், இங்ஙன மானேமென்னும் பெருமிதமகிழ்ச்சியும் இறந்துநின்றிட இவன்றானேயாய நிற்கக்கூட்டுமென்றது, திருக்களிற்றுபபடியார். "பற்றினுட்பற்றைத் துடைப்பதொருபற்றறிந்து, பற்றிப்பரிந்திருந்து பார்க்கினற-பற்றதனைப், பற்றுவிடிலந்நிலையே தானேபரமாகு, மற்றமிகுசொன்னேனறி" எனபதனாலுமுணர்க.

இட என்னும் நிகழ்கால வினையெச்சம், உணடென்னும் பிறவினைமுதல் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொணடது. இடுதலும் உண்ணுதலும் முனபின் இன்றி ஒரேகாலத்து நிகழ்தலால் நிகழ்காலமென்றது.

பல்பொருள்களும் தம்முள் இயைபுடையன வாகவைத்து உருவகஞ்செய்தமையால் இயைபுருவகவணி. (க[illegible])

சுப்பிரமணியர்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங்காரவுணப்பெருங்கடலுங்கலங்கக்கார்வந்
துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சூருரப்பொருப்பும்பிளப்பமறையுணர்ந்தோ
மறங்குலவுமகத்தழலுமவுணமடவார்வயிற்றினழலுமூள [ராற்று
மறங்குலவுவேலெடுத்தகுமரவேள்சேவடிகள்வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) கறங்கு திரை கரும் கடலும் கார் அவுணப் பெரும் கடலும் கலங்க- ஒலிக்காநின்ற அலைகளையுடைய கரியகடலுங் கரிய நிறத்தையுடைய அசுரராகிய பெரியகடலுங் கலங்காநிற்கவும், கார்வந்து உறங்கு சிகைப்பொருப்பும் சூர் உரப் பொருப்பும் பிளப்ப - மேகம்வந்து துயிலுஞ் சிகரத்தையுடைய கிரவுஞ்சமலையுஞ் சூரனுடைய மார்பமாகிய மலையும் பிளவுபடாநிற்கவும், மறை உணர்ந்தோர் ஆற்றும் அறக்குலவு மகத்தழலும் அவுண மடவார் வயிற்றின் அழலும் மூள - வேதங்களையுணர்ந்த வந்தணர்செய்யுந் தருமவடிவாகிய யாகாக்கினியும் அசுரமகளிருடைய வயிற்றில் நடுக்கமாகிய தீயுங் கொழுந்துவிட்டெரியாநிற்கவும், மறம் குலவு வேல் எடுத்த குமரவேள் சேவடிகள் வணக்கம் செய்வாம்-கொலைத்தொழில்விளங்கும் வேலைத் திருக்கரத்தில் எடுத்தருளிய முருகக்கடவுளுடைய செவ்வந்திருவடிகளை வணங்குவாம்.

அளத்தற்கரியகடலும் மலையும் நெருப்பும் தத்தமக்குரிய நெகிழ்ச்சிமுதலிய குணங்கள்தோன்ற, கலங்கப பிளப்ப மூள எனவும், வேல் சத்திவடிவாதலால் கடற்சார்பு மலையுந் தான் தோன்றுதற்குரிய விடங்களென வொற்றுமைநோக்கிக் கண்ணோடாது நிலைகலங்கவும் பிளவுபடவுஞ்செய்தமையால், மறங்குலவுவேல் எனவுங் கூறினார்.

ஓர்நெய்தனிலத்தலைவன் தவப்பயனால் அவன்றிருமகளாய்க் கடற்சார்பில் அவதரித்தருளினமை இப்புராணத்தில் பினனர்க்காண்க.

கலங்க பிளப்ப மூள வென்னுங் காரியப்பொருளில்வந்த வினையெச்சங்கள் எடுத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையோடு தனித்தனிமுடிந்தன. அவுணப் பெருங்கடல் அவுணமடவார் குமரவேள் என்பன உயர்திணையில்வந்ததால் நிலைமொழி யீறுகெட்டுநின்றன. (கரு)

நாமகள்.

பழுதகன்றநால்வகைச்சொன்மலரெடுத்துப்பத்திபடப்பரப்பித்திக்கு
முழுதகன்றுமணந்துசுவையொழுகியணிபெறமுக்கண்மூர்த்திதாளிற்
றொழுதகன்றவன்பெனுநார்தொடுத்தலங்கல்சூட்டவரிசுரும்புந்தேனுங்
கொழுதகன்றவெண்டோட்டுமுண்டகத்தாளடிமுடிமேற்கொண்டுவாழ்வாம்.

(இ-ள்) பழுது அகன்ற நால்வகைச்சொல் மலர் எடுத்து பத்திபடப் பரப்பி-குற்றத்தினின்று நீங்கிய பெயர் வினை யிடை யுரியென்னுமநால்வகைச்சொற்களாகிய நால்வகை மலர்களையும் எடுத்துப் பத்தியுண்டாகப்பரப்பி, திக்குமுழுதும் அகன்று மணந்து சுவை ஒழுகி அணிபெற அகன்ற அன்பென்னும் நார்தொடுத்த அலங்கல் - எட்டுத்திக்கிலுஞ்சென்று மணம்வீசி மதுரமொழுகி அலங்காரம்பெறப் பரந்த அன்பாகிய நாரானற்றொடுத்தமைத்த மாலையை, முக்கண் மூர்த்தி தாளில் தொழுது சூட்ட - திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவடியில் வணங்கிச்

சூட்ட, வரிச்சுரும்பும் தேனும் கொழுது அகன்ற வெண் தோட்டு முண்டகத்தாள் அடி முடி மேல் கொண்டு வாழ்வாம்-வரிகளையுடைய ஆண்வண்டும் பெண்வண்டுங் குடைதலால் அலர்ந்த வெள்ளிய இதழ்களையுடைய தாமரையில் வசிக்கும் நாமகளது திருவடிகளை எமது தலைமேற்சூடி வாழாநிற்பாம்.

மாலைதொடுப்போன் நால்வகை மலர்களையும் எடுத்து வரிசைபடப் பரப்பி அலங்காரம்பெற நாராற்றொடுத்தமைக்க வேண்டுதலானும், கவிதொடுப்போன்பெயர் முதலிய நால்வகைச் சொற்களையும் எடுத்துக் கற்போர்க் கன்புண்டாகப் பரப்பிப் பொருளணி சொல்லணிபெற அன்பாற்றொடுத்தமைக்க வேண்டுதலானும், நால்வகைச்சொன் மலரெடுத்துப் பத்திபடப்பரப்பி அணிபெற அன்பெனு நார்தொடுத்த எனவும், மாலை திக்கெங்கும்பரந்து மணம்வீசித் தேனொழுக்குதலானும், கவி திக்கெங்கும்பரந்து புகழ்பரப்பி வீரமுதலிய வெண்சுவையை யொழுக்குதலானும்-திக்குமுழுதகன்று மணந்து சுவைபொழுகி எனவுங் கூறினார்.

நால்வகைச்சொற்களை, நால்வகைமலர்களாகவும், அன்பே நாராகவு முருவகஞ்செய்து உருபுதொக்கும் விரிந்தும் வரக்கூறினமையால் தொகைவிரியுருவகவணி. எடுத்துப் பத்திபடப்பரப்பி மணந்து சுவையொழுகி யணிபெறத்தொடுத்த. இது செம்மொழிச்சிலேடையணி.

குற்றமாவன புழுக்கடி முதலியனவும், இணைவழுமுதலியனவுமாம். நால்வகைமலராவன கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ. வீரமுதலிய வெண்சுவைகளாவன வீரம், அச்சம், இழிபபு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை. நால்வகைச்சொல் மலரென்பத னிறுதியில் இனைத்தென வறிபொருளில்வந்த முற்றும்மையும், முழுது என்பத னிறுதியில் முற்றும்மையுந்தொக்கன. தொடுத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு தொக்குநின்றது. அலங்கல்சூட்ட என்பதற் கேற்ப மேற்கொண்டென்பதற்குச் சூடியென்றும். (கசு)

நந்திதேவர்.

வேறு.

வந்திறையடியிற்றாழும்வானவர்மகுடகோடி
பந்தியின்மணிகளசிந்தவேத்திரப்படையாற்றாக்கி
யந்தியும்பகலுந்தொண்டரலகிடுகுப்பையாக்கு
நந்தியெம்பெருமான்பாதநகைமலர்முடிமேல்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) வந்து இறை அடியில் தாழும் வானவர் மகுடகோடி பந்தியின் மணிகள் சிந்த-(கைலையினகண) வந்து சிவபெருமான திருவடியை வணங்குந் திருமால் முதலிய தேவர்கள (நெருங்காதவண்ணம அவரது) கிரீட வுறுப்புகளின வரிசையினின்று இரத்தினங்கள சிதறுநிற்க, வேத்திரப்படையால் தாக்கி அந்தியும் பகலும் தொண்டர் அலகிடும் குப்பை ஆக்கும் எம்பெருமான் நந்தி நகை பாதமலர் முடிமேல் வைப்பாம் - பிரம்பாகிய கருவியால் அடித்து மாலைப்பொழுதிலும் பகற்பொழுதிலும் அடியார் திருவலகிடுங் குப்பையாகச்செய்யும் எமது பெருமானாகிய நந்திதேவருடைய விளங்காநின்ற திருவடித்தாமரைகளைச் சிரத்திற் சூடுவாம்.

நமது குருமரபுக்கெல்லா முதற் குருநாத ராதலின் அடியார்களுக்குப் பொய்ப்போக வாழ்வனைத்தும் பொய்யென்றுகாட்டி யகற்றி மெய்ப்போக வீடுதவி அவ்வீடு பெற்றுழியும் பலவாற்றானும் பரம்பொருளுக்கு அடிமையா மென்பது தோன்ற விளக்கி நிற்பவராதலின், தொண்ட ரலகிடுக் குப்பையாக்கு நந்தியெம்பெருமான் என்று கூறினார்.

மகுடகோடி கோடிபந்தி வடசொற் றொடர்களாதலின், வருமொழி வல்லெழுத்துக ளியல்பாய்நின்றன. இன்னுருபு நீக்கற்பொருட்டு. அலகிடு'மென்னும் பெயரெச்சம குப்பையென்னுங் கருவிப்பொருள் கொண்டது.

இவரது பெருமை மிகுதிதோன்ற வானவர் மகுடகோடி பந்தியின் மணிகள் சிந்த வேத்திரப்படையாறருக்கி எனவும், செல்வ மிகுதிதோன்ற அந்தியும் பகலுந் தொண்ட ரலகிடுங் குப்பையாக்கும் எனவுங் கூறுதலால் வீறுகோளணி. (கஎ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கடியவிழ்கடுக்கைவேணித்தாதைபோற்கனற்கண்மீனக்
கொடியனைவேவநோக்கிக்குறையிரந்தனையான்கற்பிற்
பிடியனநடையாள்வேண்டப்பின்னுயிரளித்துக்காத்த
முடியணிமாடககாழிமுனிவனை வணககஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) கடியவிழ் கடுக்கை வேணி தாதைபோல் - வாசனையொடு மலர்ந்த கொன்றைமலர்மாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய தநதையாராகிய சிவபெருமானுரது செயல்களைப்போல, கனற்கண் மீனக் கொடியனை வேவநோக்கி - (அனற்கண்ணுல் மீனக்கொடியனுகிய மன்மதனை யெரியும்படி பார்த்தருளி) தாமெழுந்தருளியிருநத திருமடத்தில் சமணர்களிட்ட நெருப்பின்றிறன் கயற்கொடியையுடைய பாண்டியனைச் சுரநோயாய் வருநதஞ்செயயத திருக்கண்சாத்தியருளி, பின் அனையான் கற்பில் பிடியன நடையாள் வேண்ட உயிரளித்துக் காத்த -(பின்பு அம்மன்மதனது மனைவியாகிய கற்பினையுடைய பெண்யானையி னடையையொத்த நடையினையுடைய இரதிதேவி முறையிட்டுவேண்ட அம்மன்மதனுக்கு உயிர்கொடுத்துக் காத்தருளிய) பின்பு அப்பாண்டியனது மனைவியாகிய கற்பினையுடைய பெட்டையானையி னடையையொதத நடையினையுடைய பாண்டிமாதேவியார் குறையிரப்பத்திருவுளமிரங்கித் திருநீற்றால் அவன் வெப்புநோயைநீக்கி உயிர்கொடுத்துக்காத்தருளிய, முடியணி மாடக்காழி முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம் - சிகரங்களையுடைய மாடங்கள் நெருங்கிய சீகாழியில் அவதரிததருளிய ஆளுடைய பிள்ளையாரை வணங்குவாம்.

"மகனறிவு தந்தையறிவு" என்றமைக்கேற்பச் சிவபெருமானுந் தன்பொருட்டன்றி அடியார்பொருட்டுத் தான்யோகிருப்ப அதற்கு மாறாகப் பிறப்பிறப்பிற் கேதுவாம போகத்தைப் புரியுமாறு இடையிற் றீங்குசெய்யப்புகுந்த மன்மதனைக் காய்ந்ததுபோல்,மௌனசீலததையுடைய சிவகுமாரனுகிய காழிநாதனும் உயிர்கள் மாட்டிரங்கிச் சிவநெறிச்செல்வம் வளர்நதோஙகுமாறு எழுந்தருளிவந்த சிறப்புணராது சமணர்கூற்றுக் குடன்பட்டு அன்னோரைத் தீங்குசெயப்புகுவிதத பாண்டியனைத் தன்பொருட்டனறி அடியார்பொருட்டு வெப்புறநோக்கினமையால், கடியவிழ்கடுக்கைவேணித் தாதைபோல்கனற்கண்மீனக் கொடியனைவேவநோக்கி எனவும், சிவபெருமான் சரணடைந்தாரைக் காப்பதுபோல், பிள்ளையாருங் காத்தமையால், பின்னுயிரளித்துக் காத்த எனவுங் கூறினர்.

முனிவன், மௌனநிலையை யுடையவனென்னும் வடசொற்றிரிபு. சினைவினை முதன்மேலேற்றிக் கடியவிழ்கடுக்கையென்றார்.நோக்கி என்னும் வினையெச்சநீ அளித்தென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் காத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும், அப்பெயரெச்சம் முனிவன் என்னும் வினைமுதற் பொருளையு முறையேகொண்டன.

தம்மை தந்தையாரைப்போலத் தாமுஞ் செய்தருளினமையின் அவரோ டொப்பத் தோன்ற நிற்றலின் உவமவுருவகவணி.

யாதுகுறைசெய்து பின்னர்ச் சரணடையினும் அக்குறைகளை நோக்காது அருளுவரென்னுங் குறிப்போடுகூடிய விசேஷணங்களை யெடுத்துக்கூறி வணக்கஞ் செய்வாமென்றது, கருத்துடை யடையணி. பின் வருவனவற்றிற்கும் இவ்வணி கொள்க. (கஅ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாகத்தண்ணலஞ்செழுத்தாலஞ்சா
மறப்பெருஞ்செய்கைமாறுவஞ்சகரிட்டநீல
நிறப்பெருங்கடலும்யார்க்குநீந்துதற்கரியவேழு
பிறப்பெனுங்கடலுநீத்தபிரானடிவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) அறப்பெரும் செல்விபாகத்து அண்ணல் ஐந்தெழுத்தால் - முப்பத்திரண்டறங்களையும் வளர்த்த பெருஞ்செல்வியாகிய உமாதேவியாரை இடப்பாகத்தில் வைத்தருளிய சிவபிரானது ஸ்ரீபஞ்சாக்கரப்புணையால், அஞ்சா மறப்பெரும் செய்கைமாறு வஞ்சகர் இட்ட நீல நிறப் பெரும் கடலும் - தீச்செயல்களுக்கு அஞ்சாத பெரியபாவச் செயல்களினின்று மாறாத சமணர்கள் கல்லொடுபிணித்துவிட்ட கரிய நிறத்தையுடைய பெரியகடலையும், யார்க்கும் நீந்துதற்கு அரிய ஏழுபிறப்பு எனும் கடலும் நீத்தபிரான் அடி வணக்கம் செய்வாம் - யாவர்க்கும் கடத்தற்கரிய வெழுபிறப்பாகிய கடலையும் எளிதிற கடந்த ஆளுடைய அரசுகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவாம்.

சிவபிரானருளிய இருநாழி நெல்லைக்கொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்தருளினமையால், அறப்பெருஞ்செல்வி எனவும், எல்லாப்பொருள்களோடொன்றாகியும் வேறாகியும் உடனாகியும் நிற்கும பரசிவத்தை அப்பொருள்களாகிய இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளும் பேதித்து வாதியாவாறுபோல, அச்சிவனுருவாம் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத் தியானததால் அகத்திலெய்தும் சோகம்பாவனையும அதற்கியலப் புறத்தமைந்த அன்புருவாந் திருவேடமும உள்ளும் புறமும் பற்றற்ற செயலும் என்றும் விருப்பு வெறுப்பிறபடாத தன்மையும் இடையறாதவானந்தமும் வாய்ந்துநிற்கும் இவ்வாளுடை யரசைப் பேதித்து அவை வாதியா வாகலான், அஞ்செழுத்தால் நீத்தபிரான் எனவும் கூறினார்.

யார்க்கும் என்பதனிறுதியினின்ற முற்றும்மையால் பிரமன்முதலிய உயிர்த்தொகைகளைக்கொள்க. அஞ்சாமாறு வேறு பலவடுக்கிய ஈறு தொக்க எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள் தனித்தனி வஞ்சகர் என்னும் வினைமுதற் பொருளைக்கொண்டன.

பிறப்பைக் கடலென வுருவகஞ்செய்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைப் புணையாக வுருவகஞ் செய்யாமையால் ஏகதேச வுருவகவணி. (கக)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவகலல்குலார்பாலாசைநீத்தவர்க்கேவீடு
தருவமென்றளவில்வேதஞ்சாற்றியதலைவன்றன்னைப்
பரவைதன்புலவிதீர்ப்பான்கழுதுகண்படுக்கும்பாது
ளிரவினிற்றூதுகொண்டோனிணையடிமுடிமேல்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) அரவு அகல் அல்குலார்பால் ஆசைநீத்தவர்க்கு ஏ வீடுதருவம் என்று அளவில்வேதம் சாற்றிய தலைவன் தன்னை - பாம்பின்படம்போலும் அகன்ற அல்குலையுடைய பெண்களிடத்து இச்சையொழித்தவர்களுக்கே மோட்சானந்தம் தருவோமென்று அளத்தற்கரிய வேதத்தைக் கூறியருளிய தேவநாயகனை, பரவைதன் புலவி தீர்ப்பான் கழுது கண்படுக்கும் பால் நாள் இரவினில் தூதுகொண்டோன் இணையடி முடிமேல் வைப்பாம் - பரவையாருடைய ஊடலைத் தவிர்க்கப் பேயும் உறங்கும் அர்த்தராத்திரியில் தூதுகொண்டருளிய ஆளுடைய நம்பிகளது இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் எமது சிரத்தில் தரிப்பாம்.

இச்சையை விடுதலே வீடாதலின் அதனை யுடையோர்க்கே வீடு தருதலுண்மையாதலின் தேற்றேகாரந் தந்ததென்பார், ஆசை நீத்தவர்க்கே வீடுதருவமெனவும், அதுவே வேதத்தின் பொருளாமென்பார், அளவில்வேதஞ்சாற்றிய எனவும், அவ்வாறுகூறிஞேன் பரமயோகியெனபார், தலைவன் எனவும், அந்தப் பரமயோகியைத் தன்னேவல்வழி நிறுத்தவோன் அளததற்கரிய பேரன்பினனென்பார், கழுது கண்படுக்கும்பானளிரவினிற தூதுகொண்டோன் எனவுங்கூறினர். ஆசைநீத்தவர்ககே வீடுதருவமென்று விதித்த அரனை அவராசைக்குரிய அரிவைமாட்டுத் தூதாகச் செலவிடுத்த அன்பினதிறமும அவவன்பாளர் புலன்வழி நுகரும் பொருளுமாய் அவ்வரனின்ற தன்மையும் இதனுற் கூறப்பட்டன.

அன்பின்திறம் சிவஞானசித்தியார். "தேசமிடங்காலந்திக் காசனங்களின்றிச் செய்வதொன்றுபோற்செய்யாச் செயலதனைச்செய்தங், கூசல்படுமனமின்றி யுலாவனிற்றலுறக்கமுணர்வுணடி பட்டினியிருத்தல்கிடத்தன், மாசதனிற்றூய்மையினில்வறுமைவாழ்வில் வருததததிற்றிருத்ததநின் மைதனத்திற்சினத்தி, லாசையினில்விருப்பிலிவையல்லாதுமெல்லா மடைந்தாலுஞானிகடாமரனடியையகலார்" எனபதனுலும்,

புலனவழிநுகரும் பொருளா யரனிற்குந்தன்மை திருக்களிற்றுப்படியார். "குற்றமறுதனென்னையாட் கொண்டருளித்தொண்டனேன், உற்றநியானத்துடனுறைவன் - முற்றவரின், மாட்சியுமாய்நிற்பனியான் மற்றொன்றைக்கண்டிடிலக், காட்சியுமாய்நிறபான் கலந்து" என்பதனுலுமுணர்க.

கழுது என்பதன் இறுதியில் உயர்வு குறித்தற் பொருளில்வந்த உம்மை தொக்குநின்றது. வேதம் பொருள்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர். (உ௦)

திருவாதவூரடிகள்.

எழுதருமறைகடேறு மிறைவனையெல்லிற்கங்குற்
பொழுதறுகாலத்தென்றும்பூசனைவிடாதுசெய்து
தொழுதகைதலைமேலேறத்துளும்புகண்ணீருண்மூழ்கி
யழுதடியடைந்தவன்பனடியவர்க்கடிமைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) எழுதரும் மறைகள்தேறு இறைவனை எல்லில் கங்குல் பொழுது அறு காலத்து என்றும் பூசனை விடாது செய்து - எழுதுதற்கரிய வேதங்கள் உணர்ந்து தெளிதற்கரிய தன்மையையுடைய சிவபெருமானை பகற் பொழுதும் இராப்பொழுதுமாகிய அறுவகைக் காலத்திலும் எந்நாளும் பூசனை யிடைவிடாமற் செய்து, தொழுதகை தலைமேலேற துளும்பு கண் நீருள் மூழ்கி அழுது அடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க்கு அடிமை செய்வாம் - குவித்தகை தலைமேற்செல்ல அன்பினுற்

பெருகும் ஆனந்தக் கண்ணீரில் மூழ்கிப் பிரிவாற்றாமையால் அழுது திருவடிகளை யடைந்த பேரன்பராகிய வாதவூரடிகளுடைய அடியார்களுக்கு அன்புசெய்து வழிபடுவாம்.

இறைவனென்னுஞ் சொல்லாற்றலால், எழுதருமறைகடோறு மிறைவனெனவும், ஆறுகாலமும் பகலிலும் இரவிலும் அடங்குதலால், எல்லிற் கங்குற் பொழுதறுகாலத்து எனவும், எந்நாளும் இவ்வறுவகைப்பொழுதில் ஒருபொழுதும் வழுவாது செய்துவந்தமையின், பூசனைவிடாது செய்தெனவும், என்றும் வணங்குதலும் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக்குதலும் உடைமையால், தொழுத கை தலைமேலேறத் துளும்பு கண்ணீருண் மூழ்கி எனவும், ஆசிரியனாய்வந்த சிவபெருமான தன்னைவிட்டு அடியார் கூட்டத்தோடு மறைந்தருளினமையால், அழுதெனவும், குருமுகூர்த்ததால் முத்தியடைந்தவராதலால் அடியடைந்த அன்பரெனவுங் கூறினார். ஆறு காலங்கள் விடியல், உச்சி, ஏறபாடு, மாலை, யாமம், வைகறை.

பூசனைவிடாதுசெய்து அடியடைநத அன்பனென்றது. சிவஞானசித்தியார். "இந்தனத்தினெரிபாலி னெய்பழத்தினிரத மெள்ளின்கணெண்ணெயும்போ லெங்குமுளனிறைவன், வந்தனைசெய்தெவ்விடத்தும்வழிபடவேயருளு மலமறுப்பேர்ஞான்மாவின் மலரடிஞானத்தாற, சிந்தனைசெய்தாச்சிக்கிற சிவனுளததேதோனறித்தீயிரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன்றன்னைப், பந்தனையையறுதது த்தாளுக்கித் தன்னுருவப்பரப்பையெலாங் கொடுபுகுந்து பதிப்பணிவனபாலே" எனபதனாலும. பிரிவாற்றாமையால் அழுது என்றது, திருவாசகம. "பொருததமினமையேன பொய்மையுண்மையேன போதவென்றனைப் புரிந்துநோக்கவும், வருத்தமின்மையேன் வஞ்சமுணமையேன் மாண்டிலேனமலாக கமலபாதனே, யாததமேனியாயருள் செயன்பரு நீயுமங்கெழுநதருளியிங்கெனை, யிருததிநாய்முறையோவெனெம்பிரான் வம்பனேன்வினைக்கிறுதியில்லையே" என்பதனாலுமுணாக.

பூசனைவிடாது செய்தல் முத்தி பெறுநதுணிவாதலின் வீரமும், என்றுபெறுவோமென்னும் ஆராத்தன்மையைத தொழுதகை தலைமேலேறத துளுமபு கணணீருண்மூழ்கி என்பவை யுணர்தது தலால் அசசமும், காமமும், அழுதெனறமையால் அவலமுமம, உணர்ததி நிறறலால சுவையணி. (உக)

சண்டேசநாயனார் முதலிய திருத்தொண்டர்கள்.

தந்தைதாளொடும்பிறவித்தாளெறிந்துதிருத்தாருதாளைசசேர்நத
மைந்தர்தாளவேதநெறிசைவநெறிபத்திநெறிவழாதுவாயமெய்
சிந்தைதானரனடிககேசெலுத்தினாராய்சசிவானுபவசசெல்வராகிப்
பந்தமாந்தொடக்கறுத்ததிருத்தொண்டாதாள்பரவிப்பணிதல்செய்வாம்.

(இ-ள.) தநதை தாளொடும் பிறவித்தாள் எறிநது திருததர் இருதாளை சேர்ந்த மைந்தர்தாள்-தனது பிதாவின் தாளொடு பிறவியினது தாளையுந் தறித்துச் சிவபெருமான் திருததாள்களை யடைந்த சண்டேசநாயனாருடைய திருவடிகளையும, வேதநெறி சைவநெறி பததிநெறி வழாது வாய மெய சிநதைதான் அரனடிககே செலுத்தினாராய் சிவானுபவச் செல்வராகிப் பநதமாம் தொடககு அறுத்த திருததொண்டர்தாள் - வைதிகமார்க்கத்திலும் சைவமார்க்கத்திலும் பத்திமார்க்கததிலுஞ் சிறிதும் வழுவாமல் மனம் வாக்குக் காயங்களாலாகிய தொண்டுகளைச் சிவபெருமான் திருவடிக்கே செலுததி அவற்றால் விளையுஞ் சிவானுபவப் பெரும்பேறுடையராய் அதனால் ஆணவமலத்தொடக்கினையறுத்த மற்றை அடியாருடைய திருவடிகளையும், பரவி பணிதல் செய்வாம் - துதித்து வணங்குவாம்.

...ள் வேர். தந்தை தாளைத் தறித்த பெரும்பாதகமே சிவபுண்ணியமாய்ப் பெரும்பேறு பயந்த தென்பார், பிறவித்தாளைறிந்து நிருத்தரிருதாளைச் சேர்ந்த எனவும், வைதிகமார்க்கத்திலும் சைவமார்க்கத்திலும் பத்திமார்க்கத்திலும் முறையே சிறிதும் வழுவாது நின்று திரிகரணங்களும் ஒருசேரச் சிவனடிக்கீழ்ச் செலுத்தி நின்ற அடியார் பலராதலால், வேதநெறி சைவநெறி பத்திநெறி வழாது வாய்மெய் சிந்தைதான் அரனடிக்கே செலுத்தினராய் எனவும், இவற்றால் விளைவது சோகம் பாவனையாதலால், சிவானுபவச்செல்வராகி எனவும், இதனால் மலமொழிதலால், பந்தமாந் தொடக்கறுத்த எனவுங் கூறினார்.

தந்தை தாளைத தறித்த பெரும்பாதகமே சிவபுண்ணியமாய்ப் பெரும்பேறு பயந்ததென்றது. சிவஞானசித்தியார். " அரனடிக்கன்பர்செய்யும் பாவமும் அறமதாகும், பரனடிக்கன்பிலாதார் புண்ணியமபாவமாகும், வரமுடைத்தக்கன்செய்த மாவேள்விதீமையாகி, நரரினிறபாலன்செய்த பாதகநன்மையாய்த்தே " என்பதனுணர்க.

வைதிகநெறியிலநின்றோர் - தில்லைவாழந்தணர்முதலியோர்.

" வருமுறையெரிமூன்றோம்பி மன்னுயிரருளான்மல்கத்
தருமமேபொருளாக்கொணடு தத்துவநெறியிற்செல்லு
மருமறைநானகினோடா றங்கமும்பயின்றுவல்லார்
திருநடம்புரிவார்க்காளாந திருவினுறைசிறந்தசீரார். "

சைவநெறியில ஞானசசரிதையினின்றோர் - முருகநாயனார்முதலியோர்.

" புலரும்பொழுதுமுன்னெழுநது புனிதநீரின்மூழ்கிப்போய்
மலருஞ்செவ்வித தம்பெருமான முடிமேல்வானீராறுமதி
யுலவுமருங்குமுருகுயிர்கக நகைக்கும்பததினுடன்பறிதத
வலகினமலர்கள்வெவ்வேறு திருப்பூககூடைகளிலமைப்பார்."

ஞானக்கிரியையினின்றோர - திருநீலநக்கநாயனார்முதலியோர்.

" மெய்ததவாகம விதிவழிவேதகாரணரை
நித்தல்பூசனைபுரிந தெழுநியமமுஞ்செய்தே
அத்தரன்பருக் கமுதுசெயவிப்பதுமுதலா
விததிறத்தனபணிகளு மேற்றெதிரசெய்வார். "

ஞானயோகத்தில்நின்றோர் - பெருமிழலைககுறும்பநாயனார்முதலியோர்.

" நாலுகரணங்களுமொனறாய நல்லவறிவுமேற்கொண்டு
காலுமபிரமநாடிவழிக் கருத்துசசெலுத்தக்கபாலநடு
வேலவேமுன்பயின்றநெறி யெடுத்தமறைமூலந்திறப்ப
மூலமுதல்வர்திருபபாத மடைவார்கயிலைமுன்னடைந்தார். "

பத்திநெறியினின்றோர் - ஏனாதிநாயனார்முதலியோர்.

" கண்டபொழுதேகெட்டேன் முன்பிவர்மேற்காணாத
வெண்டிருநீற்றின்பொலிவு மேற்கண்டேன்வேறினியென்
அண்டர்பிரான்சீரடியா ராயினாரொன்றுமனங்
கொண்டிவர்தங்கொள்கைக் குறிவழிநிற்பேனென்று. "

பந்தமாந் தொடக்கு பந்தமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் தொடக்கென்னும் பொதுப்பெயரை விசேடித்துநின்ற இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (உஉ)

முதனூல்வழி.

வேறு.

அண்ணல்பாற்றெளிந்தநந்தியடிகள்பாற்சனற்குமார
னுண்ணிறையன்பினுய்ந்துவியாதனுக்குணர்த்தவந்தப்
புண்ணியமுனிவன்சூதற்கோதியபுராணமூவா
றெண்ணியவிவற்றுட்காந்தத்தீசசங்கிதையின்மாதோ.

(இ-ள்.) அண்ணல் பால் தெளிந்த நந்தி யடிகள் பால் சனற்குமாரன் உள் நிறை அன்பின் ஆய்ந்து வியாதனுக்கு உணர்த்த - சிவபெருமானிடத்து ஐயந்திரிபற ஆராய்ந்து தெளிந்த நந்திதேவரிடத்தில் சனற்குமாரமுனிவர் உள்ளத்தில் நிறைந்த அன்போடு வழிபட்டாராய்ந்துணர்ந்து வியாசமுனிவருக்குப்போதிக்க, அந்தப் புண்ணிய முனிவன் சூதற்கு ஓதிய புராண மூவாறு - அந்த வியாசமுனிவர் தன்னை வழிபட்ட சூதமுனிவருக்குச் சொல்லியருளிய புராணங்கள் பதினெட்டாம், எண்ணிய இவற்றுள் காந்தத்து ஈசசங்கிதையில் - எண்ணப்பட்ட இப்பதினெண் புராணங்களுள் ஒன்றாகிய காந்தத்தில் சங்கரசங்கிதையில்.

உள்ளென்னும் ஏழனுருபு கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில் வந்தது. (உக)

நூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அறைந்திடப்பட்டதாகுமாலவாய்ப்புகழ்மையந்தச
சிறந்திடும்வடநூறன்னைத்தென்சொலாற்செய்தியென்றிங்
குறைந்திடும்பெரியோர்கூறக்கடைப்பிடித்துறுதியிந்தப்
பிறந்திடும்பிறப்பிலெய்தப்பெறுதுமென்றுளளந்தேறு.

(இ-ள்.) ஆலவாய்ப்புகழ்மை அறைந்திடப் பட்டதாகும் - திருவாலவாயின் புகழ்ச்சி சொல்லப்பட்டதாம், அந்தச் சிறந்திடும் வடநூல் தன்னை தென்சொலால் செய்தி என்று இங்கு உறைந்திடும் பெரியோர் கூற - அந்தச் சிறப்பமைந்த வடநூலைத் தெனமொழியாற் செய்வாயென்று இத்தலத்தில் வசிக்கும் பெரியோர்கள் விரும்பிச்சொல்ல, கடைப்பிடித்து உறுதி இந்தப் பிறந்திடும் பிறப்பில் எய்தப் பெறுதும் என்று உள்ளந்தேறு-அதனை யுறுதியாகக்கொண்டு ஆன்மலாபத்தை யிந்தப் பிறப்பிலேயே அடையப்பெறுவோமென்று மனந் தெளிந்து.

போர்பொருதான் என்றாற்போல, பிறந்திடும் பிறப்பிலெனவந்தது. புகழ்மை குணியைக் குணமாகக் கூறுவதோர் மரபுவழுவமைதி. செய்தி எதிர்காலத்து வந்த முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று. பெறுதுமெனத் தன்மைப் பன்மையாகக் கூறி அடியில்வருஞ் செய்யுளில் விளம்பலுற்றேனென ஒருமையாகக்கூறியது வழுவன்றோவெனின் தன்னினத்தோரையும் உளப்படுத்திக் கூறினமையால் வழாநிலையாம்.

மொழிபெயர்த்தவிதம்.

திருநகர்தீர்த்தமூர்த்திச்சிறப்புமூன்றந்தமூர்த்தி
யருள்விளையாடலெட்டெட்டருச்சனைவினையொன்றாக
வான்முறையறுபத்தெட்டாமற்றவைபடலமாக
விரிமுறைவிருத்தச்செய்யுள்வகைமையால்விளம்பலுற்றேன்.

(இ-ள்.) திருநகர்சிறப்பு தீர்த்தச்சிறப்பு மூர்த்திச்சிறப்பு மூன்று-தலவிசேடம் தீர்த்தவிசேடம் மூர்த்திவிசேடம் என மூன்று, அந்தமூர்த்தி அருள்விளையாடல்

எட்டெட்டு அருச்சனைவினையொன்று - அந்த மூர்த்தியானவர் தமது திருவருளால் செய்தருளிய திருவிளையாடல் அறுபத்துநாலு அருச்சனைச்செயலொன்று,ஆக வரன் முறை அறுபத்தெட்டு ஆம் அவை படலமாக விரிமுறை விருத்தச்செய்யுள் வகைமையால் விளம்பலுற்றேன்-ஆக வரன்முறையாய் அறுபத்தெட்டாகும் அவற்றைப் படலங்களாக வமைத்து விரிவகையாக விருத்தமாகிய செய்யுட் பேதங்களால் சொல்லத்தொடங்கினேன்.

விரிமுறையென்றது வடநூலிற் றொகுத்ததை விரித்துக் கூறுதலின் நூல் யாப்பு ளொன்று. இந்த மூன்றுங்குளகம். (உரு)

அவையடக்கம்.

நாயகன்கவிக்குங்குற்றநாட்டியகழகமாந்தர்
மேயவத்தலத்திஞேர்க்கென்வெள்ளறிவுரையிற்குற்ற
மாயுமாறரிதன்றேனுநீர்பிரித்தன்னமுண்ணுந்
தூயதீம்பால்போற்கொள்கசுந்தரனசரிதந்தன்னை.

(இ-ள்.) நாயகன் கவிக்கும் குற்றம் நாட்டிய கழக மாந்தர்மேய அத்தலத்தினோர்க்கு என்வெள்ளறிவுரையில் குற்றம் ஆயுமாறு அரிதன்றேனும்-சோமசுந்தரக் கடவுள் திருவாயமலர்ந்தருளிய "கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ் சிறைத்தும்பி" என்னுந் திருப்பாசுரத்துக்குங் குற்றங்கூறிய சங்கப்புலவர்கள் தங்கிய அம்மதுரையிலிருக்கும் ஏனைப்புலவர்களுக்கு மந்த அறிவால்கூறிய என்னுடைய சொற்களில் குற்றம் ஆராயும்வகை அரிதல்லவாகுலும், நீர் பிரித்து அன்னம் உண்ணும் தூயதீம்பால் போல் சுந்தரன் சரிதந்தன்னை கொள்க - நீரொடுகலந்த பாலுள் நீரைப்பிரித்து அன்னப்பக்ஷியானது களங்கமில்லாத இனிய பாலைப் பருகுதல்போல, சொற் குற்றங்களை யொழித்துச் சோமசுந்தரக்கடவுள் சரித்திரமாகிய திருவிளையாடலைக் கைக்கொள்ளக் கடவர்கள்.

உவமை உயர்வு சிறப்பு. (உசு)

கலிநிலைத்துறை.

கவைக்கொழுந்தழனாச்சுவைகண்டவூனிமையோர்
சுவைக்கவின்னமுதாயினதுளக்கமில்சான்றோ
ரவைக்களம்புகுந்தினியவாயாலவாயுடையார்
செவிக்களம்புகுந்தேறுவசிறியனேன்பனுவல்.

(இ-ள்.) கவை கொழுந்து அழல் நா சுவை கண்ட ஊன் இமையோர் சுவைக்க இன் அமுது ஆயின - பிளவுபட்டுத்தலைப பொருந்திய கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்கினிதேவன தன்னுவால் முன்பு சுவைத்த ஊன் தேவர்கள் உண்டுகளிக்க இனிய அமுதாம (அதுபோல) சிறியனேன பனுவல் துளக்கமில் சான்றோர் அவைக்களம் புகுந்து இனியவாய் ஆலவாய் உடையார செவிக்களம் புகுந்து ஏறுவ - கல்வியறிவிற் சிறியேனாகிய யான் கூறிய நூல உறுதியையுடைய அறிவால் நிறைந்த பெரியோர் அவைக்களத்திற்சென்று குற்றம் நீங்கிச் சுவையுடையனவாய்த் திருவாலவாயுடைய பெருமானுர் திருச்செவியிறசென்று அடையாநிற்கும்.

அவைக்களம் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. செவிக்களம் என்பதில் களமென்பது ஏழனுருபு. பனுவல் செய்யுள்மேல் முதலாகுபெயராய் நிற்றலால் இனியவாய் எனவும், ஏறுவ எனவும் பன்மை முடிபுதந்து கூறினர். (உஎ)

பாயவாரியுண்டுவர்கெடுத்துலகெலாம்பருகத்
தூயவாக்கியகாரெனச்சொற்பொருடெளிந்தோ
ராயகேள்வியர்துகளறுத்தாலவாயுடைய
நாயனுர்க்கினிதாக்குபநலமிலேன்புன்சொல்.

(இ-ள்.) கார் பாய வாரி உண்டு உவர் கெடுத்து உலகெலாம் பருகத் தூய வாக்கியது என - மேகம் பரந்தகடல்நீரையுண்டு அந்நீரிலுள்ள உப்பைக்கெடுத்து எல்லாவுலகங்களிலும் உள்ளவர் பருகிக் களிகூரப் புனிதமுடையனவாகச்செய்தது போல, சொல்பொருள் தெளிந்தோர் ஆயகேள்வியர் நலமிலேன் புன்சொல் துகளறுத்து ஆலவாயுடைய நாயனுர்க்கு இனிது ஆக்குப-சொல்லியலையும் பொருளியலையு முணர்ந்தவராகிய நூற்கேள்வியையுடைய பெரியோர் அக்கேள்வி நலஞ் சிறிதுமில்லாத என்னுடைய புன்சொல்லிலுள்ள குற்றங்களை யொழித்துத் திருவாலவாயை யுடைய பெருமானுர்க்கு இனியதாகச் செய்வார்கள்.

ஆக்கியது துவவிகுதி தொகுததல். சொல் பொருள் தமக்குக் கருவியாகிய படலங்களை யுணர்த்தி நிற்றலால் காரியவாகுபெயர்கள். (உஅ)

அல்லையீதல்லையீதெனமறைகளுமன்மைச
சொல்லினுற்றுதிததிளைக்குமிசசுந்தரனுடற்
கெல்லையாகுமோவென்னுளையென்செய்கோவிதனைச்
சொல்லுவேனெனுமாசையென்சொல்வழிகேளா.

(இ-ள்.) ஈதல்லை ஈதல்லை என மறைகளும அன்மைச்சொல்லினுல் துதித்து இளைக்கும் இச்சுந்தரன் ஆடலுக்கு என்னுளை எல்லையாகுமோ - இதுவல்ல விது வல்லவென்று வேதங்களும் அனமைச்சொல்லாற றுதித்துக்காணுதல் கூடாமையால் வருந்தும் இச்சோமசுநதரக் கடவுளுடைய திருவிளையாடலைக் கூறுதற்கு என்சொல் வரம்புபடுமாவென்று, இதனை சொல்லுவேன் எனும் ஆசை என் சொல்வழிகேளா என்செய்கோ (யானவாளா விருப்பினும்) இதனைச் சொல்லுவேனென்று என்மனத் திற்றோன்றும விருப்பமானது நான் சொல்லுமார்க்கதலைதக் கேட்கவில்லை (ஆதலால்) நான் என்ன செய்வேன்.

ஏகமாகிய பிரமம் அத்துவிதமா யிருத்தலின், இன்மை மறுதலையாகக் கூறும் பொருள்கட் கிடனுகாது, ஒன்ருகாமலும் இரண்டாகாமலும் ஒன்று மிரண்டு மின்ருகாமலுமாயுள்ள அனனியததைவிளக்கும் அன்மைப்பொருளுக்கிடனுய்நின்று வழுத்துதலின், அல்லையீ தல்லையீதென மறைகளும் அன்மைச்சொல்லினுற்றுதிதது எனவும், அப்பொருள் வாககு மனுதீதமாய் அறததிறனுல் கோசரிப்பதா யிருத்தலின், இளைத்தெனவுங் கூறினுா.

ஓ - இரண்டனுள், முன்னது வினு. பின்னது அசைநிலை. செய்கு தன்மை யொருமை வினைமுற்று. இளைக்கும் என்னும் பெயரொச்சம் சுந்தரனென்னுங் கருவிப் பொருள் கொண்டது. இகரச்சுட்டு உயாவுகுறித்தன்மே னின்றது.

அவையடக்கமாவது அவையிலுள்ள புலவர் பலர்க்கும் வழிபடு கிளவியாக அடக்கிக்கூறல். அதனை, யிங்குச் சிவபெருமான் கவிக்குங் குற்றங்கூறிய சங்கப்புலவர்களிருக்குந் தலமாதலின் அங்கிருக்கும் ஏனைப்புலவர்களால் என் கவிக்குக் குற்றங்கூறுதல் எளிதெனவும், வல்லோராதலின் அவர்கள் அவைக்களத்தில் புகுந்து என்னூல் குற்றமொழிந்து பயன்படுமெனவும், அவர்கள் பெருவள்ளன்மைய ராத

லால் என்னூலைக்கைக்கொண்டு அதிலுள்ள குற்றங்களையொழித்துப் பயன்படுத்துக வெனவும், என்னால் இந்நூலைச்சொல்ல முடியாதென்றிருப்பினும் என்னுடைய என்னைக் குற்றத்தின்வழிப்படுத்திய தெனவும் நான்கு செய்யுளாற் கூறினார். தொல்காப்பியம்-பொருளதிகாரம்-செய்யுளியல் "அவையடக்கியலே யரிறபத்தெரியின், வல்லார்கூறினும் வகுத்தனர்கொண்மினென், றெல்லாமாந்தர்க்கும் வழிமொழிந்தன்றே" என்பதனு லுணர்க.

அரங்கேற்றிடம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந்தமுதையரங்கேற்றுமாபோல்
அறுகாற்பேடிசைபாடுங்கூடன்மான்மியத்தையருந்தமிழாற்பாடி.
அறுகாற்பீடுயர்முடியார்சொக்கேசர்சந்நிதியிலமரர்சூழும்
அறுகாற்பீடத்திருந்துபரஞ்சோதிமுனிவனரங்கேற்றினனே.

(இ-ள்.) அறுகால் பீடத்து உயர் மால் ஆழி கடைந்த அமுதை அரங்கேற்றும் ஆபோல் - ஆதிசேடனாகிய சயனத்தில் அறிதுயில்கொண்டருளிய திருமால் பாற்கடல் கடைந்த அமுதத்தைத் தேவர்களுக்குப் பகுத்த முறைபோல, அறுகால்பேடு இசைபாடும் கூடன் மான்மியத்தை அருந்தமிழால் பாடி - பெட்டை வண்டுகள் தேனுண் டிசைபாடுஞ் சோலைசூழ்ந்த திருவாலவாயின் மகத்துவத்தை அரிய தமிழால் மொழிபெயர்த்து, அறுகு ஆல் பீடு உயர்முடியார் சொக்கேசர் சந்நிதியில்-அறுகினால் பெருமைபெறா விளங்கும் சடைமுடியையுடைய சொக்கநாதர் சந்நிதியில், அமரர் சூழும் அறுகால் பீடத்து இருந்து பரஞ்சோதிமுனிவன் அரங்கேற்றினன். தேவகணங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் அறுகாற்பீடத்திலிருந்து பரஞ்சோதி முனிவ ரரங்கேற்றினார்.

அரங்கேற்றல், சபையிலுள்ளோர்க்குப் பொருந்தச்செய்தல். பன்னகமென்பது பாம்பிற்கோர் பரியாயப் பெயராதலால் அறுகால் என்பது அற்றகால்களையுடையதென வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்ப் பாம்பினமேனின்றது, பன்னகம பாதமில்லாமற சரிப்பது. அறுகால் என்பது பல பொருள் ஒருசொல்லாதலின் பீடம் எனுமிடத்தால் ஆதிசேடன்மேலும், இசை பாடென்னும் வினையால் வண்டின்மேலு நின்றது. பின்னர் அறுகாற் பீடமென்றது அங்குள்ளதோர் தானம.

இது சிறப்புப்பாயிர மாதலால் பரஞ்சோதிமுனிவன் என்றமையால் ஆக்கியோன் பெயரும, கூடன் மான்மியம் என்றமையால் நூல்வந்தவழியும், தமிழ் என்றமையால் தமிழ்வழங்கும் எல்லையும், தமிழாற் பாடி என்றமையால் திருவிளையாடலென்னும் நூற்பெயரும், மான்மியம என்றமையால் நூல் நுதலியபொருளும், அருந்தமிழ் என்றமையால் தமிழ் நூலை முறையாகக் கற்றோரே இந்நூல் கேட்கற்பாற்று என்னும் யாப்பும், அவரே கேட்டற்குரியார் என்னும் அதிகாரிகளும், கேட்போர் முன்னர்க்கூறிய நூற்பயன் பெறுதலால் பயனும், அறுகாற்பீடம் என்றமையால் அரங்கேற்றிய களனும், என வப்பாயிரத்தி னிலக்கணங்கள் எட்டேடுங் களனும் இதனுட் கூறப்பட்டன.

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

மதுரைக்காண்டம்.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

கறைநிறுத்தியகந்தரச்சுந்தரக்கடவு
ளுறைநிறுத்தியவாளினுற்பகையிருளோதுக்கி
மறைநிறுத்தியவழியினுல்வழுதியாய்ச்செங்கோன்
முறைநிறுத்தியபாண்டிநாட்டணியதுமொழிவாம்.

(இ-ள்.) கறை நிறுத்திய கந்தரம் சுந்தரக்கடவுள் வழுதியாய் - விடம்நிலை பெறச்செய்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் பாண்டியனுகி, உறை நிறுத்திய வாளினுல் பகையிருள் ஒதுக்கி - உறையிற்பூட்டிய வாளினுற் பகையாகிய இருளினையோட்டி, மறைநிறுத்திய வழியினுல் செங்கோல் முறைநிறுத்திய பாண்டி நாடு அணியது மொழிவாம் - தான் அருளிய வேதத்தில் நிறுத்திய நீதிவழியினுல் செங்கோல் முறைமை நிலைபெறச்செய்த பாண்டிநாட்டின் சிறப்பைச் சொல்லுவாம்.

திருமால் முதலிய தேவர்கள் உய்வதற்பொருட்டு உண்டருளிய விடத்தை ஸ்ரீகண்டத்தில் நிறுத்தியது. அத்தேவர்கள் பிறபபிறப்பிற்படாது தாமே பரமெனககருதி ஓர் காலத்து மறநதும் அகங்கரியா திருத்தறபொருட்டும், அன்னோர்க்கும் ஏனையோர்க்கும் அழியாத முதற்கடவுள தானே எனபது உணர்த்தற்பொருட்டும், தனது முடிவிலாற்றல் விளங்கற்பொருட்டும் ஸ்ரீகணடத்தில் வைத்தருளினவனுதலின் - கறை பொருந்திய கந்தரமென்றது கறைநிறுத்திய கந்தரமெனவும், விடமுண்டருளியுந் தனதியல்புமாருது சுயமபிரகாசமாயிருநதனனுதலின் சுநதரக் கடவுளெனவும், தனதியலையுணாந்து வேற்றரசரெல்லாரும் வழிபட்டு நிறைமையால் உறையினின்றும வாளைக்கழிததிலனுதலின் உறைநிறுததிய வாள் எனவும், வேற்றரசர் அவ்வாறு நிற்றலின பகைசிறிதும் இலனுதலின கவர் பொருள்பட வாளினுற் பகையிருளொதுக்கி எனவும், வேதததில் கருமகாண்டம, பக்திகாண்டம், ஞானகாண்டம், என்பனயாவும் தன்பரமாய்த் தொகுததருளியதை யுணரப் பெருமல் நஞ்சாற்புலர்ந்த விண்ணுலகததார்கசு அம்முறையை வகுத்துக்காட்டித் தன்னடிப்படுத்திக் காத்தருளிய பேரருளினன் ஆதலால் தான்வகுததருளிய மறையின் பகுதியதாகிய நீதியினின்று மாறுபடா ததனை யுணர்ந்து யாவரு நடத்தற பொருட்டுத தானருளிய வந்நீதியின் வழிநின்று காட்டினவனுதலின் மறைநிறுத்திய வழியினுல் எனவும், சந்ததியின்றிப் பாண்டியர் செங்கோல் குன்றுதவண்ணம் நிறுத்தினவனுதலின்; வழுதியாயச் செங்கோல் முறை நிறுத்திய எனவும், ஊரும் பேரும் உருவுமில்லாத சிவபெருமான் வழுதியர் திருக்கோலங்கொண்டு அரசியல் புரியச்செய்தது பாண்டிநாடாதலின் நிறுத்திய பாண்டிநாடெனவுங்கூறினுர்.

வாள் - வாள்ாயுதம், ஒளி. நிறுத்தியவென்னும் பிறவினைப் பெயரெச்சம் பாண்டிநாடென்னும் வினைமுதற் பொருள்கொண்டது. பாண்டியனுடு-பாண்டிநாடு மரூஉ. அணியது-அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. சொல்வாம் வகர இடைநிலை மூன்று காலத்தும் வருதலால் இங்கு நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்றது. (க)

தெய்வநாயகனீறணிமேனிபோற்சென்று
பௌவமேய்ந்துமைமேனிபோற்பசந்துபல்லுயிர்க்கு
மெவ்வமாற்றுவான்சுரந்திடுமின்னருளென்னக்
கௌவைநீர்சுரந்தெழுந்தனகனைகுரன்மேகம்.

(இ-ள்.) கனை குரல் மேகம் - ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தையுடைய மேகங்கள், தெய்வநாயகன் நீறு அணி மேனிபோல் சென்று பௌவம் மேய்ந்து உமை மேனி போல் பசந்து-திருமால் முதலிய தேவர்கள் தலைவராகிய சிவபெருமானாரது விபூதி யணிந்தருளிய திருமேனியைப்போல வெண்ணிறங் கொண்டுபோய்க் கடலினைக் குடித்துப் பார்வதியார் திருமேனியைப்போலப் பசியநிறங்கொண்டு, பல் உயிர்க்கும் எவ்வம் மாற்றுவான் சுரந்திடும் இன் அருள் என்ன - அவர்கள் பல ஆன்மகோடிக ளுக்கும் பிறவி வெப்பொழிய இனிய திருவருள் சுரக்குந் தன்மையைப்போல, கௌவை நீர் சுரந்து எழுந்தன-(சராசரங்களாகிய பல்லுயிர்க்குஞ் சூரியன் வெப் பொழிக்க) ஆரவாரத்தையுடைய அக்கடல் நீர் சுரந்து மேல் எழுந்தன.

சிவபெருமான் திருமேனி செந்நிறமுடைய தாதலால் வெண்ணிறங்குறித் தற்கு நீறணிமேனிபோல எனவும், கடற்குச் செல்லும்போது வெண்ணிறமுடைமை யால் விளர்த்தென்னாது வாளாசென்றெனவுங் கூறினார், "நீறணிந்தகடவு ணிறத் தவான்" என்ப பிறர் கூறுதலுங்காண்க. நீறணிந்தது-இறுதிக்காலத்துத் திருமால் முதலியோரை நுதல்விழியாற் பொடித்து நீருக்கி அந்நீற்றைத் தனது திருமேனியி லணிந்ததனால் மகாசங்காரத்தைச்செய்யுங் கடவுளாகிய தானே ஏனைய கடவுளர்க் கெல்லாம் நாதனெனக் காட்டவும் யாவருந் தன்னையே சரணடைந்துய்யவும் குறித்த குறிப்பாடென்க.

கந்தபுராணச்சுருக்கம் - தக்ஷகாண்டம் "வேதன்மான்முத லோரைநம்பன் விதித்தழித்திடு போதெலாந், தீதிலங்கவொன்பணிந்து பிரங்கள்கேச மணிந்துளீர், கோதிலாதொளிர் சூலமீதுடல் கொண்டுநீறது கண்டபின், மீதுபூசமியாவருந்தனை மேவியுய்ந்திட வேண்டியே" என்பதனாலுணர்க.

நீறணிமேனிபோற் சென்று உமை மேனிபோற் பசந்து என்னுந் தொடர்கள், நிறப்பண்பின்மேனிற்றலால் பண்புவமைகள். மாற்றுவான்செயவெ னெச்சத்திரிபு ஆற்றுவான் எனப் பாடங்கூறி ஆற்ற எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. நீர்என் பதன் முதலில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். சுரந்திடும் இன்னருளென்னக் கௌவை நீர் சுரந்து என்னுந் தொடர் தொழின்மேனிற்றலால் தொழிலுவமை.உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் பல்லுயிர்க்கும் எவ்வமாற்றுவான் என்னும் உவமையின் றொழிலைப் பொருண்மேலேற்றிக் கூறினும்.

நாட்டுச்சிறப்புக் கூறுவோர் அச்சிறப்பிற்குக் கருவியாகிய மேகத்தை முன் னர்க்கூறுதல் வழக்காதலால் இந்நூலாசிரியரும் இவ்வாறு கூறினர். (உ)

இடித்துவாய்திறந்தொல்லெனவெல்லொளிமழுங்கத்
தடித்துவாள்புடைவிதிர்த்துநின்றிந்திரசாபம்
பிடித்துநீளம்புகோடைமேற்பெய்துவெம்பெரும்போர்
முடித்துநாமெனவருதல்போன்மொய்த்தனகொண்மூ.

(இ-ள்.) ஒல்லென வாய் திறந்து இடித்து-ஒல்லென்று வாய்திறந்து ஒலித்து, எல் ஒளி மழுங்க தடித்து வாள் புடை விதிர்த்து நின்று இந்திரசாபம் பிடித்து -

சூரியன் ஒளியும் மழுங்க மின்னலாகிய வாளை நான்குபுறத்திலும் அசைத்து நின்று பச்சைவில்லை யேந்தி, நீள் அம்பு கோடை மேல் பெய்து வெம் பெரும்போர் நாம் முடித்தும் என வருதல்போல் கொண்மூ மொய்த்தன - நீண்ட அம்பினைக் கோடையாகிய பகைவன்மேற் சொரிந்து வெய்ய பெரிய போரினை நாம் முடிப்போமென்று வருதல்போல மேகங்கள் நெருங்கின.

அம்பு - நீர், பாணம். இந்திரசாபம் - இந்திரதனுசு-பச்சைவில். முடித்தும் தன்மைப்பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று.

மின்னலை வாளாக வுருவகஞ்செய்து கோடையைப் பகைவனாக உருவகஞ் செய்யாமையால் ஏகதேச வுருவகவணி. இந்திரசாபம் - அம்பு, செம்மொழிச் சிலேடைகள். (௩)

முனிதனீள்வரையுச்சிமேன் முழங்கிவானிவந்து
தனிதநீர்மழைபொழிவன தடஞ்சிலையிராமன்
கனிதனீர்மையாலாலவாய்க் கணுதன்முடிமேற்
புனிதநீர்த்திருமஞ்சன மாட்டுவான்போலும்.

(இ-ள்.) தனிதம் வான நிவந்து முழங்கி முனிதன் நீள் வரை உச்சிமேல் நீர் மழை பொழிவன-மேகங்கள் வானிலுயர்ந்து முழங்கி அகஸ்தியருடையபொதியமலையின் உச்சியின்மேல் மழையைப் பொழிதல், தடம் சிலை இராமன் கனிதன் நீர்மையால ஆலவாய் கண்ணுதல் முடிமேல் புனிதநீர் திருமஞ்சனம் ஆட்டுவான் போலும்-நெடிய வில்லை யேந்திய இராமமூர்த்தி கனிந்த தனது அன்பின் குணத்தோடு திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுடியின்மேல் பரிசுத்தமாகிய நீரால் திருமஞ்சனம் ஆட்டுதலை யொக்கும்.

தனிதம் மேகத்தினொலி, இது தன்னைத் தருதற்குக் கருவியாகிய மேகத்தின்மேனிற்றலால் காரியவாகுபெயர். ஆல் உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்டு.

பொழிவன வென்னும் வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் வினைமுதலாய் ஆட்டுவான்போலும் என்னும் பயனிலை கொண்டது. இது தொழிலுவமையணி. (௪)

சுந்தரன்றிருமுடிமிசைத் தூயநீராட்டு
மிந்திரன்றனையொத்தகா ரெழிலிதென்மலைமேல்
வந்துபெய்வவத்தனிமுதன் மௌலிமேல்வலாரி
சிந்துகின்றகைப்போதெனப் பன்மணிதெறிப்ப.

(இ-ள்.) கார் எழிலி தென் மலைமேல் வந்து பெய்வ - கரிய மேகங்கள் பொதிய மலையின்மேல்வந்து மழைபொழிதலால், சுந்தரன் திருமுடி மிசை தூய நீர் ஆட்டும் இந்திரன் தனை ஒத்த - சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுடியின்மேல் பரிசுத்தமாகிய நீரால் அபிஷேகஞ் செய்யுந் தேவேந்திரனை யொத்திருந்தன, அத்தனிமுதல் மௌலி மேல் வலாரி கை சிந்துகின்ற போது என பல் மணி தெறிப்ப-அக்கடவுளுடைய திருமுடியின்மேல் தேவேந்திரன் தனது கையால் அர்ச்சிக்கும் பல மலர்களைப்போல அம்மேகங்கள் பல இரத்தினங்களைச்சிந்தின.

இந்திரனுங் கரிய நிறமுடையவனாதலால் இந்திரன்றனை யொத்தன எனவும், மேகங்கள் கடல்நீர் உண்ணும்போது அந்நீருடன் பலமணிகளுங் கலந்து செல்லுதலால் பன்மணி யெனவுங் கூறினார். பொருளின் குணமாகிய பன்மையை உவமைக்கும் ஏற்றுக. பெய்வ என்னும் வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்று ஒத்தன என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தது. (௫)

உடுத்ததெண்கடன்மேகலையுடையபார்மகட
னிடத்துதித்தபல்லுயிர்க்கெலாமிரங்கித்தன்கொங்கைத்
தடத்துநின்றிழிபாலெனத்தடவரைமுகடு
தொடுத்துவீழ்வனவிழுமெனத்தூங்குவெள்ளருவி.

(இ-ள்.) உடுத்த தெண்கடல் மேகலை உடைய பார்மகள்தன் இடத்து உதித்த பல் உயிர்க்கு எல்லாம் இரங்கி - சூழ்ந்த தெளிந்த கடலாகிய ஆடையையுடைய பூமிதேவியானவள் தனனிடத்துததோன்றிய சராசரங்களாகிய எல்லா வுயிர்களுக்கும் இரக்கங்கூர்ந்து, தன் கொங்கை தடதது நின்று இழிபால் என-தனது கொங்கையாகிய உயர்நத விடத்தினின்றுஞ் சொரியும் பாலைப்போல, தூங்கு வெள் அருவி இழுமென தடவரை முகடு தொடுத்து வீழ்வன - அசைந்து வாரானினற வெள்ளிய வருவிகள் இழும் என்னும் ஒலிகுறிப்போடு பெரிய பொதியமலையின் உச்சிதொடுத்து அடிகாறும் விழாநினறன.

மேகலை - சேலை, மாதரணி. உடுத்த வென்னும் வினையால் மேகலையென்னும் பலபொருளொருசொல் பொதுமைநீங்கிச் சேலைமேல் நின்றது. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருநிறமேகமென்னுங்கச்சணிசிகரகொங்கை
யருவியாந்தீம்பால்சோரவகன்சுனையென்னுங்கொப்பூழ்
பொருவில்வேயென்னுமென்றோட்பொதியமாஞ்சைலப்பாவை
பெருகுதண்பொருநையென்னும்பெண்மகப்பெற்றாளன்றே.

(இ-ள்.) கருநிறம் மேகம் என்னும் கச்சு அணி சிகரம் கொங்கை அருவியாம் தீம்பால் சோர - கரிய நிறத்தையுடைய மேகமாகிய கச்சினையணிந்த தனது சிகரமாகிய கொங்கையினினறு அருவியாகிய இனிய பால் இழிய, அகன் சுனை என்னும் கொப்பூழ் பொருவில் வேய் எனனும் மெனறோள் பொதிய சைலமாம்பாவை - இடம் பரந்த சுனையாகிய உந்தியையும் ஒப்பில்லாத மூங்கிலாகிய மெல்லிய தோள்களையுமுடைய பொதிய மலையாகிய பெண், பெருகு தண் பொருநை என்னும் பெண் மக பெற்றாள் - பெருகிய குளிர்நத தாம்பிரபர்ணி என்னும் பெண் குழநதையைப் பெற்றாள்.

பல பொருளையுந் தமமுள் இயைய வைத்து உருவகஞ் செய்தமையால் இயைபுருவகவணி. (௭)

கல்லெனக்கரைந்துவீழுங்கடும்புனற்குழவிகானத்
தொல்லெனத்தவழ்ந்துதீம்பாலுண்டொரீஇத்திண்டோண்மள்ளர்
செல்லெனத்தெழிக்கும்பம்பைதீங்குரல்செவிவாய்த்தேக்கி
மெல்லெனக்காலிற்போகிப்பணைதொறும்விளையாட்டெய்தி.

(இ-ள்.) கல் என கரைந்து வீழும கடும்புனல் குழவி-கல்லென்னும் ஒலிக்குறிப்போடு ஒலித்துப் பொதியத்தினின்று வருகின்ற வேகத்தையுடைய தாம்பிரபர்ணியென்னும் பெண் குழந்தை, கானத்து ஒல் என தவழ்ந்து தீம்பால் உண்டு ஒரீஇ - முல்லைநிலத்தில் ஒல்லென்னும் ஒலிக்குறிப்போடு தவழ்ந்து இனிய பாலையுண்டு அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திண் தோள் மள்ளர் செல் என தெழிக்கும் பம்பை தீங்குரல் செவிவாய் தேக்கி - திண்ணிய தோள்களையுடைய பள்ளர்கள் மேகம்போல முழக்கும் பம்பையினது இனிய வோசையைக் காதில் நிரப்பி, மெல்

என காலில் போகி பணைதொறும் விளையாட்டு எய்தி - மெல்லக் காலாற்சென்று பண்ணைகள் தோறும் விளையாடுதலைப் பொருந்தி.

செவி வாய்த்தேக்கி அழகுவாய்த்தலைப் பொருந்தி எனவும், கால் கால்வாய், சால் எனவும், பண்ணை மகளிர் விளையாட்டு, வயல் எனவும, பொருள் கொள்க.

செவ்வி பண்ணை என்பவற்றின் இடையில்நின்ற வகாரமும் ணகாரமுந் தொகுத்தல். கடு கடி என்னும் உரிச்சொற்றிரிபு. வாய் முதனிலைத் தொழிற்பெயராதலால் வல்லெழுத்து மிக்கது.

தவழுதலும் பாலுண்ணுதலும் பம்பைத்திங்குரல் தேக்குதலும் காலில் செல்லுதலும் பண்ணைதோறும் விளையாட்டெய்துதலும் குழந்தையினது இயற்கைத் தொழிலாதலால் தொழிற்றன்மையணி. (அ)

அரம்பைமென்குறங்காமாவினவிர்தளிர்நிறமாத்தெங்கின்
குரும்பைவெம்முலையாவஞ்சிக்கொடியிறுநுசுப்பாககூந்தல்
சுரும்பவிழ்குழலாக்கஞ்சஞ்சுடர்மதிமுகமாக்கொண்டு
நிரம்பிநீள்கைதைவேலிநெய்தல்சூழ்காவில்வைகி.

(இ-ள்.) அரம்பை மென் குறங்கு ஆ மாவின் அவிர தளிர் நிறம் ஆ தெங்கின் குரும்பை வெம் முலை ஆ-வாழையே மெல்லிய தொடையாகவும மாமரததினது விளங்கும் தளிரே நிறமாகவும் தென்னங் குருமபையே விருப்பந்தருந் தனமாகவும், வஞ்சிக்கொடி இறு நுசுப்பு ஆ கூந்தல் சுரும்பு அவிழ் குழல் ஆ கஞ்சம் சுடா மதிமுகமா கொண்டு நிரம்பி - வஞ்சிக்கொடியே முறியும் இடையாகவும் கூந்தற்பனைமடலே வண்டுகள் பாநத கூந்தலாகவும் தாமரையே விளங்கும் சநதிரனை யொத்த முகமாகவுங்கொண்டு மங்கைப்பருவம் நிரமபி, நீள் கைதைவேலி நெய்தல் சூழ் காவில் வைகி-நெடிய தாழைகளை வேலியாகவுடைய நெய்தனிலத்தைச் சூழ்ந்த சோலையில் தங்கியிருந்து,

இதுவும் இயைபுருவகவணி. (௯)

பன்மலாமாலைவேய்ந்துபாலுரைப்போர்வைபோர்த்துத்
தென்மலைத்தேய்ந்தசாந்தமான்மதசசேறுபூசிப
பொன்மணியாரநதாங்கிப்பொருனையாநகன்னிமுந்நீர்த்
தன்மகிழ்கிழவனாகந்தழீஇகொடுகலந்ததன்றே.

(இ-ள்) பொருனை ஆம் கன்னி பல் மலர் மாலை வேய்ந்து பால் நுரை போர்வை போர்த்து மான் மதம் தென்மலை தேய்ந்த சாந்தம் சேறுபூசி - அந்தத் தாம்பிரபர்ணி யென்னும் கன்னிப் பெண்ணனவள் பல மலர்களாலாகிய மாலையைச் சூடி வெள்ளிய நுரையாகிய போர்வையைப் போர்தது மிருகமதத்தோடு கலந்த பொதியமலையி லரைபட்ட சந்தனக்குழம்பைப்பூசி, பொன் மணி ஆரம் தாங்கி முந்நீர் தன் மகிழ் கிழவன் ஆகம் தழுவிக் கொடு கலந்தது - பொன்னாரத்தையும் முத்தாரத்தையும் பூண்டு தன்னால் விரும்பப்பட்ட கணவனாகிய சமுத்திர இராஜனுடைய மார்பைத் தழுவிக் கலந்தாள்.

மாலை சூடலும் வெள்ளாடை போர்த்தலும் கலவைபூசுதலும் முத்தாரம் பூணலுங் கலவிக்குரிய தொழில்களாதலால் ஆகம் தழீஇக்கொடு கலந்ததெனவும், கன்னி பொருளால் உயர்திணையேனும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் அஃறிணை முடிபாகக் கலந்ததெனவுங் கூறினர்.

முந்நீர், ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் மூன்றாகிய தொழிற்றன்மைகளையுடையதெனப் பண்புத்தொகைநிலைக் களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்க் கடல்மேனின்றது. ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மேகநீர் என மூன்று நீர்களையுமுடையதெனப் பொருள் கூறுதலும் ஒன்று. கல்லென் என்னுஞ் செய்யுளின் இறுதியில்நின்ற எய்தியென்னும் வினையெச்சம் அரம்பை யென்னுஞ் செய்யுளின் இறுதியினின்ற வைகியென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் இச்செய்யுளின் இறுதியினின்ற கலந்ததென்னும வினைமுற்றின் முதனிலையையும் முறையே கொண்டு முடிந்தன. (௧௦)

வல்லைதாயிருபால்வைகுஞ்சிவாலயமருங்குமீண்டி
முல்லையானைந்துந்தேனுந்திரைக்கையான்முகந்துவீசி
நல்லமான்மதஞ்சாந்தப்பிநறுவிரைமலர்தூய்நீத்தஞ்
செல்லலாற்பூசைதொண்டின்செயல்வினைமாக்கள்போலும்.

(இ-ள்.) நீத்தம் வல்லைதாய் இருபால் வைகும் சிவாலயம் மருங்கும் ஈண்டி-தாமிரபர்ணியானது விரைந்துசென்று தனது இரண்டுபக்கங்களிலுமுள்ள சிவாலயங்களிடத்துப்பொருந்தி, முல்லை ஆன் ஐந்தும் தேனும திரை கையால் முகந்து வீசி நல்ல மான்மதம் சாந்து அப்பி நறு விரை மலர் தூய் செல்லலால் பூசை தொண்டின் செயல் வினை மாக்கள் போலும் - முல்லை நிலத்திலுள்ள பஞ்சகவ்வியங்களையும் தேனையும் அலையாகிய கையினாலே மொண்டு வீசி வாசனைமிகக மிருகமதத்தையுஞ் சந்தனத்தையும் அப்பி நறுமணங்கமழும் மலர்களைத்தூவிச் செல்லுதலால் சிவபூசைத்தொண்டு புரியுஞ் செயலையுடைய அடியார்களை யொக்கும்.

பஞ்சகவ்வியங்களாவன பால் தயிர் நெய் கோமயம் கோசலம். மருங்கு என்பதன் இறுதியில்நின்ற உம் அசைநிலை. செயலென்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரெச்சத்தின்மேனின்றது. (௧௧)

அரும்பவிழனங்கவாளியலைதரவாகம்பொன்போர்த்
திரங்கிவாலன்னமேந்தியிருகையுஞ்சங்கஞ்சிந்தி
மருங்குசூழ்காஞ்சிதள்ளிவரம்பிறவொழுகும்வாரி
பரம்பரற்கையம்பெய்யும்பார்ப்பனமகளிர்போலும்.

(இ-ள்.) அரும்பு அவிழ் அனங்கவாளி அலைதர ஆகம் பொன் போர்த்து இரங்கி - அரும்பவிழ்ந்த மல்லிகை மலர்களாகிய பாணங்களை அலைகள் ஒதுக்கத் தன்னுடலமுற்றும் பொற்கட்டிகளை யுடையதா யொலித்து, வால் அன்னம் ஏந்தி இருகையுஞ் சங்கம் சிந்தி மருங்கு சூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பு இற ஒழுகும் வாரி - வெண்ணிறத்தையுடைய அன்னப்பறவைகளை யேந்தி இரண்டு கரைகளிலும் சங்குகளைவீசிப் பக்கங்களிற் சூழ்ந்த காஞ்சிவிருட்சங்களை முறித்து எல்லைகெடப் பெருக்கெடுத்துச் செல்லுந் தாமிரபர்ணியானது, அரும்பு அவிழ் அனங்கவாளி அலைதர ஆகம்பொன் போர்த்து இரங்கி-அரும்பவிழ்ந்த மன்மதபாணங்கள் வருத்தத் தம்முடலமுற்றும் பொற்பிதிர்போன்ற தேமல் பூத்து மனம் வருந்தி, வால் அன்னம் ஏந்தி இருகையும் சங்கம் சிந்தி மருங்கு சூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பு இற - வெள்ளிய சோற்றையேந்தி இரண்டு கைகளிலுமுள்ள வளையல்கள் கழன்று இடையிலணிந்த காஞ்சியென்னும் ஓர் ஆபரணஞ்சோர்ந்து தமது கற்பினிலைகெட, பரம் பரற்கு ஐயம் பெய்யும் பார்ப்பன மகளிர் போலும் - பிக்ஷாடன மூர்த்தமாய் எழுந்தருளிவந்த சிவபெருமானுக்குப் பிச்சையிடுந் தாருகாவனத்து ரிஷிபத்தினிகளையொக்கும்.

மலர்களெல்லாம் மன்மதபாணங்களாகக்கூறுதலின் அனங்கவாளி எனவும், நடுப்பாகத்தை "வரையுரம்,கடல்அகடு" என்றாற்போல வெள்ளமூற்றும் என்பதற்கு ஆகமெனவுங் கூறினார். காஞ்சி எழுகோவையாயுள்ளவணி "எண்கோவை மேகலை காஞ்சியெழுகோவை"என்பதனானுணர்க. பொன் தேமல் மேனிற்றலால் உவமையாகுபெயர். உடைமையும் உடையதும் வேறாகாமையால் உடைமையின்றொழிலை உடையதின்மேலேற்றிச் சங்கஞ்சிந்தி காஞ்சிதள்ளி என்றார். போர்த்து இரங்கி ஏந்தி சிந்தி தள்ளி என வேறு பலவடுக்கிய வினையெச்சங்கள் தனித்தனிவாரி என்னும் வினைமுதற் பொருள்கொண்ட வொழுகுமென்னும பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வினை யெச்சங்கள் பார்ப்பன மகளிர் என்னும் வினைமுதற் பொருள் கொண்ட பெய்யும் என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையையுந் தனித்தனிகொண்டன. இருமையிலும் என்பதில்வந்த உம்மைமுற்று - முன்னர்க்கூறிய பொருளோடு பின்னர்க்கூறிய பொருள் விரோதியாமல் சிலேடித்தமையால் அவிரோதச்சிலேடையணி. (௬௨)

வரைபடுமணியும்பொன்னும்வைரமுங்குழையும்பூட்டி
யரைபடுமகிலுஞ்சாந்துமப்பியின்னமுதமூட்டிக்
கரைபடுமருதமென்னுங்கன்னியைபருவநோக்கித்
திரைபடுபொருனைநீத்தஞ்செவிலிபோல்வளர்க்குமாதோ.

(இ-ள்.) திரைபடு பொருனை நீத்தம் வரைபடு மணியும் பொன்னும் வைரமும் குழையும்பூட்டி அரைபடும அகிலும சாந்தும அப்பி இன் அமுதம் ஊட்டி-அலைகளையுடைய தாமிரபர்ணியென்னும் வெள்ளமானது மலையினிடத் துண்டாகிய முத்தையும் பொன்னையும்வைரநகையுங் குண்டலத்தையுமபூட்டி அரைபட்ட அகிலையுஞ் சந்தனத்தையும் அப்பி இனிய அமுதத்தை யுண்பித்து, கரைபடு மருதம என்னும் கன்னியை பருவம் நோக்கி செவிலிபோல் வளர்க்கும - வரம்புகளையுடைய மருதநிலமென்னுங் கன்னியபெண்ணைப பருவத்திற்குத தக்கபடி யாராய்ந்து செவிலித்தாயைப்போல வளர்க்காநிற்கும்.

கரைபடும் என்பதற்குப் புகழ்பொருந்தியவெனப் பொருள்கோள்ளுதலும் ஒன்று. செவிலிவளர்க்குந்தாய். குண்டலம்-நீராடவந்த அரம்பையர் தண்டலம் அமுதம் - நீர், பால்.

அமுதமென்பதன் இறுதியில் உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது (௬௩)

மறைமுதல்கலைகளெல்லாமணிமிடற்றவனேயெங்கு
நிறைபரமென்றும்பூதிசாதனநெறிவீடென்று
மறைகுவதறிந்துந்தேறாரறிவெனக்கலங்கியந்த
முறையின்வீடுணர்ந்தோர்போலத்தெளிந்ததுமாரிவெள்ளம்.

(இ-ள்.) மாரி வெள்ளம் - பெரிய வெள்ளமானது, மறைமுதல் கலைகள் எல்லாம் - வேதமுதலிய நூல்களெல்லாம், மணிமிடற்றவன் ஏ எங்கும் நிறைபரம் என்றும் பூதிசாதன நெறி ஏ வீடு என்றும் அறைகுவது அறிந்தும் - நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே எவ்விடத்தும் நிறைந்த பரம்பொருளென்றும் விபூதி தரித்தலும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர முச்சரித்தலும் உடைய சைவசமயநெறியே மோக்ஷமென்றுஞ் சொல்லுதலைத் தெரிந்திருந்தும், தேறார் அறிவென கலங்கி அந்த முறையின் வீடு உணர்ந்தோர் போல தெளிந்தது - தெளியாதார் அறிவைப்போலக்கலங்கி அந்

தச் சைவசமய நெறியின் முறையே நின்று முத்திநிலையை யறிந்தவர் அறிவைப் போல உடனே தெளிந்தது.

வேதங்கள், சிவபெருமானை நேரே வழிபட்டு வறியாத வான்மாக்கள் வழிய டற்குரிய அயன் முதலியோரை யொரோவழி தலைமையுடையவராகக்கூறுங் கருத் தறியாது கூறியிருத்தலையே பொருளாகக்கொண்டு அவரவரும் பரமெனத் தம்மில் முரணிக்கூறு மயக்கமொழிக ளாய்தற்பொருட்டு இக்குறியீடுள்ளவனே பரமெனக் கூறுதலின் - மறைமுதல் கலைகளெல்லா மணிமிடற்றவனே யெங்குநிறை பரமென வும், ஆன்மாக்கள் எப்பற்றுங் கழன்று பற்றற்றவனைப் பற்றுதற்குரிய அருட்பணிக ளில் இயன்றிமையாச் சிறப்பினதாய் முதற்பற்றும்பொருளாய் விளங்கும்விபூதியை யும், அப்புறக்காட்சியோடு உண்ணிலவும் பற்றுக்கோடாய் நோக்கியவற்றை நோக் காதவாறுசெய்யவல்ல ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தையும், மோக்ஷத்தை யடையக்கூட்டும் அங் காங்கிபாவங்களாயுடையது சைவசமயமாதலின, பூதிசாதனநெறி வீடெனவும், இவ் வாறு பல வேறுக்களானுஞ் சித்தாந்தங்களாலும வேதாகமங்களிற் கூறியிருக்கும் அவ்வியலபறிந்தும் அறியாதவர்களாய் மலச்செருக்கால் மலைந்து முக்குண வசத்த ராய் முரணிக்கூறிய பசுநூல்வழிச் செல்வோ ரறிவிற்குப் பயனுயுள்ளது கலக்க மன்றிப் பிறிதின்மையின் அஃதுருவதறிந்துநேரு ரறிவெனக்கலங்கி எனவும், அப் பசுமார்க்கத்தையொழித்துப்பதிமார்க்கததால் முதறாந்தப் பாதமலர்க்கீழ்ச்சென்று பிறிதொடுபடாது அதுவாய் நிற்றலே தெளிவின்பயனுதலின் அந்த முறையின் வீடு ணர்ந்தோர்போலத் தெளிந்தது எனவுங் கூறினர்.

சிவதத்துவவிவேகம் "மறையகத்தெல்லாந்தலைமையோரொருபால் வகுத் திடுங்கேவலமதுதா, னிறைவனேயிவ்வாறமபுயன்முதலோரினும் பிரித்துத்தியால் விளக்கா, தறைநருமிதனுன் மாறுபட்டுறிவேறு ராற்றினுற்போக்கவற்றுமல், கறைமிடற்றடக்கியேழை வானவராக்காததருள்கருணைமாகடலே" எனவும்.

"முளரியோன்முதலாஞ் சுரரொலாம்பூதமுதலவற்றேடுதித்துள்ளோ, ரள விடுந்தலைமையாளரொன்றவரா யகறறிமால்விடையவனினையே, வளமுறுமெல்லாத் தலைமையுமுடையோர் வருமுதறகாரணனல்லோ, ருளமுறுதியானப்பொருளெனச் சிகைதேர்ந் ஏனாப்பவுமயங்குவர்சிலரோ" எனவும வருதல்காண்க.

பூதளம் உருத்திராக்ஷந்தரித்தல் என்பாருமுளர், கண்மணி பூதிசாதனம் என வருமிடத்துச் சாதனங் கண்மணியி லடங்காமை காண்க. "தெய்வநீறுமைந்தெ ழுத்துமே சிதைக்கலருக" எனப் பின்னர் வருதலறிக.

பூதிசாதனம் இவ்விரண்டையுமுடையது சைவசமயமாதலால் உம்மைத் தொகைநிலைக் களத்துபபிறநத அனமொழிததொகை. நெறியின் இறுதியில் பிரிநிலை ஏகாரந் தொகுத்தல். (கரு)

மறைவழிகிளைத்தவெண்ணெண்கலைகள்போல்வருநீர்வெள்ளத்
துறைவழியொழுகும்பல்கால்சோலைதண்பழனஞ்செய்தே
னுறைவழியோடையெங்குமோடிமன்றுடையார்க்கன்பர்
நிறைவழியாதவுள்ளத்தன்புபோனிரம்பிற்றன்றே.

(இ-ள்.) மறைவழி கிளைத்த எண்ணெண் கலைகள்போல் - வேதத்துறைவழி கிளைத்த அறுபத்துநான்கு கலைகளைப்போல, வருநீர் வெள்ளம் துறை வழி ஒழுகும் பல்கால் - பொ[illegible]மலையினின்றும் வருகின்ற தாமிரபர்ணியானது நீர்த்துறை யினின்றுங் கிளைத்துச்செல்லும் பலகால்களால், சோலை தண் பழனம் செய்தேன்

உறைவழி ஓடை எங்கும் ஓடி - சோலைகளிலும் தண்ணிய மருதநிலத்தூர்களிலும் வயல்களிலுந் தேன்துளிசிந்தும் மலரோடைகளிலும் மற்றுள்ள விடங்களிலுஞ் சென்று, மன்று உடையார்க்கு அன்பர் உள்ளத்து நிறைவு அழியாத அன்புபோல் நிரம்பிற்று - பொன்னம்பலத்தை யுடைய சிவபெருமானுர்க்குத் தொழும்புபூண்ட அன்பருடைய விதயத்தில் நிறைந்த அன்பைப்போல நிறைந்தது.

இடத்தினிகழ்பொருளின்ருெழிலை யிடத்தின்மேலேறறித்தேனுறைவழியோடையென்ருர். (௧௫)

கலிநிலைத்துறை.

இழிந்தமாந்தர்கைப்பொருள்களுமிகபரத்தாசை
கழிந்தயோகியர்கைப்படிற்றூயவாய்க்களங்க
மொழிந்தவாறுபோலுவரியுண்டுவாகெடுத்தெழிலி
பொழிந்தநீரமுதாயினபுவிக்கும்வானவர்க்கும்.

(இ-ள்.) இழிந்த மாந்தர் கை பொருள்களும் இகபரத்து ஆசை கழிந்த யோகியர் கைப்படில் தூய ஆய் களங்கம் ஒழிந்த ஆறுபோல் - கொலை முதலிய தொழிலால் இழிவுபட்ட மனிதர்கள் தமதுகையால்கொடுக்கும் பாவவழியினின்றும் ஈட்டிய பொருள்களும் இவ்வுலக போகத்திலுஞ் சுவர்க்க போகத்திலும் உள்ள ஆசையி னின்று நீங்கிய சிவயோகிகளது கையிற்பட்டால் பரிசுத்தமுடையனவாய் அக்குற்றங்களினின்று நீங்கிய முறைமைபோல, எழிலி உவரி உண்டு உவர்கெடுத்து பொழிந்த நீர்புவிக்கும் வானவர்க்கும் அமுதாயின - மேகமானது கடல்நீர் பருகி அந்நீரிலுள்ள உப்பைக்கெடுத்துச் சொரிந்த நீர்த்துளிகள் பூவுலகிலுள்ளவருக்கும் வானுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கும் அமுதம்போலாயின.

சிவஞானதீபம். "பரிந்தகொலைப்பாதகன் கைக்கத்தியேனும் பரிசனவேதியைப்பரிக்கப்பொன்னும்" என்றறபோல இழிந்தமாந்தர்கைப் பொருள்களுஞ் யோகியர்கைப்படில் தூயவாய்க் களங்கமொழிந்தவாறுபோல் எனவும், சிவதருமோத்தரம். "பாவெனும்பதத்தினர்த்தம் பாவமென்கடலிற்பட்டார், தேவனற்பதமென் றீரத் திருத்துவான்நிரதத்தினர்த்தம்,பாவமெனகடற்பட்டாரைப் பரமர்தமபதமென் பாரத், தேவியேயிருத்துவானே பாத்திரமென்னப்பட்டான்" என்பதனுல் பாத்திரமாவார் சிவயோகியரன்றி ஏனையரல்லராதலால் யோகியர் எனவும் "வானின்றுலகம் வழங்கிவருதலாற், ருனமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று" "சிறப்பொடுபூசனைசெல்லாதுவானம்,வறகுமேல்வானோர்க்குமீண்டு" என்றமையால் புவிக்கும்வானவர்க்கும் பொழிந்த நீரமுதாயின எனவுங கூறினர்.

உவரி உவர்ப்பினையுடையது என்னும் பொருண்மே னிற்றலால் வினைமுதற் பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். எழிலி மேலெழுதலையுடையது என்னும் பொருண்மேனிற்றலால் அத்தொழிற்பெயர். (௧௬)

ஈறிலாதவளொருத்தியேயைந்தொழிலியற்ற
வேறுவேறுபேர்பெற்றெனவேலைநீரொன்றே
யாறுகால்குளங்கூவல்குண்டகழ்கிடங்கெனப்பேர்
மாறியிறில்வான்பயிரெலாம்வளர்ப்பதுமாதோ.

(இ-ள்.) ஈறிலாதவள் ஒருத்தியே ஐந்தொழில் இயற்ற வேறு வேறு பேர் பெற்றது என - அழிவில்லாதவளாகிய சிவசத்தி ஒருத்தியே பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்ய வெவ்வேறு திருநாமங்கள் பெற்றருளியதுபோல, வேலை நீர் ஒன்றே ஆறு

கால் குளம் கூவல் குண்டு அகழ் கிடங்கு என பேர்மாறி - கடல் நீரொன்றே ஆறு கால்வாய் குளம் கிணறுநீர்நிலை தோண்டிய கிடங்கு என்று தனது இயற்பெயர் நீங்கி, ஈறு இல் வான் பயிரெல்லாம் வளர்ப்பது - அளவில்லாத பெரிய பயிர்களை யெல்லாம் வளர்க்காநிற்கும்.

பஞ்சகிருத்தியங்களாவன - சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம், இவற்றை முறையே பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியா சத்தி, யாகநின்று இயற்றுகின்றவள் சிவசத்தி ஆதலால் ஐந்தொழி லியற்ற வேறு வேறு பேர்பெற்றென என்றார். பெற்றென தொகுத்தல். ஏகாரங்கள் தேற்றப்பொருளில் வந்தன. (௧௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

களமர்கள்பொன்னேர்பூட்டித்தாயர்வாய்க்கனிந்தபாடற்
குளமகிழ்சிறுரினேறுமொருத்தலுமுவகைதூங்க
வளமலிமருதம்பாடிமனவலிகடந்தோர்வென்ற
வளமருபொறிபோலேவலாற்றவாள்வினையின்மூண்டார்.

(இ-ள்.) களமர்கள் பொன்னேர் பூட்டி-மருதநிலமாக்கள் பொன்னேரைப் பூட்டி, தாயர்வாய் கனிந்தபாடற்கு உளமகிழ் சிறாரின் ஏறும் ஒருத்தலும் உவகை தூங்க வளம்மலி மருதம் பாடி-தாய்மார் வாயிலுண்டாகிய சுவைகனிந்த பாடலுக்கு மனமகிழுஞ் சிறுவரைப்போல எருதும் எருமைக்கடாக்களும் மகிழ்கூர வளப்பநிறைந்த மருதப் பண்பாடி, மனவலி கடந்தோர் வென்ற அளமரு பொறி போல் ஏவலாற்ற ஆள்வினையில் மூண்டார் - மனத்தின் வலியைக்கடந்தபெரியோர் வென்ற சுழலும் ஐம்பொறிகள் அவர் ஏவல்வழி நிற்றல்போல அவ்வேறும் ஒருத்தலுந் தமது ஏவல்வழிநிற்கப் பயிரிடுந்தொழிலில் தலைப்பட்டார்கள்.

பொன்னேர் புத்தேர். தலையோ என்றலும் அது மருதப்பண்பாடுவோர் அந்நிலமாக்களாதலால் மருதநிலமாக்களென்றும். மனம் தம் வழிபட்டோர்க்கு அதன் வழிச்செல்லும் ஐம்பொறிகளுந் தாமே யடங்கி நிற்றலால் மனவலி கடந்தோர் என்றார். அலமரல் அளமரல் என நின்றது (௧௮)

பலநிறமணிகோத்தென்னப்பன்னிறவேறுபூட்டி
யலமுகவிரும்புதேயவாள்வினைக்கருங்கான்மள்ளர்
நிலமகளுடலங்கீண்டசால்வழிநிமிர்ந்தசோரிச்
சலமெனநிவந்தசெங்கேழ்த்தழன்மணியிமைக்குமன்றே.

(இ-ள்.) பலநிறம் மணி கோத்து என்ன பல்நிறம் ஏறு பூட்டி அலம் முகம் இரும்பு தேய ஆள்வினை கருங்கால் மள்ளர்-பலநிறங்களையுடைய இரத்தினங்களைக் கோவைசெய்ததுபோலப் பலநிறங்களையுடைய வெருதுகளைப் பூட்டிக் கலப்பையின்முகத்திலுள்ள கொழுத்தேய உழுதொழில்செய்யும் கரியகால்களையுடைய மருதநிலமாக்கள், நிலமகள் உடலம் கீண்ட சால்வழி நிமிர்ந்த சோரி சலம் என-பூமிதேவியின் உடலைக்கிழித்த படைச்சால்வழியில் எழுந்த உதிரவெள்ளம்போல, நிவந்த செங்கேழ் தழல்மணி இமைக்கும்-மேலெழுந்த செந்நிறத்தை யுடைய நெருப்புப் போன்ற இரத்தினங்கள் விளங்காநிற்கும்.

சேறுபடுதலால், நிறந்திரிதலின் கருங்கால் என்றார். கோத்தென தொகுத்தல் விகாரம். (௧௯)

ஊறுசெய்படைவாய்த்தேயவுழுநருநீர்கால்யாத்துச
சேறுசெய்குநருந்தெய்வந்தொழுதுதீஞ்செந்நெல்வீசி
நாறுசெய்குநரும்பேர்த்துநடவுசெய்குநருந்தெவ்வின்
மாறுசெய்களைகட்டோம்பிவளம்படுக்குநருமானார். •

(இ-ள்.) ஊறுசெய் படைவாய்த் தேய உழுநரும் நீர் கால் யாத்து சேறு செய்குநரும் - பூமியைக் கிழிக்கா நின்ற கலப்பையின் துன்னூசி தேய உழுகின்றவரும நீரைக் கால்வழியாகக்கட்டிச் சேறு செய்கின்றவரும், தெய்வம் தொழுது தீம் செந்நெல் வீசி நாறு செய்குநரும் பேர்த்து நடவுசெய்குநரும் - அந்நிலத்துக்குரிய விந்திரனை வணங்கி இனிய செந்நெல் முளையை வீசி நடவுசெய்கின்றவரும் அந்நாறு களைப் பேர்த்து நடுகின்றவரும், தெவ்வின மாறு செய்களை கட்டு ஓம்பி வளம் படுக்குநரும் ஆனார் - பகைவரைபபோலச செந்நெற்பயிரோடு மாறுபட்டோங்குங் களைகளைக் களைந்து வளஞ்செய்கின்றவர்களுமாக அந்நிலமாக்களாகிய முயன்றார்கள்.
நகரவிடைநிலை நிகழ்காலத்தினமேனின்றது. (உ0)

பழிபடுநறவந்தன்னைக்கடைசியர்பருகிச்செவ்வாய்
மொழிதடுமாறவோவைமுகத்தெழமுறுவறோன்ற
விழிசெவந்துழலக்கூந்தனமென்றுகிலசோரவுள்ளக்
கழிபெருங்களிப்புநல்கிக்கலந்தவரொத்ததன்றே.

(இ-ள்.) பழிபடு நறவம் தனனை கடைசியர் பருகி - பழிச்சொறபெருக்குமதுவானது தன்னைப் பள்ளப்பெணகள பருகுதலால், செவ்வாய் மொழி தடுமாற வோவைமுகத்து எழ முறுவல் தோன்ற விழிசெவந்துஉழல கூந்தல மென்றுகில் சோர- அவர்கள் செவ்வாயில் தோன்றுஞ் சொற்கள் முறைபிறழவுங் குறுவெயர்வு முகத்தில்முகிழ்க்கவுந் தம்மையறியாது புன்னகைதோன்றவுங் கண்கள் மதர்ப்பாற்செவந்து சுழலவுங் கூந்தலு மெல்லியவாடையுஞ் சோரவும், உள்ளம் கழி பெரும் களிப்பு நல்கி கலந்தவா ஒத்தது-மனத்தில் மிகக பெரியமயக்கைக் கொடுத்துக்கலந்த புருடரை யொத்தது.

புணர்ச்சியில பெண்கள் சொற்கள தடுமாறுதலும், குறுவெயர்வு முகத்தில் முகிழ்த்தலும், புன்னகையரும்புதலும், நலிவால விழிசெவந்து சுழலுதலும்,சோர்வால் கூந்தலும் உடையுஞ் சோருதலும், உடைமையால் கள் கலந்தவரை யொத்ததெனக் கூறியது செம்மொழிச்சிலேடை யுவமையணி. (உக)

பட்பகையாகுந்தீஞ்சொற்கடைசியர்பவளச்செவ்வாய்க்
குட்பகையாம்பலென்றுமொண்ணறுங்குவளைநீலங்
கட்பகையாகுமென்றுங்கமலநன்முகத்துக்கென்றுந்
திட்பகையாகுமென்றுஞ்செறுதல்போற்களைதல்செய்வார்.

(இ-ள்.) பண்பகை ஆகும் தீம் சொல் கடைசியர் பவளம் செவ்வாய்க்கு உள்பகை ஆமபல்என்றும்-(களைகளையத்தலைப்பட்ட)இசைக்குப்பகையாகிய வினிய சொற்களையுடைய பள்ளப்பெண்கள் பவளம்போன்ற தமது செவ்வாய்க்குத் தீராப்பகையுள்ளது குமுதமலரென்றும், ஒள் நறும் குவளை நீலம் கண்பகை ஆகும் என்றும் கமலம் நல்முகத்துக்கு என்றும் திண் பகை ஆகும் என்றும் - ஒள்ளிய நல்லவாசனையையுடைய செங்குவளையுங் கருங்குவளையுங் கண்களுக்குப் பகையாமென்றுந் தாமரை அழகிய முகத்துக்கு என்றும் வைரம்பற்றிய பகையாமென்றும், செறுதல் போல் களைதல் செய்வா - கொல்லுதல்போலக் களைந்தார்கள்.

ஆம்பல், குவளை, நீலம், கமலம் - சாதியொருமைகள். செய்வார் இங்கு வகர இடைநிலை - இறந்தகாலத்தின்மேனின்றது. (௨௨)

> கடைசியர்முகமுங்காலுங்கைகளுங்கமலமென்றார்
> படைவிழிகுவளையென்றார்பவளவாய்குமுதமென்று
> ரடையவுங்களைந்தாமள்ளர்பகைஞராயடுத்தவெல்லை
> யுடையவனுணையாற்றலொறுப்பவாகுறவுண்டாமோ.

(இ-ள்.) மள்ளர் கடைசியர் முகமும் காலும் கைகளும் கமலம் என்றார்- பள்ளர்கள் தங்கள் பெண்களுடைய முகமும் காலும் கைகளுந் தாமரையோடு உறவுடையனவென்று கருதாமலும், படை விழி குவளை என்றார்-வாள்போன்ற கண்கள் குவளையோடு உறவுடையனவென்று கருதாமலும், பவளம் வாய் குமுதம் என்றார்- பவளம்போன்ற வாய்கள் ஆம்பலோடுறவுடையன வென்று கருதாமலும், அடையவும் களைந்தார்-அவைகளை யொருசேரக் களைந்தார்கள், பகைஞராய் அடுத்த எல்லை உடையவன் ஆணை ஆற்றல் ஒறுப்பவாக்கு உறவு உண்டு ஆம் ஓ - உறவினர் பகைவராய்வந்தகாலத்து எஜமானன் கட்டளைவழியினின்று தண்டிக்கும் வீரருக்கு உறவினர் என்று தாட்சணியமும் உள்ளதோ (இல்லையென்றபடி)

என்றார்என்னும் வினைமுற்றுகள் வேறுபல வடுக்கிய வெச்சங்களாய்க் களைந்தார் என்னும் வினைமுற்றின முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. முன்னர்த்தொடங்கிய பொருட்டிறமுடித்தற்குப் பின்னர் உலகறிபொருளாக வேறுபொருள்வைத்துக்கூறினமையால் வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. (௨௩)

> புரையறவுணர்ந்தோர்நூலின்பொருளினுளடங்கியந்நூல்
> வரையறைகருத்துமானவளர்கருப்புறம்புதோன்றிக்
> கரையமைகல்விசாலாக்கவிஞர்போலிறுமாந்தந்நூ
> லுரையெனவிரிந்துகற்பின்மகளிர்போலொசிந்ததன்றே.

(இ-ள்.) வளர் கரு புரையற உணர்ந்தோர் நூலின் பொருளின் உள் அடங்கி - வளர்கின்ற கருவானது ஐயந்திரிபு என்னுங் குற்ற நீங்கக் கற்றுணர்ந்த சான்றோ ரியற்றிய நூலின்கட் பொதிந்துகிடக்கும் பொருள்போல உள்ளடங்கிக்கிடந்து, அந்நூல் வரையறை கருத்துமான புறம்புதோன்றி - அந்நூற் பொருளுக்கு வரையறைபட்ட கருத்துரைபோல வெளியேதோன்றி, கரை யமை கல்விசாலா கவிஞர்போல் இறுமாந்து - இலக்கணவரம்பு அமைந்த கல்விநிரம்பாத கவிகள்போலத்தலைநிமிர்ந்து, அந்நூல் உரை என விரிந்து-அந்நூலுக்குச் சான்றோரியற்றிய நூற்பொருள் விரிதல்போலக் கதிர்விரிந்து, கற்பின மகளிர்போல் ஒசிந்தது-கற்புடைய பெண்கள் தமது தாளை நோக்குதல்போலத் தாளைநோக்கித் தலைவளைந்தது.

கல்விசாலாக்கவிஞர் உயர்திணையோடு சார்ந்த [illegible]திணை உயர்திணை முடிபேற்றது. இன் உருபு ஒப்புப்பொருட்டு. உரை பொருளின்மேல் நிற்றலால் சொல்லாகுபெயர். (௨௪)

> அன்புறுபத்திவித்தியார்வநீர்பாய்ச்சுந்தொண்டர்க்
> கின்புருவானவீசனின்னருள்விளையுமாபோல்
> வன்புறுகருங்கான்மள்ளர்வைகலுஞ்செவ்விநோக்கி
> நன்புலமுயன்றுகாக்கவிளைந்தனநறுந்தண்சாலி.

(இ-ள்.) அன்பு உறு பத்தி வித்தி ஆர்வம் நீர் பாய்ச்சும் தொண்டர்க்கு இன்பு உருவான ஈசன் இன் அருள் விளையும் ஆபோல் - அன்புமிக்க பத்தியாகிய விதையை விதைத்து ஆதரவாகிய நீரைப்பாய்ச்சுகின்ற அடியார்களுக்கு ஆனந்தமே திருவுருவாகக் கொண்டருளிய சிவபெருமானது திருவருட்பயன் விளைவுவிளையும் வகையைப்போல, வன்பு உறு கரும் கால் மள்ளர் வைகலும் செவ்வி நோக்கி நன்புலம் முயன்று காக்க - வலிமைமிக்க கரியகாலையுடைய பள்ளர்கள் நாள்தோறும் பருவமறிந்து நல்லபுலன்களுக்குச் செய்யு முயற்சிகளைச் செய்துகாக்க, நறும் தண் சாலி விளைந்தன - நல்லமணமுள்ள குளிர்ந்த நெற்பயிர்கள் விளைந்தன.

செய்யு முயற்களாவன எருவிடுதல்முதலியன. பத்தி வேறு ஆர்வம் வேறாதலின், பத்தி வித்தி ஆர்வ நீர் பாய்ச்சும் என்றார். ஆறு ஈறு தொகுத்தல் "அன்பீனும் ஆர்வமுடைமை" என்றார் நாயனாரும். (உரு)

அகனிலவேறுபாட்டினியல்செவ்வியறிந்துமள்ளர்
தகவினைமுயற்சிசெய்யக்காமநூல்சாற்றுநான்கு
வகைநலார்பண்புசெவ்வியறிந்துசேர்மைந்தர்க்கின்ப
மிகவிளைபோகம்போன்றுவிளைந்தனபைங்கூழெல்லாம்.

(இ-ள்.) மள்ளர் அகல் நிலம் வேறுபாட்டின் இயல் செவ்வி அறிந்து வினை முயற்சி தக செய்ய - பள்ளர்கள் அகன்றநில வேற்றுமையினுடைய தன்மையையும் அந்நிலத்திற் பயிர்செய்யும் பருவத்தையும் உணர்ந்து தொழில்முயற்சிகளை அதற்குத்தகுதியாகச்செய்ய, பைங்கூழெல்லாம் - பசிய பயிர்களெல்லாம், காமநூல் சாற்றும் நான்கு வகை நல்லார் பண்பு செவ்வி அறிந்து சேர் மைந்தர்க்கு இன்பம் மிக விளைபோகம் போன்று விளைந்தன-காமநூல் கூறும் நான்குவகைப்பட்ட பெண்களுடைய தன்மையையும பருவத்தையும உணர்ந்து புணரும் புருடருக்கு இன்பமிகவும் விளையும் போகத்தையொத்து விளைந்தன.

நான்குவகைப்பட்ட பெண்களாவார் - பத்மினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி விளைவும் போகமாகையால் போகம போன்றென்றார். மகளீர்போல நிலமும் அம்மகளீரிடத்து விளையும்போகம்போல அந்நிலங்களின் போகமுமெனக் கூறியது வடநூல் முறைமைபற்றியென அறிக. இயல் பண்பு செவ்வி இவைகளிடையிலும் இறுதியிலும் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. (உசா)

கொடும்பிறைவடிவிற்செய்தகூனிரும்பங்கைவாங்கி
முடங்குகால்வரிவண்டார்ப்பமுள்ளரைக்கமலநீல
மடங்கவெண்சாலிசெந்நெல்வேறுவேறரிந்தீடாக்கி
நெடுங்களத்தம்பொற்குன்றநிரையெனப்பெரும்போர்செய்தார்.

(இ-ள்.) கொடும் பிறை வடிவில் செய்த கூன் இரும்பு அம் கை வாங்கி-வளைந்தபிறையின் வடிவுபோலச்செய்த அரிவாளை (மருதநிலமாக்கள்) கையிலேந்தி, முடங்கு கால் வரிவண்டு ஆர்ப்ப முள்ளரை கமலம் நீலம் அடங்க வெண் சாலி செந்நெல் வேறு வேறு அரிந்து ஈடாக்கி - முடங்கிய கால்களையும் வரிகளையுமுடைய வண்டுகள்மேலெழுந்தொலிக்க முட்பொருந்திய தாறையுடைய தாமரைகளும் நீலோற்பலங்களும் ஒருசேர அடங்க வெண்ணெல்விளைவுகளையும் செந்நெல் விளைவுகளையும் வேறுவேறாக அரிந்து கற்றைகளாக்கி, நெடுங்களத்து அம்பொற் குன்றம் நிரையென பெரும்போர் செய்தார் - நெடியபோர்க்களத்தில் அழகிய

பொன்மலைகளின் வரிசைகளைப்போல வரிசை வரிசையாகப் பெரிய போர்கள் போட்டார்கள்.

பின்பக்கஞ்செருகியிருத்தலின் அங்கை வாங்கி யெனவும், நால்வகை அரிகளுள் கமலநீலங்கள் முள்ளரையுடையனவாதலால் முள்ளரைக்கமல நீலமெனவும கூறினர். வெண்சாலிசெந்நெல் சொல்முரணணி. (உஎ)

கற்றைவைகளைந்து தூற்றிக்கூப்பியூர்க்காணித்தெய்வ
மற்றவர்கற்றவாறீந்தளவைகண்டாறிலொன்று
கொற்றவர்கடமைகொள்ளப்பண்டியிற்கொடுபோய்த்தென்று
மெற்றவர்சுற்றந்தெய்வமவிருந்தினர்க்கூட்டியுண்பார்.

(இ-ள்.) கற்றைவை களைந்து தூற்றி கூப்பி-கற்றைகளாகிய வைக்கோலினின்றும் நெற்களைக்களைந்து தூற்றிப் பொலிகளாகக்குவித்து, ஊர்க்காணித் தெய்வம் அற்றவர்க்கு அற்றவாறு ஈந்து அளவை கண்டு-ஊர்க்காணித்தெய்வங்களுக்கும் தரித்திரர்களுக்கும் அறுதிசெய்த முறைப்படி கொடுத்து அதன்பின்பு அளந்துதொகை செய்து, ஆறில் ஒன்று கொற்றவர் கடமை கொள்ள பண்டியிற் கொடுபோய் - ஆறிலொருகூற்றை அரசர்கள் தமது இறைப்பொருளாகக்கொள்ள வினையைவகைக் கூறுகளைப் பண்டியிற்கொண்டுசென்று, தென்றும் உற்றவர் சுற்றம் தெய்வம் விருந்தினர்க்கு ஊட்டி உண்பார்-பிதிரர்களும் சுற்றத்தார்களும் தெய்வங்களுக்கும் வந்த விருந்தினருக்கும் பகுத்துணவிட்டுத் தாங்களும் உண்பார்கள்.

பிதிரராவார் படைப்புக்காலத்துப் பிரமனால் படைக்கப்பட்ட ஒருவகைக் கடவுட்சாதியார் அவர்க்கிடந் தென்றிசையாதலால் தென்றுமெற்றவர் எனவும், விருந்தினர் புதிதாயவந்தவர் அவர்கள் முன்னறியப்பட்டிருந்ததல்லாற்குறித்து வந்தவரும் அஃதின்மையிற் குறியாதுவந்தவருமென இருவகையராதலால் பன்மைப்பொருள்பட விருந்தினரெனவும், தென்புலத்தார் முதலியோராகவுண்பித்தலாகிய நால்வகையறங்களுந் தாமுயிரோடிருந்து செய்யவேண்டுதலின் தம்மைப் பாதுகாத்தலும் அறமாதலால் உண்பார் எனவும், இல்வாழ்வோருக்கு இந்த ஐவகையிடங்களும் அறஞ்செய்தற்கு இடங்களாதலின் ஆறிலொன்று கொற்றவர் கடமைகொள்ளவெனவுங்கூறினர். “தென்புலத்தார்தெய்வம் விருந்தொக்கலானென்றாங், கைம்புலத்தாறோம்பறலை” என்னுந் திருக்குறளானுணர்க. சுற்றஞ்சூழ்ந்தோர்மேனிற்றலில் வினைமுதற்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். தெய்வம் சாதியொருமை. (உஅ)

சாறடுகட்டியெள்ளுஞ் சாமைகொள்ளிறுங்குதோரை
யாறிடுமதமால்யானைப்பழக்குலையவரையேனல்
வேறுபல்பயறோடின்னபுன்னிலவிளைவுமற்று
மேறொடுபண்டியேற்றியிருநிலங்கிழியவுய்ப்பார்.

(இ-ள்.) சாறு அடு கட்டி எள்ளு சாமை கொள் இறுங்கு தோரை - கருப்பஞ்சாற்றால் காய்ச்சப்பட்ட வெல்லமும் எள்ளுஞ் சாமையுங் கொள்ளுஞ் சோளமும் மலைநெல்லும், ஆறு இடும் மதம் மால் யானை பழக்குலை அவரை ஏனல் பல் வேறு பயறோடு இன்ன புன்னிலம் விளைவுமற்றும் - வெள்ளம்போலும் உவட்டெடுக்கு மதமயக்கத்தையுடைய யானையின் பழுவெலும்பின் வரிசைபோன்ற வாழைக்குலைகளும் அவரையுந் தினையும் பலவகைப்பட்ட பயறுகளுமாகிய இப்புன்னிலப்பொருள்களையும் மற்றுள்ள பொருள்களையும், ஏறொடு பண்டி ஏற்றி இருநிலம்

கிழிய உய்ப்பார்-எருதுகளின்மேலும் பண்டிகளின்மேலும் ஏற்றிப் பெரியபூமி கிழி படச்செலுத்துவார்கள்.

முன்னுள்ள ஒடு இசைநிறைத்தற் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். பின்னுள்ள ஒடு எண்ணுபபொருட்டு. இன்ன சுட்டுத்திரிபு. சாறடுகட்டி யானைப் பழுக்குலை இவை நன்னில விளைவுகளாயினும் பன்மைபற்றிய வழக்கால் புன்னில விளைவு என்றார். (௨௧)

துறவினரீசனேசதொண்டினர்பசிக்குநல்லூண்
டிறவினைப்பிணிக்குத்தீர்க்குமருந்துடற்பனிப்புக்காடை
யுறைவிடம்பிறிதுநல்கியவரவரொழுகிசெய்யு
மறவினையிடுக்கணீக்கியருங்கதியுய்ககவல்லார்.

(இ-ள்.) துறவினர் ஈசன் நேசம் தொண்டினர்பசிக்கு நல்லூண் திறம் வினை பிணிக்கு தீர்க்கும் மருந்து உடல் பனிப்புக்கு ஆடை உறைவிடம் பிறிதும நல்கி- இருவகைப்பற்றுகளையும் அவற்றது நிலையாமையையும் நோக்கி முற்றத்துறந்தவர்களும் சிவநேசத்தையுடைய அடியார்களுமாகிய இவர்களுடையபசிக்கு நல்லவுணவும் நீங்குதலில்லாத வினைவசத்தால்வரும் நோய்களுககுத் துன்பந்தீர்க்கும் அவுடதமும் பனிமுதலியவற்றால்வரும் உடல்நடுக்கத்திற்கு வஸ்திரமும் வசித்தற்கு இடமும் வேண்டும் மற்றுள்ள பொருளும் (அந்நாட்டிலுள்ளார்) கொடுத்து, அவரவர் ஒழுகி செய்யும் அறம் வினை இடுக்கண நீக்கி அரும் கதி உயக்கவல்லார் - அத்துறவினரும் அடியார்களுந் தத்தமக்குரிய நிலைகளினின்று வழுவாது ஒழுகிச்செய்யும் தருமச்செயல்களுக்குவரும் இடையூறுகளை அவற்றொலொழித்து அரியமோக்ஷவீட்டில் செலுத்தவல்லராவார்.

துறவினரும் சிவனடியார்களுந் தத்தமக்குரிய ஒழுக்கநெறிகளினின்று வழுவாது முடியச்செய்யுமளவும அச்செய்கைகளுககு இடையூறுகளாகிய பசிநோய குளிர் முதலியன இடையிற்புகுநது வருததாமல் உண்டியுமருந்தும் உறையுளுங் கொடுத்தலால் நலகி இடுக்கணீககி எனவும், இவைகளால் அவா தத்தமக்குரிய நெறிவழுவாமல் நடததுதலால் அருங்கதியுய்க்கவல்லாரெனவுங் கூறினார். "இல்வாழவானென்பா னியல்புடையமூவர்ககு, நல்லாறறினின்றதுணை" என்னுந திருக்குறளானுணர்க. (௩௦)

நிசசலுமீசனன்பர்நெறிப்படிற்சிறார்மேல்வைதத
பொசசமிலன்புமன்னர்புதல்வரைக்கண்டாலன்ன
வசசமுங்கொண்டுகூசியடிபணிநதினியகூறி
யிசசையாறொழுகியுள்ளக்குறிப்பறிந்தேவல்செய்வார்.

(இ-ள.) நிச்சலும் ஈசன் அன்பா நெறிப்படில் - நாள்தோறுஞ் சிவபெருமானுடைய அடியார்கள் வழியில் எதிர்ப்பட்டால், சிறார்மேல் வைதத பொச்சம் இல் அன்பும் மன்னர் புதல்வரை கண்டால் அன்ன அச்சமும் கொண்டுகூசி - தமது புத்திராகள்மேல்வைத்த உண்மையான அன்பையும் அரசர்களுடைய புததிரர்களைககண்டா லொத்தபயத்தையுங்கொண்டு அகலாமலும் அணுகாமலும், அடிபணிந்து இனியகூறி இச்சை ஆறு ஒழுகி உள்ளக்குறிப்பு அறிந்து ஏவல் செய்வார்- அவ்வடியார் திருவடிகளைவணங்கி இன்சொற்கள் கூறி அவர்கள் இச்சையின்வழித் திறம்பாது நடந்து அவாகளேவாதிருக்கவே மனக்குறிப்பினையுணர்ந்து ஏவும்பணிகளைச்செய்து நிற்பார்கள்.

குளிர்காய்வோர் அதனைப்போக்குதற்பொருட்டு நெருப்பினின்று நீங்காம லும் அது சுட்டுவருத்துதற்கஞ்சி நெருங்காமலும் இருத்தல்போலப் பிறவிப்பிணி யைப்போக்க விரும்பினோர் அது தீர்தற்பொருட்டுச் சிவனடியாரைவிட்டு நீங்கா மலும் அவரது திருவுள்ளம் வேறுபடுதற்கஞ்சி நெருங்காமலு மிருக்கவேண்டுதலின் சிறார்மேல்வைத்த அன்பும் மன்னர்புதல்வரைக்கண்டாலன்ன வச்சமுங்கொண்டு கூசி எனவும் "எத்திறத்தாசானுவக்குமத்திறம்" என்றாற்போல இச்சையாறொ ழுகி எனவுங் கூறினார்.

நித்தல்-நிச்சல்மரூஉ. பொச்சம்-திசைச்சொல். உள்ளக்குறிப்பு அசைவினை யாதலால் அதனை ஏவலென்றார். (௩௧)

நறைபடுகனிதேன்பெய்தபாலொடுநறுநெய்வெள்ள
நிறைபடுசெம்பொன்வண்ணப்புழுக்கலானிமிர்ந்தசோறு
குறைவறவுண்டுவேண்டும்பொருள்களுங்கொண்மினென்ன
மறைமுதலடியார்தம்மைவழிமறித்தருத்துவார்கள்.

(இ-ள்.) மறைமுதல் அடியார்தம்மை வழிமறித்து - சிவபெருமானடியவர்க ளைப்போகவொட்டாமற்றடுத்து, நறை படு கனி தேன் பெய்த பால் - தேன்பொ ருந்திய கனியையும் தேனொடுகலந்த பாலையும், நறு நெய் வெள்ளம நிறைபடு செம் பொன் வண்ணம் புழுக்கலால் நிமிர்ந்த சோறு குறைவு அற உண்டு - நறுமணங்க மழும் புத்துருக்குநெய்யின பெருக்கால் நிறைந்த பருப்பொடுகலந்த அரிசியால் சமைத்தோங்கிய அன்னத்தையும் நிரம்பவுண்டு, வேண்டும் பொருள்களும் கொண் மின் என்ன அருத்துவார்கள் - வேண்டிய பொருள்களையும் கொள்ளுங்களென்று (தங்கள் இல்லிற்குஅழைத்துவந்து) உண்பிப்பார்கள்.

வேண்டும பொருள்களாவன ஆடை முதலியன. ஒடு எண்ணுப் பொரு ளில்வந்த இடைச்சொல். தேன் பெய்தபால், செமபொன் வண்ணப் புழுக்கல் மயக் கப்பொருளில் வந்த ஒடு உருபு தொக்குநின்றன. செம்பொன் வண்ணம், செவந்த பொன்போலுஞ் செந்நிறத்தையுடையது என உவமைத்தொகைநிலைக்களத்துப்பி றந்த அன்மொழித் தொகையாய்ப் பருப்பின்மேல் நின்றது. புழுக்கல் தொழிலாகு பெயரா யரிசிமேல்நின்றது. சீவகசிந்தாமணி. குணமாலையாரிலம்பகம். "தீம்பால டிசிலமிர்தஞ் செமபொன்வண்ணப்புழுக்கல், ஆம்பாலகாரடலையண்பனீருறமிர் தம், தாம்பாலவரைநாடித் தந்தூட்டயர்வார்சொரிய, ஓம்பாநறுநெய்வெள்ளமொ ழுகுமவண்ணங்காண்மின்" என்னுஞ் செய்யுளில் செம்பொன்வண்ணப்புழுக்கல் என்பதற்குப் பருபபுச்சோறு என நச்சினார்க்கினியார் எழுதிய உரையாலுணர்க. கற்றைவைகளோர்ந்து என்னுஞ் செயயுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும் அந்நாட்டிலுள் ளோர் எனவருவித்துத் தோன்றாவினைமுதலாகக்கொள்க. (௩௨)

பின்னெவனுரைப்பதந்தப்பெருந்தமிழ்நாடாங்கன்னி
தன்னிடையூர்களென்னுமவயவந்தாங்கச்செய்த
பொன்னியல்கலனேகோயின்மடமறப்புறநீர்ச்சாலை
மின்னமுதருத்துசாலையெனவுருத்திரிந்ததம்மா.

(இ-ள்.) அந்த பெரும் தமிழ் நாடு ஆம் கன்னி - அச்சிறப்பினையுடைய பெ ரிய பாண்டி நாடாகிய கன்னிப் பெண்ணானவள், தன் இடை ஊர்கள் என்னும் அவயவம் தாங்க செய்த பொன் இயல் கலனே - தன்னிடத்திலுள்ள மற்றையூர்க

ளாகிய வுறுப்புகள் தாங்கச்செய்த பொன்னாலியன்ற ஆபரணமே, கோயில் மடம் அறப்புறம் நீர்ச்சாலை இன்னமுது அருத்து சாலை என உருத்திரிந்தது-திருக்கோயிலும் மடமுந் தருமசத்திரமும் நீர்வாக்குஞ்சாலையும் இனியவன்னத்தை உண்பிக்குஞ்சாலையுமென உருவந்திரிந்ததென்று சொல்வதன்றி, பின் எவன உரைப்பது-வேறேயாது சொல்லகிடந்தது, (அதுவேயென்றபடி)

பின் என்னும் இடைச்சொல் இங்கு வேறென்னும் பொருள்மேனின்றது. கலன் சாதியொருமை, அம்மா-அசைநிலை. நாட்டையும் ஊர்களையும் பெண்ணாகவும் உறுப்புகளாகவும் உருவகஞ் செய்து அவ்வுறுப்புகள்றாங்கிய கலன்கள் இவ்வகையாகத் திரிந்ததெனக் கூறுதலின் திரிபதிசயவணி. (௫௫)

திணைமயக்கம்—கலிநிலைத்துறை.

இன்றடம்புனல்வேலிசூழிந்நிலவரைப்பிற்
குன்றமுல்லைதண்பணைநெய்தல்குலத்திணைநான்கு
மன்றவுள்ளமற்றவைநிற்கமயங்கியமரபி
னொன்றொடொன்றுபோய்மயங்கியதிணைவகையுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) இன் தடம் புனல் வேலி சூழ் இ நிலவரைப்பில் - இனிய பெரிய நீர்நிலஞ்சூழ்ந்த இப்பாண்டி நாட்டெல்லையில், குன்றம முல்லை தண்பணை நெய்தல் நான்குகுலத்திணையும் மன்ற உள்ள அவைநிற்க-குறிஞ்சியும் முல்லையும் குளிர்ச்சி பொருந்திய மருதமும் நெய்தலும் ஆகிய நான்குகுலத்திணைகளுந் தேற்றமாக வுள்ளன அந்நிலங்கள் நிற்க, மயங்கிய மரபின் ஒன்றொடு ஒன்று போய் மயங்கிய திணைவகை உரைப்பாம்-மயக்கமரபால் ஒரு நிலக்கருப் பொருளோடு மற்றொருநிலக் கருப்பொருள் சென்று மயங்கிய திணைமயக்கக் கூறுபாட்டைச் சொல்லுவாம்.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் அகத்திணையியல். "முல்லைகுறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும்படுமே" என்ற சூத்திரத்தால் ஏனைய நிலங்கள்போலப் பாலையென வொன்றின்மையால் திணைநான்கெனக் குன்ற முல்லை தண்பணை நெய்தல் எனக் கூறினாரேனும் பாலை யவற்றுளடங்கும். "முல்லையுங்குறிஞ்சியு முறைமையிற்றிரிந்து, நல்லியல்பழிந்து நடுங்குதுயருறுத்துப், பாலையென்பதோர்படிவங்கொள்ளும்" என்பதனானும், பாலைக்கு ஆசிரியர் நடுவணது என்றிட்ட குறியீட்டானும். "வெங்கதிர்ப்பிரான்றனைப்பகற்போதினில்வேனில், மங்கைகொங்கைதோய்ந்தளித்திடும் பாலையாமைந்தன், அங்கணாநிலவரசர்பாலிரந்தவன் முரம்பு, தங்குசூழலிற் சிற்றரசாள்வதுமுளதால்" என்பதனாலுமுணர்க. முல்லையுங் குறிஞ்சியுந்திரிந்து பாலையாமென்றிருக்க நானிலவரசர்யால் எனக் கூறியது என்னையெனில், நால்வகை நிலத்துக்குமுரிய புணர்தல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்னும் நால்வகை உரிப்பொருள்கட்கிடையிடையே நிகழும் பிரிவு இந்நிலத்ததாதலினென்க. மன்றவுள்ள என்னுஞ் சொல்லாற்றலால் திணைவளங்கள் கூறினரெனவும், அவைநிற்க வென்றமையால் கூறி முடிந்ததெனவும் போந்தனவுணர்க. தொ-சொல்லதிகாரம் இடையியல். "மன்றவென்கிளவிதேற்றஞ்செய்யும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தால் தெளிவு பொருண்மையை யுணர்க. நான்கு நிலப்பொருள்களும் ஒருசேர இருப்பது நாட்டிற்குப் பெருவளமுடைமையால் திணைமயக்கமெனக்காவியங்களுட் கூறிவருவது சான்றோராட்சி. திணைமயக்கமாவது - ஒரு நிலக்கருப்பொருளோடு மற்றொரு நிலக்கருப்பொருள்வந்து கூடல். மயக்கமெனினுங் கூட்டமெனினுந் தம்முளொக்கும். அகப்பொருள்விளக்கம் ஒழிபியல். "முத்திறப்பொருளுந் தத்தந்

திணையொடு, மரபின்வாராதுமயங்கலுமுரிய" என்ற சூத்திரத்தாலும். "உரிப்பொருளல்லன மயங்கவும்பெறுமே" என்ற அகத்திணையியல் சூத்திரத்தாலும் மயங்கிய மரபின் என்றார். முத்திறப்பொருளாவன - நிலப்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள். பாலைக்கருப்பொருள் மயக்கமும் பின்னர் வருதல் காண்க.

திணையென்பத னிறுதியில் நிற்கவேண்டு முற்றும்மை நான்கு என்பதனிறுதியில் நின்றது பொருத்தமில் புணர்ச்சி. (௫௪)

கொல்லையானிரைமேய்ப்பவர்கொழுநிழற்குருந்தி
னொல்லைதாயதிற்படர்கறிக்கருந்துணருகுப்ப
முல்லைசோறெனத்தேன்விராய்முத்திழைசிற்றில
எல்லையாயமோடாடுபவெயின்சிறுமகளிர்.

(இ-ள்.) கொல்லை ஆன் நிரை மேய்ப்பவர் கொழு இணர் குருந்தின் ஒல்லை தாய் அதில் படர் கருந்துணர் கறி உகுப்ப - முல்லைநிலத்தில் பசுக்கூட்டத்தை மேய்க்கும் இடையர்கள் கொழுவிய பூங்கொத்தையுடைய குருந்தமரத்தில் விரைந்து தாவியேறி அம்மரத்தில் குறிஞ்சியினின்று படர்ந்த பெரிய கொத்திலுள்ள மிளகுகளை உதிர்ப்பார்கள், எயின் சிறு மகளிர் - பாலைநிலத்திலுள்ள வேடச்சிறுமியர், முத்து இழை சிற்றில் எல்லை முல்லை சோறு என தேன் விராய் ஆயமோடு ஆடுப - நெய்தனிலத்திலுள்ள முத்தாற்கோலிய சிறுவீட்டில் முல்லைநிலத்திலுள்ள முல்லை அரும்பே சோறாக அதனோடு தேன் கலந்து பெண்கள் கூட்டத்தோடு விளையாடுவார்கள்.

இதனால் முல்லைநிலத்தோடு குறிஞ்சிநிலத்துக்கும் பாலைநிலத்தோடு முல்லைக் குங் குறிஞ்சிக்கு நெய்தலுக்கு மயக்கங் கூறினர்.

குருந்தின் ஒல்லைதாய அதிற்படர் கறிக்கருந்துணருகுப்ப எனப் பாடங் கூறுவாருமுளர். அதிலுங் கறித்துணருங் குறிஞ்சிநிலப் பொருள்களாதலால் அத்துணைச் சிறப்பின்றென வறிக. (௫௫)

கன்றொடுங்களிவண்டுவாய்நக்கவீரங்கரும்பு
மென்றுபொன்சொரிவேங்கைவாயுறங்குவமேதி
குன்றிளந்தினைமேய்ந்துபூங்கொழுநிழன்மருதஞ்
சென்றுறங்குவசேவகமெனமுறச்செவிமா.

(இ-ள்.) மேதி கன்றொடும் களிவண்டுவாய் நக்க ஈரம் கரும்பு மென்று பொன்சொரி வேங்கை வாய் உறங்குவ-(மருதநிலத்திலுள்ள) எருமைகள் தமது கன்றுகளோடு மதுமயக்கமுடைய வண்டுகளுந் தமது கடைவாயை நக்காநிற்கக்குளிர்ந்த கரும்பைக் குதட்டிப் பொன்போன்ற மலர்களைச் சொரியும் (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள) வேங்கைநிழலின்கட் கண்ணுறங்கும், குன்று முறச் செவிமா - குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள முறம்போன்ற செவியையுடைய யானைகள், இளந்தினை மேய்ந்து பூ மருதம் கொழுநிழல் சென்று சேவகமென உறங்குவ- (அந்நிலத்திலுள்ள) முதிராத தினைக் கதிர்களை மேய்ந்து மருதநிலத்திலுள்ள பூங்கொத்துகளையுடைய மருதமரத்தின் கொழுவிய நிழலின்கீழ்ச்சென்று தான் துயிலுமிடமாகக் கண்ணுறங்கும்.

இதனால் மருதநிலத்தோடு குறிஞ்சிநிலத்துக்கும் குறிஞ்சிநிலத்தோடு மருதநிலத்துக்கும் மயக்கங்கூறினார்.

ஆறுசூழ்கழிப்புலால்பொறாதசைந்துகூன்கைதை
சோறுகால்வனவாம்பல்வாய்திறப்பனதுணிந்து
கூறுவாரெனக்குவளைகண்காட்டிடக்கூடித்
தூறுவாரெனச்சிரித்தலர்தூற்றுவமுல்லை.

(இ-ள்.) கூன் கைதை - நெய்தனிலத்திலுள்ள வளைந்த வடிவினையுடைய தாழைமலர்கள், ஆறு சூழ் கழி புலால் பொறாது அசைந்து சோறு கால்வன-ஆறுகப் பட்டினத்தின் புறம்பு சூழ்ந்த வுப்பங்கழியின புலால் நாற்றத்தைச் சகியாமல் உடம்புகூசிச் சோறளைக்கக்க (மகரந்தத்தை யுகுககவென்றபடி) ஆம்பல்வாய் திறப்பன - (அதற்கு நேரே மருதநிலத்திலுள்ள) ஆம்பல்கள் (உண்பவர்போல) வாய் திறக்கும் (மலரும என்றபடி) குவளை துணிந்து கூறுவார் என கண்காட்டிட - அந் நிலத்திலுள்ள குவளை மலர்கள் மனந்துணிந்து ஒருவர் குற்றத்தை வெளிப்படுத்துவார்போலக் கட்சமிக்கை காட்ட (மலர என்றபடி) முல்லை-முல்லைநிலத்திலுள்ள முல்லைச்செடிகள், கூடி தூறுவார் என சிரித்து அலர்தூற்றுவ - (ஒருவன் குற்றத்தைக் கண்டவிடத்து) தமமுட்கூடிப் பழிதூற்றுவாரைப்போல நகைத்துப் பலரறியச்செய்யும் (அரும்பிப் பழம்பூவைச்சிந்தும என்றபடி.)

இதனால் நெய்தனிலத்தினோடு மருதநிலத்துக்கும் முல்லை நிலத்துக்கு மயக்கங் கூறினார்.

கால்வன என்னும் வினைமுற்று எச்சமாய்த் திறப்பன வென்னும் பிறவினை முதல்வினையின முதனிலைகொண்டது. (௬௧)

துள்ளுசேல்விழிநுளைச்சியர்சுறவொடுமருந்தக்
கள்ளுமாறவுங்கூனலங்காய்தினையவரை
கொள்ளுமாறவுங்கிழங்குதேன்கொழுஞ்சுவைக்கன்ன
லெள்ளுமாறவுமளப்பனவிடைக்கிடைமுத்தம்.

(இ-ள்.) துள்ளு சேல்விழி நுளைச்சியர் சுறவு ஒடும் அருந்த கள்ளு மாறவும்- தாவுகின்ற சேலின் பிறழ்ச்சியைப்போலும பிறழ்ச்சியையுடைய கண்களையுடைய நெய்தனிலப்பெண்கள் சுறாமீனோடும் உண்ணக களளுக்கு மாறவும், கூனலம காய் தினை அவரை கொள்ளு மாறவும்-புளியங்காய்களுந் தினைக்கும் அவரைக்குங் கொள்ளுக்கு மாறவும், கிழங்கு தேன் கொழும் சுவை கன்னல் எள்ளு மாறவும் அளப்பன - கிழஙகுக்கும் தேனுக்கு மிக்க சுவையையுடைய கரும்புக்கும எள்ளுக்கு மாறவும் அளக்கும் பொருளகள, இடைக்கு இடை முத்தம் - மாறபபடும பொருளளவுக்கேறப மாறும் பொருளளவு முததங்களாம்.

கூனலங்காய் - வளைந்தகாய். மாறுதலாவது - ஒருபண்டங் கொடுத்து மற்றொரு பண்டங் கொள்ளல். மாறுதல் ஒரு பண்டம் - மாறப்படுதல் மற்றொருபண்டம், கள்ளு கரும்பு மருதநிலக்கருப்பொருள்கள். கூனலங்காய் தினை கிழங்கு தேன் குறிஞ்சிநிலக் கருப்பொருள்கள். அவரை கொள்ளு எள்ளு முல்லை நிலக்கருப்பொருள்கள்.

இதனால் நெய்தனிலத்தோடு மருதத்துக்குங் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் மயக்கங் கூறினார். அளப்பன-வினைமுதல். முத்தம்-பயனிலை. தொக்குநின்ற நான்கனுருபுகள் கோடற்பொருளன. விரிந்துநின்ற நான்கனுருபு எல்லைப்பொருட்டு.

இது பரிவருத்தனையணி. (௬௨)

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

அவமிகும்புலப்பகைகடந்துயிர்க்கெலாமன்பா
நவமிகுங்குடைநிழற்றிமெய்சசெய்யகோனடாத்திச்
சிவமிகும்பரஞானமெய்ந்திருவொடும்பொலிந்து
தவமிருந்தரசாள்வதுதண்டமிழ்ப்பொதியம்.

(இ-ள்.) அவம் மிகும் புலம் பகை கடந்து - கேடுமிகுந்த ஐம்புலனாகிய பகையை வென்று, உயிர்க்கு எலாம் அன்பு ஆம் நவம் மிகும் குடைநிழற்றி - எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அருளாகிய புதுமை மிகுந்த குடைநிழலைச்செய்து, மெய் செய்ய கோல் நடாத்தி - மெய்யுணர்வாகிய செங்கோலைச் செலுத்தி, சிவம் மிகும் பரஞானம் மெய் திருவொடும் பொலிந்து - மங்கல மிக்க பரஞானமாகிய அழியாத செல்வத்தோடும விளங்கி, தவம் இருந்து அரசு ஆள்வது தண் தமிழ் பொதியம் - தவமிருந்து அரசு செய்யுமிடங் குளிாநத தமிழ்தோன்றிய பொதியமலையாம்.

ஐம்புலன் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், இவை பிறவிக்கு வித்தாதலின் அவமிகும் எனவும், தவஞ்செய்வோர் உண்டிசுருக்கல் முதலிய செயல்களால் மனம் புலன்வழிச் செல்லாமல் நிறுத்தவேண்டுதலின புலப்பகைகடந்தெனவும், தம்முயிர்போலப் பிறவுயிர்களிடததும அருளுடைமை வேண்டுதலின அன்பாம் நவமிகுஙகுடை நிழற்றி எனவும், பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் உண்மையா லுணரவேணடுதலின் மெய்ச்செய்ய கோல் நடாத்தி எனவும், இவற்றின் பயனும் அமங்கலமுடையோரைப் பொருளெனக்காட்டும் போதம்போலாது அன்னோரைக் கிழ்ப்படுததி மஙகலசொரூபமாம் பரசிவத்தை மேற்படுத்திக் காட்டும் திருவடிஞானம் பரஞானமாதலின் சிவமிகும் பரஞான மெய்த்திருவொடும் பொலிந்து எனவும், தவாதினராற்றலைத் தவததினமேலேறறிக்கூறுதலின் தவமிருந்தரசாள்வது எனவும், அகத்தியருக்குரிய தானமாதலால் தண்டமிழ்ப் பொதியமெனவுங் கூறினர்.

தமிழால் அகததியரோன வந்தது, "மாநிடத்தழலும்வேற்படைவஞ்சிமன்னவசெந்தமிழ்மயில்யாம, கூறுமூவேந்தர்மணிமுடிதுளக்கக் குலவினோம் நின்குலத்தொருவன், ஆறுசேர்சடையா னவைமுனமெமமையணிசெய்தான் ஆரியப்பொதுப்பெண், சீறுமென்றுணர்நதாய் நீயிவணமதியாய் திருமுனிமலையமேறுவமே" என்பதனுலுணாக. "அருளென்னுமன்பீன்குழவு" என்றதனால் அருள்பிறத்தற்கு அன்பு காரணமாதலின் அன்பாமெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார். ஆள்வது என்னும் வினைமுற்று இடப்பொருண்மேனின்று பெயராயிற்று. கு உருபு மயக்கம்.

வானயாறுதோய்ந்துயரியமலயமேமுககண்
ஞானநாயகனம்மலைபோர்த்தகார்நாலவா
யானையீருரியம்மழையசும்பதன்புண்ணீர்
கூனல்வான்சிலைகுருதிதோய்கோடுபோன்றன்றே.

(இ-ள்.) வான யாறு தோய்ந்து உயரிய மலயம் ஏ முக்கண் ஞான நாயகன் - ஆகாயகங்கையை யளாவ வுயர்ந்த பொதியமலையே திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான், அம்மலை போர்த்த கார் ஏ - அப்பொதியத்தைச் சூழ்ந்த மேகமே, நால் வாய் ஆனை ஈர் உரி - தொங்கியசையும் வாயையுடைய யானையினின்றும் உரித்துப் போர்த்த தோலாம், அம்மழை ஏ அதன் அசும்பு புண்ணீர் - அம்மேகத்தின் மழைத்துளி அத்தோலினின்றுந் துளிக்கும் உதிரமாம, கூனல் வான் சிலை குருதி தோய் கோடு போன்றன்று - அம்மேகத்திற் புலப்படும் இந்திரதனுசே உதிரந்தோய்ந்த அவ்வானையின் கொம்பை யொத்தது.

கயாசுரனென்னும் ஓரசுரன் மேருமலைமேற்சென்று நீடித்த வாயுளும் வலிமையும் வேண்டிப் பிரமனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்யப் பிரமன வெளிப்பட்டு அவன் கருதியவற்றைத்தந்து சிவபெருமான் திருமுன்னர்ச்சென்றால் இவ்வரம் அழியுமென அருளிச்சென்றனன், இவ்வரம்பெற்ற கயாசுரன் தேவர் முதலியோரைப் புறங்கண்டு திரிய, அதனைக் கண்டுணர்ந்த முனிவர் பயந்து காசிநகரையடைய அவர்களைவிடாது கயாசுரன் பின்செல்லுதலால் அம்முனிவர்கள் மணிகர்ணிகையிற் புகுந்து சிவபெருமானைச் சரணடைந்தனர், அக்கயாசுரன் தனக்குப் பிரமனருளிய வரத்தைக் கருதாது கோபங்கொண் டம்மணிகர்ணிகையிற்செல்லச் சிவபெருமான உக்கிரரூபங்கொண்டு அவன்முன்செல்ல, அவன்போர்செய்யத்தொடங்கும்போது அச்சிவபெருமான் அவனைக் காலாலுதைத்துப் பிளந்து அவன்றோலை யுரித்துப் போர்த்தருளினன். கந்தபுராணம் - தக்ஷகாண்டம் - ததீசியுத்தரப்படலம்.

"மதித்துவேழமாந்தானவனெதிர்தலும்வடவை
யுதித்தவன்னியுமச்சுறவெரிவிழித்தொருதன்
கதித்ததாள்கொடுதள்ளவேகயாசுரன்கவிழ்ந்து
பதைத்துவீழதலுமிதித்தனன்சிரதலைதயோர்பதத்தால்"

"ஒருபதத்தினைக்கவானுறுத்திருகரதலத்தால்
வெரிநிடைப்பிளந்தீரிருதாள்புடைமேலக்
குருதிகக்கியேயோலிடவவுணர்தங்குலத்தைக்
கரியுரித்தனன்கண்டுகினறமமையுநகலங்க"

"ஆளுநாயகனஃதறிநதுயிர்த்தொகையனைததும்
வாளிலாதுகண்ணயர்வதுமாற்றுதன்மதித்து
நீளிருங்கரியுரித்திடுமதளினைநிமலன்
றோளின்மேறகொடுபோர்ந்தனனருள்புரிதொடர்பால்"

தோய்ந்து செயவெனெச்சநதிரிபு. தேற்றேகாரத்தைப்பிரித்து ஏனையிடங்களிற் கூட்டிப் பொருளகோடல்-ஒருசொல்நின்று தனிததனி யுதவுதலென்னும் விதிமுதனிலைத்தீவகவணியெனினு மொக்கும். கஙகையைத தோய்தலால் மலையை முக்கண்ஞானநாயகன் என்றது ஏது உருவகவணி. (சச)

சுனையகன்களைசசூழல்வாய்சசுரும்புசூழ்கிடப்ப
நனையவிழ்ந்தசெங்காந்தண்மேனுகிளவேஙகைச
சினையவிழ்ந்தவீகிடப்பபொன்றோய்கலத்தெண்ணீ
ரனையபொன்சுடுநெருபபொடுகரியிருநதனைய.

(இ-ள்.) சுனை அகன் களை சூழல் வாய் சுரும்பு சூழ் கிடப்ப-பொதியமலையிலுள்ள சுனையின் இடம்பரந்த களையின்கண் வண்டுகள் புறத்திற் சூழ்ந்து கிடக்க, நனை அவிழ்ந்த செம் காந்தள்மேல் நாகு இள வேங்கை சினை அவிழ்ந்த வீகிடப்ப - அரும்பவிழ்ந்த செங்காந்தள் மலர்மேல் முதிராத வேங்கைமரததின் கிளையில் மலர்ந்த மலர்கிடத்தல், பொன் தோய்தெள் நீர் கலத்து - காயச்சிய பொன்னைத் தோய்த்த தெள்ளிய நீரையுடைய பாத்திரத்தையும, அனைய பொன் சுடு நெருப்பு ஓடு கரி இருந்தது அனைய - அப்பொன்னைச் சுடும் நெருப்பினோடு கரியிருத்தலையுமொத்தன.

சுனையைப் பொன்தோய்தெண்ணீர்க்கலமாகவும் வண்டினைக் கரியாகவும் செங்காந்தள்மலரை நெருப்பாகவு வேங்கைமலரைப் பொன்னாகவுங் கொள்க.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

அகம்-அகன் இறுதிநிலைப்போலி. சூழல்வாய், நாகிள இவை யின்னோசைதந்து நிற்கும் ஒருபொருட் பன்மொழிகளாதலால் வழாநிலைகள். கிடப்ப இரண்டனுள், முன்னது நிகழ்காலவினையெச்சம், பின்னது பலவின்பால்படர்க்கை எதிர்காலவினை முற்று அதினின்றுபிரிந்த தொழிற்பெயர் வினைமுதலாய் அனைய என்னுங்குறிப்பு முற்றுப் பயனிலைகொண்டது. அனைய இரண்டனுள் முன்னது சுட்டுத் திரிபு, பின்னது இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பலவின்பால் படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்று.

இது ஒப்புமைக்கூட்டவுவமையணி. (சரு)

குண்டுநீர்ப்படுகுவளைவாய்க்கொழுஞ்சினைமரவம்
வண்டுகூப்பிடசெம்மறாய்ப்புதுமதுவார்ப்ப
வண்டர்வாய்ப்படமறைவழிப்பொரிசொரிந்தானெய்
மொண்டுவாக்கிமுத்தீவினைமுடிப்பவரனைய.

(இ-ள்.) குண்டு நீர்ப்படு குவளைவாய் - ஆழமாகிய சுனையின் நீரில் உண்டாகிய செங்கழுநீர் மலரிடத்தது, கொழும் சினை மரவம் வண்டு கூப்பிட செம்மல் தாய் புது மது வார்ப்ப-கொழுவிய கிளைகளையுடைய குங்கும மரங்கள் வண்டுகள் ஒலிக்கப் பழம் பூக்களைச்சொரிந்து புதிய தேனை யொழுக்குதல், அண்டர்வாய்பட மறைவழி பொரிசொரிந்து ஆன் நெய் மொண்டுவாக்கி முத்தீவினை முடிப்பவர் அனைய-தேவர்கள் வாயிறபட வேதகோஷத்தின் வழியே நெற்பொரிகளைச்சிந்திப் பசுவின்நெய்யைமுகந்து வார்த்து வேளவித்தொழிலை முடிக்கும் முனிவர்களை யொத்திருந்தன.

முத்தீயாவன - ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம் அவை சதுரமும் முக்கோணமும் வில்வடிவமாயு முள்ளன.

செங்கழுநீர் தீயாகவும் மரவம் முனிவராகவும் வண்டுகூப்பிடல் வேதகோஷமாகவும் பழம்பூ நெற்பொரியாகவும் புது மது பசுவின் நெய்யாகவுங் கொள்க. வார்ப்ப வென்னும் பலவின்பாற படர்க்கை வினைமுற்றினின்றும் பிரிந்த தொழிற்பெயர்வினைமுதலாய் நின்றது. இதுவும அவ்வணி. மருதநிலத்துக்குரிய குவளை மலரும் நெய்தனிலத்துக்குரிய குங்கும மரமும் பொதியமலையின்கண் ணுள்ளனவாகக் கூறுதல் இடமலைவமைதியணி. (சசு)

அகிலுமாரமுந்தழன்மடுத்தகழ்ந்தெறிந்தழல்கா
லுகிருமாரமுந்தொடடெறிந்தைவனந்தூவிப்
புகரின்மால்கரிமருப்பினால்வேலிகளபோக்கி
யிகலில்வான்பயிரோம்புவவெயினர்தஞ்சிறார்.

(இ-ள்.) எயினர்தம் சிறார்-அப்பொதியத்திலுள்ள குறவர்களது சிற்றார்கள், அகிலும் ஆரமும் தழல் மடுத்து அகழ்ந்து எறிந்து - அகில் மரங்களிலுஞ் சந்தன மரங்களிலும் நெருப்பிட்டு அவற்றின் வேர்களைக் கல்லியெறிந்து, அழல் கால் உகிரும் ஆரமும் தொட்டு எறிந்து-நெருப்பைப்போலச்செவந்து ஒளிவீசும் பவளத்தையும் முத்துகளையும்(பருக்கைகளாகக்கருதி)தோண்டியெறிந்து(நிலந்திருத்தி)ஐவனம் தூவி-மலைநெல்லைவிதைத்து, புகரில் மால் கரி மருப்பினால் வேலிகள்போக்கி-குற்றமில்லாத பெரியயானைகளின் கொம்புகளால் வேலிகளைக்கோலி, இகல் இல் வான்பயிர் ஓம்புவ-தம்முளொத்த வளர்ச்சியையுடைய பெரியபயிரைப் பாதுகாப்பார்கள்.

அகில் கள்ளியிலுண்டாவது "கள்ளிவயிற்றி னகில்பிறக்கும்" என்பதனானுணர்க. சிறார்-குறிஞ்சி நிலத்தூர். எயினர் - வேடர். பாலை-குறிஞ்சியின் திரிபாதலால், குறவரையெயினரெனவும் ஒரேகாலத்து வித்திய பயிராதலால் இகலில் என

வும் "விட்டில்கிளிகாவாய் வேற்றரசுதன்னரசு, நட்டம்பெரும்பெயல்காலெட்டு" இவற்றால் பயிர்களுக்குக் கேடுவராமல் காக்கவேண்டுதலின் ஓம்புவ எனவும், சிறார் பொருளால் உயர்திணையேனுஞ் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் அஃறிணைமுடிபு தந்து ஓம்புவவெனவுங் கூறினர். (சஎ)

அண்ட வாணருக்கின்னமுதருந்துவோர்வேள்விக்
குண்டவாரழற்கொழும்புகைகோலுமக்குன்றிற்
புண்டவாதவேலிறவுளர்புனத்தெரிமடுப்ப
வுண்டகாரகிற்றூமமுமொக்கவேமயங்கும்.

(இ-ள்.) அண்டவாணருக்கு இன் அமுது அருந்துவோர் வேள்விக்குண்டம் வார் அழல் கொழும் புகைகோலும் அக்குன்றில் - தேவர்களுக்கு இனிய அவியுணவை யுண்பிக்கும் முனிவர்கள் வேட்கும் யாககுண்டத்தில் மிக்க தீயினது கொழுவிய புகைகோலிய அப்பொதியமலையில், புண்தவாத வேல் இறவுளர் புனத்து எரிமடுப்ப-பகைவருடைய நீங்காத வேலையேந்திய குறவர்கள் தமது கொல்லையிலுள்ள காடுகள்போகத்தீயிட, உண்டகார் அகில் தூமமும் ஒக்கவேமயங்கும் - அததீயுண்ணும் கரிய அகில்மரத்தின் புகையும் அந்தயாகத் தீப்புகையோடு கூடக் கலந்து தோன்றும்.

அகிற்புகையும் நறுநாற்றமுடையதாதலால் மயங்குமென்றார். உவமவுருபு இடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த ஒக்கவென்னும் வினையெச்சங் கூட வென்னும் பொருள்மேனின்றது. தவாத என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சந் தாவென்னுமுதனிலையடியாக வந்தது. தீவிரைந்து பற்றுதலின் உண்ட என இறந்தகாலத்தாற்கூறினர் இது விரைவுபற்றி வந்த காலவழுவமைதி. தொ - சொல்லதிகாரம் - வினையியல். "வாராக்காலத்து நிகழுங்காலத்து, மோராங்குவரூஉம் வினைச்சொற்கிளவி, இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடுகிளத்தல், விரைந்தபொருள வென்மனார்புலவர். (சஅ)

கருவிவான்சொரிமணிகளுங்கழைசொரிமணியு
மருவிகான்றபன்மணிகளுமகன்றலைநாகத்
திரவிகான்றசெம்மணிகளும்புனங்கவரினமான்
குருவிவீழ்ந்திடக்கொடிச்சியர்கோத்தெறிகவண்கல்.

(இ-ள்.) புனம் கவர் மான் இனம் குருவி வீழ்ந்திட கொடிச்சியர் கவண் கோத்து எறிகல் - கொல்லையிலுள்ள பயிரைக் கவரவரும் மானின் கூட்டங்களுங் குருவிகளுமவீழக் குறப்பெண்கள் கவணிற்கோத்து எறியுங் கற்கள், கருவிவான் சொரிமணிகளும் - உலகத்திற்குத் துணைக்காரணமாகிய மேகங்கள் சொரிகின்ற முத்துகளும், கழைசொரிமணியும் - அப்பொதியத்திலுள்ள மூங்கிலின் கணுக்கள் வெடித்துச் சிந்திய முத்துகளும், அருவிகான்றபல் மணிகளும் நாகத்து அகன்றலை இரவிகான்ற செம்மணிகளும-அருவிகளொதுக்கிய பலரத்தினங்களும் சர்ப்பத்தின் இடம் பரந்த தலையினின்று சூரியனைப்போலும் வெளிப்பட்ட செவந்த இரத்தினங்களுமாம்.

இதனில் செல்வமிகுதியைக் கூறுதலால் வீறுகோளணி. (சக)

மாயவன்வடிவாயதுவையமாலுந்திச்
சேயபங்கயமாயதுதென்னனுடலர்மேற்
போயமென்பொகுட்டாயதுபொதியமப்பொகுட்டின்
மேயநான்முகனகத்தியன்மூத்தமிழ்வேதம்.

(இ-ள்.) வையம் மாயவன் வடிவாயது - இவ்வுலகமானது திருமாலின் வடிவாயுள்ளது, தென்னன் நாடு மால் உந்தி சேய பங்கயம் ஆயது - பாண்டிநாடு அத்திருமாலின் உந்தியிற்பூத்த செவந்த தாமரையாயுள்ளது, பொதியம் அலர்மேல் போயமென்பொகுட்டு ஆயது - அந்நாட்டிலுள்ள பொதியமலை அத்தாமரைமலரின் இடம்பரந்த மிருதுவாகிய பொகுட்டாயுள்ளது, அகத்தியன அப்பொகுட்டின்மேய நான்முகன் - அம்மலையிலுள்ள அகத்தியன் அம்மலர்ப்பொகுட்டில் வீற்றிருக்கும் பிரமனாயிருக்கின்றனன், முத்தமிழ்வேதம - அம்முனிவனிடத்துத்தோன்றிய முத்தமிழ்கள் பிரமனிடத்துத தோன்றிய வேதங்களாயுள்ளன.

அகத்தியன் - அகமாகிய விந்தமலையை யடக்கினவன். முத்தமிழ் - இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் ஆன்மாக்களுக்கு வேதஞ்சொரும புருடார்த்தங்களை நிகமாகமங்களின் சாரங்களாகிய திருமுறைகளை யுள்ளடக்கிநின்ற தமிழுந்தருதலால் அதுவே இதுவெனக் கூறவந்தவர் இவ்வுலகைத் திருமாலாகவும், அவ்வுலகிலுள்ள பாண்டிநாடு அத்திருமாலின் உந்தித் தாமரையாகவும், அந்நாட்டிலுள்ள பொதியமலை அத்தாமரைமலரின் பொகுட்டாகவும், அம்மலையிலுள்ள அகத்தியன் அப்பொகுட்டிலுள்ள பிரமனாகவும் உருவகஞ்செய்தலின பலவயின் உருவகவணி.

ஏகமாகியமேருவும்பொதியமேயிரும்பொ
னாகுமேருவைசசூழ்ந்தசாம்பூநதயாறு
நாகராடுதண்பொருநையேநாவலாறுடுத்த
போகபூமியும்பொருநைசூழ்பூமியேபோலும்.

(இ-ள்.) எகமாகிய மேருவும் பொதியம் ஏ போலும் - தனக்கொரு மலையும் ஒப்பில்லாததாகிய மகாமேருவும் பொதியமலையினையே யொக்கும், இரும்பொன் ஆகும மேருவைசூழ்ந்த சாமபூநதயாறு நாகர் ஆடும் தண் பொருநையே போலும் - பெரிய பொன்னாகிய வம்மேருவைச்சூழ்ந்த சாம்பூநதமாகிய ஆறுந் தேவர்கள் குடையுங் குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமிரபர்ணியையே யொக்கும், நாவல் ஆறு உடுத்த போகபூமியும் பொருநைசூழ் பூமியேபோலும் - அச்சாம்பூநதயாறு சூழ்ந்த போக பூமியும் அத்தாமிரபர்ணி சூழ்ந்த பாண்டிநாட்டையே யொக்கும்.

தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்களுந் திரிமூர்த்திகளும வசிக்குந் தானமாயிருத்தலின் - ஏகமாகிய எனவும், பிரமன முதலிய தேவர்கள் வணங்கச் சிவபெருமா னிடையறாது வசித்தலால் மேருவும பொதியமே எனவுங கூறினார். கந்தபுராணம் - அசுரகாண்டம் - அண்டகோசப்படலம்.

"மேருவரையதற்குநடுப்பிரமனமூதூர் மிக்கமனோவதியதற்குமேலைத்திக்கி, னாரணன்வாழ்வைகுந்தம்வடகீழ்பாலி னாதனமர்சோதிட்கந்திசைகளெட்டுஞ், சீரியவிந்திரன்முதலாமெண்மர்தேயந் தெற்குமுதல்வடக்களவு மருங்குதன்னில், நேரியதோர்தேசமதுசெவ்வேபோகு நெடும்பூமியொன்றுளதுநிலைகமாதோ"

அம்மேருமலையின் தென்பால்நின்ற நாவல்மரத்தின் கனியின்சாறு ஓர்ஆறாய் அம்மேருமலையைச் சூழ்ந்து வடபால் செல்லுவது சாம்பூநதயாறு, அதன்சலத்தை யுண்பவர் சுவர்ணமயமாய்ப் பதின்மூவாயிரவருடம்வாழ்வார்கள் அப்பொதியமலையினின்றும் வரும் தாமிரபர்ணியுந் தம்பாலடைந்து குடைந்தோரைத் தேவர்களாக்குதலின் சாம்பூநதயாறு நாகராடுதண் பொருநையே எனவுங் கூறினார்.

"கடிகமழுநாவலொன்றுதென்பானின்ற காரணத்தாற்பாரதன்றன்கண்டமுற்று, மிடனுடையநாவலந்தீவெனப்பேர்பெற்ற தித்தருவின்தீங்கனிநீராருய்மே

ருத், தடவரையைப்புடைசூழ்ந்தவடபாற்சென்று சாம்புநதப்பெயர்பெறுமச்சலி லந்துய்த்தோ, ருடன்முழுதும்பொன்மயமாயயுதமேலு மொருமூவாயிரமாண்டங் குறுவரன்றே"

மேருமலையைச்சூழ்ந்த நவகண்டங்களுள் பரதகண்டந்தவிர மற்றை யெட்டுக் கண்டங்களிலுள்ளோரும் நீடித்த வாயுளும் ஒருவகையுணவும் உடையவராய் நரை திரை மூப்பிகந்தவரா யிருத்தலின் அவை போகபூமிகள். பாண்டிநாட்டிலுள்ளோ ரும் மறுமையில் பெரும போகமுடையராய் வாழ்தலின் நாவலாறுடுத்த போகபூமி யும் பொருனைசூழ் பூமியே எனவுங் கூறினர். சிவதருமோத்திரம்-கோபுரவியல்.

"பொன்னுருவர்கிம்புருடர் புசியபிறலிப்புன்கனியே
மன்னுமயுதாயுவுளர் மனக்கவலைதனையில்லார்
கின்னமிலார்நரைதிரையுங் கிளருடலிற்பிணியினையும்
இன்னமுறைமறறையவேழ் கண்டத்துமெண்ணுகவே"

பரதகண்டத்திலுள்ளோர் யுகங்களுக்குத்தக்க வுணவுகளும், நரை திரை மூப்புப்பிணிகளுங் குறைநதவாயுளும உடையராயிருததலின் அது போகபூமியாகா தெனவுணர்க. மேற்படி கோபுரவியல்.

"அறிவுவலியாயுளுரு வாகாரமவையெல்லாஞ்
செறியுமுகத்தினுக்கிசையப் பாரதத்துட்டிகழ்வார்கட்
குறுமுணவுபுலத்துழலா வுமூவதுமின்றியுமுணடு
பெறுபலமூர்த்தைவிகமா தியமூன்றிற்பிறழாவே"

உம்மைகள் உயர்வு சிறப்புப்பொருளன. போலுமென்பதனை யேனையவிடங் கள்தோறுங் கூட்டிககொளளுதலில் ஒருசொல்நின்றே தனித்தனியுதவுதல் என்னும் விதி, கடைநிலைத்தீவகவணி யெனினுமொக்கும். மேற்றெட்டு உவமைகளாய் வரு வனவற்றைப் பொருள்களாக்கியும் பொருள்களாய வருவனவற்றை யுவமைகளாக் கியுங் கூறுதலின் விபரீத உவமையணி. (௫௧)

சிறந்ததண்டமிழாலவாய்சிவனுலகானற்
புறந்தயங்கியநகரெலாம்புரந்தரன்பிரமன்
மறந்தயங்கியநேமியோனாதியவானோ
ரறந்தயங்கியவுலகுருவானதேயாகும்.

(இ-ள்.) சிறந்த தண் தமிழ் ஆலவாய சிவன் உலகு-சிறப்புற்றமைந்த தண் ணிய தமிழ்ச்சங்கமிருந்த திருவாலவாயென்னுந் தலஞ் சிவலோகமாம், ஆனல் புற நதயங்கிய நகர் எலாம - ஆயின் அவ்வாலவாயின் புறத்து விளங்கிய வேனைநகரங்க ளெல்லாம், புரந்தரன் பிரமன் மறம்தயங்கிய நேமியோன் ஆதிய வானோர்-தேவே ந்திரன் பிரமன் கொலைத்தொழில் விளங்கிய சக்கரத்தையுடைய திருமால் முதலா கிய தேவர்களுடைய, அறம் தயங்கிய உலகு உரு ஆனது ஏ ஆகும் - தருமம்விளங் கிய சுவர்க்கமுதலிய பதங்கள் அந்நகரங்களாக வுருவுதிரிந்தனவாம்.

திருவாலவாய்க்குச் சிவலோகமென்பது ஓர் பரியாயநாமம். இந்திரன் முதலியோர் பதங்கள் சிவலோகத்தின் புறத்தைச் சூழ்ந்திருத்தலின் இப்பூலோக சிவலோகத்தின் புறத்திலுள்ள நகரங்கள் அப்பதங்கள்வடிவுதிரிந்து ஆயினவென வும், உடையவன தொழிலை உடைமை மேலேற்றி மறந்தயங்கிய நேமி எனவும், உலகு சாதி யொருமையாதலால் ஒருமைமுடிபாக உருவானதெனவுங்கூறினர்.

உபமானப்பொருள் உபமேயத்தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணமித்ததாகக் கூறினமையால் இது திரிபணி. (௫௨)

வளைந்தநுண்ணிடைமடந்தையர்வனமுலைமெழுகிக்
களைந்தகுங்குமக்கலவையுங்காசறைச்சாந்து
மளைந்ததெண்டிரைப்பொருநையோவந்நதிஞாங்கர்
விளைந்தசெந்நெலுங்கன்னலும்வீசுமவ்வாசம்.

(இ-ள்.) வளைந்த நுண் இடை மடநதையர் வனம் முலை மெழுகி களைந்த குங்குமம் கலவையும் காசறை சாந்தும் அளைந்த தெள் திரை பொருநை ஓ - (நீராடச்சென்ற) வளைந்த நுண்ணிய விடையையுடைய பெண்கள் அழகிய முலைகளிற் பூசிக் களைதறகுள்ள குங்குமப்பூச்சேர்ந்த கலவைகளையுங் கஸ்தூரிகலந்த சந்தனக குழம்புகளையுங் கலந்த தெள்ளிய அலையையுடைய தாமிரபர்ணியோ (கமழ்வது) அந நதிஞாங்கர் விளைந்த செந்நெலும் கன்னலும அவ்வாசம் வீசும் - அப்பொருநையின் பாய்ச்சலால் பக்கங்களில் விளைநதசெநநெறபயிாகளும் கரும்புகளும் அவ்வாசங் களைவீசாநிறகும்

களைநத வென்னும் இறந்தகாலப்பெயரெச்சங் கலவைசாந்தென்னுஞ்செயப் படுபொருள்களைக்கொணடது. இதனுல் நீராடுமகளிர் பெருக்கத்தைக் கூறுதலால வீறுகோளணி. (௫௩)

பொதியிலேவிளைகின்றனசந்தனமபொதியி
னதியிலேவிளைகின்றனமுத்தமந்நதிசூழ்
பதியிலேவிளைகின்றனதருமமப்பதியோா
மதியிலேவிளைகின்றனமறைமுதலபத்தி.

(இ-ள்.) சந்தனம் பொதியிலே விளைகின்றன - சந்தனமரங்கள் பொதியமலையின்கண்ணே விளைகின்றன, முத்தம் பொதியின் நதியிலே விளைகின்றன-முத்துகள் பொதியமலையின்கண் நின்றுவரும் தாமிரபர்ணியின்கண்ணே யுண்டாகின்றன, தருமம அநநதிசூழ் பதியிலே விளைகின்றன - தருமங்கள் அததாமிரபர்ணி சூழ்ந்த பாண்டிநாட்டிலே யுண்டாகினறன, மறைமுதல பத்தி அபபதியோர்மதியிலேவிளைகின்றன-சிவபெருமானிடத்திற் கொள்ளும பத்திகள் அப்பாண்டிநாட்டிலுள்ளோர் அறிவிலே யுண்டாகின்றன.

சந்தனம் விளைதற்குரிய விடம் பொதியமலையாதலால்-சநதனமபொதியிலே விளைகின்றன சந்தனம் எனவும், முத்துந் தென்னுட்டிலுண்டாதலால் பொதியினதியிலே விளைகின்றன முத்தம் எனவும், இச்செல்வப் பெருக்கால் தருமமுண்டாதலின் அந்நதிசூழ்பதியிலே விளைகினறன தருமம் எனவும், அத்தருமமுதிர்ச்சியால் பத்திவிளைதலின் - அப்பதியோர் மதியிலே விளைகின்றன மறைமுதல் பத்தி எனவுங் கூறினுர். "தென்மலையின்மான்மதமுஞ்சாமரையுந்தேமருசிர்ப், பொன்மலையின்சாநதனமும்ஆரமும்" என இடமலைவுக்குக் காட்டிய செய்யுளாலும. "வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்க, சோழவளநாடுசோறுடைத் - தாழ்கடங்கின், தென்னுடுமுத் துடைத்து"என்பதனுலும், "அறனீனுமின்பமுமீனுந்திறனறிந்து, தீதின்றிவந்தபொருள்"என்பதனுலும், "அருமைத்தாநதருமததாலே சாந்தியுண்டாகும" என்பதனுலு முணர்க, சிவபெருமானை வழிபடுதல் பலவாதலின மறைமுதல் பத்திமதியிலேவிளைகின்றனவெனப் பன்மைமுடிபுதந்தார். பொதியின்-பொதி-பதமாதலால் இன்னுருபு நீக்கற்பொருட்டு. மறைமுதல் சிவபெருமானுக்கு ஓர் பரியாயப்பேராதலால் வருமொழி முதல் வல்லெழுத்துவர ஈறு திரியாதுநின்றது. "பொதுப்பெயருயர்திணைப், பெயர்க ளீற்று மெய் வலிவரி னியல்பாம" என்னும் நன்னூற்சூத்திரத்தானுணர்க.

பரியாயப்பெயராய்வருதல். "முறைமுதலடியார்தம்மை வழிமதித்தருத்துவார்கள்" என முன்னர்வர் திருத்தலைக்காண்க.

பின் பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன் முன்னாக வருவன வற்றை விசேஷி யங்களாகக் கூறுதலால் ஒற்றைமணிமாலையணி. (௫௪)

கடுக்கவின்பெறுகண்டனுந்தென்றிசைநோக்கி
யடுக்கவந்துவந்தாடுவானாடலின்னிளைப்பு
விடுக்கவாரமென்காறிருமுகத்திடைவீசி
மடுக்கவுந்தமிழ்திருசெவிமாந்தவுமன்றே.

(இ-ள்.) கடு கவின் பெறு கண்டனும் - விஷத்தால் பொலிவுபெற்ற கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானும், தென் திசை நோக்கி அடுக்க வந்து உவந்து ஆடுவான - தென்திசையைநோக்கிப் பாண்டிநாட்டைப் பொருந்தவந்து மகிழ்கூர்ந்து வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனஞ் செய்கின்றான், (அவ்வாறு திருநடனஞ்செய்வது எற்றுக்கெனில்) ஆடலின இளைப்பு விடுக்க ஆரம் மென்கால் திருமுகத்து இடை வீசி மடுக்கவும் தமிழ் திருச்செவி மாநதவும் அன்று ஓ - அத்திருநடனததாலுண்டாகும் இளைப்பு நீங்கும்பொருட்டுச் சநதனச் சோலையில் படிந்துவரும் மெநதென்ற மந்த மாருதந் தனதுதிருமுகததில் வீசிப் படியவும் அதனோடுதோன்றிய தண்ணியசங்கத் தமிழைத் தனது திருச்செவியால் பருகவும் அல்லவா.

கடுக்கவின் பெறுகண்டனென்றமையால் விஷமுண்டகாலத்துத் திருக்கைலையினிடத்து நடனஞ்செய்தருளினனெனவும், தென் திசைநோக்கி யடுக்கவநது என்றமையால் அதன்றென்பாலுள்ள திருவாலங்காட்டில் காளிக்காக நடனஞ்செய் தருளினன் என்பதும், அதன் தென்பாலுள்ள சிதம்பரநதில் பதஞ்சலி வியாக்கிரம பாதமுனிவர்பொருட்டுத் திருநடனஞ்செயதானென்பதும், உவந்து என்றமையால் ஆங்காங்குசெய்தருளிய திருநடனங்களாலாகிய இளைப்பு நீங்குதற்குரிய பரிகாரம் பெறுதற்கு இளைப்பு நீங்குதற்குரிய பரிகாரம் பெறுகுய்ஞன் எனபதும், திருச்செவிமாநத வென்றமையால் வடமொழிமுதலிய வெல்லாப் பாஷைகளிலும் இநதென்மொழி இனிமையை யுடையதென்பதும் போ ந்தமைகாண்க. தமிழ்-இனிமை. இப்பண்பு தென்மொழிமே னிற்றலால் பண்பாகுபெ யர். திருக்கைலையில் நடனஞ்செபதருளினன் என்பதற்குச்செய்யுள்.ஆகமத்திரட்டு. "பொங்குகங்காதரன் காளமயின்றே யொன்றும புகலாமலிருந்தன னோர்கணப் பொழுது புலவோர், அங்கவனை இடைவிடாதருசசனைமுன்புரிந்தா ரத்திதியேகாதசி யாமடுத்ததிதியதனிற,புங்கவர்பாரணம்புசிததே பூர்த்திபுறமுரிதன்மேற்பொருந்து திதிதனிலிமவான் பொற்கொடியை வைத்துச், சங்கரன்சூலஞ்சுழற்றி நடித்தன னுரியாமஞ் சதுமறைநூலிதுபிரதோடம்மெனவேசாற்றும்" காளிக்காகத் திருநட னஞ்செய்தருளினன் என்பதற்குத் திருவாலங்காட்டுப்புராணத்தில்நிருத்தசருக்கம்.

"இன்சுவைபொழியுஞ்சாயலவிநயமிலங்கச்செவ்விப்
புன்சிறுமுறுவல்பூப்பப்புரணவானநதம்பூரித்
தன்புறமவையோருள்ளமயர்தரவியங்கட்கேற்ப
விண்படுநடனங்காளியோடரன்விளைத்தவேலை."

பிரமன் முதலியோர் அழிதற்குரியவிடத்தால் அழியாது பொலிவு பெற்று விளங்கிய ஸ்ரீகண்டனுதலின் உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. தடாதகைப்பிரா ட்டியார் திருமணத் தரிசனத்துக்கு வந்த பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதமுனிவர்கள் திருவமுதுசெய்தற்பொருட்டு நடனஞ்செய்தருளும் அருட்குணத்தைமறுத்துவேறு பயனைக்குறித்து நடனஞ்செய்தருளியது எனக்கூறியது குண அவநுதியணி. (௫௫)

விடையுகைத்தவன்பாணினிக்கிலக்கணமேனாள்
வடமொழிக்குரைத்தாங்கியன்மலயமாமுனிக்குத்
திடமுறுத்தியம்மொழிக்கெதிராக்கியதென்சொன்
மடமகட்கரங்கென்பதுவழுதிநாடன்றோ.

(இ-ள்.) விடையுகைத்தவன் - இடபவாகனத்தைச் செலுத்தியருளுஞ் சிவபெருமான், பாணினிக்கு இலக்கணம் மேனாள் வடமொழிக்கு உரைத்தது ஆங்கு-பாணினியென்னும் ஓர் முனிவருக்கு இலக்கணச் சூத்திரத்தை முன்னாளில் வடமொழியாகிய சமஸ்கிருத பாஷைக்குச் சொல்லியருளியதுபோல, மலயமாமுனிக்கு இயல் திடம் உறுத்தி-பொதியமலையிலெழுந்தருளிய பெரிய அகத்தியமுனிவருக்கு இலக்கணச்சூத்திரத்தை ஐயமறத்திரிவறக் கூறியருளி, அம்மொழிக்கு எதிராக்கிய தென் சொல் மடமகட்கு அரங்கு என்பது வழுதிநாடு அன்றோ-அவ்வடமொழிக்கு எதிர் மொழியாகச்செய்த தென்மொழி என்னும் மடமையையுடைய வோர்பெண்ணுக்கு நாடகசாலை யென்று சொல்லப்படுவது பாண்டிநாடல்லவா.

சிவபெருமான் அறக்கடவுள் என்பதைக்குறித்தற்கு அவ்வறத்தின் வடிவமே விடையாயிருத்தலின் விடையுகைத்தவன் எனவும், வடமொழிக்குத் தென்மொழியைஎதிர்மொழியாக்குதற்பொருட்டே பாணினிமுனிவருக்கு இலக்கணம்வடமொழிக்கு உபதேசித்தருளியதுபோல அகத்தியமுனிவருக்கும் இலக்கணம் தென்மொழிக்கு உபதேசித்தருளுதலின் பொதியமலையமாமுனிக்குத் திடமுறுத்தி எனவும், சோழனுஞ் சேரனும் தமிழ்வழங்கும் நிலங்களாயினும் சிவபெருமான் சங்கப்புலவர்களோடு தானும் ஓர்புலவனாயிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தஇடம் பாண்டிநாடாதலின் தென்சொல் மடமகட்கு அரங்கென்பது வழுதிநாடன்றோ எனவுங் கூறினார். திடமுறுத்தி, எதிராக்கிய என்னுஞ்சொல்லாற்றல்களால் தமிழ்பதினெண்ணிலத்து மொழிகளுள் ஒன்றாயிருப்பினும் வடமொழிபோல விசேடமொழியு மான்மியமுடையதென்பது இசைஞாபகமாகக் கூறப்பட்டது. சோழனும் சேரனுந் தமிழ்வழங்கு நாடுகள் என்பதற்குச் சிலப்பதிகாரம் வேனிற்காதை. "தமிழ்வரம்பறுத்த தண்புனனாட்டு, மாடமதுரையும் பீடாருறந்தையும், கலிகெழுவஞ்சியும்." எனவருதல்காண்க. (௫௬)

கண்ணுதற்பெருங்கடவுளுங்கழகமோடமர்ந்து
பண்ணுறத்தெரிந்தாய்ந்தவிப்பசுந்தமிழேனை
மண்ணிடைச்சிலவிலக்கணவரம்பிலாமொழிபோ
லெண்ணிடைப்படக்கிடந்ததாவெண்ணவும்படுமோ.

(இ-ள்.) கண்ணுதல் பெருங் கடவுளும் - நெற்றிக்கண்ணை யுடைய சிவபெருமானும், கழகமோடு அமர்ந்து பண் உறத் தெரிந்து ஆய்ந்த இப் பசுந்தமிழ் - சங்கப்புலவர்களோடு தானுமோர் புலவனாக வெழுந்தருளியிருந்து (பரிபாடல் முதலிய நூல்களை) இயலுமிசையும் பொருந்தத்தெரிந்து ஆராய்ந்த இந்தப்பசியதமிழை, ஏனை மண்ணிடை இலக்கணவரம்பு இல்லாத சிலமொழிபோல் - திராவிடம் ஒழிந்த மற்றைப் பதினேழுநிலங்களில் இலக்கணவரம்பு இல்லாத சில சில மொழிகள்போல, எண்ணிடைப்படக் கிடந்தது ஆ எண்ணவும்படுமோ - அவற்றோடொன்றாக வைத்து விரல்விட்டு எண்ணக்கிடந்ததாக நினைக்கவுங்கூடுமா (கூடாதென்றபடி)

தமிழ் ஒழிந்த பதினேழுநிலமாவன - அங்கம், அருணம், கலிங்கம், கவுசிகம், காம்போசம், கொங்கணம், கோசலம், சாவகம், சிங்களம், சிந்து, சீனம், சோனகம், துளுவம், பப்பரம், மகதம், மராடம், வங்கம், ஏனைக்கடவுளர்க்கெல்

லாமுதற்கடவுளாதலின் கண்ணுதலென்றமையாது உயர்வுசிறப்பும்மைதந்து பெருங்கடவுளெனவும், முதனூழி யிறுதிக்கண்ணிருந்த தலைச்சங்கமுதல் மூன்றுசங்கத்திலுந் தலைமைப்புலவனாயிருத்தலின் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த மூன்றனுருபுதந்து கழகமோடமர்ந்து எனவும், குறைபாடு சிறிதுமின்றி யாராய்தலின் தெரிந்தென்றமையாது பணணுறத்தெரிந்தாய்ந்த எனவும்,இவ்வருமைப்பாட்டால் எல்லாவற்றிலுஞ்சிறந்ததாதலின் தமிழ்என்னாது பசுந்தமிழ் எனவும்,இத்தமிழை ஏனைநிலத்துமொழிகளோடு ஒன்றாகவைத்து எண்ணுதல் பெருமடமையாதலின் இழிவு சிறப்பும்மைதந்து எண்ணிடைப்படக்கிடந்ததா வெண்ணவும்படுமோ எனவுங் கூறினார். பசுமை என்னும் பண்பு அருமைமேனின்றது: பச்சைப்பிள்ளையென வருதல் காண்க. எண்ணவும் படுமோ எனப் பின்னர் இருத்தலால் எண்ணிடைப்படக் கிடந்ததா எனபபாடங் கூறல் வழு. இதனால் தமிழ் பதினெண்ணிலத்து மொழிகளுளொன்றெனக் கூறுவர் கூற்றுக்கள் பெருமடமைக்கூற்றுக்களெனக்கூறப்பட்டன.

தலைச்சங்கமுதல் மூவகைச் சங்கததிருநதோர், நூல், காலம், இடம், இவற்றைப் பின்னர்க்காண்க. இறையனாரகப் பொருள். " அன்பினைந்திணைக்களவெனப்படுவ,தந்தரணருமறைமன்றலெட்டினுள்,கநதருவவழக்கம் என்மனார்புலவர்''வடக்குங் குடக்குங் குணக்கும் வேஙகடங் குமரித்தீம்புனற பௌவமென் றிந்நான்கெல்லை யகவயிற்கிடந்த நூலதன்முறைமை வாலிதினவிரிப்பின் இந்நூலதுவரலாறு. மூவகைச்சங்கமிரியனர் பாண்டியர்கள், அவருட் டனிநூல்கேட்டோர் யாரோவெனின், தலைச்சங்கமிருந்தார் அகததியனாரும், திரிபுரமெரிதத விரிசடைக்கடவுளும், குன்றமெறிநத முருகவேளும, முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும், நிதியின்கிழவனு மித்தொடக்கததார் ஐஞ்ஞூற்று நாறபத்தொன்பதின்மரொன்பது; அவருள்ளிட்டு நாலாயிரத்து நானூற்றுநாறபததொன்பதின்மர் பாடினாரொன்பது; அவர்களாற்பாடப்பட்டன பரிபாடையு முதுநாரையு முதுகுருகுங் களரியாவிரையு மித்தொடக்கத்தன; அவர் நாலாயிரதது நானூற்று நாற்பதிற்றியாண்டு சங்கமிருந்தாரொன்ப; அவர்களுட் சங்கமிரியனார் காய்சினவழுதிமுதலாகக் கடுஙகோனீறாக வெண்பததொன்பதின்மரொன்ப, அவருட் கவியரஙகேறினா எழுவர்பாண்டியரொன்பது, அவர் சங்கமிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தது கடல்கொளளபபட்ட மதுரையென்ப; அவர்களுக்கு நூல் அகததியம்.

இனி இடைச்சங்கமிருந்தார் - அகத்தியனாரும் இருந்தையூர்க் கருங்கோழி மோசியும்,வெள்ளூர்க்காப்பியனும, சிறுபாண்டரங்கனும், திரையன்மாறனும், துவரைக்கோனும, கீரநதையாருமென இத்தொடக்கத்தார் ஐம்பததொன்பதின்மரொன்ப; அவருள்ளிட்டு மூவாயிரத்தெழுநூற்றுவர் பாடினார்; அவர்களால் பாடப்பட்டன-கலியுங் குருகும் வெண்டாளியுமென இத்தொடக்கத்தன; அவர்களுக்கு நூல் அகத்தியமுந் தொல்காபபியமும் மாபுராணமும் இசைநுணுக்கமும் பூதபுராணமுமென்ப; அவர்களும் மூவாயிரததெழுநூற்றியாண்டு சங்கமிருந்தாரொன்ப; அவர்களுள சங்கமிரியனா வெண்டேர்ச்செழியன் முதலாக முடத்திருமாறனீறாக ஐம்பத்தொன்பதின்மரொன்ப;அவர்களுள் கவியரங்கேறினார் ஐவர்பாண்டியர்களென்ப;அவர்சஙகமிருந்தது கபாடபுரத்தென்ப; அககாலம்போலும் பாண்டிநாடு கடல்கொள்ளப்பட்டது.

இனிக் கடைச்சங்கமிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தார் சிறுமேதாவியரும், சேந்தன்பூதனாரும்,அறிவுடையானாரும், பெருங்குடிக்கிழாரும், திருமாறனும்,மதுரையாசிரியநல்லநதுவனும், மதுரை மருதஙிழனாகனாரும், கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனாருமென இத்தொடக்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மரொன்ப; அவருள்ளிட்டு நூற்றுவர்பாடினார்; அவராற்பாடப்பட்டன நெடுந்தொகை நானூறும், குறுந்தொகை நா

னூறும், நற்றிணைநானூறும் புறநானூறும், எழுபது பரிபாடலும், நூற்றைம்பது கலியும், ஐங்குறுநூறும், பதிற்றுப்பத்தும், கூத்தும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசையுமென இத்தொடக்கத்தன. அக்காலத்து நூல் அகத்தியமும், தொல்காப்பியமுமென்ப; கடைச்சங்கமிருந்தது உத்தரமதுரையென்ப; அவர்சங்கமிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தது ஆயிரத்தெண்ணூற்றைம்பதிற்றியாண்டென்ப; அவர்களுள் சங்கமிரியனார் முடத்திருமாறன்முதலாக உக்கிரப்பெருவழுதியீருக நாற்பத்தொன்பதின்மரென்ப. என நக்கீரரெழுதிய உரையாலுணர்க. கடல்கொள்ளப்பட்ட பாண்டிநாட்டெல்லையும் ஊரும் - தென்பாலிமுகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பஃறுளியென்னும் ஆற்றிற்கும் இடையே எழுநூற்றுக்காவதம், இவற்றினீர் மலிவானென மலிந்த ஏழ்தெங்கநாடும், ஏழ்மதுரைநாடும், ஏழ்முன்பாலைநாடும், ஏழ்பின்பாலைநாடும், ஏழ்குன்றநாடும், ஏழ்குணகாரநாடும், ஏழ்குறும்பனைநாடும் என்னும் இநாற்பத்தொன்பது நாடும், குமரிகொல்ல முதலிய பனமலைநாடுங் காடும் பதியுந் தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின் காறுங்கடல் கொணடொழுகியதெனச் சிலப்பதிகாரம் வேனிற்காதையில் அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய வுரையாலறிக (௫௭)

தொண்டர்நாதனைத் தூதிடை விடுத்ததும் முதலை
யுண்டபாலனை யழைத்ததும் எலும்புபெண் ணுருவாக்
கண்டதும் மறைக்கதவினைத் திறந்ததும் கன்னித்
தண்டமிழ்ச்சொலோ மறுபுலச்சொற்களோ சாற்றீர்.

(இ-ள்.) தொண்டர் நாதனை தூது இடை விடுத்ததும - (ஆளுடைய நம்பிகள்) அடியார்க்குத்தலைவனாகிய சிவபெருமானைப பரவையாரிடத்தில் தூதினமேற செல்லப் போக்கியதும், முதலைஉண்டபாலனை அழைத்ததும - முதலையுண்ட பார்ப்பனப்பிள்ளையைக் கழிந்தபருவத்தோடு வருவித்ததும், எலும்பு பெண்ணுருவு ஆ கண்டதும - (ஆளுடையபிள்ளையார்) எலும்பு பெண்ணுருவமாகச் செய்வித்ததும், மறை கதவினை திறந்ததும் - (ஆளுடையவரசுகள்) வேதங்கள்மூடிய கதவைத்திறப்பித்ததும், கன்னி தண்டமிழ்ச்சொல் ஓ மறுபுலச்சொற்கள ஓ சாற்றீர் - அழியாத தண்ணியதமிழப்பாசுரமோ ஏனைநாட்டிலுள்ள, சொறகளாலாகிய பாசுரங்களோ புலவீர்சொல்லுங்கள.

இயல்பாகவே எல்லாப்பற்றுகளினின்று நீங்கினேன் எப்பற்றுங்கழன்ற அடியார்களுக்குத் தலைவருகவேணடுதலின் தொணடாநாதனெனவும், அவ்வாறு பற்றினின்று நீங்கினேனையும் மாதரிடத்துத் தூராகச்செலலவிடுத்தலின் தொண்டர் நாதனைத் தூதிடைவிடுத்ததெனவும், பெயர்மாத்திரமாயுள்ளதும் உறுப்புகளொருகிய உக்கியவெனபும உருவுபெற்றும உருவுகொண்டும் எழச்செய்யும வன்மையையுடைத்தாதலின் முதலையுண்டபாலனையழைந்ததும எலும்பு பெண்ணுருவாகக்கண்டதும் எனவும், வேதத்தில் இதுவே பரமெனத்தெளியாத பொருளை யாவரும் எளிதில் தெளிந்துணர்ந்துய்யப் புலப்படுத்தியது இத்தமிழ்வேதமாகிய பாசுரமாதலின் மறைக்கதவினைத்திறந்ததெனவும், சிவபெருமான் சங்கத்தாரோடு இருந்தாராய்ந்தாரென்பது கதையே, இத்தமிழால் விளைந்த மான்மியமுளதேல் கூறுகவென்ற ஏனை நிலப்புலவர்களை நோக்கிக்கூறியதாதலின் சாற்றீர் எனவுங் கூறினார்.

அழைத்தது கண்டது திறந்தது பொருளாற்றெரிந்த பிறவினை முற்றுப்பெயர்கள். ஓகாரம் இரண்டனுள் முன்னையது வினா. பின்னையது எதிர்மறை.

ஆளுடையநம்பிகள் திருவொற்றியூரிலெழுந்தருளிப் படம்பக்கனார் திருவருளால் சங்கிலியாரைத் திருமணமுடித்துத் தாம் இன்புற்றிருந்தசெய்தியைத் திரு

வாரூரிலெழுந்தருளியிருக்கும் பரவையார் கேள்வியுற்றுக் கொண்டஊடலைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வீதிவிடங்கப்பெருமானை இரண்டுதரந் தூதுசெல்ல விடுத்தாரென்பது திருத்தொண்டர்புராணத்துட்காண்க.

சேரமான்பெருமானைக் காணவேண்டுமென்னும் விருப்பால் அங்குநின்றுமெழுந்து கொங்குநாடுகடந்து திருப்புக்கொளியூரையடைந்தகாலையில் ஒருவீட்டில் மங்கலவோசையும் ஒருவீட்டில் அழுகையோசையுமாகவிருக்கக்கேட்டு அங்கிருந்த வேதியரைவினவ, அவர்கள் இந்த விரண்டுவீட்டுப் பிராமணப்பிள்ளைகளும் ஐந்துவயதுள்ளவர்களாயிருக்குங்காலையில் ஒருநாள் ஏரிக்கு அவ்விருவருஞ்சென்று நீர்விளையாட்டயரும்பொழுது அதிலிருந்தமுதலை பொருவனைவிழுங்க மற்றொருவன் பிழைத்துவந்தனன் அவனுக்கு இந்தவீட்டில உபநயனச்சடங்கு நடப்பதால் தங்கள்பிள்ளையுமிருந்தால் இவ்வாறு சடங்குநடக்குமே என்னுந்துக்கத்தால் இந்தவீட்டிலுள்ளவர்கள் அழுகின்றார்களென்று சொல்ல, ஆளுடையநம்பி திருவுள்ளமிரங்கி முதலையால் அப்பிள்ளையை வருவித்தருளியபோதோதிய திருப்பதிகம்.

தேவாரம். "உரைப்பாருரையுகந்துள்கவல்லார்தங்களுச்சியா
யரைக்காடரவாவாதியுமந்தமுமாயினாய்
புரைக்காடுசோலைப்புக்கொளியூரவிநாசியே
கரைக்கான்முதலையைப்பிள்ளைதரச்சொல்லுகாலனையே."

தொண்டைநாட்டில் திருமயிலையில்வாழும் வணிகருளுத்தமராகிய சிவநேசச்செட்டியாருக்குக் கபாலீச்சரர்திருவருளால் ஓர் புத்திரிபிறந்து வளருங் கன்னிப்பருவத்தில் ஒருநாள் அப்பெண் தோழிகளோடுஞ்சென்று மலர்கொய்யும்பொழுது பாம்புதீண்டி யிறந்தனள், அதுகண்ட செட்டியார் மயக்கமுற்றுத் தகனஞ்செய்வித்து இறந்தக்கன்னியை என் திரவியத்தோடு ஆளுடையபிள்ளையாருக்குக்கொடுப்பதாக நியமித்திருந்தமையால் அவரே இக்கன்னியினைக் கொள்வதற்குரியவர் என்று தகனஞ்செய்தசாம்பலைஅஸ்தியோடு குடத்திலிட்டுப்பிரபிக் கன்னிமாடத்தில் முன்போலத் தோழிமார்கள் உபசாரஞ்செய்துகொண்டு வரச்செய்தனர். இவ்வாறு நிகழுங்காலத்து ஆளுடையபிள்ளையார் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியிருத்தலைக் கேள்வியுற்றுத் தண்டாகாரமாகவணங்கி, திருமயிலைக்கு எழுந்தருளும் பிள்ளையாரோடு தாமுமவரப் பிள்ளையார் கபாலீச்சரரைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகமோதிச் செட்டியாரைநோக்கி அவ்வஸ்தியைவருவித்து உயிர்கொடுத்தருளியபோதோதிய திருப்பதிகம்.

தேவாரம். "மட்டிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலைக்
கட்டிட்டங்கொண்டான்கபாலீச்சரமமர்ந்தா
னொட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய்."

திருமறைக்காடு என்னுந்தலத்திற்கு ஆளுடையபிள்ளையாரோடு அரசுகள் எழுந்தருளி வேதம்பூசித்துச் சாத்திவிட்டுப்போன வண்ணமேயிருக்கும் திருக்கதவந்திறக்கும்படி யருளியதிருப்பதிகம்.

தேவாரம். "அரக்கனைவிரலாலடர்த்திட்டநீ
ரிரக்கமொன்றிலீரெம்பெருமானிரே
சுரக்கும்புன்னைகள்சூழ்மறைக்காடரோ
சரக்கவிக்கதவந்திறப்பிம்மினே."

வெம்மையால்விளைவஃகினும்வேந்தர்கோல்கோடிச்
செம்மைமாறினுமவறுமைநோய்சிதைப்பினுஞ்சிவன்பாற்
பொய்ம்மைமாறியபத்தியும்பொலிவுங்குன்றாவாத்
தம்மைமாறியும்புரிவதுதருமமந்நாடு.

(இ-ள்.) அந்நாடு - அப்பாண்டிநாட்டிலுள்ளோர், வெம்மையால் விளைவஃகினும் - மழையில்லாமையால் விளைவுகுன்றினும், வேந்தர் கோல் கோடி செம்மை மாறினும்-(அதனால்) அரசர்களது செங்கோல் மாறுபட்டு நடுநிலைமையினின்று தவறினும், வறுமைநோய் சிதைப்பினும் -(அதனால்) வறுமைநோய்வந்து வருத்தினும், சிவன்பால் பொய்ம்மை மாறிய பத்தியும் பொலிவும் குன்றாதன ஆ - சிவபெருமானிடத்துவைத்த உண்மையாகிய நேயமும் சைவவிளக்கமும் குறைவுபடாதனவாக. (குறைபடாமலென்றபடி) தம்மை மாறியும் புரிவது தருமம்-தம்மைவிற்றாயினுஞ் செய்யுஞ்செய்கைகள் சிவதருமங்களாம்.

சைவவிளக்கங்களாவன - உருத்திராக்ஷம், விபூதி, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரங்கள். பாண்டிநாடு தம்மைமாறியும் புரிவது தருமமாதலால் மழைவறத்தலும் அரசர்செங்கோல் பிழைத்தலும் வறுமைநோய் வருத்தலும் என்றுமில்லையாதலால் எதிர்மறையும்மைகள் தந்து அஃகினும் மாறினும் சிதைப்பினும் எனவும், பத்திக்குச் சிவதருமத்தின் ஒருப்பாடு என்பது ஓர்பரியாயப் பெயராதலால் பத்தியும் பொலிவும் குன்றா எனவுங்கூறினார்.

நாடுபொருளால் உயர்திணையேனுஞ் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் புரிவது என அஃறிணைமுடிபுதந்தார். அஃகல் மாறுதல் சிதைத்தல் ஒன்றற்கொன்று காரணமாதலால் காரணமாலையணி. (௫௧)

உலகமியாவையுமீன்றவளும்பருளுயர்ந்த
திலகநாயகிபரஞ்சுடர்சேயெனமூன்று
தலைவரான்முறைசெய்நாடிஃதன்றிச்சலதி
சுலவுபாரிலுண்டாகுமோதுறக்கத்துமஃதே.

(இ-ள்.) உலகம் யாவையும் ஈன்றவள் உம்பருள் உயர்ந்த திலகநாயகி - எல்லாவுலகங்களையுமீன்றருளிய தாயாகிய வாணிமுதலாகிய சத்திகளுக்குள் மேம்பட்ட திலகம்போன்ற நாயகியாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரும், பரஞ்சுடர் சேய் என மூன்று தலைவரால் முறைசெய்த நாடு - ஞானவொளிப்பிழம்பாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளும் அவர்கள் மதலையாகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியுமென மூன்றுதலைவர்களாலும் செங்கோல்செலுத்தியநாடு, இஃது அன்றி சலதி சுலவுபாரின் உண்டாகும் ஓ - இந்தப்பாண்டிநாடல்லாமல் கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகில் வேறுநாடுகளுண்டா (இல்லையென்றபடி) துறக்கத்தும் அஃது - சுவர்க்கத்திலுண்டோவெனில் அங்குமில்லையாம்.

முகத்திற்குப்பொலிவுசெய்யுந் திலகம்போல வாணிமுதலிய சத்திமார்களைத் தத்தமக்குரிய தொழில்களால் விளக்கம்பெறச்செய்பவளாதலால் உயர்ந்த திலகநாயகி எனவும், சிவபெருமான் சோழநாட்டிலுஞ் சேரநாட்டிலும் அரசுபுரியினும் பிராட்டியாரும் அவர்திருமகனும் அரசுபுரியாமையின் இஃதன்றிச் சலதி சுலவுபாரினுண்டாகுமோ எனவும், துறக்கத்தில் அவற்றுளொன்று மின்மையின் துறக்கத்தும் அஃதேயெனவுங்கூறினார். சிவபெருமான் சேரனாகவும் சோழனாகவும் திருவுருவங்கொண்டு அரசியல் நடத்தியது, திருவாசகம்-குயிற்பத்திலுள்.

"பெருந்துறைமேய - தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயங்கன் வரக் கூவாய்" என்பதனுமுணர்க.

இடப்பொருண்மேனின்ற உகரச்சுட்டின் றிரிபாகிய உம்பர் இடவாகுபெயராய் வாணிமுதலிய சத்திகளின்மே னின்றது. இஃது அஃது இயற்கைச்சுட்டுப்பெயர்கள். தலைவராய் என்பத னிறுதியில் இனைத்தென அறிபொருளில் வந்த முற்றும்மைதொகுத்தல் - ஓ - எதிர்மறை. இதனால் நிலவுலகினும் விண்ணுலகினும் பாண்டிநாடு சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (கூo)

திருநாட்டுப்படல முற்றிற்று.
ஆகப் பாயிரம் உளபடத் திருவிருத்தம் - கூo.

திருநகரப்படலம்.

மங்கலம்புனைபாண்டிநாடாகியமகட்குச்
சங்கலம்புகைதோளிணைதடமுலையாதி
யங்கமாமபுறந்தழுவியநகரொலாமனைய
நங்கைமாமுகமாகியநகர்வளம்பகர்வாம்.

(இ-ள்.) மங்கலம் புனை பாண்டி நாடு ஆகிய மகட்கு - மங்கலத்தை யிடையறாது பூண்ட பாண்டிநாடாகிய பெண்ணுக்கு, புறம தழுவிய நகர் எலாம் - புறத்திற் சூழ்ந்த திருவேடகமுதலிய திருநகரங்களெல்லாம், சங்கு அலம்பு கை இணை தோள் தடம் முலை ஆதி அங்கமாம் - வளையலொலிக்குங்கைகள் இரண்டுதோள்கள் உயர்ந்த இரண்டு தனங்கள் முதலாகிய அவயவங்களாம், அனைய நங்கை மாமுகம் ஆகிய நகர்வளம் பகர்வாம - அத்தன்மையை யுடைய பாணடிநாடாகிய பெண்ணிற்குப் பொலிவுமிக்க முகமாயுள்ள மதுரைநகரத்தின வளப்பத்தைச் சொல்வாம்.

ஏனைநாடுகள்போல வொருகாலத்தேனு மழைவறத்தல் முதலாகிய குறைபாட்டால் மங்கலமிழததலின்மையின் - மஙகலம்புனை பாண்டிநாடெனவும், பின்னர் விரித்துக்கூறுதலின் தொகுததுப் புறந்தழுவியநகரொலாங் கையாதிய அங்கமாமெனவும், எல்லாநாடுகளினுஞ் சிறந்ததாதலின் நங் கை எனவும், எல்லாநகரங்களினுஞ் சிறந்தது மதுரையாதலின் அதனை யெல்லா வுறுப்புகளினும் மேம்பட்ட முகமெனவுங் கூறினர். குறைபாடாவன - "மிக்கபெயலோடுபெயலின்மையெலிவிட்டில் கிளி-யக்கண்ணரசண்மையோடாறு" என்றிவறறால் வரும் குறைபாடுகளாம், மங்கலமாவன "பிணியின்மைசெல்வம விளைவின்பமேமம், அணியெனபநாட்டிற்கிவ் வைந்து" என்பனவாம். நகர்வளம் பகர்வாம் எனபது நுதலிப்புகுதலென்னுமுத்தி.

கொங்கையேபரங்குன்றமுங்கொடுங்குன்றுங்கொப்பூ
ழங்கமேதிருசசுழியலவ்வயிறுகுற்றாலஞ்
செங்கையேடகமேனியேபூவணந்திரடோள்
பொங்காவேய்வனந்திருமுகமதுரையாம்புரமே.

(இ-ள்.) பரங்குன்றமும் கொடுங்குன்றும் கொங்கையே (மலையோ வெமிக்கப்படுவது கொங்கை யாதலால்) திருப்பரங் குன்றமுந் திருக்கொடுங் குன்றமும் (பாண்டிநாடாகிய பெண்ணிற்கு) தனங்களேயாம், திருச்சுழியல் கொப்பூழ் அங்கம் ஏ-(உந்திசுழியோ வெமிக்கப்படுதலின்) திருச்சுழியலென்னுந்தலமானது உந்தியாகிய அவயவமாம், குற்றாலம் அவ்வயிறு (வயிறு ஆலிலையோ வெமிக்கப் படுத

லின்) திருக்குற்றாலமென்னுந்தலம் அப்பெண்ணின் வயிறேயாம், வடகம் செழ்ங்க - (கைதாமரையோ டுவமிக்கப்படுதலின்) திருவேடகமென்னுந்தலம் செவந்த கையேயாம், பூவணம் மேனி -(மேனிமலரோடுவமிக்கப்படுதலின்) திருப்பூவணமென்னுந் தலம் திருமேனியாம், பொங்கர் வேய்வனம் திரள் தோள் ஏ - (தோள் மூங்கிலோடுவமிக்கப்படுதலின்) சோலைசூழ்ந்த திருநெல்வேலி திரண்ட தோள்களேயாம், மதுரையாம்புரம் திருமுகம் ஏ - (முகஞ் சந்திரனோடுவமிக்கப்படுதலின்) மதுரைநகரம் கண்டோரால் விரும்பப்படு முகமேயாம்.

குலசேகரபாண்டியன் காடழித்து நகராக்கி அந்நகரத்திற்குச் சாந்திசெய்யக் கருதியவழிச் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவுள்ளத்துணர்ந்து தனது திருச்சடையிலணிந்த சந்திரனிடத்தினின்று அமிர்தத்தையுகுக்க அது அந்நகரமுழுமையும்பரவிச் சாந்திசெய்து மதுரமயமாக்கியதன்மையால் மதுரையெனப் பெயர்பெற்றது அதனால் அந்நகரத்திற்குச் சந்திரசம்பந்தமிருத்தலால் திருமுகமதுரையாம் புரமெனக் கூறினார். வடகம் இதழைத் தனதிடந்துடையது என்பது பொருள்.

உவமானம் தோற்றத்திற்குச் சாதனமாயிருப்பது. உவமேயம் உவமிக்கப்படுவது. இது இயை புருவகவணி (௨)

வடுவின்மாநிலமடந்தைமார்பிடைக்கிடந்திமைக்கப்
படுவிலாரமேபாண்டிநாடாரமேற்பக்கத்
திடுவின்மாமணியதன்புறநகரொலாமிவற்று
ணடுவிநாயகமாமணிமதுரைமாநகரம்.

(இ-ள்.) பாண்டிநாடு வடு இல் மா நிலம் மடந்தை மார்பு இடை கிடந்து இமைக்கப்படும் வில் ஆரம் ஏ-பாண்டிநாடானது குற்றமில்லாத பெரியபூதேவியின் மார்பினிடத்துக்கிடந்து விளங்கும ஒளியையுடையபெரும்பதக்கமாம், அதன் புறம் நகர் எலாம் ஆரம் மேல்பக்கத்து இடுவில் மாமணி - அந்நாட்டின்புறத்திலுள்ள நகரங்களெல்லாம் அப்பதக்கத்தின சுற்றுப்பக்கங்களிற் பதித்த வொளியையுடைய பெரிய இரத்தினங்களேயாம், மதுரைமாநகரம் இவற்றுள் நடுநாயக மாமணி ஏ - பெரிய மதுரைநகரம் அச்சுற்றுப்பக்கங்களிலுள்ள இரத்தினங்களுள் நடுநாயகமாகிய பெரியரத்தினமேயாம்.

நடுநாயகமணி விலைமிக்கதும் ஒளியுள்ளதுமா யிருந்தல்போல மதுரை அந்நாட்டிலுள்ள எல்லாநகரங்களுள்ளும் புகழ்மிக்கதும் பெரும்பயன் தருவதுமாயிருத்தலின் நடுவிநாயக மாமணி மதுரைமாநகரம் எனக் கூறினார். இன்வேண்டா வழிச்சாரி. இமைக்கப்படு இமைக்குமெனறே பொருள்படுதலால் படுசொற்குப் புடுபொருளின்மை காண்க. (௩)

திருமகட்கொருதாமரைக்கூடமேதிருமான்
மருமகட்குவெண்டாமரைமாடமேஞானந்
தருமகட்கியோகத்தனிப்பீடமேதரையாம்
பெருமகட்கணிதிலகமேயானதிப்பேரூர்.

(இ-ள்.) இப் பேர் ஊர் திருமகட்கு ஒரு தாமரைக் கூடம் ஏ ஆனது-இந்தப் பெரியமதுரை (பலசெல்வங்களையுந்தருதலால்) இலக்குமிதேவிக்குச் செந்தாமரைக் கோயிலாகவிருந்தது, திருமால் மருமகட்கு வெண் தாமரை மாடம் ஏ ஆனது - (கல்விநிறைதலால்) திருமாலின் மருமகளாகிய சரஸ்வதிக்கு வெள்ளைத்தாமரை மாளிகையாயிருந்தது, ஞானம் தருமகட்கு தனியோக பீடம் ஏ ஆனது - (சிவஞானந்தருதலால்) ஞானசத்திக்கு ஒப்பில்லாத யோகபீடமாயிருந்தது, பெருதரை

யாம் மகட்கு அணிதிலகம் ஏ ஆனது - (நிலவுலகுக்குப் பேரழகுசெய்தலால்) பெரிய பூமிதேவிக்கு அணியுந் திலகமாயிருந்தது.

பல செல்வங்களாவன மணி பொன் முதலியன. கு - உருபுகள் நேர்ச்சிப் பொருளன. இதனுல் இது இன்னதெனக் கூறுதலின் ஏது உருவகவணி. (ச)

திக்குமவானமும்புதையிருடின்றுவெண்சோதி
கக்குமாளிகைநிவப்புறுகாட்சியந்நகருண்
மிக்கவாலிதழ்த்தாமரைவெண்மகளிருக்கை
யொக்குமல்லதுபுகழ்மகளிருக்கையுமொக்கும்.

(இ-ள்.) திக்கும் வானமும் புதை இருள் தின்று வெண் சோதிகக்கும் மாளிகை நிவப்புறு காட்சி - எட்டுத்திக்குகளையும் ஆகாயத்தையும் மூடிய இருளைப்போக்கி வெள்ளியகிரணத்தை வீசும் மாடங்கள் உயர்ந்து தோன்றுந் தோற்றம், அந்நகருள் வெண்மகள் மிக்க வால் இதழ் தாமரை இருக்கை ஒக்கும்-அம்மதுரைநகரத்தில் உள்ள சரஸ்வதியின் மிகுந்த வெள்ளிய இதழ்களையுடைய வெண்டாமரைப்பீடத்தை யொக்கும், அல்லது புகழ்மகள் இருக்கையும் ஒக்கும்-அதுவன்றிக் கீர்த்தியென்னும் பெண்ணினது ஆசனத்தையும் ஒக்கும்.

வெண்சோதி - முத்தாலும் சுண்ணத்தாலும் ஆகிய ஒளி இருளைப் போக்குதலும் கிரணம் வீசுதலையும் குறித்தற்கு-இருள் தின்று வெண் சோதிகக்குமென்றது குணவணி. நியமித்த உவமையை விலக்கிப் பிறிதும் இத்தன்மையதாமெனக்கூறுதலின் அநியம உவமையணி. (ரு)

புடைநகர்

நெற்கரும்பெனக்கரும்பெலாநெடுங்கமுகென்ன
வர்க்கவான்கமுகொலிகலிதெங்கென்னவளர்ந்த
பொற்கவின்குலைத்தெங்குகார்ப்பந்தரைப்பொறுத்து
நிற்கநாட்டியகாலெனநிவந்ததண்பணையே.

(இ-ள்.) தண்பணை - குளிர்ந்தவயலில், நெல் கரும்பு என்ன (கண்டோர் மயங்கி) நெற்பயிர்களைக் கரும்பென்று சொல்லவும், கரும்பு எல்லாம் நெடும் கமுகு என்ன - கரும்புகளெல்லாவற்றையும் நெடிய கமுகமரங்களென்று சொல்லவும், வர்க்கம் வான் கமுகு ஒலி கலி தெங்கு என்ன-வரிசைவரிசையாயுள்ள பெரியகமுகமரங்களை ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய தென்னமரங்களென்று சொல்லவும், வளர்ந்த பொன்கவின் குலை தெங்கு-வளர்ந்த பொன்னிறம்போலும் அழகுவாய்ந்த குலைகளையுடைய தென்னமரங்களை, கார் பந்தரை பொறுத்து நிற்க நாட்டிய கால் என நிவந்த -மேகமாகிய பந்தலைச் சுமந்து நிற்கும்படி நாட்டிய கால்களென்று சொல்லவும் அவைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன.

தென்னைமரத்தின் இலை ஒலைவடிவாக விருத்தலின் ஒலிகலித்தெங்கென்றார் நெல்லைக் கரும்பாகவும் கரும்பைக் கமுகாகவும் ஒரு பொருளை மற்றொருபொருளாக அறிதலின் மயக்கவணி.

மருதமென்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாயுள்ள உழிஞைத்திணை வேற்றுவேந்தன் அரணை முற்றுகைசெய்தலென்று கூறியிருத்தலாலும், தொ - பொருளதிகாரம்-புறத்திணையியல் - உழிஞைதானே மருதத்துப்புறனே என்ற சூத்திரத்திற்கு. நச்சினார்க்கினியர் - "வேந்தன்மதில் பெரும்பான்மையும் மருதத்திடத்தாதலான்" என உரைகூறியிருத்தலாலும், புடைநகர் மதிலின் புறத்திலுள்ளதெனக்கொள்க. அது யானை தேர் குதிரை முதலியனவும் அவற்றை நடத்துவோரும் அவற்றிற்குரிய கம்மியர் கலனை முதலிய தொழில்செய்வோரும் வாழும் இடமாம். (சு)

செவ்ந்தவாய்க்கருங்கயற்கணுள்வலாரியைச்சீறிக்
கவர்ந்தவான்றருக்குலங்களேகடிமணம்வீசி
யுவந்துவேறுபல்பலங்களும்வேண்டினர்க்குதவி
நிவந்தகாட்சியேபோன்றதுநிழன்மலர்ச்சோலை.

(இ-ள்.) நிழல் மலர் சோலை - நிழலைத்தரும் மலர்கள்பூத்த தருக்களையுடைய சோலையானது, செவந்தவாய் கரும் கயற்கணுள் - செவந்தவூாயையும் கரிய கயல்போலும் கண்களையுமுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார், வலாரியை சீறி கவர்ந்தவான் தருக்குலங்கள் ஏ-தேவேந்திரனைக் கோபித்து (அவனிடத்தினின்றுந்திறையாகக்) கொள்ளைகொண்ட பெரியசந்தானமுதலிய பஞ்சதருக்களின்கூட்டங்களே, கடிமணம வீசி வேறு பல் பலங்களும் வேண்டினர்க்கு உவந்து உதவி நிவந்த காட்சியே போன்றது - நறியவாசம்வீசி வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பலபலன்களையும் விரும்பிவந்து தம்மை யடைந்தவர்க்கு விரும்பிக்கொடுத்து உயர்ந்துநிற்கின்ற தோற்றத்தையே யொத்துளது.

பஞ்சதருக்கள், சநதானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம். வேறுபல்பலன்களாவன - காய்கனிமுதலியன. வலாரி - வலாசுரனைக்கொன்றவன் ஆதலால் இதுகாரணப்பெயர். ஏ - இரண்டும் ஏனைய தருக்களினின்றுந் தோற்றத்தினின்றும் பிரித்தமையால் பிரிநிலைபொருளன. தடாதகைப்பிராட்டியார் இந்திரனைவென்று அவனிடத்தினின்றுங் கவர்ந்துவந்த பொருள்களுள் ஐந்தருக்களும் ஒன்ருகலால் நிகழ்காலத்தாற் கூறவேண்டியதை நிவந்த என இறந்தகாலத்தாற் கூறியது தெளிவுபற்றிவந்தகால வழுவமைதி. இதற்கிதுவே யுவமை என ஏகாரந்தநது துணிந்து கூறுதலின் நியம உவமையணி. (எ)

ஒலலொலிக்கதிர்ச்சாலிகள்புறந்தழீஇயோங்க
மெல்லிலைபபசுஙகொடியினுல்வீக்குறுபூக
மலலெனுஙகளத்தண்ணறனணிவிழாததருப்பைப
புல்லொடும்பிணிப்புண்டபொறகொடிமரமபோலும.

(இ-ள்.) ஒல் ஒலி கதிர் சாலிகள் புறம் தழுவி ஓங்க-ஒல்லென்னும் ஒலிக்குறிப்பையுடைய கதிரீன்ற நெற்பயிர்கள் புறததிறறழுவி உயர்நது தோன்ற, மெல் இலைப் பசும கொடியினுல் வீக்குறு பூகம் - மெல்லிய இலைகளையுடைய பசியகொடிகளினுல் அவற்ருேடு கட்டுண்ட கமுகமரமானது, அல் எனும களத்து அண்ணல் தன் அணிவிழா - கருநிறத்தால் இருளென்று சொல்லபபடும் கண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானுடைய அழகிய மஹோற்சவத்தில், தருப்பைப்புல்லொடும பிணிப்புண்ட பொன்கொடிமரம்போலும் (புறததில்) தருப்பைப் புல்லோடுங் கட்டுண்ட பொன்னுலாகிய துஜஸ்தம்பத்தை யொக்கும்.

சாலிகள் தருப்பைகளாகவும், கொடி கயிருகவும், பூகம் துஜஸ்தம்பமாகவும் கூறியிருத்தலின் ஒப்புமைக்கூட்ட உவமையணி. (அ)

சீதவேரியுண்டளிமுரல்கமலமேற்செருந்தி
போதவேரியுமலர்களுஞ்சொரிவனபுத்தேள்
வேதவேதியர்செங்கரம்விரித்துவாயமனுக்க
ளோதவேமமுழுதகம்முதவுவாரனைய.

(இ-ள்.) செருந்தி சீதம் வேரி உண்டு அளிமுரல் கமலம் மேல் போத வேரி மலர்களும் சொரிவன - செருந்திச் செடிகள் குளிர்ந்த மதுவை யுண்டு வண்டு

கள் ஒலிக்கும் தாமரைமலரின்மேல் பொருந்த மதுவையும் மலர்களையுஞ் சொரியா நின்றன, (அச்சொரிகை) புத்தேள் வேதம் வேதியர் செம் கரம் விரித்து வாய் மனு க்கள் ஓத ஏமமும் உதகமும் உதவுவார் அனைய - தெய்வத்தன்மையையுடைய வேத த்தை யுணர்ந்த அந்தணாகள் செவந்த கைகளை விரித்து வாயால் மந்திரங்கள் கூற (அவர்கைகளில்) பொன்னையும் அதனைத் தத்தஞ்செய்ய நீரையுங் கொடுப்போர் செயலை யொத்திருந்தன.

சொரிவனவென்னும் வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் வினைமுத லாய் அனையவென்னுங் குறிப்புமுற்றுப் பயனிலையைக் கொண்டது.

செருந்திகொடுப்போராகவும் கமலங்களைக் கரங்களாகவும் மதுவைத்தத்தஞ் செய்யு நீராகவும் மலரைப் பொன்னாகவும் வண்டுமுரலுதலை மனுக்களாகவும் கூறு தலின் இதுவும் அவ்வணி. (௯)

விரைசெய்பங்கயச்சேக்கைமேற்பெடையொடுமேவி
யரசவன்னநன்மணஞ்செயவம்புயப்பொய்கை
திரைவளைக்கையானுண்டுளிசெறிந்தபாசடையா
மரகதக்கலத்தாள்நீராஞ்சனம்வளைப்ப.

(இ-ள்.) அரச அன்னம் விரை செய் பங்கயம் சேக்கை மேல் பெடையொடு மேவி நல் மணம் செய - அரசவன்னமானது வாசம்வீசுந் தாமரையாகிய படுக்கை மேல் தனது பெட்டையன்னத்தோடு பொருந்தி மங்கலவிவாகஞ்செய்ய, அம்புயம் பொய்கை திரை வளை கையால் நுண் துளி தரளம் செறிந்த பாசு அடையாம் மரக தம் கலம் நீராஞ்சனம் வளைப்ப - (அதனைக்கண்டு) தாமரைத் தடாகங்களாகிய மக ளிர்கள் அலைகளாகிய வளையணிந்த கைகளால் நுண்ணிய நீர்த்துளிகளாகிய முத் துகள் நெருங்கிய பசிய இலையாகிய மரகதத்தட்டால் நீராஞ்சனம வளைக்கா நின் றன.

வளை-சங்கு. சேக்கை செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். சே-(படு த்தல்) முதனிலை.

திரைமுதலியவற்றை உருவகஞ்செய்து அம்புயப் பொய்கையை உருவகஞ் செய்யாமையின ஏகதேசவுருவகவணி. தாமரையில் அன்னங்க ளிருத்தலும் அலை யால் அவ்விலைகளசைதலும் ஆகிய வியல்பொழியுங் கவி தான்கருதியமற்றொன்றை அவற்றின்மேலேற்றிக் கூறுதலால் தறகுறிப்பேற்ற வுருவகவணி. (௧௦)

இரும்பினன்னதோள்வினைஞரார்த்தெறிந்துவாய்மடுக்கும்
கரும்புதின்றிடியேற்றொலிகாட்டியின்சாறு
சுரும்புசூழ்கிடந்தாற்றிடச்சொரிந்துவெஞ்சினத்தீ
யரும்புகட்களிறொத்தனவாலையெந்திரங்கள்.

(இ-ள்.) ஆலை எந்திரங்கள் - கரும்பாலைகள், இரும்பின் அன்னதோள் வினை ஞர் ஆர்த்து - இரும்பையொத்த தோள்களையுடைய திண்ணியர்கள் கோஷித்து, எறி ந்து வாய் மடுக்கும் கரும்பு தின்று இடி ஏறு ஒலிகாட்டி-தறித்துத் தம்வாயிற்கொடு க்கும் கரும்புகளைத்தின்று இடியேறுபோல ஒலித்து, இன் சாறு சுரும்பு சூழ் கிட ந்து ஆற்றிட சொரிந்து - இனியசாற்றை வண்டுகள் சூழ்ந்துகிடந்து ஒலிக்கப்பொ ழிந்து, வெம் சினம் தீ அரும்பு கண் களிறு ஒத்தன - வெய்யகோபத்தீ மூளும்க் கும் கண்களையுடைய யானைகளை யொத்தன.

இருப்பினன்னதோள்வினைஞர் - யானைப்பாகர், ஏவல்செய்வோர். வாய ஆனையின்வாய் - ஆலையின்வாய். இன்னுதல் - நெரித்தல். சொரிதல் - கடைவாயின் வழியொழுகல், புறத்தில் வெளிப்படுத்தல். கரும்பினை யானைவாயிற்கொடுத்தலும் ஆலைவாயிற்கொடுத்தலும் அதனை யுண்ணும்போதும் நெரிக்கும்போதும் ஆனையும் ஆலையும் ஆரவாரித்தலும் அவ்விருபொருளும் அச்சாற்றைப் புறத்திற்பொழிதலும் உடைமையால் வெஞ்சினத்தி அரும்புகட் களிறொத்தன என்றார்.

கரும்பு களிறு சாதியொருமைகள். இது செம்மொழிச்சிலேடையுவமையணி.

> பள்ளநீர்குடைந்தஞ்சிறைப்பாசிபோர்த்தெழுந்த
> வெள்ளையன்னத்தைக்காரனமெனப்பெடைவீழ்ந்த
> வுள்ளமீட்டலமரசசிறகுதறியுள்ளன்பு
> கொள்ளவாசையிற்றழீஇக்கொடுகுடம்பைசென்றணையும்.

(இ-ள்.) பள்ளம் நீர் குடைந்து அம் சிறை பாசிபோர்த்து எழுந்த வெள்ளை அன்னத்தை கார் அன்னம் என - குண்டுகளிலுள்ள நீரிற்குடைந்து அழகிய சிறைகள் பாசியாற் போர்க்கப்பட்டு மேலெழுந்த வெள்ளியசேவலன்னத்தைக் கரியவேறோரன்னமென்றுகருதி, பெடை வீழ்ந்த உள்ளம் மீட்டு அலமர - பெட்டையன்னம் அதனிடத்து விருப்புற்ற மனத்தைத்திருப்பி (சேவலெங்கொளித்ததென்று) வருந்த, சிறகு உதறி உள்ளன்பு கொள்ள ஆசையில் தழுவிக்கொடு குடம்பை சென்று அணையும்-(அதனைக்கண்டசேவல்) சிறைகளையுதறி (பழையவுருக்கொண்டு) மனத்தில் அன்புமீதூர ஆசையால் அதனைத் தழுவிகொண்டு கூட்டைச் சென்றணையாநிற்கும்.

சேவலெங்கொளித்ததென்பதும், அதனைக்கண்ட சேவலென்பதும் அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டன. தனது பெடையின் கற்புநிலை சோதிப்பான் உருவுதிரிந்தமையால் அஞ்சிறைப்பாசி போர்த்தெழுந்த வெள்ளையன்னமெனவும், அதனால் அதனது கற்புநிலைமை புலப்பட்டபின் பிரியாதிருக்கவேண்டுதலின் உள்ளன்புகொள்ள தழீஇக் கொடு குடம்பை சென்றணையுமெனவும் கூறினார்.

வீழ்ந்த என்னும் இறந்தகாலப் பெயரொச்சம உள்ளமென்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. பாசிபோர்த்தெழுந்த, அலமர என்னுந் தொழில்களால் கற்புநிலை யாராய்ந்துணரநிற்றலில் நுட்பவணி. (கஉ)

> இரவியாழியொன்றுடையதேரீர்த்தெழுமிமையாப்
> புரவிநாநிமிர்த்தயில்வனபொஙகர்வாய்த்தளிர்கள்
> கரவிலாமகத்தெழுபுகைகற்பகநாட்டிற்
> பரவிவாடுவபனியெனப்பங்கயப்பொய்கை.

(இ-ள்.)இரவி ஒன்று ஆழி உடைய தேர் ஈர்த்து எழும் இமையாப் புரவி நா நிமிர்த்து பொங்கர்வாய் தளிர்கள் அயில்வன-சூரியனுடைய ஒருருளையுடைய தேரையிழுத்துச்செல்லும் இமையாத கண்களையுடைய குதிரைகள் நாவைநீட்டிச் சோலையினிடத்துள்ள தளிர்களைக் கறிக்காநிற்கும், கரவு இல்லா மகத்து எழுபுகை கற்பகநாட்டில் பனியென பரவி பொய்கை பங்கயம் வாட்டுவ - கள்ளமில்லாத வேள்வியிலெழுந்த புகை தேவருலகில் பனியெனச்சென்று பரவி மானததடாகத்திலுள்ள தாமரைகளை வாட்டாநிற்கும்.

கண்களைக்குறித்தற்கு இமையாவெனவும், வேள்விசெய்வோர் கள்ளமின்மையை உடைமைமேலேற்றிக் கரவிலாமகமெனவும், தேவருலகிற்கு இருதுகளின்

மையின் பனியெனப்பரவி எனவும், தின்னல் கறித்தல் முதலியவற்றிற்கு அயிலுதல் பொதுவினையாதலின் அயில்வன எனவும் கூறினார். சூரியனது குதிரைகளுக்கும் சோலைகளுக்கும் யாகப்புகைக்கும் மானதமடுவிற்கும் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தங்கூறியது தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. (கசு)

இடைநகர்.

பிறங்குமாலவாயகத்துளெம்பிரானருளால்வந்
தறங்கொடீர்த்தமாயெழுகடலமர்ந்தவாநோக்கிக்
கறங்குதெண்டிரைப்பெரும்புறக்கடலும்வந்திவ்வூர்ப்
புறங்கிடந்ததேபோன்றதுபுரிசைசூழ்கிடங்கு.

(இ-ள்.) புரிசைசூழ் கிடங்கு - மதிலின்புறத்தைச்சூழ்ந்த அகழி, எழுகடல்- எழுகடலும், பிறங்கும் ஆலவாய் அகத்துள் எமபிரான் அருளால் வந்து அறங்கொள் தீர்த்தமாய் அமர்ந்த ஆறு நோக்கி-விளங்காநின்ற திருவாலவாயுள் எமதுபெருமான் திருவருளால்வந்து தருமவடிவாகிய தீர்த்தங்களாய் இருந்தவகையைநோக்கி, கறங்கு தெள் திரை பெரும்புறக் கடலும வந்து இவ்வூர் புறம் கிடந்ததுபோன்றது - ஒலிக்கும் தெள்ளிய அலையையுடைய பெரும்புறககடலும்வந்து இந்த மதுரையின்புறத் திருத்தலை யொத்தது.

இதனால் அவைபோலத் தாமும் ஒரு தீர்த்தமாவான்பொருட்டுப் பெரும்புறக்கடலும் அகழிவடிவாய்த்திரிந்து வந்து காத்திருந்ததென்பது கூறப்பட்டது.

ஏழுசமுத்திரங்கள் இன்னவென்பதும் அதற்கப்புறம் சக்கரவாளகிரியின்புறத்தில் பெரும்புறக்கடல் உள்ளதென்பதும் கந்தபுராணம்-அசுரகாண்டம்-அண்டகோசமுரைத்த வத்தியாயத்தில்.

“ பரவுமிவ்வுலகிலுப்புப் பால்தயிர் நெய்யேகன்னல்
இரதமாமதுநீராகு மெழுகடலேழுநீவும்
வரன்முறை விரவிச்சூழு மற்றதறகப்பால்சொர்ணத்
தரையது சூழ்ந்துநிற்கும சக்கரவாளசையம. ”

“ அன்னதற்கப்பால்வேலைக் கரசனும்புறத்திலாழி ” என்பவற்றானுணர்க.

எழுகடலென்பதனிறுதியில் இனைத்தென வறிபொருளில்வந்த முற்றும்மை தொக்கது. பெரும்புறக்கடலும என்பதனிறுதியில் நின்ற உம்மை இறந்தது தழீஇய உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. இருந்தது - இறந்தகால விடைநிலை பெற்ற தொழிற்பெயர். தொ-பொ-புறத்திணை இயல். “முழுமுதலரண முற்றலுங்கோடலும,அனை நெறிமரபிற்றாகுமென்ப.” என்னுஞ்சூத்திரததில் முழுவரணவது மலையுங்காடும் நீருமல்லாத அகநாட்டுட் சேரவருமதிலெனவும்,அது வஞ்சனைபலவும்வாய்ந்து தோட்டிமுள்முதலியன பதித்தகாவற்காடு புறஞ்சூழ்ந்து அதனுள்ளே இடங்கர்முதலியன உள்ளுடைத்தாகிய கிடங்குபுறஞ்சூழ்ந்து யவனரியற்றிய பல்பொறிகளும் பதணமும் எப்புழை ஞாயிலும் ஏனையபிறவும் அமைந்து எழுவுஞ்சீயமு முதலியவற்றாலழிவின்றமைந்து வாயிற்கோபுரமும் பிறவெந்திரமும் இயற்றப்பட்டதாம். எனவும் நச்சினார்க்கினியர் கூறிய உரையால் இவை தனதிடத்துடையது இடைநகரமாம். (கஎ)

எறியும்வாளையுமடிக்கடியெழுந்துடல்பரப்பிப்
பறியுமாமையும்வாளொடுகேடகம்பற்றிச்
செறியுநாண்மலரகழியுஞ்சேண்டொடுபுரிசைப்
பொறியுமேயொன்றியுடன்றுபோர்புரிவனபோலும்.

(இ-ள்.) அடிக்கடி எறியும் வாளையும் - அடிக்கடிமேலெழுந்து அடிக்கும்வாளைமீன்களும், எழுந்து உடல்பரப்பி பறியும் ஆமையும் செறியும் - மேலெழுந்து தலைமுதலிய உறுப்புகளைப்பரப்பி உள்ளேபதுங்கும் ஆமையும் தங்காநின்ற, நாண்மலர் அகழியும் - அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய கிடங்கும், சேண் தொடு புரிசை பொறியும் - ஆகாயத்தை யளாவும் மதிலிலுள்ள எந்திரங்களும், வாள் கேடகம் பற்றி ஒன்றி உடன்று போர் புரிவனபோலும்-வாளையும் கேடகத்தையும் ஏந்தித் தமுள் நெருங்கிக் கோபித்துப் போர்செய்தலை யொக்கும்.

போர்செய்வோன் அடிக்கடி வாளைவிதிர்த்தலும் உறுப்புகளைப் புலப்படுத்திக்கேடகத்துள் மறைத்துப்பதுங்குதலும் உடைமைபோல வாளுங் கேடகமும்எறியும்வாளையும் எழுந்துடல் பரப்பிப்பறியும் ஆமையுமே அகழிக்குரியன வென்பார் செறியும் அகழியெனவும், பொறிகள் இயல்பாகவே வாளையுங்கேடகத்தையு முடைமையால் வாளாபுரிசைப் பொறியுமெனவுங்கூறினார்.

ஒடு எண்ணுப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். புரிவன - வினைமுற்றுப்பெயராய்ச் செயல்மேனின்றது. (௪௫)

கண்ணிலாதவெங்கூற்றெனக்கராங்கிடந்தலைப்ப
மண்ணினாரெவரேனுமிம்மடுவிடைவீழ்ந்தோர்
தெண்ணிலாமதிமிலைந்தவர்க்கொப்பெனசிலரை
யெண்ணினாரிருணரகநீத்தேறினுமேறார்.

(இ-ள்.) கண் இலாத வெம் கூற்று என கரா கிடந்து அலைப்ப - தாக்ஷணியமில்லாத கொடிய யமனைப்போல முதலைகள் கிடந்து வருத்துவதினால், மண்ணினார் எவர் ஏனும் இம்மடு இடை வீழ்ந்தோர் - இம்மண்ணுலகில் எவராகிலும் இக்கிடங்கினிடத்தில் வீழ்ந்தாராயின், (அவர்கள்) தெள் நிலா மதிமிலைந் தவர்க்கு ஒப்பு என சிலரை எண்ணினார் இருள் நரகம் நீத்து ஏறினும் ஏறார்-தெள்ளிய அமுதகிரணத்தையுடைய சந்திரனை அணிந்த இறைவனுக்கு ஒப்பாக அயன்முதலிய சிலதேவர்களை நினைத்தவர்கள் இருண்மயமாகிய நரகத்தினின்று கரையேறினாலும் கரையேற மாட்டார்கள்.

இயமன், உலகில் வறியவனெனவும் செல்வமுடையவனெனவும் கண்ணோடாது அவ்விருவரிடத்தும் ஒருதன்மையனாய் நிற்றல்போலத் தம்வாயிலகப்பட்டோர் எளியராயினும வலியராயினும் அவர்களிடத்து ஒருதனமைத்தாகியகேடுசெய்தலின் கராங்கிடந்தலைப்பவெனவும், சுதந்தரமில்லாத பிரபஞ்சங் காரியப்படுகைக்குச் சுதந்தரகாரணனாகிய சுட்டுணர்வின்றிநின்ற இறைவனோடு சுட்டுணர்வினராய்ப் பிறப்பிறப்பிற்சுழலும் அவாந்தர காரணராயுள்ள அயன்முதலியோரை யொப்பென மாழ்கி மதிப்பவர் எவ்வகையராயினும் நரகத்தால் விழுங்கப்பட்டுக் கரையேறுதலில்லைபோல இவரும் முதலைகளால் விழுங்கப்பட்டுக் கரையேறுதலின்மையால் எதிர்மறையும்மைதந்து ஏறினும் ஏறார் எனவும் கூறினார்.

கராங்கிடந்து "ஆகார இறுதி அகரவியற்றே" என்ற சூத்திரத்தாலடுத்த வல்லெழுத்து இன்னோசை பயத்தற்பொருட்டு மெலித்தல் விகாரமாய் நின்றது.

எண்ணினார் இருணரக நீத்து ஏறினுமென்பது சூதசங்கிதை-எக்கியவைபவ காண்டம் - வேதார்த்தமுரைத்த அத்தியாயத்தில்.

"அம்புயத்தின்மேலிருப்பவன்முதலியவமரர்
நம்புறுஞ்சருவாதிகரெனவுளநாட்டும்
வெம்புவல்வினையாளர்கள்விரிதலைகீழாய்ப்
பம்புதீநரகழுந்தியெக்காலமும்பதைப்பார்."

என்பதனாலுணர்க.

குமிழலர்ந்தசெந்தாமரைக்கொடிமுகிழ்கோங்கி
னுமிழ்தரும்பரஞானமுண்டுமிழ்ந்தவாய்வேதத்
தமிழறிந்துவைதிகமுடன்சைவமுநிறுத்து
மமிழ்தவெண்டிரைவையையுமொருபுறத்தகழாம்.

(இ-ள்.) குமிழ் அலர்ந்த செம் தாமரைக் கொடிமுகிழ் கோங்கு உமிழ் தரும் பரஞானம் வாயுண்டு உமிழ்ந்த வேதத் தமிழ் அறிந்து-குமிழம்பூமலர்ந்த செந்தாமரைக்கொடியில் அரும்பிய கோங்கரும்புபொழிந்த பரஞானமாகிய திருவமுதைத்த மது திருவாயான் மடுத்து மீட்டும் உமிழ்ந்தருளியதுபோல வருளிய வேதப்பயனாகிய திருப்பதிகத்தின் சுவையையறிந்து, வைதிகமுடன் சைவமும் நிறுத்தும் அமிழ்தம் வெள் திரை வையையும் ஒருபுறத்து அகழாம்-வைதிகநெறியோடு சைவநெறியையும் நிலைநிறுத்திய அமிர்தம்போலும் வெள்ளிய அலையையுடைய வையைநதியும் அம்மதுரை நகரத்தின் ஓர்புறத்திலுள்ள அகழியாம்.

குமிழ் செந்தாமரைக்கொடி கோங்குமுதலிய உவமானச்சொற்களால் நாசி திருமுகம் திருமேனி திருத்தனம் ஆகிய உவமேயச்சொற்களைக் கேட்போர் மகிழும் பொருட்டு உயர்வு நவிறசியணியாக உருவகஞ்செய்து குமிழலர்ந்த செந்தாமரைக் கொடி முகிழ் கோங்கு எனவும், அத்திருத்தனஞ் சொரிந்த திருவமுது பரஞானமாதலால் பரஞானம்வாயுண்டு எனவும், அப்பரஞானமே வேதத்தின்பயனாகிய திருப்பதிகமாதலின் உமிழ்ந்த வேதத்தமிழ் எனவும், திருப்பதிகம் எழுதிய ஏடு எதிர் செல்லச் செய்தமையால் அறிந்தெனவும், அதனால் சமணசமயங்கெட்டோடவேள்விமுதலிய அறங்களின் வடிவாகிய வைதிகமும், அவ்வறங்களின் முதிர்ச்சியால் அடையும் பயனாகிய சைவமும் நிலைபெறச் செய்தமையால் வைதிகமுடன் சைவமுநிறுத்துமெனவும், இவற்றின் உண்மைகளையுணர்ந்து ஆன்மாக்கள் பிறப்பிறப்புகளினின்று நீங்கி உய்யச்செய்தலின் அமிழ்தவையை யெனவுங் கூறினார். இன் வேண்டாவழிச்சாரியை.

எதிர்சென்றருளியதிருப்பாசுரம்.

வாழ்கவந்தணர் வானவரானினம், வீழ்கதண்புனல் வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லா மரனாமமே, சூழ்கவையக முந்துயர்தீர்கவே.

திருத்தொண்டர்புராணத்தில்,

"அந்தணர்தேவரானினங்கள்வாழ்கவென், றிந்தமெய்ம்மொழிப்பயனுலகமின்புறச்
சந்தவேள்விகள்முதல்சங்கரர்க்குமுன், வந்தவர்ச்சனைவழிபாடுமன்னவாம்."
"வேள்விநற்பயன்வீழ்புனலாவது, நாளுமர்ச்சனைநல்லுறுப்பாதலால்
ஆளுமன்னனைவாழ்த்தியதர்ச்சனை, மூளுமற்றிவைகாக்குமுறைமையால்."
"ஆழ்கதீயதென்றோதிற்றயனெறி, வீழ்கவென்றதுவேறெல்லாமரன்பெயர்
சூழ்கவென்றதுதொல்லுயிர்யாவையும், வாழியஞ்செழுத்தோதிவளர்கவே."
"சொன்னவையகமுந்துயர்தீர்கவே, என்னுநீர்மையிகபரத்திற்றுயர்
மன்னிவாழுலகத்தவர்மாற்றிட, முன்னர்ஞானசம்பந்தர்மொழிந்தனர்."

எனச் சேக்கிழார்சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பாசுரங்களால் அத்திருப்பாசுரத்தின் திருவுள்ளக் கிடக்கைகாண்க. (௧௭)

பிள்ளையும்பெடையன்னமுஞ்சேவலும்பிரியாக்
கள்ளமுண்டகச்செவ்வியாற்கண்டவர்கண்ணு
முள்ளமுந்திரும்பாவகைசிறைப்படுத்தோங்கும்
புள்ளலம்புதண்கிடங்கிதுபுரிசையைப்புகல்வாம்.

(இ-ள்.) பின்னையும் பெடை அன்னமும் சேவலும் பிரியா கள்ள மூண்டகம் செவ்வியரல் - குஞ்சுகளும் பெட்டை அன்னங்களும் சேவலன்னங்களும் (தம்மினின்றும்) நீங்காத தேனையுடைய தாமரைகளின் பொலிவால், கண்டவர் கண்ணும் உள்ளமும் திரும்பாதவகை சிறைப்படுத்து ஓங்கும் புள் அலம்பு தண்கிடங்கு இது புரிசையை புகல்வாம் - பார்த்தவர் கண்களும் மனமும் (தன்னினின்று அவர்கள் பால் மீட்டும்) செல்லாதவண்ணம் தன்வசப்படுத்தி மேம்பட்டு விளங்கும் பறவைகள் ஒலிக்கும் தண்ணிய நீர்க்கிடங்கின் தன்மை இத்தன்மையது இனி மதிலின்சிறப்பைச் சொல்வாம்.

கள்ள உடைமைப்பொருளில்வந்த பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். தண்கிடங்கு - நீரரண். புரிசை - முழுவரண், மதிலரண் எனினுமொக்கும். (கஅ)

மாகமுந்தியகடிமதின்மதுரைநாயகர்கைந்
நாகமென்பதேதேற்றமந்நகர்மதில்விழுங்கி
மேகநின்றசைகின்றதவ்வெஞ்சினப்பணிதன்
னாகமொன்றுதோலுரிபடநெளிவதேயாகும்.

(இ-ள்.) மாகம் உந்திய கடிமதில் - விண்ணுலகையூடுருவிச்சென்ற காவலாயுள்ள மதில், மதுரை நாயகர் கை நாகம் என்பதே தேற்றம்-மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கரத்தில் விளங்கும் சர்ப்பகங்கணமென்பதே நிச்சயம், அந்நகர் மதில் விழுங்கி நின்று மேகம் அசைகின்றது - அம்மதுரைநகரின் புடைசூழ்ந்த மதிலை மறைத்து நின்று மேகம் அசைகின்றதோற்றம், அ வெம் சினம் பணி தன் ஆகம் ஒன்று தோல் உரிபட நெளிவது ஏ ஆகும் - அந்தக் கொடிய கோபத்தையுடைய பாம்பானது தனது சரீரத்திற் பொருந்திய தோலுரிய நெளிதலே தேற்றமாம்.

மலை காடு நீர் மதில் என்னு நான்குகாவலுள் மதில் ஓர் காவலாதலால் கடிமதில் எனவும், வங்கியசேகரபாண்டியன் பொருட்டுச் சிவபெருமான் வெளிப்பட்டுத் தனதுகரத்திலணிந்தருளிய சர்ப்பகங்கணத்தால் மதுரை நகர எல்லையை வரையறுத்தமையால் மதில் கைந்நாகமென்பதே தேற்றமெனவும், அதனைச் சர்ப்பமாக வுருவகஞ்செய்தமையின் சர்ப்பந் தோலுரிதற்பொருட்டு உடல் நெளித்தல் இயல்பாதலால் அம்மதிலின்மேல் மேகம் அசைதல் அந்நெளிவேயாகுமெனவும் தேற்றேகாரங்கள் தந்து கூறினார். இது நியமவுருவகவணி.

சிவபெருமான் தனது திருக்கரத்தில் சர்ப்பத்தை யணிந்ததற்குக்காரணம்- தத்தம் நிலைகெட்டழிந்த தாருகாவனத்து முனிவர்கள் தமது நிலைமைக்கேடு சிவபெருமானால் ஆயதென்றுணர்ந்து அச்சிவபெருமானை மாய்த்தற்பொருட்டு ஓர் வேள்விசெய்து அதன்பால் எழுந்த சர்ப்பங்களையேவ அதனை அச்சிவபெருமானணிந்தார். கந்தபுராணம் - தக்ஷகாண்டம் - ததீசியுத்தரப்படலத்தில்.

"ஏந்தியபின்னர்வேள்வியெரியதற்கிடையேயெண்ணில்
பாந்தளங்கெழுந்துதீயோர்பணியினாற்சிற்றத்தோடு
போந்தனவவற்றைமாயோன்புள்ளினுக்கஞ்சித்தன்பால்
சேர்ந்திடும்பணிகளோடுசெவ்விதிற்புனைந்தானெங்கோன்."

"பணியெலாம்பணியதாகிப்பரன்மிசைத்திகழ" என்பவற்றாலுணர்க. (கக)

புரங்கடந்தபொற்குன்றுகோபுரமெனச்சுருதிச்
சிரங்கடந்தவர்தென்னராயிருந்தனர்திருந்தா

ருரங்கடந்திடவேண்டினுமுதவிசெய்தவரால்
வரங்கடந்திடப்பெறவெதிர்நிற்பதுமானும்.

(இ-ள்.) சுருதி சிரம் கடந்தவர் தென்னராய் இருந்தனர் - வேதங்களின் உச்சியைக்கடந்த இறைவர் பாண்டியராய் அரசியல் செலுத்தி யிருக்கின்றனர், திருந்தார் உரம் கடந்திட வேண்டின் - ஒருக்கால் பகைவரது வலிமையைக்கடக்க வில் வேண்டின், உதவி செய்து அவரால் வரங்கள் தந்திட பெற - (முன்புதிரிபுரங்கடத்தற்கு உதவிசெய்ததுபோல) இன்றும் உதவிசெய்து அவ்விறைவரால் வரங்கள் அருளப்பெறும்பொருட்டு, புரங் கடந்த பொற் குன்று கோபுரம் என எதிர்நிற்பது மானும் - திரிபுரத்தை வென்ற வில்லாகிய மகமேரு மதிலின்வாயிலிற் கோபுரவடிவாகத் திரிந்து எதிர்நிற்றலை யொக்கும்.

உம்மை அசைநிலை. உபமானமாகிய மேருவானது திருந்தார் உரங் கடந்திடவேண்டின் என அப்பொழுது நிகழ்கின்ற செய்கையிற் பயன்படுதற்பொருட்டுக் கோபுரமாகிய உபமேயத்தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணமித்ததாகக் கூறுதலின் இது திரிபணி.

மகமேருவில்லானது - சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தி என்னும் அசுரர்கள் மூவரும் தேவதச்சன் வகுத்துக்கொடுத்த பொன் வெள்ளி இரும்புகளாலாகிய அரண்களிலிருந்து சிவநேசங்குறம்பாதவர்களாய் அரசுசெய்திருக்குங்காலையில், தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் அவர்களுக்குப புறங்கொடுத்து வருந்தித திருமால்சரணடைந்துகூற, அத்திருமால் அருளகூர்ந்து அவர்களைக்கொல்லும்பொருட்டு அபிசாரயாகஞ்செய்து, அதிறரேன்றிய பூதங்களைத் திரிபுரங்களையழிக்கும்படியேவ, அப்பூதங்கள் சென்று முப்புரத்தவரோடு போர்செயதழிந்தன; அதனைக்கண்டதேவேந்திரன் முதலியோர் முகவாட்டத்தைநோககி இவ்வசுரர்கள் கொடிய தீத்தொழிலையுடையராயினும் சிவநேசமுடையரா யிருத்தலின் அவர்களை வெல்வது அரிதென்று கருதி ஓர் சூழ்ச்சியால் தனது அம்சங்களினின்று ஓர் புத்தனைவருவித்து அவன்முகநோக்கி நாம் தரும இந்நூலைகொண்டு அவர்கள் நியமத்தைக் கெடுப்பாயென்று நாரதமுனிவரையும் அவனுக்குத துணையாகவனுப்பி அவர்கள் சிவநேயங்களையழிப்பித்துத் தேவேந்திரன் முதலியோர் புடைசூழ்ந்துவர, அத்திருமால் திருக்கைலைக்குச்சென்று சிவபெருமானார் திருவடியையவணங்கித் திரிபுரத்தோர்செய்யுந் துன்பங்களால் நாங்களிதுகாறும்வருநதினோம், இனியேனுங் கடைக்கணித்தருள்கவெனவிரந்துவேண்ட, அச்சிவபெருமானார் நந்திநாயனார் திருமுகத்தை நோக்கிப் போர்செய்தறகுரிய ஆயுதங்களொன்றுமில்லோம் அவை கைகூடில் அவர்களை வெல்லுதல் அரிதன்றெனத் திருவாய்மலர்நதருள, அததிருமால் அத்தேவர்களோ டொருபுடையிருந்தாராய்ந்தவ்வாறுயினர்,என்பதற்குக்காஞ்சிப்புராணம்-கயிலாயப்படலத்தில்.

"உருகெழுநிலமொருவையமும், இருசுடரிருபுடையாழியுஞ்
சுருதிகடுகளறுவாசியு, மருமலரணைபவன்வலவனும்."
"தடநெடுவடவரைசாபமும, படவரவிறைபகர்நாரியு
மடல்விரிதுளவினன்வாளியுங், கடவுளர்பிறர்பிறகருவியும்."

"ஆயினர்" எனவருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க. (௨0)

சண்டபானுவுந்திங்களுந்தடைபடத்திசையு
மண்டகோளமும்பரந்துநீண்டகன்றகோபுரங்கள்
விண்டவாயிலால்வழங்குவிடவராவங்காந்
துண்டபோல்பவுமுமிழ்வனபோல்பவுமுழலா.

(இ-ள்.) சண்ட பானுவும் திங்களும் தடைபட - விரைந்துசெல்லுஞ் சூரியனுஞ் சந்திரனும் (போக்குவரவு புரிதற்குத்) தடைப்படும்படி, கோபுரங்கள் திசையும் பரந்து அண்டகோளமும் நீண்டு அகன்ற - கோபுரங்கள் அஷ்டதிக்கெங்கும் பரந்து அண்டகோளத்தின்மேலும் உயர்ந்து பரந்திருத்தலால், விடம் அரா அங்காந்து உண்டபோல்பவும் உமிழ்வன போல்பவும் உழலா - விஷத்தையுடைய இராகு கேது என்னும் பாம்புகள் வாய்திறந்துண்டாற்போலவும் உமிழ்ந்தாற்போலவுஞ்சுழன்று, விண்டவாயிலால் வழங்குவ (அக்கோபுரங்களின்) புழையாயுள்ள வாயில்களால் போக்குவரவு புரிகின்றன.

சந்திர சூரியர்கள் செல்லுதற்கு வேறுவழியின்மையின் பாம்புகளின் வாய்ப்பட்டு வருதல்போலக் கோபுரங்களின் வாயிலின்வழியாய்ப் போக்குவரவு புரிகின்றனவென இதனாற்கூறப்பட்டன.

அகன்ற என்னும் பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்று வழங்க என்னும் பிறவினை முதல்வினை முற்றின் முதனிலைகொண்டது. உண்ட உமிழ்வன என்னும் அஃறிணைப் பலவின்பால் படர்க்கைவினைமுற்றுகள் எச்சமாய் நின்றன. உழலா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட் டிறந்தகாலவினையெச்சம். இது தொடர்பு உயர்வு நவிற்சியணி (உ௧)

மகரவேலையென்றியானைபோன்மழையருந்தகழி
சிகரமாலைசூழம்மதிற்றிரைக்கரந்துழாவி
யகழவோங்குநீர்வையையாலல்லதுவேற்றுப்
பகைவர்சேனையாற்பொரப்படும்பாலதோவன்றே.

(இ-ள்.) மழை மகரம் வேலை என்று யானைபோல் அருந்து அகழி சிகரம் மாலை சூழ் அம்மதில்-மேகங்கள் சுறுமீன்களையுடைய சமுத்திரமென்று கருதி யானையைப்போல நீர் பருகும் அகழியும் ஞாயில்களாகிய சிகரபந்திகளுஞ் சூழ்ந்த அந்தமதிலை, திரை கரம் துழாவி அகழ ஓங்கு நீர் வையையால் அல்லது-அலைகளாகிய கைகளால் துழாவிக் கல்லப் பெருக்கெடுத்துவரும் நீர்மயமாகிய வையைநதியால் போர்செய்யப்படுவதன்றி, வேறு பகைவர் சேனையால் பொரப்படும் பாலது ஓ அன்று-மாறுநிலைப் பகைவர் சேனைகளால போர்செய்யப்படுந் தன்மையதோ, அல்ல.

இதனால் மதிலின்வன்மை மிகுதியைக் கூறுதலின் வீறுகோளணி. (உ௨)

எல்லைதேர்வழித்தடைசெயுமிம்மதிற்புறஞ்சூழ்ந்
தொல்லைமேவலர்வளைந்துழியுடன்றுபோராற்றி
வெல்லமள்ளரும்வேண்டுமோபொறிகளேவெல்ல
வல்லவம்மதிற்பொறிசெயுமறஞ்சிறிதுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) எல்லை தேர்வழி தடைசெயும இம்மதில் புறம் சூழ்ந்து ஒல்லை மேவலர் வளைந்த உழி-(கிரிவுநீட்சிகளை) அளவுசெய்யப்புகுந்தவழி அவராற்றலைத் தடைசெய்யும் இந்தமதிலின்புறத்துச்சூழ்ந்து விரைந்து மாறுநிலைப்பகைவர்கள் முற்றுகைசெய்தவிடத்து, உடன்று போர் ஆற்றி வெல்ல மள்ளரும் வேண்டும் ஓ- (அவர்கள் உள்ளேவராமல்) கோபித்துப் போர்செய்து வெற்றிகொள்ள வீரர்களும்வேண்டுமா, பொறிகள் ஏ வெல்ல வல்ல- (அம்மதிலிலுள்ள) யந்திரங்களே போர்செய்துவெல்லும்படி வல்லமையுள்ளன, அம்மதில் பொறி செயும் மறம் சிறிது உரைப்பாம்-அம்மதில்களிலுள்ள யந்திரங்கள்செய்யும் வீரங்களைச் சிறிது எடுத்துச் சொல்லுவாம்.

தொ-பொருளதிகாரம்-புறத்திணையியல். "முழுமுதலரண முற்றலுங்கோடலும்" என்றசூத்திரத்தால் ஒல்லைமேவலர் வளைந்துழி என்பது-முழுமுதலரண முற்றலும் என்றவிதியும், உடன்று போராற்றி வெல்ல என்பது கோடலுமென்ற விதியுமெனக்கொள்க. இது உழிஞைத்திணை. எல்லைதேர்வழித் தடைசெயுமென்புதற்குச் சூரியனது தேர்வழியாகிய வானைத் தடைசெய்யும் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. எல்லை-என்பதில் ஐ பகுதிப்பொருள் விகுதி. வளைந்த என்னும் பெயரொச்சத்தின் அகரவீறுதொகுத்தல். ஓ-விளுப்பொருட்டு. (உ௬)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழுக்கள்வீசுவனநஞ்சுபூசுமுனைவாள்கள்வீசுவனமுத்தலைக்
கழுக்கள்வீசுவனகுந்தநேமியெரிகாலவீசுவனகாலனே
ரொழுக்கள்வீசுவனகப்பணங்கள்விடமென்னவீசுவனவன்னெடுங்
கொழுக்கள்வீசுவனகற்கவண்கயிறுகோத்துவீசுவனவார்த்தரோ.

(இ-ள்.) ஆர்த்து மழுக்கள் வீசுவன -(முற்றுகைசெய்த மறுபுலத்தரசர்கள் மேல் சில யந்திரங்கள் வீராவேசத்தால்)ஆரவாரஞ்செய்து மழுவாயுதங்களை யொருபால் வீசாநின்றன, நஞ்சு பூசுமுனை வாள்கள் வீசுவன - நஞ்சிற்றோய்த்த வாயினையுடைய வாள்களால் ஓச்சுவன, முத்தலைக் கழுக்கள் வீசுவன-மூன்றுதலைகளையுடைய சூலத்தாற்குத்துவன, குந்தம் நேமி எரி கால வீசுவன - கைவேல்களுஞ் சக்கரங்களுங் கோபாக்கினியைக்கக்க அவற்றை யெறிவன, காலன் நேர் எழுக்கள் வீசுவன - இயமனையொத்த வளைதடிகளைச் சுழற்றிவிடுவன, கப்பணங்கள் விடம் என்ன வீசுவன-எஃகாலாகிய நெருஞ்சில்களென்னும் ஆயுதங்களை (உயிரைக்கவரவரும்) விஷமென்று கண்டோர்கள்சொல்ல எறிகின்றன, வல் நெடும கொழுக்கள் வீசுவன-வலிய நெடியகாறுகளை எறிகின்றன, கவண் கல் கோத்து கயிறு வீசுவன-கவண்களில் கற்களைக்கோத்துககயிறுபற்றி வீசுகின்றன.

வீசுவன பொதுவினையாதலால் அவ்வவ்விடங்களுக்கேற்ற செயல்கள்கொள்க.முற்றுகைசெய்த மறுபுலத்தரசர்கள்மேல் என்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. சீவகசிந்தாமணி-நாமகளிலம்பகம்-௩௧௯.

" மாற்றவர்மறப்படைமலைந்துமதில்பற்றின்" என்பதனுலுணர்க. (உ௭)

நஞ்சுபில்குதொளைவாளெயிறரவுநாநிமிர்த்தெறியுமலையரா
வெஞ்சினங்கொண்முழை வாய்திறந்துபொருவாரைவிக்கிடவிழுங்குமாற்
குஞ்சரங்கொடியமுசலம்வீசியெதிர்குறுகுவார்தலைகள்சிதறுமா
லஞ்சுவெம்பொறிவிசைப்பினுங்கடுகியடுபுலிபொறியமுக்குமால்.

(இ-ள்.) நஞ்சு பில்கு தொளை வாள் எயிறு அரவு நா நிமிர்த்து எறியும் - நஞ்சினைச்சிந்துந் தொளைகளையுடைய வாள்போலுங் கூரியபற்களையுடைய பாம்புகள் (நெருங்கியவீரர்களை) நாக்கைநீட்டிப் பல்லாற்கடித்துக்கொல்லும், வெம் சினம் கொள் மலை அரா முழை வாய்திறந்து பொருவாரை விக்கிட விழுங்கும் - வெய்ய கோபங்கொண்ட மலைப்பாம்புகள் மலைக்குகைபோன்ற வாயைத்திறந்து நெருங்கிப் போர்செய்யும் வீரர்களை விக்கும்படி விழுங்காநிற்கும், குஞ்சரம் கொடியமுசலம் வீசி எதிர் குறுகுவார் தலைகள் சிதறும் - யானைகள் கொடிய இருப்புலக்கைகளை வீசித் தம்மெதிர் நெருங்கிய வீரர்கள் தலைசிதற அடிக்காநிற்கும், அடுபுலிப் பொறி அஞ்சு வெம் பொறி விசைப்பினும் கடுகி அமுக்கும் - கொல்லாநின்ற புலிகளாகிய யந்திரங்கள் கொடிய ஐம்பொறிகளின் வேகங்களினும் விரைந்துபற்றி யமுக்காநிற்கும். (உ௮)

திருநகரப்படலம்.

எள்ளியேறுநரையிவுளிமார்பிறவெறிந்துகுண்டகழியிடைவிழத்
தள்ளிமீளுமுருள்கல்லிருப்புமுளைதந்துவீசியுடல்சிந்துமாற்
கொள்ளிவாயலகைவாய்திறந்துகனல்கொப்புளிப்பவுடல்குப்புறத்
துள்ளியாடுவனகைகள்கொட்டுவனதோள்புடைப்பசிலகூளியே.

(இ-ள்.) இவுளி எள்ளி ஏறு நரை மார்பு இற எறிந்து குண்டு அகழி இடை விழ தள்ளி மீளும் - குதிரைகள் மதியாதிகழ்ந்து ஏறும் வீரர்களை அவர்கள் மார்பெலும்புமுறிய வுதைத்து ஆழ்ந்த அகழியில் விழத்தள்ளி மீண்டு வாராநிற்கும், உருள் கல் இருப்பு முளை தந்து வீசி உடல் சிந்தும்-(சிலயந்திரங்கள்) திரண்டகற்களையும் இருப்பு முளைகளையும் அரிகயிறுகளையும் வீசிப் பகைவர்களது உடலைச்சிந்தாநிறகும், கொள்ளி வாய் அலகை வாய் திறந்து கனல் கொப்புளிப்ப உடல் குப்புற துள்ளி ஆடுவன-கொள்ளிவாய்ப்பசாசுகள் வாய்திறந்து தீயைக்கொப்புளிக்கவும் சரீரங்கள் குப்புறவும் (கண்டோர்கள் அஞ்சும்படி) துள்ளியாடாநிற்கும், சிலகூளி கைகள் கொட்டுவன தோள் புடைப்ப - சிலபேய்கள் ஒருபால் கைகள்கொட்டுந் தோள்கள் கொட்டும்.

சீவகசிந்தாமணி. ஷை "கரும்பொனியல்பன்றி கதாகம்விடுசகடம், குரங்குபொருதகரினொடு கூர்ந்தரிவநுண்ணூல்" என்னுஞ் செய்யுளில் நுண்ணூல் என்பதற்கு அரிகயிறு என நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையாலுணர்க. (உகூ)

துவக்குசங்கிலியெறிந்திழுக்குமரிதொடர்பிடித்தகையறுக்கவிட்
டுவக்குமொன்னலர்கடலைகளைத்திருகியுடனெருக்குமரநிலைகளாற்
கவைக்கொழுந்தழல்கொளுதகிவீசுமெதிர்கலலுருட்டியடுமொல்லெனக்
குவைக்கடுங்கன்மழைபெய்யுமட்டமணல்கொட்டுமேவலர்கள்கிட்டவே.

(இ-ள்.) மேவலர்கள் கிட்ட துவக்குசங்கிலி எறிந்து இழுக்கும் - மறுபுலப்பகைவர்கள் தம்மேல் நெருங்கச் (சில யந்திரங்கள்) பந்தப்படுக்கும் சங்கிலிகளை அவர்கள்மேல்வீசி இழுக்காநிறகும், பிடித்தகை அறுக்க அரிதொடர் விட்டு உவக்கும் (சில யந்திரங்கள்) பிடித்த பகைவர்கையை அறுக்கும்படி அரிசங்கிலிகளைவீசிச் சந்தோஷியாநிற்கும், மரநிலைகளால் ஒன்னலர்கள் தலைகளை திருகி உடல் நெருக்கும்-(சில யந்திரங்கள்) மரங்களின் நிலைகளால் பகைவர்களுடைய தலைகளைத்திருகிச் சரீரங்களை நெருக்காநிற்கும், கவை கொழுந்து அழல் கொளுத்தி வீசும்-(சில யந்திரங்கள்) பிளவுபட்ட கொழுந்தினையுடைய தீயைக்கொளுத்தி வீசாநிற்கும், எதிர் கல்லுருட்டி அடும் - (சிலயந்திரங்கள்) எதிர்ந்து கற்களையுருட்டிக் கொல்லாநிற்கும், ஒல்லென குவை கடும் கல்மழை பெய்யும்-(சில யந்திரங்கள்) விரைந்து கூட்டமாக அச்சத்தைத்தராநின்ற கல்வருஷங்களைப் பொழியாநிற்கும், அட்டமணல் கொட்டும் - (சில யந்திரங்கள்) வறுத்தமணல்களை யொருபாற்கொட்டாநிற்கும்.

மரநிலைகளால் ஒன்னலர்கள் தலைகளைத்திருகி உடல்நெருக்கும் என்பது. ஷை இலம்பகம். "நற்றலைகள் திருக்கும் வலிநெருக்கு மரநிலையே" என்பதனாலுணர்க. அரிதொடர்-துவக்குசங்கிலிகளுள் ஒருவகை. (உஎ)

உருக்கியீயமழைபெய்யுமாலயவுருக்குவட்டுருகுசெம்பினீர்
பெருக்கிவீசும்விடுபடையெலாமெதிர்பிடித்துவிட்டவர்தமைத்தெறச்
செருக்கிவீசுநடைகற்றமாடமொடுசென்றுசென்றுதுடிமுரசொடும்
பெருக்கிமீளுநடைவையமேனடவியெய்யும்வாளிமழைபெய்யுமால்.

திய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய பேரின்பமே திருவுருக்கொண்டு செவந்த திருவடிநிழலைப் பிறவிவெப்பறவடைந்த அடியார்களுடைய குணத்தைப் போல, சந்திர காந்தம் மாளிகை-சந்திரகாந்தக்கற்களாலாகியவீடுகள், வேலை நின்று எழும் மதி எதிர் வெள் நிலா தெள் நீர் கால நின்றன-கடலினின்றுஉதயஞ்செய்த சந்திரனுக்கெதிரே வெள்ளிய கிரணத்தையுடைய தெள்ளியநீரைச் சொரியாநின்றன.

சிவசன்னிதியிற் சென்ற அடியார் குணம் உடல் புளகித்தலும் நாத்தழுதழுத்தலுங் கண்ணீர் பெருக்குதலுமாம்.

இங்குத் தெண்ணீர் கால என்ற உவமேயத்தொழிலால் கண்ணீர் பெருக்கல் எனக்கொண்டு தொழில்பற்றிய உவமையணியாகக் கொள்க. குணம் — சாதியொருமை. (நடக)

குன்றநேர்பளிக்குபரிகைநிரைதொறுங்குழுமி
நின்றபல்சராசரமுமந்நீழல்வாய்வெள்ளி
மன்றகம்பொலிந்தாடியமலரடிநிழல்புக்
கொன்றியொன்றறக்கலந்தபல்லுயிர்நிலையனைய.

(இ-ள்.) குன்றம் நேர் பளிக்கு உபரிகை நிரை தொறும் குழுமி நின்ற பல் சராசரமும் அந்நீழல்வாய் - மலையையொத்த பளிங்காலாகிய உபரிகைகளின் பந்திகள்தோறும் நெருங்கிநின்ற இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகியபல பொருள்களும் அவ்வுபரிகைகளின் நிழல்களில் (விளங்குந் தன்மைகள்) வெள்ளி மன்று அகம் பொலிந்து ஆடிய மலர் அடிநிழல் புக்கு ஒன்று அற ஒன்றி கலந்த பல உயிர்நிலை அனைய - வெள்ளியம்பலத்தின்கண் ஒளிமயமாய் நின்று நடனஞ் செய்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிநிழலையடைந்து (ஆங்கு) ஒன்றென்னுந் தன்மையறக் கூடிக்கலந்த பல உயிர்களின் நிலைமைகளையொத்திருந்தன.

திருவடிநிழலை யடைதலாவது - சிவனருட்சித்தும் சீவனருளைச்சேருஞ் சித்துமாதலால் கசிந்த தொண்டாற்பொருந்தல். ஒன்றென்னுந் தன்மையாவது - ஆன்மா பிரமமாய் நிற்றல். அறுதலாவது - அப்பிரமத்தோடொன்றுதலும் அதின் வேறுய்க்கழிதலும் இன்றியனனியமாயிருத்தல். கூடிக்கலத்தலாவது - சிவானுபவம் ஒன்றற்கே யுரியனாய் நிற்றல். முத்தியடைந்த பல்லுயிர்களாவன - தணியூர்ப்புராணம்-புழுகீசப்படலத்தில்.

"பிறைமருப்புரறகான் முறச்செவிப்பெருவேழ
நிறைவலிக்கொடுங்கூற் றெனநிகழ்தருமடங்க
லறைமுரட்சினவாளி காற்கதியமைபாய்மா
வுறைசெருத்தலா னேங்கிமிலேறுழல்பன்றி."

"மரம்பயின்றிடுவானர நச்சுவாலெயிற்றி
னுரம்பயின்றிடுவாள ராவுகண்டெழுமீனம்
பரம்புமைந்தடக்காமை பல்கவைத்தாண்ஞெண்டு
நிரம்புதேன்கவர்வண்டு நண்சிறைநிலவீயே."

"கதியின்மிக்கதாய்விரைசெலுமுயல்கடியுறவி
குதியமைந்துபாய்தவளைபீலிக்குரானை
பொதிசிறைப்பெரும்பிணிமுகம்புகழ்க்கருங்குருவி
யதிருக்கடுங்கலுழன்முற்பலபலவாக."

திருநகரப்படலம்.

"சிவபிரான்திருவருட்குறியருச்சனைசெய்தே பல மொழிந்தன" என்னுஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.

விளங்குந்தன்மை - தோன்று எழுவாய்.

கறித்தருந்துபுற்குவைகழீஇக்காற்றொடர்பரியத்
தெறித்தகன்றயன்மரகதச்சித்திரத்தெற்றி
யெறித்தபைங்கதிர்க்கொழுந்தையுமெட்டிநாவளைத்துப்
பறித்துமென்றுவாயசைப்பனபசலையான்கன்று.

(இ-ள்.) ஆன் பசலை கன்று-பசுவின் இளங்கன்றுகள், கறித்து அருந்து புல் குவை கழித்து கால் தொடர்பறிய தெறித்து அகன்று - கறித்துக் குதட்டும் புற்குப்பைகளைக் கழித்துக் காலிற்பூட்டிய கயிறறத்துள்ளி (அங்குநின்றும்) நீங்கி, அயல் மரகதம் சித்திரம் தெற்றி எறித்த பைங்கதிர் கொழுந்தை நா வளைத்து எட்டி பறித்து மென்று வாய் அசைப்பன-பக்கத்திலுள்ள மரகதத்தாற்செய்த சித்திரம் அமைந்த வேதிகைகள் வீசிய பசியகிரணங்களின் கொழுந்துகளை நாவளைத்து எட்டிப்பறித்து மென்று வாயால் அசைபோடுகின்றன.

உம்மை - அசைநிலை. மரகதக்கொழுந்தைப் புல்லென்று மயங்கி நாவளைத்து எட்டிப்பறித்து அசைப்பன என்றமையால் இது மயக்கவணி. (௩௩)

சிறுகுகண்ணவாய்க்காறறெறிசெவியவாய்ப்பாச
மிறுகுகாலவாய்க்கோட்டுமானினம்வழங்காறுங்
குறுகுநுண்மருங்கிறுத்தெழுகோட்டுமானினம்போ
மறுகும்வண்டுசூழ்ந்திறைகொளமான்மதநாறும்.

(இ-ள்.) சிறுகு கண்ண வாய்-சிறுகியகண்களை யுடையனவாகி, காற்று எறி செவியவாய் - காற்று வீசுங் காதுகளை யுடையனவாகி, பாசம் இறுகு காலவாய் - சங்கிலி இறுகச்சூழ்ந்த கால்களையுடையனவாகி,கோடுமான் இனம் வழங்கு ஆறும்-கொம்புகளை யுடையனவாகிய யானைக்கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கின்றவழிகளிலும்,குறுகு நுண் மருங்கு இறுத்து எழுகோட்டு மான் இனம் போம் மறுகும் - தேயும் நுண்ணிய இடைமுறிய எழுந்துவீங்கும் மலையின் சிகரம்போன்ற தனங்களையுடையமான் போலும் பார்வையையுடைய பெண்கள் கூட்டஞ் செல்லும் வீதிகளிலும், வண்டு சூழ்ந்து இறைகொள - வண்டுகள் புறஞ்சூழ்ந்து மொய்க்க, மான்மதநாறும்-மான் மதங்கமழும்.

மால்மதம் - பெரியமதம், மான்மதம் - மிருகமதம். யானை செல்லும்வீதியில் பெரியமத நீர்கமழுமெனவும், பெண்கள் செல்லும் வீதியில் மிருகமதங் கமழுமெனவும், அவர்ணியங்களாகிய பலபொருள்களைப் பொதுவாகிய ஒருதருமத்தால் முடித்தலால் இது ஒப்புமைக்கூட்ட வுவமையணி.

இறுத்து செயவெனெச்சத்திரிபு, பாசம் - கட்டு. இதனால் காரணமாகியசங்கிலியை யுபசரித்தார். (௩௪)

மாடமாலையுமேடையுமாளிகைநிரையு
மாடரங்குமன்றிவேளன்னவர்முடியு
மேடவிழ்ந்ததாரகலமுமிணைத்தடந்தோளுஞ்
சூடுமாதரார்சிறடிப்பஞ்சுதோய்சுவடு.

(இ-ள்.) மாடம் மாலையும் மேடையும் மாளிகை நிரையும் ஆடு அரங்கமும் அன்றி - மாடங்களின் வரிசைகளும் மேடைகளும் உபரிகையின் வரிசைகளும் நிருத்தஞ்செய்யும் நடனசாலைகளும் ஆகிய இவைகளுமன்றி, வேள் அன்னவர் முடியும் ஏடு அவிழ்ந்த தார் அகலமும் தடம் தோள் இணையும் - அழகில் மன்மதனை யொத்த ஆடவர்களுடைய சிரசுகளும் இதழ் அவிழ்ந்த மலர்மாலை யணிந்த மார்பமும் உயர்ந்த இரண்டுதோள்களும், மாதரார் சீறு அடிதோய் பஞ்சு சுவடு சூடும்-பெண்களினது சிறறடிகளி லூட்டிய செம்பஞ்சின குழம்பின் குறிகளைச் சூடாநிற்கும்.

மாடமுதலியவற்றில் சஞ்சரித்தலாலும், ஊடற்காலத்து வணங்கிய ஆடவர்முடியிலும் மார்பிலும் தோளிலும படுதலாலும் சீறடிப்பஞ்சுதோய் சுவடு சூடுமென ஒரு முடிபுதந்தார். இதுவும் அவ்வணி. (௩௫)

மருமச்செம்புனலாறிடமாறடுகோட்டுப்
பருமச்செங்கண்மால்யானையின்பனைக்கையுமறைநூ
லருமைச்செமபொருளாய்ந்தவர்ககரும்பொருளீவோர்
தருமசசெங்கையுமொழுகுவதானநீராறு.

(இ-ள்.) மருமம் செமபுனல் ஆறு இட மாறு அடு கோடு பருமம் செம் கண் மால் யானையின் பனை கையும் - மார்பினின்றுஞ் செவந்த உதிரவெள்ளம்பெருக எதிர்த்தபகைவரைக்கொல்லுங் கொம்பையுங் கவசத்தையுஞ் சிவந்தகண்களையும் பெரிய மதமயக்கத்தையுமுடைய யானையினது பனைபோலுந் திரண்டுநீண்ட துதிக்கையினின்றும், மறைநூல் அருமை செம்பொருள் ஆய்ந்தவர்க்கு அரும்பொருள் ஈவோர் தருமம் செம் கையும்-வேதமுதலிய நூல்களின் அரிய வுண்மைப்பொருள்களை ஆராய்ந்து தெளிந்த அந்தணர்களுக்குப் பெறுதற்கரிய பொன்னுதவும் ஈகையாளரது தருமச்செய்கையையுடைய செவந்தகையினின்றும், தானம் நீர் ஆறு ஒழுகுவ - தானநீராறு பெருக்கெடுக்கும.

தானம்-மதம், சோடசதானம். யானைத்துதிக்கையில் மதமாகிய நீர்வெள்ளமும், கொடுப்போர்கையில் தானஞ்செய்யும்போது தாரைவார்க்கும் நீர்வெள்ளமும் பெருகுவன எனக்கொள்க. செம்பொருள்-உண்மைப்பொருள். விகாரமின்றி எந்நாளும் ஒருதன்மைத்தாய் நிற்றலின் அருமைச்செம்பொருள் எனக்கூறினர். மாறு என்று முதனிலைதொழிற்பெயர் அதனை யுடையார்மேனிற்றலால் தொழிலாகுபெயர். செம்மை கோபக்குறிப்பின்மேனிற்றலால சிவந்த எனறும். (௩௬)

பரியமாமணிபத்தியிற்பதித்திருட்படலம்
பொரியவில்லிடக்குயிற்றியபொன்னரமியமுந்
தெரியமாமுரசொலிகெழுசெம்பொனாடரங்கு
மரியமின்பயோதரஞ்சுமந்தாடுவகொடிகள்.

(இ-ள்.) பரிய மாமணி பத்தியில் பதித்து இருள் படலம் பொரிய வில்லிட குயிற்றிய பொன் அரமியமும்-பருத்த பெரிய இரத்தினங்கள் வரிசைபடப் பதித்து இருட்கூட்டங்கள் சிதையும்படி விளங்க இழைத்தபொன்னாலாகிய நிலாமுற்றத்தினும், தெரிய மா முரசு ஒலிகெழு செமபொன் ஆடு அரங்கும் -(பண்ணுந்தாளவிகற்பங்களும்) தெரியப் பெரியமத்தளத்தின் ஓசைமிக்க செவந்தபொன்னாலாகிய நடனசாலையினும், கொடிகள் அரிய மின்பயோதரம் சுமந்து ஆடுவ - கொடிகள் அரிய மின்பயோதரங்களைச் சுமந்தாடுகின்றன.

திருநகரப்படலம்.

கொடிகள்-துவசங்கள், கொடிபோன்ற பெண்கள். அரிய-பசியநிறத்தையுடைய, இல்லாத. மின்-மின்னுதல், இடை. பயோதரம்-மேகம், கொங்கை.

அரமியத்திற்கட்டிய கொடிகள் பசியநிறத்தையுடைய மின்னும் மேகங்களைச்சுமந்து ஆடுகின்றன எனவும், அரங்கில் பூங்கொடிபோன்ற பெண்கள் அரியமின்னல்போன்ற இடையையுந்தனங்களையுஞ்சுமந்து ஆடுகின்றனர்கள் எனவுங்கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

முன்புநின்ற அரியவென்பது பச்சையென்னும் பொருள்மேனின்ற அரி என்னும்பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம் வேறுபலவடுக்கிய பெயரொச்சங்களாய்ப் பயோதரமெனனும் பெயரையும், பின்பு இன்மைப்பொருள்மேனின்ற அருமை என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த அப்பெயரொச்சம் உவமை ஆகுபெயராக நின்ற மின்னென்னும் பெயரையுங்கொண்டன எனக்கொள்க. வாச்சியப் பொதுவின்மேனின்ற முரசென்னும் பெயர்ச்சொல் தெரிய ஒலிகெழு என்னும் வினையால் பொதுமைநீங்கி மத்தளத்தின்மேனின்றது. இதுவும் அவ்வணி. (௬௭)

வலம்படும்புயத்தாடவர்மார்பமேற்புலவிக்
கலம்படர்ந்தபூண்முலையினார்காலெடுத்தோச்ச
சிலம்பலம்பிசைமழுங்கமுன்னெழுமவர்தேந்தார்ப்
புலம்புவண்டுநொந்தரற்றியபொங்குபேரொலியே.

(இ-ள்.) வலம் படும புயத்து ஆடவர் மார்பம் மேல் புலவி கலம்படர்ந்த பூண் முலையினார் கால் எடுத்து ஓச்ச - வெற்றிபொருந்திய புசத்தையுடைய தத்தமக்குரிய கணவர்களுடைய மார்பத்தின்மேல் ஊடலாகிய ஆபரணம்பூண்ட பெண்கள் தமது காலெடுத்துதைக்க, சிலம்பு அலம்பு இசை மழுங்க அவர் தேம் தார் புலம்பு வண்டு நொந்து அரற்றிய பொங்கு பேர் ஒலி முன் எழும்-(அவர்கள்) சிலம்புகள் ஒலிக்கும் ஒலிகுன்ற அக்கணவர்கள் மார்பில் அணிந்த தேன்பொழிந்த மாலைகளில் இசைபாடும வண்டுகள்வருந்தி ஒலித்த மிக்க பெரிய ஓசையானது முற்பட்டுண்டாகும்.

பூண்முலையினார்-பூணையணிந்தமுலையர் எனப் பெண்களுக்குக்காரண ஆக்கப்பெயராயவந்தது. பரத்தையிற்பிரிந்த தலைவாவந்தவழி நிகழ்ந்த ஊடலாதலால் புலவிக்கலம் படர்ந்தவெனவும், "துனியும்புலவியும் இல்லாயிற்காமம், கனியுங்கருக்காயுமற்று" என்றமையால் எடுத்தோச்ச எனவுங்கூறினர். காசிகாண்டம்-கற்பிலக்கணங்கூறிய வத்தியாயத்தில்.

"கொழுநன்சொற்கடவாதுறைகொள்கையே, வழுவினல்லறம்வான்றவமாற்றுதல்
தொழுதுதெய்வம்பராயமலர்த்தூவுதல், பழுதில்கற்புடைப்பத்தினிக்கென்பவே"

என்றபடி கற்புடைமகளிர் இலக்கணம் இவ்வாறாகலால் எடுத்தோச்சல்வழுவன்றோவெனின் திருக்கோவையார் - கலவியிடத்தூடல்.

"சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாகமெனச்செழும்பூண்
மலைமலிமார்பினுதைப்பததந்தான்தலைமன்னர்தில்லை
உலைமலிவேற்படையூரனிற்கள்வரிலெனவுன்னிக்
கலைமலிகாரிகைகண்முத்தமாலைகலுழ்ந்தனவே."

எனப் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன் புதல்வன்வாயிலாகப் புக்குப் புலவிதீர்த்துப் புணரும்வழித் தலைமகள் ஒருகாரணத்தால் வெகுண்டு அவன்மார்பகத்துதைப்ப அவ்வெகுளுதல் தீரவேண்டி அவன் அவள்காலைத்தன்தலைமேல் ஏற்றுக்கொள்ள அது

குறையாக அவள் புலந்தழாநின்றமையைத் தலைமகன் கூறினன் என்னும் பொருள் உள்ளிட்டதுறையில் "மனைவியுயர்வுங் கிழவோன்பணிவும், நினையுங்காலைப்புலவியுளுரிய" என்றார் தொல்காப்பியர் என நச்சினார்க்கினியர் கூறி இருத்தலால் அது காமத்துக் கின்பமாதலின் வழுவன்றென்க. சூடுமாதரார் சீறடிப்பஞ்சுதோய்சுவடு என்பதற்கும் இது.

ஓச்ச என்னும் நிகழ்காலவினையெச்சம் சொரிந்து என்னும் பிறவினை முதல் வினை யெச்சத்தின் முதனிலை கொண்டது.

சிலம்பொலிமழுங்க வண்டுகளொலி முற்பட்டெழுந்ததென அவ்வொலிமிகுதியைக் கூறுதலின் வீறுகோளணி. (கூ௯)

> தையலார்மதிமுகங்களுந்தடங்களுங்குழைய
> மையளாவியவிழிகளுமாடமுங்கொடிய
> கையுநாண்மலர்பொதும்பருங்கறங்கிசைவண்ட
> செய்யவோதியும்வீதியுநீளறனெறிய.

(இ-ள்.) தையலார் மதி முகங்களும் தடங்களும் குழைய - பெண்களுடைய சந்திரனையொத்த முகங்களும் தடாகங்களுங் குழைகளை யுடையன, மை அளாவிய விழிகளும் - மை யெழுதிய கண்களும், மை அளாவிய மாடமும் - மேகமண்டலத்தைத் தோய்ந்த மாடங்களும், கொடிய - கொடியன, கையு நாண்மலர் பொதும்பரும் கறங்கு இசை வண்ட-(அப்பெண்களது)கைகளும் அன்றலர்ந்தமலர்களையுடைய சோலைகளும் கறங்கிசை வண்டுகளையுடையன, செய்ய ஓதியும் வீதியும் நீள் அறனெறிய - நெய்பூசிய அப்பெண்களின் கூந்தலும் வீதிகளும் நீண்ட அறனெறியன.

குழைய என்பதற்குப் பெண்கள் முகங்கள் குண்டலத்தையுடையன எனவும், தடாகங்கள் தாமரைமுதலியவற்றின் தளிர்களையுடையன எனவும், கொடிய என்பதற்கு அப்பெண்கள் கண்கள் கொடுந்தொழிலை யுடையன எனவும், மாடங்கள் கொடிகளையுடையன எனவும், கறங்கிசை வண்ட என்பதற்கு அப்பெண்கள் கைகள் ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய வளையல்களையுடையன எனவும், சோலைகள் சுழன்று திரியும் இசைபாடுதலையுடைய வண்டுகளையுடையனஎனவும், நீளறனெறிய என்பதற்கு நீள் அறல் நெறிய எனப் பிரித்து அப்பெண்கள் கூந்தல் நீண்ட கருமணல்போலும்நெளிவையுடையன எனவும், நீள் அறன நெறிய எனப்பிரித்து மிக்கதருமத்தையுடையன எனவும் பொருள்கொண்டு முடித்து ஒப்புமைக்கூட்ட உவமையணியாகக்கொள்க.

உடையவர்கள் தொழிலை உடைமைகள்மேலேற்றி வீதிகள் அறனெறிய என்றார். செய்ய ஓதிய என்றதற்குப் புழுகு பூசிய கூந்தல் என்பதும் ஒன்று. குழைய கொடிய வண்ட நெறிய இவை பலவின்பால் படர்க்கைக் குறிப்பு வினை முற்றுகள் செய்ய குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். குழை - குண்டலம், தளிர். கறங்கு - ஒலித்தல், சுழலல். இசை - ஒலித்தல், இராகம். வண்டு - வளையல், வண்டுகள். அறல் கருமணல். நெறி - வளைவு, வழி. (௬௧)

> மலருந்திங்கடோய்மாடமுஞ்செய்வனமணங்க
> ளலருந்தண்டுறையுங்குடைந்தாடுவதும்பி
> சுலவுஞ்சோலையுமாதருந்தூற்றுவவலர்கள்
> குலவும்பொய்கையுமனைகளுங்குறைபடாவன்னம்.

(இ-ள்.) மலரும் திங்கள் தோய் மாடமும் மணங்கள் செய்வன-மலர்களுஞ் சந்திரமண்டலத்தை யளாவிய மாடங்களும் மணங்களைச்செய்யாநின்றன, அலரும்

தண் துறையும் - மலர்களினுந் தண்ணிய நீர்த்துறைகளினும், தும்பி குடைந்து ஆடுவ - தும்பிகள் குடைந்தாடாநின்றன, சுலவும் சோலையும் மாதரும் - புறத்திற்சூழ்ந்த சோலைகளும் பெண்களும், அலர்கள் தூற்றுவ-அலர்களைத் தூற்றுநின்றன, சூலவும் பொய்கையும் மனைகளும் - விளங்காநின்ற நீர் நிலைகளிலும் வீடுகளிலும், அன்னம் குறைபடா - அன்னங்கள் குறைபடாவாம்.

மணங்கள் செய்வன என்பதற்கு - மலர்கள் வாசம் வீசாநின்றன எனவும், வீட்டிலுள்ளோர் விவாகஞ் செய்கின்றார்கள் எனவும், தும்பி குடைந்து ஆடுவ என்பதற்கு - வண்டுகள் மலரையுழுது மதுவிற்படிவன எனவும், தண்ணிய நீர்த்துறைகளில் யானைகள் முழுகி விளையாடுவன எனவும், அலர்கள் தூற்றுவ என்பதற்கு-சோலைகள் மலர்களைச் சொரிகின்றன எனவும், பெண்கள் பழிச்சொல் தூற்றுவார்களெனவும், அன்னங் குறைபடா என்பதற்கு - பொய்கைகளில் அன்னப்பட்சிகள் குறைபடா எனவும், வீடுகளில் சோறு குறைபடா எனவும் பொருள்கொண்டு முடிக்க. இதுவும் அவ்வணி.

மணம் - வாசம், விவாகம். தும்பி - வண்டு, யானை. அலர் - மலர், பழிச்சொல். அன்னம் - அன்னப்பட்சி, சோறு. வந்த விருந்தினர் உண்டு செல்லவும், வருகின்றவர் உண்ணவும், வருவோர்க்குச் சமைத்தலும் அந்நகரிலுள்ள மனைகள் என்றும் உடைமையால் மனைகளை அன்னங் குறைபடா எனக்கூறினார்.

மாடம பொருளால் உயர்திணையெனுஞ் சொல்லால் அஃறிணையாதலால்மணங்கள் செய்வன என அஃறிணை முடிபுதந்தார். "செயப்படுபொருளைச்செய்ததுபோலத், தொழிற்படக்கிளத்தலும் வழக்கினுரித்தே" என்ற சூத்திரத்தினுள் கிளத்தலும் என்ற உம்மையால் அலர், துறை, பொயகை, மனை என்னும் இடங்களை வினைமுதல்களாகவைத்துக குடைநதாடுவ குறைபடா என அவ்வினைமுதல்களின் வினைகளேற்றிக்கூறினார். இங்கு மாதா என்றது - காமக்கிழத்தியரும் பரத்தையருமாதலின் சுலவுஞ்சோலையு மாதருந்தூற்றுவ எனத் திணைவிரவிச் சிறப்பினால் அஃறிணை முடிபேற்று நின்றது திணைவழுவமைதி. (௬௦)

> ஊடினாரெறிகலன்களுமம்மனையுடன்பந்
> தாடினார்பரியாரமுமடியினாற்சிற்றில்
> சாடினாரொடுவெகுண்டுகண்டதும்புமுத்திறைபப
> வாடினார்பரிசித்திலமாலையுங்குப்பை.

(இ-ள்.) ஊடினார் எறி கலன் களும் - தத்தம் கணவர்களோடு ஊடிய பெண்கள் வெறுத்தெறிந்த ஆபரணங்களும, அம்மனை உடன் பந்து ஆடினார் பரி ஆரமும்-அம்மனையோடு பந்தாடும் பெண்கள் (பாரமாற்றாது) அறுத்தெறிந்த ஆபரணங்களும், சிற்றில் அடியினால் சாடினார் ஒடு - தாம் விளையாடக்கோலிய சிறுவீடுகளைத் தமது காலால் சிதைதத ஆண்மக்களோடு, வெகுண்டு கண் ததும்பு முத்து இறைப்ப வாடினார் பரி சித்திலம் மாலையும் - கோபித்துக் கண்கள் ததும்புகின்ற நீரைச் சொரிய மெலிந்த சிறுமியர் அறுத்தெறிந்த முத்துமாலைகளும், குப்பை - அந்நகரத்தின்வீதியிலுள்ள குப்பைகளாம்.

முத்து நீர்மேனிற்றலால் உவமையாகு பெயர்.

இவற்றால் அந்நகரத்தின் செல்வமிகுதியைக் கூறுதலின் வீறுகோளணி. ௬௧

> ஐயவென்னுரைவரம்பினதாகுமோவடிய
> ருய்யமாமணிவரிவளைவிறகுவிற்றுழன்றோன்

பொய்யில்வேதமுஞ்சுமந்திடப்பொறாதகன்றாற்றுஞ்
செய்யதாண்மலர்சுமந்திடத்தவஞ்செய்ததெருக்கள்.

(இ-ள்.) அடியர் உய்ய மாமணி வரிவளை விறகு விற்று உழன்றோன்-அடியார்கள் உய்யும்பொருட்டுப் பெரிய இரத்தினங்களையும் வரிபொருந்திய வளையல்களையும் விறகையும் விற்றுத் திரிந்த இறைவனது, பொய் இல் வேதமும் சுமந்திட பொறாது அகன்று அரற்றும் செய்யதாள் மலர் சுமந்திட தவம் செய்த தெருக்கள்-உண்மைப்பொருளையுடைய வேதங்களும் தாங்கத் தவஞ்செய்யாமையால் நீங்கிமுறையிடும் செவந்த திருவடித்தாமரையைத் தாங்கத் தவஞ்செய்த அந்நகரத்தின்தெருக்களின் பெருமை, என் உரை வரம்பினது ஆகுமோ - என் சொல் வரம்பில் அடங்கியதாகுமோ (ஆகாது என்றபடி) ஐய (அவ்வாறிருக்க நான் சொல்லக்கருதியது) ஆச்சரியம.

தவத்தின் சொரூபம் உண்டிசுருக்குதலும், கோடைக்கண் வெயிலில்நிற்றலும், மாரியிலும் பனியிலும் நீரில்நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு அவற்றால் தம்முயிருக்குவரும் துன்பத்தைப் பொறுத்தலேயாதலால் அதனைத்தொழிலினமேலேற்றிப் பொறாது என்றார். பொறாது என்னும் வினையெச்சம் செய்து என்னும் வினையெச்சத்திற்கு எதிர்மறையாதலால் காரணப்பொருள்மேனின்றது. ஓ-எதிர்மறைப்பொருட்டு. ஐய-வியப்பிடைசசொல். அரற்றுவ என்னும் பெயரொச்சம தாள் எனனும் எல்லைப்பொருள்கொண்டது.

என்னுரை வரம்பினதாகுமோ என்றுகூறிய இன்மையால் வர்ணியத்தை உயர்வடைந்ததாகக் கூறுதலின் இன்மை நவிறசியணி. (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

தோரணநிரைமென்காஞ்சிசூழ்நிலைநெடுந்தேரல்குற்
பூரணகும்பக்கொங்கைப்பொருவின்மங்கலமாமங்கை
தாரணிந்தாரந்தூக்கிச்சந்தகிறிமிர்ந்துபாலிச்
சீரணிமுளைவெண்மூரல்செய்துவீற்றிருக்குமன்றே.

(இ-ள்.) தோரணம் நிரை மென் காஞ்சி சூழ் நிலை நெடும் தேர் அல்குல்-தோரணபந்திகளாகிய மெத்தென்ற தொழில்படச்செய்த காஞ்சி என்னும் ஆபரணத்தைச்சூழ்ந்த நெடிய நிலைத்தேராகிய அல்குலையும், பூரண கும்பம் கொங்கை பொரு இல் மங்கலம் ஆம் மங்கை - பூரணகலசங்களாகிய தனங்களையுமுடைய ஒப்பில்லாத மஙகலமாகிய பெண்ணானவள், தார் அணிந்து ஆரம் தூக்கி சந்து அகில் திமிர்ந்து பாலி சீர் அணிமுளை வெண்மூரல் செய்து வீற்றிருக்கும் - மாலைகளையணிந்து முத்துமாலைகளைத் தொஙகவிட்டுச் சந்தனக்குழமபையும் அகிற்குழம்பையும்பூசிப் பாலிகைகளிலுள்ள பொலிவுமிக்க முளைகள் என்னும் வெள்ளியபுன்னகைகளைத் தோற்றி வீதிகள்தோறும் வீற்றிருப்பாள்.

காஞ்சி யெண்கோவை என்றலும் ஒன்று. நிலைத்தேர் அலங்காரத்தின் பொருட்டு வீதிகள்தோறும் நிலையாகச்செய்திருக்கிற நிலைத்தேர் தோரணங்களும் பூரணகலசங்களும பொலியச்செய்து பந்தல்களில் மலர்மாலைகளையும் முத்துமாலைகளையும் தொஙகவிட்டு முளைப்பாலிகைவைத்திருத்தலின் மங்கலமாமங்கை வீற்றிருக்குமெனக்கூறினார். (சங)

திங்களைச்சுண்ணஞ்செய்துசேறுசெய்தூட்டியன்ன
பொங்குவெண்மாடப்பந்திபுண்ணியம்பூசுந்தொண்டர்

தங்கண்மெய்வேடந்தன்னைத்தரித்தனசாலக்கண்கொண்
டங்கணன்விழவுகாண்பானடைந்தெனமிடைந்தவன்றே.

(இ-ள்.) திங்களை கண்ணம் செய்து சேறு செய்து ஊட்டியது அன்ன பொங்கு வெண்மாடம் பந்தி - சந்திரனை நீறுசெய்து அதன் அமுதத்தாற்குழம் பாக்கிப் பூசியதையொத்த விளங்காநின்ற வெள்ளியமாடவரிசைகள், புண்ணியம் பூக்கும் தொண்டர் தங்கள் மெய் வேடம் தன்னை தரித்தன சால கண் கொண்டு அங்கணன் விழவுகாண்பான் அடைந்தன என மிடைந்த - விபூதிதரித்த அடியார்களுடைய உண்மையாகிய திருவேடத்தைத்தாங்கி மிகவும் கண்களைக்கொண்டு சிவபெருமானுடைய திருவிழாவைக்காணவந்தடைந்தனபோல விதிகள்தோறு நெருங்கி இருககின்றன.

வீடுகளுக்குக் கண்களாவன - பலகணிகள். சேறுசெய்து என்றமையால் அதன் அமுதத்தால் என ஒருசொல் வருவித்தாம். தரித்தன என்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது. ஊட்டியன்ன அடைந்தென தொகுத்தல். மிடைந்த என்பதினின்ற தகரவிடைநிலை நிகழ்காலத்தின்மேனின்றது. (சச)

தேரொலிகலினப்பாய்மான்சிரிபபொலிபுரவிபூண்ட
தாரொலிகருவியைந்துந்தழங்கொலிமுழங்குகைம்மான்
பேரொலியெலலாமொன்றியபெருகொலியன்றியென்றுங்
காரொலிசெவிமடாதுகடிமணிமாடக்கூடல்.

(இ-ள்.) கடி மணி மாடம் கூடல் - விளக்கரதையுடைய இரத்தினங்களழுத்திய மாடங்கள்நெருங்கிய மதுரைநகரில், தேர் ஒலி - தேரின ஒலியும், கலினம் பாய மான சிரிப்பொலி - கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகள் கனைக்கும் ஒலியம, புரவிபூண்டதார் ஒலி-அக்குதிரைகள்பூண்ட கிண்கிணியின் ஒலியும், கருவி ஐந்தும் தழங்கு ஒலி - தோற்கருவிமுதலிய ஐந்துகருவிகளும் ஒலிக்கும் ஒலியும், முழங்கு கைம்மான பேர் ஒலி - முழங்காநின்ற யானையினது பெரிய ஒலியும் ஆகிய, எல்லாம் ஒன்றி பெருகு ஒலி அன்றி - இவ்வோசைகளெல்லாம் ஒருசேரத்திரண்டு பெருகிய ஓசையே புலப்படுவதல்லாமல், என்றும் கார் ஒலி செவிமடாது - எப்பொழுதுப் மேகத்தின் ஒலி செவிகட்குப்புலப்படாது.

ஐந்துகருவிகளாவன - தோறகருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி. தோறகருவி - பேரிகைமுதலியன. துளைக்கருவி - வேய்ங்குழல்முதலியன. நரப்புக்கருவி-வீணைமுதலியன. கஞ்சக்கருவி-தாளமுதலியன. மிடற்றுக்கருவி-கண்டத்தால் தொனியுண்டாகும்படி பாடுதல்.

இதுகாறும் வீதிகளின் பொதுவிலக்கணங்கூறித் தனித்தனி வீதிகளின் சிறப்பிலக்கணங் கூறுகின்றா. (சரு)

பரத்தையர்வீதி.

இழிபவருயர்ந்தோர்மூத்தோரிளையவர்கழியாநோயாற்
கழிபவர்யாவரேனுங்கண்வலைப்பட்டுநெஞச
மழிபவர்பொருள்கொண்டெள்ளுக்கெண்ணெய்போலளந்துகாட்டிப்
பழிபடுபோகம்விற்பாராவணப்பண்புசொல்வாம்.

(இ-ள்.) இழிபவர் உயர்ந்தோர் மூத்தோர் இளையவர் கழியா நோயால் கழிபவர் - இழிகுலத்தவர்களும் உயர்குலத்தவர்களும் தம்மில் மூத்தவர்களும் இளையவர்களும் நீங்காத நோயால் மெலிகின்றவர்களும் ஆகிய இவர்களுள், யாவர் ஏனும்

கண்வலைப்பட்டு நெஞ்சம் அழிபவர் பொருள் கொண்டு - எவராயினும் தமது கண்க
ளாகிய வலைகளில் அகப்பட்டு வலிகெடுவோர் பொருள்களைக்கைக்கொண்டு, எள்ளு
க்கு எண்ணெய்போல் -(வரையறைசெய்துகொடுத்த) எள்ளுக்குத்தக்கவாறு அளந்
துகொடுக்கும் எண்ணெயைப்போல, அளந்து காட்டி பழிபடு போகம்விற்பார் ஆவணம்
பண்பு சொல்வாம் - அப்பொருளளவுக்கேற்பத் தாம்கொடுப்பதை அளவுசெய்து
புலப்படுத்தி (அறிவுடையோர்) விலக்கும்போகத்தை விற்கும்பரத்தையர்வீதியின்
தன்மையைக்கூறுவாம்.

தமது நலம் விலைகொடுப்பவர் எவர்க்கும் விற்பதன்றி அதற்கு ஆவார் ஆகா
தாரெனவும் வரைவின்மை வரைவின்மகளிர்க்கு இயல்பாதலால் இழிபவர் உயர்ந்
தோர் முதியோர் இளையவர் கழியாரோயாது கழிபவர்யாவரேனும் எனவும், கொடு
த்தபொருளளவுக்கேற்பப்போகம் அளந்துவிற்றலின் எள்ளுக்கெண்ணெய்போல்
அளந்துகாட்டி எனவும், "பொதுநலத்தார்புன்னலந்தோயார்மதிநலத்தின் மாண்
டவறிவினவர்" என்றமையால் பழிபடுபோகமெனவுங் கூறினர்.

"குலமுறைச்சார்பால் வெங்கோய்கோட்பட்டா ரிழிஞரேனும்" எனவும்,
"இருமைவாணிபத்திறகூர்த்தமதியருமிழுமபூதெய்த
அருவமாமின்பந்தனையிம்மியினளவுமேறு
உருவமாம்பொருளுக்கேற்ப விற்றுவிற்றொழுகவல்ல" எனவும் வருதல்
காண்க. (ருசு)

மெய்ப்படுமன்பினோர்போல்விரும்பினோர்க்கருத்துந்தங்கள்
பொய்படுமின்பம்யார்க்கும்புலப்படத்தேற்றுவார்போன்
மைபடிகண்ணார்காமன்மறைப்பொருள்விளங்கத்தீட்டிக்
கைபடச்சுவராய்த்தோன்றச்சித்திரங்காணச்செய்வார்.

(இ-ள்.) மைபடி கண்ணார் மெய்ப்படும் அன்பினோர்போல் விரும்பினோர்க்கு அரு
த்தும் தங்கள் பொய்படும் இன்பம் - மையெழுதிய கண்களையுடைய பரத்தையர்
கள் உண்மையாகிய அன்பினையுடையவர்போலத் தம்மைவிரும்பிய புருடர்க்கு ஊட்
டும் தங்களுடைய பொய்யாகிய இன்பக்கலவியினை, யார்க்கும் புலப்படத் தேற்று
வார்போல் - தம்மிடத்து வருவோர் எவர்க்கும் முன்னமே விளங்கத்தெளிவிப்பவர்கள்
போல, காமன் மறைப்பொருள் விளங்கத் தீட்டி கைபடச் சுவர் ஆய் தோன்றச் சித்தி
ரம் காணச் செய்வார் - மன்மதனுடைய வேதப்பொருள்களாகிய கரணங்கள் சுவர்
த்தலங்களில் விளங்கவெழுதிக் கைபடுதலால் (பரிசத்தால் என்றபடி) சுவராகவி
ளங்கவும் சித்திரமென்று புலப்படவும் செய்திருக்கின்றார்கள்.

கரணவிகற்பங்களைக் கல்லாதவர்கள் தம் இல்லில் நுழைதற்குமுன்னே கற்கச்
செய்தல் அவர்கட்கின்றியமையாத செயலாதலாற் புலப்படத்தேற்றுவார்போலெ
னவும், யார்க்கும் என்றலின் இழிபவர்முதலிய எவர்க்கும் எனவும், சித்திரித்த ஓவி
யங்கள் ஓவியங்கள்போலாதுகாண்பவர்க்கு ஆடவர்மகளிர்போலப் புலப்படுதலால்
காரணப்பொருளில்வந்த கைபட என்னும் வினையெச்சந்தந்து கைபடச் சுவராய்த்
தோன்றச் சித்திரங்காணச் செய்வார் எனவுங்கூறினர். பட-காரணப்பொருளில்வ
ந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். ஆய் - செயவெனெச்சத்திரிபு, சுவராகத்தோன்றவும்
சித்திரமென்று புலப்படவும் செய்தல் சிற்பிகள்தொழிலன்றிப் பரத்தையர்தொழில
ன்றாயினும் இயற்றுவோர் தொழிற்கு ஏவினோரைக் கருத்தாவாகக்கூறுதலும் விதி
யாதலால் செய்வாரென ஏவற்கருத்தாவின்முடிபுதந்து கூறினர்.

"பற்குறிநகக்குறிகள்பாணிகொடுதட்டல்
நற்கமிழ்து துய்த்தல்களிநனைகெழவணைத்தல்
அற்குகரணங்களறியார்களெவரேனுங்
கற்கும்வகைநின்றனகதிர்த்தமணியோவம்" எனவருதலுங்காண்க.(௬௭)

திருவிற்கான்மணிப்பூணாகம்பலகையாத்தெண்முத்தார
வருவிக்கால்வரைமென்கொங்கைசூதொட்டியாடிவென்று
மருவிக்காமுகரைத்தங்களவடிக்கண்வேன்மார்பந்தைப்பக்
கருவிச்சூதாடிவென்றுங்கைப்பொருள்கவர்தல்செய்வார்.

(இ-ள்.) காமுகரை மருவி திருவில் கால் மணிப்பூண் ஆகம் பலகை ஆக-காமுகரைக்கலந்து அழகிய ஒளியைவீசும் இரத்தினாபரணங்களையணிந்த தமதுமார்பைப் பலகையாகக்கொண்டு, தெள் முத்து ஆரம் அருவி கால் வரை மென் கொங்கை சூது ஒட்டி ஆடி வென்றும - தெளிவிய முத்தாரமாகிய அருவியைப் புலப்படுத்தும் மலைகளாகிய மெல்லியகொங்கைகளென்னும வட்டுகளால் பந்தயம்வைத்து ஆடி வெற்றிகொண்டும், தங்கள் வடி கண் வேல் மார்பம் தைப்ப கருவி சூது ஆடி வென்றும் - தங்களது மாவடுவின் பிளவையொத்த கண்களாகிய வேல் அக்காமுகருடைய மார்பிற்பட்டுருவக் கருவிச்சூதினையாடிவென்றும, கைப்பொருள் கவர்ந்துகொள்வார் - அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்முற்றும கொள்ளைகொள்வார்கள்.

ஆயுதப்போர்செய்யுமிடத்தும் வஞ்சமுடைமையால் கருவிச்சூது எனவும், சூதாட்டில் வென்றவரும போரில்வென்றவரும தம்மால்வெல்லப்பட்டோர் பொருள்முற்றும கவர்ந்துகொள்ளுதல் வழக்காதலின கைப்பொருள்கவர்தல் செய்வாரெனவுங் கூறினர்.

வடு-மாவடுவின்பிளவு - திருக்கோவையார் "வடிக்கணிவைவஞ்சியஞ்சுமிடையிது" என்னும்பாசுரத்தில் வடி-என்பது வடுவுக்கு ஓர்பெயர்-என நச்சினார்க்கினியர் எழுதியவுரையானுணர்க.

வரையாகக் கொங்கையை உருவகஞ்செய்து போர்க்கும் சூதாக உருவகஞ் செய்தது உருவக உருவகவணி. (௬௮)

தண்பனிநீரிற்றோய்த்தமல்லிகைத்தாமநாற்றி
விண்படுமதியந்தீண்டும்வெண்ணிலாமுற்றத்திட்ட
கண்படையணைமேற்கொண்டுகாமனுங்காமுற்றெய்தப
பண்பலபாடிமைந்தராவியைப்பரிசில்கொள்வார்.

(இ-ள்.) தண்பனி நீரில் தோய்ந்த மல்லிகை தாமம் நாற்றி - குளிர்ந்த பனிநீரிற்றோய்த்துத்தொடுத்த மல்லிகைமலர்களாலாகிய மாலிகைகளைத் தொங்கவிட்டு, விண்படு மதியம் தீண்டும வெள் நிலா முற்றத்து இட்ட கண்படை அணைமேல் கொண்டு - ஆகாயத்திற்பொருந்திய சந்திரனையளாவும் வெள்ளிய நிலாமுற்றத்திற்போட்ட தூங்குமஞ்சத்தின்மேல் வீற்றிருந்து, காமனும் காமுற்று எய்த பலபண்பாடி மைந்தர் ஆவியைப் பரிசில் கொள்வார்-மன்மதனுந் தம்மைவிரும்பிவந்தடையக் காந்தாரமுதலிய பலபண்களைப்பாடிப் புருடர்களுடைய ஆவியைப்பரிசிலாகப் பெறுவார்கள்.

யாவரையும் மயக்கும் மன்மதனுங்கேட்டு விரும்பிவந்தடையும் பண்ணாதலின் அதற்குப்பரிசில் பொருளன்றென்பார் ஆவியைப்பரிசில் கொள்வார் என்றார்

நாற்றி என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் கண்படை யணையென்னும் வினைமுதற்பயனிலைகொண்ட இட்ட எனனும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. ()

குருமலைவெம்முலையிற்சிந்துசாந்தமுங்குழலிற்சிந்து
மரும்பவிழ்மாலைத்தாதுமளிநுகர்ந்தெச்சிலாகிப்
பொரும்பரிக்காலிற்றூளாய்ப்போயரமாதர்மெய்யு
மிருங்குழனாறும்போயியன்மணமவிழுங்குமன்றே.

(இ-ள்.) குருமலைப வெம்முலையில் சிந்து சாந்தமும் குழலிற்சிந்தும் அரும்பு அவிழ் மாலைத்தாதும் அளி நுகர்ந்து எச்சில் ஆகி - (பரத்தையர்களுடைய) தென்னையரும்பைப்போன்ற விருப்பந்தருந் தனங்களினின்று சிந்திய சந்தனமும் கூந்தலினின்று சிந்திய அரும்பவிழ்ந்த பூமாலையின் மகரந்தமும் வண்டுகளால் உண்ணப்படுதலால் சேறுபட்டு, பொரும் பரி காலில் தூளாய் போய் - (வீதிகளிற்செல்கின்ற) போர்செய்யுங்குதிரைகளுடைய காலால் தூளப்பட்டு மேலெழுந்து, அரமாதர் மெய்யும் இருங்குழலும் நாறும் போய் இயல் மணம் விழுங்கும் - விண்ணுலகிலுள்ள அரமடமாதர்களுடைய சரீரத்திலும் கூந்தலாகிய காட்டிலுஞ்சென்று சூழ்ந்து அவைகளுக்குரிய இயற்கைவாசனைகளை மறைக்கும்.

தெய்வப்பெண்கள் சரீரங்களும் கூந்தல்களும் இயல்பாகவே மணமுடைமையின் இயல் மணம் என்றார். அதுபோல இந்நிலவுலகிலுள்ள கற்புடை மகளிருடைய சரீரமும் கூந்தலும் இயல்பாகவே மணமுடையன என்றற்கு, "கொங்குதேர் வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி, காமஞ்செப்பாது கண்டது மொழிமோ, பயிலியது கெழீஇய நட்பின், மயிலியற்செறியெயிற்றரிவை கூந்தலின், நறியவுமுளவோ நீயறியும்பூவே" என்னுந்திருவிளையாடற்பொருட்டுச் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாசுரத்தானுணர்க. (௩௦)

ஆலவாயுடையானென்றுமங்கயற்கண்ணியென்று
சோலைவாழ்குயிலினல்லார்சொல்லியாங்கொருங்குசொல்லும்
பாலவாங்கிளிகள்பூவைபன்முறைகுரவனோது
நூலவாய்சந்தைகூட்டிநுவன்மறைச்சிறாரையொத்த.

(இ-ள்.) சோலைவாழ் குயிலின் நல்லார் - சோலையில் வாழும் குயிலிசைபோலும் சொற்களையுடைய பெண்கள், ஆலவாய் உடையான் என்றும் அங்கயற்கண்ணி என்றும் பலமுறை சொல்லிய ஆங்கு - திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் என்றும் மீனாட்சியம்மை யென்றும் பலதரம் ஓதுவித்தபடி, ஒருங்குசொல்லும் பால் அவாம் கிளிகள் பூவை - ஒருசேர வோதும் பாலை விரும்பிப்பருகும் கிளிகளும் நாகணவாய்ப் புட்களும், பல்முறை குரவன் ஓது நூல் அவாய் சந்தைகூட்டி நுவல் மறை சிறாரை ஒத்த - பலதரமும் ஆசிரியன் கூறும் வேதத்தை விரும்பிச் சந்தைகூட்டிக்கூறும் பிராமணப்பிள்ளைகளை யொத்தன.

சந்தை கூட்டலாவது - ஆசிரியன் சொன்ன வேதவாக்கியங்களை ஒருசேரச் சொல்லுதல்.

அந்நகரில் வாழும் பரத்தையர் தீத்தொழிலினராயினும் சிவநேசமுடையார் என்றற்கு ஆலவாயுடையானென்றும் அங்கயற்கண்ணி என்றும் சொல்லியாங்கு என்றார். பரத்தையரை வேதம் ஓதுவிக்கும் ஆசிரியராகவும், அம்மையப்பர் திருநாமங்களை வேதங்களாகவும் அவற்றைப்பயின்றோதும் கிளிகளும் பூவைகளும் ஆசிரியன் சொன்னபடி வேதத்தைச்சொல்லும் பிராமணச்சிறுவர்களாகவும் கூட்டிக்கொள்க.

சொல்லிய உகரவிகுதி தொக்குத்தல். உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமை யுணமையால் உவமைக்குக் கூறிய பணமுறை என்னும் அடையைப் பொருளுக்குங் கொள்க. (௫௧)

ஒளியமதர்வேற்கண்ணாரந்தளிர்விரனடாத்தும்
இவ்வியநரம்புஞ்செவ்வாய்திறந்திடுக்குமெழாலுந்தம்மிற்
றெவ்வியநீரவாகிக்காளையர்செவிகடோறும்
வெவ்வியகாமப்பைங்கூழ்விளைதரவளர்க்குமன்றே.

(இ-ள்.) ஒளிய மதர் வேல் கண்ணார் - பொறாமைக் குணத்தை யுடைய மதர்த்த வேல்போலுங் கண்களையுடைய பரத்தையர், அம் தளிர் விரல் நடாத்தும் இவ்விய நரம்பும் செவ்வாய் திறக்கும் எழாலும்-அழகிய தளிர்போன்ற மெல்லிய விரலால் ஆராய்ந்து வாசிக்கப்படுந் தெய்வத்தன்மையை யுடைய வீணை நரம்பின் ஓசையும் சிவந்த வாயினின்று வெளிப்படுங் காதுகளைப் பருகச் செய்யும் கண்டத்தின் ஓசையும், தம்மில் தெவ்விய நீரவாகி - தம்முள் ஒன்றுபட்ட தன்மையையுடையன வாகி, காளையர் செவி தோறும் வெவ்விய காமப் பைங்கூழ் விளைதர வளர்க்கும்-இளைஞருடைய காதாகிய காணியில் வித்தினவை (அவர்களுள்ளமாகிய விளைநிலத்தில் அங்குரித்து) கொடிய காமமாகிய பசியபயிர்கள் விளைய வளர்க்கின்றன.

இவ்விய-இவ்-சொற்குறிப்பு, பட்டிப்படுத் தெய்வத்தன்மை யென்ற பொருள் கொள்ளப்பட்டது. செவிகடோறுங் காமப் பைங்கூழ் விளைதர வளர்க்கும் என்பதற்கேற்பக் காணி எனக் கூட்டிப்பிரிப்பார். வெவ்விய காமமென்பது தீயினுங் கொடிய காமமெனக் கொள்க.

"தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல, விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ"

என்பதனாலுணர்க.

விரல் நடாத்தும் என்பதற்கு சீவகசிந்தாமணி-காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் "ஈண்ணெலியாழ்நரம்பை யாய்ந்து மணிவிரல் நடாத்துவாறும்" என்பதற்கு விரலால் நரம்பையாராய்ந்து வாசித்த படியுமென நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையாலறிக.

யாழ் நரம்புகள் இணை கிளை பகை நட்பு என நான்குவகையினையுடையன வாதலால் அவற்றுள் ஒன்றையெடுத்த இசை பொருந்துதற்குரிய குறிநிலை முன்னராராய வேண்டுதலின் ஆராய்ந்தென்றும். சிலப்பதிகாரம் வேனிற்காதை "இணை கிளை பகை நட்பென்றிந்நான்கின், இசைபுணர் குறிநிலையெய்த நோக்கி" என்பதனாலுணர்க. குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம், இவ்வேழிசைகளும் வீணை நரம்புகளாதலாலும் இவற்றிற்கு அதிதேவதைகள் முறையே விசுவாமித்திரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், கௌதமன், காசிபன், ஈசன் ஆதலால் தெய்வநரம்பென்றார். "அலவியப்பசுப்புத்தவனினிப்படைத்த, தெய்வஞ்சான்றநீஞ்சுவைநல்யாழ்" என பெருங்கதையில் வருதலைக்காண்க இதனை விளக்குகிறபெருகும். எழாலென்றது கண்டத்தொனி. "இசைப்பெழாஅரின் எழாஅல்போலச், செவிப்புலனுவ தொலியெழுத்தாகும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தா லுணர்க. விரல்நடாத்தும் தெவ்வியநரம்புஞ் செவ்வாய்த் திறக்கு மெழாலும் தம்மிற்றெவ்விய நீரவாகி யென்பதற்கு-சீவகசிந்தாமணி - ஷை இலம்பகம்.

"வீழ்மணிவண்டுபாய்ந்து மிதித்திடக்கிடந்தமாலைச்
சூழ்மணிக்கோட்டுவீணைச் சுகிர்புரிநரம்புமாமப
னாழ்மணிமிடறுமொன்றாய்ப் பணிசெய்தவாறுநோக்கி" எனவருதலாலுணர்க.

கட்புலனாதியைந்துமுவப்புறக்கனிந்தகாமம்
விட்புலத்தவரேயன்றிவீடுபெற்றவரும்விழைந்து
பெட்புறாதமுதுங்கைப்பப்பெருங்குலக்கற்பினார்போ
னட்பிடைப்படுத்திவிற்குநல்லவரிருக்கையீதால்.

(இ-ள்) கட்புலன் ஆதி ஐந்தும் உவப்பு உற - சேத்திரோத்திரியமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்களும் களிகூர, கனிந்த காமம் விட்புலத்தவரே அன்றி வீடு பெற்றவரும் விழைந்து பெட்பு உறாது அமுதும் கைப்ப - இன்பம் பழுத்த காமநுகர்ச்சியை விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்களேயல்லாமல் இருவகைப்பற்றும் கழன்ற சீவன்முத்தரும் விரும்பி மாலைகூர்ந்து தத்தமக்குரிய அமுதையும் வெறுப்ப, பெருங் குலம் கற்பினார் போல நட்பிடை படுத்தி விற்கும் நல்லவர் இருக்கை ஈது - மேம்பட்ட குலத்திற் றோன்றிய கற்புடைமகளிர்போலத் தமது நட்பில் அகப்படுத்தி விலைப்படுத்தும் பரத்தையர் வீதி இத்தன்மையது.

அமுது - தேவருணவு, மோட்சம். ஆதலால் விண்ணுலகத்தவர் அமுது கைப்ப எனவும், சீவன்முத்தர்கள் மோட்சங் கைப்ப எனவும் பொருள்கொள்க. ஆவணப் பண்புளன முன்னர்க்கூறினமையால் ஈண்டெனப்பதற்குப் பண்புகுறித்த சுட்டடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்றாகப் பொருள்கூறினும். மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் இந்திரியங்கள் களிகூருதல் "கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறியும் ஐம்புலனும், மொண்டொடியின்கண்ணேயுள" என்பதனாலுணர்க. காமம் அநுபவிப்பதாதலால் காமநுகர்ச்சி என்றும். காமமென்பதனிறுதியில் தொக்குநின்ற இரண்டனுருபு வினைமுதற்பயனிலைகொண்ட விறகுமென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. பெட்பம் அம்பகுதிப்பொருள் விகுதி. இருவகைப்பற்று - அகப்பற்று, புறப்பற்று. அகப்பற்று யானென்பது, புறப்பற்றுஎனதென்பது. வீடு விடுதலென்னும் பொருள்மேல் நின்ற முதனிலைத்திரிந்த தொழிற்பெயர். இப்பற்றுக்களைவிட்டோர் விரும்புதலின்மையால் சமைமை யெதிர்மறைப் பொருட்டு. விரும்பாத சீவன்முத்தர்கள் விரும்பி மோட்சத்தை வெறுக்கவெனக் காமத்தைப் புகழ்தல் மிகுதி நவிற்சியணி. இதனை வடநூலார் அதிசயோக்தியணி என்பர்.

பெருங்குலக்கற்பினார்போல் நட்பிடைப்படுத்தி யென்பது உபசரித்தல் முதலிய செய்கைகளால் பிறர் பொருளைக் கவர்தற்கு வஞ்சிப்பதாதலால் இது யுத்தியணி. (ருக)

வேளாளர்வீதி.

வழுக்கறுவாய்மைமாண்புங்கங்கைதன்மரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்புமூவரேவியவினைகேட்டாற்று
மொழுக்கமுமமைச்சாய்வேந்தர்க்குறுதிசூழ்வினையுங்குன்றா
விழுக்கறுமேழிச்செல்வர்வளமறுகியம்பலுற்றாம்.

(இ-ள்) வழுக்கு அறு வாய்மை மாண்பும் - குற்றமற்ற வாய்மைச் சொல்லின் மாட்சிமையும், கங்கைதன் மரபின் வந்த விழுக்குடிப்பிறப்பும் - கங்கைகுலத்தில் வந்த மேன்மைதங்கிய குடிப்பிறப்பும், மூவர் ஏவிய வினைகேட்டு ஆற்றும் ஒழுக்கமும் - அந்தணர் முதலிய மூவகைவருணத்தோரும் ஏவிய தொழில்களைக் கேட்டு முட்டின்றி முடிக்கும் நல்லொழுக்கமும், வேந்தர்க்கு அமைச்சு ஆய் உறுதி சூழ் வினையும் குன்றாத - அரசருக்கு மந்திரித்தொழிலமை பூண்டு பயன்தருஞ்செயல்களை ஆராய்ந்து முடிக்கும் செய்கைகளுங்குறையாத, இழுக்கு அறு மேழிச் செல்வர் வள

ம் மறுகு இயம்பல் உற்றும-தவறற்ற மேழியால் வரும் பெருஞ்செல்வத்தையுடைய வேளாளருடைய வீதியின் பெருமையைச் சொல்லுவாம்.

மூவர் ஆவார்.- அந்தணர், அரசர், வசியர். ஏவிய வினை-இன்னது வேண்டுமெனல். எவ்வுயிருக்கும் நன்மைபயக்கும இன்சொல்லை யுடையரா யிருத்தலின் வழுக்கறு வாய்மை மாணபும் எனவும, இக குலத்தோற்றம் கங்கையால் வருதலால் கங்கைதன்மரபினவந்த எனவும, ஈகைமுதலிய நல்லொழுக்கங்கள் தொன்றுதொட்டு வருதலின விழுககுடியெனவும், அந்தணர்முதலிய மூவகைவருணத்தோரையும தமது தோறறத்திறகு ஏற்பத தமது உழவால் நிலைபெறததாங்கி நிறுத்துதலின் மூவரேவிய வினைகேட்டாறறு மொழுக்கமும் எனவும். அந்தணருககு அரசியலும உடையநெனபதுபற்றி வேந்தர்க கடமைச்சாய் எனவும், அவர்கள் குடைநிழல உயிர்களமாட்டு நிலைபெறச்செய்தல் இவர்கள்செய்கையாதலின் உறுதிசூழ வினையெனவும, ஒருகாலத்தும குறைபாடின்மையின் இழுக்கறும் எனவும, இவைகளெல்லாம் இடையீடின்றி நிகழ்தல மேழிக்குககிழமைப் பொருளாய நிறறலின, "மடலபெரியதாழை" என்றாறபோல மாணபு, குடிபபிறபபு, ஒழுக்கம, வினைகுன்றா மேழி எனவும, இதனால் பெருஞ்செல்வம் உடையராதலின மேழிச்செல்வர எனவுங்கூறினார். "வாயமையெனப்படுவதியாதெனின்" என்றதிருககுறளாலும, "பரபபுநீர்க்காவிரிபபாவைதன்புதல்வர்" என்ற சிலப்பதிகாரம காடுகாணகாதையாலும், "நகைஈகை இனசொல் இகழாமைநானகும், வகையெனபவாய்மைககுடிக்கு' என்பதனாலும.

"முருகுபிரததலாநத மலரவனறனது முகமுதலுறுப்பினைத்தாங்கிச்
சரணமென்றுரைகநதமுறுபபினிறறோனறிச சாறறுமம்முகமுதலுறுப்பின்
வருமொருமூவாதமகளையுழவின வன்மையாலநிலைபெறத்தாங்கி
உரியவேளாணமை பூணடபோதமகதே யுடையவரிடம்பலவ்வண."

என்ற காஞசிபபுராணததாலும், "இரபபோர்சுறறமும் புரப்போர்கொற்றமும, உழவிடைவிளைப்போர" என்ற சிலப்பதிகாரம்.-ஷை காதையாலும், தொ-பொருளதிகாரம-மரபியல். "அந்தணாளர்க் கரசுவரைவின்றே" என்றசூததிரத்தாலும், "பலகுடைநீழலுநதங்குடைகீழ்க்காண்பர், அலகுடைநீழலவர்" என்றதிருக்குறளாலும, "மேழிச்செல்வம கோடைபடாது" என்ற ஔவையார திருவாககாலும். தொ-பொருளதிகாரம-ஷை "வேளாண்மாநதாக்குழுதுணல்ல, இல்லெனமொழிபபிறவகைநிகழச்சி" என்ற சூத்திரததாலுமுணர்க. (௫௪)

வருவிருந்தெதிர்கொண்டேற்றுநயனுரைவழங்குமோசை
யருகிருந்தடிசிலூட்டிமுகமனன்கறையுமோசை
யுரைபெறுதமிழ்பாராட்டுமோசைகேட்டுவகைதுள்ள
விருநிதியளிக்குமோசையெழுகடலடைக்குமோசை.

(இ-ள்.) வருவிருந்து எதிர்கொண்டு ஏற்று நயன் உரை வழங்கும் ஓசை-தமமைநோக்கி வருகின்றவிருந்தினா எதிர்சென்று இனியமுகத்தோடு உபசரித்து இன்சொறகளைச்சொல்லும் ஆரவாரமும், அருகு இருந்து அடிசில் ஊட்டி முகமன் நன்கு அறையும் ஓசை-அவர்பக்கல் இருந்து (பண்ணியமுதலியனவமைந்த) உணவுகளை உண்பிதது (இடைக்கிடையே) உபசாரவார்ததைகளைக் குறைவறக்கூறும் ஆரவாரமும், உரைபெறு தமிழ் பாராட்டும ஓசை கேட்டு உவகைதுள்ள இருநிதியளிக்கும் ஓசை-சொற்சுவையமைந்த தமிழக்கவிகளைப்பாடிப் பிரசங்கிக்கும் பிரசங்கததைக்கேட்டு ஆராவின்ப மேலெழுநதுபொங்க வரம்பிகநத பொருளைத்தரும் ஆர

வாரமும், எழுகடல் அடைக்கும் ஓசை - எழுசமுத்திரங்களின் ஓசைகளும் கீழ்ப்படச்செய்யும் ஆரவாரங்களாம்.

முன்னறிந்த தன்மையால் குறித்துவரும் விருந்தினராதலால் வரு விருந்து எனவும், வந்தவிருந்தினர் முகமயாடி நீங்காமல் செய்யுமகம் இன்முகங் காட்ட வேண்டுதலால் எதிர்கொண்டு எனவும், அழைத்து வந்தவழி உபசரித்து இன்சொற் கூறவேண்டுதலால் ஏற்று நயந்துரை வழங்குமெனவும், அதன்பின் அவர்கள் உடன்பட்டவழி நன்றிசெய்யவேண்டுதலால் அருகிருந்து ஊட்டி எனவும், அவர் உண்ணுங்கால் தமக்குவேண்டியவற்றை யொளிக்காமற்கூற இடையிடையே உபசாரவார்த்தை சொல்லவேண்டுதலால் முகமனாக்கூறிமொழி எனவும், உண்டபின் தம்பூலமும் புலவர் வேண்டியனவற்றைக்கொடுத்தலும் இன்றியமையாத தொழிலாதலால் ஏனையபொருள் தமிழ்ப்பாராட்டு போக்கி ஈந்து உள்ள விருந்தியல்பு ஓசை எனவும் கூறினார். (ருரு)

அருந்தின ரருந்திச் செல்ல வருந்துன ருருமாக்க
ளிருந்தினி தருந்து நிற்க வின்னமு தட்டுப் பின்னும்
விருந்தினர் வரவு நோக்கி வித்தெலா மயலில் வீசி
வருநர்விளைவு நோக்கு மேருழவர் போல்வாடு கின்றார்.

(இ-ள்.) அருந்தினர் அருந்திச் செல்ல - உண்ட விருந்தினர் உண்டு செல்ல, அருந்தினரும் ஆங்கு இருந்து இனிது அருந்தா நிற்க - உண்ணாத விருந்தினரும் முன்னுண்ட விருந்தினரைப்போல மகிழ்ச்சியோடு இருந்து உண்ணாநிற்க, பின்னும் இன் அமுது அட்டு விருந்தினர் வரவுநோக்கி - பின்னும் இனிய சோறு சமைத்து இனிவரும் விருந்தினரோடு (நாம் இருந்து உண்ண) அவர்கள் வரவை நோக்கி, வித்து எல்லாம் வயலில் வீசி வருநர் விளைவு நோக்கும் ஏர் உழவர்போல வாடுகின்றார் - (சமமிட்டு ஆனா) வித்துகளையெல்லாம் வயலில் விதைத்து மழையைப்பார்த்து வாடுகின்ற ஏர் உழவரைப்போல முகமலர்ந்து எதிர்நோக்குகின்றார்கள்.

ஏரோவையுடைய உழவர் தமது விளைநிலத்திற் பயன் பலவாலும் செல்லுதலும் உழுதல்முதலிய தொழில்களைத் தாமே மேற்கொண்டு நடத்தலும் உடைமையால் ஏர் உழவர்போலெனவும், விருந்தோம்புவார் இலக்கணம் இவையாதலால் அருந்திச்செல்ல அருந்தாநிற்க நோக்கி வாடுகின்றார் எனவுங் கூறினார். "செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்" என்ற திருக்குறளால் உணர்க. உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின்தொழில் உவமைக்கேற்றி வாடுகிற என்றும். (ருசா)

வானமுந் திசையும் போர்க்கும் புகழ்மையும் வானம் பெறு
ஞானமும் பொறையுங் குன்றா நன்றியு மூக்கப் பாடுந்
தானமுங் கொடையு மன்பும் வரிசையுந் தகைசா னண்பு
மானமுந் தவஞ்செய் தின்ற மகவுபோல் வளர்க்க வல்லார்.

(இ-ள்.) வானமும் திசையும் போர்க்கும் புகழ்மையும் - விண்ணுலகத்திலும் எட்டுத்திக்கிலும் பரந்து விளங்கும் கீர்த்தியையும், வானம் பெறும் ஞானமும் - விண்ணுலகத்தாரும் விரும்பும் மெய்யறிவையும், பொறையும் குன்றா நன்றியும் ஊக்கப்பாடும் தானமும் கொடையும் அன்பும் வரிசையும் தகைசால் நண்பும் மானமும் - பொறுமையையும் குறைபடாத நன்றியையும் மனவுறுதிப்பாட்டையும் தானத்தையும் ஈகையையும் அன்பினையும் ஒழுக்கத்தையும் பெருமைநிறைந்த நட்பையும் மானத்தையும், தவம் செய்து ஈன்ற மகவுபோல வளர்க்கவல்லார் - தவஞ்செய்து பெற்ற பிள்ளையைப்போல வளர்க்கவல்லவர்களாம்.

புகழ்மையாவது-பின்வருவனவற்றால்வரும் [illegible]. ஞானமாவது - பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின்காரணங்களையும் ஐயந்திரிபற உணரும் மெய்யுணர்ச்சி. பொறை-இதனால் பிறர் தமக்குத் தீமைசெய்தவிடத்துத் தாமும் அவர்மாட்டுச்செய்யாது பொறுத்தல். நன்றி-அஃது உண்டாயவழி உண்டாகும் செய்ந்நன்றிமறவாமை. ஊக்கம்-[illegible]படும்-அதனால் எடுத்தகாரியந்தில் மனஞ்சோராதிருத்தல். தானம்-இவை உளவாயவழி நிலையாமைகருதி அந்தணர் முதலியோர்க்குக் கொடுக்குந்தானம். கொடை-வறியார்க்குக்கொடுத்தல். அன்பு-புலையர் முதலிய சுற்றத்தார் இடத்தும் பிறவுயிர்களிடத்தும் அருள்பிறத்தல். [illegible]மை-தத்தம்குடிக்[illegible] நிலையினின்று தவறாதிருத்தல். [illegible] இவை [illegible] நடை[illegible] இவற்றைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டுப் பெரியோரைத் துணைக்கோடல். [illegible] எங்ஙனம் தத்தமக்குரிய நிலையினின்று தவறாமையும், [illegible] விடுதலுமாம். இவை தமக்கே ஒருசேர உடைமையும் [illegible] உயிர்[illegible] உடைமையால் தவஞ்செய்கின்ற மக்களும்போல [illegible] வல்லார் எனக்கூறினார். [illegible] பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன்முன்னாக வருவனவற்றைக் காரியமாகக் கூறி இருத்தலின் காரணமாலையணி.

வரு[illegible] இறைகாட்டுங் கூறியவை வேளாண் மரபுக்கே உரிய நன்மைகளாதலால் [illegible]. (௫௭)

வலிதாயிற்று.

[illegible] பொருட்பக்க
[illegible] மறுத்து
[illegible] பொருளை [illegible] டியாயுத்து நேர்ந்துரு
[illegible] நகைச்சொலவாம

(இ-ள்) புலவர் [illegible] விளவின - தம்மிடத்துவந்து ஒருபொருளைவாங்குவோர் (பப்பணடோரணிர்) என்றுகேட்டால், அப்பொருள் தம்பக்கல் இல் எனின் இனமாய உள்ளபொருளைச் சொதது எதிர்மறுத்தும் - அப்பொருள் தம்மிடத்திலில்லையாயின் அதற்கு இனமாயுள்ள [illegible] துவனையும் உண்டெனச்சொல்லி அச்சொல்லால் முன்[illegible] இல்லை என்றும், அல்லது அப்பொருள் உண்[illegible] [illegible] அப்பயறே தம்மிடத்து [illegible] கொடுத்தும், சொல்லினும் இலாபம் கொள்வார் தொன்மரபு இருக்கை [illegible] பொருளால் அன்றிச் சொல்லாலும் [illegible] கொள் [illegible] மரபுகள் உரையிடுதைச்சொல்லுகின்றேம்

இன்மொழிகள் பயறில்லையென்று விடைதந்து நிறுதலால் இனமாயுள்ள பொருளுரைத்து எதிர்மறுத்து எனவும், [illegible] இவ்வாறுவென்று வ[illegible] கூறுதல் அப்பொருள் உள்தெனபது [illegible] யிலைகூட்டி யறுத்தும் எனவும், பிற பொருளையுந் தமது பொருள்போற்கருதிச்செய்த [illegible] எனவும், இவ்வாறு கூறிலசொற்சுருங்குதலால் சொல [illegible] இலாபங்கொள்வார் எனவுங்கூறினார். ஒருவன் வினவியது தம்மிடத்தில்லையானால் அதனையில்லையெனச்சொல்லத்தொடங்கில், அவன் வினவியதற்கினமாயது தம்மிடத்துள்ளதனைக்கூறியச்சொல்லாலதனை இல்லையென்றும், உளதாயின் [illegible] உண்டென்றுங் கூறுவர்புலவர் என்னும் பொருளுள்ளிட்ட நன்னூல்-சொல்லதிகாரம் பொதுவியல். "தம்பாலில்லதில்லெனின் இனனாயுள்ளது கூறிமாற்றியும் உள்ளது, சுட்டியுமுறைப்பர் சொற்சுருங்குதற்கே" என்னும் சூத்திரத்தின்பொருளே இச்செய்யுளின்பொருளென்க. பிறபொரு

லையுந் தம்பொருள்போற்கருதிச்செய்தல் - கொள்வதுமிகையுங் கொடுப்பதுகுறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச்செய்தல். "வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்பேணிப்பிறவுந் தமபோற்செயின்" எனனுந்திருக்குறளாலுணர்க.

உம்மையிறந்ததுதழீஇய எச்சப்பொருட்டு. இதனால் வாணிகத்தின் இலக்கணமும் நடுவுநிலைமையுங் கூறப்பட்டன. (ருஅ)

நீலவேதிமேற்பளிங்கினாற்சுவர்நிறீஇமின்
காலவாலியவைரவாட்காணிரைத்தும்பர்க்
கோலவார்நிலாச்சொரிமணிகுயிற்றிவெண்மாட
மாலைபோல்வகுத்தியற்றினபீடிகைமறுகு.

(இ-ள்.) பீடிகை மறுகு - கடைவீதிகள், நீலம் வேதி மேல் பளிங்கினால் சுவர் நிறீஇ - நீலமணியாற்செய்த திண்ணையின்மேற் பளிங்கினால் ஒளியையுடையசுவர்த்தலங்களை நிறுத்தி, மின் கால வாலிய வைரம் வாள் கால்நிரைத்து-ஒளியைவீச வெள்ளிய வைரத்தாலாகிய பிரகாசத்தையுடைய தூண்களை வரிசைப்பட நாட்டி, உம்பர் கோலம் வார் நிலா சொரி மணி குயிற்றி - அவற்றின்மேல் அழகிய கிரணத்தைச்சொரியும் முத்துக்களைப்பதித்து, மாலைபோல் வெள் மாடம் வகுத்து இயற்றின -(பலமாளிகைகளுடைத்தாய்) மாலைபோல வெள்ளியமாடங்கள் வரிசைப்பட வகுத்துக்கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இயற்றின-பலவின்பாற்றொக்குநின்ற செயப்பாட்டுவினைமுற்று. (ருகூ)

திரையளிப்பவுந்திரைபடுதீம்புனல்வேலிக்
கரையளிப்பவுங்கரையிலாவரைபடுகானத்
தரையளிப்பவுந்தரைகிழித்தோங்கிவிண்டாங்கும்
வரையளிப்பவும்வாங்கிவாய்மடுப்பனமாடம்.

(இ-ள்.) திரைஅளிப்பவும் - அலைகளையுடைய கடல்தரும் பொருள்களையும், திரைபடு தீம்புனல் வேலிக் கரை அளிப்பவும் - அலைகளைப்பொருந்திய இனிய நீர்நிலைகளாகிய மருதநிலங்கள்தரும் பொருள்களையும், கரையில ஆன வரைபடு கானத் தரையளிப்பவும்-அளவில்லாத பக்கங்களைப்பொருந்திய முல்லைநிலந் தரும்பொருள்களையும், தரை கிழித்து ஓங்கி விண் தாங்கும் வரையளிப்பவும்-தரையைக்கிழித்துவளர்ந்து விண்ணுலகைத்தாங்குதற்கிடமாகிய மலைதரும் பொருள்களையும், மாடம் வாங்கி வாய் மடுப்பன - வணிகரது மாடங்கள் வாங்கித் தம்முட்கொண்டு நிரப்புவன.

திரைமுதலியன ஆகுபெயர். கடல்படுதிரவியமாவன-உப்பு, முத்து, பவளம், சங்கு, ... மருதநிலம்படு திரவியமாவன-செந்நெல், சிறுபயறு, கரும்பு, வாழை, செவ்விளநீர். முல்லைநிலம்படு திரவியமாவன - தேனடை, தேன், அரக்கு, மயிற்பீலி, நாவி. மலைபடு திரவியமாவன-மிளகு, கோட்டம், அகில், தக்கோலம், இலவங்கம். அளிப்ப என வருவன வினையாலணையும்பெயர்கள். திரை கரை தரை வரை பின்னும் வருதலின் சொற்பின் வருநிலையணி. மாடம்-உடையவன்றொழிலை உடைமைமேல் ஏற்றி மாடம் வாங்கிவாய மடுப்பன என்பது குணவணி. (கூ0)

கரியகம்பலக்கிடுகின்மேற்கதிர்விடுபவளத்
தெரியல்பொன்னரிமாலிகைதெண்ணிலாச்சொரியும்
பரியநித்திலமணிவடமரகதப்பசுந்தார்
விரியவிட்டனவிந்திரவின்னிரையனைய.

(இ-ள்.) கரியகம்பலம் கிடுகின்மேல் கதிர்விடுபவளம் தெரியல்-கரியகம்பலத்தைப்பரப்பிய சட்டத்தின்மேல் ஒளியைவீசும்பவளமாலையையும், பொன் அரி மாலி

கை - பொன்னூலரிந்துசெய்த மாலையையும், தெள் நிலா சொரியும் பரிய நித்தில மணிவடம் - தெள்ளிய நிலவைவீசும் பருத்த முத்துமாலையையும், பசு மரகதம தார் - பசியமரகதமாலையையும், விரிய இட்டன - ஒளிபரவ நிரைநிரையாயப்பரப்பி இருத்தல், இந்திரவில் நிரை அனைய - (கரியமேகத்திற்றோன்றிய) இந்திரதனுசுகளையொத்திருந்தன.

கரியகம்பலத்தைமேகமாகவும அதனிடத்துப்பரப்பிய பலநிறங்களையுடைய இரத்தினமாலைகளைப் பலநிறங்களையுடைய இந்திரதனுசுகளாகவுங்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. உவமையும பொருளும ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின குணங்களை உவமையாகிய இந்திரவில்லினமேலேற்றிப பலநிறங்களையுடைய வென்றும். கரியமேகம தொக்குநிறறலின பண்புவமானத்தொகை. (௬௧)

நாள்களுங்குளிர்திங்களுஞாயிறுமேனைக்
கோள்களுங்குளிர்விசும்பொரீஇக்குடிபுகுந்தாங்கு
வாள்கிடந்திராப்பகலொளிமழுக்கலாலவனிக
ராள்கலம்பகர்பீடிகைதுறக்கநாடனைய.

(இ-ள்.) நாள்களும குளிர் திங்களும ஞாயிறும - நக்ஷத்திரங்களும் குளிர்ந்த சந்திரனும சூரியனும, ஏனைக்கோள்களும-அவையொழிந்த மற்றைக்கோள்களும், குளிர் விசும்பு ஒருவி குடிபுகுந்தால் ஆங்கு-குளிர்ந்த ஆகாயத்தினின்று நீங்கி இங்குக்குடிபுகுந்தாற்போல, வாள் கிடந்து இரா ஒளி பகல் ஒளி மழுக்கலால்-ஒளியை வீசி இரவின் ஒளியையும பகலின ஒளியையுங் கீழ்ப்படச்செய்தலால், வணிகர் ஆள் கலம பகர் பீடிகை - வணிகர்கள் யாவரும பூணும் ஆபரணங்களை விற்குங் கடைவீதிகள், துறக்கநாடு அனைய-விண்ணுலகத்தை யொத்திருந்தன.

கடைவீதிகள் பலவகை ஆபரணங்களையு முடைமையால் நாள்களும் கோள்களும் குடிபுகுந்தாற்போலுள்ள எனவும், அவ்வாபரணங்களின் ஒளியால் இரவொளியும பகலொளியும் புலப்படாமையால இவ்விரண்டுமில்லாத துறக்கநாடனையன எனவும, திங்களு ஞாயிறு மென்றதனால் ஏனைக்கோள்களும எனவும கூறினார். இராப்பகல் ஒளி மழுக்குங் காரணத்தால் பீடிகை துறக்கநாடனைய என்றது ஏது உவமையணி. (௬௨)

பன்னிறத்தபல்பெருவிலைபட்டெலாமவண
வன்னபட்டின்மேம்படுவிலைப்பருத்தியுமவண
வெந்நிலத்தருமபொருளபதினெழுபுலவணிகர்
மன்னிருக்கையுமருமபெறலவளனெலாமவண.

(இ-ள்.) பல் நிறத்த பல் பெருவிலைப பட்டு எலாம் அவண - பலநிறங்களையுடைய வரம்பிகந்த அதிகவிலையுள்ள பட்டாடைகளின் வகைகள் எல்லாம அவ்விடத்துள்ளன, அன்ன பட்டின் மேம்படு விலை பருத்தியும் அவண - அப்பட்டாடைகளுக்கு மேமபட்ட விலையையுடைய பருத்திநூலாடைகளும் அவ்விடத்துள்ளன, எந்நிலத்து அரும பொருளும்-எந்நாட்டிலும் கிடைத்தற்கரிய பலபண்டங்களும், பதின் எழு புல வணிகர் மன் இருக்கையும் - திரவிடம ஒழிந்த பதினெழுநிலங்களில் உள்ள வணிகர் நிலைபெற்றிருக்கும் உறைவிடங்களும், அரும் பெறல் வளன எல்லாமும்-பெறுதற்கரிய எல்லாவளங்களும், அவண-அவ்விடத்திலுள்ளன.

பலபண்டங்கள் ஐம்பொறிகள் நுகர்ச்சிக்குரிய பொருள்கள். அவை - ஏனை நாடுகளில் இன்மையால் எந்நிலத்தரும் பொருளெனவும், பதினேழுநிலங்களிலுள்ள வணிகர் - தத்தம் நிலத்திலுள்ள பொருள்களை வருவித்து விலைப்படுத்தற்கும் இங்குள்ள அரியபொருள்களைத் தத்தம்நிலங்களில் பயன்படுத்தற்கும் என்றுமிருத்தலால்,

பதினெழுபுலவணிகர் மன்னிருக்கையும் எனவும், பொன்னுகரமுதலிய பலசெல்வங்களும் உளவாதலால் அரும்பெறல்வளனெலா மெனவுங் கூறினர். திரவிடங் கூடிய பதினெண்ணிலங்களையும் முன்னோர்க் கூறியிருக்கின்றோம் ஆங்குக்காண்க.— பதினெழு நிலங்களிலும் இத்திராவிடநிலமாகிய மதுரை சிறந்ததெனப் போதரலால் இது உதாரவணி. பட்டு-பருத்தி. ஆடையாகிய காரியத்தின்மே னிற்றலால், கருவியாகுபெயர்கள். எக்கிலத்து நும்பொருள், அரும்பெறல்வளனெலாம் இவற்றின் இறுதியில் எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன. (௯௩)

மரகதத்திரளம்மிகள்வைரவாளுலக்கை
யுரலகள்வெள்ளியாலடுப்பகில்விறகுபனிநீ
ரரிசிமுத்தழல்செம்மணியடிசில்பொற்கலமா
மெரிபொருள்வினைநிகராடியவிளையாடுவர்சிறுமகளிர்.

(இ-ள்) இவர் சிறு மகளிர் - இவ்வணிகர்களது சிறுமியர்கள், மரகதத்திரள் அம்மிகள் - மரகதமணிகளால் அம்மிகளும் குழவிகளும், வைரம் வாள் உலக்கை உரலகள் - வைரமணிகளாற்செய்த உலக்கைகளும் உரலகளும், வெள்ளியால் அடுப்பு - வெண்பொன்னாலாய அடுப்புகளும், அகில் விறகு - அகிற்கட்டையே விறகும், பனி நீர் உலை - பனிநீரே உலைக்கும், முத்து அரிசி - முத்தே அரிசியும், செம்மணி அழல் - செய்ய மணிகளே நெருப்பும், பசும்பொன் அடிகலன் பிறவும்- விளங்குஞ் செம்பொனாலாய சமைக்கும் பாத்திரங்கள் முதலியனவுமாக, இழைத்து ஆடுப - அமைத்து விளையாடுவார்கள்.

"ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே" என்றமையால் அம்மிகள் தமக்கினமாயுள்ள குழவிகளையுங் கொண்டன. உலக்கை யுரல்கள் அம்மிவினையில் வந்த உம்மைத்தொகையாதலால் ஈற்றில் விகுதி வந்தது. (௯௪)

செயிரறத்தீர்ந்தசெம்பொன்னிற்றிண்ணிலைக்கதவம்
வயிரத்தாழுடைத்தவர்கடைவாயிலுமென்றா
லயிரறத்தீர்ந்தபேரறிஞருமவர்தஞ்செல்வத்
தியலிறுத்திம்மெனவரையறுத்திசைப்பதெவனோ.

(இ-ள்.) அவர் கடை வாயிலும் - அவ்வணிகரது மாட்டின் கடைவாயிலும், செயிர் அறத் தீர்ந்த செம் பொன்னின் திண்ணிலை கதவம் - குற்றத்தினின்று நீங்கிய செவ்விய பொன்னிற் செய்த வலிமையான நிலையையுடையகதவு, வயிரம் தாழ் உடைத்து என்றால் - வயிரத்தாற்செய்த தாழ்க்கோலை யுடையது என்று சொல்லப்படுமானால், அயிர் அறத் தீர்ந்த பேர் அறிஞரும் - ஐயத்தினின்று நீங்கிய பேரறிவினை யுடையவரும், அவர் தம் செல்வத்து இயல் இறுதி இம் என வரையறுத்து இசைப்பது எவன் - அவ்வணிகரது செல்வத்தின் அளவு இவ்வளவினதென வரையறை செய்து சொல்வது எப்படி (முடியாது என்றபடி.)

பொன்களுட்சிறந்த சாம்புநதத்தாற் செய்யப்பட்டுளதென்பார் செயிரற்றீர்ந்த செம்பொன்னினெனவும், புலப்படாத அரிய பொருள்களையும் அளவுசெய்யுங் கூரிய அறிஞரென்பார்-அயிரற்றீர்ந்த பேரறிஞரெனவும், கடைவாயிலுள்ள நிலையுங் கதவுந் தாழக்கோலும் பொன்னாலும் வயிரத்தாலும் செய்யப்பட்டுளவாதலால் அவ்வணிகரது புலப்படும் பொருள்களும் அவர்களால் வரையறைசெய்தற்கரிய வென்பார் இசைப்பதெவனோ எனவுங் கூறினார்.

பொன் - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புநதம் என நால்வகைப்படும். உம்மை இரண்டனுள் முன்னது இறந்தது தழீஇய உயர்வுசிறப்பு. பின்னது உயர்வுசிறப்பு. இசைப்பது என்பதனிறுதியினின்ற ஐ - சாரியை. (௯௫)

எரிக்குறும்பொறியனையசெம்மணிசுடரெறிபொன்
வரிசுரும்புநேர்மரகதமுத்துவாள்வைரந்
தெரிப்பருந்துகிர்சிந்தினசெல்லுநாளொன்றுக்
கரிப்பர்கையகப்புடுவனவாயிரத்திரட்டி.

(இ-ள்.) சிந்தின-(வணிகர்வீதியிற்) சிந்திக்கிடக்கும் பொருள்கள், எரி குறும் பொறி அனைய செம்மணி - சிறிய தீப்பொறியை யொத்த மாணிக்கங்களும், சுடர் எறி பொன - ஒளியைவீசும் பொற்கட்டிகளும், வரி சுரும்பு நேர் மரகதம்- வரிகளையுடைய வண்டுகளையொத்த மரகதங்களும், முத்து வாள் வைரம் தெரிப்பு அரும் துகிர் - முத்துகளும் ஒள்ளிய வைரங்களும் விலையளத்தற்கரிய பவளங்களுமாம், அரிப்பர் செல்லும் நாள் ஒன்றுக்கு கை அகப்படுவன ஆயிரத்து இரட்டி - 'அரிப்பாளாகள் (அரிகருவியால்) அரிக்கச்செல்லும நாள்களுள் ஒவ்வொருநாளுக்கும் அவர்கள் கையில் அகப்படும் பொருள்கள் ஒவ்வொருவகையிலும் இரண்டாயிரங்களாம்.

குறுமை-சிறுமை; சிந்தின-அகப்படுவன் வினையாலணையும்பெயர்கள். (கூகூ)

பாயதொன்மரப்பறவைபோற்பயன்கொள்வான்பதினெண்
டேயமாந்தருங்கிளந்தசொற்றிரட்சிதான்றூய
மாயைகாரியவொலியன்றிவான்முதற்கருவி
ஞயகாரியவோசையேயாய்கிடந்தன்றே.

(இ-ள்) பாய தொன்மரம் பறவை போல் - (கிளைமுதலியவற்றால்) பரந்த ஆலமரத்தி லுள்ள பழங்களைக் கொள்ள வந்து கூடிய பறவைகளைப்போல, பயன் கொள்வான பதினெண் தேய மாந்தரும் - (கடைவீதியிலுள்ள) பயனைக் கொள்ளக் கூடிய திரவிடம் உள்ளிட்ட பதினெண்ணிலத்துமனிதர்களும், கிளந்த சொல் திரட்சிதான் -'தம்முள) பேசுகின்ற சொல்லோசைகளின் கூட்டமானது, தூய மாயை காரிய ஒலி யன்றி-சுத்தமாயையின் காரிய ஒலிபோல் அல்லாமல், வான் முதல்கருவின் ஆய காரிய ஓசையே ஆய் கிடந்தனறு - ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூத காரணங்களால் உண்டாகிய காரிய வோசையேயாகி யிருந்தது.

சுத்தமாயாகாரியவொலி அக்கரங்களின்வடிவாய்ப்பொருள்பயப்பது. கடைவீதியிலெழுந்த பதினெண்ணிலத்துச் சொல்லோசை புறத்திற் கேட்போருக்குப் பொருள்பயத்தலின்மையால் மாயை காரிய வொலியன்றி எனவும், ஆகாயம் சத்த வடிவாயிருத்தலும் வாயு விறுவிறெனலும், தேயு சடசடெனலும், அப்பு சலசலெனலும், பிரிதிவு கிண்ணெனலும் ஆகிய வோசை பொருள்பயக்கும் அக்கரவடிவன்மையால் வான்முதற் கருவினுய காரியவோசையேயாய்க்கிடந்தன்று எனவுங் கூறினார்.

ஓசையினிறுதியில் தேற்றேகாரந் தந்தமையால் போலவென்னும் உவமையுருபுவருவித்தாம். மாயை காரியவொலி என்பதை "மொழிக்காரணமா காதகாரியவொலி, எழுத்ததுமுதல்சார் பெனவிருவகைத்தே" என்னும் இலக்கணவிளக்கச் சூத்திரத்தாலுணர்க. (கூஎ)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமேழுலோகமும்பிறவும்
வழுவில்வேறுபல்கலைகளுமரபுளிவகுத்துத்
தழுவிவேண்டினர்தாங்கொளத்தக்கவாபகார
வழிவிலாமறைபோன்றனவாவணவீதி.

(இ-ள்.) ஆவணவீதி - வணிகர் கடைவீதி, ஒழிவு இல் வேறு பல் பொருளும் - நீங்குதலில்லாத வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பலபண்டங்களையும், ஏழ் உலோகமும் - பொன் வெள்ளி முதலிய எழுவகை யுலோகங்களையும், பிறவும் - பித்தளை முதலியவற்றையும், வழுவு இல் வேறு பல் கலைகளும் - குற்றமில்லாத வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பலவாடைகளையும், மரபு உளி வகுத்து - வரிசையாற்பரப்பி, தழுவி வேண்டினர் தாம் கொள்ள - விரும்பிவந்து வாங்குவோர்வாங்க, தக்க ஆறு பகரா- தக்கபடி விலைகூறுதலால், ஒழிவு இல் வேறு பல் பொருளும்-ஒழிதலில்லாத அறமுதலாக வேறுபட்ட பல வுறுதிப்பொருள்களையும், ஏழ உலோகமும் - எழுலகங்களினியல்புகளையும், பிறவும் - ஏனையவிடங்களினியல்புகளையும், வழுவு இல் வேறுபல் கலைகளும் மரபு உளி வகுத்து - குற்றமில்லாத வெவ்வேறுவகைப்பட்ட அறுபத்து நான்குகலைகளையு முறையால் வகுத்து, தழுவி வேண்டினர் தாமகொள்ள-(தன்னை) விரும்பிவந்தடைந்தவர்கள கைக்கொள்ள, தக்க ஆறு பகரா (அவரவர்கள் அறிவிற்குத் தக்கபடி பொருள்களைப் புலப்படுத்தி) அழிவு இலாத மறை போன்றன-என்றும் நிலைபெற்ற வேதத்தை ஒத்திருந்தன.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கும் மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயக்கும்பொருள்களாதலால் பொருள் என்றதற்கு உறுதிப்பொருள்கள் என்றும். உளி மூன்றும் வேற்றுமை யுருபு. இது அவிரோதச் செம்மொழிச் சிலேடையணி. (௯௮)

திக்கெலாம்புகழ்மதுரையைச்சிவபுரமாக்கி
முக்கணாயகனரசுசெயமுறையினுக்கேற்பத
தக்கதோழனோடளகைமாநகருறைதயக்க
மொக்குமந்நகர்வாணிகருறையுள்சூழ்நியமம்.

(இ-ள்.) முக்கண் நாயகன் - திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான், திக்கு எல்லாம் புகழ மதுரையை சிவபுரம ஆக்கி-எட்டுத்திக்குகளும் புகழாநின்ற மதுரையைச் சிவபுரமாகச்செய்து, அரசு செய முறையினுக்கு ஏற்ப - அரசியல் செய்த முறைமைக்குப் பொருந்த, தக்க தோழனோடு அளகை மாநகர் உறைதயக்கம - அவ்விறைவனுக்குத் தகுதியான குபேரனாகிய தோழனோடு அளகைமாநகரம அம்மதுரையின் அருகில் வந்திருக்குந் தோற்றத்தை, அந்நகர் வாணிகர் உறையுள் சூழ் நியமம் ஒக்கும் - அம்மதுரை நகரில் வணிகருறைவிடத்தைச் சூழ்ந்த கடைவீதிகள் ஒத்துத் தோன்றும்.

சிவபெருமான் சவுந்தரபாண்டியனாய அரசியல்செய்தகாலத்து அம்மதுரை சிவபுரமெனப் பேர்பெற்றதென்பார். மதுரையைச சிவபுரமாக்கி எனவும், தான் வந்து அரசியல் செய்தகாலத்துத் தனது தோழனோடு அவனது நகரமும் வந்திருந்ததென்பார். அந்நகர் வாணிகருறையுள் சூழ் நியமம அளகைமாநகருறைதயக்கமொக்குமெனவுங் கூறினர். சிவபுரத்திற்கும் அளகைநகருக்குஞ் சம்பந்தத்தைக் கூறுதலால் தகுதியணி. (௯௯)

மன்னவர்வீதி.

ஒற்றையாழியானுலகிருளொதுக்குமாபோலச்
செற்றநேமியாற்கலியிருடின்றுகோலோச்சி
மற்றடம்புயவலியினுண்மாறடுசீற்றக்
கொற்றமன்னவர்விழுக்குடிக்கோமறுகுறைப்பாம்.

(இ-ள்.) ஒற்றை ஆழியான் உலகு இருள் ஒதுக்கும் ஆறுபோல - ஒருருள் பூண்ட தேரையுடைய சூரியன் உலகிலுள்ள புறவிருளை யோட்டும்வகைபோல, செற்றம நேமியால் கலி இருள் தின்று கோல் ஓச்சி - (தீயோரிடத்துக்) கோபத்தையுடைய ஆக்கினைசக்கரத்தினால் (தமது குடைநிழலின்கீழ் வாழும் குடிகளிடத்துள்ள) துன்பமாகிய இருளை யொழித்து (மநுநூலின்படி) முறைநடாத்தி, மல் தடம் புய வலியினால் மாறு அடு சீற்றம் கொற்றம் - மற்போர்புரியும் பெரிய தோள்வலிமையினால் பகைவரைக் கொல்லுங்கோபத்தையும் வெற்றியையுமுடைய, மன்னவர்விழுக்குடி கோமறுகு உரைப்பாம் - அரசர்களுடைய மேம்பட்டகுடியிலுள்ளோர் வசிக்கும் இராஜவீதியின் தன்மையைச் சொல்லுகின்றோம.

கோல் தன்போலச் செவ்விதாகிறகும் முறைமே னிற்றலால் உவமையாகு பெயர். தம்மாலும் தமது பரிசனத்தாலும கள்வராலும் பிறவுயிர்களாலும் குடிகளுக்கு வருந் துன்பத்தை அரசர்கள் ஒழிக்கவேண்டுதலால், செற்றநேமியால் கலியிருடின்று எனவும், அத்துன்பங்களினும் பெருந்துன்பம் விளைப்பவர் பகைவராதலால் மாறடுசீற்றமெனவுங் கூறினார். பெரியபுராணத்தில்.

"மாநிலங்காவலனாவான்மன்னுயிர்காக்குங்காலைத்
தானதனுக்கிடையூறுதன்னாற்றன்பரிசனத்தால்
ஊனமிகுபகைத்திறத்தாற்கள்வரானுயிர்தம்மால்
ஆனபயமைந்துந்தீர்த்தறங்காப்பானல்லனோ" எனவருதல்காண்க. (௭0)

தரங்கவேலைகடம்மையேதாளுறப்பிணித்துத்
துரங்கமாவெனத்தொகுத்தமந்துரைபலவருவி
யிரங்குமோரறிவுயிர்வரையாவையும்பெயர்த்து
மரங்கொல்யானைபோற்பிணித்தகூடம்பலமன்னோ.

(இ-ள்.) தரங்கம வேலைகள் தம்மையே தாள் உற பிணித்து துரங்கம் மா என தொகுத்த மந்துரைபல - அலைகளையுடைய வேழுசமுத்திரங்களையும் கால்களிற் பொருந்தக் கட்டிக் குதிரைகள்போலக் கூட்டங் கூட்டமாகத் தொகுத்திருக்கிற இலாயங்கள் பலவுள்ளன, அருவி இரங்கும ஓர் அறிவுயிர் வரை யாவையும் பெயர்த்து மரம் கொல் யானைபோல பிணித்தகூடம் பல - அருவிகள் ஒலிக்கும் ஓரறிவுயிர்களாகிய மலைகளெவற்றையும அடியோடு பேர்த்துக் கட்டுத்தறியை முறிக்கும் யானைபோலக் கட்டிய யானைக்கூடங்கள் பல உள்ளன.

அலைகளைக் குதிரைகளாகவும குதிரையின்பரப்பைக் கடல்களாகவும் உருவகஞ்செய்து குதிரைகளைப்போல எனவும், மதத்தை யருவியாகவும், மலைகளை யானைகளாகவும் உருவகஞ்செய்து யானைபோலெனவுங் கூறுதல் உவமஉருவகவணி. வேலைகளென்றமையால் எழுசமுத்திரங்களும் வெவ்வேறு நிறம்பெற் றிருத்தல்போல வெவ்வேறு நிறம்பெற்ற குதிரைகள் எனக்கொள்க. (௭௧)

மழுக்கள்வச்சிரங்கார்முகம்வாளிமுக்குடுமிக்
கழுக்கள்சக்கரமுடம்பிடிகப்பணநாஞ்சி
லெழுக்களுந்தகம்பலகைதண்டிவைமுதல்படையின்
குழுக்களோடிகல்விந்தைவாழ்கூடமும்பலவால்.

(இ-ள்.) மழுக்கள் வச்சிரம் கார்முகம் வாளி - மழுவாயுதங்களும் வச்சிராயுதங்களும் வில்லுகளும் பாணங்களும், முக்குடுமி கழுக்கள் சக்கரம் உடம்பிடி கப்

பணம் நாஞ்சில் - மூன்று தலைகளையுடைய சூலாயுதங்களும் சக்கரங்களும் வேல்களும் கைவேல்களும் கலப்பைகளும், எழுக்கள் நாந்தகம் பலகை தண்டு - வளைதடிகளும் வாளாயுதங்களும் கேடகங்களும் தண்டாயுதங்களுமாகிய, இவை முதல் படையின் குழுக்களோடு இகல் விஞ்ஞை வாழ் கூடமும் பல - இவை முதலிய ஆயுதக்கூட்டங்களோடு போர்செய்யுந் தார்க்கை வாழும் ஆயுதசாலைகளும் (அரசர்வீதிகளிற்) பலவுள்ளன.

இவை போர்செய்தற்குரிய கருவிகளாதலால் இகல் எனவும், தார்க்கையின் தானம் ஆயுதசாலைகளாதலால் விஞ்ஞைவாழ் கூடமெனவுங் கூறினர். (௭௨)

தொளையகல்லைமாலெனக்கொண்டுசுழற்றியுஞ்செந்தா
ளளையும்யானைபோறபாய்ந்துமல்லாற்றியுமாறறல்
விளையவாளொடுகேடகம்வீசியும்வென்றி
யிளையராடமர்பயில்வனவெண்ணிலாக்கூடம்.

(இ-ள்.) தொளைய கல்லை - தொளையையுடைய கல்லை, மால் என கொண்டு - திருமால் கோவர்த்தனகிரியைக் கையிலேந்தியதுபோலக் கையிலேந்தி, சுழற்றியும் - அதனைச் சக்கரஞ் சுழறறுவதுபோலச் சுழற்றியும், செந்தாள் அளையும் யானைபோல் பாய்ந்து மல் ஆற்றியும - செந்தாளிற புரண்டு கலநத யானைகளைப்போலச் செந்நிலத்திற பாய்ந்து மற்போரசெய்தும, ஆறறல்விளைய வாள் கேடகம் வீசியும் - வலிமை விர்த்தியாக வாளையும கேடகத்தையும பற்றி யொருவர்மேலொருவர்வீசியும், வென்றி இளையர் ஆடு அமர் பயில்வன எண் இலாத கூடம் - வெற்றியையுடைய இளைஞர்கள் போர்த்தொழில் பயிலும் இடஙகளாகிய அளவில்லாத கூடங்கள் பலவுள்ளன.

பயில்வன என்னும் வினைமுற்று நிலப்பொருண்மேனின்று பெயராயிற்று. அமர் பயில்வன எண்ணிலாக்கூடம பொதுபபெயரை விசேடித்து நின்ற இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. இது தொக்குநின்ற பல வெனறும பயனிலையைக் கொண்டுமுடிந்ததாகக்கொளக. பயில்வன என்னும் வினைமுற்றைப் பெயரெச்சமாககிப பயிலு மெண்ணிலாக்கூடம் எனககொள்ளலும் ஒனறு. (௭௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசவிர்நீலமாடஞ்செமமணிசசென்னிமாடங
காசறுகனகமாடஞ்சநதிரகாந்தமாட
மாசறவிளஙகுமின்னமாடநீண்மாலைகூடற்
பாசிழைமடந்தைபூண்டபன்மணிக்கோவையன்ன.

(இ-ள்.) தேசு அவிர் நீலம் மாடம் செமமணி சென்னிமாடம் - ஒளிவிளங்கும் நீலரத்தினத்தாற் கட்டிய வீடுகளும் செவநத இரத்தினங்களாற்கட்டிய சிகரங்களையுடைய வீடுகளும், காசு அறு கனகம் மாடம் சநதிரகாந்த மாடம் மாசு அற விளங்கும் - குற்றமற்ற பொன்னாற்கட்டிய வீடுகளும் சநதிரகாநதக் கற்களாற கட்டிய வீடுகளும குற்றமற விளங்காநிற்கும், இன்ன மாடம் நீள் மாலை - இவ்வீடுகளின் நீண்ட வரிசைகள், கூடல் பாசு இழை மடந்தை பூண்ட பன்மணி கோவை அன்ன - மதுரைநகரமென்னும் பசும்பொனனாற் செய்த ஆபரணத்தை யணிந்த பெண்ணனவள் அணிந்த பலரத்தினங்கள் கோத்த கோவையையொத்திருந்தன.

நீலமாட முதலாகிய மாடங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றிருத்தலால் பன்மணிக் கோவை யன்ன என்றார். இன்ன சுட்டுத்திரிபு. (௭௪)

விளையகல்கதுப்பினல்லார்வீங்கிளங்கொங்கைபோழ்ந்த
வளையகன்மார்பமன்றிவடுப்படார்தமக்கன்பில்லா
ருளையகன்மானவாற்றலொழுகுவார்பலகையொள்வாட்
களையகல்விஞ்சைவீரர்கணம்பயில்காட்சித்தெங்கும்.

(இ-ள்.) எங்கும் - எவ்விடத்தும் அவ்வரசர்வீதி, விளை அகல் கதுப்பின் நல்லார் வீங்கு இளம் கொங்கை போழ்ந்த வளை அகல் மார்பம் அன்றி வடுப்படார்-வாசமிக்க கூந்தலையுடைய பெண்கள் பருத்த இளமைதங்கிய தனங்கள் பிளந்த மலைபோலப் பரந்த மார்பத்தில் அவ்வடுக்களன்றிப் பகைவர் ஆயுதங்களால் வடுப்படாதவர்களும், தமக்கு அன்பில்லா - தம்முயிர்மேல் அன்பில்லாதவர்களும், உளையகல் மான ஆற்றல் ஒழுகுவார் - புகழ்மிக்கமான வழியில் நடப்பவருமாகிய, பலகை ஒள் வாள் களை அகல் விஞ்சை வீரர் கணம் பயில காட்சித்து-கேடகத்தையும் ஒள்ளிய வாளையும்பற்றி வீசும் வரமமிகுந்த வித்தையில் வல்ல வீரர்கூட்டம்பயிலும் காட்சியையுடையது.

சுத்தவீரர்களுக்கு வடுப்படல் முன்பன்றிப் பின்பில்லாமையால் மார்பமன்றி வடுப்படார் என்றார். கம்பராமாயணம் - ஆரணியகாண்டம் - கரன் வதைப்படலத்தில்.

"செம்புகாட்டியகண்ணிணைபாலெனத்தெளிநீர்
வெம்புகாட்டிடைநுழைதொறும்வெரிநுறப்பாயந்த
கொம்புகாட்டுதிரோதடமாரிடைகதறித்த
அம்புகாட்டுதிரோகுலமங்கையாக்கம்மா" என்னுஞ்செய்புளாலுணர்க.

நாமும் உயிரும் வேறல்லாமையால், தமக்கு அன்பில்லார் என்றார் - கு - உருபுமயக்கம். சுத்தவீரர்கள் மார்பிலுள்ள வடுக்களை அதுதமக்குரிய மகளிர் கொங்கையின் வடுக்களன்றி ஏனைய வாயுதவடுக்களன்றெனக் கூறியது ஒழித்துக்கூட்டணி-இதனை வடநூலார் பரிசங்கியாலங்காரம் என்பர். (எ௫)

மின்னைவாளென்னவீசிவீங்குகார்தம்மிற்போரூண்
டென்னவான்மருப்புநீட்டியெதிரெதிர்புதையக்குத்தி
யன்னவாறென்னவாயவிட்டதுவெனச்செந்நீர்சோரப்
பொன்னவாமகன்றமார்பர்பொருகளிறூட்டுவார்கள்.

(இ-ள்.) வீங்குகார் மின்னைவாள் என்ன வீசி தம்மில் போரூண்டால் என்ன-சூல்முதிர்ந்த மேகங்கள் மின்னல்களை வாள்கள்போல வீசித் தம்முள்போர்செய்தாற்போல, பொருகளிறு வான்மருப்பு எதிர் எதிர் நீட்டி புதையக்குத்தி - போர்செய்யும் யானைகள் பெரியதந்தங்களால் தம்முள் எதிரெதிரேநீட்டி உடம்பிற புதைபடக்குத்தி, அன்னவான என்ன வாய விட்டு-அந்தமேகங்கள் முழங்குவதுபோல முழங்கி, அது என செந்நீர் சோர - அம்மேகங்களபொழியுந் தாரைகள்போல உதிரத்தாரைகள்பொழிய, பொன் அவாம் அகன்ற மார்பர் ஆட்டுவார்கள் - திருமகள்விரும்பும் பரந்தமார்பையுடைய வீரர்கள் அவற்றைப்போர்புரிவிப்பார்கள்.

அன்ன சுட்டுத்திரிபு. (எ௬)

தூண்டுவாருளமுந்தங்கள்பின்னிடத்துவக்குண்டூர்த்துத்
தாண்டுமாறெற்றையாழித்தேரினுந்தள்ளித்துள்ளப்
பாண்டில்வாய்ப்பசும்பொன்றேயப்பார்மகண்முதுகுகீண்டு
சேண்டிசைபோய்மடங்கச்செல்வத்தேர்நடத்துவார்கள்.

(இ-ள்.) தூண்டுவார் உளமும் தங்களபின்னிட துவக்குண்டு ஈர்த்து தாண்டுமான்-செலுத்தும் பாகருடைய மனவேகமுந் தங்கள்வேகத்துக்குப் பிற்பட்டொழிய நகர்த்திறகடடுபபட்டு இழுத்துச்செல்லும குதிரைகள், ஒற்றை ஆழி தேரினும் தள்ளி துள்ள-சூரியனுடைய ஒருருளாபூண்ட தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளைப்பார்க்கினும் விரைந்துதுள்ளவும், பாணடில்வாய பசும்பொன் தேய-உருளிற்பொருந்திய பொற்கட்டுதேயவும, பாரமகள் முதுகு கிணடு சேண் திசை போய் மடங்க-நிலமகளது முதுகுகிழிபடத திகிரின் அநதமட்டுஞ்சென்று திரும்பவும், செல்வம் தேர் நடத்துவார்கள்-எல்லாச்சிறப்புமவாய்ந்ததேர்களை (ஒருபால்)அரசர்கள் செலுததுவார்கள்.

சேண தூரமாகையால் திசையினநதமென்றும். தேர்குதிரைகளைவிடாதுநிற்றலின் விடாத ஆகுபெயா. கிண்டு செயவெனெச்சத்திரிபு. (எஎ)

மைந்தர்தந்நெருக்கிற்சிந்துகலவையுமகளிர்கொங்கைச்
சந்தமுங்கூந்தல்சோர்ந்ததாமமுஞ்சிவிறிவீசுஞ்
சிந்துரப்பொடியுநாறத்தேனொடுமெழுந்துசெந்நா
ளந்தரவயிறுதூர்ப்பவம்பரிநடத்துவார்கள்.

(இ-ள்.) மைந்தர்தம நெருக்கில் சிந்து கலவையும - (ஒதுக்கிடமபெறாது) நெருங்கிய ஆடவர்களது நெருக்கத்திற்சிந்திய கூட்டுவாசங்களும, மகளிர் கொங்கை சந்தமும கூந்தல் சோர்ந்ததாமமும் - பெண்களது கொங்கையினின்றும புலர்ந்துசிந்திய சந்தனமும் அவரது கூந்தலினின்று சோர்ந்தமாலையின்மகரந்தங்களும், சிவிறிவீசும சிந்துரபபொடியும - துருத்தியால நீரொடுகலந்துவீசிய சிந்துரப்பொடிகளுமஆகிய, செநதூள தேனொடும நாற எழுந்து-செந்தூள்கள தேனொடுங்கமழ மேலெழுந்து, அந்தரம் வயிறு தூர்ப்ப அம்பரி நடத்துவார்கள - ஆகாயத்தின்வயிற்றை நிரம்பத்தூர்க்குமபடி பகைவரைக்கொல்லுங் குதிரைகளை இளைஞர்கள் நடத்துவார்கள்.

அரசர்வீதிகளிலுள்ள புழுதிகள் கலவைமுதலியனவென்பார்- கலவைமுதலியனவற்றைச் செந்தூள என்றார், மாலை தன்பொருளினவேறலலாத பொருளாகிய மகரந்தத்தின்மேணிற்றலால விடாத ஆகுபெயா. (எஅ)

தம்முயிர்க்கிரங்காராகிச்செருக்கொடுமானமீர்ப்பத்
தெம்முனையெதிர்ந்தாராறுஞ்செருவெனக்குருதிச்செங்கேழ்க்
கொய்ம்மலர்க்குடுமிச்சேவல்கோழிளந்தகர்போர்மூட்டி
வெம்முனைநோக்கிநிற்பார்வேறவற்றூறுநோக்கார்.

(இ-ள்.) தம் உயிர்க்கு இரங்கார் ஆகி - தமது உயிர்மேல இரக்கமிலராகி, செருக்கு ஒடு மானம் ஈர்ப்ப - வீரச்செருக்கோடு மானமும் நின்றுதள்ள, தெவ் முனை எதிர்ந்தார் ஆற்றுஞ் செருவென - பகைவர்செய்யும் போரிலெதிர்ந்த வீரர்கள் செய்யும்போர்போல, கொய் குருதி செம் கேழ் மலர் குடுமி சேவல் - கொய்த உதிரம்போலும் செந்நிறம்வாய்ந்த பூங்கொத்துப்போன்ற சூட்டையையுடைய சேவற்கோழிகளையும, கோழ இளம தகர் - கொழுமையும இளமையுமுடைய ஆட்டுக்கடாக்களையும், போர் மூட்டி - சண்டைசெய்யப்பொருத்தி, அவற்று ஊறும் வேறும் நோக்கார்-அச்சண்டையால் அவைகளுக்கு விளையும் இடையூற்றையும் உயிர்ச்சேதத்தையும் நோக்காமல், வெம்முனை நோக்கிநிற்பார் - (அவைகள்செய்யும்) கொடியபோர்த்தொழில்களை (இளைஞர்) பார்த்து நிற்பார்கள்.

போர்பெறுதவிடத்து வாடிநின்று போர்பெற்றவழி, யாவர் தடுப்பினும் நில்லாராதலால் தம்முயிர்க்கிரங்காராகி எனவும், போர்பெறினும் தமது முகத்திலும் மார்பிலும் புண்படாத நாளைப் போர்பெறுதநாளில் வைத்தெண்ணுதல் வீரத்தின்மிகுதியாதலால் செருக்கெனவும், செஞ்சோற்றுக்கடன் கழித்தற்குத் தாம் கூறின வஞ்சினந்தப்பாமல் சாவவல்லோராதலால் மானமெனவும், அவர்போல இச்சேவல்களுந் தகர்களும் தம்முயிர்க்கிரங்காமலும் செருக்கும் மானமும் மேற்கொண்டமையால் ஊறும் வேறும் எனவுங்கூறினர்.

செருக்கு-மறமிகுதி. வேறு-பெரியகாயங்களுக்கு அயலாயுள்ள சாவு.(எக)

பெண்முத்தமனையபேதைச்சிறுமியர்பெருநீர்வையை
வெண்முத்தமிழைத்தசிற்றில்சிதைபடவெகுண்டுநோக்கிக்
கண்முத்தஞ்சிந்தச்சிந்துங்கதிர்முத்தமாலைதட்பத்
தெண்முத்தினகைத்துச்செல்வச்சிறாரகடேருருட்டுவார்கள்.

(இ-ள்.) பெண்முத்தம் அனையபேதை சிறுமியர் - கன்னிப்பெண்களுள் முத்தினையொத்த பேதைப்பருவத்தையுடைய அரசச்சிறுமியர்கள், பெருநீர்வையை வெண்முத்தம் இழைத்த சிற்றில் சிதைபட-பெரிய நீர்மயமாகிய வையையிற்றோன்றிய வெள்ளியமுத்துகளால் கோலிய சிறுவீடுகளைச்சிதைத்தலால், வெகுண்டுநோக்கி கண்முத்தம் சிந்த சிந்தும் கதிர்முத்த மாலைதட்ப - அவர்கள் கோபித்துப்பார்த்துக்கண்கள் முத்துப்போன்றநீர்த்துளிகளைச்சிந்த அறுத்தெறியு முத்துமாலைகள் இடையேவிழுந்து தமது சிறுதேர்ச்செலவைத்தடைசெய்ய, செல்வச்சிறார்கள்-பெருஞ்செல்வத்தையும் பாலபருவத்தையுமுடைய அரசச்சிறுவர்கள் (அதனைநோக்கி) தெண்முத்தினகைத்து-தெள்ளியமுத்தைப்போலப் புன்னகையரும்பி, தேர் உருட்டுவார்கள்-சிறு தேரையுருட்டிச் செலுத்துவார்கள்.

சிறுமியர்கோலிய சிற்றிலினவழியே சிறுவர்கள் சிறுதேருருட்டிச்செல்ல அச்சிறுமியர் கோபித்தறுத்தெறிந்த முத்துமாலை இடையேவிழுந்து தடைசெய்தலைநோக்கிப் புன்னகையரும்பிமீளவுஞ்செலுத்துவார்களென இதனாற்கூறப்பட்டது

பெண்களுள் சிறந்தவடிவினரென்பதுதோன்றப் பெண்முத்தமனைய எனவும், அவர்பேதைப்பருவத்தினரென்பதுதோன்றப் பேதைச்சிறுமியர் எனவும், அவர்கள் அரசச்சிறுமியர்களென்பதும் விளையாட்டு இஃதென்பதுந்தோன்ற வெண்முத்தமிழைத்த சிற்றில் எனவும், பருவத்தின் அறியாமை மிகுதிதோன்ற வெகுண்டுநோக்கிக் கண்முத்தஞ்சிந்தும் கதிர்முத்தமாலை எனவும், அரசர்கள் சிறுவரென்பதும் பாலபருவத்தை யுடையவரென்பதுந்தோன்றச் செல்வச்சிறார்கள் எனவும், அப்பருவத்திற்குரிய அறியாமைமிகுதிதோன்றத் தெண்முத்தினகைத்துத் தேருருட்டுவார்கள் எனவுங்கூறினர். சிறுமியரென்னது பேதைச்சிறுமியர் என்றமையால் "ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குறித்தே" என்ற சூத்திரத்தால் பாலச்சிறார் என்றும். பெண்களின்பருவங்கள் ஏழாதல்போல ஆடவர்பருவங்களும் பாலன், மீளி, மறவோன், திறலோன், காளை, விடலை, முதுமகன் என ஏழாம். பெண்கள் பேதைப்பருவத்திற்கும் ஆடவர் பாலபருவத்திற்கும் விளையாட்டிவையென்றல். தொ - பொ-புறத்திணையியல். " குழவிமருங்கினுங் கிழவதாகும் " என்றபுறனடைச்சூத்திரத்திற்குக் "குழவியைப்பற்றிக் கடவுள்காக்க எனவும் பாராட்டுமிடத்துச் செங்கீரையும், தாலும், சப்பாணியும், வரவுரைத்தலும், அம்புலியும், சிற்றிலும், சிறுதேரும், சிறுபறையும்" என நச்சினியார்க்கினியர் கூறியிருத்தல்காண்க. (அ0)

கொடிமுகிறுழாவுமிஞ்சிக்கோநகர்வடகீழ்ஞாங்கர்
முடிமிசைவேம்புநாறமுருகவிழாரும்போந்து
மடிமிசைநாறத்தென்னர்வழிவழியரசுசெய்யு
மிடிமுரசுறங்காவாயிலெழுநிலைமாடக்கோயில்.

(இ-ள்.) முகில் துழாவும் கொடி இஞ்சி கோநகர் வடகீழ் ஞாங்கர்-மேகமண்டலத்தை இடைவிடாது தடவுங்கொடிகளையுடைய மதில்சூழ்ந்த (நகரங்களெல்லாவற்றிற்கும்) அரசாகிய மதுரைநகரத்தின் வடகிழக்குத்திசையின் பக்கத்தில், முடிமிசை வேம்பு நாற-தமது கிரீடத்தின்மேல் வேப்பமலர்மாலைகமழவும், முருகு அவிழ் ஆரும் போந்தும் அடிமிசை நாற-சோழசேரர்கள் தமது கிரீடத்தின்மேலணிந்த வாசமேலடர்ந்த ஆத்திமாலையும் பனம்பூமாலையும் தமதுபாதங்களின் மேற்கமழவும், தென்னர் வழிவழி அரசு செய்யும் இடிமுரசு உறங்காவாயில் எழுநிலைமாடம் கோயில் - பாண்டியர்கள் பாரம்பரியமாய் அரசியல்செய்துவரும் இடிபோலு முரசொலிகண்படாத எழுநிலைமாடங்களையுடைய கோயிலுள்ளது.

பாண்டியர்மரபிற்கு வேப்பமலர்மாலையுரியதாதலால் முடிமிசைவேம்புநாற எனவும், திறைகொண்டிறுக்கவந்த சோழசேரர்கள் தமதுமுடிகள்தோய வணங்குதலால் அடிமிசை ஆரும்போந்து நாற எனவும், காடழித்து நாடாக்கிய குலசேகர பாண்டியன் தானிருந்து அரசுசெய்தற்கமைத்தகோயில் அவன்வழிவந்த பாண்டியர்கள் அரசியல்செய்யும் இடம் அதுவாயிருத்தலின் வழிவழி எனவும், முரசு என்றும் ஒலித்தலால் முரசுறங்கா எனவுங்கூறினார்.

உள்ளது-தோன்றுப பயனிலை. முரசுறங்கா என அஃறிணைப்பொருளுக்கு உறங்கா என உயர்திணைத்தொழிலேற்றிக் கூறியது புனைந்துரை. ஒலித்தலை உறங்காவென்றது குணவணி. (அ௯)

மறையவர் வீதி.

ஆத்திகருண்டென்றோதுமறமுதல்பொருள்கணான்கு
நாத்திகம்பேசும்வஞ்சர்நாவரிகருவியாக
வாத்தனுரைத்தவேதவளவுகண்டுள்ளந்தேறித்
தீர்த்தராய்முத்தீவேட்குஞ்செல்வர்தமிருக்கைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) ஆத்திகர் உண்டென்று ஓதும் அறமுதல் பொருள்கள் நான்கும்- ஆத்திகர் உண்டென்று கூறும் அறமுதலிய உறுதிப்பொருள்கள் நான்கினையும், நாத்திகம் பேசும் வஞ்சர் நா அரிகருவியாக - இல்லையென்றுகூறும் உலகாயதன்முதலிய வஞ்சகருடைய நாக்களை அரியுங்கருவிகளாக, ஆத்தன் உரைத்த வேதம் அளவுகண்டு உள்ளந்தேறி தீர்த்தராய் - சிவபெருமானார் உரைத்தருளிய வேதங்களின் எல்லையைக்கண்டு மனந்தெளிந்து பரிசுத்தமுடையவர்களாய், முத்தீ வேட்கும் செல்வர்தம் இருக்கை சொல்வாம் - ஆகவனீயமுதலிய முத்தீக்களையும் ஓம்புதலாகிய பெருஞ்செல்வத்தையுடைய அந்தணர்களது இல்லங்களின் பெருமையை இனிக்கூறுவாம்.

முத்தீவேட்குமெனப் பாடங்கூறுவாருமுளர். அது வேட்குமென்பதனோடு பொருந்தாமையறிக.

ஆத்திகராவார் - ஒருவனொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் தோன்றிநின்றழிதல் யாவராலுங் கண்கூடாகக்காணப்படுதலின் அதனை இயக்கும்

வினைமுதல் ஒருவனுண்டெனவும், அவ்வாறுதொழிற்படுத்துகை சேதனன்பொருட்டாதலின் ஆன்மாவொருவனுண்டெனவும், அங்ஙனம் புரிகை யாதுகுறித்தோவெனின் ஆன்மாவுக்கு அநாதிபந்தமாயுள்ள மலமொழித்தற்பொருட்டாதலின் மலமொன்றுண்டெனவுங் கூறுவோர்.

நாத்திகம் அவ்வாத்திகரால் உண்டென்று நாட்டிய அறமுதலிய உறுதிப் பொருள்களை இல்லையெனல். நாத்திகராவார்-காட்சியளவையொன்றேயெனவும், நிலம், நீர், தீ, காற்று என்னும் பூதங்கள் நான்கின் புணர்ச்சி விசேடத்தால் தோன்றி அவற்றின்பிரிவால் மாயும் உடம்பினிடத்தே அறிவு மதுவின்கட் களிப்புப்போலவெளிப்படுமெனவும், தேகநீக்கத்தில் நீங்குவதாகிய கரணநீக்கமே அறிவு நீக்கமெனவும், இறந்தவுயிர் பினபிறவாதெனவும், இன்பமும பொருளும் ஒருவனாற்செய்யப் படுவன எனவும், மகளிர் இன்பமே முத்தி எனவுங் கூறுவோர்.

இவ்வாறு கூறுவார் உலகாயதன்முதலிய புன்சமயத்தோராதலின் வஞ்சரெனவும், அவ்வஞ்சரது கூற்றுக்களைத திரியாய்நிகழுங் காட்சியளவிற்குரிய பூதங்கள் உற்பத்திநாசங்களை யுடையனவெனறு அனுமானித்தற கிடஞ்செய்து நிற்றலின் அக்காட்சிபற்றி அனுமானாதியளவைகள் உண்டெனவும, பிருதிவிமுதலிய நான்குபூதங்களின் கூட்டுறவால் படிவநதோன்றி யழியுமல்லது அறிவுதோன்றியழியாதெனவும், தேகநீக்கத்தில் நீஙகுதலாகிய கரணநீக்கமே அறிவுநீக்கமாகக்கொள்ளின சூக்குமதேக கறபனையாகிய கரணம் அறிவனருதலாலும் அவ்வறிவுக்கு மெய்யுணாவு விளங்கித்தோன்றுங்காறும் அது பறறுக்கோடாய நின்று பிறபபிறபபிற படுத்துகையாலும கரணநீக்கம் அறிவுநீக்கம அன்றெனவும், சேதனப்பிரபஞ்சங்கள் முதறொழிறபடுவதுண்மையின் இன்பமும் பொருளும் ஆக்கும ஓர்வினைமுதல் அவ்வாறு முதறொழிற்படாதவனா யிருததல் வேண்டுமெனவும, முத்தியினபமாவது - எபபறறுங் க முன்றவிடத தெய்துவதாயிருத்தலின் அங்ஙன மேலாப்பறறுகளுக்கெலலாம் பெருமபற்றுயப் பிணிககிடஞ்செய்து நிற்கும் பெண்டிர்சிறறின்பம பேரினபமாவ தியாணடெனவும்போந்த வேதுக்களான விதிவாதததால விலக்கவல்லது வேதமாதலின வஞ்சர் நாவரிகருவியாக எனவும், இவவாறு நிலைபெறுதநயலல முதனூலினபகுதி பலபடக்கூறும் வேறறுச்சாதிப்பொருளிறசெலலாது ஒருங்கினசந்துநிறகு முபபொருளகளும் உண்டென்று நாட்டும தன்சாதிப்பொருணமாதநிரைக்கே ஒப்பிலைபெறு தன்மையதாதலின் அதன்பொதுவியல்புநோககாது உபாதானமுதலிய காரணத்திரயஙகளுக்கியல அதனுண்மைபபொருளை அநுமானாதியளவைமுகததாற் காணவேண்டியிருத்தலின் அளவு கண்டு எனவும், அவ்வாறுணர்நது ஐயநதிரிபறச் சிவபெருமானொருவனே பரமபதியெனத்தெளிந்து வேதபாஹியமாயுள்ள சிந்தனைகளிற்றீர்ந்து நிறறலின் உள்ளநதேறித்தீர்த்தராய எனவும், சிவபெருமான் றிருவுருவாகிய முத்திவேட்டலே பெருஞ்செல்வமாதலின முத்திவேட்குஞ் செலவரெனவுஙகூறினர்.

வேட்டும் என்னும பெயரெச்சம் தொழிற்பெயரில்வந்தது. "நின்முகங்காணு மருந்தினேன்" என்பதனாலுணர்க. (௮௨)

முஞ்சிநாண்மருங்கின்மின்னப்பொன்செய்தமுளரிவேய்ந்த
குஞ்சிநான்றசையத்தானைசசொருக்குமுன்கொய்துதூஙகப்
பஞ்சினுண்கலைத்தோன்மார்பும்பலாசக்கோல்கையுந்தாங்கி
யெஞ்சினுன்மறைநூல்கற்போர்கிடைகளேயில்லமெல்லாம்.

(இ-ள்.) முஞ்சிநாண் மருங்கில் மின்ன - முஞ்சிப்புல்லாலாகிய அரைஞாண் இடையில்விளங்கவும்,பொன் செய்த முளரிவேய்ந்த குஞ்சி நான்று அசைய-பொன் னாற்செய்ததையொத்த தாமரைமலர்சூடிய சிகை தொங்கியசையவும், தானை சொருக்கு முன்கொய்து தூங்க-வஸ்திரத்தின் சொருக்கானது முன்புறத்திற் கொய்சகமாய்த்தொங்கவும்,கலைத்தோல் பஞ்சின நாண் மார்பும் பலாசக்கோல் கையுந்தாங்கி-மான்றோல்கட்டியபருத்தியாலியன்ற உபவீதத்தை மார்பிலும் மூண்முருக்கந் தண்டைக்கையிலும் ஏந்தி, எஞ்சில் நான்மறைநூல் கற்போர் கிடைகளே இல்லம் எல்லாம் - குறைவில்லாத நான்கு வேதங்களையும் அறங்கங்களையும் கற்கும் பிரமசாரியர்களிருக்கும் வேதபாடசாலைகளே அந்தணர் வீடுகளெல்லாம்.

முஞ்சி - ஒருவகை நாணற்புல். அந்தணர் மரபிற்குரிய மலர் தாமரையாதலால் பொன்செய்த முளரிவேய்ந்த எனச் சாதியடைதந்து கூறினர். அன்றிப் பிரமசரிய நிலையுடையோர சிவார்ச்சனைக்குரியராதலால் அர்ச்சித்த தாமரைமலரைச் சூடியதெனினும் ஒன்று. முஞ்சிப்புல நாண் அரைஞாணுகக்கொள்ளுதலும மான்றோல் கட்டிய உபவீதத்தையும் மூண்முருக்கந்தண்டை ஏந்துதலும் பிரமசரிய நிலையையுடையோர்க்கு விதியாகையால் முஞ்சிநாண்மருங்கில் மின்னப்பஞ்சி ஞாண்கலைத்தோல் மார்பும் பலாசக்கோல் கையுந்தாங்கி எனக் கூறினர். சூதசங்கிதை - ஞானயோககாண்டம. பிரமசரிய விதியுரைத்த அத்தியாயத்தில.

" தேற்றமுறுநல்லுபநயனஞ்செய்துகொண்டமறைச்சிறுவ
னாற்றன்மிகவுந்தருமவேதவத்தியயனமொருவானுயப்
போற்றும்பலாசேசுவிளமேபோதியேயிம்மூவகையுட்
சாற்றுமகேசாந்தத்தளவோர் தண்டுதாங்கல்விதியாமால். "

" தகடீர்முஞ்சிமேகலைமான் றோறங்குபவீதந்தரித்து " எனவும், அவர்கள் சிவார்ச்சனைக்குரியராதலை அஃ தியாயத்தில்.

" குற்றமகன்றமனத்தினனுய்க் கூடாரரணநீறுக
செற்றபரனையுமையோடு தியானம்புரிந்துபூவாதி
மற்றவுபகரணங்களெல்லாம் வாயப்பத்தேடியபபரமன்
பொற்றபாதமருச்சித்துப போறறிவணககவேண்டுமால்" எனவும் வருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க. (அ௬)

நீவினையந்தணாளர்சிறார்பயில்தெய்வவேத
நாவுருவேற்றக்கேட்டுக்கிளிகளோதவிலும்வேற்றுப்
பூவையும்பயின்றுபுத்தேளுலகுறைபுதுமந்தாரக
காவுறைகிளிகட்கெல்லாங்கசடறப்பயிற்றுமன்றே.

(இ-ள்.) நீவினை அந்தணாளர் சிறார் பயில் தெய்வ வேதம் நா உருவேற்ற கேட்டு கிளிகளோதவிலும - முத்தீவளர்க்குந் தொழிலையுடைய மறையவர் சிறுவர்கள் கற்றற்குரிய தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதங்களைத் தமது நாவால் உருப்போடுதலைக்கேட்டு அங்குள்ள கிளிகளோ சொல்லாநிற்கும், வேறுபூவையும் பயின்று - அக்கிளிகளுக்கு வேறாயுள்ள நாகணவாய்ப் புட்களுங்கற்று, புத்தேள் உலகு உறை புது மந்தாரக்கா உறை கிளிகட்கு எல்லாம் கசடு அற பயிற்றும் - தேவருலகிற்பொருந்திய அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய மந்தாரச்சோலையில் வசிக்குங் கிளிகளுக்கெல்லாங் குற்றமறக் கற்பிக்கும்.

மந்தாரக்கா என்றமையால் "ஒருமொழியொழிதன்னினங் கொளற்குரித்தே" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் சந்தானம், அரிசந்தனம், பாரிசாதம், கற்பகம் என ஏனை நான்கு தருச்சோலைகளிலும் உள்ள கிளிகளுக்கும் எனக் கூட்டிக்கொள்க.()

வேதமுமங்கமாறுமிருதியும்புராணநூலின்
பேதமுநதெரிந்தோராலும்பிறர்மதங்களையவல்ல
வாதமுமதமேறகொண்டுமறுத்தலுநிறுத்தவல்ல
போதமுமுடையோராலும்பொலிந்தனகழகமெல்லாம்.

(இ-ள்.) கழகம் எல்லாம்-(மறையவர்) வீதிகளிலுள்ள பாடசாலைகளெல்லாம், வேதமும் ஆறங்கமும மிருதியும் புராணநூலின பேதமும் தெரிந்தோராலும்-நான்கு வேதங்களையும ஆறங்கங்களையும் பதினெண் மிருதிகளையும் பதினெண் புராணநூறபேதங்களையும ஐயந்திரிபற ஆராய்ந்தறிந்த வல்லோராலும், பிறர்மதங் களைய வல்ல வாதமும்-பிறாகொளகையைப் போக்கவல்லவாதத்தையும், மதமேற்கொண்டு மறுத்தலும் - பிறர் கொள்கைக்கு வுடன்பட்டுத் தாம் பின்பு மறுத்தலையும், நிறுத்தவல்ல போதமும - பிறர் கொள்கைககு உடனபடாளுகித் தம்முடைய கொள்கைகளையே எங்கும நிறுத்தவல்ல அறிவையும், உடையோராலும் பொலிந்தன - உடையவர்களாலும பொலிவுபெற்றிருக்கின்றன.

மதம் - கொள்கை. நான்கு வேதங்களாவன - இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம். அங்கங்களாவன - மந்திரம, வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம, சோதிடம. பதினெணமிருதிகளாவன - மனு, அத்திரி, அவிரிதம், விட்டுணு, யாஞ்ஞுபவற்கியம,உசனம், ஆங்கிரசம், யமம், ஆபத்தம்பம், சமவர்த்தம், காத்தியாயனம, பிரகற்பதி, பராசரம, வியாசம், சங்கலிதம், கௌதமம், சாதான்மம, வசிட்டம். பதினெண்புராணங்களாவன - மச்சியம், கூர்மம், வராகம், வாமனம, பிரமம, வைணவம், பாகவதம், சைவம், இலிங்கம், பௌடிகம், நாரதீயம், காருடம, பிரமகைவாததம, காநதம, மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பிரமாண்டம், பதுமம். இவறறுள் சிவபுராணஙகள பததும், விட்டுணுபுராணங்கள் நான்கும, பிரமபுராணஙகள இரணடும, சூரியபுராணம் ஒன்றும், அக்கினிபுராணம் ஒனறுமாயிருததலின புராணநூலினபேதமென்றார். பிறர்மதங்களையவல்ல வாதம்-புறம், புறபுறம, அகபபுறமாயுளள சமயிகளெல்லாந தததஞ சிறறறிவுக்கு ஏற்பப் புலப்படும ஆசஙகைகளுக்கிடனுகிய மொழிகளை முறறுணாவுடைய முதல்வனுற் கூறப்பட்ட முதனூலாலே மறுததலால் மறுத்தலென்னுமதமும், மதமேற்கொண்டு மறுததல்-அவவவர் மதத்திற்கூறும் பந்தமுத்தி யிலககணஙகளை மேற்கொண்டு பிரமாணம, பிரமேயம், பிரமாதா, பிரமிதி, எனனும் நால்வகை இலக்கணங்களுள் ஒன்றேடொன்று வழுபபடககூறும் விகறபஙகளை எடுத்துக்காட்டி விலக்குதலால் பிறர் தம்மத மேற்கொணடு களைவு என்னுமதமும், நிறுத்தவல்லபோதம் - பிறர் தம்மத.மேறகொண்டு களைந்து சித்தாந்தத்தை நிறுத்துதலால் தனது நிறுத்தலென்னுமதமும் ஆம். (அ௫)

உறிபொதிகரகக்கையரொளிவிடுசெங்கற்றோய்த்த
வறுவையருயிர்க்கூறஞ்சுநடையினரவிச்சைமாள
வெறிசுடர்மழுவாளென்னக்கோவணமார்த்தகோலர்
மறைமுடிவன்றித்தேருமாதவர்மடங்களெங்கும்.

(இ-ள்.) உறிபொதி கரகம் கையர் - உறியிற்பொதிந்த கமண்டலத்தையேந்திய கையையுடையவரும், ஒளிவிடு செங்கல் தோய்த்த அறுவையர் - ஒளிவீசுஞ்

செங்காவியிற்றோய்த்த ஆடையை யுடையவரும், உயிர்க்கு ஊறு அஞ்சும் நடையி னர் - (நிலவுலகில் ஊரும்) எறும்புமுதலிய உயிர்களுக்குவரும் இடையூற்றுக்கஞ்சி (யொதுங்கி நடக்கும்) நடையையுடையவரும், அவிசஞ்சைமான எரிசுடர் மழுவாள் என்ன கோவணம் ஆர்த்த கோலர் - அஞ்ஞானமென்னும் விருட்சங்கெடத் துண்டு படுத்தும் விளக்கத்தையுடைய மழுவாயுதம்போலக் கோவணங் கொய்துகட்டிய தண்டமுடையவருமாகிய, மறை முடிவு அன்றி தேரு மாதவர் மடங்கள் எங் கும்-உபநிடதங்களையன்றி மற்றொன்றை ஆராய்ந்தறியாத பெருந்தவத்தினையுடைய முனிவர்களது மடங்களே அந்தணர்கள் வீதிகளிலெங்குமுள்ளன.

மறைமுடிவு என்றது - ஏகமே எனக்கூறும் பிரமம் அத்துவிதமாயிருக்கு மென்றது. அம்முடிவன்றித் தேருமென்றது - ஏகமே என்ற சொல்லானே பிரமப் பொருள் ஒன்றே எனவும், அங்ஙனம் ஒன்றென்று சுட்டும் பாசபந்தியாகிய ஆன் மா அப்பிரமத்தின் வேறெனவும், அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஒன்றிரண்டெ னப்படுதலின்றி அநந்நியமாய அகரவுயிரன்றி அக்கரங்களில்லை என்றுமுறைபோல ஒன் றாய் வேறாய் உடனாய் நிற்கும் பிரமப்பொருளன்றி இருகூற்றுப் பிரபஞ்சங்களும் இல்லை எனவும், அவ்வேத மகாவாக்கிய சிரவண மனனங்களால் முறைப்படி யாரா ய்ந்து நிதித்தியாசனத்திற்றெளிந்து சமாதிபரராயிருத்தலன்றிப் பரமார்த்தத்தில் ஒன்றென்றும், வியவகாரத்தில் இரண்டுபோலவதெனறும் வாளாமுன்னொடு பின் மலைவு பெறக்கூறும் மாயாவாதிகள் கூற்றுட்படாதவராதலின் மறைமுடிவன்றித் தேருமாதவர் எனக் கூறினார். (அசு)

> அட்டில்வாயப்புகையுமாடத்தகில்படுபுகையும்வேள்வி
> விட்டெழுபுகையுமொன்றிவிரிசுடர்விழுங்கக்கங்குல்
> பட்டதுபலருந்தத்தமபயில்வினையிழக்கநங்கை
> மட்டவிழ்கடுக்கையானகண்புதைத்தநாண்மானுமன்றே.

(இ-ள்.) அட்டில் வாய புகையும் மாடத்து அகில்படு புகையும் வேள்வி விட்டு எழு புகையும் ஒன்றி விரிசுடர் விழுங்க - சமையல் வீட்டிலெழுந்த புகையும் உபரிகைகளில் (பெண்கள் தமது கூந்தலினீரமபுலர்த்த எரித்த) அகிற்கட்டைகளி னின்றெழுந்த புகையும் யாகத்தினின்றெழுந்த புகையும் தம்முட்கலந்து எங்கும் பரந்த வெயிலை விழுங்குதலால், பலரும் தத்தம பயில்வினை இழக்க கங்குல் பட் டது - யாவரும் தத்தமக்குரிய தொழில்களைக் கைவிட்டிருக்க இருள் பரந்ததினம், நங்கை மட்டு அவிழ் கடுக்கையான கண் புதைத்தநாள மானும் - பிராட்டியார் வாச மொடு மலர்ந்த கொன்றை மலர்மாலையையணிந்த சிவபிரானுருடைய திருக்கண் புதைத்த தினத்தை யொக்கும

ஓர்காலத்துத் திருக்கைலையிலுள்ள ஓரிளமரச்சோலையினடுவில் விளங்கும் ஓர் பொன்மண்டபத்தில் சிவபிரானும் பிராட்டியாரும் எழுந்தருளி யிருக்குங்கால த்து அப்பிராட்டியார் ஓர்திருவிளையாடலைக்கருதி அச்சிவபிரானபினவந்து இரண்டு திருக்கண்களையும் புதைக்க, அத்திருக்கண்கள் சூரியசந்திரர்களாதலால் எல்லாவுயி ர்களுந் தத்தமக்குரிய தொழிலைக் கைவிட்டுவருந்த இருளெங்கும் பரக்க அதனை நோக்கி உயிர்கள்மேல் அருள்கூர்ந்து நுதற்கண்திறந்தனர். காந்தபுராணம் - தக்ஷ காண்டம் - ததீசியுத்தரப்படலத்தில்.

> "ஈசனையொருநாள் நம்மை யெழில்பெறுகயிலைக்காவிற்
> பேசலளாடலுன்னிப் பின்வராவிழியிரண்டுந்
> தேசுறுகரத்தாற்பொத்தச் செறிதருபுவனம்யாவு
> மாசிருள்பரந்ததெல்லா வுயிர்களும்வருத்தங்கொள்ள."

" ஓங்குதன்னுதலினுபய ஞெருதனிநாட்டநல்கி
யாங்கதுகொண்டுநாத னருள்கொடுநோக்கியாண்டு
நீங்கருநிலைமைத்தாகி நின்றபேரிருளைமாற்றித
தீக்கிமுதலாஞ்ஞானகருச சிறந்தபேரொளியையீந்தான்."

என வருஞ் செய்யுள்ளாலுணர்க (௮௭)

சைவர்வீதி.

கலிநிலைத்துறை.

தெய்வநீறுமைந்தெழுத்துமேசிதைக்கலனாக
வெவ்வமாசிருவினையுடம்பெடுத்துழலபிறவிப்
பௌவமேழையுங்கடந்தரன்பதமலாககரைசோ
சைவமாதவருறைமடத்தனிமறுகுரைப்பாம.

(இ-ள்.) தெய்வம நீறும் ஐநதெழுததுமே சிதை கலனாக-தெய்வத்தன்மையை யுடைய விபூதியையும் பஞசாக்கரததையுமே பாய்விரித்த மரக்கலமாககொண்டு, எவ்வம மாசு இருவினை உடமபு எடுத்து உழல் பிறவி பௌவம ஏழையும் கடந்து-துன்பத்தைத்தரும் குறறமாகிய நல்வினை தீவினையென்னும இருவினைகளால் சரீரஙகளையெடுததுச்சுழலும் எழுபிறவியாகிய ஏழுகடலையுங்கடநது, அரன பதமலர் கரைசோ சைவ மாதவர் உறைமடம தனிமறுகு உரைப்பாம் - சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரையாகிய முததிககரையையடையும பெரிய சைவதபோதனாகள் வசிககும் மடங்கள் நிறைநத ஒப்பறறவீதியின சிறபபைச்சொல்வாம.

எழுபிறபபாவன-தேவா, மானிடர், விலஙகுகள, பறவைகள், நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, தாபரஙகள. தெயவநீறுமைந்தெழுததுமே சிதைக்கலனாக என உருவகஞ்செய்து கூறினாரேனும் திருநீறதைப்பாயாகவும பஞ்சாக்கரத்தை மரக்கலமாகவும் முறை நிரனிறையாககொள்க. மரக்கலஞ்செல்லுதறகுப பாய்கருவியாதல் போலப் பஞ்சாக்கரஞ்செபிததற்குத திருநீறு கருவியாதலின் அதனைச்சிதை எனவும், இவையே பிறவிக்கடலைக்கடததற்குக் கருவிகளாதலால் சிதைககலனாக எனவும, நல்வினையுந் தீவினைபோலத தத்துவஞானம் நிகழவொட்டாமல் தடைசெய்து நிறறலில் எவவமாசு இருவினையுடம்பெடுதது எனவும, மரககலததால கடல்கடந்து அடைவது கரையாதல்போல இம்மரககலததாற் பிறவிக்கடலைககடந்து அடைவது சிவபெருமான திருவடியாதலால் அரன்பதமலர்க்கரை எனவுங்கூறினர். நல்வினை-வேள்விமுதலியன. திருநீறு ஐநதெழுததுகளால் பிறவிக்கடலைக்கடத்தல்-சூதசங்கிதை - எக்கியவைபவகாண்டம-பஞசாககரமநதிரமுரைத்த அததியாயத்தில்.

" நானம்,பரவுற முக்காலமுஞ்செய்தொண் பூதிதானமும்பணணி " என்பதனும், " பத்தியுடனெப்போதும் பனனிராயிரஞ்செபிப்போன்பாநதபாச, வத்திதனைச்சிவஞானப்பெருநதோணிக்கொடுநீகதி யவிராநநத, முததிநெடுங்கரையடைவன " என்பதனுலுமுணாக.

பாய் மரக்கலமுதலியவற்றை மிகைகுறைவின்றிச் சமனாகச்சொல்லப்படுதலின் அவைவி லொற்றுமை உருவகவணி. (௮௮)

எங்குமீசனைப்பூசைசெய்திகபரமடைவா
ரெங்குமன்பரைப்பூசைசெய்தெழுபிறப்பறுப்பா
ரெங்குமாகமஞ்செவிமடுத்தெதிர்வினைதடுப்பா
ரெங்குநாயகன்வடிவுணர்ந்திருண்மலங்களைவார்.

(இ-ள்.) ஈசனைப் பூசைசெய்து இக பரம் அடைவார் எங்கும்-(ஆன்மாக்கள் தியானித்துய்தற்பொருட்டுச் சகளீகரித்த) சிவபெருமானை விதிவழாமற்பூசித்து இக போகத்தையும் பரபோகத்தையும் அடைபவர்கள் எங்குமுள்ளார், அன்பர்ப் பூசை செய்து எழுபிறப்பு அறுப்பார் எங்கும் - (சிவனுருவேயெனக்கூறும்) அடியாரைப் பூசித்து எழுபிறப்புகளையும் வேரொடுகளையவல்லவர்கள் எங்கும் உள்ளார், ஆகமம் செவி மடுத்து எதிர்வினை தடுப்பார் எங்கும் - ஆகமங்களைக் காதிற்கேட்டு மேல்வரும் ஆகாமியவினையைத் தடுப்பவர்கள் எங்கும் உள்ளார், நாயகன் வடிவுணர்ந்து இருள்மலம் களைவார் எங்கும் - சிவபெருமான் திருவுருவைச்சிந்தித்து ஆணவமலங்களைப்போக்குவோர் எங்குமுள்ளார்.

ஈசனைப்பூசைசெய்து இகபரமடைவார் என்பதற்கு-சிவதருமோத்தரம் பரமதருமாதியியல். "என்றநதியிடயம்புமபத்தாக கிட்டனிம்மையினுஞ்செய்வன" என்பதனாலும், அன்பரைப்பூசைசெய்து எழுபிறப்பறுப்பார் என்பதற்குச் சிவஞானசித்தியார்.

"அறிவரியானறனை'றியவாக்கையாகி யங்கங்கேயுயிர்க்குயிராயறிவுகொடுத்தருளாற், செறிதலினாற்றிருவேடஞ்சிவனுருவேயாகுஞ் சிவோகம்பாவிக்குமத்தாற்சிவனுமாவா, குறியதனாலிதையதத்தேயரனைக்கூடுங் கொள்கையினாலவனுவர்குறியொடுதாமழியு, நெறியதனாற்சிவமேயாயினறிடுவொன்றுனேசத்தாற்றொழுதெழுமினபாசத்தாள்விடவே." என்பதனாலும்,

ஆகமஞ்செவிமடுத்து எதிர்வினைதடுப்பாரென்பதற்கு வந்தஇடத்திற்காண்க.

நாயகன் வடிவுணர்ந்து இருண்மலங்களைவாரென்பதற்கு.

"கண்டசிவன்றனைக்காட்டியுயிருங்காட்டிக கண்ணுகிக்கரணங்கள்காணுநிற்பன, கொண்டரனையுள்ளத்திற்கண்டடிகூடிற்பாசங்கூடாது" என்பதனாலுமுணர்க.

உள்ளார்-தோன்றுப்பயனில்லை. (௮௧)

அழிவிலானுரையாகமமிலக்கமாய்ந்தவற்றுள்
விழுமிதாகியவிதியினுமவிலக்கினுமடியைத்
தழுவுதொண்டர்கண்மைந்தர்கள்சாதகர்பாசங்
கழுவிவீடருள்போதகக்காட்சியர்பலரால்.

(இ-ள்.) அழிவிலான் உரை ஆகமம் இலக்கம் ஆய்ந்து - என்றும் உள்ளானாகிய சிவபெருமானுரைத்தருளிய ஆகமங்களுள் இலட்சம் சுலோகம் ஆராய்ந்து, அவற்றுள் விழுமிது ஆகிய விதியினும் விலக்கினும - அவைகளுள் மேம்பட்ட விதிகளாலும் விலக்குகளாலும், அடியை தழுவுதொண்டர்கள் மைந்தர்கள் சாதகர்-தம் திருவடியைவிடாது சிந்திக்கும் அடியவர்கள் மைந்தர்கள் சாதகர்களாகிய இவர்களுடைய, பாசம் கழுவி வீடு அருள் போதகக் காட்சியர் பலர் - மலங்களைப்போக்கி மோட்சத்தைத்தந்தருளும் ஆசிரியத் திருக்கோலத்தை யுடையவர்கள் அங்குப் பலரிருக்கின்றார்கள்.

ஆசிரியத்திருக்கோலம் சுந்தரவேடந்தரித்தல். அடியைத்தழுவு தொண்டர்கள்-சரியைவழிநிற்போர். மைந்தர்-கிரியைவழிநிற்போர். சாதகர்-யோகத்தின்வழிநிற்போர். விதி - இன்னவை செய்யவேண்டுமென விதித்தல், விலக்கு - இன்னவை செய்யத்தகாதனவென விலக்கல். ஞானசிரியன் இவ்விரண்டினையும் எடுத்துக்காட்டிப்பாசம்போக்கவேண்டுவோனாதலால் விதியினும் விலக்கினும் பாசங்கழுவி வீடருள் போதகக்காட்சியரெனவும், ஆகமங்கள் - இலட்சம் சுலோகம் ஆராய்தல் உத்தம

தேசிகர்க்குரிய இலக்கணமாதலால் ஆகமம் இலக்கமாய்ந்து எனவும் கூறினார். இல ட்சம் சுலோகம் ஆராய்ந்தவன் உத்தமதேசிகனென்றது சிவபுண்ணியத்தெளிவு.

"ஆகமத்திலிருபதனையாயிரநறசுலோகம் அறிந்ததேசிகன் கநிட்டனைமபதி னுயிரநதான், மோகமறவாராய்நததேசிகன் மததிமனேமுறையினுலோரிலக்கமுய ன்றவனுத்தமனே, யேகனமலேசனருள்காமிகமுன்னுக வியம்பியிடுமிருபத்தெட் டாகமததமிஃதே, பாகமிகுசாராசாரமமெனவோரியல்ப படித்துணாநதோனியல கனெல்லாமபடிததுணாபண்டிதனே" எனபதனுலும், தொணடாகள மைந்தாகளா சாதகர் இவாகள சரியை கிரியை யோகததின வழிநிற்போரொனறது. இப்புராணம் வாதவூரடிகளுக் குபதேசிததபடலததில்.

"சரியைவல்லமெயநதொணடருஞ்சம்புவிக்கினிய
கிரியைசெய்யுநனமைநதருங்கிளர்சிவயோகந
தெரியுஞசாதககேளிரும" எனபதனுலுணாக. (கo)

மறைகளாகமம்பொதுசிறபபெனச்சிவன்வகுத்து
முறையினேதியவிதிவிலககுரைகளுமுடிவி
லறையும்வீடுமொன்றிரண்டெனுமபிணக்கறவமைந்த
குறைவிலாசசிவயோகியாகுழாஙகளும்பலவால.

(இ-ள்.) சிவன் மறைகள் ஆகமம பொது சிறபபு என வகுதது-சிவபெருமா ன் வேதங்களைப் பொது எனவும் ஆகமங்களைச் சிறப்பெனவும் வகுத்தருளி, முறை யின் ஓதிய விதி விலககு உரைகளும - அவறறுள முறையாகக்கூறியருளிய விதிவில க்குவாக்கியங்களும், முடிவில் அறையும் வீடும் - அவறறின் முடிவிறகூறிய மோட் சமும், ஒன்று இரண்டு என்னும பிணக்கு அற அமைநத - ஒனறென்னுந்தன்மையும் இரண்டென்னுந்தன்மையுமாகிய மாறுபாடுநீங்கத் திருவருளாலுணர்ந்தமைதிபெ ற்ற, குறைவு இலா சிவயோகியர் குழாங்களுமபல - நிறைநதசிவயோகத்தையுடை யோர் கூட்டங்களும் அங்குப் பலவுள்ளன.

பலபட வுணர்தறகிடஞ்செய்யுஞ் சூத்திரம்போல் நிறறலின் வேதம் பொது எனவும், அவவாறுகாது உணமைப்பொருளைத தெள்ளிதி னுணர்தற்கிடஞ்செய்யும் பாடியம்போல்நிற்றலின் ஆகமம சிறப்பெனவும், இவறறை இந்திரன் முதலியோர் பதங்களில் விருப்புடையோர்களுய்தற்பொருட்டும், சததினிபாதருய்தறபொருட்டு ம சிவபெருமான் வகுத்தருளினமையால் வகுதது எனவும, வேதத்தில் அல்லை அல் லையெனக்கூறும் வாக்கியததில் எஞ்சிநிறகும ஆமெனனும்விதியுரைகளையும், அல்லை அல்லை எனக்கூறும் விலக்குரைகளையும், சிவாகமங்களில் பநதமுத்திகாலததும் அநா திசித்தியமாயுள்ள முப்பொருளும்உண்டெனக்கொள்ளும் விதியுரைகளையும்,இவற்றி ன்வேறுய்ப் பிறர்கூறும்பக்கங்களைவிலக்கும விலக்குரைகளையும் முறையாகக்கூறி னமையால்முறையினேதிய எனவும், வேதாந்தபொருளாகிய தததுவமசிவாக்கி யத்தில் சிததாந்தப்பொருளையும் தெற்றெனக்காணக்கிடததலின் வீடுபேற்றின்கண் ஒன்றென்றும் இரண்டென்றும் விகற்பித்துக்கூற வழக்கின்மையால் பிணக்கற வமைந்த எனவுங்கூறினார். திருக்களிற்றுப்படியார்.

"அதுவிதுவென்றுமவனேயென்று
மதுநீயேயாகின்றுயெனறும்-அதுவானே
னென்றுந்தமையுணர்ந்தோரொல்லாமிரண்டாக
வொன்றுகச்சொல்வரோவுற்று," என்பதனுலுணர்க. (கக)

குழலுந்தும்புருநாரதர்பாடலுங்குனித்துச்
சுழலுங்கொம்பனாராடலுமூவர்வாய்த்துதியும்
விழவின்செல்வமுஞ்சுருதியுந்திசையெலாம்விழுங்கு
முழவுங்கண்டுயிலாதது முன்னவன் கோயில்.

(இ-ள்.) குழலும்-வேய்ங்குழலின்ஓசையும், தும்புரு நாரதர்பாடலும்-தும்புருநாரதர்கள்பாடும் இசைப்பாட்டும், கொம்பனார் குனித்துச்சுழலும் ஆடலும்-பூங்கொம்பையொத்த பெண்கள்சுழன்றாடும் நடனமும், மூவர்வாய் துதியும்-திருஞானசம்பந்தர்முதலிய மூவர்முதலிகள் திருவாய்மலர்ந்த தமிழ்வேதங்களினோசையும், விழவின் செல்வமும் - மகோற்சவத்தின் சிறப்பும், சுருதியும்- நான்குவேதங்களின் ஓசையும், திசை எல்லாம் விழுங்கும் முழவும்-எட்டுத்திக்கையுந் தன்வசப்படுத்தும் முழவுகளின்ஓசையும், கண் துயிலாதது முன்னவன் கோயில் - இரவும்பகலும் இடைவிடாதொலித்துக்கொண்டிருக்கும் இடமானது அச்சைவவீதியினருகிலிருக்கும் சிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலாம்.

குனித்தல்-உடம்பைவளைத்தல். கண்டுயிலாதது என்னும் வினைமுற்று இடப்பொருளின்மேனின்று பெயராயிற்று. தன்வசப்படுத்தலை விழுங்குமென்றார். கண்துயிலாதது என முக்கியப்பொருளின்வினையை உபலக்ஷணப்பொருளின்மேல்வைத்துக் கூறியது குணவணி. (கஉ)

மாடங்களினூடு விண்பிளந்துமேலவா நிவெள்ளேற்று
விடங்கவெள்ளியம்பலமென்பதும் விண்சுடர்நீட்ட
முடங்கலவெண்பிறைகண்ணியான்கைலைமூவுலகும்
மொடுங்கி நின்றகாலேயொருவகையேயொக்கும்

(இ-ள்.) வெள்ளேற்று விடங்க வெள்ளிமன்று இமைத்து - வெள்ளியதரும விடையைக்கொடியாகவுடையசிவபெருமானுடைய நடனஞ்செய்தருளும் வெள்ளியம்பலத்தில் விளங்கி, மாடங்களினூடு விண் பிளந்து மேல் போந்து எழு வெண்சுடர் நீட்டம் - தடைபடாமல் மாடங்களின் ஆகாயமுகட்டைப்பிளந்து அதன்மேலுஞ் சென்றெழுந்த வெள்ளியொளியின் ஒழுங்கு, முடங்கல் வெண் பிறை கண்ணியான் கைலை - முடங்கிய வெள்ளியபிறைமாலையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் வீற்றிருக்கும் கைலையானது, மூவுலகும் ஒடுங்கி நின்ற நாள் ஓங்கிய ஒக்கமே ஒக்கும்-சுவர்க்கமத்திய பாதலமென்னும் மூன்றுலகங்களும் அழிகின்றகாலத்து மேன்மேலும் வளர்ந்தோங்கும் ஒக்கத்தை ஒக்குந்தோற்றம்.

எல்லாவுலகங்களும் நிலைகெட்டழியும் பேரழிக்காலத்துக் கைலைமலை சிறிது வளர்தலின் கைலைமூவுலகும் ஒடுங்கினகாலை ஓங்கிய ஒக்கமேயொக்கும் என்றார். "ஊழிதோறூழிமுற்றும் உயர்பொன்னெடிதத்தானமலையே" என ஆளுடையநம்பிகளருளிய திருப்பாசுரத்தாலறிக. (கந)

சுரந்துதேன்றுளித்தலர்களுஞ்சொரிந்துவண்டரற்ற
நிரந்துசுந்தரர்கொருமெறைமினறபூங்கடம்பு
பரந்துகட்புனலுகப்பலமலாகடுயேப்பழிச்சி
யிரந்துநின்றருச்சனைசெயுமிந்திரனிகரும்.

(இ-ள்.) தேன் சுரந்து துளித்து அலர்களும் சொரிந்து வண்டு அரற்ற நிரந்து - தேன் ஊற்றெடுத்துத்துளித்து மலர்களையுஞ்சொரிந்து வண்டுகள் இசைபாட

த்தழைந்து, சுந்தரற்கு ஒருசிறை நின்ற பூங் கடம்பு-சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு ஒரு பால் நின்று அலர்ந்த பூக்களையுடைய கடம்ப விருட்சமானது, கண் பரந்து புனல் உக-கண்களினின்றுபரவி ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்த, பலமலர்கள் தூய் பழிச்சி இரந்து நின்று-பலமலர்களைத்தூவித்துதிசெய்து தனதுகுறைகூறி ஒருபானின்று,அருச்சனை செய்யும இந்திரன் நிகரும - அருச்சித்த தேவேந்திரனை ஒக்கும்.

தேன்றுளித்தலை-கட்புனலசிந்துதலாகவும், அலர்கள் சொரிதலை - பலமலர்கள் தூவுதலாகவும், வண்டரற்றுதலை-பழிச்சி யிரத்தலாகவும், கடம்பு ஒருசிறைநிற்றலை - இநதிரன் ஒருசிறைநிற்றலாகவுங் கூட்டியபொருள்கொண்டு ஒப்புமைக்கூட்ட அணியாகக்கொளக. உம்மை-உயர்வுசிறப்பு, (கச)

உழல்செய்தீவினையுருபபறவுயிர்கெலாமடியி
னிழல்செயவார்க்குநீணிழலசெயாநின்றபூங்கடம்பின
குழல்செயவண்டுகறபகமதுக்கொணர்ந்துவந்தூட்டித்
தழலசெய்காமமென்பேடையினூடனோய்தணிக்கும்.

(இ-ள்) உழல் செய் தீவினை உருப்பு உயிர்க்கு எலாம் அற - பிறப்பிறபபுகளிற்சுழன்றுவரச்செய்யுந் தீவினையாகிய கோடைவெப்பம் எல்லா வான்மகோடிகளினின்றுநீங்க, அடியின நிழல் செய்வார்க்கு நீள் நிழல் செயா நின்ற பூங்கடம்பின்-தமது திருவடிநிழல்செய்நருளும் சிவபிரானுர்க்கு (ஒருபானின்று) மிக்கநிழலைச்செய்கின்ற மலர்களையுடைய கடமபவிருட்சததிலுள்ள, குழல் செய் வணடு - வேய்ங்குழல்போலும் இசைபாடும ஆண்வண்டுகள், கறபகமது கொணர்நது வந்து ஊட்டி-(தேவருலகிலுள்ள) கறபகமலரின தேனைககொண்டுவநது உண்பிதது (தம்மோடுடிய)தழல் செய காம மென் பேடையின் ஊடல் நோய தணிக்கும்-தீப்போலுமவெமமைசெயயுங்காமத்தையும மென்மைததனமையையுமுடைய பெட்டைவண்டுகளின ஊடலாகிய பிணியைபொழிக்கும்.

தம்மோடூடிய பெடைவணடுகளா தழல்செயகாமத்துக்குந தமது மென்மைததனமை ஆற்றுது உயிர்விடுதல் கூடுமென உணாநதன எனபாா கறபகமதுக் கொணாநதூட்டி ஊடனோய்தணிககும் எனறா உயிர்கெலாம என்பவற்றுள் தானேருயிராதலால் திருவடிநிழலை யடையக கடம்பு நிழல்செயாநின்றது என்றது மாறறுநிலையணி. (கரு)

ஆருநீர்க்கடலன்றதுவெனநிறையகழ்கா
ரூருமாழியன்றதுவெனவோஙகெயிலெட்டாயச
சாருநேமியன்றதுவெனச சமைந்தகோபுரம்பொன்
மேருவனறதுவெனசசுடர்விசும்பிழிவிமானம.

(இ-ள்.) நீர் ஆரும் கடல் அது அன்று என நிறை அகழ் - நீர்நிறைந்தகடல் அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல நீர் நிறைந்த அகழியும், கார் ஊரும் ஆழி அது அனறு என ஓங்கு எயில் - மேகந்தவழும் சக்கரவாளகிரி அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல உயாநதமதிலும், எட்டாய சாரும் நேமி அது அன்று என சமைந்த கோபுரம்-எட்டென்னுந தொகையிற்பட்டுள்ள குலபருவதம் அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல அமைந்தகோபுரமும், பொன் மேரு அது அன்று என சுடர் விசும்பு இழிவிமானம் - பொன்னுலாகிய மேரு அதுவல்ல இதுதானென்றுசொல்ல விளங்காநின்ற விண்ணுலகினின்றிழிந்த விமானமும் மதுரைநகரிலுள்ளன.

பயனிலைதொக்குநின்றது. எட்டாய்ச்சாருநேமி என்றது அட்டகுலபருவதங்களில் ஒன்ருயுள்ள ஒருபருவதம் எனப் பொருள்தந்து நிற்றலால் பன்மையிலொரு

கம் வந்த பால்வழுவமைதியன்று. கடல் முதலிய பொருள்களை அகழ்முதலிய பொருள்களின் விஷய சம்பந்தத்தினால் அவையல்லவென்று தெரிந்திருந்தும் அப்பொருள்களாக அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கசு)

வேதவந்தமுந் துளக்கறமெய்ப்பொருள் விளங்கு
நாதவந்தமுங் கடந்ததோர் நடுநிலைப்பொருளின்
பாதவந்தனைப் பத்தியின் பாலராய்ப் பயில்வோர்
மாதவந்தரு பயனெனத் தழைத்த பல்வளனும்.

(இ-ள்.) வேதம் அந்தமும்-வேதங்களின் முடிவையும், துளக்கு அற மெய்ப்பொருள் விளங்கும் நாதம் அந்தமும்-கலக்கமற உண்மைப்பொருள் விளங்கும் நாத தத்துவத்தின் முடிவையும், கடந்தது ஓர் நடுநிலை பொருளின்-கடந்த வொப்பில்லாத நடுநிலைப்பொருளாகிய பரமசிவத்தின், பாதம் வந்தனை பத்தியின் பாலர் ஆய் பயில்வோர் - திருவடிகளில் வழிபட்டொழுகும் பத்தியின் பகுதியையுடையவர்களாயப் பயிலும் ஒழுக்கத்தை யுடையோருடைய, மாதவம் தரு பயன் என - பெரிய தவம் (தன்னைத் தேடியவர்க்குக்) கொடுக்கும் (என்றும் அழியாத) பயன்போல, பல் வளனும் தழைத்த - பலவளங்களும் (மதுரையில்) என்றும் நிலைபெற்றுள்ளன.

உபநிடதங்களை - வேதவந்தமெனவும், தத்துவவிகற்பங்களை விளக்கஞ்செய்யும் விசுத்தத்துவத்தின் செயலற்றநிலையை - துளக்கற எனவும், தத்துவநீக்கத்தில் தலைப்பட்டு விளங்கும் உண்மைப்பொருளாகிய அது நானென்று சமாதியிற்றோன்றும் இடஞ்செய்துநிற்கும் அறிவாகிய நாதத்தத்துவத்தின் முடிவை - நாதவந்தமெனவும், இவற்றிற்கு மேற்பட்டு நிற்றலால் கடந்ததெனவும், கீழ்நாட்டற்குரிய பாசத்தையும் மேல் நான் பிரமமென நாட்டற்குரிய பசுவையும் விலைவழி கூட்டவும் பாசம் வந்துழி நீக்கவும் செய்தருளும் ஞானநடன ஞானநடனங்கட்கியல் இடையேநின்று நடிக்கும் சோதிப்பொருளை நடுநிலைப்பொருளெனவுங் கூறினார். (கஎ)

பொறிகளைந்திற்குங் கூட்டுபல்போகமு மிதப்பச்
செறிகொள்பீரவா லுவப்பவத் திருநகர்மாக்க
ளெறிகொள்செஞ்சடைப் பிறைமுடி நிருமலக்கொழுந்தின்
வெறிகொளுண்மலரடிதழீஇ வீடுபெற்றார்போல.

(இ-ள்.) நெறி கொள் செஞ்சடை பிறைமுடி நிருமலக் கொழுந்தின் - நெறிந்த செய்ந்த சடையில் சந்திரனைத் தரித்த நின்மலக்கொழுந்தாகிய சிவபெருமானுடைய, வெறிகொள் நாள் மலர் அடிதழுவி வீடு பெற்றார்போல்-வாசமிக்க அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை இடைவிடாது சிந்தித்து மோட்சானந்தம்பெற்ற முத்தர்போல, அத்திருநகர் மாக்கள் - அந்த மதுரைத்திருநகரில் வசிக்கும் மக்கள். (பலவளங்களுந் தழைத்தலின்) பொறிகொள் ஐந்திற்கும் கூட்டு பல்போகமும் - தமது ஐம்பொறிகளுக்கும் உண்பிக்கும் பலபோகங்களும், மிதப்ப செறிகொள் பீர் உவப்ப - மீதூரச் செறிந்ததன்மையையுடையனவா யிருத்தலால் என்றும் மகிழ்வார்கள்.

அடிதழுவல்-முத்தியின்பத்திற்குக்காரணமாதல்போலப் பலவளங்களும் போகத்திற்குக்காரணமாதலும் அவ்வின்பம் அடைந்தோரை விழுங்கிநிற்றல்போல அப்போகங்கள் மீதூர்ந்து செறிந்து நிற்றலும் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. எல்லாப்போகங்களும். சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என ஐந்துவகைப்படுதலால் பொறிகளைந்திற்குக் கூட்டுபல்போகமென்றார் - ஆயிருத்தல் செய்யுள் விகாரத்தாற

சிறைந்ததிற்றலின் வருவிக்கப்பட்டன. ஈந்திலுகரு என்பதன் இறுதியில் இனைத்தென அறிபொருளில் வந்த முற்றும்மைதொகுத்தல். ஆல் - அசை. (௯௮)

முன்னவன்னரசிருக்கையாலந்நகர்முளரிப்
பொன்னையீன்றதாலதுபலபொருணிறைசெல்வந்
தன்னையீன்றதாலதுபலதருமமென்றுரைக்கு
மின்னையீன்றதஃதீன்றதால்விழுத்தகுபுகழே.

(இ-ள்.) முன்னவன் அரசு இருக்கையால்-எல்லோர்க்குமுற்பட்ட சிவபெருமான் பாண்டியனாய் அரசுசெய்திருக்கையால், அந்நகர்-அந்தமதுரைமாநகரம், முளரி பொன்னை ஈன்றது-தாமரையில்வசிக்கும் திருமகளைப்பெற்றது, அது-அந்தத்திருமகள், பல பொருள் நிறை செல்வம் தன்னை ஈன்றது - மணிபொன்முதலிய பலபொருள்களாக நிறைந்த செல்வமெனனும் பெண்ணைப்பெற்றாள், அது - அப்பெண், பல தருமம் என்று உரைக்கும் மின்னை ஈன்றது-பலவகைப்பட்ட தருமமென்றுசொல்லும்பெண்ணைப்பெற்றாள், அஃது-அப்பெண், விழுத்தகு புகழ் ஈன்றது - மேன்மை மிக்க புகழென்னும் மகவைப்பெற்றாள்.

பின்பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன்முன்னாக வருவன காரணங்களாக இருத்தலால் காரணமாலையணி. (௯௯)

எழுகடந்ததோளுருத்திரவுலகமென்றியாரும்
வழுத்தநின்றவிந்நகர்வயினும்பரின்மாண்ட
விழுத்தகும்பலசெல்வமுமவியந்துபார்த்துள்ளத்
தழுக்கருமையாலின்னமுமமரர்கண்ணுறங்கார்.

(இ-ள்.) எழு கடந்த தோள் உருத்திர உலகம் என்று யாரும் வழுத்த நின்ற இந்நகர் வயின் - தூணை வென்ற தோளையுடைய உருத்திரருக்கும் உலகமென்று எவருந் துதிக்கநின்ற இந்த மதுரைநகரிலுள்ள, உம்பரின் மாண்ட விழுத்தகும் பல செல்வமும் - தேவருலகின் செல்வத்திலும் மாட்சிமைப்பட்ட மேன்மை மிக்க பலசெல்வங்களையும், அமரர் வியந்து பார்த்து உள்ளத்து அழுக்கருமையால் - தேவர்கள் அதிசயித்துப் பார்த்துத் தமது மனத்திற்கொண்ட பொறாமையால், இன்னமும் கண் உறங்கார் - இன்னமுங் கண்டுயில்கொள்ளாதிருக்கின்றார்கள்.

இந்நகரிற்குச் சிவலோகமென்பது ஓர் திருநாமமாதலால் உருத்திர வுலகம் எனவும், இம்மதுரையாகிய சிவலோகத்திலுள்ள செல்வங்கள் தேவருலகிலுள்ள செல்வங்களின் மேம்பட்டனவாதலால் உம்பரின் மாண்ட விழுத்தகு செல்வமெனவும், என்றுங் கண்டறியாதனவாதலால் வியந்து எனவும், இவை தமதகத்தின்மையால் உள்ளத்தழுக்கருமையால் எனவும், அழுக்காறுடையார்க்குக் கண்ணுறக்கமில்லாமையால் இன்னமும் அமரர் கண்ணுறங்கார் எனவும் கூறினார். தேவர்கட்கியல்பாய கண்ணுறக்கமின்மையைப் பொறாமையால் வந்ததெனக் கவி பெயர் பொருண்மேலேற்றிக் கூறுதல் தற்குறிப்பேற்றவணி. (௧௦௦)

விரையவிழ்ந்ததார்மீனவர்வாகைவேல்விடுத்துத்
திரையைவென்றதுமுடிதகர்த்திந்திரன்செருக்குக்
கரையவென்றதுங்கார்தளையிட்டதுங்கனக
வரையைவென்றதுமிந்நகர்வயினிலன்றே.

(இ-ள்.) விரை அவிழ்ந்த தார் மீனவர் - வாசனையொடு மலர்ந்த மாலையையணிந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வாகை வேல் விடுத்து திரையை வென்றதும் - வெற்றிமாலையையணிந்த வேலெறிந்து கடலை வெற்றிகொண்டதும், இந்திரன்முடி

தகர்த்து செருக்கு களைய வென்றதும்-தேவேந்திரனுடைய கிரீடத்தைச் சிதைத்து அவனுடைய இறுமாப்புககெட வெற்றிகொண்டதும, கார் தளை இட்டதும்-மேகங்களை விலங்கிலிட்டதும, கனகவரையை வென்றதும் - மேருவை வெறறிகொணடதும்,இந்நகர் வலியினுல் அனறே-இந்தமதுரைமாநகரத்தின் வலிமையினுலல்லவா.

உக்கிரகுமாரபாண்டியன் கடல்சுவறவேல்விட்டதும், இந்திரன்முடி தகர்த்ததும், மேகங்களைத் தளையிலிட்டதும், மேருவைச் செண்டாலடித்ததும் பினனாக் காண்க. நகரின்சிறப்பைச் சொல்லவந்தவராதலால் ஆதாரததைப் பெரிதாகக்கூறியது பெருமையணி. (௪0௧)

எஙகுநாவுமாயெங்கணுங்கண்ணுமாயெயகுந்
தங்குபேரொளியல்லதித்தனிநகர்சசெல்வஞ
செங்கணுயிரநாவினுன்செபபவுமெதிர்கண்
டஙகணுயிரமுடையவனளககவுமபடுமோ.

(இ-ள்.) இததனி நகர்செல்வம்-ஒப்பறற இம்மதுரைநகரத்தின் செல்வமிகுதியை, எங்கும் நாவுமாய் - எவவிடததும நாவுகளுமாகி, எங்கணும் கண்ணுமாய்-எவவிடத்துங கணகளுமாகி, எஙகும தங்கு பேர் ஒளி அல்லது - எவ்விடத்தும் வியாபித்திராநின்ற பேரொளியாகிய பரசிவமன்றி, செம் கண் ஆயிரம் நாவினுன செபபவும - செவநத கண்களையும் ஆயிரம் நாவுகளையும் உடைய ஆதிசேடன் வரையறுத்துச் சொல்லவும், அம் கண ஆயிரம் உடையவன - அழகிய ஆயிரங்கண்களையுடைய தேவேநதிரன, எதிா கணடு அளககவும படுமோ-நேரே பாாத்து இவவளவிற்றென அளவுபடுத்தவுங் கூடுமா (கூடாது என்றபடி)

காரிய முற்றச்செயதல் இவரால் ஆகா - பரசிவததாலாகுமென யூகித்துக் கூறுதலின இது உய்ததுணாவைபபணி. (௪0௨)

புண்ணியமபுரிபூமியாாதில்வருபோக
நண்ணியின்புறுபூமிவாறுடெனபநாளும
புண்ணியம்புரிபூமியுமதிலவருபோக
நண்ணியின்புறுபூமியுமதுரைமாநகரம.

(இ-ள்.) புணணியம் புரி பூமியார் - புண்ணியததைச செய்கினற நிலவுலகிலுள்ளவாகள், அதில் வரு போகம நண்ணி இனபுறு பூமி வானுடு எனப - அப்புண்ணியத்தால் வரும போகததை யடைநது இனபறுகரும உலகம் விண்ணுலகெனறு சொல்லுவாா, நாளும் புண்ணியம புரி பூமியும் - எந்நாளும புண்ணியஞ் செய்தறகுரிய உலகமும், அதில் வரு போகம் நணணி இன்புறு பூமியும் - அப்புண்ணியத்தால் வருகினற போகங்களை யடைந்து இன்பறுகாதறகுரிய பூமியும், மதுரைமாநகரம் - மதுரைமாநகரமேயாம.

போகமாவன - பெண், ஆடை, அணிகலம், போசனம், தாம்பூலம், பரிமளம், பாட்டு, பூவமளி என எண்வகைபபடும். ஏனையதலஙகளினும் இத்தலம விசேடமுடையதென்பார் புண்ணியமபுரிபூமியும அதில்வருபோகம் நண்ணி யின்புறுபூமியும் மதுரைமாநகரம என்றூா. புண்ணியம், போகம் சாதியொருமைகள். (௪0௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கனிந்தனையசொல்லார்நரப்பிசைப்பாணிதேவ
ருண்கனியமுதுங்கைப்பச்செவிதொளைத்தூட்டவுண்டும்

பெண்களினமுதமன்னார்பெருமிதநடனமுண்ணக்
கண்களைவிடுத்துங்காலங்கழிப்பவரளவிலாதார்.

(இ-ள்.) பண் கனிந்தால் அனைய சொல்லார் - இசைபழுத்தாலொத்த சொல்லையுடையபெண்கள் (வாசிக்கும்) நரம்பு இசை பாணி-வீணையினிசையோசை, தேவர் உண் கனி அமுதும் கைப்ப செவி தொளைத்து ஊட்ட உண்டும் - தேவருண்ணும் சுவைகனிந்த அமிர்தத்தையும் வெறுக்கும்படி காதினைநதொளைத்து இன்பத்தைஉண்பிகக நுகர்ந்தும், பெண்களின அமுதம் அனனார்-பெணகளுள் சுவைபயக்கும் அமுதம்போன்றபெண்கள், பெருமிதம் நடனம் உண்ண கணகளை விடுத்தும்-பரதநூல் விதிவழாத நடனஇன்பத்தை நுகரத் தமது பாாவைகளைசசெலுத்தியும, காலஙகழிப்பவர் எண் இலாதார் - அமமதுரைநகரத்திற் காலமபோக்கும் விளையாட்டுடையவர் அனேகர். (௧௦௪)

கலவிவித்தாகவூடிக்கட்புனல்குளிக்குநல்லார்
புலவிதீர்செவ்விநோக்கிப்புணர்முலைபோகந்துய்த்து
நிலைநிலையாமைநோக்கிநெறிபடுதருமதானங்
கலைஞர்கைப்பெய்துங்காலங்கழிபபவரெண்ணிலாதார்.

(இ-ள்.) கலவி வித்தாக ஊடி கட்புனல் குளிக்கும் நல்லார் - (தத்தங்கணவர்களுக்குப்) புணர்ச்சி இன்பங் காரணமாகப்பிணக்குற்றுக் கண்களினின்றுஞ் சிந்தும் நீரிற்குளிக்கும மகளிருடைய, புலவி தீர் செவவி நோக்கி புணர் முலை போகம் துய்த்தும் - ஊடல்நீஙகுஞ சமயம்நோக்கி நெருங்கிய தனபோகததை நுகர்ந்தும, நிலை நிலையாமைநோககி - தோறறககேடின்றி நித்தியமாயுளள வீட்டின்பத்தையும் தோற்றக் கேடுகளுளவாய அநித்தியமாயுள்ள ஏனையின்பஙகளையும (ஐயந்திரிபற) ஆராய்ந்துநோக்கி, நெறி படு தருமம தானம கலைஞா கை பெயதும்-நன்னெறிப்பட்ட தருமதானங்களைப் பலநூல்களையுங் கறறுணர்நத பெரியோர்கையிற்கொடுத்தும், காலம் கழிப்பவர் எண்ணிலாதார் - காலமபோக்குவோர் அமமதுரையில் அனேகர்.

புலவி, முதிர்ந்தவழி, துன்பந்தருதலானும் அப்புலவிமுதிராதவழிக் கலவி, இன்பந்தாராமையானும் இரண்டிற்கும் இடையாய்ச்சமயம்நோக்கிப் புணரவேண்டுதலின் புலவிதீர் செவ்விநோக்கிப போகந்துய்த்தும் எனவும், நிலை நிலையாமை நோக்கிய வழியன்றிப் பொருள்களிற பற்றுவிடுதல் அரிதாதலில் நிலை நிலையாமை நோக்கி எனவுங் கூறினார். (௧௦௫)

சந்தித்துமீனநோக்கிதலைவனைமூன்றுபோதும்
வந்தித்துமீசன்பூசைமரபுளிமுடித்தும்வேத
மந்தித்துமறியான்செய்ததிருவிளையாடல்கேட்டுஞ்
சிந்தித்துமன்பாபூசைசெய்துநாள்கழிப்பார்பல்லோர்.

(இ-ள்.) மீன நோக்கி தலைவனை மூன்று போதும் சந்தித்து வந்தித்தும்-அங்கயற்கண்ணியார்தலைவனாகிய (சோமசுந்தரக்கடவுள்சந்நிதியில்) காலை உச்சி மாலை என்னும் மூன்றுபோதும் அடைந்து வணங்கியும், ஈசன் பூசை மரபு உளி முடித்தும் - சிவபெருமான் பூசையை ஆகமமுறைமையாற் செய்து முடித்தும், வேதம் அந்தித்தும் அறியான் செய்த திருவிளையாடல் கேட்டும் சிந்தித்தும் - வேதங்கள்சமீபித்தும் உணர்தற்கரிய அச்சிவபெருமான் செய்தருளிய திருவிளையாடல்களைக் கற்றோர் சொல்லக்கேட்டும் அவ்வாறே மனனஞ் செய்தும், அன்பர் பூசை செய்தும் நாள் கழிப்பார் பல்லோர் - திருத்தொண்டர்பூசையை முறையாற் செய்தும் காலம் போக்குவோர் அம்மதுரையில் அனேகர்.

சிவபூசையினும் அடியார்பூசை அதிகமாதலின் இறுதியிலவைத்தார். சூதசங்கிதை - சிவமான்மியகாண்டம் - அடியார பூசாவிதியும அவரைப போற்றினேர் பேறும் உரைதத அததியாயத்தில்—

"படியினூலினபடியிப்படியிடை, முடிவிலன்புமுதிருபுருற்றும்வெண்
பொடிகொணமேனியன்பூசையினுமமவ, னடியர்பூசையதிகமதிகமே"

எனவருஉ செயயுளானுணாக. (௪0௬)

கறபவைகற்றுங்கேடடுங்கேடபவைகருததுறுறச [து
சொறபொருணினைந்துங்கேட்போாக குணாததியுடடுளககந்தீாத்
பெறபகலிரவுநீங்குமிடததுமெயயறிவானந்த
வறபுதவெளளத்தாழாதாழ்ந்துநாள்கழிப்பார்சிலலோர்.

(இ-ள.) கறபவை கறறும - கற்கத்தகும் நூல்களைககறறும், கேட்டும்-கேட்கபபடும் பொருளகளைக கறறறிநதோர் சொல்லக்கேட்டும, கேட்பவை கருததுள ஊற சொற பொருள் நினைநதும் - கேட்கும்பொருள் தமதுகருததுள பதிய சொல்லையும பொருளையும பலகால் சிநதிததும, கேடபோாக்கு உணாததி உள் துளக்கம் தீர்த்தும - (தமமைவநதடைநது) கேட்போாககுமெயமைபபொருளைவிளக்கி அவாகள மனததினகணுளள மயக்கையொழிததும், எறபகல இரவுநீஙகும இடத்து- இரவும பகலும நீஙகியவிடததில, மெய அறிவு ஆனந்த அறபுத வெளளதது ஆழாது ஆழ்நதும-மெயஞஞானானநதமயமாகிய அறபுத பிரவாகததில ஆழாமல் ஆழ்ந்தும, நாள கழிப்பாா சிலலோா - நாளபோக்குவோர் அமமதுளாயிற சிலலோா.

ஞானவேளவி ஐநதனுள் தமது மதிநுடபத்தால் ஞானநூலின்கண் அதிகாரமுடையராய ஒதியுணாதலை, கறபவைகறறும எனவும, அநநூலுணாசசி மாததிரையானே ஞானநிகழாமையால ஞானசிரியனை வழிபட்டுச சொறபொருளவிளங்க ஐயவுணர்விறகிடமினறி நான்முறைபறறிச சிரவணஞசெயதலைக்கேடடெனவும, அங்ஙனங்கேட்பதுகொணடு சொனமாததிரையிற றம்செலலாது திரிவுககிடமின்றிப் பொருணமாததிரையிற றமமைசசெலுத்தி உள்ளுறமனனஞ் செயதலைக்கேடபவை கருததுளூஉச சொற்பொருள நினைநதும் எனவும், ஆசிரியன்மாட்டுத் தாம கேட்டவாறு நூறகலைபாலும சிநதனையினுலும அதிகாரமுடையராயந தமமை விரும்பினோாககு ஞானமுறைவேணடாது சமது நிட்டையான் அறியாமைக்கிடமின்றித தெளிவித்தலைககேட்போாககு உணாததியுடடுளக்கந்தீர்ததும் எனவும், கருவித்தொடர்பாலஅறிந்தவாறறிநது அதுவதுவாயநிற்கும் அறிகருவியின்விகற்பமாம் சகலமும,அககருவி நீக்கததுஅங்ஙனமாவதினறிஅறிவினமைமாத்திரையாம கேவலமும் நீஙகிநிறகும்அருளாதாரததை-எற்பகலிரவுநீஙகுமிடமெனவும,அவவருட்சததியாற் சத்தனைக்கூடிச் சின்மாததிரமாய்ப் பேரினபததுள்மூழ்கி அதுவாதலும் வேறுதலும செயயாமல் நிட்டைகூடியிருததலை மெயயறிவானந்த அற்புதவெள்ளத்து அழாதாழ்ந்தும எனவும், இவ்வாறு அறிந்துநிறபவா அரியராதலிற் சிலரெனவுங்கூறினர்.

திரிவு-என்றது குற்றியை மகனெனவும, இப்பியை வெள்ளி எனவும் இவ்வாறாக ஒனறனை மறறொன்றாகத் துணிதல். (௧0எ)

தன்னிகருயர்சசியில்லான்காப்பியத்தலைவனாக
முன்னவர்மொழிந்ததேனோர்தமக்கெலாமுகமனன்றே
வன்னதுதனதேயாகுமண்ணலேபாண்டிவேந்தா
யிங்கர்க்கரசனுவானிக்கவிக்கிறைவனுவான்.

(இ-ள்.) தன் நிகா உயர்ச்சி இல்லான் - தனக்கு ஒப்பாவோரும் தன்னில் உயர்ந்தோரும் இல்லாதவொருவன், காப்பியத் தலைவன் ஆக முன்னவர் மொழிந்தது - காப்பியத்திற்குத் தலைவனெனப் பண்டுள்ள இலக்கணிகள் கூறியது, ஏனோர் தமக்கு எல்லாம் முகமன் அன்றே - (காப்பியங்கட்குத் தலைவராம்) அஃதொழிந்த மற்றையோர்க்கு உபசாரவாரத்தை யல்லவா (ஆம் என்றபடி) அன்னது தனதே ஆகும் அண்ணலே - தன்னிகா உயர்ச்சி இன்மை தன்னதாகக்கொண்ட சிவபெருமானே, பாண்டிவேந்தாய் இந்நகாக்கு அரசன் ஆவான் - பாண்டியனாயிம்மதுரை நகருக்கரசனாயுள்ளவன், இக்கவிக்கு இறைவன் ஆவான் - அவனே யிக்காப்பியத்திற்கும் தலைவனாயுள்ளவன் (ஆதலால் இது முகமன் அன்று)

"பெருங்காப்பியநிலை பேசுங்காலை-வாழ்த்துவணக்கம் வருபொருளிவற்றினொன், றேற்புடைத்தாகி முன் வரவியன்று,நாற்பொருள்பயக்குநடைநெறித்தாகித் தன்னிகரில்லாத்தலைவனையுடைத்தாய்" எனக்கூறியது காப்பியத்திற் கிலக்கணமாதலால் தன்னிகருயர்ச்சியில்லான் காப்பியத்தலைவனாக முன்னவர்மொழிந்ததெனவும், அவை இல்லாதாரை யுடையோராகக் கவிகள் கூறுவது புனைந்துரையாதலால் ஏனோர்தமக்கெலா முகமனன்றே எனவும், அவற்றையுடையவன் சிவபெருமான் ஒருவனேயாதலால் தேற்றேகாரந்தந்து அன்னது தனதேயாகும் அண்ணலே எனவும், அவனே பாண்டியனாய் வந்தருளினமையால் இந்நகாக்கரசனுவான் எனவும், அச்சிவபெருமானே இக்காப்பியத்திற்குத் தலைவனாதலின் முகமனன்றெனப்படத்தோன்ற இக்கவிக்கிறைவனாவான் எனவுங்கூறினார். தொடர்நிலைச் செய்யுள் பெருங்காப்பியமெனவும், காப்பியமெனவும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் இந்நூல் பெருங்காப்பியமாதலால் தன்னிகரில்லாத காப்பியத்தலைவனுவான் இவனென இதனை கூறப்பட்டது "பெருங்காப்பியநிலை பேசுங்காலை" எனவும் "அறமுதனான்குங் குறைபாடுடையது" எனவும் வருஞ் சூத்திரங்களால் காப்பியங்களி னிலக்கணங்களையுணர்க. இங்குவிரிக்கிற் பெருகும். கவியாற்புனையப்படுவது காப்பியமாதலால் கவி,தன்னாற் புனையப்படுங் காப்பியத்தின்மேனின்றமையின் கருவியாகுபெயா. (௧௦௮)

என்னெனவுரைப்பேனந்தவிறைமகன்பண்பையேனை
மன்னவர்வானோர்போலமதித்துரைவிரிக்கற்பாற்றே
வன்னவனாணையாற்றானடப்பதெவ்வுலகமென்றால்
முன்னவன்செய்தவாடல்வரவினைமுறையிற்சொல்வேன்.

(இ-ள்.) எவ்வுலகமும் அன்னவன் ஆணையாற்றால் நடப்பது என்றால் - எவ்வுலகமும் பாண்டியா திருக்கோலங்கொண்ட அச்சிவபெருமானுடைய ஆணையின்வழியாய் நடப்பதாயின், அந்த இறைமகன் பண்பை என் என உரைப்பேன்-அந்த இறைவனது தன்மையை என்னவென்று எடுத்துச்சொல்லப்போகின்றேன், ஏனை மன்னவர் வானோர் போல மதித்து உரைவிரிக்கற்பாற்றோ - ஏனைய அரசர்களது தன்மையையும் தேவர்களது தன்மையையும்போல (அவனது தன்மையை) அளவறுத்துச்சொல்லும் பகுதியதோ அன்று (ஆதலால் அதனையொழிந்து) முன்னவன்செய்த ஆடல் வரவினை முறையில் சொல்வேன்-அவ்விறைவன் செய்தருளிய திருவிளையாடல்களை வடநூலிற்கூறிய முறைப்படிச்சொல்லுகின்றேன்.

இவ்வுலகமென்று பாடங்கூறுவாருமுளர். இகரச்சுட்டு நிலவுலகொன்றன் மேனிற்றலின் ஆணையாற்றாலென்ற சொல்லாற்றலுக்கும் ஏனைமன்னவர் என்றொழியாது வானோர் என்றுகூறியதற்கும் பொருந்தாமையால் எவ்வுலகம்எனப்பாடங் கொண்டாம். இறைவனது தன்மையை யளவறுத்துச்சொல்லப்புகின் அச்சொல்ல

ளவையிலடங்காது பலபடவிரித்து பயன்படுதலின்றி மிகைபடக்கூறலென்னுங்குற் றநதங்குதல்தோன்ற உரைசெய்தற்பாற்றேவென்றது, உரைவிரிக்கற்பாற்றே என்னாருர். முன்னவன் என்பதன்முதலில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். வரவு என்னுந் தொழிற்பெயர் பன்மைப்பொருண்மேனின்றது. முற்றும்மைதொகுத்தல். (கOக)

திருநகரப்படல முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரமுள்ளிட்ட திருவிருத்தம் - ககக.

திருக்கைலாயப்புகழ்ச்சி.

கலிநிலைத்துறை.

வரங்கடந்தருளெனமுதுவானவர்முனிவோர்
கரங்கடந்தலைமுகிழ்த்திடக்கருணைசெய்தவிச்சை
யுரங்கடந்துரையுணர்வெலாங்கடந்தருமறையின்
சிரங்கடந்தவனிருப்பது திருக்கயிலாயம்.

(இ-ள்.) முதுவானவர் முனிவோர்-அயன்முதலிய பெரியதேவர்களும் முனிவர்களும், வரங்கள் தந்து அருள் என கரங்கள் தம் தலை முகிழ்த்திட கருணைசெய்து-(யாங்களகருதிய) நன்மைகளைத் தந்தருளாய் என்று கைகளைத் தமது தலைமேல் கூப்ப (அவரவர்வேண்டுகோளுக்குத் தக்கவாறு) திருவருள்செய்து, அவிச்சை உரம் கடந்து -(இயல்பாகவே) பாசவன்மையினின்று நீங்கி, உரை உணர்வு எலாம் கடந்து - சொல்லும்பொருளுமாகிய யாவையுங்கடந்து, அருமறையின் சிரம் கடந்தவன் - அரியவேதத்தின் முடிவையையுங்கடந்த சிவபெருமான், இருப்பது திருக்கயிலாயம் - எழுந்தருளியிருக்குமிடம் திருக்கயிலாயமென்னுந் திருமலையாம்.

அவிச்சை, காணடலரிமையை மாதுநிரையிற கட்டுணர்வுகெடுஞ்செய்து நிறபதாகலாலும் அவ்விறைவன் அவ்வுணர்வுகெட்டாச் சுயஞ்சோதியாயிருப்பவனுகலாலும் அவிச்சை யுரங்கடந்தவனெனவும், அவ்வனுதிமலமுத்தன் மலபோதத்தாணிகமும் வாக்குமனங்கள் பறறியறிபும் சொல்லளவையாலுங் கருதலளவையாலும் உணரப்படாதவனுதலின் உரையுணர்வெலாங்கடந்தவன் எனவும், அப்பரம்பரனைப் பரஞானத்தாற்காணபதல்லது விந்து சத்தியின்காரியமான வேதமுடிவாயுள்ள உபநிடதங்களை யாராயவுரூல் உண்டாகும் அபரஞானத்தால் காணடல் செல்லாதவனுதலின் வேதச்சிரங்கடந்தவன் எனவுங்கூறினா. உணர்தலென்னுந் தொழினிகழ்ச்சியால் பொருள் என்பது தோன்ற உபசரித்தார். (க)

புரந்தராதிவானவர்பதம்போதுறைபுத்தேள
பரந்தவான்பதஞ்சக்கரப்படையுடைப்பகவன்
வரந்தவாதுவாழ்பதமெலாநிலைகெடவருநா
ளுரந்தவாதுநின்றூழிதோறோங்குமவ்வோங்கல்.

(இ-ள்.) அவ் ஓங்கல் - அத்திருக்கைலாயமலை, புரந்தராதி வானவர் பதம்- இந்திரன்முதலிய தேவர்கள்பதங்களும், போது உறை புத்தேள் பரந்தவான் பதம்- தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமனுடைய இடம் பரந்த பெரியசத்தியலோகமும், சக்கரப்படை உடை பகவன் வரம் தவாது வாழ் பதம் எலாம் - சக்கராயுதத்தையேந்திய திருமால் தம்மையடைந்தோர் பெரும்பேறு கெடாமல் வாழும் வைகுந்தமும்

ஆகிய இவைகளெல்லாம், நிலை கெடவரும் நாள் உரம் தவாது நின்று ஊழிதோறும் ஓங்கும்-தத்தமக்குரிய நிலை கெட்டு அழியவரும் பேரூழிக்காலத்திலும் தனது வலிமைகெடாது நின்று அவ்வூழிக்காலந்தோறும் வளர்ந்தோங்காநிற்கும்.

ஊழியின்முதலில் அகரச்சுட்டு நீண்டுதொக்கது. உயர்வு நோக்குநின்ற தோறும் என்னும் இடைச்சொல் காலப்பன்மைமேனின்றது. இந்திரன்முதலியோர் பதங்கள் பொன்றுங்காலந் தனித்தனி அவரவர்க்குரிய காலமாதலால் நிலைகெடவருநாள் அவ்வோங்கல் ஒருத்தமெனக்கூறினார். ஏயது என்றற்கு மேவுலகும் ஒடுங்குகின்ற நாள் ஓங்கிய வோக்கமே யாகும் என்றுமிடத்துக் காட்டிய தேவாரத்தா லுணர்க. (உ)

அரம்பைமாதரா ராடலினாவமும் பாட-
னரம்பினிசையு முழவிசைமையு நாவலர
வரம்பிலொலியு மருவிபெரொலியு மாரு-நு
நிரம்பினானமுந் திசைகளு நிமிர்வன போதோ.

(இ-ள்) அரம்பைமாதரா ஆடலின் ஆர்வமும்-அரம்பையபெண்கள் ஆடுகின்ற ஆடலினுண்டாகிய ஓசையும், பாடல் நரம்பின் ஓசையும் - அவர்கள்பாடிய பாடலின் ஓசையும் வீணையின் ஓசையும், முழவு [illegible] சுமமையும் - [illegible] ஒலித்திடும் ஓசையும், நாவலர் வரம்பு [illegible] - [illegible] அளவில்லாத வோசையும், [illegible] (அருவியின்) [illegible] அருவியின் [illegible] ஓசையும், [illegible] நிறைந்து, வானமும் திசை [illegible] எங்கும் நிறைந்து பரவாநிற்கும்.

[illegible] பெருஞ்சிறப்பினைமேனிற்றலால் வினைத்தொகை [illegible] அன்மொழித்தொகைநிலைத்தொடர். நரம்பு [illegible] திறலால் தானியாகுபெயர் (ங)

வெந்தநீற்றொளி வெண்மையும் விமலனை யகங்கொண்
டந்தமின்றி யசைவறவிருக்கையு மருவி
வந்த கண்கணு மகொண்டவனிருக்குமா தவர்க்குத்
தந்ததாலவன் கைலையுந் தன்றன் சாரூபம்.

(இ-ள்.) அக்கைலையும்-சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கைலைமலையும், வெந்த நீறு ஒளி வெண்மையும் - நீறிய திருநீற்றின் ஒளிபொருந்திய வெள்ளொளியையும், விமலனை அகம் கொண்டு அந்தம் இன்றி அசைவு அற இருக்கையும் - அச்சிவபெருமானைத் தன்னிடத்தே கொண்டு எஞ்ஞான்றும் இறுதியில்லாமல் சலனமற்றிருத்தலையும், அருவி வந்த கண்களும் கொண்டு - (தன்முகங்கொண்டது) அருவிகள் இழிந்துவராநின்ற பலவிடங்களையுங்கொண்டு, (வெந்த நீறு ஒளி வெண்மையும்-நீறியதிருநீற்றின் வெள்ளொளியையும், விமலனை அகம் கொண்டு அந்தம் இன்றி அசைவு அற இருக்கையும் - சிவபெருமானைத் தனது மனத்தில் பதித்துத் தமக்கோரிறுதியில்லாமல் சலனமற்றுச் சிவயோகத்திருத்தலையும், அருவிவந்த கண்களும் கொண்டு - அருவிபோலும் ஆனந்தபாஷ்பம் இடையறாதுவரும் கண்களையுங் கொண்டு) அவன் இருக்கும் மாதவர்க்கு தனது சாரூபம் தந்தது - தன்னிடத்திருக்கும் பெரியதவத்தினர்க்குத் தனது சாரூபத்தைக்கொடுத்தது

சிவபெருமான் தன்னைச்சிந்தித்து அடைந்தோர்க்குச் சடாமுடியும் திரிநேத்திரமும் காளகண்டமும் மான்மழுமுதலியவையும் பெறுதலாகிய தனது திருவுருவத

தைத்தருதல்போலத் தானுந்தருதலில் உம்மை இறந்தது தழுவிய உயர்வுசிறப்பும்மை. சாரூபம் - சமானமான ரூபம். இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கினோன் தன்னையடைந்தோர்க்கும் பாசம்போக்குவோனாதலால் விமலன் அரன் எனக்கூறினார். வெந்த நீறு நோற்றநோன்பென்பதுபோல வந்தன. அகம்-மனத்தின்மேலும், இடத்தின்மேலும். கண் - கண்களின்மேலும் இடத்தின்மேலும் நின்றன. அவண்-அவ்விடம். அகரச்சுட்டு உயர்வின்மேல் நின்றது. (௪)

ஆங்குவெண்டுகில்விரித்தெனக்கல்லெனவார்த்து
வீங்குகாலருவித்திரள்வெள்ளமேயன்றி
யோங்குநான்மறைக்குடுமியினுள்ளொளிநோக்கித்
தூங்குமாதவர்கண்களுஞ்சொரிவனவெள்ளம்.

(இ-ள்.) ஆங்கு-அத்திருக்கைலையில், வெண்டுகில் விரித்தால் என்ன-வெள்ளியவஸ்திரத்தைவிரித்தாற்போல, கல் என ஆர்த்து வீங்கு கால் அருவி திரள்வெள்ளமே அன்றி-கல்லெனனும் ஒலிக்குறிப்போடு ஒலித்துப் பருத்திழியும் காலையுடைய அருவியாகிய திரண்டவெள்ளமுமேயல்லாமல், ஓங்கு நான் மறை குடுமியின் உள் ஒளி நோக்கி - சாகைகளாற்பரந்த நான்குவேதங்களின் சிகையாகிய உபநிடதத்துள் விளங்கும் ஒளியாகிய பரசிவத்தை உள்ளக்கண்ணால்நோக்கி, தூங்குமாதவர் கண்களும் சொரிவன வெள்ளம் - அப்பரசிவத்தில் அழுந்திய பெரியதவத்தினையுடையோர்கண்களுஞ் சொரியும் ஆனந்தபாஷ்பவெள்ளமும் பெருகாநிற்கும்.

தூங்கல் - செயத்தழுந்தல். பெருகாநிற்கும்-தோன்றுபயனிலை. விரித்தென - தொகுத்தல். சொரிவன என்னும் வினைமுற்று பெயரெச்சமாயிற்று. (௫)

கோட்டுமாமலர்நிலமலர்குண்டுநீரெடுத்துக்
காட்டுமாமலர்கொடிமலர்கொண்டுட்கனிந்த
பாட்டுமாமலர்கொண்டுநம்பரஞ்சுடரடியிற்
சூட்டுமாதவர்தொகுதியுஞ்சூழ்வனவொருபால்.

(இ-ள்.) ஒருபால்-அத்திருக்கைலையினொருபுறம், மா கோட்டுமலர் - பெரிய கோட்டுப்பூவும், நிலமலர்-நிலப்பூவும், குண்டு நீர் எடுத்துக் காட்டு மாமலர் - சுனையிலுள்ளநீர் எடுத்துக்காட்டும் பெரியநீர்ப்பூவும், கொடிமலர் கொண்டும் - கொடிப்பூவுமாகிய இந்நால்வகைப்பூக்களைக்கொண்டும், உட் கனிந்த பாட்டு மாமலர் கொண்டும்-மனத்தைக்கனிவிக்கும் பாடலாகிய சிறந்தமலரைக்கொண்டும், நம் பரஞ்சுடர் அடியில் சூட்டுமாதவர் தொகுதியும் சூழ்வன - நமது சிவபெருமான் திருவடியில் சூட்டுகின்ற பெரியதவத்தினையுடைய திருத்தொண்டர்களகூட்டங்களாலுஞ்சூழப்படுவன.

நீர்ப்பூத்தமலரை நீரெடுத்துக்காட்டுமலரென்றது குணவணி. எதிர்காலத்தாற் கூறவேண்டியதனைக்கனிந்த என - இறந்தகாலத்தாற் கூறியது தெளிவுபற்றி வந்த காலவழுவமைதி. கனிந்த முதனிலைதிரியாது வந்தபிறவினைப்பெயரெச்சம். சூழ்வன-படுவிகுதிதொக்குவந்த செயப்பாட்டு வினைமுற்று. உம்மை - இறந்தது தழீஇய உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. (௬)

கையநாகமுங்காய்சினவுழுவையுங்கடுவாய்ப்
பையநாகமுந்தங்கிளைபரவியமுக்க
ணையனுகமெய்யருந்தவர்தமையடைந்தன்பு
செய்யநாகமுஞ்சைவமும்புகழ்வதச்சிலம்பு.

(இ-ள்.) கைய நாகமும் - துதிக்கையையுடைய யானைகளும், காய்சினம் உழுவையும்-வருத்துகின்ற கோபத்தையுடைய புலிகளும், கடுவாய் பையநாகமும்-விஷம்பொருந்திய வாயையும் படத்தையுமுடைய பாம்புகளும், மெய் அருந்தவர் தம்மை-மெய்யுணர்ச்சியையுடைய அரியதவத்தையுடைய முனிவர்களை, தம் இனை பரவிய முக்கண் ஐயனுக அடைந்து அன்பு செய்ய - தமது சுற்றங்களால் முன்பு வணங்கப்பட்ட மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானுக்கருதிச் சரணடைந்து அன்புசெய்துவழிபட, அச்சிலம்பு-அந்திருக்கைலை, நாகமும் வையமும் புகழ்வது-விண்ணுலகத்தாராலும் மண்ணுலகத்தாராலும் புகழப்படாநிற்கும்.

இடத்தினிகழ் பொருளின்சிறப்பை இடத்தின்மேலேற்றி நாகமும் வையமும் புகழ்வது என்றார். யானை வழிபட்டது-திருவானைக்காவில் வடமேற்றிசையிலுள்ள மேரு சுவேதமலையில்வசிக்கும் சுவேதயானை ஆகூழ்வசத்தால் அங்குநின்று அத்திருவானைக்காவின்புறம்புள்ள காட்டிற்புகுந்து வெண்ணாவலின் அருகுவந்து அங்கெழுந்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானைநோக்கி வியப்படைந்து ஆ கெட்டேன் எம்பெருமான் இங்கெழுந்தருளியது என்னையாட்கொள்ளக்கருதியோ என்று ஆராமை எய்தி வழிபட்டுப்பூசித்துச் சிவகணங்களுக்குத் தலைமைபூண்டது என்பது-திருவானைக்காப்புராணம் - கஜாரணியப்படலத்திலும், திருக்கைலையில் சிவபெருமானுர் ஓர்கால் திருவோலக்கத்தெழுந்தருளுதற்பொருட்டு ஆடை அணிமுதலியவற்றைப் புனையுங்கால் காளன் என்னும் பாம்பு காமத்திற் சிமிழப்புண்டு வாராதிருந்தலையுணர்ந்து நீ தென்கைலையில் பாம்பாய்ப்பிறந்து நம்மைப் பூசிப்பாயென்றருள-அவ்வாறே பிறந்து பூசித்து முத்தியடைந்தது. சீகாளத்திபுராணத்தில் சிலம்பிமுதலிய மூவரைச் சருக்கத்திலும், புலிபூசித்தது. கோயிற்புராணம் வியாக்கிரபாதச் சருக்கத்திலுங் காண்க.

நாகமென்னும் பலபொருள் ஒருசொல் பொதுமைநீங்கி யானையையும் பாம்பையும் உணர்தற்கு - கை, கடுவாய்ப்பை எனச் சிறப்படைகள் தந்து கூறினர். கோறற்கோணப்பு, பொருதப்போர் என்றாற்போலக்-காய்சினம் என நின்றன. (எ)

திருக்கைலாயப்புகழ்ச்சிமுற்றிற்று

பாயிரமுளப்படத் திருவிருத்தம் - உ0௬.

புராணவரலாறு.

கலிவிருத்தம்

அளந்திடற்கரிதாயவக்குன்றின்மேற்
களங்கறுத்துவிணகாத்தவன்கோயின்முன்
விளம்பருஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கதாய
வளம்பெறுஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மாடது.

(இ-ள்.) அளந்திடற்கு அரிது ஆய அக்குன்றின்மேல்-அளவுசெய்தற்கரிய சிறப்புவாய்ந்த அந்திருக்கைலையில், களம் கறுத்து விண்காத்தவன் கோயில்முன்-கண்டங்கறுத்து விண்ணுலகிலுள்ள பிரமன்முதலிய தேவர்களைக்காத்த சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோயிலின்முன்னுள்ள, விளம்பு அரும் சிவதீர்த்தத்தின் மிக்கது ஆய் - ஏனைத்தலங்களில் சொல்லுதற்கரிய மான்மியத்தை யுடைய சிவதீர்த்தங்களினும் மேம்பட்டு, வளம்பெறும் சிவதீர்த்தத்தின் மாடது - என்றுஞ்சிறந்த சிவதீர்த்தத்தின் பக்கத்திலுள்ளது.

களங்கறுத்து விண்காத்தமை - "செற்றாலமுயிரனைத்தும் உண்டிடவேகியிர்ந்தெழலுஞ்சிந்தைமேற்கொள், பற்றாலங்கதுநுகர்ந்து நான்முகனேமுதலோர்தம் பாவைமார்தம், பொற்றாலிதனையளித்தோன்" எனக் காந்தம் அசுரகாண்டம் திருக்குற்றாலப்படலத்தில் வருஞ் செய்யுளாலுணர்க. (௧)

தண்டருங்கதிர்ச்சந்திரகாந்தத்திற்
பண்டயங்குநவமணிபதித்திசெய்
தண்டாதச்சனனேகதவஞ்செய்து
கண்டதாயிரக்கான்மண்டபமரோ.

(இ-ள்.) அனேகதவம் செய்து - பலதவங்களைச்செய்து, (அவற்றின்பலத்தால்) அண்டாதச்சன் - தேவதச்சனால், தண் தரும் கதிர் சந்திர காந்தத்தில் - குளிர்ச்சியைக் கிரணத்தையுடைய சந்திரகாந்தக்கல்லால், பண்டு அயங்கு நவமணி பதித்து செய்து - நுண்ணியதொழில்கள் விளங்க ஒன்பதுவகை இரத்தினங்களை வரிசைப்படப் பதிப்பித்து, கண்டது ஆயிரக்கால் மண்டபம் - சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது ஆயிரக்கால்மண்டபம். (௨)

ஆனபான்மையிற்றலந்தமண்டப
ஞானநாயகனிணைமலர்த்தாடொழ
வானமீதிருந்துவந்துபதங்குறித்
தானமின்மதிவைகுவதொத்ததே.

(இ-ள்.) அந்த மண்டபம் ஆன பான்மையின் தலம் - அந்தவாயிரக்கால்மண்டபம் சந்திரகாந்தக்கல் முதலியவற்றாலமைந்த தன்மையால், ஈனம் இல் மதி - களங்கமில்லாத சந்திரன், வானம் மீதிருந்து வந்து - ஆகாயத்திலுள்ள நக்ஷத்திரங்களோடு வந்து, ஞான நாயகன் இணை மலர் தாள் தொழ - ஞானவடிவாகிய இறைவனது அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை வணங்க, பதம் குறித்து வைகுவது ஒத்தது - சமயம்பார்த்திருந்ததைப் போன்றிருந்தது.

இதனால் இதனைப் பொருந்துமெனக்கூறினமையால் ஏது உவமையணி. (௩)

அன்னமண்டபந்தன்னுளருந்தவ
மென்னவேங்கையதன்மேலிருந்தனன்
பன்னுகேள்விப்பதினெண்புராணமுஞ்
சொன்னமாதவச்சூதமுனிவனே.

(இ-ள்.) பன்னு கேள்வி - சொல்லப்பட்ட நூற்கேள்வியால், பதினெண்புராணமும் சொன்ன மாதவம் சூத முனிவன் - பதினெண்புராணங்களையுஞ்சொல்லிய பெரியதவத்தையுடைய சூதமுனிவன், அன்ன மண்டபம் தன்னுள் - அவ்வாயிரக்கால் மண்டபத்தில், அருந்தவம் என்ன - அரியதவம் ஓருருவு கொண்டிருந்தாற்போல, வேங்கை அதன் மேல் இருந்தனன் - புலியின் தோலின் மேலிருந்தனன்.

வியாதன்பாற் சற்றுணர்ந்தவன் எனபார் பன்னு கேள்விப் பதினெண்புராணமுஞ் சொன்ன என்றார். (௪)

அந்தவேலையிலச்சிவதீர்த்தத்தில்
வந்துமூழ்கியம்மண்டபத்தேறியே
சந்தியாதிதவமுடித்திறலா
விந்துசேகரன்றுணிணைந்தேத்தியே.

(இ-ள்.) அந்த வேலையில் வந்து - அக்காலத்தில்வந்து, அச்சிவதீர்த்தத்தில் மூழ்கி - அந்தச்சிவதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, அம்மண்டபத்து ஏறி சந்தி ஆதி தவம் முடித்து - அம்மண்டபத்தின் மேலேறி நித்திய கடன் முதலிய தவங்களை முடித்து, ஈறு இல்லாத இந்து சேகரன் தாளை நினைந்து இருந்து - தனக்கோரிறுதி யில்லாத சந்திரசேகரனாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துத்திருந்தது.()

சம்புபத்தன்சதானந்தனுத்தம
னம்புயத்தனனையமகோதர
னும்பரருசியுக்கிரவீரிய
னம்புகேள்விபிரசண்டனற்றவன்.

(இ-ள்) சம்புபத்தன் சதானந்தன் உத்தமன் - சம்புபத்தனும், சதானந்தனும், உத்தமனும், அம்புயத்தன் அனைய மகோதரன் - பிரமனை யொத்த மகோதரனும், உம்பர் அருசிய உக்கிரவீரியன் - தேவர்கள் அஞ்சும் பெருந்தவத்தை யுடைய உக்கிரவீரியனும், நம்பு கேள்வி பிரசண்டன் நற்றவன் - சேட்டோர் நம்பும் வேத முதலியநூற் கேள்வியில் வல்ல பிரசண்டனென்னு நல்ல தபோதனனும். (௬)

ஆதிமாதவராயாவருமன்புமை
பாதியாய்முழுதுமாகும்பராபரச
சோதிபாலவைத்தருத்தனைத்தோத்திர
மோதியருச்சித்தொன்றுவிருப்புற்றார்.

(இ-ள்.) ஆதிமாதவர் யாவரும் - இவர்கள் முதலிய பெரியதவத்தினர் யாவரும், உமைபாதியாய முழுதும் ஆகும் பராபர சோதிபால் - உமையிடதுபாதி யாகியே யெல்லாமுமான சிவபெருமானிடத்து, அன்பு வைத்து அருத்தனை தோத்திரம் ஓதி அருச்சித்து - நேயம் வைத்து ருத்திரமுனிவனைத் தோத்திரஞ் செய்து கைமுகிழ்த்து, ஒன்று விருப்புறா - ஒன்று விருப்புத் தொடங்கினார்கள்.

உமைபாதியாய முழுதுமாகும் என்றது பொருள்முரணணி. (௭)

கலிநிலைத்துறை.

வேதவாகமபுராணமேமிருதியேமுதலா
வோதுநூல்களினுணிபொருளுலகெலாமபயந்த
பேதைபாகனேபரமெனத்தேர்ந்துணர்பெரிய
போதமாதவவுனக்கியாமபுகல்வதொன்றுளதால்.

(இ-ள்.) வேதமே ஆகமமே புராணமே மிருதியே முதலா ஓதும் நூல்களின் நுணிபொருள் - வேதங்களே ஆகமங்களே புராணங்களே மிருதிகளே முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நூல்களின் நுணிந்த பொருள், உலகு எல்லாம் பயந்த பேதை பாகன் பரம் என தேர்ந்து உணர் பெரிய - எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றருளிய உமாதேவியை யிடப்பாகத்தி லுடையவனாகிய சிவபெருமானே என்று ஐயந்திரிபறத்தெரிந்துணர்ந்த பெரியவனே, போதமாதவ - ஞானத்தையுடைய பெரிய தபோதனனே, உனக்கு யாம் புகல்வது ஒன்று உளது - உனக்கு நாங்கள் சொல்வதொன்றுள்ளது.

வேதம் ஆகமம் எனபவற்றி னிறுதியில் எண்ணேகாரந் தொக்குநின்றன. "எண்ணேகாரம் இடையிட்டுக்கொளினும - எண்ணுக்குறித்தியலு மென்மனார் புலவர்." என்ற - தொ - சொ - இடையியல் சூத்திரத்தால் உணர்க. (௮)

மேருமந்தரங்கைலைபர்ப்பதமுதல்விடைமே
லூருமந்தரநாடவனுறைபதியனந்த
மாருமந்தமில்போகமவீடடைவதென்றவற்றின்
காரணங்களோடுரைத்தனைகருத்தினுக்கிசைய.

(இ-ள்.) மேரு மந்தரம் கைலை பர்ப்பதம் முதல்-மேரு, மந்தரம், திருக்கயிலை, ஸ்ரீபர்வதமுதலாகிய, விடைமேல் ஊரும் அந்தரநாடவன் உறைபதி அனந்தம்-தருமவிடைமேலேறி நடத்தியருளும் சிவலோகநாதனெழுந்தருளிய திருப்பதிகளனந்தமும், ஆரும் அந்தம் இல் போகம் வீடு அடைவது என்று-எவரும் முடிவில்லாதபோகத்தையும் மோட்சத்தையும் அடைதற்குரியனவென்று, அவற்றின் காரணங்களோடு கருத்தினுக்கு இசைய உரைத்தனை-அவ்வத்திருப்பதிகளின் காரணங்களோடு எங்கள் கருத்துக்குப் பொருந்தக் கூறியருளினை. (௯)

ஐயமாதிமுக்குற்றமுமகலநீயருளிச்
செய்யவுந்தெளிந்திலேங்களியாஞ்சிற்றறிவுடையே
மையனெஞ்சினேமாகையான்மயக்கறவின்று
முய்யுமாறருள்செய்தியென்றுரைத்தனராமன்றே.

(இ-ள்.) ஐயம் ஆதி முக்குற்றமும் அகல நீ அருளிச் செய்யவும் - ஐயந்திரிபு அறியாமை என்னும் முக்குற்றங்களும் யாங்கள் நீங்க நீ திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்யவும், சிற்றறிவுடையேம் மையல் நெஞ்சினேம் - சிற்றறிவினையுடையேமும் மயக்கமிக்க மனத்தினையுடையேமும், யாம் ஆகையால் தெளிந்திலேங்கள் - யாங்களாதலால் சிறிதுந் தெளியாதிருக்கின்றேம், மயக்கு அற உய்யுமாறு இன்றும் அருள் செய்தி என்று உரைத்தனர் - அம்மயக்கம் நீங்க யாங்கள் பிழைக்கும் வண்ணம் இன்னமுஞ் சொல்லியருள்வாய் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

விகுதிமேல் விகுதியாகவந்த கள் விகுதி இடவழுவமைதி. செய்தி - முன்னிலையொருமை எதிர்கால வினைமுற்று. ஐயமாவது - மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளும், உளவோ, இலவோ என்று ஒன்றிற்றுணிவு பெறாது நிற்றல். திரிபாவது - குற்றியை மகனெனவும், இப்பியை வெள்ளி எனவும் இவ்வாறாக ஒன்றனை மற்றொன்றாகத் துணிதல். அறியாமையாவது. குற்றியை மகனே எனவும், இப்பியை வெள்ளியே எனவுந் துணிதல் (௪௦)

தலங்கடம்மின்மிக்குள்ளதாயத்தகுதிசாறீர்த்தக்
குலங்கடம்மின்மிக்குடையதாய்க்குறையிரந்தோர்க்கு
நலங்கடந்தருண்மூர்த்தியாயநாதவேதாந்தப்
புலங்கடந்தபேரொளியுறைதலமொன்றுபுகலாய.

(இ-ள்.) தலங்கள் தம்மில் மிக்கு உள்ளது ஆய-தலங்களில் மேம்பட்டுள்ள தலமாகியும், தகுதிசால் தீர்த்தம் குலங்கள் தம்மில் மிக்கது உடையது ஆய - தகுதியமைந்த பலதீர்த்தங்களில் மேம்பட்டுள்ள தீர்த்தத்தையுடையதாகியும் உள்ள, குறை இரந்தோர்க்கு நலங்கள் தந்து அருள் மூர்த்தியாய் - தமது குறை கூறிவந்தடைந்த வடியாருக்குப் பல நன்மைகளுந் தந்தருளும் மூர்த்தியாகி, நாத வேதாந்த புலம் கடந்த பேர் ஒளி உறை தலம் ஒன்று புகலாய் - நாதத்தத்துவத்தினிறுதியாகிய விடத்தையும் வேதத்தினிறுதியாகிய இடத்தையும் கடந்த வொளிப்பிழம்பாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய வொருதலத்தைச் சொல்லியருளாய்.

கலைஞானங்களை விளக்கும் அறிவையும், வைகரியாதிவாக்கு கண்மேற்றும் தற்போதத்தையும் கடந்ததாதலின் - நாதவேதாந்தப்புலங்கடந்த பேரொளி எனக் கூறினார்.

மிக்கதென்னும் வினைமுற்றுப் பெயர் ஈறுதொக்குநின்றது. (கக)

என்றபோதெதிர்முகமலர்ந்திருண்மலவலியை
வென்றசூதனுந்தலங்களின்விசேடமாய்ந்தம்பொற்
குன்றவார்சிலையானிடங்கொண்டுறைபதியு
மொன்றுகேட்கவீடளிப்பதாயுளதுமற்றதுதான்.

(இ-ள்.) என்றபோது-என்று வினவியபோது, எதிர் முகம் மலர்ந்து இருள் மல வலியை வென்ற சூதனும் - எதிரே முகமலர்ச்சிகொண்டு ஆணவமலத்தின்வலிமையை வெற்றிகொண்ட சூதமுனிவனும், தலங்களின் விசேடம் ஆய்ந்து அம்பொன் குன்றம் வார் சிலையான் இடம் கொண்டு உறை பதியுள் ஒன்று- தலங்களின் மேன்மைகளையெல்லாந் (தமக்குள்) ஆராய்ந்து அழகிய பொன்மலையாகிய நீண்டவில்லை யேந்திய சிவபெருமான் தனக்குத் திருக்கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்குந்தலங்களுள் ஒருதலம் உள்ளது, அது கேட்க வீடு அளிப்பது ஆய உள்ளது- அத்தலம் காதாற் கேட்கவும் மோக்ஷத்தைத் தருவதாயுள்ளது. (கஉ)

முற்றவோதியபுராணமூவாறினுட்காந்தம்
பெற்றதாறுசங்கிதையவையாறுந்தம்பெயரால்
சொற்றபேர்சனற்குமாரமாமுனிவான்சூதன்
கற்றைவார்சடைச்சங்கரன்மாலயன்கதிரோன்.

(இ-ள்.) முற்ற ஓதிய புராணம் மூவாறினுள் - முடிவுபெற யாவையும் எடுத்துக்கூறும் பதினெண்புராணங்களுள், காந்தம் ஆறு சங்கிதை பெற்றது - காந்தபுராணம் ஆறுசங்கிதைகளை யுடையது, அவை ஆறும் தம் பெயரால் சொற்றபேர்- அவையாறையுந் தமது பெயரால் சொன்னவர்கள், மாசனற் குமார முனிவான் சூதன் கற்றை வார் சடை சங்கரன் மால் அயன் கதிரோன் - பெருமை பொருந்திய சனற்குமாரமுனிவனும் சூதமுனிவனும் நெருங்கிய நீண்ட சடையையுடையசங்கரனும் விட்டுணுவும் பிரமனும் சூரியனுமாவார்.

பேர் பன்மைப் பொருளில் வந்த வோரிடைச்சொல். (கங)

இன்னவாறனுட்சங்கரசங்கிதையென்று
சொன்னநூலினையுணர்த்தினன்சங்கரன்றுணைவிக்
கன்னபோதவண்மடியினிலிருந்துகேட்டதனை
மின்னுவேல்பணிகொண்டவேள்வெளிப்படவுணர்ந்தான்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறனுள்-இந்த ஆறு சங்கிதையுள், சங்கர சங்கிதை என்று சொன்ன நூலினை - சங்கரசங்கிதையென்றுசொல்லப்பட்ட நூலை, சங்கரன் துணைவிக்கு உணர்த்தினன் - சங்கரன் தனது துணைவியாகிய உமாதேவிக்குணர்த்தினன், அன்னபோது அவள் மடியினில் மின்னு வேல் பணி கொண்ட வேள் இருந்து கேட்டு அதனை வெளிப்பட உணர்ந்தான் - அப்போது அவ்வுமாதேவியின் திருமடியில் மின்னும் வேல் தன்னேவல்வழி நிற்கக் கொண்டருளிய முருகக்கடவுளிருந்து அச்சங்கிதையைச் சிறிது மையமின்றி உணர்ந்தருளினன்.

இன்ன அன்ன சுட்டுத்திரிபுகள். (கச)

குன்றெறிந்தவேள்வழிபடுகுறுமுனிக்குரைத்தா
னன்றுதொட்டஃதகத்தியசங்கிதையாகி
நின்றதன்னதுகேட்பவர்க்கரனடிநீழ
லொன்றுமின்பவீடளிப்பதாவொருதலனுரைக்கும்.

(இ-ள்) குன்று எறிந்த வேள் வழிபடு குறுமுனிக்கு உரைத்தான் - கிரவுஞ்சகிரியைத் தகர்ப்பித்த அம்முருகவேள் தன்னை வழிபட்ட அகத்தியமுனிவனுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளினான், அன்று தொட்டு அஃது அகத்திய சங்கிதையாகி நின்றது - அக்காலந்தொட்டு அச்சங்கரசங்கிதை அகத்தியசங்கிதையெனப் பெயர் பெற்று நிலைபெற்றது. அன்னது கேட்பவர்க்கு அரன் அடி நீழல் ஒன்றும் இன்பம் வீடு அளிப்பது ஆ ஒருதலன் உரைக்கும் - அவ்வகத்தியசங்கிதை கேட்போர்க்குச் சிவபெருமான் திருவடி நீழலிற் கலத்தலாகிய பேரின்பமுத்தியைத் தருவதாக ஒருதலத்தை விதந்து கூறுகின்றது.

ஒன்றும் என்னும் பெயரெச்சம் - தொழிற்பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நின்றது.

அதிகவப்பதியாதெனவிருவரையபேடக்க
கதியளிப்பதெனவெறுத்தியாருதீனகதியின்
மதியைமைந்தனுரைத்தனனெடப்பச்சொனவந்த
விதியின்வழிபுகழ்முனிவன்வியாதன்மாறுரைக்கல்.

(இ-ள்) அதிக அப்பதி யாது என்றில் அலகிலா - மேம்பாடுள்ள அத்தலம் யாதென்று வினவில் அளவில்லாததாம், கேட்கும் அளிப்பது என்று அறிய குறுமுனி கதியின் மகிமை பலவுமுரைத்தான் அவனைப் பகர எனா - சாதாரணக்கட்டளையில் மோக்ஷத்தைத் தரவல்லதென்று சொல்லிய குறுமுனிவனை நோக்கி அம்மோக்ஷத்தில் தமது சிந்தையைப்பற்றும் முனிவனோ அருளுமாறியம்புகத்தச் சொல்லாய் என்றுவினவ, வியாதன மாறுரைக்கல் விதிவழிப் புகழ்முனிவன் - வியாதன் மாறுரைக்குமிய குறுமுனிவன் தொடுத்துவிடையிறுத்துக் கூறுமுறைப்படிச் சொல்லாநின்றான். ()

புதியதாமரைமேவியபழமறைப்புத்தேள்
விதியிற்கடுநடைப்பரிமகஞ்செயவான்வேண்டிக
கதியையாவர்க்குமுதவுதண்டுறைகெழுகாசிப
பதியின்மைந்தரோடெய்தினன்பண்டொருவைகல்.

(இ-ள்) புதிய தாமரை மேவிய பழமறை புத்தேள் - அன்றலர்ந்த தாமரை மலரில் வசிக்கும் பழமையாகிய வேதங்களை அறிந்த பிரமன், விதியினால் கடு நடை பரி மகம் செய வான் வேண்டி - அவ்வேதவிதிப்படி வேகமிக்க நடையையுடைய அசுவமேதயாகஞ் செய்ய விரும்பி, யாவர்க்கும் கதியை உதவும் தண் துறை கெழு காசிப்பதியில் - தன்னிடத்தில் இறந்தவர்க்கு மோக்ஷத்தைத் தராநின்ற புண்ணிய தீர்த்தத்துறை மிக்க காசித்திருப்பதியில், பண்டு ஒரு வைகல் மைந்தரோடு எய்தினன் - முன்னொருகாலத்துத் தன்புத்திரரோடு சென்றான். (கஎ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அகத்தியன்வியாதனாதன்சனகனாதிகாண்முனிவர்கோதமனுற்
சிகைத்தெளிவுணர்ந்தபராசரன்வாமதேவன்வான்மீகிவேவசிட்டன்
சகத்தியல்கடக்கக்கண்முதன்முனிவர்தம்மொடும்பத்துவெம்பரிமா
முகத்தொழின்முடித்துமற்றவர்க்குள்ளமகிழ்வுறவழங்குகவழங்கா.

(இ-ள்.) அகத்தியன் வியாதன் நாரதன் சனகன் ஆதி நால்முனிவர் கோதமன் - அகத்தியரும் வியாசரும் நாரதரும் சனகர் முதலாகிய நால்வகை முனிவர்களும் கௌதமரும், நூல் நிகை தெளிவு உணர்ந்த பராசரன் வாமதேவன் வான்மீகி ஏ வசிட்டன் - வேதநூல் முடிவின் துணிபொருளாகிய பரசிவத்தை யுணர்ந்த பராசரரும் வாமதேவரும் வான்மீகியும் வசிட்டரும், சகத்து இயல் கடந்த சுகன் முதல் முனிவர் தம்மொடும்-பிரபஞ்சத்தி னியல்பைக்கடந்த சுகர் முதலாகிய முனிவர்களும் ஆகிய இவர்களோடும், பத்து வெம் பரிமா மகத்தொழில் முடித்து-பத்து அசுவமேதயாகங்களைச் செய்து முடித்து, அவர்க்கு உள்ளம் மகிழ்வு உற வழங்குந வழங்கா - அம்முனிவர்களுக்கு மனம் மகிழக்கொடுக்குந் தக்கணைகளைக் கொடுத்து.

சனகாதி நான்முனிவர்-சனகர், சநந்தனர், சனந்தனர், சனற்குமாரர். வான்மீகி, என்பதனிறுதியி லிருக்கும் ஏகாரம் எண்ணேகாரம் ஆகையால் அதனைப் பிரித்து ஏனையவற்றோடுங் கூட்டுக. சகம்-தோனறியழிவதென்னும் பொருட்டு, ஆதலால் பிரபஞ்சமென்றும். வெம் பரிமா-கடுநடையை யுடைய குதிரை. (கஅ)

சத்தியவுலகிற்சரோருகக்கிழவன்சார்ந்தபின்புலப்பகைசாய்த்த
வத்திருமுனிவரனைவருங்காசியடிகளையடைந்தனர்பணிந்து
முத்திமண்டபத்தினறமுதனான்குமொழிந்தருண்மூர்த்திசந்நிதியிற்
பத்தியாயிருந்துநாரதமுனியைப்பார்த்தொருவினாவுரைபகர்வார்.

(இ-ள்.) சரோருகம் கிழவன் சத்திய உலகில் சார்ந்தபின்-தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் சத்தியலோகத்தை யடைந்த பின், புலப்பகை சாய்த்த அ திருமுனிவர் அனைவரும் - இந்திரியப்பகையைப் புறங்கண்ட தவச்செல்வத்தை யுடைய அம்முனிவர்களெல்லோரும், காசி அடிகளை அடைந்தனா பணிந்து - காசியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானை யடைந்து வணங்கி, முத்தி மண்டபத்தின் அறம் முதல் நான்கும் மொழிந்தருள் மூர்த்தி சந்நிதியில் பத்தியாய் இருந்து - முத்திமண்டபத்தின்கண் தருமமுதலிய நான்கு பொருள்களையுஞ் (சனகர்முதலாகிய நான்கு முனிவர்களுக்குந்)கூறி யருளிய தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியில் அன்பாய் வரிசை பட விருந்து, நாரதமுனியை பார்த்து ஒரு வினா உரை பகர்வார் - நாரதமுனிவனைப் பார்த்து ஒன்று வினவு கின்றார்கள்.

அறம முதல் நான்கு - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. அடைந்தனர் - முற்றெச்சமாய நின்றது. (கக)

தலமுதன்மூன்றுஞ்சிறந்ததோர்சைவதலமுரையென்னநாரதன்முன்
கலைமுழுதுணர்ந்தசனற்குமாரன்பாற்கற்றவன்வியாதனுமவன்பா
னலமுறக்கேண்மினெனவவன்கதிர்வேனம்பிபான்மறைமுதலனைத்து
மலமறவுணர்ந்தோன்குறுமுனியாகுமவனிடைக்கேண்மெனவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) தலமுதல் மூன்றும் சிறந்தது ஓர் சைவதலம் உரை என்ன - தலமுதலிய மூன்றுபொருள்களாலும் மேம்பட்ட ஒரு சிவதலத்தைச்சொல்லாயென்று வினவ, நாரதன் தான் - நாரதமுனிவன், கலைமுழுதும் உணர்ந்த சனற்குமாரன் பால் கற்றவன் வியாதனும் அவன்பால் நலம் உற கேண்மின் என - நூல்முற்றும் ஆராய்ந்துணர்ந்த சனற்குமாரமுனிவனிடத்துக் கற்றுணர்ந்தவன் வியாதமுனிவனும் அவனிடத்து நன்மைமிகக்கேளுங்கள் என்றுகூற, அவன்-அவ்வியாதமுனிவன், கதிர்வேல் நம்பிபால் - ஒளிமிக்க வேலையேந்திய முருகக்கடவுளிடத்து, மறைமுதல் அனைத்தும் அலம் அற உணர்ந்தோன் குறுமுனி ஆகும் அவன் இடை கேண்மென

னவிடுத்தான் - வேதமுதலிய நூல்முற்றும் சுழற்சிநீங்கக் கற்றுணர்ந்தவர் அகத்தியமுனிவராம் அவரிடத்துச்சென்று கேளுங்களென்று கூறினன்.

சுழற்சியாவது - ஐயம், திரிபு. தலமுதன்மூன்று - தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி. விடுத்தல் - விடைதரல், ஆதலால் கூறினும என்றும். சிறந்தது வினைமுற்றுப்பெயரெச்சமாய்நின்றது. முழுதென்பதனிறுதியில் முற்றும்மைதொகுத்தல். (உ0)

மலயமாதவனையடைந்துகைதொழுதுவாழ்த்திவாதாவிவில்வலனைக்
கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிந்தக்குன்றடக்கியதவக்குன்றே
யலைகடல்குடித்தவருட்பெருங்கடலேயருந்தமிழ்க்கொண்டலேதென்பா
றுலைபெறநிறுத்தகளைகணேயென்றுசுருதியாயிரமெனத்துதித்தார்.

(இ-ள்.) மலயமாதவனை அடைந்து கைதொழுது வாழ்த்தி-பொதியமலையிலெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவரை யடைந்து கைகூப்பித் துதிசெய்து, வாதாவி வில்வலனை கொலைபுரி தருமமூர்த்தியே - வாதாவி வில்வலன் என்னும் அசுரர்களைக் கொலைசெய்த தருமவடிவாயுள்ளவனே, விந்தக்குன்று அடக்கிய தவக்குன்றே - விந்தபருவதத்தையடக்கிய தவபருவதமே, அலைகடல் குடித்த அருள் பெருங்கடலே - கரையை அலைக்கும் அலையையுடைய சமுத்திரத்தைப்பருகிய பெரியகருணைசமுத்திரமே, அருந்தமிழ் கொண்டலே - அரியதமிழைச் சுரக்கும் மேகமே, தென்பால் துலைபெற நிறுத்த களைகணே என்று-(உயர்ந்த) தென்திசை துலாக்கோல்போலச் சமனாகநிறுத்திய பற்றுக்கோடே என்று, ஆயிரம் சுருதி என துதித்தார் - அளவில்லாதவேதங்களிரண்டு நின்று துதித்தாற்போலத்திரண்டுநின்று துதித்தார்கள்.

அசமுகி என்னும் பெயரையுடைய வோரசுரப்பெண், நாரதமுனிவரைவலிந்தணுகி வில்வலன் வாதாவி என்னும் இரண்டுபிள்ளைகளைப்பெற்றுள், அவர்கள் இருவரும் தமது தாயினிடத்து விடைபெற்று ஓர்வனத்திற்சென்று கொடியவோர் யாகஞ்செய்து தாங்கள்வேண்டிய வரங்களைப் பிரமனாற்பெற்று மேற்றிசையில் நான்குவழியுங்கூடும் ஓரிடத்தில்வரும் முனிவர்களைக்கொல்லவேண்டி பன்னசாலையையமைத்து வாதாவியை ஓர் ஆடாக்கித் தான் தவவேடத்தை மேற்கொண்டு விருந்துசெய்து முனிவர்களைக்கொன்றுதின்று வாழும் நாள்களில், அகத்தியமுனிவர் அந்நெறியேவர அவரைநோக்கி நம குலத்தினரைக்கொல்லும் இவரை நாமகொல்லவேண்டுமென்றுகருதி எதிர்சென்று தமதுசாலைக்கழைத்துவந்து ஆடாய்நின்ற வாதாவியைக்கொன்று கறிசமைத்து ஊட்ட உண்டு இருந்தபின், வில்வலன்தம்பிவருகவென்றழைக்க வயிற்றுட்சென்ற வாதாவி ஆட்டுவடிவங்கொண்டு முழங்க, அதனையோர்ந்த அகத்தியமுனிவர் கோபங்கொண்டு இவன்முடியக்கடவன் என்று வயிற்றைத்தடவ மடிந்தான், அதனைக்கண்ட வில்வலன்கோபத்தோடு ஓர் தண்டாயுதங்கொண்டு போர்செய்யவர அம்முனிவர் ஓர் தருப்பையைப் பாசுபதாஸ்திரமாகப் பாவனைசெய்து பிரயோகஞ்செய்ய அவனும் மடிந்தனன். என்பது காந்தம் அசுரகாண்டம்-வில்வலன் வாதாவிவதைப்படலத்தில்.

"ஊன்கொண்டகறியாகிருகர்வுற்றவாதாவியுயிர்போகியுண்டவியல்பே
தான்கொண்டுமுடிகென்றுசடாத்தையொருகாலைதமிழ்வலமுனிதடவலும்
கான்கொண்டவெரிமண்டுசிறுபுன்புதற்போன்றுகடியோனுமுடிவாகவே
வான்கொண்டலெனவங்கண்முன்னின்றவன்தம்பிமாய்வுற்றதன்னிவருவான்."

"மெய்க்கொண்டதொன்றுருக்கொண்டுமுனிதன்னைவெகுளுற்றோர்தண்டந்தனைக், கைக்கொண்டுகொலையுன்னி வருபோழ்தின்முனிவன்கரத்திற்றருப்பை

யொனைற், மைக்கண்டர்படையாகிளைகுற்றுவிடவில்வலன்ருனுமடிவெய்தனு, மக்கணடகக்கள்வருறையுற்றவிடநீங்கியப்பாலகன்றன்னரோ."

தென்திசைநோக்கிவரும் அகத்தியமுனிவர் காசிநகரடைந்து சிவபெருமானைவணங்கி அங்குநின்று மேருவோடு மாறுபட்டு அண்டங்களையடைத்து எழுந்த விந்தகிரியின் சாரலடைந்து ஓ? விந்தமே நமக்குச்செல்லச் சிறிதுவழிதருவாய் என விந்தகிரி சூரியசந்திரர்கள் வழங்குதற்கும் அரிதாய்த் திருவிக்கிரம வடிவங்கொண்டநெடுமால்போல் நிற்கின்றேம் குறியவடிவையுடைய வுனக்கு அஞ்சியோவழிதரானிற்போம் என்று செருக்கிக்கூற, அம்முனிவர் தம்வலிமையால் பிரமலோகங்காறும் தமதுகையைநீட்டி அவ்விந்தமலையின் உச்சியிற்சேர்த்து அழுத்த, அவ்விந்தம் செருக்கழிந்து பாதலத்திற்புகுந்தது. என்பது ஷை காண்டம் - விந்தம் பிலம்புகுபடலத்தில்.

"எறிகதிர்மதியினுகருமேகருநதிறததாலவான
நெறியினையடைததுதொல்லைநெடியமால்போன்றுநின்றேன்
குறியநிறகஞ்சியாறுகொடுப்பனோவெனதுதோற்ற
மறிகிலைமீணடுபோகென்றவ்வரைமொழிநததன்றே."

"அறபுதமமரர்கொளளவாற்றவுங்குறியோன்விந்த
வெறபினதுமபர்தன்னினமீயுயர்குடஙகைசேர்தது
வடபுறலூனறவல்லேமறறதுபுவிகசுட்டாழ்நது
சொற்பிலமபுகுந்துசேடன்தொன்னிலையடைந்ததன்றே."

சிவபெருமான் திருமணததிற்குத் தேவர்முதலிய யாவரும்வநது நெருங்கினமையால் வடதிசைதாழநது தெனதிசை யுயர்ந்தோங்கியபோது அங்குள்ள தேவர்முதலியயாவரும் நடுக்கமெய்தி வருநதுதலைக் கடைக்கணித்து, நந்திநாயனரால் அகத்தியமுனிவனைவருவித்து நீ தென்பாலுள்ள பொதியமலையிற்சென்று இருத்தியாயின் துலாக்கோல்போலச் சமனுமென்றருளினன். என்பது காந்தம் - உற்பத்தி காண்டம-திருககலியாணபபடலத்தில்.

"ஆறுன்முனிகேளொருநீயிவ்வசலநீங்கித
தேனுாமருதவளமேயதென்றுடுநணணி
வானுாபொதியமலைமேவுதிவையமெல்லா
மேறுளெனவேநிகராகிவிளஙகுமென்முன்."

எனவருஞ் செயயுள்களாலுணர்க. கடல்குடித்தது இப்புராணத்தில் பின்னர்வருதல் காண்க. கொலைபுரிதரும மூர்த்தி எனத் தீவினை நலவினையாக மாறுபட்டுநிற்பது றைதிறமபியவினை. (உ

மூவகைசசிறப்புமுள்ளதோர்தானமொழிகெனமுகமலர்ந்தருள்கூர்ந்
தியாவையுமுணர்ந்தோன்முத்திமண்டபத்தினீரிருதொகையின்வந்திறக்
சேவல்கடமையுமைங்கரன்றனையுஞ்சேவலஙகொடியுடைவடிவேற் [குஞ்
காவலன்றனையும்வடகிழலமர்ந்தகண்ணுதற்பரனையும்பணியா.

(இ-ள்.) மூவகை சிறப்பும் உள்ளது ஓர்தானம் மொழிக என - தலச்சிறப்பும் தீர்த்தச்சிறப்பும் மூர்த்திச்சிறப்பும் உள்ளதாகிய ஒருசிவதலத்தைச் சொல்லக்கடவீர் என்றுமுனிவர்கள்வினவ, முகமலர்ந்து அருள் கூர்ந்து யாவையும் உணர்ந்தோன்-முகமலர்ச்சிகொண்டு (அவர்கண்மேல்) கருணைகூர்ந்து எல்லாநூல்களையும் ஆராய்ந்து தெளிந்த அகத்தியமுனிவர், முத்திமண்டபத்தின் ஈர் இரு தொகையின்

வந்து இறக்கும் சேவல்கள் தமையும் - முத்திமண்டபத்தின்கண் நான்கென்னுந் தொகைபெற்று வந்திறந்தகோழிகளையும், ஐங்கரன் தனையும் சேவலங்கொடி வடிவேல் உடை காவலன் தனையும் வடநிழல் அமர்ந்த கண்ணுதல் பரனையும் பணியா-ஐந்துதிருக்கரங்களையுடைய மூத்தபிள்ளையாரையும் சேவற்கொடியையும் வடித்த வேலையுமுடைய முருகக்கடவுளையும் கல்லாலநிழலின்கீழ் எழுந்தருளிய தக்ஷிணாமூர்த்தியையும்வணங்கி.

காசிநகரத்தில் மூன்றும்யுகத்தில் பலநூல்களையுங்கற்றுணர்ந்த மாகனந்தனென்னும் ஓர்மறையவன் கொடுந்தொழிலுடையவனாய்த் திரிதருங்காலத்து, அங்கோர் நீசன் தானமாகக்கொடுத்த பொருளையேற்றதனால் ஏனைமறையவர்கள் இவனுஞ் சண்டாளனே என்று அந்நகரினின்றும் அகற்ற, தன்மனைவிமக்களோடு கீகடதேயம் நோக்கிச்செல்லுவோன் கங்கையாடிக் காவடிகொண்டு செல்லுவோரைத் துணையாகக்கருதி அவர்களபின் கூடிச்செல்லும்போது, வேடர்கள் எதிர்ந்து அவனிடத்துள்ள பொருளைச் சூறையாடி மனைவிமக்களோடு அவனையுங்கொலைசெய்தார்கள், உயிர்விடுங்கால அம்மாகனந்தன காசிநகரத்தை மனத்திலெண்ணி உயிர்விட்டபுண்ணியவசத்தால் அக்கீகடதேயத்தில் முற்பவவுணர்ச்சியோடு சேவலாய்ப்பிறந்து தன்மக்களிருவருங் குஞ்சுகளாகவும் தன்மனைவி பெடையாகவும், அங்குச்சிலநாள்வசித்துக் காசிக்குச்செல்லுவாரோடு தொடர்ந்து சென்று முத்திமண்டபத்தையடைந்து அங்குவசித்து இறந்தமையால் சிவபதத்தையடைந்தனன. என்பது காசிகாண்டம்-முத்திமண்டபத்தின் கதையுரைத்த அத்தியாயத்தில்.

“கருமபுகுதட்டிச்சாறொழுகுங்கடைவாய்மேதிகண்படுக்கு
மிருந்தண்புனல்சூழ்காசிதனையிதயத்தெண்ணிப்பிறந்தனனால்
வரம்பிற்சாலிமுத்துயிர்க்குமவயற்கீகடத்தில்முற்பவத்தி
திருந்துமுணர்வோடவனரத்தச்சூட்டுச்சேவலாயினனால்.”

“மக்களிருவர்பார்ப்பாகமடமாதொருத்திபேடாக
வொக்கவுறையுநாளதனிற்காசிக்கேகுமவரோடுஞ்
செக்கர்நிறத்தகூர்வாயசூட்டுச்சேவல்பெடைதொடரத்
தொக்கபார்ப்பினொடுங்காசித்தொல்லைநகரிற்சென்றனனே.”

“செங்கட்கயவாய்மோட்டெருமைசெழுநீக்குவளைப்போதருந்திப
பங்கபபழனத்தலைந்துழக்கப்பணிலமுழங்குகாசியினிற்
றிங்கடவழ்க்குவிளிம்புரிஞ்சு முத்திமாடத்திடைச்சேர
வங்கணிறந்துபடுமேற்றுறகயிலைவரையினடையுமால்.”

சேவல்-கோழியின்பரியாயப்பெயர். (உஉ)

அங்கயற்கண்ணிதன்னையுமெந்தையாலவாயானையுமிதய
பங்கயத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்துபரவசமடைந்துபார்ப்பதிக்குச
சங்கரனருளிச்செய்தசங்கிதையைத்தாரகனுடலிரண்டாகச்
செங்கைவேல்விடுத்தசேவகனெனக்குத்தெருட்டினனையசங்கிதையில்.

(இ-ள்.) அங்கயற்கண்ணி தன்னையும் எந்தை ஆலவாயானையும் - அங்கயற்கண்ணம்மையையும் எனதந்தையாகிய திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளையும், இதயபங்கயத்து இருத்தி - தனது இருதயதாமரையில் இருத்தி, சமாதியில் இருந்து பரவசம் அடைந்து-சமாதிகூடிப் பரவசப்பட்டு, பார்ப்பதிக்குச் சங்கரன் அருளிச்செய்த சங்கிதையை - உமாதேவியாருக்குச் சிவபெருமான் அருளிச்செய்த சங்கிதையினை, தாரகன் உடல் இரண்டாக செம் கை வேல் விடுத்த சேவ

கன் எனக்கு தெருட்டினுன்-தாரகாசுரன் உடலம் இரண்டுதுண்டாகத் தமதுசெவ்ந்திருக்கரத்திலேந்தியவேலை யெறிந்த முருகக்கடவுள் எனக்குத்தெளிவுபெற அருளிச்செய்தார், அனையசங்கிதையில - அந்தசசங்கிதையில்.

சமாதிகூடல் - அசைவறவிருத்தல். பரவசமடைதல் - சூரியனொளியும் கண்ணொளியும்போல முதல்வன் வியாபகவறிவில் ஆன்மவறிவு வியாப்பியமடைந்து "அவனிவனாய்" நின்றமுறைப்படி நேயத்தழுநதல். தாரகன-சூரனுக்கு இளையோன். பிரமன்முதலியதேவர்கள் இடுக்கணீங்கவும் தேவர்கள் முதலிய படைவீரர்கள் புடைசூழவும் சூரன் ஊர்நோக்கிச்செல்லுங் குமாரக்கடவுள் கிரவுஞ்சகிரியையடைந்தருள, நாரதமுனிவன் திருவடிவணங்கி எமதுபெருமானே இம்மலை கிரவுஞ்சன் என்னும் ஓர்பேரையுடைய ஓரசுரன் இவன் இங்கிருந்து வழிவருமுனிவர்பலருக்குந்துன்பஞ்செய்து வருநாள், அகத்தியமுனிவரும் ஓர்கால் இவ்வழிவருகையில் அம்முனிவருக்குந தனதுமாயையால் பலதுன்பங்களையுமவிளைத்தனன்; அவற்றை நோக்கி இவையோர் அவுணனசெயலெனககருதி இம்மலைவடிவாகியேநின்று எம்பிறைவன் திருக்கரத்துவேலால் நாசமடைகவெனச்சபிக்க, அன்றுதொட்டு இம்மலைவடிவாகியேநின்று இந்நெறிவரும்முனிவர்களை அலைத்து நிற்கின்றனன்; இம்மலையினொருபாலுள்ள மாயநகரததில் சூரனுக்கிளைய தாரகனென்பவன் வசித்துப் பிரமனமுதலியோருக்கு இடையூறுசெயகினறனன்; இவனைவெற்றிகொள்ளில் சூரனைவெல்லுதல் எளிதெனககூற, அவவாறே செய்கினறேமென்று கருணைகூர்ந்து வீரவாகுமுதலிய படைவீரரை விடுததருளினா; வீரவாகு, படைவீரரோடு சென்று அததாரகனோடு போர்செய்யத தொலைவுறறவசுரன் கிரவுஞ்சகிரியினுள்ள வோர் முழையிற்புகுத அவன்பின்சென்ற வீரவாகுமுதலியோர் அம்முழையிறசென்று மயங்கிககிடததலை நாரதமுனிவர்சொல்ல, அக்குமாரக்கடவுள் தமது திருக்கரத்து வேலெறிநது அத்தாரகன மார்பையுங்கிழித்துக கிரவுஞ்சகிரியையுஞ் சிதைத்தனர். என்பது காநதம்-உற்பத்திகாண்டம் - தாரகன்வதைப்படலத்தில்.

"தாரகன்மார்பமென்னுந்தடம்பெருவரையைக்கீண்டு
சீரியகிரவுஞ்சததிறசேர்நதுபட்டுருவிச்சென்று
வீரமும்புகழுங்கொண்டுவிளங்கியதெனவங்கட்
சோரியுந்துகளுமாடித்துண்ணெனமீண்டதன்றே."

எனவருஞ்செய்யுளாலுணர்க. (௨௧)

பெறற்கருந்தவஞ்செய்தகந்தெளிந்தரிதிற்பெருங்கதிகேட்பவர்க்கெளிதா
யுறப்படுந்தலநீர்விழுயமுச்சிறப்புமுளளதெத்தலததினுங்கழிந்த
சிறப்பினுங்கெண்ணெண்டிருவிளையாடல்செய்தருள்வடிவெடுத்தென்று
மறைப்பொருளவிளங்குமாலவாயதனைமண்ணின்மேற்சிவனுலகென்னும்.

(இ-ள்.) பெறற்கு அரும் தவம் செய்து அகம் தெளிந்து அரிதில் பெரும் கதி கேட்பவர்க்கு எளிதாய் உறப்படும் தலம் நீர விழுய முச்சிறப்பும் உள்ளது- அடைதற்கரிய தவங்களைச்செய்து மனநதெளிந்து அரிதாகப்பெறும் மோட்சம் கேட்பவர்க்கு எளிதாகக்கிடைக்குந்தலமாய் தீர்த்தவிசேஷ தலச்சிறப்புமுதலிய மூன்றுசிறப்பும் உள்ளது, எத்தலத்திலும் கழிந்த சிறப்பினது - எவ்வகைப்பட்ட சைவதலங்களிலும் மேம்பட்ட சிறப்பினையுடையது, அருள்வடிவெடுத்து எண்ணெண் திருவிளையாடல் செய்து என்றும் மறைப்பொருள் விளங்கும் ஆலவாய் - திருவருளே திருமேனியாகக்கொண்டு அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களைச்செய்து எப்

பொழுதும் வேதத்தின்பொருளாகிய சிவபெருமான்விளங்கும் திருவாலவாயாம், அதனை மண்ணின்மேல் சிவன் உலகு எனறும் - அத்தலத்தைப் பூவுலகில் சிவலோகமென்று சொல்லாநிற்கும்.

சிறப்பினது - ஈறுதொக்குநின்றது. முச்சிறப்பு - பன்மையில் ஒருமைவந்த பால்வழுவமைதி. ஆய - வினையெச்சத்திரிபு. உறப்படும் - உட்கப்படார் என்றாற்போலப் படுசொற்குப் படுபொருளின்றிவந்த பெயரெச்சம். ஆங்கு-அசைநிலை.(உச)

அத்தலத்தனையமூவகைச்சிறப்புமளவிலாவுயிர்க்கெலாங்கருணை
வைத்தவன்செய்ததிருவிளையாடும்வரையுரங்கிழியவேலெடுத்த
வித்தகனெனக்குவிளம்பியவாறேவிளம்புவனுமக்கெனவந்த
வுத்தமமுனிவர்யாவருங்கேட்கவுணர்த்துவான்கடலெலாமுண்டான்.

(இ-ள்) அத்தலத்து அனைய மூவகைச் சிறப்பும் - அந்தத்தலத்தில் அத்தன்மையையுடைய மூவகைச்சிறப்புக்களையும், அளவு இலா உயிர்க்கு எல்லாம் கருணை வைத்தவன் செய்த திருவிளையாட்டும் - அளவிறந்த எல்லா ஆன்மகோடிகளிடத்தும் கிருபைவைத்த சிவபெருமான் செய்தருளிய திருவிளையாடல்களையும், வரை உரம் கிழிய வேல் எடுத்த வித்தகன் எனக்கு விளம்பிய ஆறே உமக்கு விளம்புவன் என்ன - கிரவுஞ்சகிரியின் மார்பங்கிழிபட வேலைத்தொட்டருளிய முருகக்கடவுள் எனக்குச் சொல்லியவண்ணமே உங்களுக்குச் சொல்வேன் என்று, கடல் எல்லாம் உண்டான் - கடல் முற்றும்பருகிய அகத்தியர், வந்த உத்தம முனிவர் யாவரும் கேட்க உணர்த்துவான் - தம்பால்வந்த முதன்மைபெற்ற முனிவர்களெல்லோருங் கேட்கச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

பாவசமடைந்து என்பவற்றிலுள்ள வினையெச்சம் உணர்த்துவான் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டது. (உரு)

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம் - ஙக.

தலவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

நாட்டமொருமூன்றுடையநாயகனுக்கன்புடையீர்நயந்துநீவிர்
கேட்டதலமீண்டுரைத்ததிருவாலவாயதனுட்கிளைத்துப்பொன்னந்
தோட்டலர்தாமரைமுளைத்ததொருதடமுஞ்சுந்தரச்செஞ்சோதிஞான
வீட்டமெனமுளைத்தசிவலிங்கமுமொன்றுளவின்னுமிசைப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்) நாட்டம் ஒரு மூன்று உடைய நாயகனுக்கு அன்புடையீர் - திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானிடத்து அன்புநிறைந்த முனிவர்களே, நயந்து நீவிர் கேட்ட தலம் ஈண்டு உரைத்த திருவாலவாய் - விரும்பி நீங்கள் கேட்டதலம் இப்போது யாமுரைத்த திருவாலவாயாம், அதனுள் கிளைத்து பொன்னம் தோடு அலர் தாமரை முளைத்தது ஒரு தடமும் - அத்தலத்தில் நிறைந்து பொன்னிறம்வாய்ந்த இதழ் அலர்ந்த தாமரைமுளைத்த ஒருதடாகமும், சுந்தரம் செம் சோதி ஞானம் ஈட்டம் என முளைத்த சிவலிங்கம் ஒன்றும் உள - அழகிய செவந்த சோதிமயமாகிய ஞானக்கூட்டம் போலத்தோன்றியருளிய சிவலிங்கமொன்றும் இருக்கின்றன, இன்னும் இசைப்ப கேண்மின் - இன்னமுஞ் சொல்லக் கேளுங்கள்.

சிவலிங்கம் என்பதன் இறுதியில்நின்ற உம்மையைப்பிரித்து ஒன்றென்பதனோடு கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (க)

திருவாலவாய்க்கிணையாமொருதலமுந்தெய்வமணஞ்செய்யப்பூத்த
மருவார்பொற்கமலநிகர்தீர்த்தமுமத்தீர்த்தத்தின்மருங்கின்ஞான
வுருவாகியுறைசோமசுந்தரன்போலிகபரந்தந்துலவாவீடு
தருவானுமுப்புவனத்தினுமில்லையுண்மையிதுசாற்றின்மன்னே.

(இ-ள்.) சாற்றின்-சொன்னால், திருவாலவாய்க்கு இணையாம் ஒருதலமும்- திருவாலவாய்க்கு ஒக்கும் ஒருதலமும், தெய்வம் மணம் செய்ய பூத்த மருவார் பொன் கமலம் நிகர் தீர்த்தமும்- தெய்வத்தன்மையையுடைய வாசம்கமழ மலர்ந்த மணம்நிறைந்த பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தை யொத்த தீர்த்தமும், அ தீர்த்தத்தின் மருங்கில் ஞான உருவாகி உறை சோமசுந்தரன்போல இகபரம் தந்து உலவா வீடு தருவானும் - அந்தப்பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் பக்கத்தில் ஞானசொரூபமாயெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுள்போல அடைந்தோர்க்கு இகலோகத்தையும் பரலோகத்தையுந் தந்து என்றும் அழியாத மோக்ஷத்தையுந் தந்தருளுங் கடவுளும், முப்புவனத்திலும் இல்லை-சுவர்க்கமுதலிய மூன்று உலகங்களிலும் இல்லை, இது உண்மை - இது சத்தியம். (உ)

அவ்வகையமூன்றின்முதற்றலப்பெருமைதனைச்சுருக்கியறையக்கேண்மி
னெவ்வகையவுலகத்துந்தருமதலமதிகமவற்றீறிலாத
சைவதலமதிகமவற்றறுபத்தெட்டதிகமவைதமிலீரெட்டுத்
தெய்வதலமதிகமவற்றதிகதலநாலவற்றைச்செப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) அவ்வகைய மூன்றில் - அத்தன்மைப்பட்ட தலமுதலிய மூன்றில், முதல் தலப்பெருமைதனை சுருக்கி அறைய கேண்மின் - முன்னுள்ள தலவிசேடத்தைச் சுருக்கிச்சொல்லக் கேளுங்கள், எவ்வகைய உலகத்தும் தருமதலம் அதிகம் - பலவகைப்பட்ட வுலகங்களிலும் புண்ணியக்ஷேத்திரங்கள் மேம்பட்டனவாம், அவற்று ஈறிலாத சைவதலம் அதிகம் - அவைகளில் அழிவில்லாத சைவதலங்கள் அதிகமாம், அவற்று அறுபத்து எட்டு அதிகம் - அச்சைவதலங்களுள் அறுபத்தெட்டுத் திருத்தலங்கள் மேம்பட்டனவாம், அவை தமில் ஈரெட்டு தெய்வதலம் அதிகம் - அத்திருத்தலங்களுள் பதினாறு தெய்வத்தன்மையையுடைய திருத்தலங்கள் மேம்பட்டனவாம், அவற்று அதிக தலம் நான்கு - அவற்றுள் மேம்பட்ட திருத்தலங்கள் நான்காம், அவற்றை செப்ப கேண்மின் - அத்திருத்தலங்கள் நான்கினையுஞ் சொல்லக் கேளுங்கள். (ந)

அன்னமலிவயற்புலியூர்காசிநகாகாளத்தியாலவாயா
மின்னவளம்பதிநான்கிற்றிருவாலவாயதிகமெவ்வாறென்னின்
மின்னவிரம்பலங்காணக்காசிநகர்வதிந்திறக்கவியன்காளத்திப்
பொன்னகரம்பத்தியினால்வழிபாடுசெயவளிக்கும்போகம்வீடு.

(இ-ள்.) அன்னம் மலி வயல் புலியூர் காசிநகா காளத்தி ஆலவாய் ஆம் இன்ன வளம்பதி நான்கில் - அன்னப்பறவைகள் நிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த சிதம்பரம் காசி திருக்காளத்தி திருவாலவாய் என்னும் இந்நான்கு திருத்தலங்களிலும், திருவாலவாய் அதிகம் - திருவாலவாய் மேம்பட்டதாம், எவ்வாறு என்னில் - எவ்வகையால் என்று வினவில், மின் அவிர் அம்பலம் காண - ஒளிவிளங்கிய அச்சிதம்பரம், தன்னைத்தரிசித்தலால், காசிநகர் வதிந்து இறக்க-காசிநகர், தன்னிடத்தில்வசித்து இறத்தலால், வியன் காளத்தி பொன் நகரம் பத்தியினால் வழிபாடு செய-பெரு

மைமிக்க திருக்காளத்தி என்னும் அழகிய நகரம், அன்பால் தனக்குவழிபாடுசெய்து பூசித்தலால், போகம் வீடு அளிக்கும - (ஆன்மாக்களுக்கு) போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்காநிற்கும்.

ஏழனுருபு, கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில் வந்தது. கான முதலிய அகரவீற்று வினை எச்சங்கள் காரணப்பொருளில் வநதன. (௪)

அறந்தழையுந்திருவாலவாய்கேட்டவுடன்போகமளிக்குமீண்டு
பிறந்திறவாபபேரின்பககதியளிக்குமிதுவன்றிப்பிறழாதெஙகு
நிறைந்தபரனெத்தலமும்படைபபானித்தலததைமுதனிருமித்திங்க
ணுறைந்தருளினனன்றியின்னமுளதிதன்பெருமையுரைபபக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) அறந்தழையும திருவாலவாய கேட்டவுடன் போகம் அளிக்கும் மீண்டு பிறந்து இறவா பேர் இனபம் கதி அளிக்கும் - தருமஙகள தழைததோங்குந் திருவாலவாய கேட்ட அபபொழுதே முனபு போகததைத தராநிறகும், மீளப்பிறந்திறவாமல் பேரின்பமோக்ஷததையுந தராநிறகும, இது அன்றி - இதுவுமல்லாமல், பிறழாது எங்கும் நிறைந்த பரன - சமனுய எவவிடததும் நிறைந்த சிவபெருமான்' எத்தலமும் படைப்பான் இததலததை முதல நிருமிதது இங்கண் உறைந்தருளினுன்-எல்லாத்தலங்களேயுஞ் சிருட்டிக்குமபொருட்டு இததலத்தை முன்பு சிருட்டித்து இவ்விடத்தெழுநதருளியிருந்தனன, அனறி இதன பெருமை இன்னம உளது-இதுவுமன்றி இத்தலப்பெருமை இனனமு முள்ளது,உரைபப கேண்மின - யாம சொல்லக் கேளுங்கள்.

உடன் என்னும இடைச்சொல்-அப்பொழுது என்னுமபொருளமேலும், எகர வினுவிடைச்சொல்-எல்லாம எனனும பொருணமேலும் நின்றன. மீணடு செயவெனெச்சததிரிபு. இகரசசுட்டோடு பொருநதாமையால இக்கண், இதன் எனப்பாடங் கொண்டாம். (ரு)

திருவாலவாயென்றுகேட்டவரேயறம்பெறுவர்செல்வமோஙகுந்
திருவாலவாயென்றுநினைத்தவரேபொருளடைவாதேவதேவைத்
திருவாலவாயிடத்துககணடவரேயினபநலஞ்சேர்வரொன்றுந்
திருவாலவாயிடத்துவதிந்தவரேவீடுநெறிசோவரன்றே.

(இ-ள்.) திருவாலவாய் என்று கேட்டவர் ஏ அறம் பெறுவர்-திருவாலவாய் என்று ஒருவர் சொல்லக்கேட்டவர்களே தருமபபயனை அடைவார்கள், செல்வம் ஓங்கும் திருவாலவாய் என்று நினைததவா ஏ பொருள் அடைவா-பலசெல்வங்களும் நிறைந்தோங்குந திருவாலவாய் என்று சிநதித்தவர்களே பொருட்பயனை யடைவார்கள், தேவ தேவைத் திருவாலவாயிடதது - அயனமுதலிய தேவர்களுக்குத் தேவனுயுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளைத்திருவாலவாயிடததில்,கண்டவரோ என்றும் இன்ப நலம்சேர்வர் - தரிசிததவர்களே எப்பொழுதும் இன்பப்பயனை யடைவார்கள், திருவாலவாய் இடத்து வதிந்தவர் ஏ வீடு நெறி சேர்வர் - திருவாலவாயில் வாசஞ்செய்பவர்களே மோக்ஷநெறியை அடைவார்கள்.

ஏகாரம் பிரிநிலைப் பொருள்மேனின்றது. (சு)

காரநிரூழ்காசிமுதல்பதிமறுமைக்கதியளிக்குந்தூநீர்வையை
வாரநிரூழ்திருவாலவாய்சிவன்முத்திதரும்வதிவோர்க்கிது
நிரனதிகம்பரகதியும்பின்கொடுக்குமாதலினிச்சிவன்முத்தி
புரனதிகமென்பதெவனதற்கதுவேயொப்பாமெப்புவனத்துள்ளும்.

(இ-ள்.) சுரநதி சூழ் காசிமுதல் பதி மறுமை கதி அளிக்கும் - தேவநதியாகிய கங்கைசூழ்ந்த காசிமுதலிய சிவதலங்கள் மறுமையில் மோக்ஷத்தைத் தராநிற்கும், தூ நீர் வையை வரநதி சூழ் திருவாலவாய் வதிவோர்க்கு சீவன்முத்திதரும் - பரிசுத்தமாகிய நீர்நிறைந்த வையை எனனும் மேன்மைபொருந்திய நதிசூழ்ந்த திருவாலவாய், தன்னிடத்துவசிப்பவர்க்குச் சீவன்முத்தியைத் தராநிற்கும், ஈது அதிகம் திரன் - இம்மொழிமிகவும் நிச்சயம், பின் பரகதியும் கொடுக்கும் - பின்பு மறுமையிற் பரகதியையுந்தராநிற்கும், ஆதலின் - ஆதலால் இச்சீவன் முத்திபுரன் அதிகம் என்பது எவன்-இச்சீவன்முத்திபுரமாகிய திருவாலவாய் (காசிமுதலிய திருப்பதிகளுள்) மேம்பாடுள்ளதெனக் கூறுதலால் வரும்பயன் என்ன, எப்புவனத்து உள்ளும்-எல்லாப்புவனங்களுள்ளும் (ஏனைக்கொப்பதோர் தலமில்லாமையால்) அதற்கு அதுவே ஒப்பாம்-அதற்கதுவே நிகராம். (எ)

ஆதலினிப்பதிவிட்டுப்பிறப்பதியிற்போய்நோற்போரங்கைகொண்ட
தெளிவானமுதையப்பத்தித்திக்கத்தேம்பெய்துசெய்ததீம்பா
லோதனத்தைக்கைவிட்டுப்புறங்கையைநக்குவாரொப்பாரிந்த
மாதலத்தின்பெருமைதனையாவரேயளவிட்டுவழுத்தற்பாலார்.

(இ-ள்.) ஆதலின்-ஆதலால், இப்பதி விட்டு பிறபதியில் போய் நோற்போர்-இந்தத்தலத்தில் தவஞ்செய்யாது ஏனையதலங்களிற்போய்த் தவஞ்செய்வோர், அங்கை கொண்ட தெளிவான அமுதை ஒப்ப தித்திக்க தேம் பெய்து செய்த தீம்பால் ஓதனத்தை கைவிட்டு - உள்ளங்கையிலுள்ள குளிர்ந்த தேவாமுதை யொப்பத் தித்திக்கும்படி இனிய தேன்பெய்து சமைத்த இனிய பாற்சோற்றை யுண்ணாமல், புறம் கையை நக்குவார் ஒப்பார் - புறங்கையை நக்குவாரை யொப்பாவார், இந்த மாதலத்தின் பெருமைதனை யாவரே அளவிட்டு வழுத்தற்பாலார் - இந்த மகத்தாகிய தலத்தின்பெருமையை எவரானும் வரையறுத்துச் சொல்லும் பகுதியையுடையோர். (ஒருவருமில்லையென்றபடி.) (அ)

ஷை வேறு.

மற்றையதலங்கடம்மிற்பரிமகம்வாசபேய
மற்றமில்சோடசிகமக்கினிட்டோமம்யார்க்கு
முற்றருமிராசசூயமுதன்மகமுடித்தபேறுஞ்
செற்றமில்தெரிசபூரணமுதலிட்டிசெய்தபேறும்.

(இ-ள்.) மற்றைய தலங்கள் தம்மில் - ஏனையதலங்களில், பரிமகம் வாசபேயம் அற்றம் இல் சோடசிகம் அக்கினிட்டோமம் யார்க்கும் உற்றரும் இராசசூயம் முதல் மகம் முடித்த பேறும் - அசுவமேதமும் வாசபேயமும் குற்றமில்லாதசோடசிகமும் அக்கினிட்டோமமும் எவர்க்கும் செய்து முடித்தற்கரிய இராசசூயமும் ஆகிய இவைமுதலிய யாகங்களைச் செய்துமுடித்தலால் வரும் பயனும், செற்றம் இல் தெரிச பூரணமுதல இட்டிசெய்த பேறும் - வருத்துதலில்லாத தெரிசபூர்ணமுதலிய இட்டிகளைச் செய்தலால் வரும்பயனும்.

சோடசிகமெனப் பாடங்கொள்க. செற்றம் - கொல்லுதல் வருத்துதல்மேனின்றது. "கொல்லச்சுரப்பதாங்கீழ்" எனவருதல் காண்க.

வாசபேயமாவது அந்தணர்கள் - (கஉ) தினத்தில் (உங) மேடங்களால் சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டாகச்செய்யும் யாகம். சோடசிகம் (ரு) தினத்தில் (உ) மேடங்களால் செய்யும் யாகம். அக்கினிட்டோமமு மதுவே. இராசசூயம் - எல்லா

அரசர்களையும்வென்று அவர்கள் ஏவல்வழிநிற்ப (டு) தினத்தில் அல்லது (எ-க-கஉ) தினத்தில் நான்கு மேடங்களால் க்ஷத்திரியர்களால் செய்யப்படும்யாகம். தரிசபூர ணம்-அமாவாசை-பௌரணைகளில் சிவபெருமானுக்கு ப்ரீதி யுண்டுபணணச் செய் யும் ஸ்தாலீபாகக்கிரியை. ஆதலால் இதறகு இஷ்டியெனப பெயர்வழங்கும்

முடிந்து செய்த காரணபபொருளில்வநத பெயரெச்சஙகள. (௯)

எள்ளிருந்தன்னங்கன்னியிவுளிதேரியானையிலலம்
வெள்ளியான்பொன்பூணாடைவினையொடுபழனமுன்னாத்
தள்ளருமடிமையாதிதானஙகளசெய்தபேறும்
வள்ளறன்காசியாதிபதிகளிலவதிந்தபேறும்.

(இ-ள்.) எள் இருந்து அன்னம் கன்னி இவுளி தேர யானை இலலம் - எண் ணெயும அன்னமுங கன்னியுங குதிரையும தேரும் யானையும மனையும, வெள்ளி ஆன் பொன பூண் ஆடை வினையொடு பழனம - வெள்ளியும பசுவும் பொனனும் ஆபரணமும் வஸ்திரமும வினைசசலொடு வயலும, முனனாத் தளளரும அடிமையாதி தானஙகள் செய்த பேறும-நினைத்து நீககுதறகரிய அடிமை முதலாகவுள்ள தான ங்களைச்செய்தலால் வருமபயனும, வளளல் தனகாசி ஆதிபதிகளில வதிநதபேறும- சிவபெருமான் எழுநதருளிய காசிமுதலாகிய திருபபதிகளில வசிததலால் வரும் பயனும்.

முன்று செயயாவென்னு வாயபாட்டு வினையெச்சம. (௧௦)

கங்கைகாளிந்திவாணிகாவிரிகண்ணவேணி
துஙகபத்திரிநிம்பாலிதூயதண்பொருநைமுன்னாச்
சஙகையினதிகண்முற்றுமாடியதவத்தின்பேறு
மஙகலமதுரைதன்னில்வைகலும்வதிவோர்க்கெய்தும்.

(இ-ள்.) கங்கை காளிந்தி வாணி காவிரி கண்ணவேணி துஙகபத்திரி நிம்பா லி தூய தண் பொருநை முன்னா-கஙகையும் காளிந்தியும் சரஸ்வதியும காவிரியும கண் ணவேணியும துஙகபத்திரியும இனிய நிம்பமாகிய பாலியும குறறமிலலாத குளி ர்ந்த தாமிரபர்ணியும் முதலாக,சஙகையில் நதிகள் முற்றும் ஆடிய தவத்தினபேறும்- அளவிறந்த நதிகளமுழுதுஞ் சென்றாடிய தவததால வரும் பயனும் (ஆகிய இவை கள்) மஙகலம மதுரைதனனில வைகலும வதிவோர்க்கு எய்தும - மங்களகரத தையுடைய மதுரையில் எக்காலமும வாசஞ்செய்வோர்க்கு எளிதில்வநது சேரும.

காளிந்தி - கரியநிறத்தையுடையது. கண்ணவேணி - சையபருவதத்தினின் றும் பிரமகிரிபருவதத்தினருகில்வருவது. நிம்பபாலி தவததில் ஒருகூறுத லால் ஆடியதவமெனவும, முதலும சினையும ஒறறுமையுண்மையால் சினையடை யை முதன்மேலேற்றித நிம்பாலி எனவுங்கூறினார். (௧௧)

அன்னியதலங்கடம்மிலாற்றியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தலகள்ளுண்டல்புனிதவாசான்
பன்னியைப்புணர்தலென்னபாதகமனைத்துமென்றுந்
தன்னிகராலவாயில்வதிபவர்த்தமைவிட்டேகும்.

(இ-ள்.) அன்னிய தலங்கள் தம்மில் ஆற்றிய பிரமகத்தி - ஏனையதலங்களி ற்செய்த பிரமகத்தியும், பொன்னினைக் களவு செய்தல்-பிறர்பொருளைத்திருடுதலும், கள் உண்டல் - கள்ளுண்ணுதலும, புனித ஆசான் பன்னியை புணர்தல்-குற்றமில்

லாத குருபத்தினியைப் புணர்தலுமாகிய, இன்னபாதகம் அனைத்தும் - இப்பெரும் பாதகங்களெல்லாம், தன் நிகர் ஆலவாயில் என்றும் வதிபவர்தமை விட்டு ஏகும் - மற்றொன்றும் நிகரில்லாமையால் தனக்குத்தானேயொத்த திருவாலவாயில் எந்நாளும் வாசஞ்செய்பவர்களை விட்டுநீங்கும்.

பிரமகத்திமுதலிய பாதகங்கள் எல்லாப்பாதகங்களிலும் பெரியபாதகமாதலால் பெரும்பாதகமென்றும். சூதசங்கிதை - ஞானயோககாண்டம் - கழுவாயுரைத்தவத்தியாயத்தில்.

"மறையவர்ச்செகுத்தோன்கடிமதுவுண்டோனவயங்குசெம்பொற்களவாண்டோ
னிறையருட்குரவன்பன்னியைப்புணர்ந்தோனிகரிலிக்கொடியரையாரு
மறைவரானமாபாதகரெனவியம்பித்தொருவருடனட்டவரு
முறைதவிர்மாபாதகர்களேயென்னமொழிவதற்கையமொன்றின்றே"

நகரின்புறம்பு நெருப்பைவளர்த்துச் சிவபெருமானைத்தியானித்து அதில் விழுந்து உயிர்விடில் நீங்கும் பிரமகத்தியின்பாவமும், இரும்பால் ஓர் தண்டத்தைச் செய்து அரசனைக்கையிற்கொடுத்துத் தான்செய்தகுற்றத்தையெடுத்துக்கூறி இதனால் என்தலையில் ஓர் அடி அடிக்கவென அவன் அடிக்க உயிர்விட்டால் நீங்கும்பொற்களவின்பாவமும், கள்ளைக்கொதிக்கக்காய்ச்சிச் சிவபெருமானைச் சிந்தித்து உண்டு உயிர்விட்டால் நீங்கும் கள்ளுண்டலின்பாவமும், இரும்பினால் அவள் போல் ஓர் உருவஞ்செய்து நெருப்பிற் பொரியெழக்காய்ச்சிச் சிவபெருமானைச் சிந்தித்துத்தழுவி உயிர்விடில் நீங்கும் குருபத்தினியைப்புணர்ந்தபாவமும், என்றும் வசிப்போர்க்கு இது தண்டமில்லாமல் நீக்குதல் இத்தலத்தின்மகிமையாமென்பார் தன்னிகர் ஆலவாய் என்றார். (கஉ)

மற்றையதலத்திற்சாந்திராயணமதியந்தோறு
முற்றபேறிங்குக்கங்குலுண்டியாலடைபேறு
மற்றையதலத்தின்மாதப்பட்டினிபலத்தின்பேறிவ்
நற்றொருநாளைக்குண்டியொழித்தவர்பெறும்பேறாகும்.

(இ-ள்.) மற்றையதலத்தில் மதியந்தோறும் சாந்திராயணம் உற்றபேறு - ஏனையதலங்களில் மாதந்தோறும் சாந்திராயணவிரதத்தை அனுட்டித்தலால்வரும் பயன், இங்கு கங்குல் உண்டியால் அடைபேறு ஆகும் - இந்தத்தலத்தில் இராவிலுண்ணுதலாகிய விரதத்தால் வரும்பயனாகும், மற்றைய தலத்தில் மாதப்பட்டினி பலத்தின்பேறு - ஏனையதலங்களில் மாதவுபவாசவிரதத்தால்வரும்பயன், இங்கு ஒருவைகல் உற்று உண்டி ஒழித்தவர் பெறும்பேறு ஆகும் - இந்தத்தலத்தில் ஒருநாள் வசித்து உணவொழிந்து விரதம் அனுட்டிப்பவர் அடையும்பயனாகும்.

சாந்திராயணம்-சந்திரன்கலை வளரும்போது ஒவ்வொருகவளம் உயருதலும், குறையும்போது ஒவ்வொருகவளங்குறைதலும் ஆகச்செய்யும்விரதம். இதற்குச் சந்திரசமபாதமுள்ளது என்னும்பொருள். விரதத்தைப் பலனெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார். (கங)

அயனகரடைந்துநான்குதிங்களுறைந்தன்பாற்றும்பேறிவ்
வியனகரடைந்துநோற்குமட்டமிவிரதநல்கு
மயனகரயோத்தியாறுதிங்களுறைந்தன்பாற்றும்பேறிவ்
வியனகரசோமவாரவிரதமேயளிக்குமன்றே.

(இ-ள்.) அயல் நகர் அடைந்து நான்கு திங்கள் நோன்பு ஆற்றும்பேறு-ஏனைய தலங்களைச்சேர்ந்து நான்குமாதம விரதம் அனுட்டித்தலால் வரும்பயன், இவ்வியன் நகர் அடைந்து நோற்கும் அட்டமி விரதம நல்கும்-இந்தப்பெருமை மிக்கதிருவாலவாயையடைந்து அனுட்டிக்கும் அட்டமிவிரதந்தராநிற்கும், அயல் நகர் எய்தி ஆறு திங்கள் நோன்பு ஆற்றும் பேறு - ஏனைய தலங்களையடைந்து ஆறுமாதம் விரதம் அனுட்டித்தலால் வருமபயன், இவ்வியன் நகர் சோமவார விரதமே அளிக்கும் - இந்தப் பெருமைமிக்க திருவாலவாயில் அனுட்டிக்கும் சோமவாரவிரதமே தராநிற்கும்.

அட்டமிவிரதம-சிவபிரானைக்குறித்து நோற்கும் விரதம் (கசு)

ஏனையதலத்திலோராண்டுணவொழிந்துபெறுநோன்பா
லானபேறிங்குநோற்குஞ்சிவனிராவளிக்குமிங்கே
யூனமைம்பொறியும்வென்றொருபொழுதுண்டுவைகித்
தானமர்ந்தாலுங்காலுண்டியுறுமாதவரைநேர்வார்.

(இ-ள்.) ஏனைய தலத்தில் ஓர் ஆண்டு உணவு ஒழிந்து பெறும் நோன்பால் ஆனபேறு - ஏனைய தலங்களில் ஒருவருடம் உணவுவிட்டு அனுட்டிக்கும்விரதத்தால் உண்டாகுமபயன், இங்கு நோற்கும் சிவன் இரா அளிக்கும் - இத்தலத்தில் அனுட்டிக்கும் சிவராத்திரிவிரதமொன்றே தராநிற்கும், ஊனம் ஐம்பொறியும் வென்று ஒருபொழுது உண்டு இங்கு வைகி அமர்ந்தாலும் - குற்றமுள்ள பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்று ஒருபொழுது மட்டும் உண்டு இத்தலத்திலே வசித்திருந்தாலும், கால் உண்டியுறும் மாதவரை நேர்வார் ஆகும் - அவர் வாயுபக்ஷணஞ்செய்து தவஞ்செய்யும் பெரியதவத்தினராவர்.

முற்றுமை-தொகுத்தல (கரு)

இந்தநான்மாடமோங்குமாலவாயிடத்தியாரே னு
மந்தணாளர்க்கோர்முட்டியருந்தவர்தமக்கோர்பிச்சை
தந்தவர்புறம்புசெய்தசோடசதானந்தம்மால்
வந்தபேறடைவர்பல்வேறுரைப்பதென்மதியான்மிக்கோய்.

(இ-ள்.) மதியால் மிக்கோய் - அறிவின்மிக்க முனிவர்களே, நால் மாடம் ஓங்கும் இந்த ஆலவாய் இடத்து - நான்மாடமென்ப் பெயர்பெற்று ஓங்கும் இந்தத்திருவாலவாயினிடத்தில், யார் எனும் அந்தணாளர்க்கு ஓர் முட்டி அருந்தவர் தமக்கு ஓர் பிச்சை தந்தவர்-எவராயினும் பிராமணர்களுக்கு ஒருபிடி அரிசியாவது செய்தற்கரிய பெரியதவத்தினருக்கு ஓர்பிச்சையாவது கொடுத்தவர்கள், புறம்பு செய்த சோடசதானம் தம்மால்வந்தபேறு அடைவர் - ஏனையதலங்களிற்செய்த சோடச தானங்களால்வந்த பயன்களை அடைவாராதலால், பல்வேறு உரைப்பது என், பலவாகவெவ்வேறுவகைப்பட யாம சொல்வதால வருமபயன்யாது (ஒன்றுமில்லையென்றபடி.) (கசு)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாம்வைகியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தீர்த்தமெல்லாமாடியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானமெல்லாநல்கியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானபூசைபண்ணியதவத்தின்பேறும்

(இ-ள்.) பல்வகை தலங்கள் எல்லாம் வைகிய பயனும் - பலவகைப்பட்ட தலங்களிலெல்லாம் வசித்தலால்வரும் பயன்களையும், என்றும் பல்வகை தீர்த்தம்

னெல்லாம் ஆடிய பயனும்-எந்நாளும் பலவகைப்பட்ட தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஸ்நான ஞ்செய்தலால்வரும் பயன்களையும், என்றும் பல்வகை தானம் எல்லாம் நல்கிய பயனும்-(அந்தவிடங்களில்) எந்நாளும் பலவகைப்பட்ட தானங்களையெல்லாங் கொடுத்தலால்வரும் பயன்களையும், என்றும் பல்வகை ஆன பூசைபண்ணிய தவத்தின்பயனும்-எந்நாளும் பலவகைப்பட்ட பூசைகளைச்செய்த தவத்தால் வரும்பயன்களையும்.

வகைத்து-து-பகுதிப்பொருள்விகுதி. (கஎ)

பல்வகைத்தவங்களெல்லா முற்றியபயனுந் தூய
பல்வகைமந்திரத்திலெய்தியபயனு நூலின்
பல்வகைக்கேள்வியெல்லாமாய்ந்துணர் பயனுமயோகம்
பல்வகைஞானமெல்லாமபயின்றுணர்ந்தடங்குமபேறும்.

(இ-ள்.) பல்வகை தவங்கள் எல்லாம் முற்றியபயனும் - பலவகைப்பட்ட தவங்களையெல்லாஞ்செய்து முடித்தலால் வரும்பயன்களையும், தூய பல்வகை மந்திரத்தில் எய்தியபயனும் - பரிசுத்தமாகிய பலவகைப்பட்ட திருமந்திரங்களைச்செபித்தலால் வரும்பயன்களையும், பலவகை நூலின் எல்லாம கேள்வி ஆய்ந்து உணர் பயனும - பலவகைப்பட்ட நூல்களையெல்லாங் கேள்வியால் ஆராய்ந்தறிதலால் வரும்பயன்களையும், பல்வகை யோகம் எல்லாம் பயின்று ஞானம் உணர்ந்து அடங்கும் பேறும் - பலவகைப்பட்ட யோகங்களையெல்லாம் பயின்று ஞானநிலையறிந்து அடங்குதலால்வரும் பயன்களையும்.

சாதனசாத்திய முறைப்படி யோகம் ஞானம் என்றார். (கஅ)

அனையதொல்பதியில் என்றும் அடைகுவோர் அடைவரென்றால்
இனையதொல்பதிக்குநேர் வேறிலையிப்பதியின்மேன்மை
தனையறிபவராரீசனொன்றறியாதலாலே
வினையைவெல்பவரங்கெய்தி வதிவதே வேண்டுமாதோ.

(இ-ள்.) அனையதொல பதியில் என்றும் அடைகுவோர் அடைவர் என்றால்-அந்தத தொன்றுதொட்டுள்ள திருவாலவாயில் எந்நாளும வசிப்போர அடைவரானால், இனையதொல பதிக்கு நேர வேறு இல்லை-இந்தத் தொன்மையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள திருவாலவாய்க்கு ஒத்ததலம வேறு எங்குமு இல்லை, இப்பதியின் மேன்மை தனை அறிபவர் ஆர் ஈசன் என்றே அறிமின் - இந்தத்திருவாலவாயின் பெருமையை வரையறுத்துணர்வோர் எவர், சிவபெருமானொருவனே யறியுங்கள், ஆதலால்-ஆகையால், வினையை வெல்பவர் அங்கு எய்தி வதிவது வேண்டும்-பிறவிக்கு விதையாகிய இருவினைகளையும் வெல்லக்கருதினோர் அத்திருவாலவாயையடைந்து வாசஞ்செய்தல்வேண்டும்.

அனைய-சுட்டுத்திரிபு. இனைய-சுட்டிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம். ஆதலால், என்பதனிறுதியிலுள்ள ஏகாரத்தைப்பிரித்து என்று என்பதனோடு கூட்டிப்பொருள்கொள்க. அறிமின் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை ஏவல்வினைமுற்று ஈறுதொக்குநின்றது. தொ-சொ-எச்சவியல். "செய்யாயென்னு முன்னிலைவினைச்சொல் செய்யென்கிளவி யாகிடனுடைத்தே" என்றசூத்திரத்தில் ஒன்றெனமுடித்தல் என்பதனால். (கக)

கைத்தலநான்கிரண்டுடையமலர்க்கடவுண்மேலொருநாட்கயிலையாதி
யெத்தலமுமொருதுலையிட்டித்தலமுமொருதுலையிட்டிரண்டுந்தூக்க

வுத்தமமாந்திருவாலவாய்மிகவுங்கனத்ததுகண்டுலகின்மேலா
வைத்ததலமிதுவென்றாலிதன்பெருமையாவரோவழுத்தற்பாலார்.

(இ-ள்.) நான்கிரண்டு கைத்தலம் உடைய மலர் கடவுள் - எட்டுத்திருக்கரங்களையுடைய தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமன், மேல் ஒருநாள் - முன்னொருநாளில், கயிலை ஆதி எத்தலமும் ஒருதுலை இட்டு - திருக்கயிலைமுதலிய எல்லாத்தலங்களையும் ஒருதராசின் தட்டிலிட்டு, இத்தலமும் ஒருதுலை இட்டு - இந்தத்திருவாலவாயையும் ஒருதட்டிலிட்டு, இரண்டும் தூக்க - இரண்டையுந்தூக்க, உத்தமம் ஆம் திருவாலவாய் மிகவும் கனத்தது கண்டு - உத்தமத்தலமாகிய திருவாலவாய் மிகவுங் கனத்திருத்தலைநோக்கி, உலகில் மேலா வைத்த தலம் இது என்றால் - (அப்பிரமன்) மூன்றுலகங்களிலும் மேம்பட்ட தலமாக நிச்சயித்ததலம் இதுவானால், இதன் பெருமை யாவரோ வழுத்தற்பாலார் - இத்திருத்தலத்தின்பெருமையை எவர்தாம் வரையறுத்துச்சொல்லும் பகுதியையுடையார்.

"கயிலாசகமோர்தட்டுங்கடவுளாலவாயோர்தட்டும்
வையசுமுன்னெயனோர் தூக்கமுறத்துமீதுசெல்ல
நிச்சயமுறமந்தமாயுந்துநிலமிசைவிழுமிப்போ
இச்சகந்தாங்கினாரு மெய்யுறுந்திறமையுடைமையபாறறே."

எனக் காஞ்சிபுராணத்திற் கூறியிருத்தலால் முதலாகுபெயராகக்கொண்டு துலையைத் தராசென்றுட்டென்றும். (உ0)

அத்திருமாநகர்ப்பேர் சிவநகரங்கடம்பவனமமர்ந்தோர் சீவன்
முத்திபுரங்கன்னிபுரந்திருவாலவாயமதுரைமுடியாஞானம்
புத்திதரும்பூவுலகிற்சிவலோகஞ்சமட்டிவிச்சாபுரந்தென்கூடல்
பத்திதருதுவாதசாந்தத்தலமென்றேதுதிப்பர்பகர்வார்நல்லோர்.

(இ-ள்.) அத்திருமாநகரின் பேர் சிவநகரம் கடம்பவனம் - அந்தச்செல்வமிக்க நகரின்பெயர் சிவநகரமென்றும் கடம்பவனமென்றும், அமர்ந்தோர் சீவன்முத்திபுரம் கன்னிபுரம் திருவாலவாய் மதுரை - வாசஞ்செய்வோர் சீவன்முத்தியையடைதற்குரிய சீவன்முத்திபுரமென்றும் கன்னிபுரமென்றும் திருவாலவாய் என்றும் மதுரை என்றும், முடியாஞானம் புத்திதரும் பூவுலகில் சிவலோகம் சமட்டி விச்சாபுரம் - அழியாத ஞானத்தையும் போகத்தையும் தருதலால் பூவுலகில் சிவலோகமென்றும் சமட்டிவிச்சாபுரமென்றும், தென் கூடல் பத்திதரும் துவாதசாந்தத்தலம் என்று - தென்றிசையிலுள்ள கூடல் என்றும் வாசஞ்செய்வோர்க்கு சிவபத்தியைத்தரும் துவாதசாந்தத்தலமென்றும், ஏத்துவர் பகர்வார் நல்லோர் - ஒவ்வோர்காரணங்களால் பெரியோர் சொல்வார்கள்.

சீவன்முத்தியாவது - யான் எனதென்னும் விகற்பம்பற்றிய பசுகரணமாய்ப் பயில்வதின்றிச் சிவகரணமாயுடையாளுடைமைப்பொருளுமாய்த் தன்செயலற்றுச் சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப்புரிந்துநிற்றல். முடியாஞானமாவது-அபரஞானம்போல அழிவதின்றி நித்தியசுகத்தைத விளைவிப்பதாகிய சிவஞானம். புத்தியாவது - அபரமுத்தியைப்போல் பிரயோசனம்போலல்லாமல் தத்நித்தியஞானமுடையார்க்கு "அம்மையும் இம்மையேயாம்" என்றபடி அநுபவித்தற்குரிய சிவபோகம். சமட்டிவிச்சாபுரமாவது-சிவஞானமுதலிய எல்லாஞானங்களையுந் தரும்நகரம். துவாதசாந்தத்தலமாவது-பிரமரந்திரத்துக்குமேல் உன்மனிசத்திக்கதீதமாய் விளங்கும் பிரமஸ்தானம்.

சிவநகரம், பூவுலகில் சிவலோகம் என்பன-ஒருபொருட்கிளவிகள். இவற்றின் காரணங்களை இப்புராணத்தில் ஆங்காங்கு வருமிடந்தோறுங் காண்க. என்று-

எண்ணிடைச்சொல்லாதலால் வினையிடங்கள்தோறும் பிரிந்துசென்றது. தொ-சொ-இடையியல். "என்றுமெனவுமொடுவுந்தோன்றி, யொன்றுவழியுடையவெண்ணி னுட்பிரிந்தே" என்னுஞ்சூத்திரத்தாலுணர்க.

முடியாஞானம் புத்திதரும்பூவுலகிற் சிவலோகம் சமட்டிவிச்சாபுரம் என்றலைப் புத்திதரும் பூவுலகிற் சிவலோகமெனவும், முடியாஞானந்தரும் சமட்டிவிச்சாபுரமெனவும், எதிர்நிரனிறைப்பொருளாகக்கொள்க. மெய்ஞ்ஞானமுதலியன-சிவஞானம், அடியாரைப்பேறுஞானம். ஆகமஞானம், மெய்ஞ்ஞானம். இவற்றின் பாகுபாட்டை ஆளுடையபிள்ளையார் புராணத்தில

"சிவனடியேசிந்திக்குந்திருப்பெருகுசிவஞானம், பவமதனையறமாற்றும்பாங்கினிலோங்கியஞானம், உவமையிலாக்கலைஞானமுணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம்" எனவும், இப்புராணத்துள் "எங்குமீசனைப்பூசைசெய்துக்கபரமநடவார், எங்குமன்பரைப்பூசை செய்தெழுபிறப்பறுப்பார், எங்குமாகமஞ்செவிமடுத்தேத்தாவினைதடுப்பார், எங்குநாயகன்வடிவுணர்ந்திருமலங்களைவார்" எனவுமவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க. (உக)

என்றுதலச்சிறப்புரைத்தகுறுமுனிவனெதிரறவோ ரிறும்பூதெய்தி
நன்றுதலப்பெருமையருள்செய்தனைகேட்டுடலெடுத்தபயப்பாடெல்லா
மின்றடைந்தேமினிச்சுவணபுண்டரிகச்சிறப்பதனையிசைத்தியென்னக்
குன்றமடக்கியகருணைக்குன்றனையான்வரன்முறையாற்கூறுகின்றான்.

(இ-ள்.) என்று தலச்சிறப்பு உரைத்த குறு முனிவன் எதிர் - என்று தலவிசேடத்தைக் கூறியருளிய அகத்தியமுனிவர் எதிரில், அறவோர் இறும்பூது எய்தி தலப் பெருமை அருள் செய்ததனை நன்று கேட்டு உடல் எடுத்த பயப்பாடு எல்லாம் இன்று அடைந்தேம் - முனிவர்யாவரும் வியப்படைந்து தலமான்மியத்தைக் கூறியருளினீர் அதனை மிகவும் கேட்டுச் சரீரமெடுத்தாலடையும் பயனெவையோ அவைகளையெல்லாம் இப்பொழுதே யடைந்தோம், இனி சுவண புண்டரிகச்சிறப்பு அதனை இசைத்தி என்ன - இனிப் பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் விசேடத்தைச்சொல்வாய் என்று வினவ, குன்றம் அடக்கிய கருணைக்குன்று அனையான் வரன் முறையால் கூறுகின்றான் - விந்தபருவதத்தை யடக்கிய கிருபாபருவதத்தையொத்த அகத்தியமுனிவர் வரலாற்று முறையாற் சொல்லுகின்றார். (உஉ)

ஷ வேறு

விரதமாதவத்தீர்காணின்வெவ்வினையெல்லாம்வீட்டிச்
சரதமாப்போகநல்குந்தமனியமுளரிவந்த
வரவுமக்கனகக்கஞ்சப்பெருமையும்வளனுநன்கா
வுரைசெய்துங்கேண்மினென்றுமுனிவரனுரைக்குமன்றே.

(இ-ள்.) விரத மா தவத்தீர் - விரதங்களைப் பெரிய தவங்களாகக் கொண்ட முனிவர்களே, காணின் வெவ்வினை எல்லாம் வீட்டி சரதம் ஆக போகம் நல்கும் தமனிய முளரி வந்த வரவும் - தரிசித்தால் கொடியவினைகளையெல்லாம் அழித்துச் சத்தியமாகப் போகங்களைக்கொடுக்கும் பொற்றாமரை தோன்றிய வரவையும், அக் கனகக் கஞ்சப் பெருமையும் வளனும் - அந்தப் பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் மான்மியத்தையும் வளப்பத்தையும், நன்கு ஆக உரை செய்தும் கேண்மின் என்று முனிவரன் உரைக்கும் - விளங்கச் சொல்லுகின்றோம் கேளுங்கள் என்று முனிவருள் சிரேஷ்டராகிய அகத்தியமுனிவர் சொல்லுகின்றார். (உங)

தலவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - உருச.

தீர்த்தவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்குடுமிமாடக்கடிபொழிலாலவாயி
னண்ணல்பெருமையாரேயளப்பவரவிழ்தண்முத்த
வெண்ணகையுமையாளன்புவிளைமுகச்செவ்விபோலத்
தண்ணறுங்கமலம்பூத்ததடப்பெருந்தகைமைசொல்வாம்.

(இ-ள்) கண் அகன் குடுமி மாடம் கடி பொழில் ஆலவாயின் அண்ணல் பெருமை யார் ஏ அளப்பவர் - இடமகன்ற சிகரங்களையுடைய மாடங்கள்நெருங்கிய வாசமிக்க சோலைகள்சூழ்ந்த திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் பெருமையை எவர் அளவிட்டுச்சொல்ல வல்லவர், அவிழ் தண் முத்தம் வெள் நகை உமையாள் - மலர்ந்த குளிர்ந்த முத்தினையொத்த வெள்ளிய முறுவலினையுடைய பிராட்டியாரது, அன்பு விளை முகம் செவ்வி போல - அன்பு சுரக்கும் திருமுகத்தின் பொலிவுபோல, தண் நறும் கமலம் பூத்த தடம் பெரும் தகைமை சொல்வாம் - தண்ணிய நல்லவாசமிக்க பொற்றாமரைமலர்ந்த தீர்த்தத்தின் பெருஞ்சிறப்பினை இனி எடுத்துச்சொல்வாம்.

கண் அகன் - ஒருபொருட்பன்மொழி. யார் என்னும் வினாக்குறிப்பு முற்றின் யாவிறு இன்மைப்பொருளையே விளைத்தது. அம் சாரியையிடைச்சொல. (க)

ஆற்றினுக்கரசாங்கங்கைகாவிரியாதியாறும்
வேறுருவாயமுந்நீர்வேலையும்பிறவுங்காருந்
தோற்றமுன்றன்னையாட்டச்சுந்தரமூர்த்திசெங்க
ணேற்றினன்கண்டதீர்த்தமாகுமீதெவ்வாறென்னின்.

(இ-ள்) ஈது - இந்தத்தீர்த்தம், ஆற்றினுக்கு அரசு ஆம் கங்கை காவிரி ஆதி ஆறும் - நதிகளுக்கரசாகிய கங்கை காவிரிமுதலியநதிகளும், வேறு உருவு ஆய முந்நீர் வேலையும் பிறவும் காரும் - வேறுபட்ட வடிவாகிய மூன்றுவகை நீரையுடைய சமுத்திரமும் மற்றுள்ளனவும் மேகங்களும், தோற்ற முன் தன்னை ஆட்ட - தோன்றுதற்குமுன் தன்னைத் திருமஞ்சனஞ் செய்விக்க, சுந்தரமூர்த்தி செங்கண் ஏற்றினன் கண்ட தீர்த்தம் ஆகும் - சோமசுந்தரமூர்த்தியாகிய சிவந்தகண்களையுடைய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் தோற்றுவித்த தீர்த்தமாம், எவ்வாறு எனனில்- அது எவ்வகையென்று வினவில்.

முந்நீர் - ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மேகநீர் என்று மூன்றுவகை நீர்களையுடையதெனவும், சிருட்டி திதி சங்காரங்களாகிய மூன்று தொழிற் குணங்களை யுடையதெனவும், பண்புத்தொகைக்கண்ணதுபோலப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்க் கடற்கோர் காரணக்குறியாக வந்த பெயராதலால் முந்நீராய வேலையெனப் பொருள்கொண்டு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை யெனினும் இழுக்காது. (உ)

அகளமாயுலகமெல்லாமொடுக்கியந்நெறியேயார்க்கு
நிகளமாம்விருத்திதோன்றநினைவறநினைக்குநிற்குந்
துகளிலாவறிவானந்தசுந்தரச்சோதிமேனாட்
சகளமாமுருவங்கொண்டுதானொருவிளையாட்டாலே.

(இ-ள்.) அகளமாய் உலகம் எல்லாம் ஒடுக்கி - நிட்கள வடிவாய் எல்லாவுலகங்களையும் ஒடுக்கி, அந்நெறியே யார்க்கும் நிகளமாம் விருத்தி தோன்ற நினைவு அற நினைந்து நிற்கும் - அம்முறைப்படியே எவர்க்கும் பந்தமாகிய விருத்திதோன்றநினைப்பற நினைந்து நிற்கும், தகள் இலா அறிவு ஆனந்தம் சுந்தரம் சோதி - குற்றமில்லாத போதானந்தவடிவாகிய சிவபெருமான், மேல் நாள் சகளமாம் உருவம் கொண்டு தான் ஒரு விளையாட்டால்-முன்னாளில் சகளவடிவங்கொண்டு தானொரு திருவிளையாடலைக்கருதி.

சிவதத்துவம் ஐந்தனுள் சத்திதத்துவத்தை யதிக்கிரமித்துநின்ற ஞானசொரூபமாகிய சிவதத்துவத்தில் அதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவமாய் அதிஷ்டித்துச் சுத்தசிவமாய்த்தான் நிற்றலின்-அகளமாய எனவும், விந்து மோகினி மான் என்னும் மூவகையுபாதானங்களால் முறையே தோற்றுவித்த சுத்தம அசுத்தம் மிச்சிரமமாகிய அகிலங்களனைத்தையும் அவ்வுபாதானத் திரயங்களி லொடுக்கி அம்முறையே வழிநாளில் மலசேடத்தால் அவ்வகிலங்களை உதிப்பித்தலின் உலகமெல்லாம் ஒடுக்கி அந்நெறியே ஆக்கும எனவும், தநுகரணமுதலிய பந்தவிகற்பங்களில் தலைப்படுஞானக்கிரியைகளை விளங்கச்செய்தலின் நிகளமாம் விருத்திதோன்ற எனவும, தனக்கென வோர சங்கற்பமிலனாகிய இறைவன் ஆன்மாக்களது இச்சாஞானக்கிரியைகளுக்கிட்டாயத் தனது சத்தியின்வழி சங்கற்பித்து நிற்பவனாதலின நினைவற நினைந்து நிற்கும் எனவும, மலக்குற்றத்தை நீக்கி அறிவிந்தாலறியும் ஆன்மவறிவுபோலன்றி மேலொருவனறிவிக்கவேண்டாது தானேஅறியும் பேரறிவையும்,அவ்வறிவிற் பிறிது சிறிதும் அறியாத ஆனந்தத்தையும் உடைய நிஷ்கள சுயஞ்சித்தாய்த்தான் நிற்றலின-தகளிலாவறிவானந்த சுந்தரச்சோதி எனவும் "ஆரணமாகமங்களருளினாலுருவு கொண்டு, காரணனருளாகுமில கற்பவரில்லையாகும" என்றிருத்தலின் சகளமாம் உருவங்கொண்டு எனவுங் கூறினார்.

நிகளம் - பந்தம். (௯.)

முக்கணனரவப்பூணநூலினன்முகிழ்வெண்டிங்கட்
செக்கரஞ்சடையான்சூலகபாலத்தன்செங்கணேற்றன்
மைக்கருங்கயலுண்கண்ணிவாமத்தன்முன்னும்பின்னும்
பக்கமுநந்தியாதிகணதிபர்பரவிச்சூழ.

(இ-ள்.) முக்கணன்-திரிநேத்திரங்களையுடையவனும், அரவம் பூணநூலினன்-சர்ப்பத்தை உபவீதமாக உடையவனும், முகிழ் வெண் திங்கள் செக்கர் அம் சடையான்-அரும்பிய வெள்ளிய பிறைக்கீற்றையணிந்த செவந்தசடையையுடையவனும், சூலம் கபாலத்தன் - சூலத்தையும் கபாலத்தையும் ஏந்தினவனும், செங்கண் ஏற்றன் - சிவந்த கண்களையுடைய தருமவிடையையுடையவனும், மை கரும் கயல் உண் கண்ணி வாமத்தன் - மையெழுதிய கரியகயலைவென்ற கண்களையுடைய உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடையவனும் (ஆகிய சிவபெருமான்) முன்னும் பின்னும் பக்கமும் - முன்னும் பின்னும் இரண்டுபக்கமுமாகிய இடங்களில், நந்தி ஆதி கணதிபர் பரவி சூழ - நந்திநாயனார் முதலிய கணாதிபர்கள வாழ்த்திச் சூழ்ந்துவரவும். (௰)

சென்றுதன்மேனித்தேசாற்றிசையெலாம்விளங்கச்செங்கண்
வென்றிகொளுரகவேந்தனகரமும்விபுதர்வேந்தன்
பொன்றிகழ்நகரும்வேதன்புரமுமால்புரமுமேலைத்
தன்றிருநகருஞ்சென்றுசஞ்சரித்தாடிமீள்வான்.

(இ-ள்.) தன் மேனி தேசால் திசை எலாம் விளங்க சென்று - தனது திருமே னியின் பிரகாசத்தால் எல்லாத்திசைகளும் விளங்கவும் சென்றருளி, செம் கண் வென்றி கொள் உரக வேந்தன் நகரமும் - சிவந்தகண்களையுடைய வெற்றிமிக்கஆதி சேடனுடைய நகரத்திலும், விபுதர் வேந்தன் பொன் திகழ் நகரும் - தேவர்களுக்கு அரசனாகிய தேவேந்திரனுடைய விளங்காநின்ற பொன்னுலகத்திலும், வேதன் புர மும் மால் புரமும் - பிரமனுடைய வுலகத்திலும் திருமாலினுடைய வுலகத்திலும், மேலை தன் திருநகரும் சென்று சஞ்சரித்து ஆடி மீள்வான் - இவைகளுக்குமேலுள் ளதனது ஞானச்செல்வமிக்க சிவலோகத்திலுஞ் சென்று சஞ்சரித்தருத திருவிளை யாடல்செய்து திரும்பியருளுவான்.

உரகவேந்தன் - சர்ப்பங்களுக்கு அரசன். (ரு)

அன்னபோதயனுந்தேவர்க்கரசனுமாழிவேந்து
முன்னர்வந்திறைஞ்சியேத்தமுனிவருமபேறுநல்கித
தன்னகரடைந்துநீங்காத்தனிப்பெருங்கணத்திறோனை
யின்னருள்சுரந்துநோக்கியிலிங்கத்திற்புகுதுமெல்லை.

(இ-ள்.) அன்னபோது அயனும் தேவர்க்கு அரசனும் ஆழி வேந்தும் முன் னர் வந்து இறைஞ்சி ஏத்த - அப்போது பிரமனும் தேவேந்திரனுஞ் சக்கரத்தையேந் திய திருமாலுந் திருமுன்வந்து வணங்கி வாழ்த்த, முனிவு அரும் பேறு நல்கி-உவப் போடு அவர்கள் வேண்டிய வரங்களைத்தந்தருளி, தன் நகா அடைந்து நீங்கா தனி பெரும் கணத்திறோனை இன் அருள் சுரந்து நோக்கி - தன்னுடையநகரமாகிய திரு வாலவாயை யடைந்து தன்னினின்று நீங்காத ஒப்பில்லாதபெரியகணதிபனை இனி யதிருவருளசுரந்து பார்த்து, இலிங்கத்தில் புகுதும் எல்லை - சிவலிங்கத்தில் சென றருளுங்காலையில்.

இலிங்கம்-பிரகாசகம். முன்னர் - அ பகுதிப்பொருள்விகுதி. அருமை-இன் மைமே னிற்றலால் உவப்போடென்றும. "அருங்கேடன" எனபதனாலறிக. (சு)

வேத்திரப்படையோனாதிகணதிபர்வீழ்ந்துபால
நேத்திரவன்பர்க்கன்பநிரஞ்சனநிருத்தானந்த
சாத்திரமுடிவுந்தேறாத்தனிமுதலொருவவென்றுத
தோத்திரவகையாலேத்திதொழுதொன்றுவினவல்செய்வார்.

(இ-ள்.) வேத்திரப் படையோன ஆதி கணதிபா வீழ்ந்து-பிரம்பாகிய திருப் படையை யேந்திய நந்திநாயனா முதலிய கணதிபர்கள் தண்டாகாரமாக விழுந்து, பாலநேத்திர - நெற்றிக்கண்ணையுடையவனே, அன்பர்க்கு அன்ப - அடியார்க்கடிய வனே, நிரஞ்சன - களங்கமில்லாதவனே, நிருத்தானந்த - ஆனந்த நடனமு டையவனே, சாத்திர முடிவும் தேறா தனி முதல் ஒருவ என்று - வேதமுடிவனறிச் சாத்திரமுடிவும் உணாதற்கரிய ஒப்பில்லாத ஒருமுதல்வனே என்றுகூறி, தோத்திர வகையால் ஏத்தி தொழுது ஒன்று வினவல் செய்வார் - தோத்திரரூபத்தால் துதி செய்து வணங்கி ஒன்று வினவுகின்றார். (எ)

ஐயவிவ்விலிங்கமூர்த்திக்காட்டவுமடியேமூழ்கி
யுய்யவுங்கங்கையாதிநதிகளுமுலகத்துள்ளோர்
மையறுதடாகநீருமற்றிலையிருமைப்பேறுஞ்
செய்யவோர்தீர்த்தமிங்குண்டாக்கெனச்செப்பலோடும்.

(இ-ள்.) ஐய இ இலிங்க மூர்த்திக்கு ஆட்டவும் அடியேம் மூழ்கி உய்ய வும் - ஐயனே இச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவும் அடியேங்கள் ஸ்நானஞ்செய்து கடைத்தேறவும், கங்கை ஆதி நதிகளும உலகத்து உள்ளோர் மை அற தடாக நீரும் இல்லை - கங்கைமுதலிய நதிகளும் உலகத்திலுள்ளவர்கள் குற்ற ங்களையொழிக்குந் தடாகதீர்த்தங்களுமில்லை, இருமை பேறும் செய்ய ஓர் தீர்த்தம் இங்கு உண்டாக்க என செப்பலோடும் - இம்மை மறுமைப்பயன்களையுந் தரும் வண்ணம ஓர்தீர்த்தத்தை யுண்டாக்குக என்று சொல்லவும்.

ஓடுஉருபு-வினையெச்சப் பொருளினமேல வந்தது. (அ)

அத்தகையிலிங்கமூர்த்திக்கடுத்ததென்கீழ்சாராக
முத்தலைவேலைவாங்கிநாட்டினுன்முதுபார்கீண்டு
பைத்தலைப்பாந்தள்வேந்தன்பாதலங்கீண்டுபோயெண்
கைத்தலப்பிரமனண்டகடாகமுங்கீண்டதவ்வேல்.

(இ-ள்.) அத்தகை இலிங்கமூர்த்திக்கு அடுத்த தென் கீழ் சாராக முத்தலை வேலை வாங்கி நாட்டினுன-அத்தன்மையையுடையசிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அடுத்த தென்கீழ்த்திசையினபக்கமாகச் சூலத்தையெடுத்து நிலவுலகில் நாட்டியருளினான், அவ் வேல் முது பார் கீண்டு பை தலை பாந்தள் வேந்தன் பாதலம் கீண்டுபோய்-அந் தச்சூலம தொன்றுதொட்டுள்ள நிலவுலகத்தை யூடுருவிப் படம்பொருந்திய தலை யையுடைய ஆதிசேடனிருக்கும பாதலத்தைய மூடுருவிச்சென்று, எண் கைத்தலம் பிரமன் அண்டகடாகமும கீண்டது - எட்டுத்திருக்கரங்களையுடைய பிரமனுடைய அண்டகடாகத்தையுங் கிழித்தது. (க)

அவ்வழிப்புறம்புசூழ்ந்துகிடந்தபேராழியூழிப
பௌவநீரென்னவோங்கப்பாணியாலமைத்துவேணித்
தெய்வநன்னீரைத்தூவிககலந்துமாதீர்த்தமாக்கிக்
கைவளைகபாலிநந்திகணத்தினைநோக்கிககூறும்.

(இ-ள்.) அவ்வழி புறம்பு சூழ்ந்து கிடந்த பேர் ஆழி என்ன - அவ்விடத்தி லிருக்கும் நீரானது (சக்கரவாளகிரியின்) புறமபுசூழந்துகிடந்த பெரும்புறக்கடல் போலவும், ஊழி பௌவம் நீர் என்ன ஓங்க-ஊழிக்காலத்தில் நிலைகடந்து திரண்ட கடல்நீரைப்போலவும் பெருக்கெடுத்துமேலோங்க, பாணியால் அமைத்து- (அப்பெ ருக்கு அமைகவெனத்) திருக்கரத்தாலமைத்து, வேணி தெய்வ நல் நீரை தூவி கல ந்து மாதீர்த்தம் ஆக்கி - தனது சடாமுடியிலுள்ள தெய்வத்தன்மையையுடைய நல் ல கங்கைநீரைத்தெளித்துக் கலப்புறப பெரிய தீர்த்தமாகச் செய்து, கைவளை கபாலி நந்திகணத்தினை நோக்கி கூறும் - திருக்கரத்திலேந்திய கபாலத்தையுடைய சிவபெருமான் நந்திநாயகனையும் கணதிபனையும் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்.

கலந்து - செயவெனெச்சத்திரிபு. (௰)

இன்னமாதீர்த்தந்தன்னையெனைப்பலதீர்த்தங்கட்கு
முன்னம்யாமிங்குக்கண்டமுதன்மையாலாதிதீர்த்த
மென்னலாமினியுண்டாக்குந்தீர்த்தங்களெவைக்குமேலாய்
மன்னலாற்பரமதீர்த்தமெனப்பெயர்வழங்கலாகும்.

(இ-ள்.)இன்ன மா தீர்த்தம் தன்னை எனை பல தீர்த்தங்கட்கும் முன்னம் யாம் இங்கு கண்ட முதன்மையால் - இந்த மகத்தாகிய தீர்த்தத்தை மற்றைப்பலதீர்த்தங்களுக்கும், முன்பு யாம் இவ்விடத்துண்டாக்கிய முதன்மையினால், ஆதி தீர்த்தம் என்னலாம் - ஆதிதீர்த்தமென்று சொல்லலாம், இனி உண்டாக்கும் தீர்த்தங்கள் எவைக்கும் மேலாய் மன்னலால்-இனிநாம் உண்டாக்கும் எல்லாத்தீர்த்தங்களுக்கும் இது மேலாகநிலைபெறுதலால், பரமதீர்த்தம் என பெயர் வழங்கல் ஆகும்-பரமதீர்த்தம் என்று பெயர்பெறும்.

ஆய் - வினையெச்சத்திரிபு. (கக)

மருட்கெடமூழ்கினோர்நன்மங்கலம்பெறலானுமை
மருட்சிவதீர்த்தமாகும்புன்னெறியகற்றியுள்ளத்
திருட்கெடஞானந்தன்னையீதலான்ஞானதீர்த்தந்
தெருட்கதிதரலான்முத்திதீர்த்தமென்றிதற்குநாமம்.

(இ-ள்.) மருள் கெட மூழ்கினோர் நல் மங்கலம் பெறலால் - அஞ்ஞானங் கெடஸ்நானஞ்செய்தோர்கள் நல்லநன்மைகள் முற்றும்பெறுதலால், நாமம் அருள சிவதீர்த்தம் ஆகும - இத்தீர்த்தத்தின் பெயர் அருளையுடைய சிவதீர்த்தமாம, புல்நெறி அகற்றி உள்ளத்து இருள்கெட ஞானம் தன்னை ஈதலால் ஞானதீர்த்தம் என்று - புல்லிய வழிப்பட்டொழுகுந் தீச்செயல்களை யொழித்து மனத்திற் பொதிந்த அஞ்ஞானவிருள்கெட ஞானவொளியைத் தருதலால் ஞானதீர்த்த மெனவும், தெருள் கதி தரலால் முத்தி தீர்த்தம என்று இதற்கு நாமம்-மயக்கமொழிந்த மோக்ஷத்தைத் தருதலால் மோக்ஷதீர்த்தமெனவும் இத்தீர்த்தத்துக்குத திருநாமங்களாம். ()

குடைந்துதர்ப்பணமுஞ்செயதுதானமுங்கொடுத்தம்மாடே
யடைந்தெழுத்தைந்துமெண்ணியுசசரித்தன்பாலெம்மைத் [தோ
தொடர்ந்துவந்திறைஞ்சிசசூழ்ந்துதுதித்தெமையுவப்பசெய்
ருடம்பெடுத்ததனாலெந்தவுறுதியுண்டதனைசசேர்வார்.

(இ-ள்.) குடைந்து தர்ப்பணமும் செயது தானமும் கொடுத்து அம்மாடே அடைந்து - ஸ்நானஞ்செயது விதிப்படிதர்ப்பணத்தையுஞ்செய்து அநதணர்கையில் தானங்களையுங்கொடுத்து அத்தீர்த்தத்தினருகேசேர்ந்து, எழுத்து ஐந்தும் எண்ணி உச்சரித்து-ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தையு முறைப்படியுச்சரித்து, அன்பால் எம்மை தொடர்ந்து வந்து இறைஞ்சி சூழ்ந்து துதித்து எம்மை உவப்ப செயதோர் - அன்பினால் எம்மை வழிபட்டு விரும்பிவணங்கி வலஞ்செய்து துதித்து எம்மை மகிழச்செய்தவர்கள், உடம்பு எடுத்ததனால் எந்த உறுதி உண்டு அதனை சேர்வார் - உடலெடுத்ததனால் எந்தப்பயனை யடையவேண்டுமோ அதைப்பயனை யடைவார்கள்.

உடம்பாலடையும் பயன் மோக்ஷமாதலால் எந்த உறுதிஉண்டு அதனைச்சேர்வார். என்றார். (கஉ)

இந்தநீரொம்மையாட்டினேழிரண்டுலகின்மிக்க
வந்தமிழ்தீர்த்தமெல்லாமாட்டியபயன்வந்தெய்தும்
வந்திதின்மூழ்கியிங்குவைகுநங்குறியையுங்கள்
சிந்தையிலார்வம்பொங்கப்பூசனைசெய்மினென்னு.

(இ-ள்.) இந்த நீர் எம்மை ஆட்டின் - இந்தத்தீர்த்தநீரால் எம்மை அபிஷேகஞ்செய்தால், ஏழ் இரண்டு உலகில் மிக்க அநதம் இல் தீர்த்தம் எல்லாம் ஆட்டியபயன் வந்து எய்தும் - பதினான்குலகங்களிலு மேம்பட்ட முடிவில்லாத தீர்த்தங்கள் யாவையும் அபிஷேகஞ்செய்தலால் வருமபயன்கள் முற்றும்வந்துகைகூடும் (ஆகையால்) வந்து இதின் மூழ்கி இங்கு வைகும் நம் குறியை - வந்து இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து இவ்விடதெழுந்தருளிய நமது அருட்குறியாகிய சிவலிங்கத்தை, உங்கள் சிந்தையில் ஆர்வம் பொங்க பூசனை செய்மின் எனறு - உங்கள் மனத்தில் ஆசைமீக்கூரப் பூசைசெய்யுங்கள் என்று கூறியருளி. (கச)

விண்ணவர்தமமின்மேலாம்வேதியனாகிநின்ற
பண்ணவன்றானந்நீரிறபடிநதுதன்னனுானையாலே
யண்ணலங்கணத்திேனாமூழகுவித்தனாதியாய
புண்ணியவிலிஙகந்தன்னுடபுகுநதினிருந்தான்மன்றே.

(இ-ள்.) விண்ணவா தம்மில் மேலாம் வேதியன் ஆகினற பண்ணவன் தான அந்நீரில் படிந்து-தேவாகளுள மேலானவனாகிய வநதணனாகின்ற சிவபெருமான அநதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து,தன ஆனுனையால அண்ணல் கணத்தினோ மூழ்குவித்து-தனகட்டளையால பெருமைபொருநதியகணநாதரையும ஸ்நானஞ்செய்வித்து, அநாதியாய புணணிய இலிஙகம் தன்னுள் புகுநது இனிது இருந்தான - அநாதியாயுள்ள பரிசுத்தமாகிய சிவலிஙகததுட்சென்று வீறறிருநதருளினான்.

அநாதி - தனக்கோாமுதலில்லாதது. தேவருள் பிராமணன சிவபெருமான் என்றற்குக காஞ்சிபுராணத்துள் - காரோணபபடலததில்,

“பிராமணனியேகடவுளர்தம்முடபிஞ்ஞகாவேனேயோர்தம்முட்
பிராமணன்யானேபிராமணனறனககுபபிராமணன்கதியுனேயிகழ்வோன்
பிராமணனல்லன்றனகுலதெயவமயிணடுபினனெனறனேததொழுமப்
பிராமணறகிரண்டுமெபயப்படாகினாயமபுகுவனென்றுயர்மறைபேசும்.”

எனவருதல்காண்க. (கரு)

அந்தமாநீரானந்தியாதியோர்விதியாற்சோம
சுந்தரன்முடிமேலாட்டித்துகளறப்பூசையாற்றிச
சிந்தையில்விழைந்தவெல்லாமடைந்தனர்செம்பொற்கஞ்சம்
வந்தவாறிதுவததீாத்தமகிமையுமுனைப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) அந்த மா நீரால் - அநத மகத்தாகியதீர்த்தத்தால், நந்தியாதியோர் விதியால் சோமசுந்தரன் முடிமேல் ஆட்டி - நநதிநாயனார் முதலிய கணநாதர்கள் விதிவழியால் சோமசுந்தரககடவுளுடைய திருமுடிமேல்அபிஷேகஞ்செய்து,துகள் அற பூசை ஆற்றி - குற்றமறப்பூசித்து, சிந்தையில் விழைநத எல்லாம் அடைநதனர் - மனத்தால் விரும்பிய எல்லாப் பயன்களையும் அடைந்தார்கள், செம் பொன் கஞ்சம் வந்தவாறு இது - செவந்த பொற்றாமரைத்தீர்த்தம் வந்த முறை இதுவாம், அத்தீர்தத மகிமையும் உரைபப கேண்மின் - அத்தீர்த்தத்தின் மான்மியத்தையுஞ் சொல்லக்கேளுங்கள். (கசு)

வளையெறிதரங்கஞானவாவியைநோக்கிற்பாவத்
தளையறுமூழ்கின்வேண்டுங்காமியமெல்லாஞ்சாரு

உளமுறமூழ்குமெல்லைமுழுக்கொன்றற்குலகத்துள்ள
வளவறுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயன்வந்தெய்தும்.

(இ-ள்) வளை எறி தரங்கம் ஞான வாவியை நோக்கில் பாவம் தளை அறும்- சங்குகளை யெறியாநின்ற அலைகளையுடைய ஞானமயமாகிய பொற்றாமரைத்தடத் தைத்தரிசித்தால் பாவத்தொடக்கு நீங்கும், மூழ்கின் வேண்டும காமியம் எல்லாம் சாரும் - ஸ்நானஞ்செய்தால் விரும்பும எல்லாப்பொருள்களும் வந்துகைகூடும், உளம் உற மூழ்கும் எல்லை - மனமொருசேர ஸ்நானஞ்செய்யுங்கால், முழுக்கு ஒன் றற்கு உலகத்து உள்ள அளவறு தீர்த்தம் எல்லாம் ஆடிய பயன் வந்து எய்தும்-ஒவ் வொருமுழுக்குக்கும் உலகத்திலுள்ள வரம்பில்லாத எல்லாதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நா னஞ்செய்தலால் வரும் பயன்கள யாவும வந்து கைகூடும். (கஎ)

மெய்யைமண்ணாதிகொண்டுவிதிவழிசுத்திசெய்து
மையறுவருணசூக்கமந்திரநவின்றுமூழ்கிற்
றுய்யமாதீர்த்தமெல்லாந்தோய்ந்துநான்மறையுமாய்ந்தோர்
கையிலெப்பொருளுமீந்தகாசறுபேறுநல்கும்.

(இ-ள்.) மெய்யை மண் ஆதி கொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்து - சரீரத்தை மிருத்திகை முதலானவைகளால் ஆகமத்தில்விதித்தவழியே சுத்தஞ்செய்து, மை அறு வருண சூக்க மந்திரம் நவின்று மூழ்கில்-குற்றமற்ற வருணசூக்கமந்திரத்தை யுச்சரித்து ஸ்நானஞ்செய்தால், (அந்தஸ்நானம) துய்ய மா தீர்த்தம் எல்லாம் தோய்ந்து-பரிசுத்தமாகிய பெரிய தீர்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, நான் மறையும் ஆய்ந்தோர் கையில் எப்பொருளும் ஈந்த காசு அறு பேறு நல்கும் - நான் குவேதங்களையும் ஆராய்ந்துணர்ந்த அந்தணர்கையில் எல்லாப்பொருள்களையுங்கொ டுத்தலால் வரும குற்றமற்றபயன்களைத் தராநிற்கும

மண்முதலியவையாவன - ஒன்பதுவகைமண்களும், எழுவகைத்தளிர்களும், பஞ்சகவ்வியங்களுமாம. திருவானைக்காபுராணம - நானவிதிப்படலத்தில்.

"அரசுகூவிளந்துழாய்புளியால்சம்புமூலம்
புரசைமால்கரிக்கூடமும்புரவிமந்திரமுங்
கரிசிலானிரைத்தொழுவமுழுகல்விநூல்விதியின்
வரிசையாலெடுத்திடப்படுமண்களொன்பதுமே."

"தளிர்துழாய்புளிசம்புகூவிளமவடமரசு
விளரிலாவறுசென்பனவிளம்புகவ்வியங்க
ளளவில்சீர்தருமங்கலமதிகபாறயிர்நெய்
வளநிலாவியகோசலமயமிவையாகும்" எனவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க.

வருணசூக்கமந்திரம் - வருணதேவன்' அனுக்கிரகத்துக்குரிய தோத்திரரூப மான மந்திரம். (கஅ)

தெய்வவித்தீர்த்தந்தன்னைநினைவின்றித்தீண்டினாலு
மவ்வியவினையினீங்கியரும்பெறல்வீடுசேர்வ
ரிவ்வுரைமெய்யேயாகுமென்னெனின்மனத்தானன்றி
வெவ்வழுதீண்டினாலுஞ்சுடுமன்றிவிடுமோவம்மா.

(இ-ள்.) தெய்வ இத்தீர்த்தம் தன்னை நினைவு இன்றி தீண்டினும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய இந்தத்தீர்த்தத்தை நினைப்பினறிப் பரிசித்தாலும், அவ்வியம் வினையில் நீந்தி அரும் பெறல் வீடுசேர்வர் - பொறாமைமுதலிய தீக்குணங்களால் வந்த தீவினையாகிய கடலினின்றுநீந்திப் பெறுதற்கரிய மோக்ஷமாகிய கரையையடைவார், இவ்வுரை மெய்யே ஆகும - இந்தவார்த்தை சத்தியமேயாம், என் எனில்-எப்படியெனறால், மனத்து ஆறு அன்றி வெவ் அழல தீண்டினும் சுடும அன்றி விடுமோ - நினைப்பில்லாமல் வெய்யநெருப்பைப்பரிசித்தால் அதுசுடுமேயல்லாமல் சுடாதுபோமா. (சுடும் என்றபடி)

மனத்தாறு-மனத்தினவழி. நீந்திச்சேர்வா எனறமையால் கடலையுங் கரையையும், மனததினவழி என்றமையால் நினைப்பையும என உரையிறகொண்டாம். உமமை-அசைநிலை. (கசு)

ஆருமநநீரிலென்றுமாடினூர்சீவன்முத்தி
சேருவரநநீராடுஞ்சிறப்புறுபயனுககொவவா
வாருணமாக்கினேயமந்திரமிவைமுனனுன
பேருணாவளிக்குநானஞ்செய்தவர்பெறும்பேறெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஆரும் அநநீரில் என்றும ஆடினூர் சீவன்முததி சேருவர்-நிறைந்த அநதத்தீர்த்ததில எப்பொழுதுஞ் ஸ்நானஞ்செயதோர் சீவனமுததியை அடைவார்கள், அந்நீா ஆடும சிறப்புறு பயனுககு-அநதீர்த்ததில ஸ்நானஞ்செய்தலால்வரும் சிறப்பு மிக்கபயன்களுககு, வாருணமநதிரம ஆக்கினேயமநதிரம இவை முன ஆன-வருணமநதிரஸ்நானம் ஆக்னேயமநதிரஸநானம ஆகிய இவைமுதலான, பேர் உணர்வு அளிக்கும் நானம் செயதவா பெறும் பேறு எலலாம ஒவவா - ஞானததைதரும் ஸ்நானஞ்செயதவாகள் அடையும பயன்களெலலாஞ் சிறிதும் ஒப்பாகா.

பேருணர்வு என்றமையால் - ஞானம எனறும. முனனாபபாட்டில் - நினைவின்றித் தீணடினும எனறமையால் ஆரும என்றதற்கு யாராயினும எனப்பொருள்கொள்ளாதுவிட்டனம. (உ0)

அனனநீரதனையுமாடியாலவாயுடையநாதன்
றன்னையும்பணிவோன்மேலைப்பரகதிதன்னைசசாரு
மென்னநன்னூலிற்சொன்னபவித்திரமெவைக்குமேலாய்ப
பன்னருமபுனிதமானபவித்திரமாகிநிற்கும.

(இ-ள்.) அனன நீா தனையும் ஆடி - அநதததீாததததிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலவாய் உடைய நாதன் தன்னையும பணிவோன் - திருவாலவாயையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளையும் வணங்குவோன், மேலை பரகதி தனனை சாரும-மறுமையில்மேலாகிய மோக்ஷத்தையடைவான், என்ன நல் நூலில் சொன்னபவித்திரம் எவைக்கும் மேலாய் - எந்தநல்லநூலும் எடுத்துக்கூறிய (அநதத்தீர்த்தமான து) பரிசுத்தமுடைய எல்லாத்தீர்த்தங்களுக்கு மேம்பட்டு, பன்னரும் புனிதம் ஆன பவித்திரமாகிநிற்கும்-சொல்லுதற்கரிய புனிதமாகிய பரிசுத்தத்தீர்த்தமாய் நிலைபெறும்.

பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி மோக்ஷத்தைத்தருவது. என்ன - வினைத்திரிபு. பரகதி எனபதற்கு-பரமுத்தி என்பதற்குக் கூறியபொருள்கொள்க. (உக)

* ஆதரவிலனுயக்கீராடினேன்சுவர்க்கஞ்சேரு
மாதரவுளனுய்மூழ்கிவானவராகியானேர்க்

காதரவரிசியெள்ளுத்தருப்பணமமையச்செய்தோ
ஞாதரவேள்விமுற்றுமாற்றியபயனைச்சேரும்.

(இ-ள்.) ஆதரவு இலன் ஆய அ நீர் ஆடினோன் சுவர்க்கம் சேரும்-(சுவர்க்காதிபோகங்களைப்பெற) விருப்பமில்லாதவனாய அந்தப்பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தோன் சுவர்க்கபோகத்தையடைவான், ஆதரம் உளன் ஆய் மூழ்கி வானவர் ஆதி ஆனோர்க்கு-(அப்போகங்களில்) விருப்பமுடையவனாய் அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தேவர்முதலானவர்களுக்கு, ஆதரவு அரிசி எள்ளு தருப்பணம் அமைய செய்தோன் - விருப்பத்தோடு அரிசியையும் எள்ளையுங்கொண்டு தருப்பணத்தை விதிப்படிசெய்து முடித்தவன், ஆதரம் வேள்வி முற்றும் ஆற்றிய பயனை சேரும்-விருப்பத்தோடு அசுவமேதமுதலிய யாகங்களனைத்தையுஞ்செய்தலால் வரும்பயன்களையடைவான். (உஉ)

ஏனைமாதலங்கடம்மிலிருந்துசெய்விரதம்பூசை
தானமாதருமமோமந்தவஞ்செபந்தியானந்தம்மா
லானமாபயனிற்கோடியதிகமாமடைந்துமூழ்கி
ஞானமாதீர்த்தஞாங்கரிருந்தவைநயந்துசெய்யின்.

(இ-ள்.) ஏனை மா தலங்கள் தம்மில் இருந்து செய் விரதம் பூசை - மற்றைய பெரியதலங்களிலிருந்து செய்யும் விரதங்களும் பூசையும், தானம் மா தருமம் ஓமம் தவம் செபம் தியானம் தம்மால் ஆன மா பயனில் - தானமும் பெரியதருமமும் ஓமமும் தவமும் செபமும் தியானமுமாகிய இவைகளால் உண்டாகிய பெரியபயனைப்பார்க்கிலும், அடைந்து மூழ்கி ஞானம் மா தீர்த்தம் ஞாங்கர் இருந்து அவை நயந்து செய்யின் கோடி அதிகம் ஆம் - அடைந்து ஸ்நானஞ்செய்து ஞானவடிவாகிய பெரியபொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் கரையிலிருந்து விரதமுதலியவற்றை விரும்பிச்செய்தால் வரும்பயன் கோடியதிகமாம். (உ௩)

பிறந்தநாளந்நீர்மூழ்கின்மேலைவெம்பிறவிப்பௌவ
மறிந்திடுமறிதேள்கும்பமதிகளின்மூழ்கித்தென்பா
லுறைந்தவர்பொருட்டுப்பிண்டமுதவினாலவர்தாமாழ்ந்து
நிறைந்திடுபிறவிப்பௌவநின்றுமேலெழுவரன்றே.

(இ-ள்.) பிறந்தநாள் அந்நீர்மூழ்கில் மேலை வெம் பிறவி பௌவம் மறிந்திடும் - சன்மநக்ஷத்திரத்தில் அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் தொன்றுதொட்டுவரும் பெரியபிறவிக்கடல்வற்றும், மறி தேள் கும்பம் மதிகளில் மூழ்கி தென்பால் உறைந்தவர் பொருட்டு பிண்டம் உதவினால் - சித்திரை கார்த்திகை மாசி என்னும் மாசங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து பிதிரர்களபொருட்டுப் பிண்டங்கொடுத்தால், அவர் தாம் ஆழ்ந்து நிறைந்திடும் பிறவி பௌவம் நின்று மேல் எழுவர் - அவர்கள் ஆழ்ந்தழுந்திய பிறவிக்கடலினின்று நீங்கி மோக்ஷக்கரையையடைவார்கள்.

நிறைந்திடு என்னுங் காலங் கரந்தபெயரெச்சம் - பௌவமென்னும் எல்லைப் பொருள்கொண்டது. (உ௪)

அத்தடமருங்கின்யாவர்தென்புலமடைந்தோர்தங்கள்
சித்தமாசகற்றவேண்டிச்செய்கடன்முடிக்கின்ஞான்றே
றெத்தனையெண்ணோர்ந்தாலுமெள்ளுக்காயிரமாண்டாக
வத்தனையாண்டுமட்டுமவரைவிண்ணுளவைப்பார்.

(இ-ள்.) தென் புலம் அடைந்தோர் தங்கள் சித்தம் மாசு அகற்றவேண்டி பிதிரர்கள் தங்கள் மனமுதலிய திரிகரணங்களால் தேடியபாவங்களை நீக்கக் கருதி, அத்தடம் மருங்கின் செய் கடன் முடிக்கின் - அந்தத்தீர்த்தக்கரையில் செய்யுங் கடனகளை செய்து முடிக்க, அன்னோர்க்கு எத்தனை எள் யாவர் நேர்ந்தாலும் - அப்பிதிராகள பொருட்டு எததனை எள்ளை எவர் நேர்ந்தாலும், எள்ளுக்கு ஆயிரம் ஆண்டு ஆக அத்தனை ஆண்டு மட்டும் அவரை விண் ஆள வைப்பார் - ஒவ்வொரு எள்ளுக்கு ஓராயிரம்வருடமாக அவ்வளவு வருடங்காறும் (சித்தமாசு ஒழித்து) அப்பிதிரர்களைச் சுவாககலோகமாள நிறுத்துவார்கள (உ௫)

"சொறறிரியினும பொருடிரியா வினைக்குறை" என்ற சூத்திரத்தில் சொற்றிரியினும் எனப பொதப்படக கூறினமையால் அகரவீறறு வினையெச்சம் இன் ஈற்று வினையெசசமாகத் திரிநதுநின்றது. வாக்கு முதலியவறறால் தேடியபாவங்களையுங் கொளளுதல். "ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற்குரித்தே" என்ற சூத்திரததால், அன்னோர்கரு எனத திருததிப்பாடங்கொளக.

மூவகையுலகிலுள்ளதீர்த்தமுமுறையாலென்றுஞ்
சேவகஞ்செயயுமிந்தத் தீர்த்தமெந்நாளுமூழ்கி
யேயவரந்நீராலென்றுமீசனைபபூசைசெய்வோ
ராவரிப்பிறவிதன்னிலவா கதிக்கரையைச்சாரவார்.

(இ-ள்.) மூவகை உலகில் உளள தீர்த்தமும - சுவர்க்கமுதலிய திரிலோகங்களிலும் உளளதீர்த்தங்கள்யாவும, முறையால் என்றும் சேவகம் செயயும் இந்தத்தீர்த்தம - முறைபபடி எந்நாளும சேவிதது ஏவல்வழிநிற்கும் இந்தப் பொற்றாமரைத் தீர்த்ததில், எந்நாளும மூழ்கி எவர் அந்நீரால என்றும் ஈசனை பூசைசெய்வோர் ஆவா - எந்நாளும ஸ்நானஞ்செய்து எவா அந்தத்தீர்த்தநீரால எப்பொழுதுஞ் சிவபெருமானைபபூசைசெய்வாரோ, அவா இப்பிறவி தன்னில் கதி கரையை சார்வார் - அவா இந்தப பிறவியிலேதானே மோக்ஷக்கரையையடைவார். (உசு)

விடுத்திடலரியநித்தவேள்விமாவிரதமவேதந்
தடுத்திடலரியதானந்தவமிவைதருமபேறெல்லா
மடுத்ததனகரையிலவைகியீசனையருச்சிப்போர்க்குக்
கொடுத்திடுபுண்ணியத்திறகோடியிலொன்றுக்கொவ்வா.

(இ-ள்.) விடுத்திடல் அரிய நித்த வேள்வி மா விரதம் வேதம்-விடுத்தற்கரிய நித்திய ஆகுதியும் பெரியவிரதமும வேதமோதுதலும், தடுத்து இடல் அரியதானம் தவம் இவை தரும பேறு எல்லாம - தடுத்தற்கரிய தானமும் தவமும் ஆகிய இவைகள் தரும்பயன்கள் எல்லாம், அடுத்து அதனகரையில் வைகி ஈசனை அருச்சிப்போர்க்கு - சென்று அத்தீர்த்தத்தின்கரையிலிருந்து சிவபெருமானை அருச்சனைசெயபவருக்கு, கொடுத்திடு புண்ணியத்தில் கோடியில் ஒன்றுக்கு ஒவ்வா - தானங்கொடுக்கும் புண்ணியப்பயன்களில் கோடியில் ஒருகூறறுக்கேனும ஒப்பாகாவாம்.

உம்மையிற்பிறவிதோறுஞ்செயமலல்லொழுக்கம்பூண்டு
பொய்ம்மையில்விரதந்தானந்தவஞ்செய்துபுனிதராகிச்

செம்மைநன்னெறியினின்றசித்தருக்கலதித்தீர்த்த
மிம்மையிலடைந்துநித்தமாடுதற்கெய்தாதன்றே.

(இ-ள்.) உம்மையில் பிறவிதோறும் நியமம் நல் ஒழுக்கம் பூண்டு - முற்சனனங்களிற் பிறவிகடோறும் நியமமாக நல்லொழுக்கங்களை மேற்கொண்டு, பொய்ம்மை இல் விரதம் தானம் தவம் செய்து புனிதர் ஆகி செம்மை நல நெறியில் நின்ற சித்தருக்கு அல்லது - உண்மையாகிய விரதத்தையுந் தானத்தையுந் தவத்தையுஞ் செய்து பரிசுத்தமுடையவர்களாகி நடுநிலையாகிய நல்லொழுக்கத்தினின்ற சித்தர்களுக்கு நித்தமுஞ்சென்று ஸ்நானஞ்செய்தல்கூடுமேயன்றி, இத்தீர்த்தம் இம்மையில் அடைந்து நித்தம் ஆடுதற்கு எய்தாது - இத்தீர்த்தமானது (ஏனையோர்)இப்பிறப்பிலடைந்து நித்தமும் ஸ்நானஞ்செய்தற்குக்கிட்டாது.

ஏழனுருபு-கூட்டிப் பிரித்தபொருளில்வந்தது. எய்துதல்-சொல்லெச்சம்.

ஞெ வேறு.

மதிகதிரோனிடத்தொடுங்குதினந்திங்கட்பிறப்பரவவாயங்காந்து
கதிர்கடமைவிழுங்குதினம்விதிபாதமிருகாலிற்கருதிமுழுகித்
துதிகடருப்பணந்தானம்புரிதன்மநுவோதுதலைந்தொகையொன்றற்கொ
றதிகபலனம்முறைநூறாயிரநூறாயிரமோரனந்தமாகும். [ன்

(இ-ள்.) மதி கதிரோன் இடத்து ஒடுங்கு தினம் - சந்திரன் சூரியனிடத்து ஒடுங்குந்தினமாகிய அமாவாசையும், திங்கள் பிறப்பு - மாசப்பிறப்பும், அரவம் வாய் அங்காந்து கதிர்கள் தமை விழுங்கு தினம் விதிபாதம் - இராகுகேதுக்கள் வாயைத்திறந்து சந்திரசூரியர்களை விழுங்குங் கிரகணகாலமும் விதிபாதமுமாகிய, இரு காலில் கருதி முழுகி - இந்தப்புண்ணியகாலங்களில் இன்னபயனை யடையவேண்டுமென வெண்ணி ஸ்நானஞ்செய்து, துதிகள் தருப்பணம் தானம் புரிதல் மநு ஓதுதல் - துதித்தலுந் தருப்பணஞ்செய்தலுந் தானங்கொடுத்தலும் மந்திரஞ்செபித்தலுமாகிய, ஐந்தொகை ஒன்றற்கொன்று அதிகபலன் - ஐந்தொகையுள் ஒன்றுக்கொன்று அதிகபயன்றருவனவாய, (அது எ-வாறெனின்) அம்முறை நூறு ஆயிரம் நூறாயிரம் ஓர் அனந்தம் ஆகும் - அவ்வைந்தும் முறைப்படி ஒன்றுக்கு நூறும் ஒன்றுக்கு ஆயிரமும் ஒன்றுக்கு நூறாயிரமும் ஒன்றுக்கு ஒரு அனந்தமுமாம்.

துதிசெய்தல், தருப்பணஞ்செய்தல், தானங்கொடுத்தல், மந்திரமோதல், இவை நான்காதலால் தொகையென்றார். ஏனையிடங்களில் - செய்தல் என்னும் பொருள்மேனின்ற புரிதல் என்னுந் தொழில் இசையெச்சத்தால் கொடுத்தலென்னும் பொருள்நிகழ்ச்சிதோன்ற அதனை உபசரித்தார். விதிபாதம்-மாசந்தோறும் வரப்பட்ட யோகங்கள் இருபத்தேழி லொன்றாகிய பதினேழாம் விசேடங்களுக்குரிய சிரார்த்த வகை தொண்ணூற்றாறி லொன்றாயவருவது. (உகூ)

பொருவரியதகர்த்திங்கடுலாத்திங்களிவையுதிக்கும்போதுமூழ்கி
னொருபதினாயிரமடங்காங்குக்கவைத்தாளலவனுதிப்பின்மூழ்கி
னிருபதினாயிரமடங்காமிந்திரவிடத்தொடுங்குமிந்துவாரம்
வருவதறிந்தாடிமநுவோதன்முதல்செயினனந்தமடங்குண்டாகும்.

(இ-ள்.) பொருவு அரிய தகர் திங்கள் துலா திங்கள் இவை உதிக்கும் போது மூழ்கின் - ஒப்பில்லாத மேடமாசந் துலாமாசம் ஆகிய இம்மாசங்கள் பிறக்கும் பு

ண்ணியகாலங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால், ஒருபதினுயிர மடங்கு ஆம் - (ஏனைமாசங்களில் வரும்பயன்களில்) ஒருபதினுயிரம்பங்கு அதிகபலனும், சுறவு கவை தாள் அலவன் உதிப்பில் மூழ்கின் இருபதினுயிர மடங்கு ஆம்-மகரமாசம் கற்கடகமாசம் ஆகிய இவைகள் பிறக்குங்காலங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால் இருபதினுயிரம்பங்கு அதிகமாம், இந்து இரவி இடத்து ஒடுங்கும் இந்துவாரம் வருவது அறிந்து ஆடி- சந்திரன் சூரியனிடத்து ஒடுங்கும் அமாவாசை சோமவாரத்தில் வருதலையறிந்து ஸ்நானஞ்செய்து, மந்திரம் ஓதல் முதல் செயின் அனந்தம் மடங்கு உண்டாகும் - மந்திரமுதலியவற்றைச்செய்தால் அனந்தம்பங்கு அதிகபலன் உண்டாம்.

கவைத்தாள் அலவன் - பிளவுபட்ட காலையுடையகற்கடகம். (௧௦)

பிரயாகைதனின்மகரமதுநான்முப்பதுங்குடைந்துபெறும்பேறிந்த
திரையாரைந்தடத்தொருநாண்மூழ்குவோன்பெறும்விரதசீலம்பூண்டு
வரையாமலொருவருடம்படிந்துமையமராசிகாமணியாம்வேத
வரையானைவழிபடின்மேலமண்டலத்துநன்மகப்பேறுண்டாமன்றே.

(இ-ள்) பிரயாகைதனின் மகரம் நான்முப்பதும் குடைந்து பெறும் பேறு - பிரயாகையில் மகரமாசம் நாள்முப்பதும் ஸ்நானஞ்செய்து அடையும்பயன், இந்த திரை ஆர் ஐந்தடத்து ஒருநாள் மூழ்குவோன் பெறும் - இந்த அலைகள்நிறைந்த பஞ்ச பொற்றாமரைத்தடத்தில் ஒருநாள் ஸ்நானஞ்செய்தவன் அடைவான், விரதசீலம் பூண்டு வரையாமல் ஒரு வருடம் படிந்து உமை அமரர் சிகாமணியாம் வேதவரையானை வழிபடின் மேல் - விரதமாகிய ஒழுக்கத்தைமேற்கொண்டு இடையே நீங்காமல் ஒருவருடம் ஸ்நானஞ்செய்து மீனாக்ஷியம்மையையும் தேவர்கள் சிகாமணியாகிய வேதமாகிய வில்லையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளையும் பூசிப்பாரானால், மண்டிலத்து நன் மகப்பேறு உண்டாம் - மண்டிலத்துக்கு சிறப்புத்திப்பயனுண்டாகும்.

உவமை - இறந்தது தழீஇய எச்சம். (௧௧)

எண்டிசையநதிவாவிவடிவானமாதீர்த்தமெல்லாமிப்பொற்
புண்டரிகத்தடத்திலொருகோடியிலோர்கூறுநிகர்போதாவிது
கண்டதனாலறந்தீண்டப்பெற்றதனானற்பொருளங்கையாலள்ளிக்
கொண்டதனாலின்பங்குடைந்ததனாற்பேரின்பங்கொடுக்குமன்றே.

(இ-ள்.) இது கண்டதனால் அறம் - இந்தத்தீர்த்தம் தரிசித்ததனால் தருமத்தையும், தீண்ட பெற்றதனால் நல் பொருள் - பரிசித்தலால் மிக்கதிரவியத்தையும், அங்கையால் அள்ளிக் கொண்டதனால் இன்பம் நலம் - உள்ளங்கையால் அள்ளிக் கொள்ளுதலால் இன்பப்பயனையும், குடைந்ததனால் பேரின்பம் கொடுக்கும்-மூழ்குதலால் மோக்ஷ இன்பத்தையும் கொடுக்கின்றதும், (ஆதலால்) எண் திசைய நதி வாவி வடிவான மா தீர்த்தம் எல்லாம்-எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள நதிவடிவமும் தடாக வடிவமுமான மகத்தாகிய தீர்த்தங்கள்யாவும், இப் பொன் புண்டரிகத் தடத்தில்- இப்பொற்றாமரைத்தடத்தால்வரும், ஒருகோடியில் ஓர் கூறு நிகர் போதா-ஒருகோடிப்பேற்றினுள் ஒருபங்குப்பேற்றுக்கு ஒப்பாகாவாம்.

இல் உருபு இரண்டனுள் - முன்னது ஏதுப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபு, பின்னது கூட்டிப்பிரித்தற்பொருளில்வந்த ஏழனுருபு. கண்டது முதலியன இடைநிலை பெற்ற தொழிற்பெயர்கள். (௧௨)

௸ வேறு.

முன்னவனருளிச்செய்தகாரணமுறையாலன்றி
யின்னமிப்புனிதவாவிக்கேதுவாலெய்துநாம
மின்னவிர்சடையான்சென்னிமேவியகங்கைநீரிற்
பின்னதுகலந்தநீராற்பெறுஞ்சிவகங்கையென்றும்.

(இ-ள்.) முன்னவன் அருளிச்செய்த காரண முறையால் அன்றி - சிவபெருமானருளிய ஏதுவின் முறையாலல்லாமலும், இன்னம் இப்புனிதம் வாவிக்கு ஏதுவால் எய்தும் நாமம்-இன்னமும் இப்பரிசுத்தமாகிய பொற்றாமரைத்தடத்துக்குக் காரணத்தால் வரும் பெயர், மின் அவிர் சடையான் சென்னி மேவிய கங்கை நீரில் பின் அது கலந்த நீரால் சிவகங்கை என்றும் பெறும் - மின்னலைப்போலும் விளங்கும் சடையையுடைய சிவபெருமான் திருமுடியிற் பொருந்திய கங்கைநீரில் பின்பு அந்ததீர்த்தங்கலந்ததன்மையால் சிவதீர்த்தம் எனவும் பெறும். (௩௩)

அலகிலாத்தீர்த்தந்தம்முளதிகவுத்தமமாய்த்தோன்றி
யிலகலாலிதனைத்தீர்த்தவுத்தமமெனப்பராய்ந்தோர்
பலவிதழ்விரித்துச்செம்பொற்பங்கயமலர்ந்தநீரா
லுலகவாயாரும்பொற்றாமரையெனவுரைப்பரன்றே.

(இ-ள்.) அலகு இலா தீர்த்தம் தம்முள் அதிகம் உத்தமம் ஆய் தோன்றி இலகலால் - அளவில்லாத தீர்த்தங்களுள் மேலான உத்தமமாகத்தோன்றி விளங்குதலால், ஆய்ந்தோர் இதனை உத்தம தீர்த்தம் என்பர் - நூல்களையாராய்ந்தபெரியோர் இந்ததீர்த்தத்தை உத்தமதீர்த்தமெனவுங் கூறுவர், பல இதழ் விரித்து செம்பொன் பங்கயம் மலர்ந்த நீரால் - பலவிதழ்களையும் விரித்துச் செவ்விய பொற்றாமரைமலர்ந்ததன்மையால், உலகவர் யாரும் பொன் தாமரை என உரைப்பர்-உலகிலுள்ளவர் எவரும் பொற்றாமரை எனவுங்கூறுவர். (௩௪)

தருமமுன்னான்குநான்குந்தருதலாற்றருமதீர்த்த
மருமைசாலருத்ததீர்த்தமரும்பெறற்காமதீர்த்த
மிருமைசேர்முத்திதீர்த்தமெனப்படுமினையதீர்த்த
வெருவருபாவமென்னும்விறகினுக்கெரியாமன்றே.

(இ-ள்.) தருமம் முன் ஆகும் நான்கும் தருதலால் தருமதீர்த்தம் என்பதாம்-தருமமுதலாகிய நான்கு உறுதிப்பொருள்களையுங் கொடுத்தலால் தருமதீர்த்தமெனவுங்கூறப்படுவதாம், அருமை சால அருத்ததீர்த்தம் என்பதாம் - அருமைமிக்க அர்த்ததீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம், அரும் பெறல் காமதீர்த்தம் என்பதாம்-பெறுதற்கரிய காமதீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம், இருமை சேர் முத்தி தீர்த்தம் என்பதாம் - பெருமைபொருந்திய முத்திதீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம், இனைய தீர்த்தம் வெருவரு பாவம் என்னும் விறகினுக்கு எரியாம் - இத்தன்மையையுடைய தீர்த்தமானது அச்சத்தைத்தரும் பாவமாகிய விறகினுக்குப் பெருநெருப்பாம்.

வெரு - ஈறுகெட்டுநின்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (௩௫)

இவ்வருந்தலத்தினன்றபெருமையுமெரிகால்செம்பொற்
றெய்வதபதுமதீர்த்தப்பெருமையுஞ்செப்பக்கேட்டோ

ஒவ்வமில்போகம்வீடுபெறுவரென்றிசைத்தான்முந்நீர்ப்
பௌவமுண்டமரர்வேந்தன்பரிபவவிழுமந்தீர்த்தோன்.

(இ-ள்.) முந்நீர் பௌவம் உண்டு அமரர்வேந்தன் பரிபவம் விழுமந்தீர்த்தோன் - முந்நீராகிய கடலையுண்டு தேவேந்திரனுடையதுன்பத்தைத்தீர்த்த அகத்தியமுனிவர், இ அரும் தலத்தின் ஆன்ற பெருமையும்-இந்த அரியதலத்தினது மிக்க பெருமையையும், எரிகால் தெய்வதம் செம் பொன்பதுமதீர்த்தம் பெருமையும்-ஒளிவீசுந்தெய்வத்தன்மையையுடைய செவந்த பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் பெருமையையும், செப்ப கேட்டோர் எவ்வம் இல் போகம் வீடு பெறுவர் என்று இசைத்தான்-ஒருவர்சொல்லக்கேட்டவர்கள் துன்பமில்லாத போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அடைவார்களென்று கூறியருளினார். (கூ௬)

திர்த்தவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உளபட்ட திருவிருத்தம் - உ௪௦.

மூர்த்திவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆலவாயலர்ந்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னைவிளம்புவாரெவரேயங்க
ணீலமாமிடற்றுமுக்கணிராமயனறிவானந்த
மூலமாவிலிங்கமேன்மைமுறையினாலறையலுற்றும்.

(இ-ள்) ஆலவாய் அலர்ந்த செம் பொன் அம்புயம் பெரும் தீர்த்தத்தின் மேல் அவாம் பெருமை தன்னை விளம்புவார் எவர் - திருவாலவாயில்மலர்ந்த செவந்த பொற்றாமரையாகிய பெரிய தீர்த்தத்தினுடைய விண்ணுலகிலுள்ளோர் விரும்பும் மான்மியத்தைச் சொல்வோர் யாவர், அங்கண் நீலம் மா மிடறு முக்கண் நிராமயன அறிவு ஆனந்த மூலமா இலிங்கம் மேன்மை முறையினால் அறையல் உற்றும் - அத்திருவாலவாயில் வீற்றிருந்தருளும் காளகண்டத்தையும் திரிநேத்திரங்களையுமுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய போதானந்த சொரூபமான மகத்தான மூலலிங்கத்தின மான்மியத்தை முறைப்படி சொல்லுகின்றோம்.

நீலம் மா - ஒருபொருட்கிளவிகள். நிராமயன் - நோயில்லாதவன். (க)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருப்புமந்தரங்கேதாரம்
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்தவாரணவாசியாதிப
பன்னருந்தலங்கடம்மிற்பராபரவிலிங்கந்தோன்று
முன்னரிக்கடம்பின்மாடேமூர்த்ததிசைவலிங்கம்.

(இ-ள்.) நெடு பொன் மேரு வெள்ளி பொருப்பு மந்தரம் கேதாரம் வல் நெடும் புரிசை சூழ்ந்த வாரணவாசி ஆதி பன்னரும் தலங்கள் தம்மில் - நெடிய பொன்னாகிய மேருவும் வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலையும் மந்தரமும் திருக்கேதாரமும் வலிய நெடியமதில்சூழ்ந்த காசியும் ஆகிய இவைகளை முதலாகவுள்ள சொல்

துதற்கரிய சைவதலங்களில், பராபர இலிங்கம் தோன்று முன்னர் இகடம்பின் மாடு இச்சைவ லிங்கம் முளைத்தது - சிவலிங்கங்கள் தோன்றுதற்குமுன்னே இக்கடம்பமரத்தின்கீழ் இந்தச் சைவலிங்கந் தோன்றியருளியது.

காசிநகர்க் குக்குடநகரம் என ஓர்திருநாமம் வாரணவாசி கோழிவசிப்பது என்னும்பொருட்டு. பராபரன் - பரைக்குநாயகன். (உ)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருட்குறியிதனிற்பின்பு
கப்புவிட்டெழுந்தவிந்தக்காரணமிரண்டினானு
மொப்பரிதானஞானவொளிதிரண்டன்னவிந்தத்
திப்பியலிங்கமூலலிங்கமாய்ச்சிறக்குமன்றே.

(இ-ள்.) அப்பதி இலிங்கம் எல்லாம் அருட்குறி இதனில் பின்பு கப்புவிட்டு எழுந்த - மகமேரு முதலிய திருப்பதிகளிலுள்ள சிவலிங்கங்களெல்லாவும் இந்தச்சிவலிங்கமாகிய மூலத்தினின்றும் கப்புவிட்டுத் தோன்றின, இந்த காரணம் இரண்டினானும் - இந்த இரண்டேதுக்களாலும், ஒப்பு அரிது ஆன ஞான ஒளி திரண்டால் அன்ன இந்த திப்பிய இலிங்கம் - ஒப்பில்லாத ஞானவொளி திரண்டாலொத்த இந்தத் திவ்விய சிவலிங்கமானது, மூல இலிங்கமாய் சிறக்கும் - மூலலிங்கமெனப்பெயர் பெற்றுச் சிறந்து விளங்கும். (௩)

இந்தமாலிங்கத்தென்றாலிலக்கணவிச்சைமேனி
யந்தமில்லழகன்பாகத்துமையொடுமழகுசெய்து
சந்ததம்விளக்கஞ்செய்யுந்தகைமையைநோக்கிச்சோம
சுந்தரனென்றுநாமஞ்சாத்தினார்துறக்கவானோர்.

(இ-ள்.) இந்த மா இலிங்கத்து இச்சை எண்ணான்கு இலக்கண மேனி அந்தம் இல் அழகனை - இந்தப் பெரிய இலிங்கத்தில் தனது இச்சையா லெழுந்தருளிய முப்பத்திரண்டிலக்கணமமைந்த திருமேனியையுடைய முடிவில்லாத பேரழகினையுடைய சிவபெருமானை, பாகத்து உமையொடும் அழகு செய்து சந்ததம் விளக்கம் செய்யும் தகைமையை நோக்கி - தனது இடப்பாகத்திலே உமாதேவியாரோடும் அழகுசெய்து எந்நாளும் பிரகாசஞ் செய்தருளுந் தன்மையைப் பார்த்து, துறக்க வானோர் சோம சுந்தரன் என்று நாமம் சாத்தினார் - தேவர்கள் சோமசுந்தரன் என்றுபெயர் கூறினார்கள்.

சோமசுந்தரன் - உமையோடுகூடி அழகுசெய்பவன். (௪)

திறப்படுமுலகமெங்கும்வியாபியாய்ச்சிறந்துநிற்கு
மறப்பெருங்கடவுள்சோமசுந்தரனதனாலன்றே
கறைக்கதிர்வடிவேற்றென்னன்கையிற்பொற்பிரம்புபட்ட
புறத்தடித்தழும்புமூன்றுபுவனமும்பட்டதன்றே.

(இ-ள்.) திறப்படும் உலகம் எங்கும் வியாபியாய் சிறந்து நிற்கும் அறப் பெருங் கடவுள் சோம சுந்தரன் - நிலைபெற்ற எல்லாவுலகங்களிலும் வியாபியாய்ச் சிறந்துவிளங்குந் தருமவடிவாகிய கடவுள் சோமசுந்தரக்கடவுளாம், அதனால் அன்றே - அதனாலல்லவா, கறை கதிர் வடிவேல் தென்னன் கையில் பொன் பிரம்பு புற

த்த பட்ட அடி தழும்பு மூன்று புவனமும் பட்டது - உதிரந்தோய்ந்த ஒளியையுடைய வடித்த வேலையேந்திய பாண்டியன் கையிலுள்ள பொற்கட்டியையுடைய பிரம்பால் மொத்தப்பட்ட அடியின்தழும்பு மூன்றுலகங்களிலுமுள்ள சராசரங்கள் மேலும் பட்டது.

இதனால் சிவபிரான் எங்கும் வியாபகனென்னும் உண்மை உணர்த்தப்பட்டது. (ரு)

சொற்றவிச்சமட்டியானசோமசுந்தரனைக்காணப்
பெற்றவர்வியட்டியானபிறபதியிலிங்கங்காண
லுற்றவராவரென்னென்னுணர்க்கின்வேரூட்டுநீர்போய்
மற்றையசினைகளெல்லாந்தழைவிக்குமரத்தின்மாதோ.

(இ-ள்.) சொற்ற இச்சமட்டி ஆன சோமசுந்தரனை காண பெற்றவர்-சொல்லிய இந்தச் சமஷ்டிமூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசிக்கப்பெற்றோர், வியட்டி ஆன பிறபதி இலிங்கம் காணல் உற்றவர் ஆவர்-வியஷ்டிமூர்த்திகளாகிய ஏனைய தலங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்களைத் தரிசித்தவர்களாவார்கள், என் என்று உணர்க்கின்-யாதுபோலவென்று வினவில், வேர் ஊட்டும் நீர் மரத்தில் மற்றைய சினைகள் எல்லாம் போய் தழைவிக்கும் - வேரில் வார்த்த நீர் மரத்தின் ஏனைய கிளைகளிலெல்லாம் பரந்து தழையச்செய்யும். (அதுபோலவெனவுணர்க.)

இவற்றை ஏதுக்களிரண்டுடனே முன்னாக கூறிய செய்யுள்களாலுணர்க. வேர் - சோமசுந்தரக்கடவுள், சினைகள் - ஏனைய தலங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்கள், நீர் - தரிசனை எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (சு)

எந்தலத்தியாவனெண்ணெண்டிருவிளையாடல்செய்தா
னத்தலந்தனக்கொப்புமதிகமாஞ்சிறப்பும்பெற்ற
வுத்தமனென்றுமெந்தவுலகிலுமில்லையந்த
வித்தகனதிகத்தன்மையென்னதென்னின்விளம்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) எந்தலத்து யாவன் எண்ணெண் திருவிளையாடல் செய்தான் - எந்தத்தலத்தில் சோமசுந்தரக்கடவுளைப்போல எந்தக்கடவுள் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களைச் செய்தருளினான், (ஆதலால்) அத்தலந்தனக்கு ஒப்பும் அதிகமாம் சிறப்பும் பெற்ற உத்தமன் என்றும் எந்த உலகிலும் இல்லை - அத்திருவாலவாயிடத்து வீற்றிருந்தருளும் அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு ஒப்பாதலையும் மேம்பட்ட சிறப்பையும் பொருந்திய உத்தமக்கடவுள் எக்காலத்திலும் எந்தவுலகத்திலும் இல்லையாம், அந்த வித்தகன் அதிகத்தன்மை என்னது எனின் விளம்பக் கேண்மின் - அந்த ஞானமூர்த்தியின் தலைமைத்தன்மை எத்தன்மையதென்று வினவில் யாம் சொல்லக்கேளுங்கள். (எ)

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெடுங்குடுமிமேரு
தருக்களிற்றலைமைசாருந்தண்ணறுந்தெய்வதாரு
விருப்புறுவேள்விதம்முண்மேம்படும்பரிமேத
மருட்படுதானந்தம்முள்விழுமிதாமன்னதானம்.

(இ-ள்.) பொருப்பினுள் நெடுங் குடுமி பொன் மேரு தலைமை எய்தும்-மலைகளுள் நீண்ட சிகரங்களையுடைய பொன்னாகிய மேரு தலைமைபெற்றுள்ளது, தருக்களி

ல் தன் நறும் தெய்வதாரு தலைமை சாரும்-மரங்களுள் தண்ணிய நல்லமணமுள்ள கற்பகமரந் தலைமை பெற்றுளது, விருப்புறு வேள்வி தம்முள் புரவி மேதம் மேம்படும்-சுவர்க்காதிபோகங்களை விரும்பிச் செய்யும் யாகங்களில் அசுவமேதயாகந் தலைமைபெற்றுள்ளது, அருள் படும் தானம் தம்முள் அன்னதானம விழுமிது-கருணையாற்கொடுக்குந் தானங்களுள் அன்னதானந் தலைமைபெற்றுள்ளது.

ஆம் - அசைநிலை. (அ)

மனிதரி லுயர்ந்தோரா திமறையவர்தேவர்தம்மிற்
பனிதருதிங்கள்வேணிபபகவனேயுயர்ந்தோன்வேட்டோர்க்
கினிதருள்விரதந்தம்முளா திகமாமிந்துவாரம
புனிதமந்திரங்கடம்முட்போதவைந்தெழுத்துமேலாம்.

(இ-ள்.) மனிதரில் ஆதி மறையவர் உயர்ந்தோர் - மனிதருள முதல்வருணத்தாராகிய அந்தணர்கள் தலைமைபெற்றுள்ளவர்கள், தேவர் தமமில பனி தரு திங்கள் வேணி பகவனே உயர்ந்தோன - அயன்முதலிய தேவர்களில் குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானே தலைமைபெற்றுள்ளவன், வேட்டோர்கு இனிது அருள் விரதம் தமமுள இந்து வாரம் அதிகமாம-இம்மைமறுமைப்பயன்களை விருமபினவர்களுக்கு அபபயனகளை முட்டினறிக் கொடுக்கும் விரதங்களுள் சோமவாரவிரதந் தலைமை பெற்றுள்ளது, புனிதம் மந்திரங்கள் தம்முள் போதம ஐந்து எழுத்தும் மேலாம் - பரிசுத்தமாகிய மந்திரங்களுள ஞானத்தைத்தரும் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரந் தலைமைபெற்றுள்ளது. (கூ)

மின்மைசான்மணியிற்சிந்தாமணிவரம்விழுப்பநல்குந்
தன்மைசாலறங்கடம்மின்மிகுஞ்சிவதருமமென்ப
வின்மைசானெறிநின்றோருக்கேற்குநற்றவங்கடம்மி
னன்மைசான்றவரோமுக்கணுதனுக்கன்புபூண்டோர்.

(இ-ள்.) மின்மை சால் மணியில சிந்தாமணி - ஒளிமிக்க இரத்தினங்களுள சிந்தாமணி தலைமைபெற்றுள்ளது, வரம் விழுப்பம் நல்கும் தன்மை சால் அறங்கள தம்மில் சிவதருமம் மிகும் - கருதியவரங்களை மிகவுந தருமதன்மைமிக்க தருமங்களுள் சிவதருமந் தலைமைபெற்றுள்ளது, சால் இன்மை நெறி நின்றோருக்கு ஏற்கும் நல் தவங்கள தம்மில் முக்கணுதனுக்கு அன்பு பூணடோர் நன்மை சானறவர்-தருமமிக்க இல்லறநெறியில் நிற்பவருக்கு விதித்த நலல தவமுடையோருள் திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானிடத்து அனபுவைத்தவா தலைமைபெறறுள்ளவர்.

இதனால் துறவறத்தினரன்றி இல்லறத்தினருஞ் சிவபெருமானிடத்து அன்புவைக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. இனமை குணியைக குணமாகக்கூறியது-மரபுவழுவமைதி, தவம் குணியாகக் கூறியது - குணவாகுபெயர். கு - உருபுமயக்கம். என்பது அசைநிலை. மின்மைசால் மணியில் சிந்தாமணி என்றவிடத்து தலைமை பெற்றுள்ளது என்றது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. (கO)

தீயவாஞ்சுவைப்பாலாவிற்றேவராவதிகம்பல்வே
றுயமாதீர்த்தந்தம்முளதிகமாஞ்சுவணகஞ்ச
மாயமாசறுக்கவெல்லாத்தலத்திலும்வதிக்துமன்னுந்
தூயவானவரிற்சோமசுந்தரன்சிறந்தோனும்.

(இ-ள்.) தீ அவாம் சுவை பால் ஆவின் தேவர் ஆ அதிகம்-இனிமைவிரும்புஞ் சுவையையுடைய பாலையுடைய பசுக்களுள்காமதேனு தலைமைபெற்றுள்ளது, (அது போல) பல் வேறு ஆய மா தீர்த்தம் தம்முள் சுவணகஞ்சம் அதிகமாம் - பல் வேறு வகைப்பட்ட மகத்தாகிய தீர்த்தங்களுள் பொற்றாமரைத்தீர்த்தம் தலைமை பெற்றுள்ளது, மாயம் மாசு அறுக்க எல்லாத் தலத்தினும் மன்னி வதியும் தூய வானவரில் சோமசுந்தரன் சிறந்தோன் ஆகும்-பந்தமாகிய குற்றத்தை அடியார்க்கு வேரோடறுத்தருள எல்லாச் சைவதலங்களினும் நிலைபெற்று வீற்றிருக்கும் பரிசுத்தமாகிய கடவுளரில் சோமசுந்தரக்கடவுள் சிறந்தவனாவான்.

தீமை - இனிமை. மன்னும், என்னும் பெயரெச்சத்தினின்ற விகுதியைப்பிரித்து வதிந்து என்பதனோடும், அவ்வினையெச்சவிகுதியைப்பிரித்து மன்னும் என்பதனோடுங்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (கக)

அந்தமுமுதலுமில்லாவகண்டபூரணமாயார்க்கும்
பந்தமும்வீடுநல்கும்பராபரசோதிதானே
வந்தனைபுரிவோர்க்கிம்மைமறுமைவீடளிப்பானிந்தச்
சுந்தரவிலிங்கத்தென்றும்விளங்குவான்சுருதியேத்த.

(இ-ள்.) அந்தமும் முதலும் இல்லா அகண்ட பூரணம் ஆய்-தனக்கோர் இறுதியு முதலுமில்லாது அகண்டபரிபூரணமாகி, யார்க்கும் பந்தமும் வீடும் நல்கும் பராபரச் சோதிதானே - ஈறுமுதலுமுள்ள எல்லா ஆன்மகோடிகளுக்கும் பந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையும் தரும் சிவபெருமானே, வந்தனை புரிவோர்க்கு இம்மை மறுமை வீடு அளிப்பான் - தன்னை வந்தனைசெய்வோர்க்கு இகபோகத்தையும் பரபோகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கும்பொருட்டு, இந்த சுந்தர இலிங்கத்து சுருதி ஏத்த என்றும் விளங்குவான்-இந்தப் பேரழகுவாய்ந்த சிவலிங்கத்தில் வேதங்கள் துதிசெய்ய எந்நாளும் நிலைபெற்றுவிளங்கி அருள்வான். (கஉ)

இத்தகுசயம்புதன்னையேனையசயம்புவெல்லா
நித்தமுந்தெரிசித்தேகுநிருமலவொளியாமிந்த
வுத்தமவிலிங்கங்கண்டோருணர்வொடுங்கவுள்ளே
சித்தமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபரஞ்சுடரைக்கண்டோர்.

(இ-ள்.) இத்தகு சயம்பு தன்னை ஏனைய சயம்பு எல்லாம் நித்தமும் தெரிசித்து ஏகும் - இந்தச்சயம்புமூர்த்தியை மற்றையசயம்புமூர்த்திகளெல்லாம் நாள்தோறும்வந்து தெரிசனைசெய்து செல்லாநிற்கும், இந்த நிருமல ஒளி ஆம் உத்தம இலிங்கம் கண்டோர் - இந்த நின்மலவொளிப்பிழம்பாகிய வுத்தமவிலிங்கத்தைப் புறத்திற் கண்டு தெரிசித்தவர்கள், உணர்வு உளே ஒடுங்க சித்தம் மாசு ஒழிய உள்ளே தோன்றும் சிவபரஞ் சுடரைக்கண்டோர் - மனவாக்குகளொடுங்கவும் மனக்குற்ற மொழியவும் அகத்தே தோன்றும் மேலான வொளிப்பிழம்பாகிய சிவத்தைத் தெரிசித்தவராவார்கள்.

சயம்பு வடசொல்லாதலால் ஈறுகெடாது நின்றது. (கங)

இத்தனிச்சுடரைக்கண்டிறைஞ்சினோர்பாவமெல்லாங்
கொத்தழற்பொறிவாய்ப்பட்டபஞ்சுபோற்கோபமூள
மெய்த்தவஞ்சிதையுமாபோன்மருந்தினால்வீயுநோய்போ
லுத்தமகுணங்களெல்லாமுலோபத்தாலழியுமாபோல்.

(இ-ள்.) இத் தனி சுடரை நேர் கண்டு இறைஞ்சினோர் பாவம் எல்லாம்-இந் தவொப்பில்லாத சிவலிங்கப்பெருமானை நேரே தரிசித்தவணங்கினோர் பாவங்கள் யாவும், கொத்து அழல் பொறிவாய் பட்ட பஞ்சுபோல்-திரண்டதீப்பொறியின்வா யிற்பட்ட பஞ்சுபோலவும், கோபம் மூள மெய் தவம் சிதையும் ஆறுபோல்-கோப மிக்கூர உண்மையாகிய தவம் அழியும் வகைபோலவும், மருந்தினால் வீயும் நோய் போல் - மருந்தினால்நீங்கும் நோயைப்போலவும், உலோபத்தால் உத்தம குணங் கள் எல்லாம் அழியும் ஆறுபோல் - உலோபகுணமொன்றால் உத்தமகுணங்கள் யா வும் அழியும் வகைபோலவும்.

உலோபகுணமொன்றால் அழியுமென்றற்கு "உளப்பரும்பிணிப்புறா வுலோ பமொன்றுமே, அளப்பருங்குணங்களையழிக்குமாறுபோல்" எனப் பிறர்கூறுதலுங் காண்க. (கச)

கலிகடலிரவிதோன்றக்கருகிருளுடையுமாபோ
லொலிகெழுபெருங்காறள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சீறமாயுமால்யானைபோலக்
குலிசவல்லேறுதாக்கப்பொடிபடுகுன்றம்போல.

(இ-ள்.) கலி கடல் இரவி தோன்ற கருகு இருள் உடையும் ஆறுபோல்-ஒலி க்குங்கடல்முகட்டில் சூரியனுதிக்கக் கருகியநிறத்தையுடைய விருள் அழியும்வகை போலவும், ஒலி கெழு பெரும் கால் தள்ள உடைபடும் மேகம்போல - ஒலிமிக்கபெ ருங்காற்றுவீச நிலைகெட்டுச் சிதறிச்செல்லும் மேகம்போலவும், வலிகெழு மடங் கல் சீற மாயும் மால் யானைபோல - வல்லமைமிக்க சிங்கங் கெர்ச்சிக்க அழியும் மய க்கங்கொண்ட யானைகள்போலவும், குலிசம் வல் ஏறு தாக்க பொடிபடு குன்றம் போல - வச்சிராயுதமாகிய இடியேறுதாக்கத் துகள்படும் மலைகள்போலவும்.

தோன்ற, தள்ள, சீற, தாக்க காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சங்கள். (கரு)

மருட்சிசெய்காமநோயான்மதிகெடுமாறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமவிச்சைபோலத்
தருக்குறூஉவணஞ்சீறத்தழலராவிளியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்றகல்விபோற்சிதையுமன்றே.

(இ-ள்.) மருட்சி செய் காமநோயால் மதிகெடும் ஆறுபோல - மயக்கஞ்செ ய்யுங் காமமாகிய நோயால் நுண்ணறிவுகெடும் வகையைப்போலவும், அருள் சிவ ஞான நோக்கால் வலிகெடும் அவிச்சைபோல - அருளையுடைய சிவஞானப்பார்வை யால்வலிகெட்டோடும்அஞ்ஞானத்தைப்போலவும், தருக்கு உறும் உவணம் சீற தழல் அரா விளியும் ஆறுபோல்-செருக்குமிக்க கருடன்கோபிக்க விஷநெருப்பையுடைய சர்ப்பம் அழியும் வகையைப்போலவும், செருக்கு உற அழியும் கற்ற கல்விபோல்- அகங்கரிக்கச்சிதையுங் கற்றகல்வியைப்போலவும், சிதையும்-அழியாநிற்கும்.

பஞ்சுமுதலியபொருள்கள் தீப்பொறிமுதலியவற்றால் அக்கணமே அழிதல் போலவும், தவமுதலியபொருள்கள் கோபமுதலியவற்றால் அக்கணமே அழிதல் போலவும், வணங்கினோர்பாவங்களெல்லாம் அவ்வணங்குகையால் அழியுமென இத் தனிச்சுடரை நேர்கண்டிறைஞ்சினோர் என்னுஞ்செய்யுண்முதல், மருட்சிசெய்காம நோயால் என்னுஞ்செய்யுளிறுதியாகவுள்ள செய்யுள்களால் கூறப்பட்டன. (கசு)

புலரியிற்சிவன்முத்திபுரேசனைக்காணப்பெற்றா
லலைகடனுள்குட்பட்டவவனிமாதானஞ்செய்த
பலனுறுங்கதிர்காலுச்சிவைகலிற்பணியப்பெற்றாற்
கலைஞர்பானூற்றுப்பத்துக்கபிலைமாதானப்பேறும்.

(இ-ள்.) புலரியில் சிவன் முத்தி புரேசனை காண பெற்றால் - விடியற்போதில் சிவன்முத்திபுரேசனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தெரிசிக்கப்பெற்றால், அலை கான்கு கடலுள் பட்ட மா அவனி தானம் செய்த பலன் உறும் - அலைக்கும் நாற்திசைக்கடலுட்பட்ட பெரிய பூதானஞ்செய்தபலன் கைகூடும், கதிர் கால் உச்சிவைகலில் பணிய பெற்றால் - சூரியன்கிரணத்தைவீசும் உச்சிப்போதில் அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கப்பெற்றால், கலைஞர் பால் மா நூற்றுப் பத்து கபிலை தானப் பேறு ஆம் - வேதமுதலியநூல்கள யுணர்ந்த அந்தணர்க்குக்கொடுத்த பெரிய ஆயிரங் கோதானப்பலன் கைகூடும். (கஎ)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேண்மேலைநீர்குளிக்குமெல்லை
யண்ணலைவணங்கிற்கோடியானினத்தானப்பேறும்
பண்ணவர்பரவும்பாதியிருள்வயிற்பணியப்பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெரும்பேறெய்தும்.

(இ-ள்.) விண் இடை பரிதி புத்தேள் மேலை நீர் குளிக்கும் எல்லை - ஆகாயத்திற் செல்லுஞ் சூரியன் மேலைகடலின் முகட்டில் மூழ்கும் அந்திப்பொழுதில், அண்ணலைவணங்கில் கோடி ஆன் இனம் தானம பேறு ஆம்-சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கினால் கோடிப்பசுக்கூட்டங்களைக்கொடுக்கும் பலன்வந்து கைகூடும், பண்ணவா பரவும் பாதி இருள்வயின் பணியப்பெற்றால்-தேவர்கள் வணங்கும் அர்த்தசாமத்தில் (அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை) வணங்கப்பெற்றால், வண்ணம் வெம்புரவி மேதம் மகம்புரி பெரும்பேறு எய்தும் - நிறம்பொருந்திய கடுநடையையுடைய அசுவமேதயாகஞ்செய்தலால்வரும் பெரியபயன்கைகூடும்.

புரி-காரணப்பொருளில்வந்த காலங்கரநதபெயரெச்சம். (கஅ)

இன்னனவதிகமாம்பேறறிந்துபோயெத்தேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன்றன்னைச்
சொன்னவக்காலந்தோறுமிறைஞ்சியுந்தொழுதுஞ்சூழ்ந்தும்
பொன்னடிக்கன்பராகிவழிபடும்புனிதசீலர்.

(இ-ள்.) இன்னன அதிகமாம் பேறு அறிந்து போய் - இவைபோல்வனவாகிய அதிகபலனை யறிந்துசென்று, எத்தேவர்க்கு முன்னவன் சமட்டி விச்சாபுரம் உறை முதல்வன் தன்னை - அயன்முதலிய எல்லாத்தேவர்களுக்கு முற்பட்டவனாகிய சமட்டிவிச்சாபுரம் என்னும் மதுரையிலெழுந்தருளிய முதல்வனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, சொன்ன அக்காலந்தோறும் இறைஞ்சியும் தொழுதும் சூழ்ந்தும் பொன் அடிக்கு அன்பராகி வழிபடும் புனித சீலர் - மேற்கூறிய புலரிமுதலியகாலங்கள்தோறும் வணங்கியும் கைகூப்பியும் பிரதக்ஷணஞ்செய்தும் பொன்போலும் அரியதிருவடிக்கு அன்புபூண்டவராகி வழிபட்டொழுகும் நல்லொழுக்கமுடையோர்,

உம்மையில்வினைகளென்னும்பிணியவிழ்த்தொருவித்தூய
செம்மையராகியானுத்திருவொடுசெல்வமோங்க

வெம்மையில்போகமூழ்கிமலவிருள்வீக்கநீந்தி
மைம்மலிகண்டத்தெங்கோன்மலரடிநீழல்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) உம்மையில் வினைகள் என்னும் பிணி அவிழ்ந்து ஒருவி-முற்பிறப்பிற்செய்த வினைகளாகிய கட்டினின்றுநீங்கி, தூய செம்மையர் ஆகி-புனிதமாகியநடுநிலையையுடையவராகி, ஆறு திருவொடு செல்வம் ஓங்க - நீங்காத பொருட்செல்வத்தோடு கல்விச்செல்வமும் மிக்குயர்ந்துவிளங்க, வெம்மையில் போகம் மூழ்கி-விரும்பத்தக்க போகங்களை முட்டின்றிநுகர்ந்து, மலம் இருள் வீக்கம் நீந்தி-ஆணவமலமாகிய விருட்பெருக்கைக்கடந்து, மை மலி கண்டத்து எங்கோன் மலர் அடி நீழல் வாழ்வார் - கருமைநிறமிக்க கண்டத்தையுடைய எமது இறைவனுகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடையதாமரைமலர்போன்றதிருவடிநிழலில் கலந்துவாழ்வார்கள்.

இதனால் இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் கூறப்பட்டன. இன்னனவென்னும் செய்யுளும் இச்செய்யுளும ஒருதொடராதலால புனிதசிலர் வாழ்வார் என முடிக்க. (உ0)

ஷை வேறு.

அறவுருவனலவாயானமஞ்செவிமடுத்தாலடைந்தபத்துப்
பிறவிவினையறுநினைந்தானூறுபெரும்பவப்பாவப்பிணிபோங்கூட
லிறைவனையின்றிறைஞ்சுதுமென் றெழுந்துமனைப்புறம்போந்தா லீராஞ்
மறமுறுவெம்பவத்திழைத்தபாதகவல்வினையனைத்துமாயுமன்றே.[னூறு

(இ-ள்.) அறம் உருவன் ஆலவாயான் நாமம் செவிமடுத்தால் - தருமசொரூபியாகிய திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருநாமத்தைக் காதில் கேட்டால், அடைந்த பத்து பிறவி வினை அறும - முன்னடைந்தபத்துப்பிறவிகளிற்செய்த தீவினைகள் வேரோடு அறும், நினைந்தால் நூறு பெரும்பவம் பாவம் பிணிபோம்-சிந்தித்தால் முன்னடைந்த நூறுபிறப்பிறதேடிய பெரியபாவக்கட்டறும், கூடல் இறைவனை இன்று இறைஞ்சுதும என்று மனை எழுந்து புறம போந்தால் - மதுரையிலெழுந்தருளிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை இப்போதேசென்று வணங்குவோமென்று வீட்டினின்றும எழுந்து புறத்துவந்தால்,மறம் உறு ஈராஞ்னூறு வெம்பவத்து இழைத்த பாதகம் வல்வினை அனைத்தும் மாயும-தீமைமிக்க ஆயிரங்கொடிய சனனத்திற்செய்த பாதகங்களாகிய வலியவினைகளெல்லாமகெடும். (உக)

புழைக்கைவரைதொலைத்தானைத்தெரிசித்தோராயிரவாம்புரவிவேள்வி
தழைத்தபெரும்பயன்பெறுவருருத்திரசூத்தம்மதனுற்மவவானோரக
டொழற்கரியான்றனைத்துதித்தோர்கணத்துக்காயிரராசசூயயாக
மிழைத்தபெரும்பயன்பெறுவர்சமட்டிவடிவாகியவவ்விலிங்கந்தன்னை.

(இ-ள்.) புழைக்கை வரை தொலைத்தானை தெரிசித்தோர்-யானையாகியமலையைத்தொலைத்த சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தெரிசித்தவர்கள், ஆயிரம் வாம் புரவி வேள்வி தழைத்த பெரும்பயன் பெறுவர்-ஆயிரம் அசுவமேதயாகஞ்செய்தலால் வரும் பெரியபயனை அடைவார்கள், உருத்திர சூத்தம் அதனால்-உருத்திரசூத்தமந்திரத்தினால், தன்னானோர்கள் தொழற்கு அரியான்றனை துதித்தோர் - மிகவும் தேவர்கள் தொழுதற்கரிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதித்தவர்கள், கணத்துக்கு ஆயிரம் ராசசூயயாகம் இழைத்த பெரும்பயன் பெறுவர் - ஓர்கணப்பொழுதுக்கு ஆயிரம்

ராசசூயயாகங்களைச்செய்தலால் வரும்பெரியபயனை யுடைவார்கள், சமட்டிவடி வாகிய அவ் இலிங்கம் தன்னை - சமட்டிவடிவாகிய அச்சிவலிங்கப்பெருமானை.

தழைத்த, இழைத்த காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சங்க ள். சூத்தம் - சூக்தமென்னும் வடசொற்றிரிபு, நல்லவாக்கியம் என்பது பொ ருள். புழைக்கை-துவாரத்தையுடைய கையையுடையது என உருபும் பயனுந்தொ க்க இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை யாய் யானைக்குக்காரணப்பெயராய்வந்தது. யானையைவென்றது- இப்புராணத்தில் யானையெய்தபடலத்திற்காண்க. வாம்புரவி - தாவுங்குதிரை. (உஉ)

அங்கையளவாகியநன்னீராட்டிப்பூசித்தோரளவிலேனைத்
துங்கதலத்துறையிலிங்கமூர்த்திகளைச்சிவாகமநூல்சொன்னவாற்றான்
மங்கலமாகியமுகமனீரெட்டும்வழுவாதுவாசந்தோய்ந்த
செங்கனகமணிக்கலசப்புனலாட்டிமாபூசைசெய்தோராவார்.

(இ-ள்.) அங்கை அளவு ஆகிய நல் நீர் ஆட்டி பூசித்தோர் - உள்ளங்கைய ளவான நல்லநீர்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்து பூசைசெய்தவர்கள், அளவில் ஏனை துங்கதலத்து உறை இலிங்கமூர்த்திகளை - வரம்பில்லாத மற்றமேலானதலங்களில் எழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்திகளை, சிவாகமநூல் சொன்ன ஆற்றால் - சிவாகம ங்களிற் கூறியவழியால், மங்கலமாகிய ஈரெட்டு முகமனும் வழுவாது - நன்மை யாகிய சோடசவுபசாரங்களும் வழுவாமல், செம் கனகம் மணி கலசம் வாசம்தோ ய்ந்த புனல் ஆட்டி - செவந்த பொன்னாற்செய்த இரத்தினங்கள் வரிசைபடப்பதித் த கலசத்தில் நிறைந்த வாசமூட்டியநீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, மா பூசை செய் தோர் ஆவார் - பெரியபூசைசெய்தவர்கள் அடையும்பயனை யடைவார்கள்.

இதனால் உள்ளங்கையளவான நல்லநீர்கொண்டு பூசைசெய்வோர் ஏனைய தலங்களில் சோடசவுபசாரங்கள் வழுவாமல் பூசைசெய்தோரடையும்பயன் கூற ப்பட்டது. மங்கலமேமுகமன் ஆதலால் ஆகிய-வினையிடைச்சொல்.

சோடசவுபசாரங்களாவன - ஆவாகனம், தாபனம், சந்நிதானம், சந்நிரோ தனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்ப தானம், தூபம், தீபம், நைவேத்தியம், பானீயம், ஆராத்திரிகை, ஜபசமர்ப்பணை. இதனோடு தசோபசாரம், பஞ்சோபசாரம், எனக்கூட்டி உபசாரங்கள் மூன்று என் பர். தசோபசாரங்களாவன - ஆவாகனம், தாபனம், சந்நிதானம், சந்நிரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், பஞ்சோபசாரங்களாவன - பிரிதிவிசம்பந்தமான கந்தமூலபலாதிகள், கந்தகுசுமா திகள், அன்னாதிகள். அப்புசம்பந்தமானவாரி, பால் தயிர், வஸ்திராதிகள். அக்கினி சம்பந்தமான உலோகாதியாபரணங்கள், தீபங்கள். வாயுசம்பந்தமான தூபம், சா மரம், மயில்விசிறியாதிகள். ஆகாயசம்பந்தமான - மணியோசை, தோத்திராதிகள்.

அவ்வண்ணஞ்சுந்தரனையைந்தமுதமானுதவுமைந்துதீந்தேன்
செவ்வண்ணக்கனிசாந்தச்சேறமுதன்மட்டித்துத்தேவர்தேறு
மெய்வ்வண்ணங்குளிரவிரைப்புனலாட்டிமாபூசைவிதியாற்செய்தோர்
மைவ்வண்ணவினைநீங்கிபெறமுதனாற்பொருளடைந்துமன்னிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணம் சுந்தரனை - அவ்வாகமத்திற்கூறிய வண்ணம் சோம சுந்தரக்கடவுளை, ஐந்து அமுது ஆன் உதவும் ஐந்து தீம் தேன் செவ்வண்ணம் கனி

சார்தச்சேறு முதல் மட்டித்து - பஞ்சாமிர்தமும் பசுத்தரும் பஞ்சகவ்வியமும் இனியதேனும் செக்கிறம்வாய்ந்த வாழை பலா மாங்கனிகளும் சந்தனக்குழம்புமுதலிய திரவியங்களுமாகிய இவைகளைத்திமிர்ந்து, தேவர் தேறு மெய் வண்ணம் குளிர்.விரை புனல் ஆட்டி மாபூசைவிதியால் செய்தோர்-தேவர்களும் அறிதற்கரிய திருமேனிகுளிரும் வண்ணம் வாசனையூட்டிய நீரால் அபிஷேகஞ்செய்து பெரிய பூசையை விதிப்படிசெய்தவர்கள், மைவண்ணம் வினைநீந்தி அறமுதல் நாற்பொருள் அடைந்து மன்னிவாழ்வார் - கரியநிறத்தையுடைய தீவினைக்கடலைக்கடந்து அறமுதலிய நால்வகைப்பொருளையும் அடைந்து நிலைபெற்று வாழ்வார்கள்.

பஞ்சாமிர்தம் - பால், நெய், தேன், சர்க்கரை, பழம். பால்நீக்கித் தேங்காய்த்திருகல் கூட்டி ஐந்துவகையாக் கொள்ளுதலும்; தேங்காய்த்திருகல்நீக்கி நீர்கூட்டி ஐந்தென்று கொள்ளுதலும்; பழவர்க்கங்கள் ஒன்று, நெய், தயிர், பால் இனம் பற்றி ஒன்று; இவ்விரண்டோடு தேன், சருக்கரை, நீர்கூட்டி ஐந்தென்று கொள்ளுதலும் உண்டு. கவ்வியம் - கோசம் பந்தமாயுள்ளன. பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம். கோரோசனமுங்கூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங் கூறுதலுமுண்டு. (உச)

நல்லவகைமுகமனீரொட்டுள்ளும்வடித்தவிரைநன்னீராட்ட
வல்லவர்நூறுயிரமாமேதமகபயன்பெறுவர்வாசநான
மெல்லவிர்குங்குமஞ்சாந்தமிவைபலவுமட்டித்தோரெழிலார்தெய்வ
முல்லைநகையாரோடுமெவிரைக்கலவைகுளித்தின்பமூழ்கிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) நல்லவகை ஈர் எட்டு முகமன் உள்ளும் வடித்தவிரை நல் நீர் ஆட்ட வல்லவர் - நல்லவகையாயுள்ள சோடசவுபசாரங்களோடும் வடித்தவாசமிக்க நல்லபனிநீரால் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு அபிஷேகஞ்செய்யவல்லவர்கள், நூறுயிரம் மாமேத மகம் பயன் பெறுவர்-இலக்ஷம் அசுவமேதயாகஞ் செய்தலால்வரும் பயனையடைவார்கள், வாசம் நானம் மெல் அவிர் குஙகுமம் சாநதம் இவைபலவும் மட்டித்தோர் - வாசமிக்ககஸ்தூரியும் மெதுவென்று விளங்கும் குங்குமப்பூவும் சந்தனமும் ஆகிய இவைமுதலிய வாசனைப்பொருள்கள் பலவறறையுங்கலந்து அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குப்பூசினோர், எழில் ஆர் தெய்வ முல்லை நகையார் ஒடும் விரை கலவை குளித்து இன்பம் மூழ்கி வாழவார் - அழகுமிக்க முல்லையரும்பையொத்த பல்லையுடைய தெய்வமகளிரோடுமெ வாசனைதிரவியங்கள்கலந்த சந்தனக்குழம்புபூசி இன்பத்தில்மூழ்கிச் சுவர்க்கலோகத்தில் வாழ்வார்கள்.

உள் உருபு மயக்கம். (உரு)

நன்மலரொன்றுலவாயான்முடிமேற்சாத்தினுனயந்துநூறு
பொன்மலர்கொண்டயற்பதியிற்பூசித்தபயனெய்தும்புனிதபோகத்
தன்மைதருசுந்தரற்குத்தூபமொருகாற்கொடுப்போர்தமக்குத்தாங்கள்
சொன்மனமெய்யுறச்செய்தகுற்றமாயிரம்பொறுப்பன்சுருதிநாதன்.

(இ-ள்.) ஆலவாயான் முடிமேல் நல் மலர் ஒன்று சாத்தினுல் - திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருமுடியின்மேல் நல்லமலரொன்றைச்சாத்தினுல், நயந்து பொன் நூறு மலர்கொண்டு அயல் பதியில் பூசித்தபயன் எய்தும் - விரும்பிப் பொன்னுற்செய்த நூறுமலர்களால் ஏனையதலங்களிலுள்ள சிவலிங்கமூர்த்திகளைஅருச்சித்தலால்வரும் பயன்களை அடைவார்கள்,புனிதபோகம் தன்மைதரு சுந்தரற்கு - சிவபோகத்தைத்தந்தருளும் அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுக்

கு, தூபம் ஒருகால் கொடுப்போர் தமக்கு - பஞ்சதூபங்களுள் ஒருதூபமேனும் ஒருதரங்கொடுப்பவருக்கு, தாங்கள் மனம் மெய் சொல் உற செய்த ஆயிரம் குற்றம் சுருதி நாதன் பொறுப்பன் - அவர்கள் மனவாக்குக்காயங்களினுற் பொருந்தச்செய்த ஆயிரங்குற்றங்களையும் வேதநாயகனுகிய அக்கடவுள் பொறுத்தருளுவான்.

பஞ்சதூபங்களாவன-குந்துருக்கம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், அகில், சந்தனம், கருஞ்சீதாரி. (உசு)

திருவமுதுநிவேதிப்போரவிழொன்றற்குகமொன்றுச்சிவலோகத்தின்
மருவிநிறைபோகமுடன்வைகுவர்தாம்பூலமுகவாசமீந்தோர்
பொருவரியகடவுளராண்டொருநூறுகோடிசிவபுரத்துவாழ்வா
ரொருபளிதவிளக்கிடுவோர்வெண்ணிறமுங்கண்ணுதலுமுடையராவார்.

(இ-ள்.) திரு அமுது நிவேதிப்போர்-சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குத் திருவமுது நிவேதனஞ்செய்வோர்கள், அவிழ் ஒன்றுக்கு உகம் ஒன்றுஆக சிவலோகத்தின் மருவி நிறை போகம் உடன் வைகுவர்-ஒரு அவிழுக்கு ஒருயுகமாகச் சிவலோகத்தினைப் பொருந்திக் குறைவில்லாத போகத்தோடு வாழ்ந்திருப்பார்கள், தாம்பூலம் முகவாசம் ஈந்தோர் - தாம்பூலத்தையும் முகவாச மைந்தினையும் அக்கடவுளுக்குத் தந்தவர்கள், பொரு அரிய ஒருநூறு கோடி கடவுளர் ஆண்டு சிவபுரத்து வாழ்வார்-ஒப்பில்லாத ஒருநூறுகோடித் தேவவருடங்காறும் அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள், ஒருபளிதம் விளக்கு இடுவோர் வெள் நிறமும் கண்ணுதலும் உடையராவார்-ஒருகர்ப்பூரதீபத்தை யிடுவோர்கள் வெண்ணிறத்தையும் நெற்றிக்கண்ணையும் உடைய சிவசாருபத்தையும் பெறுவார்கள்.

முகவாசம் ஐந்தாவன "தக்கோலமேலம் தகைசாலிலவங்கம், கர்ப்பூரம்சாதியோடைந்து." (உஎ)

கறுந்திருமஞ்சனமெடுக்கக்குடமாட்டமணிக்கலசநல்லவாசம், பெறுந்தகையதூபக்காறீபக்கான்மணியின்னபிறவுங்கங்குற்,றெறுங்கதிர்கான்மணிமாடமதுரைநாயகற்கீந்தோர்செய்தபாவம், வெறுந்துகள்செய்தைம்பொறிக்கும்விருந்தூட்டும்பெருங்காமவெள்ளத்தாழ்வார்.

(இ-ள்.) கங்குல் தெறும் கதிர் கால் மணி மாடம் மதுரைநாயகன் கு-இருளையோட்டும் ஒளியை வீசாநின்ற இரத்தினங்களழுத்திய மாடங்கள்நெருங்கிய மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு,நறும் திருமஞ்சனம் எடுக்க குடம் ஆட்ட மணி கலசம் - நல்லவாசம் ஊட்டிய திருமஞ்சனம் எடுக்கக் குடமும் அபிஷேகஞ்செய்ய இரத்தினகலசமும், நல்லவர்சம் பெறும் தகையதூபக்கால் தீபக்கால் மணி - நல்லவாசந்தரும் தூபக்காலும் தீபக்காலும் மணியும் ஆகிய, இன்ன பிறவும் ஈந்தோர் - இவைபோல்வன பிறவற்றையும் கொடுத்தவர்கள், செய்தபாவம் வெறும் துகள் செய்து ஐம்பொறிக்கும் விருந்து ஊட்டும் பெரும் காமவெள்ளத்து ஆழ்வார் - தாம்செய்தபாவங்களைப் பொடிபடுத்திப் பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் விருந்தளிக்கும் பெரியபோகவெள்ளத்து ளழுந்துவார்கள்.

துகள்செய்தென்றது - வெறுந்துகள் செய்தென்பது - சிதிலந்தலைபெடுக்காது செய்தல் என்பது பொருள். (உஅ)

கயலிசையுங்கண்ணுமைகோன்றிருமுன்னர்ப்பல்லியமுங்கல்லென்றூர்ப்ப
வியலிசையபாட்டினொட்டவைசெய்விப்போரிறுமாப்பெய்திப்

புயலிசைய வியங்கலிப்பமூவுலகுந்தொழவரசாய்ப்பொலங்கொம்பாடுஞ்
*செயலிசைய வணங்கனையாராடரங்குகண்டின்பச்செல்வத்தாழ்வார்.

(இ-ள்.) கயல் இசையும் கண் உமை கோன் திருமுன்னர் - சேற்கெண்டை யையொத்த கண்களையுடைய மீனாக்ஷியம்மையின் நாயகனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் சந்நிதியில், பல் இயமும கல் என்று ஆர்ப்ப - பலவாத்தியங்களுங் கல்லென்று ஒலிக்க, இயல் இசைய பாடலினோடு ஆடல் இவை செய்விப்போர் - இலக்கண விதிவழாத இசைக்கூறுபாடுகளமைந்தபாட்டும் ஆடல்களும் ஆகிய இவற்றைச் செய்விப்பவர்கள், இறுமாப்பு எய்தி-இறுமாந்து, புயல் இசைய இயங்கலிப்ப மூவுலகும்தொழ அரசாய் - மேகத்தையொப்பப் பலவாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும் மூவுலகும் வணங்கவும் அரசராகி, பொலம் கொம்பு ஆடும் செயல் இசைய அணங்கு அனையார் அரங்கு ஆடு கண்டு இன்பச்செல்வத்து ஆழ்வார் - பொற்கொம்பாடுஞ் செயலுக்கொப்பத் தெய்வப்பெண்களையொத்த பெண்கள் நாடகசாலையில் ஆடுதலைக்கண்டு இன்பநுகர்தற்குரிய செல்வக்கடலில் அழுந்துவார்கள்.

இசைய என்பவற்றுள் ஒன்று இசையையுடையவெனப் பெயரெச்சத்தின் மேலும், ஏனைய உவம உருபிடைச்சொல்லடியாயப்பிறந்த வினையெச்சங்களின் மேலும் நின்றன. ஓடு எண்ணிடைச்சொல். (உக)

ஒருகாலட்டாங்கமுடன்பஞசாங்கமுடனுதலொண்செங்கால்வெண்
குருகாலுமலர்த்தடஞ்சூழ்கூடனயகற்பணிவோர்கோலொன்றோச்சிப்
பொருகாலின்வருபரிதேர்மன்னவராயாவருந்தம்புடைவந்தெய்தி
யிருகாலுந்தலைவருடவெக்காலுந்தமைவணங்கவிருப்பரன்றே.

(இ-ள்.) ஒள் செம் கால வெள் குருகு ஆலும் மலர் தடம் சூழ் கூடல் நாயகன் - ஒள்ளிய செவந்தகால்களையுடைய வெள்ளிய அன்னங்கள் ஒலிக்குந் தாமரைமலர்களையுடைய நீர்நிலைகள்சூழ்ந்த மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, ஒருகால் அட்டாங்கமுடன் ஆதல் பஞ்சாங்கமுடன் ஆதல் பணிவோர்- ஒருதரம் அட்டாங்கத்தோடாவது பஞ்சாங்கத்தோடாவது வணங்குவோர், கோல் ஒன்று ஓச்சி பொரு காலின் வரு பரி தேர் மன்னவராய- செங்கோலொன்றுசெலுத்தி மோதாநின்ற காற்றைப்போலும் விரைந்துசெல்லுங் குதிரைபூண்ட தேரையுடைய அரசர்களாகி, யாவரும் தம் புடை வந்து எய்தி இருகாலும் தலைவருட எக்காலும் தமைவணங்க இருப்பர் - எவ்வரசருந் தம்பக்கலடைந்து தமது இரண்டுபாதங்களையும் தலை தோயும்படி அவர்கள் வணங்க வீற்றிருப்பார்கள்.

செங்கோலொன்றோச்சி என்றமையால் யாவரும் என்ற இடத்து எவ்வரசரும் என்றும். ஒருகால் இருகால் எக்கால் சொல்முரண். அட்டாங்கம்-எட்டுறுப்புக்கள் நிலத்தில்தோயப்பணிதல். எட்டுறுப்புக்கள், தலை, இரண்டுகை, இரண்டுசெவி, மோவாய், இரண்டுதோள். இதனைச் சாஷ்டாங்கம் எனவுங் கூறுவர்.

பஞ்சாங்கம்-ஐந்துறுப்புக்கள் நிலத்தில்தோயப் பணிதல். ஐந்துறுப்புக்கள் தலை, இரண்டுகை, இரண்டுமுழந்தாள். சிவதருமோத்தரம்-சிவஞானதானவியலில்.

"வலஞ்செய்துதண்டதனைமானவிதிவழிதழுவத்
தலந்தன்னிற்பணிந்தெழுகதலைகரமற்றிருசெவிகள்
அலங்குமோவாய்புயங்களெனுமெட்டுந்தோயமயி
லிலங்குசிரங்கரமுழந்தாளெனுமைந்துமிசைந்திடவே."

எனவருஞ் செய்யுளானுணர்க. (உஉ)

இத்தகையதிருவாலவாயுடையான்றிருமுன்னரியற்றுமோம
மெய்த்தவமந்திரந்தானமின்னவணுவளவெனினுமேருவாகு
முத்தமமாமிவ்விலிங்கப்பெருமையெலாம்யாவரளந்துரைப்பார்வேத
வித்தகரேசிறிதறிந்தவாறுரைத்தேமினிப்பலகால்விளம்புமாறென்.

(இ-ள்.) இத்தகைய திருவாலவாய் உடையான் திருமுன்னர் இயற்றும் ஓம ம் மெய் தவம் மந்திரம் தானம் இன்ன - இத்தன்மையையுடைய திருவாலவாயை யுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய சந்நிதியிற்செய்யும் ஓமங்களும் உண்மையா கிய தவங்களும் மந்திரங்களும் தானங்களும் இவைபோல்வனபிறவும், அணுவள வெனினும் மேருவாகும் - அணுவளவினவாயினும் மகமேருவளவினவாகும், உத்தம மாம் இ இலிங்கம் பெருமையெலாம் அளந்து உரைப்பார் யாவர் - உத்தமமாகிய இவ்விலிங்க மூர்த்தியின் பெருமைகள் யாவையும் வரையறுத்துச் சொல்லுவோர் எவர்,(ஒருவருமில்லையென்றபடி) வேதவித்தகரே சிறிது அறிந்த ஆறு உரைத்தேம் - வேதங்களில் வல்ல முனிவர்களே சிறிது தெரிந்தவண்ணம் கூறினேம், இனி பல கால் விளம்பும் ஆறு என்-இனிப்பலதரமும் எடுத்துக்கூறுவது யாதுபயன். (ஒன்று மில்லையென்றபடி.)

அளந்துரைப்பார்யாவர் என்றமையால் சிறிது அறிந்தவாறு உரைத்தேம் எனவும், மீட்டுக்கூறப்புகின கூறியது கூறுவதேயா மாதலால் இனிப்பலகால் விள ம்புமாறென்னெனவுங்கூறினர். (கக)

இத்தலத்துக்கொப்பாகவொருதலமும்பொற்கமலமென்னுமிந்த
வுத்தமமாதீர்த்தத்துக்கொப்பதொருதீர்த்தமுமெய்யுணர்வானந்த
வித்தனையவிலிங்கமிதற்கொப்பாவோரிலிங்கமும்பார்விண்மேலென்னு
முத்தலத்துமில்லையந்தமூர்த்திதிருநாமங்கண்மொழியக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) இத்தலத்துக்கு ஒப்பாக ஒருதலமும் - இந்தத்தலத்துக்கு நிகராக வொருதலமும், பொன் கமலம் எனனும இந்த மா உத்தமம் தீர்த்தத்துக்கு ஒப்பது ஒருதீர்த்தமும்-பொற்றாமரையென்னும் இந்தப் பெரிய உத்தமதீர்த்தத்துக்கு நிகரா யுள்ள வொருதீர்த்தமும், மெய் உணர்வு ஆனந்த வித்து அனைய இலிங்கம் இதற்கு ஒப்பாக ஓர் இலிங்கமும் - உண்மையறிவானந்தங்கள் தோன்றுதற்கு ஓர் விதை போன்ற இந்த இலிங்கமூர்த்திக்கொப்பாக வோர் இலிங்கமூர்த்தியும், பார் விண் மேல் என்னும் முத்தலத்தும் இல்லை - பூமி அந்தரம் சுவர்க்கம் என்னும் மூன்றுலக ங்களிலுமில்லை, அந்த மூர்த்தி திருநாமங்கள் மொழிய கேண்மின் - அந்தமூர்த்தி யினது திருநாமங்களைச் சொல்லக்கேளுங்கள்.

அடியார்க்குச் சச்சிதானந்தம் விளைத்தலால் - மெய்யுணர்வானந்த வித்தெ ன்றார். தலத்தின் மான்மியத்தையும் தீர்த்தத்தின்மான்மியத்தையும் இங்கும் அனு வதித்தார் ஒப்பில்லர்தன என்னும் பயன் நோக்கி. அனுவாதமாவது - முன்புபெறப் பட்டதொன்றை வேறொன்று எடுத்துக்கூறுதற்பொருட்டுப்பின்னும் எடுத்துக்கூறல்

கருப்பூரசுந்தரன்பூங்கடம்பவனசுந்தரனுட்கரவாத்தொண்டர்
விருப்பூருங்கலியாணசுந்தரனல்லறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்
பொருப்பூருமபிராமசுந்தரன்றேன்புடைகவிழப்பொன்னிற்பூத்த
மருப்பூசண்பகசுந்தரன்மகுடசுந்தரன்முன்வாழிமன்றோ.

(இ-ள்.) கருப்பூர சுந்தரன் என - கருப்பூரசுந்தரன் என்றும், பூங்கடம்ப வன சுந்தரன் என - பூக்களையுடைய கடம்பவனசுந்தரனென்றும், தொண்டர் உள் கரவா விருப்பு ஊறும் கலியாண சுந்தரன் என - அடியார் இதையத்திலொளிக்காத விருப்பமிக்க கலியாணசுந்தரனென்றும், நல் அறவடிவாய் விளங்கும் ஏறு பொருப்பு ஊரும் அபிராம சுந்தரன் என-நல்லதருமசொரூபமாய்விளங்கும் இடபமாகியமலையையூர்த்தியருளும் அபிராமசுந்தரனென்றும், தேன்புடை கவிழ பொன்னிற் பூத்த மரு பூசு சண்பகசுந்தரன் என - தேன் புறத்திற்சிந்தப் பொன்னைப்போல மலர்ந்த வாசம்வீசும் சண்பகசுந்தரன் என்றும், மகுடசுந்தரன் தான் என - மகுடசுந்தரன் என்றும் திருநாமங்கள்வாய்ந்த சிவலிங்கமூர்த்தி, வாழி - வாழக்கடவன்.

வாழி - ஈறு தொக்குநின்ற வியங்கோள் வினைமுற்று. (௧௩)

மான்மதசுந்தரன்கொடியபழியஞ்சுசுந்தரனோர்மருங்கின்ஞானத்
தேன்மருவியுறைசோமசுந்தரன்றேன்செவ்வழியாழ்செய்யப்பூத்த
கான்மருவுதடம்பொழில்சூழாலவாய்சசுந்தரன்மீனகணங்கள்சூழப்
பான்மதிசூழ்நான்மாடக்கூடனாயகன்மதுராபதிக்குவேந்தன்.

(இ-ள்.) மான்மத சுந்தரன் என - மான்மத சுநதரன் என்றும், கொடிய பழி அஞ்சு சுந்தரன் - கொடியபழியஞ்சிய சுநதரன என்றும், ஓர் மருங்கில் ஞான தேன் மருவி உறைசோமசுநதரன் என - ஒருபாகத்தில் உமாதேவியார்பிரியாது வசிக்குஞ் சோமசுந்தரன என்றும், தேன் செவ்வழியாழ் செய்ய பூதத கான்மருவு தடம் பொழில் சூழ் ஆலவாய் சுந்தரன என - வண்டுகள் செய்த னிலப் பண்பாட மலர்கள்பூத்த வாசனைபொருநதிய பெரியசோலைசூழ்நத திருவாலவாய்ச்சுந்தரன் என்றும், மீன்கணங்கள்சூழ பால மதிசூழ் நானமாடக்கூடல் நாயகன் என - நக்ஷத்திரக்கூட்டங்கள்சூழ வெள்ளியசநதிரன வலஞ்சூழும நானமாடக்கூடல் நாயகன் எனறும், மதுராபதிககு வேந்தன் என - மதுராபதிக்கு வேந்தன் என்றும்.

ஞானத்தேன் - உவமையாகுபெயா. யாழ பணமேனிற்றலால் கருவியாகுபெயர். (௧௪)

சிரநாலோன்பரவரியசமட்டிவிச்சாபுரநாதன்சீவன்முத்தி
புரநாதன்பூவுலகசிவலோகாதிபன்கன்னிபுரேசன்யார்க்கும்
வரநாளுந்தருமூலலிங்கமெனவிவைமுதலாமாடக்கூட
லரனாமமின்னமளப்பிலவாகுமுலகுய்யவவ்விலிங்கம்.

(இ-ள்.) சிரம் நாலோன் பரவு அரிய சமட்டி விச்சாபுர நாதன் என -நான்குசிரங்களையுடையபிரமன் வணங்குதற்கரிய சமட்டி விச்சாபுரநாதன் என்றும், சீவன் முத்திபுர நாதன் என - சீவன்முத்திபுர நாதன் என்றும், பூ உலக சிவலோகாதிபன் என - பூவுலக சிவலோகாதிபன் என்றும், கன்னிபுரேசன் என - கன்னிபுரேசன் என்றும், யார்க்கும் நாளும வரம் தரும் மூல இலிங்கம் என - எவர்க்கும் எக்காலும் வரத்தைத்தாாநின்ற மூலலிங்கமென்றும், இவை முதலாக - இத்திருநாமங்கள்முதலாக, மாடக்கூடல் அரன் நாமம் இன்னம் அளப்பில ஆகும் - நானமாடக்கூடலில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருநாமங்கள் இன்னமும் அளவில்லாதனவாம், உலகு உய்ய அ இலிங்கம் - உலகிலுள்ள உயிர்களுடைத்தேற அச்சிவலிங்கமூர்த்தி.

இன்னம் - இனியென்னு மிடைச்சொற்றிரிபு. என என்பது எண்ணிடைச்சொல்லாதலால் பிரிந்து மூன்றுஞ்சென்றது. (௧௫)

பாதாளமேழுருவமூளைத்தெழுந்ததவ்விலிங்கப்படிவந்தன்னு
ளாதாரமாகவமர்ந்தறுபத்துநாலுவிளையாடல்செய்த
போதானந்தன்பெருமைநங்குரவன்மொழிப்படியேபுகன்றேமென்றான்
வேதாதிகலைதெரிந்தமலயமுனிகேட்டறவோர்வினாதல்செய்வார்.

(இ-ள்.) பாதாளம் ஏழ் உருவ மூளைத்து எழுந்தது - பாதாளம் இறுதியாகவுள்ள கீழுலகமேழினும் ஊடுருவ முளைத்துத் தோன்றியது, அ இலிங்கம் படிவம் தன்னுள் ஆதாரமாக அமர்ந்து - அச்சிவலிங்கமூர்த்தியில் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகவெழுந்தருளி, அறுபத்துநாலு விளையாடல்செய்த போதானந்தன்பெருமை- அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களைச்செய்தருளிய ஞானானந்தத்திருவுருவத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய மான்மியத்தை, நம் குரவன் மொழிப்படியே - நமது ஆசிரியனாகிய குமாரக்கடவுள அருளிச்செய்த வண்ணமே, வேதம் ஆதி கலைதெரிந்த மலயமுனி புகன்றேம் என்றான் - வேதமுதலியநூல்களை யாராய்ந்தறிந்துணர்ந்த அகத்தியமுனிவர் கூறினேம் என்று சொன்னார், கேட்ட அறவோர் வினாதல் செய்தார் - அதனைக்கேட்டமுனிவர்கள் ஒன்று வினவத்தொடங்கினார்கள்

ஏழ உலகாவன - அதலம், விதலம, சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம. கேடட அகரவீறுதொகுத்தல். (கூசு)

அருட்கடலேயிறைவிளையாட்டறுபத்து நான்கென்றாயவையானந்தப்,
பொருட்கடவுளெக்காலத்தியாவர்பொருட் டாடினனெம்போதந்தேறித்,
தெருட்படரவரன்முறையாற்செப்புகெனக் கரங்குவித்தார்தென்பால்வெ
ற்பி, லிருப்பவனும்வினாயபடிக்கிறைநிரம்பத்தொகுத்துவிரித்தியம்புகின்
றான்.

(இ-ள்.) அருள் கடலே இறை விளையாட்டு அறுபத்து நான்கு என்றாய்- கிருபாசமுத்திரம்போல்வாய் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவிளையாடல் அறுபத்துநான்கு என்று கூறியருளினாய், அவை ஆனந்தப் பொருள் கடவுள் எக்காலத்து யாவர்பொருட்டு ஆடினன் - அத்திருவிளையாடல்களை ஆனந்தப்பொருளாகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் எக்காலத்தில் யாவர்நிமித்தம் செய்தருளினார், எம்போதம் தேறி தெருள்படர - கலங்கிய எமது அறிவுதேறித்தெளிய, வரன்முறையால் செப்புக என கரம் குவித்தார் - வரன்முறைப்படி சொல்லக்கடவாயென்று கைகூப்பினார்கள், தென்பால் வெற்பில் இருப்பவனும் வினாயபடிக்கு இறை நிரம்ப தொகுத்து விரித்து இயம்புகின்றான் - பொதியமலையிலெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவரும் அம்முனிவர்கள் வினாவியவகைக்கு உத்தரம் முட்டின்றி நிரம்பத்தொகுத்தும்விரித்தும் சொல்லத்தொடங்கினார்.

தேறித்தெருட்படர என்றமையால் கலங்கிய என்றும். (கூஎ)

மூர்த்திவிசேடம் முற்றிற்று.

பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கூஉஎ.

ப தி க ம்.

பதிகமாவது - பல்வகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக்கூறுவது. இங்குப் பலவகைத்திருவிளையாடல்களையுந் தொகுத்துக்கூறியதனால் பதிகம் எனப் பெயர்வந்தது எனவறிக.

"பதிகக்கிளவிபல்வகைப்பொருளைத்
தொகுதியாகத்தொகுத்துரைப்பதுவே."
என்பது சூத்திரம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானவர்கோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டுங்கரிசாபமாய்த்தவாறு
மீனவர்கோன்காடெறிந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமீனநோக்கி
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளுமீசன்
றானவளைமணஞ்செய்துமுடிதரித்துமண்காத்ததகைமைப்பாடும்.

(இ-ள்.) வானவர்கோன் பழிதொலைத்த விளையாட்டும் - தேவர்களுக்கரசனாகிய தேவேந்திரனுடைய பிரமகத்திதோஷத்தைத்தீர்த்த திருவிளையாடலும், கரி சாபம் மாய்த்த ஆறும் - வெள்ளையானைக்குத் துருவாசமுனிவரால்வந்த சாபத்தைத்தீர்த்த திருவிளையாடலும், மீனவர்கோன் காடு எறிந்து புரம் கண்ட பெரும் சிறப்பும்-மீனக்கொடியையுடைய பாண்டியர்களுள் அரசனாகியகுலசேகரபாண்டியன் காடுவெட்டி நகரமாக்கியதிருவிளையாடலும், மீன நோக்கி ஆன தடாதகை அழல் வாய் அவதரித்து பார் ஆண்ட அருளும் - மீனாக்ஷியம்மை திருவருள்மிக்க தடாதகைப்பிராட்டியாராக மலயத்துவசபாண்டியன்செய்த வேள்வியில் அவதாரஞ்செய்து உலகமுழுதும ஆண்ட திருவிளையாடலும், ஈசன் தான் அவளை மணம் செய்து முடிதரித்து மண்காத்த தகைமைப்பாடும் - சிவபெருமான் சவுந்தரபாண்டியனாய் அத்தத்தடாதகைப்பிராட்டியாரைத் திருமணஞ்செய்து மகுடஞ்சூடிப் பூபாலனாய்ச் செய்த திருவிளையாடலும். (க)

புலிமுனியும்பணிமுனியுந்தொழவெள்ளிமன்றுணடம்புரிந்தவாறும்
வலிகெழுதோட்குண்டகட்டுக்குறட்கன்னக்குன்றளித்தவகையும்பின்னு
கலிபசிநோய்கெடவன்னக்குழியழைத்துக்கொடுத்துநீர்நசைக்குவையை
யலைபுனல்கூயருந்தியதும்பொன்மாலைக்கெழுகடலுமழைத்தவாறும்.

(இ-ள்.) புலி முனியும் பணிமுனியும் தொழ வெள்ளி மன்றுள் நடம்புரிந்த ஆறும் - திருமணந்தெரிசிக்கவந்த வியாக்கிரபாதமுனிவரும் பதஞ்சலிமுனிவரும் வணங்க வெள்ளியம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்தருளிய திருவிளையாடலும், வலி கெழு தோள் குண்டு அகடு குறட்கு அன்னம் குன்று அளித்தவகையும் - பலம்பொருந்தியதோளையும் ஆழ்ந்தவயிற்றையுமுடைய குண்டோதரனுக்கு அன்னமாகிய மலையைத்தந்தருளிய திருவிளையாடலும், பின்னும் கலிபசி நோய்கெட அன்னக்குழி அழைத்து கொடுத்து-பற்றாமையால் பின்னும் மிகவும்வருத்தும்பசிப்பிணிநீங்க அன்னக்குழியைவருவித்துத்தந்து,நீர் நசைக்கு அலைபுனல் வையை கூய் அருந்தியதும்-அப்பூதத்தின் தண்ணீர்வேட்கைதீர்த்தற்காக அலைக்கும்நீர்மயமாகியவையைநதியை

அழைத்துப்பருகுவித்தருளியதிருவிளையாடலும், பொன்மாலைக்கு எழுகடலும்அழைத்த ஆறும்-கடலாடக் காஞ்சனமாலையார்பொருட்டு எழுகடலழைத்ததிருவிளையாடலும்.

குண்டோதரன் ஆழ்ந்தவயிற்றையுடையவன் ஆதலால், குண்டகட்டுக்குறட்கு என்றார். (உ)

அந்தரர்கோனாதனத்திலுறைமலயத்துவசனை மீண்டழைத்தவாறுஞ்
சுந்தரவுக்கிரகுமரனவதரித்தவாறும்வளைசுடர்வேல்செண்டு
தந்தையிடத்தவன்பெற்றவாறுமவனவ்வடிவேல்சலதிவீறு
சிந்தவிடுத்ததுமகவான்முடியைவளையெறிந்திறைவன்சிதைத்தவீறும்.

(இ-ள்.) அந்தரர்கோன் ஆதனத்தில் உறைமலயத்துவசனை மீண்டு அழைத்த ஆறும் - தேவேந்திரனுடைய ஆசனத்திலிருந்த மலயத்துவசபாண்டியனைப் பூவுலகில் மீளவும் வரும்படி அழைதத திருவிளையாடலும், சுந்தர உக்கிர குமரன அவதரித்த ஆறும் - அழகிய உக்கிரகுமரபாண்டியன் அவதரித்ததிருவிளையாடலும், வளை சுடர் வேல் செண்டு தந்தையிடத்து அவன் பெற்ற ஆறும் - சக்கரத்தையும் விளங்கும்வேலையுஞ் செண்டையுந் தனதுபிதாவினிடத்து அவ்வுக்கிரகுமரன்பெற்ற திருவிளையாடலும், அவன் அவ்வடிவேல் சலதி வீறுசிந்த விடுதததும் - அவ்வுக்கிரகுமரன் அந்தவடித்தவேலைச் சமுத்திரத்தின் செருக்குச்சிநத எறிந்ததிருவிளையாடலும், இறைவன் வளை எறிந்து மகவான்முடியை சிதைத்தவீறும்-அவ்வுக்கிரகுமரன் சக்கரத்தையெறிந்து தேவேந்திரனுடைய கிரீடத்தை அழிதததிருவிளையாடலும்.

வளை - சக்கரமென்றது, பின்னர் வரும் இப்படலத்தில் - "இந்திரண்டனையகூர்ம்பல்விருள்வளைநெஞ்சுபோழ்ந்த, மைந்தனில்வலியகாளை வளைந்தெறிநேமி சென்னி, சிந்திடாதாகிநம்பொன்மணிமுடிசிதறச்சோம, சுந்தரநாதன்பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்று" எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. மீண்டுசெயவெனெச்சத்திரிபு. (ங.)

பொன்னசலந்தனைசசெண்டாற்புடைத்துநிதியெடுத்ததுவும்புனிதர்க்கீச
பன்னரியமறைப்பொருளைப்பகர்ந்ததுவுமாணிககம்பகர்ந்தவாறுந் [ன்
தொன்னகர்மேனீர்க்கிழவன்வரவிடுத்தகடல்சுவறத்தொலைந்தவாறு
மன்னதனித்தொன்மதுரைநான்மாடக்கூடனகரானவாறும்.

(இ-ள்.) பொன் அசலம் தனை செண்டால் புடைத்து நிதி எடுத்தது உம்-செருக்கின்ற மகமேருவைச்செண்டாயுதத்தாலடித்துப்பொன்னறைதிறந்துவேண்டியவளவு பொன்னெடுத்துப் பின்புமூடித்தன்பெயரையும் இலச்சினையுமிட்டு மீண்டதிருவிளையாடலும், புனிதர்க்கு ஈசன் பன்னரிய மறை பொருளை பகர்ந்தது உம்-ஒருழிக்காலத்தில் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமான் வேதத்தின்பொருளை விரித்தருளியதிருவிளையாடலும், மாணிக்கம் பகர்ந்த ஆறும் - வீரபாண்டியன்புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்டுதற்பொருட்டு மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடலும், தொல் நகர்மேல் நீர் கிழவன் வரவிடுத்த கடல்சுவற தொலைத்த ஆறும், தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைநகரின்மேல் சிவபெருமான் திருவருளைச்சோதித்தற்பொருட்டு வருணன் அனுப்பியகடல்வற்றத்தன்சடையிலணிந்த மேகங்களால் பருகுவித்ததிருவிளையாடலும், தனி அன்ன தொல்மதுரை நான்மாடக் கூடல் நகர் ஆன ஆறும்-ஒப்பில்லாதஅந்தத் தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரை நகரம் அச்சிவபெருமான் அனுப்பிய நான்குமேகங்களும் நான்குமாடங்களாகக்கூடுதலால் நான்மாடக்கூடல் நகரான திருவிளையாடலும். (ச)

வட்டங்கொள்சடையுடையசித்தர்விளையாடியதோர்வனப்புங்கையிற்
கட்டங்கந்தரித்தபிரான்கல்லானைகரும்பருந்தக்காட்டுமாறு
முட்டங்குவஞ்சனையாலமணர்விடுவாரணத்தையொழித்தவாறு
மிட்டங்கொள்கௌரிமுனம்விருத்தனிளையோன்குழவியானவாறும்.

(இ-ள்.) வட்டம் கொள் சடை உடைய சித்தர் விளையாடியது ஓர் வனப்பும் - வட்டமாகக்கட்டிய சடையையுடைய சித்தமூர்த்திகள் அபிடேகபாண்டியன் காலத்தில் ஆடியதிருவிளையாடலும், கையில் கட்டங்கம் தரித்தபிரான் கல் லானை கரும்பு அருந்த காட்டும் ஆறும் - கையில் மழுவைததரிதத சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய அந்தச்சித்தமூர்த்திகள் அந்த அபிடேகபாண்டியன்காணக் கல்லானை கரும்புதினனக்காட்டிய திருவிளையாடலும், உள தங்கு வஞ்சனை ஆல் அமணர் விடு வாரணத்தை ஒழித்த ஆறும் - மனத்தில் நிறைந்த வஞ்சனையால் தமது அரசனாகிய சோழன்சொற்படி சமணர்கள் அனுப்பிய யானையைக்கொன்ற திருவிளையாடலும், இட்டம் கொள் கௌரி முனம் விருத்தன் இளையோன் குழவி ஆன ஆறும் - தனதிடத்து அன்புமிக்க கௌரி என்னும் பார்ப்பனியின்முன விருத்தனுங் குமாரனும் பாலனுமாகிய திருவிளையாடலும்.

கட்டங்கம்-கடங்கமெனபதன்திரிபு, இதனை திருக்கோவையாரில்- "சுத்தியபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சூழ்சடையோன்" எனவருஞ்செய்யுளானாயிற் காண்க. (ரு)

செய்யதாண்மாறிநடமாடியதுமபழியஞசுதிறனுந்தாயை
மையலாற்புணர்ந்தமகன்பாதகத்தைமாற்றியதுமதியாதாசான்
றையலாட்டனைவிருமபுமாணவனைவாளமரிற்றடிந்தவாறும்
பையராவெய்ததுவும்படிற்றமணர்விடுத்தபசுப்படுத்தவாறும்.

(இ-ள்.) செய்ய தாள் மாறி நடம ஆடியதும்-இராஜசேகரபாண்டியனபொருட்டுசெவந்தகால்மாறிநடமாடியதிருவிளையாடலும், பழி அஞ்சு திறனும்-குலோத்துங்கபாண்டியன்பொருட்டுப்பழியஞ்சியதிருவிளையாடலும்,தாயை மையலாற்புணர்ந்தமகன் பாதகத்தை மாற்றியதும் - தனதுதாயைக் காமமயக்கத்தாற்சேர்ந்த புத்திரனுடைய மாபாதகத்தைததீர்தத திருவிளையாடலும், மதியாது ஆசான் தையலான் தனைவிரும்பும் மாணவனை வாள் அமரில் தடிந்த ஆறும - மதிககாமல் குருபத்தினியைவிரும்பிய மாணக்கனாகிய சிததனை அவனது ஆசிரியன்போல வெளிப்பட்டு வாளேந்திப் போர்செய்யும் போர்ககளத்தில் அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடலும், படிறு அமணர் விடுத்த பை அரா எய்தது உம்-அனந்தகுணபாண்டியனைக்கொல்லுதற்பொருட்டு வஞ்சகத்தையுடைய எண்ணாயிரம் சமணர்களும வவியபடத்தையுடைய நாகமெய்ததிருவிளையாடலும, பசு படுத்த ஆறும் - மீணடும் அச்சமணர்கள் அனுப்பிய மாயப்பசுவைவதைத்த திருவிளையாடலும். (சு)

அறவேற்றுப்புரியுகைத்துமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவிளையாட்டுங்காட்டுச்
சுறவேற்றுக்கொடியரசன்றனக்குலவாக்கிழிகொடுத்ததொடர்புநாய்கர்
கறவேற்றமலர்க்குழலார்மனங்கவர்ந்துவளைபகர்ந்தகலனுமாறு
மறவேற்கண்மாதரார்க்கட்டமாசித்தியுபதேசித்தவாறும்.

(இ-ள்.) அறம் ஏறு பரி உகைத்து மெய்க் காட்டு கொடுத்த விளையாட்டும்- தருமவிடையைக் குதிரையாகக்குலபூஷணன் சேனைத்தலைவராகிய சுமந்திரர்பொ

ருட்டிச் செலுத்தி மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடலும், சுறவு ஏறு காட்டு கொ
டி அரசன் தனக்கு உலவா கிழி கொடுத்த தொடர்பும் - ஆண்சுறுவைக் காட்
டுதலையுடைய கொடியேந்திய குலபூஷணபாண்டியனுக்கு உலவாக்கிழியருளியதிரு
விளையாடலும், காய்கர் சுறவு ஏற்ற மலர் குழலார் மனங்கவர்ந்து வளைபகர்ந்த நல
னும் - வணிகருடைய தேன்பொருந்திய மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்க
ளது மனத்தைக்கொள்ளைகொண்டு வளையல்விற்ற திருவிளையாடலும், மறம் வேல்
கண் ஆறு மாதரார்க்கு அட்டமாசித்தி உற மதித்த ஆறும் - கொலைத்தொழிலையுடை
யவேல்போன்ற கண்களையுடைய அறுவகைப்பெண்களுக்கு அட்டமாசித்தியைப்
பொருந்த உபதேசித்ததிருவிளையாடலும.

மீனக்கொடியை யுடையவனுதலால், சுறவேற்றுக்கொடியரசன் என்றார்
பிரமன்முதலிய பல்லுயிரும அழியுந்தேயுப் பிரளயததில் தருமதெய்வதம் நமக்கும்
முடிவு வந்துவிட்டதே யென்று அஞ்சிக்குற்று அம்முடிவைத்தடுக்க ஆலோசித்துச்
சிவபெருமானுக்கு விடைவடிவாய் வந்தது என்பது காந்தம் - தக்ஷகாண்டம் ததீசி
யுத்தரப்படலத்தில்,

"பெருகுதேயுப்பிரளயமன்னதிற், தருமம்யாவினுக்குந்தனித்தெய்வதம்
வெருவியாமிவண்வீடுதுமேலினிப், புரிவதேதெனபபுந்தியிற்சூழ்ந்ததே."
"ஆறுலாஞ்சடையண்ணலைச்சேர்வனே, லீறிலாதென்றுமுறதிடுவேனெனாத்
தேறியேயறதெயவதஞ்செகககு, னேறதாயொரொழிலுருக்கொண்டதே."
எனவருஞ் செய்யுளகளாலுணாக. (எ)

சென்னிபொருட்டெயில்வாயிறிறந்தடைத்து விடைபொறித்தசெயலு
ஞ்சென்னி, மன்னிகலிட்டமர்விளைப்பமீனவற்குநீர்ப்பந்தர்வைத்தவாறு
ம், பொன்னனையாளபொருட்டிரதவாதவினை முடித்ததுவும்புகார்க்குவே
ந்தன், றன்னையகன்குழிவீட்டித்தென்னவற்குமறவாகைதந்தவாறும்.

(இ-ள்.) சென்னி பொருட்டு எயில் வாயில் திறந்து அடைத்து விடைபொ
றித்த செயலும் - காடுவெட்டியசோழன்பொருட்டு மதில்வாயிலைத்திறநது அடைத்
து விடையிலச்சினையிட்ட திருவிளையாடலும், சென்னி மன் இகல்இட்டு அமர்விளை
ப்ப மீனவன் கு நீர் பநதர் வைத்த ஆறும - அச்சோழராசன் நிலைபெறறபகைகொ
ண்டு போர்செய்ய ராசபுரநதரபாணடியன்பொருட்டுத தண்ணீர்ப்பநதல்வைத்ததி
ருவிளையாடலும், பொன் அனையாள் பொருட்டு இரதவாத வினை முடித்தது உம்-
திருப்பூவணத்திலுள்ள பொன்னனையாளநிமிததம் தனது திருவுருக்காண இரசவா
தஞ்செய்ததிருவிளையாடலும், புகார்க்கு வேநதன் தனனை அகன் குழிவீட்டி தென்
னவன் கு மறம் வாகைதந்த ஆறும்-காவிரிபபூம்பட்டினத்துக்கு அரசனுகிய ஆயிர
ங்குதிரைக்கோர்சேவகனென்னுஞ்சோழனை இடம் (அகன்ற)மடுவில்வீழ்த்திச் சுந்த
ரேசபாதசேகரபாண்டியனுக்கு வெற்றிமாலைதந்த திருவிளையாடலும்.

காவிரிப்பூம் பட்டினமுஞ் சோழனுக்கு இராஜதானியாதல், சிலப்பதிகாரத்
துட்காண்க. (அ)

மனக்கவலைகெடவுலவாக்கோட்டையடியார்க்களித்தவகையுமாம
னெனக்கருணைவடிவாகிவழக்குரைத்துப்பொருள்வணிகற்கீந்தவாறுஞ்
சினக்கதிர்வேல்வரகுணற்குச்சிவலோகங்காட்டியதுந்திவவுக்கோலான்
றனக்கடிமையெனவிறகுதிருமுடிமேற்சுமந்துபகைதணித்தவாறும்.

(இ-ள்.) மனக்கவலைகெட உலவாக்கோட்டை அடியார்க்கு அளித்த வகையும் - மனத்துன்பக்கெட உலவாக்கோட்டையை அடியார்க்கு நல்லாராகிய வேளாளடியார்க்குக்கொடுத்த திருவிளையாடலும், மாமன் என கருணை வடிவாகி வழக்கு உரைத்து வணிகன் கு பொருள் ஈந்த ஆறும் - இவன்மாமனுகிய தனபதியென்று கண்டோர்கூறத் தனது திருவருளால்திருவுருக்கொண்டு வழக்குப்பேசியிழந்தவணிகனுக்குப் பொருள்தந்த திருவிளையாடலும், சினம் கதிர்வேல் வரகுணன் கு சிவலோகம் காட்டியதும்-கோபத்தையுடைய ஒளிமிக்க வேலையேந்திய வரகுணபாண்டியனுக்குச் சிவலோகங்காட்டிய திருவிளையாடலும், திவவு கோலான் தனக்கு அடிமை என திரு முடிமேல் விறகு சுமந்து பகைதணித்த ஆறும் - நரம்பின்கட்டமைந்த வீணையையுடைய பாணபத்திரருக்கு நான் அடிமையென்று சிவபெருமான் தனது திருமுடியின்மேல் விறகுசுமந்து அவரது பகைவனுகிய ஏமநாதனை யோட்டிய திருவிளையாடலும்.

திவவுகோலான்-நரம்பினகட்டமைந்த வீணையையுடையவன். (௯)

அப்பாணற்கிருநிதியஞ்சேரனிடைத்திருமுகமீந்தளித்தவாறு
மப்பாணன்பாடமழையரையிரவிற்பொறபலகையளித்தவாறு
மப்பாணன்மனைவியிசைப்பகைவெல்லவண்ணலவையடைந்தவாறு
மப்பாணனுளென்றேன்முலையருத்திப்பன்றியுயிரளித்தவாறும்.

(இ-ள்.) அப்பாணன் கு சேரன் இடை திருமுகம் ஈந்து இருநிதியம் அளித்த ஆறும் - அந்தப்பாணபத்திரருக்குத்திருவஞ்சைக்களத்திலுள்ள சேரராஜனிடத்துச் செல்லத் திருமுகந்தந்தருளி அவ்வரசனுல் மிக்கதிரவியத்தைக்கொடுப்பித்த திருவிளையாடலும், அப்பாணன்பாட மழை அரை இரவில் பொன பலகை அளித்த ஆறும் - அப்பாணபத்திரர் யாழ் வாசிக்க மழைபெய்யும் அர்த்தராத்திரியில் பொற்பலகைதந்த திருவிளையாடலும், அப்பாணன் மனைவி இசைப் பகை வெல்ல அண்ணல் அவை அடைந்த ஆறும் - அப்பாணபத்திரர் மனைவியாரை வெல்ல இராஜராஜபாண்டியன் காமக்கிழத்தியருள் ஒருத்தி ஈழநாட்டிலிருந்து வருவித்த பாடினியை இசையில் வெல்ல அரசசபையிற் சென்றருளிய திருவிளையாடலும், அப்பாணன் ஆள் என்றோன் முலை அருத்தி பன்றி உயிர் அளித்த ஆறும் - அப்பாணபத்திரர் அடிமையென்று கூறிய சோமசுந்தரக்கடவுள் முலையூட்டிப் பன்றிக்குட்டிகளின் உயிரைக்காத்தருளிய திருவிளையாடலும். (௧௦)

வயவேனக்குருளைகளைமந்திரிகளாக்கியதும்வலியுண்டாகக்
கயவாய்க்குக்குருமொழிவைத்தருளியதுநாரைக்குக்கருணைகாட்டக்
தயவால்வைத்தருண்முத்திநல்கியதுங்கூடனகர்தன்னைச்சித்தர்
புயநாகம்போய்வளைந்துதிருவாலவாயாக்கிப்போந்தவாறும்.

(இ-ள்.) வயம் ஏனம் குருளைகளை மந்திரிகள் ஆக்கியதும்-வெற்றியையுடைய பன்றிக்குட்டிகளை இராஜராஜபாண்டியன் மந்திரிகளாக்கிய திருவிளையாடலும், கயவாய்க்கு வலி உண்டாக குரு மொழி வைத்து அருளியதும் - ஏனைப்பறவைகளால் மெலிவுற்ற கரிக்குருவிக்கு அப்பறவைகளினும் வலிமையுண்டாகவுபதேசித்த

திருவிளையாடலும், நாரைக்கு கருணை நாட்டம் தயவால் வைத்து அருள் முத்தி ஈந்தியதும் - நாரைக்குத் திருபாநோக்கத்தைக் கருணையோடுவைத்தருளி முத்தி கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலும், கூடல் நகர் தன்னை சித்தர் புயநாகம் போய் வளைந்து திருவாலவாய் ஆக்கி போந்த ஆறும் - ஓர் ஊழிக்காலத்தில் வங்கியசேகரபாண்டியன் வேண்டுகோளால் சித்தராய்வந்த சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்காத்திலணிந்த நாககங்கணஞ்சென்று நான்மாடக்கூடலை வளைந்து திருவாலவாயாக்கிய திருவிளையாடலும்.

வைத்தருள் முதனிலைத் தனிவினை வினையெச்சப்பொருளின்மேனின்றது. (கக)

சுந்தரனென்றெழுதியகூரம்பெய்துசெம்பியன்போர்தொலைத்தவாறுஞ்
செந்தமிழோர்க்கியற்பலகையருளியதுந்தருமிக்குசசெம்பொன்பாடித்
தந்ததுவுமாறுபடுகீரற்குக்கரையேற்றந்தந்தவாறும்
விந்தமடக்கியமுனியாற்கீரனியற்றமிழ்தெளியவிடுத்தவாறும்.

(இ-ள்.) சுந்தரன் என்று எழுதிய கூர் அம்பு எய்து செம்பியன் போர் தொலைத்த ஆறும் - சுந்தரனென்றெழுதிய கூரிய அம்பினைப்பிரயோகஞ்செய்து வங்கிய சேகரபாணடியன்மேற் போர்க்கெழுநத விக்கிரமச்சோழன் செய்யும் போர்முனையையொழிதத திருவிளையாடலும், செம் தமிழோர்க்கு இயற் பலகை அருளியதும்- சங்கப்புலவர்களுக்கு அவர்களோடு வாதுசெய்யும் ஏனைப்புலவர்கள் கல்வியினியல்பைச் சீர்தூககச் சஙகப்பலகைதநத திருவிளையாடலும், பாடி தருமிக்கு செம் பொன் தந்ததுவும்-"கொஙகுதேர்வாழ்ககை" என்னுந் திருப்பாசுரத்தைப்பாடியருளித் தனனைச் சரணடைந்த தருமிக்குப பொறகிழியளித்த திருவிளையாடலும், மாறு படு கீரன் கு கரை ஏற்றம் தந்த ஆறும்-தன்னொடுமாறுபட்டுப் பொற்றாமரைத்தடத்திலழுந்திய நக்கீரனைக் கபிலர் பரணர் முதலிய ஏனைப்புலவர்கள் வேண்டுகோளாற் கரையேற்றியதிருவிளையாடலும்,விநதம அடக்கிய முனியால் கீரன் இயற்றமிழ்தெளிய விடுத்த ஆறும் - விந்தகிரியை யடக்கிய அகத்தியமுனிவரால் நக்கீரன் இயற்றமிழ் ஆராய்ந்து தெளிய விடைதந்தருளிய திருவிளையாடலும்.

கு உருபுமயக்கம். (கஉ)

ஊமனாற்புலவரிகலகற்றியதுமிடைக்காடனுடன்போய்க்கொன்றைத்
தாமனார்வடவாலவாயமர்ந்தபரிசும்வலைசலதிவீசிப்
பூமனுக்குழலியைவேட்டருளியதும்வாதவூர்ப்புனிதர்க்கேறத்
தேமனுண்மலரடிகண்முடிசூடடியுபதேசஞசெய்தவாறும்.

(இ-ள்.) ஊமனால் புலவர் இகல் அகற்றியதும் - வணிகர்குலத்திற்றோன்றிய ஊமராகிய பெரும்புலவரால் நாற்பத்தெண்மராகிய சங்கப்புலவர் கலகந்தீர்த்த திருவிளையாடலும், கொன்றை தாமனார் இடைக்காடன் உடன் போய் வட ஆலவாய் அமர்ந்த பரிசும் - கொன்றைமாலையையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் குலேசபாண்டியனோடு பிணங்கிய இடைக்காட்டுப் புலவரோடு சென்று வடவாலவாயிலெழுந்தருளிய திருவிளையாடலும், சலதி வலை வீசி பூமன் ஆம் குழலியை வேட்டு அருளியதும்-கடலில்வலைவீசியெய்தனிலத்தலைவன்திருமகளாய் வளர்ந்தருளிய மலர்கள்பொ

பூத்திய ஆய்க்குவளர்ந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரைத் திருமணஞ்செய்த திருவிளையாடலும், வாதவூர் புனிதர்க்கு ஏற-திருவாதவூரில் திருவவதாரஞ்செய்த புனிதராகிய வாதவூரடிகளுக்குத் திருவருள்பொருந்த, தேம் மன் நாள் மலர் அடிகள் முடி சூட்டி உபதேசம் செய்த ஆறும்-வாசம்பொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரைமலரையொத்ததிருவடிகளைச் சிரத்திற்சூட்டியுபதேசித்தருளியதிருவிளையாடலும்.(கசு)

நரிகள்பரியாக்கியதும்பரிகணரியாக்கியதுநாகம்பூண்டோ
னரியதிருமேனியின்மேலடிசுமந்துமண்சுமந்தவருளுந்தென்ன
னெரியடுவெஞ்சுரந்தணித்தவாறுமமணரைக்கழுவிலிட்டவாறுங்
கரியதெனவன்னிகிணறிலிங்கங்கூய்வணிகமகட்காத்தவாறும்.

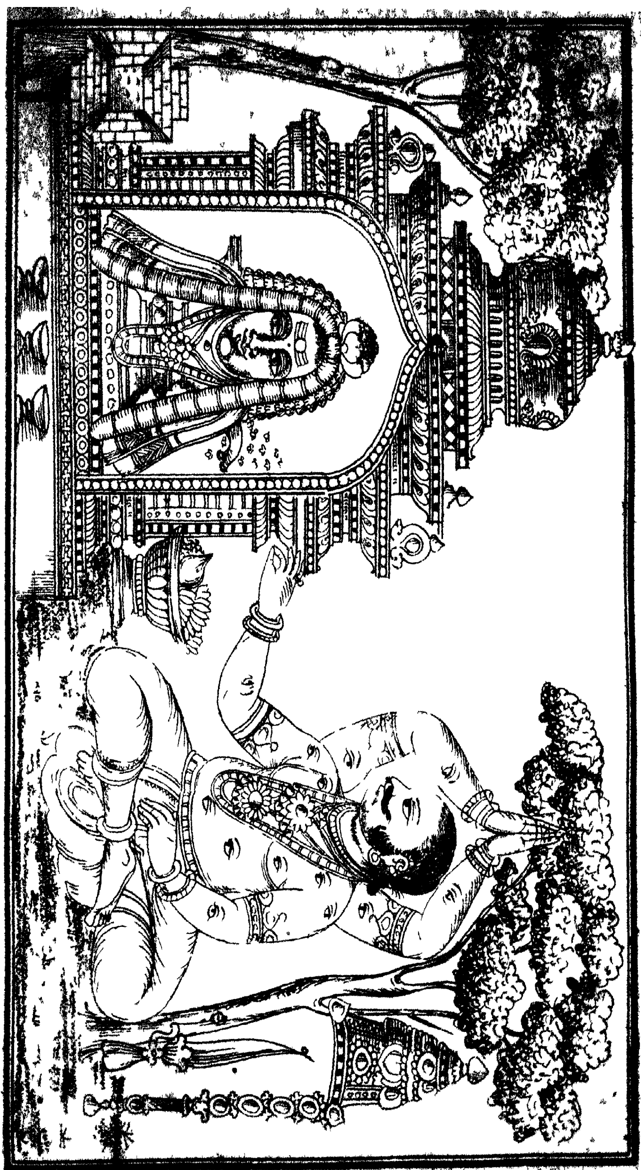
(இ-ள்.) நரிகள் பரி ஆக்கியதும் - வாதவூரர்பொருட்டு நரிகளைப் பரிகளாக்கிய திருவிளையாடலும், பரிகள் நரி ஆக்கியதும - அரிமர்த்தனபாண்டியன் கவலைகூரப் பரிகளை நரிகளாக்கிய திருவிளையாடலும், நாகம் பூண்டோன் அரிய திருமேனியின் மேல் அடி சுமந்து மண் சுமந்த அருளும் - சர்ப்பாபரணத்தைப்பூண்ட சோமசுந்தரக்கடவுள் தேவர் காணுதற்கரிய தனது திருமேனியின்மேல் அபபாண்டியன் பிரம்படியேற்று மண்சுமந்த திருவிளையாடலும், தென்னன எரி அடு வெம் சுரம் தணித்த ஆறும் - சமணர்கள புன்னெறி வழிப்பட்டொழுகிய கூன்பாண்டியனுடைய தீப்போலவருத்தும் கொடிய சுரநோயைததீர்த்த திருவிளையாடலும், அமணரை கழுவில் இட்ட ஆறும்-வாதில் புறங்கொடுதது தோற்ற சமணர்களைக் கழுவிலேற்றிய திருவிளையாடலும், கரியது என வன்னி கிணறு இலிங்கம கூய் வணிக மகள் காத்த ஆறும் -"சாக்ஷியாகத் திருப்புறம்பயததில்நின்ற வன்னியும கிணறும் சிவலிங்கமும் ஆகிய இம்மூன்றையுமழைத்து ஒருவணிகப்பெண்ணைக்காதத திருவிளையாடலும். (கஎ)

எனத்தொகையாலறுபத்துநான்கிவற்றைநிறுத்தமுறையீறிலாத
வினைத்தொகையாறகன்றீரெக்காலமெவர்பொருட்டெனநீர்வினவியவாற்று
ன், மனத்தளவிலன்புமடையுடைந்தொழுகததிருவாலவாயான்றாளை
நினைத்தளவிலானந்தம்பெருகவிரித்துரைப்பலெனநெறியாற்கூறும்.

(இ-ள்.) என தொகையால் அறுபத்து நான்கு - என்று தொகையால் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களாம், ஈறு இலாத வினை தொகை ஆறு அகன்றீர் - முடிவில்லாத இருவினைக்கூட்டங்களின்வழியினின்று நீங்கிய முனிவர்களே, எக்காலம் எவர் பொருட்டு என நீர் வினவிய ஆற்றால் - எக்காலததில் எவர்நிமித்தமென்று நீர் வினவியபடியால், இவற்றை நிறுத்த முறை விரித்து உரைப்பல் என - இந்தத்திருவிளையாடல்களை இங்குவைத்த முறைப்படி விரித்துச்சொல்லுகிறேனென்று, மனத்து அளவில் அன்பு மடை உடைந்து ஒழுக திருவாலவாயான் தாளை நினைத்து - தமதுமனமாகிய தடத்தினின்று அளவில்லாத அன்பாகியவெள்ளம் மடையுடைந்துபரவத் திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடையதிருவடிகளைச்சிந்தித்து, அளவில் ஆனந்தம் பெருக நெறியால் கூறும் - வரம்பில்லாத சிவானந்தம் மேலிட முறையாற் சொல்லுகின்றோம். (கஅ)

பதிகம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - உஎஉ.

சிவமயம்.

முதலாவது

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பயில்குலிசப்புத்தேள்விருத்திராசுரனைக்கொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக்கடம்பமாவனத்திலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்டவிறைவனையருச்சித்தேத்திப்
பின்பதுகழிந்துபெற்றபேறதினையெடுத்துச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) மின் பயில் குலிசம் புத் தேள் - பிரகாசத்தை வீசுகின்ற வச்சிராயுதத்தையுடைய தேவேந்திரன், விருத்திராசுரனைக் கொன்ற வன்பழி விடாதுபற்ற- விருத்திராசுரனைக் கொலைசெய்த வலியபழி விடாமற் பற்ற, மா கடம்ப வனத்தில் எய்தி - (அதுநீரும்வண்ணம்) பெரிய கடம்பவனத்தை யடைந்து, என்பு அரவு ஆரம் பூண்ட இறைவனை அருச்சித்து ஏத்தி - எலும்பையும சர்ப்பத்தையும் ஆபரணமாகப்பூண்ட சோமசுந்தரக்கடவுளை அருச்சனைசெய்து துதித்து, பின்பு அது கழிந்து பெற்ற பேற்றினை எடுத்து சொல்வாம் - பின்பு அத்தேவேந்திரன் அப்பழியினின்று நீங்கிப் பெறறநன்மையை எடுத்துச் சொல்லுகின்றோம்.

தேவேந்திரன் பூசித்தகாலத்துக் கடம்பவனமாயிருத்தலால் கடம்பமாவனமென்றார். சர்வசங்காரகாலத்தில் ஒடுங்கிய பிரமன்முதலியோர் எலும்பினை அக்காலத்து எஞ்சிநின்ற பொருள் தானேயென்று அப்பிரமன் முதலியோர் உணர்ந்துவழிபட்டு முத்தியடைதற்கு ஆபரணமாக அணிந்தார் என்பது. காந்தம் - தக்ஷகாண்டம்-ததீசியுத்தரப்படலத்தில்.

"பரமனிவ்வகையடுதொறுமடுந்தொறும்பலவாய்ப்
பிரமனாதியோரென்பினைத்தரிக்குமப்பெரியோர்
சிரமெலாந்தொடுத்தணியலாவணிந்திடுஞ்சிகைதன்
னாரமுலாவுமுந்நூலெனவேயணிக்துறையும்."

"ஆதலாற்றனைவியப்பதற்கன்றவையணித
லீதலாதொருதிறமுளதியாவருமெவர்க்கு
நாதனேயிவனென்றுதன்பாங்கரோநண்ணித்
திதெலாமொரீஇமுத்திபெற்றுய்நதிடுஞ்செயலே."

எனவருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க. (க)

முன்னதாமுகத்தில்வண்டுமூசுமந்தாரநீழற்
பொன்னவிர்சுணங்குண்கொங்கைப்புலோமசைமணாளன்பொற்பூண்
மின்னவிர்ந்திலைப்பசிங்கஞ்சுமந்தமெல்லணைமேன்மேவி
யன்னமென்னடையாராடுமாடன்மேலார்வம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) முன்னது ஆம் உகத்தில் - யுகங்களில் முற்பட்ட கிரேதாயுகத்தில், வண்டு மூசும் மந்தார நீழல் சிங்கம் சுமந்த மெல் அணைமேல் - வண்டுகள்மொய்க்கும் மந்தாரவிருக்ஷத்தின் கிழற்கீழ் உள்ள சிங்கங்கள் தாங்கியமெத்தென்ற ஆசனத்தின்மேல், பொன் அவிர் சுணங்கு உண் கொங்கை புலோமசைமணாளன் பொன்

பூண் மின் அவிர்ந்து இமைப்ப மேவி - பொற்பிதிர்போல விளங்குந் தேமல்பொருந்திய தனங்களையுடைய இந்திராணியின் தலைவனாகிய தேவேந்திரன் பொன்னாலாகிய ஆபரணங்கள் மின்னல்போல்விளங்கிப்பிரகாசிக்க வீற்றிருந்து, அன்னம் மெல் நடையார் ஆடும் ஆடல் மேல் ஆர்வம் வைத்தான் - அன்னம்போலும் மெத்தென நடக்கும் நடையையுடைய அரம்பைமாதர்கள் ஆடும் ஆடலின்மேல்விருப்பம் வைத்தான்.

முற்பட்ட கிரேதாயுகம் என்றதை ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில்,

"[illegible]।
[illegible]"

எனவரும் சுலோகத்தாற்காண்க.

மந்தாரம்—பஞ்சதருக்களில் ஒன்று. பொதுவகையால் வண்டுமூசுமந்தாரமெனவும், "எக்காலம் எவர்பொருட்டு" என்றமையால் முன்னதாமுகத்தில் எனவுங்கூறினர். முன்னதாமுகத்தில் என்பதற்கு முன்னதாம்முகத்தில் என்று சொல்வதைசெய்து தனக்கு முன்னிடத்தில் எனப்பொருள் கூறுவாருமுளர். உண்ணுதற்குரிய பொருள்களல்லாதனவற்றை உண்ணுதல்போலக்கூறுதல் மரபாதலால் சுணங்குண்கொங்கையென்றார். தொ-பொ-பொருளியலில் "உண்டற்குரியவல்லாப்பொருளை, யுண்டனபோலக்கூறலுமரபே" என்ற சூத்திரத்தாலுணர்க. (௨)

மூவகைமலரும்பூத்துவண்டுளேமுழங்கத்தெய்வப்
பூவலர்கொடிபோர்ந்தன்னபொன்னனார்கூத்துமன்னார்
நாவலரமுதமன்னபாடலுநாகநாடுக்
காவலன்கண்டுகேட்டுக்களிமதுக்கடலுளாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மூவகை மலரும பூத்து வண்டு உள்ளே முழங்க பூ அலர் தெய்வம் கொடி போர்ந்தால் அன்ன - கோட்டுப்பூ நிலப்பூ நீர்ப்பூ என்னும் மூவகைமலர்களையும் பூத்து வண்டுகள் அம்மலர்களுள்ளே இசைபாட மலர்கள் அலர்ந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய கொடிகளாடினாற்போல, பொன் அனார் கூத்தும் அன்னார் நா அலர் அமுதம் அன்னபாடலும்-இலக்குமியையொத்த அரம்பைமாதர்கள் ஆடிய நடனத்தையும் அவர்களுடையநாவிறதோன்றிய அமுதம்போலும்சுவைதரும்பாடல்களையும், நாக நாடு காவலன் கண்டு கேட்டு களி மது கடல் உள் ஆழ்ந்தான் -விண்ணுலகிற்கு அரசனாகிய தேவேந்திரன் கண்டும் கேட்டும் களிப்பாகிய மதுக்கடலுள் அழுந்தினான்.

கொடிகள் ஏனையமலர்களையும் பூத்திருத்தல் தெய்வத்தன்மையதாதலால் தெய்வக்கொடி எனவும், தன்னைமறந்தனனாதலால் களிமதுக்கடலுளாழ்ந்தான் எனவுங்கூறினர். கூத்துக்கண்டு, பாட்டுக்கேட்டு எனமுறை நிரனிறைப்பொருள்கோளாகக்கொள்க. (௩)

பையராவணைந்தமவணிப்பகவனேயனையதக்க
ஐயனும்வியாழப்புத்தேளாயிடையடைந்தானாகச்
செய்யதாள்வழிபாடின்றித்தேவர்கோனிருந்தானந்தோ
தையலார்மயலிற்பட்டோர்தமக்கொருமதியுண்டாமோ.

(இ-ள்.) பை அரா அணிந்த வேணி பகவனே அனையதக்க ஐயன் ஆம் வியாழப்புத்தேள் ஆ இடை அடைந்தான் ஆக - படத்தையுடைய சர்ப்பாபரணத்தை

த்திங்க சடையையுடைய சிவபெருமானையேயொத்த தங்கள் ஆசிரியனாகிய பிரக ஸ்பதி அவ்விடத்தவர, செய்ய தாள் வழிபாடு இன்றி தேவர்கோன் இருந்தான்- அவனது செவந்தபாதங்களுக்கு வழிபாடில்லாமல் தேவேந்திரன் வாளாவிருந்தன ன், அந்தோ தையலார் மயலில் பட்டோர் தமக்கு ஒரு மதியுண்டாமோ-ஐயோ பெ ண்கள் மயலில் சிமிழ்ப்புண்டவருக்கு நல்லறிவு உண்டாகுமா, (இல்லையென்றபடி)

ஐஸ்வரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் ஆகிய இவ்வாறுகு ணங்களுக்கும் பக-என்னும் பேர் உண்மையால் பகவன்என்பதற்கு இவ்வாறுகுணங் களையும் உடையவனெனப் பொருள்கொள்க. வழிபாடு - பூசித்தல். ஆகவென்னுமி டைச்சொல்இருந்தானென்னும் வினைமுற்றையடுத்துச்செயவென்னும்வினையெச்சப் பொருள்தந்தது. தொ-சொ-இடையியல். "ஆகவாகலென்பதென்னு-மாவயின்மூன் றும் பிரிவிலசைநிலை" என்னுஞ்சூத்திரத்துக்கு நச்சினார்க்கினியா எழுதிய உரையா லுணர்க. முன்புகூறியதைமுடித்தற்கு"தையலார்மயலிற்பட்டோர்தமக்கொருமதியு ண்டாமோ" என வுலகவழக்கைப் பின்னாக்கூறியது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

ஒல்லெனக்குரவனேகவும்பர்கோன்றிருவினாக்கம்
புல்லெனச்சிறிதுகுன்றப்புரந்தரனறிந்திக்கேடு
நல்லதொல்குரவற்பேணுநவையினால்விளைந்ததென்னு
வலலலுற்றறிவன்றன்னைத்தேடுவானாயினானே.

(இ-ள்.)குரவன் ஒல்லென ஏக-தனனை அவன்அவமதித்தலைக்கண்டஆசிரியன் விரைந்துபோய்விட,உம்பர் கோன் திருவின் ஆக்கம் புல் என சிறிது குன்ற-தேவே ந்திரனுடைய செல்வததின்மிகுதிபொலிவழிந்து சிறிது குறைபடுதலால், புரந்தரன் அறிந்து இக்கேடு நல்ல தொல் குரவன் பேணு நவையினால் விளைந்தது எனறு அல் லல் உற்று-அத்தேவேநதிரன் அதனையுணர்ந்து இநதக்கெடுதி தொன்றுதொடடுள்ள நமது நல்ல ஆசிரியனை வழிபடாதகுற்றத்தினால் விளைந்ததென்று துன்பங்கொண்டு, அறிவன் தன்னை தேடுவான் ஆயினான்-பிரகஸ்பதியைத் தேடத்தொடங்கினான்.

ஆசிரியனை யவமதித்தலால் வரும பாவகருமபலன் இன்னதென்பதைச் சூத சங்கிதை ஞானயோககாண்டம் பாவகருமபலமுரைத்த அத்தியாயத்தில்.

"அண்ணலம்பரனையாசாரியன்றனையவமதித்தோர்
எண்ணருங்காலம்பவ்வீயிடைத்துளைகிருமியாவர்
தண்ணமாரிவளையெண்ணுதிழிவுளைசாறறினோர்கள்
திண்ணமண்ணவர்வெறுக்கததீமுயலகநோய்கொள்வார்."

எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. (ங)

அங்கவனிருக்கைபுக்கான்கண்டிலனவித்தபாசப்
புங்கவருலகுமேனோர்பதவியும்புவனமூன்றி
லெங்கணுந்துருவிக்காணுனெங்குற்றான்குரவனென்னுஞ்
சங்கைகொண்மனத்தனுகிச்சதுமுகனிருக்கைசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவன் இருக்கை புக்கான் அங்கு கண்டிலன் - அப்பிரகஸ்பதி யிருக்குமிடத்திற்சென்று அவ்விடத்திற்காணுமையால், பாசம் அவித்த புங்கவர் உல கிலும் ஏனோர் பதவியிலும் புவனம் மூன்றிலும் எங்கணும் துருவி காணுன்-பாசங்க ளைக்கெடுத்தமுனிவர்களுலகத்திலும் அவரொழிந்த ஏனையோருலகத்திலும் திரிலோ கங்களிலும்எவ்விடத்துஞ்சென்றுங்காணாமல், குரவன் எங்கு உற்றான் என்னும் சங் கைகொள் மனத்தன் ஆகி - நமதாசிரியன் எங்குற்றானோவென்னும் ஐயங்கொண்ட

மனத்தனுகி, சதுமுகன் இருக்கை சார்ந்தான் - நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமனுடைய உலகத்தையடைந்தான். (௬)

அருவினனங்குங்காணுன்றிசைமுகற்றொழுதுதாழ்ந்து
பரவிமுன்பட்டவெல்லாம்பகர்ந்தனன்பகரக்கேட்டுக்
குரவனையிகழ்ந்தபாவங்கொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிச்சூழ்ந்துமலர்மகனிதனைச்சொன்னுன்.

(இ-ள்.) அங்கும் அருவினன் காணுன்-அவ்விடத்துந்தேடிக்காணுமையால், திசைமுகன் தாழ்ந்து தொழுது பரவி முன்பட்ட எல்லாம் பகர்ந்தனன்-பிரமனைவணங்கித் தொழுதுதுதித்து முன்னடந்தனவற்றை எல்லாம சிறிதும் வழுவாதுசொல்லினுன், பகர மலர் மகன் கேட்டு - அவன சொல்லப் பிரமன்கேட்டு, குரவனை இகழ்ந்த பாவம் கொழுந்து பட்டு அருந்தும் செவ்வி வருவது நோக்கி - ஆசிரியனை அவமதித்த பாவங் கொழுந்துவிட்டோங்கி அத்தேவேந்திரனைத் தனது வயிற்றிலெரடுக்குங்காலம்வருதலையறிந்து, சூழ்ந்து இதனை சொன்னுன் - ஆலோசித்து இந்தவார்த்தையைச்சொல்லத்தொடங்கினுன். (௭)

அனையதொல்குரவற்காணுமளவுநீதுவட்டாவீன்ற
தனையன்முசசென்னியுள்ளான்றனவர்குலத்தில்வந்தும்
வினையினுலறிவின்மேலான்விசசுவவுருவனென்னு
மினையனைக்குருவாக்கோடியென்னலுமதற்குநேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) நீ அனைய தொல் குரவன் காணும் அளவும்-நீ அந்தத் தொன்றுதொட்டுள்ள ஆசிரியனைக்காணுங்காறும், துவட்டா ஈன்ற தனையன் முச்சென்னி உள்ளான் தானவர் குலத்தில் வந்தும் வினையினுல் அறிவால் மேலான் - துவட்டாஎன்பவன்பெற்ற புத்திரன் மூன்றுதலையுள்ளவன் இவன் அசுரகுலத்திற்பிறந்துஞ்செய்கையினுலும் அறிவினுலும் மேம்பட்டவன், விச்சுவ உருவன் என்னும் இனையனை குருவாக கோடி என்னலும் - விச்சுவ உருவனென்னு மியற்பெயரையுடைய இவனைக் குருவாகவைத்துக்கொள்வாய் என்று சொல்ல, அதன் கு நேர்ந்தான் - அநத வார்த்தைக்குடன்பட்டு.

நேர்ந்தான் வினைமுற்று எச்சமாய்நின்றது. (௮)

அழலவிர்ந்தனையசெங்கேழடுக்கிதழ்முளரிவாழ்க்கைத்
தொழுதகுசெம்மறன்னைத்தொழுதுமீண்டகன்றுநீங்கா
விழைதகுகாதல்கூரவிச்சுவவுருவன்றன்னை
வழிபடுகுருவாக்கொண்டான்மலர்மகன்சூழ்ச்சிதேருன்.

(இ-ள்.) அழல் அவிர்ந்தால் அனைய செம் கேழ் அடுக்கு இதழ் முளரிவாழ்க்கை தொழுதகு செம்மல் தன்னை - நெருப்புவிளங்கினுலொத்த செந்நிறத்தையுடைய அடுக்குவாய்ந்த இதழ்களையுடைய தாமரையில்வாழும் வாழ்க்கையையுடைய யாவரும் வணங்கும்பிரமனை, மீண்டு தொழுது அகன்று நீங்கா-மீளவுந்தொழுதுநீங்கி, மலர் மகன்சூழ்ச்சிதேருன்-அப்பிரமன் ஆலோசனையையுணராமல், விழைதகு காதல் கூர-விரும்பத்தக்க ஆசைமிக்கூர, விச்சுவ வுருவன் தன்னை வழிபடு குருவா கொண்டான் - அவ்விச்சுவவுருவனை வழிபட்டொழுகும் ஆசிரியனுகக்கொண்டான். (௯)

கைதவக்குரவன்மாயங்கருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடிகளென்னத்தேவர்கட்காக்கங்கூறி
வெய்தழல்வளர்ப்பானுள்ளம்வேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முய்திறநினைந்துவேட்டான்றனக்குமேலுறுவதோரான்.

(இ-ள்.) கைதவம் குரவன் மாயம் கருதிலன் - வஞ்சனையையுடைய ஆசிரியனாகிய அவ்விச்சுவவுருவனுடைய கெட்டவெண்ணத்தையுணராமல், அடிகள் வேள்வி ஒன்று செய்திடல் என்ன - சுவாமிகளே ஒருயாகஞ் செய்க வென்று தேவேந்திரன் இரக்க, தேவர்கட்கு ஆக்கம் கூறி வெய்தழல் வளர்ப்பான் - (அதற்குடன்பட்டு) தேவர்களுக்குச் செல்வமுண்டாகுக என்று வாக்காற்சொல்லி வெவ்வியவேள்வித் தீயை வளர்ப்பவன், உள்ளம் வேறுபட்டு தனக்கு மேல் உறுவது ஓரான்- மனந்திரிந்து தனக்கு இனிவருங்கெடுதியை உணராமல், அவுணர்க்கு எல்லாம் உய்திறன் நினைந்து வேட்டான் - அசுரர்களுக்கெல்லாம் பிழைக்குந்திறம் உண்டாகுக என்று மனத்தாற் சிந்தித்துச்செய்தான.

செய்திடல் அல்விகுதிவியங்கோட்பொருட்டு "மக்கட்பதடியெனல்" என்பதனுலுணர்க. (௬௦)

வாக்கினுன்மனத்தால்வேறாய்மகஞ்செய்வான்செயலையாக்கை
நோக்கினுனோதிதன்னுனோக்கினுன்குலிசவேலாற்
றாக்கினுன்றலைகண்மூன்றுந்தனிதனிப்பறவையாகப்
போக்கினுனலகைவாயிற்புகட்டினுன்புலவுசோரி.

(இ-ள்.) வாக்கினுல் வேறாய் மனத்தால வேறாய் மகம் செய்வான் செயலை- வாக்கினுல் வேறுபட்டும மனத்தால் வேறுபட்டும் வேள்விசெய்யும் விச்சுவவுருவனுடைய செய்கையை, யாக்கை நோக்கினுன் ஓதி தனனுல் நோக்கினுன் குலிசவேலால் தாக்கினுன் - சரீரததில் கண்களையுடைய தேவேந்திரன் ஞானப்பார்வையால்பார்த்து வச்சிராயுதத்தால் சிதைததான், தலைகள் மூனறும் தனி தனி பறவையாக போக்கினுன் - மூனறுதலைகளுந் தனிததனியே யொவவொரு பறவைகளாகப்போக்கி, புலவு சோரி அலகை வாயில் புகட்டினுன் - ஊனிற்பொருந்திய உதிரத்தைப் பேய்களின் வாய்களில் நிறைவித்தான்.

தன்பன்னியைக் கரவிற்புணர்நத பிழைத்த தேவேந்திரனுக்குத் தனது சாபத்தால் உடலில் நேரிட்ட குறிகளைத் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் ஆயிரங் கண்களாகக் கௌதமமுனிவன் அருளினுன் என்பதைக் கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் அகலிகைப்படலததில்.

"அந்தவிந்திரனைக்கண்டவமரர்கள்பிரமன்முன்னு
வந்துகோதமனைவேண்டமற்றவைதவிர்த்துமாறுச்
சிந்தையின்முனிவுதீர்ந்துசிறந்தவாயிரங்கண்ணுக்கத்
தந்தமதுலகுபுக்கார்தையலுங்கிடந்தாள்கல்லாய்."

எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க.

சோமபானஞ்செய்கின்றமுகம்-காடையாகவும், சுராபானஞ்செய்கின்றமுகம்-வல்லிக்குருவியாகவும் அன்னபானஞ்செய்கின்றமுகம்-சிச்சிலியாகவும் பறந்தன எனவிங்ஙன் முதனூலாகிய ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில்,

"[illegible]
[illegible]"

ஸஞ்சிந்த்ய மந்த்ரயாமாஸ ஜாயதே தஸ்ய நிஷ்க்ருதிம்॥
வநவம்ஸீஷு நாரீஷு ஜலேஷு க்ஷிதிவ்ருக்ஷயோ:”

எனவரும் சுலோகத்தாலுணர்க.

வாக்கினால் வேறுபடுதலாவது-தேவர்களுக்கு ஆக்கங்கூறல். மனத்தால் வேறுபடுதலாவது - அசுரர்கள் ஆக்கமாகச்சிந்தித்தல். ஆக்கமாவது-விருத்தி என்னும் வடசொல்லுக்குத் தமிழில்வரத பிரதிபதம். நீக்கினன், போக்கினன் வினைமுற்றுகள் எச்சமாயின. (கக)

தெற்றெனப்பிரமபாவஞ்சீறிவந்தமராவேந்தைப்
பற்றலுமதனைத்தீர்ப்பான்பண்ணவர்மரமேன்மண்மேற்
பொற்றொடியார்மேனீர்மேல்வேண்டினர்புகுத்தலோடு
மற்றவரிஃதியாந்தீர்க்குமவண்ணம்யாதென்னவிண்ணோர்

(இ-ள்.) பிரமபாவம் சீறிவந்து அமரர் வேந்தை தெற்றென பற்றலும் - பிரமகத்திகோபித்துவந்து தேவேந்திரனைவிரைந்துபற்றுதலால், அதனை தீர்ப்பான் வேண்டினர் பண்ணவர்-அப்பிரமகத்தியைததீர்க்க விரும்பியதேவர்கள், மரமேல் மண்மேல் பொன் தொடியார் மேல் நீர்மேல் புகுத்தலோடும்—மரத்தினிடத்தும மண்ணினிடத்தும் பெண்களினிடத்தும்நீரினிடத்தும்(அப்பிரமகத்தியைக்)கூறுசெய்துசெலுத்த, அவர் இஃது யாம் தீர்க்கும் வண்ணம் யாது என்ன - அவர்கள் இப்பிரமகத்தியைப்போக்கும் வகை எவ்வாறென்றுவினவ, விண்ணோர்-தேவர்கள.

மரம், மண், பெண்கள், நீர் என அஃறிணையையும், உயர்திணையையும் விரவிச்சிறப்பினால் இவர் என உயர்திணை முடிபுதந்து கூறியது திணைவழுவமைதி. (கஉ)

அப்பிடைநுரையாய்மண்ணிலருவருப்புவராயம்பொற்
செப்பிளங்கொங்கையார்பாற்றீண்டுதற்கரியபூப்பாய்க்
கப்பிணர்மரத்திற்காலும்பயினதாய்க்கழிகவென்று
ரிப்பழிசுமந்தவெங்கட்கென்னலமென்றார்பின்னும்.

(இ-ள்.) அப்பு இடை நுரையாய - நீரினிடத்தில் நுரையாகியும், மண்ணில் அருவருப்பு உவராய் - மண்ணினிடததில் அருவருப்பையுடைய உவராகியும், அம் பொன் செப்பு இளம் கொங்கையார் பால் தீண்டு தற்கு அரிய பூப்பு ஆய்—அழகிய பொன்னாலாகிய கரண்டகச்செப்பையொத்த இளமைதங்கிய தனங்களையுடையபெண்களிடத்தது தீண்டவொண்ணாத பூப்பாகியும், கப்பு இணர் மரத்தில் காலும் பயின் ஆய் கழிக என்றார் - கிளைகளையும் பூங்கொத்துகளையும உடையமரங்களில் கசிந்தொழுகும் பிசினியாகியும் அப்பிரமகத்தி கழியக்கடவன என்றார்கள், பின்னும் இப்பழி சுமந்த எங்கட்கு என் நலம் என்றார் - மீளவும் இந்தப் பிரமகத்தியைத்தாங்கிய எங்களுக்குப்பயன் யாது பயனென்று வினவினார்கள.

அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. (கங)

வேறு,

கருவின்மாதர்கருவுயிர்க்குமளவுமுறையாற்கணவற்சேரன்
மருவிலாழ்கமண்ணகழ்ந்தகுழியுமதனால்வடுவொழிக
பொருவினீருமிறைதோறுமூறிப்பொலிகமரங்குறைபட்
டொருவினாலுந்தழைகவெனவொழியாகவலுமுதவினார்

(இ-ள்.) கருவின் மாதர் கரு உயிர்க்கும் அளவும் முறையால் கணவர் தோள் மருவி வாழ்க என - கருப்பமுள்ள பெண்கள் அக்கருப்பம் பெறுமளவும் முறைப்படி தத்தமது கணவர்களுடைய புயங்களைச் சேர்ந்து வாழக்கடவர் என்றும், மண் அகழ்ந்த குழியும் அதனால் வடு ஒழிக என - மண்ணைத்தோண்டியகுழியும் அம்மண்ணாலே அவ்வடுவொழியக் கடவது என்றும், பொருவில் நீரும் இறைதோறும் ஊறி பொலிக என - ஒப்பில்லாத நீரும் இறைக்குந்தோறும் ஊற்றெடுத்து விளங்கக் கடவதென்றும், மரம் குறைபட்டு ஒருவினும் தழைக என - (வாளால்) மரங்கள் வெட்டப்படினுந் தழையக்கடவதென்றும், ஒழியா நலனும் உதவினார் - என்றும் நீங்காதபலனையும் அருளிச்செய்தார்கள். (கச)

மாசிற்கழிந்தமணியேபோல்வந்தபழிதீர்ந்திந்திரனுந்
தேசிற்றிகழத்துவட்டாதன்செல்வன்றன்னைத்தேவர்பிரான்
வீசிக்குலிசத்துயிருண்டவிழுமங்கேட்டுவெகுண்டுயிர்த்துக்
கூசிபபழிகோள்கருதியொருகொடியவேள்விகடிதமைத்தான்.

(இ-ள்.) மாசு இல் கழிந்த மணியே போல் வந்த பழிதீர்ந்து இந்திரனும் தேசில் திகழ-(சாணைபிடித்தலால்)மாசினின்றுநீங்கியஇரத்தினம்போலப்(பெண்கள் முதலியோர்க்குப் பகுத்துத்தந்ததால்) நேரிட்ட பிரமகத்தியினின்றுநீங்கித்தேவேந்திரனும் ஒளிபெற்று விளங்க, துவட்டா தன் செல்வன் தனனை தேவர் பிரான் வீசி குலிசத்து உயிர் உண்ட விழுமம் கேட்டு - துவட்டா என்பவன் தன்புத்திரனாகிய விச்சுவவுருவனைத் தேவேந்திரன் ஏச்சி வச்சிராயுதத்தால் அவனுயிரைப்பருகிய துன்பச்செய்தியைக்கேட்டு,வெகுண்டு உயிர்த்து கூசி-கோபித்துப் பெருமூச்செறிந்து மனங்கூசி, பழி கோள் கருதி ஒரு கொடிய வேள்வி கடிது அமைத்தான் - பழிக்குப்பழிவாங்கவெண்ணி ஒருகொடியயாகத்தை விரைந்து செய்தான். (கரு)

அந்தக்குண்டத்தெரிசிகைபோலழலுங்குஞ்சியண்டமுக
டுந்தக்கொடியதூமம்போலுயிர்த்துச்செங்கண்சினச்செந்தீச்
சிந்தப்பிறைவாளெயிறதுக்கித்திசைவான்செவிடுபடநகைத்து
வந்தக்கொடியவிடம்போலவெழுந்தானொருவாண்மறவீரன்.

(இ-ள்.) அந்த குண்டத்து எரிசிகைபோல் அழலும் குஞ்சி அண்டமுகடுந்த-அந்தயாககுண்டத்தில் திக்கொழுந்துபோலச்செந்நிறம்பெற்றுவிளங்குஞ் சிகையானது அண்டத்தினுச்சியிற்றாக்க, கொடிய தூமம் போல் உயிர்த்து-கொடிய புகைபோலப் பெருமூச்செறிந்து, செம கண் சினம் செம் தீ சிந்த-சிவந்த கண்கள் கோபாக்கினியைவீச, பிறை வாள் எயிறு அதுக்கி - மூன்றாம்பிறைபோலவளைந்த வொள்ளியபற்களை அதுக்கி, திசை வான் செவிடு பட நகைத்து - எட்டுத் திக்கும் விண்ணுலகமும் செவிடுபடும்படி அட்டகாசஞ்செய்து,வந்த அ கொடிய விடம்போல எழுந்தான் வாள் ஒரு மற வீரன்-கடலிற்றோன்றிய அந்தக்கொடியவிடம்போல வாளேந்திய ஒருமறவீரன் தோன்றினான்.

செம்மை-இரண்டனுள் முன்னது கோபக் குறிப்பின்மேலும் பின்னது செந்நிறத்தின்மேலும் நின்றன. வந்த-அகரவீறுதொகுத்தல். அகரச்சுட்டு மிகுதிமேல் நின்றது.

கலிவிருத்தம்.

வன்குவன்விருத்திரனென்பவாரழற்
றூன்குவன்கணைவிடுதூரனீண்டுகீண்

டோங்குவனோங்குதற்கொப்பவைகலும்
வீங்குவனறனிலார்வினையினென்பவே.

(இ-ள்.) ஈங்கு உவன் விருத்திரன் என்ப-இந்தயாகத்திற் றோன்றிய இவனை விருத்திராசுரன் என்று சொல்லுவார்கள், ஆர் அழல் தூங்கு வன் கணை விடு தூரம் வைகலும் நீண்டு நீண்டு ஓங்குவன் - நிறைந்த கோபாக்கினிநீங்காத வலியஅம்பினை விடுந் தூரமளவும் எக்காலும் நீண்டு நீண்டு உயர்வான், ஓங்குதற்கு ஒப்ப அறன் இலார் வினையின் வீங்குவன் என்ப-நீளுதற்குச் சமமாகத் தருமச்செயல்க ளில்லா தவர்கள் தேடும் பாவம்போலப் பருப்பான் என்றுசொல்லுவார்கள்.

உகரச்சுட்டு - அகர இகரச்சுட்டுகளுக்கு இடையதாதலால் இவன் என்றும் காஞ்சிப்புராணம் - சிறப்புப்பாயிரத்தில் - "ஒருமணத்தைச்சிதைவுசெய்துவல்வழக் கிட்டாட்கொண்டவுவனைக்கொண்டே" எனவருமிடத்து உகரச்சுட்டு அகரச்சுட் டின்மேனிற்பதுணர்க. ஆர் அரிய எனப் பொருள்கொண்டு நிணடுதற்கரிய எனினும் அமையும். (கஎ)

வீங்குடல்விருத்திரன்றன்னை விண்ணவ
ரேங்குறவருதுவட்டாவெனும்பெயர்த்
தீங்குறுமனத்தினேன்றேவாகோனுயிர்
வாங்குதிபொருதெனவரவிட்டானரோ.

(இ-ள்.) வீங்கு உடல் விருத்திரன் தன்னை - பருத்த வுடலையுடைய விருத்தி ராசுரனை, விண்ணவர் ஏங்குற வரு துவட்டா என்னும் பெயர் தீங்கு உறு மனத்தி னேன்-தேவர்கள் வருந்த வந்த துவட்டா வென்னும் பெயரையுடைய தீமைமிக்க மனத்தினையுடையவன்,பொருது தேவர் கோன் உயிர் வாங்குதி என வரவிட்டான்-போர்செய்து தேவேந்திரனுடைய உயிரைவாங்குவாய் என்று ஏவினான். (கஅ)

மதித்துணியெயிற்றினேன்வடவைபோற்சினைஇக்
கொதித்தெதிர்குறுகினேன்கொண்டலூர்தியு
மெதிர்த்தனன்களிற்றின்மேலிமயத்துச்சிமே
லுதித்ததோர்கருங்கதிரொக்குமென்னவே.

(இ-ள்.) துணி மதி எயிற்றினேன் வடவை போல் சினவி கொதித்து எதிர் குறுகினேன் - அர்த்தசந்திரனையொத்த வக்கிரதந்தங்களை யுடைய விருத்திராசுரன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கோபித்துப்பொங்கிப் போர்க்கு எதிரில்வந்தனன், கொண்டல் ஊர்தியும்-மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும், இமயத்து உச்சிமேல் உதித்தது ஓர் கரும் கதிர் ஒக்கும் என்ன - இமயமலையினுச்சியின்மேல் தோன்றிய ஒரு கருஞ்சூரியனை யொக்குமென்று சொல்ல, களிற்றின் மேல் எதிர்த்தனன்-வெள்ளையானையின்மேலேறிப் போரிலெதிர்த்தான்.

வடவாமுகம் - பெண்குதிரைமுகம்போலிருக்கும் ஊழித்தீ, அதுபின்மொழி கெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள்நின்றது. வீமசேனன் வீமன் என வருதல்கா ண்க. இதுபோல இந்திரகோபம் கோபம் எனவும் வரும், இது முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்து நிற்கும். இதனை வடநூலார் உத்தரபதலோப சமாசமென்பர். இமோற்பருவதத்தி னுச்சியில் ஓர் கருஞ்சூரியன் உதித்தாற் போலத் தேவேந்திரன் வெள்ளிய யானையின்மேல் வந்தானென்பது இல் பொருள் உவமையணி. சினவி என்னும் வினையெச்சம் சொல்லிசை நிறைத்தற்பொருட்டு அளபெடையில் விகாரப்பட்டு நின்றது. (கக)

அறத்தொடுபாவநேர்ந்தென்னவார்த்திரு
திறத்தருமூண்டமர்செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன்றருவன்மேற்குலிசவேலெடுத்
துறைத்திடவீசினனுடன்றுகள்வனும்.

(இ-ள்.) அறம் பாவம் நேர்ந்தால் என்ன ஆர்த்து இருதிறத்தரும் மூண்டு அமர் செய்ய-தருமமும் பாவமும் தம்முட்போர்செய்ய எதிர்ந்தாற்போல ஆரவாரஞ்செய்து அவ்விரண்டுதிறத்தினரும் கோபமூண்டுபோர்செய்ய, கல் சிறை குறைத்தவன் தருவன் மேல் குலிசவேல் எடுத்து உறைத்திட வீசினன்-(அவருள்) மலையினது சிறகுகளை அறுத்தவனாகிய தேவேந்திரன் விருத்திராசுரன்மேல் வச்சிராயுதத்தையெடுத்து உறைக்கும்படி வீசினான், கள்வனும் உடன்று - அவவசுரனுங் கோபித்து.

அத்து - வேண்டாவழிச்சாரியை. ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். (உ0)

இடித்தனன்கையிலோரிருபபுலக்கையைப்
பிடித்தனன்வரையெனப்பெயர்ந்துதீயெனத்
தடித்தனன்சசிமுலைசுவடுதோய்புயத்
தடித்தனனிந்திரனவசமாயினன்.

(இ-ள்.) இடித்தனன் கையில் ஓர் இருப்பு உலக்கையை பிடித்தனன் - ஆரவாரித்துக்கையில் ஒருஇருப்புலக்கையை ஏந்தி, வரை என பெயர்ந்து தீ என அடித்தனன்-மலையைப்போல அடிபெயர்ந்து தீயைப்போலக்கோபித்து, சசி முலை சுவடு தோய் புயத்து அடிததனன் - இந்திராணியின் முலைச்சுவடுபொருந்திய புயத்தின்மேல் அடித்தான், இநதிரன் அவசம் ஆயினன் - தேவேந்திரன் மூர்ச்சித்தான்.

இடித்தனன், பிடித்தனன், அடித்தனன், என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சமாய் அடித்தனன் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையை முறையே கொண்டன.

அண்டரேறனையவனவசமாறிப்பின்
கண்டகன்கைதவநினைந்திக்கள்வனேர்
மண்டமராற்றுவான்வலியிலோமெனப்
புண்டரீகத்தவனுலகிற்போயினன்.

(இ-ள்.) அண்டர் ஏறு அனையவன் அவசம் மாறி-தேவர்களுள் ஆண்சிங்கம் போன்றவனாகிய தேவேந்திரன் மூர்ச்சையினின்றுநீங்கி, பின் கணடகன் கைதவம் நினைந்து - பின்பு விருத்திராசுரனுடைய வஞ்சகத்தைத் தெரிந்து, இக் கள்வன் நேர் மண்டு அமர் ஆற்று வான் வலி இல் லோம் என - இக்கள்வனுக்கு நேர்நின்று நெருங்கிய போர் செய்ய வன்மையில்லோ மென்று கருதி, புண்டரீகத்தவன் உலகில் போயினன் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனுலகிற்சென்றான்.

தன்பரிசனமாகிய தேவரையும் உளப்படுத்தி வலியிலோம் என்றமையால் வழாநிலை. (உஉ)

தாழ்ந்துதான்படுதுயர்விளம்பத்தாமரை
வாழ்ந்தவன்வலாரியோடணைந்துமாமகள்
வீழ்ந்தமார்பினனடிவீழ்ந்துசெப்பமால்
சூழ்ந்துவானுடனைநோக்கிச்சொல்லுவான்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்து தான் படுதுயர் விளம்ப - வணங்கித் தான் விருத்திராசுரனால் படுந்துன்பத்தை எடுத்துச்சொல்ல, தாமரை வாழ்ந்தவன் வலாரியோடு அ

செடிகொள்காரிருளுடலவுணர்த்தேய்த்தெமர்
குடியெல்லாம்புரப்பதோர்கொள்கைத்தாயது.

(இ-ள்.) அடிகள் நீர் மறுத்தது ஒன்று - சுவாமிகளே நீர் தடை செய்யாமல் கொடுக்கும்பொருள் ஒன்று (உங்களிடத்துள்ளது) அதனைவேண்டி இம்முடிகொள் வானவரொடு முநதினேன - அப்பொருளைவிரும்பி இந்தக்கிரீடத்தைத்தரித்த தேவர்களோடு இங்குவந்தேன், அது-அப்பொருள், செடி கொள் கார் இருள் உடல் அவுணர் தேய்த்து - முடைநாற்றம்வீசும் கரிய இருள்போன்ற சரீரத்தையுடைய அசுரர்களையெல்லாம வேரோடழித்தது, எமர் குடி எலாம புரப்பது ஓர் கொள்கைத்து ஆயது-எம்முடையவர் குடிகளை எல்லாம் பாதுகாக்கும் ஓர்கொள்கையை யுள்ளது.

யாதெனினினையதுன்யாக்கையுள்ளதென்
றோதலும்யாவையுமுணர்ந்தமாதவ
னாதவற்கண்டதாமரையினனைனப்
போதலர்ந்தின்னனபுகல்வதாயினன்.

(இ-ள்.) இனையது யாது எனின-இத்தன்மையுள்ள பொருள் யாதென்றால், உன் யாக்கை உள்ளது என்று ஓதலும - உனசரீரத்தில் உள்ளதென்றுகூறவும், யாவையும உணர்நத மாதவன்-(திரிகாலங்களில் நிகழும்) எல்லாவற்றையும ஞானநோக்கினால் அறிநத ததிசிமுனிவர், ஆதவன கண்ட தாமரையின் - சூரியனைக்கண்ட தாமரையைப்போல, ஆனனம் போது அலர்நது இன்னன புகலவது ஆயினான்-முகமலர்ச்சிகொண்டு இத்தன்மையனவற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினான்.

திரிகாலங்களினு நிகழவனவற்றை அப்போதப்போதே விரைநதுணருந்தன்மையராதலின உணருமெனனுது உணாநத என்றார். இது விரைவுபற்றிவநத காலவழுவமைதி. (நூக)

நாய்நமதெனநரிநமதெனப்பிதா
தாய்நமதெனநமன்றனதெனபபிணி
பேய்நமதெனமனமதிக்குமபெற்றிபோ
லாயநமதெனப்படும்யாக்கையாரதே.

(இ-ள்.) நாய் நமது என - நாய நமமுடையதெனவும், நரி நமது என - நரி நம்முடையதெனவும், பிதா தாய நமது என - தகப்பனும தாயும் நம்முடையதெனவும், நமன் தனது என-இயமன் தனனுடையதெனவும, பிணி பேய் நமது என - பிணியும் பேயும நம்முடைய தெனவும், மன மதிக்கும பெற்றி போல் ஆய் - மனத்திற் கருதுந்தனமைபோலாகி, நமது எனப்படும் யாக்கை யாரது-நாமும் நம்முடையதென்று கருதப்படுஞ்சரீரம் யாவர்க்கு உரியது. (உரியது அன்றென்றபடி.)

விடம்பயிலெயிற்றரவுரியும்வீறுழை
குடம்பையுநானெனுங்கொள்கைத்தேகொலா
நடம்பயில்கூத்தரினடிக்குமைவர்வா
முடம்பையும்யானெனவுரைக்கற்பாலதோ.

(இ-ள்.) நடம் பயில் கூத்தரின் - ஆடுகின்ற கூத்தர்களைப்போல, நடிக்கும் ஐவர் வாழ் உடம்பையும் யான் என உரைக்கற்பாலது - விடயங்களிற்சென்று நடிக்கும் பஞ்சேந்திரியங்கள் வாழாநின்ற சரீரத்தையும் யானென்று உயிர்சொல்லுந் தன்மையது, விடம் பயில் எயிற்று அரவு உரியும் - விஷம்பொருந்திய பற்களையு

டைய சர்ப்பந் தனதுதோலையும், வீறுழை குடம்பையும் - பழி தாள் துறையுங் கூ
ட்டினையும், நான் என்னும் கொள்கைத்தே ஆம் - நானென்று தனித்தனிச் சொல்
லும் கொள்கையையுடையதேயாம்.

சர்ப்பம உரியாகாததுபோலவும், பறவை தானுறையுங் கூடாகாததுபோல
வும், உயிர் தானிருக்கும் உடம்பு தானாகாதென்பது கருத்து. "பாணன்பறையன்
கடம்பன் துடியன் என்-றநநான்கல்லது குடியுமில்லை" பாணன்குடி, பறையன்கு
டி, கடம்பன்குடி, துடியன்குடி என்று அந்நான்கன்றியெனவழாநிலையாகப்பொ
ருள்கொளளுதல்போல அரவு உரி நான் என்னுங் கொள்கைத்தெனவும், வீகுடம்பை
நானென்னுங் கொள்கைததெனவும் வழாநிலையாகப் பொருள்கொள்க. ஐவர் என
னுந தொகைச்சொல் உடம்புஎனனுங் குறிபபால் பஞ்சேநதிரியத்தின்மேல்நின்றது.

நடுத்தயாவிலார்தமைநலியததுன்பநோ
யடுத்தயாவருந்திருவடையயாககையைக்
கொடுத்தயாவறம்புகழகொள்வனேயெனி
னெடுத்தயாக்கையின்பயனிதனின்யாவதே.

(இ-ள்.) ஐயா - தேவேந்திரனே, நடு தயா இலார் தம்மை நலிய - நடுநி
லையுங கருணையுஞ சிறிதுமில்லாதஅசுரர்கள் தம்மைவருததுதலால், துன்பம் நோய்
அடுத்த யாவரும் திருவடைய - துன்பநோயைப பொருநதிய தேவர்களெல்லோ
ருஞ் செல்வமடைய, யாககை கொடுத்து அறம் புகழ் கொள் வனே எனில்-எ
னசரீரத்தைக் கொடுத்தது தருமததையுங கீர்த்தியையுங கொள்வனேயானால், எடு
தத யாக்கையின் பயன இதனின் யாவது - நானெடுத்த சரீரததால் ஆகியபயன் இ
தைப்பார்க்கிலும் வேறு யாதுளது.

ஈகையால்வரும் பயன்கள அறமும் புகழுமாதலால் அறம்புகழென்றார். புக
ழுடம்பு பெறுவேனாயின் பூதவுடம்பால பயனில்லை எனபார். கொள்வனேல் எடுத்
தயாக்கையின்பயன இதனினயாவதே எனக கூறினார். யாவது- வகரமெய் தோன்
றல் விகாரம. அரும்புகழ எனப் பாடங்கூறி, பெறுதற்கரிய புகழ எனப்பொருள்
கூறுதலும ஒன்று. (௧௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

என்றனன்கரணமொன்றியெழுகருத்தறிவையீர்ப்ப
நின்றனன்பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்கீண்டு
சென்றனன்விமானமேறிசசேர்ந்தனனுலகைநோன்பால்
வென்றவன்றுறக்கம்புககுவீற்றினிதிருநதானம்மா.

(இ-ள்.) என்றனன் - என்றுகூறி, உலகை நோன்பால் வென்றவன் - பாசத்
தைச் சிவயோகத்தால் வென்ற ததீசிமுனிவர், கரணம் ஒன்றி எழுகருத்து அறி
வையீர்ப்ப நின்றனன்-அந்தக்கரணஙகள் ஒன்றுபட்டு அந்நிலையில்நானென்று எழும்
போதவிருத்தி மெயயறிவைபற்ற னைசெலலச் சிவயோகங்கூடி, பிரமநாடி நெ
றிகொடு கபாலம் கீண்டு சென்றனன்-பிரமநாடியின் வழிக்கொண்டு கபாலத்தைக்
கிழித்துப்போய், விமானம் ஏறி சுவர்க்கம புக்கு சேர்ந்தனன்-விமானமேறிச்சிவ
லோகஞ்சென்று சேர்ந்து, இனிது வீற்றிருந்தான் - இடையூறின்றி வீற்றிருந்தான்.

தேகேந்திரிய பிராணாந்தக்கரணங்கள் ஒருப்பட்ட அவதாரத்திலும் வா
சனைபற்றிச் சுட்டுணர்வினதா யெழும் உள்ளமானது அருட்பணிமிகுதியால் திருவ
டிஞானத்தைப்பற்றி நிற்பதுண்மையால் - கரணமொன்றியெழுகருத்தறிவையீர்ப்ப
நின்றனன் எனவும், கலாபேதரூபங்களிற் பயின்று ஆதாரயோகத்தைக் கடந்தும்
நிராதாரயோகத்தைக் கூடிக் கழன்றும் மீதானத்தெய்தலால் - பிரமநாடி நெறி

கொடு கபால[illegible]னவும், ஞானயோகத்தால் சிவபோகத்துய்த்தற்கண்வேறு காத இன்பத்தாழ்ந்து இருந்தபடியேயிருத்தல் கூடுதலால் துறக்கம் புக்குவீற்றினி திருந்தான் என்வுங் கூறினர். பிரமநாடி என்றது-பிரமரந்திரத்தின் சம்பந்தமாயுள்ள [illegible]முனைநாடி. சூதசங்கிதை - ஞானயோககாண்டம் - நாடிசக்கரநிலையுரைத்த அத்தியாயத்தில் “ கோணபடுநலஞ்சேர் சுழிமுனைநாடி கோதறுமந்த நாடியையே, தென்பொலிபிரமநாடி யென்றுரைப்பர்” எனவருஞ் செய்யுளானுணர்க. (௬௫)

அம்முனிவள்ளலீந்தவடுபடை முதுகந்தண்டை
தெமமுனையடுபோர்சாய்க்குந்திறல்கெழுகுலிசஞசெய்து
கம்மியப்புலவனாக்கநகனாந்துகைகொடுப்பவாங்கி
மைம்முகிலூர்தியேந்திமினவிடு மழைபோனின்றான்.

(இ-ள்.) வள்ளல் அம்முனி ஈந்த அடுபடை முதுகந் தண்டை-இல்லையென்னது கொடுக்குந் தன்மையையுடைய அந்த ததீசிமுனிவர்கொடுத்த கொல்லுதற்குரிய ஆயுதங்கள் திரண்ட முதுகந்தண்டெலும்பினை, செவ முனை அடுபோர் சாய்க்கும திறல்கெழு குலிசம் செய்து-பகைவர்முனையும் கொலலுதற்குரிய போரைப் பின்னிடச்செய்யும் வெற்றிமிக்க வச்சிராயுதஞசெய்து, கம்மியப் புலவன் ஆக்கம் கனாந்து கை கொடுப்பவாங்கி-தேவதச்சன வெற்றிதரக்கடவதென்று சொல்லிக் கையிற்கொக்க வாங்கி, மை முகில் ஊர்தி ஏந்தி மின விடு மழை போல நின்றான்-கரிய மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரன் (அவ்வச்சிராயுததைதை) ஏந்தி மினவீசும் மேகமபோல் நின்றான்.

கரியநிறமுடையவனாதலால் தேவேந்திரன்மேகமாகவும், வச்சிராயுதம்மின்னலாகவுங்கொண்டு கூட்டி ஒபபுமைக்கூட்ட வுவமையணியாகக் கொளக. தெவ்-என்னும் நிலைமொழியீறறு வகரமெய வருமொழிமுதல மகரமாகத்திரிதல். தொல்காப்பியம எழுத்ததிகாரம் புளளிமயஙகியலில “ ஏனைவகரநதொழிறபெயரியற்றே ” என்னுஞ் சூத்திரவுரையிற காணக. (௬௬)

மறுத்தவாவஞசப்போரால்வஞ்சித்துவென்றுபோன
கறுத்தவாளவுணறகொலவானகடும்பரிநெடுநதோநீழல
வெறுத்தமாலயானைமளளாவேலைபுகவெழுநதுகுன்ற
மறுத்தவானவர்கோனந்தவவுணாகோமகனைசசூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மறு தவா வஞ்சம் போரால் வஞ்சித்து வென்று போன கறுத்த வாள் அவுணன் கொல்வான் - குற்றததினின்று நீங்காத வஞ்சததையுடைய போரினால் வஞ்சனைசெய்து வென்றுபோன கோபததையுடைய வாளையேநதிய விருத்திராசுரனைக்கொல்ல, குன்றம் அறுதத வானவா கோன் - மலைகளி னிறகை யறுதத தேவர்களுக்கு அரசனாகிய தேவேநதிரன, கடும் பரி நெடும் தோ நீழல் வெறுத்த மால் யானை மளளர் வேலை புக்கு எழுந்து - கடுநடையையுடைய குதிரைகள கட்டிய தேர்களும் தமது தேகநிழலைக கோபிக்கும மதமயக்கங்கொண்ட யானைகளும காலாள்களுமாகிய நால்வகையாகிய சேனைசமுத்திரம் தன்னைப் புடைசூழ்ந்துவரச் சென்று, அந்த அவுணர் கோ மகனை சூழ்ந்தான் - அநத அசுரர்கள்தலைவனை முற்றுகைசெய்தான். (௬௭)

வானவர்சேனைமூண்டுவளைத்தலும்வடவைசெந்தீ
யானதுவரையிறேங்கியழன்றுருத்தெழுந்தாலென்னத்
தானவர்கோனுமானந்தலைக்கொளவெழுந்துபொங்கிச்
சேனையுந்தானுமூண்டுசீறிநின்றடுபோர்செய்வான்.

(இ-ள்.) வானவர் சேனை மூண்டு வளைத்தலும் - தேவ சேனை கோபமூண்டு முற்றுகைசெய்ய, வடவை செந்தீ ஆனது வரையின் ஓங்கி அழன்று உருத்து எழுந்தால் என்ன - வடவாமுகாக்கினிமலையைப்போல வோங்கிக் கொதித்துக்கோபித்து எழுந்தாற்போல, தானவர் கோனும் மானம் தலை கொள எழுந்து ஓங்கி - அசுரர்கள் தலைவனாகிய அவ்விருத்திராசுரனும் மானமீதூரப் போர்க்கெழுந்து கொதித்து, தானும் சேனையு மூண்டு சீறி நின்று அடுபோர் செய் வான் - தானும்சேனையுங் கோபமூண்டு சீறிப் போரசெய்யத் தொடங்கினான்.

சீறிநின்று-நின்று கட்டுரைச்சுவைப்பொருள்பட நின்ற இடைச்சொல். தானும் - சேனையும் எனத்திணைவிரவிச் சிறப்பினால் செய்வான் என உயர்திணையொருமை முடிபேறறுசிறறலால் திணைவழுவமைதி. அடுபோர் கொலைத்தொழிற்குரிய போர். ஒருசொல். (கஅ)

அடுத்தனரிடியேறென்னவார்த்தனராக்கங்கூறி
யெடுத்தனர்கையிறசாபமெறிந்தனர்சிறுநாணோசை
தொடுததனர்மீளிவாளிதூர்த்தனர்குந்தநேமி
விடுந்தனர்வானோர்சேனைவீரர்மேலவுணவீரர்.

(இ-ள்.) அவுணர்வீரர் வானோர் சேனை வீரர் மேல் அடுத்தனர் - அசுரவீரர்கள் தேவர்சேனை வீரர்மேல் அடுததது, இடி ஏறு என்ன ஆர்த்தனர் ஆக்கம் கூறி சாபம கையில் எடுததனர் - இடியேறறைப்போல ஆரவாரஞ்செய்து வெற்றியுண்டாகவெனக்கூறி வில்லைக் கையிலேந்தி, சிறு நாண் ஓசை எறிந்தனர் - சிறியகுணத்தொனியுண்டாக நாணெறிநது, மீளி வாளி தொடுத்தனர் தூர்த்தனர் - பலம்பொருந்திய பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து தூர்த்தார்கள், குந்தம் நேமி விடுத்தனர்-(அவருள்) சிலர் கைவேலையும சககராயுததனையும எறிந்தார்கள்.

அடுத்தனர், ஆர்ததனர், எடுந்தனர், எறிந்தனர், தொடுத்தனர் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சமாய் ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு தூர்த்தனர் என்னும் வினைமுற்றின முதனிலையைக்கொண்டன. அவுணவீரர் "சிலவிகாரமாமுயர்திணை" என்றவிதியால் ஈறுகெட்டுநினறது. (ககூ)

கிட்டினர்கடகக்கையாற்கிளர்வரையனையதிண்டோள்
கொட்டினர்சாரிமாறிக்குதித்தனர்பலகைநீட்டி
முட்டினரண்டம்விள்ளமுழங்கினர்வடிவாளோச்சி
வெட்டினரவுணச்சேனைவீரரைவானவீரர்.

(இ-ள்.) அவுணச்சேனை வீரரை வானவீரர் கிட்டினர்-அசுரசேனைவீரர்களைத் தேவசேனைவீரர்களநெருங்கி, கடகம் கையால் கிளர்வரை அனைய திண் தோள் கொட்டினா-கடகமணிநதகைகளாலவிளங்கு மலைகளையொத்த திண்ணியபுயங்களைத்தட்டினார்கள, சாரிமாறி குதிததனர்-வலசாரி யிடசாரியாகமாறி (அவருள்) சிலர் குதித்தார்கள், பலகை நீட்டி முட்டினர்-அவர்கேடகஙகளோடு தமது கேடகங்கள் தாக்க நீட்டிச் சிலர் மோதினார்கள், அண்டம் விள்ள முழங்கினர் - அண்டமுகடு பிளவுபடச் சிலர் ஆரவாரஞ்செய்தார்கள், வடிவாள் ஓச்சி வெட்டினர் - வடித்த வாளையோச்சிச் சிலர் வெட்டினார்கள். (உ0)

வீழ்ந்தனர்தோளுந்தாளும்விண்டனர்சோரிவெள்ளத்
தாழ்ந்தனர்போருந்தாருமகன்றனரகன்றமார்பம்

போழ்ந்தனர்சிரங்களெங்கும்புரண்டனர்கூற்றார்புக்கு
வாழ்ந்தனரடுபோராற்றிவஞ்சகன்சேனைமள்ளர்.

(இ-ள்.) வஞ்சகன் சேனைமள்ளர் - விருத்திராசுரனுடைய சேனைவீரர்கள், அடுபோர் ஆற்றி தோளும் தாளும் வீழ்ந்தனர் - போர்செய்து புயங்களுங் கால்களும் அறுபட்டார்கள், சோரி விண்டனர் - சிலர் உதிரஞ்சொரிந்தார்கள், வெள்ளத்து ஆழ்ந்தனர் - அவ்வுதிரவெள்ளத்தில் சிலர் அழுந்தினார்கள், போரும் தாரும் அகன்றனர் - போரினின்றும் வெற்றிமாலையினின்றுஞ் சிலர் நீங்கினார்கள், அகனற மார்பம் போழ்ந்தனர் - சிலர் பரந்தமார்பு பிளக்கப்பட்டார்கள், எங்கும் சிரங்கள் புரண்டனர் - எவ்விடத்துந் தலைகள் புரளப்பட்டார்கள், கூற்று ஊர் புக்கு வாழ்ந்தனர் - பலர் யமபுரத்தில் குடியேறி வாழ்ந்தார்கள்.

தோளும் தாளும் வீழ்ந்தனர், சோரிவிண்டனர் உயர்திணையோடு அஃறிணைச்சினைப்பெயர்களைக்கூட்டி உயர்திணைமுடிபுகொடுத்தல் திணைவழுவமைதி. (௬௧)

தாளொடுகழலுமற்றார்தலையொடுமுடியுமற்றார்
தோளொடுவீரமற்றார்தும்பையோடமருமற்றார்
வாளொடுகரமுமற்றார்மார்பொடுகவசமற்றார்
கோளொடுமாண்மையற்றார்குறைபடக்குறையாமெய்யார்.

(இ-ள்.) குறைபட குறையா மெய்யர்- (ஆயுதங்களால்) சிதைவுபடினுஞ் சிதைவுபடாத சரீரத்தையுடையதேவர் சேனைவீரருட்சிலர், தாளும் கழலும் அற்றார்- (அசுரசேனைவீரர்களால்) காலும் வீரகண்டையும் அறுபட்டார்கள், தலையும் முடியும் அற்றார்-சிலர் தலையும்கிரீடமும்அறுபட்டார்கள்,தோளும் வீரமும் அற்றார்-சிலர் புயமும் வீரமும் நீங்கினார்கள், தும்பையும் அமரும் அற்றார் - சிலர் தும்பைமாலையும் போரும் நீங்கினார்கள், வாளும் கரமும் அற்றார் - சிலர்பிடித்த வாள்களுங் கைகளும் அறுபட்டார்கள், மார்பும் கவசமும் அற்றார் - சிலர் மார்புங்கவசமும் பிளக்கப்பட்டார்கள், கோளும் ஆண்மையும் அற்றார் - சிலர்வலிமையும் ஆண்தன்மையும்நீங்கினார்கள்.

ஆண்தன்மை - போரில் நிலைகலங்காமை. இவர்கள் இறக்காத தன்மையராதலால் குறைபடக் குறையாமெய்யா என்றார். இறத்தல் இல்லாதவா எனபதை அமரர் என்னும் காரணப்பெயரால் அறிக. ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். (௬௨)

தொக்கனகழுகுசேனஞ்சொரிகுடர்பிடுங்கியீர்ப்ப
வுக்கனகுருதிமாந்தியொட்டலவாய்நெட்டைப்பேய்க
ணக்கனபாடல்செய்யவாடபிணுட்கவந்தமாடப
புக்கனபிணத்தின்குன்றம்புதைத்தபாசிதைந்ததண்டம்.

(இ-ள்.) கழுகு சேனம் குழீஇ தொக்கன - கழுகுகளும் பருந்துகளும் போர்க்களத்தில் (ஒருபால்) நெருங்கி, சொரி குடர் பிடுங்கி ஈர்ப்ப - சரியுங் குடர்களைப்பிடுங்கி யிழுக்காநிற்பன, ஒட்டல் வாய நெட்டை பேய்கள் - ஒட்டியவாயையுடைய நீண்டபேய்கள், உக்கன குருதி மாந்தி நக்கன பாடல் செய்ய - சிந்தின வுதிரங்களைப் பருகிச்சிரித்துப் பாடல்களைப்பாட, கவந்தம் ஆட புக்கன - தலையிழந்தவுடல்கள் (ஒருபால்) ஆடத்தொடங்கின, பிணத்தின் குன்றம் பார் புதைத்தது- பிணமலை நிலவுலகத்தைமறைத்தது, அண்டம் சிதைந்தது - (அம்மலையால்) வானுலகஞ் சிதைவுபட்டது.

தொக்கன, நக்கன வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் நின்றன. புதைத்தது-ஒன்றன்பால் விகுதி தொக்கது. சிதைத்தது வலித்தல்விகாரம். (௪௩)

இவ்வகைமயங்கிப்போர்செய்திறந்தவரொழியப்பின்னுங்
கைவ்வகையடுபோராற்றிக்களையிறந்தார்கண்மாண்டா
ரவ்வகையறிந்துவானத்தரசனுமவுணர்வேந்துந்
தெய்வதப்படைகள்வீசிச்சீறிநின்றடுபோர்செய்வார்.

(இ-ள்.) இவ்வகை மயங்கி போர்செய்து இறந்தவர் ஒழிய - (இருவகைச் சேனையிலுள்ளோரும்) இவவாறு தம்முட்கலந்து போர்செய்து இறந்தவர்கள் ஒழிய, களை இறந்தார்கள் பின்னும் கைவகை அடு போர் ஆற்றி மாண்டார் - (எஞ்சிய) அளவில்லாதபோர்களை மீளவும் கைவரிசையின் வகைகளால் கொல்லுதற்குரிய மற்போர்செய்து இறந்தார்கள், வானத்து அரசனும் அவுணர் வேந்தும் அவ்வகை அறிந்து - தேவேந்திரனும் அசுரர்கள் தலைவனாகிய விருத்திராசுரனுந் தத்தஞ்சேனையிலுள்ளோர் அவவாறு மடிதலையுணர்ந்து, சீறி நின்று தெய்வதம் படைகள் வீசி அடு போர் செய்வார் - (தம்முட்) சீறிநின்று தேவாஸ்திரங்களைத்தொடுத்துப் போர் செய்யத்தொடங்கினார்கள். (௪௪)

அனற்படைவிடுத்தான்விண்ணோராண்டகையதனைக்கள்வன்
புனற்படைவிடுத்துச்சீற்றந்தணித்தனன்புனிதன்காற்றின்
முனைப்படைவிடுத்தான்வெய்யோன்முழங்குகால்விழுங்குநாகச்
சினப்படைதொடுத்துவீசியிலக்கினன்றேவரஞ்ச.

(இ-ள்.) விண்ணோர் ஆண்டகை அனல் படை விடுத்தான்-தேவேந்திரன் ஆக்கினேயாஸ்திரத்தைத்தொடுத்தான், அதனை கள்வன் புனல் படை விடுத்து சீற்றம் தணித்தனன் - அதந அஸ்திரத்தின் வருத்தத்தையுடைய அவ்வசுரன் வாருணாஸ்திரத்தைத்தொடுத்துக் கோபம் ஆற்றினான், புனிதன் காற்றின் முனைப்படை விடுத்தான் - அந்தத்தேவேந்திரன் கூரியவாயவியாஸ்திரத்தைத்தொடுத்தான், வெய்யோன்-கொடியனாகிய அவ்வசுரன, முழங்கு கால் விழுங்கும் நாகம் சினம் படை தொடுத்து வீசி- ஒலிக்கும் அக்காற்றினைவிழுங்குங் கோபத்தையுடையநாகாஸ்திரத்தை வில்லிற்பூட்டிப் பிரயோகஞ்செய்து, தேவர் அஞ்ச விலக்கினன்-தேவர்கள் பயப்பட (அந்த அஸ்திரத்தை) மாற்றினான்.

ஆக்கினேயம், வாருணம், வாயவியம, அக்கினிசம்பந்தமுள்ளது, வருண சம்பந்தமுள்ளது, வாயுசம்பந்தமுள்ளது, எனநிற்றலால் தத்திதாந்த பதங்கள், சிந்தத்துணித்தனன் எனப்பாடங்கொண்டு துண்டுபடத் துணித்தான் எனப்பொருள் கொள்ளினும் அமையும். தணித்தனன் தணித்தனன வலித்தல்விகாரம். (௪௫)

நாகமாப்படைவிட்டார்த்தானாகர்கோனுவணச்செல்வன்
வேகமாப்படையைவீசிவிலக்கினன்றருவர்வேந்தன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டுமுடிக்கினன்முனைவனன்ன
தேகமாப்படிறன்ஞானப்படைவிடுத்திருளபோனின்றான்.

(இ-ள்.) மா நாகம் படை விட்டு ஆர்த்தான் - அவ்வசுரன் பெரியநாகாஸ்திரத்தைத்தொடுத்து வீரகோஷஞ்செய்ய, நாகர் கோன் - தேவேந்திரன், வேகம் மா உவணச் செல்வன் படையை வீசி விலக்கினன் - வேகத்தையும் பெருமையையுமு

டைய கருடாஸ்திரத்தைத்தொடுத்து மாற்றினன், தருவர் வேந்தன் மா மோகப்ப டையை தொட்டு மூடிக்கினன்-அசுரர்வேந்தனுகிய விருத்திராசுரன் கரியமோகாஸ் திரத்தை யெடுத்துவிரைந்து தூண்டினன், முனைவன்-அததேவேந்திரன், மாபடிறன் அன்னது ஏக - பெரிய வஞ்சத்தையுடைய அந்த அசுரன் (தொடுத்த அம்மோகாஸ் திரம்) பின்னிட்டோட, ஞானப்படை விடுத்து இருள்போல் நின்றான் - ஞானஸ்தி ரத்தைத்தொடுத்துக் கரியமேகம்போல் நின்றான்.

இருள் - கருமை பண்பாகுபெயராய் மேகத்தின்மேனின்றது. அடியில்வரு ஞ்செய்யுளால் மாறுவிட்டு எனறமையால் தேவேந்திரனும் நாகாஸ்திரத்தைவிட் டானெனப் பொருள்கொள்ளாது நாகப்படைவிட்டு அசுரனுக்க எனப்பொருள் கொண்டாம். (சசு)

மட்டிடுதாரான்விட்டவானவப்படைக்குமாறு
விட்டுடன்விலக்கிவேறும்விடுத்திடக்கனன்றுவஞ்சன்
மூட்டிடமானவெங்கான்மூட்டிடக்கோபச்செந்தீச்
சுட்டிடப்பொறாதுபொங்கிசுராதிபனிதனைசசெய்தான்.

(இ-ள்.) மட்டு இடு தாரான் விட்ட வானவப்படைக்கு-தேனைச்சொரிகின்ற வெற்றிமாலையையணிந்த அத்தேவேந்திரன் வுெடுதத தேவாஸ்திரங்களுக்கு, மாறு விட்டு உடன் விலக்கி வேறும் விடுதத்திட - மாறுகிய தேவாஸ்திரங்களைத்தொடுத்து உடனேமாற்றி வேறு ஆயுதங்களையுமெறிய, வஞ்சன் கனன்று மூட்டிட - வஞ்சத் தையுடைய அவ்வசுரன் கோபித்து நெருங்க, மானம் வெம் கால் மூட்டிட கோ பம் செம் தீ சுட்டிட பொறாது பொங்கி-மானமாகிய கடுங்காற்று மூட்டக் கோப மாகிய சிவந்த தீமூண்டு சுடுதலால் ஆற்றாது சீறி, சுராதிபன் இதனை செய்தான்- அத்தேவேந்திரன் இதனைச்செய்யத்தொடங்கினன். (சஎ)

வீங்கிருளொதுங்கமேகமின்விதிர்த்தென்னக்கையி
லோங்கிருங்குலிசவேலையொல்லெனவிதிர்த்தலோடுந்
தீங்குளம்போன்றிருண்ட திணியுடற்கள்வனஞ்சி
வாங்கிருங்கடலில்வீழ்ந்தான்மறைந்தமைநாகமொத்தான்.

(இ-ள்.) வீங்கு இருள் ஒதுங்க மேகம் மின் விதிர்த்தால் என்ன - மிக்க இரு ளானது புடைபெயர்ந்தோட மேகம மின்னலையசைத்தாற்போல (கக்கினாற்போல என்றபடி) கையில் ஓங்கு இரும் குலிசவேலை ஒல் என விதிர்ததலோடும் - கையிலே ந்திய பெரியவச்சிராயுதத்தை விரைந்து அசைக்க (அதைககண்டு) தீங்கு உளம் போ ன்று இருண்ட திணி உடல் கள்வன்-தீங்குநிறைந்த தனதுமனம்போலக் கரியநிறம் படைத்த திண்ணிய சரீரத்தையுடைய விருத்திராசுரன், அஞ்சி வாங்கு இரும கட லில் வீழ்ந்தான்-அச்சமுற்று (உலகினை) வளைந்த பெரியகடலில்வீழ்ந்து மறைந்தவ ன், மறைந்த மைநாகம் ஒத்தான் (அத்தேவேந்திரனுக்கஞ்சிக் கடலில்) வீழ்ந்து மறைந்த மைநாகபருவதத்தையொத்தான்.

மேகம் மின்விதிர்த்தலென்றது குணவணி. போன்று செயவெனெச்சத்திரிபு.

ஒக்கவிந்திரனும்வீழ்ந்தானுடல்சினவுருமேறன்னான்
புக்கிடந்தேடிக்காணுன்புண்ணியமுளரியண்ணல்
பக்கம்வந்தனையசெய்திபகர்ந்தனன்பதகன்மாளத்
தக்கதோர்சூழ்ச்சிமுன்னிச்சராசரமீன்றதாதை.

(இ-ள்.) ஒக்க இந்திரனும் வீழ்ந்தான் - அவனோடுகூடத் தேவேந்திரனும் வீழ்ந்து, உடல் சினம் உரும் ஏறு அன்னான் புக்க இடம் தேடி காணான் - கோபத்தையுடைய இடியேற்றையொத்த விருத்திராசுரன புகுந்தொளித்த விடத்தைத்தேடி அவனைக்காணாமல், புண்ணியம் முளரி அண்ணல் பக்கம் வந்து அனைய செய்தி பகர்ந்தனன் — களங்கமில்லாத தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமன்பக்கலில்வந்து அந்தச் செய்தியைச்சொன்னான், சராசரம் ஈன்றதாதை - சரமும் அசரமுமாகிய எல்லாவுயிர்களையுஞ் சிருட்டித்த அப்பிரமன, பதகன் மாள தக்கது ஓர் சூழ்ச்சிமுன்னி- (அதனைக்கேட்டு) பாதகனாகிய அவ்வசுரன் இறக்கத்தக்க ஒருபாயத்தைக்கருதி.

உடல்சினம்-பொருபோர் என்றாற்போலநின்றது. உடலுதல்-கோபித்தல். ()

விந்தவெற்படக்கினானுக்கீதுரையெனவிடுப்பமீண்டு
சந்தவெற்படைந்தான்வானோர்தலைவனைமுகமன்கூறிப்
பந்தவெற்பறுத்தான்வந்ததெவனெனப்பறைகளெல்லாஞ்
சிந்தவெறபறுத்தான்வந்தசெயலெலாமுறையாற்சொல்வான்.

(இ-ள்.) விந்தம் வெற்பு அடக்கினான் கு ஈது உரை என விடுப்ப-விந்தபருவதத்தையடக்கிய அகத்தியமுனிவருக்கு இச்செய்தியைச்சொல்லென்றுவிடுக்க, மீண்டு சந்தம் வெற்பு அடைந்தான் - அங்குநின்றுதிரும்பிச் சந்தனமரங்கள் நெருங்கிய பொதியமலையையடைந்தான், பந்தம் வெற்பு அறுத்தான் - பந்தமாகியமலையைத்தொலைத்த அவ்வகத்தியர், வானோர் தலைவனை முகமன்கூறி வந்தது எவன் என - (தம்பக்கல்வந்த) அத்தேவேந்திரனைநோக்கி உபசாரங்கூறி வந்தகாரணம் யாதென்று வினவ, வெற்பு பறைகள் எல்லாம் சிந்த அறுத்தான் - மலைகளின்சிறகுகளெல்லாஞ்சிந்த அறுத்த அத்தேவேந்திரன், வந்த செயல் எல்லாம் முறையால் சொல்வான்-தான்வந்தசெய்திகளையெல்லா முறையாகச்சொல்லத்தொடங்கினான்.

செப்பபுகுந்தனம் எனமுடிக்கில் - இடையில்வருதல் பொருந்தாமையால் சொல்வான் எனப்பாடங்கொண்டாம். (௫௦)

யாவையுமுணர்ந்தவெந்தைக்கியானெடுத்துணர்த்துகின்ற
தாவதென்னமருக்காற்றாதாழிபுக்கொளித்தானாவி
வீவதுமவனால்வந்தவிழுமநோயெல்லாமின்று
போவதுங்கருதிநும்பாற்புகுந்தனமடிகளென்றான்.

(இ-ள்.) யாவையும உணர்ந்த எந்தைக்கு யான் எடுதது உணர்த்து கின்றது ஆவது என் - எல்லாவற்றையுமுணர்ந்த வெனது தந்தையாராகிய தேவரீருக்கு யான் தெரிவிக்கின்ற செய்தியாவது யாது, அமருக்கு ஆற்றாது ஆழிபுக்கு ஒளித்தான் - (என்னோடு)போர்செய்தற்கு ஆற்றாது கடலிற் புகுந்து விருத்திராசுரன் ஒளித்தான், ஆவி வீவதும் - அவனுடையவுயிரழிதலையும், அவனால் வந்த விழுமம் நோய் எல்லாம் இன்று போவதும் கருதி - அவ்வசுரனால்வந்த துன்பநோய்களெல்லாம் இப்பொழுதே எங்களினின்று கழிதலையுங்கருதி, அடிகள் நும்பால புகுந்தனம் என்றான் - சுவாமிகளே உம்மிடத்து யாங்கள் வந்தோம் என்று கூறினான்.

தேவர்களையுந் தன்னொடுபடுத்திக்கூறினமையால் புகுந்தனமெனத் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றாகக்கூறியது வழுவமைதி. (௫க)

என்றவனிடுக்கண்டீர்ப்பானிகல்புரிபுலன்களைந்தும்
வென்றவனெடியோன்றன்னைவிடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்தமெய்ம்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனூழிச்செந்தீவடிவினைமனத்துட்கொண்டான்.

(இ-ள்) என்றவன் இடுக்கண் தீர்ப்பான்-என்றுகூறிய தேவேந்திரனுடைய துன்பத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டு, இகல் புரி புலன்கள் ஐந்தும் வென்றவன் - (தம்முடன்) போர்செய்யும ஐம்புலன்களையும் வென்றவரும், நெடியோன் தன்னை விடையவுன் வடிவம் ஆக்கி நின்றவன்-திருமாலைச் சிவபெருமான் திருவுருவமாகச்செய்து நின்றவருமாகிய அகத்தியமுனிவர், மெய்ம்மை அறிவு ஆனந்தமாய் நிறைந்த வெள்ளி மன்றவன் - உண்மையறிவானந்தமே திருவுருவமாய் நிறைந்துநின்ற வெள்ளியமபலத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய, ஊழிச்செந்தீ வடிவினை மனத்துள்கொண்டான் - செவர்ந்த ஊழித்தீயையொத்த செவ்வந்த திருவுருவத்தை மனத்தில்சிந்தித்தார்.

தமது வழிப்படாத விடயங்களின் வழிப்படுதலால் இகல்புரி புலன்கள் என்றும், கடல்நீர்வறக் கருதினவராதலால் ஊழிச்செந்தீவடிவினை மனத்துட் கொண்டார் எனவும் கூறினர். இச்குறிப்புபற்றியே - இதன்முதனூலாகிய ஆலாஸ்யமகத்துவத்திலும "கா ஒா ஹ்நிகொாபிவஷ_ஸஂஷு)ாகவா ஷா ஒாஷு) காயக ஃ"

என வருதல் காண்க. பொதியமலைக்குச்செல்லும் அகத்தியமுனிவர் திருக்குறுமலமென்னும் நகரிலுள்ள திருமுற்றமென்னும திருப்பதியினவழியே செல்லுங்கால் அங்குள்ளவந்தணர்கள அவரது சைவதவவேடப்பொலிவைநோக்கி மனங்கொதித்து இந்நெறியே நீர்வந்தது தக்கதன்று ஆதலால் இந்நகரினின்று நீங்குக என விகழ்ந்து கூற, அம்முனிவர் உமது தன்மையையுணராதுவந்தோம நீங்கள் பொறுக்கக்கடவீர் என்று சொல்லித் திருமபிச்செலலுகினற அவ்வகத்தியமுனிவர் மனம்பொருதவராய் அவ்வந்தணர்களதையைக் களைதற்பொருட்டு ஓர் பாகவதவடிவங்கொண்டு அத்திருப்பதியின்வழியே வரக்கண்ட அவ்வந்தணர்கள்வணங்கி யுபசரிக்க, அழகர் திருமலையினின்று அந்நகிரித்திருப்பதிக்கு நாம்செல்லுகின்றோம இங்கு நம துபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதியொன்றுளதென்று சொல்லக்கேட்டு வியுற்று வணங்கவந்தோம் என்றுகூற, அவ்வந்தணர்கள் திருமால்திருக்கோயிலை விரலால் சுட்டிக்காட்டவும சந்நிதியையடைந்து கண்ணபிரான் திருவடியைவணங்கிப பூசித்தற்குரிய திரவியங்கள வேண்டுமெனறுகூறிப் பெற்றுப்பூசித்தற்குச் சென்ற அம்முனிவர் அக்கண்ணபிரானைச் சிவலிங்கவடிவங்கண்டனர் என்பதை - காந்தம்-அசுரகாண்டம - திருக்குறுமலப்படலத்தில்.

"அறுகுமதிநதிபுனையுஞ்செஞ்சடையெமபெருமானையகத்துட்கொண்டு
சிறுகுமுருவுடையமுனிநாரணனாதிருமுடிமேற்செங்கையோச்சிக
குறுகுகுறுகெனவிருத்தியொள்ளரக்கிற்புனைபாவைக்கோலமீது
மறுகுதழலுற்றெனனக்குழைவித்தோசிவலிங்கவடிவஞ்செய்தான."

எனவருஞ்செய்யுளிற்காண்க. (ருஉ)

கைதவன்கரந்துவைகுங்கடலைவெற்படக்குங்கையிற்
பெய்துழுந்தெல்லைத்தாக்கிபபருகினன்பிறைசேர்சென்னி
யையனதருளைப்பெற்றோர்க்கதிசயமிதென்கொன்மூன்று
வையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரவரேயன்றோ.

(இ-ள்.) கைதவன் கரந்து வைகும் கடலை - வஞ்சகனாகிய அவ்வசுரன் ஒளித்துவசிக்குங்கடலை, உழுந்து எல்லைத்து ஆக்கி - உழுந்தினளவினதாகச்செய்து, வெற்பு அடக்கும் கையில் பெய்து பருகினன் - விந்தகிரியை அடக்கியகையால் அள்ளிப்பருகினர், பிறை சேர் சென்னி ஐயனது அருளை பெற்றோர்க்கு - சந்திரனையணிந்த

திருமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவருளையடைந்தவர்க்கு, இது அதிசயம் என் - ஈதோரதிசயமென்று சொல்லுவதுயாது, மூன்று வையம் முத்தொழிலும செய்ய வல்லவர் அவரே அன்றோ - மூன்றுலகங்களிலும் சிருட்டி திதி சங்கார மென்னு முதத்தொழிலையுஞ் செய்யவல்லோா அவனடியார்களேயல்லவா.

இது வேற்றுப்பொருள்வைபபணி. (௫௩)

அறந்துறந்தீட்டுவாரதமரும்பெறற்செல்வம்போல
வறந்தனபடுநீர்ப்பௌவமவடவைகட புலபபடடாங்கு
நிறைந்தசெம்மணியுமதீநீணடெரிசிகைபோனீண்டு
சிறந்தெழுபவளக்காடுந்திணியிருள்விழுங்குமன்றே.

(இ-ள்.) படுநீர் பௌவம - வளமிக்க நீர்மயமாகிய கடல்கள், அறம் துறந்து ஈட்டுவார தம் பெறல் அரும் செல்வம்போல வறநதன - தருமததைக் கைவிடடுப் பொருள்தேடுவோருடைய பெறுதற்கரிய செலவம நிலைநில்லாது கெடுதல்போல வறறிப்போயின, வடவைகண் புலப்பட்டால ஆங்கு - அங்குள்ள வடவாமுகாக்கினி கண்களுக்குப் புலபபட்டாறபோல, நிறைநத செம மணியும - ஒளிநிறைந்த செவநதமாணிக்கஙகளும், அதீ நீணடு எரி சிகைபோல் - அவ்வகதினியினின்றோங்கி எரிகின்ற கொழுநதுபோல, நீணடு சிறநது எழு பவளம் காடும் - நீண்டு சிறந்து விளங்கி எழுகின்ற பவளககாடும, திணி இருள் விழுஙகும் - மிககவிருளை விழுங்காநிற்கும்.

செம்மணி பவளக்காடு எனறமையால் விழுங்கிறறென்னும் ஒருமைப்பயனிலைபொருந்தாமைபற்றி விழுங்குமன்றே எனபபாடஙகொணடாம. (௫௪)

பணிகளின்மகுடகோடிபபரப்பெனவிளங்கிப்பல்கா
சணிகலப்பேழைபேழ்வாயதிறந்தனைததாகியொளபாய்
மணிகிடநதிமைககுநீரான்மகபதிவேளவிககாவாயத்
திணியுடலவுணனபட்டசெங்களமனையதன்றே.

(இ-ள.) பணிகளின் மகுடகோடி பரப்பு என விளங்கி - (கடலானது பாதலத்திலுள்ள வாதிசேடன்முதலிய) சர்ப்பங்களின மகுடகோடிகளினுடைய பங்திகளைப்போல ஒளிவீசி, பல் காசு அணிகலம் பேழை பேழ வாய திறந்தது அனைத்து ஆகி - பலஇரத்தினங்களைப்பதித்த ஆபரணஙகளைவைதத பெட்டியினது பெரிதவாயைததிறநது வைததததையொததததாகி, ஒள பாய் மணிகிடநது இமைககும் நீரால் - நவமணிகளும இருநது விளங்குநதனமையால், மகபதி வேள்விக்கு ஆவாய் திணி உடல் அவுணன் பட்ட செம களம அனையது - தேவேநதிரனுடைய யாகத்துக்குப் பசுவாய்வநத திண்ணியசரீரததையுடைய வலாசுரன் இறந்த போர்க்களத்தையொத்தது.

செம்மை என்னுங் குறிப்பால் செங்களம் என்பதற்குப் போர்க்களம் என்றாம்.

வறந்தநீர்தன்னின்மின்னுவாள்விதிர்த்தென்னபபன்மீ
னெறிந்தனநெளிந்தநாகமிமைத்தனவளையுமுத்துஞ்
செறிந்தனகரந்தயாமைசேர்ந்தபல்பண்டஞ்சிந்தி
முறிந்தனவங்கஙகங்கமூக்கினசிறுமீனெல்லாம்.

(இ-ள்.) வறந்த நீர் தன்னில் - வற்றிய நீருள்ள இடத்தில், மின்னு வாள் விரித்தால் என்ன - விளங்குகின்ற வாளினையசைத்தாற்போல, பல் மீன் எறிந்தன-பலமீனகளும் வெடித்தன, நாகம் நெளிந்த - சர்ப்பங்கள் நெளிந்தன, வளையும் முத்தும் இமைத்தன - சங்குகளும் முத்துகளும் விளங்கின, யாமை செறிந்தன கரந்த - ஆமைகள் நெருங்கி ஒளிததன, சேர்ந்த பல் பண்டம் சிந்திவங்கம் முறிந்தன-பொருந்தியபலபண்டங்களையுஞ்சிந்திக கப்பல்களுடைந்தன, கங்கம் சிறுமீன் எல்லாம் முக்கின - பருந்துகள் சிறியமீன்களையெல்லாம் விழுங்கின.

செறிந்தன என்னும் முற்று எச்சமாய் நினறது. (௫௬)

செருவினிலுடைந்துபோனசெங்கண்வாளவுணனங்கோ
ரருவரைமுதுகிற்காரபோலடைந்துவானுடர்செய்த
வுருகெழுபாவந்தானோருருவெடுத்திருந்துநோற்கும்
பரிசெனநோற்றானின்னம்பரிபவவிளைவுபாரான்.

(இ-ள்.) செருவினில் உடைந்துபோன செம் கண் வாள் அவுணன் - போரில் தோற்றுப்போன சிவந்த கண்களையுடைய வாளேந்திய வசுரன், இன்னம் விளைவு பரிபவம் பாரான - இன்னமுந தனககு விளையுந துன்பத்தை யாராயாதவனுகி, அங்கு ஓர் அருவரை முதுகில் - அக்கடலிலுள்ள ஒரு பெரிய மலையின் முதுகில், கார் போல் அடைந்து - மேகமபோலச் சேர்ந்து, வானுடர் செய்த உரு கெழு பாவம் தான் - தேவர்கள் செயத அச்சமிக்க பாவமானது, ஓர் உருவு எடுத்து இருந்து நோற்கும் பரிசு என நோற்ரன - ஓர வடிவங்கொண்டிருநது தவஞ்செய்யுந் தன்மைபோலத் தவஞ்செய்தான.

முதுகென்றது-மலையின் நடுபபாகத்தை. மலையைமேகம் அடைந்தாற்போல் அடைந்தான் எனவும, பாவம் நோறறுறபோல நோற்றானெனவும் பொருள்கொண்டு உவமைக்குவமைவந்த குற்றம அனறெனக்கொள்க. உருஅச்சம் "உருவுட்காகும் புரையுயர்வாகும" எனற தொல்காப்பியம் உரியியறசூததிரத்தாலுணர்க. (௫௭)

கைதவநோன்புநோற்குங்களவனைக்கண்டுவானோர்
செய்தவமனையான்யாணர்வச்சிரஞ்சிரிப்பான்போற்
பொயதவன்றலையைகொய்தான்புணரிவாய்நிறையசோரி
பெய்ததுவலாரிதன்னைப்பிடித்ததுபிரமசாயை.

(இ-ள்.) வானோர் செய்தவம் அனையான் - தேவாகள் செய்ததவம் ஓருருக் கொண்டா லொத்த தன்மையையுடைய தேவேந்திரன், கைதவம் நோன்பு நோற்கும் கள் வனை கண்டு - வஞ்சனை சொருபமாகிய தவததினைச் செய்யும் அசுரனைக் கண்டு, யாணர் வச்சிரம் சிரிப்பான்போல் - புதிய வச்சிராயுதத்தைப் பரீக்ஷிப்பவனைப்போல், பொய் தவன் தலையை கொய்தான - பொய்த்தவததையுடைய அவ்வசுரன் தலையை யறுக்க, புணரிவாய் நிறைய சோரி பெய்தது - (அறுபட்ட அவனதுடல்) வற்றிய சமுத்திரத்தின் வாய் நிறைய வுதிரத்தைச் சிந்தியது, வலாரி தன்னை பிரமசாயை பிடித்தது - அத்தேவேந்திரனைப் பிரமகத்தி பிடித்தது.

பொய்தவன் - "நீங்கிய காஞேடு" என்றாற்போலத் தவஞ்செய்துந் தவனில்லானெனப் பொருள் பயந்துநின்றது. பிறவுயிர்க்கோ ரிடையூறு செய்யாமையே தவமாதலால் தேவர்களுக்கு இடையூறு கருதிச்செய்யுந் தவமாதலின் அதனைக் கைதவ நோன்பென்றார். கொய்தான் முறறு எச்சமாய நினறது. போரிலழிந்து

புறங்கொடுத்தவன்மேல் படையெடாதொழிதல் போர்க்குரிய வறம். அவ்வறத்தி னின்று வழுவிப் போரிலழிந்து தவத்தினின்ற அசுரனைக் கொன்றமையால் பிர மகத்தி பிடித்ததெனக்கொள்க. போரிலழிந்து நின்ற இலங்கையர் வேந்தனை மேற் செல்லாது இன்றுபோய் நாளைவாவென்று ஆயோத்தியர்வேந்தன் விட்டானென் பது, கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம், முதற்போர்ப்படலத்தில்,

> "நின்றவனிலைநோக்கி நெடுந்தகையிவனைக்
> கொன்றலென்பயனவெறுங் கையினின்றானைக்கொல்லார
> இன்றவிந்ததுபோமுன் வெம்மையென்றிசைபோ
> டொன்றவந்தனவாசக மினையனவுரைத்தான்"

> "ஆளையாவுனக்கமைந்தன மாருதமறைந்த
> பூளையாயின கண்டனை யின்றுபோய்ப்போர்க்கு
> நாளைவாவென நல்கினனாகிளங்கமுகின
> வாளைதாவுறுகோசலநாடுடைவள்ளல்."

எனவருஞ்செய்யுள்களாற் காண்க. இது தழிஞ்சி யென்னுந் துறை. (ருஅ)

> உம்மெனுமாரபைத்தட்டு மெழுந்தெழுமதிர்க்கும்போர்க்கு
> வம்மெனுமழைக்கும்வாய்மடிக்கும்வாளெயிறதுக்கும்வீழுங்
> கொம்மெனவோடுமீளுங்கொதித்தழுஞ்சிரிக்குஞ்சீறும்
> இம்மெனுமளவிநீங்காதென்செய்வானஞ்சினானே.

(இ-ள்.) இம்மெனுமளவும் நீங்காதுடம் பன்றும்-(அப்பிரமகத்தி) இம் மென்னுங் காலவளவும் அவனினின்று நீங்காது உம்மென்று தட்டும், மார்பை தட் டும் - தனது மார்பினைத்தட்டும், எழுந்தெழும் - கோபித்துப் போர்க்கு எழும், அதிர்க்கும் - ஆரவாரிக்கும், போர்க்கு வம்மின் என்னும் - சண்டைக்கு வாருங்கள் என்று அழைக்கும், வாய் மடிக்கும் - வாயை மடிக்கும், வாள் எயிறு அதுக்கும் - வாள்போன்ற பற்களையதுக்கும், வீழும் - குப்புறவீழும், கொம் என ஓடும்-(எழுந்து) விரைந்தோடும், மீளும் - திரும்பிவரும், கொதித்து அழும் - பொங்கி அழா நிற்கும், சிரிக்கும் - அட்டகாசஞ்செய்யும், சீறும் - சீறுநிற்கும், (இவ்வாறிருத்தலா ல்) என் செய்வான் அஞ்சினான் - தான் செய்வது இன்னதெனத் தோன்றாமையால் தேவேந்திரன் அச்சமுற்றான்.

வம்மின் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை ஏவல்வினைமுற்று ஈறுதொக்கு நின்றது. (ருகூ)

> விரைந்தரனதிசையோர்வாவிவீழ்ந்தொருகமலநாளுட்
> கரந்தனன்மகவானிப்பாற்கற்பககாடுபுல்லென்
> றிருந்ததாலிருக்குமெல்லையிம்பரின்கருடனென்போ
> னரும்பரிமேதவேள்வியாற்றுவானுறுமெல்லை.

(இ-ள்.) மகவான் விரைந்து - (அஞ்சிய) தேவேந்திரன் விரைந்து சென்று, அரன் திசை ஓர் வாவி வீழ்ந்து ஒருகமலம் நாளுள் கரந்தனன்-ஈசானதிசையிலுள் ள ஒரு தடாகத்தில் விழுந்து ஒருதாமரை நாளத்திலுள்ள நூலில் ஒளித்தனன், இப்பால் கற்பக காடு புல் என்று இருந்தது - இப்புறம் பொன்னுலகம் பொலிவழிந் திருந்தது, இருக்கும் எல்லை - அவ்வாறு இருக்குங்காலையில், இம்பரில் கருடன் என்

போன் அரும் பரி மேதம் வேள்வி ஆற்றினன் - இந்நிலவுலகில் நகுஷ னென்னும் ஒரு அரசன் செய்தற்கரிய அசுவமேதயாகஞ் செய்தவந்தான், ஆறும் எல்லை - (அவன்) செய்துவருங்காலத்து. (சுO)

அரசிலாவறுமைநோக்கியவனைவானுடர்யாரும்
விரைசெய்தார்மகுடஞ்சூட்டிவேந்தனக்கொண்டார்வேந்தாய
வருபவன்சசியையீண்டுதருகெனமருங்குளாரபோய்த
திரைசெய்நீரமுதனட்குசசெப்பவக்கறபின்மிக்காள்.

(இ-ள்.) வானுடர் யாரும் அரசு இல்லா வறுமை நோக்கி - தேவர்களெல் லோருந் தங்களுக்கு அரசனில்லாத வறுமையை நோக்கி, அவனை விரை செய் தார் மகுடம் சூட்டி வேந்தன் ஆக கொண்டார் - அந்த நகுஷனை வாசம் வீசும் மாலை புனைந்த கிரீடஞ்சூட்டி அரசனாகக்கொண்டார்கள், வேந்து ஆய் வருபவன் - தே வர்களுக்கு அரசனாய் வந்தவன், சசியை ஈண்டு தருக என - இந்திராணியை யிவ் விடத்தில் அழைக்கக்கடவீர் என்று கூற, மருங்கு உள்ளார் போய் திரை செய் நீர் அமுது அனாட்கு செப்ப - பக்கத்திலுள்ளோர் சென்று அலைவீசுங் கடலிற் றோன் றிய வமுதையொத்த அவ்விந்திராணிக்குச் சொல்ல, அ கறபின் மிக்காள் - அந்தக் கற்பின் மேம்பட்டவள்.

அரசு - வேந்து இறைவன்மேனிற்றலால் பண்பாகுபெயர்கள். பகரவிடை நிலை இறந்தகாலத்தின்மேல் நின்றது. (சுக)

பொன்னுயிர்த்தனையகாட்சிப்புண்ணியக்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்தனையாணின்றுவிளம்புவாளிதென்கொல்கெட்டே
னென்னுயிர்த்துணைவனுங்கேயிருக்கமற்றொருவனென்னைத்
தன்னுயிர்த்துணையாக்கொள்கைதருமமோவடிகளென்றாள்.

(இ-ள்.) மின் உயிர்த்தது அனையாள் - மின்னல் ஓர் உருவங்கொண்டதை யொத்த இந்திராணி, பொன் உயிர்த்தது அனைய காட்சி புண்ணியம் குரவன் முன் போய் நின்று விளம்புவாள - பொன்னோர் வடிவங்கொண்டதையொத்த தோற்ற த்தையுடைய தருமசொரூபியாகிய தனது ஆசிரியன் முன்போய் நின்று சொல்லு கிறாள், அடிகள் இது என் கெட்டேன் - சுவாமிகளே இதென்ன வாச்சரியம், என உயிர்த்துணைவன் ஆங்கே இருக்க - எனதுயிர்க்கேள்வன் அவ்விடத்தே யுயிரோடி ருக்க, மற்று ஒருவன் - வேறொருவன் (வந்து) என்னை தன் உயிர்த்துணை ஆக கொ ள்ளுகை தருமமோ என்றாள் - என்னைத் தனதுயிர்த்துணைவியாகக் கொள்ளுதல் தரு மமா என்று சொன்னாள்.

கெட்டேன் - வியப்பிடைச்சொல் திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில் - "ஆற்றேன்காண்கவந்தோகெடுவேன்" எனபதனுலுணர்க. கொல்-அசைநிலை. உயி ர்த்தது ஈறுதொக்குநின்றது. என்னுயிர் தன்னுயிர் ஒற்றுமைக்கிழமைப் பொருளி ல்வந்த ஆறனுருபுதொக்க தொடர்கள். வந்து சொல்லெச்சம். (சுஉ)

மாதவரொழுவர்தாங்கமாமணிச்சிவிகைமீது
போதரினவனேவானோர்புரந்தரனவனேயுன்றன்
காதலனாகுமென்றான்கைதொழுதற்குநேர்ந்தம்
மேதகுசிறப்பாலிங்குவருகெனவிடுத்தாடோ.

(இ-ள்.) மாதவர் எழுவர் தாங்க - சத்தரிஷிகள் சுமந்துவர, மாமணி சிவிகை மீது போதரின் - பெரிய இரத்தினங்களழுத்திய சிவிகையின்மேல் வந்தால், அவனே வானோர் புரந்தரன் - அவனே தேவர்களுக்கரசனாவான், அவனே உன்றன் காதலன் ஆகும் என்றான் - அவனே உன்னுடைய கணவனுமாவானென்று பிரகஸ்பதி சொன்னான், அதற்கு நேர்ந்து கைதொழுது-அவ்வார்த்தைக்குடன்பட்டு வணங்கிச்சென்று, அம்மேதகு சிறப்பால் இங்கு வருக என தூது விடுத்தாள - அந்த மேம்பட்ட சிறப்போடுகூடி இங்கு வரக்கடவாயென்று தூதனுப்பினாள்.

சத்தரிஷிகள் ஆவார் - அகத்தியன். ஆங்கீரசன், கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன் என்பவர். (சுங)

மனிதரின்மகவானாகிவருபவன்சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவரையெண்ணான்புன்கணோயவிளைவுபாரான்
கனிதருகாமந்துய்க்குங்காதலால்விரையசெல்வா
னினிதயிராணிபாற்கொண்டேகுமின்சர்ப்பவென்றான்.

(இ-ள்.) மனிதரில் மகவானாகி வருபவன் - மனிதர்களுள் இந்திரனாகிவருகின்ற நகுஷன், சிவிகை தாங்கும் புனிதம் மாதவரை எண்ணான் - சிவிகையைச்சுமந்துசெல்லுங் களங்கமில்லாத சத்தரிஷிகளின்தன்மையை அறியாமலும், விளைவு புன் கண் நோய் பாரான்-(தனக்குஇனி) இவர்களால் விளையுந் துன்பநோயை ஆராயாமலும், கனிதரு காமம் துய்க்கும் காதலால் விரைய செல்வான்-இன்பம்பழுத்த காமத்தை யனுபவிக்கும் ஆசையால் விரைந்து செல்லும்பொருட்டு, இனிது அயிராணி பால் கொண்டு சாப்ப ஏகுமின் என்றான் - இனிதாக இந்திராணியினிடத்துக்கொண்டு விரைந்து செல்லுங்கள் என்று சொன்னான்.

தான்முன்பு புணரப்போவோனாதலால் மங்களமுண்டாகச்சுமந்து செல்லுங்கள் எனபான, இனிதுகொண்டேகுமின் எனவும், காமத்தால் பின்னர்விளைவதை நோக்காதிருத்தலின் சர்ப்ப எனவுங் கூறினான். சர்ப்ப-விரைந்துசெல்லுக என ஏவுதல்.

பகரவிடைநிலை நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்றது. (சுச)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்புதாங்கிமுன்னடக்குந்தென்றல்
வெற்பனாமுனிவன்சாபம்விளைத்தனன்விளைத்தலோடும்
பொற்பமாசுணமேயாகிப்போயினானறிவிலாத
வற்பரானவாக்குசசெல்வமல்லதுபகைவேறுண்டோ.

(இ-ள.) முன் கொம்பு தாங்கி முன் நடக்கும் தென்றல் வெற்பனாம் முனிவன்-சிவிகையின்முன் கொம்புசுமந்து முன்புநடக்குந் தென்றலுக்குப் பிறப்பிடமாகிய பொதியமலையையுடையவராகிய அகத்தியமுனிவர், சர்ப்பம் ஆக என சாபம் விளைததனன்-சர்ப்பமாகக்கடவாயென்று சாபங்கொடுத்தார், விளைத்தல் ஓடும்-அவ்வாறு சாபங்கொடுத்தவப்பொழுதே, பொற்ப மாசுணமே ஆகி போயினான்-பொலிவுபெறப் பெரும்பாம்பாய்ப்போயினான், அறிவு இல்லாத அற்பரானவர்க்கு செல்வம் அல்லது வேறு பகை உண்டோ - அறிவில்லாத கீழ்மக்களுக்குச் செல்வமல்லாமல் துன்பம்விளைக்கும் வேறுபகையுளதோ.

மாசுணம் ஆனது - பெருஞ்செல்வக்களிப்பாலாதலால் அதனை முடித்தற்கு அறிவிலாத அற்பரானவர்க்குச் செல்வமல்லது பகைவேறுண்டோ என்றது-வேறறுப்பொருள்வைப்பணி. (சுரு)

பின்னர்தங்குரவனானபிரானடிபணிந்துவானோர்
பொன்னகர்வேந்தனின்றிப்புலம்படைகின்றதைய
வென்னலுங்குரவன்போயவ்விலஞ்சியுளொளித்தாற்கூவித்
தன்னுரையறிந்துபோந்தசதமகற்கொண்டுமீண்டான்.

(இ-ள்.) வானோர் பின்னர் தம் குரவன் ஆன பிரான் அடி பணிந்து - தேவர்கள் பின்பு தமது ஆசிரியனாகிய பிரகஸ்பதியின் திருவடிகளைவணங்கி, ஐய பொன் நகர் வேந்தன் இன்றி புலம்பு அடைகின்றது என்னலும் - ஐயனே பொன்னுலகம் அரசனில்லாமல் வருத்தமடைகின்றதென்று வருந்திக்கூற, குரவன் போய அ இலஞ்சியுள் ஒளித்தான் கூவி - (பின்பு) தமது ஆசிரியன்சென்று ஈசானதிசையிலுள்ள அத்தடாகத்தில் தாமரைநாளத்திலுள்ள நூலில் ஒளித்திருந்த இந்திரனைக்கூவி, தன் உரை அறிந்துபோந்த சதமகன் கொண்டு மீண்டான் - தனது சொற்குறிப்பையறிந்து வெளியில்வந்த அத்தேவேந்திரனைக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்று திரும்பினான்.

ஒளித்தான் சதமகன் இவையிரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலால் ஈறுதிரிந்தன. (௬௬)

கொடும்பழிகோட்பட்டான்றன்குரவனைவணங்கியென்னைச
சுடும்பழிகழிவதெங்ஙன்சொலலெனத்தொலைவதோர்ந்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றியகலாதுநீவேட்டைக்கென்னப
படும்பழியதனைத்தீர்ப்பான்பார்மிசைவருதியென்றான்.

(இ-ள்.) கொடும் பழி கோட் பட்டான் தன குரவனை வணங்கி - கொடியபழியால் விழுங்கப்பட்ட இந்திரன் தனது ஆசிரியனாகிய பிரகஸபதியைவணங்கி, என்னை சுடும் பழி கழிவது எஙஙன் சொல் என - என்னைவருத்தும் பழி என்னின்றுங்கழிவது எத்தலத்திலென்று இரக்க, தொலைவது ஓர்ந்தான - அப்பழிதிருந்திடத்தையுணர்ந்த அப்பிரகஸ்பதி, அடும்பழி மணமேல் அன்றி அகலாது - கொலைசெய்தலால்வந்தபழி நிலவுலகின்மேலன்றி நீங்காது (ஆதலால்) நீ வேட்டைக்கு என்ன படும்பழி அதனை தீர்ப்பான் - நீ வேட்டைக்கென்று பெயர்வைததுனக்கு உண்டாகிய அப்பிரமகத்தியைத்தீர்க்க, பார் மிசை வருதி எனறான - இந்நிலவுலகின்மேல் வருவாயென்று அருளினான்.

பழிகோட்பட்டான் வினைமுதறபொருளில்வந்த மூன்றாமவேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராதலால் வருமுதல வல்லெழுத்து இயல்பாயிறறு. அடுமபழி "உண்டவிளைப்பு" என்னுந் தொடர்போனிற்றலில காரணப்பொருளில்வந்த பெயரெச்சம். (௬௭)

ஈசனுக்கிழைத்தகுற்றந்தேசிகனெண்ணித்தீர்க்குந
தேசிகற்கிழைத்தகுற்றங்குரவனேதீர்ப்பதன்றிப
பேசுவதெவனோதன்பாறபிழைத்தகாரணததால்வந்த
வாசவன்பழியைததீர்ப்பான்குரவனேவழியுங்கூற.

(இ-ள்.) ஈசனுக்கு இழைத்த குற்றம் - சிவபெருமானுக்குச்செய்த அபசாரத்தை, தேசிகன் எண்ணி தீர்க்கும் - ஆசிரியனேதீர்க்கு முறையைக்கருதித்தீர்ப்பான், தேசிகன் கு இழைத்த குற்றம் குரவனே தீர்ப்பது அன்றி - ஆசிரியனுக்குச்செ

ய்த அபராதத்தை அவ்வாசிரியனே தீர்ப்பதல்லாமல், பேசுவது எவன் - வேறொரு வர்கருதித் தீர்ப்பனெனச்சொல்லுவது என்ன இருந்தது, தன்பால் பிழைத்த காரணத்தால் வந்த வாசவன் பழியை தீர்ப்பான் - தன்னிடத்துத் தவறுசெய்தகாரணத்தால் நேரிட்ட இந்திரனுடைய பழியைநீக்கக்கருதி, குரவனே வழியும் கூற-ஆசிரியனேயுபாயமுஞ்சொல்ல.

உபாயமாவது - மாபாதகம் ஏனையவற்றால் ஒழியாதெனவும், சிவார்ச்சனையொன்றினாலேயே யொழியுமெனவுங்கருதல. இதனை ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில்-பஞ்சமோத்யாயத்தில்-" [illegible]" எனவருதல்காண்க. (சுஅ)

வாம்பரியுகைத்துததன்னால்வழிபடுகுரவன்வானோர்
தாம்பரிவோடுஞ்சூழததாரதலததிழிநதுசெம்பொற்
காம்பரிதோளிபாகன்கயிலைமால்வரையைத்தாழ்ந்து
தேம்பரியலங்கன்மார்பன்றென்றிசைநோக்கிச்செல்வான்.

(இ-ள்.) தேம் பரி அலங்கல் மார்பன - தேனைச்சுமந்த கற்பகப்பூமாலையையணிந்த மார்பையுடைய தேவேநதிரன், வாம் பரி உகைதது - தாவிச்செல்லும் உச்சைச் சிரவமென்னுங் குதிரையைச் செலுததி, தன்னால் வழிபடு குரவன் வானோர் தாமும் பரிவோடு சூழ தராதலதது இழிநது - தன்னால்வழிபட் டுபசரிக்கப்படும் பிரகஸ்பதியும் தேவர்களும் அன்போடு சூழ்ந்துவர நிலவுலகில் இழிந்து, செம் பொன் காம்பு அரி தோளி பாகன மால் கயிலை வரையை தாழ்ந்து - செவந்த பொன்னிறமுள்ள மூங்கிலையொதத தோள்களையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமானெழுந்தருளிய பெரியதிருககைலைமலையைவணங்கி, தென் திசை நோக்கிச் செல்வான் - தெனதிசையை நோககிச்செல்லுகின்றவனாயினான்.

காம்பு அரி - ஒருபொருட்பலபெயர். உம்மையைப்பிரித்துக் குரவன் வானோர் தாம என்பவற்றோடு ஒட்டிககொள்க. (சுகூ)

மேற்படி-வேறு.

கங்கைமுதலளவிறந்தநீர்த்தமெல்லாம்போயப்படிந்துகாசிகாஞ்சி
யங்கனககேதாரமுதலபதிகள்பலபணிந்துமவுணற்கொன்ற
பொங்குபழிவிடாதழுங்கியராவுண்ணமாசுண்டுபொலிவுமாழ்குந்
திங்களனையான்கடம்பவனத்தெல்லையணித்தாகசசெல்லுமேல்லை.

(இ-ள.) கங்கை முதல அளவு இறந்த நீர்த்தம் எல்லாம் போய் படிந்து- கங்கைமுதலிய எல்லையில்லாத தீர்த்தங்களையாவுஞ்சென்று நீராடி, காசி காஞ்சி அம் கனக கேதாரமுதல் பதிகள் பலபணிநதும் - காசியுங் காஞ்சியும் அழகியபொன்மயமாகிய திருக்கேதார முதலிய திருப்பதிகளை பலவற்றை வணங்கியும், அவுணன் கொன்ற பொங்கு பழி விடாது அழுங்கி-அசுரனைக்கொன்ற மிக்கபிரமகத்தி விழுங்குதலால் பொலிவிழந்து, அரா உண்ண மாசு உண்டு பொலிவு மாழ்கும் திங்கள் அனையான்-சர்ப்பமுண்ண மாசுபடிந்து பொலிவிழக்குஞ் சந்திரனையொத்த இந்திரன், கடம்ப வனத்து எல்லை அணித்து ஆக செல்லும் எல்லை - கடம்பவனத்தின் எல்லைக்குச் சமீபமாகச் செல்லுங்காலையில்.

உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் உவமையின்றொழிலை விடாதழுங்கி என்னும் பொருளின்றொழிலுக்கேற்றிக் கூறினும். (எ0)

தொடுத்தபழிவேறாகிவிடுத்தகன்றதிந்திரன்றான்சுமந்தபாரம்
விடுத்தவனொத்தளவிறந்தமகிழ்வெய்தித்தேசிகன்பால்விளம்பப்பாசங்
கெடுத்தவன்மாதலம்புனிததீர்த்தமுளவிவணமக்குக்கிடைத்தல்வேண்டு
மடுத்தறிகவெனச்சிலரைவிடுத்தவ்வேறாநிலைநின்றப்பாற்செல்வான்.

(இ-ள்.) தொடுத்தபழி வேறாகி விடுத்து அகன்றது - விடாதுபற்றிய பிரம கத்தியானது தன்னினின்றும் புறம்பாய்நீங்கியொழிய, இந்திரன் தான் சுமந்த பாரம் விடுத்தவனை ஒத்து அளவு இறந்த மகிழ்வு எய்தி - தேவேந்திரன் சுமந்த பாரத்தை இறக்கினவனைத்து அளவில்லாத மகிழ்கூர்ந்து, தேசிகன் பால் விளம்ப-தனது ஆசிரியனிடதுச்சொல்ல, பாசம் கெடுத்தவன் - பந்தத்தை வேரோடு அறுத்த அவ்வாசிரியன், இவண் மாதலம் புனிதம் தீர்த்தம் உள - இவ்விடத்து மகத்தாகிய தலமும் பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தமும் உள்ளன, நமக்கு கிடைத்தல் வேண்டும் - நமக்கு அவை கிடைக்கவேண்டும், அடுத்து அறிக என-அவற்றைச்சென்று அறியக்கடவாயென்றுசொல்ல, சிலரை விடுத்து அ வேறு ஆம் நிலை நின்று அப்பால் செல்வான் - சில தூதுவரை ஏவித் தனனினின்றும் பழிநீங்கிய அவ்விடத்தினின்று அப்புறஞ்செல்லும் இந்திரன்.

அருவி படிந்தென்று பின்னர்வருதலால் ஏறும் நிலையென்று சொல்வகைசெய்து இடபமலை யென்று பொருள் கூறுவாருமுண்டு - இதற்கு முதனூலாகிய ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் - மலையெனருவது கூறாமையாலும், இடபமலையானது பின்னிகழ்ந்த திருவிளையாடலாதலாலும் அவ்வாறு நாம் பொருள்கொள்ளாதுவிட்டனம். அகன்றது என்னும் வினைமுற்று எச்சமாயநின்றது. (எக)

அருவிபடிந்தருவியெறிமணியெடுத்துப்பாறையிலிட்டருவிநீர்தூய்க்
கருவிரல்கொய்தலர்சூட்டிககனியூட்டிவழிபடுவகல்லாமந்தி
யொருதுறையில்யாளிகரி புழைக்கைமுகந்தொன்றற்கொன்றூட்டியூட்டிப்
பருகுவனபுலிமுலைப்பால்புல்வாயக்கன்றருந்தியிடும்பசிநோய்தீர. [ப்

(இ-ள்.) கல்லாமந்தி - அறிவில்லாத குரங்குகள், அருவிபடிந்து - அருவியில் நீராடி, அருவி எறிமணி எடுத்து பாறையில இட்டு - அவ்வருவி வீசிய மாணிக்கத்தை யெடுத்துக கற்பாறையின்மேல் வைத்து, அருவி நீர்தூய் - அவ்வருவி நீரால் அபிஷேகஞ் செய்து, கரு விரல் கொய்த அலர் சூட்டி - தமது கரியவிரல்களால் கொய்தமலர்களைச் சூட்டி, கனி ஊட்டி வழிபடுவ - கனிகளைவைதது நிவேதித்து வழிபட்டு ஆராதிப்பன, (ஒருபால்) யாளி கரி-யாளியும் யானைகளும், ஒரு துறையில் புழைக்கைமுகந்து ஒன்றன் கு ஒன்று ஊட்டி ஊட்டி பருகுவன-ஒருநீர்த்தத்துறையில் தமது துவாரமபொருந்திய கைகளால் நீரைமுகந்து ஒன்றற்கொன்று உண்பித்துப் பருகாநிற்பன, புலி முலை பால் புல்வாய் கனறு பசிநோய் தீர அருந்தியிடும் - (ஒருபால்) புலிகள தமதுமுலைப்பாலை ஆனகன்றுகள் பசிநோய்நீங்க வுண்பிக்கும்.

கல்லாததன்மையாகிய அறியாமையைக் கல்லாவெனக் காரணமாக வுபசரித்தார். (எஉ)

நெளியராக்குருளைவெயில்வெள்ளிடையிற்கிடந்துயங்கிநெளியப்புள்ளே
ளுளியறாச்சிறைவிரித்துநிழல்பரப்பப்பறவைநோயுற்றதேகொ
லளியவாவச்சோவென்றோதியயன்மடமந்தியருவியூற்றுந்
துளியநீர்வளைத்தசும்பின்முகந்தெடுத்துக்கருங்கையினூற்சொரிவமாதோ

(இ-ள்.) நெளி அரா குருளை வெயில் வெள்ளிடையில் கிடந்து உயங்கி நெளிய-நெளியும் பாம்பின் குட்டிகள் வெயில்புராத வெளியிடங்களில் கிடந்து மயங்கி வருந்தி நெளிய, புள் ஏறு ஒளி அறு சிறை விரித்து நிழல் பரப்ப-கருடன் ஒளியுறு த சிறகை மேலேவிரித்து நிழல்செய்ய, அயல் மட மந்தி-பக்கத்திலுள்ள அறியாமையையுடைய குரங்குகள், பறவை நோய் உற்றதே கொல் - அக்கருடப்பக்ஷி வெயிலால் வருத்தமுற்றதோ (என்றுகருதி) அளியவா - கருணையுடையனவாகி, அச்சோ என்று ஓதி - ஐயோவென் றிரங்கிச்சொல்லி, அருவி ஊறும் துளிய நீர் வளைத சம்பின் முகந்து எடுத்து - அருவியாறுகள் சிந்தும் துளியையுடையநீரைச் சங்காகியகுடத்தால் முகந்தெடுத்து, கரும கையினுலை சொரிவ - தமது கரியகைகளால் அப்பறவையின்மேற் சொரியாநிற்பன.

அச்சோ-இரக்கக்குறிப்பையுணர்த்தும் இடைசசொல். (எங)

படவரவமணியீன்றுநொசசிப்பாசிலையன்னபைந்தாண் மஞ்ஞை, பெடைதழுவிமணஞ்செய்யமணவறையில்விளக்கிடுவ பெருந்தண்கானத், தடர்சிறைமென்குயிலோமென் றார்ப்பமடக்கிள்ளை யெழுத்தைந்துமோசைத், தொடர்புபெறவுசசரிப்பக்குருமொழிகேட்டாங்குவப்பதொடிக்கட்பூவை.

(இ-ள்.) நொச்சி பாசு இலை அன்ன பைம் தாள் மஞ்ஞை பெடை தழுவி மணம செய்ய-(ஓர்பால்) நொச்சியினது (பிளவுபட்ட) பசியவிலையையொத்த பசியகால்களையுடைய மயில்கள் தத்தமக்கிசைந்த பெண்மயில்களைத்தழுவி மணஞ்செய்யாநிற்க, படம அரவம் மணி ஈனறு மண அறையில் விளக்கு இடுவ - படங்களையுடைய சர்ப்பஙகள் மாணிக்கங்களை வெளிப்படுத்தி மணவறையில் விளக்கேற்றுகிற்கும், அடர் மென் சிறை குயில் பெரும் தண் கானத்து ஓம் எனறு ஆர்ப்ப-(ஓர்பால்) நெருங்கிய மென்மையையுடைய சிறகுகளையுடைய குயில்கள் பெரிய குளிர்ந்தகாட்டில் ஓமெனறு ஒலிக்காநிற்கவும், மடம் கிள்ளை எழுத்து ஐந்தும் ஓசை தொடர்பு பெற உச்சரிப்ப - இளமைபொருந்திய கிளிகள் பஞ்சாக்ஷரத்தையும் ஓசையின் றொடர்புபொருந்த வுச்சரியாநிற்கவும், தொடி கண் பூவை-கைவளைபோலும் வட்டமாகிய கண்களையுடைய நாகணவாய்ப்பறவைகள், குருமொழி கேட்டால் ஆங்கு உவப்ப - (அவற்றைக) குருவின் உபதேசமொழியைக் கேட்டாற்போலக்கேட்டு மகிழாநிற்கும்.

உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. (எச)

இன்னவிலங்கொடுபுள்ளின்செயற்கரியசெயனோக்கியிறும்பூதெய்தி ப், பொன்னகரான்புளகமுடல் புதைப்பநிறைமகிழ்சசியுளம் புதைப்பப் போவா, னன்னபொழுதொற்றுவர்மீண்டடிவணங்கியின்சுவைப்பாலருந் துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந்தாங்குவகைமேற்பேருவகைபெருகச்சொல்வார்.

(இ-ள்.) பொன் நகரான் இன்ன விலங்கொடு புள்ளின் செயற்கு அரிய செயல் நோக்கி-தேவேந்திரன் இந்த மிருகங்களும் பறவைகளுமாகிய இவைகளின் பிறர் செய்தற்கரிய செயல்களைப்பார்த்து; இறும்பூது எய்தி - அதிசயித்து, புளகம் உடல் புதைப்ப நிறை மகிழ்ச்சி உளம் புதைப்ப போவான்-புளகம் தனதுடல் முற்

றும் போர்க்கவும் நிறைந்தமகிழச்சி தனது மனத்தைத் தூர்க்கவும் போகின்றவனு மினன், அன்ன பொழுது - அப்பொழுதில், ஒற்றுவர் மீண்டு அடி வணங்கி இன் சுவை பால் அருந்துவான் முன்-தூதுவர்திரும்பிப பாதத்தைவணங்கி யினிய சுவை யமைந்தபாலைப பருகுவோன் முனபு, பின் அரிய தேன் சொரிந்தால் ஆங்கு-பின்பு கிடைத்தற்கரிய தேனைவார்க்கின்றபோல, உவகைமேல் பேர் உவகை பெருக சொல் வார்-களிப்பின்மேல் பெருங் களிப்பு மீக்கூரச் சொலலத்தொடங்கினர்.

இன்ன அன்ன சுட்டுத்திரிபுகள. ஒடு - எணணிடைச்சொல். (எரு)

எப்புவனத்திலுமென்றுங்கண்டறியாவதிசயமுமெண்ணுக்கெய்தாத்
திப்பியமுமிக்கடம்பவனத்தின்றுகண்டுவகைதிளைத்தேமங்கண்
வைப்பனையவொருபுனிதவாவிமருங்கொருகடம்பவனத்திநீழ [டான்
லொப்பிலொளியாய்முளைதத சிவலிங்கமொன்றுளதென்றுரைப்பகேட்

(இ-ள்.) எப்புவனததிலும் எனறும் கண்டு அறியா அதிசயமும் - எவ்வுல கத்திலும் எக்காலத்திலும பார்ததறியாத அதிசயமும், எண்ணுக்கு எய்தாத திப்பிய மும் - கருதலளவைக்கெட்டாத தெயவத்தன்மையும, இ கடம்பவனத்து இன்று கண்டு உவகை திளைததேம - இந்தக கடமப வனததில் இபபொழுது பாரத்து ஆரா மகிழ்ச்சியடைந்தோம், (எனனவெனில்) அங்கண் வைபபு அனைய ஒரு புனிதம் வாவி மருங்கு - அககடம்பவனததில் வைபபுததிரவியததையொத்த வொருபரிசுத்த மாகிய தடாகத்தின் பக்கத்தில், ஒரு கடமப வனததின் நீழல் ஒபபில் ஒளியாய் முளைத்த சிவலிங்கம் ஒன்று உளது எனறு உரைபப கேட்டான - ஒருகடம்பமரத்து நீழலில் தனக்கு நிகரில்லாத ஒளிப்பிழம்பாய் முளைந்தெழுநத சிவலிங்கமொன்று இருக்கின்றதென்று சொல்லககேட்டான்.

ன்றென்னும் எணணுககுறிப பால வன மென்னுஞ் சமுதாயத்தினின்று ஓர் மரம் என்றும். (எசு)

செவித்தொளையிலமுதொழுகுமுறையரொடுமவழிகொண்டுசெ
ன்னிமேற்கை, குவித்துளமெய்மமொழிகரணங்குணமூன்றுமொன்றித்த
ன்கொடியபாச, மவித்துளயாவொழிக்கமுளைத்தருள்குறிமேலன்பீர்ப்பவ
டைவான்கானங், கவித்துளபூந்தடமபடிந்துகடம்பவனத்துழைநுழைந்
தான்கவலைதீர்வான்.

(ஆ-ள்.) கவலை தீர்வான் - தனனைப்பறறிய பழியினின்று நீங்குமிந்திரன், செவி தொளையில் அமுது ஒழுக்கும உழைய ரொடும வழி கொண்டு - தனதுசெ வித்தொளையினிடததுச் சந்தோஷமாகிய அமுததை வாக்கிய ஒறறர்களோடுஞ் சென்று, சென்னி மேல் கை குவிதது-தனதுசிரநதின்மேல் கைகளைக்கூப்பி; உளம் மெய் மொழி - மனம் வாக்குக் காயங்களும், கரணம் - மனமுதலிய அந்தக்கர ணங்களும், குணம் மூன்றும் ஒன்றி - சாததுவித முதலிய மூன்று குணங்களும் ஒருவழிப்பட,தன் கொடிய பாசம் அவித்து உள் அயர்வு ஒழிக்க முளைத்தருள் குறி மேல் அன்பு ஈர்ப்ப அடைவான் - தனது கொடியபாசத்தைக் கெடுத்து மனத்துயர மொழிக்க முளைத்தருளிய சிவலிங்கத்தின்மேல் அன்பானது இழுக்கச்செல்லுகின் றவன், கானம் கவித்து உள்ள பூம் தடம் படிந்து கடம்ப வனத்து உழை நுழைந் தான் - காட்டாற் கவியப்பட்டுள்ள பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தி னீராடிக் கடம்ப வனத்துட் புகுந்தான்.

ஒன்றி செயவெ னெச்சத்திரிபு. மனம் வாக்கு முதலிய திரிகாணங்களும், மனம் புத்தி முதலிய அந்தக்கரணங்களும், சாத்துவிதமுதலிய முக்குணங்களும், ஆதித்தன் சந்நிதியில் விளக்குப்போலத் தத்தமக்குரிய போதங்களின்வழிப்படாது ஒடுங்கி அன்பிற்றலைப்பட்டு நின்றன என்பார். ஒன்றி அன்பீர்ப்ப எனக்கூறினார் அந்தக்கரணம்-மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். முக்குணம்-சாத்துவிதம், இராசதம், தாமதம். (எஎ)

அருவாகியுருவாகியருவுருவங்கடந்துண்மையறிவானந்த
வுருவாகியளவிறந்தவுயிராகியவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய்ப்பூவின்
மருவாகிசசராசரங்களகிலமுந்தன்னிடையுதித்துமடங்கநின்ற
கருவாகிமூளைத்தசிவகொழுந்தையாயிரங்கண்ணுங்களிப்பக்கண்டான்.

(இ-ள். அருவாகி உருவாகி அருவுருவம் ஆகி - அருவமாகியும் உருவமாகியும் அருவுருவமாகியும், கடந்து - இவைகளைக்கடந்து, உண்மை அறிவு ஆனந்த உருவாகி - உண்மையறிவானந்த வுருவமாகியும், அளவு இறந்த உயிராகி - எல்லையில்லாத பல்லுயிர்களாகியும், அ உயிர்க்கு ஓர் உணர்வாய் - அவ்வுயிர்களறிவுக்கோரறிவாகியும், பூவில் மருவு ஆகி - (அவ்வாறுநிற்றலின்) பூவினிடத்துள்ள வாசம் போலாகியும், சராசரங்கள் அகிலமும் தன்னிடை உதித்து மடங்கநின்ற கருவாகி-சராசரங்கள் யாவும் தன்னிடத்துத் தோன்றியொடுங்கநின்ற காரணமாகியும், மூளைத்தசிவக்கொழுந்தை ஆயிரம் கண்ணும் களிப்ப கண்டான் - முளைத்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானைத் தனது ஆயிரங்கண்களுங்களிப்பில் மூழ்கத்தரிசித்தான்.

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என நிற்றலால் அருவாகி எனவும், மகேசுரன், உருத்திரன், திருமால், அயன என உருவாகி நிற்றலால் உருவாகி எனவும், சதாசிவம் என நிற்றலால் அருவுருவாகி எனவும், இந்நவவிதபேதமுந் தோற்றுவித்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாய நாடகமாத்திரையானடிக்கும் இறைவனுக்கலின் கடந்தவனெனவும், ஆன்மாவின் பவத்தொடர்பு நீங்குமுகத்து ஆன்மரூபத்திக்கு மேலாகும் சிவரூப சிவதெரிசன சிவபோகானுபவங்களை விளைவித்தல் காரணமாய் அங்ஙனம் அகோசரமாய்நின்ற சிவம கோசரிக்குமிடத்துச் சத்து சித்து ஆனந்தங்களை முறையே தூல சூக்கும காரணரூபமாகக்கொண்டு விளங்கிநிற்றலால் உண்மையறிவானந்த வுருவாகி எனவும், இறைவன், உயிர்களைப் புனருற்பவஞ்செய்விக்குங்கால் பொதுமையில் உடலுயிர்போன்று சத்திரூபமாய் நிற்றலால அளவிறந்தவுயிராகி எனவும், கண்ணருக்கன்போல் அவவுயிர்களின் வேறுய வியஞ்சகவறிவாயநின்று தனதாணையால் இருவினையின்வழிநடத்தும் பதிபொருளாதலால் அவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய் எனவும், அறிவொளிபோல பிரிவற்று உடனாய் அதுவிதமாய் அவைகளினிற்றலால் பூவினமருவாகி எனவும், அணுவோரண்டமாஞ்சிறுமைகொண்டும் "அண்டமோரணுவாம்பெருமைகொண்டும்" என்னுந் திருவாக்கின்படி தோற்றக்கேடுகளின் காரணங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய்நிற்றலால் சராசரங்களகிலமுந் தன்னிடையுதித்துமடங்கநின்ற கருவாகி எனவும் கூறினார். (எஅ)

கண்டுவிழுந்தெழுந்துவிழிதுளிப்பவெழுகளிப்பென்னுங்கடலிலாழ்ந்து
விண்டுமொழிதழுதழுப்பவுடல்பனிப்பவன்புருவாய்விண்ணோர்வேந்த
னண்டர்பிரானருசசனைக்குவேண்டுமுபகரணமெலாமகல்வானெய்திக்
கொண்டுவரச்சிலைவிடுத்தவரோகப்பின்னுமொருகுறைவுதீர்ப்பான்.

(இ-ள்.) விண்ணோர் வேந்தன் அன்பு உருவாய் கண்டு விழுந்து எழுந்து விழி துளிப்ப - தேவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரன் அன்பே ஒருவடிவமாய்த்தெரிசித்துப் பணிந்தெழுந்து கண்கள் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்த, எழு களிப்பு என்னும் கடலில் ஆழ்ந்து-கரைகடந்தெழாநின்ற களிப்பென்னுங்கடலிலழுந்தி, தழு தழுப்ப உடல் பனிப்ப மொழிவிண்டு - தனதுநாத் தழுதழுக்கவும உடல்வேர்வரும்பவும் தோத்திரஞ்சொல்லி, அண்டர் பிரான் அருச்சனைக்கு வேண்டும் உபகரணம் எல்லாம்-தேவர்கள் தேவனாகிய சிவபெருமான் அருச்சனைக்குவேண்டிய வுபகரணங்கள்யாவையும், அகல்வான எய்தி கொண்டுவர சிலரைவிடுத்து - அகன்ற விண்ணுலகத்திற்சென்று கொண்டுவரசசிலரையேவி, அவர் ஏக பின்னும் ஒரு குறைவு தீர்ப்பான்-அவர்கள் கொண்டுவரச்செல்லப் பின்னும் ஒருகுறைவுதீர்க்கக்கருதினான்.

தழுதழுத்தல்-நாப்பின்னுதல். குறைவாவது-சிவலிஙகபபெருமான் விமானமின்றியிருத்தல். (எகூ)

தங்குடிமைத்தசசனையோர்விமானமமைத்திட விடுத்தத்தடத்தின்பாற்போ, யங்கணனைக்கடி தருச பித்திட நறியமலர்கிடையாதயர்வானந்தச், சங்கெறிதண்டிரைதடத்திலரனருளாறபலபரிதிசலதியொன்றிற், பொஙகுகதிர்பரப்பிமுளைத்தாலென்னபபொற்கமலம்பூப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) தம் குடிமை தச்சனை ஓர் விமானம் அமைததிட விடுத்து - தமதுகுடிக்குரிய தேவதச்சனை (வருவித்து) ஓர் விமானஞ்செய்கவென ஏவி, அ தடத்தின் பால் போய் - அப்பொற்றாமரைத் தீர்த்ததநினருகிற்சென்று, அங்கணனை கடிது அருச்சித்திட நறிய மலர் கிடையாது அயர்வான் - அழகிய கருணைநோக்கத்தையுடைய சிவபெருமானை விரைநது அருச்சனைசெய்ய நல்லமலர்கிடையாமல் சோருகின்றவன், சங்கு எறி தண் திரை அந்த தடத்தில் - சங்குகளை வீசுந் தண்ணிய அலைகளையுடைய அந்தத்தடாகத்தில், பல பரிதி சலதி ஒன்றில் பொங்கு கதிர் பரப்பி முளைத்தால் என்ன - பலசூரியர்கள் ஒருசமுத்திரத்தில்விளங்குங் கிரணத்தைப்பரப்பி உதயஞ்செய்தாற்போல, அரன் அருளால் பொன் கமலம் பூப்ப கண்டான்-சிவபெருமான் திருவருளால் பொறறாமரைமலர்கள மலர்நதிருக்கப்பாரத்தான். ()

அன்புதலைசிறப்பமகிழ்ந்தாடினான் காரணத்தாலிதற்குநாம, மென்பது பொற்றாமரையென்றேழுலகும்பொலிகவெனவிசைத்துப்பின்னு, மின்பதுமத்தடங்குடைந்துபொற்கமலஙகொயதெடுத்துமீண்டுநீஙகாத், தன்பிணிநோய்தணியமுளைதெழுந்தமுழுமுதன்மருந்தின்றன்பால்வந்து.

(இ-ள்.) அன்பு தலை சிறப்ப மகிழ்நது ஆடினான் - அன்பு தன்னைவிழுங்கி மேலெழுந்தோங்கமகிழ்நது கூத்தாடி, காரணததால் - (பொற்றாமரைபூத்த) காரணத்தினால், இதற்கு நாமம பொற்றாமரை என்று ஏழுலகும் பொலிக என இசைத்து - இதற்குத்திருநாமம் பொறறாமரையென்று ஏழுலகிலும விளங்கக்கடவதெனறுகூறி, பின்னும் மின் பதுமம் தடம் குடைந்து பொன் கமலம் கொய்து எடுத்து மீண்டு-மீளவும் விளங்கும் பொற்றாமரைத்தடாகத்தில் நீராடி (அங்குள்ள) பொற்றாமரைமலர்களைப் பறித்தெடுத்துத்திரும்பி, நீங்கா தன் பிணி நோய் தணிய முளைதது எழுந்த முழுமுதல் மருந்தின் தன்பால் வந்து - நீஙகாத தனதுபழிநோய்பற்றற முளைத்தெழுந்தருளிய முழுமுதலென்னும் ஓர்திருநாமத்தையுடைய பிறவிப்பிணிநீக்கும் மருந்தினிடத்துவந்து.

என்பது-இடைச்சொல். (அக)

மொய்த்தபுனக்காடெறிந்துநிலந்திருத்திவருமளவின்முளைத்தஞான
வித்தனையசிவக்கொழுந்தின்றிருமுடிமேற்பரிதிகரமெல்லத்தீண்டச்
சித்தநெகிழ்ந்திந்திரன்றன்வெண்கவிகைத்திங்கணிழல்செய்வானுள்ளம்
வைத்தனனப்போதிரவிமண்டிலமபோலிழிந்ததொருமணிவிமானம்.

(இ-ள்.) மொய்தத புனம் காடு எறிந்து நிலம் திருத்தி வரும் அளவில் - நெருஙகியபுனங்களையுடைய காடுவெட்டி நிலந்திருத்திவரும்பொழுதில், முளைத்த ஞானம் வித்து அனைய சிவம கொழுநதின் திருமுடிமேல் பரிதி கரம் மெல்ல தீண்ட-முளைத்தருளிய சிவஞானவிதததையொத்த சிவககொழுநதினுடைய திருமுடியின்மேல் சூரியனுடையகிரணம் மெல்லப்பரிசிக்கக்கண்டு, இநதிரன் சித்தம் நெகிழ்ந்து - தேவேந்திரன் மனமுருகி, தன் திஙகள வெண் கவிகை நிழல் செய்வான் உள்ள வைத்தனன்-தனது சநதிரனையொதத வெளளியகுடை நிழல்செய்யக்கருதினான், அப்போது ஒரு மணி விமானம இரவி மண்டிலம் போல் இழிந்தது - அப்பொழுது ஒரு இரத்தின விமானம் (ஆகாயததினின்று) சூரியமண்டிலம நிலவுலகி லிறங்கியதுபோல இறங்கியது.

சிவஞானமுதலிய நான்குஞானங்களும் அங்குரித்தறகு ஓர்விதையாயிருததலால் ஞானவித்தென்றார். கண்டு - சொல்லெசசம். விதது - கொழுந்து என்றது பொருள முரணணி. (அ௨)

கிரியெட்டுமெனமழையைகிழித்தெடடும்புழைககைமதிக்கீற்றுக்கோட்
கரியெட்டுஞ்சினமடஙகலுமெட்டுமெட்டெட்டுக்கணமுந்தாங்க [டுக்
விரியெட்டுத்திசைபரபபமயனிருமித்துதவியவவ்விமானஞ்சாத்தி
யரியெட்டுத்திருவுருவபரஞ்சுடரையருச்சிப்பானாயினானே.

(இ-ள்.) எட்டு கிரியும என - அட்டகுலபருவதங்களின் றோற்றம்போல, மழையை கிழித்து எட்டும் - மேகமண்டலத்தைக்கிழித்து எட்டுந் தோற்றத்தையுடைய, புழைக்கை மதிக்கீறு கோடு கரி எட்டும் - துவாரமபொருநதிய துதிககையையும் அரததசந்திரனையொதத கொம்புகளையுமுடைய அஷ்டகெசங்களும், சினம் நாலெட்டு மடஙகலும் - கோபததையுடைய முப்பத்திரண்டுசிங்கங்களும், எட்டெட்டு கணமும தாஙக - அறுபததுநாலு சிவகணங்களுஞ்சுமககக, விரி எட்டு திசை பரப்ப-பரநத எட்டுததிசைகளிலும் பரவிநிறகும்படி, மயன் நிருமித்து உதவிய அ விமானம அரிசாததி-தேவததச னிருமிநதுததநத அவவிமானததை யிநதிரன்சாத்தி, எட்டு திருவுருவம் பரஞ்சுடரை அருச்சிபபான் ஆயினான்-எட்டுததிருமூர்ததத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளை அருச்சிக்கததொடஙகினான்.

எட்டுத்திருவுருவம் பஞ்சபூதம், சந்திரசூரியர்கள், ஆன்மா. எட்டும் என்னும் பெயரெசசம் கரி என்னும வினைமுதறபொருளகொண்டது. இடையிலுள்ளன - இடைப்பிறவரலாயநின்ற சினையடைகள. இது தொழில்பற்றிய வுவமையணி. (அ௩)

முந்தவமருலகடைந்துபூசனைக்குவேண்டுவனமுழுதுந்தேர்வார்
வந்துதருவைந்தீன்றபொன்னுடையினனுமிழுமணிப்பூண்வாசச்
சந்தனமந்தாகினிமஞ்சனந்தூமந்திருப்பள்ளித்தாமந்தீப
மந்தமிலானைந்துநறுங்கனிதீந்தேன்றிருவமுதமனைத்துந்தந்தார்.

(இ-ள்.) முந்த அமரர் உலகு அடைந்து பூசனைக்கு வேணடுவன முழுதும் தேர்வார் வந்து - முறபட விண்ணுலகிற் சென்று பூசைக்கு வேண்டும் உபகரணங்

கன்யாவையுங் கொண்டுவரச்சென்றவர்வந்து, ஐந்து தரு ஈன்ற பொன் ஆடை மி ன் உமிழு மணி பூண் வாசம் சந்தனம் - பஞ்சதருக்கள்கொடுத்த பீதாம்பரமும் பிரகாசத்தைவீசும் இரத்தினம்பதித்த ஆபரணமும் வாசத்தையுடையசந்தனமும், மந்தாகினி மஞ்சனம் தூமம் திருப்பள்ளித் தாமம் தீபம் - கங்கைநீராகிய திருமஞ் சனமுந் தூபமுந் திருப்பள்ளித்தாமமுந் தீபமும். அந்தம் இல ஆன் ஐந்து நறும் கனி தீம் தேன் திருவமுதம் - அழிவில்லாத பஞ்சகவ்வியமும் நறியகனியும் இனி யதேனும் திருவமுதமுமாகிய, அனைத்தும் தந்தார் - யாவையுங்கொடுத்தார்கள்.

அமருலகு - அமருலகு தொகுத்தல்விகாரம். திருப்பள்ளித்தாமம் - பத்தி புஷ்பமாலைகள். (அரு)

தெய்வத்தாமரைமுளைத்ததடம்படிந்துபவந்தொலைக்குந்திருநீறாடிச்
சைவத்தாழ்வடந்தாங்கியன்புருவாயருளுருவந்தானாய்த்தோன்றும்
பைவைத்தாடரவார்த்தபசுபதியையவனுரைத்தபனுவலாற்றின்
மெய்வைத்தாதரம்பெருகவருச்சனைசெய்தானந்தவெள்ளத்தாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) தெய்வம் தாமரை முளைத்த தடம் படிந்து - தெய்வத்தன்மையை யுடைய பொற்றாமரைமுளைத்த தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, பவம் தொலைக்கும் திருநீறு ஆடி - பிறப்பினையொழிக்குந் திருநீறுதரித்து, சைவம் தாழ்வடம் தாங்கி - சைவவேடத்துக்குரிய வுருத்திராக்கவடமணிந்து, அன்பு உருவாய-தான் அன்பே வடிவாய்நின்று, அருளுருவம் தானாய் தோன்றும் பைவைத்து ஆடு அரவு ஆர்த்த பசுபதியை - திருவருளே திருவுருவமாகக்கொண்டருளிய படத்தைவிரித்தாடும் சர்ப்பத்தைக்கச்சாக இடையிறுகட்டிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, அவனுரைத்த பனுவல் ஆற்றின் - அவனருளிய ஆகமத்தின்வழியே, மெய் வைத்த ஆதரம்பெருக-உண்மை யாகிய அன்புபெருக, அருச்சனை செய்து ஆனந்த வெள்ளத்து ஆழ்ந்தான்-அருச்சி த்து ஆனந்தவெள்ளத்தி லழுந்தினான்.

பசுபதி-பிரமன்முதலிய பசுக்களுக்கு இறைவன். சைவம்-எனனுங்குறிப்பா ல் தாழ்வடம் - உருத்திராக்கத்தினமே னின்றது. வைத்த - அகரவீறுதொகுத்தல்.()

பாராரவட்டாங்கபஞ்சாங்கவிதிமுறையாற்பணிந்துளவாய்மெய்
நேராகச்சூழ்ந்துடலங்கம்பித்துக்கும்பிட்டுநிருத்தஞ்செய்து
தாராருந்தொடைமிதப்பவானந்தக்கண்ணருவிததும்பநின்றன்
பாராமைமீக்கொள்ளவஞ்சலித்துத்துதிக்கின்றனமரர்கோமான்.

(இ-ள்.) அமரர் கோமான் - தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன், பார் ஆர அட்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறையால் பணிந்து - நிலவுலகிற்பொருந்த அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறைப்படிவணங்கி, உள் வாய் மெய் நேராக சூழ்ந்து - மனவாக் குக்காயங்கள் ஒன்றுபடப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, உடலம் கம்பித்து கும்பிட்டு நிரு த்தஞ்செய்து - பரவசத்தால் சரீரம்நடுங்கிக் கைகூப்பி ஆனந்தக்கூத்தாடி, தார் ஆரும் தொடை மிதப்ப ஆனந்தம் கண் அருவி ததும்ப நின்று - மார்பிலணிந்த மலராற்றொடுத்த மாலைமிதக்கும்படி ஆனந்தக்கண்ணருவியானது பெருக்கெடுக்க நின்று, ஆராமை அன்பு மீக்கொள்ள - சிவானந்த தெவிட்டாமையால் அன்பு மேலுமேலும் எழுந்தோங்க, அஞ்சலித்துத் துதிக்கின்றான் - அஞ்சலிசெய்து துதி க்கின்றவனாயினான்.

அட்டாங்க பஞ்சாங்கவிதிகளை முன்னர்க்கூறியதனாலுணர்க. (அசு)

மேற்படி-வேறு.

அங்கணுபோற்றிவாய்மையாரணுபோற்றிநாக
கங்கணுபோற்றிமூலகாரணுபோற்றிநெற்றிச
செங்கணுபோற்றியாதிசிவபரஞ்சுடரேபோற்றி
யெங்கணுயகனேபோற்றியீறிலாமுதலேபோற்றி.

(இ-ள்.) அம் கணு போற்றி-அழகியகிருபாநோக்கமுடையவனே வந்தனம், வாய்மை ஆரணுபோற்றி – உண்மையாகிய வேதங்களை அருளிச்செய்தவனே வந்தனம், நாககங்கணு போற்றி - சர்ப்பகங்கணனே வந்தனம, மூலகாரணு போற்றி- மூலகாரணனே வந்தனம, நெற்றி செங்கணு போற்றி - நெற்றியினகண் செவந்த கண்களையுடையவனே வந்தனம், ஆதி சிவபரம் சுடரேபோற்றி - எல்லாவற்றிற்கு முதலாயுள்ளவனே நன்மையைத்தரும் மேலான ஒளிப்பிழம்பே வந்தனம், எங்கள் நாயகனே போற்றி-எங்களிறைவனேவந்தனம்,ஈறு இல்லா முதலே போற்றி-தனக் கோ ரிறுதியில்லாத முதலே வந்தனம்.

அனற்கண் ஆதலால்-செங்கண் எனவும, முன்னர் ஆதி என்றமையால் அழி வில்லாதவனென்றற்கு ஈறிலாமுதல் எனவுமகூறினுர். ஆதி-அண்மைவிளி. போற்றி- போற்றுதலென்னும் பொருண்மேனிற்றலால் இகரவிகுதியொடு புணர்ந்துநின்ற தொழிற்பெயர். அன்றி வியங்கோட்பொருளில்வாத யகரவீறுகெட்டுநின்ற வியங் கோள்முற்றெனக்கொள்ளுதலு மொன்று. துதிக்கககடவேனெனறுபொருள்.தொ- எ-உயிாமயங்கியல் "வாழியவெனனுஞ்சேயெனகிளவி, யிறுதியகரங்கெடுதலுமுரி த்தே" என்ற சூததிரததால் ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க. (அஎ)

✓ யாவையும்படைப்பாயபோற்றியாவையுந்துடைப்பாய்போற்றி
யாவையுமாணுயபோற்றியாவையுமல்லாய்போற்றி
யாவையுமறிந்தாய்போற்றியாவையுமறந்தாய்போற்றி
யாவையும்புணர்ந்தாய்போற்றியாவையும்பிரிந்தாய்போற்றி.

(இ-ள்.) யாவையும் படைப்பாய் போற்றி - எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித்த வனேவந்தனம், யாவையும துடைப்பாய் போற்றி - எல்லாவற்றையும் அழிப்பவ னே வந்தனம், யாவையும் ஆணுய் போற்றி - எல்லாப்பொருள்களும் ஆனவனே வ ந்தனம், யாவையும் அல்லாய போற்றி - எல்லாப்பொருள்களும் அல்லாதவனேவந் தனம், யாவையும் அறிந்தாய் போற்றி-எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தவனேவந்தனம், யாவையு மறந்தாய் போற்றி - எல்லாவறறையும் அறியாதவனே வந்தனம், யாவை யும் புணர்ந்தாய் போற்றி - எல்லாவற்றிலும பிரியாதவனே வந்தனம், யாவையும் பிரிந்தாய் போற்றி - எல்லாவற்றிலும் பிரிந்தவனே வந்தனம்.

திருவருளை திருமேனியாகக்கொண்டு படைத்தலுந்துடைத்தலு மியற்றித்து யவுடம்பினுய் நிற்றலால் - யாவையும் படைப்பாய யாவையுந் துடைப்பாய் என வும், யாவுந் தாணுயவழி அவற்றின்வசத்தனுகாது தன்வசத்தனுய் நிற்றலால் யா வையுமாணுய் எனவும், அவ்வவற்றினுணர்வாகாது இயற்கையுணர்வினனுய்நிற்ற லால் யாவையுமல்லாய் எனவும், முற்றுமுணர்தற்றன்மையால் யாவையும் அறி ந்தாய் எனவும், பேரருளுடையனுதற்றன்மையால் யாவையுமறந்தாய் எனவும், யாவும்புணர்ந் தின்பநுகர்விப்பான் எவற்றுள்ளும்புகுந்து நிற்கும் முடிவிலாற்றலு ம் வரம்பிலின்பமுடைமையும் உடையனுய் நிற்றலால் யாவையும் புணர்ந்தாய் என

வும், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கிநிற்றலால் யாவையும் பிரிந்தாய் எனவும் கூறி னார். (அஅ)

இடருறப்பிணித்தவிந்தப்பழியினின்றென்னையீர்த்துன்
னடியிணைக்கன்பனாக்குமருட்கடல்போற்றிசேற்கண்
மடவரன்மணாளபோற்றிகடம்பமாவனத்தாய்போற்றி
சுடர்விடுவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி.

(இ-ள்.) என்னை இடர் உற பிணித்த இந்த பழியில் நின்று ஈர்த்து-என்னைத் துன்பமிக விடாதுபற்றிய இந்தப்பிரமகத்தியினின்றும்விடுவித்து, உன் அடியிணைக்கு அன்பன் ஆக்கும் அருள் கடல் போற்றி-உனது இரண்டுதிருவடிகளுக்கும் அன்பனாக்கிய கிருபாசமுத்திரமே வந்தனம், சேல் கண் மடவரல் மணாளபோற்றி-மீனாக்ஷி யம்மையின் மணவாளனேவந்தனம், மா கடம்ப வனத்தாய போற்றி - பெரியகடம்பவனத்தி லெழுந்தருளினவனே வந்தனம், சுடர்விடு விமானம் மேய சுந்தர விடங்க போற்றி - ஒளிவீசும் விமானத்தில் வீற்றிருக்கும் சோமசுந்தர விடங்கனே வந்தனம்.

விடங்கன்-உளிகீக்கமுள்ளவன் டங்கம்-உளி - இனைத்தெனவறிபொருளில் வந்த முற்றும்மைதொகுத்தல (அகூ)

பூசையும்பூசைக்கேற்றபொருள்களும்பூசைசெய்யு
நேசனும்பூசைகொண்டுநியதியிற்பேறுநல்கு
மீசனுமாகிப்பூசையான்செய்தேனெனுமென்போத
வாசனையதுவுமானமறைமுதலடிகள்போற்றி.

(இ-ள்.) பூசையும்-பூசனையும், பூசைக்கு எற்ற பொருள்களும் - அப்பூசைக்குத்தக்க திரவியங்களும், பூசை செய்யும் நேசனும் - அப்பூசனைசெய்கின்ற அன்பனும், பூசைகொண்டு நியதியில் பேறு நல்கும் ஈசனும் ஆகி-அப்பூசையைக் கைக்கொண்டு அதற்குத்தக்க பயனையுங்கொடுக்கும் இறைவனுமாகி, யான் பூசை செய்தேன் என்னும் என் போத வாசனை அதுவும் ஆன-நான் பூசனை செய்தேனென்று கருதும் எனது சிற்போதவாசனையுமாகிய, மறை முதல் அடிகள் போற்றி - வேதத்திற்குவித்தாகிய சுவாமிகளேவந்தனம்.

ஆகமவிதி அறிந்துசெய்யும் பூசனையும், அவற்றிற்குரிய வுபகரணங்களும், சார்புபற்றிய பத்திபோலாது மெய்ச்சசாரபோடியைந்த பத்தியுடைமையும், அப்பத்திவழிபாட்டேற்றுப் பேறுநல்கும் ஈசனும், திருவருளாலன்றி யமையாவாகலான்- பூசையும் பூசைக்கேற்றபொருள்களும் பூசைசெய்யுநேசனும் பூசைகொண்டு நியதியிற் பேறுநல்கும் ஈசனுமாகி எனவும், அவ்வருட்பணியினோ டொற்றுமைப்பட்டு நிற்கும் ஆன்மபோதத்தின்றன்மை அவனன்றிவேறன்மையான் என்போதவாசனையதுவும் ஆன அடிகள் எனவுங்கூறினார். (கூ0)

என்னநின்றேத்தினானையின்னகைசிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரெண்ணமுடிப்பவனருட்கணோக்கா
லுன்னதுவேட்கையாதிங்குரையெனவிளையத்தாழ்ந்து
சென்னிமேற்செங்கைகூப்பித்தேவர்கோனிதனைவேண்டும்.

(இ-ள்.) என்ன நின்று ஏத்தினானை - என்றுசொல்லி நின்றுதுதித்த இந்திரன்மேல, முன்னவன் - (எல்லாத்தேவர்களுக்கும்) முன்னவனும், அடியார் எண்

ணம் முடிப்பவன் - அடியார்வேண்டி யாங்கு அருளபவனுமாகிய சோமசுந்தரக்க டவுள், இன் நகை சிறிது தோன்ற-இனியபுன்னகை சிறிதரும்ப, அருட்கண் நோக் கால் - கிருபாநோக்கங்கொண்டு, உன்னது வேட்கை யாது இங்கு உரை என - உன து விருப்பம் யாது இங்குக்கூறுவாயெனறருள, தேவர்கோன் விரைய தாழ்ந்து செ ன்னிமேல் செங்கை கூப்பி இதனை வேண்டும் - தேவர்கட்கு அரசனுகிய இந்திர ன்விரைந்துபணிந்து சிரத்தின்மேல் தனது செவநதகைகளைக்குவிததது இதனை வே ண்டாநிற்பான்.

ஐ-உருபுமயக்கம் (கக)

ஐயநின்னிருக்கையெலலைக்கணியனுமளவிலரீஙகா
வெய்யவென்பழியினேடுமேலைநாளடியேனசெயத
மையல்வல்வினையுமாயந்துன்மலரடிவழுததிப்பூசை
செய்யவுமுரியனுனேன்சிறந்தபேறிதனமேல்யாதோ.

(இ-ள்.) ஐய நின் இருகைகை எலலைகசு அடியேன அணியனும் அளவில்-ஐய னே உனது இருகசையாகிய இந்தத்திருததலததின் எல்லைகசு அடியேனுகிய யான் சமீபிததவளவில், என் நீங்கா வெய்ய பழியும் - என்னினின்று நீங்காத கொடியபி ரமகத்தியும், மேலை நாள் செய்த மையல வல் வினையு மாயநது - முறபிறப்பிற்செ ய்த மயக்கததைத்தரும் வலியதீவினையுங்கெட்டு, உன மலர் அடி வழுத்தி பூசை செய்யவும் உரியன் ஆனேன-உனது தாமரை மலர்போன்ற திருவடியை துதித்துப் பூசைசெயயவும உரியவனுயினேன, இதன் மேல சிறநதபேறு உண்டோ - இதற்கு மேல் சிறநதபயன்யாதுளது, (இல்லையெனறபடி)

இத்தலத்தின் எல்லைகசு அருகனுயவநத அன்றே - பழியும் வினையும்நீங்கிய ஆராமையின் மேலீட்டால கூறினவனுதலால் இதன் மேல்சிறநதபேறுண்டோ என் முன். ஓடு இசைநிறைத்தலிலவந்த இடைச்சொல். உம்மை வியப்புபபொருள்மேல் நின்றது. (கஉ)

இன்னநின்பாதப்போதேயிவ்வாறேயென்றும்பூசித
துன்னடியாருளயானுமோரடிதொண்டனுவே
னன்னதேயடியேனவேண்டத்தக்கதென்றடியிலவீழ்ந்த
மன்னவனறனக்குமுக்கணவரதனுங்கருணைபூத்து.

(இ-ள்.) இவவாறே இன்ன நின் பாதம் போது எனறும பூசித்து - இப்படி யே இந்த வுனது திருவடிததாமரைகளையே எபபொழுதும்பூசனைசெய்து, உன் அடி யாருள யானும ஓர் அடித்தொண்டன் ஆவேன - உனது அடியவருள் நானும் ஒரு தாழ்ந்ததொண்டனுவேன், அனனதே அடியேன வேணடத்தக்கது என்று அடியில் வீழ்ந்த மன்னவன் தனக்கு-அதுவே அடியேன் குறையிரக்கததக்கது என்று தன து திருவடியில்விழுந்த இந்திரனுக்கு, முக்கண வரதனும் கருணைபூத்து - திரிநேத்தி ரங்களையுடைய சிவபெருமானும் கருணைகூர்ந்து.

வரதன்-அருட்கொடையையுடையவன். அடி-தாழ்மை-தாழ்நதகடைக்கு அ டிக்கடையென உலகவழக்கிலும், திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில் - "அருட்பெ ருந்தீயிலடியோமடிக்குடில்" எனச்செய்யுள்வழக்கிலும்வருதல்காண்க. (கங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருதுவிற்சிறந்தவேனிலுமதியாறிரண்டினிற்சிறந்தவான்றகரும்
பொருவிருரகையிற்சிறந்தசித்திரையுந்திதியினிற்சிறந்தபூரணையு

மருவுசித்திரையிற்சித்திரைதோறும்வந்துவந்தருச்சியோர்வருடந்
தெரியுநாண்மூன்றூற்றறுபதுமைந்துஞ்செய்தவர்ச்சனைப்பயனெய்தும்.

(இ-ள்.) இருது வில் சிறந்த வேனிலும் - ஆறுபருவங்களுள் மேம்பட்ட வேனிற்பருவமும், ஆறிரண்டு மதியில் சிறந்த வான் தகரும் - பன்னிரண்டு மாதங்களுள் மேம்பட்ட பெருமை பொருந்திய மேடமாதமும், பொருவில் தாரகையில் சிறந்த சித்திரையும் - ஒப்பில்லாத நக்ஷத்திரங்களுள் மேம்பட்ட சித்திரை நக்ஷத்திரமும், திதியினில் சிறந்த பூரணையும் - திதிகளுள மேம்பட்ட பௌர்ணமி திதியும், (ஆகிய இவைகள்) மருவு சித்திரையில் சித்திரைதோறும் வந்து வந்து அருச்சி-பொருந்திய அந்தச் சித்திரைமாதத்தில் சித்திரை நக்ஷத்திரந்தோறும் வந்து வந்து அருச்சனைசெய், ஓர் வருடம் தெரியும் மூன்றூறும் அறுபதும் ஐந்தும் நாள் செய்த அர்ச்சனை பயன் எய்தும - ஓர் வருடத்துக்கு வரையறுத்த மூன்றூற்றறுபத்தைந்துநாளுஞ் செய்த வர்ச்சனைப் பயனவந்து கைகூடும்.

மருவும் நாள் தோறும என்றது - சித்திரையிற் சித்திரைதோறும் எனப் பின்னும் அநுவதித்தது - அந்நாட்பெருமையை வறபுறுததற்கென அறிக. மூன்றூற்றறுபத்தைந்து உம்மைத்தொகையாதலால் மூன்றூறுமென உம்மையைவிரிததாம். செய்யுள் விகாரமெனினும் அமையும். (கச)

துறக்கநாடணைந்துசுத்தபல்போகந்துய்த்துமேன்மலபரிபாகம்
பிறக்கநான்முகன்மான்முதலபெருந்தேவர்பெரும்பதத்தாசையும்பிறவு
மறக்கநாம்வீடுவழங்குதுமென்னவாய்மலர்ந்தருளிவான்கருணை
சிறக்கநால்வேதசிகையெழுமறுதிசிவபரஞ்சுடர்விடைகொடுத்தான்.

(இ-ள்.) துறக்கம நாடு அணைந்து-(உனக்குரிய) சுவர்க்க நாட்டிற் சென்று, சுத்த பல் போகம் துய்த்து - புனிதமாகிய பலபோகங்களையு நுகர்ந்து, மேல் - அதற்குமேல், மலபரி பாகம பிறகக - மலபரிபாகம் வர, நான்முகன் மால் முதல் பெரும் தேவர் பெரும பதத்து ஆசையும் பிறவும் மறக்க-பிரமன் திருமால் முதலிய பெரிய தேவர்களுடைய பெரிய பதஙகளிலுள்ள போகங்களையும் மறறப்போகங்களையும் மறக்கும்படி., நாம் வீடு வழங்குதும என்ன வாய்மலர்நதருளி-நாம் மோக்ஷந் தருவோமென்று திருவாய்மலர்நதருளி, நால்வேதம் சிகை எழும அறுதி சிவபரஞ் சுடர் - நான்கு வேதங்களினுச்சியில் விளஙகும அறுதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், வான் கருணை சிறக்க விடை கொடுதநான் - பெருங்கருணை மீதூர விடை கொடுத்தருளினன். (கரு)

மூடினன்புளகப்போர்வையால்யாக்கைமுடிமிசையஞ்சலிக்கமலஞ்
சூடினன்வீழ்ந்தானெழுநதுகண்ணருவி துளும்பினன்பன்முறைதுதிசெ [ய்
தாடினனையனடிபிரிவாற்றுதஞ்சினனவனருளாணை
நாடினன்பிரியாவிடைகொடுதுறக்கநண்ணினன்விண்ணவர்நாதன்.

(இ-ள்.) விண்ணவர் நாதன் - தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன், புளகப் போர்வையால் யாக்கை மூடினன் - புளகமாகிய போர்வையினால் உடல் முழுதும் போர்க்கப்பட்டான், முடி மிசை அஞ்சலி கமலம் சூடினன்-(தனது) முடியின்மேற் கைகளைக் கூப்பினன், வீழ்ந்தான்-(ஆராமையால்) தண்டாகாரமாய் விழுந்து பணிந்தான், எழுந்து கண் அருவி துளும்பினன் - பணிந்தெழுந்து கண்ணினின்று ஆனந்த வெள்ளஞ் சொரிந்தான், பல் முறை துதி செய்து ஆடினன்-பலதரந் துதிசெய்து

ஆனந்தக்கூத்தாடினுன், ஐயன் அடி பிரிவு ஆற்ருது அஞ்சினுன் - சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவடி நிழற் பிரிவுக்கு ஆற்ருமல் அஞ்சினுன், அவன் அருள் ஆணை நாடினுன் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தனக்கருளிய திருவாணையை மனத்திற்கருதி, பிரியா விடை கொடு துறக்கம் நண்ணினுன் - (அதைக் கடக்கக் கூடாமையால்) பிரியாவிடைகொண்டு சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்தான்.

திருவாணையாவது - முன்னுள்ள செய்யுளிற் கூறியது. பிரியாவிடைகொண் டென்றது - பல் போகம் நுகரு மிடத்தும், சிவபோகம் நுகரு மிடத்தும் அவனது திருவருளின் வழியே நின்று நுகாவதாதலால் பிரியாவிடை கொடு நண்ணினுன் என்ருர். இவ்விரண்டுள் முனனுள்ளதைப் பின்னா வருஞ் செய்யுளிற்காண்க.(கசு)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தரமங்கையர்கவரிமருங்குவீசமந்தாரங்கற்பகம்பூமாரிதூற்ற, வந்தரநாட்டவர்முடிகளடிகள்சூடவயிராணிமுலைத்தடந்தோய்ந்தகலந் திண்டோள, விந்தமெனசசெம்மாந்துவிம்முகாமவெள்ளத்துளுடலழுந்தவுள்ளஞுசென்று, சுந்தரனுயகன்கருணைவெள்ளத்தாழ்ந்துதொன்முறையின் முறைசெய்தான்றுறக்கநாடன்.

(இ-ள்.) அரமங்கையா மருங்கு வந்து கவரி வீச - அரம்பைமாதர்கள் தனது பக்கலில் வந்து சாமரை யிரட்டவும், மந்தாரம் கற்பகம் பூமாரி தூற்ற - மந்தாரமும கற்பகமும் புஷ்பவருஷஞ் சொரியவும, அந்தர நாட்டவர் முடிகள் அடிகள் சூட - (தனனைத தெரிசிககவநத) தேவாகள் முடிகள் தனது பாதங்களைச் சூடவும, அயிராணி தடம முலை தோயந்து அகலம் திணை தோள் விந்தம் என செம்மாந்து - இந்திராணியினுடைய பெரிய தனங்களிலழுந்தி மாாபமும திண்ணிய தோள்களும் விநத பருவதம்போல இறுமாப்படைய, விமமு காம வெள்ளத் துள் உடல் அழுந்த - அளவிறநத காமப்பெருககில் தனது உடலழுநதவும், உளளம சென்று சுநதரநாயகன் கருணை வெள்ளதது ஆழ்நது - தனது மனஞ்சென்று சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவருள் வெள்ளநதிலழுநதவும, துறக்க நாடன் தொல் முறையில் முறை செய்தான - தேவேநதிரன முன்பு நடததிய முறைப்படியே அரசியல் நடததிவந்தான்.

செம்மாநது ஆழநது - செயவென்னும் வாய் பாட்டு வினையெச்சத்திரிபுகள். மந்தாரம் கறபகம எனறமையால் இனமபற்றிய சநதானம், அரிசநதனம், பாரிசாத மென்னும மூன்றுதேவதருககளும் பூமாரி தூறறின எனககொள்க. (கஎ)

இந்திரனபழிதீர்த்தபடலம் முற்றிறறு.

ஆகப்பாயிரம உளபடத திருவிருத்தம - சுஙக.

இரண்டாவது

வெள்ளியானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைச்சடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றொடக்கறுத்தவாறோதிப்
பட்டமதவேழம்பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டகொடுஞ்சாபநீத்தேகியவாறோதுவாம்.

(இ-ள்.) மட்டு அவிழும் கொன்றை சடையான் - தேனொடுமலர்ந்த கொன்றைமலர்மாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், மகவானை தொட்ட பழியின் தொடக்கு அறுத்த ஆறு ஓதி - இந்திரனை விடாதுபற்றிய பிரமகத்தியின் கட்டினை முற்று மொழித்த வகையை யெடுத்துக்கூறி, பட்டம் மதம வேழம் - நெற்றிப்பட்டத்தையும் மதத்தையும் உடைய ஐராவதமாகிய வெள்ளையானை, பரனை பராய் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, முனிவன் இட்ட கொடும் சாபம் நீத்து ஏகிய ஆறு ஓதுவாம் - துருவாசமுனிவரிட்ட கொடிய சாபத்தை யொழித்து (தனதுஉலகில்) சென்ற சரித்திரமாகிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுவோம்.

மட்டவிழுங்கொன்றை - முதல் சினைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் சினைவினையை முதன்மேலேற்றி மட்டவிழுங் கொன்றையென்றார். (க)

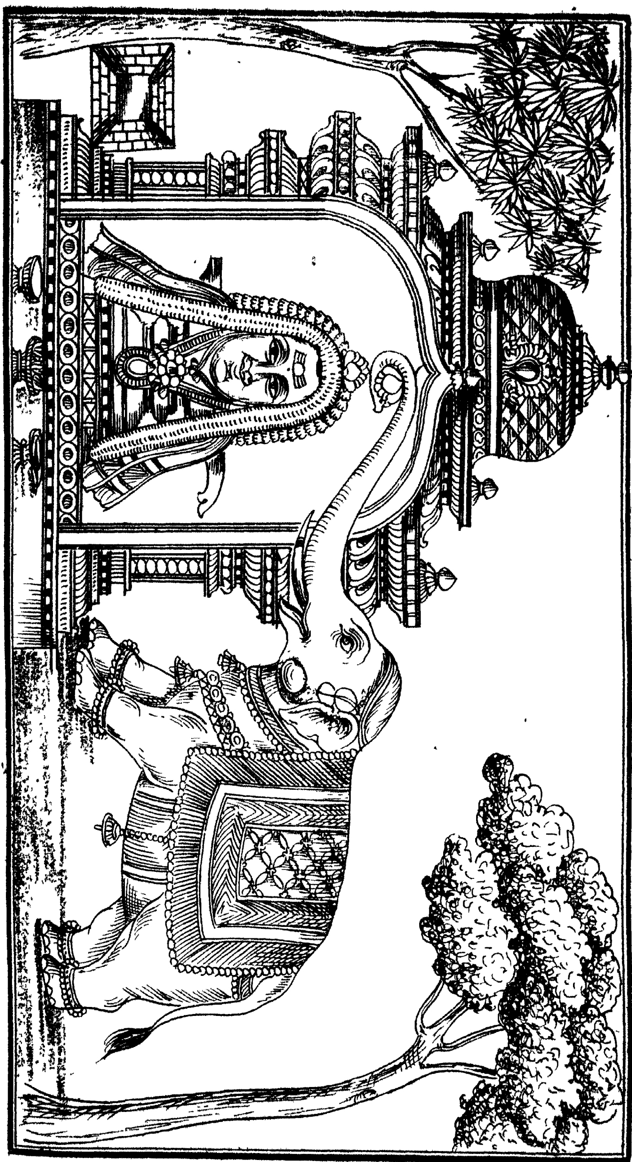
கருவாசனைகழிக்குங்காசிநகர்தன்னிற்
றுருவாசவேதமுனிதொல்லாகமத்தின்
பெருவாய்மையாற்றன்பெயர்விளங்கவீச
னொருவாவிலிங்கவொளியுருவங்கண்டான்.

(இ-ள்.) கருவாசனை கழிக்கும் காசி நகர் தன்னில் - ஜனனவாசனையாகிய இருவினையை யொழிக்குங் காசிக்ஷேத்திரத்தில், வேதம் துருவாசமுனி - வேதங்களை யுணர்ந்த துருவாசமுனிவர், தொல் ஆகமத்தின் பெருவாய்மையால் - தொன்றுதொட்டுள்ள ஆகமத்தின் பெரிய வுண்மைவாக்கியத்தால், தன் பெயர் விளங்க-தமது பெயர்விளங்கும்படி, ஈசன் ஒருவா ஒளி இலிங்க உருவம் கண்டான்-சிவபெருமான் சிறிதும் நீங்காத ஒளிவடிவமாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை யொன்று செய்தார்.

கருப்பவாசனை - துருவாசமெனப் புஷ்பாஞ்சலியில்வந்த காரணம்பற்றித் துருவாசரெனப் பெயர்வந்ததென அறிக. ஆகமம பதிவாக்கியமாகலின் - பெருவாய்மை என்றார். (உ)

இன்புற்றருச்சனைசெய்தேத்துவானவ்வேலை
யன்புக்கெளியனருளாற்றிருமுடிமேன்
மின்பொற்கடிக்கமலப்போதொன்றுவீழ்ந்திடலுந்
தன்பொற்கரகமலப்போதலர்த்தித்தாங்கினான்.

(இ-ள்.) இன் புற்று அருச்சனை செய்து ஏத்துவான் - மகிழ்ந்து (தாம் பிரதிஷ்டை செய்த சிவலிங்கப்பெருமானை) அருச்சித்துத் துதிக்கத் தொடங்கினார், அ வேலை - அப்பொழுது, அன்புக்கு எளியன் அருளால் திருமுடிமேல் மின் பொன் கடி கமலம் போது ஒன்று வீழ்ந்திடலும் - அடியவரன்புக் கெளியவனாகிய சிவபெ

ருமானுடைய திருவருளினால் (அவனது) திருமுடியினின்று விளங்கும் பொன்னிற த்தையும் வாசனையையுமுடைய தாமரைமலரொன்று வீழ, தன் பொன் கரகமலம் போது அலர்த்தி தாங்கினான் - தமது பொன்மயமாகிய கைத்தாமரைகளை விரித்து ஏந்தினார்.

அடியார் அன்பின் வலையி லகப்படுவோனாதலால் - அன்புக்கெளியன் என்றார். திருவாசகம். திருவண்டப்பகுதியில் - "பத்திவலையிற் படுவோன்காண்க" என வருதல் காண்க. மேல் உருபுமயக்கம். (௩)

தாங்கிக்கண்சென்னிதடமார்பணைத்துடலம்
வீங்கித்தலைசிறந்தமெய்யுவகைமேற்கொள்ள
நீங்கிக்கழிந்தகருணைநிதியனையான்
பூங்கற்பகநாட்டிற்போகின்றானவ்வேலை.

(இ-ள்.) தாங்கி கண் சென்னி தடம் மார்பு அணைத்து உடலம் வீங்கி-(கரகமலத்தில்) ஏந்தித் தமது கண்களிலுஞ் சிரத்திலும் பரந்த மார்பிலும் ஒற்றிச் சரீரம் பூரித்து, தலை சிறந்த மெய் உவகை மேல் கொள்ள நீங்கி - மேலெழுந்தோங்கிய உண்மையாகிய மகிழ்ச்சி மீதூர (அவ்விடத்தினின்று) நீங்கி, கழிந்த கருணை நிதி அனையான - மிக்ககிருபையால் சங்கநிதியை யொத்த துருவாசர், பூ கற்பகம் நாட்டில் போகின்றான - பொலிவையுடைய கற்பக விருக்ஷம்பொருந்திய விண்ணுலகத்தில் செல்லுகின்றவராயினார், அவ்வேலை - அக்காலையில்.

முதல்வினைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் வீங்கியென்னுஞ் சினைவினை நீங்கியென்னும் முதல்வினையின முதனிலையோடு முடிந்தது. (௪)

சங்கலறசெங்களத்துத்தானவரைத்தேய்த்துவிறற்
கொங்கலர்தார்வேயந்தமரர்கோமான்றன்கோநகரிற்
செங்கணமரர்பெருஞ்சேனைக்கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல்லாண்டுமறைமுழங்கவந்தணைவான்.

(இ-ள்) அமரர் கோமான் - இந்திரன், சங்கு அலற செம் களத்து தானவரை தேய்த்து - வெற்றிச்சங்கமுழங்கப் போர்க்களத்தில் அசுரரைச் சிதைத்து, கொங்கு அலர் விறல் தார வேயநது - மகரந்தத்தொடு மலர்ந்த வெற்றிமாலையைச் சூடி, பெரு செம கண் அமரர் சேனை கடல் கலிப்ப - அளவிறந்த கோபக்கண்களையுடைய தேவசேனாசமுத்திரம் (ஒருபால்) முழங்கவும், மங்கலம் பல்லாண்டு மறை முழங்க - மங்கலப்பாட்டாகிய வாழ்த்தும் வேதமும (ஒருபால்) முழங்கவும், தன் கோ நகரில்வந்து அணைவான்-தனது அரசததனமையுடைய நகரத்தில்வந்து அடைகின்றவன்.

ஏனை நகரங்களுட்சிறந்த நகராதலில் கோநகர் என்றார். (௫)

எத்திக்குங்கல்லென்றியமகலிப்பவேந்திழையார்
தித்தித்தமுதொழுகுங்கீதஞ்செவிமடுப்பப்
பத்திக்கவரிநிரைதானைப்படுகடலிற்
றத்திப்புரளுந்திரைபோற்றலைபனிப்ப.

(இ-ள்.) எத்திக்கும் கல் என்று இயம் கலிப்ப - எல்லாத் திக்குகளிலும் கல்லென்கிற ஒலிக்குறிப்போடு வாச்சியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், ஏந்திழையார் தித்தித்த அமுது ஒழுகும் கீதம் செவிமடுப்ப - தேவமாதர் பாடும் மதுரித்த வமுத

ஞ் சிந்தும் இசையானது (ஒருபால்) தனது காதில் மடுக்கவும், பத்தி கவரி நிரை - (ஒருபால்) வரிசையாகச் சாமரைக்கூட்டங்கள், தானை படு கடலில் தத்தி புரளும் திரைபோல் தலை பனிப்ப - சேனையாகிய வளப்ப மிக்க கடலுள் தவழ்ந்து புரளா நின்ற அலைகளைப்போல அசையவும்.

தித்தித்த அகரவீறுதொகுத்தல். (சு)

அங்கட்கடலினெடுங்கூம்பகநிமிர்ந்த
வங்கத்தலையுய்க்குமீகான்றனைமானத்
திங்கட்குடைநிழற்றத்தீந்தேமதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட்களிற்றின்மிசைப்பவனிபோந்தணைந்தான்.

(இ-ள்.) அம் கண் கடலில் - அழகிய இடத்தையுடைய கடலில், அகம் நெடும் கூம்பு நிமிர்ந்த வங்கம் தலை உய்க்கும் மீகான் தனை மான - தன்னிடதது நெடிய பாய்மரம் ஓங்கிய மரக்கலத்தின தலையினின்று செலுததுமமாலுமியை யொப்ப, திங்கள் குடை நிழற்ற-சந்திரனையொதத வெள்ளிய குடை நீழல்செய்ய, தீம் தேம் மதம் கவிழ்க்கும் வெம்கண் களிற்றின் மிசை பவனி போநது அணைந்தான் - இனியமதத்தைக் கவிழ்க்கும் அஞ்சாமையையுடைய வெளளையானையின்மேல் பவனிவந்தனன்.

பவனிபோதல் - உலாப்போதல். தீம் தேம் - ஒருபொருட்பன்மொழி. இனிய வாசனையையுடைய - எனப்பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. வெம் கண் - சினையடையாகிய வெம்மை தாக்ஷணியம் இன்மைமேனிற்றலால் அஞ்சாமை என்றும். கூம்பினை - வெண்குடையாகவும், வங்கம் - வெள்ளையானையாகவும், அதன் தலை - அவ்வானையின் பிடராகவும் கூட்டி ஒபபுமைக்கூட்ட வணியாகக்கொள்க. (எ)

அத்தலைவிண்ணுடாருகணைந்துவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிசைந்தகையுறைகடாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள்கூப்பினாகண்டான்கடவுளரி
லுத்தமனையர்சசித்துபபோந்தமுனியுததமனும்.

(இ-ள்.) அ தலை-அவ்விடத்தில், விண்ணுடர் அருகு அணைந்து தத்தம் மனக்கு இசைந்த வெவ்வேறு கையுறைகள தாம கொடுத்து கைத்தலங்கள் கூப்பினார் - தேவர்கள் இந்திரனருகில் வந்து தங்கள் தங்கள் மனத்துக்கிசைந்த வெவ்வேறு வகைப்பட்ட கையுறைகளைக் கொடுத்துத் தமது கைகளைக் கூப்பிதொழுதார்கள், கடவுளரில் உத்தமனை அர்ச்சித்து போந்த முனி உத்தமனும் கண்டான் - தேவர்களுள் சிரேஷ்டனாகிய சிவபெருமானை யருச்சனை செய்துவந்த முனிவருள் சிரேஷ்டராகிய துருவாசமுனிவரும் (அப்பெருமகிழ்ச்சி யாரவாரத்தைப்) பார்த்தார்.(அ)

தீங்கரியவாசிமொழிசெப்பித்தன்செங்கரத்தி
னீங்கரியதாமரையைநீட்டினான்மற்றதனைத்
தாங்கரியசெல்வத்தருக்காலோர்கையோச்சி
வாங்கிமதயானையின்மேல்வைத்தான்மதியில்லான்.

(இ-ள்.) தீங்கு அரிய ஆசி மொழி செப்பி - தீங்கில்லாத வாழ்த்து வசனங் கூறி, தன் செம் கரத்தில் நீங்கு அரிய தாமரையை நீட்டினான் - தமது செவந்த கரத்தினின்று நீங்காத தாமரைமலரைக் கொடுத்தார், அதனை - அக்கையுறையாகிய தாமரைமலரை, தாங்கு அரிய செல்வம் தருக்கால் - பெறுதற்கரிய பெருஞ் செல்

வச்செருக்கினால், மதியில்லான் ஓர் கை யோச்சி வாங்கி மதம் யானையின் மேல் வைத்தான் - அறிவில்லாதவனாகிய தேவேந்திரன் ஒருகையை நீட்டி வாங்கி மதத்தையுடைய வெள்ளையானையின்மேல் வைத்தான்.

அரிய என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையாகிய அருமை - இன்மைமேனின்றது. சிவபெருமானை அருச்சித்தப்பெற்றமலராதலால் செங்கரத்தில் நீங்கரிய எனவும், தேவர்கள் கையுறைகொடுத்ததுபோலாது தமது கையுறை அவனதுசெல்வம் மேன்மேலும் பெருகச்செய்விப்பதாதலால் தாமரையைநீட்டினான் எனவுங்கூறினார். (க)

கீறிக்கிடந்தமதியனையகிம்புரிக்கோட்
டூறிக்கடங்கவிழுக்குமால்யானையுச்சியின்மே
னாறிக்கிடந்தநறுமலரைவீழ்த்தியுரற்
சீறிக்கிடந்தநெடுந்தாளாற்சிதைத்தன்றே.

(இ-ள்.) கீறி கிடந்த மதி அனைய கிம்புரி கோடு - பிளவுபடுத்திய சந்திரனையொத்த பூணணிந்த கொம்புகளையுடைய, ஊறி கடம் கவிழ்க்கும் மால் யானை - ஊற்றெடுத்து மதத்தைக்கவிழ்க்கும் மயக்கங்கொண்ட அந்தவெள்ளையானை, உச்சியின்மேல் நாறி கிடந்த நறுமலரை வீழ்த்தி - தனது தலையின்மேல் மணம்வீசிக்கொண்டிருந்த நல்லதாமரைமலரைக்கீழேதள்ளி, உரல் சீறி கிடந்த நெடும் தாளால் சிதைத்தன்று - உரலொடுமாறுபட்ட தனது நெடியகாலால் தேய்த்தது. (கo)

கண்டான்முனிகாமற்காய்ந்தானுதற்கண்போல
விண்டாரழல்சிதறநோக்கினான்வெங்கோபங்
கொண்டானமரரொதுங்கக்கொதித்தால
முண்டானெனநின்றுருத்தானுரைக்கின்றான்.

(இ-ள்.) முனிகண்டான் - (யானைதேய்த்ததை) துருவாசமுனிவர்பார்த்து, காமன் காய்ந்தான நுதல் கண் போல் ஆர் அழல் விண்டு சிதற நோக்கினான் வெம் கோபம் கொண்டான் - மன்மதனையெரித்த சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண்ணிலுள்ள தீப்போல அரியதீப்பரந்து சிந்தப்பார்த்துக் கொடியகோபங்கொண்டார், அமரர் ஒதுங்க கொதித்து - தேவர்கள் பயந்து ஒதுங்கப் பொங்கி, ஆலம் உண்டான் என நின்று உருத்தான் உரைக்கின்றான் - விடமுண்ட உருத்திரமூர்த்திபோல நின்றுகோபித்துச்சொல்லுகின்றார்.

கண்டான், நோக்கினான், உருத்தான் என்னு முற்றுகள் எச்சமாய்நின்றன.

✓ புள்ளியதோலாடைபுனைந்தரவப்பூணணிந்த
வெள்ளியசெங்கண்விடையானடிக்கமல
முள்ளியமெய்யன்புடையாரருவருத்துத்
தள்ளியசெல்வத்தருக்கினாயென்செய்தாய்.

(இ-ள்.) புள்ளிய தோல் ஆடை புனைந்து அரவம் பூண் அணிந்த செம் கண் வெள்ளிய விடையான் - புள்ளிகளையுடைய புலித்தோலாகிய ஆடையையுடுத்துச் சர்ப்பாபரணங்களையணிந்த சிவந்தகண்களையுடைய வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமானது, அடி கமலம் உள்ளிய மெய் அன்புடையார் - பாததாமரையைக்கருதிய உண்மையாகிய அன்பினையுடைய அடியார்கள், அருவருத்து தள்ளிய செல்வம் தருக்கினாய் என் செய்தாய் - வாந்தியசனம்போலக் கருதி களைந்த செல்வச்செருக்கினையுடைய பேதையே நீ என்ன காரியஞ்செய்தாய்.

அழிவில்லாத சிவபோகம் நுகரும் மெய்யன்பர்க்கு-அழியுந்தன்மையதாகிய இந்திரபோகம் பொய்ப்போகமாக முடிதலின் மெய்யன்பர் அருவருத்துத்தள்ளிய செல்வம் என்றார். திருவாசகம் - திருச்சதகம் - ஆனந்தத்தழுந்தல்.

"போகம்வேண்டிவேண்டிலேன்புரந்தராதியின்பமு
மேகநின்கழலிணையலாதிலேனெனெம்பிரா
னாகம்விண்டுகம்பம்வந்துகுஞ்சியஞ்சலிக்கணே
யாகவென்கைகண்கடாரையாறதாகவையனே."

எனவரூந் திருப்பாசுரத்தானுணர்க. (கஉ)

கதிர்த்தார்முடியமரர்கையுறையேநன்கு
மதித்தாயெம்மீசன்மதிமுடிமேற்சாத்தும்
பொதித்தாதவிழ்மலரைப்போறறுதுவாங்கி
மிதித்தானைசிந்தவதன்மேல்வைத்தாய்பேதாய்.

(இ-ள்.) பேதாய் - அறிவில்லாதவனே, கதிர் தார் முடி அமரர் கையுறையே நன்கு மதித்தாய் - விளங்குதலையுடைய மாலைபுனைந்த மகுடந்தரித்த தேவர்கள்கொடுத்த கையுறைகளையே நன்குமதித்து, எம் ஈசன் மதிமுடிமேல் சாத்தும் பொதி தாது அவிழ்மலரை போறறுதுவாங்கி - எமதுபெருமானுடைய சந்திரனையணிந்த திருமுடிமேல் சாத்திய பொதிதலையுடைய மகரந்தத்தோடு மலர்ந்ததாமரைமலரை நன்குமதியாதுவாங்கி, ஆனை மிதித்தது சிந்த அதன்மேல் வைத்தாய்- வெள்ளையானை காலால்மிதித்துத் தேய்க்கும்படி அதன்மேல்வைத்தாய்.

கையுறை - கையில்வரப்படுவதென்னும் பொருண்மேனிற்றலால் செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். (கங)

வண்டுளருந்தண்டுழாயமாயோனிறுமாப்பும்
புண்டரிகப்போதுறையும்புத்தேளிறுமாப்பு
மண்டர்தொழவாழுன்னிறுமாப்புமாலால
முண்டவனைப்பூசித்தபேறென்றுணர்ந்திலையால்.

(இ-ள்.) வண்டு உளரும் தண் துழாய் மாயோன் இறுமாப்பும் - வண்டுகள் கிளரும் தண்ணியதுழாய்மாலையையணிந்த திருமாலினுடைய செல்வக்களிப்பும், புண்டரிகம் போது உறையும் புத்தேள் இறுமாப்பும் - தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமனுடைய செல்வக்களிப்பும், அண்டர் தொழ வாழ் உன் இறுமாப்பும்-தேவர்கள் வணங்கவாழும் உன்னுடையசெல்வக்களிப்பும், ஆலாலம் உண்டவனை பூசித்தபேறு என்று உணர்ந்திலை - விடத்தையுண்டருளிய சிவபெருமானை அருச்சித்தலால்வந்தபயனென்று நீ சிறிதும அறியாது போயினை.

இறுமாப்பு - மிக்கமகிழ்ச்சி. பிரமன்முதலியோர் சுதந்திரமில்லாத பசுக்கூட்டங்களுள் அடங்கினவராதலால் பதியினருள் வழிநின்று தததமக்குரிய அதிகாரசத்திமுதலிய பேறுகளைப்பெறப்பூசித்து அடைந்தவராதலால் ஆலாலமுண்டவனைப்பூசித்தபேறு என்றார். திருவாசகம் - திருச்சதகம்-அறிவுறுத்தலில் - "வாழ்த்துவதும்வானவர்க டாம்வாழ்வான்மனநின்பாற், றாழ்த்துவதுந்தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந்தொழவேண்டி" எனவரும் திருப்பாசுரத்தானுணர்க. (கச)

சேட்டானைவானவநின்சென்னிசெழியரிலோர்
வாட்டானைவீரன்வளையாற்சிதறுகநின்
கோட்டானைநாற்கோட்டவெண்ணிறத்தகுஞ்சரமுங்
காட்டானையாகவெனவிட்டான்கடுஞ்சாபம்.

(இ-ள்.) சேடு ஆனை வானவ-பெரியவெள்ளையானையையுடைய இந்திரனே, நின் சென்னி செழியரில் ஓர் வாள் தானை வீரன் வளையால் சிதறுக என - உனது தலை பாண்டியர்மரபில்வரும் ஒப்பில்லாத வாளேந்திய சேனையையுடைய வீரனது சக்கரத்தால சிதறக்கடவது எனவும், நின் கோள் தானம் நால் கோட்ட வெள் நிறத்த குஞ்சரமும்-உன்னுடையவலிமையும் மதத்தையும் நான்குகொம்புகளையும் வெள்ளியநிறத்தையுமுடைய யானையும், காட்டானை ஆக என கடும் சாபம் இட்டான்-காட்டானையாகக்கடவதெனவும் கொடியசாபம் இட்டார்.

வேறுபலவடுக்கிய நாறகோட்டவெண்ணிறத்த என்னுங்குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சங்கள் குஞ்சரமென்று முடிபுகொண்டு நாற்கோட்ட குஞ்சரம் வெண்ணிறத்தகுஞ்சரம் என நின்றன. உம்மை-இறநததுதழீஇய வெச்சப்பொருட்டு. (கரு)

சவித்தமுனிபாதந்தலைக்கொண்டுசெங்கை
குவித்தமரர்தங்கோன்குறையிரபபாரைய
வவித்தபொறியாயெம்மரசுநகாறள்ளுரு
செவித்தறுகண்வேழமுந்தீங்குடையரன்றே.

(இ-ள்.) அமரர் - தேவர்கள், சவித்தமுனிபாதம் தலைக்கொண்டு செம் கை குவித்து - சபித்த துருவாசமுனிவருடைய பாதங்களைத் தமது தலைமேற்கொண்டு செவநதகைகளைக்கூப்பி, தம் கோன குறை இரபபார் - தமது அரசனாகிய இந்திரன்செயத குறைகளைச்சொல்லி யிரப்பவர், ஐய-ஐயனே, பொறி அவிததாய் - ஐம்பொறிகளைக்கெடுத்தவனே, எம் அரசும் - எஙகளுடைய அரசனும், கால் தள்ளும் செவி தறுகண் வேழமும் - காறறைவீசுங்காதையுமா அஞ்சாமையையுமுடைய வெள்ளையானையும், (அபசாரஞ்செய்தமையால்) தீஙகு உடையர் அன்றே - குற்றமுடையரல்லவா.

தணிவுகூறப்புகுவோர் தமது குற்றத்தை முன்பு கூறுவராதலால் எம்மரசும் வேழமுந் தீங்குடையரன்றே எனககூறினர். ஆய் - என்று முன்னிலையொருமை விகுதியைப்பிரித்து அவித்த என்பதனோடு கூட்டுக. அரசு சொல்லால் அஃறிணையாயினும், பொருளால் உயர்திணையாதலால் திணைவிரவிச் சிறப்பினால் உயர்திணைமுடிபுதந்தார. (கசு)

அத்தகையநீராற்சபித்தீரடிகேண்மற்
றித்தகைய[illegible]மினிவிடுமினென்றிரந்து
கைத்தலங்கள்கூப்பிக்கரைந்தார்க்கிரஙகியருள்
வைத்தமுனிபிறிதுசாபம்வகுக்கின்றான்.

(இ-ள்.) அடிகேள் - சுவாமிகளே, அததகையநீரால் சபித்தீர் - அத்தன்மையான குற்றங்களால் சபிததருளினீர், இனி இததகைய சாபம் விடுமின் என்று - இப்பொழுதே இத்தன்மையையுடைய சாபங்களை யொழித்தருளுமென்று, இரந்து கைத்தலங்கள் கூப்பி கரைந்தார்க்கு - குறைகூறிக் கைகளைக்குவித்து முறையிட்ட அத்தேவர்களின்பொருட்டு, இரங்கி அருள்வைத்த முனி-மனமிரக்கிக் கிருபைகூர்ந்த அத்துருவாசமுனிவர், பிறிது சாபம் வகுக்கின்றான்-வேறுசாபம் வகுக்கின்றார்.

குற்றமும் பண்புளடங்குதலால் நீராலென்றார். இனி என்னும் இடைச்சொல் இப்பொழுது என்னும் பொருள்மேல் நின்றது. "இன்னினியேநின்றான்" எனவருதலால் உணர்க. (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிந்தனைவாக்கிற்கெட்டாசசிவனருளளித்தசேட
நிந்தனைபரிகாரத்தானீங்காதுதலைமட்டாக
வந்ததுமுடிமட்டாகமத்தமாவனமாவாகி
யைந்திருபஃதாண்டெல்லையகன்றபின்பண்டைத்தாக.

(இ-ள்.) சிந்தனை வாக்கிறகு எட்டாத சிவன் அருள் - மனவாக்குக்கெட்டாத சிவபெருமானுடைய திருவருள், அளிதத சேட நிந்தனை பரிகாரத்தால் நீங்காது - கொடுததருளிய சேடத்திலுள்ள அவமதிப்பு மற்றொருபரிகாரத்தினுல் ஒழியமாட்டாது, (ஆகையால்) தலைமட்டாக வநதது முடிமட்டு ஆக-தலையளவாகவநததிக்கு மகுடத்தினளவாகமுடியக்கடவது, மத்தம் மா - மததததையுடையவெள்ளையானை, ஐந்து இருபஃது ஆண்டு எல்லை - நூறுவருடங்காறும், வனம் மா ஆகி-காட்டானையாகத்திரிந்து, அகன்றபின - அநத அளவு ஒழிநதபின், பண்டைத்து ஆக-முன்னுள்ளதெயவததன்மையை யடையக்கடவது.

பரிகாரம்-என்றது நூல்களிறகூறிய பிராயச்சிததத்தின்வழிநின்று பரிகரித்தல். ஆக வென்னும் மூன்றனுள் - முன்னது வினையெச்சம பின்னவை வியங்கோள் முற்றுகள். (கஅ)

என்றனன்பிறிதுசாபமிந்திரன்மகுடபஙக
மொன்றியசெய்கைபின்னருரைத்துமற்றஃதுநிற்க
நின்றவெளளானைவானநீத்தறிவிழநதுநீலக
குன்றெனவனததுவேழககுழாதசொடுகுழீஇயதன்றே.

(இ-ள்.) என்றனன் பிறிது சாபம் - என்று பிறிதுசாபம் வகுத்தருளினுர், இநதிரன் மகுட பங்கம ஒன்றிய செயகை பின்னா உரைததும் அஃதுநிறக-தேவேந்திரனமகுடம் பங்கப்பட்டசெயதியைப பினபு சொல்லுவாம் அச்சரிததிரம்நிற்க, நின்ற வெள்ளானை - ஒழிநதவெள்ளையானை, வானம நீத்து அறிவு இழநது - (அன்றே) விண்ணுலகததினின்று நீஙகித தேவ அறிவொழிநது, நீலம குனறு என வனத்து வேழம் குழாத்தொடு குழுவியது-நீலமலையைப்போலக் கரியநிறம்படைததுக் காட்டிற்சஞ்சரிக்கும் யானைககூட்டஙகளோடுகூடிச சஞசரிததது. (கக)

மாவொடுமயஙகிசசெயகண்மறமபயிலகாடுமுல்லைப்
பூவொடுவழஙகுநீததபபுறவமுங்குறவாதஙக
டேவொடுபயிலுஙகல்லுந்திரிந்துநூறுண்டுஞ்செல்லக்
காவொடுபயிலுநதெய்வக்கடம்பமாவனம்புக்கன்றே.

(இ-ள்.) மா ஒடு மயங்கி - காட்டானைகளோடுகூடி, செம கண் மறம் பயில் காடும் - சிவந்தகண்களையுடைய மறவாகள் சஞ்சரிக்கின்ற பாலைநிலங்களிலும், முல்லைப்பூ ஒடு வழங்கும் நீத்தம் புறவமும் - முல்லைமலரையும் ஒடுவிருகூத்தையும் பெருக்கெடுததோடுங் காட்டாறுகளையுமுடைய முல்லைநிலங்களினும், குறவர் தங்கள் தேவொடு பயிலும் கல்லும் திரிந்து - குறவாகள் தங்களுக்குரிய தெய்வமாகிய முருகக்கடவுளோடுவசிக்குங் குறிஞ்சிநிலங்களிலுநதிரிந்து, நூறு ஆண்டும் செல்ல - நூறுவருடமும் (இவ்வண்ணம்) கழிய, கா ஒடு பயிலும் தெய்வம் மா கடம்பவனம் புக்கன்று - (புறத்திற்) சோலைகளால்விளங்குந் தெய்வத்தன்மையையுடைய கடம்பவனத்திறபுகுந்தது.

மறம் - கொலை. அது உடையவர்மேனிற்றலால் பண்பாகுபெயா. (உ0)

புக்குரல்வட்டத்திண்காற்பொருவிறேவியலிற்றீர்ந்த
மைக்கருங்களிறுமுக்கண்மாதவனருள்வந்தெய்தத்
தக்கதோரமையஞ்சாரமரகதந்தழைத்துமின்னு
நக்கபொன்முளரிபூத்தநளிர்கயந்தலைகண்டன்றே.

(இ-ள்.) புக்க உரல் வட்டம் திண் கால் பொருவு இல் தே இயலில் தீர்ந்த மை கரும் களிறு - (கடம்பவனத்தில்)புகுந்த உரல்போலும் வட்டவடிவாகிய திண்ணியகால்களையுடைய ஒப்பில்லாத தெய்வத்தன்மையினின்று நீங்கியகரியயானை, முக்கண் மாதவன் அருள வந்து எய்த தக்கது ஓர் அமையஞ்சார - திரிநேத்திரங்களையும் பெரியதுறவினையுமுடைய சிவபெருமானது திருவருள்வந்து கிடைக்கத்தக்க ஒப்பில்லாதகாலநதனக்குக்கிடைக்க, மரகதம் தழைத்து மின்னு நக்க பொன் முளரி பூத்த நளிர் கயந்தலை கண்டன்று-மரகதம்போலும் (இலைகள்) தழைத்து மின்னலைபபோலும விளங்கின பொற்றாமரைமலர்கள் அலர்ந்த குளிர்ந்த தடாகத்தைக்கண்டது.

சிவபெருமானை - மாதவனென்றது பொன்வண்ணத்தந்தாதியில்,

"பரமனையேபலிதேர்ந்துநஞ்சுண்டதுபன்மலர்சேர்
பிரமனையேசிரங்கொண்டுங்கொடுப்பதுபேரருளாஞ்
சரமனையேயுடம்பட்டுமுடமபொடுமாதிடமாம்
வரமனையேகிளையாகுமுககண்ணுடைமாதவனே."

எனவருதல்காண்க. மின்-உகரச்சாரியை பெற்றுநின்ற தொழிற்பெயர். அகரவிகுதி தொக்குநின்ற புக்க என்னும் பெயரெச்சம் மைக்கருங்களிறு என்னும் வினைமுதற் பொருள்கொண்டது. இடையிலுள்ளன இடைப்பிறவரல். கயந்தலை - குளமாகிய இடம். இது ஆயன் சாத்தன என்றுறபோல நின்ற இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கயந்தலைகண்டது - இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையாதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து இயல்பாயிறறு. (உக)

கண்டபோதறிவுதோன்றக்கயந்தலைகுடைந்தபோது
பண்டையவடிவந்தோன்றப்பரஞ்சுடரருட்கண்டோன்றக்
கொண்டதோர்பரமானந்தக்குறியெதிர்தோன்றக்கும்பிட்
டண்டாநாயகனைப்பூசைசெய்வதற்கன்புதோன்ற.

(இ-ள்.) கண்ட போது அறிவு தோனற - (அந்தத் தீர்த்தத்தைத்) தரிசித்த போது (முன்னுள்ள) அறிவுதோனறவும், கயம் தலை குடைநத போது பண்டைய வடிவம் தோன்ற-அததீர்ததததில் நீராடியகாலத்து முன்னுள்ளவடிவந் தோன்றவும், (மகிழ்கூர்ந்து) பரம் சுடர அருட் கண தோனற - சிவபெருமானுடைய திருவருட் பார்வை தோன்றுதலால், பரமானந்தம் கொண்டது ஓர் குறி எதிர் தோன்ற கும்பிட்டு - மேலான ஆனந்தமே திருவுருவமாகக்கொண்ட ஒப்பில்லாத சொக்கலிங்கமூர்த்தி (தனக்கு) நேரே தரிசனமாகவணங்கி,அண்டர் நாயகனை பூசை செய்வதற்கு அன்புதோன்ற-தேவர்கள் தலைவனுகிய அச்சொக்கலிங்கமூர்த்தியைப் பூசித்தற்குத் (தன்மனத்தில்) அன்புதோன்றுநிற்க.

முன்னுள்ள தோன்ற என்னும் இரண்டு வினையெச்சங்களும் சொல்லெச்சமாய் நின்ற மகிழ் கூர்ந்து என்னும் எச்சத்தைத நனித்தனி கொண்டன, அவ்வெச்சம் கும்பிட்டென்னும் எச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. (உஉ)

தூம்புடைக்கையான்மொண்டுமஞ்சனத்தூநீராட்டித்
தேம்புடையொழுகப்பள்ளித்தாமமுந்தெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப்பரனையர்ச்சிக்கவுள்ளத்
தாம்புடையறிந்தவெந்தையானையைநோக்கிக்கூறும்.

(இ-ள்.) தூம்பு உடை கையால் மொண்டு - துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையால் முகந்து, மஞ்சனம் தூ நீர் ஆட்டி - திருமஞ்சனமான பரிசுத்தமாகிய நீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, தேம் புடை ஒழுக - தேன்புறத்திற் சிந்த, பள்ளித் தாமமும் தெரிந்து சாத்தி - திருப்பள்ளித்தாமத்தையும் குற்றமற வாராய்ந்துசாத்தி, பாம்பு உடைத்தாய வேணி பரனை அர்ச்சிக்க - சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளை யர்ச்சிக்க, உள்ளத்து ஆம்புடை அறிந்த எந்தை-(அதன்)மனத்திற்றோன்றிய (அன்பின்) மிகுதியை யறிந்த வச்சோமசுந்தரக்கடவுள், யானையை நோக்கி கூறும் - அவ்வெள்ளையானையைக் கடைக்கணித்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளுவான்.

உம்மை-உயர்வுசிறப்பு. புடைமுதனிலைத் தொழிற்பெயர். இச்செய்யுள் குளகமாதலால் தோன்ற என்னும் எச்சம நீராட்டி என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் சாத்தி என்னும எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவவெச்சம் அர்ச்சிக்க வென்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையுந தனிததனிகொண்டன. (உ௩)

வந்ததையெவனீவேண்டும்வரமெவனுரைத்தியென்னச்
சிந்தையிலன்புகூர்ந்ததெய்வதவேழந்தாழ்ந்து
முந்தையில்விளைவும்வந்தமுறைமையுமுறையாற்கூறி
யெந்தையையடையப்பெற்றேற்கினியொருகுறையுண்டாமோ.

(இ-ள்.) நீ வந்தது எவன் - நீ யிங்குவந்தகாரணம் என்ன, வேண்டும் வரம் எவன் - உனக்கு வேண்டிய வரமென்ன, உரைத்தி என்ன - நீ கூறுவாயென்றருள, சிந்தையில் அன்பு கூர்ந்த தெய்வத வேழம தாழ்ந்து - மனத்தில் அன்புமிக்க வெள்ளை யானை வணங்கி, முந்தை யில் விளையும வந்த முறைமையும் முறையால் கூறி- முன்னடந்த செய்தியையும் (அதுகாரணமாகத்தான்)வந்தமுறைமையையும் முறைப்படிச் சொல்லி, எந்தையை அடைய பெறறேறகு இனி ஒரு குறை உண்டாமோ- என் தந்தையாராகிய தேவரீரைச சரணடையபபெறற அடியேனுக்கு இனி யொரு குறையுண்டோ. (இல்லையென்றபடி.)

ஐ - சாரியை. (உ௪)

என்பராவாரம்பூண்டவெந்தையிக்கரிகளெட்டோ
டொன்பதாயடியனேனுமுன்னடிபிரியாதுன்றன்
முன்பதாயிவ்விமானமுதுகுறசுமப்பலென்றோ
ரன்பதாயொன்றென்னுள்ளத்தடுத்தலாலஃதேவேண்டும்.

(இ-ள்.) என்பு அரா ஆரம் பூண்ட எந்தை - எலும்பையும் சர்ப்பத்தையும் ஆரமாகப்பூண்டருளிய என் தந்தையே, அடியனேனும் இ கரிகள் எட்டோடு ஒன்பது ஆய்-அடியேனுகிய யானும் விமானத்தைச்சுமக்கும் இந்த அஷ்டகசங்களோடு ஒன்பதாகி, உன் அடி பிரியாது உன்றன் முன்பு ஆய் இ விமானம் முது குற சுமப்பல் என்று - உன் திருவடியைப் பிரியாமல் உன்முன்புநின்று இவ்விமானத்தை முதுகிற் பொருந்தச் சுமப்பேனென்று, ஓர் அன்பு ஒன்று ஆய் என் உள்ளத்து அடுத்தலால்-

ஒப்பில்லாத அன்பொன்றுண்டாகி என்மனத்தில் பொருந்துதலால், அஃதே வேண்டும - அச்சுமத்தற்றெழிலே (எனக்கு) வேண்டும்.

முதல் சினைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் சினையின் றெழிலாகிய சுமப்பல் என்னும வினைமுற்றை முதலுக்குங்கொள்க. சினை அன்பு - முன்பது அன்பது அது பகுதிப் பொருள் விகுதிகள். (உரு)

இடையறுவன்பின்வேழமிங்ஙனங்கூறவிண்ணா
டுடையவனம்பான்மெய்யன்புடையவனவனைத்தாங்கி
யடைவதேநமக்குவேண்டுமகமகிழ்வென்றுப்பின்னும்
விடையவன்வரங்கணல்கிவிடைகொடுத்தருளினானே.

(இ-ள்.) இடை அறு அன்பின் வேழம் இங்ஙனம கூற - என்றும் நீங்காத அன்பினையுடைய வெள்ளையானை யிவ்வாறுசொல்ல, விடையவன்-இடபவாகனத்தை யுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள, விண் நாடு உடையவன் - தேவேந்திரன், நம்பால் மெய அன்பு உடையவன் - நமமிடத்தில் மெய்யன்புடையான், அவனைத் தாங்கி அடைவதே-அவனைச் சுமந்துசெல்வதே, நமக்கு வேண்டும் அகமகிழ்வு என்று-நமக்குவேண்டிய அகமகிழ்ச்சி யென்று, பின்னும வரங்கள் நல்கி விடை கொடுத்து அருளினான் - மீளவும் வரங்களருளி விடைகொடுத்தருளினார். (உசு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விடைகொடுவணங்கியேகும்வெள்ளானைமேற்றிசையடைந்துதன்
பெயரால், நடமுமறறதன்பாலரனையுங்கணேசன் றன்னையுங்கண்டருச்ச
னைசெய், திடையறுவன்புந்தானுமங்கிருக்குமெல்லையிச்செய்திகேட்டரு
ள்கூர், கடவுளர்பெருமானுழையனைவிளித்தெங்களிற்றினைக்கொணர்கெ
னவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) விடை கொடு வணங்கி ஏகும் வெள்ளானை மேல் திசை அடைந்து-விடைபெற்றுப் பணிந்துசெல்லும வெள்ளையானையானது மேலைத்திசையை யடைந்து, தன்பெயரால் தடமும் அதன பால் அரனையும கணேசன தன்னையும் கண்டு-தன்னுடையபேரால் ஓர் தீர்த்ததனையும அதனருகில் சிவலிங்கமூர்த்தியையும் மூத்தபிள்ளையாரையும பிரதிட்டைசெய்து, அருச்சனை செய்து இடை அறு அன்பும் தானும் அங்கு இருக்கும எல்லை-அருச்சித்து என்றும்நீங்காத அன்புந்தானுமாக அவ்விடத்திலிருக்குங் காலத்து, அருள கூர் கடவுளர் பெருமான் இச்செய்தி கேட்டு - கருணைமிக்க இந்திரன் இச்செய்தியைக கேள்வியுற்று, உழையனை விளித்து எம் களிற்றினை கொணர்க என விடுத்தான்-ஏவல்செய்வோனை அழைத்து எமது யானையைக் கொண்டுவரக்கடவீர் என்று அனுப்பினான்.

பரவசமுற்ற முதலையுஞ் சினையையும் வேறுவைத்துக் கூறுதல் நெறியாதலால் அன்புநதானும் அங்கு இருக்கும் எல்லை என்றார். "நானுமென்சிந்தையுநாயகனுக்கெவ்விடத்தோம்" என்ற பெரியோா திருவாக்காலு முணர்க. (உஎ)

வல்லைவந்தழைத்தார்தம்மைமுன்போக்கி வருவலென்றெழுந்துகிழ்
த்திசையோ, ரொல்லைவந்தோரூர்தனதுபேராற்கண்டிந்திரேச்சரமெனவி
றைவன், றொல்லைவண்பெயராலொன்றுகண்டரனைத்தூயபூசனைசெய்தங்
கிருப்பக், கல்லைவன்சிறகுதடிந்தவனின்னுங்களிறுவந்திலதெனப்பின்னும்

(இ-ள்.) வல்லை வந்து அழைத்தார் தம்மை வருவல் என்று முன் போக்கி-விரைந்துவந்தழைத்தவரை நான் வருகின்றேன் நீங்கள் முன்னேசெல்லுங்களென்

றனுப்பி, எழுந்து கீழ்த்திசை ஓர் எல்லை வந்து - (அங்குநின்று) எழுந்து கீழைத்தி சையில் ஓரிடத்தில்வந்து, தன் பேரால் ஓர் ஊர் கண்டு - தனது பேரால் (ஐராவதீ ச்சரமென) ஒருதலத்தை யேற்படுத்தியும், இறைவன் தொல்லை வண் பெயரால் இந் திரேச்சரம் என ஒன்று கண்டு-(தனது) தலைவனுடைய தொன்றுதொட்டுள்ள நல் லபெயரால் இந்திரேச்சரமென ஒருதலத்தை யேற்படுத்தியும், அரனை தூய பூசனை செய்து அங்கு இருப்ப - சிவபெருமானைப் புனிதமாகிய பூசனைசெய்து அங்குஇரு ப்ப, கல்லை வன்சிறகு தடிந்தவன் இன்னும் களிறு வந்திலது என பின்னும் - மலைக ளை வலியசிறகறுத்த தேவேந்திரன் இன்னமும் யானை வரவில்லை யென்றுமீளவும்.

கடவுளை யடிதொழுது என்றாற்போல - கல்லை வன்சிறகு தடிந்தவன் என உருபு நோக்கியசொல் இரண்டுவந்தன. முதற்பொருள் ஐ உருபு ஏற்று நின்றமை யால் சினைப்பொருளாகிய சிறகிறகு ஏழனுருபுவிரித்துக் கல்லைசிறகில்வெட்டினான் எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. (உஅ)

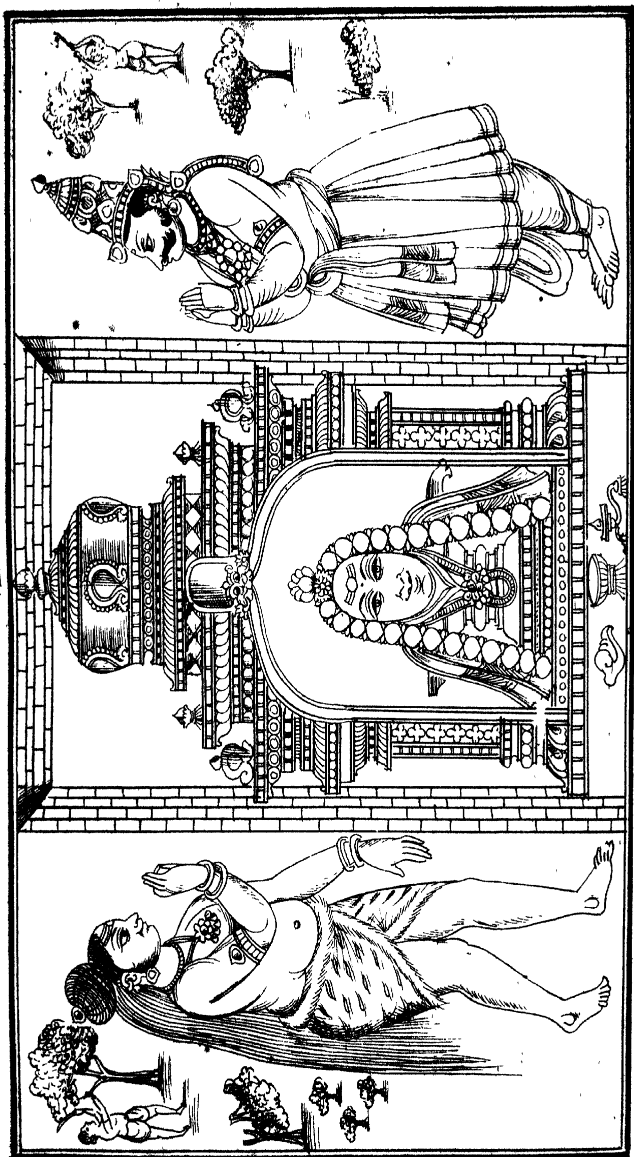
மனத்தினுங்கடியதூதனைவிடுப்பவானடைந்திறைவனைவணங்கிப்
புனத்தினுங்கடியகல்லினும்பன்னாட்புன்கணோயுறவருசாபங்
கனத்தினுங்கரியகண்டனைக்கண்டுகளைந்ததுங்கிளந்துதிக்கயத்தி
னினத்தினுங்கழிந்ததெய்வதவேழமினிதுவீற்றிருந்ததுமாதோ.

(இ-ள்.) மனத்தினும் கடிய தூதனை விடுப்ப - மனவேகத்திலும் விரைந்து செல்லும் வேகத்தையுடைய தூதுவனை (அழைத்துவரும்படி) அனுப்ப, (அவர்க ளோடு) வான் அடைந்து இறைவனை வணங்கி - சுவர்க்கலோகத்தையடைந்து தன துதலைவனாகிய இந்திரனைப்பணிந்து, புனத்தினும் கடிய கல்லினும் பல் நாள் புன் கண் நோய் உறவரு சாபம் - காடுகளிலும் அச்சத்தைத்தரும்மலைகளிலும் பலநாள் துன்பநோயை நுகரும்படி வந்தசாபத்தை, கனத்தினும் கரிய கண்டனை கண்டு களைந்ததும் கிளந்து - மேகத்தினுங் கரிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கட வுளைத் தரிசித்து நீக்கிக்கொண்டதையும் (மற்றைச்செய்திகளையும்) சொல்லி, திக்க யத்தின் இனத்தினும் கழிந்த தெய்வத வேழம் இனிது வீற்றிருந்தது - எட்டுத் திக் குயானைகளினும் மேம்பட்ட தெய்வத்தன்மைபொருந்திய வெள்ளையானை குறைவி ன்றி வீற்றிருந்தது.

திக்கசங்களோடு அது ஒன்றாயினும் ஏனையவற்றுள் அது சிவபிரானருளால் மேம்பட்டமையால் திக்கயத்தினினத்தினுங் கழிந்த என்றார். உம்மையால் மற்றைச் செய்திகளையும் எனக்கொண்டாம். (உக)

குடவயினைராவதப்பெருந்தீர்த்தங்குடைந்தயிராவதகணேசக்
கடவுளைத்தொழுதைராவதேச்சரத்துக்கடவுளைப்பணிந்தவர்சாபத்[போ
தொடர்பினும்பாவத் தொடர்பினுங் கழிவர் சுராதிபன்களிறுசென்னெறி
யிடர்கெடவையைபடிந்துதென்கரையிலிந்திரேசசரனடிபணிவோர்.

(இ-ள்.) குடவயின் ஐராவதப் பெரும் தீர்த்தம் குடைந்து - மேலைத்திசை யிலுள்ள பெரிய ஐராவததீர்த்தத்தில் நீராடி, அயிராவத கணேசக்கடவுளைத்தொ ழுது - ஐராவதகணபதியைவணங்கி, ஐராவதேச்சரத்து கடவுளைபணிந்தவர் சாபத் தொடர்பினும் பாவததொடர்பினும் கழிவர் - ஐராவதேச்சரருடைய திருவடிகளை வணங்கினவர்கள் சாபக்கட்டினின்றும் பாவக்கட்டினின்றும் நீங்குவார், சுராதிப ன் களிறு செல் நெறி போய் - (இதுவுமன்றி) இந்திரனுடைய யானைசென்றவழி யேசென்று, இடர் கெட வையை படிந்து தென் கரையில் இந்திரேச்சரன் அடிபணி

வோர் - பிறவித்துன்பங்கெட வைகையில் நீராடி (அதன்) தென்கரையிலெழுந்தருளிய இந்திரேச்சரனுடைய திருவடிகளை வணங்குவோர். (௩௦)

வேறு.

இம்மையிலறமுன்மூன்றாலெய்தியபயனையெய்தி
யம்மையின்மகவானீரேழரும்பதமளவும்வானில்
வெம்மையில்போகமூழ்கிவெறுப்புவந்தடையவுள்ளச்
செம்மையில்விளைபேரின்பசிவகதிசெலவராவார்.

(இ-ள்.) இம்மையில் அறமுன் மூன்றால் எய்திய பயனை எய்தி-இப்பிறப்பில் தருமமுதலிய மூன்றுபொருள்களால்வரும் பயனைநுகர்ந்து, அம்மையில் ஈர் ஏழ் மகவான் அரும்பதம் அளவும்-மறுமையில் (கிடைத்தற்கரிய) பதினாலு தேவேந்திரபட்டங்காறும், வானில் வெம்மையில் போகமூழ்கி வெறுப்பு வந்து அடைய-சுவர்க்கலோகத்தில் விருப்பைத்தரும் போகவெள்ளத்தில் அழுந்தி (அதில்) வெறுப்புவர, உள்ளச்செம்மையில் விளைபேர் இன்பம்-சிவகதி செல்வர் ஆவார் (அதனால்விளைந்த) இருவினையொப்பால் உண்டாகும் பேரின்பத்தைத்தரும் சிவசாயுச்சியச் செல்வமுடையவராவார். (௩௧)

வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௪௭௦.

மூன்றாவது

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தானவாறிழிபுகர்முகத்தடுகரிசாபம்
போனவாறுரைசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறினன்கடம்பமாவனமூதூநகர
மானவாறதுதனைசசிறிதறிந்தவாறிசைப்பாம்.

(இ-ள்.) தானம் ஆறு இழி புகர் முகதது அடுகரி சாபம் போன ஆறு உரைசெய்தும் - மதமாகியவெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடும் புள்ளிதங்கிய முகத்தையுடைய (பகைவரைக்) கொல்லும் வெள்ளையானையின் சாபநீங்கிய திருவிளையாடலைச் சொன்னோம், மேல் புதுமதிமுடிமேல் வான ஆறினன் மா கடம்பவனம் - இனிப்பிறையணிநத சடாமுடியின்மேல் ஆகாயகங்கையையணிந்த சோமசுநதரக்கடவுளுடைய பெரியகடம்பவனம், மூது நகரம் ஆன ஆறதுதனை சிறிது அறிந்த ஆறு இசைப்பாம் - பழையசிற்பநூலின்வழித் திருநகரமான திருவிளையாடலைச் சிறிது தெரிந்தவண்ணம் (எடுத்துச்) சொல்லுவாம்.

பிறை-தோன்றும இளஞ்சநதிரன்மேனிறறலால புதுமதி என்றற்குப் பிறை என்றாம். முதுமை என்னும் பண்பு நூன்மேனிறறலால் பண்பாகுபெயர். அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. (௧)

இன்னரம்புளரேழிசையெழான்மிடற்றளிகள்
கின்னரம்பயில்கடம்பமாவனத்தினின்கிழ்சார்த்
தென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
மன்னர்சேகரனரசுசெய்திருப்பதுமணவூர்.

(இ-ள்.) இன் நரம்பு உளர் ஏழ் இசை ஏழால் மிடறு அளிகள் - இனியநரம்புகளைத் தடவுமிடத்துண்டாகிய ஏழிசைபோலுங் கண்டத்தொனியையுடைய வண்டுகள், கின்னரம் பயில் மா கடம்பவனத்தினின் கீழ்சார்-வீணையிசையைப்போல இசையைப்பாடும் பெரியகடம்பவனததின் கீழ்ப்பக்கத்தில், தென்னர் சேகரன் எனும் குலசேகரன் உலகம் மன்னர் சேகரன் - பாண்டியர்மரபிற் கோர்மகுடம் போன்றவனுகிய குலசேகரனென்னும் இயற்பெயரையுடைய பாண்டியன் உலகிலுள்ள ஏனை மன்னவர்களுக்கும் மகுடம்போல்பவன், அரசு செய்து இருப்பது மணவூர் - அவன் அரசியல் நடத்தியிருக்கும் ஊர் மணவூராம்.

கின்னரம் வீணை இது இசைமேனிற்றலால் கருவியாகுபெயர். இருப்பது-தொழிற்பெயர் இது இடத்தின்மேனின்றது. இன் உருபிற்கு இன் சாரியை இல்லையேனும் பாம்பினிற்கடிது தேள் என வழக்கின்கண்ணும், கற்பினின்வழாஅ எனச் செய்யுளின்கண்ணும் பயின்றுவருதலால் வந்தது. (உ)

குலவுமப்பெரும்பதியிளங்கோக்களிலொருவ
னிலவுமாநிதிபோலருச்சனைமுதனியதி
பலவுமாஞ்சிவதருமமுந்தேடுவான்பரன்பாற்
றலைமைசான்றமெய்யன்பினுன்றனஞ்சயனென்பான்.

(இ-ள்.) குலவும் அ பெரும்பதி இளம் கோக்களில் - விளங்காநின்ற அந்தப்பெரியநகரததிலுள்ள வணிகர்மரபில், நிலவு மாநிதிபோல் அருச்சனைமுதல் நியதிபலவும் ஆம் சிவ தருமமும் தேடுவான் - விளங்காநின்ற பெரியதிரவியங்களைத் தேடுதல்போல அருச்சனைமுதலிய செய்கடன்கள் பலவாகிய சிவதருமங்களைத் தேடுகின்றவனும், பரன்பால் தலைமை சான்ற மெய் அன்பினன் - சிவபெருமானிடத்து முதனமைபெற்ற மெய்யன்பினனுமாகிய, தனஞ்சயன் என்பான் ஒருவன் - தனஞ்சயனென்னும் இயறபெயரையுடைய வொருவன். (௩)

செல்வமாநகரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகஞ்செய்துதன்வளம்பதிமீளவான்
றொலலையேழ்பவக்கடற்கரைதோன்றுவித்தடியா
ரல்லறீர்ப்பவன்கடமபமாவனம்புகுமளவில்.

(இ-ள்.) செல்வம் மா நகர் இருந்து மேல் திசை புலம் சென்று-பலசெல்வங்களுமுள்ள (தனது) பெரியநகரினினறும நீங்கி மேறறிசைகளிலுளள நாடுகளிற் சென்று, மல்லல் வாணிகம் செய்து தன் வளம்பதி மீள்வான் - ஊதியமிக்கவர்த்தகஞ்செய்து தனதுவளப்பம்பொருநதிய நகரத்திறகுத் திரும்புகினறவன், அடியார் தொல்லை ஏழ்பவம் கடல் கரை தோன்று வித்து அல்லல் தீர்ப்பவன் - அடியாருக்குத் தொன்றுதொட்டுவரும் எழுபிறப்பாகிய கடலின்கரையாகிய மோக்ஷத்தைக் காட்டி அப்பிறவித்துன்பங்களையொழிக்கும சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய, மா கடம்பவனம் புகும் அளவில் - பெரிய கடம்பவனத்திற்செல்லுங் காலையில்.

பிறவியைக்கடலாகவுருவகஞ்செய்து மோக்ஷத்தைக் கரையாக வுருவகஞ் செய்யாமையால் இது ஏகதேசவுருவகவணி. (௪)

இரவிகண்மறைந்தேழ்பரியிரதமுந்தானு
முரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனனாக
விரவுநீன்மயங்கிருள்வயிற்றமியனாய்மெலியு
மரவுநீர்ச்சடையண்ணலுக்கன்பினேனங்கண்.

(இ-ள்.) கண் மறைந்து இரவி ஏழ்பரி இரதமும் தானும்-பார்ப்போர்கண்களுக்குப் புலப்படாமல் சூரியன் ஏழுகுதிரைகள்பூண்ட இரதமுந்தானும், உரவுநீர் கரும் கடலில் வீழ்ந்து ஒளித்தனன் ஆக - பெரிய நீர்மயமாகிய கரியகடலில்விழுந்து ஒளிக்க, விரவு நீல் மயங்கு இருள் வயின் தமியனாய் மெலியும் அரவு நீர சடை அண்ணலுக்கு அன்பினோன் - (அப்போது) வந்தகருமைமிக்க இருட்போதில் ஒருவனாய் வருந்தாநின்ற, பாம்பையுங் கங்கையையும அணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்பையுடையவனாகிய வர்த்தகன், அங்கண் - அவ்விடத்தில்.

தானும் என்றமையால் திணைவிரவிச் சிறப்பினால் ஆண்பால் முடிபேற்றல் திணைவழுவமைதி. மெலியுமென்றும பெயரெச்சம அனபினெனனும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. (௫)

வாங்குநான்மருப்பேந்தியமதமலையெருத்தந்
தாஙகியாயிரங்கரஙகளாற்றடவியெண்டிசையுந்
தூங்குகாரிருடோத்துசெஞசுடரெனச்சூழ்போய்
வீங்குகாரிருளொதுக்கியவிமானநேர்கண்டான்.

(இ-ள்.) வாங்கு நால் மருப்பு ஏந்திய மதமலை எருத்தம் தாங்கி - வளைந்த நான்குகொம்புகளையேந்திய அஷ்டகஜஙகளது பிடரிகளால் சுமக்கப்பட்டு, ஆயிரம் கரங்களால் எண் திசையும தடவி தூஙகு கார் இருள் தோய்ந்து செம் சுடர் என-ஆயிரங்கிரணங்களாலும் எட்டுத்திக்கிலும் ஆராய்நது (எஞ்சித)தங்கிய கரிய இருளைத் தூரத்துஞ் செவந்தசூரியனைப்போல, சூழபோய் வீங்கு கார் இருள் ஒதுக்கிய விமானம் நேர் கண்டான் - (எட்டுததிக்கிலுமம) சூழநதுசென்று நிவந்தகரிய விருளையொதுக்கிய விமானத்தையெதிரில் தரிசித்தான். (௬)

அடுத்தணைந்தனனவிர்சுடர்விமானமீதமர்ந்த
கடுத்ததும்பியகண்டனைககண்டுதாழ்ந்துவகை
மடுத்தநெஞசினனஙஙனமவைநிருளகழிப்பா
னெடுத்தசிந்தையினிருந்தனனிருக்குமவ்விருள்வாய்.

(இ-ள்.) அடுத்து அணைந்தனன் - அருகணைநது, அவிர் சுடர் விமானமீது அமர்ந்த கடு ததும்பிய கண்டனை கண்டு தாழ்நது உவகை மடுத்த நெஞசினன்-விளங்குங்கிரணத்தையுடைய விமானததின்கண்ணெழுந்தருளிய விஷமநிறைநத ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளைத தரிசிதது வணங்கி மகிழ்ச்சிநிறைந்தமனத்தையுடையவனாய், அங்ஙனம் வைகு இருள கழிப்பான எடுதத சிநதையின் இருநதனன் - அவ்வாறு (தரிசித்து) தங்கியவிருட்போதைககழிக்கும்பொருட்டு உண்டாகிய எண்ணததோடிருந்தான், இருக்கும் அ இருளவாய் (அவ்வாறு) இருக்கும் அவ்விருட்போதில். (௭)

சோமவாரமன்றுதலாற்சுரர்களங்கெய்தி
வாமமேகலைமலைமகடலைமகன்மலர்ந்த
காமர்சேவடிபணிந்தவன்கங்குல்போற்கருதி
யாமநான்கினுமருச்சனையின்புறப்புரிவார்.

(இ-ள்.) அன்று சோமவாரம் ஆதலால் - அந்நாள் சோமவாரமாதலால், சுரர்கள் அங்கு எய்தி - தேவர்கள் அங்குவந்தடைந்து, வாமம் மேகலை மலைமகள் தலைமகன் மலர்ந்த காமர் சேவடி பணிந்து - ஒளியையுடைய மேகலையையணிந்த

பார்வதிதலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போலமலர்ந்த விருப்பந்தரும் செவந்த திருவடிகளைவணங்கி, அவன் கங்குல் போல் கருதி - அவ்விரவைச்சிவராத்திரிபோலநினைத்து, யாமம் நான்கினும் இன்பு உற அருச்சனை புரிவார்- நான்குசாமத்திலு மகிழ்ச்சிமீதூர அருச்சனைசெயவார்கள்.

காமமருவு என்பது காமர் என ஒருசொனீர்மையவாய்த் தொக்குநின்றன. சோமவாரத்தின் இரவாதலால் அவன் கல்குல்போல்கருதி என்றார். அவன் கங்குல் அவனுக்குரிய கங்குலென்ன நிற்றலால் சிவராத்திரி என்றும். (அ)

அண்டர்வந்ததுமருச்சனைபுரிவதுமனைத்துந்
தொண்டரன்பினுக்கெளியவன்சுரர்தொழக்கறுத்த
கண்டனின்னருட்கண்ணினாற்கண்டனனுதலிற்
புண்டரம்பயிலன்புடைபபுண்ணியவணிகன்.

(இ-ள்.) அண்டர்வந்ததும் அருச்சனைபுரிவதும் அனைத்தும் - தேவர்கள்வந்ததும் சோமசுந்தரக்கடவுளை யருச்சிபபதும் ஆகிய இச்செயல்களெல்லாம், தொண்டர் அன்பினுக்கு எளியவன் சுரர்தொழ கறுத்த கண்டன் இன் அருள் கண்ணினால் - அடியவரன்புக் கெளியவனுந் தேவர்கள் முறையிட்டு வணங்கக் கறுத்த ஸ்ரீகண்டத்தை யுடையவனுமாகிய சோமசுநதரககடவுளுடைய இனியகிருபாநோக்கத்தால், நுதலில் புண்டரம் பயில் அன்பு புண்ணியம் உடைவணிகன் கண்டனன்-நெற்றியில் திரிபுண்டரமாகவணிந்த விபூதியையும் மிக்க அன்பையுஞ் சிவபுண்ணியத்தையுமுடைய தனஞ்சயனென்னும் அவவணிகன்பார்ததான்.

இவன் சோமவாரவிரதம் நோற்பவனாதலால் புண்ணியவணிகனென்றார். இதனை - ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில்,—

யநாதிஶிவஹஜெ ஹாவாஜூஊாத ாஜிதாநிவ।
ஶிவவாதெஷஹஷெஷஹெஷாவாரவாகவிாயஃ॥

எனவருஞ் சுலோகத்தாலுணர்க. (க)

நானமென்பனிநறும்புனனாயகன்பூசைக்
கானநல்விளைவருககமுமமராகைககொடுத்து
ஞானவெண்மதிசசடையவன்கோயிலினாங்கர்த்
தானமர்ந்தருசசனைசெய்வான்றங்கணாயகனை.

(இ-ள்.) நானம் மென் பனி நறும்புனல் நாயகன் பூசைக்கு ஆன நல் விளைவருக்கமும - கஸ்தூரியையும் மெநதென்ற நல்ல வாசனையையுடைய நல்ல பனிநீரையும் சோமசுநதரக் கடவுளுடைய பூசைக்குத்தகக நல்ல வாசனை வர்க்கங்களையும், அமரர் கைக்கொடுத்து - தேவர்கள் கையிற் கொடுத்து, ஞானம் வெண் மதி சடையவன் கோயிலின் ஞாங்கர் தான அமர்ந்து - ஞானசொரூபியாகிய வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலின்பக்கத்தில் தானுமிருந்து, தங்கள் நாயகனை அருச்சனை செயவான்-தங்கள் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை அருச்சனை செய்யத் தொடங்கினான்.

இயற்றுவோன் றொழிலைச் செய்வித்தலால் தான் அருச்சனை செய்வானெனவும், அவன் குடிமுழுவதும் சோமசுந்தரக்கடவுளுககுக் கொத்தடிமையாயிருத்தலால் வழாநிலையாகத தங்கள் நாயகனெனவுங் கூறினார். (க0)

வள்ளறன்னைமெய்யன்பினலருச்சிசெய்வானே
ருள்ளவல்வினையீட்டமுங்கங்குலுமொதுங்கக்
கள்ளமில்லவன்யாரையுங்கண்டிலன்கண்டான்
றள்ளருஞ்சுடர்விமானமேற்றனித்துறைதனியை.

(இ-ள்.) வள்ளல் தன்னை மெய் அன்பினால் அருச்சி செய்வான் - சோமசுந்தரக் கடவுளை மெய்யன்பினால் அருச்சித்தலைச் செய்யும், தனஞ்சயன், ஓர் உள்ள வல் வினை ஈட்டமும் கங்குலும் ஒதுங்க - ஒப்பில்லாத தொன்றுதொட்டுள்ள வலிய பாசக்கூட்டங்களும் இராப்போதும் நீங்க, கள்ளம் இல்லவன் யாரையும் கண்டிலன - மெய்ம்மையையுடைய வத்தனஞ்சயன் (பூசிக்கவந்த தேவர்களுள்) ஒருவரையுங்காணாது, தள் அரும் சுடர் விமானம் மேல் தனித்து உறை தனியை கண்டான் - நீங்காத வொளியையுடைய விமானத்தின்கண் ஒப்பில்லாது வீற்றிருந்தருளுந் தனிமுதலாகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை மட்டுங் கண்டான்.

பாசம் பிறவிக்கு வித்தாதலின் ஓர் எனவும், அநாதியே யுள்ளதாதலின் உள்ள எனவும், சிவபெருமான் திருவருளுக்காலன்றி ஏனையவற்றா லொழியாதா தலின் வல் எனவும், பாசங்களால் விளைவது கருமமாதலால் வினையெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுங் கூறினர். கண்டிலனென்னும் முற்று எச்சமாய் நின்றது. பாசமும் இருளும் குணத்தால் ஒருதன்மையவாதலால் வினையீட்டமுங் கங்குலுமென உடனெண்ணினர். அருச்சி முதனிலைததொழிறபெயர். (௧௧)

ஆழ்ந்தசிந்தையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழ்த்
தாழ்ந்தெழுந்திருகைகளுந்தலைமிசைக்கூப்பிச்,
சூழ்ந்துதன்பதிக்கேகுவானொருதலைதுணிந்து
வாழ்ந்தவன்பினான்விடைகொடுவழிகொடுவந்தான்.

(இ-ள்.) ஆழ்ந்த சிந்தையன் அதிசயம் அடைந்து - (அன்பில்) அழுந்திய மனத்தையுடைய தனஞ்சயன் அதிசயங் கூர்ந்து, சேவடி கீழ் தாழ்ந்து எழுந்து இரு கைகளும் தலை மிசை கூப்பி சூழ்ந்து - (சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய) செவந்த திருவடியின் கீழ்ப்பணிந்தெழுந்து இரண்டு கைகளையுந் தலைமேற்குவித்துப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, தன் பதிக்கு ஒருதலை துணிந்து ஏகுவான்-தன்னுடைய நகருக்கு ஒருபக்ஷந் துணிந்து செல்ல, வாழ்ந்த அன்பினான் விடை கொடு வழிக்கொடு வந்தான் - இடைவிடாத அன்பின் வாழ்வையுடைய அத்தனஞ்சயன் விடைபெற்று வழிக்கொண்டு தன்னகர் வந்து சேர்ந்தான்.

தன்னகர்க்குச் செல்லுங் கருத்தில னென்பார் ஒருதலை துணிந்தெனவும், சிவஞேயமே வாழ்வாகவுடையவ னென்பார் வாழ்ந்தவனெனவுங் கூறினர். அன்பினான் என்பதனிறுதியிலுள்ள ஆன் விகுதியைப்பிரித்து ஆழ்ந்த என்பதனோடு கூட்டுக. (௧உ)

முக்கடம்படுகளிற்றினான்முகிறவழ்கோயில்
புக்கடங்கலாசசிங்கமன்னனெதிர்புகல்வான்
றிக்கடங்கலுங்கடந்தவெந்திகிரியாய்நெருந
லக்கடம்பமாவனத்திலோரதிசயங்கண்டேன்.

(இ-ள்.) முக்கடம் படு களிற்றினான் முகில் தவழ் கோயில் புக்கு - மும்மதங்களைச் சொரியும் யானைச்சேனையையுடைய பாண்டியனது மேகம் தவழுங் கோ

விலுட்புகுந்து, அடங்கலர் சிங்கம் அன்னான் எதிர் புகல்வான் - பகைவராகிய யானைகளுக்குச் சிங்கமொத்த அப்பாண்டியனெதிர் நின்று சொல்லுவான், திக்கு அடங்கலும் கடந்த வெம் திகிரியாய் - எட்டுத்திக்கிலும் உள்ள பகைவரை வென்ற வெய்ய சக்கரத்தை யுடையவனே, நெருநல் மா அக்கடம்ப வனத்தில் ஓர் அதிசயம் கண்டேன்-நேற்றுப் பெரிய அந்தக் கடம்பவனத்தில் ஒரு அதிசயம் பார்த்தேன்.

மும்மதம் - கைமதம், இரண்டு கபோலமதம். (௧௩)

வல்லைவாணிகஞ்செய்துநான்வருவழிமேலைக்
கல்லடைந்ததுவெங்கதிர்கங்குலும்பிறப்பு
மெல்லைகாணியகண்டனனிரவிமண்டிலம்போ
லல்லடுஞ்சுடர்விமானமுமதிற்சிவக்குறியும்.

(இ-ள்.) வாணிகம் செய்து நான் வல்லை வருவழி - வர்த்தகஞ்செய்து நான் விரைந்து வருங்காலை, வெம் கதிர் மேலை கல் அடைந்தது - சூரியன் அஸ்தமனகிரியைச் சேர்ந்தான், கங்குலும் பிறப்பும் எல்லை காணிய - இராப்போதின் எல்லையையும் பிறப்பின் எல்லையையுங்காண, இரவி மண்டிலம் போல் அல் அடும் சுடர் விமானமும் அதில் சிவக்குறியும் கண்டேன் - சூரியமண்டிலம்போல் இருளையோட்டும் ஒளியையுடைய விமானத்தையும் அவ்விமானத்தில் எழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்தியையும் பார்த்தேன்.

இங்கும் குணம்பற்றிக் கங்குலும் பிறப்பு மென உடனெண்ணினார். (௧௪)

மாவலம்புதார்மணிமுடிக்கடவுளாவந்தத்
தேவதேவனையிரவெலாமருச்சனைசெய்து
போவதாயினர்யானுமப்பொன்னெடுங்கோயின்
மேவுமீசனைவிடைகொடுமீண்டனனென்றான்.

(இ-ள்.) மா அலம்பு தார் மணிமுடி கடவுளர் வந்து - வண்டுகள் (தேனுண்டு) ஒலிக்குங் கற்பக மலர்மாலையையணிந்த இரத்தினங்களழுத்திய கிரீடங்களையுடைய தேவர்கள் வந்து, அ தேவ தேவனை இரவு எல்லாம அருச்சனை செய்து போவதாயினர் - அந்தத் தேவர்களுக்குத் தேவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை நேற்று இராப்பொழுதெல்லாம் அருச்சித்து (விடைபெற்றுச்) சென்றார்கள், யானும் அப்பொன் நெடும் கோயில் மேவும் ஈசனை விடைகொடு மீண்டனன் என்றான் -யானும் அப்பொன்னாலாகிய நெடிய திருக்கோயிலில் வீற்றிருந்தருளும் (அச்சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கி) விடைபெற்றுத் திரும்பினேனென்று கூறினான்.

மா - என்னும் பலபொருள் ஒருசொல - ஈண்டுச் சார்பால் வண்டின்மேனின்றது. (௧௫)

மூளுமன்பினன்மொழிந்திடமுக்கணெம்பெருமான்
றாளுமஞ்சலிகரங்களுந்தலையில்வைத்துள்ள
நீளுமன்புமற்புதமுமேகிரம்பநீர்ஞால
மாளுமன்னவனிருந்தனன்போயினனருக்கன்.

(இ-ள்.) மூளும் அன்பினன் மொழிந்திட-மேன்மேல் எழுந்தோங்கும் அன்பினையுடைய தனஞ்சயன் கூற, நீர் ஞாலம் ஆளும் மன்னவன் - கடல்சூழ்ந்த வுலகினையாளுங் குலசேகரபாண்டியன், முக்கண் எம் பெருமான் தாளும் அஞ்சலி கர

ங்களும் தலையில் வைத்து - திரிநேத்திரங்களையுடைய எமது பெருமானாகிய சோம சுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடிகளையும் கூப்பிய கைகளையுந் தனது தலையின்மேல் வைத்து, உள்ளம் நீளும் அன்பும் அற்புதமுமே நிரம்ப இருந்தனன்-மனத்தில் எழு ந்தோங்கும் அன்பும் அதிசயமுமே மீக்கூரவிருந்தான், அருக்கன் போயினன் - (அப்போது) சூரியன் அத்தமித்தான்.

அன்பும அற்புதமுமே நிரம்ப என்றதனால் தன் அரசியற் செயலொழித்து அவன் கூறிய சொல்வசத்தனாய் நின்றனனென்பது தோன்றுதலின் குறிப்பெச்சம். அஞ்சலி கரங்கள் வினைத்தொகை நிலைத்தொடராதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெ ழுத்து இயல்பாய் நின்றது. (௧௬)

ஈட்டுவார்வினையொத்தபோதிருண்மலங்கருக
வாட்டுவாரவர்சென்னிமேன்மலரடிக்கமலஞ்
சூட்டுவார்மறைகடந்ததந்தொல்லுருவிளங்கக்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன்றினார்கனவில்.

(இ-ள்.) ஈட்டுவார் வினை ஒத்த போது - இருவினைப்போகங்களையுந் தேடுகி ன்றவருடைய இருவினைப்பயனகளும் தம்முள் ஒப்பு வந்தபோது, இருள் மலம் கருக வாட்டுவார் - (ஆசிரிய மூர்த்தமாயெழுந்தருளி) அவர்களுடைய ஆணவ மலங் கருகும்படி வாட்டி, அவா சென்னிமேல் மலா அடி கமலம் சூட்டுவார் - அவ ர்களது சிரசின்மேல் தமது திருவடித்தாமரையைச் சூட்டி, மறை கடந்த தம் தொல் உரு விளங்க காட்டுவார் - நான்கு வேதங்களையுங் கடந்த தமது உண்மைத் திருவுரு விளங்கக் காட்டுஞ் சோமசுந்தரககடவுள், ஒரு சித்தராய் கனவில் தோன் றினார் - ஒரு சித்தராகி அப்பாண்டியன் கனவில் தரிசனங் கொடுத்தார்.

தொன்மையேயுள்ளது உண்மையாதலால்-தொன்மை என்பதற்கு உண்மை என்றும், ஆன்மாககள் முயன்று தேடுதல் சிவன செயலால் யாவும் வருமென்று தாம் கருதாது அவனவளது வென்னுஞ் சுட்டுணர்வுட்பட்டு இதவகிதங்களால் மா றி மாறிவரும் இருவினைப்போகம் ஆதலால் ஈட்டுவார் வினை எனவும், அப்போக நுகாதறகண் தோனறும் இளைப்பு மிகுதியே வினையொப்பாதலால் வினையொத்த போது எனவும, அவ்வினை யொப்பு வாய்நதபோது ஆசிரியத் திருக்கோலங்கொண் டெழுந்தருளி அவவிருபாசங்கட்கிடை யெழுநதற்போதச் செயலில் அவற்றின் செ யலின்மைகாட்டுதலால் இருண்மலங் கருகவாட்டுவார் எனவும், அங்ஙனம் வாசனை பறறிப் போதம் நானென்று பதைததெழாது அருளை நாடும்வண்ணம் சத்தி பதிவித் தலால் - மலரடிககமலஞ் சூட்டுவார் எனவுய, அவவருளாதாரத்தினின்று விளங்குவ து தறசிவம் ஆதலால் - தொல்லுருவிளங்கக் காட்டுவாரெனவும் கூறினார்.

ஆசிரியத் திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி இருண்மலங்கருக வாட்டுவார் என்றது - திருவாசகம் - கீர்த்தித்திருவகவல். "நீற்றுக்கோடிநிமிர்ந்துகாட்டியும்" என்றதனாலும், தற்சிவமென்றது - சிவப்பிரகாசம். "நிலவுமருவுருவின்றிக்குணங் களின்றி நின்மலமாயேகமாய்நித்தமாகி, வலகினுயிர்க்குணர்வாகியசலமாகி யக ண்டிதமாயானந்தவுருவாயன்றிச், செலவரிதாய்ச்செல்கதியாய்ச்சிறிதாகிப்பெரிதா ய்த்திகழவதுதற்சிவம்" என்றதனாலும் உணர்க. (௧௭)

வடிகொள்வேலினாய்கடம்பமாவனத்தினைத்திருந்தக்
கடிகொள்காடகழ்ந்தணிநகர்காண்கெனவுணர்த்தி

யடிகளேகினர்கவுரியராண்டகைகங்குல்
விடியும்வேலைகண்விழித்தனன்பரிதியும்விழித்தான்.

(இ-ள்.) வடிகொள் வேலினாய் - வடித்த வேலினையேந்திய பாண்டியனே, மா கடம்ப வனத்தினை திருந்த கடி கொள் காடு அகழ்ந்து அணி நகர் காணக என - பெரிய கடம்பவனத்தைத் திருந்தும்படி அச்சத்தைத்தருங் காட்டை வேரோடுங் கல்லி அழகிய நகரமாகச் செய்யக்கடவாயென்று, அடிகள் உணர்த்தி ஏகினர் - சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிமறைந்தார், கவுரியர் ஆண்டகை கங்குல் விடியும் வேலை கண் விழித்தனன் - பாண்டியர் மரபுட்சிறந்த ஆண் தன்மையையுடைய குலசேகரபாண்டியன் இராப்போது கழியும் விடியற்போதில் துயிலொழிந்தான், பரிதியும் விழித்தான் - சூரியனுந் துயிலொழிந்தான. (உதயமானு னென்றபடி.)

காண்க - அகரவீறு தொகுத்தல். பரிதி உதயமானன் என்பதற்கு விழித்தா னென்றது குணவணி. (கஅ)

கனவிற்றீர்ந்தவனியதியின்கடன்முடித்தமைச்சர்
சினவிற்றீர்ந்தமாதவர்க்குந்தன்கனுத்திறனுசெப்பி
நனவிற்கேட்டதுங்கனவினிற்கண்டதுநயப்ப
வினவித்தேர்ந்துகொண்டெழுந்தனன்மேற்றிசைசெல்வான்.

(இ-ள்.) கன வில் தீர்ந்தவன் நியதியின் கடன் முடித்து - கனவில் நின்று நீங்கிய பாண்டியன் செய்தற்குரிய நித்திய கடனகளைச்செய்து முடித்து, அமைச்சர் சினவில் தீர்ந்த மாதவர்க்கும் தன் கனு திறம் செப்பி - மந்திரிகளுக்குங் கோபத்தலினின்று நீங்கிய பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களுக்குந்தான கண்ட கனவின் வகையைக்கூறி, நனவில் கேட்டதும் கனவினில் கண்டதும் நயப்ப வினவி தேர்ந்து கொண்டு - நனவில் ஓர் வணிகனால் கேள்வியுற்ற செய்தியையும் கனவில் தான் கண்ட செய்தியையும் பயன்பட அவர்களிடத்து வினவித் தெளிந்து, மேல் திசை செல்வான் எழுந்தனன் - மேலைத்திசைக்குப்போக எழுந்தான்.

சினவு - தொழிற்பெயர். (கக)

அமைச்சரோடுமந்நீபமாவனம்புகுந்தம்பொன்
சமைத்தவிழ்ந்தபொற்றாமரைத்தடம்படிந்தொளிவிட
டிமைத்தலர்ந்தபொன்விமானமீதினிதுவீற்றிருந்தோர்
தமைச்சரண்பணிந்தஞ்சலிதலையின்மேன்முகிழ்த்தான்.

(இ-ள்.) அமைச்ச ரோடும் அ நீப மாவனம் புகுந்து - மந்திரிகளோடும் பெரிய அக்கடம்பவனத்தில் சென்று, அம பொன் சமைதது அவிழ்ந்தது பொன் தாமரை தடம் படிந்து - அழகிய பொன்னாற் சமைக்கப்பட்டு மலர்ந்ததுபோலும் உள்ள பொற்றாமரைத் தடத்தில் நீராடி, ஒளி விட்டு இமைத்து அலர்ந்த பொன் விமானம் மீது இனிது வீற்றிருந்தோர் தமை சரண் பணிந்து அஞ்சலி தலையின் மேல் முகிழ்த்தான் - ஒளிவீசி விளங்கிப் பரந்த பொன்னாலாகிய விமானத்தின்கண் மகிழ்கூர்ந்து வீற்றிருந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவடிகளை வணங்கி அஞ்சலியாகத் தனது கைகளைத் தலையின்மேல் கூப்பினான்.

அவிழ்ந்த என்னும் வினைமுற்றுப்பெயர் ஈறுதொக்கு நின்றது. (உ0)

அன்புபின்றள்ளமுன்புவந்தருட்கணீர்த்தேக
வென்புநெக்கிடவேகிவீழ்ந்திணையடிக்கமலம்
பொன்புனைந்ததார்மௌலியிற்புனைந்தெழுந்திறைவன்
முன்புநின்றுசொற்பதங்களாறமேற்றதிரமொழிவான்.

(இ-ள்.) அன்பு பின்தள்ள - அன்பானது பின்னேநின்றுதள்ளவும், அருட்கண் முன்பு வந்து ஈர்த்து ஏக-(சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய) திருவருட்பார்வையானது முன்னேநின்று இழுத்துச்செல்லவும், என்பு நெக்கிட-எலும்புகள்குழைந்துருகவும், இறைவன் ஏகி வீழ்ந்து - பாண்டியன்சென்று (தண்டாகாரம்போல) வீழ்ந்து, இணை அடி கமலம் பொன் புனைந்த தார் மௌலியில் புனைந்து எழுந்து - இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் பொன்னாலிசிந்துசெய்த மாலையை யணிந்த தனது மகுடத்திற்சூடியெழுந்து, முன்பு நின்று சொற்பதங்களால் தோத்திரம் மொழிவான் - திருமுன்னேநின்று வாக்கியரூபங்களாகத் தோத்திரங்கூறுகின்றான்.

சொல் பதம்-ஒருபொருட்பன்மொழி. சிவபெருமான் திருவடியைவணங்குதல் அவனது திருவருளாலாதலால் - அருட்கணீர்த்தேக என்றார். "அவனருளாலே யவன்றாள்வணங்கி" என்ற பெரியோர்திருவாக்காலுணர்க. (உக)

சரணமங்கையோர்பங்குறைசங்கரசரணஞ்
சரணமங்கலமாகியதனிமுதல்சரணஞ்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ்
சரணமும்பர்களுயகபசுபதிசரணம்.

(இ-ள்.) சரணம் - உனக்கு அடைக்கலம், மங்கை ஓர் பங்கு உறை சங்கர சரணம்-உமையாளொருபாகத்தில் வீற்றிருக்கப்பெற்ற சங்கரனேசரணம், சரணம் மங்கல மாகிய தனிமுதல் சரணம்-சரணம—மங்கலமே ஓர்திருவுருவாகக்கொண்ட தனிமுதலே சரணம, சரணம மந்திர வடிவமாம் சதாசிவ சரணம்-சரணம்—மந்திரமே திருவுருவமாகக்கொண்ட சதாசிவமூர்த்தியே சரணம், உம்பர்கள் நாயக சரணம்-தெய்வநாயகனேசரணம, பசு பதி சரணம் - பிரமன்முதலிய பசுக்களுக்குத்தலைவனேசரணம.

தான் போகியாயிருந்து ஆன்மாக்களுக்குப் போகந்தந்தருளிப் பின்னர்முத்திநன்மையைத்தருவோனாதலால், மங்கையோர்பங்குறை சங்கர எனவும், பிரமன்முதலிய பல்லுயிர்களுக்கும் தானே முனனுள்ளவனாதலின் தனிமுதல் எனவும், மந்திரங்கட்கெல்லாம் முறபடத்தோன்றிய பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைச் சிவபெருமான் முற்பட்டவடிவமாகக்கொணடமையின், மந்திரவடிவமாஞ் சதாசிவஎனவும்; அவனே பிரமன்முதலிய தேவர்கட்கும் ஏனைய வுயிர்கட்கும் தலைவனாயுள்ளவனாதலால், உம்பர்கள் நாயக பசுபதி எனவும; இவ்வாறு நின்ற வொருவனை அடைக்கலம் புகுந்த யான் யாதொரு குறைபாடுமிலலேன் என்னுந் துணிவுபற்றிக் கூறினவனாதலால், முன்னும் பின்னும் சரணம சரணம் எனவும் கூறினான்.

சிவம் என்னும் பதத்திற்கு மங்கலமென்பது பொருளாதலால் மங்கலமாகிய வென்றார். (உஉ)

ஆழிஞாலமேலாசையுமமரர்வான்பதமேல்
வீழுமாசையும்வெறுத்தவர்க்கன்றிமண்ணாண்டு

பீழைமூழ்கிவானரகொடுபிணிபடச்சுழலு
மேழையேங்களுக்காவதோவெந்தைநின்கருணை.

(இ-ள்.) ஆழிஞாலம் மேல் ஆசையும் - கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகிலுள்ள போகவிருப்பையும், அமரர் வான் பதமேல் வீழும் ஆசையும் வெறுத்தவர்க்கு அன்றி - தேவர்கள் வாழும சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள விரும்பத்தக்க போகவிருப்பையும அருவருத்துத் தள்ளினவர்க்கல்லாமல், மண் ஆண்டு பீழை மூழ்கி வான் நரகு பிணிபட சுழலும் ஏழையேங்களுக்கு - மண்ணுலகினையாண்டு துன்பத்திலழுந்திச் சுவர்க்க நரகம் என்னும் இரண்டிடத்துங் கட்டுப்பட்டு (போக்குவரவாகச்) சுழன்றுதிரியும் ஏழையாகிய வெங்களுக்கு, எந்தை நின் கருணை ஆவதோ - என் தந்தையாகிய பெருமானே நின்திருவருள் எளிதாகக்கிடைப்பதோ (கிடைக்காதென்றபடி)

ஒடு-எண்ணிடைச்சொல். (உ௯)

சூளதாமறைசசென்னியுந்தொட்டத்தொடநீண்ட
நீளநீயுனக்கன்பிலமாயினுநீயே
மூளவன்புதநதெஙகுடிமுழுவதும்பணிகொண்
டாளவேகொலிககானகத்தமர்ந்தனையென்று.

(இ-ள்.) நீ சூளது ஆ மறை சென்னியும் தொட தொட நீண்ட நீள - எட்டுவேனெனும பிரதிக்கினையுடையதாகி வேதத்தின் உச்சியும் தொடுந்தோறுந்தொடுந்தோறும அப்பாற் பட்டுநீண்ட நீட்சியையுடையாய், உனக்கு அன்பு இலம் ஆயினும் - உன்னிடதது அன்பில்லோமாயினும், நீயே அன்பு மூள தந்து எங்குடி முழுவதும் பணிகொண்டு ஆளவே கொல் - நீயே அன்புமீதூரக் கொடுத்தருளி எமது குடிமுழுவதையும ஏவல்கொண்டாளவா, இக்கானகத்து அமர்ந்தனை என்று - இக்காட்டினிடத்து எழுநதருளினையென்று. (௩௰)

சுரந்தவன்பிருகண்வழிசசொரிவபோற்சொரிந்து
பரந்தவாறுடுசிவானநதப்பரவையுட்படிந்து
வரந்தவாதமெய்யன்பினல்வலங்கொடுபுறம்போந்
தரந்தைதீர்ந்தவனொருசிறையமைசசரோடிருந்தான்.

(இ-ள்.) சுரந்த அனபு இருகண்வழி சொரிவதுபோல் சொரிந்து - ஊற்றெடுத்த அனபானது இரண்டு கண்களின்வழியே சிந்துவதுபோல ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்தி, பரந்த ஆறுடு சிவானநதம் பரவையுள் படிநது - (அதனாற்) பரவிய வெள்ளத்தோடு சிவானந்தமாகிய கடலுள்மூழ்கி, வரம் தவாத மெய் அன்பினால் வலம் கொடு புறம் போந்து அரந்தை தீரநது - நன்மையினீங்காத உண்மையாகிய அன்பினால் பிரதக்ஷணஞ்செய்து (அங்குநின்று) புறத்தில்வந்து - (என்று தரிசிப்போமென்று கொண்ட) மனக்கவலையினின்று நீங்கி, அவன் ஒருசிறை அமைச்சரோடு இருந்தான் - அவ்விடத்தில் ஒருபக்கத்தில் மந்திரிகளுடன் சூழ்ச்சிசெய்திருந்தான்.

இது பெருங்காப்பியமாதலின் அதன் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகிய மந்திரந்தோன்ற அமைச்சரோடிருந்தானென்றார். சொரிவது என்னுந் தொழிற்பெயர்ஈறு தொக்குநின்றது. (௩௧)

ஆயவேலையின்மன்னவனுணையாலமைச்சர்
மேயவேவலர்துறைதுறைமேவினர்விடுப்பப்

பாயவேலையினார்த்தனர்வழிக்கொடுபடர்ந்தார்
சேயகாடெறிந்தணிநகர்செய்தொழின்மாக்கள்.

(இ-ள்.) ஆயவேலையில் - அவ்வாறாகியசமையத்தில், மன்னவன் ஆணையால் அமைச்சர் மேய ஏவலர் துறை துறை மேவினர் விடுப்ப - அரசனுடைய ஆணையினால் மந்திரிகள் தமது அருகிலுள்ள ஏவலாளரை இடங்கள்தோறும் இடங்கள்தோறுஞ்சென்று (தொழில்செய்வோரைக்கொண்டுவர) அனுப்ப, சேய காடு எறிந்து அணிநகர் செய்தொழில் மாக்கள் - நெடியகாடுவெட்டி அழகியநகரமாக்குந் தொழின்மக்கள், பாயவேலையின் ஆர்த்தனர் வழிக்கொடு படர்ந்தார் - (அரசன் ஏவலை மேற்கொண்டு) பரந்தகடல்போலொலித்து (காடுதிருத்த) வழிசெய்துகொண்டுசென்றார்கள். (உ௬)

வட்டவாய்மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்குயநவிய
மிட்டதோளினாயாப்புடைக்கச்சினரிரும்பின்
விட்டகாரொளிமெய்யினர்விசிகொள்வார்வன்றோற்
றொட்டகாலினர்வனமெறிதொழிலினராளார்.

(இ-ள்.) இரும்பின் கார் ஒளி விட்ட மெய்யினர் - இரும்பின் ஒளிபோலுங் கரிய ஒளிவீசுஞ் சரீரத்தையுடைய தொழின்மக்கள், வட்டம வாய் மதி பிளவின் வெள் வாய் குயம் நவியம் இட்ட தோளினர் - வட்டமாகிய வாயையுடைய சந்திரனது பிளவையொத்த வெள்ளியவாயையுடைய கொடுவாளையுங் கோடரியையும் வைத்த தோளினராகியும், யாப்பு உடை கச்சினர் - அரையிற்கட்டிய கச்சினையுடையவராகியும், விசி கொள்வார் வன் தோல் தொட்ட காலினர் - வாரால்கட்டிய வலியசெருப்புதொட்டகாலினையுடையவராகியும், வனம் எறி தொழிலினர் ஆனார் - காடுவெட்டுந்தொழிலையுடையவரானார்கள். (உ௭)

மறியுமோதைவண்டரற்றிடமரந்தலைபனிப்ப
வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரங்கி
முறியுமோதையுமுறிந்துவீழோதையுமுகில்வாயச
செறியுமோதையுங்கீழ்ப்படமேற்படச்செறியும்.

(இ-ள்.) மறியும் ஓதையும - (கிளைகள்) மடங்கிவீழும் ஓசையும், வண்டு அரற்றிட மரம் தலைபனிப்ப எறியும் ஓதையும் - வண்டுகள் ஒலிக்கவும் மரங்கள் தலை நடுங்கவும் வெட்டும் ஓசையும், எறிபவர் ஓதையும் - வெட்டுகின்றவரோசையும், இரங்கி முறியும் ஓதையும - சததித்து மரஙகள்முறிகின்ற வோசையும், முறிந்துவீழ் ஓதையும் - முறிந்து கீழேவிழும் ஓசையும் (ஆகிய இவ்வோசைகள்) முகில் வாய் செறியும் ஓதையும் கீழ்ப்பட மேற்பட செறியும் - மேகத்தினிடத்துப்பொருந்திய ஓசையுங் கீழ்ப்படும்படி மேற்பட்டொலிக்கும்.

மறியும் ஓதை என்பதனிறுதியில் எண்ணும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. "யாழுமெழுதியெழில்முத்தெழுதி இருளின்மென்பூச்சுழுமெழுதி யோர்தொண்டையுந்தீட்டி" எனவருந் திருக்கோவையார்செய்யுளில் நச்சினார்க்கினியர் உரையாலும், செறியும் ஓதை யென்பதனிறுதியினின்ற உம்மை உயர்வுசிறப்புப்பொருட்டு. "நெடுங்கடலுந்தன்னீர்மைகுன்றும்" என்னுந் திருக்குறளினின்ற உம்மை - உயர்வுசிறப்பும்மை எனப்பரிமேலழகர் எழுதிய உரையாலுமுணர்க. (உ௮)

ஒளிறுதாதொடுபோதுசெந்தேனுகவொலித்து
வெளிறில்வன்மரஞ்சினையிறவீழ்வசெங்களத்துப்
பிளிறுவாயவாய்நிணத்தொடுகுருதிநீர்பெருகக்
களிறுகோடிறமாய்ந்துவீழ்காட்சியவனைய.

(இ-ள்.) வெளிறு இல் வன்மரம-சேருபறறிய வன்மரங்கள், ஒளிறு தாதொடு போது செம் தேன் உக ஒலிதது சினை இற வீழ்வன - விளங்காநின்ற மகரந்தத்தோடு மலர்களுஞ் செந்தேனுஞ்சிநத ஒலித்துக் கொம்புகள் முறியும்படிவிழுஞ்செயல்கள், களிறு - யானைகள், செம் களத்து பிளிறு வாயவாய் நிணத்தொடு குருதி நீர்பெருக-போர்ககளததில் ஒலிக்கும் வாயினையுடையனவாகி நிணத்துடன் உதிர நீர் பெருக்கெடுக்க, கோடு இற மாய்ந்து வீழ் காட்சிய அனைய - தந்தங்கள்முறிய இறந்துவீழுந் தோற்றங்களையொத்தன.

வீழ்வ காட்சிய என்னும் வினைமுற்றுப்பெயர்கள் தொழில்கண்மேனின்றன வன்மரம்-ஒருவகைச்சாதிமரம. வன்மரம் யானையாகவும்,தாதுநிணமாகவும், செந்தேன் - குருதிநீராகவும், சினை-கொம்பாகவும், கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டவணியாகக் கொள்க. (உகூ)

பூவடைந்தவண்டினமயற்புறவொடும்பழனக்
காவடைந்தனபறவைவான்கற்பகமடைந்த
கோவடைந்திடவொதுங்குறுங்குறும்புபோற்செறிந்து
மாவடைந்தனமாடுளவரைகளுங்காடும்.

(இ-ள்.) பூ அடைந்த வண்டு இனம் - பூக்களில்மொய்த்த வண்டின்கூட்டங்கள், அயல புறவும் பழனம காவும் அடைநதன-பக்கத்திலுள்ள முல்லைநிலங்களிலும் மருதநிலங்களிலுள்ள சோலைகளிலுஞ் சென்றுசேர்நதன, பறவை வான் கற்பகம் அடைநத - பறவைகள் சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள கறபகச்சோலையில் சென்றடைந்தன, கோ அடைநதிட ஒதுஙகுறும் குறும்புபோல் - பேரரசர்கள்வர (தமது சிற்றூரைவிட்டோடும்) குறுநிலமன்னரைப்போல, மா செறிநது மாடு உள வரைகளும் காடும் அடைநதன - மிருகங்கள் கூட்டங்கூட்டமாக நெருங்கிப் பக்கத்திலுளள மலைகளிலும் காடுகளிலும் அடைந்தன.

ஓடு-இசைநிறைதநற்பொருளில்வந்த விடைச்சொல். கா என்பதனிறுதியில் எண்ணும்மைதொகுத்தல். ஒதுங்குறும்-ஒருசொல். (௩0)

இருணிரம்பியவனமெலாமெறிந்துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிறைந்தசிந்தையின்வெளிசெய்துபல்லுயிர்க்கு
மருணிறைந்துபற்றறுத்தரனடிநிழலடைந்த
கருணையன்பர்தம்பிறப்பெனவேரொடுங்களைந்தார்.

(இ-ள்.) இருள் நிரம்பிய வனம் எல்லாம் எறிந்து - (செறிவால்) இருள்நிறைந்த காட்டையெல்லாம்வெட்டி, மெய் உணர்ந்தோர் தெருள் நிறைந்த சிந்தையின் வெளிசெய்து - தத்துவஞானத்தையுணர்நத பெரியோருடைய கலங்காதமனம்போல வெளிசெய்து, பல் உயிர்க்கும் அருள் நிறைந்து பற்று அறுத்து அரன் அடி நிழல் அடைந்த கருணை அன்பர்தம் பிறப்பு என - பலவுயிர்களிடத்துங் கருணை வைத்து இருவகைப்பற்றையும் அறுத்துச் சிவபெருமானுடைய திருவடியாகிய நிழ

லினையடைந்த திருவருள்வசத்தராகிய அடியார் தமதுபிறப்பை வேரோடுங்களை தல்போல, வேரொடுங்களைந்தார்-(தொழில்செய்வோர்காட்டினை) வேரோடுங்களைந் தார்கள்.

தத்துவஞான முணர்ந்தோர் ஆதலால், மெய்யுணர்ந்தோர் எனவும்; அவர்க ள்சிந்தை சகலகேவலங்களிற் கூடுதலும் வாடுதலுஞ் செய்யாது ஒரு நீர்மையதாய்க் குழைந்து நின்று அறிவறியாமை யகன்ற அறிவால் நிறையப்பட்டதாதலால்,தெருணிறைந்தசிந்தையின்வெளிசெய்து எனவும; சிவநேயமுடையோர் எல்லாவுயிர்க ளிடத்தும் அன்புடையோர் ஆதலால், பல்லுயிர்க்கும் அருணிறைந்து எனவும், அக்காரணத்தால் பற்றறுதல் கூடும ஆதலால பறறறுநத எனவும்; அப்பற்றறுதலோடு அச்சிவநேயமே வாயிலாகக்கொணடு அவன தருணிலையினின்று பிறப்பறுத்தல் கூடும் ஆதலால் கருணையன்பர்தம் பிறப்பென எனவும், அதுபோலச் சிறிதுமிலதாக அகழ்ந்தனராதலால் வேரோடுங்களைநதாா எனவுங்கூறினார். தத்துவஞானமாவது பிறப்புவீடுகளையும் அவற்றின்காரணஙகளையும விபரீதமின்றி உண்மையால்அறிதல். இருவகைப்பறறு-அகப்பறறு, புறப்பற்று. (௯௧)

களைந்துநீணிலந்திருத்திச்செநநெறிபடக்கண்டு
வளைந்துநன்னகரெடுப்பதெவ்வாறெனநதேறல்
விளைந்துதாதுகுதார்முடிவேநதன்மநதிரரோ
டளைந்தளாவியசிந்தையோடிருந்தனனங்கண்.

(இ-ள்.) தேறல விளைநது தாது உகு தார்முடி வேநதன்-தேனூறி மகரந்தஞ் சிந்தும வேப்பமலர்மாலையைசசூடிய மகுடத்தையுடைய பாண்டியன, களைந்து நீள் நிலம திருததி செம நெறிபட கணடு - காடகழநது நெடியநிலததை ஒழுங்குபடத்திருத்தி முட்டில்லாதுசெல்லும் வழியுண்டாகச்செய்து, வளைந்து நல் நகர் எடுப்பது எவ்வாறு என - வளைவுபட நலலநகராக்குதல் எவவகையென்று, மந்திரரோடு அளைந்து அளாவிய சிநதையோடு இருநதனன் - மநதிரிகளோடுகலந்து சூழ்ச்சிசெயயும மனததோடிருநதான், அங்கண - (அவ்வாறிருக்கும்) அக்காலையில்.

இதுவும் மந்திரமென்னும உறுப்பு. (௯௨)

மெய்யனபுதோயசேவடியினிலந்தீண்டப்
பொய்யகன்றவெண்ணீறணிமேனியாபூதிப்
பையர்நள்ளிருடகனவில்வந்தருளியபடியே
யையர்வலலேவந்தருளினாரரசுளஙகளிபப.

(இ-ள்.) ஐயா - பிரமன் முதலியோாககு மேலானவராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள, மெயயா அனபுதோய சேவடி வியன நிலம தீண்ட - மெய்யன்பினையுடைய அடியாரனபிறரோயுஞ் செவந்ததிருவடிகளை அகனற நிலவுலகமானது சூட, பொய் அகன்ற வெள் நீறு அணி மேனியர்-உண்மையாகிய வெள்ளியநீற்றையணிந்த திருமேனியை யுடையவராகியும், பூதிப் பையர் - விபூதிப்பையையுடையவராகியும், நள் இருள் கனவில் வந்தருளியபடியே அரசு உளம் களிப்ப வல்லை வந்து அருளினார் - (கடந்த)நடுராத்திரியில் கனவில்வந்தருளியவணணமே பாண்டியன் மனங்களிகூர விரைந்து (நனவிலும்) வந்தருளினார்.

பாசத்தை நீற்றுவதென்பது வேதவளவையாதலால் பொய்யகன்ற வெண்ணீறென்றார். நீறெனவந்த காரணக்குறியானுமுணர்க. (௯௩)

கனவிலும்பெருங்கடவுளர்காண்பதற்கரியார்
நனவிலும்வெளிவந்தவர்தமையெதிர்நண்ணி
நினைவினின்றதாளிறைஞ்சிநேர்நின்றுநல்வரவு
வினவியாதனங்கொடுத்தனன்மெய்யுணர்வேந்தன்.

(இ-ள்.) மெய் உணர் வேந்தன் - மெய்யுணர்ச்சியிற்றலைப்பட்ட குலசேகர பாண்டியன், பெரும் கடவுளர் கனவிலும் காண்பதற்கு அரியார்-(பிரமன்முதலிய) பெரியகடவுளருங் கனவிலுங்காண்பதற்கு அரியராயுள்ளவர், நனவிலும் வெளிவந்தவர் தமை எதிர் நண்ணி-நனவிலும் (தான்காண) சித்தமூர்த்தியாய் வெளிவந்தவரையெதிர்கொண்டு, நினைவில் நின்றதாள் இறைஞ்சி நேர் நின்று நல்வரவு வினவி-(தனது) நினைவில் விடாதுநின்ற திருவடிகளைவணங்கித் (திருமுன்னே)நேரேநின்று நல்லவரவைவினவி, ஆதனம் கொடுத்தனன - (எழுந்தருள) ஆசனங்கொடுத்தான்.

தென்னரன்பினிலகப்படுசித்தர்தாமுன்னர்ச்
சொன்னவாதிநூல்வழிவருசார்புநூற்றொடர்பா
னன்னராலயமண்டபங்கோபுரநகர
மின்னவாறுசெய்யெனவகுத்திம்மெனமறைந்தார்.

(இ-ள்.) தென்னர் அன்பினில் அகபபடு சித்தர் - பாண்டியரன்பின்வலையிலகப்படுகின்ற சித்தமூர்த்திகள், தாம முன்னர் சொன்ன ஆதி நூல் - தாம் முன்னர்க்கூறிய முதநூலும, வழிவரு சார்புநூல் தொடர்பால் - வழிநூலும் (இவ்விருவகைநூலையும் ஒருபுடை தழுவி) வருஞ் சார்புநூலும் (ஆகியநூலகள சொல்லப்பட்ட) முறையால், நன்னர் ஆலயம் மண்டபம் கோபுரம் நகரம இன்ன ஆறு செய் என வகுதது இம்மென மறைநதார்- வழுவாமல் ஆலயமும் மண்டபமுங் கோபுரமும் நகரமும இவ்வகையாகச்செய்வாயென்று கூறி விரைநது மறைந்தருளினார்.

முதனூல்-ஆகமம். வழிநூல்-சிறபநூல. சார்புநூல்-இவ்விரண்டையு மொருபுடைத்தழுவிக் கூறும் ஏனையநூல்கள. இந்நூல்களின்முறை - முன்னர்ஆலயமும் பின்னர்மண்டபமுங் கோபுரமும் நகரமுங் காணவேணடுவதாதலால் இன்னவாறு என்றார். இம்முறையைப் பின்னாக்காண்க. (௩௫)

மறைந்தெவற்றிலுநிறைந்தவாமலரடிக்கன்பு
நிறைந்தநெஞ்சுடைபபஞ்சவனிலததுமேம்பட்டுச
சிறந்தசிற்பநூறபுலவராற்சிவபரஞ்சுடர்வந
தறைந்துவைத்தவாறாலயமணிநகர்காண்பான்.

(இ-ள்.) எவற்றிலு மறைந்து நிறைந்தவர் மலா அடிக்கு அன்பு நிறைந்த நெஞ்சு உடை பஞ்சவன் - எப்பொருள்களிலும் மறைந்து நிறைந்த சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடியில் அன்புநிறைந்த மனத்தையுடைய குலசேகரபாண்டியன், நிலத்து மேம்பட்டு சிறந்த சிற்பநூல் புலவரால் - நிலவுலகில் மேம்பட்டுச்சிறப்புற்ற சிற்பநூற்புலமையின் வல்லவரால், சிவபரம் சுடர்வந்து அறைந்து வைத்த ஆறு - சோமசுந்தரக்கடவுள் (சித்தமூர்த்தியாய்) வந்தருளிச் சொல்லித் தெரிவித்தவண்ணம், ஆலயம அணிநகர் காண்பான் - ஆலயமும் அழகிய நகரமும் காணத்தொடங்கினான்.

விறகிற்றீயைப்போலும் பாலில் நெய்யைப்போலும் மறைந்து எள்ளின்க ணெண்ணெயைப்போல் நிறைந்திருத்தலின், மறைந்தெவற்றிலு நிறைந்தவர் எனக் கூறினர். — மறைந்தென்றதற்கு - "விறகிற்றீயினிற்பாலிற் படு நெய்போன், மறையநின்றுளன் மாமணிச்சோதியான்" எனவருந் தேவாரத்தாலுணர்க. ஆல யம் நகரம் என்றமையால்-மண்டபமுங் கோபுரமுங்கொள்க. கு உருபு மயக்கம.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மறைபயில்பதுமமண்டபமருத்தமண்டபமழைநுழைவளைவாய்ப்
பிறைபயில்சிகைமாமண்டபமறுகாற்பீடிகைதிசையெலாம்பிளக்கும்
பறைபயினிருத்தமண்டபமவிழாக்கொளபன்மணிமண்டபம்வேள்வித்
துறைபயில்சாலைதிருமடைப்பள்ளிசூழுறைதேவர்தங்கோயில்.

(இ-ள்.) மறை பயில் பதும மண்டபம் - வேதங்களோதும் பதுமமண்டப மும், அருத்த மண்டபம் - அர்த்தமண்டபமும், மழை நுழை வளைவாய் பிறை பயில் சிகைமா மண்டபம் அறுகாற பீடிகை - மேகத்தில நுழையும் வளைந்தமுகத் தையுடைய பிறைதவழுஞ் சிகரத்தையுடைய மகாமண்டபமும அறுகாறபீடிகையு ம், திசை எல்லாம பிளக்கும பறை பயில் நிருத்தமண்டபம - எட்டுத்திக்குகளையும் பிளக்கும் ஒலியையுடைய வாச்சியங்கள ஒலிக்கும நிருத்தமண்டபமும், விழா கொள் பல்மணி மண்டபம - (சோமசுந்தரக்கடவுள்) திருவிழாக்கோலங்கொண்ட ருளும் பலமணிகளழுத்திய மண்டபங்களும், வேள்வி துறைபயில் சாலை-வேள்வி யின் முறையை வழுவாதுசெய்யும யாகசாலைகளும, திருமடைப்பள்ளி - திருமடை ப்பள்ளியையும், சூழ உறை தேவர் தமகோயில் - ஆலயத்தைச்சூழ்ந்து வசிக்கும்ப ரிவார தேவர்கள் கோயிலும. (௩எ)

வலவயினிமயவல்லிபொற்கோயின்மாளிகையடுக்கியமதில்வா
னிலவியகொடியநெடியசூளிகைவாணிலாவிரிதவளமாளிகைமீன்
குலவியகுடுமிகுன்றிவர்செம்பொற்கோபுரங்கொண்டல்கண்படுக்குஞ்
சுலவெயிலகழிகிடங்குகம்மியநூற றொலவரம்பெல்லைகண்டமைத்தான்.

(இ-ள்.) வலவயின் இமயவல்லி பொன்கோயில் - சோமசுந்தரக்கடவுளின் வலப்பாகத்தில் மீனாக்ஷியம்மை வீற்றிருக்கும பொன்னாலாகிய திருக்கோயிலும், மாளிகை அடுக்கிய மதில் - திருமாளிகைப் பத்திகளையுடைய மதிலும், வான் நில விய கொடி நெடிய சூளிகைய வால நிலாவிரி தவள மாளிகை - மேகத்தைத்தட வும் கொடிகளையும நெடிய இறப்புகளையுமுடைய வெள்ளியசந்திரன்போலுங் (கிர ணத்தை) விரிக்கும் தவளமாளிகைகளும, மீன குலவிய குடுமி குன்று இவர் செம் பொன் கோபுரம - நக்ஷத்திரங்கள சஞ்சரிக்கின்ற சிகரத்தையுடைய மலையையொ த்த செவந்தபொன்னாலாகிய கோபுரங்களும், கொண்டல் கண் படுக்கும் சுலவு எயில் - மேகங்கள் கண்ணுறங்கும் சுற்றியமதில்களும், அகழிக்கிடங்கு - அகழிக் கிடங்குமாகிய இவைகளை, கம்மியநூல் தொல்வரம்பு எல்லைகண்டு அமைத்தான்- சிற்பநூலிலுள்ள பழமையாகிய வரமபினையாராய்ந்து செய்வித்தான்.

மதிலிரண்டனுள் - முன்னது ஆலயத்தைச் சூழ்ந்தமதில், பின்னது - நக ரத்தைச்சூழ்ந்தமதில் - வரம்பு எல்லை - ஒருபொருட் பன்மொழி. கொடிய என் புதனிறுதியிலுள்ள அகரவிகுதியை சூளிகை என்பதனிறுதியில் கூட்டுக. (௩அ)

சித்திரநிரைத்தபீடிகைமறுகுதெற்றிகள்வாணிலாத்தெளிக்கு
நித்திலநிரைத்தவிழாவருவீதிநிழன்மணிச்சாளரவொழுக்கப
பித்திகைமாடப்பெருந்தெருக்கவலைபீடுசால்சதுக்கநற்பொதியில்
பத்தியிற்குயின்றமன்றுசெய்குன்றுபருமணிமேடையாடரங்கு.

(இ-ள்.) சித்திரம் நிரைத்த பீடிகை மறுகு - சித்திரங்களை வரிசைபடச்செய்த கடைத்தெருக்களும், தெற்றிகள் - சித்திரகூடங்களும், வாள் நிலா தெளிக்கும் நித்திலம் நிரைத்த விழாவரு வீதி - ஒள்ளியநிலவைவீசும் முத்துகளை வரிசைபடத் தொடுத்த திருவிழாவரும்வீதிகளும், நிழல் மணி சாளர ஒழுக்கப்பித்திகை மாடம் பெருந்தெரு-ஒளி மிக்க இரத்தினங்கள் பதித்த சாளரவரிசைகள்பொருந்திய சுவர்த்தலங்களையுடைய வீடுகள் நெருங்கிய பெரியதெருக்களும், கவலை-முத்தெருக்கள்கூடுமிடமும், பீடு சால் சதுக்கம் - பெருமையமைந்த நாற்றெருக்கள்கூடுமிடமும், நல் பொதியில் - நல்ல அம்பலங்களும், பத்தியில் குயின்ற மன்று - பத்திபடச் செய்த சபைகளும், செய்குன்று பருமணி மேடை ஆடு அரங்கு-செய்குன்றமும் பருத்தமணிகளிழைத்த மேடைகளும் ஆடும் நாடகசாலைகளும. (௩௯)

அருந்தவரிருக்கையந்தணருறையுளரசராவணங்குலவணிகப்
பெருந்தெருநல்வேளாளர்பேரறஞ்சால்பெருங்குடியேனையகரிதேர்
திருந்தியபரிமாநிலைக்களங்கழகந்தீஞ்சுவையாறுநான்குண்டி
யிரந்தவர்க்கருத்துநல்லறச்சாலையினையனபிறவுநன்கமைத்தான்.

(இ-ள்.) அரும் தவர் இருக்கை-அரியமுனிவர்கள் மடங்களும், அந்தணர் உறையுள்-மறையவர் வீடுகளும், அரசர் ஆவணம்-இராஜவீதிகளும், குலவணிகர் பெரும் தெரு-வைசியமரபினர் பெரியதெருக்களும, பேர் அறம் சால் நல் வேளாளர் பெருங்குடி-பெரியதருமமமைந்த நல்லவேளாளராகிய பெரியகுடிகளின்வீதிகளும், ஏனைய கரி தேர் திருந்திய பரிமா நிலைக்களம்-இவையொழிந்தயானைகளுந் தேர்களும் நல்லசுழிகளையுடைய குதிரைகளுமாகிய இவைகளிருக்குங் கூடங்களும், கழகம்-கல்விச்சாலைகளும், தீம் சுவை ஆறு நான்கு உண்டி இரந்தவர்க்கு அருத்தும் நல் அறச்சாலை - இனிய அறுசுவையமைந்த நான்குணவுகளையும இரப்போர்க்கு ஊட்டும் நல்ல அறச்சாலையும் (ஆகிய) இனையன பிறவும் நன்கு அமைத்தான் - இவைபோல்வன பிறவற்றையும் வரிசைபடச்செயவித்தான்.

நான்குண்டியாவன-உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல். உண்ணல் - சோறுமுதலியன. தின்னல் - கறிமுதலியன. நக்கல் - தேன்முதலியன. பருகல் - நீர்முதலியன. (௪0)

துணிகயங்கீழ்நீர்க்கூவல்பூவோடைதொடுகுளம்பொய்கைநந்தவனந்
திணிமலர்ச்சோலைதுடவையுய்யானந்திருநகர்க்கணிபெறச்செய்து
மணிமலர்த்தாரோன்மாளிகைதனக்கம்மாநகர்வடகுணபாற்கண்
டணிநகர்சாந்திசெய்வதுகுறித்தானண்ணலாரறிந்திதுசெய்வார்.

(இ-ள்.) துணி கயம் - வெட்டியகயங்களையும், கீழ் நீர் கூவல் - கீழிடத்தில் நீரையுடைய கிணறுகளையும், பூ ஓடை - மலர்கள் நெருங்கிய வோடைகளையும், தொடுகுளம் பொய்கை-தோண்டப்பட்ட குளங்களையும் பொய்கைகளையும், நந்தவ

னம் தினிமலர் சோலை-நந்தனவனங்களையும் மலர்கள் நெருங்கிய சோலைகளையும், தடவை ஐய்யானம்-பூந்தோட்டங்களையும், திருநகர்க்கு அணிபெற செய்து - செல்வமிகுந்த நகரத்துக்கு அலங்காரமாகச் (சூழச்) செய்து, மணிமலர் தாரோன் தனக்கு மாளிகை - அழகிய மலராற் றொடுத்த மாலையையணிந்த பாண்டியன் தனக்கு மாளிகையையும், அ மாநகர் வடகுண பால் கண்டு - அந்தப்பெரியநகரத்தின் வடகீழ்த்திசையில் செய்வித்து, அணிநகர் சாந்தி செய்வது குறித்தான்-அழகிய அந்நகரத்திற்குச் சாந்திசெய்தலைக்கருதினன், அண்ணலார் அறிந்து இது செய்வார்-சோமசுந்தரக்கடவுளறிந்து இதனைச்செய்யததொடங்கினர். (சக)

பொன்மயமானசடைமதிக்கலையின்புத்தமுதுகுத்தனரதுபோய்ச்
சின்மயமானதம்மடியடைந்தார்சசிவமயமாக்கியசெயல்போற்
றன்மயமாக்கியந்நகர்முழுதுஞசாந்திசெய்தருவதுமதுர
நன்மயமானதன்மையான்மதுராநகரெனவுரைத்தனர்நாமம்.

(இ-ள்.) பொன் மயமான சடை மதி கலையின் புத்து அமுது உகுத்தனர்-பொன்மயமாகிய தமது சடையிலுள்ள சந்திரகலையின புதிய அமுதத்தைச் சிந்தினர், அது போய் - அவ்வமுதஞ்சென்று, சின்மயம் ஆன தம் அடி அடைநதார் சிவ மயம் ஆக்கிய செயல்போல் - ஞானமயமாகிய தமது திருவடிகள் தம்மையடைந்தவரைச் சிவமயமாக்குஞ் செயல்போல, அநநகர் முழுதும் தன்மயமாக்கி சாந்தி செய்தது - அந்நகர்முழுமையுந் தன்மயமாகச்செய்து சாநதிசெய்தது, அது மதுரம் நன் மயம் ஆன தன்மையால் - அந்நகரம் மதுரமயமாகிய தன்மையினாலே, நாமம் மதுரா நகர் என உரைததனர் - (அன்றுதொட்டு) அந்நகரததிற்கு நாமம் மதுராநகரமென்று கூறினார்கள. (சஉ)

கீட்டிசைக்கரியசாத்தனுந்தென்சார்க்கீற்றுவெண்பிறைநுதற்களிற்றுக
கோட்டிளங்களபக்கொங்கையன்னையருங்குடவயின்மதுமடையுடைக்குந்
தோட்டிளந்தண்ணந்துழாயணிமௌலிதோன்றலும்வடவயிற்றோடு
நீட்டிரும்போந்தினிமிர்குழலெண்டோணீலியுங்காவலாநிறுவி.

(இ-ள்.) கீழ் திசை கரிய சாத்தனும்-கீழைத்திசையில் கரியநிறத்தையுடைய ஐயனாரையும், தென் சார் கீற்று வெண் பிறை நுதல் களிறு கோடு இளம் களபம் கொங்கை அன்னையரும் - தென்திசைக்கண் வெள்ளிய பாதிச்சந்திரனையொத்த நெற்றியையும் யானைக்கொம்புபோன்ற இளமைதங்கிய கலவையையணிந்த தனங்களையுமுடைய சத்தமாதரையும், குடவயின் - மேலைத்திசையினகண், மது மடை உடைக்கும் தோடு இளம் தண்ணம் துழாய் அணி மௌலி தோன்றலும - தேன் மடையுடைக்கும் இதழலர்ந்த முதிராத தண்ணிய துழாய்மாலையையணிந்த கிரீடத்தையுடைய திருமாலையும், வடவயின் - வடதிசையினகண், நீடு இரும்போந்தின் தோடு நிமிர் குழல் எண் தோள் நீலியும் காவலா நிறுவி - நீண்ட பெரியபனையின மலரிதழணிந்த கூந்தலையும் எட்டுத்தோள்களையுமுடைய காளியையுங்காவலாக நிறுத்தி.

நீண்ட நீட்ட வலித்தல்விகாரம் அதன் அகரவீறு தொகுத்தல். தண்ணந்துழாய் - அம் விரித்தல்விகாரம். (சங)

கைவரையெருத்திற்கனவரைகிடந்தகாட்சியிற்பொலிந்தொளிர்கோயின்
மைவரைமிடற்றுமதுரைநாயகனைமரபுளியருச்சனைபுரிவான்
பொய்வரைமறையாகமநெறியொழுகும்புண்ணியமுனிவரையாதிச்
சைவரைக்காசிப்பதியினிற்கொணர்ந்துதலத்தினிறாபனஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) கைவரை எருத்தில் கனகவரை கிடந்த காட்சியில் பொலிந்து ஒளிர் கோயில் - யானையினது பிடரியில் பொன்மலைகிடந்த காட்சி போலும் விளங்கி ஒளிவீசுந்திருக்கோயிலில் (எழுந்தருளிய) மைவரை மிடறு மதுரை நாயகனை மரபு உளி அருச்சனை புரிவான் - கருமைதங்கிய கண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளை (ஆகமமுறையால்) அருச்சனைசெய்ய, பொய் வரை மறை ஆகமம் நெறி ஒழுகும் புண்ணிய முனிவரை ஆதிசைவரை - பொய்யினின்றும் நீங்கிய வேதாகமவழியினின்றொழுகும் புண்ணிய வடிவமாகிய முனிவரையும் ஆதிசைவராகிய அந்தணரையும், காசிப்பதியினில் கொணர்ந்து - காசிப்பதியினின்றுங்கொண்டுவந்து, தலத்தினில் தாபனம் செய்தான் - அத்தலத்தில் தாபனஞ்செய்தான்.

மரபுளி உளி - மூன்றனுருபு. கனகம்-இடைக்குறை. (௪௪)

உத்தமகுலத்துநாற்பெருங்குடியுமுயர்ந்தவுமிழிந்தவுமயங்க
வைத்தவுமானபுறக்குடிமூன்றுமறைவழுக்காமநுவகுத்த
தத்தமநெறிநின்றொழுகவைதிகமுஞ்சைவமுந்தருமமுந்தழைப்பப்
பைத்தெழுதிரைநீர்ஞாலமேற்றிலகம்பதித்தெனநகர்வளம்படுத்தான்.

(இ-ள்.) உத்தம குலத்து நாற் பெருங்குடியும் - உத்தமகுலமாகிய மறையவர்முதலிய நால்வகைப்பெரிய குடிகளும், உயர்ந்தவும் இழிந்தவும் மயங்க வைத்தவும் ஆன புறக்குடி மூன்றும் - உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் இவ்விரண்டின்கூட்டத்தால் ஆனவும் ஆகிய புறக்குடிகள்மூன்றும், மறை வழுக்கா மநு வகுத்த தத்தம நெறிநின்று ஒழுக - வேதத்தினின்றும் வழுவாத மநுவால் முறைப்படுத்திய தங்கள் தங்களுக்குரிய வொழுக்கத்தினின்று நடக்கவும், வைதிகமும் சைவமும் தருமமும் தழைப்ப - வைதிகநெறியும் சைவநெறியும் தருமமும் மேலெழுந்தோங்கவும், பைத்து எழு திரை நீர் ஞாலம் மேல் திலகம் பதித்தால் என - பரந்தெழுந்த அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த வுலகின்கண் (பாண்டிநாட்டிற்கு) ஓர்திலகம்பதித்தாற்போல, நகர் வளம் படுத்தான் - நகரைவளம்படச்செய்தான்.

உத்தமகுலத்து - அத்துவேண்டா வழிச்சாரியை. உயர்ந்தன, இழிந்தன, மயங்க வைத்தனவாகிய மூன்றுபுறக்குடி என்றது உயர்வு, இழிவு, விரவுஎன்னு மூவகைக்குடிகளையும். உயர்வு-உயர்குலத்தானும் இழிகுலப் பெண்ணுங்கூடிப்பெற்ற அநுலோமரும், உயர்குலப்பெண்ணும் இழிகுலத்தானுங் கூடிப்பெற்ற பிரதிலோமருமாம்.

(அநுலோமர்) "பார்ப்பார் அரசர் வணிகர் வேளாளரென, நாற்குலத்தவருந் தங்குலநடையினும், உயர்ந்தவாணினு மிழிந்தபெண்ணினும், வியந்தகூட்டத்தவ ரநுலோமர்" என்றசூத்திரத்தாலுணர்க. அநுலோமர் அறுவகையர்-பிராமணனுக்கு க்ஷத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன்-சவர்ணன்; வசியப்பெண்ணினிடத்துப் பிறந்தவன்-அம்பட்டன்; சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன்-பாரசவன்; ஆகப் பிராமணனிடத்துப்பிறந்தமூவரும்; க்ஷத்திரியனுக்கு வசியப்பெண்ணினிடத்துப்பி

றந்தவன்-மற்குரு, சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் - உக்கிரன்; ஆக க்ஷத்திரியனிடத்துப்பிறந்த இருவரும்; வசியனுக்குச் சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்த சூசுகனுமாம்.

(பிரதிலோமர்) "இழிந்தவாணினு முயர்ந்தபெண்ணினும் - வியந்தகூட்டத்தவர் பிரதிலோமர்" என்றசூத்திரத்தாலுணர்க. பிரதிலோமர் ஆறுவகையர்-க்ஷத்திரியனுக்குப் பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் சூதன; வசியனுக்கு க்ஷத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் மாகதன், பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் வைதேகன்; ஆக வசியனுக்குப்பிறந்த இருவரும சூத்திரனுக்கு வசியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் அயோகவதன், க்ஷத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் க்ஷத்தா; பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன சண்டாளன்; ஆகச் சூத்திரனுக்குப்பிறந்தவர் மூவருமாம. இழிவு - அநுலோமத்தானும் பிரதிலோமப்பெண்ணுங்கூடிப்பெற்ற அந்தராளனும், அநுலோமப்பெண்ணும, பிரதிலோமத்தானுங் கூடிப்பெற்ற விராத்தியனுமாம. விரவு-மேறகூறிய இருவகைக்குடிகளின் கூட்டத்தாலானவர்கள்.

பசுசாத்திரங்களைப் பற்றுதுவிட்டுச் சிவசாத்திரங்களைப்பற்றிப் பயின்று ஆசிரியராகும் இலக்கணமுடையராதலால் - உத்தமகுலத்து நாற்பெருங்குடியெனவும, "அந்தணர்முன்னொருநால்வர்சிவதீக்கைக்கருகரவர், சிந்தைமகிழவுறப்பூசை செய்கசிவன்றிருவடியில், புந்திமகிழவுறப்பூசையநுலோமரும்பரிக, தந்தமக்குத்தக்கவெல்லைமண்டபத்திறனிற்றனியே" என்றதனாலும, பிரதிலோமர் ஆசிரியனிடத்தே தங்கள் தங்களுக்குரிய தீக்ஷைபெற்று அவன்கற்பித்தபடியே பிரதக்ஷிணநமஸ்காரம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பதே சிவபூசைஎன்றதனாலும், நாற்பெருங்குடியும் புறக்குடிமூன்றுந் தத்தமநெறிநின்றொழுக எனவும், சிவபெருமான உலகம உய்தற்பொருட்டருளிய வேதமோதல் முதலிய வேள்விப்பயன்களை வைதிகமெனவும், சத்திநிபாதருய்தறபொருட்டருளிய சரியை கிரியை யோக ஞானங்களாகிய ஆகமநெறியைச் சைவம் எனவும், அவ்வவற்றிற்குரிய தருமங்களைத் தருமமெனவும், நாற்பெருங்குடியும் புறக்குடிமூன்றுந் தத்தமநெறிநின்றொழுகலே வைதிகமும் சைவமுந் தருமமுந் தழைத்தற்குக் காரணமாதலால் தழைப்ப எனவுங்கூறினார். (௪௫)

அன்றுதொட்டரசனந்நகரெய்தியணிகெழுமங்கலமியம்ப, வென்றுதொடடிமைகருமனையின்மங்கலநாளெய்தினனிருந்துமுப்புரமுங், குன்றுதொட்டெய்தான்கோயின்மூன்றுறுப்புங்குறைவில்பூசனைவழாதோங்கக், கன்றுதொடடெறிந்துகனியுகுத்தான்போற்கலிதுரந்தரசுசெய்நாளில்.

(இ-ள்.) அரசன் அன்று தொட்டு அந்நகர் எய்தி - பாண்டியன் அந்நாள் தொட்டு அந்நகரத்தில் சென்று, அணி கெழு மங்கலம் இயம்ப - அழகுமிக்க மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க, என்று தொட்டு இமைக்கும் மனையில் மங்கல நாள் எய்தினன் இருந்து, சூரியனை அளாவி யொளிவிளங்கும் மாளிகையில் நல்ல முகூர்த்தநாளில் குடியேறியிருந்து, முப்புரமும் குன்று தொட்டு எய்தான் கோயில் மூன்று உறுப்பும் குறைவில பூசனை வழாது ஓங்க - திரிபுரங்களையும் மகமேருவை வில்லாக வளைத்து எய்தெரித்த சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலில் நித்தியமுதலிய மூன்றங்கங்களும் குறைவின்றி நிறைந்த பூசனை வழாமல் நிலைபெற்றோங்க-கன்றுதொட்டு எறிந்து கனி உகுத்தான் போல் கலிதுரந்து அரசு செய் நாளில் - கன்றினையெடுத்துவீசி விளாங்கனியை யுகுத்ததிருமால்போலக் (குடிகளுக்கு) வருந்துன்பத்தை யோட்டிஅரசுசெய்துவீற்றிருக்குங் காலத்தில்,

மூன்றாறுப்பரவன - நித்தியம், நைமித்திகம், பிராயச்சித்தம். மாறுருவாய் நின்று உலகங்காத்தலால் - கன்றுதொட்டெறிந்து கனியுகுத்தான்போல் என்றார். இதனை.

திருவாய்மொழி.

"திருவுடைமன்னரைக்காணிற்றிருமாலைக்கண்டேனேயென்னு
முருவுடைவண்ணங்கள்காணிலுலகளந்தானென்றுதுள்ளும்
கருவுடைத்தேவிற்களெல்லாங்கடல்வண்ணனகோயிலேயென்னும்
வெருவிலும்வீழ்விலுமோவாள்கண்ணன்கழல்கள்விரும்புமே"
என்னுந்திருவாக்காலுணர்க. (சசு)

பவநெறிகடக்கும்பார்த்திவன்கிரணம்பரப்பிளம்பரிதிபோன்மலயத்
துவசனைப்பயந்துமைந்தன்மேன்ஞாலஞ்சுமத்திநாள்பலகழித்தொருநா
ணவவடிவிறந்தோனுலயநதெய்திநாதனைப்பணிந்துமூவலஞ்செய்
துவமையிலின்பவருணிழலெய்தியொன்றியொன்றுநிலைநின்றான்.

(இ-ள்.) பவம் நெறி கடக்கும் பார்த்திவன் - பிறவித் தொடர்ச்சியினின்று நீங்கும் பாண்டியன், கிரணம் பரப்பு இளம் பரிதிபோல் மலயத்துவசனை பயந்து மைந்தன்மேல் ஞாலம் சுமத்தி பல நாள் கழித்து ஒருநாள் - கிரணங்களைப்பரப்பும் இளஞ் சூரியனைப்போல மலயத்துவசனென்னும் மைந்தனைப்பெற்று அம்மைந்த னுக்குத்தன் அரசியல்தந்து பலநாள்கழித்து ஒருநாள், நவ வடிவு இறந்தோன் ஆலயத்துஎய்தி நாதனை பணிந்து மூவலம்செய்து - ஒன்பது திருவுருவங்களையுங் கடந்துஅப்பாற்பட்ட சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலையடைந்து அக்கடவுளைவணங்கி மூன்றுபிரதக்ஷிணஞ்செய்து, உவமை இல் இன்பம் அருள் நிழல் எய்தி ஒன்றி ஒன்று நிலை நின்றான் - ஒப்பில்லாத பேரின்பமாகிய திருவுருள்நிழலையடைந்து கலந்துங் கலவாத நிலையினின்றான்.

நவவடிவமாவன-உருவம் நான்கு, அருவம் நான்கு, உருவாருபம் ஒன்று. உருவம் பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேஸ்வரன். அருவம் நாதம், விந்து, சத்தி, சிவம். உருவாருபம் சதாசிவம்.—அருவும் உருவும் அருவுருவுமாகிய நவபேதங்களுங்கடந்த பராபரவடிவமாய் நின்றவனுதலின் நவவடிவிறந்தோன் எனவும், அழிதலையடையும் பதமுத்தியின்பங்கள்போலாது நிற்றலின் உவமையிலின்பம் எனவும், நித்தியானந்தத்தைத்தரும் பரமுத்தியே திருவடிப்பேறுதலால் அருணிழல் எனவும், எடுத்தசரீரத்தோடே முத்தியடைந்தவனுதலால் - மூவலஞ்செய்து எய்தி எனவும், அநன்யமாய், இருந்தபடி யிருந்தனனுதலின் ஒன்றியொன்று நிலைநின்றான். எனவுங்கூறினர். எடுத்தசரீரத்தோடணைந்தானென்பது-ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில் - "[illegible] । [illegible]" எனவருஞ் சுலோகத்தாலுணர்க. (சஎ)

திருநகரங்கண்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ருகஎ.

நான்காவது

தடாதகைப்பிராட்டியார்

திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினர்கடம்பவனமெல்லா
நன்னகரமானதுநவின்றுமுலகீன்ற
வன்னைமகளாகிமலயத்துவசனுகுந்
தென்னனிடைவந்துமுறைசெய்ததுரைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) கன்னி ஒரு பங்கினர் கடம்பவனம் எல்லாம் நல் நகரமானது நவின்றும்-உமையவளை யொருபாகததிலுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் (வீற்றிருக்கும்) கடம்பவனமுற்றும் நல்லநகரமாகிய திருவிளையாடலைச்சொன்னோம், உலகு ஈன்ற அன்னை மகளாகி மலயத்துவசனுக்கும் தென்னன் இடை வந்து முறை செய்தது உரை செய்வாம் - உலகங்கள்யாவையும் பெற்றருளிய தாயாகிய அவ்வுமையவளே புத்திரியாய் மலயத்துவசனாகிய பாண்டியனிடத்து வந்தருளி (மநுநூல்) முறைப்படி அரசியல்செய்த திருவிளையாடலைச்சொல்லுவாம். (க)

மனுவறமுவந்துதன்வழிசெலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசன்வென்றிபுனைபூணன்
கனியமுதமன்னகருணைக்குறையுளகாட்சிக்
கினியன்வடசொற்கடறமிழ்க்கடலிகந்தோன்.

(இ-ள்.) மனு அறம் உவந்து தன்வழி செல நடத்தும் புனிதன்-மநுநூலுட்கூறிய தருமமானது மகிழ்கூர்ந்து தன் செங்கோல்வழிச்செல்லநடத்தும் நல்லொழுக்கமுடையவன், மலயத்துவசன் - மலயத்துவசனென்னும் இயற்பெயருடையவன, வென்றி புனை பூணன - வெற்றியையே ஆபரணமாகப்பூண்டவன், கனி அமுதம அன்ன கருணைககு உறையுள் - சுவைமுதிர்ந்த அமிர்ததத்தையொதத கிருபைக்கோரிருப்பிடமாயுள்ளவன், காட்சிக்கு இனியன் - (குறைவேண்டினோர்க்கு) காணுதற்கெளிய சமயத்தன், வடசொல் கடல தமிழ்க்கடல் இகந்தோன் - வடமொழிக்கடலையும் தெனமொழிக்கடலையும் (அறிவெனனும புணையால்) கடந்தவன்.

மநுவறத்தின் வழிநடத்தும் ஏனையரசர் செங்கோல்போலாது அது தனது செங்கோல் வழிப்படநடததுதலால - புனிதன எனவும், எல்லாவரசரையுந் தன்னடிப்படநடத்தந் திறலுடையனாதலால் - வென்றிபுனைபூணன் எனவும், தேவர்களுக்குப் பசிப்பிணிமுதலியவற்றையொழிக்கும அமிர்தமபோலத் தான்கொண்டகருணை உயிர்களின் பசிப்பிணிமுதலியவற்றை யொழித்தலால் அமுதமன்ன கருணை எனவும், அக்கருணை யேனையரசரிடத்து இருத்தல்போலாது இவனிடத்து முற்றுங் குடியிருததலால் கருணைக்குறையுள் எனவும், வறுமையினால் நலிவெய்தினவர்க்கும் வறுமையுற்றிரந்தவர்க்கும் அமைச்சருள்ளிட்டோரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தலால் காட்சிக்கினியன் எனவும, இவை நிலைபெறுதற்குக் கல்வித்தேர்ச்சி வேண்டுமாதலால் - வடசொற்கடல் தமிழ்க்கடலிகந்தோன் எனவுங்கூறினார். இனிமை என்னும் பண்பு எளிமை என்னும் பண்பின் பொருணிகழ்ச்சிதோன்ற வுபசரித்தார். இகந்தோன் என்றமையால் அறிவென்னும் புணையென்றும். (உ)

வேனில்விறல்வேள்வடிவன்வேட்கைவிளைபூமி
யானமடவார்கள்பதினாயிரவருள்ளான்
வானொழுகுபானுவழிவந்தொழுகுசூர
சேனன்மகள்காஞ்சனையைமன்றல்வினைசெய்தான்.

(இ-ள்.) வேனில் விறல் வேள வடிவன - வேனிற்காலத்தில் காமுகரை வெற்றிகொள்ளும் மன்மதன்போலும் அழகுவாய்ந்தவன், வேட்கை விளைபூமி ஆன பதினாயிரவர் மடவார்கள் உள்ளான் - காமப்பயிர் விளைநிலம்போன்ற பதினாயிரங் காமக்கிழத்தியருள்ளவன், வான ஒழுகு பானு வழி வநது ஒழுகு சூரசேனன் மகள் காஞ்சனையை - ஆகாயததில் சஞ்சரிக்குஞ் சூரியன் மரபிலவந்துபிறந்து (மநுநூல்வழிச்) செல்லும் சூரசேனனென்னுஞ் சோழனுடைய புததிரியாகிய காஞ்சனமாலையை, மன்றல் வினை செய்தான்-வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்து முடித்தவன்.

வேட்கை விளைபூமியான மடவார் பதினாயிரவருள்ளான் என்பதால்-சூரசேனன் மகளாகிய காஞ்சனமாலையை மன்றல்வினைசெய்தான் என்றார். காமக்கிழத்தியரை விளைபூமி என்றமையால் காமம என்றதைக் காமப்பயிரெனரும். இது ஏகதேசவுருவகவணி. (௫)

கண்ணுதலைமுப்பொழுதும்வந்துபணிகற்றோ
னெண்ணிலபலநாண்மகவிலாவறுமையெய்திப
பண்ணரியதானதருமம்பலவுமாற்றிப
புண்ணியகிரம்புபரிவேள்விபுரிகுற்றான்.

(இ-ள்.) கண்ணுதலை முப்பொழுதும வநது பணி கற்றோன் - சோமசுந்தரக் கடவுளைத திரிகாலமும் வந்து பணிதலையேகற்றுணர்நதவன, எண் இல் பலநாள் மகவிலாத வறுமை எய்தி - அளவில்லாத பலநாளும் புததிரப்பேறில்லாத நல்குரவையடைந்து (அநநல்குரவையொழிகக) பண் அரிய தானம தருமம பலவும ஆறறி (பிறர்) செய்தறகரிய தானதருமங்களை பலவறறையும செய்து, புண்ணியம் கிரமபு பரி வேள்வி புரி குற்றான் - புண்ணியமிக்க அசுவமேதயாகஞ் செயயததொடங்கினான்.

நூல்களைக்கற்றதற்குப் பயன் சிவபெருமான்றிருவடியை வணங்குதலேயாதலால் காரணமாகிய நூலைக்கூறாது காரியமாகிய பணிதலைககற்றோனெனவும், எலலாப்பேற்றுள்ளும் புததிரபபேறே பெருமபேறு, அஃதினமை பெரியவறுமையாதலின் - மகவிலாவறுமை யெய்தினனெனவும, அதனையொழிப்பது தானதருமமாதலால் - தானதருமம் பலவும் ஆறறினன எனவும, அவறறாலும் ஒழிநதிலதாதலால முடிந்தசெயலாய்ப புண்ணியகிரமபுபரி வேளவி புரிகுற்றான் எனவுங்கூறினர்.(௬)

ஈறின்மறைகூறுமுறையெண்ணியொருதொண்ணூற்
றாறினொடுமூன்றுமகமாற்றவமரேச
னூறுமகமும்புரியினென்பதனொடிப்பின்
மாறுமெனமற்றதனைமாற்றியிதுசாற்றும்.

(இ-ள்.) ஈறு இல் மறை கூறும் முறை எண்ணி - அழிவில்லாத வேதங்கூறும் விதிவழுவாமல், ஒரு தொண்ணூற்றாறின் ஒடு மூன்று மகம் ஆற்ற - தொண்ணூற்றொன்பது யாகஞ்செய்து முடிக்க, அமரேசன் நூறு மகமும் புரியின் - (அதனை யுணர்ந்த) தேவேந்திரன் (இப்பாண்டியன்) நூறுயாகமுஞ்செய்து முடிப்பின்,

என் பதம் நொடிப்பில் மாறும் என - என்னுடைய இந்திரபட்டம் நொடிப்பொழுதில் மாறுமேயென்று கருதி, அதனை மாறறி இது சாற்றும் - அந்த யாகத்தை விலக்கி யிதனைச் சொல்லுகின்றான்.

தொண்ணூற்றுறினெடு மூன்று என்பதில் - ஒடு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாதலால் தொண்ணூற்றுறினெடு கலந்த மூன்று எனப் பொருள்படும். அதனுற் றொண்ணூற்றொன்பதென்றும. (௫)

நன்பொருளவிரும்பினையதற்கிசையஞால
மின்புறுமகப்பெறுமகதினையியற்றி
னன்புறுமகபபெறுதியெனறமரர்நாடன்
றன்புலமடைந்திடலுநிமபநகுதாரான்.

(இ-ள்.) நன் பொருள் விருமபினை - நீ நல்ல புத்திரப்பேற்றை விரும்பினாய், அதற்கு இசைய ஞாலம இனபு உறு மக பெறும மகததினை இயற்றின் அன்பு உறு மக பெறுதி எனறு - அப்பேற்றிற கிசையும்படி உலகம் விரும்பும் புத்திரப்பேற்றை ககொடுததறகுரிய யாகததைச் செயவையாயின் அன்பு மிக்க புத்திரப்பேற்றை யடைவாயென்றுகூறி, அமரா நாடன் தன் புலம அடைநதிடலும் - தேவேந்திரன் றனனுடைய லோகததை யடையவும, நிமப நகுதாரான் - வேப்பமலா விளங்கும் மாலையையுடைய பாணடியன்.

புத்திரனைப் பொருளெனறது - அவர் செய்த பொருள் தம்மை நோக்கிச் செயயும் வினையால் வநதடைதலில காரணபபெயர். "தம்பொருளெனபதம்மக்கள வாவபொரு டந்தமவினையான வரும" என்னுந திருக்குறளாலுணர்க. (௬)

மிக்கமகவேளவிசெயவிருபபுடையனுகி
யக்கணமதற்குரியயாவையுமமைதது த
தக்கநியமததுரியதேவியொடுசாலை
புக்கனனிருநதுமகவேளவிபுரிகிறபான்.

(இ-ள்) மிகக மக வேள்வி செய விருப்பு உடையன் ஆகி - நன்மை மிக்க புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ் செய்யும விருபபதனை யுடையவனுகி, அ கணம் அதற்கு உரிய யாவையும் அமைதது-அபபொழுதே அநத யாகததிற்குரிய (உபகரணங்கள்) யாவையுந தேடி, தக்க நியமதது உரிய தேவி யொடு சாலை புககனன் இருந்து - அதறகுத்தக்க நியமததோடு (தன்னில்வாழககைக்கு) உரியமனைவியோடு யாகசாலையிற புகுநதிருநது, மக வேளவி புரி கிறபான் - அபபுத்திரகாமேஷ்டியாகத்தைச் செய்யத் தொடஙகினன. (எ)

ஆசறமறைபபுலவராசிரியாகாட்டு
மாசறுசடஙகின்வழிமந்திரமுதாத்த
வோசையனுதாத்தசொரிதநதழுவவோதி
வாசவனிருக்கையிலிருந்தெரிவளர்ப்பான்.

(இ-ள்.) ஆசு அற மறைப் புலவா ஆசிரியர் காட்டும் மாசு அறு சடங்கின் வழி - குறறமற்ற வேதநூற் புலமையின் வலலவராகிய ஆசிரியர் காட்டுகின்ற புனிதமாகிய சடங்கின் வழியே, மநதிரம் உதாததம அனுதாததம் சொரிதம் ஓசை தழுவ ஓதி - மந்திரங்களை உதாத்தமும் அனுதாததமும் சொரிதமும் என்னும் ஓசை தழுவ வுச்சரித்து, வாசவன் இருக்கையில் இருந்து எரி வளர்ப்பான்-கிழைத்திசையிலிருந்து யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினன்.

உதாத்தம் - எடுத்தல், அனுதாத்தம் - படுத்தல், சொரிதம் - நலிதல். இவ்வோசைகளின் வேறுபாடு பொருந்த உச்சரித்தல் முறையாதலால் - தழுவ வோதி என்றார். (அ)

விசும்புநிலனுந்திசையும்வேள்வியடுசாலைப்
பசும்புகைபடர்ந்தொருபடாமெனமறைப்பத்
தசும்புபடுநெய்பொரிசமித்திறொடுவானோர்க்
கசும்புபடுமின்னமுதினுருதிமடுத்தான்.

(இ-ள்.) வேள்வி அடு சாலை பசும் புகை படர்ந்து - யாகசாலையினெழுந்த பசிய புகையானது பரவி, விசும்பும் நிலனும் திசையும் ஒரு படாம் என மறைப்ப - ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எட்டுத்திக்கையும் ஒரு போர்வைபோல மறைக்க, தசும்பு படு நெய் பொரி சமித்து - குடங்களில் நிறைந்த நெய்யையும் பொரியையும் சமித்துகளையும், வானோர்க்கு அசும்பு படும் இன் அமுதின் ஆகுதி மடுத்தான்-தேவர்களுக்கு ஊற்றெடுக்கும் இனிமையையுடைய அமுதம்போல ஆகுதியாகக் கொடுத்தான்.

ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். (கூ)

ஐம்முகனறுதிபரமாத்தனுரையாற்று
னெய்ம்முகநிறைத்தழனிமிர்ந்துவருமெல்லை
பைம்முகவராவணிபரஞ்சுடர்தனிப்ப
மைம்முகநெடுங்கணிமவான்மனைவிநாண.

(இ-ள்.) ஐ முகன் அறுதி பரமாத்தன் உரை ஆறால் - ஐந்து திருமுகங்களையுடையவனும் அறுதியானவனும் பரமாத்தனுமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவாக்காகிய வேதவழியால், நெய் முகம நிறைதது - நெய்யை யாகமுகத்தில் நிறைக்க, அழல் நிமிர்ந்து வரும் எல்லை - அவ்வேள்வித்தீ சிகைவிட்டு வலஞ்சுழித்து எழும்போது, பை முக அரா அணி பரஞ்சுடர் தனிப்ப - படத்தையுடைய சர்ப்பாபரணத்தையணிந்த சிவபெருமான் தனிக்கவும், மை முக நெடும கண இமவான் மனைவி நாண - மையெழுதிய நீண்ட கண்களையுடைய மலையரையனமனைவியாகிய மேனை நாணவும்.

ஐம்முகம் - ஐந்து திருமுகங்கள். ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமம், சத்தியோசாதம். முகமே படமாதலின பைம்முகம் எனவும, மையைத் தமதிடத்துடைமையால்-மைம் முகம் எனவுங் கூறினர். நிறைதது செயவெனெச்சத்திரிபு.(௰)

வள்ளன்மலயத்துவசமீனவன்வலத்தோ
டுள்ளமனைகாஞ்சனைசுருங்கியமருங்கு
றள்ளவெழுகொங்கைகடதும்பநிமிர்தீம்பால்
வெள்ளமொழுகக்கரியவேற்கணிடனாட.

(இ-ள்.) வள்ளல் மலயத்துவசன் மீனவன் வலத்தோள் துள்ள - வள்ளற்றன்மையையுடைய மலயத்துவசபாண்டியன் வலத்தோள் துடிக்கவும், மனை காஞ்சனை சுருங்கிய மருங்குல் தள்ள எழு கொங்கைகள் ததும்ப நிமிர் தீம்பால் வெள்ளம் ஒழுக - (அவனது) மனைவியாகியகாஞ்சனையினுடைய சுருங்கிய இடையானது ஒசியப்பருத்த கொங்கைகளினின்று ததும்ப நிமிர்ந்த பால் வெள்ளம் ஒழுகவும், வேல் கரிய இடக் கண் ஆட - வேல்போன்ற கரிய இடக்கண் துடிக்கவும். (௧௧)

இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச்
சைவமுதலாயினதவத்துறைநிவப்ப
வெளவியமறங்கெடவறங்குதுகலிப்பத்
தெய்வமறைதுந்துபிதிசைப்புலனிசைப்ப.

(இ-ள்.) இவ்வுலகம் அன்றி உலகு ஏழும் மகிழ்வு எய்த - இந்நிலவுலகத்திலுள்ளாரன்றிப் பூலோகமுதலிய வேழுலகங்களிலுள்ளவரும் மகிழ்வு கூரவும், சைவம் முதலாயின தவத்துறை நிவப்ப - சைவ முதலாயுள்ள தவநெறிக்குரிய உட்சமயம் ஆறும் எழுந்தோங்கவும், ஔவியம் மறம் கெட - பொறாமை நிறைந்த பாவங் கெடவும், அறம் குது கலிப்ப-தருமங் களிகூரவும், தெய்வம் மறை துந்துபி திசை புலன் இசைப்ப - தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதங்களும் தேவதுந்திபிகளும் பத்துத்திக்குகளிலும் ஒலிக்கவும்.

பொறாமையால் எல்லாப்பாவமும் விளைதலால் ஔவிய மறம் என்றார். ஏழுலகமாவன - பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், தவலோகம், மகாலோகம், சனலோகம், சத்தியலோகம என்பவைகள். உட்சமயங்களாறுவன - சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம, வைரவம், வாமம் என்பவைகளாம். பத்துத்திசைகளாவன - எண் திககோடு மேலுங்கீழுமாம். (கஉ)

மைம்மலர்நெடுங்கணரமங்கையர்நடிப்ப
மெய்ம்மனமொழிசெயலின்வேறுபடலின்றி
யம்மதுரைமாநகருளாரகமகிழ்ச்சி
தம்மையறியாதனதலைத்தலைசிறப்ப.

(இ-ள்.) மை மலர் நெடும் கண அரமங்கையர் நடிப்ப-மையெழுதிய நீண்ட கண்களையுடைய அரம்பையர் நடனஞ் செய்யவும், அ மா மதுரை நகரில் உள்ளார்-அந்தப் பெரியமதுரைநகரத்திலுள்ளவருக்கு, மனம் மொழி மெய் செயலின் வேறுபடல் இன்றி - மனவாக்குக் காயங்களின் செயல்கள் தமமுளொப்ப, அகமகிழ்ச்சி தமமை அறியாதன தலை தலை சிறப்ப - (எழுநத) மனமகிழ்ச்சி தம்மைவிழுங்கத் தனித்தனி மேலெழுந்தோங்கவும்.

வேறுபடலின்றி ஒருசொல்-மகிழ்ச்சிக்கடலுளாழ்ந்தியும் மனவாக்குக்காயங்களின் செயல்கள் ஒருப்பட்டுநிறறலால் செயலின வேறுபடலின்றி என்றார்.(கங)

மாந்தர்பயின்மூவறுசொன்மாநிலவளைப்பிற்
றீந்தமிழ்வழங்குதிருநாடதுசிறபப
வாய்ந்ததமிழ்நாடரசளித்துமுறைசெய்யும்
வேந்தர்களின்மீனவர்விழுத்தகைமையெய்த.

(இ-ள்.) மாந்தர் பயில் மூ அறு சொல் மா நில வளைப்பில் - அறிவுடையோரராயும் பதினெண் பாஷைகள் வழங்கும பதினெட்டு நிலங்களுள், தீம் தமிழ் வழங்கு திருநாடு சிறப்ப - இனிய தமிழ் வழஙகும் அழகிய நாடானது சிறந்தோங்கவும், ஆய்ந்த தமிழ் நாடு அரசு அளித்து முறை செய்யும் வேந்தர்களில் - ஆராய்ந்த அத்தமிழ்நாடுகளை யரசாண்டு மநுநூன்முறை வழுவாது நடத்துஞ் சேரசோழபாண்டியருள், மீனவர் விழு தகைமை எய்த-பாண்டியர்கள் மேன்மைத்தன்மையை யடையவும்.

நாடது-அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. ஆய்ந்த தமிழ்நாடென்றது - முன்னர்க்கூறிய மூன்று சங்கத்தாராலும் ஆய்ந்த தமிழ் எனக் கொள்க. இதனைத் திருநகரப்படலத்திலுணர்க. மநுநூல்முறை என்றது-முன்னர்க்காட்டிய "மாநிலங்காவலனாவான் மன்னுயிர்காக்குங்கால்" என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க. வேந்தர்கள் என்பதனிறுதியிலுள்ள ஏழனுருபுகூட்டிப் பிரித்தறபொருளில் வந்தது. (௧௪)

நொய்தழலெரிக்கடவுணோற்றபயனெய்தக்
கொய்தளிரெனத்தழலகொழுந்துபடுகுண்டத்
தைதவிழிதழ்க்கமலமப்பொழுதலர்ந்தோர்
மொய்தளிர்விரைக்கொடிமுளைத்தெழுவதென்ன.

(இ-ள்.) அழல் எரிக் கடவுள் நோற்ற பயன் நொய்து எய்த - தீக்கடவுளானவன் (தான்செய்த) தவப்பயனை எளிதில் அடையவும், தழல் கொய் தளிர் எனக் கொழுந்து படு குண்டத்து - நெருப்புக் கொய்த தளிர்போல (செந்நிறமவாய்ந்து) கொழுந்துவிட்டெரியும் யாககுண்டத்தில், ஐது அவிழ் இதழ் கமலம் அப்பொழுது அலர்ந்த - அழகிதாக இதழவிழ்ந்த தாமரை அன்றலர்ந்த, மொய் தளிர் விரை ஓர் கொடி முளைத்து எழுவது என்ன - நெருங்கிய தளிர்களும் மணமும் (நிறைந்த) ஒருகொடி முளைத்தெழுதல்போலவும்.

அலர்ந்த என்னும் பெயரெச்சம் அகரவீறு தொக்குநின்றது. (௧௫)

விட்டிலகுசூழியம்விழுங்குசிறுகொண்டை
வட்டமதிவாய்க்குறுமுயற்கறையைமானக்
கட்டியதினூற்றியகதிர்த்தரளமாலை
சுட்டியதிலவிட்டொழுகுசூழ்கிரணமொப்ப.

(இ-ள்.) விட்டு இலகு சூழியம் விழுங்கு சிறு கொண்டை - ஒளிவீசி விளங்கும் முத்துச்சூழியத்தாற்கட்டப்பட்ட சிறியஉச்சிக்கொண்டையானது, வட்ட மதி வாய குறு முயல் கறையை மான-வட்டவடிவாய்ந்த சந்திரனிடத்துள்ள சிறிய முயற்களங்கத்தையொத்துத்தோன்றவும், அதில் கட்டி நாற்றிய கதிர் தரள மாலை சுட்டி-அச்சூழியத்திற்கட்டித் தொங்கவிட்ட கிரணத்தையுடைய முத்துச்சரத்தோடு கூடியசுட்டியானது, அதில் விட்டு ஒழுகு சூழ் கிரணம் ஒப்ப - அச்சூழியமாகிய சந்திரனில் நின்று பரந்து சூழ்ந்த கிரணத்தை யொக்கவும்.

சூழி உச்சிக்கொண்டை அணி அம் பகுதிப்பொருள்விகுதி முயற்கறை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (௧௬)

தீங்குதலையின்னமுதமார்பின்வழிசிந்தி
யாங்கிளநிலாவொழுகுமாரவடமின்ன
வீங்குடலிளம்பரிதிவெஞ்சுடர்விழுங்கி
வாங்குகடல்வித்துருமமாலையொளிகால.

(இ-ள்.) தீம் குதலை இன் அமுதம் மார்பின் வழி சிந்தியது ஆங்கு-இனிய குதலைச்சொல்லாகிய இனிய அமுதமானது மார்பினிடத்து ஒழுகினதுபோல, இள நிலா ஒழுகும் ஆர வடம் மின்ன - இளநிலவு சிந்தும் முத்துவடம் விளங்கவும், வீங்கு உடல் இளம் பரிதி வெம் சுடர் விழுங்கி - ஒளிமிக்க வடிவத்தையுடைய இளஞ்சூரியனது வெவ்விய கிரணத்தைத் தன் தகப்படுத்தி, வாங்கு கடல் வித்துரும மாலை ஒளி கால-வளைந்தகடலிற்றோன்றிய பவளமாலை (ஒருபால்)ஒளிவீசவும். (௧௭)

சிற்றிடைவளைந்தசிறுமென்றுகிலபுறஞ்சூழ்
பொற்றிருமணிசசிறியமேகலைபுலமப
விற்றிருமணிக்குழைவிழுஙகியகுதமபை
சுறறிருள்கடிந்துசிறுதோள்வருடியாட.

(இ-ள்.) சிறு இடை வளைந்த மென் சிறு துகில் புறம் சூழ் - சிறிய இடையைச்சூழ்நத மெல்லிய சிற்றுடையின்புறதது வளைநது சூழ்நத, பொன் திரு மணி சிறிய மேகலை புலம்ப - பொன்னுலாகிய அழகிய விரததினம் பதித்த சிறிய மேகலை யொலிக்கவும், வில் திரு மணி குழை விழுங்கிய குதம்பை - ஒளியையுடைய அழகிய விரத்தின குண்டலததைதத தனதகப்படுததிய குதம்பையானது, சுற்று இருள் கடிந்து சிறு தோள் வருடி ஆட - (உலகினைச்) சூழ்ந்த விருளைததுறந்து சிறிய தோளினைத்தடவி யாடவும்.

மேகலை - எண்கோவையணி. எழுகோவையணி யெனலுமு ஒன்று. (கஅ)

தெள்ளமுதமென்மழலைசிந்தவிளமூரன்
முள்ளெயிறரும்பமுலைமூன்றுடையதோர்பெண்
பிள்ளையெனமூவொருபிராயமொடுநின்றுள்
ளெள்ளரியபல்லுயிருமெவ்வுலகுமீன்றுள்.

(இ-ள்.) எள் அரிய பல் உயிரும் எவ்வுலகும் ஈன்றுள்-இகழ்தலில்லாத பலவுயிர்களையும் எல்லா வுலகஙகளையும் பெற்றருளிய வுமையவள், தெள் அமுதம் மெல் மழலை சிநத - தெள்ளிய அமுதம்போன்ற மெல்லிய மழலைச்சொல் தோன்றவும், இள மூரல் முள் எயிறு அரும்ப - புன்னகை யரும்பும் கூரிய பற்கள் விளங்கவும், மூன்று முலை உடையது ஓர் பெண் பிளளை என - மூன்று முலையையுடைய ஓர் பெண்மகவாக, மூ ஒரு பிராயம் ஒடு நின்றுள-மூன்று பிராயத்தோடு நின்றுள்,

மழலை - பொருள் நிரமபாத சொல. (கக)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

குறுந்தளிர்மெல்லடிகிடந்தசிறுமணிநூபுரஞசதங்கைகுழறியேங்க [றப்
நறுந்தளிர்போலசைந்துதளர்நடை யொதுஙகிமழலையிளநகையுந்தோன்
பிறந்தபெரும்பயன்பெறுபொன்மாலைமடியிருநதெருபெண்பிள்ளையாளு
ளறந்தழுவுநெறிநின்றேர்க்கிகம்போகம்வீடளிக்குமமமையமமா.

(இ-ள்.) தளிர் மெல் குறும அடி கிடந்த மணி சிறு நூபுரம் சதங்கை குழறி ஏங்க - தளிரபோன்ற மெல்லிய சிறறடியின்மேல சூழநதுகிடந்த இரததினங்களழுத்திய சிறு சிலமபுஞ சதங்கைகளும் தம்முள விரவி ஒலிககவும, நறும் தளிர் போல் அசைநது தளர் நடை ஒதுங்கி மழலை இள நகையும் தோன்ற - நறிய தளிர் அசைவதுபோலத தளர்நத நடை நடநது மழலைச்சொல்லும் புன்னகையுந் தோன்றவும், அறம தழுவும் நெறி நின்றேர்க்கு இகம் போகம வீடு அளிக்கும் அம்மை - தருமநதழுவிய நன்னெறியில் நிறைவருக்கு இகபோகத்தையும சுவர்க்காதி போகத்தையும் மோக்ஷத்தையுந் தந்தருளும் மீனுக்ஷியம்மையானவள், பிறந்த பெரும பயன் பெறும் பொன் மாலை மடி ஒரு பெண பிள்ளையாய் இருந்தாள் - பிறந்ததனலடையும் பெரிய பயனை (இப்பிறபிலேயே) பெறற காஞ்சனைமாலையினுடையமடியில் ஒரு பெண்மகவா யிருந்தருளினள்.

ஆனுள் என்னும் வினைமுற்றிறுதியினின்ற விகுதி,—இருந்தென்னும் எச்சத்தோடும் அவ்வெச்ச விகுதியை அவ்வினைமுற்றேடும் கூட்டுக. நூபுரமும் சதங்கை

யும் தம்முள் ஒலி வேற்றுமையுண்மையால் குழறியேங்க எனவும், தன்னை மகவாய்ப்பெற்றவட்கு மகிழ்ச்சிதோன்ற வந்தனள் என்பதுதோன்றத் தளிர்போலசைந்து தளர்நடை யொதுங்கி மழலை யிளநகையுந்தோன்ற எனவும், தன்னை யடைந்தோர்க்கு இகபோக பரபோகங்களனைத்தையும் மோக்ஷத்தையுங் கொடுப்பவள் தன்னைப் புத்திரியாக யடைந்தவளடையும் பயன் பெரிதென்பது தோன்ற பெறும்பயன் பெரிதென்றுங் கூறினர். (உ0)

செய்யவாய்வெளிறாதுதுணைமுலைக்கண்கருகாதுசேல்போனீண்ட
மையவாய்மதர்த்தகருங்கண்பசவாதையிரண்டுமதியந்தாங்கா
தையவாலிலைவருந்தப்பெறாதுபெறுமகவையெடுத்தணைத்தாண்மோந்தா
டுய்யவாய்முத்தங்கொண்டின்புற்றாண் முன்பெற்றதோகையன்னாள்.

(இ-ள்.) செய்ய வாய் வெளிறாது - செவந்த வாய் விளாக்காமலும், துணை முலைகண் கருகாது - இரண்டு தனங்களின் சூசுகங்கள கருகாமலும், சேல் போல் நீண்ட மை அ வாய் மதர்தத கரும் கண பசவாது-சேலைப்போல் காதளவும் நீண்டு மையெழுதி மதர்தத கரிய கணகள பசவாமலும், ஐ யிரண்டு மதியம் தாங்காது-பத்துமாதஞ் சுமவாமலும், ஐய ஆலிலை வருநத பெறாது - அழகிய ஆலிலைபோன்ற வயிறு நோவப் பெறாமலும், பெறு மகவை - பெறற பிளளையை, முன பெற்ற தோகை அன்னாள் - முன்பு உமையை மகவாகப்பெற்ற மயிலபோலுஞ் சாயலையுடைய மேனையையொத்த காஞசனமாலையாா, எடுததுஅணைததாள் மோந்தாள் துய்யவாய் முததங்கொண்டு இனபுறறாள - வாரியெடுத்து மாாபோடணைத்து உச்சிமோந்து புனிதமானவாயால முததமிட்டு இன்பததி லழுந்தினாா்.

மேனையுங்கருப்பக்குறிபெறாது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்ந்தவராதலால் முன்பெற்ற தோகையன்னாள எனறாா். பசததல் நிறம் வேறுபடுதல். அணைத்தாள் மோந்தாள் என்னும் முறறுகள் எசசமாயநின்றன. திருக்கைலையில் திருவோலக்கத்தில் சிவபெருமான் இடப்பாகததிலெழுநதருளியிருந்தபிராட்டியாா எழுந்து அச்சிவபெருமானைவணங்கித தாம தக்கனுக்குபபுததிரியாய்வளர்ந்த இச்சரீரததைச் சுமக்ககில்லேம் அதற்கஞ்சினேம் என்றுகூறியருளா அதனை யச்சிவபெருமான் திருவுளத்தோர்ந்து நமபா லனபுடைய இமையபாவதராஜனும் நின்னைப்புத்திரியாகப்பெறுதற்பொருட்டு அவவிமையமலையிலுள்ள வோாதடாகத்தினருகில் பெரியதவஞ்செய்கின்றனன். அவன்பால் செல்கவெனவிடுக்க, அப்பிராட்டியார்சென்று அத்தடத்தில் அலர்ந்த ஓர் தாமரைததவிசின்மேல் பிளளைமைத்திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தனர். அதைக்கண்ட அவ்விமையபாவதராஜன் ஆராமகிழ்ச்சிகொண்டு பாடியாடிவணங்கித தனது செஙகையிலேநதித் தனது மனைவியாகிய மேனகையார்பால்கொடுகக அவர் பெருமகிழ்வுகூாநது கவலையொழிததனர். என்பதைக் காந்தம்-உற்பத்திகாண்டம்-பார்ப்பதிப்படலத்தில்.—

"கொடுத்தலுநதொழுதுவாங்கிக்கொற்றவவிவணின்பாங்க
ரடுத்ததெங்கெவனோவென்னவரசனுநிகழந்தவெல்லா
மெடுத்துரைசெய்யககேளாவீசனதருளோவென்னா
வடுத்தவிர்கற்பின்மேனைமனமுறமகிழ்ச்சிகொண்டாள்."

"சுரந்தனகொங்கைபாலுந்தண்ணெனவொழுகிற்றெங்கும்
பரந்தனபொடிப்பின்போர்வைபனிதனதருளேயுள்ள
நிரந்தனகவலையாவுநீங்கினபவமுன்னுள்ள
கரந்தனவிமையத்தண்ணல்காதலிதனக்குமாதோ."

எனவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க. (உக)

பனையாதிவிருப்பறிவுதொழிலாகியுலகமெலாம்படைத்துக்காத்து
வனையாதுதுடைத்துமறைத்தருளியவைநின்றுந்தன்வடிவுவேறா
யுனையாதிமறைகடந்தவொருமுதல்விதிருமகளாயுதித்தற்கிந்தத்
தனையாளுமன்னவன்செய்தவமிதுவோவதற்குரியதவந்தான்மன்றே.

(இ-ள்.) பனை ஆகி விருப்பு அறிவு தொழில் ஆகி - பராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி எனப்பஞ்சசத்திகளாகி, உலகம் எல்லாம் படைத்து காத்து - எல்லாவுயிர்களையுஞ் சிருட்டித்துங்காத்தும், வனையாது துடைத்து மறைத்து அருளி - முற்றும் சங்கரித்துந் திரோபவித்தும் அனுக்கிரகித்தும், அவை நின்றும் தன்வடிவு வேறாய்-அச்சத்திகளினின்றுந் தனதுதிருமேனிவேறாகி, உனை ஆதி மறைகடந்த ஒருமுதல்வி - மனவாக்குக்காயங்களையும் வேதங்களையுங்கடந்தப்பாற்பட்ட ஒப்பில்லாத முதல்வியானவள், திருமகளாய் உதித்தற்கு - தனக்குத் திருமகளாயவதரிக்க, இந்த தனை ஆளும் மன்னவன் செய் தவம் இதுவோ-இந்நிலவுலகையாளும் மலயத்துவசபாண்டியன்செய்ததவம் இவ்வளவிலுள்ள தெனவளையறுத்தல் கூடுமோ, அதற்கு உரிய தவம் தான் - அவ்வுமையவள் அவதரித்தற்குரியதவம் அம்மலயத்துவசபாண்டியன வடிவமேயன்றி வேறன்று.

வனையாது எனபதற்கு-நீக்காது என்பதுபொருள். பாண்டியன் அருந்தவப்பேற்றின் வடிவினளாய் நிற்றலின-அதற்குரிய தவம் தான் என்றார். கிரியாசத்தியாய்ப்படைத்தும், ஞானசத்தியாய்க்காத்தும், இச்சாசத்தியாய்ச்சங்கரித்தும், ஆதிசத்தியாய்த்திரோபவித்தும், பராசத்தியாய அனுக்கிரகித்தும் என எதிர்நிரனிறைப்பொருள கோளாகக்கொள்க. உருவும் அருவுருவுங் கடந்து பரவிந்துவை யதிட்டித்துநின்ற அருவத்திருவுருவின்மேலாகிய பரபோகமுங்கடந்து பேரொளியாய் நிற்றலின-அவை நின்றுந் தன்வடிவுவேறாய எனவும, வைகரியாதி நால்வகைக்காரியவொலிபிறறியெழும் விந்துநாத காரணவிகற்பங்களை வளைசெய்து அவை முற்றும் வியாபகமாய் நிறைந்தகுடிலர்ந்த சத்தியாயநிற்றலின் - மறைகடந்த வொருமுதல்வி எனவுங்கூறினார். (௨௨)

கள்ளமாநெறியொழுகும்பொறிகடந்துகரணமெலாங்கடந்தானந்த
வெள்ளமாம்பரஞானவடிவுடையாடன்னன்பின்வெளிவந்தின்றோர்
பிள்ளையாயவதரித்தகருணையுந்தன்மனைாட்டிதவப்பேறுந்தேறான்
பள்ளமாகடற்றானைப்பஞ்சவர்கோனெஞ்சத்துட்பரிவுகூர்ந்தான்.

(இ-ள்.) கள்ளம ஆம நெறி ஒழுகும பொறிகடந்து உம்-வஞ்சமாகியவழியிற்செல்லும் ஐமபொறியுணர்ச்சிகளும் அப்பாற்பட்டும்,கரணம் எல்லாம் கடந்து உம்-அந்தக்கரணங்கள் யாவையுங்கடந்தும, ஆனந்த வெள்ளம் ஆம் பரஞான வடிவு உடையாள் - பேரின்பப்பெருக்குமயமாய்நின்ற பரஞானமே திருவுருவமாகவுடைய உமையாள், தன் அன்பின் வெளிவந்து - தன்னுடைய அன்பின்மிகையால் (தனக்கோர் திருமகளா யாவாகண்களுக்கும்) புலப்படவந்து, இன்று ஓர் பிள்ளையாய் அவதரித்த கருணையும் - இப்பொழுது ஓர் பிள்ளைமைத் திருவுருவாய் அவதரித்தருளிய திருவருளையும், தன் மனைாட்டி தவம் பேறும தேறான்-தன்னுடைய மனைவியாராகிய காஞ்சனமாலையாருடைய தவப்பயனையுந் தெளியாதவனாகி, பள்ளம் மா கடல் தானை பஞ்சவர் கோன்-பள்ளமாகிய பெரியகடல்போலப் (பரந்த) சேனையையுடைய பாண்டியன், நெஞ்சத்துள் பரிவுகூர்ந்தான்-தன்மனத்தில் துன்பங்கூர்ந்தான்.

பொறியும் கரணமும் தெய்வமெனக்கூறும் உலகாயதன் முதலிய மதங்களை மறுத்தற்குப்பொறிகடந்து கரணமெலாங் கடந்து என்றார். மணவாட்டி - மணாட்டி எனநின்றது மரூஉ. என்னும்மைதொகுத்தல். மனத்திற் பரிவுகூர்ந்ததைப் பின்வருஞ் செய்யுளாலுணர்க.

மாகடல் உரிச்சொற்றொடராதலால் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது. (உ௩)

மகவின்றிப்பலபகல்யான்வருந்தியருந்தவம்புரிந்தேன்மைந்தற்பேறு
தகவிந்தமகஞ்செய்தேனதுவுமொருபெண்மகவைத்தந்ததந்தோ
முகவிந்துநிலவொழுகவருபெண்ணுமுலைமூன்றாய்முகிழ்த்துமாறாற்
றகவந்ததென்னேயோவென்றுவகையிலனுகிநலியுமெல்லை.

(இ-ள்.) மகவு இன்றி யான் பலபகல் வருந்தி அரும் தவம் புரிந்தேன்-பிள்ளையில்லாமல் நான் பலநாள்வருந்திச் செய்தற்கரிய தவத்தைச்செய்துமுடித்தேன் (அதுதராமையால்) மைந்தன் பேறு தக இந்த மகம் செய்தேன் - புத்திரப்பேறுதர இந்தப்புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்தேன், அதுவும் ஒரு பெண்மகவை தந்தது - அந்தயாகமும் ஒருபெண்பிள்ளையைக்கொடுத்தது, முக இந்து நிலவு ஒழுக வரு பெண்ணும்-முகமாகிய சந்திரனிடத்து நின்று (புன்னகையாகிய) நிலவுசிந்த அவதரித்த இந்தப்பெண்ணும், அந்தோ - ஐயோ, முலை மூன்றாய் முகிழ்த்து மாற்றாற வந்தது - தனங்கள் மூன்றாகவரும்படிபகைவாசிரிக்க அவதரித்தது, என்னேயோ என்று-(நாம்செய்த தவத்தினும்யாகத்தினும்வந்தகுறைபாடு) யாதோவென்று, உவகை இலனுகி நலியும் எல்லை - சந்தோஷமில்லாதவனாய் வருந்துங்காலத்தில்.

உலகியற்கைக்கு மாறுபட்ட தென்பான்முலைமூன்றாய் முகிழ்த்து என்றான். முகிழ்த்து செயவெனெச்சத்திரிபு. அந்தோ, ஓ இரக்கக்குறிப்பிடைச்சொற்கள். ஏ ஐயப்பொருள்மேல்நின்றது. (உச)

மன்னவநின்றிருமகட்குமைந்தர்போற்சடங்கனைத்தும்வழாதுவேதஞ்
சொன்னமுறைசெய்துபெயர்தடாதகையென்றிட்டுமுடிசூட்டுவாயிப[கே
பொன்னனையாடனக்கிறைவன்வரும்பொழுதோர்முலைமறையும்புந்திமாழ்
லென்னவரனருளாலோர்திருவாக்குவிசும்பிடைநின்றெழுந்ததன்றே.

(இ-ள்.) மன்னவ நின் திருமகட்கு மைந்தர்போல் சடங்கு அனைத்தும் வழாது - பாண்டியனே உன்னுடைய திருமகளுக்குப் புத்திரர்களுக்குச்செய்யும் சடங்குபோலச் சடங்குகள் யாவையுஞ் சிறிதும்வழுவாமல், வேதம் சொன்ன முறைசெய்து தடாதகை என்று பெயர் இட்டு முடி சூட்டுவாய - வேதங்கூறியமுறைப்படி செய்து தடாதகை என்று பெயர் இட்டு முடிசூட்டுவாய், இ பொன் அனையாள் தனக்கு இறைவன் வரும்பொழுது ஓர் முலைமறையும் புந்தி மாழ்கேல் என்ன-இந்தப் பொன்போலும் அரிய திருவுருவாய்ந்த இப்பெண்ணிறகுத் தலைவன் வருங்காலையில் ஒருதனம் மறையும் (அதுகாறும்) மனங்கலங்காதே யென்று, அரன் அருளால் ஓர் திருவாக்கு விசும்பு இடை நின்று எழுந்தது-சிவபெருமான் திருவருளால் ஓர் அசரீரி ஆகாயத்தில் நின்றுண்டாகியது. (உரு)

அவ்வாக்குச்செவிநிரம்பவன்புவகையகநிரம்பவகலமெல்லா
மெய்வாக்குமனமொன்றவிழிவாக்கும்புனனிரம்பவிமலற்போற்றி
நெய்வாக்குமகநிரப்பியெழுந்துமனையொடுஞ்சாலைநீத்திரண்டு
கைவாக்குமியங்கலிப்பக்கடிமாடமனைபுகுந்தான்கழற்கால்வேந்தன்.

(இ-ள்.) அ வாக்கு செவி நிரம்ப - அவ்வசரீரி தனது காதில் நிரம்பவும், அன்பு உவகை அகம் நிரம்ப - அன்புஞ் சந்தோஷமும் மனத்தில் நிரம்பவும், மனம் வாக்கு மெய் ஒன்ற - மனவாக்குக்காயங்கள் ஒருவழிப்படவும், விழி வாக்கும் புனல் அகலம் எல்லாம் நிரம்ப - கண்கள் சொரியும் ஆனந்தபாஷ்பம் மார்புமுற்றும் நிரம்பவும், கழல் கால் வேந்தன் விமலன் போற்றி - வீரகண்டையணிந்த பாண்டியன் சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதித்து, நெய் வாக்கு மகம் நிரப்பி மனையொடும் எழுந்து சாலை நீத்து - நெய்சொரிந்துசெய்யும் பூரணாகுதிசெய்துமுடித்துத் தன்மனைவியாராகிய காஞ்சனமாலையாரோடும் எழுந்து யாகசாலையினின்றும் நீங்கி, இரண்டு கை வாக்கும் இயம் கலிப்ப - இரண்டுகைகளால் தாக்கப்படும் பலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க, கடிமாடம் மனை புகுந்தான் - காவல்பூண்ட தனதுகோயிலுள் புகுந்தான்.

முரசதிர்ப்பமங்கலங்கொண்டெதிர்வருவார்முகத்துவகைமுறுவல்பூப்ப
வரசிருக்குமண்டபம்புக்கினிதமர்ந்துகனகமழையான்றகேள்வி
விரசிருக்குமறையவர்கைப்பெய்தெவர்க்குமம்முறையால்வெறுப்பநல்கிப்
பரசிருக்குங்கரதலத்தெம்பரன்கோயினனிசிறப்புப்பலநல்கா.

(இ-ள்.) முரசு அதிர்ப்ப-பேரிகைகள் ஒலிக்கவும், மங்கலம் கொண்டு எதிர் வருவார் முகத்து உவகை முறுவல் பூப்ப - அஷ்டமங்கலங்களைக்கொண்டு எதிரே வரும் பார்ப்பன மகளிர்களுடைய முகத்தில் சந்தோஷ நகையாகிய புன்னகையரும்பவும், அரசு இருக்கும் மண்டபம் புக்கு இனிது அமர்ந்து - அரசியலிருக்குங் கொலுமண்டபத்தில் புகுந்து குறைவின்றிவீற்றிருந்து, ஆன்ற கேள்வி விரசிருக்கும் மறையவர் கை கனகமழைபெய்து - நிறைந்தகேள்வியமைந்த அந்தணரது கைகளாகிய விளைநிலங்களில் சுவர்னமழையைச்சொரிந்து, எவர்க்கும் அம்முறையால் வெறுப்ப நல்கி - அவரொழிந்தயாவர்க்கும அம்முறையே மனவெறுப்படையக்கொடுத்து, பரசு இருக்கும் கரதலதது எம்பரன கோயில் நனி சிறப்பு பல நல்கா - மழுவாயுதம ஏந்திய கைகளையுடைய எமது இறைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருக்கோயிலில் செல்வமிக்க திருவிழாமுதலியவை அதிகமாய்நடக்க, வேண்டியபொருளகளைத்தந்து.

அஷ்டமங்கலங்களாவன - சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். தோட்டி, முரசு, கொடி, இணைக்கயல் விலக்கி இடபம், ஸ்ரீவற்சம், சங்கு, சுவத்திகங்கூட்டி எட்டெனக்கொள்ளுதலும் ஒன்று. ஸ்ரீவற்சம் குழந்தையை யிடையில் வைததிருக்கும் ஓர்பெண்வடிவம். சுவத்திகம் மண்டபவடிவம். (உஎ)

சிறைவிடுமின்சிறைக்களமுஞ்சிதைத்திடுமினேழாண்டுதேயத்தீட்டு
மிறைவிடுமினயல்வேந்தர்திறைவிடுமினிறைநிதியமீட்டுமாயத்
துறைவிடுமினுலயுமறப்புறமும்பெருக்குமெனத்தொழாராக்காய்ந்த
கறைவிடுமின்னயிலவேலான்வளளுவனைககூய்முரசங்கறங்கச்சாற்றி.

(இ-ள்.) சிறை விடுமின் - சிறைசெய்திருக்கிறவர்களை விட்டுவிடுங்கள், சிறைக்களமும் சிதைத்திடுமின் - சிறைச்சாலையையும் அழித்துவிடுங்கள், தேயத்து ஈட்டும் ஏழாண்டு இறைவிடுமின்-குடிகளிடத்துவாங்கும் வரிப்பணங்களை ஏழுவருடம் வாங்காது விடுங்கள், அயல்வேந்தர் திறைவிடுமின் - மறுபுலத்தரசர்களிடத்துக் திறையை வாங்காதுவிடுங்கள், நிறை நிதியம் ஈட்டும் ஆயத்துறை விடுமின் - நிறைந்

நபொருளைச் சேகரிக்கும் சுங்கத்துறையை நீக்கிவிடுங்கள், ஆலயமும் அறப்புறமும் பெருக்கும் என - ஆலயங்களையும் அறச்சாலைகளையும் விருத்திசெய்யுங்களென்று, தொழ்ரா காய்ந்த கறை மின் விடு அயில் வேலான் - பகைவரைக்கொன்ற உதிரந் தோய்ந்த ஒளிவீசுங் கூரியவேலையேந்திய பாண்டியன், வள்ளுவனை கூய் முரசம் கறங்க சாற்றி - பறைசாற்றித் தெரிவிப்போனை யழைப்பித்துப் பேரிகைசாற்றும்படி கட்டளையிட்டு.

சீத்திடுமின் - சீ பகுதி, து சாரியை, தகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள் விகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மின முன்னிலைப்பன்மை யே வல்விகுதி. தேயம் இடவாகுபெயர். (உ௮)

கல்யாணமணிமௌலிவேந்தரையுங்கால்யாப்புக்கழலநீத்துக் [ப்
கொல்யானைபரிநெடுந்தேரரசுரிமைதொன்முறையாற்கொடுத்துப்போக்கி
பல்லாருங்கொள்கவெனப்பண்டாரந்தனைதிறந்துபசும்பொன்னுடை [சி
வில்லாருமணிக்கொடும்பூண் வெறுக்கைமுதலெனைப்பலவும்வெறுப்பவீ

(இ-ள்.) கல்யாணம் மணிமௌலி வேந்தரையும் கால்யாப்பு கழலநீத்து - பொன்னாற்செய்து இரத்தினங்களழுத்திய கிரீடந்தரித்த பகை அரசரையும் விலங்குகளைத்தறித்து, கொல் யானை பரி நெடும் தேர் அரசு உரிமை தொல் முறையால கொடுத்து போக்கி - கொல்லும்யானைகளையும் குதிரைகளையும் நெடியதேர்களையும் அவரவர்க்குரிய அரசியலுரிமைகளையும் முன்னுள்ளபடிகொடுத்து (அவரவர்க்குரிய தேசங்களுக்குச) செல்ல விடைதந்து, பல்லாரும் கொள்க என - பலரும் எளிதிற் கொள்ளக்கடவரென்று, பண்டாரந் தனை திறநது பசும பொன் ஆடை வில் ஆரும மணி கொடும் பூண் வெறுக்கைமுதல் எனை பலவும் வெறுப்ப வீசி - பொக்கிஷத்தைத்திறந்து பசியபீதாம்பரங்களும் ஒளிநிறைநத இரததினங்களும வளைநதவடிவாகச்செய்த ஆபரணங்களும் பொறகுவைகளும் முதலாகிய மற்றைப்பல பொருள்களையும் (அவரவர்கள்) மனம் வெறுப்பககொடுத்து.

கழலநீத்து - ஒருசொல். வளைந்தவடிவாகச்செய்த ஆபரணங்கள் - சந்திராரம் முதலாயின. வீசுதலென்னுந தொழில்நிகழ்ச்சியால் கொடுத்தலென்னும பொருணிகழ்ச்சிதோன்ற உபசரிததா. (உ௯)

தூமரபின்வருபெருமங்கலகவிகட கிருநிதியந்துகில்பூண்பாயமா
காமர்கரிபரித்தடந்தோமுதலாயபலபொருளுநகளிபபநல்கிக்
கோமறுகுகளிதூங்கசசுண்ணமொடுமெணணெயவிழாக்குளிப்பநல்கி
மாமதுராநகரன்றிமற்றுமுளநகரெங்குமகிழசசிதூஙக.

(இ-ள்.) தூமரபின் வருபெரு மங்கல கவிகட்கு - நல்லமரபில்வந்த பெரிய மங்கலப்பாடகர்களுக்கு, இருநிதியம் துகில் பூண் பாய்மா காமா கரி பரி தடம் தேர் முதலாய பலபொருளும களிபப நல்கி - பெரியசெல்வமும் ஆடையும் ஆபரணமுங் குதிரையும் அழகியயானையுங் குதிரைபூண்ட அகன்றதேரும் ஆகிய இவை முதலிய பலபொருள்களையும் களிபபுமிகத்தநது, கோமறுகு களிதூங்க சுண்ணம் ஒடும் எண்ணெய் விழா குளிப்ப நல்கி - இராஜவீதிகளில் களிப்புமீக்கூர வாசனைப் பொடிகளோடும் எண்ணெய்ச்சிறப்பையுங் குளிக்கும்படிகொடுத்து, மா மதுராநகர் அன்றி மற்றும் உள நகர் எங்கும் மகிழ்ச்சி தூங்க - பெரியமதுரைநகரில் இவ்வாறு நிகழ்தலுமல்லாமல் அதுவொழிந்த வேறுமுள்ள எல்லாநகரங்களிலும் (இவ்வாறு நிகழ்தலால்) களிப்புமீக்கூரவும். (௩0)

இவ்வண்ணநகர்களிப்பவிறைமகனுங்களிப்பெய்திவிறைவர்சொன்ன
வவ்வண்ணஞ்சாதமுதல்வினைநிரப்பித்தடாதகையென்றழைத்துத்தேவி
மெய்வ்வண்ணமறையுணராவிறைவிதனைமேனைபோன்மேன்னாளேற்ற
கைவ்வண்ணத்தளிர்தீண்டிவளர்ப்பவிமவான்போலக்களிக்குநாளில்.

(இ-ள்.) இ வண்ணம நகர் களிப்ப இறைமகனும களிப்பு எய்தி - இவ்வாறு நகரிலுள்ளோர் களிகூர மலயத்துவசபாண்டியனுங் களிகூர்ந்து, இறைவர் சொன்ன அ வண்ணம் சாதமுதல் வினைநிரப்பி தடாதகை என்று அழைத்து-சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய அத்திருவாக்கின்படி சாதகருமமுதலிய சடங்குகள்யாவையுஞ்செய்துமுடித்துத் தடாதகையெனத் திருப்பெயருமிட்டழைத்து, தேவி-காஞ்சனமாலையார், மெய் வண்ணம் மறை உணரா இறைவிதனை - உண்மையாகிய சந்தவிகற்பங்களையுடைய வேதங்களுமறியாத உமையவளை, மேனைபோல் - இமவான்மனைவியாராகிய மேனையென்பவர் முன்புவளர்த்ததுபோல, மேல் நாள் நோற்ற கைவண்ணம் தளிர்தீண்டிவளர்ப்ப - (பரிசிப்பதற்கு) முன்னாளில் தவஞ்செய்த கைகளாகிய நிறம்வாய்ந்ததளிர்களால் பரிசித்து வளர்க்க, இமவானபோல களிக்குநாளில்-மலையரசனைப்போலக் களிகூருங்காலத்தில்.

தடாதகைவளர்ப்ப இறைமகன் களிக்குநாளில் எனக்கூட்டுக சாதம் - சனனம். உம்மை - இறந்ததுதழீஇய உயர்வுசிறப்பு. (௩௧)

திருந்தாதவிளங்குதலையாயமொடுபுறம்போந்துசிறாருக்குச்சிற்றில்
விருந்தாகமணற்சிறுசோறட்டும்வரையுரங்கிழித்தவேளும்வாய்வைத்
தருந்தாதவிளமுலைவாய்வைத்தருந்தப்பாவைதனக்களித்தும்போதில்[ள்.
வருந்தாதையண்டமெலாஞ் சிற்றிலிழைப்பாளாய்க்கு மகிழ்ச்சிசெய்தா

(இ-ள்.) திருந்தாத இளம் குதலை ஆயம் ஒடு புறம் போந்து சிற்றில் - பொருள் நிரம்பாத இளமையாகிய குதலைச்சொற்களையுடைய பெண்கள்கூட்டத்தோடு வீதியிற்சென்று சிறுவீடு(கோலி), சிறாருக்கு விருந்தாக மணல் சிறு சோறு அட்டும்-அந்தச்சிறுமியர்க்கு விருந்தாக மணலாகிய சிறுசோற்றைச்சமைத்தும், வரை உரம் கிழித்த வேளும வாய் வைத்து அருந்தாத இளமுலை - கிரவுஞ்சகிரியின் மார்பைக் கிண்ட முருகக்கடவுளும்வாயவைத்துண்ணாத இளமுலையில், வாய் வைத்து அருந்த பாவைதனக்கு அளித்தும் - வாய்வைத்துண்ணப் பதுமைக்குக்கொடுத்தும, போதில் வரும் தாதை அண்டம் எல்லாம் சிற்றில் இழைப்பாள - தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் (வகுக்கும) அண்டங்கள் யாவையும (நினைப்புமாத்திரையில்) சிறுவீடாகச் சமைக்கும் பிராட்டியார், ஆய்க்கு மகிழ்ச்சி செய்தாள் - தமது தாயாகிய காஞ்சனமாலையாருக்கு மகிழ்ச்சிமிகச் சிறுவிளையாட்டுச் செய்தருளினா.

இளங்குதலை ஆயம் என்றமையால் சிறார் என்பதின் முதலில் அகரச்சுட்டுத் தொகுத்தல். முருகக்கடவுளை யீன்றருளியும் கன்னியாயிருத்தலின் இளமுலையென்றார். கிரவுஞ்சன் எனனும ஓரசுரன் மலைவடிவாகி, வழிவரு முனிவர்பலருக்குந்துன்பஞ்செய்துவருநாள் அகத்தியமுனிவரு மவ்வழிவருகையில், தனதுமாயையால் பலதுன்பங்களையும் விளைத்தனன் அவற்றைநோக்கி இவை ஓரசுரன்செயல்களெனக்கருதி நீயிம்மலைவடிவாகியேநின்று எமதுமுருகக்கடவுள் திருக்கரத்துவேலால் நாசமடைவாயெனச்சபிக்க அவ்வாறே முருகக்கடவுள் அம்மலைவடிவாய் நின்ற அசுரனைக்கொன்றார் என்பது நூல்வரலாறு. (௩௨)

திட்டுவாளிரண்டனையகண்களிப்பத்தோழியர்க்குத்தெரியவாடிக்
காட்டுவாளெனக்கழங்குபந்துபயின்றம்மனையுங்கற்றுப்பாசம்
வீட்டுவாண்மேலொடுகீழ்தள்ளவெமைவினைக்கயிறுவீக்கியூச
லாட்டுவாள்காட்டுதல்போலாடினாணித்திலத்தாம்பசைத்தவூசல்.

(இ-ள்.) பாசம் வீட்டுவாள் (அடியார்க்கு) பாசத்தைப்போக்கும் பிராட்டியார், தீட்டு இரண்டு வாள் அனைய கண் களிப்ப தோழியர்க்கு தெரிய ஆடி காட்டுவாள் என-தீட்டியஇரண்டுவாள்களையொதத இரண்டுகண்களுங்களிகூரத் தோழிமார்களுக்கு ஆடிக்காட்டுவாளைபபோல, கழங்கு பந்து பயின்று அம்மனையுங் கற்று - கழங்காடலையும் பந்தாடலையும் பழகி அம்மனையாடலையுங் கற்று, மேல் கீழ் தள்ள எம்மை வினைக்கயிறு வீக்கி ஊசல் ஆட்டுவாள் காட்டுதல் போல் - மேலுங்கீழும் போக்குவரவுசெய்ய எங்களை இருவினைகளாகியகயிறுகளால்கட்டி ஊசலாட்டும் அப்பிராட்டியார் (இங்கு அதனை) ஆடிககாட்டுவார்போல, நித்திலம் தாமபு அசைத்த ஊசல் ஆடினாள் - முத்துவடம்பூட்டிய ஊசல் ஆடினார்.

ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். உமமை - இறந்தது தழீஇய எச்சம். (கூஉ)

இம்முறையாற்றாயர்க்குந்தோழியர்க்குமகத்துவகையீந்தாளாகி
யம்முறையாற்றாதைக்குமகத்துவகையீவாளாயாத்தவாய்மைச்
செம்மறையாரணமுதனாலீரொட்டுக்கலைமுழுதுந்தெளிந்தாளந்த
மெய்ம்மறையார்கலையனைத்துமேகலையாமருங்கசைத்தவிமலையம்மா.

(இ-ள்.) இ முறையால் தாயர்க்கும் தோழியர்க்கும் அகத்து உவகை ஈந்தாள் ஆகி - இவ்வாறு காஞ்சனமாலையாருக்குந தோழிமாருக்கும் மனத்தில் ஆரா மகிழ்ச்சி கொடுத்தருளி, அம்முறையால் தாதைக்கும் அகதது உவகை ஈவாள் ஆய்-அவ்வாறுகப் பிதாவாகிய மலயத்துவசபாணடியறகுகும் மனத்தில் ஆராமகிழ்ச்சி கொடுத்தருள, ஆத்தம் வாய்மை செம்மை மறை ஆரணம் முதல் நால் ஈரொட்டுகலை முழுதும் தெளிந்தாள்-உண்மைவாக்கியமாகிய திரிபில்லாத வேதமுதலிய அறுபத்துநான்கு கலைகளையும் முற்றும் ஐயமற உணர்நதாா, அந்த மெய் மறை ஆர் கலை அனைத்தும் மேகலையாக மருங்கு அசைத்த விமலை-அந்த வுண்மையாகிய வேதமுதலியநிறைந்த வறுபததுநான்கு கலைகள்யாவையும் மேகலாபரணமாக இடையிற்கட்டிய அப்பிராட்டியார்.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல் - ஆரணம-வேதத்தின் பாகுபாடு, வாக்கியம்-வாக்கால் நிகழ்வதாதலால் வாய்மை எனக் காரியததைக் காரணமாகவுபசரித்தார். ஈந்தாளாகி - ஈவாளாய், ஒருசொனீர்மையன. பின்னது செயவெனெச்சத்திரிபு.

சொல்வாய்மைக்கலைத்தெளிவு முழுமதியைப்பிளந்திருபாற்சொருகியன்
பல்வாய்மைக்கடகரிதேர்பரியுகைக்குந்திறனுமழற்பகழிதூர்க்கும் [ன
வில்வாள்வச்சிரமுதல்பல்படைத்தொழிலுங்கண்டிளமைவிழுங்குமூப்பி
செல்வாய்மைத்திறலரசன்றிருமகட்குமுடிசூட்டுஞ்செய்கைபூண்டான்[ற்

(இ-ள்.) வாய்மை சொல் கலை தெளிவும்-உண்மைச்சொற்களா லமைந்தநூலின் தெளிவையும், முழு மதியை பிளந்து இருபால் சொருகியது அன்ன பல் வாய்மை கடகரி தேர் பரி உகைக்கும் திறனும் - பூரணசந்திரனை இருகூறுசெய்து இரண்டுபக்கங்களிலும் சொருகிவைத்ததையொத்த தந்தங்களையும் பொருந்திய கரியிற

த்தையும் மதத்தையுமுடைய யானையையுந் தேரையுங் குதிரையையும் நடத்தும் பாகுபாட்டையும், அழல் பகழி தூர்க்கும் வில் வாள் வச்சிரம் முதல் பல்படை தொழிலும் கண்டு-தீப்போலச் சுட்டெரிக்கும் அம்புகளைச்சிந்தும் வில்லும் வாளும் வச்சிராயுதமுமுதலிய பல ஆயுதததேர்ச்சியையும் பாரதது, இளமை விழுங்கு மூப்பில் செல் வாய்மை திறல் அரசன் திருமகட்கு முடி சூட்டும் செய்கை *பூண்டான்-இளமைகழிந்த மூப்புப்பருவத்திற செல்லும் உண்மையாகிய வெற்றிவாய்ந்த மலயத்துவசபாண்டியன் (தனது) புத்திரியார்க்கு மகுடஞ்சூட்டுஞ் செய்கையிலமைந்தான்.

போர்த்தொழில் செய்யுமிடத்தும் நடுவுநிலைமை தவறாத செய்வோனென்பார் வாய்மைததிற லரசன் என்றார். (கூரு)

முடிகவிக்குமங்கலநாள்வரையறுத்துத்திசைதோறுமுடங்கல்போக்கிக்
கடிகெழுதார்மணிமௌலிக்காவலரைவருவித்துக்காவல்சூழ்ந்த
கொடியணிமாநகரெங்கும்விழாவெடுப்பவழகமைத்துக்குன்றமன்ன [ன்.
தொடிகெழுதோட்சுமதிதிருமணத்தினுக்குவேண்டுவனசூழ்ந்துசெய்தா

(இ-ள்.) குன்றம் அன்ன தொடி கெழு தோள் சுமதி - மலையையொத்த வாகுவலயமணிந்த தோளையுடைய சுமதி என்னுமமந்திரி, முடி கவிக்கும் மங்கல நாள் வரை அறுத்து - மகுடஞ் சூட்டுஞ் சுபதினத்தை நிச்சயித்து, திசை தோறு முடங்கல் போக்கி கடி கெழு தார மணி மௌலி காவலரை வருவிதது-திக்குகள்தோறும் ஓலையையனுப்பி வாசமிக்க மாலையை யணிநத இரத்தினகிரீடந்தரித்த அரசர்களை அழைப்பிதது, காவல் சூழ்ந்த கொடி அணி மா நகர் எங்கும் விழா எடுப்ப அழகு அமைத்து - மலையரண்முதலியன புடைசூழ்நத கொடிகட்டிய பெரிய மதுரைநகரி லுள்ளோர்யாவரும் (தத்தம்மனைகள்தோறும) சிறப்புச்செய்ய அலங்காரஞ்செய்வித்து, திரு மணத்தினுக்கு வேண்டுவன சூழ்நது செய்தான் - மகுடாபிஷேகமகோற்சவத்துக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் இன்னின்னவெனறு ஆலோசித்துக் குறைவின்றித்தேடினான்.

மலையரண்முதலியன-மலை, காடு, மதில், கடல். நகர்-இடவாகுபெயர். (கூசு)

மங்கலதூரியமுழங்கமால்யானையுச்சிமிசைவந்தபூத
கங்கைமுதலொன்பதுதீர்த்தமுநிரப்பிக்கதிர்விடுபொற்கடம்பூசித்துப்
புங்கவரைமந்திரத்தீவளர்ததமுதமருத்தியெரிபொன்னாற்செய்த
சிங்கமணியாதனத்தைநேசித்துப்பூசித்துத்தெய்வமேத்தி.

(இ-ள்.) மங்கல தூரியம முழங்க மால் யானை உச்சி மிசை வந்த பூதம் கங்கை முதல் ஒன்பது தீர்த்தமு நிரப்பி - (மலயத்துவசபாண்டியன்) மங்கலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க மதமயக்கததையுடைய யானையினது மத்தகத்தின்மேல் வைத்துக் கொண்டுவந்த பரிசுததமாகிய கங்கைமுதலிய நவதீரததங்களையும் நிறைத்து, கதிர் விடு பொன் கடம் பூசித்து - ஒளிவீசும் பொன்னாலாகிய குடத்தைப்பூசனைசெய்து, மந்திரம் தீவளர்த்து புங்கவரை அமுதம் அருத்தி - மந்திரவிதி வழாத வேள்விசெய்து தேவர்களை அவியுண வுண்பித்து, எரி பொன்னால் செய்த மணி சிங்கம் ஆதனத்தை நேசித்து பூசித்து தெய்வம் ஏத்தி-விளங்கும் பொன்னாற்செய்தமைத்த இரத்தினமிழைத்த சிங்காதனத்தை அன்புகூர்ந்து பூசனைசெய்து அவ்வாதனத்திற்குரிய தெய்வத்தை வணங்கி.

ஒன்பது தீர்த்தங்களாவன - கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி, துங்கபத்திரி, தாமிரபர்ணி. (கூஎ)

திருமுடியைமதயானைமிசைவைத்துநகரைவலஞ்செய்துபூசித்
தருமணியாற்சுடிகையிழைத்தாடகத்தாற்குயிற்றியதோரைவாய்நாகம்
பெருமணிநீள்படமபரப்பிமிசைகவிப்பவச்சிங்கபீடத்தேற்றிக்
குருமணிவானகைமயிலைக்கும்பத்துப்புண்ணியநீர்குளிரவாட்டி.

(இ-ள்.) திரு முடியை மத யானை மிசை வைத்து நகரை வலம் செய்து பூசித்து-அழகியகிரீடத்தை மதமயக்கத்தையுடைய யானையின்மேல்வைத்து நகரைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து பூசனைசெய்து, அரு மணி யால் சுடிகை இழைத்து ஆடகத்தால் குயிற்றியது ஓர் ஐவாய் நாகம பெரு மணி நீள் படம மிசை பரப்பி கவிப்ப-பெறுதற்கரிய இரத்தினங்களால் சூட்டுச்செய்து ஆடகமென்னும பொன்னாற்செய் தமைத்த ஒருவைந்தலைநாகமானது பெரியமணிகள்பதிந்த நீண்டபடங்களை மேலே பரப்பி நிழலைச்செய்ய, குரு மணி வால் நகை மயிலை - நிறந்தங்கியமுத்தையொத்த வெள்ளியபற்களையுடைய பிராட்டியாரை, அ சிங்கபீடத்து ஏற்றி - அந்தச்சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து, கும்பதது புணணிய நீர் குளிர ஆட்டி-குடங்களில் நிறைத்த புண்ணியதீர்த்தங்களாகிய நவதீர்த்தங்களால் (பிராட்டியார் திருமேனி குளிரும்படி) திருமஞ்சனஞ்செய்வித்து.

குயிற்றியது - வினைமுற்றுப் பெயரெச்சத்தில் வந்தது. ஆடகம்-நால்வகைப் பொன்களில் ஒன்று. நால்வகையாவன - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புநதம். மயில் - உவமையாகுபெயர். (௩௯)

புங்கவர்மந்தாரமழைபொழியவருந்தவராக்கம்புகலத்தெய்வப்
பங்கயமென்கொம்பனையாராடமுனிபன்னியர்பல்லாண்டுபாட
மங்கலதூரியமுழங்கமறைதழங்கமாணிக்கமகுடஞ்சூட்டி
யெங்கருணைப்பெருமாட்டிக்கரசமைசசாபணியுநதன்னிறைமைநல்கா.

(இ-ள்.) புங்கவர் மந்தாரம் மழை பொழிய - தேவர்கள் மந்தாரபுஷ்ப வருஷஞ்சொரியவும், அரும் தவர் ஆக்கம் புகல - அரியமுனிவர்கள் (ஒருபால்) ஆசீர்வசனஞ்சொல்லவும், தெய்வம் பங்கயம மென் கொம்பு அனையார் ஆட - தெய்வத்தன்மையையுடைய தாமரைமலர்ந்த மெல்லிய பூங்கொம்பையொத்தஅரம்பையர்கள் (ஒருபால்) நடனஞ்செயயவும், முனி பனனியர் பல்லாண்டு பாட-அம்முனிவர்கள் பத்தினிகள் (ஒருபால்) பல்லாணடுபாடவும, மங்கல தூரியம் முழங்க - மங்கலவாச்சியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், மறை தழங்க - வேதங்கள் (ஒருபால்) ஒலிக்கவும், எம் கருணை பெருமாட்டி கு மாணிககம மகுடம் சூட்டி - எமது கருணையையுடைய பிராட்டியாருக்கு இரததினம்பதிதத கிரீடஞ்சூட்டி, அரசு அமைசசர் பணியும் தன் இறைமை நல்கா - வேறறரசர்களும் மந்திரிகளும் வணங்கும் தன்னரசுரிமையைத்தந்து.

பொழிய, புகல, ஆட, பாட, முழங்க, தழஙக என வேறுபலவடுக்கியவினையெச்சங்களை தனிததனி சூட்டி எனனும வினையெச்சததின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. (௪௰)

பாலனையமதிக்கவிகைமிசைநிழற்றமதிகிரணம்பரப்பியன்ன
கோல்மணிக்கவரிபுடையிரட்டமலர்மழைதேவர்குழாங்கடேற்றக்
காலையிளங்கதிர்கயிலையுதித்தெனவெண்கடாயானைக்கழுத்தில்வேப்ப
மாலைமுடிப்பெண்ணரசைமங்கலதூரியமுழங்கவலஞ்செய்வித்தான்.

(இ-ள்.) பால் அனைய மதி கவிகை மிசை நிழற்ற - பாலையொத்த வெள்ளிய சந்திரவட்டக்குடை (ஒருபால்) மேலே நிழல்செய்யவும், மதி கிரணம் பரப்பியது அன்னகோலம மணி கவரி புடை இரட்ட - (அக்குடையாகிய) சந்திரன் (இருபாலும்) கிரணங்களைப் பரப்பியதுபோல அழகிய வெண்கவரி இருபுறத்தும் வீசவும், தேவர் குழாங்கள் மலர் மழை தூற்ற - தேவர்கூட்டங்கள் புஷ்பவருஷஞ் சிந்தவும், காலை இளங்கதிர் கயிலை உதித்தது என்ன - உதையகாலத்திற் றோன்றிய இளஞ்சூரியன் வெள்ளிமலையில் உதயஞ்செய்ததுபோல, வேப்பம் மாலை முடி பெண் அரசை - வேப்பமலர்மாலையையணிந்த கிரீடத்தையுடைய பெண்ணரசியாரை, கடா வெள் யானை கழுத்தில் - மதத்தையுடைய வெள்ளையானையின் பிடரியில் (எழுந்தருளச்செய்து) மங்கலம் தூரிய முழங்க வலம் செய்வித்தான் - மங்கலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க (நகரை) பிரதக்ஷிணஞ் செய்வித்தான்.

பரப்பியன்ன, உதித்தென்ன, தொகுத்தல் விகாரங்கள். நிழற்ற, இரட்ட, நிகழ்காலவினையெச்சங்கள். (சO)

விண்ணாடுமொழிகேட்டமகிழ்ச்சியினுந்திருமகடன்விளக்கநோக்கி
யுண்ணாடுபெருங்களிப்புத்தலைசிறப்பச்சிலபகல்சென்றொழியமேனாட்
புண்ணாடுவேன்மங்கைகுதுகலித்துநடிப்பத்தன்புயமேல்வைத்த
மண்ணாடுமகட்களித்துவானாடுபெற்றானம்மகவுபெற்றான்.

(இ-ள்.) விண் நாடு மொழி கேட்ட மகிழ்ச்சியினும் - ஆகாயத்திலுண்டாகிய அசரீரியைக்கேட்ட (அன்றுண்டாகிய) மகிழச்சியைப் பார்க்கிலும், திருமகள் தன் விளக்கம் நோக்கி - (தனது) செல்வப்புத்திரியாரின்பொலிவைப்பார்த்து, உள் நாடு பெருங் களிப்பு தலை சிறப்ப சில பகல் சென்று ஒழிய - (தனது) உள்ளத்தி லெழுந்த பெருமகிழ்ச்சி மேலெழுந்தோங்கப் (பரவசத்தனாய்ச்) சிலநாள்கழிந்தபின், அம் மகவுபெற்றான் - அப்புத்திரியாரைப்பெற்ற மலயத்துவசபாண்டியன், புண் நாடு வேல் மங்கை குதுகலித்து நடிப்ப (பகைவருடலில்) புண்படுதலை நோக்கித்திரியும் வேலையேந்தியவீரலக்ஷுமி களிகூர்ந்து நடனஞ்செய்ய, மேல் நாள் தன் புய மேல் வைத்த மண்ணாடு மகட்கு அளித்து வானாடு பெற்றான் - சென்ற நாள்காறும் தன்புயத்தில் வைத்தாற்றிய மண்ணுலகைத் (தனது) புத்திரியாருக்குக்கொடுத்து (அவரால்) சுவர்க்கலோகத்தைப்பெற்றான்.

பகைவர் யாவரையுந் தனதடிக்கீழ்ப்படுத்தினான் என்பது தோன்ற - வேல் மங்கை குதுகலித்துநடிப்பத் தன்புயமேல்வைத்த என்றார். வேல்மங்கை என்றமையால் - வீரலக்ஷுமி என்றும். உடையவன் தொழிலை உடைமைமேல் ஏற்றிப் புண்ணாடு வேல் என்றது குணவணி. மண்ணாடுமகட்களித்து வானாடுபெற்றான் என்பது பரிவருத்தனையணி. (சக)

விரதநெறியடைந்திறைவற்கடன்பிறவுந்தாதைக்குவிதியாலாற்றி [னாள்
யரதனமெல்லணைமேற்கொண்டுலகமெலாமொருகுடைக்கீழாள்வாளா
சரதமறையாய்மறையின்பொருளாயப்பொருண்முடிவுதானாய்த்தேனின்
விரதமெனப்பூவின்மணமெனப்பரமனிடம்பிரியாவெம்பிராட்டி.

(இ-ள்.) சரதமறை தான் ஆய் - பொய்மையில்லாத வேதமேதானாகியும், மறையின் பொருள் தான ஆய் - அவ்வேதத்தின்பொருள் தானாகியும், அப்பொருள் முடிவுதான் ஆய் - அவ்வேதத்தின்பொருண் முடிவுதானாகியும், தேனின் இர

தம் என - தேனினுள்ளசுவைபோலவும், பூவின் மணம் என - பூவினுள்ள மணம் போலவும், பரமன் இடம்பிரியாத எம்பிராட்டி - சிவபெருமானிடத்தினின்று பிரியாத எமதுபிராட்டியார், விரதநெறி அடைந்து - (தமதுபிதா சுவர்க்கலோகஞ் சென்றநாள் தொட்டு) விரதநெறியை யநுட்டித்து, ஈறு கடன் பிறவும் - அந்தியேஷ்டிமுதலிய மற்றைக்கடன்களையும், தாதைக்கு விதியால் ஆற்றி - அப்பிதாவுக்கு வேதவிதிவழாதுசெய்து முடித்து, மெல் அரதனம் அணை மேற் கொண்டு உலகம் எல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் ஆள்வாள் ஆனாள் - நுணணியதொழிலமைந்த இரத்தினங்ஸ்பதித்த சிங்காதனத்தின்மேல் வீற்றிருந்து எல்லாவுலகங்களையும் (தமது) ஒருகுடையின்கீழ் ஆள்கின்றவராயினார்.

பொதுக்கடிந்தாண்டார் என்பார்-ஒருகுடைக்கீழ் ஆள்வாளானாள் என்றார். பொய்மைத்தன்மை சிறிதுமின்றி உண்மைததன்மையேமுற்றும் உடையவரொன்பார். சரதமறையாய் எனவும், அவ்வுண்மைவாக்கியததின் பயனாகிய அறவடிவினரொன்பார். மறையின்பொருளாய எனவும், அவ்வறத்தின்பயனாய் நிகமாந்தவபாமுத்திநீக்கத்தில் தேற்றமாயவிளங்குஞ சிததாநத பாமுததிவடிவாக நிற்பவரொன்பார் அம்மறை முடிவுதானாய் எனவும, அச்சிததாந்த முததியின்பத்தை ஆன்மாக்கள் நுகருமிடத்துச் சிவத்தினினறும் பிரியாதவர் எனபார் தேனின்ரதமெனப் பூவின்மணமெனப் பரமனிடம்பிரியா எம்பிராட்டி எனவுங்கூறினார். (சுஉ)

ஷை - வேறு.

மண்ணரசிறைஞ்சஞாலமறுவழிபுரந்துமாறன்
விண்ணரசிருக்கையெய்தப்பெற்றபின்விடையோனுள்ளத்
தெண்ணரசன்னமென்னத்தென்னவனீன்றகன்னிப்
பெண்ணரசிருந்துநேமியுருட்டியபெருமைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) மண் அரசு இறைஞ்ச ஞாலம் மறுவழி புரந்து - நிலவுலகையாளும் அரசர்கள்வணங்க இவ்வுலகினை மநுநூல்முறையாறகாததது, மாறன் விண்ணரசு இருக்கை எய்த பெற்றபின் - மலயததுவசபாண்டியன் சுவர்க்கலோகத்தில் இந்திரனுடைய ஆதனத்தைச்சேரப்பெற்றபின்பு, விடையோன் உள்ளதது எண் அரசு அன்னம் என்ன - இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் (தனது) உள்ளத்தில் கருதும் அரச அன்னத்தைப்போல, தெனனவன ஈனற கன்னிப்பெண் அரசு இருந்து நேமி உருட்டிய பெருமை சொல்வாம் - அப்பாண்டியன்பெறற கன்னிப்பெண்களுளரசியார் (சிங்காதனத்தி) லிருந்து ஆக்கினைசக்கரத்தைச்செலுததிய பெருமையை இனி யெடுத்துச்சொல்லுவாம்.

விண்ணரசிருக்கையெய்தப் பெற்றபின் என்பதனை "அலையத்திரியட்டவனுதனைநீத்து" எனப்பின்னர்வருதலாலும், இதன்முதனூலாகிய ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில் - " [Grantha text, illegible] " எனவருஞ்சுலோகத்தாலும் உணர்க. (சுங)

இன்னியமியம்புமாக்களெழுப்பவாணிரவிதோன்றக்
கன்னலைந்தென்னப்பள்ளித்துயிலெழீஇக்கடிநீராடித
தன்னிறைமரபுக்கேற்றநியதிமாதானமன்பு
துன்னியகடவுட்பூசைத்தொழின்முதலனைத்துமுற்று.

(இ-ள்.) இன் இயம் இயம்பு மாக்கள் எழுப்ப - இனியவீணைவாசித்தலில் வல்லவர்கள் எழுப்ப, வான் இரவி தோன்ற ஐந்து கன்னல் என்ன பள்ளிதுயில் எழுந்து - ஆகாயத்தில்சூரியன் உதயமாக ஐந்துநாழிகையென்னும்போது சயனத்தினின்று நித்திரைதெளிந்து, கடிநீர் ஆடி - வாசனையூட்டிய திருமஞ்சனம் ஆடி, தன் இறை மரபுக்கு ஏற்ற நியதி மாதானம்-தன்னுடைய க்ஷத்திரியமரபுக்குத்தக்க கடன்களையும் பெரியசோடசதானங்களையும், அன்பு துன்னிய கடவுள்பூசை முதல் தொழில் அனைத்தும் முற்று - அன்பின்மிகுதியால் சிவபூசைமுதலிய செய்கைகள் யாவையுஞ்செய்துமுடித்து.

துன்னிய காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். (௪௪)

திடம்படுமறிஞர்சூழச்சிவபரன்கோயின்முன்னிக்
கடம்படிமுளைத்தமுக்கட்கரும்பினைமறைவண்டார்க்கும்
விடம்பொதிகண்டத்தேனைவிதிமுறைவணங்கிமீண்டு
குடம்பயில்குடுமிசெம்பொற்குருமணிக்கோயினண்ணி.

(இ-ள்.) திடம் படும் அறிஞர் சூழ - உறுதிமிக்க அறிவினையுடைய மந்திரிகள் புடைசூழ, சிவபரன் கோயில் முன்னி - சோமசுந்தரக்கடவுள் (எழுந்தருளிய) திருக்கோயிலையடைந்து, கடம்பு அடி முளைத்த முக்கண் கரும்பினை - கடம்ப விருக்ஷத்தினடியில் முளைத்தருளிய மூன்றுகண்களையுடைய கரும்பும், மறைவண்டு ஆர்க்கும் விடம் பொதி கண்டம் தேனை - வேதங்களாகிய வண்டுகள் (புடைசூழ்ந்து) ஒலிக்கும் விஷம்பொதிந்த கண்டத்தையுடைய தேனும்போல்பவராகிய அக்கடவுளை விதிமுறை வணங்கி மீண்டு - ஆகமவிதியால் வணங்கி (அங்குநின்றும்) மீண்டு, குடம் பயில் குடுமி செம்பொன் குருமணி கோயில் நண்ணி - கலசங்கள்விளங்கும சிகரத்தையுடைய செவந்தபொன்னாலாகிய நிறந்தங்கிய மாணிக்கங்கள் பதித்த தமது திருக்கோயிலையடைந்து.

கரும்பு, தேன் சொன்முரணணி. விடம்பொதிந்திருப்பினு மிக்கமதுரமுள்ள தென்பார் மறைவண்டார்க்கும் என்றார். (௪௫)

அரசிறைகொள்ளுஞ்செம்பொனத்தாணியிருக்கையெய்தி
நிரைசெறிமடங்கலாறுமுடங்கினநிமிர்ந்துதாங்க
விரைசெறிமலர்மீப்பெய்தவியன்மணிதவிசின்மேவித்
திரைசெறியமுதிற்செய்தபாவைபோற்சிறந்துமாதோ.

(இ-ள்.) அரசு இறை கொள்ளும் செம்பொன் அத்தாணி இருக்கை எய்தி - அரசர்கள் வீற்றிருக்கும் செவந்தபொன்னாலாகிய கொலுமண்டபமாகிய அரசிருக்கையைச்சேர்ந்து, நிரை செறி மடங்கல் ஆறு முடங்கின நிமிர்ந்து தாங்க - வரிசையாக நெருங்கிய ஆறுசிங்கங்கள்வளைந்து கழுத்தைநிமிர்த்துத்தாங்க, விரை செறி மலர் மீ பெய்த வியன் மணி தவிசில் மேவி - வாசமிக்க மலர்களை மேலேபரப்பிய பெரிய இரத்தினங்கள்(பதித்த) ஆசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்து, திரை செறி அமுதில் செய்த பாவைபோல் சிறந்து - கடலிற்றோன்றிய அமுதத்தாற்செய்த பதுமைபோலப்பொலிந்து விளங்கி.

திரை கடலின்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர். அத்தாணி-கொலுமண்டபம்.

அணிந்திதையமுதின்சாயற்கமலினியணங்குகாதற்
கனிந்தபார்மகளிராய்வந்தடைப்பைபொற்களாஞ்சியேந்த
வினந்திரிபதுமக்கோயிலிருவருமனையராகிப்
புனைந்தவெண்கவரிக்கற்றையிருபுடைபுரட்டிவீச.

(இ-ள்.) அனிந்திதை அமுதின் சாயல் கமலினி அணங்கு - (திருக்கைலையில் அகம்படித்தொண்டுசெய்யும்) அனிந்திதையும் அமுதம்போலும மென்மைத்தன்மையையுடைய கமலினியுமாகிய தெய்வப்பெண்கள், காதல் கனிந்த பார் மகளிராய் வந்து அடைப்பை பொன் களாஞ்சி ஏந்த (பிரிவாற்றாமையால்) அன்புமுதிர்ந்தமானிடப்பெண்களாய்வந்து (ஒருபால்) அடைப்பையையும பொன்னாலாகியகளாஞ்சியையும் ஏந்திநிற்கவும், இனம் திரி பதுமம் கோயில் இருவரும் அனையராகி - இனப்பொருளாய் (நிறத்தால்வேறுபட்ட) செந்தாமரை வெண்டாமரையென்னுங் கோயில்களில் (வசிக்குந்) திருமகளும் கலைமகளும் அம்மானிடப்பெண்களாகி, புனைந்த கற்றை வெண் கவரி இருபுடை புரட்டி வீச - அலங்கரித்த கற்றைகளாகிய வெள்ளியசாமரைகளை இரண்டுபாலும் நின்று புரட்டிவீசவும.

செம்மை வெண்மைகள் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணங்களாதலால் இனந்திரிபதுமம் என்றார். சாமரைவீசும்போது முன்னர்ப்புரட்டுதல் இயல்பாதலால் புரட்டிவீச என்றார். சாயல்மென்மை எனபது, "சாயன்மென்மை" என்னுந்தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால் உணர்க. (௬௭)

செடியுடலெயினச்செல்வன்சென்னிமேற்சுமந்துசாத்துங்
கடியவிழ்மலரிற்பொன்னிக்காவலன்குடககோனேனை
முடிகெழுவேந்தருள்ளார்முடிமிசைமிலைந்ததாம
மடிமிசைச்சாத்திநங்கையாணையாறேவல்செய்ய.

(இ-ள்.) செடி உடல் எயினச்செல்வன் சென்னிமேல் சுமந்து சாத்தும் கடி அவிழ் மலரின் - முடைநாற்றம்பொருந்திய சரீரத்தையுடைய வேடுவர்குலத்திற்றோன்றிய கண்ணப்பநாயனார் சிகையிற சுமந்துசாத்திய வாசமோடலர்ந்த திருப்பள்ளித்தாமம்போல, பொன்னி காவலன் குடக்கோன் ஏனை முடி கெழு வேந்தர் உள்ளார் முடி மிசை மிலைந்த தாமம - காவிரிக்கரசனாகிய சோழனும் மேற்றிசைக்கரசனாகிய சேரனும் அவரொழிந்த கிரீடந்தரித்த அரசராயுள்ளவரும் தமதுமுடிமேற்சுமந்த மாலையை, அடிமிசை சாத்தி நங்கை ஆணை ஆறு ஏவல் செய்ய - திருவடியிற்சாத்தித் தடாதகைப்பிராட்டியாா ஆணையின் வழிநின்று (ஒருபால்) ஏவல் செய்துநிற்கவும்.

நண்ணி, சிறந்து என்னும் தன்வினைமுதல் வினையெச்சங்கள் ஏவல்செய்வாரென்னும் பிறவினைமுற்றொடு முடியாவாதலால் ஏவல்செய்ய எனப்பாடங்கொளக. பின்னர்வரும் ஏனையவற்றிற்கும் இவவிதியேகொளக. (௬௮)

வையுடைவாளராகிமார்புறப்பின்னியாத்த
கையினராகியன்னையென்றுதங்கருணைநோக்கஞ்
செய்யுமென்றிமையார்நோக்கிநோக்குமேற்செங்கைகூப்பி
யுய்குநமெனவாய்பொத்தியுழையர்தம்பணிகேட்டுய்ய.

(இ-ள்.) உழையர் - தமதருகிலுள்ள ஏவல்செய்வோர், வை உடை வாளர் ஆகி மார்பு உற பின்னி யாத்த கையினர் ஆகி - கூர்மைபொருந்திய வாள்களையேந்தினவராகியும் மார்பிறபொருந்தப் பின்னிக்கட்டிய கைகளையுடையவராகியும், அன்னை என்று தன் கருணை நோக்கம் செய்யும் எனறு இமையார் நோக்கி - தடாதகைப் பிராட்டியார் எப்போது தமது கிருபாகடாட்சஞ் செயவாரோ வென்று கண்களிமை கொட்டாமற் பார்த்துநின்றும், நோக்கு மேல் செங் கை கூப்பி உய்குநம் என வாய் பொததி - (தங்கள்மேல்) கருணைநோககம் செய்வாராகில் செவந்தகைகளைக்குவித்து நாம்பிழைத்தோமென்று வாய்பொததியும், தம் பணி கேட்டு உய்ய (ஒருபால் நின்று) தமக்குரிய ஏவல்களைக்கேட்டு உய்யாநிறகவும்.

தனித்தனி ஏவல்செய்வோர் ஒவ்வொருவரும் பிராட்டி அருள் கூர்ந்து தம்பால் எப்போது ஏவல்வைப்பாரோ வென்று பார்த்திருப்பார்களென்பார் - தன் கருணைநோக்கம் செய்யுமென்றிமையார்நோக்கி என்றார். உய்கு நம்-எதிர்காலத்துநின்ற இடைநிலை - இறந்தகாலத்தின்மேனின்றது. (சக)

ஆங்கவன்மராடர்வேந்தனவன்கருநாடர்வேந்த
னீங்கிவன்விராடர்வேந்தனிவன்குருநாடர்வேந்த
னூஙகுவன்சேரன்சென்னியுவனெனக்கோலாற்சுட்டிப்
பாங்கிருமருங்குநகாட்டக்கஞ்சுகப்படிவமாக்கள்.

(இ-ள்.) கஞ்சுகம் படிவம் மாக்கள் - சட்டைதரித்த வுருவத்தினையுடைய கஞ்சுகமாக்கள், (ஒருபால்நின்று) ஆங்கு அவன் மராடர் வேந்தன்-(திறை அளக்க) அவ்விடத்தினிற்கும் அவ்வரசன் மராடநாட்டாரரசன், அவன் கரு நாடர் வேந்தன் - அவ்விடத்தில் நிற்போன் கருநாட்டாரரசன், ஈங்கு இவன் விராடர் வேந்தன் - இவ்விடததில் நிற்கும் இவ்வரசன் விராடநாட்டாரரசன், இவன் குருநாடர் வேந்தன் - இவ்விடத்தில் நிறபோன் குருநாட்டாரரசன், ஊங்கு உவன் சேரன் - இவ்விரண்டிற்கும் இடையில் நிற்கும் அரசன் சேரன், உவன் சென்னி என- உவ்விடத்தில் நிற்போன் சோழனென, இரு மருங்கும் கோலாற்சுட்டி பாங்கு காட்ட - இருபாலுநின்று பிரம்பால் சுட்டி வரிசையாய்க்காட்டவும்.

அவன் இவன் உவன் என்னுஞ் சொற்களின் முதலில் சேய்மை அண்மை இவற்றின் இடையென்னும் பொருள்களின்மேனின்ற அகர இகர உகரச்சுட்டுகள் அவ்வவ்விடங்களின்மேலும், ஆங்கு ஈங்கு ஊங்கு எனனுஞ் சுட்டுததிரிபுகளும் அப்பொருள்கள்மேலும் நின்றன. (ருO)

செந்தமிழ்வடநூலெலலைதெரிந்தவர்மறைநூலாதி
யந்தமிலெண்ணெண்கேள்வியளந்தவர்சமயமாறும்
வந்தவர்துறந்தோர்சைவமாதவர்போதமாண்ட
சிந்தனையுணர்வான்மாயைவலிகெடசசெற்றவீரர்.

(இ-ள்.) செம் தமிழ் வடநூல் எல்லை தெரிந்தவர் - செந்தமிழ்நூல்வரம்பையும் வடநூல்வரம்பையும் உணர்ந்தவர்களும், மறை நூல் ஆதி அந்தம் இல் எண்ணெண் கேள்வி அளந்தவர் - வேதநூல்முதலிய அளவில்லாத அறுபத்துநான்குகலைகளையும் வரையறுத்துணர்ந்தவர்களும், ஆறு சமயமும் வந்தவர்-(உட்சமயங்களாகிய) ஆறுசமயநூல்களையுங் கற்றுணர்ந்தவர்களும், துறந்தோர் சைவ மாதவர்-இருவகைப்பற்றையுங் கைவிட்ட சைவமாதவர்களும், போதம் மாண்ட சிந்தனையுணர்

வால் மாயை வலி கெட செற்ற வீரர் - தற்போத வுணர்ச்சிகெட்ட மெய்யுணர்ச்சியாகிய கருவியால் மாயையின் வலிமைகெடச் செயித்தமெய்ஞ்ஞானிகளும்.

ஸ்ரீபஞ்சாக்கரம் செபிக்குமுணர்ச்சி - மெய்யுணர்ச்சியாதலின் சிந்தனையுணர்வென்றதற்கு மெய்யுணர்ச்சி யென்றும். இங்குவிருந்தபாண்டம்போலக் கெட்டதற்போதமீட்டு நிகழாவண்ணஞ்செய்வது அச்சாதனமாதலால் போதமாண்ட சிந்தனை யுணர்வெனவும். வலிகெடச்செற்ற என்றமையால் மெய்ஞ்ஞானிகளை வீரரெனவுங்கூறினர். "நினைவித்துத்தன்னையென்னெஞ்சத்திருத்திநின்றம்பலத்துப்-புனைவித்தவீசன்" எனவருந் திருக்கோவையாரானுமுணர்க. (ருக)

முன்னிருந்தினியதேற்றுமூத்தவரொண்ணியெண்ணிப்
பன்னுமைந்துறுப்பிற்காலமளந்தறிபனுவன்மாந்தர்
பின்னுமுன்னோக்குஞ்சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதியோடு
மின்னமுதனையகேள்விமந்திரர்யாருஞ்சூழ.

(இ-ள்.) முன் இருந்து இனிய தேற்று மூத்தவர் - தமமுன்னிருந்து குணமுள்ளனவற்றைத் தெளியக்கூறும மூத்தோர்களும், எண்ணி எண்ணி பன்னும் ஐந்து உறுப்பில் காலம் அளந்து அறி பனுவல் மாந்தர் - வரையறுத்துக் கூறும் ஐந்துறுப்புக்களால் காலங்களை நியதிசெய்தறியுஞ் சோதிடநூலுணர்ச்சியில்வல்லவரும்,பின்னும் முன்னும் நோக்கும் சூழ்ச்சி பெரும் தகை சுமதியோடும்-மேல்வருங்காரியங்களையும் முன்னிகழ்ந்தகாரியங்களையும் ஆராய்ந்துணரும் சூழ்ச்சியில் பெருந்தகைமையையுடைய சுமதியென்னும் முதன்மந்திரியோடும்,இன் அமுது அனைய கேள்வி மந்திரர் யாரும் சூழ - இனிய அமுதத்தையொத்த நூற்கேள்வியில்வல்ல மந்திரிகளெல்லோரும் (ஒருபால்) சூழாநிற்கவும்.

சுமதி - மூதன் மந்திரியின் பட்டப்பெயர். ஐந்துறுப்பாவன - திதி, வாரம், நக்ஷத்திரம், கரணம், யோகம். குடிகளுக்கு உறுதிபயத்தலால் இன்னமுதனையகேள்வி யென்றார். (ருஉ)

கற்றறியந்தணாளர்விருத்திகள்கடவுட்டானத்
தற்றமில்பூசைச்செல்வமறப்புறநடக்கையேனைச்
செற்றமில்குடிகண்மற்றுமமைச்சராற்றெளிந்தும்வெவ்வே [ம்
றொற்றுவிட்டுணர்ந்தும்வேறுகுறையுண்டேலொறுத்துத்தீர்த்து

(இ-ள்.) கற்று அறி அந்தணாளர் விருத்திகள் - (வேத முதலிய நூல்களைக்) கற்றுணர்ந்த அந்தணர்களுடைய ஓதல் முதலிய அறுவகைததொழில்களையும், கடவுள் தானத்து அற்றம் இல் பூசை செல்வம் - தேவாலயங்களில் நடக்கும் குற்றமில்லாத பூசைச்சிறப்புகளையும, அறப்புறம் நடக்கை-தருமசாலையில் நடக்கும் செய்திகளையும், ஏனை செற்றம் இல் குடிகள் - அவையொழிந்த தமது செங்கோலின் கீழ்ப்பட்ட குடிகளின் (வாழ்க்கைகளையும்,) மற்றும் - மற்றுள்ள காரியங்களையும், அமைச்சரால் தெளிந்தும் - மந்திரிகளைக்கொண்டு தமது செவிகளாற் பார்த்தும், வெவ்வேறு ஒற்றுவிட்டு உணர்ந்தும் - (அவர்கள் கூறுதலாலமையாது) வேறு வேறு தூதுவரை விட்டறிந்தும், வேறு குறை உண்டேல் ஒறுத்து தீர்த்தும்-அவைகளுள் வேறு யாதாயினுங் குறைகள் உளவாயின் தண்டித்து அக்குறைகளைப் போக்கியும்.

அவ்வவ்வறங்களை நிறுத்தற்பொருட்டாதலால் ஒறுத்துத்தீர்த்தும் என்றார். அந்தணர் அறுதொழில் - ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்

றல். அரசன் கொடுங்கோலனாயின் குடிகள் அவனொடு முரணுவராதலால் செற்ற மில்-என்றதற்கு செங்கோலின் கீழ்ப்பட்ட எனப் பொருள் கொண்டாம். (ருக)

ஆதியுத்தேசத்தானுமிலக்கணவமைதியானுஞ்
சோதனைவகைமையானுஞ்சொன்னநூலனுவாதித்து
நீதியினவற்றுற்கண்டித்தவ்வழிநிறுத்தித்தம்மில்
வாதிகள்வாதஞ்செய்யுங்கோட்டிமேன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தும்.

(இ-ள்.) ஆதி உத்தேசத்தானும - முதலாயுள்ள உத்தேசத்தினாலும், இலக்கண அமைதியானும்-இலக்கண வமைவினாலும, சோதனை வகைமையானும், பரீட்சை வகையினாலும், சொன்ன நூல் அனுவாதித்து (பிறர்) கூறிய பொருள்களை அனுவா தஞ்செய்து, நீதியின் அவற்றுல் கண்டித்து - முறைமையினையுடைய மேற்கூறிய வகை களாற் பரிகரித்து, அவ்வழி நிறுத்தி - அந்த வழியிலேயே தாபனஞ்செய்து, வாதி கள் தம்மில் வாதஞ்செய்யும் கோட்டிமேல் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும் - தருக்கநூலில் வ ல்லோர் தம்முள் வாதஞ்செய்யும் வாக்கியமுடிவில் மகிழ்வுகொண்டும்.

வாதிகள்-பிறர்மத மறுத்துத் தம்மத நிறுத்துவோர். உததேசம் ஆவது-தா ன் விவகரிக்கும் பொருளைப் பெயர்மாததிரங் கூறல். அதாவது இலகசியம். இலக்க ணம் ஆவது-அவ்வியாப்தி முதலிய மூன்று குறறங்களுமில்லாத தருமம். சோதனை ஆவது-தான் விவகரிக்கும் அப்பொருளில் இவ்விலக்கணமுளதோ விலதோவெனப் பார்த்தல். அநுவாதம் ஆவது-பிறர் கூறுங் கூற்றைத் தானெடுத்துக்கூறுதல் கண் டித்தலாவது-இலக்கிய இலக்கண உபந்யாச விசேஷணங்களாற் பரிகரித்தல். அவ் வழி நிறுததலாவது-உத்தேசமாகிய ஆரம்பத்தினின்று விபக்ஷாதிகளைச்சார்ந்து ப க்ஷப்போலிகளுக்கு இடஞ்செய்யாது லக்ஷண நிறைவாம் எதுப்பொருள் ஒருமருங் குஞ் சாய்தலினறித் தம்மதம் நிறுத்தல். உததேசம, இலக்கணம், சோதனை இம்மூ ன்றையும் போதப்பிரகாரம் எனபர். அவவியாப்தி முதலிய மூன்று குற்றங்கள் அவ்வியாப்தி, அதிவியாப்தி, அசம்பவம். அவற்றை யிங்கு விரிப்பிற் பெருகும்.(ருச)

பையுளபகுவாய்நாகப்பள்ளியோனாதிவானோர்
கையுளவலியாலடடகடலமுதனைததும்வாரிப்
பொய்யுளமகலக்கறறபுனிதநூறபுலவர்நாவிற்
செய்யுளின்விளைவித்தூட்டததிருசசெவிதெவிட்டவுண்டும்.

(இ-ள்.) பை உள பகுவாய் நாகம் பளளி யோன் ஆதிவானோர் - படத்தின் கண்ணுள்ள பிளந்த வாயையுடைய சர்ப்ப சயனத்தையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்கள், கை உள வலியால் கடல் அட்ட அமுது அனைத்தும் வாரி - தமது கைக ளின் வலிமையால் கடல் கடைந்து தந்த அமிர்த முழுமையும் வாரியெடுத்து, பொ ய் உளம் அகல கற்ற புனிதநூல் புலவர் - அறியாமையானது மனத்தினின்றும் நீங் கக் கற்றுணர்ந்த குற்றமற்ற நூலுணர்ச்சியின் வல்லவர், நாவில் செய்யுளின் விளை வித்து ஊட்ட திருச்செவி தெவிட்ட உண்டும் - (தமது) நாவின் (வன்மையால்) செ ய்யுளுள் அமைவித்து உண்பிக்க (தமது) திருச்செவிகள் தேக்கெடுக்க நுகர்ந்தும்.

அடுதலாகிய தொழில் நிகழ்ச்சியால் கடைதலென்னும் பொருணிகழ்ச்சி தோன்ற அட்டு என உபசரித்தார். செய்யுளுள் அமைவித்தலாவது. வீரமுதலிய வெண்சுவைகளின் அமைதி. இது பெருங்காப்பியத்தி னுறுப்புகளுள் ஒன்றாகிய பா வம். நாகப்பள்ளியோனாதி வானோர் - புலவராகவும், கையின் வன்மை - நாவின்

வன்மையாகவும் கொண்டு கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வணியாகக்கொள்க. கையுளவ லியால் - நாவின் வலியால் என்றது. விரோதவணி. (ருரு)

தொல்லைநான்மறையோர்சைவர் துறந்தவர்யார்க்குமின்பம்
புல்லவானமுதுங்கைப்பப்பாகநூற்புலவரட்ட
முல்லைவான்முகையினன்னவறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவூணருத்தியன்னோர்நாவிருந்தமுதுசெய்தும்

(இ-ள்.) தொல்லை நால் மறையோர் சைவர் துறந்தவர் யார்க்கும் - தொன்றுதொட்டுள்ள நான்குவேதங்களையும் உணர்ந்த அந்தணர்களுஞ் சைவர்களும் துறவிகளுமாகிய எல்லோர்கரும், இன்பம் புல்ல - மகிழ்ச்சிமிக, வான் அமுதும் கைப்ப பாக நூல் புலவர் அட்ட முல்லை வால் முகையின் அன்ன முரியா மூரல் அறுசுவை நல்ல ஊண் அருத்தி - தேவாமிர்தமுங் கசப்பாக நூலுணர்ச்சியின் வல்லவரால் சமைத்த முல்லையினது வெள்ளிய அரும்பினையொத்த முனை முரியாத அரிசியால் சமைந்த அன்னமும் அறுசுவையமைந்த கறிகளும் ஆகிய நல்ல உணவை உணவித்து, அன்னோர் நாவிருந்து அமுதுசெய்தும் - அவ்வந்தணர் முதலியோர் நாவாற்செய்து ஊட்டிய வாழ்த்து மொழியாகிய அமுது செய்தருளியும்.

அறுசுவை கறிமேனிற்றலால் அடையடுத்த பண்பாகுபெயர். உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (ருசு)

எல்லவனுச்சிநீந்துமெல்லையினான்குமாறும்
வல்லவர்சூதனோதிவகுத்தமூவாறுகேள்வி
சொல்லவுண்மலர்ந்துமேனைமனுமுதற்றுறைமாண்கேள்வி
நல்லனநயந்துகேட்டுநண்பகற்போதுநீத்தும்.

(இ-ள்.) எல்லவன் உச்சி நீந்தும் எல்லையில்-சூரியன் ஆகாயத்தினுச்சியினின்று கடந்து மேறகே செல்லுங்காலையில், நானகும ஆறும் வல்லவர் சூதன் ஓதி வகுத்த மூவாறு கேள்வி சொலல உள் மலர்நதும-நான்கு வேதங்களிலும ஆறங்கங்களிலும் வல்ல புலவர்கள சூதமுனிவர் கூறிப் பாகுபாடுசெய்த பதினெண்புராணங்களைச் சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்நதும, ஏனை மநு முதல் துறை மாண் கேள்வி நல்லன நயந்து கேட்டும் - அதுவொழிநத மநுநூல் முதலிய நீதியின மாண்பமைந்த நூல்களுள் (குடிகளுக்கு நன்மை பயக்கும்) நீதியின் பாகுபாடுகளை விரும்பிக்கேட்டும், நண்பகல் போது நீத்தும் - (இவ்வாறு) நடுப்பகறகாலததைக் கழித்தும்.

கேள்வி கேட்டற்குக்காரணமாகிய நூன்மேனிற்றலால் காரியவாகுபெயர்.

கலைக்குழைவிரிப்பாரென்னவறுமையிற்கலவிபோலப்
புலப்படாமருங்குனல்லாரெந்திரப்புலவன்பூட்டி
யலைத்திடுபாவைபோனின்றாடல்செய்யாடற்கண்ணு
நலத்தகுபாடற்கண்ணுநலலருணட்டனுசெய்தும்.

(இ-ள்.) வறுமையிற் கல்விபோல புலப்படா மருங்குல் நல்லார் - வறுமையிற்கற்ற கல்வி புலப்படாததுபோலப் (பிறர் கண்களுக்குப்) புலப்படாத இடையையுடைய ஆடன் மகளிர், எந்திரப் புலவன் பூட்டி அலைத்திடு பாவைபோல் நின்று - சூத்திரப்பாவையாட்டும் உணர்ச்சியில் வல்லவன் சூத்திரம் பூட்டியாட்டும் பதுமைபோல நின்று, கலைக்கு உரை விரிப்பார் என்ன ஆடல் செய் ஆடல் கண்ணும் - பரதநூற்பொருளை விரிப்பாரைப்போல ஆடும் ஆடலிடத்தும், நலத்தகு பாடல் கண்ணு

ம் - பண்சுவை மிக்க பாடலிட்டுத்தும், நல் அருள் நாட்டம் செய்தும் - நல்ல திரு பாநோக்கம் வைத்தருளியும்.

அபிநயத்தால் - பாடலின்பொருளைத் தெரிவித்தலால். கலைக்குறை விரிப்பா ரொன்ன ஆடல்செய் ஆடலென்றார். வறுமையிற்கற்ற கல்வி பயன்படாதென்பது. "ஏழைகளுப்பகரார்நூலே" என்பதனுலுணர்க. வறுமையிற் கல்விபோலப் புலப் படா மருங்குலெனவும், கலைக்குறை விரிப்பாரொன்ன ஆடல்செய் ஆடற்கண்ணும் எ னப் பொருள் கொள்ளப்படுதலால் எதிர்நிர னிறைப்பொருள்கோள். (ருஅ)

இன்னிலையொழுருந்தொல்லோரியற்றியதருமம்வேறு
மன்னிலைநிறுத்தும்வேள்வியறமபலவாக்கஞ்செய்ய
நன்னிதியளிதநும்வேள்விநடத்தியுஞ்செல்வங்கல்வி
தன்னிருகண்களாகநதழைந்திடவளர்க்குநாளும்.

(இ-ள்.) இல் நிலை ஒழுகும் தொல்லோர் இயற்றிய தருமமும்-இல்லற ஆச் சிரமததில் வழுவாதுநடக்கும முன்னோர்செயததருமங்களும், வேறும் - அதுவொ ழிந்த பிரமசரியமுதலிய மூவகை ஆச்சிரமங்களின் தருமங்களும், அந்நிலை நிறுத்து ம் வேள்வி பல அறம்-(ஆகிய) அவ்வவ்வாச்சிரமங்களுக்குரிய தருமங்களை நிலைநிறு த்தும் யாகமுதலிய பலதருமங்களை, ஆக்கம செயய நல் நிதி அளித்தும் - விருத்தி செய்யும்பொருட்டு மிக்கதிரவியஙகளைக்கொடுத்தும், வேள்வி நடத்தியும் - (தாமே) அசுவமேதமுதலிய யாகங்களைச்செய்தும், செலவம கல்வி தன இரு கண்கள் ஆக- செல்வமுங கல்வியுந் தமது இரண்டுகண்களாக, நாளும் தழைந்திட வளர்க்கும்- எந்நாளும உயாநதோங்கத தடாதகைப்பிராட்டியார் வளாத்தருளுவார்.

திடம்படு அறிஞர் என்னுஞ் செய்யண்முதல், இன்னிலையொழுகும் என்னு ஞ் செயயுளகாறும் ஒருதொடராதலால் குளகம். நண்ணி, சிறந்து, உணாந்து, ஒறு ததுததீாதது, மகிழ்ச்சிகூர்ந்து, உண்டு, அமுதுசெய்து எனனும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றனையொனறுகொணடு வளாக்கும் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்ட ன. ஏநத, வீச, ஏவல்செயய, உயய, காட்ட, சூழ என வேறுபல வடுக்கியவினையெ ச்சஙகள் தனித்தனி நெளிநதென்னும் வினையெச்சததின் முதனிலைகொண்டன. வி ருததிசெய்தற்குப் பொருளும் நடத்தற்குக்கல்வியறிவும் வேண்டுதலால் செல்வங் கல்வி தன்னிருகண்களாக என்றார்.

இல்வாழக்கை நிலையில்நிறபோர் இயற்றும்வேள்விகள் ஐவகைப்படும்.அவை பிரமயாகம், தேவயாகம, மானுடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமுமாம். அவறறுள்- பிரமயாகம் - வேதமோதல். தேவயாகம்-ஓமம்வளர்த்தல். மானுடயாகம் - விருந் தோமபல். பிதிர்யாகம-நீக்கடனுற்றல். பூதயாகம-பலியிடுதல். பிரமசரியநிலையினி ற்போாசெயயும் வேளவிகள பிரமயாகம், தேவயாகம், பிதுர்யாகங்களுமாம். வா னப்பிரத்த நிலையினிறபோாசெய்யும வேள்விகள் முன்னர்க்கூறிய ஐவகையுமாம். சந்நியாசநிலையி னிறபோர்செயயும் வேள்விகள ஐவகைப்படும். அவையாவன- கருமயாகம், தவயாகம், செபயாகம, தியானயாகம், ஞானயாகங்களுமாம். அவற் றுள் கருமயாகமாவது-சிவார்ச்சனை முதலியனசெய்தல். தவயாகமாவது - சரீரம் வாடச் சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களையநுட்டித்தல். செபயாகமாவது-திருமந் திரஞ்செபித்தல். தியானயாகமாவது மனம் வேறுவிடயங்களிற் பொருந்தாவண் ணம் தாரணையினிறுத்தி அஞ்ஞானவிகற்பமற்றுச் சதாசிவாதி விக்கிரகங்களில் ஒ ன்றை அன்பினுலேசிந்தித்தல். ஞானயாகம் ஐந்துவகைப்படும், அவையாவன-ஓத ல், ஓதுவித்தல், தெளிதல், தெளிவித்தல், சிந்தித்தல். (ருகூ)

ஒப்புருமுதலீறில்லாவொருத்திதன்சத்திபெற்ற
மூப்பெருந்தேவராலேமுத்தொழினடத்துமென்று
செப்பலும்புகழன்றென்னிற்றென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமநுவிற்காக்குமென்பதென்பேதைமைத்தே.

(இ-ள்.) ஒப்பு உரு முதல் ஈறு இல்லா ஒருத்தி - உவமையும் உருவமும் முதலும் ஈறுமில்லாத சிவசத்தி, தன் சத்திபெற்ற மூப்பெரும் தேவராலே முத்தொழில் நடத்தும் என்று செப்பலும் புகழ் அன்று என்னில் - தன்னுடைய சத்திகளிடத்திலுண்டான பெரியதிரிமூர்த்திகளாலே முத்தொழிலையும் நடத்தினளென்று சொல்லுதலும் (அவருக்குப்) புகழல்லவென்று (வேதமுதலியன) எடுத்துக்கூறில், தென்னவன் கன்னியாகி இப்புவி மநுவில் காக்கும் என்பது என் பேதைமைத்து - மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாராகி இந்நிலவுலகை மநுநூலின் வழி காக்கின்றாரென்று (எடுத்து) கூறுதல் என்னுடைய மடமையுளடங்கும்.

வேதமுதலியன அவ்வாறெடுத்துக்கூறுதலைத் தானுணர்ந்தும இந்நிலவுலகைக்காக்கின்றனரென்று தானெடுத்துககூறல் அறியாமை யாதலால் என்பேதைமைத்தென்றார். இது கவிகூற்றுததுறை. ஒப்புருமுதலீறில்லா வொருததி என்றது-சுவாதீதநிலையினின்ற ஒளியுருவாகிய அருட்சததி. தன்சத்தியென்றது அவ்வருட்சததியினின்றுந்தோன்றிய மகேசை முதலியோர. (சு0)

கலிநிலைத்துறை.

வரைசெய்பூண்முலைத்தடாதகைமடவரற்பிராட்டி
விரைசெய்தார்முடிவேய்ந்துதண்குடைமநுவேந்தன்
கரைசெய்நூல்வழிகோல்செலக்கன்னியாம்பருவத்
தரசுசெய்தலாற்கன்னிநாடாயதந்நாடு.

(இ-ள்.) வரை செய் பூண் முலை தடாதகை மடவரல் பிராட்டி - மலையையொத்த ஆபரணங்களையணிந்த தனங்களையுடைய தடாதகையென்னுந் திருப்பெயரையும் மடவரற்றன்மையையும் உடைய எமதுபிராட்டியார், விரைசெய் தார்முடி வேய்ந்து தண்குடை - வாசம்வீசும் மலர்மாலையையணிநத கிரீடந்தரித்துத் தணணியகுடைநிழலின் (கீழிருந்து,) மநு வேநதன் கரை செய் நூலவழி கோல் செல கன்னியாம் பருவத்து அரசு செய்தலால் - மநுவரசன் வரையறுத்தமைத்த நீதிநூலின்வழி செங்கோல்செல்லக் கன்னிப்பருவததில் அரசியல் நடத்தலால், அநநாடு கன்னி நாடு ஆயது - அப்பாண்டிநாடு கனனிநாடெனப் பெயர்பெற்றது.

கற்பின்பகுப்புகளாகிய நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு குணங்களுள் மடம்-என்பது ஓர்குணம் அக்குணத்தின் வருகையுடைமையால் மடவரலென்றது பெண்களுக்கோர் பரியாயநாமம். (சுக)

இன்னவாறுமையவதரித்திருந்தனளென்னுப்
பொன்னவாவினர்பெறவெறிபொருனைகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகங்களிதூங்கினர்தொழுது
மின்னுவார்சடைமுனிவரோர்வினவுரைசெய்வார்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு உமை அவதரித்திருந்தனள் என்று-இவ்வகை உமையவள் (மலயத்துவசபாண்டியனிடத்துத்) திருவவதாரஞ்செய்திருந்தாரென்று, பொன் அவாவினர் பெற எறி பொருனை கால் பொருப்பன் சொன்ன வாய்மை - பொன்

லை விரும்பினோர் பெறவீசும் அலைகளையுடைய தாமிரபருணிநதியைத்தந்த பொதியம லையில்வசிக்கும் அகத்தியமுனிவர் கூறியருளிய உண்மைச்சொல்லை, மின்னு வார்ச டைமுனிவர் கேட்டு தொழுது அகம் களி தூங்கினர்-மின்னலையொத்த நீண்டச டையினையுடைய முனிவர்கள்கேட்டு வணங்கி மனங்களிகூர்ந்து, ஓர் வினவுரை செய்வார் - ஒரு வினவுரை கூறுகின்றார்கள்.

பாண்டிநாட்டிலுள்ளோர், பலர்க்குங் கொடுக்குந்தொழில் பூண்டவர் என்ப தையுணர்த்த பொன்னவாவினர் பெறவெறி பொருனைகால் பொருப்பன் எனக் குறிஞ்சிக கருப்பொருள்மேலேறறிக் கூறியது இறைச்சிப்பொருள். தூங்கினர் வி னைமுற்று எச்சமாய்நின்றது. (சுஉ)

திருந்துநான்மறைச்சென்னியுந்தீண்டுதற்கரிதா
யிருந்தநாயகியாவையுமீன்றவெம்பிராட்டி
விரிந்தவன்புகூர்தக்கனும்வெறபனும்பன்னாள்
வருந்திநோற்றலாலவர்க்கொருமதலையாய்வந்தாள்.

(இ-ள்.) திருந்து நான் மறை சென்னியும் தீண்டுதற்கு அரிதாய் இருந்த நா யகி யாவையும் ஈன்ற எம்பிராட்டி-திருந்திய நான்குவேதங்களின் சிகைகளுந்தொ டுதற்கரிய இயல்பினையுடையவரா யிருந்தருளிய இறைவியாராகிய அகிலசராசர ங்களையும்பெறறருளிய எமதுபிராட்டியார், விரிந்த அனபு கூர் தக்கனும் வெற்பனும் பல் நாள் வருநதி நோற்றலால அவர்ககு ஒருமதலையாய் வந்தாள்-எல்லைகடந்த அ னபுமிக்க தக்கனும் மலையரையனும பலநாள்வருந்தித் தவஞ்செய்தலால் அவர்களுக் கு (முன்னாளில்) ஒருகுழந்தையாயவதரித்தார்.

அரிது குறிபபு வினைமுற்றாலனையும் பெயராதலால் வழாநிலையாக இயல் பெனப் பொருள்கொண்டாம. அரியவளெனப் பொருளகொள்ளில் வழுவாமென்க. தக்கனும வெற்பனும் தேவராயிருநதும் அவர்கள அம்மையாரைப் புதல்வியாராகப் பெறுதற்குச் செய்தற்கரிய தவஞ்செய்தனரென்பார், தககனும் வெற்பனும் பன்னா ள்வருந்திநோறறலால் என்றார். இவவேறுபாடுணர்தற்பொருட்டே பின்வருஞ்செ யயுளில் மனித்தனாகிய பூழியன் என்றார். (சுந)

மனித்தனாகியபூழியன்மகளெனவீங்குத்
தனித்தகாரணமயாதெனத்தமனியப்பொதுவிற்
குனித்தசேவடிக்கன்புடைக்குடமுனியருள்கூர்ந்
தினித்ததோர்கதைகேண்மினென்றெடுத்துரைசெய்வான்.

(இ-ள்.) மனித்தன் ஆகிய பூழியன் மகள் என ஈங்கு தனித்த காரணம் யா து என-மானிடனாகிய பாணடியன் புதல்வியாராக இந்நிலவுலகில் சிவபிரானினின் றுந் தனித்து வந்த காரணம் யாதென்று வினவ, தமனியம் பொது வில் குனித்த சேவடிக்கு அன்பு உடை குட முனி அருள் கூர்ந்து-பொற்சபையில் நடனஞ்செய்த ருளிய செவந்த திருவடிக்கீழ் அன்பினையுடைய அகத்தியமுனிவர் கருணைகூர்ந்து, இனித்தது ஓர் கதை கேண்மின் என்று எடுதது உரை செய்வார்-இன்பஞ்செய்யும் ஒருகதையுளது (அதனைக்) கேளுங்களென்று எடுத்துச் சொல்லுகின்றார்.

கு-உருபுமயக்கம். மனிதன்-மனித்தன் விரித்தல் விகாரம். "மனித்தப்பிறவி யும் வேண்டுவதே" எனப் பெரியோர் கூறிய திருவாக்கானுணர்க. ஈங்கு படர்க்கை க்கண் வந்தமையால் இடவழுவமைதி. குனித்தசேவடி என்றது சிவபிரான்மேல் நின்றது. "தில்லைமூதூராடியதிருவடி" என்றருளிய திருவண்டப்பகுதியிற்காண்க.

விச்சுவாவசுவெனுமொருவிச்சையன்பயந்த
நச்சுவாள்விழிமடந்தைவிச்சாவதிநாம
மச்சுவாகதமொழியினளம்பிகைக்கன்பு
வைச்சுவாழ்வுறுமனத்தினடாதையைவணங்கா.

(இ-ள்.) விச்சுவாவசு என்னும் ஓர் விச்சையன் பயந்த - விச்சுவாவசு என்னும் ஒரு கந்தருவன் பெற்ற, நச்சுவாள் விழி மடந்தை விச்சாவதி நாமம் அச்சுவாகத மொழியினள் - நஞ்சு பூசிய வாளையொத்த கணகளையுடைய மகளாகிய விச்சாவதி என்னும் பெயரையுடைய அநதககிளிபோலும் மொழியை யுடையவள், அம்பிகைக்கு அன்பு வைச்சு வாழ்வுறு மனத்தினள் தாதையை வணங்கா - உமையவளிடத்து அன்புவைத்து வாழும் மனத்தினையுடையவளாய்த் தனது பிதாவை வணங்கி.

கந்தருவனென்றது. "[illegible]" எனவரும் ஆலாஸ்யமகத்துவததாலுணர்க. விச்சையன் இசைநூலில் வல்லவன். நஞ்சு நச்சு-வலித்தல் விகாரம். அகரச்சுட்டு வுயர்வின்மேனின்றது. கு - உருபுமயக்கம். வைச்சு - மரூஉ. (௬௫)

ஐயவம்பிகைதன்னையானன்பினல்வழிபட்
டுய்யவேண்டுமென்றாளவனுலகெலாம்பயந்த
தையன்மந்திரந்தனைமகடனக்குபதேசஞ்
செய்யவங்கெறியொழுகுவாள்செப்புவாள்பின்னும்.

(இ-ள்.) ஐய அமபிகை தன்னை யான் அன்பினால் வழிபட்டு உய்ய வேண்டும் என்றாள்-என் தந்தையே உமையவளை நான் அன்பினால் வழிபட்டொழுகிக் கடைத்தேற வேண்டுமென்று கூறினாள், அவன்-அவவிச்சுவாவசு, உலகு எல்லாம் பயந்த தையல் மந்திரம் தன்னை மகள தனக்கு உபதேசஞ் செய்ய-எல்லா வுலகங்களையும் பெற்றருளிய உமையவள் திருமந்திரததைத் தன் புத்திரிக்கு உபதேசஞ்செயய, அங்நெறி ஒழுகுவாள் பின்னும செப்புவாள்-அத்திருமநதிரததின் வழிப்பட்டொழுகும் விச்சாவதி பின்னும் தன் தந்தையை நோக்கிக கூறுகின்றாள். (௬௬)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கிம்பரிற்சிறந்த
குறைவினன்னகர்யாதெனக்கூறுவான்கேள்வித்
துறைவிளங்கினோர்பயில்வதுதுவாதசமுடிவென்
றறைவளம்பதியவனிமேற்சிவபுரமாமால்.

(இ-ள்.) இறைவி தன்னை ஆதரிப்பதற்கு இம்பரில் சிறந்த குறைவில் நல் நகர் யாது என-உமையவளை விரும்பி வழிபட்டொழுகுவதற்கு இவ்வுலகில் மேம்பட்ட குறைவில்லாத நல்ல நகரமானது யாதென்று வினவ, கூறுவான் - சொல்லுகின்ற விச்சுவாவசு, துவாதசம் முடிவு என்று அறை வளம் பதி - துவாதசாந்தமென்று கூறப்படும் வளப்பத்தையுடைய க்ஷேத்திரம் (ஒன்று உளது,) கேள்வித்துறை விளங்கினோர் பயில்வது - (அது) தேர்ச்சியையுடையோர் வாசஞ்செய்யு மிடமாய், அவனி மேல் சிவபுரம் ஆம் - பூவுலகிற் சிவலோகமாம்.

பயில்வதென்னும் இடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர்-இடத்தின்மேனின்றது. வளம்பதி உரிச்சொல்லாதலால் நிலைமொழி யீறியல்பாய் நின்றது. (௬௭)

சேடுதாங்குமூவுலகினுட்சிறந்தனசத்தி
பீடமூவிருபத்துநான்கவற்றின்முற்பீட
மாடமோங்கியமதுரையாமற்றதுபோகம்
வீடும்வேண்டியசித்தியும்விளைப்பதென்றெண்ணு.

(இ-ள்.) சேடு தாங்கு மூ உலகினுள் சிறந்தன சத்தி பீடம் மூ இரு பத்து நான்கு - பெருமைமிக்க மூன்றுலகங்களிலும் மேம்பட்டனவாகிய சத்திபீடங்கள் அறுபத்துநான்காம், அவற்றில் முன் பீடம் - அவைகளுள் முதற்பீடமானது, மாடம் ஓங்கிய மதுரை ஆம் - மாடங்கள் உயாநது நெருங்கிய மதுரையென்னும் க்ஷேத்திரமாம், அது - அந்த க்ஷேத்திரமானது, போகமும் வீடும் வேண்டிய சித்தியும் விளைப்பது என்று எண்ணு - போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அவரவர்கள் வேண்டிய சித்தியையுந் தருவது என்று தன்மனத்தில் கருதி.

சிறநதன என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரெச்சப் பொருளில் வந்தது. போகம் என்பதன் இறுதியில் எண்ணும்மை தொகுத்தல்.

சத்திபீடம அறுபத்து நான்காவன - கோலாபுரத்தில் உள்ள இலக்ஷுமிபீடமும், மாதுபுரததிலுள்ள ரேணுகாபீடமும், துளஜாபுரபீடமும், சப்த சிருங்கபீடமும,இங்குலேயிலுள்ள ஜுவாலாமுகிபீடமும,சாகம்பரியிலுளள பிராமரிபீடமும்,ஸ்ரீரக்ததந்திகையிலுள்ள துாக்கைபீடமும, விநதியாசலபீடமும, ஸ்ரீகாஞ்சியிலுள்ள அன்னபூரணிபீடமும, விமலேயிலுளள பீமாதேவிபீடமும, ஸ்ரீசநதிரலேயிலுளள கௌசிகிபீடமும,நீலபருவதத்திலுளள நீலாமபரிபீடமும், ஸ்ரீநகரத்திலுள்ள சாம்புநதேஸ்வரிபீடமும், நேபாளத்திலுள்ள இரகசியகாளிபீடமும, மதுரையிலுள்ள மீனாக்ஷிபீடமும, வேதாரணியத்திலுள்ள சுந்தரிபீடமும், ஏகாம்பரபீடமும, மஹாலசததிலுள்ள யோகேஸ்வரிபீடமும், சீனவிலுள்ள நீலசரஸ்வதிபீடமும், வைததியநாதத்திலுள்ள வகலேபீடமும், மணிதவீபத்திலுள்ள புவனேஸ்வரிபீடமும், காமயோனிமணடலமென்கின்ற திரிபுர பைரவிபீடமும, புஷ்கரத்திலுள்ள காயத்திரிபீடமும், அமரேசததிலுள்ள சணடிகைபீடமும், பிரபாசத்திலுள்ள புஷ்கரேக்ஷணிபீடமும், நைமிசத்திலுள்ள தேவிபீடமும், புஷ்கராக்ஷத்திலுள்ள புருகூதபீடமும், ஆஷாடத்திலுளள இரதிபீடமும், சண்டமுண்டியிலுள்ள தண்டினிபீடமும, பாரபூதியிலுள்ள பூதிபீடமும், நாகுலத்திலுளள நகுலேஸ்வரிபீடமும், அரிச்சந்திரத்திலுள்ள சந்திரிகைபீடமும், ஸ்ரீகிரியிலுள்ள சாரதாபீடமும், பஞ்சநதத்திலுள்ள திரிசூலபீடமும், ஆம்பிராதகேஸ்வரததிலுள்ள சூக்ஷமபீடமும, மகாகாளததிலுள்ள சாங்கரிபீடமும், மத்தியமாபிததிலுளள சர்வாணிபீடமும், கேதாரத்திலுள்ள மார்க்கதாயினிபீடமும், பைரவததிலுள்ள பைரவிபீடமும், கயையிலுளள மங்களபீடமும், குருக்ஷேததிரத்திலுள்ள ஸ்தாணுபபிரியைபீடமும், வியபிராகுலத்திலுள்ள ஸ்வாயம்புபீடமும், கனகலத்திலுள்ள உக்கிரபீடமும், விமலேஸ்வரத்திலுள்ள விஸ்வேசைபீடமும்,அட்டகாசததிலுள்ள மஹானந்தபீடமும், மகேந்திரத்திலுள்ள மகாந்தகைபீடமும், பீமத்திலுள்ள பீமபீடமும், வஸ்திராபதத்திலுள்ள பவாணிபீடமும், அர்த்தகோடிகையிலுள்ள உருத்திராணிபீடமும், அவிமுத்தத்திலுள்ள விசாலாக்ஷிபீடமும்,மகாலயத்திலுள்ள மகாபாகைபீடமும்,கோகர்னத்திலுள்ள பத்திரகாளிபீடமும், பத்திரகர்ணிகத்திலுள்ள பத்திரைபீடமும், சுவர்ணக்ஷத்திலுள்ள உற்பலாக்ஷிபீடமும், ஸ்தாணுவிலுள்ள ஸ்தாண்வீசைபீடமும், கமலாலயத்திலுள்ள கமலேபீடமும், சகலண்டத்திலுள்ள பிரசண்டைபீடமும், குரண்டலத்திலுள்ள திரிசந்திரிகைபீடமும், மாகோடத்திலுள்ள மகுடேஸ்வரிபீடமும், மண்டலேசத்திலுள்ள சாண்டகை

பீடமும், காலஞ்சரத்திலுள்ள காளிபீடமும், சங்குகர்ணத்திலுள்ள தொனிபீடமும், தூலகேஸ்வரத்திலுள்ள தூலபீடமும், ஞானிகளிதயகமலத்திலுள்ள பரமேஸ்வரி பீடமுமாம். இவற்றை வடமொழியிலுள்ள தேவிபாகவதத்திற்காண்க. (சுஅ)

அல்லுமெல்லும்வானகர்க்கதவடைப்பின்றிச்சுவர்க்கச்
செல்வரங்கடைந்துமையருள்சித்தியால்வினையை
வெல்லுவாரதான்றெந்தையோடைவர்கள்வேண்டி
நல்வரம்பலவடைந்தனர்நமர்களந்நகரில்.

(இ-ள்.) சுவர்க்கச் செல்வர்-சுவர்க்கவாழ்க்கையராகிய தேவர்கள், அல்லும் எல்லும் வான் நகர் கதவு அடைப்பு இன்றி அங்கு அடைந்து உமை அருள் சித்தியால் வினையை வெல்லுவார் - இரவிலும் பகலிலும் சுவர்க்கலோகத்தின் கதவை மூடுதலில்லாமல் அத்தலத்தை யடைந்து மீனாக்ஷியம்மை யருளிய சித்தியால் (தமது) வினையை வெல்லுவார்கள், அதான்று - அதுவுமன்றி, எந்தையோடு நமர்கள் ஐவர்கள் - என் தந்தையோடு நம்முடையவர்களில் ஐந்துபேர்கள், அந்நகரில் வேண்டி-அந்நகரத்திற் (சென்று அவ்வுமையை) வணங்கி, பல நல்வரம் அடைந்தனர்- பல நல்ல வரங்களைப் பெற்றார்கள். (சுகூ)

எம்மையாரையும்யாவையுமீன்றவங்கயற்க
ணம்மையாவரோயாயினுமன்பினாதரிப்போ
ரிம்மையாகியபோகமவீடெண்ணியாங்கெய்தச்
செம்மையாகியவின்னருள்செய்துவீற்றிருக்கும்.

(இ-ள்.) எம்மையும் யாரையும் யாவையும் ஈன்ற அங்கயற்கணம்மை - நம்மையும் (மற்ற) எல்லாரையும் எல்லாவற்றையும் பெற்றருளிய மீனாக்ஷியம்மையானவள், அன்பின் ஆதரிப்போர் யாவரோ ஆயினும்-(தன்னை) அன்பாற் பூசிப்பவர்கள் எவராயினும் (அவர்கள்,) இம்மையாகிய போகம் வீடு எண்ணிய ஆங்கு எய்த செம்மையாகிய இன் அருள் செய்து வீற்றிருக்கும் - இம்மைப்பயனாகிய போகத்தையும் மறுமைப்பயனாகிய மோக்ஷத்தையும் எண்ணியபடி அடையக் கோடுதலில்லாத இனிய கருணைசெய்து வீற்றிருக்கின்றாள்.

யாரையும் யாவையும் என்றது சராசரங்களை. யாவரோயாயினுமென்றது-தேவரேயன்றி மனிதர்முதலோரையும். கோடுதலின்றியென்பது-யாவரிடத்தும் ஒரு தன்மையாய் நிற்றல். இம்மை பயன்மேனிற்றலால் கருவியாகுபெயர். (எ0)

என்றதாதையையிறைஞ்சினளநுஞைகொண்டெழுந்தாண்
மன்றன்மாமலர்வல்லிபோல்வழிக்கொடுகானங்
குன்றமாறுபின்கிடப்பமுன்குறுகினளன்பி
னின்றவாதியெம்பனாயருணிறைந்தவந்நகரில்.

(இ-ள்.) என்ற தாதையை இறைஞ்சினள் அநுஞை கொண்டு எழுந்தாள் மா மன்றல் மலர் வல்லிபோல் வழிக்கொடு - என்றுகூறிய தனது பிதாவை வணங்கி விடைபெற்று (அங்குநின்றும்) எழுந்த வண்டுகள்சூழ்ந்த வாசமிக்க பூங்கொடி நடத்தல்போல நடந்து, அன்பில் நின்ற ஆதி எம் பனா அருள் நிறைந்த அந்நகரில் - அடியாரன்பில் குடிகொண்ட (திருமகள்முதலியதெய்வப்பெண்களுக்கு)

முதலாயுள்ள எமது உமையவள் திருவருள்நிறைந்த அம்மதுரைநகரில், கானம் குன்றம் ஆறு பின் இடப்ப முன் குறுகினாள் - காடும் மலையும் ஆறும் (தனக்குப்) பின் கழிய முன்சென்றாள்.

இறைஞ்சினாள், எழுந்தாள் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய்நின்றன. மா என்னும் பலபொருள் ஒருசொல் சார்புபற்றி வண்டின்மேனின்றது. (எக)

அடைந்திளம்பிடியாடல்போலாடககமலங்
குடைந்துநான்மறைக்கொழுந்திடங்கொண்டுறைகுறிப்பாற்
படர்ந்தபொன்மலைவல்லியைப்பணிந்துவெங்கதிரோன்
றொடர்ந்தவான்சுறாமதியமேயாதியாத்தொடங்கா.

(இ-ள்.) அடைந்து இளம்பிடி ஆடல் போல் ஆடகம் கமலம் குடைந்து-(அத்திருநகரை) அடைந்து இளமையாகிய பெண்யானை நீராடுதல்போலப் பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தில் நீராடி, நால் மறை கொழுந்து இடம் கொண்டு உறை குறிப்பால் படர்ந்த பொன்மலை வல்லியை பணிந்து - நான்குவேதங்களின் கொழுந்தாகிய (பரசிவத்தின்) இடப்பாகத்தைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு வசிக்குங்குறிப்போடு (ஒருபாற்படர்ந்த) இமயவல்லியாகிய மீனாக்ஷியம்மையைவணங்கி, வெங்கதிரோன் வான்சுறாத் தொடர்ந்த மதியம்ஏ ஆதியாத் தொடங்கா-சூரியன்பெரியமகரராசியிற்சேர்ந்த தை மாதமேமுதலாகத்தொடங்கி.

கொழுந்து-கொடிக்குடைமையால் கொழுந்திடங்கொண்டுறை குறிப்பால் படர்ந்த பொன்மலைவல்லி என்றார். ஏ-பிரிநிலை. (எஉ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெரும்பகனல்லூண்கங்குலூணுதவப்பெறறவூணிலைமுதல்பல்லூ
ணரும்பொடியெள்ளூண்சாந்திராயணமானைந்துபானறியநீர்தருப்பை
யிரும்புதனுனிநீர்காலிவைநுகர்ந்துமியற்றரும்பட்டினியுற்றும்
வரம்புறவிராறுதிங்களுநோற்றுவாடிமேல்வருஞ்சுறாமதியில்.

(இ-ள்.) பெரும் பகல் நல் ஊண் நுகர்ந்தும் - (தொடங்கியமகரரவியில்) பகற்போதில் நல்லவுணவுண்டும், கங்குல் ஊண் நுகர்ந்தும் - (கும்பரவியில்) இரவில் உண்டும், உதவ பெறற ஊண் நுகாநதும் (மீனரவியில்) அந்நியதியில்லாமல் கிடைத்தபோதுண்டும், இலை முதல் பல் ஊண் நுகர்ந்தும் (மேடரவியில்) இலைமுதலிய காய்கனிகளை உண்டும், எள் அரும் பொடி ஊண் நுகர்ந்தும் (இடபரவியில்) நுண்ணிய எள்ளுப்பொடியை உண்டும், சாந்திராயணம் நுகர்ந்தும் - (மிதுனரவியில்) சாந்திராயணநோன்புநோற்றும், ஆனைந்தும் நுகர்ந்தும் - (கடகரவியில்) பஞ்சகவ்வியம் உண்டும், பால் நுகர்ந்தும் - (சிங்கரவியில்) பாலுண்டும், நறியநீர் நுகர்ந்தும் - (கன்னிரவியில்) நல்லநீரை உண்டும், தருப்பை இரும் புதல் நுனி நீர் நுகர்ந்தும் - (துலாரவியில்) தருப்பையாகிய பெரியபுல்லினுனியிலுள்ள நீரைஉண்டும், கால் நுகர்ந்தும் - (விருச்சிகரவியில்) வாயுவையுண்டும், இயற்றரும்பட்டினி உற்றும் - (தனுரவியில்) செய்தற்கரிய பட்டினியாயிருந்தும், இவை வரம்பு உற-இந்நுகர்ச்சிகள் (அம்மாதங்கள்தோறும்) வரம்புபட, ஈராறு திங்களும் நோற்று வாடி - (இவ்வாறு) பன்னிரண்டுமாதமுந் தவஞ்செய்து (உடல்) மெலிந்து, மேல் வரும் சுறாமதியில் - அவற்றின்மேல்வரும் மகரரவியில்.

நுகர்ந்தென்பதைக் கடைநிலைத்தீவகவணியாகக்கொண்டு எல்லாவற்றோடு மொட்டுக. சாந்திராயண நுகாதலாவது-சந்திரகலை ஒவ்வொன்றுயருந்தோறும் ஒவ்வொருகவளமுயர்ந்தும், அக்கலைகுறையுந்தோறும் ஒவ்வொருகவளங்குறைந்தும் nோற்பதாதலின் சாந்திராயணநுகர்ந்தும் என்றார். (எங)

சந்நிதியடைந்துதாழ்ந்துநின்றிளமாந்தளிரடிக்காஞ்சிசூழ்கிடந்த
மின்னிகர்மருங்குலிழையிடைநுழையாவெம்முலைசெம்மலர்க்காந்தட்
பொன்னிரைவளைக்கைமங்கலக்கழுத்திற்பூரணமதிக்கலைமுகத்தி
னின்னிசையளிசூழிருட்குழற்கறையிறைவியையிம்முறைநினையா.

(இ-ள்.) சந்நிதி அடைந்து தாழ்ந்து நின்று - சந்நிதியையடைந்துவணங்கி நின்று, மா இளம் தளிர் அடி-மாவினது இளந்தளிரின் மென்மைபோன்ற மெல்லிய திருவடியினையும், காஞ்சி சூழ் கிடந்த மின் நிகர் மருங்குல்-காஞ்சியென்னும் ஆபரணம் புறத்திற்சூழ்ந்த மின்னலையொத்த இடையையும், இழை இடை நுழையா வெம்முலை - நூலிழை யிடைபுகாமல் நெருங்கிய விருப்பந்தருந் தனத்தையும், செம்பொன் வளை நிரை காந்தள் மலர் கை - செவந்த பொன்னாலாகிய வளையலின் வரிசைகளையுடைய காந்தள்மலரையொத்ததிருக்கைகளையும், மங்கலம் கழுத்து-மங்கலம்பொருந்திய திருக்கழுத்தினையும், பூரணம் கலைமதி முகத்தின் - நிறைந்தகலைகளையுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தினையும், இன இசை அளிசூழ் இருள் கறை குழல் இறைவியை - இனிய இசையையுடைய வண்டுகள்சூழ்ந்த அந்தகாரத்தை யொத்த நெருங்கிய அளகத்தையுமுடைய இறைவியாகிய மீனாக்ஷியம்மையை, இம்முறை நினையா - இப்பாதாதிகேசங்காறும் மனத்தில் தியானித்து.

காஞ்சி-இருகோவையணி. (எசு)

கோலயாழ்த்தெய்வமபராய்க்கரங்குவித்துக்கொழுஞ்சுடர்ப்பசுங்கதிர் விளககம், போலநூற்பொல்லம்பொத்துபொன்னிறத்தபோர்வைநீத்தவி ழ்கடிமுல்லை, மாலைமேல்விக்கிப்பத்தர்பின்கிடப்பமலாகுழறோய்சுவற்கி டத்திச், சேலைநேர்விழியாண்மாடகந்திரித்துதெறித்தனள்பண்ணறிந்தி சைப்பாள்.

(இ-ள்.) சேலை நேர் விழியாள் - சேலையொத்த கண்களையுடைய விச்சாவதி, கோலம் யாழ் தெய்வம் பராய் கரம் குவித்து - அழகிய வீணைக்குரிய அதிதேவதையை வணங்கிக் கைகூப்பி (வீணையை எடுத்து) கொழும் சுடர் பசும் கதிர் விளக்கம்போல - கொழுவியகிரணததையுடைய இளஞ்சூரியனது ஒளிபோல விளங்கும், நூல்பொல்லம் பொத்து பொன்னிறத்த போர்வை நீத்து-நூற்சரட்டாற் பொத்திய பொன்னிறத்தையுடைய உறையைநீக்கி, அவிழ்கடி முல்லை மாலை மேல் வீக்கி-இதழவிழ்நத வாசமிக்க முல்லைமாலையை (அதன்)மேறசூட்டி, பத்தர்பின் கிடப்ப மலர் குழல் தோய் சுவல் கிடத்தி-பத்தர் பினபுறத்திலிருக்க மலரணிந்த கூந்தல் தோய்ந்த பிடரியிற் சார்த்தி, மாடகம திரித்து தெறித்தனள் பண் அறிந்து இசைப்பாள் - முறுக்காணியை முறுக்கி நரம்பைத் தெரித்துப் பண்வகைதெரிந்து பாடுகின்றாள்.

பண்-பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி என நான்குவகைப்படும். வகை-அவற்றின்திறங்கள். அறிந்து என்றது-பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னும் எட்டுவகைக் கலைத்தொழில்களாலிசைகளையெழுப்பி வார்தல், வடித்தல், உறழ்தல், உந்தல், உருட்டல், தெருட்டல்,

எள்ளல், பட்டடை என்னும் பண்ணின்கிரியைகளை யுணர்தல். இசைப்பாள் என்றது-இசையும்பண்ணும் வேறன்மையால். "பாவோடணைதலிசையென்றார் பண்ணென்றார்" என்பதனானுணர்க. இவற்றைச் சிலப்பதிகாரம் கானல்வரியில், "சித்திரப்படத்துட்புக்கு" என்னுங் கட்டுரையிற்காண்க. (௭௫)

இடைமடக்காய்வந்த அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒளியாலுலகீன்றுயிரனைத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்குமங்கயற்கணன்னேகன்னியன்னமே
யளியாலிமவான்றிருமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவளர்த்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே.

(இ-ள்.) ஒளியால் உலகு ஈன்று உயிர் அனைத்தும் மீன்போல் செவ்வி உற நோக்கி அளியால் வளர்க்கும் அம் கயல் கண அன்னே கன்னி அன்னமே-(தனது) ஒளியால் எல்லா வுயிர்களையும் பெற்றருளி அவ்வுயிர்கள் யாவையும் மீனைப்போலப் பக்குவமுறப் பார்த்தருளிக் கிருபையோடு பாதுகாக்கும் அங்கயற்கண்ணியாகிய தாயே கன்னித்தன்மையையுடைய பெணணன்னமே, அளியால் இமவான் திருமகளாய்-கிருபையால் இமய மலையரசன் திருமகளாய (அவதரித்து) ஆவி அன்ன மயில் பூவை தெளியா மழலை கிளி வளர்த்து விளையாட்டு அயரும் செயல் என்னே-உயிர்போன்ற மயிலையும் நாகணவாய்ப்புள்ளையும் பொருள் நிரம்பாத மழலைச்சொல்லையுடைய கிள்ளையையும் வளாதது விளையாடுஞ் செய்கை யாதுகாரணங்குறித்து.

ஆவி அன்னம் எனச்சொல்வகைசெய்து உயிரையொத்த அன்னத்தையும் எனப் பொருளகொள்ளுதலும் ஒன்று.

மீன்கள முட்டையிட்டுச்சென்று திரும்பிப்பார்க்குங்கால் அம்முட்டை முற்றுங் குஞ்சாதல்போலத தான் சிருட்டிததருளிய ஆனமகோடிகளை உமையவள் திருக்கடைககண்செய்து பக்குவமுறப பார்ததருளுங் காரணம்பறறி அங்கயற்கண்ணி எனத் திருநாமம் வந்ததென்பாள். உயிரனைததும் மீன்போற் செவ்வியுற நோக்கி அளியால் வளர்க்கும் அங்கயற்கணணன்னே எனவும், காரணத்தின்றன்மை காரியததிலுளளதுபோலத் தனதியறகையை அவதரிததருளிய மாணிடத் திருவுருவத்தினும காட்டியருளினுய என்பாள், பாதுகாததலை வளர்த்து விளையாட்டயருஞ் செயலென்னே எனவுங்கூறினள. இங்குககூறிய காரணத்தின்றன்மை காரியத்திலுள்ளதென்பது அடியில்வரும இரணடு செயயுளுக்குங் கொள்க. (௭௬)

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோறாக்கித்தனியேவிளையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குடுமியிமயவரையருவிகொழிக்குங்குளிர்முத்தால்
வண்டற்குதலைமகளிரொடுமவிளையாட்டயரும்வனப்பென்னே.

(இ-ள்.) அண்டகுவை வெள் மணல் சிறு சோறு ஆக்கி தனியே விளை ஆடும் கொண்டல் கோதாய்-பல்லாயிர அண்டகோடியின் கூட்டங்கள்யாவையும் வெளளிய மணற் சிறுசோறுபோலச் சிருட்டிசெய்து தனக்கோர் துணைவேண்டாது விளையாடியருளும் மேகம்போலுங் கூந்தலையுடைய அன்னையே, படி எழுதலாகா உருவம் கோகிலமே - ஒப்பெழுதக்கூடாத திருவுருவத்தையுடைய குயிலே, கொண்டல் குடுமி இமய வரை அருவி கொழிக்கும் குளிர் முத்தால் வண்டல் குதலை மகளிரொடும் விளையாட்டு அயரும் வனப்பு என்னே - மேகந்தவழும் சிகரத்தையுடைய இம

யமலையிலுள்ள அருவி கொழிக்கும் குளிர்ந்த முத்தினால் விளையாட்டையுங் குதலைச் சொல்லையுமுடைய சிறுமியரோடு சிற்றில் (கோலி)விளையாடும் அழகுயாதுகுறித்து.

படி எழுதலாகாத என்பதற்கு உலகினரெழுதவொண்ணாத எனப்பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று.

ஈங்குச் சிருட்டி கூறுவாள் - முத்தால் விளையாட்டயருஞ் செயலென்னே எனவும், சிவபெருமான் தன்னைத் துணையாகக்கொள்ளின் யாதும் அவனுக்கு முட்டின்றிமுடிதல்போலத் தான் முட்டின்றிமுடித்தற்குத்தனக்கோர் துணைவேண்டாய் என்பாள். தனியே விளையாடும் எனவுங் கூறினள். "சிவமெனும்பொருளுமாதி சத்தியொடுசேரி னெத்தொழிலும்வல்லதாம், இவள்பிரிந்திடினியங்குதற்கு மரிதரிதெனுமறையினாக்குமால்" எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. (எஎ)

> வேதமுடிமேலானந்தவுருவாய்நிறைந்துவிளையாடும்
> மாதரரசேமுத்தநகைமானேயிமயமடமயிலே
> மாதரிமவான்றேவிமணிவடந்தோய்மார்புந்தடந்தோளும்
> பாதமலர்சேப்புறமிதித்துவிளையாட்டயருமபரிசென்னே.

(இ-ள்.) வேதம் முடி மேல் ஆனந்தம் உருவாய் நிறைந்து விளையாடும் மாதர் அரசே - வேதத்தினுச்சியில் ஆனந்தத்தையே ஓர் திருமேனியாகக்கொண்டு சிறிதும் நீக்கமின்றி விளையாடும் பெண்ணரசியே, முத்தம் நகை மானே-முத்தம்போலுந் தந்தவரிசைகளையுடைய மான்போல்பவளே, இமய மட மயிலே-இமயமலையிற்றோன்றிய இளமையாகிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளே, மாதர் இமவான் தேவிமணி வடம் தோய் மார்பும் தடம் தோளும்-அழகிய இமய பாவத அரசன் தேவியாராகிய மேனையாருடைய முத்துவடந்தாங்கியமார்பிலும் (மூங்கில்போலப்) பணைத்ததோள்களிலும், பாதம் மலர் சேப்பு உற மிதித்து விளையாட்டு அயரும பரிசு என்னே-(தனது) திருவடித்தாமரை செவப்புறககுதிதது விளையாடுந்தன்மை யாதுகுறித்து.

முன்னுள்ள திருவிளையாடல் இங்கும் நிகழ்ந்த தென்பாள்-மார்புந்தடந்தோளும் பாதமலர் சேப்புறமிதிதது விளையாட்டயரும் பரிசென்னே எனவுங்கூறினாள்.

> யாழியன்மொழியாலிவ்வழிபாடியேத்தினளாகமெய்யுள்ளத்
> தாழியவன்பின்வலைப்படுகருணையங்கயற்கண்மடமானோர்
> சூழியநுழைமெல்லிளங்குழறகுதலைத்தொண்டைவாயகவைமூன்றெய்தி
> வாழிளங்குழவியாகியாலயத்துவந்துநின்றுள்வரங்கொடுப்பாள்.

(இ-ள்.) யாழ் இயல் மொழியால் இவ்வழி பாடி ஏத்தினள் ஆக - வீணையினரம்பிலெழுந்த இசைவாக்கியங்களால் இவவாறுகப பாடித்துதிக்க, மெய் உள்ளத்து ஆழிய அன்பின் வலைப்படு கருணை அங்கயற்கண் மடமான் - பொய்மை யொழிந்த அடியாருள்ளத்தில் அளவின்றி நிறைந்த அன்பாகிய வலையிலகப்படும் கிருபை மிக்க அங்கயற்கண்ணியாகிய மீனாக்ஷியம்மை, ஓர் சூழியும் நுழை மெல் இளம் குழல் குதலை தொண்டை வாய் அகவை மூன்று எய்தி - ஒப்பில்லாத சூட்டணியணிந்த மெத்தென்னுஞ் சிறிய கூந்தலையும் குதலைச்சொல்லையும் கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையும் மூன்று வயதையும் பொருந்தி, வாழ் இளம் குழவி ஆகி-விளங்குஞ் சிறிய பெண்மகவின் திருவுருவங்கொண்டு, வரம் கொடுப்பாள் ஆலயத்து வந்து நின்றுள் - (அவ்விச்சாவதி கருதிய) வரங்கொடுத்தற்பொருட்டுத் திருக்கோயிலின்கண் வந்து நின்றருளினள்.

ஏத்தினுள் ஆக - ஆகவென்னும் இடைச்சொல் ஏத்தினுள் என்னும் வினைமுற்றோடு புணர்ந்து வினையெச்சப்பொருளைத் தந்தது, ககரத்திற்கு மெத்தென்றிருத்தல் இலக்கணமாதலின் மெல்லிளங்குழல் என்றார். (எகூ)

இறைஞ்சியஞ்சலித்தாடன்னையெம்மன்னையாதுவேண்டினையெனவென்று
நிறைந்தபேரன்புநின்னடிப்போதினீங்கலாநிலைமைதந்தருளென்
றறைந்தனளின்னும்வேண்டுவதேதென்றருளவிம்மகவுருவாகிச்
சிறந்துவந்தென்பாலருள்சுரந்திருக்கத்திருவுளஞ்செய்யெனப்பணிந்தாள்.

(இ-ள்.) இறைஞ்சி அஞ்சலித்தாள் தன்னை எம் அன்னை யாது வேண்டினை என-வணங்கிக்கைகூப்பித் (துதித்த) அவவிச்சாவதியை (நோக்கி) எமது தாயாகிய மீனாக்ஷியம்மை நீ எதனை விரும்பி நோற்றாயென்று வினவியருள, நின் அடிப் போதில் என்றும் நிறைந்தபேரன்பு நீங்கலா நிலைமை தந்தருள் என்று அறைந்தனள்- உனது திருவடித்தாமரையில் எந்நாளும் குறைவின்றி நிறைந்த பேரன்பு நீங்காத நிலைமை தநதருளாயென்று விண்ணபபஞ் செய்தனள், இன்னும் வேண்டுவது ஏது என்று அருள - (பின்னுங் கருணைகூர்ந்து) இன்னமும் நீ விரும்பியது யாதென்று வினவியருள, இ மகஉருவாகி என்பால் சிறந்து வந்து அருள் சுரந்து இருக்க திருவுளஞ் செய் என பணிந்தாள் - (இங்குக்காக்ஷிதந்தருளிய) இப்பிள்ளைமைத்திருவுருவங்கொண்டு என்னிடத்துச் சிறக்க வந்து கருணைசெய்திருக்கத் திருவுளஞ் செய்யாயென்று (மீட்டும்) வணங்கினாள்.

சிறந்து - செயவெனெச்சத்திரிபு. (அ0)

சிவபரம்பரையுமதற்குநேர்ந்தருள்வாடென்னவர்மன்னனாய்மலயத்
துவசனென்றொருவன்வருமவன்கற்பின்றுணைவியாய்வருதியப்போதுன்
றவமகவாகவருவலென்றன்புதந்தனள்வந்தவாறிதுவென்
றுவமையில்பொதியத்தமிழ்முனிமுனிவர்க்கோதினானுள்ளவாறுணர்ந்தார்.

(இ-ள்.) சிவ பரம்பரையும் அதற்கு நேர்ந்து அருள் வாள் - சிவசத்தியாகிய மீனாக்ஷியம்மை அவள் வேண்டுகோளுக் குடன்பட்டு அருள் செய்கின்றவள், தென்னவர் மன்னனாய் மலயத்துவச னென்று ஒருவன வரும் - பாண்டியர் மரபில் அரசனாக மலயத்துவசனென்று ஒரு பாண்டியன் அவதரிப்பான், அவன் கற்பின் துணைவியாய் வருதி-நீ அவன் (இல்வாழ்க்கைக்குரிய) கற்பினையுடைய மனைவியாய் வருவாய், அப்போது உன் தவம் மகவாக வருவல் என்று அன்பு தந்தனள் - அக்காலையில் உனனுடைய தவப்பயனால் ஓர் புததிரியாக வருவேனென்று கருணை செய்தனள், வந்த ஆறு இது எனறு - பாண்டியனுக்கு அவதரித்த வகையிதுவாமென்று, உவமை இல் பொதயம் தமிழ் முனி முனிவர்க்கு ஓதினான்-ஒப்பில்லாத பொதிய மலையிலமர்ந்த அகததிய முனிவர் வசிட்டர் முதலிய முனிவர்களுக்குக் கூறியருளினார், உள்ள ஆறு உணர்நதார் - அம்முனிவர்கள் உள்ளபடி தெரிந்தார்கள்.

ஆய் - செயவெனெச்சத்திரிபு. (அக)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ருகூஅ.

ஐந்தாவது

திருமணப்படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டிதானே
திரைசெய்நீர்ஞாலங்காத்தசெயல்சிறிதுரைத்தேன்தெய்வ
விரைசெய்பூங்கோதைமாதைவிடையவன்மணந்துபாராண்
டரசுசெய்திருந்ததோற்றமறிந்தவாறியம்பலுற்றேன்.

(இ-ள்.) தரைபுகழ் தென்னன் செல்வம் தடாதகை பிராட்டிதானே திரை செய் நீர் ஞாலம் காத்த செயல் சிறிது உரைத்தேன - உலகினர்புகழும் மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் அலைவீசுங் கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகங்காத்தருளிய திருவிளையாடலைச் சற்றுத்தெரிந்தமட்டுங் கூறினேன், தெய்வம் விரைசெய் பூங்கோதை மாதை விடையவன் மணநது பார் ஆண்டு அரசு செய்து இருந்த தோறறம் - தெய்வமணம் வீசும மலரணிந்த கூந்தலையுடைய அத்தடாதகைப்பிராட்டியாரை இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் திருக்கலியாணஞ்செய்து நிலவுலகையாண்டு அரசியல் நடததியருளிய திருவிளையாடலை, அறிந்த ஆறு இயம்பலுற்றேன் - தெரிநதமட்டில் சொல்லுகினறேன். (க)

காயிரும்பரிதிப்புத்தேள்கலியிருடுமிப்பசோதி
பாயிருங்குடைவெண்டிங்கட்படரொளிநீழல்செய்ய
மாயிரும்புவனமெல்லாமநுமுறையுலகமீன்ற
தாயிளங்குமரியாகித்தனியரசிருக்குநாளில.

(இ-ள்.) காய் இரும் பரிதி புததேள் கலி இருள துமிப்ப - ஒளிவீசும்பெரிய ஆக்கிஞசக்கரமாகிய சூரியன் துன்பமாகிய இருளை ஒருபால் ஓட்டவும், சோதிபாய் இரும் குடை வெண்திங்கள் படர் ஒளி நீழல் செய்ய - கிரணம்பரவிய பெரிய வெள்ளைவட்டக்குடையாகிய வெள்ளியசநதிரன்பரநத வொளியாகியநிழலை (ஒருபால்) செய்யவும், உலகம ஈன்ற தாய் இளங் குமரி ஆகி-எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றருளிய மாதாவாகிய (உமையவள்) இளங்கனனியாயவதரிதது, மா இரும் புவனம் எல்லாம் மநுமுறை தனி அரசு இருக்கும் நாளில் - பெரியவுலகஙகளையெல்லாம் மநுநூல் முறையால் பொதுககடிந்து அரசியல் நடத்திவருங்காலத்தில்.

காய்-இருளைக்கோபிககும் என்னும பொருண்மேனிற்றலால் ஒளிவீசும என பொருள்கொண்டாம். (உ)

ச மருங்குறேய்ந்தொளிப்பச்செம்பொன்வனமுலையிறுமாப்பெய்தக்
கருங்குழற்கற்றைபாரடைக்குலைவெளிறுசெய்ய
விரங்குநல்யாழ்மென்றீஞ்சொலின்னகையெம்பிராட்டிக்
கருங்கடிமன்றலசெய்யுஞ்செவ்விவந்தடுத்ததாக.

(இ-ள்.) இரங்கும் நல் யாழ் மெல் தீம் சொல் இன் நகை எம்பிராட்டிக்கு-ஒலிக்கும் நல்லவீணையினது இசை போன்ற மென்மைததன்மையையுடைய இனிய சொல்லையும் இனியபுன்முறுவலையுமுடைய தடாதகையென்னும் பெயருடைய எமதுபிராட்டியாருக்கு, மருங்குல் தேய்ந்து ஒளிப்ப செம்பொன் வனம் முலை இறுமாப்பு எய்த-இடைதேய்ந்துமறையுமபடி செவந்த பொன்னிறம்வாய்ந்த சந்தனக்கோ

லமைந்த தனங்கள்மேலெழுந்தோங்கவும், கரும் குழல் கற்றை பால் நாள் கங்குலை வெளிறு செய்ய - கரியகூந்தற்கற்றை நடுராத்திரியைவெண்ணிறஞ் செய்யவும், அருங்கடி மன்றல் செய்யும் செவ்வி வந்து அடுத்தது ஆக - அரியதிருக்கலியாணஞ் செய்யும் பருவம்வந்தடுக்க.

ஒளிப்ப என்னும் வினையெச்சம் காரியப்பொருளிலும், இறுமாப்பெய்த, வெளிறுசெய்ய என்னும் வினையெச்சங்கள் காரணப்பொருளிலும் வந்தன. (௪)

பனிதருமதிக்கொம்பன்னபாவையைப்பயந்தாணோக்கிக்
குனிதரநிறையப்பூத்தகொம்பனாயுனக்குக்கன்னி
கனிதருசெவ்வித்தாயுங்கடிமணப்பேறின்றென்னாத்
துனிதருநீரளாகிச்சொல்லினாள்சொல்லக்கேட்டாள்.

(இ-ள்.) பனிதரு மதி கொம்பு அன்னபாவையை - குளிர்ந்தசந்திரனுதயஞ்செய்த பூங்கொம்பையொத்த தடாதகைப்பிராட்டியாரை, பயந்தாள் நோக்கி - பெற்றகாஞ்சனமாலையார்பார்த்து, குனிதர நிறைய பூத்த கொம்பு அன்னாய்க்கு - வளையும்படி நிரம்பமலர்ந்த பூங்கொம்பையொத்த வுனக்கு, கன்னி கனிதரு செவ்வித்து ஆயும் - கன்னிப்பருவமுதிர்ந்தகாலம்வந்தும், இன்னும் கடிமணம் பேறு இன்று என்னா - இன்னமும் விவாகப்பலன்கிட்டவில்லையே யென்று, துனிதரு நீரள் ஆகி சொல்லினாள் - வருந்துந்தன்மையராகிக்கூறினார், சொல்ல கேட்டாள் - கூறக்கேட்டபிராட்டியார்.

குனிதரநிறையப்பூத்த - என்பது எல்லாவுறுப்புகளுங்குறைவின்றி நிறைந்தன வென்னுங் குறிப்பின்மேனின்றது. பாவை-உவமையாகுபெயராய்க் காரணப்பெயராய்நிற்றலால் கொம்பன்ன என்றார். செவ்வித்து து பகுதிப்பொருள்விகுதி.

அன்னைநீநினைந்தவெண்ணமாம்பொழுதாகும்வேறு
பின்னைநீயிரங்கல்யான்போய்த்திசைகளும்பெருநீர்வைப்பு
மென்னதுகொற்றநாட்டிமீள்வலிங்கிருத்தியென்னாப்
பொன்னவிர்மலர்க்கொம்பன்னாள்பொருக்கெனவெழுந்துபோந்தாள்.

(இ-ள்.) அன்னை நீ நினைந்த எண்ணம் ஆம் பொழுது ஆகும் - தாயே நீநினைந்தவெண்ணம் முற்றும் பொழுதுமுற்றும், பின்னை நீ வேறு இரங்கல் - பின்பு நீ வேறுபடக்கருதிவருந்துதலொழிக, யான் போய திசைகளும் பெருநீர் வைப்பும் என்னது கொற்றம் நாட்டி மீள்வல் - நான்சென்று எட்டுதிக்கிலும் கடல்சூழ்ந்த இந்நிலவுலகிலும் என்னுடைய வெற்றியைநாட்டிவருகின்றேன், இங்கு இருத்தி என்னா - (அதுகாறும்) நீ இங்கிருப்பாயென்று, பொன் அவிர் மலர்க்கொம்பு அன்னாள் பொருக்கென எழுந்துபோந்தாள் - பொன்னிறங்கொண்டு விளங்கும் பூங்கொம்பையொத்த அப்பிராட்டியார் விரைந்தெழுந்து (போர்க்கோலங்கொள்ளப்புறத்தில்) சென்றார்.

இரங்கல்-எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த வியங்கோள்வினைமுற்று. அல்-விகுதி. எதிர்மறை வியங்கோட் பொருளில்வருதல். மகனெனல் - என்னுந் திருக்குறளானுணர்க. (௫)

தேம்பரிகோதைமாதின்றிருவுளச்செய்திநோக்கி
யாம்பரிசுணர்ந்தவேந்தரமைச்சரும்பிறரும்போந்தார்
வாம்பரிகடாவித்திண்டேர்வலவனுங்கொணர்ந்தான்வையந்
தாம்பரிவகலவந்தாளேறினாள்சங்கமார்ப்ப.

(இ-ள்.) தேம்பரி கோதை மாதின் திருவுளச் செய்தி நோக்கி - வாசமிக்க கூந்தலையுடைய பிராட்டியாருடைய திருவுள்ளக்குறிப்பையுணர்ந்து, ஆம் பரிசு உணர்ந்த வேந்தரும் அமைச்சரும் பிறரும் போந்தார் - போர்க்குரிய தன்மைகளை யுணர்ந்த அரசர்களும் மந்திரிகளும் அவரொழிந்த சேனைக்காவலரும் வந்தார்கள், வாம்பரி கடாவி திண் தேர் வலவனும் கொணர்ந்தான் - தாவிச்செல்லுங்குதிரைகளைச் செலுத்தித் திணணியதேர்ப் பாகனுங் கொண்டுவந்தான், வையம் தாம்பரிவு அகல வந்தாள் சங்கம் ஆர்ப்ப ஏறினாள் - இவ்வுலகம் துனபத்தினின்றும் நீங்க அவதரித்த அப்பிராட்டியாா சங்குகள்கோஷிக்கத் தேரிலேறினார். (சு)

ஆர்த்தனதடாரிபேரியார்த்தனமுருடுமொந்தை
யார்த்தனவுடுக்கைதக்கையார்த்தனபடகம்பம்பை
யார்த்தனமுழவந்தட்டையார்ததனசின்னந்தாரை
யார்த்தனகாளந்தாளமார்த்தனதிசைகளெங்கும்.

(இ-ள்.) தடாரி பேரி ஆர்த்தன - தடாரியும்பேரியும் ஒலித்தன, முருடு மொந்தை ஆர்த்தன - முருடும் மொந்தையும் முழங்கின, உடுக்கை தக்கை ஆர்த்தன- உடுக்கையுந்தக்கையும் ஆரவாரிததன, படகம் பம்பை ஆாததன - படகமும்பம்பையுங்கோஷித்தன, முழவந்தட்டை ஆர்த்தன - மததளமுந் தட்டையும் இசைத்தன, சின்னம் தாரை ஆர்த்தன - சின்னமுநதாரையும அதிர்ந்தன, காளம் தாளம் ஆர்த்தன - காளமும் தாளமும் இரங்கின, திசைகள் எங்கும் ஆர்த்தன - (இவைகளால்) அஷ்டதிசைகளுஞ் சத்தித்தன.

மொந்தை, படகம், ஒருகட்பறைகள். தட்டை, கற்கடிப்பறை. சின்னம், தாரையிலொருவகை. தடாரி, முருடு, தக்கை ஒருவகைவாச்சியங்கள். இவ்வொலிகளின்மயமாய் எட்டுத்திக்குகளும் இருந்தனவென்பார். திசைகளெங்கும் ஆர்த்தன வென்றார். (எ)

வீங்கியகொங்கையார்த்தகச்சினர்விழிபோற்றைப்ப
வாங்கியசிலையேறிட்டகணையினர்வட்டத்தோல்வா
டாங்கியகையர்வைவேற்றளிர்க்கையர்பிணாத்தெய்வம்போ
லோங்கியவாயத்தாருமேறினாருடனத்திண்டேர்.

(இ-ள்.) பிணா தெய்வம் போல் ஓங்கிய ஆயத்தார் - பெண்தெய்வம்போல அழகில்மிக்க ஆயத்தாராகிய மெய்க்காவலருள், வீங்கிய கொங்கை ஆர்த்த கச்சினர்-(சிலர்) பருத்ததனத்தைவீக்கிய கச்சினையுடையவராகியும், விழிபோல் தைப்ப வாங்கிய சிலை ஏறிட்ட கணையினர் - (சிலர்) தங்கள்கண்கள்போலத தைக்க வளைந்த வில்லிற்பூட்டிய அம்புகளையுடையவராகியும், வட்டத்தோல் வாள் தாங்கிய கையர் - (சிலர்) கேடகத்தையும் வாளையுந்தாங்கிய கையையுடையவராகியும், வை வேல் தளிர்க்கையர் - (சிலர்) கூரியவேலையேந்திய தளிர்போலச் செந்நிறம்வாய்ந்த கையையுடையவராகியும, உடன் அத் திண் தேர் ஏறினார் - அத்தடாதகைப்பிராட்டியாரோடு அந்தத்திண்ணிய தேரில் ஏறினார்கள்.

ஆயம் - பெண்கள்கூட்டம். உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (அ)

கிடைப்பனவுருளாற்பாராக்கீண்டுபாதலத்தினெல்லை
யடைப்பனபரந்ததட்டாலடையவான்றிசைகளெட்டு
முடைப்பனவண்டமுட்டியொற்றிவான்கங்கைநீராத்
துடைப்பனகொடியாற்சாரிசுற்றுவபொற்றிண்டேர்கள்.

(இ-ள்.) சாரி சுற்றுவ பொன் திண் தேர்கள் - இடசாரி வலசாரியாகச் சுழன்றுவரும் பொன்னாலாகிய திண்ணிய தேர்கள், கிடைப்பன உருளால் பாரை கீண்டு பாதலத்தின் எல்லை அடைப்பன-பூண்ட வுருள்களால் நிலவுலகத்தைக் கிழித்துப் பாதலத்தி னெல்லையை அடைக்கா நின்றன, பரந்த தட்டால் வான் திசைகள் எட்டும் அடைய உடைப்பன - இடம்பரந்த தட்டினாற் பெரிய திசைகளெட்டையும் ஒரு சேர உடைக்கா நின்றன, கொடியால் அண்டம் முட்டி வான் கங்கை நீரை ஒற்றி துடைப்பன - கொடிகளால் ஆகாயத்தைத் தோய்ந்து அவ்வாகாயகங்கை நீரைப்பொருந்திச் சுவறச்செய்கின்றன.

சுற்றுவ, கிடைப்பன - வினைமுற்றெச்சங்கள். (௯)

செருவின்மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும்வெங்கூற்றமென்ன
வருவிமாமதநீர்காலவரத்தவெங்குருதிக்கோட்டாற்
கருவிவான்வயிறுகீண்டுகவிழுநீர்வாயங்காந்து
பருகிமால்வரைபோற்செல்வபரூஉப்பெருந்தடக்கையானை.

(இ-ள்.) பரூஉ பெரும் தடக்கை யானை - பருத்தலையுடைய பெரிய கைகளையுடைய யானைகள், அருவி மாமத நீர் கால - அருவியாறுபோல பெரிய மதநீர் சிந்த, அரத்தம் குருதி வெம் கோடு ஆல் கருவி வான வயிறு கீண்டு கவிழு நீர் வாய் அங்காந்து பருகி-செவந்த உதிரந்தோய்ந்த கொடியகொம்புகளால் (உலகிற்குத்) துணைக்காரணமாகிய மேகத்தின் வயிற்றைக்கிழித்து (அதினின்றும்) கவிழு நீரை வாயைத்திறந்து பருகி, செருவில் மாதண்டம் தாங்கி செல்லும் வெங்கூற்றம் என்ன-போரில் பெரிய தண்டாயுதத்தைத்தாங்கிச்செல்லுங் கொடிய யமனைப்போலவும், மால்வரை போல் செல்வ - பெரியமலைகள் செல்லுதல்போலவும் (ஒருபால்) செல்லாநின்றன.

"ழகரவுகரநீடிடனுடைத்தே - உகரமவருதலாவயினான" என்ற தொல்காப்பியம் எழுத்து-உயிர்மயங்கியலில் வருஞ் சூத்திரத்தால் "ரகவுகரநீடிடனுடைத்தே" என உபலக்கணமாகக்கொண்டு பண்படியாக வந்த பரு என்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயிறுதி நீண்டு உகரம பெற்றதெனக் கொள்க. பயங்கரமான தோற்றத் தோடுந் துதிக்கை வீசிச்செல்லுதலால் மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும் வெங்கூற்றம் என்ன எனவும், மதப்பெருக்கையுடைய உன்னததோற்றத்தால் அருவிப்பெருக்கையுடைய மால்வரைபோல எனவுங் கூறினார். இது தொழிற்றன்மையணி. மால்வரைபோல்செல்வ இது இல்பொருளுவமையணி. (௧0)

ஒலியவார்திரையினன்னவொழுங்கினயோகமாக்கள்
வலியகாலடக்கிசசெல்லுமனமெனகதியிறசெலவ
கலியநீர்ஞாலங்காப்பானகடையுகமுடிவிற்றோற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோலவனபுரவிவெள்ளம்.

(இ-ள்.) கலிய நீர் ஞாலம காப்பான் - ஒலியையுடைய கடல்சூழ்ந்த உலகினைப் (பாபததினின்று நீககிப்) பாதுகாத்தற்பொருட்டு, கடையுகம் முடிவில் தோற்றம் பொலியும் வாம் புரவி ஒன்றே போல்வன புரவி வெளளம் - கலியுகமுடிவில் அவதரிக்குந் தாவிசசெல்லுங் குதிரையொன்றே (பலநிறங்கொண்டுவநதா) லொத்த குதிரையின் கூட்டங்கள், ஒலிய வார் திரையின் அன்ன ஒழுங்கின - ஒலியையுடைய நீண்ட அலையையொத்த வொழுங்கினையுடையன, யோக மாக்கள் வலியகால் அடக்கி செல்லும் மனம் என கதியில் செல்வ - யோகசாதனஞ் செய்வோர்களுடைய வலிய காற்றையடக்கி ஒருவழிப்பட்டுச் சிவத்திற்செல்லு மனம்போல ஒருவழிப்பட்டு விரைந்து செல்லும் நடையினையுடையன.

தந்தமக்குரிய பாகர்கள் வழிப்பட்டுச்செல்லும் செலவினையுடையன வெ ன்பார். யோகமாக்கள் அடக்கிய காலடக்கிச்செல்லு மனமென என்றார். இது குணத் தன்மையணி. (கக)

காலினுங்கடிதுசெல்லுஞ்செல்வினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிகையுண்டாயின்வெகுண்டுவெங்கண்டுமீளும்
பாலினர்பகுவாய்நாகப்பல்லினும்பில்குமால
வேலினர்வீயாவென்றிவீக்கியகழற்கால்வீரர்.

(இ-ள்.) வீயா வென்றி கழல் வீக்கிய கால் வீரர் - கெடாதவெற்றியால் வீர கண்டையையணிந்த காலையுடையவீரர்கள், காலினும் கடிது செல்லும் செலவினர்- காற்றினும்விரைந்துசெல்லும் நடையையுடையவர்கள், கடுங்கண் கூற்றம் மேலி னும் மிகை உண்டாயின் வெகுண்டு வெங் கண்டு மீளும் பாலினர்-கோபக்கண்களை யுடைய யமன்மேலுங் குற்றமுளதாயின் அவனைக்கோபித்து முதுகுபார்த்தத்திரு ம்புந்தன்மையையுடையவர்கள், பகுவாய் நாகப பல்லினும் பில்கும் ஆலம் வேலி னர்-பிளந்தவாயையுடைய சர்ப்பத்தினது (விஷஞ்சிந்தும) பல்லைப்பார்க்கிலும் சிந் தும் விஷத்தையுடைய வேலையேநதினவர்கள்.

இன் உருபு, உறழ்வுபொருவில்வநதது. வெரிந் வெந் என்றது இடைக்குறை. இதுவும் அவ்வணி. (கஉ)

எண்புதைத்தெழுந்தவீரரிவுளிதேர்யானைவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாகைமாலைவெண்கவிகைபீலி
விண்புதைத்தனநுண்டூளிவெயில்விடுபரிதிப்புத்தேள்
கண்புதைத்தனபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) எண் புதைத்து எழுந்த வீரர் இவுளி தேர் யானை வெள்ளம் மண் புதைத்தன - எண்ணலளவையைக்கடந்து (இவ்வாறு) எழுந்தவீரருங் குதிரைக ளுந் தேர்களும் யானைகளும் (ஆகிய) கூட்டங்கள் நிலவுலகைச் (சிறிதுமிடமின்றி) மறைத்தன, பதாகை மாலை வெண் கவிகை பீலி விண் புதைத்தன - கொடிகளும் மாலைசூட்டிய வெள்ளிய குடைகளும் மயிற்குஞ்சங்களும ஆகாயத்தைச் சிறிதும் இடமின்றி மறைத்தன, நுண் தூளி - (இவற்றாலெழுந்த) நுண்ணிய தூசிப்படலம், வெயில் விடு பரிதி புத்தேள் கண்புதைத்தன-கிரணத்தைவீசுஞ் சூரியனுடைய கண் களைமறைத்தன, பேர் ஓதை கடல் ஒலி புதைத்தது - (இவற்றாலெழுந்த) பெரிய ஓசையானது சமுத்திரத்தின்ஒலியைக்கீழ்ப்படுத்தியது.

புத்தேள்-தேவன். வெள்ளம என்பது பிரிந்து வீரர்முதலியவற்றோடுகூடி வீ ரர்க்கூட்டம் இவுளிக்கூட்டம் தேர்க்கூட்டம் யானைக்கூட்டம் என நிற்றலால் புதைத்தன என்னும் அஃறிணைப்பன்மை முற்றுப்பயனிலைகொண்டது. (கங)

தேரொலிகலினபாய்மான்செலவொலிகொலைவெண்கோட்டுக்
காரொலிவீரரார்க்குங்கனையொலிபுனைதார்க்குஞ்சி
வாரொலிகழற்காறசெஙகண்மள்ளாவன்றிண்டோள்கொட்டும்
பேரொலியண்டமெல்லாம்பிளந்திடப்பெருத்தவன்றே.

(இ-ள்.) தேர் ஒலி - தேர்செல்லுகின்ற ஒலியும், கலினம் பாய் மான் செலவு ஒலி-கடிவாளத்தையுடைய குதிரைகள் செல்லுகின்ற ஆரவாரமும், கொலை வெள் கோடு கார் ஒலி - கொலைத்தொழிலமைந்த வெள்ளியகொம்புகளையுடைய

மேகம்போன்ற யானைகளினுடைய ஒலியும், வீரர் ஆர்க்கும் கனையொலி - வீரர்கள் கோஷிக்கும் மிக்க ஆர்ப்பும், தார் புனை குஞ்சி-வெற்றிமாலைபுனைந்த சிகையையும், வார் ஒலி கழல் கால் - நீண்டவொலியையுடைய வீரகண்டையணிந்த கால்களையும், செங்கண் - சிவந்தகண்களையுமுடைய, மள்ளர் - வீரர்கள், வன் திண் தோள் கொட்டும் பேரொலி - (தமது) வலியதோள்களைக் கொட்டியதிர்க்கும் பெரிய அதிர்ப்பும், அண்டம் எல்லாம பிளந்திடப் பெருதத - எல்லா அண்டங்களும் பிளவுபட அதிகரித்தன.

வன்திண் - ஒருபொருட்பன்மொழி. உரிச்சொல்லாதலால் முன்னர்க்கூறிய விதிபெருது ஈற்றுலகரம் இனவெழுத்தாய்த்திரிகதுநின்றது. (௧௪)

பரந்தெழுபுழுதிபோர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுந்நீர்
கரந்தவன்போன்முகைக்கங்குல்வந்திறுத்ததேய்ப்பச்
சுரந்திருணிறையமுத்தின்சோதிவெண்குடையும்வேந்தர்
நிரந்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலாவெறிக்குமன்றே.

(இ-ள்.) பரந்து எழு புழுதி போர்பப - (இவற்றாலெங்கும்) பரந்தெழுந்த புழுதிபோர்த்தலால், பகலவன் மறைந்து - சூரியன்மறைந்து, முந்நீர் கரந்தவன் போன்றான் ஆக - கடலில் ஒளித்தவன்போல மறைய, கங்குல் வந்து இறுத்தது எய்ப்ப - இருள்வந்துகுடியிருந்ததையொப்ப, இருள் சுரந்து நிறைய - இருளெங்கும் நிறைந்துநிறைய, முத்தின சோதி வெணகுடையும - முத்தால் அலங்கரித்த கிரணத்தையுடைய வெள்ளைககுடைகளும், வேநதர் பூண நிரந்த வயிரம் வாளும் - அரசரகளேந்திய பூணமைந்த வயிரததாறசெய்த வாளாயுதங்களும், நிறை நிலா வெறிக்கும் - (அவ்விருளைப்போக்க) நிறைந்தநிலாவை வீசாநிறகும.

முநநீர் படைத்தலும காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதன்மையையுடையது எனப்பணபுத்தொகை நிலைகளததுப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலையாய்க்கடலுக்குக் காரணக்குறியாய்வந்த பரியாயப்பெயர். இதனை "முந்நீர்ப்பிறந்தவளத்தொடு" எனவரும் சிநதாமணிச்செய்யுளுக்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையாலுணர்க. ஆறறுநீர், ஊறறுநீர், மேகநீர் என்று மூன்றுநீரையுடையது எனப்பொருள்கொண்டு அததொகைநிலையிலடக்குதலுமொன்று. புழுதிபோர்த்தலால் சூரியனததமிததது இருட்போதுவநததெனவும, அவவிருட்போது சுகலபட்சமாக வெண்குடையும் வயிரவாளும் நிலவுவீசுமெனவும கூறியது குணவதிசயவணி. (௧௫)

தேர்நிரைகலனாய்ச்செல்லபபரிநிரைதிரையாயததுள்ள
வார்முரசொலியாயக்கல்லவாடகலனமீனுய்க்கொட்பத்
தார்நிரைகவரிக்காடுநுரைகளாயததுதும்பவேழங்
கார்நிரையாகத்தானைக்கடல்வழிக்கொண்டதன்றே.

(இ-ள்.) தேர் நிரை கலன் ஆய் செல்ல - தேரின்பந்திகள் மரக்கலங்களாய்ச்செல்லவும், பரி நிரை திரையாய் துள்ள - குதிரைகளின்பந்திகள் அலைகளாய்த்துள்ளவும், வார் முரசு ஒலியாய கல்ல - வார்கட்டிய முரசின்றொலி பேரொலியாய்க் கல்லென்றொலிக்கவும், வாள் கலன் மீனாய்க் கொட்ப - வாளாயுதங்கள் மீனாய்ச்சுழன்றுவிளங்கவும், தார் நிரை கவரி காடு நுரைகளாய் ததும்ப - (வெள்ளிய) மலாமாலை வரிசைகளைப்போலவிளங்கும் சாமரைக்காடுகள் நுரைகளாய் மேலெழுந்தோங்கவும், வேழம் கார் நிரை ஆக - யானைகள் (கடனீருண்ணவரும்) மேகங்க

ளின் வரிசைகளாய்நெருங்கவும், தானை கடல் வழி கொண்டது - சேனையாகிய கடல் வழிநடந்துசென்றது.

அவயவ வவயவிகளை யேற்றவற்றோடு முறறவுருவகஞ்செய்தமையால் முற்றுருவகவணி. அவையவிகள் சேனையுங்கடலும அவயவங்கள தோகைமுதலியன வும் மரக்கலன்முதலியனவுமாம். (௧௬)

கள்ளவிழ்கோதைமாதரெடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளவந்தணர்வாயாசியொருபுறந்துவன்றியார்ப்பத்
தெள்விளியமுதகீதமொருபுறந்திரண்டுவிம்ம
வள்ளைவார்குழையெம்மன்னைமணித்திண்டேர்நடந்ததன்றே.

(இ-ள்.) கள் அவிழ கோதை மாதர் - தேனொடுமலர்ந்த மலாமாலையையணிந்தபெண்கள், எடுத்து எறி கவரி காடு துள்ள - எடுத்துவீசும சாமரைக்காடு ஒருபால் துள்ளவும், அந்தணா வாய் ஆசி - மறையவாகள (தமது) வாயாறகூறும் ஆசீர வசனம், ஒருபுறம் துவன்றி ஆர்ப்ப - ஒருபால மிகுந்து ஒலிக்கவும், தெள அமுத விளி கீதம் - தெள்ளிய அமுதமபோன்ற இசைப்பாட்டுகள, ஒருபுறம திரண்டு விம்ம - ஒருபால் திரண்டொலிககவும், வளளைவாா குழை எம அனனை - வளளைத்தணடை யொத்த நீண்டகாதையுடைய எமமுடையதாயாகிய தடாதகைபபிராட்டியாருடைய, மணி திண் தேர் நடநதது - இரத்தினமழுந்திய திணணியதோ நடநதது.

குழை காதின்மேனிற்றலால் சானியாகுபெயா. (௧௭)

மீனவன்கொடியுங்கானவெம்புலிக்கொடியுஞ்செமபொன்
மானவிற்கொடியும்வண்ணமயிற்றழைக்காடுந்தோடுப
பானலங்கருங்கட்செவ்வாயவெணணகைப்பசுந்தோளிம்பத
தேனலம்பலங்கல்வேய்ந்தசெலவிதோமருங்கிற்செல்ல.

(இ-ள.) வல் மீனககொடியும - வலியமீனககொடியும, கானம வெம் புலிக கொடியும் - காட்டிற (சஞ்சரிககும) கொடியபுலியெழுதியகொடியும, செம பொன மானம் வில் கொடியும் - செவநதபொனனாலாகிய பெரியவிறகொடியும், வணணம மயில் தழை காடும - அழகிய மயிலிறகாலமைநத புஞ்சககாடுகளும் (ஆகிய இவைகள்) தோடு பானல் அம் கரும கண் - இதழையுடைய நீலோற்பலமபோனற அழகிய கரியகண்களையும், செவவாய் - செவநதவாயையும, வெள் நகை - வெள்ளியபுன் முறுவலையும், பசும தோள் - (மூங்கிலையொத்த) பசியதோளகளையும உடைய, தேன் அலம்பு இம்ப அலங்கல் வேய்ந்த செல்வி தேர் மருங்கில் செல்ல - வணடுகள ஒலிக்கும் வேப்பமலர்மாலையையணிநத தடாதகைப்பிராட்டியாா தேரின இருபாலுஞ்செல்லவும்.

புலிக்கொடிக்கு எழுதியவாறு ஏனையகொடிகளுக்குங்கொள்க. தழை - மயிலிறகு. புலிக்கொடி-சோழனுடையது. விறகொடி-சேரனுடையது. (௧௮)

மறைபலமுகங்கொண்டேத்திவாய்தடுமாறியெய்ப்ப
நிறைபரம்பரைநீயெங்கணிருபர்கோன்மகளாய்வைய
முறைசெய்துமாசுதீர்ப்பாயடியனேன்முகத்துமாசுங்
குறையெனநிழற்றுந்திங்கள்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப.

(இ-ள்.) நீ மறை பல முகம் கொண்டு ஏத்தி - நீ வேதங்கள் பலமுகங்கொண்டு துதிசெய்து, வாய் தடுமாறி எய்ப்ப-(தமது உணர்ச்சிக்கெட்டாமையால்) வாய்தடுமாறி இளைக்கும்படி, நிறை பரம்பரை-எங்கும் நிறைந்த சிவசத்தியாயுள்ளாய், எங்கள் நிருபர் கோன் மகளாய் - (அவ்வாறுள்ளநீ) எங்களுடைய அரசர்க்கரசனாகிய மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாய் (அவதரித்து) முறை செய்து வையம் மாசு தீர்ப்பாய் - செங்கோல் செலுத்தி உலகிலுள்ள குற்றத்தையொழிப்பாய், அடியனேன் முகத்து மாசும் குறை என நிழற்றும - அடியேன்முகத்திலுள்ள குற்றத்தையும் ஒழியாயென்றுவந்து நிழல்செய்யும், திங்கள் கொள்கைபோல் - சந்திரனுடைய கொள்கைபோல, கவிகை காப்ப'-(ஒருபால்) வெள்ளைவட்டக்குடை நிழல் செய்யவும்.

சந்திரன் தான் பாண்டியர்மரபிற்கு முதல்வனுகையால் எங்கள் நிருபர்கோன் என்றான். குடைநிழல்செய்தல் சந்திரன தன்குறையொழிக்கக் குறையிரந்து நிழல் செய்ததையொக்குமென அதன்மேலேற்றிக்கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவணி.(கசு)

அங்கயனோக்கிமான்றோக்கணிதடொர்நதடந்தேருர்ந்து
வெங்கதிர்வியாழச்சூழ்ச்சிமேம்படுசுமதியென்போ
னங்கைதன்குறிப்புநோக்கிநாற்பெரும்படையுஞ்செல்லச்
செங்கையிற்பிரம்புநீட்டிச்சேவகஞ்செலுத்திச்செல்ல.

(இ-ள்.) வெம் கதிர் வியாழச் சூழ்ச்சி மேம்படு சுமதி என்போன் - விரும்புங்கிரணத்தையுடைய பிரகஸ்பதியினுடைய சூழ்ச்சியினும் மேம்பட்ட (சூழ்ச்சியையுடைய) முதலமைச்சன், அம் கயல் நோக்கி மான தோக்கு - அழகிய கயல்போலுங் கண்களையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய குதிரைகட்டிய தேருக்கு, அணிதது ஒரு தடம தேர் ஊர்ந்து - சமீபமாக ஒப்பில்லாத பெரியதேரைத (தான்) செலுத்தி, நங்கைதன் குறிப்பு நோக்கி-அப்பிராட்டியாருடைய உள்ளக்குறிப்பையாராய்ந்து, பெரு நால் படையும் செல்ல - பெரியநான்குசேனைகளும (விரைந்து) செல்ல, செங்கையில் பிரம்பு நீட்டி - (சனது) செவந்தகையிலேந்திய பிரம்பினை நீட்டி, சேவகம் செலுத்தி செல்ல - சேவகத்தினைச்செலுத்தி (ஒருபால்) செல்லவும்.

பிராட்டியார்குறிப்பு - போர்க்குவினைந்தெழல் ஆதலால் நாற்பெரும்படையுஞ்செல்லச் சேவகஞ்செலுத்தி என்றார் செல்ல, காப்ப என்னும் வினையெச்சங்களின் முடிபு. சுமதி என்னும் வினைமுற்றுப்பயனிலையின் முடிபன்றாதலால் செல்வான் என்னும் வினைமுற்றைச்செல்ல எனப்பாடங்கொண்டாம். (உ0)

அலகிறுநாற்கருவிச்சேனையாழ்கடலனைத்துந்தன்போன்
மலர்தலையுலகமன்றிமகபதியுலகமாதி
யுலகமும்பிறவுஞ்செல்லவுலப்பிலாவலியுமாக்கித்
திலகவாணுதலாண்மன்னாதிருவெலாங்கவரச்செல்வாள்.

(இ-ள்.) அலகு இல் நால் கருவி சேனை - அளவில்லாத நான்குசேனைகளாகிய, ஆழ்கடல் அனைத்தும - ஆழ்நதகடல் முற்றும், தன் போல் - தம்மைப்போல, மலர்தலை உலகம் அன்றி - பரந்த இடத்தையுடைய இந்நிலவுலகமன்றி, மகபதி உலகம் ஆதி உலகமும் - இந்திரலோகமுதலிய உலக்ங்களிலும், பிறவும் செல்ல - ஏனையிடங்களிலுஞ்செல்ல, உலப்பு இல்லா வலிய் ஆக்கி - கெடாதவலிமையுடையனவாகச்செய்து, திலகவாள் நுதலாள் - திலகமணிந்த ஒள்ளியநெற்றியையுடைய தடா

தகைப்பிராட்டியார் ... ளர் திரு எல்லாம் - அரசர்களுடைய பொருள்களையெல்லாம், கவர செல்வகள் - கொள்ளைகொள்ளச்சென்றருளினர்.

கருவி-என்பது சேனைக்கோர் காரணப்பெயராதலால் கருவித்தானை என்பதை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலையாகக்கொள்க. "பொருள்கருவிகாலம் வினையிடனொடைந்தும், இருடீரவெண்ணிச்செயல்" என்பதில் கருவிசேனைமேனிற்றல்காண்க. சேனை - போர்க்குத்துணைக்கருவியாய் நிற்றலில் பண்பாகுபெயர். பொருள்-மணிபொன் முதலியன. (உக)

கயபதிபாதியாயவடபுலக்காவல்வேந்தர்
புயவலியடங்கவென்றுபுழைக்கைமான்புரவிமான்றேர்
பயன்மதிநுதலவேலுண்கடபாவையராயமோடு
நயமலிதிறையுங்கொண்டுதிசையின்மேனாட்டம்வைத்தாள்.

(இ-ள்.) கயபதி ஆதியாய வடபுலம் காவல் வேந்தர் - கஜபதிமுதலாகிய வடதேசங்களைக் காவல்பூண்ட அரசர்களுடைய, புயம் வலி அடங்க வென்று - தோளின்வலிமையையடங்கவென்று, புழைக்கைமான் - துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைகள், புரவி மான தோ - குதிரைகள் தேர்கள் (ஆகிய இவைகளையும்) பயல் மதி நுதல் வேல உண் கண - அர்த்தசந்திரனையொத்த நெற்றியையும் வேலைவென்ற கண்களையுமுடைய, பாவையர் ஆயமோடு - பெண்கள்கூட்டங்களோடு, நயம் மலி திறையும் கொண்டு - இன்பமிக்க திறைப்பொருளையும் (அவர்கள்கொடுக்கக்) கொண்டு, திசையின்மேல நாட்டம வைத்தாள - திக்குப்பாலகர்மேல் போர்க்கெழ எண்ணங்கொண்டார்.

கயபதிமுதலியோர-கஜபதி, துரங்கபதி, ரதபதி. பயல்-பாதி. (உஉ)

வார்கழல்வலவன்றேரைவலியகாலுதைப்பமுந்நீ
ரூர்கலனொப்பதூண்டவும்பர்கோனனிகத்தெய்திப்
போர்விளையாடுமுன்னர்ப்புரந்தரன்மிலைந்ததும்பைத்
தார்விழவாற்றல்சிந்தத்தருக்கழிந்தகன்றுபோனான்.

(இ-ள்.) வார்கழல் வலவன்-நீண்ட வீரகண்டையை யணிந்த தேர்ப்பாகன், வலிய கால் உதைப்ப - வலிய காற்றடிக்க, முந்நீர் ஊர் கலன ஒப்ப - கடல்மேல் விரைந்து செல்லும் மரக்கலம்போல, தேரை தூணட-தேரை விரைந்து செலுத்த, உம்பர்கோன் அனிகத்து எய்தி - இந்திரனுடைய சேனையோடு கலந்து, போர் விளையாடு முன்னர்-போர்செய்யத் தொடங்குமுன், புரந்தரன் மிலைந்த தும்பை தார விழ - (போர் செய்ய வந்த) தேவேந்திரன (தான்) அணிந்துவந்த தும்பைமாலை விழவும், ஆற்றல் சிந்த - தனது வீரங் கெடவும், தருக்கு அழிந்து - (போர்ச்) செருக்கொழிந்து, அகன்று போனான்-(புறங்கொடுத்து) யுத்தகளத்தினின்று ஓடினான்.

தும்பைமாலை - போர்செய்தற்கு அணிந்துவருமாலை. "அதிரப்பொருவது தும்பையாம்" என்பதனாலுணர்க. தடாதகைப்பிராட்டியார் ஆற்றல் மிகுதி தோன்றவும், தேவேந்திரன் ஆற்றலின்மை தோன்றவும், போர் விளையாடு முன்னர் எனவும், புரந்தரன் அகன்று போனானெனவுங் கூறினார். முன்னர் என்றதில் - அர் பகுதிப்பொருள் விகுதி. (உங)

இழையிடைநுழையாவண்ணமிடையிறவீங்குகொங்கைக்
குழையிடைநடந்துமீளும்கொலைக்கணார்குழுவுந்தான
மழைகவிழ்கடாத்துவெள்ளைவாரணமாவுங்கோவுந்
தழைகதிர்மணியுந்தெய்வதருக்களுங்கவர்ந்துமீண்டாள்.

(இ-ள்.) இழை இடை நுழையா வண்ணம் இடை [illegible] கொங்கை - (இவ்வகை புறங்கொடுத்த இந்திரனுடைய பொன்னுலகிலிருக்கும்) நூலிழை இடையில் நுழையாதபடி இடைமுறியப் பருத்ததனங்களையும், குழை இடை நடந்து மீளும் கொலை கணார் குழுவும் - குண்டலத்தையணிந்த காதுமட்டுஞ்சென்று திரும்பும் கொலைத்தொழிலமைந்த கண்களையுமுடைய தெய்வப்பெண்கள் கூட்டங்களையும், தானம் மழை கவிழ் கடாத்து வெள்ளை வாரண மாவும் - மதநீரை மேகம்போலக் கவிழ்க்கும் மதச்சுவட்டினையுடைய வெள்ளையானையினையும், கோவுங் - காமதேனுவையும், தழை கதிர் மணியும் - மிக்க கிரணத்தையுடைய சிந்தாமணியையும், தெய்வ தருக்களும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய பஞ்சதருக்களையும், கவர்ந்து மீண்டாள் - கவர்ந்துகொண்டு (அங்குநின்றும்) திரும்பினார்.

கோ - என்பது குதிரை-பசு என்னும் பலபொருளுணர்த்தும் ஒருசொல்லாதலால் உச்சைச்சிரவமென்னும் குதிரையும் எனப் பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. ()

கலிநிலைத்துறை.

இவ்வாறுமற்றைத்திசைக்காவலர்யாரையும்போய்த்
தெவ்வாண்மைசிந்தசெருசசெய்துதிறையுங்கைக்கொண்
டவ்வாறுவெல்வாளென்மூன்றரணட்டமேருக்
கைவார்சிலையான்கைலைககிரிநோக்கிசசெல்வாள.

(இ-ள்.) இவ்வாறு போய் மற்றை திசை காவலர் யாரையும் - இவ்வகையாக ஏனைத்திசைகளிலுஞ்சென்று அங்குள்ள திக்குப்பாலகர் எல்லோரையும், தெவ் ஆண்மை சிந்த செரு செய்து - பகையின் வலிமை சிந்தப் போர்செய்து, திறையும் கைக்கொண்டு - அவர்கள் கொடுக்குந் திறையையும் பெற்றுக்கொண்டு, அவ்வாறு வெல்வாள் என - அவ்வகையாக வெல்வாளைப்போல, மூன்று அரணும் அட்டவார் மேரு சிலை கையான் - மும்மதிலையும் வென்ற நீண்ட மேருவாகிய வில்லையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமான (வீற்றிருக்கும்,) கைலைக்கிரி நோக்கி செல்வாள் - கைலைமலையை நோக்கிச் சென்றருளினார்.

அங்குப் பெண்மைத்தன்மை வந்தமையால் அவ்வாறு வெல்வாள் என்றார். சிலையான் என்பதனிறுதியிலுள்ள விகுதியைப் பிரித்தாக கையென்பதனோடு கூட்டுக. முற்றும்மை தொகுத்தல். (உ௫)

சலிக்கும்புரவித்தடந்தேருடைத்தம்பிராட்டி
கலிக்கும்பலதூரியங்கைவரைதெய்வத்திண்டேர்
வலிக்கும்பரிமள்ளாவழங்கொலிவாங்கிநேரோ
யொலிக்கும்படிகிட்டினளூழிதோறோங்குமோங்கல்.

(இ-ள்.) சலிக்கும் புரவி தடம் தேர் உடை தம்பிராட்டி - செல்லுகின்ற குதிரை கட்டிய பெரிய தேரினையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார், கலிக்கும் பல தூரியம் - ஒலிக்கும் பல வாச்சியங்களும், கைவரை - யானைகளும், தெய்வம் திண் தேர் - தெய்வத்தன்மையுந் திண்மையுமுடைய தேர்களும், வலிக்கும் பரி-செல்லும் வண்ணஞ்செல்லுங் குதிரைகளும், மள்ளர்-வீரர்களும், வழங்கு ஒலி - கோஷிக்குங் கோஷத்தை, ஊழிதோறும் ஓங்கும் ஓங்கல்-ஊழிதோறுஞ் சறறுயருந் திருக்கைலைமலை, வாங்கி நேரே ஒலிக்கும்படி கிட்டினள்-கவர்ந்து அவ்வகையேயொலிக்க அடைந்தனர்.

ஒலிக்கும்படி-படி அகரவீற்று வினையெச்சத்தை யுணர்த்தும் ஓரிடைச்சொல். தோறு - தொழிற்பயில்வு பொருளில் வந்த பன்மை யிடைச்சொல். (உ௬)

வானார்கயிலைமலையான்மகடனைநீத்துப்
போனாள்வந்தாளென்றருவிக்கட்புனலுக்கநீ
ராறொலியாலணைவாவென்றழைஇத்தன்றேசு
தானகையாற்றழீஇயெதிரேற்பசென்றாள்.

(இ-ள்.) வான் ஆர் கயிலை - மிகவும் உயர்ந்த திருக்கயிலை, மலையான் மகள்-மலையரசன் புத்திரியாராகிய பார்வதியார், தன்னை நீத்து போனாள் - (முன்பு) தன்னைவிட்டுப்பிரிந்து சென்றார், வந்தாள் என்று - (இப்போது) வந்தனரென்று, அருவி கண் புனல் உக்கு - அருவியாகிய கண்ணீர் சிந்தி, ஆறு அநீர் ஒலியால் - நீங்காத அநீரின்ஒலியால், அணைவா என்று அழைதது - தாயே வாவெனறழைதது, தன் தேசு தானும் நகையால்-தனது வெள்ளொளியாகிய புன்முறுவலால், தழீஇ எதிர் ஏறப சென்றாள் - தழுவி எதிர்கொள்ளச் சென்றருளினார்.

புன்னகையரும் புதலும - கையாற் றழுவுதலோடொக்குமென்பார். நகையாற்றழீஇ என்றார். இது தற்குறிப்பேறறவணி. (உஎ)

கிட்டிப்பொருப்பைகிரியோடுகிரிகடாக்கி
முட்டிப்பொருதாலெனவேழமுழங்கிப்பாயப்
புட்டிற்புறததார்மறத்தார்கணைபூட்டுவில்லார்
வட்டிகதுருமேறெனவார்ததுவளைந்துகொண்டார்.

(இ-ள்.) பொருப்பை கிட்டி - (அடாதகைபபிராட்டியாரோடு சென்ற வீரர்கள்) திருககைலையை நெருங்கி, கிரியோடு கிரிகள் தாக்கி-மலைகளோடு மலைகள தாக்கி, முட்டி பொருதால் என்ன - (ஒன்றோடொன்று) முட்டிப் போர்செய்தாற்போல, வேழ முழங்கி பாய-யானைகள முழங்கி (ஒருபால்) பாய, புட்டில் புறததார்-அம்பறுத்தூணிதாஙகிய முதுகினையுடையவரும், மறததார - வீரததையுடையவரும், கணை பூட்டு வில்லார் - அம்பேறிட்ட வில்லினையுடையவருமாய், வட்டித்து - (வெல்லுவோமெனச்) சபதங்கூறி, உரும ஏறு என - இடியேறறைப்போல, ஆர்த்து வளைந்து கொணடார் - வீரகோஷஞ்செய்து சூழநதுகொண்டார்கள்.

புறததார், மறததார், வில்லார என்னுங் குறிப்பு வினைமுறறுகள் எச்சமாகி-வட்டிதது என்னும் வினையெசசததின் முதனிலையைத தனிததனி கொண்டன. (உஅ)

ஓடித்திருமாமலைகாவலருமபரார்க்கு
நாடிப்பணிதற்கரிதாகியநந்திபாதங
கூடிப்பணிந்தித்திறங்கூறலுஙகொற்றவேனந்
தேடிககிடையானுளந்தோ்ந்தனனந்தியெந்தை.

(இ-ள்.) திருமாமலை காவலர் ஓடி - பெரிய திருக்கயிலைமலை காப்போர் (சேனை முற்றுகை செயததை யுணாநது) ஓடி, உமபரார்க்கும் - தேவர்களுக்கும, நாடி பணிதறகு அரிதாகிய - காலநதெரிநது வணஙகுதற்கரிய, நநதி பாதம் கூடி பணிநது - நந்திராயனா திருவடியை அடைநது வணங்கி, இததிறம் கூறலும் - இச்செய்தியைச்சொல்ல, எந்தை நநதி - என் தந்தையாராகிய நநதிநாயனார், கொற்றம் ஏனம்-வெற்றியையுடைய பன்றிவடிவாகச்சென்ற திருமால், தேடி கிடையான் - தேடியுங் கிடைத்தற்கரியவனாய் நின்ற சிவபெருமான், உளந்தேர்ந்தனன் - திருவுள்ளக் குறிப்பை யறிந்தனர்.

உம்பரார் - மேலிடத்திலுள்ளவரொன்று பொருள். உம்பர்-மேலிடம். அரிதாகிய என்னுமபெயரொச்சம் பாதம் என்னும் பெயரோடுமுடிந்தது. (உகூ)

வென்றிக்கணத்தைவிடுத்தான்கனமீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போற்சுழல்கண்ணழல்கொப்புளிப்பச்
சென்றிக்கனையமொழியாள்பெருஞ்சேனையோடு
மொன்றிக்கடலுங்கடலும்பொருதொத்ததன்றே.

(இ-ள்.) வென்றி கணத்தை விடுத்தான் - வெற்றியையுடைய பூதகணங்களை யேவினார், (அக்கணம்) கனம் மீது பெய்த குன்றி கணம் போல் - மேகத்தினிடத்து வைத்த குன்றிமணிகளின் கூட்டம்போல, சுழல் கண் அழல் கொப்புளிப்ப சென்று - சுழலுங் கண்கள் கோபாக்கினி யுமிழப்போய், கடலும் கடலும் பொருதது ஒத்தது - கடலுங் கடலுந் தம்முள் போர்செய்தலை யொப்ப, இக்கு அனைய மொழியாள் - கரும்பின் சுவையை யொத்த இனிய சொற்களையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய, பெரும் சேனை யோடும் ஒன்றி - பெரிய சேனையோடுங் கலந்து (போர் செய்தது.)

ஒத்தது என்னும் ஒருமை வினைமுற்று வினையெச்சத்தின்மேல்நின்றது. பொருதது இடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர். கணம் சாதியொருமை. உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமையுண்மையால் உவமையின்றொழிலைப் பொருட்குங்கொள்க. ( )

சூலங்கண்மழுப்படைதோமரநேமிபிண்டி
பாலங்கள்கழுக்கடைவாட்படைதண்டநாஞ்சி
லாலங்கவிழ்க்கின்றவயிற்படைவீசியூழிக்
காலங்கலிக்குங்கடல்போன்றகளமாரார்ப்பு.

(இ-ள்.) சூலங்கள் - சூலாயுதங்களையும், மழுப்படை - மழுவாயுதங்களையும், தோமரம் - பெரிய ஈட்டிகளையும், நேமி - சக்கராயுதங்களையும், பிண்டி பாலங்கள் - எறியாயுதங்களையும், கழுக்கடை - சிறிய ஈட்டிகளையும், வாள் படை - வாளாயுதங்களையும், தண்டம் - தண்டங்களையும், நாஞ்சில் - கலப்பைகளையும், ஆலம் கவிழ்க்கின்ற அயில் படை - விஷத்தைச்சிந்தும் வேல்களையும், வீசி - (ஒருவர்மேலொருவர்) வீசி, களமர் ஆர்ப்பு - வீரர்கள் கோஷிக்கும் வீரகோஷம், ஊழிக் காலம் கலிக்கும் கடல்போன்ற - ஊழிக்காலத்தில் (நிலைபெயர்ந்து) ஒலிக்கும் கடலொலிபோன்றன.

கடல் தன் பொருளினின்று நீங்காது நின்று தனக்கு வேறல்லாத பொருளோடு விடாது நிற்றலின் - விடாத ஆகுபெயர். (ஙக)

எறிகின்றனவோச்சுவவெய்வனவாதியாகச்
செறிகின்றனபல்படைசெந்நிறபுண்ணீர்மூழ்கிப்
பறிகின்றனவும்பிழைக்கின்றனவும்பட்டுத்தாக்கி
முறிகின்றனவுமுயன்றார்வினைப்போகமொத்த.

(இ-ள்.) எறிகின்றன - எறிகின்றனவும், ஓச்சுவ - ஓச்சுவனவும், எய்வன - எய்வனவும், ஆதி ஆக செறிகின்றன பல் படை-முதலாகப்பொருந்திய பல ஆயுதங்கள், செந்நிறம் புண் நீர் மூழ்கி - செவந்த நிறத்தையுடைய உதிரநீரில் மூழ்கி, பறிகின்றனவும் - அப்புறப்படுவனவும், பிழைக்கின்றனவும் - மேலே தாக்காது போகின்றனவும், பட்டு தாக்கி முறிகின்றனவும் - மேலே பட்டுத்தாக்கி (இடையில்) முறிகின்றனவுமாயிருத்தல், வினை முயன்றார் போகம் ஒத்த - இருவினையில் முயன்றோர்க்கு வரும் போகங்களை யொத்தன.

முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைக்கீடாகப் போகம் சிலநாள் நிற்றலும் தீவினைக்கீடாகவரு நன்மை கழிதலும் நெறியாதலால், ஆயுதங்கள் முயன்முர் வினைப்போகம் ஒத்த என்முர். இருத்தல் - சொல்லெச்சம். எறிகின்றன, ஓச்சுவ, எய்வன வினையாலணையும் பெயர். செறிகின்றன-வினைமுற்றுப்பெயரெச்சமாய் நின்றது.(௯௨)

தெரிசிக்கவந்தசிலதேவர்சிறைப்புளூர்தி
வெருவிப்பறந்தவொழிந்தோர்விலங்கூர்திமானங்
கருவிப்படையாற்சிதைபட்டனகாலனூர்தி
குருதிப்புனலுக்கதுகொற்றவையுண்டதென்ன.

(இ-ள்.) தெரிசிக்க வந்த சில தேவர் - (போர் நிகழும்போது அங்கு) தெரிசனஞ்செய்யவந்த (தேவர்களுள்) சில தேவர்களுடைய, சிறை புள் ஊர்தி வெருவி பறந்த - கருடன் முதலிய பறவையூர்திகள் அஞ்சிப்பறந்தன, ஒழிந்தோர் விலங்கு ஊர்தி - அவரொழிந்த மற்றைத்தேவர்களுடைய மிருகமாகிய வாகனங்களும், மானம் - விமானங்களும், கருவி படையால் சிதை பட்டன - ஆயுதங்களால் உருவழிந்தன, கொற்றவை உண்டது என்ன - (முன்னம்) காளி உயிருண்ட மகிடாசுரன உதிரங் கக்கியதுபோல, காலன் ஊர்தி - எமனுடைய வாகனமாகிய எருமைக்கடா, குருதி புனல் உக்கது - உதிரநீராக்கக்கியது.

விலங்கூர்தி - ஐராவத யானை முதலிய மிருகங்கள். ஊர்தி - நடத்தப்படும் பொருள்மேனிற்றலால் செயப்படுபொருளில் வநத தொழிற்பெயர். (௯௩)

பொருகின்றதுகண்டுவிச்சாதரர்போகம்வீடு
தருகின்றவனைத்தொழவானெறிசார்ந்துநேரே
வருகின்றவர்வேறுவழிக்கொடுபோவரன்புக்
குருகின்றளிர்மெல்லடியாரொடுமூற்றமஞ்சா.

(இ-ள்.) போகம் வீடு தருகின்றவனை தொழ - போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் (ஆன்மகோடிகளுக்குத்) தருகின்றவனுகிய சிவபெருமானை வணங்க, வான நெறி நேரே சார்ந்து வருகின்றவா விச்சாதரா - ஆகாயமார்க்கமாக நேரே திருக்கயிலை மலையையடைய வருகின்ற வித்தியாதரர்கள, பொருகின்றது கண்டு-(அங்குப்)போர் செய்தலைப்பார்த்து, ஊற்றம அஞ்சா - (தங்களுக்கு நேரிடும்) இடையூறுக்கஞ்சி, அன்புக்கு உருகு இன் தளிர் மெல அடியாரொடும் - (தமமேலகொண்ட) அன்பால் மனமுருகும் இனியதளிர்போன்ற மெல்லியபாதஙகளையுடைய ஸ்திரீகளோடும், வேறு வழிக்கொடு.போவர்-வேறு வழிக்கொண்டு அததிருககைலைக்குச செல்வார்கள்.

இருவினையொப்புவந்தகூடப் போகத்தையும மலபரிபாகத்தில் மோக்ஷத்தையுந் தருவோனுதலால், போகம் வீடு தருகின்றவனென்முர். பொருகின்றது - நிகழ்கால விடைநிலை பெறறுவநத தொழிற்பெயர். வருகின்றவர் என்னும் வினைமுற்று பெயரொச்சத்தில் வநதது. (௯௪)

திங்கட்படைசெங்கதிரோன்படைசீற்றமேற்ற
வங்கிப்படைதீம்புனலான்படைநாரசிங்க
துங்கப்படைசிமபுணெடும்படைசூறைச்செல்வன்
வெங்கட்படைபன்னகவெம்படைமாறிவிட்டார்.

(இ-ள்.) திங்கள் படை - சநதிராஸ்திரத்துக்கு, செம் கதிரோன் படை-சூரியாஸ்திரமும், சீற்றம் ஏற்ற அங்கி படை - கோபமிக்க ஆக்கினேயாஸ்திரத்துக்கு,

தீம்புனலான் படை - இனிய வாருணாஸ்திரமும், துங்கம் நாரசிங்கம் படை-உயர்ந்த நரசிம்மாஸ்திரத்துக்கு, செடும் சிமபுள் படை - செடிய சரபாஸ்திரமும, வெம் கண் சூறை செல்வன் படை - கொடிய முனையையுடைய வாயவியாஸ்திரத்துக்கு, வெம் பன்னகம படை - கொடிய சர்ப்பாஸ்திரமும, மாறி விட்டார் - (ஒருவர்மேலொருவர்) மாறித் தொடுத்தார்கள். (௩௫)

கொட்புற்றமராடுமிக்கொள்கையர்தம்மினந்தி
நட்புற்றவர்கைப்படைதூட்படஞானமூர்த்தி
பெட்புற்றருளவருமெங்களபிராட்டிவெய்ய
கட்புற்றரவிற்கணைமாரிகடூற்றிநின்றாள்.

(இ-ள்) கொட்புற்று அமராடும இக் கொள்கையர் தம்மில்-(இவ்வாறு இடசாரி வலசாரியாகச்) சுழன்று போர்செய்யும் இக்கொள்கையையுடைய வீரர் கூட்டத்துள், நந்தி நட்புற்றவர் - நந்திநாயனருடைய சேனுவீரர்கள், கை படை தூள்பட - கையிலேந்திய ஆயுதங்கள் துகளாக, ஞானமூர்த்தி பெட்புற்றருள வரும் - சிவபெருமான் விருப்பங்கூர வந்தருளும், எங்கள் பிராட்டி - எங்கள் முதல்வியாராகிய தடாதகைபபிராட்டியார், புறறு வெய்ய கண் அரவின் கணை மாரிகள் - புற்றினின்று (விஷங் கொப்புளிக்கும்) கொடிய கண்களையுடைய சர்ப்பங்கள் வெளிப்படுதல்போலத் (தூணியினின்று வாங்கி) சரவருஷங்களை, தூற்றி நின்றாள் - சொரிந்து நின்றார்.

கொடுமை என்னும் பண்பீறும ஈற்றயலுகரமுங்கெட்டுப் பெயர்விகுதி யேறுக் கொட்பு என நின்றது. பெட்பு என்பதறகுப பகுதி - பேணென்பதன விகாரமெனக் கொள்க. (௩௬)

கையிற்படையற்றனாகற்படைதொட்டுவீரர்
மெய்யிறபடுகென றுவிடுக்குமுன்வீரக்கன்னி
பொய்யிற்படுநெஞ்சுடையார்தவமபோலமாய
நெய்யிறபடுவச்சிரவேலைநிமிர்ந்துவீசி.

(இ-ள்.) கையில் படை அறறனர் - கையிலேந்திய ஆயுதங்கள் தூள்படநின்ற சிவகண வீரர்கள், வீரர் மெய்யில படுக என்று - (தடாதகைபபிராட்டியார்) சேனுவீரர்கள் உடமபிறபடுக என்று, கறபடை தொட்டு விடுககு முன் - கற்களாகிய ஆயுதங்களைத தொடடு வீசுமுன, பொய்யில் படு நெஞ்சு உடையார் தவம் போல மாய - பொய்நநெறியிற றலைபபட்ட மனமுடையார (மேறகொண்ட) தவத்தைப் போல (அககற்படைகள) சிதையும்படி, வீரககன்னி-அதத்டாதகைப்பிராட்டியார், நெய்யில் படு வச்சிர வேலை-நெய்பூசிய வச்சிராயுததைத, நிமிர்தது வீசி-ஓங்கிவீசி.

துண்டம்படவேதுணித்தககணவீரர்தம்மைத்
தண்டங்கொடுதாக்கினள்சாய்ந்தவர்சாம்பிப்போனா
ரண்டங்கள்சராசரம்யாவையுந்தானேயாக்கிக்
கொண்டெங்குநின்றாள்வலிகூறவரம்பிற்றாமோ.

(இ-ள்.) துண்டம் படவே துணித்து - துண்டு துண்டாக (அவற்றை) அறுத்து, அக் கண வீரர் தம்மை-அந்தச் சிவகண வீரர்களை, தண்டம கொடு தாக்கினள்-தண்டாயுதத்தா லடித்தனர், அவர் சாய்ந்து சாம்பி போனார் - அவ்வீரர்கள் புறங்கொடுத்துச் சோர்ந்து போனார்கள், அண்டங்கள் சரா சரம் யாவையும் - அண்டங்

களையும் (அவற்றிலுள்ள) எல்லாச் சராசரங்களையும், தானே ஆக்கிக் கொண்டு - தானே சிருட்டித்துக்கொண்டு, எங்கும் நின்றுள் வலி - (அவற்றுள்) எங்கும் நிறைந்திருக்கும் சிவசத்தியினதுவன்மை, கூற வரம் பிற்றுமோ - (ஒருவர்) எடுத்துக்கூற அளவுபடுமோ. (படாதென்றபடி.)

முன்னர்த்தொடங்கியதை முடித்தற்குப் பின்னர் இதனை எடுத்துக்கூறுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (கூஅ)

படையற்றுவிமானமும்பற்றறவற்றுசசுற்றந்
தொடையற்றிகன்மூண்டெழுதோள்வலியற்றுசசெற்ற
மிடையற்றுவீரநகையறறடலேறுபோலு
நடையற்றடைவார்நிலைகண்டனனந்தியண்ணல.

(இ-ள்.) படை அறறு - (தாங்களேந்திய) ஆயுதங்கள் துணடுபட்டும், விமானமும் பற்று அற அற்று - (ஏறிவந்த) விமானங்களும் சிறுதுமின்றித் துகள் பட்டும், சுற்றும் தொடை அற்று - (போர்செய்தற்கு மிலைந்த) தும்பைமாலை நீங்கியும், மூண்டு இகல் எழு தோள் வலி அறறு - மூணடு போர்க்கெழும் தோளாண்மை சிந்தியும், செற்றம் இடை அற்று - (இயற்கையாயுள்ள) கோபம் இடையிலொழிந்தும், வீர நகை அற்று - வீரநகை யொழிந்தும், அடல் ஏறு போலு நடை அறறு - கொலைத்தொழிலையுடைய சிங்க ஏறுபோலுமுள்ள பெருமித நடை யொழிந்தும, அடை வார் நிலை - வருகின்ற (தமது சேனைவீரர்களை) நிலைமையை, நந்தி அண்ணல் - நந்திநாயனுர், கண்டனன் - பார்த்தருளினுர்.

என்றுங் கோபமே பொருளாயுள்ள வீரரென்பார். செற்றம் இடையற்றென்றூர். படை முதலிய அஃறிணைப்பெயர்கள் அறறு எனனும் உயர்திணைப் பயனிலையேற்று நிற்றலால் திணைவழுவமைதி. (கூக)

உடையானடிதாழ்ந்திவையோதலுமோதநீத்தச
சடையானிளவாணகைசெய்துதருமச்செங்கண்
விடையான்சிலையானிகல்வென்றிவிளைக்குந்தெய்வப்
படையானெழுந்தானமராடியபாரிறசென்றுன்.

(இ-ள்.) உடையான் அடி தாழநது - நம்மை ஆளாகவுடைய சிவபெருமான் திருவடியை வணங்கி, இவை ஓதலும - இந்நிலைமைகளை யெடுத்துககூற, ஓதம நீத்தம் சடையான் - அலைகளையுடைய கங்கையையணிந்த சடாபாரத்தையுடைய அச்சிவபெருமான், இள வாள் நகை செயது - புனமுறுவல செயது, செங் கண் தரும விடையான் - சிவந்த கண்களையுடைய தருமவிடையை யுடையவனும், சிலையான் - பினுகமென்னும் வில்லினுல், இகல் வென்றி விளைக்கும் - போரில் வெற்றியை விளைவிக்கும், தெய்வப் படையான் - தெயவத்தனமையையுடைய பாசுபதாஸதிரத்தையுடையவனும் ஆகிய அச்சிவபெருமான், எழுநதான் - போாக்கெழுந்து, அமராடிய பாரில் சென்றுன் - போர்க்களத்திற் சென்றருளினுன். (சo)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மேவியாகவப்பாரிடைப்பாரிடவீரரையமராடி
யோவிலாவலிகவர்ந்ததுமன்றியினியுருத்தெவரெதிர்ந்தாலுந்
தாவிலாவலிகவரவுமடங்கலின்றனிப்பிணுவெனநிற்குந்
தேவியார்திருவுருவமுஞ்சேவகச்செய்கையுமெதிர்கண்டான்.

(இ-ள்.) மேவி - அடைந்தருளி, ஆகவம் பாரிடை - போர்க்களத்தில், பாரிட வீரரை அமராடி - பூதகண வீரர்களோடு போர்செய்து, ஓவிலா வலி கவர்ந்ததும் அன்று (அச்சிவகண வீரர்களினின்று) நீங்காத வீரங்கள் முற்றுங் கொள்ளைகொண்டதுமல்லாமல், இனி உருத்து எவர் எதிர்ந்தாலும் - இனிப் போர்க்குக் கோபித்து யாரெதிர்ப்பினும், தாவிலா வலியும் கவர - (அவர்களது) கெடாத வீரத்தையுங் கொள்ளைகொள்ள, தனி பிணை மடங்கலின் என நிற்கும் - ஒப்பில்லாத பெண்சிங்கத்தைப்போல நின்றருளிய, தேவியார் திருவுருவமும் - (தனது) தேவியாருடைய திருவுருவப் பொலிவையும், சேவகச் செய்கையும் எதிர் கண்டான் - நடத்தியருளிய வீரசெய்தியின் மிகுதியையும் பார்த்தருளினன்.

கவரவும் என்றதின் இறுதியினின்ற உம்மையை வலியென்பதனோடு கூட்டுக.

ஒற்றைவார்கழற்சரணமும்பாம்பசைத்துடுத்தவெம்புலித்தோலுங்
கொற்றவாண்மழுக்கரமும்வெண்ணீறணிகோலமுந்நூன்மார்பும்
கற்றைவேணியுந்தன்னையேநோக்கியகருணைசெய்திருநோக்கும்
பெற்றதன்வலப்பாதியைத்தடாதகைப்பிராட்டியுமெதிர்கண்டாள்.

(இ-ள்.) வார் ஒற்றை கழல் சரணமும் - நீண்ட (வெற்றிமிக்க) ஒரு வீரகண்டை கட்டிய திருவடியும், பாம்பு அசைத்து உடுத்த வெம் புலித்தோலும் - சர்ப்பக்கச்சாலிறுக வுடுத்திய கொடிய புலித்தோலாடையும், கொற்றம் மழு வாள் கரமும் - வெற்றியையுடைய மழுவாயுதத்தையேந்திய திருக்கரமும், வெள் நீறு அணி கோலமும் - வெள்ளிய திருநீற்றையணிந்த திருக்கோலத்தையுடைய, முந்நூல் மார்பும் - உபவீதத்தையணிந்த திருமார்பமும், கற்றை வேணியும் - நெருங்கிய சடாமுடியும், தன்னையே நோக்கிய - தம்மையே என்றும் நோக்குகின்ற, கருணை செய் திரு நோக்கும் - கிருபைசெய்யுந் திருக்கண்களும், பெற்ற தன் வலப்பாதியை - (ஆகிய இவைகளை) உடைய தமது வலப்பாகமாகிய சிவபெருமானை, தடாதகைப்பிராட்டியும் எதிர் கண்டாள் - தடாதகைப்பிராட்டியாரும் எதிரே பார்த்தருளினர்.

உமையவள் திருவுருவம் இடப்பாகமாதலின் - சிவபெருமான் திருவுருவம் வலப்பாகமென்றார். (௪௨)

கண்டவெல்லையிலொருமுலைமறைந்ததுகருத்தினாண்மடனச்சங்
கொண்டமைந்திடக்குனிதரமலர்ந்தபூங்கொம்பர்போலொசிந்தொல்கிப்
பண்டையன்புவந்திறைகொளக்கருங்குழற்பாரமும்பிடர்தாழக்
கெண்டையுண்கணும்புறவடிநோக்கமண்கிளைத்துமின்னெனநின்றாள்.

(இ-ள்.) கண்ட எல்லையில் - (சிவபெருமானைக்) கண்ட வப்பொழுதே, ஒரு முலை மறைந்தது - ஒரு தனம் மறைந்ததனால், கருத்தில் நாண் மடன் அச்சம் கொண்டமைந்திட - மனத்தில் நாணமும் மடமும் அச்சமுங் குடிகொள்ள, குனிதரம் மலர்ந்த பூம் கொம்பர் போல ஒசிந்து ஒல்கி - வளையும்படி மலர்ந்த பூங்கொம்புபோல் ஒசிந்து துவண்டு, பண்டை அன்பு வந்து இறைகொள - (சிவபெருமானிடத்துத்) தான் முன்புகொண்ட அன்புவந்து (ஒருபால்) குடிகொள்ளவும், கரும் குழல் பாரமும் பிடர் தாழ - கரிய அளகபாரமும் பிடரியிற்சரிந்து தாழவும், கெண்டை உண் கணும் புறவடி நோக்க - சேற்கெண்டையை வென்ற கண்களும் புறவடியை நோக்கி நிற்கவும், மண் கிளைத்து மின் என நின்றாள் - நிலத்தைத் திருவிரலாற்கிளறி மின்னல்போல நின்றருளினர்.

மறைந்தது என்னும் வினைமுற்றினின் றுபிரிந்து முதனிலை தொழிற்பெயராய் மூன்றனுருபேற்றது. (௬௩)

நின்றமென்கொடிக்ககல்விசும்பிடையரனிகழ்த்திய திருமாற்ற
மன்றறிந்தமூதறிவனுஞ்சுமதிசீறடிபணிந்தனனாயிக்
கொன்றையஞ்சடைக்குழகனேநின்மணக்குழகனென்றலுமன்பு
துன்றநின்றவள்பார்த்தருள்சிவபரஞ்சோதிமற்றிதுகூறும்.

(இ-ள்.) நின்ற மென் கொடிக்கு - இவ்வாறு நின்றருளிய மெல்லிய பூங் கொம்பையொத்த பிராட்டியாருக்கு, அகல் விசும்பு இடை அன்று அரன் நிகழ்த்திய திருமாற்றம் - அகன்ற ஆகாயத்தில் முன்னாளில் சிவபெருமான் அருள் செய்த திருவார்த்தையை, அறிந்த மூது அறிவனும் சுமதி - அறிந்த பேரறிவினையுடைய சுமதி என்பவன், சீறு அடி பணிந்து - (பிராட்டியாருடைய) சிறிய திருவடிகளை வணங்கி, அன்னாய் இக் கொன்றையஞ் சடை குழகனே - தாயே இங்குநின்ற கொன்றைமாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய பெருமானே, நின் மணக் குழகன் என்றலும் - நினது மணவாளனென்று கூற, அன்பு துன்ற நின்றவள் பார்த்து - அன்பு மீக்கூர நின்றருளிய அப்பிராட்டியாரைப் பார்த்து, அருள் சிவபரஞ் சோதி - கருணைவடிவமாகிய அச்சிவபெருமான், இது கூறும் - இது சொல்லுகின்றான்.

குழகன்-பேரழகன். (௬௪)

என்றுதொட்டுநீதிசையின்மேற்சயங்குறித்தெழுந்துபோந்தனையாமு
மன்றுதொட்டுநம்மதுரைவிட்டுனைவிடாதடுத்துவந்தனமுன்னைத
தொன்றுதொட்டநான்மறையுரைவழிவருசோமவாரத்தோரை
நன்றுதொட்டநாண்மணஞ்செயவருதுநின்னகர்க்குநீயேகென்றான்.

(இ-ள்.) என்று தொட்டு - எக்காலந்தொட்டு, திசையின்மேல் சயங் குறித்து - எட்டுத்திசைகளிலுஞ்சென்று போர்செய்து வெற்றிபெறக்கருதி, நீ எழுந்து போந்தனை - நீ எழுந்து வந்தாயோ, அன்று தொட்டு நம மதுரை விட்டு - அக்காலந் தொட்டு நம் மதுரையைவிட்டு, உனை விடாது யாமும் அடுத்து வந்தனம - உன்னைச் சற்றும் பிரியாது நாமும் அடுத்து வந்தோம், தொன்று தொட்ட நான் மறை உரை வழி - அநாதிதொட்டுள்ள நான்கு வேதங்கள் கூறிய முறைப்படி, வரு சோம வாரத்து - வருகின்றசோமவாரத்தில், நன்று ஓரை தொட்ட நாள் - நல்ல முகூர்த்தங்கூடிய காலத்தில், உன்னை மணம் செய வருதும - உன்னைத் திருக்கலியாணஞ் செய்ய வருகின்றோம், நின் நகர்க்கு நீ ஏகு என்றான - உன்னுடைய நகரமாகிய மதுரைக்குச் செல்லாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

சத்தனாயுள்ளதமக்குத் தாதான்மிய சத்தியாய் நிற்றலின் உனைவிடாதடுத்து வந்தனம் என்றார். (௬௫)

என்றநாதன்மேலன்பையுமுயிரையுமிருத்தியாயஞ்சூழக்
குன்றமன்னதேர்மேற்கொடிதூரியங்குரைகடலெனவார்ப்ப
நின்றதெய்வமால்வரைகளும்புண்ணியநீத்தமுநீத்தேகி
மன்றன்மாமதுராபுரியடைந்தனண்மதிகுலவிளக்கன்னாள்.

(இ-ள்.) என்ற நாதன் மேல் - என்றருளிய சிவபெருமான்மேல், மதிக் குல விளக்கு அன்னாள் - சந்திரகுலத்துக்கு ஓர் தீபம்போன்ற பிராட்டியார், அன்பையும் உயிரையும் இருத்தி - அன்பையுந் (தமது) உயிரையும் நிலைபெற வைத்து, ஆயம் சூழ - மெய்க்காவலராகிய தோழிமார் கூட்டம் புறத்திற்சூழ, குன்றம் அன்ன தேர்

மேற்கொடு - மலையையொத்த தேர்மே லேறியருளி, தூரியம் குமா கடல் என ஆர்ப்ப - பல வாச்சியங்களும ஒலிக்கும் கடல்போலொலிக்க, நின்ற தெய்வம் மால் வரைகளும் - (இடையில்) நின்ற தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய மலைகளையும், புண்ணிய நீத்தமும் - புண்ணியவடிவமாகிய நதிகளையும், நீத்து ஏகி - கடந்துசென்று, மன்றல் மா மதுராபுரி அடைந்தனள், (சோலையின்) மலர் மணமிக்க பெரிய மதுரைநகரை அடைந்தருளினார். (௬௬)

மங்கைநாயகிமங்கலமெதிர்கொளவந்துவானிழிசெல்வம்
பொங்குமாளிகைபுகுந்தனளாகமேற்புதுமணத்திறந்தீட்டி
யெங்குமோலையுய்த்தமைச்சாமங்கலவினைக்கியைவனவமைக்கின்று
ரங்கண்மாநகரெங்கணுங்கடிமுரசானைமேலறைவித்தார்.

(இ-ள்.) மங்கை நாயகி - மங்கையர்க்கரசியாராகிய பிராட்டியார், மங்கலம் எதிர்கொள வந்து - அஷ்டமங்கலங்களையும் எதிர்கொண்டு வருவோர் கொண்டுவரத் (தமது) நகருட்சென்று, வான இழி செல்வம் பொங்கும - விண்ணுலகினின்று தாம் கவர்ந்துவந்த செல்வங்களோடு விளங்கும், மாளிகை புகுந்தனளாக - திருக்கோயிலையடைந்தருள, மேல் - அதன்மேல, அமைச்சர் புது மணத் திறம் தீட்டி - மந்திரிகள் அக்காலையில் நிகழும திருமணச்செய்தியை எழுதி, எங்கும் ஓலை உய்த்து-எத்தேசங்களுக்கும் ஓலைபோக்கி, மங்கல வினைக்கு இயை வன அமைக்கின்றார்-திருமணத்துக்கு வேண்டும் உபகரணங்களைச் சேகரிப்பவர், அங்கண் மாநகர் எங்கணும் - அழகிய இடம்பரந்த பெரிய மதுராநகரிலெங்கும உள்ளோர் (உணர்ந்து தத்தமனைகளை அலங்காரஞ்செய்ய) கடி முரசு ஆனை மேல் அறைவித்தார் - கலியாணமுரசத்தை ஆனைமேலேற்றித் தெரிவித்தார்கள்.

அமைக்கின்றார் - முற்றுப்பெயராய் நின்றது. முரசறைதற்றொழிலை வள்ளுவரியற்றியதுபோல அறைவித்தற்றொழிலை அமைச்சரியற்றியதினால் அமைக்கின்றார் இயற்றும் வினைமுதற் கருத்தாவாகின்றது. (௬௭)

ஷை வேறு.

கன்னிதன்மணமுரசறைதலுநகர்கடிநகருறைபவர்கரைகெடத்
துன்னியவுவகையர்கடவுளைதொழுகையருடலமுகிழ்ப்பெழப
பன்னியதுதியினரியலெழின்மகளிரையழகுசெயபரிசென
வின்னியலெழில்வளநகரெலாஞுசெயலவினையணிபெறவெழில்செய்வார்.

(இ-ள்.) கன்னி தன் மணம் முரசு அறைதலும - பிராட்டியார் திருமணத்தைக் கலியாணபேரிகையால் தெரிவிக்கவும், கடி நகர் உறை பவர் - காவல் சூழ்ந்த மதுரையில் வசிப்போர், கரை கெட துன்னிய உவகையர் - எல்லையில்லாது மேலெமுந்தோங்கிய சந்தோஷத்தை யுடையவரும, கடவுளை தொழு கையர் - சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கிக்கூப்பிய கையினை யுடையவரும, உடலம் முகிழ்ப்பு எழ-தமது சரீரமுற்றும் புளகரும்ப, பன்னிய துதியினர் - தோத்திரங் கூறுகின்றவரும், இயல் எழில் மகளிரை-இயற்கையாகவே யழகுமிக்க பெண்களை, அழகு செய் பரிசு என-ஆபரண முதலியவற்றால் அலங்காரஞ் செய்யுந் தன்மைபோல, இன் இயல் எழில் வளம் நகர் எல்லாம் - (இயற்கையாகவே கட்புலன்களுக்கு) இன்பந்தரவமைந்த அழகையும் வளப்பத்தையுமுடைய மதுரைநகரிலுள்ள (தத்தம் மனைகளை) எல்லாம், செயல் வினை அணி பெற - கைத்தொழிலில்வல்ல தொழில்களால் அழகுபெற, எழில் செய்வார் - அலங்காரஞ் செய்யத் தொடங்கினார்கள். (௬௮)

கோதையொடும்பரிசந்தனக்குப்பைகளைந்தனர்வீசுவார்
சீதளமென்பனிநீர்கடூய்சசிந்தினபூழியடக்குவார்
மாதருமைந்தருமிறைமகண்மன்றன்மகிழ்ச்சிமயக்கினாற்
காதணிகுழைதொடிகண்டிகைகழல்வனதெரிகிலர்தொழில்செய்வார்.

(இ-ள்.) பரி கோதை சந்தனம குப்பை களைந்தனர் - தம்மினின்று நீங்கிய பூமாலைகளும் சந்தனங்களுமாகிய குப்பைகளைக்களைந்து, வீசுவார் - (புறத்தில்கொண்டுபோய) எறிவார், சீதளம் மென்பனி நீர்கள் தூய - குளிர்ந்த மெல்லிய பனிநீர்களைத்தூவி, சிந்தின பூழி அடக்குவார் - சிந்தி மேலெழும் புழுதிகளை யடக்குவார்கள், மாதரும மைந்தரும் - பெண்டிரும் ஆடவரும், இறை மகள் மன்றல் மகிழ்ச்சி மயக்கினால் - பிராட்டியார் திருமணத்தின்மேலெழுந்த களிப்புமயக்கத்தால், காது அணி குழை - காதிலணிந்த குண்டலங்களும், தொடி - வளையல்களும், கண்டிகை- கண்டிகைகளும், கழல்வன தெரிகிலா - பூட்டுவிட்டுக கழலுதலைத தெரியாராகி, தொழில் செயவாா - அலங்கரித்தலைச் செயய நதொடங்கினாகள். (௪௯)

மங்கலமென்றெனவினவுவார்வருமதிநாளெனவுரைசெய்வார்
தங்களையொல்லைதழீஇகொளவார்தாங்கருமோகைதலைக்கொள்வாா
திங்களினெல்லையுமாறுநாளாறுகமெனறுசெலுத்துவார்
நங்கையருங்கடிகாணவோதுடித்தனதோள்கணமகெனபார்.

(இ-ள்.) மஙகலம என்று என வினவுவார் - திருமணம் எப்பொழுதென்று (ஒருவரையொருவர்) வினவுவார்கள, வருமதி நாள் என உரை செயவார் தங்களை- வரும சோமவாரதினமென்று கூறுவார்களை, ஒல்லை தழுவி கொள்வார் - விரைந்து தழுவிக்கொளவார்கள், தாஙகு அரும் ஓகை தலைக்கொளவாா - தாங்குதற்கரிய மகிழ்ச்சிமீககொள்வாாகள, திஙகளின எல்லையும் ஆறு நாள் - சோமவாரதினம் வரும் அளவும் ஆறுநாள(ஆயினும்) ஆறு உகம் என்று செலுத்தவாா-(செல்லும் அவ்வாறு நாளும) ஆறுயுகமபோலுளளதென்று (கருதி) கழிப்பார்கள், நங்கை அரும் கடி காணவோ - பிராட்டியாருடைய காணுதற்கரிய திருக்கலியாணத்தைக் கண்டு களிக்கவோ, நமககு தோளகள் துடிததன என்பாா - நமககுத தோள்கள துடிததனவென்று கூறுவார்கள். (௫0)

பித்திகைவெள்ளைபுதுக்குவார்பெட்புறுவார்களும்பெட்புறச
சித்திரபந்திநிறுத்துவாாதெற்றிகள்குங்குமநீவுவார்
வித்தியபாலிகைமென்றழைவிரிதலைநீர்நிறைபொறகுடம்
பத்தியின்வேதிநிரப்புவாாதோரணம்வாயிலபரப்புவார்.

(இ-ள்.) பித்திகை - சுவர்த்தலங்களை, வெள்ளை புதுக்குவார்-சங்குச் சாந்தினால் புதுக்குவார்கள், பெட்புறுவாாகளும் பெட்பு உற-(யாவராலுமவிரும்பப்பட்ட) சிற்பதொழில் வல்லோரும விரும்ப, சித்திர பந்தி நிறுத்துவாா - சித்திரங்களை வரிசையாக அமைப்பார்கள், தெற்றிகள் குங்குமம் நீவுவார் - திண்ணைகளின்வெளிப்புறங்களில் குங்குமக்குழம்புகளைப் பூசுவார்கள், வேதி - (பூசிய) அத்திண்ணைகளில், வித்திய பாலிகை - முளையெழும்பிய பாலிகைகளையும், மெல் தழை விரி தலை நீர் நிறை பொன் குடம் - மெல்லிய தழைவிரிந்த தலையை யுடைய நீர்நிறைந்த பொன்னாலாகிய பூரணகும்பங்களையும், பத்தியின் நிரப்புவார் - வரிசைபட நிரப்புவார்கள், தோரண வாயில் பரப்புவார் - தோரணங்களை வாயிலிற்கட்டுவார்கள. (௫௧)

நீளிடைமணிமறுகெங்கணுநெடுநடைக்காவணநாட்டுவார்
பாளைகொள்கமுகுசுவைக்கழைபழுக்குலைவாழையொழுக்குவார்
கோளிறைகொண்டெனவாடிகள்கோத்தணிவார்மிசைகொடிநிரை
வாளரியெழுபரியடிபடமத்திகைநிரையெனவைப்பரால்.

(இ-ள்.) நீள் இடை மணி மறுகு எங்கணும் - அகன்ற இடங்களையுடைய அழகிய வீதிகளெங்கும், நெடு நடை காவணம் நாட்டுவார் - நெடிய நடைப்பந்தல்களைப் போடுவார்கள், பாளை கொள் கமுகு - பாளைகள் நிறைந்த கமுகமரங்களையும், சுவை கழை - சுவைமுதிர்ந்த கரும்புகளையும், பழுக் குலை வாழை - பழுத்தலையுடைய குலைகளையுடைய வாழைமரங்களையும், ஒழுக்குவார் - வரிசைபடக்கட்டுவார்கள், கோள் இறை கொண்டது என்ன-சூரியன்முதலிய கோள்கள்குடிவந்திருப்பதுபோல, ஆடிகள் கோத்து அணிவார் - கண்ணாடிகளைக் கோத்து (வரிசைபடக்) கட்டுவார்கள், மிசை கொடி நிரை - மேலே கொடிகள் வரிசையாக, வாள் அரி எழு பரி அடிபட - ஒளியையுடைய சூரியனுடைய ஏழுகுதிரைகள் மேலும் அடிபடும்படி, மத்திகை நிரை என வைப்பர் - சம்மட்டியின் வரிசைகள்போலக் கட்டுவார்கள். (௫௨)

பூவொடுதண்பனிசிந்துவார்பொரியொடுபொற்சுணம்வீசுவார்
பாவைவிளக்குநிறுத்துவார்பைந்தொடைபந்தரினாற்றுவா
ராவணமென்னவயிர்ப்புறவணிமறுகெங்கணுமரதனக்
கோவையுமரகதமாலையுங்கோப்பமையாரமுந்தூக்குவார்.

(இ-ள்.) பூ ஒடு தண் பனி சிந்துவார் - மலர்களோடு தண்ணிய பனிநீரைச் சிந்துவார்கள், பொரி ஒடு பொன் சுணம் வீசுவார் - பொரிகளோடு பொன்னிறமமைந்த கந்தப்பொடிகளை வாரியிறைப்பார்கள், பாவை விளக்கு நிறுத்துவார் - பாவைகளேந்தும் தீபங்களை வரிசைபட வைப்பார்கள், பைந் தொடை - பசிய மலர் மாலைகளை, பந்தரில் நாற்றுவார் - பந்தல்களில் தொங்கக் கட்டுவார்கள், ஆவணம் என்ன அயிர்ப்பு உற-கடைவீதியென்று (கண்டோர் யாவரும்) ஐயங்கொள்ள, அணி மறுகு எங்கணும் - அழகிய வீதிகளெங்கும், அரதனக் கோவையும் - இரத்தினக்கோவைகளையும், மரகதமாலையும் - மரகதத்தாற்புனைந்த மாலைகளையும், கோப்பு அமை ஆரமும் - கோவையாக வமைந்த முத்தாரங்களையும், தூக்குவார் - தொங்கக் கட்டுவார்கள். (௫௩)

அடுகரிசிந்துரமப்புவாரழன்மணியோடைமிலைச்சுவார்
கடுநடையிவுளிகழுத்தணிகாலணிகலனைதிருத்துவார்
சுடர்விடுதேர்பரிபூட்டுவார்தொடையொடுகவரிகடூக்குவார்
வடுவறுபொற்கலநவமணிமங்கலதீபமியற்றுவார்.

(இ-ள்.) அடு கரி சிந்துரம் அப்புவார் - (பகைவரைக்) கொல்லும் யானையின் (நெற்றியில்) சிந்தூரம் பூசுவார்கள், அழல் மணி ஓடை மிலைச்சுவார் - நெருப்பைப் போல ஒளிவீசும் இரத்தினங்கள்பதித்த பட்டங்களைக் கட்டுவார்கள், கடு நடை இவுளி - விரைந்து செல்லும் நடையையுடைய குதிரைகளுக்கு, கழுத்தணி காலணி கலனை திருத்துவார் - கழுத்தணிகளையுங் காலணிகளையுஞ் சேணத்தையும் ஒழுங்குபட அணிவார்கள், சுடர் விடு தேர் பரி பூட்டுவார் - ஒளிவீசுந் தேரில் குதிரைகளைப் பூட்டுவார்கள், தொடை யொடு - மாலைகளையும், கவரிகள் - சாமரைகளையும், தூக்குவார் - (அத்தேர்களில்) தொங்கக் கட்டுவார்கள், வடு அறு பொன் கலம் - குற்

நமற்ற பொன்னுலாகிய தட்டுகளில் (வரிசைபட), நவமணி மங்கல தீபம் - நவரத்தினங்களாகிய மங்கலமமைந்த தீபங்களை, இயற்றுவார் - வைப்பார்கள். (௫௪)

பழையனகலனைவெறுப்பராற்புதியனபணிகள்பரிப்பராற்
குழைபனிநீரளைகுங்குமங்குவிமுலைபுதைபடமெழுகுவார்
மெழுகியவீரம்புலர்த்துவார்விரைபடுகலவைகளப்புவா
ரழகியகண்ணடிநோக்குவார்மைந்தரையாகுலமாக்குவார்.

(இ-ள்.) பழையன கலனை வெறுப்பர் - (அந்நகரிலுள்ளபெண்கள்) முன்னணிந்த பழையஆபரணங்களைநீக்கி, புதியன பணிகள் பரிப்பர் - புதிய ஆபரணங்களையணிவார்கள், பனி நீர் குழை அளை குங்குமம் - பனிநீரிற் குழைத்தமைந்த குங்குமக்குழம்பை, குவி முலை புதைபட மெழுகுவார் - குவிந்தமுலைகள் புதைபடப்பூசுவார்கள், மெழுகிய ஈரம் புலர்த்துவார் (அவ்வாறு) பூசிய (அதன்) ஈரத்தை (அகிற்புகைகளால்) உலர்த்துவார்கள், விரைபடு கலவைகள அப்புவார் - வாசமமைந்த கலவைகளை அப்பி, அழகிய கண்ணடி நோககுவார் - அழகமைநத கண்ணாடிகளைப் பார்ப்பார்கள், மைந்தரை ஆகுலம ஆககுவாா-(இவவாறு அலங்கரித்துத் தத்தமக்குரிய) ஆடவர்களை வருத்துவார்கள்

அப்புவாரெனனும் வினைமுறறு எசசமாய் நின்றது. (௫௫)

அஞ்சனம்வேல்விழிதீட்டுவாராடவர்மார்பிடைநாட்டுவார்
பஞ்சுகள்பாதமிருததுவாாபரிபுரமீதுதிருத்துவார்
வஞ்சியர்தேறலருந்துவாாமருஙகுறளாடவருந்துவார்
கொஞ்சியகனிமொழிகழறுவார்குழுவொடுகுரவைகளகுழறுவார்.

(இ-ள்.) வஞ்சியர் - வஞ்சிக்கொடிபோன்ற பெண்கள், வேல் விழி அஞ்சனம் தீட்டுவார் - வேலையொததகண்களில மையெழுதி, ஆடவா மாாபிடை நாட்டுவார்-புருடர்கள் மார்பில் (அக்கண் வேலை) நாட்டுவார்கள், பாதம் பஞ்சுகள் இருததுவார் - கால்களிற் செம்பஞ்சுக் குழமபைப் பூசுவாாகள், மீது பரிபுரம திருத்துவார்-அப்பாதததின்மேல் சிலம்புகளை (ஒழுஙகுபட) அணிவார்கள், தேறல் அருந்துவாா-மதுவுண்பார்கள், மருங்குல் தள்ளாட வருநதுவார் - (அம்மதுமயக்கால்) இடைதள்ளாட நடந்து வருந்துவார்கள், கொஞ்சிய கனி மொழி கழறுவார் - (தமது ஆடவர்) பாராட்டச் சுவைகனிந்த மொழிகளால் பேசுவார்கள், குழுவொடு குரவைகள குழறுவார்-பெண்கள்கூட்டங்களோடு குரவையாடறகணணுளள பாடல்களை (அம்மயக்கால்) தடுமாறிப்பாடுவார்கள்.

குரவையாடலாவது "குரவையென்பதெழுவர்மங்கையர், செங்நிலைமண்டலக்கடகக்கைகோததுத், தநநிலைகொட்பநின்றாடலாகும்" எனவருஞ் சூத்திரத்தாலுணர்க. (௫௬)

கின்னரமிதுனமெனச்செல்வார்கிளைகெழுபாணொடுவிறலியர்
கன்னியரரசைவணங்குவார்கடிமணமெயதுகளிபபிறை
வின்னிசையாழொடுபாடுவாரீந்தனதுகில்விரித்தேந்துவார்
சென்னியின்மீதுகொண்டாடுவார்தேறலையுண்டுசெருக்குவார்.

(இ-ள்.) விறலியர் - பாடற்பெண்கள், கிளை கெழு பாணொடு - வீணையினரம்பிலெழுந்த இசையோடு, கின்னரம் மிதுனம் என செல்வார்-வீணையேந்திய மிதுனராசியைப்போலச் சென்று, கன்னியர் அரசை வணங்குவார்-கன்னியர்க்கரசியா

ராகிய பிராட்டியாரை வணங்குவார்கள், கடி மணம் எய்த களிப்பினால் - விளக்க மமைந்த திருமணம் நிகழும் சந்தோஷத்தால், யாழ் இன் இசையோடு பாடுவார் - வீணையிலெழுந்த இனிய இசையோடு (வேறுபடாமற்) பாடுவார்கள், ஈந்தன துகில் விரித்து ஏந்துவார் - (அப்போது) கொடுக்கும் பொருளை வஸ்திரம் விரித்து ஏந்து வார்கள், சென்னியின் மீது கொண்டு ஆடுவார் - சிரசின்மேற்கொண்டு ஆடுவார்க ள், தேறலை உண்டு செருக்குவார் - மதுவையுண்டு களிப்பார்கள்.

கிளைகெழு பாணொடு என்பதற்கு உரிமைச் சுற்றமாகவமைந்த தத்தமக்கு ரிய பாணர்களோடு எனப்பொருள்கொள்ளுதலு மொன்று.

மிதுனராசி பாடுதற்குரெழிலுடையாள். அதனைக் கூர்மபுராணம் அகத்திய ன் இராவணன்மரபுரைத்த அத்தியாயத்தில் - "பாழியந்தடந்தோண் மதுவுடன் சூழ்ந்த பலகிளைப்பரப்புடனரக்கன், மாழைமென்னோக்கிப் புலோமசைகணவன் மாநகர்தனதடிப்படுத்தி, வீழியங்கனிவா யியக்கியரமரர் கின்னரர்மிதுனம்வீற்றிருக் கும், சூழ்சுடர்ப்பரிதி போககறிவந்த கயிலையைத்துனைவின்வந்தடைந்தான்." என வருஞ் செய்யுளாலுணர்க. (௫௭)

மன்னவர்மகளிருமறையவர்மகளிரும்வந்துபொன்மாலையைத்
துன்னினர்சோபனம்வினவுவார்தோகைதன்மணவணிநோக்குவார்
கன்னிதனேவலர்வீசியகாசறைகர்ப்புரவாசமென்
பொன்னறுங்கலவையின்மெய்யெலாம்புதைபடவளனொடும்போவரால்.

(இ-ள்.) மன்னவர் மகளிரும் - அரசர்மகளிரும், மறையவர் மகளிரும் - அந்தணர்மகளிரும், வந்து பொன் மாலையை துன்னினர் - வந்து காஞ்சனமாலையா ரையடைந்து, சோபனம் வினவுவார் - திருக்கல்யாணமகோற்சவத்தை வினவுவார் கள், தோகை தன் மணவணி நோக்குவார் - பிராட்டியாருடைய திருமணக்கோல ங்களைப்பார்த்துக் களிகூருவார்கள், கன்னி தன் ஏவலர் வீசிய காசறை - அப்பி ராட்டியாரேவல்செயவோர் வீசியமயிர்ச்சாந்தினாலும், கர்ப்புர வாசம் மெல் பொ ன் நறுங்கலவையின் - பச்சைக்கர்ப்பூரவாசங்கலந்த மெல்லிய பொன்னிறமுள்ள நறியகலவைகளாலும், மெய் எல்லாம் புதைபட - தமதுசரீரமெல்லாம் மறைபட, வளனொடும் போவர் - அவ்வளப்பத்தோடும் (தத்தம்மனைகளுக்குப்) போவார்கள்.

அங்கனகஞ்செய்தசும்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ்
தொங்கல்வளைந்தனமங்கையர்துள்ளியகவரியினுள்ளன
கங்கையும்வாணியும்யமுனையுங்காவிரியும்பலதுறைதொறு
மங்கலதூரியமார்ப்பனமதமலைமேலனவருவன.

(இ-ள்.) கங்கையும் - கங்காதீர்த்தமும், வாணியும் - சரஸ்வதி தீர்த்தமும், யமுனையும் - யமுனாதீர்த்தமும, காவிரியும் - காவிரிதீர்த்தமும், பலதுறை தொறும் - பலதுறைகளினுமிருந்து, அம் கனகம் செய் தசும்பின - அழகியபொன்னாற்செய்ய ப்பட்ட குடங்களில் நிறைக்கப்பட்டனவும், ஆடை பொதிந்தன - (அவற்றின்மேல்) வஸ்திரங்களால் பொதியப்பட்டனவும், தோடு அவிழ் தொங்கல் வளைத்தன - இத ழவிழ்ந்த பூமாலைகளால் வளைந்தணியப்பட்டனவும், மங்கையர் துள்ளிய கவரியின் உள்ளன - பெண்கள் வீசும் கவரியினுள் அடங்கினவும், மதமலைமேலன - மதத்தைய டையயானையின் மத்தகத்தின்மேலுள்ளனவுமாகி, மங்கல தூரியம் ஆர்ப்பன வருவ ன - மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க (ஒருபால்) வாராநிற்பன. (௫௯)

அங்கவர்மனைதொறுமணவினையணுகியதுழனியரெனமறைப்
புங்கவரினிதுணவறுசுவைப்போனகமடுவினைபுரிகுவா
ரிங்கடுவனபலியடிகளுக்கெனயதிகளையெதிர்பணிகுவார்
சங்கரனடியரையெதிர்கொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிகுவார்.

(இ-ள்.) அங்கு அவர் மனை தொறும் - அந்நகரிலுள்ள அவரவர்கள் வீடுகள் தோறும், மணவினை அணுகிய துழனியர் என - திருமணச்செய்கை வந்ததுபோல ஆரவாரச்செய்கையையுடையவராய், மறை புங்கவர் இனிது உண - வேதவுணர்ச்சியில் உயர்ந்த அந்தணர்கள் குறைவின்றி உண்ண, அறுசுவை போனகம் - அறுசுவையமைந்த கறிகளையும் அன்னங்களையும், அடுவினை புரிகுவார் - சமைக்குந்தொழிலைச்செய்வார்கள், அடிகளுக்கு பலி இங்கு அடுவன என - சுவாமிகளுக்குப் பிக்ஷை இவ்விடத்திற் சமைக்கின்றோமென்று, யதிகளை எதிர் பணிகுவார் - யதிகளையெதிர்சென்று (தடுத்து) வணங்குவார்கள், சங்கரன் அடியரை எதிர் கொள்வார்-சிவபெருமான் அடியவர்களை எதிர்கொண்டு (அவர்களுக்கு) விதிமுறை சபரியை புரிகுவார் - ஆகமவிதிப்படி பூசனைசெய்வார்கள்.

எதிர்கொள்வாரென்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது. நால்வகையாச்சிரமங்களில் யதியாச்சிரமம் மேம்பாடுள்ளதாதலின் பொதுவியலால் யாவராலும் வணங்கப்படுவாரென்பார் - யதிகளையெதிர்பணிகுவாரெனவும், நால்வகை ஆச்சிரமங்களையும், சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களையும், இயமாதியோகங்களையும், பசுபாசஞானங்களையுங்கடந்து, சரியை கிரியா யோகங்களிற் சரிப்பவரும், பதிஞானச்செல்வரும், திருவேடத்தருமாய் நிற்றலின், சிறப்பியலால் அவர் சிவனெனவே வழிபடற்பாலரென்பார். சங்கரனடியரை யெதிர்கொள்வார் சபரியை விதிமுறை புரிகுவார் எனவுங்கூறினார். (௬0)

இன்னணநகர்செயலணிசெயவிணையிலிமணமகன்மணவினைக்
கன்னியுமனையவளென்னினிக்கடிநகர்செயுமெழில்வளனையா
மென்னவரியநகர்செயலெழிலிணையெனவுரைசெயவெவனிதன்
முன்னிறைமகடமர்மணவணிமண்டபவினைசெயுமுறைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) இன்னணம் - இவ்வாறு, நகர் அணி செயல் செய்ய - நகரை அலங்கரித்தலால், மணவினை மணமகன் - இத்திருமணத்துக்குரிய மணவாளனே, இணையிலி - ஒப்பில்லாதவன், கன்னியும் - தடாதகைப்பிராட்டியாரும், அனையவள் என்னின் - அத்தன்மையரென்றால், இக்கடி நகர் செய்யும் எழில் வளனை - இக்காவல் பூண்ட அம்மதுரை நகரத்தின் அலங்காரப்பொலிவுக்கு, என்ன அரிய நகர் செயல் எழில் - எந்த அரியநகரத்தின் அலங்காரப்பொலிவை, இணை என யாம் உரைசெய்வது எவன் - ஒப்பு என்று நாமெடுத்துச்சொல்வது என்னவிருந்தது, (சிறிதும் இல்லை என்றபடி) இதன்முன் இறைமகள் தமர் - இந்நகரை அலங்கரித்தற்குமுன்னே தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய சுற்றத்தார், மண அணி மண்டப வினை செயும் முறைசொல்வாம் - திருக்கலியாணமண்டபத்தை அலங்கரிக்கும் முறைமையை இனி எடுத்துச்சொல்லுவாம்.

மணவாளனும், மணவாட்டியும் ஒப்பிகந்தோராதலின் அவர்கள்வசிக்குநகரமும் ஒப்பிகந்ததென்பார், என்ன வரியநகர் செயலெழிலிணையெனவுரைசெய்வது எவனென்றார். என்ன வினாத்திரிபிடைச்சொல். செய என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம். உரைசெய்வது எனனும் தொழிற்பெயர்கொண்டது. எழில் என்பதன் முதலில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். ஐ உருபுமயக்கம். (௬௧)

ஷ-டி வேறு.

கருவிவான்முகிலூர்தியைப்பொருதநாட்கலைமதிமருமாட்டி
செருவில்வாங்கியவிமானமாலைகளெனத்தெய்வதவரையெல்லா
மருவியந்நகர்வைகியதம்மிறைமடமகடனைக்காண்பான்
றருவிநின்றெனநட்டனரெட்டிவான்றொடுநிலைநெடுந்தேர்கள்.

(இ-ள்.) கருவி வான் முகில் ஊர்தியை பொருத நாள் - உலகிற்குத் துணைக்காரணமாகிய மேகவாகனனாகிய இந்திரனைப் போரில்வென்றகாலத்தில், கலைமதி மருமாட்டி - சந்திரவம்சத்திற்பிறந்த பிராட்டியார், செருவில் வாங்கிய விமானமாலைகள் என - போரிற்கவர்ந்த விமானங்களை வரிசைபடவைத்ததுபோலவும், தெய்வத வரை எல்லாம் மருவி - தெய்வத்தன்மையையுடைய மலைகளெல்லாம்வந்து, அந்நகர் வைகிய தம இறை மடமகள் தன்னை காண்பான் தருவி நின்றது என-அம்மதுரைநகரிலெழுந்தருளிய தங்கள் தலைவனாகிய மலையரையன் புத்திரியாரைக் காணச் சமையநதேடி (வரிசைபட) நிற்பதுபோலவும், எட்டி வான் தொடு நெடு நிலை தேர்கள் நட்டனர் - எட்டி ஆகாயத்தையளாவும் நெடியநிலைத்தேர்களை (வரிசைபட) நிறுத்தினார்கள். (௩௨)

பளிக்கினேழுயர்களிறுசெய்தமைத்தபொற்படியதுபசுஞ்சோதி
தெளிக்குநீலத்தினளிகணிரைமணித்தெற்றியதுற்றோர்சாய்
வெளிக்குளாடியவோவியப்பாவைபோன்மிளிர்பளிங்காற்சோதி
தளிர்க்கும்பித்தியதிடையிடைமரகதச்சாளரத்ததுமாதோ.

(இ-ள்.) ஏழ் உயர் களிறு - ஏழுமுழமுயர்ந்த அரசயானைகளை, பளிக்கின் செய்து அமைதத பொன்படியது - (இருபாலும) பளிங்கினால்செய்து (அதன்மேல்) அமைத்த பொன்னாலாகிய படிகளையுடையதும், பசும சோதி தெளிக்கு நீலத்தின்-பசியகிரணத்தைவீசும் நீலரத்தினங்களினால், அளிகள் நிரைமணி தெற்றியது-அளிகளைவரிசைபடச்செய்தமைத்த இரததினஙகளபதிதத திண்ணைகளையுடையதும், உற்றோர் சாய் வெளிக்குள் ஆடிய ஓவியப் பாவைபோல் - சமீபத்தில்வந்தவர் சாயல்கள் வெளிப்புறததில் அசைவாடிநிற்கும் சித்திரப்பதுமைகள்போல, மிளிர் பளிங்கால் சோதி தளிர்க்கும பித்தியது - ஒளிவிளங்கும் பளிங்கினாற்செய்த கிரணமவீசும் சுவர்ததலஙகளையுடையதும, இடை இடை மரகதச் சாளரத்தது-இடையிடையில் மரகதத்தினால்செய்த சாளரங்களையுடையதும்.

"காலோர்நான்குநதனிக்கையுங்கோசமும், வாலுறப்போடேழும் மாநிலந் தோயப், பாலுஞ்சங்குமபோலுங்காலுகிரது, காலினும்ஞான்றவொருதனிக்கையினும், வாயினும்வாலினுமருப்பினுங்கோறல, வலலதன்றில்மூன்றுமுழச்சுற்றுடைத்தாகி, ஏழுமுழமுயர்ந்தொன்பதுமுழநீண்டது, தீயுமிழ்சிறுகண்ணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய், முன்புயர்ந்து பின்பணிநததாயின், அவ்வியல்யானையை அரசுவாவென்ப" எனத்திவாகரநிகணடுள்வருஞ் சூத்திரததால் ஏழுமுழமுயர்தல் அரசயானையினிலக்கணமெனவுணர்க. (௩௩)

பல்லுருச்செய்தபவளக்காலாயிரம்படைத்ததிந்திரநீலக்
கல்லுருத்தலைப்போதியதாடகக்கவின்கொளுத்தரமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணித்துலாத்ததாலமுதுடற்பசுந்திங்கள்
வில்லுருக்குகன்மாடமதாகியவேள்விமண்டபஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) பல் உரு செய்த ஆயிரம் பவளக்கால் படைத்தது - பற்பலவடிவ மாகச்செய்தமைத்த ஆயிரம்பவளத்தூண்களையுடையதும், தலை - அவற்றிற்குமேல், இந்திரநீலக்கல் உரு போதியது - இந்திரநீலரத்தினத்தினால் வடிவமையச்செய்த மைத்த போதிகைகளையுடையதும், ஆடகம் கவின் கொள் உத்தரமேலது - பொன் னாற்செய்த அழகுமிக்க உத்தரங்களை மேலேயுடையதும், அல்லுருக்கிய செம்மணி துலாத்தது - இருளையோட்டும் செவந்த மாணிக்கங்களாற்செய்த துலாங்களையுடை யதும், அமுது உடல் பசும் திங்கள் வில் உருக்கு கல் மாடமது ஆகிய-அமுதநிறை ந்தசரீரத்தையுடைய தண்ணியசந்திரனது கிரணங்கள் உருக்குதற் கெல்லையாகிய சந்திரகாந்தக்கல்லால்செய்த மேனிலையையுடையதும் ஆகிய, வேள்விமண்டபம் செய்தார் - திருக்கலியாணமண்டபஞ் செய்தமைத்தார்கள்.

துலாம் - குமிழ். உருக்கு-காலங்கரந்தபெயரெச்சமாதலால் கல் மாடம் என் னும் எல்லைப்பொருள்கொண்டது. (௯௪)

முத்திற்பாளைசெய்தவிர்மரகதத்தினன்மொய்த்தபாசிலைதுப்பின்
கொத்திற்றீம்பழம்வெண்பொனாற்கோழரைகுயின்றபூகமுந்துப்பின்
றொத்திற்றூங்குபூச்செம்பொனாற்பழுக்குலைதூக்கிப்பொன்னாற்றண்டு
வைத்துப்பாசொளிமரகதநெட்டிலைவாழையுநிரைவித்தார்.

(இ-ள்.) முத்தில் பாளை செய்து - முத்தினால்பாளைகளமைத்து, அவிர் மர கதத்தினால் மொய்த்த பாசிலை - விளங்காநின்ற மரகதத்தினால் நெருங்கிய பசிய இலைகளையும், துப்பின் கொத்தில் தீம்பழம-பவளக்கொத்தினால் இனியபழங்களையும், வெண் பொன்னாற் கோழ் அரை குயினற பூகமும் - வெள்ளியினால் கொழுவியஅடி ருகளையும் செய்தமைத்த கமுகுகளையும், துப்பின் தொத்தில் தூங்கு பூ - பவளக் கொத்தினால் தொங்குகின்ற பூக்களோடு, செம பொனால் பழுக்குலை தூக்கி-செவந் தபொன்னால் பழுத்தகுலைகளைத்தொங்கவிட்டும், பொனனால் தண்டு வைத்து-பொ ன்னால் தண்டுசெய்தமைத்தும், பாசு ஒளி மரகத நெட்டிலை வாழையும் - பசிய வொளியையுடைய மரகதத்தினால் நீண்ட இலைகளையும் (அமைத்த) வாழைகளையும், நிரைவித்தார் - (அத்திருக்கலியாணமண்டபத்தில்) வரிசைபடக்கட்டினார்கள்.

தூக்கி, வைத்து என வேறுபலவடுக்கிய வினையெசசங்கள். இசையெச்சமா ய்நின்ற அமைத்தஎன்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனிலையைததனிததனிகொண்டன.

பித்திமாதவிசண்பகம்பாதிரிபிறவுமண்டபஞ்சூழப்
பத்தியாவளர்த்தளிகள்வாய்திறந்துபண்பாடவின்மதுக்காலத்
தத்தியாய்மணங்கவர்ந்துசாளரந்தொறுந்தவழ்ந்தொழுகிளந்தென்ற
றித்தியாகிற்குமதுத்துளிதெளித்திடச்செய்தனருய்யானம்.

(இ-ள்.) பித்தி மாதவி சண்பகம் பாதிரி பிறவும் - சிறுசண்பகமும் குருக்க த்தியும் சண்பகமும் பாதிரியும் மற்றுள்ளமரங்களும, மண்டபம் சூழ பத்தியாவளர் த்து - திருமண்டபத்தைச்சூழப் பத்திபடவளர்த்து, அளிகள் வாய்திறந்து பண் பாட - வண்டுகள் வாய்திறந்து இசைபாடவும, இன் மது கால - (மலர்கள்) இனிய தேன்றுளி சிந்தவும், தத்தி ஆய் மணம் கவர்ந்து - அவற்றுட் சென்று ஆராய்ந்து நறுமணங்களைக் கொள்ளைகொண்டு, சாளரம் தொறும் தவழ்ந்து ஒழுகு - சாளரங் கள்தோறும் தவழ்ந்துசெல்லும், இளம் தென்றல் தித்தியாநிற்கும் மதுத்துளி தெ ளித்திட-இளமையாகிய தென்றல் தித்திக்குந் தேன்றுளிகளைச் சிந்தவும், உய்யான ம் செய்தனர் - பூந்தோட்டங்களைச்செய்து அமைத்தார்கள்.

பித்திகை - பித்தி யெனநிற்றலால் கடைக்குறை. உய்யானம்-இடைக்குறை.

வேள்விச்சாலையும்வேதியுங்குண்டமுமேகலையொடுதொன்னூற்
கேள்விச்சார்பினாற்கண்டுகண்ணடிவிடைகிளர்சுடர்ஸ்ரீவற்ச
நீள்விற்சாமரம்வலம்புரிசுவத்திகநிறைகுடமெனவெட்டு
வாள்விட்டோங்குமங்கலத்தொழில்செய்பொறிவகையினானிருமித்தார்.

(இ-ள்.) வேள்வி சாலையும் - யாகசாலைகளையும், வேதியும் - வேதிகைகளையும், குண்டமும் - ஓமகுண்டங்களையும், மேகலை ஒடு - மேகலைகளோடு, தொல் நூல் கேள்வி சார்பினால் கண்டு - தொன்றுதொட்டுள்ள ஆகமவிதியின் சார்பினால் வகுத்து, கண்ணடி விடை கிளர் சுடர் ஸ்ரீவற்சம் நீள வில் சாமரம் வலம்புரி சுவத்திகம் நிறை குடம் என-கண்ணாடியும் இடபமும் விளங்கும் தீபமும் ஸ்ரீவற்சமும் மிக்க கிரணங்களையுடைய சாமரமும் சங்கும் சுவத்திகமும் நிறைகுடமும் என்று சொல்லப்பட்ட, வாள் விட்டு ஓங்கும் எட்டு மங்கலம் - கிரணம்வீசிப்பொலியும் அஷ்டமங்கலங்களையும், பொறி தொழில் செய் வகையினால் நிருமித்தார் - சித்திரமாகத் தொழில்செய்வகையினால செய்தமைத்தார்கள்.

மேகலை-ஓமகுண்டத்தின் வரம்புகள். ஸ்ரீவற்சம், சுவத்திகம், முன்னர்க்கூறியிருக்கின்றனம். 259 - [illegible] 343 - [illegible] (௧௭)

மணங்கொள்சாந்தொடுகுங்குமப்போதளாய்மான்மதம்பனிநீர்தோய்த்
திணங்குசேறுசெய்திருநிலநடவிவானிரவிமண்டலநாணப்
பணங்கொணாகமாமணிவிளக்கிருகையும்பாவைகளெடுத்தேந்தக்
கணங்கொடாரகையெனநவமணிகுயில்கம்பலம்விதானித்தார்.

(இ-ள்.) மணங்கொள் சாந்தொடு - வாசமிக்க சந்தனத்தோடு, குங்குமப் போது மான் மதம் அளாய் - குங்குமமலரையு மிருகமதத்தையுங்கலந்து, பனி நீர் தோய்த்து இணங்கு சேறு செய்து-பனிநீரில் கரைத்து ஒன்றுபடக்குழம்பாக்கி, இரு நிலம் தடவி - பெரியதரைமெழுகி, வான் இரவி மண்டலம் நாண - விண்ணிலுள்ள சூரியமண்டலம் வெட்கும்படி, பணங்கொள் நாகம் மாமணி விளக்கு - படத்தையுடைய சர்ப்பங்களின் பெரியரத்தினங்களாகிய தீபங்களை, இருகையும் பாவைகள் எடுத்து ஏந்த - இரண்டுகைகளிலும் பதுமைகள் எடுத்து ஏந்திநிற்க, கணங்கொள் தாரகை என - கூட்டங்கொண்ட நக்ஷத்திரங்கள் உதையஞ்செய்ததுபோல, நவமணி குயில் கம்பலம் விதானித்தார் - நவமணிகளை யிடையிடையே கோவைசெய்தமைத்த கம்பலங்களை மேலேவிரித்துக்கட்டினார்கள். (௧௮)

செம்பொற்கோயின்முன்சேண்டொடு காவணந்திசையெலாம் விழுங்கச் [செய்
தம்பொற்பாலிகைபாண்டில்வாய்முளைதெளித்தம்புயத்தவனாதி
யும்பர்க்கேற்றபொற்கம்பலமேல்விரித்துள்ளுறத்தவிசிட்டுத
தும்பைத்தாழ்சடையான்றமர்க்காதனஞ்சூழவிட்டதனுப்பண்.

(இ-ள்.) செம் பொன் கோயில் முன் - செவந்தபொன்னாலாகிய திருக்கலியாண மண்டபத்தின்முன்னர், சேண் தொடு காவணம் திசை எல்லாம் விழுங்க செய்து-ஆகாயத்தையளாவியபந்தல் எட்டுத்திக்குகளையும் விழுங்கப்போடுவித்து, அம் பொன் பாண்டில் பாலிகை வாய் முளை தெளித்து - அழகிய பொன்னாற்செய்த வட்டமாகிய பாலிகையில் முளைகளைத்தெளித்து, அம்புயத்தவன் ஆதி உம்பர்க்கு ஏற்ற பொன் கம்பலம் மேல் விரித்து - பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்குத்தக்க பொன்னாலாகிய கம்பலத்தை மேலேவிரித்து, உள்ளுற தவிசு இட்டு - அதனுள்ளே பொரு

ந்த ஆதனமிட்டு, தும்பை தாழ்சடையான் தமர்க்கு ஆதனம் சூழ இட்டு - தும்பை மாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபிரான் தமராகிய அடியாருக்கு ஆசன ங்களைச்சுற்றுமிட்டு, அதன் நாப்பண் - அதன்மததியில். (௬௯)

கற்பகந்தருவயிரவாளரிப்பிடர்கதுவப்பொற்குறடேற்றி
யெற்படுங்துகிராற்குடஞ்சதுரமாவியற்றியவெருத்தத்தூண்
விற்படும்பளிக்குத்தரந்துபபிஞலவிடங்கமேனிலமூன்றுப்
பொற்பநூல்வழிவிமானமபன்மணிகளாறபொலியச்செய்துள்ளாக.

(இ-ள்.) கற்பகம் தரு வயிரவாள அரி பிடர் கதுவ - கற்பகவிருக்ஷந்தந்த வயிரததால்செய்த வொளிபொருந்திய சிஙகத்தினபிடரியில் பொருந்த, பொன் குறடு ஏற்றி - பொன்னுற்குறடேமூப்பி, எல் படும துகிரால் சதுரம் ஆ குடம் இயற்றிய எருத்தம் தூண்-ஒளிவீசும்பவளத்தால் சதுரமாகக குடஞ்செய்தமைத்த கழுத்தையுடையதூண்களை (நிறுத்தி) வில் படும் பளிங்கு உத்தரம - ஒளிவீசும் பளிங்கால் அமைத்த உத்தரங்களையும், துப்பிஞல் விடங்கம்- பவளங்களால்செய்த கொடுங்கைகளையும் (பரப்பி) மேல் நிலம மூன்ருக பொற்ப - (இவ்வாறு) மேனிலம்மூன்ருக அழகுசெய்ய, நூல் வழி பல்மணிகளால் விமானம் பொலிய செய்து உள்ளாக - சிற்பநூல்வழி பல இரத்தினங்களால் விமானத்தைவிளங்கச்செய்து அதனுள்ளாக. (௭0)

அங்கமாறுமேகால்களாயமுதலெழுத்தம்பொற்பீடிகையாகித்
துங்கநான்மறைநூலகளேநிததிலநதொடுத்தசைதாம்பாகி
யெங்கணுயகனெம்பெருமாட்டியோடிருப்பதற்குருக்கொண்டு
தங்கிஞலெனநவமணிகுயின்றபொற்றவிசதுசமைத்திட்டார்.

(இ-ள்.) அங்கம ஆறும் கால்களாய்-ஆறங்கங்களுமே கால்களாகியும், முதல் எழுத்து அம்பொன் பீடிகை ஆகி - பிரணவமே அழகிய பொற்பீடமாகியும், துங்கம் நான் மறை நூல்களே நிததிலம் தொடுத்து அசை தாம்பாகி-உயர்ந்த நான்குவேதங்களாகிய நூல்களே முததிஞல் தொடுத்தமைத்த அசைகின்ற வடங்களாகியும, எங்கள் நாயகன் எம்பெருமாட்டி யோடு இருப்பதற்கு - எங்கள் இறைவனுகிய சிவபெருமான் எமதுபிராட்டியாரோடு வீறறிருநதருளுவதற்கு, உருக்கொண்டு தங்கிஞல் என - (அவைகள்) அவ்வடிவங்கொணடு தங்கினுற்போல, நவமணி குயின்ற பொன் தவிசு அது சமைத்திட்டார் - நவரத்தினஙகள்பதிதத பொன்னுலாகிய ஆசனம் ஒனறைச்செய்து அமைத்தார்கள்.

தவிசது அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (௭௧)

புரந்தரன்றருகற்பகம்பொலநதுகில்பூண்முதலியநல்கச்
சுரந்தரும்பெறலமுதமைவகையறுசுவையுணுமுதலாகப்
பரந்ததெய்வவான்பயப்பசிந்தாமணிபற்பலவுஞ்சிந்தித்
திரந்துவேண்டுவதரத்தரவீட்டிஞரிந்திரநகர்நாண.

(இ-ள்.) புரந்தரன் தரு கறபகம் - இந்திரன் திறையாகக்கொடுத்த கற்பக விருக்ஷம், பொலம் துகில் பூண் முதலிய நல்க-பீதாம்பரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலிய பலபொருள்களையும் கொடுக்கவும், தெய்வ ஆன்-காமதேனு, சுரந்து அரும் பெறல் அமுதம் - சுரந்து பெறுதற்கரிய அமுதம், அறு சுவை ஐவகை உணு - அறுசுவையமைந்த ஐவகையுணவுகள், முதலாக பரந்த பயப்ப - முதலாக மிக்கவுணவு

சுளைக்கொடுக்கவும், சிந்தித்து இரந்து வேண்டுவ பல் பலவும் - நினைத்து யாசகித்து வேண்டிக்கொள்ளும் பலபலபொருள்களையும், சிந்தாமணி தரத்தர-சிந்தாமணிகொடுக்கவும், இந்திரன் நகர் நாண-இந்திரனுடைய பொன்னுலகமும் நாணும்படி, ஈட்டினார் - (வாங்கிச்) சேகரித்தார்கள்.

ஐவகையுணவாவன-பருகுதல் முதலாகிய நால்வகையுணவோடு உரிஞ்சுதலுமாம். கற்பகம்முதலியன - பிராட்டியாருடைய திருவருளைப்பெறுதற்பொருட்டு அமையம் நோக்கிக்கொடுத்து நிற்றலின் இந்திரநகர் நாண என்றார். (௭௨)

தென்னர்சேகரன்றிருமகடிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று
மன்னர்வந்தெதிர்தொழுதுகைக்கொண்டுதம்மணிமுடிமிசையேற்றி
யன்னவாசகங்கேட்டனர்கொணர்ந்தவர்க்கருங்கலந்துகினல்கி
முன்னரீர்த்தெழுகளிப்புறமனத்தினுமுந்தினர்வழிக்கொள்வார்.

(இ-ள்.) தென்னர் சேகரன் திருமகள் - பாண்டியர்மரபுக் கோர்கிரீடமாய் விளங்கும் மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாராகிய பிராட்டியார், திருமணம் திருமுகம் வரவு மன்னர் வந்து எதிர்ேறறு - திருமணச்செய்தியமைந்த திருமுகத்தின்வரவை அரசர்கள்வந்து எதிரேற்று, தொழுது கை கொண்டு தம் மணி முடிமிசை ஏற்றி - (அதனை) வணங்கிக் கையில்வாங்கித் தமது இரத்தினமயமித்த கிரீடத்தின்மேல் சூட்டி, அன்னவாசகம் கேட்டனர் - அத்திருமுகத்திலமைந்த வாசகத்தைக்கேட்டு, கொணர்ந்தவர்க்கு அருங் கலம் துகில் நல்கி - கொணர்ந்தவர்களுக்கு அரிய ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் கொடுத்து, முன்னர் ஈர்த்து எழு களிப்பு உற - (தம்மை) முன்னே யிழுத்துக்கொண்டு செல்லுங்களிப்பு மீக்கொள்ள, மனத்தினும் முந்தினர் வழிகொள்வார் - மனவேகத்தினும்விரைந்து வழிக்கொண்டுசென்றார்கள்.

கேட்டனர், முந்தினர் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய்நின்றன.(௭௩)

கொங்கர்சிங்களர்பல்லவர்வில்லவர்கோசலர்பாஞ்சாலர்
வங்கர்சோனகர்சீனர்களசாளுவர்மாளவர்காம்போச
ரங்கர்மாகதராரியர்நேரியரவந்தியர்வைதாப்ப
கங்கர்கொங்கணர்விராடர்கண்மராடர்களகருநடர்குருநாடர்.

(இ-ள்.) கொங்கர்—குருநாடர் - (திருமணத்திருமுகவரவேற்ற) கொங்குநாட்டினரும், சிங்களநாட்டினரும், பல்லவநாட்டினரும், வில்லவநாட்டினரும், கோசலநாட்டினரும், பாஞ்சாலநாட்டினரும், வங்கநாட்டினரும், சோனகநாட்டினரும், சீனநாட்டினரும், சாளுவநாட்டினரும், மாளவநாட்டினரும், காம்போசநாட்டினரும், அங்கநாட்டினரும், மாகதநாட்டினரும், ஆரியநாட்டினரும், நேரியநாட்டினரும், அவந்திநாட்டினரும், வைதாப்பநாட்டினரும், கங்கநாட்டினரும், கொங்கணநாட்டினரும், விராடநாட்டினரும், மராடநாட்டினரும், கருநடநாட்டினரும், குருநாட்டினரும். (௭௪)

கலிங்கர்சாவகர்கூவிளரொட்டியர்கடாரர்கள்காந்தாரர்
குலிங்கர்கேகயர்விதேகர்கள்பௌரவர்கொல்லர்கள்கல்யாணர்
தெலுங்கர்கூர்ச்சரர்மச்சர்கண்மிலேச்சர்கள்செஞ்சையர்முதலேனைப்
புலங்கொண்டன்னருந்துறைதொறுமிடைந்துபார்புதைபடவருகின்றார்.

(இ-ள்.) கலிங்கர்—செஞ்சையர்முதல் - கலிங்கநாட்டினரும், சாவகநாட்டினரும், கூவிளநாட்டினரும், ஒட்டியநாட்டினரும், கடாரநாட்டினரும், காந்தாரநாட்டினரும், குலிங்கநாட்டினரும், கேகயநாட்டினரும், விதேகநாட்டினரும், பௌரவநாட்டினரும், கொல்லநாட்டினரும், கலியாணநாட்டினரும், தெலுங்கநாட்டினரும், குர்ச்சரநாட்டினரும், மச்சநாட்டினரும், மிலேச்சநாட்டினரும், செஞ்சைநாட்டினரும் முதலாகிய, ஏனைபுலங்கள் மன்னரும்—மற்றநாட்டிலுள்ள வரசர்களும், துறைதொறு மிடைந்து பார் புதைபட வருகின்றார் - வழிகள்தோறும் நெருங்கி நிலவுலகமும் மறையும்படி வரத்தொடங்கினார்கள். (எ௫)

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெறாதீண்டிப்
பைத்தவாழிபோனிலமகண்முதுகிறப்பரந்ததானையராகித்
தத்தநாட்டுளபலவகைவளனொடுந்தழீஇப்பலநெறிதோறு
மொய்த்துவந்தனர்செழியர்கோன்றிருமகண்முரசதிர்மணமூதூர்.

(இ-ள்.) இத்தகை பல தேய மன்னவர்களும் - இத்தன்மையையுடைய பல நாட்டரசர்களும், எண் இடம் பெறாது ஈண்டி - எள்ளிட இடமில்லாமல் நெருங்கி பைதத ஆழிபோல் நிலமகள் முதுகு இற பரந்த தானையர் ஆகி - பரந்தகடல்போலப் பூமிதேவியினது முதுகுமுறிய (எங்கும்) பரந்த சேனையையுடையவராகி, தத்தம் நாடு உள பல வகை வளனொடும தழுவி - தங்கள் தங்கள் நாட்டிலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் கைக்கொண்டு, பல நெறி தோறு மொய்த்து - பலவழிதோறும் நெருங்கி, செழியர் கோன் திருமகள் மண முரசு அதிர் மூதூர் வந்தனர் - பாண்டியர்களுக் கரசனாகிய மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாராகிய பிராட்டியாருடைய திருமணமுரசு ஒலிக்கும் தொன்று தொட்டுள்ள மதுரைநகரை வந்தடைந்தனர்.

ஒடு உருபுமயக்கம். எண் எள். (எசு)

வந்தகாவலருமையர்சென்றுணர்த்தினர்வருகெனவருகுய்ப்பச்
சந்தவாளரிப்பிடரணைமீதறந்தழைத்தருள்பழுத்தோங்குங்
கந்தநாண்மலர்க்கொமபினைக்கண்டுகண்களிப்புறமுடித்தாமஞ்
சிந்தவீழ்ந்தருள்சுரந்திடத்தொழுதுபோய்த்திருந்துதம்மிடம்புக்கார்.

(இ-ள்.) வந்த காவலர் உழையர் சென்று உணர்த்தினர் - (இவ்வாறு) வந்த அரசர்களுடைய (வரவை) வாயில்காபபோர் சென்று (பிராட்டியாருக்குத) தெரிவித்தார்கள், வருக என அருகு உயப்ப - வரக்கடவர்களெனக் கட்டளையிட (அதனை மேற்கொண்டு சென்று அவ்வரசர்களை அப்பிராட்டியார்) அருகிற்செலுத்த, சந்தம் வாள் அரி பிடர் அணை மீது-அழகிய ஒள்ளிய சிங்கங்களின் பிடரியின்மேலுள்ள ஆசனததின்மேல், (எழுநதருளிய) அறம் தழைதது அருள் பழுத்து ஓங்கும் கந்தம் நாண் மலர் கொம்பினை - தருமந்தழைத்து அருள் கனிநது விளங்கும் (அன்பாகிய) வாசனையுடைய அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய பூங்கொம்புபோன்ற அப்பிராட்டியாரை, கண் களிப்புற கண்டு - (தமது) கண்கள் களிப்புறத் தெரிசித்து, முடித்தாமம் சிந்த வீழ்ந்து தொழுது அருள் சுரந்திட போய் - (தமது) மகுடங்களிலணிந்த மாலைகள் (நிலத்தில்) வீழத் (தாமுந்) தண்டாகாரமாக (வீழ்ந்து) வணங்கி (அப்பிராட்டியார்) திருவருள் செய்யச் சென்று, தம் திருந்து இடம் புக்கார் - தத்தமக்கு (விதித்த) திருந்திய வீடுகளை அடைந்தார்கள்.

உயிர்களின்பொருட்டு அறம் வளர்த்தலும் அவற்றின்மேலருளும் அன்பு முன்னரே யுடைமைபோல மநுநூல்வழிச் செங்கோல்செலுத்தலும், குடிகளுக்கு எளி

ய சமையத்தராயிருத்தலும், முகமலர்ச்சி உடைமையும் உடையராயிருத்தலால் அ றத்தழைத்தருள்பழுத்தோங்கும் கந்தாரண்மலர்க்கொம்பு என்றார். அறத்தைத் தளி ர்களாகவும், அருளைக் கனிகளாகவும் உருவகஞ்செய்து அன்பை உருவகஞ்செய்யா மையின் இது ஏகதேசவுருவகவணி. (எஎ)

வரைவளங்களும்புறவினில்வளங்களுமருதத்தண்பணைவேலித்
தரைவளங்களுஞ்சலதிவாய்நடைக்கலந்தருவளங்களுமீண்டி
யுரைவரம்பறமங்கலம்பொலிந்ததிவ்வூரினிநால்வேதக்
கரைகடந்தவன்றிருமணஞ்செயவருகாட்சியைப்பகர்கின்றேன்.

(இ-ள்.) வரை வளங்களும் - மலையிலுள்ள பொருள்களாலும், புறவினில்வ ளங்களும் - முல்லை நிலங்களிலுள்ள பொருள்களாலும், தண் மருதம் பணை வேலி தரை வளங்களும - தண்ணிய மருதநிலத்திலுள்ள பொருள்களாலும், சலதி வாய் நடைக்கலம் தரு வளங்களும் - கடலிற் செல்லும் மரக்கலங்கள்தரும் பொருள்களா லும், இவ்வூர் உரை வரம்பு அற ஈண்டி - இம்மதுரைநகர் சொல்லளவையிற்படா து நெருங்கி, மங்கலம் பொலிந்தது - அஷ்டமங்கலங்களாலும் விளங்கியது, நால் வேதம் கரை கடந்தவன் திருமணம் செய வரு காட்சியை இனி பகர்கின்றேன் - நா ல்வேதங்களின் எல்லைகடந்த சிவபெருமான் திருமணஞ்செய்ய வரும் தோற்றத்தை இனி எடுத்துச்சொல்லுகின்றேன்.

சொல்லளவைக்கெட்டாதவ னென்பார், நால்வேதக் கரைகடந்தவனென் றார். இது நுதலிப்புகுதலென்னுமுத்தி. மருதப்பணை, வேலித்தரை, ஒருபொருட் பன்மொழிகள். (எஅ)

ஏகநாயகிமீண்டபின்ஞாட்பிகந்திரசிதகிரியெய்தி
நாகநாயகமணியணிசுந்தரநாயகனுயிர்க்கெல்லாம்
போகநாயகனாகிப்போகம்புரிபுணர்ப்பறிந்தருணந்தி
மாகநாயகன்மாலயனுருத்திரர்வரவின்மேன்மனம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) ஏகநாயகி மீண்டபின் - ஒப்பில்லாத அருட்சத்தியாகிய தடாத கைப்பிராட்டியார் (மதுரைக்குச்) சென்றபின்பு, நாகம் நாயகம் அணி அணி சுந்த ரநாயகன் - சர்ப்பங்களுக்கெல்லாம் இறைமைத்தன்மையையுடைய ஆதிசேடனாகிய ஆபரணத்தையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள், ஞாட்பு இகந்து இரசித கிரி எய்தி - யுத்தகளத்தினின்று நீங்கி வெள்ளியங்கிரியையடைந்து, போகநாயகனாகி உயிர்க்கெ ல்லாம் போகம் புரி புணர்ப்பு - போகநாயகனாய் எல்லாவுயிர்களுக்கும் போகத்தை த்தந்தருளும் திருக்குறிப்பை, அருள் நந்தி அறிந்து - கருணையையுடைய நந்திநாய னார்தெரிந்து, மாக நாயகன் மால் அயன் உருத்திரர் வரவின்மேல் மனம் வைத்தா ன் - விண்ணுலகிற்கு நாயகனாகிய இந்திரனும் திருமாலும் பிரமனும் உருத்திரர்க ளும் ஆகிய இவர்கள் வருகையின்மேல் திருவுளங்கொண்டருளி.

ஏகம்-ஒப்பின்மை. தனக்கோர்பற்றிலனாகியும் உயிர்கள்கடைத்தேறப் போக வடிவினனாயிருந்து போகந்தருவோனாதலால் போகநாயகனாகி யெனக்கூறினார். "பந்தமும்வீடும் படைப்போன்காண்க" என்றருளினார் பெரியோரும். (எகூ)

சங்குகன்னனையாதியகணாதிபர்தமைவிடுத்தனனன்னார்
செங்கணேற்றவர்மாலயன்முதல்பெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி

யெங்கணாயகன்றிருமணச்சோபனமியம்பினாரதுகேட்டுப்
பொங்குகின்றபேரன்புபின்றள்ளுறப்பொள்ளெனவருகின்றார்.

(இ-ள்.) சங்கு கன்னனை ஆதிய கணதிபர் தமை விடுத்தனன் - சங்குகன்னனை முதலாகவுள்ள கணதிபர்களை அனுப்பினார், அன்னார்-அவர்கள், செம் கண் ஏற்றவர் மால் அயன் முதல் பெருந் தேவர் வான் பதம் எய்தி - சிவந்த கண்களையுடைய உருத்திரரும் திருமாலும் பிரமனு முதலிய பெரியதேவர்கள்வசிக்கும் பெரியபதவிகளையடைந்து, எங்கள் நாயகன் திருமணச் சோபனம் இயம்பினார் - எங்கள் இறைவனாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கலியாணமஹோற்சவததைச் சொனனார்கள், அதுகேட்டு - அந்தச்செய்தியைக்கேட்டு, பொங்குகின்ற பேர் அன்பு பின் தள்ளுற - (தம்மை) மேற்கொண்டு விழுங்குகின்ற பெரிய அன்பு பின்னே நின்றுதள்ள, பொள்ளென வருகின்றார்-விரைநதுவரத் தொடங்கினாகள.

அழிக்குந்தொழிலினராதலின் - செங்கணேற்றவரென்றார். (௮0)

அஞ்சுகோடியோசனைபுகைந்திருமடங்கழன்றவர்தமைப்போலீ
ரஞ்சுதீயுருததிரர்புடையுடுத்தவரழறகணாற்பூதங்க
ளஞ்சுநூறுருத்திராண்டத்துச்சியரரியயனமுதற்றேவ
ரஞ்சுமாணையுமாற்றலும்படைத்தவரடுகுறடபடைவீரர்.

(இ-ள்.) அஞ்சு கோடி யோசனை புகைநது இருமடங்கு அழன்றவர் - அஞ்சுகோடி யோசனைதூரம் புகைந்து பத்துசகோடி யோசனைதூரந் தீக்கொழுந்துவிட்டெரியும் காலாக்கினி உருத்திரநாயகனும், தமைபபோல் ஈரஞ்சு தீ உருத்திரா- அவரைப்போல (அவரைச்சூழநதுள்ள) பத்துக் காலாக்கினி உருததிரர்களும, புடை உடுத்தவர் - (அப்பதின்மருளொவவொருவரையும) புடைசூழ்ந்து சேவித்துநிற்கும் ஒவ்வொருகோடி யுருததிரர்களும், அழல கண் நால பூதஙகள் - தீபபொறியைச் சிந்துகின்ற கண்களையுடைய நால்வகைப பூதஙகளும, அண்டதது உச்சியர் அஞ்சு நூறு உருததிரர் - அண்டத்தினுச்சியில் வசிபபவராகியயாவரும் அஞ்சததக்க நூறு உருத்திரர்களும், அரி அயன் முதல் தேவர் அஞ்சும் ஆணையும் ஆற்றலும் படைத்தவர் - திருமாலும் பிரமனும் முதலியதேவர்களஞ்சும ஆணையையும் வலிமையையும்படைத்த, அடுகுறள் படைவீரர் - (போரில எதிாத்தவாகளைக்) கொல்லும பூதப் படைவீரர்களும்.

கீழண்டகடாகத்தில் காலாக்கினி உருத்திரநாயகனார் கோடியோசனையுள்ள கனகமயமான ஆலயததில், ஆயிரயோசனையுயரமும, இரண்டாயிரயோசனை வித்தாரமுமுள்ள சிங்காதனததில தமது திருமேனியில் அக்கினிச்சுவாலை பததுக்கோடியோசனையும் அநத சுவாலையின் புகை யைநதுகோடி யோசனையும உடையவராய வீற்றிருப்பர். இந்தக் காலாக்கினி உருததிரதேவ நாயகனைச்சூழ்ந்து அவரைப்போல் பத்து உருததிரர்கள் இருப்பார்கள் அப்பத்து உருததிரருள் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொருகோடி உருத்திரர்கள் பரிவாரமாகச்சூழ்ந்து சேவிததிருப்பார்கள். இவற்றைச் சிவதருமோததரம் கோபுரவியலில்.

“ அண்டகடாகக்கனமுண்டொருகோடியதனடியுட்
கண்டிடுககாலாங்கியுருத்திரர்க்குக்கனகமனை
யுண்டதற்குன்னதங்கோடியோசனையீரைங்கோடி
மண்டியமெய்த்தழற்கொழுந்தைங்கோடியுறும்வளர்புகையும்.”

" யோசனையாயிரமனையுளரியணையினுயரநதான்
யோசனையீராயிரமெனறதனவிரிவையுணர்நதிடுக
தேசுடையகாலாங்கியுருததிராதந்திருமேனி
யோசனையுமுண்டழலாலயுதமெனவுன்னுகவே."

" தரித்துடையர்வலக்கரத்திற்றயங்கொளிவாள்சரத்தினையும்
பரித்துடையரிடக்கரததிறபலகையினைததனுவினையு
முருததிரர்களொருபதின்மருமறவரவருழையவர்போ
லுருத்திரர்களொவ்வொருவர்க்கொருகோடிபரிச்சிதமே."

எனவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க. அண்டத்துச்சியிலுள்ள நூறு உருத்திரரா வார். பொன்மயமான அண்டகடாகப புறம்பே இந்திரதிக்கு முதலிய பத்துத்திக்கு களுள் இந்திரதிக்கில் - கபாலீசன, அசன், புததன், வச்சிரதேகன், பிரமத்தனன், விபூதி, அவ்வியன, சாததா, பிருகு, திரிசோதியன் எனப் பதின்மர். அக்கினிதிக்கில்- உருததிரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சுவலன், தகனன், வெப்பு ரு, பிரமாந்தகன, க்ஷயாந்தகன் எனப்பதின்மர். இயமதிக்கில் - யாமியன், மிருத்தியு, அரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சங்யோத்தா, வியோக்கிருதன எனப் பதின்மர். நிருதிதிக்கில் - நிருதி, மாரணன, அரந்தா, குரூரதிருட்டி, பயாந்தகன், ஊர்ததுவகாயன், விருபாக்ஷன, தூமிரு, லோகிதன், தெங்கிட்டிருணன் எனப் பதின்மர். வருணதிக்கில் - பெலன, அதிபெலன், பாச அத்தன், மகாபெலன், சுவேதா, செயபத்திரன, திர்க்கவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமான்எனப் பதினமர். வாயுதிககில் - சீக்கிரன, லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், சூக்குமன், க்ஷயாந்தகன், பஞசாநதகன், பஞ்சசிகன், கபதநி, மேகவாகனன் எனப் பதின்மர். குபேரதிககில் - நிதீசன், ரூபவான், தன்னியன், சௌமியன், சௌமியதேகன், பிரமத்தனன், சுப்பிரகடன, பிரகாசன, இலகருமிவரன், சோமேசன் எனப் பதின்மர். ஈசானதிக்கில் - வியாததியாதிபன, ஞானபுகன, சருவன், வேதபாரகன், மாததுருவிருததன, பிங்கலாக்ஷன, பூதபாலன், பெலீப்பிரியன், சருவவித்தியாதிபன், தாதா எனப் பதின்மா. அண்டகடாகவோட்டிகருக்கீழே விஷ்ணுதிககில் - அனந்தன், பாலகன், வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு, இடபதநுவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சருவன் எனப பதினமா அண்டகடாகததினமேலே பிரமதிக்கில் - சம்பு, விபு, கணுத்தியக்ஷன, திரியக்ஷன, திரிதேசகவாதகன், சன்வாகன், விவாகன், நபன், லீபசு, விலக்ஷணன் எனப் பதின்மரும் ஆம். (அக)

புத்தியட்டகர்நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள்
பத்திரட்டியுங்காப்பவர்பாரிடபபடையுடைகூர்மாண்டர்
சத்தியச்சிவபரஞ்சுடருதவியசதவுருததிரரன்று
ருய்த்தளித்தவீரைம்பதுகோடியருருத்திரர்கணநாதர்.

(இ-ள்.) புத்தி அட்டகர் - அஷ்டவித்தியேஸ்வரர்களும், நால் இருகோடி மேல் புக பெய்த பத்திரட்டி நரகங்களும் காப்பவர் - இருபதெட்டுக்கோடி நரகங்களையுங் காப்பவர்களும், பாரிடம் படை உடை கூர் மாண்டர் - பூதப்படையையுடைய கூர்மாண்டரும், சத்தியம் சிவபரஞ்சுடர் உதவிய சதவுருத்திரர்-உண்மை வடிவாயுள்ள சிவபெருமானருளிய நூறுருத்திரர்களும், அன்னார் உய்த்து அளித்த ஈரைம்பதுகோடியர் உருத்திரர் - அவ்வுருததிரர் தந்தருளிய நூறுகோடியராகிய உருத்திரர்களும், கணநாதர் - கணநாதர்களும்.

காலிருகோடி மேற்புகப்பெய்த பத்திரட்டியாவது - எட்டுக்கோடி என்னுந் தொகையை முதலிற்கொண்ட இருபது என்னும எண்.

புத்தியட்டகராவார் - சூக்குமபுவன மெட்டின் அதிபதிகளாம், அவர்கள்- அனந்தர், சூக்ஷமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி. சூக்குமபுவனமாவன - பைசாசம், ராக்ஷசம், யாக்ஷம், காந்தர்வம், மாகேந்திரம், சௌமியம், பிராசேஸ்வரம், பிரமம் ஆம். நாலிருகோடி மேற்புகப் பெய்த நரகங்களென்றவை - காலாக்கினி உருத்திரதேவநாயனார் புவனத்திற்குமே லுள்ளன. அவை அதிபாதகமுதலிய பாவங்களைச் செய்தோர் வசித்தற்கு இருபத் தெட்டுத் தளங்களாகக்கட்டின நிலைமாடங்கள்போல ஒன்றின்மேலொன்று யிருக்கும். அதனைச் சிவதருமோத்தரம கோபுரவியலில்.

" இனையபுரிமிசைநிரயமெழுநான்குகோடியுறு
நினையினவையெழுநான்குநிலைமடமேயெனநிலவுந்
தனியுறுவரவைதன்னிறறுரிசாவற்றிறுக்களவு
முனிலிருநூறுயிரமுமுப்பஃதுகோடியுமே."

எனவருஞ் செய்யுளானும். அவற்றைக்காப்போர் - பிரளயகாலாக்கினியையும், பிரளயகாலத்துச் சூரியனும்போன்ற திருவுருவமும் கறுத்தமுகமும் மழுவேந்திய கையுமுடைய கூர்மாண்ட தேவ நாயனாரைப் புடைசூழ்ந்து அவரைத் துதித்து அவரைப்போலும் உருவாய்ந்த அனேக உருத்திரர்கள். அக்கூர்மாண்ட தேவநாயனார் அந்நிரயங்களின் மேற்பாகமாகிய கநகபூமியில் அந்நரகங்களுக்கும் அவற்றைக் காப்போருக்கும் அதிபராயுள்ளவர். இவற்றை ஷை இயலில்.

" மேலாயகநகபுரிவீற்றிருப்பர்கூர்மாண்டர்
காலவழலிரவியுருக்காளமுகமழுவுங்கை
கோலமுறுவட்டவிழிகொண்டுடையரவர்தம்மைப்
போலுமுருத்திரர்பலரும்புடையடைவர்போறறிசைத்தே."

எனவருஞ் செய்யுளாலுமுணர்க. சதவுருத்திரராவார் - மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை ஆகிய ஆறத்துவாக்களில் முறையா யமர்ந்துள்ளவர். ஈரைம்பதுகோடி யுருத்திரர்கள் பிரமாணடநா உருத்திரர்களுக்கு உள்ளிட்டவர்கள். (அஉ)

பட்டகாரிவாயரவணிபவர்பசுபதியுருத்திராதி
யட்டமூர்த்திகண்மேருவினவிர்சுடராடகர்தோடேந்து
மட்டருமலர்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவிதிதேற்ற
நிட்டையாலவனெற்றியிற்றோன்றியநீலலோகிதநாதர்.

(இ-ள்.) காரி பட்ட வாய் அரவணி பவர் பசு பதி உருத்திரர் ஆதி அட்டமூர்த்திகள் - விஷம்பொருந்திய வாயையுடைய சர்ப்பாபரணங்களையணிந்த பவர் பசுபதி உருத்திரர்முதலாகிய அட்டமூர்த்திகளும், மேருவின் அவிர் சுடர் ஆடகர் - மேருமயமாய் விளங்கும் கிரணத்தையுடைய ஆடகேசுரர்களும், தோடு ஏந்தும் மட்டு அரு மலர்மகன் செருக்கு அடங்கிட - இதழ்களையேந்திய தேனொழுக்கறாத தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன்செருக்கடங்க, மயங்கிய விதி தேற்ற - அவன்மறந்த சிருட்டித்தொழிலைத் தெளிவிக்க, நிட்டையால் அவன் நெற்றியில்தோன்றிய நீலலோகித நாதர் - நிட்டையினால் அவன்நெற்றியில் உதித்த நீலலோகித உருத்திரரும்.

பவர் முதலிய உருத்திராதி அட்டமூர்த்திகள் ஆவார் - பவன், சருவன், ஈசானன், பசுபதி, வீமன், மாதேவன், உருத்திரனுமாம். இதனைக் கூர்மபுராணம் அட்டமூர்த்தி யியல்புரைத்த அத்தியாயத்தில்,

"எய்துநாமமென்னெனிற்பவன்சருவனீசானன்
வைதிகர்தருபசுபதிவீமன்மாதேவ
னெய்திளம்பிறையணிந்திடுமுருத்திரனென்ப
மைதிகழ்ந்தொளிர்கண்டனெண்வடிவமும்வகுப்பாம்."

எனவருஞ் செய்யுளாலும். ஆடகேசுரர் பாதாளத்துக்கு மேலுள்ள புவனத்தில் ஆயிரம்யோசனை உயரமுள்ள பொன்மயமான திருக்கோயிலுள் அசுரரும், நாகரும், அரக்கரும் சேவிக்க வீற்றிருப்பர். சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலில்.

"அதன்மேலேகவலக்கமாடகநாயகர்புரிதான்
புதுமைதிகழ்மனைபொனனூல்யோசனையாயிரம்புகலிற்
கதமுடையதயித்தியர்சள்கட்டரவர்வெட்டரக்கர்
விதிமுறையிறபதம்பணியவீறறிருப்பாராடகரே."

எனவருஞ் செய்யுளாலும். முன்னொருகற்பத்தில் பிரமனென்பவன் மூன்று உலகங்களையுஞ் சிருட்டிதது் தானேபரமெனறகஙகாரங்கொண்டு சிவபெருமானைமறந்து சராசரங்களைச் சிருட்டிக்க, அவை பெருகாமையால் வருந்தி நிற்கும்போது திருமால் வந்து எமது முதல்வனுகிய சிவபெருமானை மறந்தமையால் அவை பெருகலொழிந்தன ஆதலின், இனியேனும் அவனது திருவருளைப்பெறத் தவம்புரிக என்றனன். அவ்வாறு தவம்புரிந்தும் சிவபெருமான் வெளிபடாமையால் வருந்தி அழும்போது கண்ணீர்த்துளிகள் பசாசுகளாய் நெருங்க, அதனைக்கண்டு இறந்தவன்போல மூர்ச்சிக்க, அச்சிவபெருமான் கனவில் வந்தருளி உன்னைப் பரமென்று மதித்தமையால் சிருட்டித்தொழில் உனக்குக கைகூடாமற்போயிற்று; அது கைகூடுமவண்ணம் நமது பதத்திலுள்ள உருத்திரகணத்தை அனுப்புவோம் என்றருளி மறைந்தனன். அக்கன வுணாந்தெழுந்த அப்பிரமன் நல்லொழுக்கம் பூண்டு மனநதெளிந்து அச்சிவபெருமானை நிட்டைகூடிச்சிநதிகக அச்சிவபெருமான் திருவருளால் பதினொரு உருததிரர்கள் அவனெற்றியினின்றுமவெளிப்பட்டுவந்து நிற்க, அவர்களை அப்பிரமன் பார்த்து என்னெற்றியினின்று நீங்கள் வநதகாரணம் யாதென்று வினவ உன் சிருட்டித்தொழிலை முடிததறபொருட்டுச் சிவபெருமான எங்களையேவினன் என்பதைக் காநதபுராணம-அசுரகாண்டம, உருததிராம்சௌவிப்படலததாலும்உணர்க. நீலலோகித நாதராவாா அப்பதினொருவருள ஒருவர். அவாகள் திருநாமங்கள் முறையே பின்னர் வருதலைககாண்க. (அ௩)

பாலமேற்றசெந்தழல்விழியுருத்திரர்பதினொருபெயர்வாகைச
சூலமேற்றகங்காளகபாலியர்துரகதநெடுங்காரி
நீலமேற்றபைங்கஞ்சுகப்போர்வையினெடியவர்திருவாணைக்
கோலமேற்றவரொண்மர்ஞாளிப்புறங்கொண்டகேததிரபாலர்.

(இ-ள்.) பாலம் செம் தழல் விழி ஏற்ற உருத்திரர் பதினொரு பெயர் - நெற்றியில் செவந்த தீக்கண்ணையுடைய ஏகாதச உருததிரர்களும், வாகை சூலம் ஏற்ற கங்காளர் கபாலியர்-வெற்றியையுடைய சூலத்தையேந்திய முழுவெலும்பைத் தரித்தவரும் கபாலத்தைத் தரித்தவருமாகிய சிவகணத்தலைவர்களும், துரகத நெடும் காரி - குதிரையையுடையநெடியசாத்தனும், நீலம் ஏற்ற பைம் கஞ்சுகம் போர்வை

யின் நெடியவர் - கரிய பசிய சட்டையைத் தரித்த சிவகணத்தலைவரும், திருவாண கோலம் எற்றவர் - திருவாணகோலமுடையவராய், ஞாளி புறம் கொண்ட எண்மர் கேத்திர பாலர்-சுவானத்தினைமேற்கொண்ட எண்வகையராகிய க்ஷேத்திரபாலரும்.

உருத்திரர்கள் பதினொருவராவார்-மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன, விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமிய ன் இப்பதினோருருத்திரர்களும் ஒருங்கே தோற்றினவராகக் கூறியிருப்பினும் பிர மனுக்கு மயங்கிய சிருட்டியைத் தேற்றுவித்தற்பொருட்டு ஒவ்வொரு கற்பத்திலும் அவன் நெற்றியிலிருநது தோன்றினவராகக்கொள்க. க்ஷேததிரபாலராவார் - அசி தாங்தகர், ருரு, சண்டர், குரோதனர், உன்மததர், கபாலி, பீஷணர், சங்கரர் ஆம்.

செய்யதாமரைக்கண்ணுடைக்கரியவன்செம்மலர்மணிப்பீடத்
தையன்வாசவனாதியெண்டிசைப்புலத்தமரரொண்வசுதேவர்
மையில்கேள்விசாலேழெழுமருத்துகண்மருத்துவரிருவோரவான்
வெய்யவாள்வழங்காறிரண்டருக்கரோர்வெண்சுடர்மதிசெல்வன்.

(இ-ள்.) செய்ய தாமரை கண் உடை கரியவன் - செவந்ததாமரைமலர்போ ன்ற கண்களையுடைய திருமாலும, செம் மலர் மணி பீடதது ஐயன் - செந்தாமரை யாகிய அழகியபீடத்தில் வசிக்கும்பிரமனும, வாசவன் ஆதி எண் திசை புலத்து அமரர்-இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களும, எண வசுதேவர்-அஷ்டவசுக் களும், மை இல் கேளவிசால் ஏழ் எழு மருத்துகள் - குறறமற்ற நூற்கேள்வியில் மிகக ஏழ் என்னுந்தொகைபெற்ற எழுமருத்துக்களும், மருததுவர் இருவோர் - அச் சுவனிதேவர் இருவரும், வான் வெய்ய வாள் வழங்கு ஆறு இரண்டு அருக்கர்-ஆகா யத்தில் நின்று வெவ்வியகிரணததைவீசும் பனிரண்டு சூரியர்களும், வெண் சுடர் ஓர் மதி செல்வன்-வெளளியகிரணததையுடைய ஒருசநதிரனும். (அரு)

கையுங்கால்களுங்கண்பெற்றுக்கதிபெற்றகடும்புலிமுனிசெல்வன்
பையராமுடிபபதஞ்சலிபாற்கடல்பருகிமாதவன்சென்னி
செய்யதாள்வைத்தசிறுமுனிகுறுமுனிசிவமுணர்சனகாதி
மெய்யுணர்சசியோர்வாமதேவன்சுகன்வியாதனாரதன்மன்றே.

(இ-ள்.) கையும் கால் களும் கண் பெற்று - கைகளிலும் கால்களிலும கண் களைப்பெறறு, கதிபெற்ற கடும்புலி முனி செல்வன் - முத்தியடைந்த விளக்கத் தையுடைய வியாக்கிரபாதரும், அரா பை முடி பதஞ்சலி - பாம்பினபணமுடியை யுடைய பதஞ்சலிமுனிவரும், பால் கடல் பருகி - பாற்கடலைக்குடிதது, மாதவன் சென்னி-கண்ணபிரானதிபின்சிரசில், செய்யதாள் வைத்த சிறுமுனி-தமது செவந்த திருவடிசூட்டிய உபமன்னியுமுனிவரும், குறுமுனி-அகத்தியரும், சிவம் உணர் சன காதிமெய்யுணர்ச்சியோர்-சிவத்தையுள்ளவாறுணர்ந்தசனகர்முதலியமெய்ஞ்ஞானத் தையுடைய நால்வகைமுனிவர்களும, வாமதேவன் சுகன் வியாதன் நாரதன்-வாம தேவமுனிவரும் சுகமுனிவரும் வியாதமுனிவரும் நாரதமுனிவரும்.

மத்தியந்தன முனிவர் தவத்தால் அவதரித்த மழமுனிவர் தமது தந்தையா ல் உணர்ந்து திருத்தில்லையடைந்து சிவபெருமானை வணங்கி அர்ச்சித்தற்கு வண்டு படுதல் முதலிய குற்றங்கள் ஒழிந்த மலர் கொய்தற்கு விடிதற்குமுன் சென்று மர ங்களேறிற் பனியால் கைகளுங் கால்களும் வழுக்குமே, இரவில் கண்டெரியாதே எ ன்று மனம்வருந்தும் அம்முனிவர்பால், சிவபெருமான் எழுந்தருளி நீ வேண்டிய வ

ரங் கூறுகவென்றருளக், கையுங் காலும் புலிபோலப்பெற்று அவைகளிற் கண்களும் உளவாக என இரந்துகேட்க, அவ்வாறே சிவபெருமான் தந்தருளி மறைந்தனன். புடைசூழ்ந்துவந்த சிவகணவீரர்கள் வியாக்கிரபாதரென் றழைத்தனர். அதுமுதல் வியாக்கிரபாதரெனப் பெயர்பெற்றனரென்பது. கோயிற்புராணம் வியாக்கிரபாத சருக்கத்தாலும், பாற்கடலுள பள்ளிகொள்ளுந் திருமால் ஒருநாள் துணுக்கென த் துயிலுணர்ந்து அரகரவென்று தலைமேல் அஞ்சலிகூப்பிக் கண்கள் ஆனந்தபாஷ் பஞ்சிந்த அசைவற்றிருத்தலை அணையாயிருந்த ஆதிசேடர் கண்ணுற்றுத் தேவரீர் துயிலுணர்ந்து இவ்வாறிருந்ததற்குக் காரணம் யாதுகொல் என்று வினவ, எமதிறைவன் தாருகாவனத்தில்ஆடியருளிய திருக்கூத்தைத் தரிசித்த இன்பத்தழுந்தினேனென்றுதிருவாய்மலர்ந்தருள; அத்திருமால்பால்விடைபெற்றுத் திருக்கைலையிலொருபால்சென்றுதவஞ்செய்து காட்சிதந்தருளிய சிவபெருமானால் அத்திரி அனசூயை இயற்றிய தவத்தால் அவ்வனசூயையின் அஞ்சலியிறஞ்சுன்றிப் பாதத்தில் விழுந்த காரணத்தால் பதஞ்சலி எனப்பெயர்வந்த நாமத்தோடு திருத்தில்லையிற்சென்று சிவபெருமானை வியாக்கிரபாதரோடு திருநடனதரிசனஞ் செய்தருளினரென்பது. ஷை புராணம் பதஞ்சலி சருக்கத்தாலும், தமது பிதாவாகிய மத்தியந்தன முனிவரனுஞையால் வியாக்கிரபாதர் வசிட்டமுனிவர் சகோதரியைத் திருமணஞ்செய்து பெற்ற உபமன்னியுமுனிவர் வசிட்டர் பன்னியராகிய அருந்ததியார்பால் காமதேனுவின்பால் உண்டுவளர்ந்து, தமது தந்தையார் பன்னசாலைக்குவந்து அவர்கள் கொடுக்கும் உணவு காமதேனுகொடுக்கும் பால்போலில்லாமையால் அழுது சிவபெருமான் தந்தருளிய திருப்பாற்கடலைப்பெற்று உண்டு களித்தனரென்பது. ஷை புராணம் வியாக்கிரபாதசருக்கத்தாலும், உபமன்னியு முனிவரிடத்தில் சிவதீக்கைபெற்றுப் பாசுபதவிரதம் கண்ணன்பூண்டானென்பது. இலிங்கபுராணம், கண்ணன் பாசுபதவிரதமுரைத்த வத்தியாயத்தில்.

"பன்முறைக்கண்ணன்கண்ணுதற்சாமிபூசனைபாற்படவாற்றிச்
சொன்னநற்பாசுபதவிரதத்தைத்துகளறவடைந்திடல்வேண்டி
யென்னவரோனுமேத்திடச்சிவனேயேதருபமன்னியுவைகி
மனனியசாலையடைந்தவன்றன்னைவலங்கொடுபணிந்தனனின்றான்."

"நின்றவக்கண்ணனுளத்தினைத்தனதுநிலவியவுளத்தினாலுணர்ந்து
துன்றியவினைபோம்படியுறநோக்கித்தூயவெண்ணீறெடுத்தணியா
வன்றவனுணர்ந்தவழியிலாப்பாசுபதவிரதத்தினையறைந்தான்
மன்றநனருணாந்துமற்றவனிங்காபபிறவிவாரிதியினைக்கடந்தான்."

எனவருஞ் செய்யுள்களாலும். அக்கண்ணன் அம்முனிவரிடத்தில் சிவதீக்கைபெற்றுத் தேகசுத்தி பெற்றானென்பது-காஞ்சிபுராணம், தான்றோன்றீச்சரப் படலத்திலும் காண்க. (அ௬)

எழுவரன்னையர்சித்தர்விச்சாதரரியக்கர்கின்னரர்வேத
முழுவரம்புணர்முனிவர்யோகியர்மணிமுடித்தலைப்பலநாகர்
வழுவில்வான்றவவலியுடைநிருதர்வாள்வலியுடையசுரேசர்
குழுவொடும்பயில்பூதவேதாளர்வெங்கூளிகளரமாதர்.

(இ-ள்.) எழுவர் அன்னையர் - சத்தமாதரும், சித்தர்-சித்தரும், விச்சாதரர்-வித்தியாதரரும், இயக்கர் - இயக்கரும், கின்னரர்-கின்னரரும், வேதவரம்பு முழுது உணர் முனிவர் யோகியர் - வேதத்தின் எல்லைமுற்றுமுணர்ந்த முனிவர்களும

யோகிகளும், மணிமுடி தலை பல நாகர் - மாணிக்கம்விளங்கும் பணமுடியையுடைய நாகலோகத்திலுள்ள பலவுரகர்களும், வழுவில் வான் தவ வலியுடை நிருதர்- குற்றமில்லாத பெரியதவவலிமையையுடைய ராக்ஷதரும், வாள் வலியுடை அசுரேசர் - வாளின்வன்மையையுடைய அசுரேசரும், குழுவொடும் பயில் பூதவேதாளர் - கூட்டங்களோடு சஞ்சரிக்கும் பூதவேதாளர்களும், வெங்கூளிகள் - வெய்ய கூளிகளும், அரமாதர் - அரம்பைமாதர்களும். (அஎ)

ஆண்டிரேடயனம்பருவந்திங்களாறிரண்டிருபக்க
மீண்டுமைம்பொழுதியோகங்கள்கரணங்களிராப்பகலிவற்ரேடும்
பூண்டநாழிகைகணமுதல்காலங்கள்பொருகடனதிதிக்கு
நீண்டமால்வரைதிக்கயமேகமின்னிமிர்ந்தவைம்பெரும்பூதம்.

(இ-ள்.) ஆண்டு அயனம் பருவம திங்கள் ஆறு இரண்டு இருபக்கம் - அறுபது வருஷங்களும் இரண்டயனங்களும் ஆறுருதுக்களும் பன்னிரண்டுமாதங்களும் இரண்டுபக்ஷங்களும், ஈண்டும் ஐம்பொழுது யோகங்கள் கரணங்கள் இரா பகல் இவற்ரேடும் - நெருங்கிய ஐம்பொழுதுகளும் யோகங்களும் காணங்களும் இரவும் பகலுமாகிய இவைகளோடும், பூண்ட நாழிகை கணமுதல் காலங்கள் - பொருந்தியநாழிகைகளும் கணமுதலியகாலங்களும், பொருகடல் நதி திக்கு நீண்ட மால் வரை திக்கயம் மேகம் மின் நிமிர்நத ஐம் பெரும் பூதம் - (கரையோடு) மோதும் எழுகடல்களும் எழுநதிகளும் அஷ்டதிக்குகளும் நெடிய பெரிய அஷ்டகுலபருவதங்களும் அஷ்டகெஜங்களும் சத்தமேகங்களும் மின்னல்களும் உயர்ந்த பெரிய பிரிதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும். (அஅ)

மந்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலைவருணங்கள்பதம்வேதந்
தந்திரம்பலசமயநூல்புறந்தழீஇசசார்ந்தநூறருமாதி
முந்திரங்கியசதுவிதஞசரியையேமுதலியசதுட்பாத
மிந்திரங்குநீர்முடியவரடியவரிசசியாவெண்சித்தி.

(இ-ள்.) மந்திரம்-சத்தகோடி மகாமநதிரங்களும், புவனங்கள் - இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்களும், தத்துவம்-முப்பததாறு தத்துவங்களும், கலை-பஞ்சகலைகளும், வருணங்கள் - ஐம்பத்தோரக்ஷரங்களும், பதம் - எண்பத்தொரு பதங்களும், வேதம் - நான்குவேதங்களும், தந்திரம்-இருபத்தெட்டாகமங்களும், பலசமயநூல் - அகச்சமயநூல்களும் அகப்புறச்சமய நூல்களுமாகிய பலசமயநூல்களும், புறம் தழுவி சார்ந்தநூல் - புறச்சமயநூல்களும் புறப்புறச்சமயநூல்களும், முந்து தருமாதி இரங்கிய சதுவிதம் - முதன்மையாயுள்ள தருமமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட நானகு உறுதிப்பொருள்களும், சரியையே முதலிய சதுட்பாதம் - சரியைமுதலிய நான்குபாதங்களும், இந்து இரங்கு நீர் முடியவர் அடியவர் இச்சியா எண் சித்தி - சந்திரனையும் ஒலிக்குங் கங்கையுமணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுடைய அடியவர்கள் விரும்பாத அஷ்டமாசித்திகளும்.

பலசமயநூல் என்றதனல் அகமும், அகப்புறமும். புறந்தழீஇச்சார்ந்தநூல் என்றதனல புறமும், புறப்புறமும் எனபபொருள்கொண்டாம். (அக)

ஆயிரங்கடலனையவாய்ப்பரந்தெழுமாயிரமணிகத்து
ளாயிரக்கதிரனையராயுருத்திராந்தரத்தவரண்ட
மாயிரந்தகர்பட்டெனத்துந்துபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப
வாயிரஞ்சதகோடியோசனைவழியமைக்கணத்திடைச்செல்வார்.

(இ-ள்.) ஆயிரம் கடல் அனையவாய் பரந்து எழும் - எண்ணிறந்த கடல்களொப்பனவாகிப் பரந்தெழுந்த, ஆயிரம் அனிகத்தன்-எல்லையில்லாதசேனைகளுள், ஆயிரம் கதிர் அனையராய் - (உதித்த) வரமபில்லாத சூரியர்களை யொத்தவராய், உருத்திரர் அந்தரத்தவர் - உருத்திரர்களும் தேவர்களும், ஆயிரம் அண்டம் தகர்பட்டன என-பல்லாயிரவண்டங்களும் உடைபட்டன வென்றுசொல்ல, ஆயிரம் துந்துபி கலந்து ஆர்ப்ப - அனேகவாச்சியங்கள தம்முட்கலந்து ஒலிக்க, ஆயிரம் சதகோடி யோசனை வழி அரை கணத்திடை செல்வார் - இலக்ஷங்கோடி யோசனைவழியை அரைக்ஷணப்பொழுதில் செல்லத்தொடங்கினார்கள்.

ஆயிரம சதம். பண்புத்தொகைநிலைத்தொடராதலால் இலக்ஷம் என்றும். கூ0

சித்தந்தேர்முனிவேந்தருந்தேவருஞ்சிவனுருத்தரித்தோருந்
தத்தந்தேர்முதலூர்தியர்வார்திகழ்சந்தனமணிகொங்கைக்
கொத்தந்தேமலர்க்குழன்மனையாரொடுங்குளிர்விசும்பாறுச்சென்
றத்தந்தேரிடையாள்பங்கனணிவரைக்கணியராய்வருகின்றார்.

(இ-ள்.) சித்தம் தேர்முனி வேந்தரும் - மனந்தெளிந்த முனிசிரேஷ்டர்களும், தேவரும் - தேவர்களும், சிவன் உரு தரித்தோரும் - உருத்திரர்களும், தத்தம் தேர் முதல் ஊர்தியர் - தத்தமக்குரிய தேர்முதலிய வாகனங்களையுடையவராய், வார் திகழ் சந்தனம அணி கொங்கை - கச்சுவிளங்கும் சந்தனக்குழம்பணிந்த அழகியதனங்களையும், அம தேமலர் கொத்து குழல மனையாரொடும் - அழகியதேன் சிந்தும் பூங்கொத்தையணிந்த கூந்தலையுமுடைய (தத்தம) மனைவியர்களோடும், குளிர் விசும்பு ஆறாக சென்று - குளிர்ந்தவாகாயமே வழியாகச்சென்று, அத்தம் தேர் இடையாள் பங்கன் அணிவரைக்கு - அந்த நூலிழையையொத்த இடையையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் அழகிய கயிலைமலைக்கு, அணியராய்வருகின்றார்-சமீபித்தவர்களாகி வருகின்றார்கள்.

சிவனுருத்தரித்தோர் சிவபெருமான்தந்த உருத்திரர். (கூக)

இழிந்தவூர்தியர்பணிந்தெழும்யாக்கையரிறைபுகழ்திருநாம
மொழிந்தநாவினர்பொடிப்பெழுமெய்யினர்முகிழ்த்தகைமுடியேறக்
கழிந்தவன்பினர்கண்முதலபுலங்கடகுங்கருணைவான்சுவையூறப்
பொழிந்தவானந்தத்தேனுறைதிருமலைப்புறத்துவண்டெனமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) இழிந்த ஊர்தியர் - (இவ்வாறுவந்தவர்கள் தத்தமக்குரிய) வாகனத்தினின்றும் இறங்கினவர்களாய், பணிந்து எழும் யாக்கையர் - (தண்டாகாரமாகப்) பணிந்து எழும் சரீரத்தையுடையவர்களாய், இறை புகழ் திருநாமம் மொழிந்த நாவினர் - சிவபெருமானுடைய புகழையும திருநாமங்களையும் எடுத்துக்கூறும் நாவினையுடையவர்களாய், பொடிப்பு எழும் மெய்யினர் - புளகரும்பும் உடலையுடையவர்களாய், முகிழ்த்த கைமுடி ஏற கழிந்த அன்பினர் - கூப்பியகைகள் தமதுசிரத்தின்மேலேற மிக்க அன்பினையுடையவர்களாது, கண்முதல் புலங்கட்கும் கருணைவான் சுவை ஊற - கண்முதலிய பஞ்சேந்திரியங்கட்கும் கிருபை என்னும் பெரிய சுவை ஊறும்படி, பொழிந்த ஆனந்தத்தேன் உறைதிரு மலைப்புறத்து-பொழிந்த ஆனந்தத்தேனாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கைலைமலையின் சாரலில்வந்து, வண்டு என மொய்த்தார்-வண்டுகள்போல ஆரவாரித்து நெருங்கினார்கள்.

எப்பொருள்களும் சிவபெருமான் வசத்தனவாக்குங் கடப்பாடுடையரென்பார் - கழிந்தவன்பினர் எனவும், அங்ஙனநின்ற அன்பர்களது கண்முதலியபுலன்கள் அவனது திருவருட்சுவைப்பெருக்கில் இடைவிடாது அழுந்திநிற்பனவென்பார், கருணைவான்சுவையூற எனவும், முதிர்சுவையைத்தருவது தேனுதல்போல அருட்சுவையைத் தருவோனாவனுதலின தேனாகவும் கூறினார் சிவபெருமானைத தேனாக உருவகஞ்செய்தமையின் - அன்பினரை வண்டுகளாகவும், கருணையைச் சுவையாகவும் உருவகஞ்செய்தார். தேன்மலைக்குரிய கருப்பொருளாதலின் தேனுறை திருமலை என்றார். ஊர்தியர் முதலிய குறிப்புவினைமுற்றுகள எச்சமாய் வேறுபல வடுக்கி அன்பினர் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றைத் தனித்தனிகொண்டன. (௬௨)

விரவுவானவர்நெருக்கறவொதுக்குவான்வேத்திரப்படையோச்சி
யரவுவார்சடைநந்தியெம்பிரானவரணிமணிமுடிதாக்கப்
பரவுதூளியிற்புதைபடுகயிலையம்பருப்பதமபகல்காலு
மிரவிமண்டிலத்தொடுங்குநாளொடுங்கியவிந்துமணடிலமானும்.

(இ-ள்.) விரவுவானவர் நெருக்கு அற ஒதுக்குவான் - (தெரிசனத்துக்குவந்து) கலந்துநெருங்கியதேவர்கள் நெருக்கமற வொதுக்குமபொருட்டு, அரவு வார் சடை எம்பிரான் நந்தி - சர்ப்பமணிந்த நீணடசடையையுடைய எமதுகடவுளாகிய நந்திநாயனார், வேத்திரப்படை ஓச்சி - வே[த்தி]ரப்படையைவீசி, அவா அணி மணி முடிதாக்க - அந்ததேவர்களணிந்த இரத்திநகிரீடங்களில தாக்குதலால், பரவு தூளியில் புதைபடு கயிலையம பருப்பதம - (உதிர்ந்து) பரவிய இரத்தினத்துகளிற புதைபட்ட திருக்கைலைமலை, பகல் காலும் இரவி மணடிலத்து ஒடுங்குநாள - ஒளி வீசுஞ் சூரியமண்டிலத்தில அமாவாசையில், ஒடுங்கிய இந்துமணடிலம மானும - ஒடுங்கிய சந்திரமண்டிலத்தையொக்கும.

இரத்தினத்துகள - இரவிமணடிலமாகவும், திருககயிலை - சந்திரமண்டிலமாகவுங்கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வணியாகக்கொளக. வேத்திரம-பிரமபு. (௬௩)

வந்தவானவர்புறநிற்பநந்தியெம்வளளலங்குளளெய்தி
யெந்தைதாள்பணிந்தையவிண்ணவரெலாமீண்டினாரெனவீண்டுத்
தந்திடென்னவந்தழைத்துவேத்திரத்தினாற்றராதரநதெரிந்துயபப
முந்திமுந்திவந்திறைஞசினார்சேவடிமுணடகமுடிசூடி.

(இ-ள்.) வந்த வானவர் புறம் நிற்ப - வந்ததேவர்கள்புறத்தில் நிறக, எம் வள்ளல் நந்தி அங்கு உள் எய்தி - எமது வள்ளலாகிய நந்திநாயனா அஙகு உள்ளேசென்று, எந்தை தாள் பணிந்து ஐய விணணவர் எலலாம் ஈண்டினார் என-எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளைவணஙகி ஐயனே தேவர்களெல்லாம் வந்து நெருங்கினார்கள் என்றுகூற, ஈண்டு தந்திடு என்ன - அவர்களை இவ்விடத்துத்தருகவெனக் கட்டளையிட, வந்து அழைதது வேத்திரத்தினால் தராதரம் தெரிந்து உய்ப்ப - (அந்தத்தேவர்களை) வந்தழைததுத் (தமதுகையிலேந்திய) வேத்திரப்படையினால் (அவரவாகள்) தாரதம்மியந்தெரிந்து குறித்துச்செலுத்த, சேவடி முண்டகம் முடி சூடி - (அச்சிவபெருமான்) செவந்ததிருவடித்தாமரைகளை (தமது) முடிகள்சூட, முந்தி முந்தி வந்து இறைஞ்சினார் - (அததேவர்கள்) ஒருவர்பின் ஒருவர்வந்து வணங்கினார்கள்.

சூடி - செயவெனெச்சத்திரிபு. (௬௪)

திர்த்தன்முன்பணிந்தேத்துகின்றார்களிற்சிலர்க்குத்தன்றிருவாயின்
வார்த்தைநல்கியுஞ்சிலர்க்கருண்முகிழ்நகைவழங்கியுஞ்சிலர்க்குக்கண்
பார்த்துநீண்முடிதுளக்கியுஞ்சிலர்க்கருட்பரிசிறந்தெழுந்தண்டங்
காத்தகண்டனோர்மண்டபத்திடைபுகுக்கடிமணக்கவின்கொள்வான்.

(இ-ள்.) திர்த்தன் முன் பணிந்து ஏத்துகின்றார்களில் சிலர்க்கு - சிவபெருமான் திருமுன்வணங்கித் துதிக்கின்றவர்களுள் சிலருக்கு, தன் திருவாயின் வார்த்தை நல்கியும் - தனது திருவாக்கினால் வார்த்தையருளியும், சிலர்க்கு அருள் முகிழ் நகைவழங்கியும் - சிலர்க்குக் கருணையோடு புன்னகையருமபியும், சிலர்க்குக் கண் பார்த்தும் - சிலர்க்குத் திருநோக்கருளியும், சிலர்க்கு நீள்முடி துளக்கியும் - சிலர்க்கு எட்டுதற்கரிய திருமுடியை அசைத்தும், அண்டம் காத்த கண்டன் - (பல்லாயிரகோடி) அண்டங்களையும் விஷத்தாற்பொன்றுதுகாத்தருளிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய அப்பெருமான், அருள் பரிசில் தந்து எழுந்து - (இவவாறு) அருட்கொடைதந்து (அங்குநின்றும்) எழுந்து, ஓர் மண்டபத்து இடை புக்கு - ஒருமண்டபத்தின்கண் எழுந்தருளி, கடிமணம் கவின் கொள்வான் - திருக்கலியாணக்கோலங்கொண்டருளக்கருத.

கொள்வான்-வான்விகுதி நிகழ்காலவினையெச்சப்பொருளில்வந்தது. (௧௫)

ஆண்டநாயகன்றிருவுளக்குறிப்புணர்ந்தளகைநாயகனுள்ளம்
பூண்டகாதன்மேற்கொண்டெழுமன்புந்தன்புனிதமெய்த்தவப்பேறு
மீண்டவாங்கணைந்தெண்ணிலாமறைகளுமிருவருமுனிவோருந்
தீண்டருந்திருமேனியைத்தன்கையாற்றீண்டிமங்கலஞ்செய்வான்.

(இ-ள்.) ஆண்ட நாயகன் திருவுளக்குறிப்புணர்ந்து - பல்லுயிர்களையும் அடிமைகொண்டருளிய சிவபெருமான் திருவுள்ளக்குறிப்புணர்ந்து, அளகை நாயகன் - குபேரன், உள்ளம் பூண்ட காதல் மேற்கொண்டு எழும் அன்பும் - மனத்திலுள்ள ஆசை மிகக்கொள்ளுதலால் எழுந்தவன்பும், தன் புனித மெய் தவப் பேறும் - தனது புனிதமாகிய மெய்த்தவப்பயனும், ஈண்ட ஆங்கு அணைந்து - வந்துகைகூட அத்திருமண்டபத்திற்சென்று, எண் இலா மறைகளும் - அளவில்லாத வேதங்களும், இருவரும் - பிரமனுந் திருமாலும், முனிவோரும் - முனிவர்களும், தீண்டு அரும் திருமேனியை - பரிசித்தற்கரிய திருமேனியை, தன் கையால் தீண்டி, மங்கலம் செய்வான் - தனது கைகளாற்பரிசித்துத் திருமணக்கோலஞ்செய்யத்தொடங்கினான். (௧௬)

பூந்துகிற்படாங்கொய்சகத்தானைபின்போக்குகோவணஞ்சாத்தி
யேந்திரட்டைஞாண்பட்டிகையிறுக்கிவண்டிரைக்குநாண்மலர்க்குஞ்சி
வேயந்துகற்பகப்பூமலர்ச்சிகழிகையிலைந்துநீறணிமெய்யிற்
சாந்தமான்மதந்தண்பனிநீராயதடக்கையான்மட்டித்தான்.

(இ-ள்.) பூ துகில் படாம் - அழகியவஸ்திரத்தை, கொய் சகத்தானை - கொய்சகத்தானையாகவும், பின் போக்கு கோவணம் சாத்தி - பின்புறத்திற் போக்குகின்ற கோவணமாகவுஞ்சாத்தி, ஏந்து இரட்டை ஞாண் பட்டிகை இறுக்கி - (அதன்மேல்) அழகுமிக்க இரட்டையாயுள்ள அரை ஞாணொடு பட்டிகையையும் இறுக்கிச் சாத்தி, வண்டு இரைக்கும் நாள் மலர் குஞ்சி வேய்ந்து - வண்டுகளொலிக்கும் அ

ன்றலர்ந்த மலர்களையணிந்த சிகையைக் கொண்டையாகப்புனைந்து, கற்பகம் புது மலர் சிகழிகை மிலைந்து - கற்பகத்தினது புதியமலரால்தொடுத்த மாலையை (அதன்மேற்) சூட்டி, நீறு அணி மெய்யில் - விபூதியையணிந்த திருமேனியில், சாந்தம் மான்மதம் தண்பனி நீர் அளாய் - சந்தனத்தோடு மிருகமதத்தையுந் தண்ணிய பனிநீரையுங்கலந்து, தடக்கையால் மட்டித்தான்-(தனது) நீண்டகையினாற்பூசினான்

இரண்டுசெஞ்சுடர்நுழைந்திருந்தாலெனவிணைமணிக்குழைக்காதிற்
சுருண்டதோடுபொற்குண்டலந்திணியிருடுரந்துதோட்புறந்துள்ள
மருண்டதேவரைப்பரமெனமதிப்பவர்மையல்வல்லிருண்மான
விருண்டகண்டமேன்முழுமதிகோத்தெனவிணைத்தகண்டிகைசாத்தி.

(இ-ள்.) மணி குழை - அழகிய சங்கக்குண்டலம (அணிந்த) இணை காதில்- இரண்டுதிருச்செவியிலும், இரண்டு செம் சுடர் நுழைந்து இருந்தால் என்ன - இரண்டு செந்நிறம்வாய்ந்த சூரியர்கள் குடிகொண்டிருந்தாற்போல, சுருண்ட பொன் தோடு குண்டலம் - சுருண்டவடிவாகச்செய்த பொற்றோடும பொற்குண்டலமும், திணி இருள் துரந்து தோள் புறம் துள்ள - செறிந்த இருளையோட்டித் தோட்புறத்திலசைந்தாடத் (தரித்தும்) மருண்ட தேவரை பரம் என மதிப்பவர் மையல் வல் இருள் மான - (மலமயக்கத்தால் நாம்பரமென) மருட்சியடைந்த தேவர்களைப்பரமென்று மதிப்பவர்களுடைய மயக்கமாகிய வலிய இருளை ஒப்ப, இருண்ட கண்ட மேல் முழுமதி கோத்தால் என்ன - கறுத்தகண்டத்தின்மேல் பூரணசந்திரனைக்கோவைசெய்தாற்போல, இணைத்தகண்டிகை சாத்தி - இணைத்துச்செய்த முத்துக்கண்டிகையைத்தரித்தும்.

தம்மை ஒடுக்கி மீட்டருளும் இறைவனை அதிகாரத்தால் தமமோடொருசேரவைத்தெண்ணுந் தன்மையராதலின மருண்டதேவா எனவும, அதுபற்றிவிரிந்த நூல்களைகொண்டு அவர்களைப்பரமென்று கருதுவோர அறிவு மயக்க அறிவாதலின் அவர்களறிவை மையல் வல்லிருள் எனவுங்கூறினர்.

“ சாவமுன்னாட்டக்கன்வேள்விதகரதின்றுநஞ்சமஞ்சி
யாவவெந்தாயென்றவிதாவிடுமமவரவரோ
மூவரொன்றேயெம்பிரானொடுமெண்ணிவிண்ணாணுடுமண்மேற்
றேவரொன்றேயிறுமாந்தென்னபாவந்திரிதவரே.”
எனவருந்திருவாசகம - திருச்சதகத்தானும.

“ முளரியோன்முதலாஞ்சுரரெலாமபூதமுதலவறரேறுநித்துள்ளோ
ரளவிடுந்தலைமையாளரென றவரையகறறிமால்விடையவரினையே
வளமுறுமெல்லாததலைமையுமுடையோனவருமுதறகாரணனல்லோ
ருளமுறுதியானபபொருளெனச்சிகைதோநதுரைப்பவுமயங்குவர்சிலரோ.”
எனவருஞ்சிவதத்துவவிவேகததானுமுணர்க. (௬௮)

வலங்கிடந்தமுந்நூல்வரையருவியின்வயங்குமார்பிடைச்சென்னித்
தலங்கிடந்தவெண்டிங்களூற்றமுதெனத்தரளமாலிகைசாத்தி
யிலங்கிடந்தமாலிகைப்பரப்பிடையினைத்திருண்மூகம்பிளந்தாரங்
கலங்கிடந்தபாற்கடன்முளைத்தெழுமிளங்கதிரெனக்கவின்செய்து.

(இ-ள்.) வலம் கிடந்த முந்நூல் - வலப்புறத்திற்கிடந்தசையும் முந்நூலானது, வரை அருவியின் வயங்குமார்பு இடை - மலையினின்றிழியும் அருவிபோலவிள

க்கும் மார்பினிடத்து, சென்னி தலம் கிடந்த வெண் திங்கள் - சடாமுடியிற்குடி கொண்ட வெள்ளியசந்திரன், ஊற்று அமுது என தரள மாலிகை சாத்தி-ஊற்றும் அமுதம்போல முத்துமாலையைச்சாத்தியும், இலங்கு அந்தமாலிகை பரப்பு இடை- அத்திருமார்பிலவிளங்கும் அந்த முதுமாலைபரப்பினமத்தியில், இருள் முகம் பிளந்த ஆரம - இருள்முகத்தையோட்டிய மாணிககவடத்தை, கலம் கிடந்த பால் கடல் முளைத்து எழும் இளம் கதிர் என இயைத்து - மரக்கலங்களேந்திய திருப்பாற்கடலில் முளைத்தெழுந்த இளஞ்சூரியனைப்போலததரித்து, கவின் செய்து - அழகு செய்தும்.

பிறந்த-அகரவீறுதொகுத்தல். இனம்பற்றிக்கலங்கிடந்த பாற்கடல் என்றார்· ஒருதொடரின்கண்வந்த உவமைதோறும் உவமைச்சொறறோன்றப் புணர்த்திக்கூ. றுதலால் பலவயிற்போலியணி. (கூகூ)

திசைகடந்தநாற்புயங்களிற்பட்டிகைசோத்துவாளெறிக்குந்தோ
ணசைகடந்தநலலார்மனநகவர்ந்துயிரநககவஙகதஞசாத்தி
யசைகடஙகலுழ்வாரணவுரிவைநீததணிகொளுத்தரீயம்பெய்
திசைகடந்தமநதிரபவிததிரமெடுதெழில்விரனுழைவித்து.

(இ-ள்.) திசை கடந்த நால் புயங்களில் பட்டிகை சேர்த்து - திசைகளைக்கடந்த நான்குதிருப்புயஙகளிலும படடிகைகளைததரித்தும, வாள எறிககும் தோள்- ஒளிவீசும் அந்திருததோளகளில, நசைகள் நநத நல்லார் மனம் கவாநது - காமவிருப்பமிகக பெண்களின மனததைககொளளைகொணடு, உயிா நக்க அங்கதம் சாததி - அவருயிாகளைப்பருகும் வாகுவலயஙகளைத்தரித்தும், கடம் கலுழ் அசை வாரணம் உரிவை நீதது - மதததைச்சிநதும் அசைவாடிநிற்கும் யானையினபோர்வையை நீககி, அணிகொள உததரீயம் பெய்து - அழகுசெய்யும் உத்தரீயத்தைச் சாத்தியும், இசைகடநத மநதிரபவிததிரம் எடுத்து - சொல்லளவைக்கெட்டாத மந்திரவடிவாகிய பவிததிரததையெடுததது, எழில் விரல் நுழைவித்து - அழகியவிரலில் தரித்தும.

உயிர்நக்க எனத் தெளிவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறநதகாலமாகக் கூறியது காலவழுவமைதி. (௪00)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந்துகிலசைத்துரகமைந்தலைநால
விடுததபோல்வெயின்மணிததலைகொடுக்குமின்விடவிருபுறநதூக்கித்
தொடுத்ததார்புயந்தூககிநூபுரங்கழல்சொற்பதங்கடந்தன்பர்க
கடுத்ததாளிலிடடிருநிதிக்கோமகனருந்தவப்பயன்பெற்றான்.

(இ-ள்.) உடுத்த கோவணம் மிசை பொலம் துகில் அசைத்து - உடுத்தகோவண உடையின்மேல் பீதாம்பரத்தை யிறுககக்கட்டி, உரகம் ஐந்தலை நால விடுத்த போல் - சர்ப்பமானது ஐநதுதலைகளையுநதொங்கவிட்டதுபோல, வெயில் மணி தலை கொடுக்கு மின் விட - ஒளிவீசும் மாணிக்கததாற்செய்த தலைக்கொடுக்குகளைப் பிரகாசிக்கும்படி (அப்பீதாம்பரத்தின்மேல்,) இரு புறம் தூக்கி - இருபுறத்திலுந்தொங்கவிட்டும், தொடுத்த தார் புயம் தூக்கி - மலராற்றொடுத்த பூமாலைகளைப் புயங்களில் அசையச் சாத்தியும், சொல் பதம் கடந்து அன்பர்க்கு அடுத்த தாளில்-சொல்லளவையைக் கடந்து அடியார்களுக்குச் சமீபிதததிருவடியில், நூபுரம் கழல் இட்டு-

சிலம்பையும் வீரகண்டையும் தரித்தும், இரு நிதி கோமகன் - சங்கநிதிக்கும் பதும நிதிக்கும் இறைவனாகிய குபேரன், அரும தவப் பயன் பெற்றான - செய்தற்கரிய தவங்களாலாகிய பயன்களை (ஒருசேரப்) பெற்றான்.

கொடுக்கு ஒருவகையாபரணம். பதம அளவு "சொற்பதங்கடந்த தொல் லோன்காணக" எனத்திருவண்டப்பகுதித்திருவகவலுள் வருதல்காண்க. (௧0௧)

செங்கண்மாலயனிந்திரன்முதல்பெருந்தேவர்க்கும்யாவர்க்கு
மங்கலந்தருகடைக்கணாயகனொருமங்கலமபுனைந்தானபோற்
சங்கைகொண்டுகும்போதரன்முதுகின்மேற்சரணம்வைததெதிர்போந்த
துங்கமால்விடைமேற்கொடுநடந்தனனசுரர்கள்பூமழைதூாததார்.

(இ-ள்.) செங்கண் மால் அயன் இந்திரன் முதல் பெரும் தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் - செவந்தகண்களையுடைய திருமால் பிரமன இநதிரனமுதலிய பெரியதேவர்களுக்கும் ஏனையோர்களுக்கும், மங்கலம் தரு கடைக் கண நாயகன் - மஙகலநதருகின்ற கடைக்கணணையுடைய சிவபெருமான, தான் ஒரு மங் கலம புனைநதான்போல் சங்கை கொண்டு-தானொரு மங்கலங் கொண்டருளினவனைப்போல எணணங்கொண்டு, குமபோதரன முதுகினமேல் சரணம வைதது - குமபோதரனதுமுதுகினமேல் திருவடியைவைதது, எதிர் போநத துங்கம் மால விடைமேற கொணடு நடந்தனன் - எதிரேவந்த உயாநத மால்விடைமேல ஆரோகணிதது நடநதருளினான, சுரர்கள் பூமழை தூாததார - தேவாகள் புஷபவருஷம் பொழிநதாாகள்.

பிரமன முதலிய எலலாவுயிர்களுக்கும் மஙகலநதருவோன் தனககொருமங் கலம் வேண்டாமையின மங்கலம புனைநதானபோல சஙகைகொணடு எனககூறினார். (௧0௨)

அந்தரததவரந்தரதுநதுபியைந்துமார்ததனர்சூழ
வந்தரக்கருமியக்கருமபூதருமங்கலவியஙகலலக்
கொந்தலர்க்கருஙகுழலரமடந்தையாகொளைவல்விஞ்சையர்தாளந்
தந்தசைததிடமலாநதபூஙகொமபாபோறசாய்நதசைந்தனராட.

(இ-ள்.) அநதரத்தவர் அநதர துந்துபி ஐநதும ஆர்ததனா சூழ்- தேவர்கள் தேவதுந்துபி யைநதையும் முழககிச் சூழ்நதுவரவும், அரக்கரும் இயககரும பூதரும் வந்து மங்கல இயம் கல்ல - அரக்கரும இயக்கரும பூதர்களும் வநது மஙகல வாத்தியஙகளைக கல்லெனறு முழககவும், கோளை வல் விஞ்சையர் தாளம தநது அசைததிட - இசையிலவல்ல விததியாதராகள தாளம்போட் டாட்டுவிகக, மலர்நத பூங் கொம்பா போல் - கொத்தலர்நத பூங்கொம்பைப்போல, கொநது அலர் கரும் குழல் அரமடந்தையர் - பூங்கொத்தையணிநத கரியகூந்தலையுடைய தெய்வபபெண் கள், சாய்நது அசைநதனர் ஆட - சாயந்தசைந்து (ஒருபால்) ஆடவும.

ஆர்த்தனர், அசைந்தனர் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் நின்றன. கொம்பர் - இறுதிநிலைப்போலி. அசைத்த என்னுநதொழில் நிகழ்ச்சியாலாடவென்னும் பொருணிகழ்ச்சிதோன்ற உபசரிததார். (௧0௩)

துங்கமாயிரங்கருவியாயிரமலைத்தூங்கிருண்முழைதோறுஞ்
சிங்கமாயிரம்வாய்திறந்தார்த்தெனச்சிரஙகளாயிரந்திண்டோ

ளங்கமாயிரமாயிரமுடையவனுயிரமுகந்தோறுஞ்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரந்தடக்கையும்பிடித்தூத.

(இ-ள்.) துங்கமாய் இரங்கு அருவி மலை யிருள் தூங்கு ஆயிரம் முழை தொறும் - பரவி ஒலிக்கும் அருவிகளையுடைய மலையிலுள்ள இருள்குடிகொண்ட ஆயிரங் குகைகள்தோறும், ஆயிரம் சிங்கம் வாய் திறந்து ஆர்த்தால் என்ன - ஆயிரஞ் சிங்கங்கள் வாய்திறந்து ஒலித்தாற்போல, ஆயிரம் சிரங்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் திணிதோள அங்கம் உடையவன் - ஆயிரஞ் சிரங்களையும் இரண்டாயிரம் திணிணிய புயங்களையும் உடைய பாணுகம்பன், ஆயிர முகந் தோறும் ஆயிரம் சங்கம் ஆயிரம் ஆயிரம் தடக் கையும் பிடித்து ஊத - ஆயிரம் வாய்களதோறும் ஆயிரஞ்சங்குகளை வைத்து நீண்ட இரண்டாயிரங்கைகளாலும் பிடித்து ஒருபால் ஊதிவரவும். (௪0௪)

போக்குமாயவன்புணர்பபையுமிருண் மலப்புணர்ப்பையுங்கடந்தெம்மை
காக்குநாயகனருச்சனைவிடாதருட்கதியடைந்துளவாணன் [க்
றாக்குநேர்படவாயிரங்கரங்களாறறொமமெனமுகந்தோறுந்
தாக்கவேறுவேறெழுகுடமுழாவொலிதடங்கடலொலிசாய்ப்ப.

(இ-ள்.) போக்கு மாயம் வன் புணர்ப்பையும் - ஒழிக்கத்தக்க மாயையின் வலியதொடக்கையும், இருள் மலப் புணர்ப்பையும் கடந்து - ஆணவ மலத்தொடக்கையுநீக்கி, எம்மை காக்கு நாயகன் - எம்மைப் பாதுகாக்குஞ் சிவபெருமானை, அருச்சனை விடாது அருள் கதி அடைந்துள வாணன் - அருச்சிக்கும் பூசனைத்தொழிலைக் கைவிடாமல் (அவனது) திருவருளால் முத்தியடைந்த வாணனெனவன், தாக்கு நேர்பட ஆயிரம் கரங்களால் - பாடலுக்கு ஒக்க (தனது) ஆயிரங்கைகளினால், முகம் தோறும் தாக்க - முகங்களதோறும் மோத, தொம என வேறு வேறு எழு குடமுழா ஒலி - தொம்மென்று வெவ்வேறு வோசையா யெழும குடமுழாவினது வொலி, தடங் கடல் ஒலி சாய்ப்ப - (ஒருபால்) பெரிய கடலினது ஒலியைக்கிழப்படுத்தவும்.

ஆயிரங்கரங்கள என்றமையால் - குடமுழாவும ஆயிரமுகங்களை யுடையதென்பார் - முகந்தொறும என்றார். அஞ்ஞானம், பொய், அவாவு, மோகம், சூனியம், ஆச்சரியம், பயம் ஆகிய மாயைத்தொடக்கையும், சங்கற்பம, விகற்பம, குரோதம், மோகம், கொலை, அஞர், மதம, நகை ஆகிய இருணமலத் தொடக்கையும் இயல்பாகவே நீங்கி நிறகுமிறைவன் அதுதியே அமமலங்களாற சிமிழ்ப்புண்டு கிடக்கும் ஆன்மாக்களை மீளாவடிமையாக்கிக்கொள்ளும இயல்பினனெனபார் - போக்குமாய வன்புணர்பபையும இருண்மலப் புணர்ப்பையுங் கடந்து எம்மைக் காக்குநாயகன் என்றார். (௪0௫)

முனிவரஞ்சலிமுகிழ்த்தசெங்கையினர்மொழியுமாசியருள்ளங்
கனிவரும்பியவன்பினர்பரவுடகருத்தொடுவழிக்கொண்டோர்
துனிவருங்கணநாதர்கொட்டதிர்கரத்துணையினர்மழைபோலப்
பனிவருங்கணராடிபதாளினர்பாடுநாவினரோதத.

(இ-ள்.) முனிவர் அஞ்சலி முகிழ்த்த செம் கையினர் - முனிவர்கள் அஞ்சலித்துக் கூப்பிய செவந்த கைகளையுடையவர்களாகியும், மொழியும் ஆசியர் - சொல்லுகின்ற ஆசீர்வசனங்களையுடையவர்களாகியும், உள்ளம் கனிவு அரும்பிய அன்பினர் பரவ - மனத்திற் கனிந்துதோன்றிய அன்பினராகியும் (ஒருபால்) துதித்துவர

வும், உள் கருத்தொடு வழிக் கொண்டோர் துனிவு அரும் கண நாதர் - இணங்கிய மனத்தோடு வழிக்கொண்டு நடக்கின்ற துன்பமில்லாத கணநாதர்கள், கொட்டு அதிர் கரத்துணையினர் - கொட்டி அதிர்கரும் இரண்டுகைகளை யுடையவர்களாகியும், மழைபோல் பனிவரும் கண்ணர் - மழைபோல ஆனந்தபாஷ்பங்களைச் சிந்துங் கண்களையுடையவர்களாகியும், ஆடிய தாளினர் - ஆடுகின்ற கால்களை யுடையவர்களாகியும், பாடு நாவினர் - பாடுகின்ற நாவினை யுடையவர்களாகியும், ஏத்த - (ஒருபால்) துதித்துவரவும்.

செங்கையர், ஆசியர், அன்பினர் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றுகள் வேறுபலவடுக்கிய வினையெச்சங்களாய்ப் பரவ என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், கரதுணையினர், கண்ணர், தாளினர், நாவினர் என்னும் அவ்வினைமுற்றுகள் வேறு பலவடுக்கிய அவ்வினையெச்சங்களாய் ஏத்த என்னும்வினையெச்சத்தின் முதனிலையையுந் தனித்தனிகொண்டன. (௧0௬)

இந்திரன்மணிக்களாஞ்சிகொண்டொருமருங்கெய்தமெல்லிலைவாசந்
தந்திலங்குபொன்னடைப்பைகொண்டீசனோர்சார்வரமருத்துக்கோ
வந்திரங்கொலியாலவட்டம்பணிமாறவாரழறூபந்
தந்துநேரநீர்க்கடவுள்பொறகோடிகந்தாமரைக்கரந்தூக்க.

(இ-ள்.) இந்திரன் மணிக் களாஞ்சி கொண்டு ஒரு மருங்கு எய்த - தேவேந்திரன் இரத்தினம்பதித்த காளாஞ்சியை ஏந்தி ஒருபால் வரவும், ஈசன் மெல் இலை வாசம் தந்து இலங்கு பொன் அடைப்பை கொண்டு ஓர் சார் வர - ஈசானமூர்த்தி மெல்லிய வெற்றிலைச்சுருளையும் வாசனைத்திரவியமுந் தந்து விளங்காநின்ற பொன்னாலாகிய அடைப்பையை ஏந்தி ஒருபால் வரவும், மருத்துக்கோ வந்து இரங்கு ஒலி ஆலவட்டம் பணிமாற - வாயுதேவன் (ஒருபால்) வந்து ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய ஆலவட்டம் வீசிவரவும், ஆர் அழல் தூபம் தந்து நேர - நிறைந்த அக்கினிதேவன் தூபத்தைத்தந்து (ஒருபால்) வரவும், நீர்க்கடவுள் பொன் கோடிகம் தாமரை கரம் தூக்க - வருணதேவன் அழகிய பூந்தட்டைத் தாமரைபோன்ற தனது கரங்களில் (ஒருபால்) ஏந்திவரவும். (௧0எ)

நிருதியாடிகொண்டெதிர்வரவடிக்கடிநிதிமுகந்தளகைக்கோன்
கருதியாயிரஞ்சிதறிடத்தண்டிநன்காஞ்சுகர்வினைசெய்யப்
பரிதியாயிரம்பணாடவியுரகருமபன்மணிவிளக்கேந்தச
சுருதிநாயகன்றிருவடிமுடியின்மேறசுமந்துபின்புறஞ்செல்ல.

(இ-ள்.) நிருதி எதிர் ஆடி கொண்டு வர - நிருதியானவன் எதிரே கண்ணாடி கொண்டு (ஒருபால்) வரவும், அளகை கோன் நிதி அடிக்கடி முகந்து கருதி ஆயிரம் சிதறிட - குபேரன் திரவியத்தை அடிக்கடி அள்ளி (திருக்கலியாணப் பெருக்கத்தை) எண்ணி அளவில்லாது (ஒருபால்) வீசிவரவும், தண்டி நன் காஞ்சுகர் வினை செய்ய - தண்டாயுதத்தை யுடைய இயமன் கஞ்சுகமாக்களைபோல நெருக்கத்தை (ஒருபால்) விலக்கிவரவும், பரிதி ஆயிரம் பணாடவி உரகரும் பல் மணி விளக்கு ஏந்த - சூரியனைப்போல் விளங்கும் ஆயிரம்பணாடவியை யுடைய நாகர்களும் பல இரத்தினதீபங்களை யேந்தி (ஒருபால்) வரவும், சுருதி நாயகன் திருவடி முடியின் மேல் சுமந்து பின்புறம் செல்ல - வேதபுருஷன் இறைவனது திருவடியைத் தனது முடியின்மேல் சுமந்து பின்புறத்தில் வரவும்.

பணாடவி - பண அடவி எனப்பிரித்துப் படக்காடெனப் பொருள்கொள்க.

கங்கைகாவிரியாதியநவநதிக்கன்னியர்குளிர்தூங்கப்
பொங்குவார்திரைக்கொழுந்தெனக்கவரிகள் புரட்டவெண்பிறைக்கீற்றுத்
துங்கவாளெயிற்றிருளுடற்குழிவிழிச்சுடரழற்செம்பங்கிச்
சங்கவார்குழைக்குறியகுண்டோதரன்றண்மதிக்குடைதாங்க.

(இ-ள்.) கங்கை காவிரி ஆதிய நவநதி கன்னியர் - கங்கைகாவிரிமுதலிய ஒன்பது தீர்த்தங்களாகிய பெண்கள், குளிர்தூங்க - குளிர்ச்சிமிக, பொங்குவார் திரை கொழுந்து என கவரிகள் புரட்ட-(தமதிடத்து) விளங்கும் நீண்ட அலைகளின் கொழுந்துபோலச் சாமரைகளை (ஒருபால) வீசவும், வெண் பிறைக்கீறு துங்கவாள் எயிறு - வெள்ளிய பிறைக்கீற்றையொத்த உயர்ந்த வெள்ளியபற்களையும், இருள் உடல் - இருளபோன்ற வுடலையும், குழிவிழி - குழிந்தகண்களையும், சுடர் அழல் செம்பங்கி - விளங்கும் நெருப்புபோன்ற செந்நிறமவாய்ந்த மயிர்களையும், சங்கம் வார்குழை - சங்காலாகிய நீண்டகுண்டலத்தையுமுடைய, குறிய குண்டோதரன்- குறியவடிவத்தையுடையவனுகிய குண்டோதரன், தண்மதி குடை தாங்க-தண்ணியசந்திரனையொத்த குடையை (ஒருபால்) தாங்கிவரவும்.

பிறைக்கீறு பிறையாகியபிளவு எனநிற்றலால் இருபெயரொட்டுப்பண்புத் தொகை. (௧0௯)

இடிக்கும்வானுருமேறுயாநெடுங்கொடியெகினவெண்கொடிஞால
முடிக்குமூழிநாளுளர்கடுங்காலெனமுசசெறிவிடநாகந்
துடிக்கவாயிடுமுவணவன்கொடிமுதலசூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யுங்
கொடிக்குழாத்தினுட்கொடியரசாயவிடைக்கொடிபுடைபெயர்ந்தாட.

(இ-ள்) இடிக்கும் வான உரும் ஏறு உயா நெடும் கொடி - இடிக்கின்ற பெரிய இடியேறுகிய உயர்ந்தநெடியகொடியும், வெள் எகினம் கொடி - வெள்ளிய அன்னக்கொடியும், ஞாலம் முடிக்கும் ஊழி நாள் - உலகத்தை அழிக்கும் ஊழிக் காலத்தில், உளர் கடும் கால் என முசசு எறிவிடம் நாகம் - வீசுகின்ற சண்டமாருதம்போல பெருமூச்சுவிடும் விஷத்தையுடைய சாப்பங்களை, துடிக்க வாய இடும் வல் உவணம் கொடிமுதல் - துடிக்கவாயால்கவவும வன்மையையுடைய கருடக்கொடியுமாகிய இவைமுதலியகொடிகள், சூழ்ந்து சேவகம் செய்யும் கொடி குழாத்தினுள் - புறத்துச்சூழ்ந்து சேவகஞ்செய்யும அத்துவசக்கூட்டங்களுள், விடைக்கொடி கொடி அரசாயபுடைபெயாந்து ஆட-இடபக்கொடியானது அக்கொடிகளுக்கரசாய் (ஒருபால்) அசைந்தாடவும.

முதல் என்னும் பெயர் வினைப்பகுதியாய் முற்றாய் நின்று எழுவாயுருபேற்றப பெயராயிற்று. (௧௧0)

கண்ணுதற்பிரான்மருங்கிருகடவுளர்கப்புவிட்டெனத்தோன்றும்
வண்ணமுத்தலைப்படையெடுத்தொருகுடவயிறுடைப்பெரும்பூதம்
பண்ணவப்பதினெண்படைக்கலமுந்தன்பக்கமாச்சேவிப்ப
வண்ணன்முசசுடர்மூளைத்தொருவரைநடந்தனையதோர்மருங்கெய்த.

(இ-ள்.) கண்ணுதல் பிரான் மருங்கு - நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் இரண்டுபக்கங்களிலும், இருகடவுளர் கப்பு விட்டால் என - இரண்டுகடவுளராகிய பிரமனும் திருமாலுங் கப்புவிட்டுக் கிளைத்தாற்போல, தோன்றும் வண்ணம் முத்தலைப்படை - விளங்கித்தோன்றும் செந்நிறம்வாய்ந்த மூன்றுகவராயுள்ள சூல

த்தை, குடம் வயிறு உடை ஒரு பெரும் பூதம் எடுத்து - குடம்போலும் வயிற்றையுடைய ஒரு பெரிய கும்போதரனென்னும் பூதம் ஏந்தி, பண்ணவப் பதினெண் படைக்கலமும் தன் பக்கமா சேவிப்ப - தெய்வத்தன்மையையுடைய பதினெண் வகைப்பட்ட ஆயுதங்களும் தன்பக்கமாகச்சேவித்துவரவும், அண்ணல் முச்சுடர் முளைத்த ஒருவரை நடந்தது அனையது ஒருமருங்கு எய்த - பெருமையையுடைய சோமசூரிய அக்கினிகள் உதித்த வொருமலை நடந்துவருதல்போலவும் ஒருபால் வரவும்.

சிவபிரான் வலப்பாலிலும் இடப்பாலிலும் பிரமன் திருமால் தோன்றினார்களென்பது கூர்மபுராணம் அட்டமூர்த்தியியல்புரைத்த அத்தியாயத்தில் "மைந்த நின்னையென்வலப்புறத்தீன்றனனறிய, பைந்துழாய்முடிவண்ணனையெனதிடப்பாலிற், றந்தளித்தனனீவிர்வெங்கரிமுகன்றழல்வேற, கந்தனேயெனக்கருணையினுச்சிமோந்துரைப்பான்." எனவருஞ்செய்யுளாலுணர்க.

முளைத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் ஈறும் நடந்தது என்னும் வினைமுற்றின் ஈறும் தொகுத்தல். அனையது என்றுங் குறிப்புவினைமுற்று வினையெச்சத்தில் வந்தது. (௧௧௧)

பந்தநான்மறைப்பொருட்டிரட்டெனவடபாடல்செய்தெதிர்புட்ப
தந்தனேத்தவானுயிருணவுருத்தெழுதழல்விடத்தெதிர்நோக்கு
மந்தமாதியிலானிழல்வடிவமாயாடியினிழல்போல
வந்தசுந்தரன்சாத்துநீறுடுதிருமாலையுமெடுத்தேந்த.

(இ-ள்.) பந்தம் நான்மறை பொருள் திரட்டு என - பந்தத்தையுடைய நான்குவேதங்களின் பொருளகளை (ஒருசேரத்திரட்டிய) திரட்டைப்போல, வட பாடல் செய்து எதிர் புட்பதந்தன் ஏத்த - வடமொழியில் பாடல்செய்து எதிரே புட்பதந்தன் துதித்துவரவும், வான் உயிர் உண உருத்து எழு தழல் விடத்து எதிர்நோக்கும்- தேவர்கள் உயிருண்ணக் கோபித்தெழுந்த காலாக்கினிபோன்ற விடத்தினெதிரே சென்ற, அந்தம் ஆதி இலான் வடிவ நிழலாய ஆடியின் நிழல்போல வந்த சுந்தரன் - இறுதியு முதலுமில்லாத சிவபெருமானுடைய திருமேனியினிழலாய்க் கண்ணாடியின் நிழல்போலவந்த சுந்தரமூர்த்திகள், சாத்து நீறுடு திருமாலையும் எடுத்து ஏந்த - சாத்தியருளுந் திருநீறறோடு திருப்பள்ளித்தாமத்தையும் எடுத்து ஏந்தி ஒருபால் வரவும்.

பந்தம் வேதத்தின் ஒருறுப்பு. சிவபெருமான் ஓகால் கண்ணாடியிற் பிரதிபிம்பித்த தனது திருவுருவத்தைநோக்கி வாவென்றருள வந்தசுந்தரவடிவமாதலின் ஆடியினிழல்போல்வந்த சுந்தரனெனவும், அவர் திருக்கயிலையில் திருநீறும் திருப்பள்ளித்தாமமும் எடுத்தேந்தும் அகம்படித்தொண்டினராதலின் சாத்துநீறுடு திருமாலையு மெடுத்தேந்த எனவும், விடந்தோன்றியகாலத்துப் பிரமன்முதலியதேவர்கள் திருக்கயிலையையடைந்து ஓலமிடச் சுந்தரமூர்த்தியால் வருவித்தருளினுதலின் தழல்விடத்தெதிர் நோக்கும் எனவுங்கூறினர். (௧௧௨)

அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாங்கருமராவலிகவர்சேன
வன்னத்தேரினன்மாலிடப்பாங்கருமலர்க்கரங்குவித்தேத்தப்
பொன்னத்தேமலர்க்கொன்றையான் வெள்ளியம்பொருப்பொடுமெழீஇப்
லென்னத்தேரணிமதுரைமாநகர்ப்புறத்தெய்துவானவ்வேலை. [போந்தா

(இ-ள்.) அன்னத்தேரினன் அயன்வலப்பாங்கரும் - அன்னத்தைத் தேராக வுடையபிரமன் வலப்புறத்திலும், அராவலி கவர் சேனம் வன்னம் தேரினன் மால் இடப்பாங்கரும் - பாம்பின்வலியைக் கொள்ளைகொள்ளும் கருடனை நிறம் அமைந்ததேராகவுடைய திருமால் இடப்புறத்திலும், மலர் கரம் குவித்து ஏத்த - (தமது) தாமரைமலர்போன்ற கைகளைக்கூப்பித் துதிசெய்து வரவும், ந பொன்னம் தேமலர் கொன்றையான் - சிறந்தபொன்னிறமவாய்ந்த தேன்பொதிந்த கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த சிவபெருமான், வெள்ளியம் பொருப்பொடும் எழுந்து போந்தால் என்ன - வெள்ளிமலையோடு எழுந்துவந்தாற்போல (இடபவாகனத்தின்மேல்) தேர் அணி மதுரைமா நகர்புறத்து எய்துவான் - நிலைத்தேரின்வரிசையையுடைய பெரிய மதுரைநகரத்தின்புறத்து எழுந்தருளிவருகின்றான், அவ்வேலை-அக்காலையில்.

பிரமனும் திருமாலும் தோன்றியமுறையால் வந்தார்களென்பார் - அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாங்கரு மராவலிகவர்சேன, வன்னத்தேரினன் மாலிடப்பாங்கரும் என்றார். வாகனங்களிற்சிறந்தன தேருமகுதிரையும யானையுமாதலால் ஏனைவாகனங்களோடு கூட்டிக்கூறுதல் செய்யுள்வழக்கென்க. “கார்மாமிசைக்காலன்வரிற்கலபத்தோமாமிசைவந்தெதிரப்படுவாய” எனவருஞ் செய்யுளாற்காண்க. ந-என்பது சிறப்பென்னும் பொருள்மேல்வரும் இடைச்சொல். நக்கீரர் எனவருதல்காண்க

௯ வேறு

தேவர்கடேவன்வந்தான்செங்கணமால்விடையான்வந்தான்
மூவர்கண்முதல்வன்வந்தான்முக்கணெம்பெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மால்காணாப்பூரணபுராணன்வந்தான்
யாவையும்படைப்பான்வந்தானென்றுபொற்சின்னமார்ப்ப.

(இ-ள்.) தேவர்கள் தேவன் வந்தான் - பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்குத்தேவனாயுள்ளவன் வந்தருளினான், செங்கண்மால் விடையான் வந்தான் - செவந்தகண்களையுடைய திருமாலாகிய இடபவூர்தியை யுடையவன்வந்தருளினான், மூவர்கள் முதல்வன் வந்தான் - திரிமூர்த்திகளுக்கு முதல்வனாயுள்ளவன் வந்தருளினான், முக்கண் எம்பெருமான் வந்தான் - சோமசூரியாக்கினிகளாகிய மூன்றுகண்களையுடைய எமதுபெருமான் வந்தருளினான், பூ அலர் அயன்மால் காணாத பூரண புராணன் வந்தான் - தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமனும் திருமாலும் காணாதற்கரிய எங்கும் நிறைந்த தொல்லோன்வந்தருளினான், யாவையும் படைப்பான் வந்தான் - எல்லாவற்றையுஞ்சிருட்டித்தவன் வந்தருளினான், என்று பொன் சின்னம் ஆர்ப்ப - என்று பொன்னாலாகிய சின்னங்கள் (ஒருபால்) ஒலித்துவரவும்.

அடியார்களவேண்டி யாங்குவினைத்துசென்றருள ஈரடியால் மூவுலகளந்த விடைகொண்டான் என்பார் - செங்கண்மால் விடையான் எனவும், பரதந்திராகிய பிரமன் திருமாலோடு சுதந்தரத்துவச் சுதந்தரனாகிய தானொருவனாய் நின்று அவர்களைக்காலாந்தரத்தில்ஒடுக்கி மீட்டும் உதிப்பிப்பவன் எனபார் - கூட்டிப் பிரிந்தற்பொருளில்வந்த ஏழனுருபுதந்து மூவரின்முதல்வன் எனவும், தன்னையடைந்த ஆன்மாக்களின் மும்மலங்களையும் நீக்கி யருள்செய்பவனென்பார். முக்கணென்னும் விசேஷணங்கூட்டி எம்பெருமான் எனவும், திருவருட்கண்ணால் அறியாதறிந்துநிற்கும் அடியார்க்கன்றி உருவமும் அருவமும் அருவுருவமுங்கடந்து யாங்கணும் பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிறகும் அனாதிமுத்த சித்துருவினனென்பார் - பூவலரயன்மால்காணாப் பூரணபுராணன்வந்தான் எனவுங்கூறினார். (௧௧௪)

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற்பெருந்தகையமைச்சரேனை
மண்ணினுக்கரசர்சேனைமன்னவர்பிறருமீண்டிக்
கண்ணினுக்கினியான்றன்னைக்கண்டெதிர்கொண்டுதாழ
விண்ணினுக்கரசனூரின்வியத்தகுநகரிற்புக்கான்.

(இ-ள்.) பெண்ணினுக்கு அரசிவாயில் பெரும் தகை அமைச்சர் - கலைமகள் முதலிய பெண்களுக்கரசியாராகிய பிராட்டியார் வாயிலிலுள்ள பெருந்தன்மையையுடைய சுமதி முதலிய மந்திரிகளும், ஏனை மண்ணினுக்கு அரசர் சேனை மன்னவர் பிறரும் ஈண்டி - ஏனை நாட்டுகளுக்கு அரசராயுள்ளவர்களும் சேனாதிபதிகளும் மற்றையோரும் (மதிலின்வாயிலின்) நெருங்கி, கண்ணினுக்கு இனியான் தனை கண்டு எதிர்கொண்டு தாழ - கட்புலன்களுக்கு இனியதிருமணக்கோலங்கொண்டருளிய பெருமானைத் தரிசித்து எதிர்கொண்டு வணங்க, விண்ணினுக்கு அரசன் ஊரின் வியத்தகு நகரில்புக்கான் - (எதிர்கொள்ளவந்த அவரோடு) இந்திரனுடைய பொன்னுலகத்தினும் வியக்கத்தக்க செல்வத்தையுடைய மதுரைநகரிற்புகுந்தருளினன்.

இன் உறழ் பொருவில்வந்த ஐந்தனுருபு. (௧௪௫)

முகிறவழ்புரிசைமூதூர்முகப்பெருவாயினீந்தி
யகிறவழ்மாடவீதிவலம்படவணைவானாக
நகிறழைபொலங்கொம்பன்னநன்னகாமகளிரம்பொற்
றுகிறழைமருங்குலாயத்தொகைபுறந்தழுவசூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) முகில் தவழ புரிசை மூதூர் முகப்பெரு வாயில நீந்தி - மேகந்தவழும் மதில்சூழ்ந்த தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைநகரத்தின் முகத்திலுள்ள பெரிய கோபுரவாயிலைக்கடந்து, அகில தவழ் மாடம வீதி வலமபட அணைவான் ஆக - அகிற்புகைதவழும் மாடங்களையுடைய வீதியில வலமாக எழுந்தருள, நல நகர் நகில் தழைபொலங் கொம்பு அனன மகளிர - அந்நல்ல நகரிலுள்ள தனங்களாகிய அரும்புகளரும்பிய பொறகொம்பையொத்த பெண்கள, அமபொன துகில தழை மருங்குல் ஆயம தொகைபுறம் தழுவ சூழ்ந்தார - அழகிய பீதாம்பரமுடுத்த இடையையுடைய தோழியாகூட்டம் புறத்தில நெருங்கிவரச சூழ்ந்தார்கள.

பேதைமுதல் எழுவகைப்பருவபபெண்களுள பேதைநீங்கலாக ஏனை அறுவகைப்பருவபபெண்களென்பார நகில்தழை பொலங்கொமபன்ன மகளிர எனவும் குழமகன் மங்கலத்தால் இன்றுளெனபது தோன்ற வீதியிடத்துப்பவனிவருதலைத தொழப்போந்தார என்பார ஆயததொகைபுறந்தழுவச சூழ்ந்தார எனவுங்கூறினார். எழுவகைப்பருவபபெண்கள பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளமபெண. தொழப்போந்தார எனபது - "குழகனைக்கலிவெண்பாக்கொண்டு, விழைதொல்குடிமுதலவிளங்கவுரைத்தாங், கிழைபுனைநல்லாரிவாமணிமறுகின், மறறவனபவனிவரப்லேழ்பருவம, உறறமாதொழப போந்ததுலாவாம்" என வரும் இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியலால் காணக. (௧௪௬)

தமிழ்முதலபதினெண்டேத்துமகளிருந்தாருநாட்டி
னமிழ்தமன்னவருமுல்லையமபுயங்குமுதநீலங்
குமிழநறுங்கோங்குகாந்தள்கோழிணரசோகம்வாச
மும்ழ்தரமலர்நதநந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) தமிழ் முதல் பதினெண் தேத்து மகளிரும் - தமிழ்நாடுமுதலிய பதினெட்டுநாட்டிலுமுள்ள பெண்களும், தாருநாட்டில் அமிழ்தம் அனையவரும்- கற்பகநாடாகிய பொன்னுலகிலுள்ள அமிழ்தமொத்தபெண்களும், முல்லை அம்புயம் குமுதம் நீலம் குமிழ் நறுமம் கோங்கு காந்தள் கோழ் இணர் அசோகம் வாசம் உமிழ்தர மலர்ந்த நந்தவனம் என - முல்லையும் தாமரையும் அல்லியும் நீலோற்பலமும் குமிழும் நறியமணமுடைய கோங்கும் காந்தளும் கொழுவிய பூங்கொத்தையுடைய அசோகமும் வாசம்வீச மலர்ந்து மல்கிய நந்தவனம்போல, ஒருங்கு மொய்த்தார் - ஒருசேர நெருங்கினார்கள்.

தாமரை முகமாகவும், முல்லை தந்தங்களாகவும், ஆம்பல் வாயாகவும், நீலம் கண்களாகவும், குமிழ் நாசியாகவும், கோங்கரும்பு தனங்களாகவும், காந்தள் கைகளாகவும், அசோகு மேனிநிறமாகவுங்கொண்டு பெண்கள்கூட்டத்தை நந்தவனமாகக் குறிப்புருவகஞ்செய்து அவைமலர்ந்த நந்தனவனமென்றார். மண்ணுலகமாதரும் விண்ணுலகமாதரும் தம்முள் வேறுபாடின்றிக் கலந்தவரென்பார் - ஒருங்குமொய்த்தாரென்றார். (௧௧எ)

எம்மைநீர்விடுதிரோயோவென்பபோற்கலையுஞ்சங்கும்
விம்மநாண்மடனுமுங்கணெஞ்சுடைவெளியாறாக
வும்மைநீத்தோடுமந்தோவுரைத்தனமுரைத்தோமென்று
தம்மைநூபுரங்காலபற்றித்தடுப்பபோலார்ப்பசென்றார்.

(இ-ள்.) எம்மை நீர் விடுதிரோயே என்பபோல் - எங்களை நீங்கள் கைவிடுகின்றீர்களோ என்று முறையிடுதல்போல, கலையும் சங்கும் விம்ம - (சோரும்) மேகலையும் வளையலும் ஒலிக்கவும், நாணும் மடனும் உங்கள் நெஞ்சு உடை வெளி ஆறு ஆக அந்தோ உம்மை நீத்து ஓடும் - நாணமும் மடமையும் உங்கள்மனத்தைப்பரந்த வெளியாகக்கொண்டு ஐயோ உங்களைக்கைவிட்டோடும், உரைத்தனம் உரைத்தோம் என்று - (அதனை) நாங்கள்சொன்னோம் சொன்னோமென்று, நூபுரம் தம்மை கால் பற்றி தடுப்பபோல் ஆர்ப்ப சென்றார் - சிலம்புகள் தம்மைக் கால்கள்பற்றித் தடுத்தல்போல ஒலிக்கவும் வீதியிற் சென்றார்கள்.

மேகலை - கலை எனவந்தது முதற்குறையாகிய செய்யுள் மரூஉ. நீங்கள் சென்றாலருளான அதனால் யாவுமிழப்பீர் என்னும் குறிப்புத் தோன்ற நிற்றலின் எதிர்வினைவிலக்கணி. (௧௧அ)

கடியவிழ்கமலக்காடுபூத்ததோர்கருணைவாரி
யடிமுதன்முடியீறாகவலர்விழிகுவளைசாத்திக்
கொடியசெம்பதுமப்போதுகுழன்மிசைசூடுவார்போற்
றொடியணிகரங்கள்கூப்பித்துதியெனவினையசொல்வார்.

(இ-ள்.) கடி அவிழ் கமலம் காடு பூத்தது ஓர் கருணை வாரி-வாசமொடுமலர்ந்த தாமரைக்காடுபூத்த ஓர் கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமானுடைய, அடி முதல் முடி ஈறாக - திருவடிமுதல் திருமுடியந்தமாக, விழி குவளை அலர் சாத்தி - (தமது) கண்களாகிய குவளைமலர்களைச்சூட்டி, கொடிய செம் பதுமம் போது குழல் மிசை சூடுவார் போல்-கொடியையுடைய செந்தாமரைமலர்களைத் (தமது) கூந்தலின்மேலே சூடுகின்றவர்களைப்போல, தொடி அணி கரங்கள் கூப்பி - வளையலையணிந்த தமதுகைகளைக்குவித்து, துதி என இனைய சொல்வார் - துதிசெய்கின்றவர்களைப்போல இத்தன்மையான வார்த்தைகளைக் கூறுகின்றார்கள்.

கருணைவாரி என்றது - சிவபெருமானையும், தாமரைக்காடென்றது - திருமுகத்தையும், திருக்கண்களையும், திருவாயையும், திருக்கரங்களையும், திருவுந்தியையும், திருவடியுமெனக்கொள்க. இது குறிப்புருவகவணி. குவளைசாந்தி - பகற்போது சூடுவதென்றது விரோதவணி. பெண்களிடத்து நிகழ்ந்த ஒருதலைக் காமமாதலால் இது பெண்பாற் கூற்றுக்கைக்கிளைத்திணை - துறை காட்சி. (௧௧௯)

நங்கையென்னோற்றாள்கொல்லோநம்பியைத்திளைத்தற்கென்பார்
மங்கையைமணப்பானென்னோவள்ளலுநோற்றானென்பா
ரங்கடிமதுரையென்னோவாற்றியதவந்தானென்பா
ரிங்கிவர்வதுவைகாண்பானென்னநாநோற்றேமென்பார்.

(இ-ள்.) நங்கை நம்பியை திளைத்தற்கு என் நோற்றாள் கொல்லோ என்பார்- பிராட்டியார் இச்சிறந்த புருஷனை அனுபவித்தற்கு என்னதவஞ்செய்தாரோவென்று (சிலர்) சொல்லுவார், வள்ளலும் மங்கையை மணப்பான் என் நோற்றான் என்பார்-வள்ளற்றன்மையையுடைய இம்மகாபுருஷனும் இப்பிராட்டியாரைச் சேர என்ன தவஞ்செய்தானோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார், அம் கடி மதுரை ஆற்றிய தவந்தான் என்னோ என்பார் - அழகிய விளக்கமமைந்த மதுரைநகரம (இவர்கள் அணுகச்) செய்ததவம் யாதோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார், இங்கு இவர் வதுவை காண்பான் நாம் என்னநோற்றேம் என்பார் - இந்நகரில் இவர்கள் திருக்கலியாணமகோற்சவத்தைக்காண நாமென்ன (அரிய) தவம் செய்தோமோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்.

மங்கை வள்ளல இவற்றின் முதலில் இகரச்சுட்டுத் தொகுத்தல். (௧௨௦)

தென்னவன்வருந்திமேனாட்செய்தவப்பேற்றாற்பெற்ற
தன்மகளவதுவைகாணத்தவஞ்செய்தானிலனேயென்பார்
கன்னிதனழகுக்கேற்றவழகனிக்காளையென்பார்
மன்னவனிவனேயன்றிவேறிலைமதுரைக்கென்பார்.

(இ-ள்.) தென்னவன் மேல் நாள் வருந்தி செய் தவப் பேற்றால் பெற்ற தன் மகள் வதுவைகாண - மலயத்துவசபாண்டியன முன்னாளில உடலமெலிந்து செய்த தவப்பயனாற்பெற்ற தனது புத்திரியினது திருமணத்தைக்காண, தவம் செய்தான் இலனே என்பார்-தவஞ்செய்யாமறபோயினனேயென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், கன்னிதன அழகுக்கு ஏற்ற அழகன இக்காளை என்பார் - (நமது) கன்னியாராகிய பிராட்டியாருடைய திருவழகுக்கு ஏற்ற பேரழகனிப்புருடனென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், மதுரைக்கு இவனே மன்னவன் அன்றி வேறு இலை என்பார்-மதுரைக்கு இப்பேரழகனே இறைவனல்லாமல் வேறொருவரும் இல்லை என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள். (௧௨௧)

நங்கைதன்னலனுக்கேற்பநம்பியைத்தந்ததிந்தத்
துங்கமாமதிநூல்வல்லசுமதிதன்சூழ்ச்சியென்பா
ரங்கவடவப்பேறென்பாரன்னைதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகனாகவெத்தவமுடையாளென்பார்.

(இ-ள்.) நங்கை தன் நலனுக்கு ஏற்ப நம்பியை தந்தது - பெண்களுட் சிறந்த பிராட்டியாருடைய அழகுக்குத் தக்க ஆடவர்களுட்சிறந்த புருடனைக் கொடுத்தது, துங்கம் மா மதிநூல் வல்ல இந்த சுமதி தன் சூழ்ச்சி என்பார்-உயர்ந்த மதிநூலில்வல்ல இந்தச் சுமதியினது ஆலோசனையே யென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்,

அங்கு அவள் தவப் பேறு என்பார் - அப்பிராட்டியாருடைய தவப்பயனே இப்புருடனவடிவு என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், தன்னை தன கன்னிக்கு அன்றி இங்கு இவன் மருகனாக எத்தவம உடையாள் எனபார - காஞ்சனமாலையார் தம் புத்திரியாரைப் பெறுதற்குத தவஞ்செய்ததுமனறி இஙகு இபபுருடனை மருகனாகப்பெற யாதுதவஞ்செய்தனரோ என்று சிலர் சொல்லுவாாகள்.

நங்கை யெனனோற்றாள்கொல்லோ எனனுஞ் செயயுள முதல் இசசெய்யுள் காறும் ஈயததற்றுறை. (௧௨௨)

பூந்துகினெகிழ்ப்பர்சூழ்வர்புணர்முலையலைப்பர்பூசு
சாந்தினையுகுப்பர்நாணந்தலைகொண்டார்போலசசாய்வர்
கூந்தலையவிழப்பர்வாரிககூட்டுவாமுடிபபாமேனி
மாந்தளிரெங்குமாரன்வாளிகள்புதையசசோர்வார்.

(இ-ள்.) பூந் துகில் நெகிழ்ப்பர் சூழவர் - அழகிய துகில்சரியச்செய்து (பின்பு சிலர்) தரிபபார்கள், புணர் முலை அலைபபர் - நெருங்கிய தனஙகளை (சிலர்) வருத்துவாாகள், பூசு சாநதினை உகுப்பர் - பூசிய சநதனககுழம்பை (சிலர்) உதிர்ப்பார்கள், நாணம் தலைக் கொண்டார் போல சாய்வர் - நாணம் மீககொண்டவளைப்போல (சிலர்) தலையிறககுவார்கள, கூநதலை அவிழபபர் வாரிக கூட்டுவர் முடிப்பர் - முடித்த கூநதலை அவிழ்த்து வாரிக கூட்டிப் பின்பு (சிலா) முடிபபார்கள், மேனி மாந்தளிர எங்கும் மாரன் வாளிகள் புதைய சோாவார் - (தநதம) மேனிகளாகிய மாந்தளிாகடோறும் மனமதபாணஙகள தைகக (அறிவு) சோாநது மயங்குவாாகள்.

மெலிவாறறுத அரிவைப் பருவபபெணகள செயலகளிவையாதலில் மெலிதற்றுறை. (௧௨௩)

தண்ணளியொழுககஞ்சார்ந்தகுணத்தினைச்சார்ந்துமிந்த
வண்ணமெனமலாகளென்னேவாளியாய்த்தைததவென்பார்
கண்ணறுஙகூந்தல்வேய்ந்தகடிபவிழ்நீலத்தாரும
வெண்ணகையரும்புமுல்லைத்தாமமும்வெறுத்துவிழ்ப்பார்.

(இ-ள்.) தண் அளி ஒழுக்கம சாாநத குணத்தினைச் சார்ந்தும்- குளிர்ச்சியாகிய ஒழுக்கத்தைபபொருநதிய பணபினையுடைததும் (தன்னியவண்டுகளாகிய நேரேயுள்ளமன்மதனது விலலிநாணினை அடைநதும) இந்த வண்ணம மெல் மலர்கள் வாளியாய் தைத்த என்னே என்பார்-இந்தநிறமவாய்நத மெல்லியமலர்கள் பாணஙகளாய்ததைததன என்ன அதிசயமென்று (சிலர்) சொல்லுவாாகள, கள் நறும் கூந்தல் வேய்ந்த கடி அவிழ நீலம தாரும - தேனின் நறியமணங்கமழும் (தமது) கூந்தலில்தரித்த வாசமொடு மலாநத நீலோறபலமாலையும, வெள நகை அரும்பு முல்லை தாமமும் வெறுதது வீழ்ப்பார்-வெள்ளிய (தமது) தந்தங்கள்போல அரும்பிய முல்லைமாலையைபும வெறுநது நீக்குவாாகள்.

நீலமும் முல்லையும் மன்மதபாணங்களாதலால் வெறுத்து வீழ்ப்பாரென்றார். மெலிவாற்றுத பெதும்பைப் பருவப் பெண்கள் செயலகளிவையாதலால் இதுவும் அத்துறை. (௧௨௪)

விம்மிச்செம்மாந்தகொங்கைமின்னனார்சிலர்விற்காமன்
கைம்மிக்ககணையேறுண்டுகலங்கியமயக்காற்றங்கண்
மைம்மிக்கநெடுங்கண்மூரல்வதனமுமவனம்பென்றே
தம்மிற்றம்முகத்தைநோக்கார்தலையிறக்கிட்டுச்செல்வார்.

(இ-ள்.) விம்மி செம் மாந்த கொங்கை மின அன்னார் சிலர்-பெருத்திறுமாந்த தனங்களையுடைய மின்னலையொத்த பெண்களுட் சிலர், வில் காமன் கை மிக்க கணை எறுண்டு கலங்கிய மயக்கால் - கருப்புவில்லை யேந்திய மன்மதனது கையினின்று நீங்கிய மணமிக்கபாணங்களால் அடிபட்டு அறிவுகலங்கியகாமமயக்கத்தால், தங்கள் மை மிக்க நெடிய கண் மூரல் வதனமும அவன் அம்பு என்று - தத்தம் மைக்கோலமிக்க நெடியகண்களையும் பற்களையும முகங்களையும் அவன் பாணங்களென்றுகருதி, தம்மில் தம முகத்தை நோககார - அப்பெண்கள் கூட்டத்துள் ஒருவர்முகத்தை ஒருவர்பாராராகி, தலை இறககிட்டு செல்வார்-தலையிறக்கிச் செல்வார்கள்.

மன்மதபாணமாவன - தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலங்களாம். இவற்றுள் கண - நீலமாகவும், பற்கள - முல்லை அரும்பாகவும், முகம் - தாமரையுமாகவிருத்தலின் இவையும் அவனது அமபுகளென்று மயங்கினமையின் இதுமயக்கவணி. மெலிவாற்றாத மங்கைபபருவப் பெண்கள் செயல்களிவையாதலால் இதுவும் அத்துறை. (கஉரு)

பற்றியபைம்பொன்மேனிப்பசப்பதுதேறாரண்ண [ப்
லொற்றைமாலவிடையின் மேறகொண்டிருநதுநம்முளத்துமேவ
பெற்றனமிதன்கோன்மாயப்பேதைமீர்பெருமானீண்ட
கற்றைவாசடைப்பூங்கொன்றையிதுவனறேகாண்மினென்பார்.

(இ-ள்.) பைம பொன் மேனி பறறிய பசப்பு தேறா - பசிய பொன்னிறம் போலத் தத்தம் மேனிகள பசததலைத (தாமகொண்டமயககததால அறிதும) தெளியாராகி, அணணல ஒற்றை மால் விடையின் மேற கொண்டு இருநதும-சிவபெருமான் ஒருபெரியவிடைமேலேறியிருநதருளியும், நம் உளததும மேவப் பெறறனம்-நமது மனததிலும் வநதருளபபெறறோம், பேதைமீர் இது என் மாயம் - பெணகாள இது எனனமாயம், பெருமான் கறறை நீணட வார சடை பூங கொன்றை-அச்சிவபெருமான் (நம்முள்ளததிலும மேவினனெனபதறகுக்குறி) நெருங்கிய நீணடசடையிலுள்ள கொன்றைமலர், இது அனறோ காண மின என்பார - இமமேனியிற்றோன்றிய பசபபல்லவா (அதனை நீஙகளே) காணுங்களென்று சொல்லுவாகள்.

அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. சிவபெருமான் விடையின்மேலிருநதும் தமது உள்ளததிலும் மேவப்பெற்றோ ராதலால் இதெனனமாயம என்றார். மெலிவாறறாத மடநதைப்பருவப்பெண்கள் பசப்படைந்ததைக குறிததலால் இதுவும் அத்துறை. ()

திஙகளென்றெழுந்துநம்மைச்சுடுவதென்செந்தீயென்பார்
புஙகவன்சென்னிமீதுங்கிடப்பதேபோலுமென்பா
ரங்கவற்கிந்தவெப்பமிலைகொலென்றயிர்பபாராற்றக்
கங்கைநீர்சுமந்தானென்பாரதனையுங்காண்மினென்பார்.

(இ-ள்.) திங்கள் என்று எழுந்து நம்மை சுடுவது என் - சந்திரனென்றுபெயரிட்டெழுநது இது நம்மைச் சுட்டுவருத்துவது என்னகாரணம், (ஆதலால்) செந்தீ என்பார் - (சந்திரனன்று) செந்நெருப்பே என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், புங்கவன் சென்னி மீதும் கிடப்பதே போலும் என்பார் - (நீங்கள் கூறியசெந்நெருப்பு) இந்தச்சிவபிரான் சடைமுடியின்மேலும் இருக்கின்றதென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், அவன்கு இந்த வெப்பம் இல்லை கொல் என்று அயிர்ப்பார் - அவனுக்கு (நமக்குள்ளதுபோல் அச்செந்தீயால்) இந்த வெப்பம் இல்லைபோலும் என்று சிலர் ஐயுறு

வார்கள், ஆற்ற கங்கை நீர் சுமந்தான் என்பார் - (அதனை) ஆற்றுதற்பொருட்டே கங்கைநீரைத் திருமுடியிற சுமந்திருக்கின்றானென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், அதனையும் காண்மின் என்பார் - அக்கங்கைநீரையும் (கண்கூடாகக்) காணுங்களென்று (சிலா) சொல்லுவார்கள்.

அங்கு - அசைநிலை இரவில் வருந்துங் காமநோயைக் குறித்தலால் இது இரவுநீடு பருவரல் எனனுந்துறை. (௩௨௭)

கலையொடுநாணமபோக்கிககருத்தொடுவண்ணம்வேறா
யுலையொடுமெழுகிட்டென்னவுருகுகண்ணீரராகிக
கொலையொடுபயிலவேற்கணணார்குரிசிறன்பவனிநோக்கி
யலையொடுமதியஞ்சூடுமையன்மெய்யன்பரொத்தார்.

(இ-ள்.) கொலை யொடு பயில வேல கண்ணார் குரிசில் தன பவனி நோக்கி - கொலைததொழில பயிலும் வேலபோன்ற கணகளையுடையபெண்கள் சிவபெருமான் வந்தருளும பவனியைப்பார்தது, கலை யொடு நாணம போக்கி - தமது வஸ்திரத்தோடு நாணுங்கழன்று, கருதது ஒடு வணணம வேறாய் - தமமனத்தோடு நிறமும் வேறுபட்டு, உலை யொடு இட்ட மெழுகு எனன - உலையிலிட்ட மெழுகு உருகியோடுவதுபோல, உருகு கண்ணீரா ஆகி - மனமுருகி உவட்டெடுக்கும் கண்ணீருடையவராகி, அலை யொடு மதியம சூடும் ஐயன மெய்யன்பர் ஒத்தார்-கங்கையோடு சந்திரனைச (சடாமுடியிற) சூடிய அச்சிவபெருமானது மெய்யனபரை யொத்தாா.

சிவபெருமான் திருமுன் மீனாடுதாக்கும மலவாசனை கழலுதலும், மனம் நெகருதலும், உடமபு பனிததலும, ஆனந்த மேலீட்டால் பாஷபஞ் சிந்துதலும மெய்யன்பருடைமையால அவரை யொததாரெனறா. கலை யொடு, கருத தொடு, ஒடு உருபு வேறுவினை உடனிகழச்சிப பொருளில் வநதது. அலை யொடு - ஒடு-உருபு மயககம். கொலை யொடு - ஒடு - இசைநிறைதத பொருளில் வநதது. (௩௨௮)

நட்டவாகடுகடணெய்தநன்றிகொன்றவாபோற்கையில்
வட்டவாயதொடியுஞ்சஙகுமருங்குசூழகலையுநீஙக
விட்டபொற்சிலமபிட்டாஙகேநன்றியினிகவார்போற்கா
லொட்டியேகிடப்பநின்றாருகுத்தபூஙகொமபரனனா.

(இ-ள்.) நட்டவாகடு இங்ககண எய்த நன்றி கொன்றவர் போல் - (தமக்குமுன நனறி செயதுளள) சினேகருககு வறுமைவர (அவரைவிட்டுநீஙகும்) நன்றிமறநதவாபோல, கையில வட்டம வாய தொடியும் சஙகும மருங்கு சூழ கலையும் நீஙக - (தமது) கையிலணிந்த வட்டமாகிய வாயையுடைய தொடியும் வளையலும் இடையிலணிநத வஸ்திரமுஞ் சோரவும, நன்றியின இகவாாபோல் - (சிநேகருக்கு வறுமைவநதபோது) அவாசெய்த நனறியைக்கருதி அவரினின்று நீங்காதார்போல, இட்ட பொன் சிலமபு இட்ட ஆஙகே கால ஒட்டியே கிடப்ப - இட்ட பொன்னாலாகிய சிலமபு இட்டபடியே காலையொட்டிக்கிடகக, பூ உகுதத கொம்பர் அன்னார் நின்றார் - மலர்ந்த பூவைச் சிநதிநிற்கும் கொமபையொததவராய் நின்றார்கள்.

இட்ட - அகரவீறு தொகுத்தல. உவமைககும் பொருட்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் நீங்க, ஒட்டியே கிடப்ப என்னும பொருள்களின் தொழில்களை யுவமைக்கேற்றிக் கூறப்பட்டன. (௩௨௯)

மின்னகுவேற்கண்ணாளோர் விளங்கிழை விடைமேலையன்
புன்னகைப்போது நோக்கப்போது முப்புரமும்வேனின்
மன்னவன்புரமுஞ்சுட்டவல்லவோகெட்டேன்வாளா
வின்னவைசுடாதுபோமோவேழையேன்புரமுமென்றாள்.

(இ-ள்.) மின் நகு வேல் கண்ணாள் ஓர் விளங்கு இழை - ஒளிவீசும் வேல் போன்ற கண்களையுடைய ஒருபெண், விடை மேல் ஐயன் புன் நகை போதும்-இடபத்தின்மேலாரோகணித்தருளிய சிவபெருமானுடைய புன்னகையாகிய முல்லைப் போதும், நோக்கப் போதும் - திருக்கண்ணாகியபோதும், முப்புரமும் வேனில் மன்னவன் புரமும் சுட்ட அல்லவோ - திரிபுரங்களையும் வேனிற் றலைவனாகிய மன்மதனது உடம்பாகிய புரத்தையும் சுட்டனவல்லவா, கெட்டேன் - ஆ, கெட்டேனே, இன்னவை ஏழையேன் புரமும் சுடாது வாளா போமோ என்றாள்-இவை ஏழையேனாகிய என்னுடைய உடம்பாகிய புரத்தையும் சுடாமல் வாளாப்போகுமா என்று ஒருத்தி கூறினாள்.

போது-கிண்கிணிவாய்க்கொள்ளும் அரும்பு. கலையொடு நாணமும்போகி யென்னுஞ் செய்யுள் முதலிச்செய்யுள்காறும் பேரிளம் பெண்பருவத்தையுடையார் செயல்களாதலால் மெலிதற்றுறை, கெட்டேன் வியப்புப்பொருளின்மேல் நின்ற இடைச்சொல். (௩௩௦)

உழைவிழியொருத்திதன்கணுருவெளியாகித்தோன்றுங்
குழகனையிரண்டுசெம்பொற்கொங்கையுமொன்றாய்வீங்கத்
தழுவுவாளூற்றங்காணாட்டமுலையிரண்டேயாகி
யிழையிடைகிடக்கநீங்கியிருக்கைகண்டிடைபோலெய்த்தாள்.

(இ-ள்.) உழை விழி ஒருத்தி - மான்பார்வையையொத்த பார்வையையுடைய ஒருபெண், தன் கண் உரு வெளியாகி தோன்றும் குழகனை - தனது கண்களுக்கு உரு வெளியாகிப் புலப்படும் சிவபெருமானை, செம் பொன் இரண்டு கொங்கையும் ஒன்றாய் வீங்க தழுவுவாள் - செவ்விய பொன்னிறம் வாய்ந்த இரண்டு தனங்களும் (காமப்பெருக்கால்) ஒன்றாய் விம்மத் தழுவுகின்றவள், ஊற்றம் காணாள் - (தனதுகைகளுக்குப்) பரிசங்கிட்டாமையால், தடம் முலை இழை இடை கிடக்க நீங்கி - (தனது) இடம்பரந்த முலைகள் (மெலிந்து) நூலிழை இடையே கிடக்கப் பிரிந்து, இரண்டே ஆகி இருக்கை கண்டு - (ஒன்றாய்விம்மியன) இரண்டாயிருத்தலைப்பார்த்து (விரும்பியபொருளைப் பெறாது போனோமே என) இடைபோல் எய்த்தாள் - (தனது) இடை மெலிந்திருப்பதைப்போல உடல்மெலிந்தாள்.

காணாள் என்னும் வினைமுற்றினின்று பிரிந்ததொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்றுநின்றது. மடந்தைப்பருவப்பெண் செயலாதலால் இதுவும் அத்துறை. (௩௩௧)

வாரிருங்கொங்கையாளோர்மாதராள்வாளோருயக்
காரிருள்விடமுண்டன்றுகறுத்ததேயன்றுகொன்றைத்
தாரிருஞ்சடையார்கண்டந்தையன்மீர்தமதுநெஞ்சங்
காரிரும்பென்றேகாட்டக்குறியிட்டகறுப்பேயென்றாள்.

(இ-ள்.) வார் இரும் கொங்கையாள் ஓர்மாதராள் - கச்சணிந்த பெரியகொங்கையையுடைய ஓர்பெண், தையன் மீர் - பெண்காள், கொன்றை தார் இரும் சடை

யார் கண்டம் - கொன்றைமாலையையணிந்த பெரியசடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுடைய ஸ்ரீகண்டம், அன்று வானோர் உய்ய கார் இருள் விடம் உண்டு கறுத்ததேயன்று-(கடல்கடைந்த) அப்பொழுது தேவர்களுய்யவெழுந்த கரியவிருள்போன்ற விடத்தையுண்டு கறுத்ததேயல்ல, தமது நெஞ்சம் கார் இரும்பு என்றேகாட்டக் குறியிட்ட கறுப்பே என்றாள் - (நம்பால்) தமது இதயம் கரிய இரும்புபோலக் கடினம் உடையதெனறேகாட்ட அடையாளமாக இட்டகருமையேயாமெனறு கூறினள்.

ஐயன்மார் ஐயன்மீர் எனவந்தது விளியுருபு. (௩௩௨)

பொன்னவிர்சடையான்முன்னேபோனதென்னெஞ்சந்தூதா
யன்னதுதாழ்ந்ததென்னென்றழுங்குவாளொருத்திகெட்டே
னென்னதுநெஞ்சமபோனதெனறனளொருத்திகேட்ட
மின்னனாள்வேற்கண்சேந்தாளவிளைத்தனளவளுமபூசல்.

(இ-ள்.) என் நெஞ்சம் தூது ஆய - என்னுடையமனந்தூதாக, பொன் அவிர் சடையான் முன்னே போனது - பொன்னிறமபோல விளங்கும் சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னே தூதாகச்சென்றது, அன்னது தாழ்ந்தது என் என்று ஒருத்தி அழுங்குவாள்-(தூதாகச்சென்ற)அம்மனம (மீண்டுமென்பால்வரத) தாமதித்தது என்னகாரணமெனறு ஒருத்தி துன்பங்கூர்வாள், ஒருத்தி கெட்டேன் என்னது நெஞ்சம் போனது என்றனள்-(அதுகேட்ட) மற்றொருத்தி ஆ, கெட்டேன் என்னுடையமனமும தூதாகச்சென்றது (அது என்பால் மீட்டும்வரவில்லை) என்று கூறினாள், கேட்டமின்அனாள்-(அதனை)கேட்ட மின்னலையொத்தஅப்பெண்,வேல் கண் சேந்தாள் - (எனக்கே உரியகணவனிடத்து நீவிர் எண்ணங்கொண்டது யாது காரணமெனறு) வேலையொத்த தனது கண்களைச்சிவந்தது, அவளும பூசல் விளைத்தனள் - அவளும் அவர்களோடு போர்செய்தனள்.

ஆய செயவெனெச்சந்திரிபு. சேந்தாள் வினைமுற்றெச்சமாய்நின்றது. ()

செப்பிளங்கொங்கையாளோர்தெரிவைநீரதிருநோக்கெமபால
வைப்பதென்மதனைப்போலெமமைச்சுடுவதேமதனுக்காவி
யப்பொழுதளித்தாற்போலெமமாவியுமளித்தாலின்று
மெய்ப்புகழுமக்குண்டின்றேற்பெண்பழிவிளையுமென்றாள்.

(இ-ள்.) செப்பு இளம் கொங்கையாள் ஓர் தெரிவை - கரண்டகச் செப்பைபொத்த முதிராததனங்களையுடைய ஓர்பெண், எம் பால் நீர் திரு நோக்கு வைப்பது என்-எம்மிடத்து உமது திருநோக்கத்தை வைப்பது யாது, மதன் போல் எம்மை சுடுவதே-மன்மதனைச் சுட்டெரித்ததுபோல எம்மையும் சுட்டெரித்தற்கா, மதனுக்கு அப்பொழுது ஏ ஆவி அளித்தாற்போல-(அந்த) மன்மதனுக்கு அப்போதே உயிர்கொடுத்தாற்போல, இன்று ஏ எம ஆவியும அளித்தால்-இப்பொழுதே எமது பிராணனையுங் கொடுத்தால், மெய்ப் புகழ் உமக்கு உண்டு - உண்மையாகிய புகழ் உமக்குண்டு, இன்றேல் பெண் பழி விளையும் என்றாள் - இல்லையாயின் பெண்பழி உமக்கு விடாதுநேரிடும் என்று கூறினாள்.

காத்தற்றொழிலில் ஏனையோர்க்குக் கூறும் பொய்ப்புகழ்போலாது முற்றும் உமக்கே உண்டென்பார் - மெய்ப்புகழுமக்குண்டென்றாள். வாரிருங்கொங்கையாள் னனுஞ்செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும மெலிந்திரங்கலுறை. பிரிநிலை ஏ தொகுத்தல்.

கவனமால்விடையான்றன்னைக்கடைக்கணித்திலனென்றங்கோர்
சுவணவான்கொடியோரோவத்தொழில்வல்லான்குறுகநோக்கி
யிவனைநீயெழுதித்தந்தால்வேண்டுவவீவனென்று
ளவனையாரெழுதவல்லாரென்றனனாவிசோர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) ஓர் வான் சுவணம் கொடி - ஒரு பெரிய பொற்கொடிபோன்ற ஒருத்தி, கவனம் மால் விடையான் தன்னை கடைக் கணித்திலன் என்று - விரைந்துசெல்லுந் திருமால்விடையையுடைய சிவபெருமான் தன்னைச் சிறிதுங்கடைக்கணிக்காது சென்றனன் என்று, அங்கு ஓர் ஓவத் தொழில் வல்லான் குறுக - அவவிடத்துச்சித்திரத்தொழிலில் கைபோய வல்லான் ஒருவனவர, நோக்கி (அவனைப்) பார்த்து, நீ இவனை எழுதி தந்தால் வேண்டுவ ஈவன் என்றுள் - நீ இந்தப் பேரழகனை எழுதித் தந்தால் (உனக்கு) வேண்டும்பொருள் வெறுப்பக் கொடுப்பேன் என்று கூறினாள், யார் அவனை எழுத வல்லார் என்றனன் - யார் அவனை யெழுதித்தரவல்லவர் என்றான், ஆவிசோர்ந்தாள் - (அதுகேட்டு) உயிர்சோர்ந்து (துடித்தாள்.)

இவன் உறுப்பு முற்றும் எழுத வமையினும் அழகுமட்டும் எழுத அமையாதென்பான் யாரெழுதவல்லாரெனவும், படத்திலாயினுந் தன்னை நோக்கி யருளுதல்போல எழுதுவித்துப் பார்க்கும் விருப்புடையள் என்பார் ஆவிசோர்ந்தாளெனவுங் கூறினார். இது மெலிவொடு வைகற்றுறை. (௧௩௫)

வலத்தயன்வரவுகாணாண்மாலிடங்காணாள்விண்ணோர்
குலத்தையுங்காணாண்மண்ணோர்குழாத்தையுங்காணாண்ஞானப
புலத்தவர்போலக்கண்டபொருளெலாமழுமான்செங்கைத
தலத்தவன்வடிவாக்கண்டாளொருதனித்தையன்மாது.

(இ-ள்.) தனி ஒரு தையல் மாது - ஒப்பில்லாத வொருபெண், ஞானப் புலத்தவர்போல - மெய்யுணர்ச்சியுடையவர்போல, வலத்து அயன் வரவு காணாள் - வலப்பால் பிரமன்வருதலையும் பாராமல், மால் இடம் காணாள் - திருமால் இடப்பால் வருதலையும் பாராமல், விண்ணோர் குழாத்தையும் காணாள் - பொன்னுலகிலுள்ள தேவர்கூட்டத்தையும் பாராமல், மண்ணோர் குலத்தையும் காணாள் - மண்ணுலகிலுள்ள மனிதர்கூட்டத்தையும் பாராமல், கண்ட பொருள் எல்லாம் - (தான்) பார்த்தபொருள்களையெல்லாம், மழு மான் செங் கைத் தலத்தவன் வடிவா கண்டாள் - மழுவையும் மானையும் ஏந்திய செவந்த திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவுருவமாகவே பார்த்தாள்.

காமமேலிட்டால் தான்கண்ட குழமகன்வடிவமாகவே யேனையோரையுங் கண்டமையால் காண்டலதுறை. (௧௩௬)

முன்பெற்றங்காலிற்செல்லவண்ணலைமுன்போய்க்காண்பான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பிணித்தெழவோடுவாளோர்
பொன்பெற்றமுலையாள்கொம்பருகுமலர்போலத்தாளின்
மின்பெற்றகாஞ்சிதட்பவிலயகொடுநடப்பாளொத்தாள்.

(இ-ள்.) பெற்றம் காலின் முன் செல்ல - இடபவூர்தியானது காற்றைப்போல முன்னே செல்லுதலால், அண்ணலை முன்போய் காண்பான் - சிவபெருமானை முன்னேபோய்த் தெரிசிக்க, பின் ஆசை பாசம் பற்றி பிணித்து எழ - பின் நின்று ஆசையா

கிய கயிறுனது கட்டிக்கொண்டுசெல்ல (முன்னே)ஓடுவாள்-ஓடுகின்றவளாகிய, பொன் பெற்ற ஓர் முலையாள் - தேமல்பூத்த முலையையுடைய ஒருபெண், கொம்பர் உகு மலர் போல மின் பெற்ற காஞ்சி - கொம்பினின்று உகுகின்ற மலர்போல (இடையினின்றுஞ்சோர்ந்த) ஒளிமிக்க காஞ்சியானது, தாளில் தட்ப - தனது காலின் (மேல்விழுந்து)தடுக்க, விலங்கு ஓடு நடப்பாள் ஒத்தாள் - (அதனால்) விலங்கோடு நடக்கும் ஒருத்தியை யொத்தாள்.

கொம்பர் உகும் என்றமையால் இடையினின்றுஞ் சோர்ந்த எனப் பொருள் கொண்டாம். தான் செல்லுதலைக் காஞ்சிதடுக்கவும் மீட்டுஞ் செல்ல வலித்தமையால் ஊணடல் வலித்தலென்னுந்துறை. (௧௩௭)

விதுக்கலைமிலைந்துசெங்கண்விடையின்மேல்வருமானந்த
மதுக்கடற்னைக்கண்வாயான்முகந்துண்டுமகளிரெல்லாம்
புதுக்கலைசரிவதோரார்புரிவளைகழலவோரார்
முதுக்குறையகலவோராரழுந்தினாகாமவெள்ளம்.

(இ-ள்.) விது கலை மிலைந்து செங் கண் விடையின் மேல் வரும் ஆனந்தமது கடல்தனை - சந்திரனது கலையையணிந்த சிவந்தகண்களையுடைய இடபத்தின்மேல் வந்தருளும் பேரின்பமாகிய தேன்கடலை, மகளிர் எல்லாம் கண் வாயால் முகந்து உண்டு-பெண்களெல்லாம் கண்ணாகிய தமது வாயால் மொண்டு பருகி, புது கலை சரிவது ஓரார் - (தமது இடையிலுடுத்த) புதியவாடைகள் சோர்தலையுணராமலும், புரி வளை கழலவது ஓரார் - விரும்பும் கைவளையல்கள் கழல்வதையுணராமலும், முதுக்குறைவு அகல வது ஓரார்-பேரறிவு தம்மினின்றும் நீங்குதலையுணராமலும், காம வெள்ள மூழ்கினார் - காமமாகிய வெள்ளப்பெருக்கில் அழுந்தினார்கள்.

மது உண்டோன் அம்மதுமயக்கில் தன்பொருளும் அறிவும் சோர்தலை உணராது அழுந்துதல்போல, ஆனந்த மதுவுண்டெழுந்த காமமயக்கில் கலைமுதலியனவும் அறிவுஞ் சோர்ந்து அழுந்தினார் எனக்கூறியது தொழிற்றன்மையணி. பருகுதல் வாயால் ஆதலால் கண் வாயால் என்றார். (௧௩௮)

பைத்தழகெறிக்குமாடப்பந்திமேனின்றுகாண்பார்
கைத்தலங்கூப்பியாங்கேகண்களுநோக்கியாங்கே
சித்தமுங்குடிபோய்ச்சொல்லுஞ்செயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாவையோடுவடிவுவேறற்றுநின்றார்.

(இ-ள்.) பைத்து அழகு எறிக்கும் மாடப் பந்தி மேல் நின்று காண்பார்-ஒளி பரந்து அழகுவீசும் மாடவரிசைகளமேல் நின்று காணும்பெண்கள், கைத் தலம் கூப்பிய ஆங்கே கண்களும் நோக்கிய ஆங்கே - (தமது) கைகளுங் குவித்தவண்ணமே கண்களும் பார்த்தவண்ணமே (நின்று,) சித்தமும் குடிபோய் சொல்லும் செயலும் மாண்டு - (தமது) மனமும் (அவர்பால்) குடிபோகச்சொல்லுஞ் செயலுமிழந்து, அங்கண் மாண வைத்த மண் பாவை யோடு - அவ்விடத்து மாட்சிமைப்படவைத்த சுதையால் செய்த பாவையோடு, வடிவு வேறு அற்று நின்றார் - (தம்) உருவு வேறுபாடு அற நின்றார்கள்.

"மண்மாண்புனைபாவையற்று" என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் உரையால் மண் - சுதை யென்றதை யுணர்க. இவ்விரண்டும் மெலிவொடுவைகற்றுறை. (௧௩௯)

அன்பட்டபுரமுங்காமனாகமுஞ்சுட்டதீயிம்
மின்பட்டசடிலத்தண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்
பொன்பட்டகலனுமெய்யும்பொரிகின்றாரவனைப்புல்லி
னென்பட்டுவிடுமோவையவேழையராவியம்மா.

(இ-ள்.) அன்பு அட்ட புரமும் காமன் ஆகமும் சுட்ட தீ - சிவநேசமொழித்த திரிபுரத்தோரையும் மன்மதனது சரீரத்தையுஞ்சுட்டெரித்தநெருப்பு, இ மின் பட்ட சடிலத்து அண்ணல் மெய் என்பது அறியா - இந்த மின்னலையொத்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருமேனியே என்பது சற்றும் அறியாராகி, நோக்கி - (விரும்பிப்) பார்த்து, பொன்பட்ட கலனும் மெய்யும் பொரிகின்றார் - பொன்னாலாகிய வாபரணமும் (தமது) சரீரமும் பொரிகின்றவர்கள், அவனை புல்லின் ஏழையர் ஆவி என் பட்டு விடுமோ - அச்சிவபெருமான் திருமேனியைத்தழுவின் பெண்களது உயிர்கள் என்னபாடுபடுமோ (நாமறியோம் என்பர்.)

ஐய என்னு மிடைச்சொல் இங்கு இரக்கக் குறிப்பின்மேனின்றது. ஏழையராதலின் அறியாரென்றார். இது கவிகூற்றுத்துறை. (௧௪௦)

கொடிகள்பூத்துதிர்ந்தபோதிற்கொம்பனார்கலையுஞ்சங்குந்
தொடிகளுஞ்சுண்ணத்தூளுஞ்சுரர்பொழிமலருநந்தி
யடிகள்கைப்பிரம்புதாக்கச்சிந்தியவண்டவாணர்
முடிகளின்மணியுந்தாருங்குப்பையாய்மொய்த்தவீதி.

(இ-ள்.) கொடிகள் பூத்து உதிர்ந்த போதில் - கொடிகள்மலர்ந்து உதிர்ந்த பூக்களைப்போல, கொம்பனார் கலையும் சங்கும் தொடிகளும் சுண்ணம் தூளும் - பூங்கொம்பையொத்த பெண்களது (சோர்ந்த) கலையும் வளையலும் தொடியும் சுண்ணப்பொடியும், சுரர் பொழி மலரும் - தேவர்கள் சொரியும் புஷ்பவருஷமும், நந்தி அடிகள் கை பிரம்பு தாக்க - நந்திநாயனார் திருக்கரத்திலுள்ள பிரம்படிபட, சிந்திய அண்ட வாணர் முடிகளின் மணியும் தாரும் - சிதறிய தேவர்களுடைய மகுடத்தினின்றுதிர்ந்த இரத்தினங்களும் கற்பகமாலைகளும், வீதி குப்பையாய் மொய்த்த - வீதிகளிற் குப்பைகளாக நெருங்கின.

தொடிவளையலுள் ஒருவகைக்கையணி. தொடிவளைவு இது பண்பாகுபெயராய அணியின்மேல் நின்றது. (௧௪௧)

துன்னியதருப்பைகூடவரசிலைதுழாவித்தோய்த்துப்
பொன்னியலகலசநன்னீர்பூசுரர்வீசவன்னார்
பன்னியர்வட்டமாகவானவிற்பதித்தாலென்ன
மின்னியமணிசெய்நீராஞ்சனக்கலம்விதியாற்சுற்ற.

(இ-ள்.) பூசுரர் - அந்தணர்கள், பொன் இயல் கலச நல் நீர் - பொன்னாற்செய்த கலசத்திலுள்ள நல்லநீரில், துன்னிய தருப்பை கூட அரசு இலை துழாவி தோய்த்து வீச - நெருங்கிய தருப்பையோடுகூட அரசிலையைச் சேர்த்துத் தோய்த்து (ஒருபால்) வீசவும், அன்னார் பன்னியர் - அவ்வந்தணரது பத்தினிமார், வானவில் வட்டமாக பதித்தால் என்ன - இந்திரதனுசை வட்டமாக வைத்தாற்போல, மின்னிய மணி செய் நீராஞ்சனக் கலம் விதியால் சுற்ற - விளங்காநின்ற இரத்தினங்களை வட்டமாகவைத்த நீராஞ்சனத்தட்டினையேந்தி முறைப்படி (ஒருபால்) சுற்றவும். (௧௪௨)

கொடிமுரசாடிசெம்பொற்குடமணிநெய்யிற்பூத்த
கடிமலரனையதீபமங்குசங்கவரியென்னும்
படிவமங்கலங்களெட்டும்பரித்துநேர்பதுமக்கொம்பர்
வடிவினர்வந்துகாட்டமாளிகைமருங்கிற்செல்வான்.

(இ-ள்.) கொடி - கொடியும், முரசு - பேரிகையும், ஆடி-கண்ணடியும், செம்பொன்குடம்-செவ்வந்தபொன்னாலாகிய கலசமும், மணி - மணியும், நெய்யில் பூத்த கடிமலர் அனைய தீபம் - நெய்யிலேற்றிய வாசமபொருந்திய மலரையொத்ததீபமும், அங்குசம்-தோட்டியும், கவரி என்னும் படிவமங்கலங்கள் எட்டும்-சாமரை என்னும் இவைகளினவடிவமாகச்செய்த அட்டமங்கலங்களையும், பதுமம் கொம்பர் நேர் வடிவினர் பரித்து வந்து காட்ட - தாமரைமலர்ந்த பூங்கொம்பையொத்த வடிவத்தையுடைய பெண்கள் எதிர்வந்து (ஒருபால்) காட்டவும், மாளிகை மருங்கில் செல்வான்-திருக்கோயிலின்பக்கத்தில் செல்லுகின்றான். (௧௪௩)

செப்புரங்கவர்ந்தகொங்கையாம்பையர்தீபங்காட்டுந்
துப்புரவன்பினர்க்குத்தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கு
முப்புரங்கடந்தான்றன்னைமும்முறைவியங்களேங்கக்
கப்புரவிளக்கந்தாங்கிவலஞ்செய்க்கருணைபூத்தான்.

(இ-ள்.) தீபம் காட்டும் துப்புரவு அன்பினர்க்கு - தீபத்தொண்டுசெய்யும் உறுதியாகிய அன்பினையுடைய அடியார்களுக்கு, தூயமெய்ஞ் ஞானம் நல்கும் முப்புரம் கடந்தான் - பரிசுத்தமாகிய மெய்ஞ்ஞானத்தைத்தந்தருளுந் திரிபுரங்களையெரித்த சிவபெருமான், செப்பு உரம் கவர்ந்த கொங்கை அரம்பையர் - கரண்டகச்செப்பின் வன்மையைக் கொள்ளைகொண்ட தனங்களையுடைய தெய்வப்பெண்கள், கப்புர விளக்கம் தாங்கி - கர்ப்பூரவிளக்கினையேந்தி, இயங்கள் ஏங்க - வாச்சியங்கள் ஒலிக்கும்படி, தன்னை மும்முறை வலம் செய்ய - தன்னை மூன்றுபிரதக்ஷிணஞ்செய்ய, கருணைபூத்தான் - கிருபைசெய்தருளினன்.

தீபங்காட்டுந்துப்புரவன்பினர்க்குத் தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கும் என்றது.

"விளக்கினாற்பெற்றவின்பமெழுகினாற்பதிற்றியாகுந்
துளக்கினன்மலர்தொடுத்தாற்றூயவிண்ணேறலாகும்
விளக்கிட்டார்பேறுசொல்லின்மெய்ந்நெறிஞானமாகு
மளப்பிலகீதஞ்சொன்னாற்கடிகடாமருளுமாறே"

என ஆளுடையவரசுகளருளிய தேவாரத்தாலுணர்க. (௧௪௪)

கோயின்முன்குறுகலோடுமைம்புலக்குறும்புதேய்த்த
தூயநால்வேதச்செல்வர்சுவத்திகளோதநந்தி
சேயிருந்தடக்கைபற்றிச்செங்கணேறிழிந்துநோக்கு
மாயனுமயனுநீட்டுமலர்க்கரமிருபாற்பற்றி.

(இ-ள்.) கோயில் முன் குறுகலோடும் - திருக்கோயிலின்முன் சென்றருள, ஐம்புலம் குறும்பு தேய்த்த தூய நால் வேதம் செல்வர் - பஞ்சேந்திரியங்களாகிய குறும்புகளைச்சிதைத்த புனிதமாகிய நான்குவேத வாழ்க்கையையுடைய அந்தணர்கள், சுவத்திகள் ஓத - மங்கலவசனங்கூற, நந்திசேயிரும் தடக்கைபற்றி - நந்திநாயனருடைய செவந்த நீண்டதிருக்கரங்களைப்பற்றி, செங்கண் ஏறு இழிந்து-சிவ

ந்தகண்களையுடைய இடபவூர்தியினின்றும் இறங்கி, மாயனும் அயனும் நேர்ந்து-திருமாலும் பிரமனும நேரேவந்து, இருபால் நீட்டும் மலர்க்கரம் பற்றி - இரண்டுபக்கத்திலும் நீட்டிய தாமரைமலர்போன்ற கைகளைப்பற்றிக்கொண்டு. (௧௪௫)

எதிர்ந்தருமறைகள்காணுதிளைத்தடிசுமந்துகாணு
முதிர்ந்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சாத்தி
பதிந்தவர்தலைமேற்கொண்டுபாசவல்வினைதீர்த்துள்ளம்
பொதிந்தபேரின்பநலகுமபொன்னடிப்போதுசாத்தி.

(இ-ள்.) அருமறைகள் எதிர்ந்து காணுது இளைதது - அரியவேதங்கள்தேடிக் கண்கூடாகக்காணுமல் மெலிந்து, அடி சுமநது காணும் முதிர்ந்த அன்பு உருவம் ஆன பாதுகை முடிமேல் - திருவடிகளைச்சுமந்தாயினும் இனிக்காணவேணடுமென்னும் முதிர்ந்த அன்போடு வடிவங்கொண்டுவநத திருப்பாதுகையின்முடியில், தலைமேல் கொண்டு சாததி பதிநதவர்-(தங்கள்) சிரசுகளின் மேல்கொண்டு சூட்டித் திருவருட்பதிவினையடைநதவருடைய, பாசம வல் வினை தீரத்து உள்ளம் பொதிந்து-ஆணவமலமாகிய வலியதொடர்பினையொழித்து (அவர்களுடைய) இதயத்தைவிட்டு நீங்காது, பேரின்பம நல்கும் பொன் அடி போது சாததி - பேரின்பந்தந்தருளும் பொன்போலும் அரியதிருவடிகளை சசாததியருளி.

பொருட்பிரபஞ்சத்துக் கியலததோன்றிய சொற்பிரபஞ்சத்துருவாம் வேதம் பலசமயங்களையும் அச்சமயக்கடவுளரையும் தமதாறறல்கொண்டு கற்பித்த இலக்கணங்களால்ஒருதலையானுரைத்ததுபோலத தமதுருக்குமவுருவாம் விந்துவையுங் காரணவுருவாம நாததததையும் இவறறின காரியமாயககிளர்ந்துள்ள தொகை வகைவிரியாம் விதிவாத மநதிரவாத அருததவாதங்களையுங்கடந்து நின்ற இறைவனது இலக்கணங்களினுணமை யுணாநது கூறவொணுது வருமைநோக்கி அன்மை மொழியால் ஓ வெனறு மீணடமையின் - எதிர்ந்தருமறைகள் காணுதிளைதென வும், அன்பிற்கே யெளியனெனறு அடிஞானதகாலுணர்ந்து அடிபேணிநின்றமையின்-முதிர்ந்தவன்பு எனவும்,சிரமேறகோடலால் சத்திபதிவும், அவவருட்பதிவால்-பாசநீக்கமும், அந்நீக்கததால் முத்தியினபமும் ஒருசேரசசெயவது திருவடியாதலின் - பதிந்தவர்தலைமேற்கொண்டு பாசவலவினைதீர்த துளளமபொதிந்து பேரின்பநல்கும் பொன்னடி எனவுங கூறினா. வேதமே பாதுகை என்பது இந்நூலுள் பின்வரும் "மறையேநமதுபீடிகையாமறையேநமதுபாதுகையாம்" என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க (௧௪௬)

பையரவுரியினன்னநடைப்படாம்பரப்பிபெய்த
கொய்யவிழ்போதுநீத்தங்குரைகழலடிநனைப்பத்
தெயவமந்தாரமாரிதிருமுடிநனைப்பத்தென்ன
ருயயவந்தருளுமையனுள்ளெழுந்தருளுமெல்லை.

(இ-ள்.) பை அரவு உரியின் அன்ன நடைப்படாம் பரப்பி-படத்தினையுடைய பாம்பின்றோலையொத்த (வெணமையும் நுணமையும்வாய்ந்த) நடைப்பாவாடையை விரித்து, பெய்த கொய் அவிழ் போது நீத்தம்-(அதன்மேல்) பரப்பிய காம்புகளைந்த இதழ்விரிந்த மலர்கள் (சிந்தும) தேன்வெள்ளம், குரைகழல் அடி நனைப்ப-ஒலிக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளை நனைக்கவும், தெய்வம் மந்தாரமாரி திருமுடி நனைப்ப - (தேவர்கள்சொரியும்) தெய்வத்தன்மையையுடைய மந்தாரபுஷ்பவருஷம் திருமுடியைநனைக்கவும், தென்னர் உய்யவந்தருளும் ஐயன் - பாண்டியர்கள் ஈடேற

வந்த சிவபெருமான், உள் எழுந்தருளும் எல்லை - திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளுங் காலையில். (௧௪௭)

மங்கலமகளிரோடுங்காஞ்சனமாலைவந்து
கங்கையின்முகந்தசெம்பொற்கரகநீரனையாரவாக்கத்
திங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசிவபரஞ்சோதிபாத
பங்கயம்விளக்கியந்நீர்தலைபெய்துபருகிநின்றாள்.

(இ-ள்.) மங்கலம் மகளிரோடும் காஞ்சனமாலைவந்து - மங்கல நாணணிந்த பெண்களோடுங் காஞ்சனமாலையார்வந்து, கங்கையில் முகந்த செம்பொன் கரகநீர் - கங்கையில்முகந்துவந்த செவந்தபொனனுலாகிய கரகத்தில் (நிரப்பிய) தீர்த்தத்தை, அனையார்வாக்க-(தம்மோடுவந்த) அப்பெண்கள்வாக்க, திங்கள் அம கண்ணிவேய்ந்த சிவபரம் சோதி பாத பங்கயம் விளக்கி - சந்திரனை அழகிய மாலையாகத்தரித்த சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைவிளக்கி, அந்நீர் தலை பெய்து பருகிநின்றாள் - அத்தீர்த்தத்தைச் சிரசின்மேற்றெளித்துப் பருகிநின்று.

நின்றாள்-வினைமுற்று எச்சமாய்நின்றது. (௧௪௮)

பாதநாண்மலர்மேலீரம்புலரவெண்பட்டானீவிச்
சீதமென்பனிநீராட்டிமான்மதசசேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமந்தாரப்பொன்மலர்சாத்திசசென்னி
மீதிருகரங்களகூப்பிவேறுநின்றிதனைசசொன்னாள்.

(இ-ள்.) நாள் மலர் பாதமேல ஈரம் புலர வெண் பட்டால் நீவி - அன்றலர்ந்த தாமரைமலாபோன்ற திருவடிமேல ஈரமபுலர வெள்ளியபட்டாடையால் துடைத்து, சீதம மெல பனி நீா ஆட்டி - குளிர்நத மெலலியபனிநீரால் திருமஞ்சனஞ்செயது, மான் மதம சேறுபூசி - மிருகமதங்கலந்த சநதனக்குழம்புபூசி, தாது அவிழ் புதுமந்தாரம் பொன மலா சாத்தி-மகரநததசோடலாநத புதியமந்தாரத்தினது பொன்னிறம்வாயநத மலாகளைசசாததி, வேறு நின்று-(ஒருபால்) ஒதுங்கிநின்று, சென்னிமீது இருகரங்கள கூம் கூபபி இதனை சொன்னாள்-(தமது)சிரததின்மேல் இரணடுகைகளையுங்குவித்து இதனைச்சொலலுகின்றார்

கரங்கள் என்பதனிறுதியில் முறறுமமைதொகுத்தல். (௧௪௯)

அருமையாலடியேன்பெற்றவணங்கினைவதுவைசெய்தித்
திருநகாத்திருவுங்கன்னித்தேயமுங்கைக்கொண்டாள்கென்
றுரைசெயதாளதற்குநோவாருண்ணகையுடையராகி
மருகனாரியங்களார்ப்பவதுவைமண்டபத்தைசசோந்தார்.

(இ-ள.) அருமையால் அடியேன் பெறற அணங்கினை - அரியதவப்பேற்றால் அடியேனாகியயான்பெற்ற தெய்வவடிவுவாய்ந்த (என்) கன்னியை, வதுவைசெய்து-திருக்கலியாணஞ்செய்து, இ திருநகர் திருவும் கன்னி தேயமும் - இந்தச்சிறப்புவாய்ந்த நகரத்திலுள்ள செல்வததையும் கனனிநாடாகிய பாண்டிநாட்டையும், கைக்கொண்டு ஆள்க என்று உரை செய்தாள் - கைக்கொண்டு அரசாள்கவென்று கூறினார், அதற்கு நேர்வார் மருகனார் - அதற்குடன்பட்டமருகனார், உள் நகை உடையராகி - புன்னகையுடையவராய், இயங்கள் ஆர்ப்ப வதுவை மண்டபத்தை சேர்ந்தார்-வாச்சியங்களொலிக்கத் திருக்கலியாணமண்டபத்தைச்சேர்நதருளினார்.

உடம்படுதற்குறிப்பை உணர்த்தினானென்பார் - புன்னகையுடையராகி என்றார். சேர்வார் எனனும் வினைமுற்றுப் பெயரெச்சத்தின்மேல் நின்றது. மருகனார் மருகன் என்னும் ஒருமைப்பெயரோடு ஆர என்னும இடைச்சொல்வந்து ஒருமை சிதையாமல் பலர்பால் வினைமுற்றுக்கொண்டு முடிந்தமையில் பால்வழுவமைதி. " இயற்பெயர் முன்னர் ஆரைக்கிளவி பலர்க்குரியெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே " எனவரும் தொல்காப்பியச் சூததிரத்தாலுணர்க. (௧௩௦)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
நிருத்தனாங்கிருந்துசூழநின்றமாலயனையேனை
யுருத்திராதியரைப்பின்னுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
திருத்தகுதவிசின்மேவததிருக்கடைநாட்டம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) நிருத்தன் - சிவபெருமான், அருததம் நானமறைகள் ஆர்ப்ப-பொருளமைந்த நான்குவேதங்களும் கோஷிக்க, மணி அரி தவிசில் ஏறி ஆங்கு இருந்து-இரத்தினம்பதித்த சிங்காதனததின்மேலேறி அங்குவீற்றிருநது, சூழ நின்ற மால் அயனை-தன்னைச்சூழநின்ற திருமாலையும் பிரமனையும், ஏனை உருத்திரா ஆதியரை-அவரொழிநத உருத்திரர்முதலியோரையும, பின்னும் ஒழிநதவானவரை - பின்னும் அவரொழிந்ததேவர்களையும், ததம் திருத்தகு தவிசில் மேவ - அவரவர் தமக்கிட்ட சிறப்புமிக்க ஆசனங்களிலிருக்க, திருககடை நாட்டம் வைத்தான் - திருக்கடைக்கண்செய்தருளினான். (௧௩௧)

விண்டலவானோரேனோர்மிடைதலான்ஞாலச்செல்வி
பண்டையளன்றியினறுபரிததனள்பௌவமேழு
முண்டவன்றன்னைததானின்றுததரத்திருததினானோ
வண்டர்நாயகன்றனாணைவலியினோவறியேமம்மா.

(இ-ள்.) விண்தலம வானோா ஏனோர் மிடைதலால்-விண்ணுலகததிலுள்ள தேவர்களும் அவரொழிந்த ஏனை உலகஙகளிலுள்ளவாகளும நெருஙகுதலால், ஞாலம செல்வி பணடையளனறி இனறு பரிததனள - பூதேவியு முனபோல் ஒருபால்சாய்ந்ததுபோலச் சாயாது இன்று சமமாயச் சுமநதிருநதாள, பௌவம் ஏழும் உணடவன் தன்னை தான் இன்று உத்தரதது இருததினானோ - ஏழுகடலையும உணடருளிய அகத்தியமுனிவரையே முன்தென்திசையிலிருததியதுபோல)தான்இப்பொழுதுவடதிசையிலிருத்தினானோ, அண்டர் நாயகன் தன் ஆணைவலியினோ-(அனறித) தேவர்நாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய ஆக்கினையின் வலிமையாலோ, அறியேம - (நாம்) அறியோம்.

மலையரையன்புத்திரியாராகிய உமாதேவியாரை இமையமலையினகண் திருக்கல்யாணஞ்செய்யச் சிவபெருமான் முன்னர் எழுந்தருளிய காலததுத் தேவர் முதலியோர் அங்குவந்து நெருங்கினமையால தென்பால் தாழ்ந்து நிற்றலின் ஞாலச்செல்வி பண்டையளன்றி எனவும், அவற்றை யறிதற்கு அவன் திருவருள்வேண்டுதலால் அறியோம் எனவுங் கூறினார். (௧௩௨)

மாமணித்தவிசில்வைகிமணவினைக்கடுத்தவோரை
தாம்வருமளவும்வானத்தமனியமலர்க்கொம்பன்னார்
காமருநடனநோக்கிக்கருணைசெய்திருந்தானிப்பாற்
கோமகள்வதுவைக்கோலம்புனைதிறங்கூறலுற்றேன்.

(இ-ள்.) மாமணி தவிசில் வைகி - பெரிய இரத்தினங்கள்பதித்த சிம்மாதனத்தில் வீற்றிருந்தருளி, மண வினைக்கு அடுத்த ஓரை தாம் வரும அளவும் - திருக்கலியாணச்சடங்குக்கு வகுத்தமுகூர்த்தம் வருங்காறும, வானம் தமனியம் மலர்க் கொம்பு அன்னார் - விண்ணுலகிலுள்ள பொற்பூங்கொம்பையொத்த அரம்பையர்கள் (செய்யும) காமரு நடனம நோக்கி கருணைசெயது இருந்தான் - விருப்பம் செய்யும் ஆடலைநோக்கிக் கருணைசெய்திருந்தருளினான், இப்பால் - இப்புறம், கோமகள் வதுவை கோலம் புனைதிறம் கூறலுற்றேன் - தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக் கோலமபுனைகின்றவகையினைச் சொல்லததொடங்குகின்றேன். (௧௫௩)

மாசறுத்தெமையானந்தவாரிநீராட்டிப்பண்டைத்
தேசுருவிளக்கவல்லசிவபரமபரையைசசெம்பொ
னாசனத்திருத்திநானமணிந்துகுங்குமசசேறப்பி
வாசநீராட்டினாகண்மதிமுககொம்பான்னார்.

(இ-ள்.) மாசு அறுத்து எமமை ஆனந்தவாரி நீர் ஆட்டி-மலக்குற்றத்தையொழித்து எமமைப் பேரின்பவெள்ளப்பெருக்கில்மூழ்குவித்து,பண்டை தேசு உரு விளக்கவல்ல சிவபரம பரையை-அநாதியிலுள்ள ஒளிவடிவமாகச்செய்யவல்ல சிவசத்தியாகிய பிராட்டியாரை, மதிமுகம கொமபு அனனார்-சந்திரனபோன்ற முகத்தையுடைய பூங்கொம்புபோன்ற வண்ணப்பெண்கள, செம பொன் ஆசனத்து இருத்தி-செவந்தபொன்னாலாகிய ஆசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து, நானம அணிந்து குங்குமம சேறு அப்பி - கஸ்தூரிதிமிர்ந்து குங்குமக்குழம்பையப்பி - வாசநீர் ஆட்டினார்கள் - வாசமூட்டியநீரால ஸநானஞ்செய்வித்தார்கள்.

அநாதிவாயிற கட்டுண்ட எனதுஞானத்தைமறைத்த ஆணவாதிகுற்றங்களை - மாசு எனவும், தீக்கைமுறைப்படி கலாசோதனையால் அக்குற்றங்களினின்றும எடுத்தொழித்தலை - அறுத்தெனவும், வாதனைபற்றியெழும மலபோதநீக்கத்தில் அறிவானந்தத்து மூழ்கச்செய்தலை, ஆனந்தவாரி நீராட்டி எனவும, என்னிறபிரிவறறு எனபருவத்துக்கியல உபகரித்துவந்த சிவத்தோடு தாதான்மியப்படுத்தி யசிவமேயாய் யான் கிறகச்செய்தலை - பண்டைத்தேசுரு விளக்கவல்ல எனவும கூறினார்.()

முரசொடுசங்கமேங்கமுழங்கிநுண்டுகில்சாத்தி
யரசியலறத்திற்கேற்பவந்தணர்க்குரியதானம
விரைசெறிதளிர்க்கையாரவேண்டுவவெறுப்பத்தந்து
திரைசெய்நீரமுதமன்னாடிருமணக்கோலங்கொள்வாள்.

(இ-ள்.) முரசொடு சங்கம் ஏங்க மூழ்கி - பேரிகையோடு சங்கமொலிக்கத் திருமஞ்சனமாடி, நுண் துகில் சாத்தி-மெல்லிய ஆடையுடுத்து, அரசியல் அறத்திற்கு ஏற்ப - (தமது) க்ஷத்திரியதருமத்துக்குப்பொருந்த, அந்தணர்க்கு உரியதானம் வேண்டுவ வெறுப்ப-பிராமணர்களுக்குரிய தானங்களாக (அவர்கள்) வேண்டும்பொருள்களை அவாவற, விரை செறி தளிர் கை ஆர தந்து - வாசமிக்க தளிர்போன்ற திருக்கரங்களால் நிரம்பத்தந்து, திரை செய நீர அமுதம் அன்னாள் திருமணம் கோலம் கொள்வாள் - கடலிற்றோன்றிய அமுதம்போன்ற பிராட்டியார் திருமணக் கோலங்கொள்ளத்தொடங்கினார். (௧௫௫)

செம்மலர்த்திருவும்வெள்ளைச்செழுமலர்த்திருவுந்தங்கள்
கைம்மலர்த்தவப்பேறின்றுகாட்டுவார்போனங்கை
யம்மலரனிச்சமஞ்சுமடியிற்செம்பஞ்சுதீட்டி
மைம்மலர்க்குழன்மேல்வாசகக்காசறைவழியப்பெய்து.

(இ-ள்.) செம்மலர் திருவும் - செந்தாமரைமலரில் வசிக்கும் திருமகளும், **செழுமலர் வெள்ளை திருவும்** - அன்றலர்ந்த வெண்டாமரைமலரில் வசிக்கும் கலைமகளும், **தங்கள் கைமலர் தவம் பேறு** - தங்கள் கைத்தாமரைமலர்கள் செய்த தவப்பயனை, **இன்றுகாட்டுவார்போல** - இப்பொழுது (கைபுனைதொழிலால்) காட்டுவார்போல, **நங்கை அம் அனிச்சமலர் அஞ்சும் அடியில்** - பிராட்டியாருடைய அழகிய அனிச்சமலர்களை மிதிக்க அஞ்சும் திருவடியில், **செம்பஞ்சு தீட்டி** - செம்பஞ்சுக்குழம்புதீட்டி, **மை மலர் குழல் மேல்** - மேகம்போன்ற மலரையணிந்த கூந்தலின்மேல், **வாசம் காசறை வழிய பெய்து** - வாசமிக்க மயிர்ச்சாந்து வழிய அப்பி.

திரு-என்பது கண்டோரால் விரும்புந்தன்மையுடையாமேல நிற்றலின செம்மலர்த்திருவும் வெள்ளைத் செழுமலர்த்திருவும் என்றார் திருக்கோவையாருள்- " திருவளர்தாமரை " என்னும் பாசுரத்தில திரு என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதியவுரையாலுணர்க. (௧௫௬)

கொங்கையின்முகட்டிற்சாந்தங்குளிர்பனிநீர்தோய்த்தட்டிப்
பங்கயமலர்மேலன்னம்பவளச்செவ்வாய்விட்டார்ப்பத்
தங்கியவென்னவாரநூபுரந்ததும்பச்செங்கே
ழங்கதிர்ப்பாதசாலங்கிண்கிணியலம்பப்பெய்து.

(இ-ள்.) கொங்கையின் முகட்டில-திருத்தனங்களின் உச்சியில், சாந்தம் குளிர் பனிநீர் தோய்த்து அட்டி - சந்தனத்தைப் பனிநீரிற் குழைத்துத் திமிர்ந்து, **பங்கயம் மலர்மேல்** - தாமரைமலரின்மேல், அன்னம் பவளம் செவ்வாய் விட்டு ஆர்ப்ப **தங்கிய என்ன** - அன்னங்கள் பவளம்போன்ற செவ்விய வாயைத் திறந்து ஒலிக்கத் **தங்கியிருத்தல்போல, ஆர நூபுரம் ததும்ப** - பொருந்தச் சிலம்புகள் ஒலிக்கவும், செம் கேழ் அங்கதிர் பாதசாலம் கிண்கிணி அலம்ப - செவ்விய நிறத்தையுடைய அழகிய கிரணத்தையுடைய பரியகமும் கிண்கிணியும் சத்திக்கவும், பெய்து-திருவடிகளின்மேல் சூட்டி.

பரியகம் ஆவது " பொன்னிதழ்பொதிந்த பன்னிறமணிவடம், பின்னிய தொடரிற் பெருவிரலமோதிரம், தன்னொடுதொடக்கித் தமனியச்சிலம்பினர், புறவாய்ச்சூழ்ந்து புணரவைப்பதுவே." என்னுஞ் சூத்திரத்தால் உணர்க. தங்கிய என்னும் வினைமுற்றுத் தொழிலின்மேல் நின்றது. (௧௫௭)

எண்ணிரண்டிரட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியகலாபமீரேழ்பருமநாலிரண்டிற்செய்த
வண்ணமேகலையிரண்டிற்காஞ்சியிவ்வகையோரைந்தும்
புண்ணியக்கொடிவண்டார்ப்பப்பூத்தபொற்புலமபப்பூட்டி.

(இ-ள்.) **எண் இரண்டு இரட்டி கோத்த விரிசிகை** - முப்பத்திரண்டு கோவையாகக்கோத்த விரிசிகையும், **இருபத்தொன்றில் பண்ணிய கலாபம்** - இருபத்தொரு கோவையாகச்செய்த கலாபமும், **ஈரேழ் பருமம்** - பதினான்கு கோவையாகக்கோத்த பருமமும், **நாலிரண்டில் செய்த வண்ணம் மேகலை** - எட்டுக்கோவையா

கக்கோத்த அழகியமேகலேயும், இரண்டில் காஞ்சி - இரண்டுகோவையாகக்கோத்த காஞ்சியும் (ஆகிய) இவ்வகை ஒரைந்தும் - இவ்வகைப்பட்ட ஐந்தாபரணங்களையும், வண்டு ஆர்ப்ப புணணியம் கொடி பூததது போல்-வண்டுகளொலிக்கப் புண்ணியக் கொடியொன்று பூத்திருததல்போல, புலம்ப பூட்டி-இடையில் ஒலிக்கப்பூட்டி.

இடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயரி னீறுதொக்குநின்றது. (கருஅ)

> பொன்மணிவண்டுவீழ்ந்தகாந்தளம்போதுபோல
> மின்மணியாழிகோத்துமெல்விரற்செஙகைக்கேற்ப
> வன்மணிவைரயாப்புககடகமுந்தொடியும்வானத
> தென்மணிக்கரஙகளகூபபவிருதடந்தோளிலேற்றி.

(இ-ள்.) பொன் மணி வணடு வீழநத அம காநதள போது போல-பொன்னிறமும் நீலமணிநிறமும (வாயநத) வண்டுகளவீழநத அழகிய காநதளமலரினிதழ்போல, மெல் விரல் மின மணி யாழி கோதது - மெலலிய விரலில் விளங்கும் நீலமணி பதிதத பொன்மோதிரத்தையிட்டு, செஙகைககு ஏறப வனமணி வைரயாப்பு கடகமும்-செவந்தகைகளுககுப பொருநத வலியவைரமணியாறசெயத தலைப்பூட்டுள்ள கடகங்களையும், தொடியும்-தொடியையும, தடம் இரு தோளில் - பணைத்த இரண்டு திருத்தோளகளில், வானதது எல் மணி கரங்கள் கூப்ப ஏற்றி - ஆகாயததிலுலவுஞ் சூரியன் (தனது) கிரணஙகளாகிய கைகள கூப்பிவணஙக அணிநது.

கடகம், தொடி இவற்றின் ஒளிகளுக்குத் தனது ஒளிமழுங்கினனென்பது தோன்ற - எல்மணிககரஙகள் கூபப என்றார். (கருகூ)

> மரகதமாலையமபொன்மாலைவித்துருமமாலை
> நிரைபடவானவிலலினிழலபடவாரததாமம்
> விரைபடுகளபசசேறுமெழுகியபுளககொஙகை
> வரைபடுமருவியனறிவனபபுநீருரையுமான.

(இ-ள்.) விரைபடு களபம சேறு மெழுகிய புளகம் கொங்கை - வாசமிக்க கலவைககுழமபுதிமிாநத புளகருமபிய திருநதனததில, மரகதமாலை - மரகதமாலையும், அம பொன மாலை - (அழகிய) பொன்மாலையும், விததுருமமாலை - பவளமாலையும், வான விலலின நிழல் பட நிரை பட - இநதிரதனுசைபபோல ஒளிவீச வரிசைவரிசையாகவும, ஆரம தாமம - முததுமாலையானது, வரைபடும் அருவி அன்றி - மலையினின்றிழியும அருவியை (ஒததிருததலும) அன்றி, வனப்பு நீர் நுரையும ஆன - அழகியவெளளததில் எழுநதநீர நுரையையும் ஒததிருக்கவும். (கசுo)

> உருவமுத்துடுவாயம்முததுடுததபல்காசுகோளாய்
> மருவவக்காசுசூழநதமாமணிகதிராய்ககஙகுல
> வெருவவிடடிமைககுமாரமேருவின்புறஞ்சூழ்ந்தாடுந்
> துருவசககரமபோறகொஙகைதுடலவரவிளஙகசசூடி.

(இ-ள்.) உருவம் முத்து உடுவாய் - தோற்றத்தையுடைய முத்துகள் நக்ஷத்திரங்களாகவும், அம் முததுடுதத பல் காசு கோளாய் மருவ - அம்முத்துகளைச்சூழ்ந்த பலவகை இரத்தினங்கள் கோள்களாகவும் பொருநதவும், அககாசு சூழ்ந்த மா மணி கதிராய் - அவ்விரத்தினஙகள்சூழ்நத பெரியநடுநாயகமணி சூரியனாகவும், கங்குல் வெருவ விட்டு இமைக்கும் ஆரம - (இவவாறுஙகைபுனைநத) இருளஞ்சியோடவொளிவிளங்கும் பதக்கமானது, மேருவின் புறம் சூழ்ந்து ஆடும் துருவசக்கரம் போல் - மேருவின்புறத்தைச்சூழ்ந்துசெல்லுந் துருவசக்கரத்தைப்போல, கொங்

கை துயல்வர - திருத்தனத்தின்மேல் தொங்கியசைய, விளங்க சூட்டி - (மரகதமாலைமுதலிய) அணிகள் விளங்க அணிந்து.

நிரைபட, மான, துயல்வர என்னும் வேறுபலவடுக்கிய வினையெச்சங்கள் சூட்டி என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. ஆய் என்னும் வினையெச்சங்கள் செயவெனெச்சத்திரிபுகள். துருவசக்கரம் ஆரமாகக்கூறி அத்துருவசக்கரத்துளமைந்த நக்ஷத்திரங்களை முத்தாகவும், சந்திரன்முதலிய கோள்களை வயிரமுதலிய இரத்தினங்களாகவும், சூரியனை அவ்விரத்தினங்களின்நடுவில் வாய்ந்த மாணிக்கமாகவும், உருவகஞ்செய்தமையால் உவம உருவகவணி. (௧௬௧)

கொடிக்கயலினமாய்நின்றகோட் சுறுவேறுமவீறுந்
தொடிக்கலைமதியுந்தங்கோன்றொல்குலவிளக்காய்த்தோன்றும்
பிடிக்கிருகாதினூடுமந்தணம்பேசுமாபோல்
வடிக்குழைமகரத்தோடுபரிதிவாண்மழுங்கச்சேர்த்து.

(இ-ள்.) கொடிக்கயல் இனம் ஆய் நின்ற கோள் சுறு ஏறும - கொடியிலெழுதியகயலுக்கு இனமாகநின்ற வலிய ஆணமகரமும், வீறும கலை தொடி மதியும் - நாளுக்குநாள் உயர்ந்துதோன்றும கலைகளையுடைய வட்டமாகிய சந்திரனும, தம் கோன் தொல்குல விளக்கு ஆய தோன்றும பிடிக்கு - தமது தலைவராகிய மலயத்துவசபாண்டியனது தொன்றுதொட்டுள்ள மரபுக்கு ஓர்தீபமாக அவதரித்த பிராட்டியாருடைய, இருகாதின் ஊடும - இரண்டு திருச்செவியினகணூடும (வந்து தமமுட்கலந்து,)மந்தணம் பேசும் ஆறுபோல் - இரகசியமபேசும வகைபோல, வடி மகரம் குழை தோடு - தீட்சியமைந்த மகரகுண்டலமும் பூட்டியதோடு, பரிதி வாள் மழுங்க சேர்த்து - சூரியனது ஒளிமழுங்குமபடி அணிந்து.

மலயத்துவசபாண்டியன் உமாதேவியாரைபபெறும பெருந்தவத்தினனாதலின் அவன்மரபிற்கு முதல்வனாகிய சந்திரனினும சிறந்தோனெனபார் - கலைமதியுந் தங்கோன் எனக்கூறினார் பாண்டியர்மரபிறந்த கயறகொடியாதலில் அக்கயலுக்கு இனமாகிய சுறவும, அவன்குலத்துமுதல்வனாகிய சந்திரனும தம்முட்கலந்து காதிற் குடிகொண்டிருந்ததுபோல மகரகுண்டலமும அமைந்த தோடுபுனைந்தமையால் சுறவுமகரகுண்டலமாகவும, மதியைததோடாகவும கூட்டி ஒப்புமைககூட்டவணியாகக்கொள்க. (௧௬௨)

மழைக்குமாமதிக்குநாப்பண்வானவிற்கிடந்தாலொப்ப
விழைக்குமாமணிசூழ்பட்டமிலம்பகமிலங்கப்பெய்து
தழைக்குமாமுகிலைமைந்தனறளையிடலகாட்டுமாபோற்
குழைக்குநீர்த்தகரஞாழறகோதைமேறகோதையார்த்து.

(இ-ள.) மழைக்கும் மாமதிக்கும் நாப்பண் - மேகத்திற்கும பூரணசந்திரனுக்கும் நடுவில், வான வில் கிடந்தால் ஒப்ப - இந்திரதனுசு கிடந்தாறபோல, மா மணி இழைக்கும சூழ பட்டம் இலம்பகம் - பெரிய இரத்தினங்கள்பதித்த ஒளிசூழ்ந்தபட்டத்தையும நுதலணிமாலையையும, இலங்க பெய்து - நெற்றியில் விளங்கத்தரித்து, தழைக்கு மாமுகிலை - கருப்பங்கொண்ட பெரியமேகத்தை, மைந்தன் - (அவரது) புத்திரராகிய (உக்கிரகுமாரபாண்டியர்) தளை யிடல காட்டும் ஆறுபோல - (பின்பு) விலங்கு பூட்டுதலைககாட்டும் வகைபோல, நீர் குழைக்கும தகர ஞாழல் கோதை மேல் - பனிநீரிற்குழைத்த மயிர்ச்சாந்தையணிந்த கூந்தலின்புறத்து, கோதை ஆர்த்து - பூமாலையைச்சூட்டி. (௧௬௩)

கற்பகங்கொடுத்தவிந்தக்காமருகலன்களெல்லாம்
பொற்பமெய்ப்படுத்துமுக்கட்புனிதனுக்கீறிலாத
வற்புதமகிழ்ச்சிதோன்றவழகுசெய்தமையந்தோன்றச
சொற்கலையாளும்பூவின்கிழத்தியுந்தொழுதுநோக்கி.

(இ-ள்) கற்பகம் கொடுத்த இந்த காமரு கலன்கள் எல்லாம் - கற்பகவிருக்ஷங்கொடுத்த இந்தவிருப்பஞ்செய்யும் ஆபரணங்களையெல்லாம், பொற்பமெய்ப்படுத்து-அழகுசெய்யத் திருமேனியிலுள்ள உறுப்புகளில்பூட்டி, முக்கண் புனிதனுக்கு-திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானுக்கு, ஈறு இலாத அற்புதம் மகிழ்ச்சிதோன்ற - முடிவில்லாத அற்புதமும் மகிழ்ச்சியுந்தோன்ற, அழகு செய்து - அலங்காரஞ்செய்து, அமையம் தோன்ற - முகூர்த்தகாலம்வர, சொல் கலை யாளும் பூவின் கிழத்தியும் தொழுது நோக்கி - புகழ்மைந்தநாவின்கிழத்தியும் பூவின்கிழத்தியும் வணங்கி (தமதுகைபுனை தொழிலைமுறைப்படப்) பார்த்து. (௧௬௪)

சுந்தரவல்லிதன்னைச்சோபனமென்றுவாழ்த்தி
வந்திருகையுந்தங்கண்மாந்தளிர்க்கைகணீட்டக்
கொந்தவிழ்கோதைமாதுமறமெலாங்குடிகொண்டேறு
மந்தளிர்ச்செங்கைபற்றிவெழுந்தனண்மறைகளார்ப்ப.

(இ-ள்.) சுந்தர வல்லி தன்னை சோபனம் என்று வாழ்த்தி-சுந்தரவல்லியாகிய பிராட்டியாரைச் சோபனம் என்று வாழ்த்துப்பாட்டுப்பாடி, இருகையும்வந்து-இரண்டுபக்கத்திலும்வந்து, தங்கள் மாந்தளிர் கைகள் உம் நீட்ட - தங்களுடைய மாந்தளிர்போல (மென்மைவாய்ந்த) இரண்டுகைகளையும் நீட்ட, கொந்து அவிழ் கோதைமாதும்-பூங்கொத்தலர்ந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியாரும், அறம் எல்லாம் குடிகொண்டு ஏறும்-முப்பத்திரண்டறங்களுங் குடிகொண்டேறிய, அம் தளிர் செங்கை பற்றி-அழகியதளிர்போலச் செந்நிறம்வாய்ந்த திருக்கைகளைப்பற்றி, மறைகள் ஆர்ப்ப எழுந்தனள்-வேதங்கள்கோஷிக்க (அங்குநின்றும்) எழுந்தருளினார். (௧௬௫)

கலிவிருத்தம்.

அறைந்தனதூரியமார்த்தனசங்கம்
நிறைந்தனவானவர்நீண்மலர்மாரி
யெறிந்தனசாமரையேந்திழையார்வாயச்
சிறந்தனமங்கலவாழ்த்தெழுசெல்வம்.

(இ-ள்.) தூரியம் அறைந்தன - திருமணவாச்சியங்கள் (ஒருபால்) ஒலித்தன, சங்கம் ஆர்த்தன - திருமணச்சங்கம் (ஒருபால்) ஒலித்தன, வானவர் நீள் மலர் மாரிநிறைந்தன - தேவர்கள் (சொரியும்) மணமிக்க புஷ்பவருஷம் எங்கும் நிறைந்தன, சாமரை எறிந்தன - சாமரை (எங்கும் ஒருபால்) வீசப்பட்டன, மங்கலவாழ்த்துஎழு செல்வம் - மங்கலவாழ்த்தாயெழுந்த பொலிவு, ஏந்திழையார் வாய் சிறந்தன - பெண்களது வாயினின்று (ஒருபால்) சிறந்து விளங்கின. (௧௬௬)

அடுத்தனள்சுந்தரியம்பொனடைப்பை
யெடுத்தனளாடிதிலோத்தமையேந்திப்
பிடித்தனள்விந்தைபிடித்தனள்பொற்கோ
லுடுத்தநெருக்கையொதுக்கிநடந்தாள்.

(இ-ள்) சுந்தரி அடுத்தனள் - இந்திராணி (ஒருபால்) அடுத்து, அம் பொன் அடைப்பை எடுத்தனள் - அழகியபொன்னாலாகிய அடைப்பையை எடுத்துவரவும், திலோத்தமை ஆடி பிடித்து ஏந்தினள் - திலோத்தமைகண்ணாடிபிடித்து (ஒருபால்)ஏந்திவரவும், விந்தை பொன் கோல் பிடித்தனள் - வீரலக்ஷுமிபொற்கட்டுமைந்த பிரம்பேந்தி, உடுத்த செருக்கை ஒதுக்கிநடந்தாள் - சூழ்ந்தநெருக்கினையொதுக்கி (ஒருபால்) நடக்கவும்.

அடுத்தனள், எடுத்தனள், ஏந்தினள், பிடித்தனள், நடந்தாளென்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாயின்றன. ஏந்தி என்னும் வினையெச்சத்தினிறுதியில் பிடித்தனளென்னும் வினைமுற்றின் விகுதியைப் பிரித்துக் கூட்டுக. (கசுஎ)

கட்டவிழ்கோதையரம்பைகளாஞ்சி
தொட்டனளூர்ப்பசிதூமணியால
வட்டமசைத்தனள்வன்னமணிக்கா
சிட்டிழைகோடிகமேனகைகொண்டாள்.

(இ-ள்.) கட்டு அவிழ் கோதை அரம்பை - முறுக்கவிழ்ந்த மலர்மாலை யணிந்த அரம்பையானவள், களாஞ்சி தொட்டனள் - களாஞ்சியை (ஒருபால்) ஏந்திவரவும், ஊர்ப்பசி - ஊர்வசியானவள், தூமணி ஆலவட்டம அசைத்தனள், களங்கமில்லாத இரத்தினங்கள் பதித்த ஆலவட்டத்தை (ஒருபால்) வீசிவரவும், மேனகை- மேனகையானவள், வன்னம மணிக காசு இட்டு இழை கோடிகம் கொண்டாள் - பல நிறங்களையுடைய இரத்தினங்களை (வரிசைபட) வைத்துப் பதித்த பூந்தட்டை (ஒருபால்) ஏந்திவரவும்.

தொட்டனள், அசைத்தனள், கொண்டாளென்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் நின்றன. ஊர்ப்பசி ஊர்வசி என்னும் வடசொற்றிரிபு. பிரமன் தொடையிற்றோன்றினவள் என்னும் பொருள. (கசுஅ)

கொடிகளெனக்குளிர்போதொடுசிந்தும்
வடிபனிநீரினர்வீசுபொன்வண்ணப்
பொடியினரேந்தியபூமபுகைதீபத்
தொடியணிகையினர்தோகையர்சூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) கொடிகள் என - கொடிகள்போல, குளிர் போது ஒடு சிந்தும் - குளிர்ந்த மலரோடு சிந்தும், வடி பனி நீரினர் - வடித்த பனிநீரை யேந்தினவரும், வீசு பொன் வண்ணம பொடியினர் - சிந்துகின்ற பொன்னிறம வாய்ந்த கந்தப்பொடியை யேந்தினவரும், பூம் புகை தீபம ஏந்திய தொடி அணி கையினர் - வாசமிக்க புகையுந் தீபமும் ஏந்திய வளையலணிந்த கைகளையுடையவருமாகிய, தோகையர் சூழ்ந்தார் - பெண்கள் (ஒருபால்) சூழவும்.

சூழ்ந்தாரென்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது. (கசுகூ)

தோடவிழோதியர்சோபனகீதம
பாடவிரைப்பனிநீரொடுசாந்த
மேடவிழ்மென்மலரிட்டபடத்திற்
பாடகமெல்லடியைப்பையவையா.

(இ-ள்.) தோடு அவிழ் ஓதியர் - இதழ் அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள், சோபன கீதம் பாட - சோபனங்கள் பாடிவரவும், விரை பனிநீரொடு சாந்தம்-வா

சமிக்க பனிநீரோடு கலந்த சந்தனக்குழம்பைத் (தெளித்து) ஏடு அவிழ் மெல் மலர் இட்ட படத்தில்-இதழவிழ்ந்த மெல்லிய மலர் பரப்பிய நடைப்பாவாடையின்மேல், பாடகம் மெல் அடி பைய வையா - பாடகத்தையணிந்த மெல்லிய திருவடிகளை (பரப்பிய அம்மலருக்கஞ்சி) மெல்ல வைத்தொதுங்கி.

எச்சங்களாய நின்ற வேறு பல வடுக்கிய வினைமுற்றுகள் தனித்தனி வையா என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டன. (௧௭௦)

செம்மலராளொடுநாமகடேவி
கைம்மலர்பற்றினகல்வியொடாக்க
மிம்மையிலேபெறுவார்க்கிதுபோதென்
றம்மணிநூபுரமார்ப்பநடந்தாள்.

(இ-ள்.) செம்மலராளொடு நாமகள் தேவி - பூவின் கிழத்தியோடு நாவின் கிழத்தியினுடைய, கை மலர் பற்றின - தாமரைமலர்போன்ற திருக்கைகளை (தமது திருக்கரங்களால்) பற்றுதலால், கல்வியொடு ஆக்கம் - கல்விப்பொருளோடு செல்வப்பொருளையும (ஒருங்கே,) இம்மையிலே பெறுவார்க்கு - இப்பிறப்பிலே பெறக்கருதுவோருக்கு, இது போது என்று-இதுதான அமையமென்று, அம் மணி நூபுரம் ஆர்ப்ப நடந்தாள்-அழகிய ரத்தினங்கள் பதித்த சிலம்புகளொலிக்க நடந்தருளினார்.

வையா என்னும் வினையெச்சம்-நடந்தாளென்னும் வினைமுற்றின்முதனிலைகொண்டு முடிதலால் அறைந்தன என்னும் செய்யுண்முதல் செம்மலராளென்னும் செய்யுளகாறும் ஒருதொடர். பற்றின என்னும் வினைமுற்றினின்று தொழிற்பெயர் பிரிந்து மூன்றனுருபேற்றுநின்றது. (௧௭௧)

ஒல்கினள்மெல்லவொதுங்கினளன்பு
பில்கிரிருந்தபிரானருகெய்தி
மெல்கியொருத்தமிசைத்தலைதூக்கிப்
புல்கியகாஞ்சிபுலம்பவிருந்தாள்.

(இ-ள்.) ஒல்கினள் மெல்ல ஒதுங்கினள் - துவண்டுமெல்லவொதுங்கி, அன்பு பில்கி இருந்தபிரான - (தனமேல) அன்புநிறைந்திருந்த சிவபெருமான், அருகு எய்தி - பக்கலில அடைந்து, மெல்கி - மென்மைக்குணநிரம்பி, எருத்தமிசை தலை தூக்கி - பிடரின்மேல் (தமது) திருச்சிரமவைதது, புல்கிய காஞ்சி புலம்ப - இடையிலணிந்த காஞ்சியென்னும் ஓராபரணம் ஒலிக்குமபடி, இருந்தாள் - இருந்தருளினார்.

இருந்தருளும்போது காஞ்சி ஒலிக்குமாதலின் புலம்பவிருந்தாளெனவும், அரசுநடாததும் ஆண்மையொழிந்து இல்வாழ்க்கைக்குரிய பெண்தன்மையடைந்தமையின் மெல்கி எனவுங்கூறினர். (௧௭௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அற்பகவிமைக்குஞ்செம்பொனரதனபீடத்தும்பர்ப்
பொற்பகலாதகாட்சிப்புனிதனோடிருந்தநங்கை
யெற்பகல்வலங்கொண்டேகுமெரிகதிர்வரையினுச்சிக்
கற்பகமருங்கிற்பூத்தகாமருவல்லியொத்தாள்.

(இ-ள்.) அல் பக இமைக்கும் - இருள்கெடவிளங்கும், செம்பொன் அரத்ன பீடத்து உம்பர் - செவந்தபொன்னாலாகிய இரத்தினமிழைத்த பீடத்தின்மேல், பொற்பு அகலாத காட்சி புனிதனோடு - பொலிவுநீங்காத தோற்றத்தையுடைய சிவபெருமானோடு, இருந்த நங்கை - எழுந்தருளியிருந்தபிராட்டியார், எல் பகல் வலங்கொண்டு ஏகும் - சூரியன் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து செல்லும், எரிகதிர் வரையின் உச்சி - விளங்குங் கிரணத்தையுடைய மகமேருவின்முகட்டில், கற்பகம் மருங்கில் பூத்த - கற்பகவிருக்ஷத்தின் பக்கத்தில் பூத்துப்படாத, காமரு வல்லி ஒத்தாள் - விருப்பந்தருங் காமவல்லிகொடியை யொத்திருந்தார்.

பொற்பீடம் மகமேருவாகவும், சிவபெருமான் கற்பகமாகவும், பிராட்டியார் காமவல்லிகொடியாகவும்கொண்டு கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டவணியாகக்கொள்க.()

பண்ணுமின்னிசையுநீருந்தண்மையும்பாலும்பாலி
னண்ணுமின்சுவையும்பூவுநாற்றமுமணியுமங்கேழ்
வண்ணமும்வேறுவேறுவடிவுகொண்டிருந்தாலொத்த
தண்ணலுமுலகமீன்றவம்மையுமிருந்ததம்மா.

(இ-ள்.) அண்ணலும் உலகம் ஈன்ற அம்மையும் இருந்தது - சிவபெருமானும் உலகத்தைப்பெற்ற பிராட்டியாரும் (வெவ்வேறு) யிருந்தருளிய திருக்காட்சி, பண்ணும் நண்ணும் இன் இசையும் - பண்ணும் அதனோடபேதமாய்ப்பொருந்திய இசையும், நீரும் நண்ணும் தண்மையும் - நீரும் அதிலுள்ள குளிர்ச்சியும், பாலும் பாலில் நண்ணும் இன்சுவையும் - பாலும் அப்பாலிலுள்ள இனியசுவையும், பூவும் நண்ணும் நாற்றமும் - மலரும் அம்மலரிலுள்ள மணமும், மணியும் நண்ணும் அம் கேழ் வண்ணமும் - மாணிக்கமும் அம்மாணிக்கத்திறபொருந்திய அழகியநிறமும், வேறு வேறு வடிவுகொண்டு இருந்தால் ஒத்தது - வெவ்வேறுவடிவங்கொண்டிருந்த தோற்றத்தையொத்திருந்தது.

தம்மின் நின்று ஒருபோதும் நீங்காத பிரானும் பிராட்டியாரும் ஒருகாரணம்பற்றிப் பிரிந்திருப்பினும் தம்முட் பிரியாரென்பார் - ஒன்றினின்றொன்று பிரியாத பொருள்கள் தம்முட் பிரிதலின்மைதோன்ற வேறுவேறு வடிவுகொண்டிருந்தாலெனக்கூறி, அவற்றை உவமையாகக்கூறினார். (௧௭௪)

விண்ணுளார்திசையினுள்ளார்வேறுளார்பிலத்தினுள்ளார்
மண்ணுளார்பிறருமவேள்விமண்டபத்தடங்கியென்றும்
பண்ணுளாரோசைபோலப்பரந்தெங்குநிறைந்தமூன்று
கண்ணுளாரருளினீழல்கலந்துளார்தமமையொத்தார்.

(இ-ள்.) விண் உள்ளார் திசையின் உள்ளார் - வானுலகிலுள்ளவர்களும் எட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும், வேறு உள்ளார் - இவையொழிந்த ஏனையிடங்களிலுள்ளவர்களும், பிலத்தின் உள்ளார் - பாதலத்திலுள்ளவர்களும், மண் உள்ளார் பிறரும் - நிலவுலகிலுள்ளவர்களும் அவரொழிந்த ஏனையோரும், வேள்வி மண்டபத்து அடங்கி - திருக்கலியாணமகோற்சவ மண்டபத்துள் (தம்முட்பேதமின்றி ஒருசேர) அடங்கி, பண் உள் என்றும் ஆர் ஓசைபோல பரந்து - பண்ணில் எப்பொழுதும் (நீங்காது) நிறைந்தவோசைபோலப்பரவி, எங்கும் நிறைந்த மூன்றுகண் உள்ளார் அடியின் நீழல் - எங்குநிறைந்த மூன்றுகண்களையுடைய பெருமானாரது திருவ

டிநீழலில், கலந்து உள்ளார் தம்மை ஒத்தார - (தம்முட்பேதமின்றிக்) கலந்தவடி யவரை யொத்திருந்தார்கள்.

பண்ணுள் இசைபரவி இருத்தல்போலச் சிவபெருமான் எங்கும் அத்துவித மாயிருத்தலின பரகதெனவும், தேவர் முதலியோர்முதல் நிலவுலகினுள்ளோர்கா றும் பேதமின்றி ஒருசேரவிருத்தலின் அடியின்நீழல் கலந்துளார்தம்மை ஒத்தார் எனவும் கூறினர். "பண்ணையுமோசையுமபோலப்பழமதுவு - மெண்ணுஞ்சுவையும் போலெங்குமாம - அண்ணலருளாத்துவிதமாதல்" என வருஞ் சிவஞானபோதத்தா லுணர்க. (கஎரு)

ஆயபோதாழியங்கையண்ணல்பொற்கரகநீராற்
சேயவான்சோதியாடறசேவடிவிளக்கிசசாந்தந்
தூயபோதவிழசசாநதித்தூபமுஞசுடருங்கோட்டி
நேயமோடருசசித்தையனிறையருள்பெறறுநின்றான்.

(இ-ள்.) ஆயபோது - இவவாறுள்ளகாலததில், ஆழி அங்கை அண்ணல்-சக் கரததையேநதிய அழகியகையையுடையதிருமால், பொன் கரக நீரால் - பொன்னு லாகிய கரகததில்நிறைநத நீரினுல, சேய வான் சோதி ஆடல் சேவடி விளக்கி - செ வநதபெரியவொளிப்பிழம்பாகிய சிவபெருமானது நடனம்புரியும் செவந்ததிருவடி களைவிளககி, சாந்தம் தூயபோது அவிழ சாத்தி - சந்தனததையும் குற்றமற ஆராய் ந்தமலரையும் மணம்விசசாததி, தூபமும் சுடரும் கோட்டி நேய மோடு அருச் சிதது - தூபததையும தீபத்தையும (விதிமுறை) சுற்றி அன்போடருச்சனைசெய்து, ஐயன் நிறை அருள் [illegible]ற நின்றான-அச்சிவபெருமானுடைய நிறைந்ததிருவருளை அடைந்துநின்றான். (கஎசு)

விண்டலததவருளாதிவேதியன்பாதநீர்த்த
முண்டகந்தவனுமாலுமுனிவரும்புரந்தராதி
யண்டருநந்திதேவுமடிகணததவருமேனைத்
தொண்டரும்புறம்புமுளளுநனைத்தனர்சுத்திசெய்தார்.

(இ-ள்) விண் தலத்தவருள் - வைகுநதமுதலிய விண்ணுலகிலுள்ளவருள், ஆதி வேதியன் பாத நீர்த்தம் - முதலாயுள்ள பிராமணனாகிய சிவபெருமானதுதிரு வடியைவிளக்கிய (பாத)தீர்த்ததால், முணடகத்தவனும மாலும் முனிவரும்-தாம ரையில்வசிக்கும் பிரமனும் திருமாலும முனிவர்களும, புரந்தரன் ஆதி அண்டரும்- இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களும, நந்திதேவும் அடிகணததவரும் - நந்திநாயனாரும் அவரையடுத்த சிவகணத்தவரும், ஏனைத்தொண்டரும்-மறறை அடியார்களும, புறம் புமு உள்ளும் நனைததனா - (தமது) புறம்பும் உள்ளும் நனைத்து, சுததிசெய்தார்- தம்மைப்புனிதமாக்கினார்கள். (கஎஎ)

அத்தலைநின்றமாயோனாதிசெங்கரத்துநங்கை
கைத்தலங்கமலப்போதுபூத்ததோர்காந்தளொப்ப
வைத்தருமனுவாயோதககரகநீர்மாரிபெய்தான்
றொத்தலர்கண்ணிவிண்ணோர்தொழுதுபூமாரிபெய்தார்.

(இ-ள்.) அத்தலை நின்ற மாயோன்-அவ்விடத்தினின்ற திருமால், ஆதி செம் கரத்து - சிவபெருமான் செவந்ததிருக்கரத்தில், கமலப்போது பூத்தது ஓர் காந்த

ள் ஒப்ப - தாமரைமலரில்மலர்ந்த ஒருகாந்தள்மலரையொப்ப, நங்கை கைத்தலம் வைத்து - பிராட்டியார் திருக்கரங்களைவைத்து, வாய்*அரு மறை ஓத - தமது திரு வாய்மந்திரம்ஓத, கரகநீர் மாரி பெய்தான் - தாரைவார்த்தார், தொத்து அலர் கண்ணி விண்ணோர் தொழுது பூமாரி பெய்தார் - பூங்கொத்தலர்ந்த மாலையையணி ந்த தேவர்கள் வணங்கிப் புஷ்பதாரைசொரிந்தார்கள்.

கரகநீர் மாரிபெய்தான் என்பதற்கு கரகத்திலுள்ளநீரை வார்த்தானென்ப துபொருள். (௧௭௯)

ஆடினாரரம்பைமாதர்விஞ்சையரமுதகீதம்
பாடினாரரவென்றார்த்துப்பரவினார்முனிவர்வானோர்
மூடினார்புளகப்போர்வைகணத்தவர்முடிமேற்செங்கை
சூடினார்பலருமன்றற்றொடுகடலின்பத்தாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அரம்பை மாதர் ஆடினார் - அரமபைப்பெண்கள் (ஒருபால்) ஆடி னார்கள், விஞ்சையர் அமுத கீதம் பாடினார் - வித்தியாதரர்கள் அமுதம்போன்ற இ சையை (ஒருபால்) பாடினார்கள், முனிவர் அர என்று ஆர்த்துப்பரவினார் - முனிவர்க ள் அரகரவென்று கோஷித்துத்துதித்தார்கள், வானோர் புளகம் போர்வைமூடினார் தேவர்கள் புளகமாகிய போர்வையிற்பொதிந்தார்கள், கணத்தவர் முடிமேல் செங் கை சூடினார் - சிவகணத்தவர்கள் தமதுசிரங்களின்மேல் செவந்தகைகளைக்கூப்பி அஞ்சலித்தார்கள், பலரும் மன்றல இன்பம தொடு கடல் ஆழ்ந்தார் - (இவரொழி ந்த) தேவரும் மானிடரும் திருக்கலியாணமகோற்சவமாகிய இன்பக்கடலில் அழுந் தினார்கள்.

தொடுகடல் என்பதற்கு - சகரர்தோண்டிய க[illegible]ருள்கொள்க. ()

புத்தனாெறிந்தகல்லும்போதெனமிலைந்தவேத
வித்தனாரடிக்கீழ்வீழவிண்ணவர்முனிவரேனோர்
சுத்தநாவாசிகூறக்குங்குமத்தோயந்தோய்ந்த
முத்தவாலரிசிவீசிமூழ்கினார்போகவெள்ளம்.

(இ-ள்.) புத்தனார் எறிந்த கல்லும் - சாக்கியநாயனாெறிந்தகல்லையும், போ து என மிலைந்த வேத வித்தனார் - மலராகச்சூடியருளிய சிவபெருமானாருடைய, அடிக்கீழ்வீழ - திருவடியின்கீழ்வீழ, விண்ணவர் முனிவர் ஏனோர் சுத்தநா ஆசிகூற, தேவர்களும் முனிவர்களும் அவரொழிந்தோரும (தமது) புனிதமாகிய நாவால் ஆசீர்வசனங்கூற, குங்குமம தோயம் தோய்ந்த முத்தம் வால் அரிசி வீசி-குங்கு ம நீரிற்கலந்த முத்தினையொத்த வெள்ளிய அரிசியைவீசி, போகவெள்ளமூழ்கினார்- இன்பவெள்ளத்தில் மூழ்கினார்கள்.

சாக்கியநாயனார் அன்பால் தனது திருமுடிமேலெறிந்த கல்லுக்குக் கருணை கூர்ந்து முத்தியளித்த சிவபெருமான தனது திருவடிக்கீழ் முன்பால் தேவர்முதலி யோர்வீசிய அக்கதைக்கு இன்பம் அளித்தது அருமையன்றென்பதுதோன்றத் தம் வினை முதல்வினைகொடுத்து வீசி மூழ்கினார் என்றார். (௧௮௦)

அம்மையோடப்பனென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
தம்மருள்விளையாட்டாலேயாற்றநாட்டமியர்போல
நம்மனோர்காணத்தோன்றிநன்மணப்புணரானால
மும்மையுமுயந்தவென்னாத்தத்தமின்மொழியலுற்றார்.

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டு கொடுத்த திருவிளையாடல்

(இ-ள்.) அம்மை அப்பன் என்ன - அம்மையப்பனென்று, அலர் மணம் போல நீங்கார் - மலரும் மணமும்போலத் தம்முள்பிரியாதவா, தம் அருள் விளையாட்டால் - தமது திருவருளாகிய விளையாட்டினால், ஆற்ற நாள் தமியர் போல - அனேகநாளாய்ப் பிரிந்தவர்போல, நமமனோர் காண தோன்றி - நம்போலியர் தரிசிக்கப்புலப்பட்டு, நல் மணம் புணர - நல்லதிருமணஞ்செய்தருள, மும்மை ஞாலமும் உய்ந்த என்னு - மூன்றுலகங்களும் கடைதேறினவென்று, தத்தமில் மொழியல் உற்றார் - (பிரமன்முதலியோர்பலரும்) தங்கள் தங்களுள் சொல்லித்துதித்தார்கள்.

மூவகையணுக்களுக்கிடான தனுவாதிகளை முறைப்படி விரித்துக்கூட்டி உபகரிக்கும்பொருட்டுச் சிவசத்தியாகியும்,அம்முறைப்படி சததியின்வழியொடுக்கி அச்சத்தியையும் தன்னின் வேறின்றிச சத்திசிவமாகியும் தான நிற்றலால் அம்மையும் அப்பனும் எனப்பலசொல்லாய்நின்று பலபொருள் தருவதன் றென்பார் - பன்மையீறுதராது ஒருமையீறுதந்து அம்மையப்பன் எனவும, பொருள் வேறுபாடின்றிச் சொல் வேறுபாடுடைய என்பார் - அலர் மணம் போல எனவும், சொலவேறுபாடன்றிப் பொருள்வேறுபாடு இன்றென்பார். நீங்கார் எனவும், இவ்வாறுள்ளோர் தம்முள்பிரிந்தது ஆன்மாக்கள் உய்தற்பொருட்டென்பாா தம்மருள்விளையாட்டால் எனவுங்கூறினார். ஓடு-இசைநிறை இடைச்சொல். இதனைப் பினவருஞ்செய்யுளானுணர்க. (௧அ௧)

> காமருசுரபித்தீம்பால்கற்பகக்கனிநெய்கன்ன
> லாமருசுவையவின்னநறுமதுபருக்கஞ்செம்பொ
> னாமணிவட்டத்திண்காற்பாசனந்தமையபபெயது
> தேமருகொன்றையானைதிருக்கைதொட்டருள்கவென்றார்.

(இ-ள்.) காமரு சுரபி தீம்பால் - விருப்பஞ்செய்யுங் காமதேனுவின் இனிய பாலும், கற்பகம் கனி - கற்பகநதநத வாழைக்கனியும், நெய் கன்னல் - நெய்யும் சருக்கரையும் (கலந்த) நாமருவு சுவைய இன்ன நறு மது பருக்கம - நாவிற்குச் சுவையைத்தரும் இந்த நறுமணங்கமழும் மதுபர்க்கததை, செம் பொன் ஆம் மணி வட்டம் திண் கால் பாசனத்து-செவநதபொன்னாலாகிய ரததினமழுத்தியவட்டமாகிய திண்ணியகால் அமைநதகலததில்,அமைய பெயது-பொருந்தவைத்து, தேமருவு கொன்றையானை-தேனிறைநதகொன்றைமாலையையணிந்த சிவபெருமானை, திருக்கைதொட்டு அருளக என்றார் - திருக்கைதொட்டு அருள்கவென்று கூறினார்கள்.

நாமரு, தேமரு என்பதனிறுதியில் உகரவீறுதொகுத்தல். திருக்கைதொட்டருள்க என்றது - சைவபரிபாஷை. (௧அ௨)

> அங்கைவைத்தமுதுசெயதாங்ககமகிழ்ந்தட்டமூர்த்தி
> கொங்கவிழ்குமுதசசெவ்வாய்கோட்டிவாண்முறுவல்பூத்தான்
> புங்கவர்முனிவர்கற்பின்மகளிரும்போதின்மேய
> மங்கையிருவரோடுமங்கலம்பாடலுற்றார்.

(இ-ள்.) அம் கை வைத்து அமுது செய்து ஆங்கு-திருக்கைதொட்டு அமுது செய்தருளினாற்போல, அட்ட மூர்த்தி அக மகிழ்ந்து - அட்டமூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் மனமகிழ்ந்து, கொங்கு அவிழ் குமுதம் செவ்வாய் கோட்டி - வாசனையொடு மலர்ந்த ஆம்பல்போன்ற செவந்தவாயைக்குவித்து, வாள் முறுவல் பூத்தான் - ஒள்ளிய புன்னகை செய்தருளினார், புங்கவர் - தவத்தானுயர்ந்தவராகிய,

முனிவர் கற்பின் மகளிரும் - சத்தவிருடிகளின் பத்தினிமாரும், போதில் மேய மங்கையர் இருவரும் - செந்தாமரை வெண்டாமரை மலர்களில் வசிக்கும் திருமகளும் கலைமகளும் ஆகிய இருவரும, மங்கலம் பாட லுற்ருர் - மங்கலவாழ்த்துப் பாடல் பாடத்தொடங்கினர்கள.

எல்லாந் தானய்நிற்பவன் என்பார் - அட்டமூர்த்தி என்ருர். அட்டமூர்த்த மாவன - நிலம், நீா, நெருப்பு, காறறு, ஆகாயம், சூரியன, சந்திரன், ஆன்மா. ௧௮௩

மாக்கடிமுளரிவாணன்மைந்தரோடொருங்குவைகி
நாக்களினடுநாவாரத்துடுவையானறுநெயார்த்தி
வாக்கிடவாரமாந்திவலஞ்சுழித்தகடுவீங்கித்
தேக்கிடுமொலியினார்த்துமிமிர்ந்ததுதெய்வசெந்தீ.

(இ-ள்.) மா கடி முளரி வாணன் - மலா்களிற சிறந்த வாசனைமிக்க தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன, மைந்தரோடு ஒருங்கு வைகி - (தனது) புததிரர்களாகிய சனகர் முதலியவர்களோடு ஒருசேரவிருநது, நாக்களில் நடுநா ஆர-ஏழுநாககளினிடையிலுள்ள நாவாற சுவைபார்க்கும்படி, துடுவை யால் நறு நெய ஆர்த்தி வாக்கிட - இருக்குசிரவங்களால் நறுமணங்கமழும் நெய்யை நிரப்பிவாக்க, தெய வம் செந் தீ ஆர மாந்தி-செவந்த அககினிதேவன நிரமபவுணடு, வலஞ் சுழிந்து அகடுவீஙகி-வலஞ்சுழித தோஙகி வயிறு மேடிட்டு, தேககிடும் ஒலியின - தேககெறியும் ஓசையைப்போல, ஆர்தது நிமிர்நதது-சடசடவென ஒலிதது ஓஙகி எழுந்தான்.(௧௮௪)

சுற்றுநான்மறைகளார்ப்பதூரியஞ்சயகமேயகக்
கற்றநான்முகததோன்வேள்விசசடங்குநூலகரைந்தவாற்றன்
முற்றமஙகலநாணசாத்திமுழுதுலகின்றுள்செயகைகை
பற்றினனபற்றிலாாககேவீடருளபரமயோகி.

(இ-ள்) சுற்றும நான் மறைகள ஆர்ப்ப - நான்குபுறததிலும் நான்குவேதங்களும் ஒலிக்கவும, தூரியம சயகம ஏங்க - பலவாச்சியஙகளும சங்கங்களும்முழங்கவும, கறற நான்முகததோன்-சிருட்டிமுறைகளைத தோநத பிரமன், நூல கரைநத ஆற்றல் - வேதங்கூறிய முறையால், வேளவி சடஙகு முற்ற-திருககலியாணச் சடஙகுகளைக் குறைவின்றி முடிகக, பற்றிலார்க்கே வீடு அருள பரமயோகி - இருவகைப்பறறையும இகாத சிவயோகிகளுககே மோக்ஷமருளும பரமயோகியாகிய சோமசுநதரக்கடவுள, மங்கல நாண சாத்தி - மஙகலசூததிரஞ்சாததி, உலகம முழுதும் ஈன்றாள் செங் கை பறறினன - எலலா அண்டங்களையும பெறறருளிய பிராட்டியாருடைய செவநத திருககரஙகளைப் பறறியருளினா.

பறறிலாாககே வீடு அருளவோன பறறினன - என்பது விரோதவணி.௧௮௫

இணரெரிததேவுந்தானேயெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
யுணவுகொள்பவனுநதானேயாகியவொருவன்வையம்
புணர்வுறுபோகமுழ்கப்புருடனும்பெண்ணுமாகி
மணவினைமுடித்தானன்றேன்புணர்ப்பையாாமதிக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) இணர் எரி தேவும் தானே - நெருங்கிய அக்கினித்தேவனுந்தானே, எரி வளர்ப்பவனும் தானே - அக்கினிவளர்ப்பவனுந் தானே, உணவு கொள்பவனும்

தானே ஆகிய ஒருவன் - அவிகொள்வோனுந் தானேயாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், வையம் புணர்வுறு போகம் மூழ்க-உலகத்திலுள்ளோர் கலத்தல்தொழிலுள்ள போகத்தில் மூழ்க, புருடனும் பெண்ணுமாகி மணவினை முடித்தான் - புருடவடிவமும் பெண்வடிவமுமாகித் திருக்கலியாணமுடித்தருளினார், அனைான் புணர்ப்பை - அத்தன்மையையுடையவர் செய்யும் புணர்ப்புகளை, மதிக்க வல்லார் யார் - அளந்தறிய வல்லவர் எவர் (ஒருவருமில்லையென்றபடி.)

திருக்கலியாணத்துக்குச் சான்றாகிய அக்கினித்தேவனும், அக்கினியைவளர்க்கும் அந்தணனும், அந்தயாகத்தில் அவிகொள்ளும் தேவனும் தானேயுள்ளவனென்பார். தேற்றேகாரம் தந்து ஒன்றெரிந்தேவுந்தான், எரிவளர்ப்பவனுந்தான், உணவுகொள்பவனுந்தானேயாகிய வொருவனெனவும், அவனே புருடனும்பெண்ணுமாய் அக்கினி சான்றாக மணவினைமுடித்தது ஆன்மாக்கள் போகத்தில் அழுந்தற்பொருட்டெனபார் - வையம் போகமூழ்க மணவினை முடித்தான் எனவும், இவ்வாறு செய்ய வல்லோன் இறைவன் என்பார். அன்னான் புணர்ப்பை மதிக்கவல்லார்யார் எனவுங் கூறினார். காஞ்சிப்புராணம் - கச்சிமயானப்படலத்தில்.

> "வேள்வியுந்தானேவேள்விப்பொருள்களுந்தானேவெய்ய
> வேள்விவேட்பவனுந்தானேவேள்விகொளிறையுந்தானே
> வேள்வியின்பயனுந்தானேயெனப்பதுவிளக்கியெம்மான்
> வேள்விசெய்கோலகையுற்றானவிளங்கருட்சத்தியோடும்"

எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. (௧௮௬)

> பின்புதன்பன்னியோடுபிறைமுடிப்பெருமான்கையி
> னன்பொரிவாங்கிச்செந்தீநாமடுத்தெனைத்துமான
> தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
> மின்பகந்ததும்பநல்கியெரிவலமுறையால்வந்து.

(இ-ள்.) பின்பு தன் பன்னியோடு - பின்பு தமது பத்தினியாராகிய பிராட்டியாரோடு, பிறை முடி பெருமான் - இளஞ்சந்திரனையணிந்தசடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், கையில் நல் பொரி வாங்கி செந் தீ நாமடுத்து - தமது திருக்கரத்தில் நல்ல நெற்பொரிகளைவாங்கி அக்கினித்தேவன் நாவிற் பெய்து, எனைத்தும் ஆன தன் படிவம் உணர்ந்த - எல்லாந் தாமேயாகிய தமது திருவுருவத்தையுணர்ந்த, வேத முனிவர்க்கு - நான்கு வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்களுக்கு, தக்க தானம் - (அவரவர்களதகுதிக்கு) ஏற்ற தானங்களை, அகம் இன்பு ததும்ப நல்கி - மனத்தில் மகிழ்ச்சிமீக்கூரக் கொடுத்தருளி, எரி வலம் முறையால் வந்து - யாகத்தீயை வலமாக முறைப்படி பிரதக்ஷிணஞ்செய்து.

படிவம் என்றுதொகுத்தல். (௧௮௭)

> மங்கலமபுனைந்தசெம்பொனம்மிமேன்மணாட்டிபாத
> பங்கயமலரைக்கையாற்பரிபுரஞ்சிலம்பப்பற்றிப்
> புங்கவன்மனுவாலேற்றிப்புண்ணியவசிட்டன்றேவி
> யெங்கெனசசெங்கைகூப்பியெதிர்வரவருட்கண்சாத்தி.

(இ-ள்.) மங்கலம் புனைந்த செம் பொன் அம்மி மேல் - மங்கலத்தொழில்பட அலங்கரித்த செவ்விய பொன்னாலாகிய அம்மியின்மேல், புங்கவன் - சோமசுந்தரக்கடவுள், மணாட்டி பாத பங்கய மலரை - (தமது) மணாட்டியாருடைய திருவடி

த்தாமரைமலரை, பரி புரம் சிலம்ப - சிலம்புகளொலிக்க, கையால் பற்றி மதுவால் ஏற்றி - திருக்கரத்தால்பற்றி மந்திரவிதியால்வைத்து, புண்ணிய வசிட்டன் தேவி எங்கு என - புண்ணியவடிவமாகிய வசிட்டமுனிவருடையபத்தினியாகிய அருந்ததி யெங்கேயென, செங் கை கூப்பி எதிர் வர - செவந்த தமது கைகளைக்கூப்பி யெதிரே வர, அருட் கண் சாத்தி - அவர்மேல் திருவருட்பார்வைசெய்தருளி. (௧௮௮)

விதிவழிவழாதுவேள்விவினையெலாநிரம்பவிங்ங
னதிர்கட லுலகந்தேறவாற்றிநான்மறைகளார்ப்பக்
கதிர்மணிநகையார்வாழ்த்தக்காமனைக்காய்ந்தநம்பி
மதிநுதன்மங்கையோடுமணவறைதன்னிற்புக்கான்.

(இ-ள்.) விதி வழி வழாது வேள்வி வினை எலாம நிரம்ப - வேதம் விதித்த நெறியினின்று சிறிதுந்தவறாது திருக்கலியாணச் சடங்குகளெல்லாம் முடிவுபெற, இங்ஙன் - இவ்வாறாக, அதிர் கடல் உலகம் தேற ஆற்றி-ஒலிக்குங் கடல்சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ளோர் தெளிந் துயயச்செய்தருளி, நான்மறைகள் ஆர்ப்ப-நான்குவேதங்களும் ஒருங்கே கோஷிக்கவும், கதிர் மணி நகையார் வாழ்த்த - விளங்கும்முத்தினையொத்த பற்களையுடைய பெண்கள் (ஒருபால்) வாழ்த்துப்பாடல் பாடவும், காமனை காய்ந்த நம்பி - காமனையெரித்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மதி நுதல் மங்கையோடு - அர்த்தசந்திரனையொத்த நெற்றியையுடையபிராட்டியாரோடு, மண அறை தன்னிற் புக்கான் - திருமணவறையில் புகுந்தருளினார்.

தாமியற்றிய வேதவழியை உலகினர் கைக்கொண்டு கடைத்தேறத் தாமே செய்து காட்டியருளினாரெனபார்-இஙஙன அதிர்கட லுலகந்தேற ஆற்றி எனவும், தமக்கோர் விருப்பில ரெனபார் - காமனைக் காய்ந்தநம்பி எனவும், ஆன்மாக்கள் விருப்பின்வழியே செய்தருளுவோ ரெனபார்-மதிநுதன்மங்கையோடு மணவறை தன்னிறபுக்கான் எனவுங் கூறினார். இங்ஙனம் ஈறுதொகுத்தல். (௧௮௯)

மனிதருமிமையாதையன்மங்கலவனப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொத்தாரவர்க்கதுபுகழோவெந்தை
கனிதருகருணைநாட்டம்பெற்றவர்கடவுளோரால்
பனிதருமலரிட்டேத்திவழிபடற்பாலரன்றே.

(இ-ள்.) மனிதரும் இமையாது - மனிதர்களும் இமை கொட்டாமல், ஐயன் மங்கலம் வனப்பு நோக்கி - சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருமணக்கோலப் பொலிவைப்பார்த்து, புனிதம் வானவரை ஒத்தார - (இமைத்தலில்லாத)களங்கமற்றதேவர்களை ஒத்திருந்தார், அது அவர்க்கு புகழோ - அவரை யொத்திருந்தாரென்று கூறுதல் அம்மனிதருக்கு ஒருபுகழ்ச்சியோ, எந்தை கனி தரு கருணை நாட்டம் பெற்றவர் - எமதுதந்தையாகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய முதிர்ந்த கிருபாநோக்கத்தையடைந்தவர்கள், கடவுளோரால் - தேவர்களால், பனி தரும் மலர் இட்டு ஏத்தி வழிபடல் பாலர் அன்றே - குளிர்ந்தமலராலருச்சித்துவணங்கி வழிபட்டு உபசரிக்கும் தன்மையையுடையவரல்லவா.

சிவபெருமான் கிருபாநோக்கம்பெறற சிறுதுரும்பும்-இந்திரன் பிரமன் திருமால் எறிந்த ஆயுதங்களும் வாய்மடியச் சற்றுஞ் சலியாது நின்றதெனில் அச்சிவபெருமான் கிருபாநோக்கம் பெறற மானிடர் - தேவர்களை யொத்திருந்தாரென்று கூறுதல் அவர்க்கோர் புகழ்ச்சியன்றாதலின் அவர்க்கது புகழோ என்றார்.

காஞ்சிப்புராணம்:- அமரீசப்படலத்தில்.
" எவனேனுமாகவருநானுமாதுவலியின்றளக்கலுறுவேன்
றுவளாதுநம்முனடுமித்தரும்புதுணிசெய்யவல்லனெவனோ
வவனேதயித்தியனைவெனறமீளியறிகென்றுரைப்பமகவா
னிவராவெழுந்தருலிசத்தைவீசிவறிதேயிளைத்தனனரோ."
எனவருஞ் செய்யுளா லுணர்க. (௧௧0)

மானிடரிமையோரென்னும்வரம்பிலராகிவேள்வி
தானிடரகலநோக்கித்தலைத்தலைமயங்கிநின்றார்
கானிடநடனஞ்செய்யுங்கண்ணுதலருட்கணோக்கா
லூனிடரகலுநாளிலுயர்ந்தவரிழிந்தோருண்டோ.

(இ-ள்.) மானிடர் இமையோர் என்னும் வரம்பு இலராகி - மனிதர்கள்தேவர்கள் எனனும் வரம்புகடந்தவராகி, வேள்வி இடர் அகல நோக்கி - திருக்கலியாணப்பொலிவைத் தம்மினின்றும் பிறவிததுன்பம் நீஙகப்பார்த்து,தலை தலை மயங்கி நின்றார் - இடங்கள்தோறும கலந்து நின்றார்கள், கான் இடம் நடனம் செய்யும் கண்ணுதல் அருள் கண் நோக்கால் - மயானததி னிடத்துத திருக்கூத்துச் செய்தருளும் சிவபெருமானது திருவருட்பார்வையால், ஊன் இடர் அகலும் நாளில்-முததியடையுங்காலத்து, உயர்ந்தவர் இழிநதோர் உண்டோ - உயர்நதவரெனவும் இழிந்தவரெனவும் பாகுபாடு உண்டோ, (இல்லையென்றபடி.)

பிறப்பொழியும் நாள் முததியடையுங் காலமாதலின் - ஊனிடரகலுநாளில் என்பதற்கு - முததியடையுங்காலமெனப் பொருள்கூறினும். கீழ் மேல் என்னும் வரம்பிகந்துநிற்றலின் - மானிடரிமையோரென்னும் வரம்பிலராகி எனவும், திருக்கலியாணமஹோற்சவககளிப்பால் தத்தமக்கு விதிதத இடஙகளினின்றும் வழுவிவிரவிநிற்றலின் தலைதலை மயங்கிநின்றாரெனவும், சர்வசங்கார காலத்தில் யாவும் மயானமாதலின் கானிடம் எனவும் கூறினார். (௧௧௧)

மணவறைத்தவிசினீங்கிமன்றன்மண்டபத்திற்போந்து
கணமணிசசேக்கைமேவிக்கருநெடுங்கண்ணன்வாணி
துணைவனேமுதலவானோர்க்குஞ்சூழ்கணத்தொகைக்குமென்றுந்
தணவறுசெல்வந்தந்தோன்சாறுசால்சிறப்புநல்கி.

(இ-ள்.) கரு நெடும் கண்ணன் வாணி துணைவன் முதல் வானோர்க்கும்- கரிய நெடிய திருமால் சரஸ்வதிநாயகனுகிய பிரமனமுதலிய தேவர்களுக்கும், சூழ் கணத் தொகைக்கும - தம்மைப் புறஞ்சூழ்நத சிவகணங்களுக்கும், என்றும் தணவு அறு செல்வம் தநதோன் - எககாளும அவர் தமமினின்று நீங்காத செல்வநதந்த சோமசுந்தரக்கடவுள், மண அறை தவிசில் நீங்கி - திருமணவறையிலிட்ட ஆசனத்தினினறுநீங்கி, மனறல் மணடபததில் போந்து - கலியாணமண்டபத்தில்வந்து, மணி கணம் சேக்கைமேவி - நவரத்தினகூட்டஙகளிழைத்த சிங்காதனத்தில்வீற்றிருந்து, சாறு சால் சிறப்பு நல்கி-திருக்கலியாணமஹோற்சவத்துக் கமைந்த வரிசைகளை (அவரவர்கள்) தகுதிக்கேற்பச்செய்தருளி. (௧௧௨)

ஏட்டுவாய்முளரியான்மாலேனைவானவருந்தத்த
நாட்டுவாழ்பதியிற்செல்லநல்விடைகொடுத்துவேந்தர்க்

காட்டுவானடிக்காட்டுந்தன்மைபோலரசுசெய்து
காட்டுவானாகியையன்றிருவுளக்கருணைபூத்தான்.

(இ-ள்.) ஏடு வாய் முளரியான் மால் ஏனை வானவரும் - இதழ்நிறைந்ததாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனும் திருமாலும் அவரொழிந்த தேவர்களும, தம் தம் நாடு வாழ்பதியில் செல்ல - தங்கள்தங்களுக்குரிய நாடுகளாகிய செல்வமிக்க பதங்களில்செல்ல, ஐயன் நல்விடை கொடுத்து - சோமசுந்தரக்கடவுள் இனியதிருமுகத்தோடு விடைகொடுத்தருளி, ஆட்டுவான் ஆடி காட்டுந் தன்மை போல் - பரதநூல் விதிப்படி ஆட்டுதலில்வல்லோன் (முன்னர்) ஆடிக்காட்டுந் தன்மைபோல, வேந்தர்க்கு அரசு செய்து காட்டுவானாகி - அரசர்களுக்கு அரசியல் நடத்திககாட்டுவாராய், திருவுளக்கருணை பூத்தான் - (அரசியல் செலுத்தத் தமது) திருவுளத்தில் கருணைகூர்ந்தார்.

அரசுசெய்து காட்டுவானாகி என்றமையால் அரசியல்செலுத்த எனவருவித்தாம். வேதமுதலிய நூல்களோத தாம் வகுத்திருப்பினும அவற்றின்வழி ஆன்மாக்கள் நடக்க வியலாதாதலால் தாமே வந்தருளி அரசியல் செலுத்திக காட்டினாரென்பார் - ஆட்டுவானடிக்காட்டுந தன்மைபோலெனககூறினார். (௧௩௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியங்கயற்கொடியாகவராக்கலன்பொற்கலனாகப்
பொதியவிழ்கடுக்கைவேம்பலராகப்புலியதளபொலந்துகிலாக
மதிமுடிவைரமணிமுடியாகமறைகிடந்தலம்புமாமதுரைப்
பதியுறைசோமசுந்தரக்கடவுளபாண்டியனாகிவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) அதிர் விடை கொடி அங்கயல் கொடியாக-ஒலிக்கும் இடபக்கொடி அழகிய மீனக்கொடியாகவும், அரா கலன் பொன கலன் ஆக-சர்ப்பாபரணம் பொன்னாலாகிய ஆபரணமாகவும், பொதி அவிழ் கடுக்கை வேமபு அலர் ஆக - அரும்பவிழ்ந்த கொன்றைமலர்மாலை வேப்பமலர்மாலையாகவும், புலி அதள் பொலம் துகில் ஆக - புலித்தோல் பீதாம்பரமாகவும், மதி முடி மணி வைர முடியாக - சநதிரனையணிந்த சடாமுடி அழகிய வைரமுடியாகவும், மறை கிடநது அலமபு மா மதுரை பதி உறை சோமசுந்தரக்கடவுள் - வேதஙகள் அகலாது ஒலிககும் பெரிய மதுரையாகிய திருப்பதியில் வீறறிருந்தருளும் சோமசுநதரக்கடவுள், பாணடியனாகி வீற்றிருந்தான் - சவுந்தரபாண்டியராய்த திருக்கோலங்கொணடு வீறறிருநது அரசுசெய்தருளினார். (௧௩௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விண்டவழ்மதியஞ்சூடுஞ்சுந்தரவிடங்கப்புத்தேள்
கொண்டதோர்வடிவுக்கேற்பக்குருதிகொப்புளிக்குஞ்சூலத்
திண்டிறற்சங்குகன்னன்முதல்கணத்தேவர்தாமும்
பண்டையவடிவமாறிப்பார்த்திபன்பணியினின்றார்.

(இ-ள்.) விண் தவழ் மதியம் சூடும் விடங்கம் சுந்தரப் புத்தேள் - ஆகாயத்தில் தவழ்ந்துசெல்லுஞ் சந்திரனைச்சூடிய பேரழகுவாய்ந்த சோமசுந்தரக்கடவுள், கொணடது ஓர் வடிவுக்கு ஏற்ப-தாமகொண்டருளிய ஒப்பில்லாத அரசர் திருக்கோலத்துக்கேற்ப, குருதி கொப்புளிக்கும் சூலம்-உதிரத்தைக் கொப்புளிக்குஞ் சூலத்தை (ஏநதிய) திண் திறல் சங்கு கன்னன் முதல்கணத் தேவர்தாமும் - வன்மையை

யுடைய சங்குகன்னன்முதலிய சிவகணத்தேவர்களும், பண்டைய வடிவம் மாறி- அரசர்பணிசெய்தற்கேற்ற உருவங்கொண்டு, பார்த்திபன் பணியில் நின்றார் - அச் சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர்பணித்தருளுந்தொழிலினின்றார்கள்.

அருளுதலென்னும் பொருண்மேனின்ற பணியெனனு முதனிலைத்தொழிற் பெயர் அருளுந்தொழிலின்மேனின்றது. பண்டையவடிவம எனறமையால் அரசர் பணிக்கேற்ற உருவங்கொண்டாரென்று பொருள்கொண்டாம். (௧௬௫)

தென்னவர்வடிவங்கொண்டசிவபரனுலகங்காக்கு
மன்னவர்சிவனைப்பூசைசெய்வதுமறையாறென்று
சொன்னதுமன்னரெல்லாந்துணிவதுபொருட்டுத்தானு
மந்நகர்நடுவூரொன்றோரணிநகர்சிறப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) தென்னவர் வடிவம் கொண்ட சிவபரன் - பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்ட சோமசுந்தரக்கடவுள், உலகம் காக்கும் மன்னவர் - உலகம் காவல் பூண்ட வரசர்கள், சிவனை பூசைசெய்வது - சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பூசித்தல், மறை ஆறென்று சொன்னது-வேதநெறியெனறு தாம்திருவாய்மலர்ந்ததை,மன்னர் எல்லாம் துணிவது பொருட்டு-அம்மனனாகளெல்லாம் ஐயமின்றிக்கைக்கொள்ளு தற்பொருட்டு, தானும் - அப்பாண்டியா திருக்கோலங்கொண்ட சோமசுந்தரக்கடவுளும், அந்நகா நடு ஊர் என்று-அம்மதுரைநகருள் நடுவூரொன்று,ஓர் அணி நகர் சிறப்ப கண்டான - ஒரு அழகிய திருநகரம மேம்பட்டு விளங்க வகுத்தருளினார்.

மன்னவா சிவனைப் பூசைசெய்வது மறையாறென்றது - அன்னோன் அந்தணனாதலின். (௧௬௬)

மெய்ம்மைநூல்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிநிறீஇப்பே
ரிம்மையேநன்மைநலகுமிறையெனநிறுவிப்பூசை
செம்மையாறசெய்துநீபவனத்துறைசிவனைககால
மும்மையுந்தொழுதுவையமுழுவதுங்கோனடாத்தும்.

(இ-ள்.) மெய்மமை நூல் வழியே - உண்மையாகிய சிற்பநூலின் வழியே, கோயில் விதித்து - திருக்கோயிலை வகுத்து, அருட் குறி நிறுவி (ஆன்மார்த்தமாகத் தமது) திருவருள்வடிவையே சிவலிங்கபபெருமானாகத் தாபனஞ்செய்து, பேர்-திருநாமம, இம்மையே - இப்பிறப்பிலேயே (வழிபடுவோர்க்கு வேண்டி யாங்கு அருளு தலால்) நன்மை நல்கும் இறை என நிறுவி - மஹாபீஷடபிரதேஸ்வாரனப்பெயர் தந்து, பூசை செம்மையால் செய்து - பூசனையை ஆகமவழியால் செய்து, நீப வனத்து உறை சிவனை - கடம்பவனத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானை,காலம் மும்மையும் தொழுது - திரிகாலமும்வணங்கி,வையம் முழுவதும் கோல் நடாத்தும் - உலக முற்றும் தமது செங்கோல்செல்ல நடத்துவாராயினர்.

மஹாபீஷ்டபிரதேஸ்வரர் மஹாபீஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் ஈஸ்வரர் என்பது பொருளாதலால் பேர் நனமை நலகு மிறை யென நிறுவி எனவும், அரசர்கள் சிவ பெருமானைப் பூசிககவேண்டுமெனத் தாம் விதித்தருளிய விதியை நிலைநிறுத்தற்குத் தாம் கைக்கொண்டருளினர் ஆதலால் பூசை செமமையாற செய்து எனவுங் கூறினார். "மூலமூன்றணைந்தசிலைநுதற்றிருவினை-அருமறைவிதிக்கத்திருமணம்புணர்ந்து-மதிக்குலம்வாய்த்தமன்னவனாகி - மேதினிபுரக்கும்விதியுடைநன்னாள - நடுவூர்நகர் செய் தடுபவந்துடைக்கும் - அருட்குறிநிறுவி யருச்சனைசெய்த - தேவர்நாயகன்" எனக் கல்லாடத்தில் வருதல்காண்க. செம்மை தானியாகுபெயர். (௧௬௭)

பூவருமயன்மாலாதிப்புனிதருமுனிவரோனோர்
யாவருந்தனையேபூசித்திகபரமடையநின்ற
மூவருண்மேலாமுக்கண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
தாவரவிலிங்கமேன்மைத்தகுதியாரளக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) பூவரும் அயன் மால் ஆதி புனிதரும் - தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் திருமால் முதலிய தேவர்களும், முனிவர் ஏனோர் யாவரும் - முனிவர்களும் அவரொழிந்தோர் எல்லோரும், தன்னையே பூசித்து இகபரம் அடைய நின்ற - தன்னையே பூசனை செய்து இக பர வுரிமைகளை யடைய நின்றருளிய, மூவர் உள் - திரிமூர்த்திகளுள், மேலாம் முக்கண்மூர்த்தியே - மேலாகநின்ற திரிநேத்திரங்களுடைய உருத்திரமூர்த்தியே, பூசை செய்த தாவரம் இலிங்கம் மேன்மை தகுதி - பூசனைசெய்தருளிய நிலைபெற்ற மஹாபீஷ்டபிரதேஸ்வரருடைய மேன்மைத்தன்மையை, அளக்க வல்லார் யார் - அளவறுத்துக் கூறவல்லவர் எவர். (ஒருவருமில்லையென்றபடி)

"மூவரொன்றேயெம்பிரானொடுமெண்ணி" என்ற உண்மைத் திருவாக்கால் கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில்வந்த ஏழனுருபுதந்து மூவருண்முதலாமுக்கண்மூர்த்தி என்றார். நின்ற என்னும்பெயரெச்சம முக்கண்மூர்த்தி என்னும் வினைமுதற்பொருள் கொண்டது. (௧௧௮)

வேறு.

மனித்தருக்கரசாகித்தெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய்மடநல்லார்க்
கினித்தவைங்கணைக்காளையாய்நிலமகட்கிணாத்துழாயணிமாலா
யனித்தநித்தமோர்ந்திகபரததாசைநீத்தகந்தெளிந்தவர்க்கொன்றாய்த்
தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம்பரதத்துவமாய்நின்றான்.

(இ-ள்.) மனித்தருக்கு அரசு ஆகி - (தமது செங்கோற்கீழ்வாழும்) குடிகளுக்கு அரசராகியும், தெவ் வேந்தர்க்கு மடங்கலாய் - தம்மோடு மாறுபட்ட அரசர்களாகிய (யானைகளுக்குச்) சிங்கமாகியும், மடம் நல்லார்க்கு - மடமைக்குணம்வாய்ந்த பெண்களது கண்களுக்கு, இனித்த ஐங்கணைக் காளையாய் - இன்பந்தரும் பஞ்சபாணங்களையேந்திய மன்மதனாகியும், நிலமகட்கு இணர்த்துழாய் அணி மாலாய் - பூதேவிக்குப் பூங்கொத்துநிறைந்த துழாயணிந்ததிருமாலாகியும், அனித்தம் நித்தம் ஓர்ந்து - இது அனித்தியம் இது நித்தியம் என முன்னருணர்ந்து, இகபரத்து ஆசை நீத்து - இகபோக பரபோகங்களில் வெறுப்புவாய்ந்து, அகம் தெளிந்தவர்க்கு-(தமது) மனந்தெளிந்த மெய்ஞ்ஞானிகட்கு, ஒன்றாய் - அபேதமாகியும, தனித்த மெய் அறிவு ஆனந்தமாம் பரதத்துவமாய் - ஒப்பிலாத உண்மையறிவானந்தமாகிய பரதத்துவமாகியும், நின்றான் - சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர் நின்றருளினார்.

நிலங்காப்போன் உயிர்களுக்குத் தன்னாலும், தன்பரிசனத்தாலும், பகைவராலும், கள்வராலும், ஏனை உயிர்களாலும் வரும் பயத்தையொழித்துக் காண்பார்க்கெளியசமயத்தனாய்த் தனது குறைசொல்வோர்க்கு இன்சொல்லையுடையனுமாகில் அவனே அரசனெனப்படுவனாதலின் - மனித்தருக்கரசாகி எனவும், பேரழகு வாய்ந்திருத்தலின் ஐங்கணைக்காளையாயெனவும், பகைவர்கள் கனவிலும் நினைக்கின் நெஞ்சுபறைகொட்டத் துண்ணெனநடுங்கும வெந்திறலுடையாராதலின் - தெவ்வேந்

தர்க்குமடங்கலாய் எனவும், நிலமகளைப்பொதுக்கடிந்து தமதுரிமையாக்கிக் கோட லின் - நிலமகட்கிணர்த்துழாயணிமாலாய் எனவும், மாயாகாரியமாகிய உலகமெல் லாம் அழியுந்தன்மையுடையதாகலின் அனித்தமெனவும், மலங் காரணமாய் மாயை யினின்றுந் தநுவாதிகளைத் தோற்றுவித்தலின் பாசமும், அக்காரியமும் ஆன்மாவி ன் பொருட்டாய் முடிதலிற் பசுவும், அங்ஙனமான சேதநாசேதனங்களைக் கூட்டி முடிப்பவன் ஒருவன் வேண்டுமாதலின் பதியும் ஆகிய இம்முப்பொருளும் பந்தமு த்திகாலத்தும் உள்பொருளாதலின் நித்தமெனவும், ஒன்றோடொன்றொவ்வாது மு ன்னொடு பின்மலைவுற முரணிக்கூறுவோர் கூற்றுட்படாது இவ்வாறு ஆராய்தலே முறையாதலின் ஓர்ந்தெனவும், முந்திக்குவிலக்காகிய இம்மை அம்மைப்பயன்களை மாறிமாறி நுகரச்செய்வதும அவாவறுதியின்பொருட்டென்றுணர்தலே அது நீங் குதற் கேதுவாதலின் இகபரததாசைநீத்து எனவும்,இங்ஙனமென்றிச்சையிற்றீர்ந்த வழிப்பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்றி ஆய்ந்தடங்கப்பெறுவதே தேட்டமாதலின் அகந் தெளிந்தெனவும், பெத்தத்திசையின்கண் இவனுட்கரநது இவனேயாய்நின்ற மு றைபோல் வீடுபேற்றின்கண் இவன்றன்னுட்கரநது நிற்பத்தானேயாய் நிற்குந்தன் மையனாதலின் ஒன்றாய் எனவும், ஒன்றாய் நின்றும ஒப்பிகந்த சச்சிதானந்தவடிவ மாகிய பரம்பொருளாய் நிற்றலின் தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம் பரதத்துவமாய் நின்றான் எனவுங்கூறினார். (கககக)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - எகள.

ஆறாவது

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனிறுத்துவான்வந்தொருபரஞ்சுடர்வான்றிங்கட்
குலமணிவிளக்கைவேட்டுக்கோமுடிகவித்துப்பாராண்
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவரரிருவர்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துசெய்தவாறறையலுற்றும்.

(இ-ள்.) ஒரு பரம் சுடர் - ஒப்பிலலாத சோமசுந்தரக்கடவுள், உலகு இயல் நிறுத்துவான் வந்து-உலகியலை நிலைபெறுததற பொருட்டுச் சவுந்தரபாண்டியனாய் வந்து, வான் திங்கள் குல மணி விளக்கை வேட்டு - ஆகாயத்தில் உலவும் சநதிரகுலத்திற்கு ஓர் இரத்தினதீபமாய்வந்த பிராட்டியாரைததிருமணஞ்செய்து, கோமுடி கவிதது - அரசியலுக்குரிய மகுடஞ்சூடி, பார் ஆண்டு இலகுறும் தோறறம் ஈது - உலகினையாண்டு விளங்கும் சரிததிரமிது, முனிவரர் இருவர் தேற-பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதரென்னும் இரண்டுமுனிவர்களும் தெரிசிதது உயதற பொருடடு, அலகு இல் ஆனந்தம் கூத்து செய்த ஆறு - வரம்பிகநத பேரின்பம் பெருக்கும திருநடனத்தைச்செயத சரித்திரத்தை, அறைய லுற்றும் - இனிச் சொல்லத் தொடங்குவாம்.

என்றும் ஒளி குன்றுதல் இலனென்பார் - ஒரு எனவும், சோமசூரியாககினி முதலிய ஒளிகளுக்கு ஒளிதருவானென்பார் - பரஞ்சுடர் எனவும், உயர்ந்தோர்வழக்கைத் தழுவினனென்பார் - புவிமுதலிய வென்றது - உலகெனவும், அவர்களவகுத்தன - அறநிலையறம், மறநிலையறம, அறநிலைப்பொருள், மறநிலைபொருள், அறநிலையின்பம, மறநிலையின்பம என அறுவகைப்படுமெனபார - அவற்றைஇயலெனவும், மநுநூல்வழித்ததம்வருணங்களினின்று பிறழாது உயிர்களைநிலைபெறப்பாதுகாத்தலும், கரந்தை சூடிப் பசு மீட்டுப் பகைவரைப் புறங்கண்டு செஞ்சோற்றுக்கடன் கழியாத வீரரை ஒறுதது அவவழிநிறுத்தலும, விதிவழிநின்று முயனறு பொருள் பெறுதலும், பகைவர்பொருளும் திறைபபொருளும கோடலும, பருவமுங் குலமும் ஒழுக்கமுங் குணமும் ஒதத கன்னிகையைத் தீவேட்டில்லறநிருத்தலும், ஏறு தழுவியும் விலலிற்றொடுத்த அம்பினுக்கமெயது மணததலும், ஆகிய அவ்வறமும் பொருளும் இன்பமும் அவ்வுயிர்களுககு உறுதிபயபபனவாதலால் அவை அருளுவானவன் தானென்பார் - உலகியல்நிறுத்துவான் வந்து எனவும், வானினின்று விளக்கநதரும் பொருள்களுள் தண்ணிய கதிர்பரப்பி உயிர்களுக்கின்பஞ்செய்வது-திங்களொன்பார்-வான்திங்களெனவும், இருளையோட்டிக் கட்புலன்களுக்கு விடயமாகும்பொருளைவிளக்கும் விளக்குப்போலப் பகையிருளொதுக்கி அவவறநிலை முதலிய அறுவகைப் பொருள்களையும் என்றும் புலப்படுத்துவாள் என்பார் - விளக்கென்றது மணிவிளக்கெனவும், தான் விதிததனை உயிர்கள் கைக்கொள்ளச செய்தருளினனென்பார் - வேட்டெனவும், உலகமுற்றும் பொதுக்கடிந்து தனதடிப்படுதேதினனென்பார்-முடியென்றது கோ முடி எனவும், அரசர்க்குக்காட்டியருளவநதோனதலின் செங்கோல்கோடாது நடாத்தினனென்பார் - சூடி எனறது முடிக்குரிய தொழில்தந்து கவித்தெனவும், தென்னாடன்றி ஏனைநாடுகள் முற்றும் ஆண்டானென்பார் அவை முற்றும் அடங்கற்பொருட்டுப பாத்தற்றொழிலடியாக வந்தபார் எனவும், தானொறுத்த வழிச் சிறைப்பட்டகுடிகள், தமதுகுற்றம தீர்தற்பொருட்டெனக்கருதி அரசனமே

ற்பழிகூறாது அடங்கிநின்றொழுக மநுமுறைநிறுத்தினனென்பார் ஆண்டெனவும், தன்னால் முதலிய ஐவகையோராலும் உயிர்களுக்குவருந் துன்பத்தை யொழித்து அரசியல் நடாத்துவோனே அரசருள் மேம்பட்டு விளங்குவோனென்பார் அவ்வா றுண்டமைதோன்ற இலகுறு எனவும், சிவபெருமானதிருநடனம் யாவரும் எளிதிற் கண்டுணரச்செய்தனராதலின் முனிவருள் மேம்பட்டோ ரென்பார். முனிவர் என்னாது முனிவரர் இருவர் எனவும், திருமால்முதலிய தேவர்கள் தெரிசித்த திருநடனத்தையே அவர்கள் தெரிசிக்கத் தவஞ்செய்து அத்திருநடனத்தையேதெரிசித்தா ரென்பார் அப்பொருளாற்றல் தோன்றத் தேற எனவும், கண்கள் முதலிய ஐம்புலன்கட்கும் பேரின்பு விளைத்ததென்பார் அலகிலானந்தமெனவுங் கூறினர். (க)

புண்ணியமலர்மென்கொம்பைவேட்டபின்புவனந்தாங்குங்
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயகவுரியன்மணத்தில்வந்த
மண்ணியல்வேந்தர்வானோர்மாதவர்பிறருமுண்ண
நண்ணுதிரென்னலோடுநண்ணுவார்விரைவினெய்த.

(இ-ள்.) புண்ணியம் மலர் மெல் கொம்பை வேட்ட பின் - புண்ணியமென்னும் மலர்களலர்ந்த மெல்லிய (திருவருளென்னும்) பூங்கொம்பாகிய பிராட்டியாரைத்திருமணஞ்செய்தபின்பு, புவனம் தாங்கும் கண்ணுதல் மூர்த்தியாய கவுரியன் - உலகினைப்பாதுகாக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளாகியசவுந்தரபாண்டியர், மணத்தில் வந்த மண் இயல் வேந்தர்வானோர் மாதவர் பிறரும் - திருமணத்துக்கு வந்த மண்ணுலகத்தையாளும் அரசர்களும் தேவர்களும் முனிவர்களும் அவரொழிந்த ஏனையோரும், உண்ண நண்ணுதிர் என்னலோடும் - அமுதுசெய்யக்கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டருள, நண்ணுவார் விரைவின் எய்த - அமுதுசெய்ய வருவோர் விரைவில் வருதற்பொருட்டு. (உ)

பொன்னவிர்கமலம்பூத்தபுனிதநீராடித்தத்த
நன்னெறிநியமமுற்றிநண்ணினர்புலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுந்தாழ்ந்துபரவியம்பலத்துளாடு
நின்னருணடங்கண்டுண்பதடியேங்கணியமமென்றார்.

(இ-ள்.) அவிர் பொன் கமலம் பூத்த புனிதம் நீராடி - விளங்காநின்ற பொற்றாமரையலர்ந்த பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தில் விதிவழிஸ்நானஞ்செய்து, நல் நெறி தத்தம் நியமமுற்றி நண்ணினர் - (வேதாகமங்களிற்கூறிய) நல்லவிதிவழியே தத்தம் நிலைக்கேற்ப விதித்தகடன்களை முடித்துவந்தார்கள், புலிக்காலோனும் பன்னக முனியும் தாழ்ந்து பரவி - வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலிமுனிவரும் வணங்கித்துதித்து, அம்பலத்துள் ஆடும் நின் அருள் நடம் அடியேங்கள் கண்டு - பொன்னம்பலத்துள் நடித்தருளும் தேவரீர் திருநடனத்தை அடியேங்கள் தரிசித்து, உண்பது நியமம் என்றார் - பின்னருண்ணுதல் (நாங்கள்) மேற்கொண்டகடன் என்றுகூறினர்கள்.

என்னலுமந்தக்கூத்தையிங்குநாஞ்செய்துந்தில்லைப்
பொன்னகருலகமெல்லாமுருவமாம்புருடற்குள்ள
மின்னதாந்துவாதசாந்தமென்றிறையருளிச்செய்ய
மன்னவவேனையங்கம்யாதென மன்னன்சொல்வான்.

(இ-ள்.) என்னலும் - என்றுகூற, இறை-சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர், நாம் அந்தக் கூத்தை இங்கு செய்தும் - நாம் அந்த நடனத்தை இங்குச் செய்தருளுகின்றோம், தில்லை பொன் நகர் - தில்லையென்னும் அழகிய திருநகரமானது, எல்லாம் உருவமாம் உலகபுருடற்கு உள்ளம் - யாவுந்தனதுருவாய்நின்ற உலகபுருடனுக்கு இதயதானமாம், துவாதசாந்தம் இன்னதாம் என்று அருளிச்செய்ய-(இத்தலம்)துவாதசாந்தத்தானமாமென்று (சோமசுந்தரக்கடவுள்) திருவாய்மலர்ந்தருள, மன்னவ - பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்டருளிய பெருமானே, ஏனை அங்கம் யாவை என - (அவ்வுலகபுருடனுக்கு) அவையொழிந்த உறுப்புகள் எத்தலங்களென்று வினவ, மன்னன் சொல்வான் - சவுந்தரபாண்டியர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்.

உலகபுருடன்-விராட்புருடன்-துவாதசாந்தம் தலவிசேடம். ௨௧-வது படலவுரையிற்காண்க. (௪)

அரைக்குமேலுலகேழென்றுமரைக்குக்கீழுலகேழென்று
முரைக்கலாலுலகமெல்லாமுருவமாமபுருடற்கிந்தத்
தரைக்குமேலனந்தந்தெய்வத்தானமுண்டனைத்துங்கூறின்
வரைக்குறாசிலதானங்கள்வகுத்துரைசெய்யக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) எல்லாம் உருவமாம் உலகபுருடன் கு - யாவுநதனதுருவாய் விளங்கும் உலகபுருடனுக்கு, அரைக்கு மேல் உலகு ஏழ் என்றும் - (அரையென்னும் எண்ணலளவையால்வந்த) இடைக்குமேல் எழுலகமென்றும, அரைக்கு கீழ் உலகு ஏழ் என்றும் உரைக்கலால் - அவ்வரைக்குக்கீழ் ஏழுலகமென்றும் நூல்கள்கூறுதலால், இந்த தரைக்குமேல் அனந்தம் தெய்வத்தானம் உணடு - இந்த நிலவுலகில் (அப்புருடனுக்கு உறுப்புகளாக) அளவில்லாத தெய்வததானங்களுண்டு, அனைத்தும் கூறின் வரைக்கு உறா - அவைமுறறும் எடுத்துச்சொல்லப்புகின் வரையறைப்படா, (ஆதலால்) சிலதானங்கள் வகுத்து உரை செய்ய கேண்மின் - (உறுபபுகளாகின்ற) சிலதெய்வத்தானங்களைமட்டும் யாம் வகுத்துக்கூறக் கேளுங்கள். (௫)

திருவளராரூர்மூலந்திருவானைக்காவேநாபி
மருவளர்பொழில்சூழண்ணாமலைமணிபூரநீவி
ரிருவருங்கண்டமன்றமிதயமாந்திருக்காளத்தி
பொருவருங்கண்டமாகும்புருவமத்தியமாங்காசி.

(இ-ள்.) திருவளர் ஆரூர் மூலம் ஆம் - செல்வமிக்க திருவாரூர் மூலாதாரத்தானமாம், திரு ஆனைக்கா நாபி ஆம் - திருவானைக்கா சுவாதிட்டானமாம், மருவளர் பொழில் சூழ் அண்ணாமலை மணிபூரம ஆம் - வாசமிக்கசோலைசூழ்ந்த திருவண்ணாமலை மணிபூரத்தானமாம், நீவிர் இருவரும் கண்டமன்றம் இதயம ஆம்-நீங்களிருவருந் தரிசிக்குஞ்சிதம்பரம் அநாகததானமாம், திருக்காளததி பொருவரும் கண்டம் ஆகும்-திருக்காளத்தி ஒப்பில்லாத விசுத்திஸ்தானமாம், காசி புருவ மததியம ஆம் - காசி ஆக்கினேயஸ்தானமாம். (௬)

பிறைதவழ்கயிலைக்குன்றம்பிரமரந்திரமாம்வேத
மறைதருதுவாதசாந்தமதுரையீததிகமெந்த
முறையினுலென்னின்முன்னர்த்தோன்றியமுறையாலென்றக்
கறையுறுதலத்தரோடுகவுரியன்கோயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) பிறை தவழ் கயிலை குன்றம் பிரமரந்திரம் ஆம் - சந்திரன்றவழுந் திருக்கைலைமலை பிரமரந்திரத்தானமாம், மதுரை வேதம் அறைதரு துவாத சாந்தம் ஆம் - திருவாலவாய் வேதங்கூறுந் துவாதசாந்தஸ்தானமாம், ஈது அதிகம் - (ஆத லால்) இந்தத்தலம் (எல்லாத்தலத்திலும்) மேம்பட்டது, எந்த முறையினால் என் னில் - எந்தமுறையினாலென்று வினவில், முன்னர் தோன்றிய முறையால் என்று - (எல்லாத்தலங்களுக்கு) முன்புதோன்றிய முறையினாலென்று (கூறி) அ கறை அறு தவத்தரோடு - அந்தக்குற்றமற்ற தவத்தினரோடு, கவுரியன் கோயில் புக்கான் - சவுந்தரபாண்டியர் திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளினார். (எ)

தன்னருளதனானீத்ததன்னையேதேடிப்போந்த
மின்னவிர்கயிலைதானோவிடையுருமாறிமன்றாய்
மன்னியதேயோதிங்கண்மண்டிலமேயோவென்னப்
பொன்னவிர்விமானக்கீழ்பால்வெள்ளியம்பொதுவுண்டாக.

(இ-ள்.) தன் அருள் அதனால் நீத்த தனையே - தனதுதிருவருளால் தன்னி னின்று நீங்கிய சிவபெருமானையே, தேடி போந்த மின் அவிர் கயிலைதான் ஓ - தே டிவந்தடைந்த ஒளிவீசுந் திருக்கயிலைமலையோ, விடை உருமாறி மன்று ஆய் மன்னிய தேயோ - இடபவூர்தியானது தனதுருவமாறி வெள்ளியம்பலமாய் நிலைபெற்று நின்றதோ, திங்கள மண்டிலமேயோ - சந்திரமண்டிலமோ, என்ன - என்றுகண் டோர் கூற, பொன் அவிர் விமானம் கீழ்பால் - பொன்னாற்செய்யப்பட்டு விளங் கும் விமானத்தின (பிரகாரத்தின்) கீழ்ப்புறத்தில், அம் வெள்ளியம் பொது உண் டாக - அழகிய வெள்ளியம்பலம் ஒன்றுண்டாக. (அ)

மின்பயில்பரிதிபுத்தேள்பாற்கடல்விளங்கியாங்குப்
பின்பதன்மிசைமாணிக்கப்பீடிகைதோன்றிற்றன்ன
தன்பர்தமுளமேயாகுமல்லதுவேதசசென்னி
யென்பதாமஃதேயனறியாதெனவிசைகற்பாற்றே.

(இ-ள்.) மின் பயில் பரிதி புத்தேள் - கிரணம் வீசுஞ்சூரியன், பால் கடல் விளங்கியது ஆங்கு - பாற்கடலிற்றோன்றி விளங்கியதுபோல, பின்பு அதன்மிசை - பின்னர் அவ்வம்பலத்தின்மேல், மாணிக்கம் பீடிகை தோன்றிற்று - மணிப்பீட மொன்று தோன்றியது, அன்னது - அப்பீடம், அன்பர்தம் உளமே ஆகும் - அடியா ரது இதயதாமரையாகும், அல்லது வேதம் சென்னியாம் - வேறுகூறில் வேதத்தி ன் முடியாகும், அஃதே அன்றி - அவ்வாறு கூறுதலே அன்றி, யாது என இசைக் கல் பாற்று - யாதென்று அறிவுடையாரால் எடுத்துச்சொல்லும் பகுதியது.

என்பது - அசைநிலை. அடியாருளத்தில் என்றும் நீங்காதிருத்தலின் அன்ப ர்தமுளமேயாகும் என்றார் "துரியயோகியருளத்திற்றூங்குவனிருந்தெப்போதும்" எனவரும் செய்யுளாலுணர்க. (க)

அன்னதோர்தவிசினும்பராயிரங்கரத்தாலள்ளித்
துன்னிருள்விழுங்குங்கோடிசூரியரொருகாலத்து
மன்னினருதித்தாலொப்பமனமொழிபக்கங்கீழ்மேற்
பின்முதலகடந்தஞானப்பேரொளிவடிவாய்த்தோன்றி.

(இ-ள்.) அன்னது ஓர் தவிசின் உம்பர் - அத்தன்மையதாகிய ஒப்பில்லாத மாணிக்கபீடத்தின்மேல், ஆயிரம் காத்தால் அள்ளி - ஆயிரங்கரங்களாலள்ளி, துன் இருள் விழுங்கும் கோடி சூரியர் - நெருங்கிய இருளை வாரியுண்ணும் கோடிசூரியர்,

ஒருகாலத்து மன்னினர் உதித்தால் ஒப்ப - ஒருகாலத்தில் நிலைபெற்று உதித்தாற் போல, மனம் மொழி பக்கம் கீழ் மேல் பின் முதல் கடந்த - மனமும் வாக்கும் சமீபமுங் கீழும்மேலும் பின்னும்முன்னும் ஆகிய இவைகளைக்கடந்த, ஞானம் பேர் ஒளி வடிவு ஆய் - மெய்ஞ்ஞானமாகிய பெரிய ஒளிவடிவமாய்ச் (சவுந்தரபாண்டியர்) தோன்றி - (கட்புலன்களுக்குக்) காணப்பட்டு.

சிந்தித்தற்கும் சொல்லுதற்கும் வரையறைப்படாமல் ஆணவத்திற் கட்டுண்டோர்க்குப் புலப்படாதிருத்தலிற் சமீபமின்றித் தனக்கோர் நிகர் பொருள் எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் இன்மையின் - மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல் கடந்த எனவும், அப்பொருள் இன்னது என்பதுதோனற வினைமுதற் பொருள்பட ஞானப்பேரொளி எனவுங்கூறினர். (௧0)

முந்துறுகணங்கண்மொந்தைதண்ணுமைமுழக்கஞ்செய்ய
நந்திமாமுழவந்தாக்கநாரணனிடக்கையார்ப்ப
வந்துகந்திருவநூலின்மரபுளியிருவர்பாட
வைந்துதுந்துபியுங்கல்லென்றார்கலிமுழக்கங்காட்ட.

(இ-ள்.) முந்து உறு கணங்கள் - (தேவர்கூட்டத்துள்) முற்பட்டுநிற்குஞ் சிவகணங்கள், மொந்தை தண்ணுமை முழக்கம் செய்ய - மொந்தை, தண்ணுமை எனனும் வாச்சியங்களை (ஒருபால்) முழக்கவும, நந்தி மா முழவம் தாக்க - நந்திநாயனார் பெரியமததளததை (ஒருபால்) தடடவும, நாரணன் இடகைக ஆர்ப்ப - திருமால் இடக்கை என்னும வாச்சியத்தை (ஒருபால்) முழக்கவும், கந்திருவ நூலின் மரபு உளி இருவர் வந்துபாட - கந்திருவநூலின்படி தும்புருநாரதர் (ஒருபால்) வந்துபாடவும், துந்துபி ஐந்தும் கல் என்று ஆர்கலி முழககம காட்ட - பஞ்சதுநதுபிகளுங் கல்லெனனும் ஒலிக்குறிப்போடு கடலின்முழக்கததை (ஒருபால்) காட்டவும்.

தணணுமையாவது - இரண்டுதலையுஞ் சுருங்கிய நெடியவுடலினையுமுடையது, முழவமாவது - பெரியவுடலின்மேல் தலைபெற்றுளள ஐந்துமுகமுடையது, பஞ்சதுந்துபிகளாவன - தோற்கருவி, துளைககருவி, கஞ்சக்கருவி, நரப்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவிகளாம். கநதிருவநூல் இசைநூல். (௧௧)

மதுமுகத்தலர்ந்தவெண்டாமரைமகள்சுருதிகூட்டச்
சதுமுகதொருவன்சாமகீதயாழ்தடவிபபாட
விதுமுகத்தருகுமொய்க்குமீனெனஞானவெளளிப
பொதுமுகத்தமரர்தூற்றுமபூமழையெங்குமபோர்பப.

(இ-ள்.) மது முகத்து அலர்ந்த வெள் தாமரை மகள் - தேன்சிந்துமுகத்தோடு அலர்ந்த வெள்ளிய தாமரைமலரில்வசிக்கும கலைமகள், சுருதிகூட்ட - (ஒருபால்) சுருதிகூட்டவும், சதுமுகத்து ஒருவனயாழ்தடவி சாமகீதம்பாட - நானகு திருமுகங்களையுடைய பிரமன் வீணையினகட்டமைநத நரம்புகளைத்தடவி (ஒருபால்) சாமகீதம்பாடவும், விதுமுகத்து அருகுமொய்க்கும மீன் என - சநதிரமண்டிலததினருகில் மொய்க்கும் நக்ஷத்திரங்களைப்போல, ஞானவெள்ளி பொது முகதது - ஞானவடிவாகிய வெள்ளியம்பலத்துள், அமரர் தூற்றும் பூமழை எங்கும் போர்ப்ப - தேவர்கள் சிந்தும் மலர்மாரி எவ்விடத்தும் (ஒருபால்) போர்க்கவும். (௧௨)

பொருங்கட்னிறத்தசெந்தீப்பொங்குளைக்குறளன்மீது
பெருங்கடல்வடவைச்செங்கண்பிதுங்கமேற்றிரிந்துநோக்கி
முருங்கட்லெரியில்சிறமுறுகிறவலத்தாளூன்றிக்
கருங்கடல்முளைத்தவெய்யோன்காட்சியிற்பொலிந்துநின்று.

(இ-ள்.) பொரும் கடல் வடவை செங்கண் பிதுங்க உம் - கரையொடுமோதுங் கடலிற்றோன்றிய வடவைபோலச் சிவந்தகண்கள் பிதுங்கவும், மேல் திரிந்து நோக்கி முருங்கு அடல் எரியில் சிற உம் - மேலேசுழன்றுபார்த்து (உலகினைக்) கெடுக்கும் வன்மையையுடைய அவ்வடவைபோலக்கோபிக்கவும், பெரும் கடல் செந்நிறத்த பொங்கு உளை குறளன் மீது - பெரிய அக்கடலிற்றோன்றிய செந்நிறம்வாய்ந்த அவ்வடவைபோல நிறம்வாய்ந்து விளங்கும் புறமயிரினையுடைய முயலகன்மேல், முதுகு இற வலத்தாள் ஊன்றி - (அவன்) முதுகுநொறுங்க வலக்காலூன்றி, கரும கடல் முளைத்த வெய்யோன் காட்சியின் - கரியகடலிற்றோன்றிய சூரியன்தோற்றம்போல, பொலிந்து நின்று - விளங்கிநின்று.

முருக்கு-முருங்குமெலித்தல் விகாரம். எண்ணும்மை தொகுத்தல். (கங)

கொய்யுருசெய்யகமலப்போதுகுவிந்தெனவெடுத்துக்கூத்துச்
செய்யும்புண்டரிகத்தாளுந்திசைகடந்துளவீரைந்து
கையுந்திண்படையுந்தெய்வமகளிர்மங்கலநாண்காத்த
மையுண்டமிடறுஞ்சங்கவார்குழைநுழைந்தகாதும்.

(இ-ள்.) கொய்யும் செம் கமலம் போது குவிந்தால் என்ன எடுத்து-கொய்தற்குரிய செந்தாமரைமலர் குவிந்தாற்போலத் தூக்கி, கூத்து செய்யும் புண்டரிகம் தாளும் - திருக்கூத்துச்செய்தருளும் தாமரைமலரையொத்த திருவடியும், திசை கடந்து உள்ள ஈரைந்து கையும் - திசைகளைக்கடந்த பத்துத்திருக்கரங்களும், திண் படையும் - (அத்திருக்கரங்களிலேந்திய) திண்ணிய ஆயுதங்களும், தெய்வ மகளிர் மங்கல நாண் காத்த மை உண்ட மிடறும் - திருமகள்முதலிய தெய்வப்பெண்கள் மங்கலநாண்காத்தருளிய கரியநிறம்பொருந்திய ஸ்ரீகண்டமும், வார் சங்கம் குழை நுழைந்த காதும் - நீண்ட சங்ககுண்டலம் நுழைந்த திருச்செவியும்.

தனது நித்தியத்தன்மை காட்டியருளத் திருமால்முதலியோர் உய்யும்பொருட்டு விடமுண்டருளி யவ்வவர்மனைவியர்க்கு மங்கலநாணளித்தவன் என்பார் தெய்வமங்கலநாண்காத்தமையுண்டமிடறு என்றார். "செற்றாலமுயிரனைத்துமுண்டிடவேநிமிர்ந்தெழலுஞ் சிந்தைமேற்கொள் - பற்றாலங்கதுநுகர்ந்துநான்முகனே முதலோர்தம்பாவைமார்க்குப் - பொற்றாலிதனையளித்தோன்" எனவரும் காந்தபுராணச்செய்யுளால் உணர்க. (கச)

செக்கரஞ்சடையுந்தேசார்வெண்டிருநீறுந்தெய்வ
முக்கணுமுரகக்கச்சுமுள்ளெயிறிமைக்குமார்பு
மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியினொதுங்கிநிற்கும்
பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுநகையுந்தோன்ற.

(இ-ள்.) செக்கர் அம் சடையும் - செவந்த அழகியசடாமுடியும், தேசு ஆர் வெள் திருநீறும் - ஒளிநிறைந்த வெள்ளியதிருநீறும், தெய்வ முக்கண்ணும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய திரிநேத்திரங்களும், உரகம் கச்சும் - பாம்பாகியகச்சும், முள் எயிறு இமைக்கும் மார்பும் - முட்போன்ற கூரியவராகதந்தம் விளங்குந்திருமார்பும், கயல் மை கரும் கண் நங்கை - கயல்போன்ற மையெழுதிய கரியகண்களையுடைய உமாதேவியார், வல்லியின் ஒதுங்கி நிற்கும் பக்கமும் - காமவல்லிக்கொடிபோல (ஒருபால்) ஒதுங்கிநிற்கும் இடப்பக்கமும், அவள் மேல் வைத்த பார்வையும் நகையும் தோன்ற - அவ்வுமாதேவியார்மேல்வைத்த பார்வையும் புன்னகையுந்தோன்றவும். (கரு)

கங்கையாறலம்புமோசைகடுக்கைவண்டிரங்குமோசை
மங்கலமுழவினோசைமந்திரவேதவோசை
செங்கையாடெரியுமோசைதிருவடிச்சிலம்பினோசை
யெங்கணுநிரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமூற்ற.

(இ-ள்.) கங்கை ஆறு அலம்பும் ஓசை - (சடாபாரத்திற்சூடிய) கங்காநதி ஒலிக்கும் ஓசையும், கடுக்கை வண்டு இரங்கும ஓசை - கொன்றைமாலையில் வண்டுகள் ஒலிக்கும் ஓசையும், மங்கலம முழவின் ஓசை - மங்கலமவாய்ந்த மத்தளத்தின் ஓசையும், மநதிர வேத ஓசை - மந்திரம்வாய்ந்த வேதங்களின் ஒலியும், செங்கை ஆடு எரியும் ஓசை - செவந்ததிருக்கரததிற சிகைவிட்டெரியுந் தீயின்ஓசையும், திருவடி சிலம்பின் ஓசை - திருவடியிலணிந்த (வேதச்) சிலம்பினோசையும், எங்கணும் நிரம்பி-எத்திசைகளினும் நிரமபி, அன்பர் இரு செவிக்கும் அமுதம் ஊற்ற- அடியார்களுடைய இரண்டுசெவிகளுக்கும் பேரின்ப அமுதம் ஊற்றவும்.

முற்றும்மை தொகுத்தல். (கரு)

ஆடினனமலமூர்த்தியஞ்சலிமுகிழ்த்துசசென்னி
சூடினரடியில்வீழ்ந்தாரசுருதியாயிரநாவாரப்
பாடினர்பரமானந்தப்பரவையிற்படிந்தாரன்பு
நீடினர்நிருத்தானந்தங்காண்பதுநியமம்பூண்டார்.

(இ-ள்.) அமல மூர்த்தி ஆடினன் - அமலமூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் ஆனந்தக்கூத்து ஆடியருளினார், ஆனநத நிருததம காணபது நியமம் பூண்டார் - ஆனந்தத்திருநடனத்தைத் தரிசிப்பதே நியமமாகப்பூண்ட முனிவர் இருவர்களும், அஞ்சலி முகிழத்து சென்னி சூடினர் - (தமது இரண்டுகைகளையும) அஞ்சலியாகச் சிரததின்மேலேறறிக கூப்பினாகள, அடியில் வீழ்ந்தார் - திருவடியின்மேல் (தண்டாகாரமாக) வீழ்ந்தாாகள், ஆயிரம் சுருதி நாவாரப் பாடினர் - அளவிறந்த சுருதிகளைத் தமது நாவாரப் பாடினார்கள், பரமானந்தப் பரவையில் படிந்தார்-பேரின்பமாகிய கடலில் அழுந்தினார்கள்,அனபு நீடினர் - அன்பின் வசத்தராயினார்கள்.

முனிவர்கந்திருவர்வானோர்தானவர்மோனயோகர்
புனிதகிம்புருடராதிப்புலவருமிறைஞ்சியன்பின்
கனிதருமின்பத்தாழ்ந்தார்திருமணங்காணவந்த
மனிதருங்காணபபெற்றார்மாதவர்பொருட்டான்மன்னோ.

(இ-ள்.) மாதவர் பொருட்டால் - முனிவரிருவர்க ணிமிததத்தால், முனிவர் கந்திருவர் வானோர் தானவர் மோன யோகா - முனிவரும் கநதிருவரும் தேவரும் அசுரரும் மவுனநிலையையுடைய யோகரும், புனித கிம்புருடா ஆதி புலவரும்-குற்றமில்லாத கிம்புருடர்முதலிய இசைநூலில்வல்ல தெய்வப்புலவர்களும், அன்பில் இறைஞ்சி - அன்பால்வணங்கி, கனிதரும் இன்பத்து ஆழ்நதார் - சுவைகனிந்தபேரின்பப்பெருக்கில் அழுந்தினார்கள், திருமணம் காணவந்த மனிதரும் - திருமணந்தெரிசிக்கவந்த மனிதர்களும, காண பெற்றார் - தெரிசிக்குமபேறு பெற்றார்கள். (கசு)

அனந்தனுமுனிவர்வேந்தனளவிலானந்தமூறி
மனந்தனினிரம்பிமேலும்வழிவதுபோலமார்பம்
புனைந்தபுண்ணியவெண்ணீறுகரைந்திடப்பொழிகண்ணீரு
-நனைந்திருகரமுங்கூப்பிநாதனைப்பாடுகின்றான்.

(இ-ள்.) அனந்தன் ஆம் முனிவர் வேந்தன் - ஆதிசேடராகிய முனிவர்களுக் கரசராகிய பதஞ்சலியார், அளவில் ஆனந்தம ஊறி - எல்லையில்லாத பேரின்ப மூற்றெடுத்து, மனந்தனில் நிரமபி மேலும் வழிவது போல-மனத்தில்நிரம்பி (அட ங்காது) மேலே வழிவதுபோல, பொழி கண் நீரும - சிந்தும் ஆனந்தபாஷ்பமும், மார்பம் புனைந்த புண்ணிய வெள் நீறு கரைந்திட நனைந்து - மார்பிற்றரித்த புண் ணியமாகிய வெள்ளிய திருநீறுகரையநனைக்க, இருகரமும் கூப்பி - இரண்டுகைக ளையுங்கூப்பி, நாதனை பாடுகின்றான் - சோமசுநதரக்கடவுளைத் துதிக்கின்றார்.

நனைந்து செய்வெனெச்சத்திரிபு. (கக)

பாாபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்விளைவாய்போற்றி
சராசரமாகிவேறாய்நின்றதற்பரனேபோற்றி.
கராசலவுரியாயபோற்றிகனகவம்பலத்துளாடு
நிராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) பாாபர முதலே போற்றி - எல்லாக்கடவுளர்க்கும் முதற்கடவுளா ய்நிற்கின்ற பெருமானேவநதனம், பத்தியில் விளைவாய் போற்றி - அடியார்பத்தி என்னும் பைங்கூழின்பயனாய் நிற்பவனேவந்தனம், சராசரம் ஆகி வேறு ஆய்நின்ற தற்பரனே போற்றி-சரமும் அசரமும் ஆகியும் அவற்றின்வேறாகியும் நிற்றலால் இ றைவனாய்நின்றவனேவந்தனம், கராசல உரியாய் போற்றி - யானையின்தோற்போர் வையையுடையவனே வந்தனம், கனகம் அம்பலத்துள் ஆடும்-பொன்னம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளிய, நிராமய பரமானந்த நிருததனே போற்றி போற்றி-பிறவிப் பிணியொழிக்கும் பேரின்பத் திருநடனத்தையுடையவனே வநதனம்வந்தனம்.

சராசரமாகி வேறாய் நின்ற என்றது "யாவையுமா யல்லவுமாம் - சோதிய னே" என்ற பெரியோர் திருவாக்காலுணர்க. (௨0)

ஒன்றாகியைந்தாயையைந்துருவாகிவருவாய்போற்றி
யின்றாகிச்சென்றநாளாயெதிர்நாளாயெழுவாய்போற்றி
நன்றாகித்தீயதாகிநடுவாகிமுடிவாய்மன்று
ணின்றாடும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) ஒன்றாகி ஐநதாகி ஐயைந்து உருவாகி வருவாய் போற்றி - ஒரே மூர்த்தமாகியும் ஐந்துமூர்த்தமாகியும் இருபத்தைந்துமூர்த்தமாகியும் (ஆன்மாக்கள் பொருட்டு) வந்தருள்வோய வநதனம், இன்று ஆகி சென்ற நாளாய் எதிர் நா ளாய் எழுவாய் போறறி-நிகழகாலமாகியும இறந்தகாலமாகியும் எதிர்காலமாகியும் நிகழ்கின்றவனேவநதனம், நன்றாகி தீயதாகி நடுவாகி முடிவாய - நலமாகியும் நல மில்லாததாகியும நடுவுநிலைமையுடையதாகியும் முத்திமுடிவாகியும், மன்றுள் நின்று ஆடும் பரமானந்த நிருத்தனே போறறி போற்றி - பொன்னம்பலத்துள் நின்று நட னஞ்செய்தருளிய பேரின்பமயமாகிய திருக்கூத்துடையவனே வந்தனம் வந்தனம்.

சகளமும், சகளநிஷ்களமும, நிஷ்களமுங்கடந்துநின்ற சுத்தசிவமென் பார்-ஒன்றாய் எனவும், பரசிவன், அனுகதசிவன், சதாசிவன், மகேசன், உருத்திரன் என்னும் ஐநதுருவாய் நின்றனனென்பார்-ஐந்தாய் எனவும், சந்திரசேகரர், உமாம கேசர், ரிஷபாரூடா, சபாபதி, கலியாணசுநதரர், பிக்ஷாடனர், காமாரி, அந்தகாரி, திரிபுராரி, சலந்தராரி, விதித்துவம்சர், வீரபத்திரர், நரசிங்கநிபாதனர், அர்த்தநா ரீசர், விக்கிராதரர், கங்காளர், சண்டேசானுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரப்பயப்பிர

தர், கசமுகானுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், அனந்தசுகப்பிருது, தக்ஷிணாமூர்த்தி, லிங்கோற்பவர் என்னும் இருபத்தைந்து மூர்த்தமாய் நின்றனனென்பார் - ஐயைந்துருவாகி எனவும், ஆனமாக்களுக்குப் பாராரத்துவம், சஞ்சிதம, ஆகாமியமாய் நின்று அவ்வவ்வினைப்பயனகளை யூட்டுதலால் இன்றாகிச்சென்றநாளா யெதிர்நாளாய் எழுவாய் எனவும், அவ்வானமாக்களின் வினைப்பயன்களை யொழித்தற்குச் சுவாக்கமும் நரகமுமாய்நிற்றலின் நன்றாகித தீயதாகி எனவும, யாவர்பாலுங்கலந்து டாது வினைப்பயன்களை யூட்டுவித்தலின நடுவாகி எனவும, வினைப்பயனொழிந்தவழி முத்தியிற்கூட்டுதலின முடிவாய் எனவுங்கூறினார.

ஒன்று, ஐநது, ஐயைநது இவை சொன்முரணணி. (௨௧)

அடியரோம்பொருட்டுவெள்ளியமபலத்தாடல்போற்றி
பொடியணிதடந்தோள்போற்றிபுரிசடைமகுடம்போற்றி
கடியவிழமலர்மென்கூந்தறகயல்விழிபாகம்போற்றி
நெடியதற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) அடியரோம் பொருட்டு - அடியேங்கணிமித்தம், வெளளி அம்பலத்து ஆடல் போற்றி - வெள்ளியம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளிய திருக்கூத்துக்கு வந்தனம், பொடி அணி தடம தோள் போற்றி - விபூதியணிநத பணைததிருத்தோள்களுக்கு வந்தனம், புரி சடை மகுடம் போற்றி - பொற்புரியொதத சடாமகுடத்துக்கு வந்தனம், கடி அவிழ் மலர் மென் கூந்தல் - வாசமோடவிழ்நத மலரையணிநத மெல்லிய கூந்தலையுடைய, கயல் விழி பாகம் போற்றி - அங்கயற்கண்ணியார் வாழும் இடப்பாகத்துக்கு வந்தனம், நெடிய தறபர மானநத நிருததனே போற்றி போற்றி - என்றும் அழியாத தற்பரமானநதமயமாகிய திருநடனததை யுடையவனே வந்தனம் வந்தனம். (௨௨)

என்றுநின்றேத்தினான்பின்னிருவரைநோக்கிவெள்ளி
மன்றுணின்றாடாநின்றமறைமுதல்கருணைகூர்ந்து
நன்றுநீர்வேட்டதென்னென்றருள்செயநாதன்பாதந்
துன்றுமெய்யன்பிற்றாழ்ந்துதொழுதுநின்றிதனைசசொல்வார்.

(இ-ள்.) என்று நின்று ஏத்தினான்-என்றுகூறி அன்புருவாய் நின்று பதஞ்சலியார் வணங்கினார், வெள்ளி மன்றுள் நின்று ஆடாநின்ற மறைமுதல்-வெள்ளியம்பலத்துணின்று ஆடியருளிய வேதத்தின் முதற்பொருளாயுளளசிவபெருமான்,பின் இருவரை நோககி கருணை கூர்ந்து - பின்பு பதஞ்சலியாரையும் வியாகரபாதரையும் பார்த்தருளிக் கிருபைகூர்நது, நன்று நீர் வேட்டது என் என்று அருள் செய்ய-மிகவும நீர்விரும்பியது யாதென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, நாதன் பாதம் துன்று மெய் அன்பின் தாழ்ந்து தொழுது நின்று - அச்சிவபெருமான் திருவடியில் நிறைந்த அன்போடு பணிந்து துதித்து நின்று, இதனை சொல்வார் - இதனைச் சொல்லத் தொடங்கினார். (௨௩)

எந்தையித்திருக்கூத்தென்றுமிந்நிலைநின்றியார்க்கும்
பந்தவெம்பாசநீங்கப்பரிந்தருள்செய்தியென்னச
செந்தமிழ்க்கன்னிநாடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்
தந்தனமென்றான்வேதந்தலைதடுமாறநின்றான்.

(இ-ள்) எந்தை இத்திருக்கூத்து - எமது தந்தையே இந்தத்திருநடனத்தோடு, என்றும் இந்நிலை நின்று - எப்பொழுதும் இவவெள்ளியமபலத்தின்கண் நின்றருளி, யார்க்கும் பந்தம் வெம் பாச நீங்க-எவர்க்கும் பநதமாகிய வெய்ய தொடக்குநீங்க, பரிந்து அருள் செய்தி யென்ன - இரங்கி அருள்செய்வாயென்று குறையிரப்ப, வேதம் தலை தடுமாற நின்றான்-வேதங்கள் தட்டழிநதுமயங்கநின்றசிவபெருமான், செந்தமிழ் கன்னி நாடு - செந்தமிழ்க்குறையுளாகிய பாணடிநாடு, செய்த மாதவப் பேறு எய்த தநதனம் என்றான் - செய்த பெரியதவப்பயன் அதற்குக் கைகூடத தந்தருளினம் என்று கருணைகூர்நதருளினார். (உச)

அராமுனியீதுவேண்டுமாதியெம்பெருமவிந்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநேர்கண்டோரெல்லாந்
தராதலமிசைவந்தெய்தாததனிக்கதிபெறுதல்வேண்டும்
பராபரவென்றுதாழ்ந்தான்பகவனுமதற்குநேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அரா முனி ஈது வேண்டும் - பதஞ்சலிமுனிவர் இதனைக் குறையிரககின்றார், ஆதி எம் பெரும - ஆதியாகிய எமதுபெருமானே, இநத நிராமய பரமானநத நிருததம-இந்த நிராமயமாயும பேரின்பமாயும் விளங்குந திருநடனத்தை, நோ கண்டோர் எல்லாம் - நேரே தெரிசிததவர் யாவரும, தராதல மிசை வந்து எய்தா தனி கதி - நிலவுலகினமேல் மீட்டுவநது பிறவாத ஒப்பற்ற சிவகதியை, பராபர பெறுதல் வேணடும என்று தாழ்நதான்-பராபரனே பெறவேண்டுமென்றுவணஙகினார், பகவனும் அதற்கு நேர்நதான் - சிவபெருமானும் அதற்குடன்பட்டுக் கருணைகூாநதாா. (உரு)

ஆர்த்தனர்கணத்தோர்கைகொட்டாடினரலர்பூமாரி
தூர்த்தனாவிண்ணோர்கண்ணீர்துளும்பினர்முனிவராகம்
போர்த்தனர்புளகமன்பிற்புதைந்தனர்விழுங்குவார்போற்
பார்த்தனர்புல்லிக்கொண்டார்பரவியவ்விருவர்தம்மை.

(இ-ள்.) கணத்தோர் ஆர்த்தனா - சிவகணத்தோா கோஷிததது, கை கொட்டு ஆடினர்-கைகொடடுக்குரவையாடினாகள், விண்ணோர் அலா பூமாரி தூர்த்தனா-தேவர்கள் மலர்ந்த புஷ்பவருஷஞ் சொரிந்தார்கள, முனிவர் கண் நீர் துளும்பினர்-(ஏனைய)முனிவர்கள் கணணீாததும்பி, புளகம ஆகம போர்ததனர்-புளகம உடம்புபோர்தது, அனபில் புதைநதனர் - அனபென்னும் பெருக்கிலாழ்நது, அவ்விருவர் தமமையும் பரவி - அநதமுனிவர் இருவரையும் வணங்கி, விழுங்குவார் போல் பார்ததனர் - கண்களால் விழுங்குவாரைபபோலப் பாரத்து, புல்லிக் கொண்டார் - தழுவினார்கள். (உசு)

ஷ வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைம்பொறிபுலனாதியாறாறாகி
யனித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கினுமிருளினும்வேறாகித்
தனித்தயோகிகளகநிறைந்தாடியதனிப்பெருந்திருக்கூத்தைக்
குனித்தவண்ணமாக்கண்டவர்க்கிகபரங்கொடுத்தவனுறைகின்றான்.

(இ-ள்.) அனித்தம் ஆகிய பூதம் ஐம் பொறி புலன் ஆதி ஆறாறாகி - அனித்தமாயுள்ள ஐம்பூதங்களும் ஐம்பொறிகளும் ஐம்புலன்களுமுதலிய முப்பத்தாறு தத்

துவங்களாய்,இனித்த மாயை யோடு இரு வினை தொடக்கினும் இருளினும் வேருகி- உருசிப்பிக்கும் மாயையோடு இருவினைத்தொடக்கினின்றும் ஆணவத்தினின்றும் நீங்கி, தனித்த யோகிகள் அகம் நிறைந்து - ஒப்பில்லாத யோகிகள்மனத்தி னிறைந்து, ஆடிய தனி பெரும் திருக் கூத்தை - ஆடியருளிய ஒப்பில்லாத பெரியதிருநடனத்தை, குனித்த வண்ணம் ஆக கண்டவர்க்கு - ஆடியருளிய திருக்கோலமாகப்புறத்திற்றரிசித்தவர்க்கு, இக பரம் கொடுத்து அவண் உறை கின்ருன் - இகபரசுகங்களைக் கொடுத்தருளி அவ்வெள்ளியம்பலத்துள எழுந்தருளியிருக்கின்ருர்.

பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய பூதம் ஐந்தும்; மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, ஆகிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும்; சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் ஆகிய புலன ஐந்தும்; வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம ஆகியகாமேந்திரியம் ஐந்தும்; மனம், புத்தி, சித்தம, அகங்காரம் ஆகிய அந்தக்கரணம் நான்கும்கூடிய ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கும்; காலம்,நியதி,கலை,வித்தை,ராகம், புருடன்,மாயை ஆகிய வித்தியாதத்துவம் எழும், சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஆகிய சிவதத்துவம் ஐந்தும் என்பார். புலனுதி யாருருகி எனவும், பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கருதி இன்புறச்செய்யும மாயாமலம் எனபார். இனித்தமாயை எனவும், கன்மமலம முன்பின் சங்கிலிபோறறொடர்ந்துநிற்குமென்பார். இருவினைத்தொடக்கெனவும், ஆன்மாவின் சகசமலமாகிய ஆணவமெனபார். இருளெனவும், இவற்றில் நீங்கிநிறபோரென்பார்-வேருகி எனவும், சகலகேவலங்களைப்பற்றி அலைத்துநின்ற சிற்றறிவுநீங்கி ஞானமிகுதியான் இறைவனடியைநாடிச் சுத்தத்தினிற்றலே யோகிகளியலபென்பார். தனித்தயோகிகளெனவும், அங்ஙன நிறபவே அவரது உள்ளத்தின்கண் தனதுருவப்பரப்பை எல்லாங்கொண்டுபுகுந்து நின்று ஒப்பிகந்து நடிப்பவரென்பார். அகநிறைந்தாடிய தனிப்பெருந்திருக்கூத்தை எனவுங்கூறினர். (உஎ)

குனிவிலாதிரைத்தினந்தொடுத்தெதிர்வருகொடுவிலாதிரையெல்லை
புனிதவாடகமுளரிதோய்ந்தத்தனிப்பொதுநடந்தரிசித்தங
கினிதமர்ந்துநூற்றெண்மடங்கைந்தெழுத்தெண்ணியிந்நிலைநிற்குங்
கனியுமன்பினுரெண்ணியாங்கெய்துவர்கருதியவரமெல்லாம்.

(இ-ள்.) குனிவில் ஆதிரை தினம் தொடுத்து - வளைந்த தனுமாசம் திருவாதிரைநக்ஷத்திரந்தொடங்கி, எதிர் வரு கொடு வில் ஆதிரை எல்லை - இனிவரும்வளைந்த தனுமாதம் திருவாதிரைநக்ஷத்திரங்காறும், புனிதம் ஆடக முளரி தோய்ந்து - களங்கமில்லாத பொற்றுமரையில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து, அத் தனிப் பொது நடந்தரிசித்து - அந்த வொப்பில்லாத வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனந் தெரிசித்து, அங்கு இனிது அமர்ந்து - அத்திருமுன் இனிதினிருந்து, ஐந்து எழுத்து நூறு எண் மடங்கு எண்ணி - ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை நூறறெட்டுமடங்கு விதிமுறையே எண்ணி, இந்நிலை நிற்கும் கனியும் அன்பினுர் - இந்நிலையில் வழுவாது நிற்கும் முதிர்ந்த அன்பினையுடைய அடியார்கள், எண்ணியது ஆங்கு கருதிய வரம எல்லாம எய்துவர்- தாம் கருதியபடியே கருதியவரத்தையெல்லாம் ஒருசேர அடைவார்கள். (உஅ)

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - அஉ௫.

ஏழாவது

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பன்னகேசனுமடுபுலிப்பாதனும்பணிய
மின்னுவார்சடைமன்னவன்வெள்ளிமன்றுடல்
சொன்னவாறிதுபசித்தழல்சுடவொருபூத
மன்னமாமலைதொலைத்தவாறெடுத்தினியறைவாம்.

(இ-ள்.) மின்னு வார் சடை மன்னவன் - விளங்காநின்ற நீண்டசடாமகுடத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர், பன்னகேசனும் அடுபுலிப் பாதனும் பணிய - பதஞ்சலியாரும் கொல்லும் புலிக்காலையுடைய வியாக்கிரபாதரும் வணங்க, வெள்ளி மன்று ஆடல் சொன்ன ஆறு இது - வெள்ளியம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்தருளிய திருவிளையாடலைச் சொன்ன சரித்திரம் இதுவாகும், இனி ஒரு பூதம் பசி தழல் சுட - இனி, ஒரு பூதமானது பசியாகிய உதராக்கினி சுட்டுவருந்த, அன்னம் மா மலை தொலைத்த ஆறு எடுத்து அறைவாம் - அன்னக்குவியலாகிய பெரியமலையை உண்டொழித்த சரித்திரத்தை எடுத்துச்சொல்லுவாம். (க)

கன்னியர்க்கரசாயினாள்கடிமனைபுகுந்த
மின்னியற்சடைமாதவர்வேதியரேனோ
ரெந்நிலத்துளமன்னவர்யாவர்க்குமுறையே
பொன்னியற்கலத்தறுசுவைப்போனகமருத்தா.

(இ-ள்) கன்னியர்க்கு அரசு ஆயினாள் - கன்னிப்பெண்களுக்கு அரசியாராகிய பிராட்டியார், கடி மனை புகுந்த - கலியாணமகோற்சவத்துக்குத் (தமது) வீட்டில் வந்த, மின் இயல் சடை மாதவர் வேதியர் ஏனோர் - மின்போல விளங்கும் இயல்மைந்த சடையையுடைய பெரியதவத்தினரும் அந்தணரும் அவரொழிந்த தேவர்களும், எந்நிலத்து உள்ள மன்னவர் யாவர்க்கும் - எந்நாட்டிலுமுள்ள அரசர்கள் எவர்க்கும், முறையே பொன் இயல் கலத்து - முறையாகப் பொன்னாற்செய்த தன்மைத்தலையுடைய பாசனங்களில், அறு சுவை போனகம் அருத்தா - அறுசுவையமைந்த கறிகளோடு திருவமுதுண்பித்து.

இயல் முதனிலைத் தொழிற்பெயராதலால்-வருமொழிநோக்கித்திரிந்தது. (உ)

பூசுகின்றவுமுடுப்பவுமபூண்பவுமபழுக்காய
வாசமெல்லிலையெனவுமம்முறைவழங்காத்
தேசமன்னவரேனையோர்செல்லுநாள்செலுத்தி
யீசனன்புறுகற்பினாளிருக்குமவ்வேலை.

(இ-ள்.) பூசுகின்றவும் உடுப்பவும் பூண்பவும் - பூசப்படுஞ் சாந்தமுதலிய கலவைகளையும் உடுக்கப்படும் பீதாம்பரமுதலியவைகளையும் அணியப்படும் ஆபரணமுதலியவைகளையும், பழுக்காய் வாசம் மெல் இலை எனவும்-பாக்கையும் வாசனைத்திரவியங்களையும் வெற்றிலையையும் அவையொழிந்தபிறவற்றையும், அம்முறை வழங்கா - உண்பித்த அம்முறையேகொடுத்து, தேசமன்னவர் ஏனையோர் செல்லுநர்

செலுத்தி-பலநாட்டிலுமுள்ள அரசர்களுள்ளும் அவரொழிந்தோருள்ளும் (தத்தம்) இடங்களிற்செல்லக்கருதினவர்செல்ல விடைகொடுத்து, ஈசன் அன்புறு கற்பினாள் இருக்கும் அவ்வேலை-சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியரால் விரும்பப் பட்டகற்பினையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார் எழுந்தருளியிருக்கும் அக்காலையில்.

வாசனைத்திரவியங்களாவன - "தக்கோலந்தீம்பூத்தகைசாலிலவங்கங்-கர்ப்பூ ரஞ்சாதியோடைந்து." எனவும் என்றது மலர்முதலியன. (௩)

மடைவளத்தொழிற்புலவர்வந்தடியிணைவணங்கி
யடியரேமட்டபோனகமாயிரத்தொன்றி
னிடையதாயினுந்தொலைந்திலதியாங்கண்மேற்செயயக்
கடவதேதெனப்பிராட்டிதன்கணவர்முன்குறுகா.

(இ-ள்.) மடைவளத்தொழில் புலவர்வந்து-அன்னம் வளம்பெறச்சமைக்குந் தொழிற்புலமையில் வல்லோர்வந்து, அடியிணை வணங்கி-இரண்டுதிருவடியிணையும்வணங்கி, அடியரேம அட்ட போனகம - அடியேமாகிய யாம்சமைப்பித்தவுணவு, ஆயிரத்து ஒன்றின் இடையது ஆயினும் தொலைந்து இலது - ஆயிரத்துள் ஒருபங்கில் பாதியதாயினும் கழிந்திலது, யாங்கள் மேல் செயயக்கடவது ஏது என்ன - யாங்கள் இனிச்செய்யக்கடவது யாதென்றுவினவ, பிராட்டி தன் கணவர் முன்குறுகா - பிராட்டியார் தமதுகணவராகிய சவுந்தரபாண்டியர்முன்சென்று.௪

பணிந்தொதுங்கிநின்றடிகண்முப்பத்துமுக்கோடி
கணங்கடம்மொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யிணங்குமின்சுவைப்போனகமெல்லையின்றாகி
யுணங்குகின்றதுண்டெஞ்சியதெனைத்தெனவுரைக்கின்.

(இ-ள்.) பணிந்து ஒதுங்கி நின்று - பணிந்து (ஒருபால்) ஒதுங்கிநின்று, அடிகள் - எமதுசுவாமிகளே, முப்பத்துமுக்கோடி கணங்கள் தம்மொடும் - முப்பத்து முக்கோடி தேவகணங்களோடும், இங்கு எழுந்து அருள்வது கருதி - இங்கு எழுந்தருளுதலைக்கருதி, இன் சுவை இணங்கு போனகம எல்லை இன்று ஆகி உணங்குகின்றது - இனியசுவையமைந்த அமுது வரம்பின்றிச சமைத்து உணங்காநின்றது, உண்டு எஞ்சியது எனைத்து என உரைக்கின - உண்டு சேஷமாயுள்ளது எவ்வளவென்று சொல்லத்தொடங்கில்.

எத்தனைத்து-எனைத்து தொகுத்தல்விகாரம். (௫)

இமையக்குன்றமுமடைகலாயிதன்புறங்கிடந்த
சிமையக்குன்றுகளீட்டமுஞ்சேர்ந்தெனதிமிரச
சமையக்கொட்டியவாலரிப்புழுக்கலுஞ்சாதக
கமையக்கொட்டியகறிகளின்வருக்கமுமனைய.

(இ-ள்.) இமையக் குன்றமும்-இமையமலையும், அடை கல்லாய் இதன்புறம் கிடந்த சிமையக்குன்றுகள் ஈட்டமும் சேர்ந்தால் என்ன - இவ்விமயமலையின்புறத்தில் சூழ்ந்துகிடந்த சிறுகுன்றுகளின்கூட்டமும் (ஒருபால் திரண்டு) சேர்ந்தாற்போல, திமிர சமையக் கொட்டிய வால் அரி புழுக்கலும் - (வானத்தை) அளாவப்

பொருந்தச்சமைத்துக்கொட்டிய வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னமும், சாதக்கு அமைய கொட்டிய கறிகளின் வருக்கமும் - அவ்வமுதுக்கு ஏற்பச்சமைத்துக் கொட்டியகறிகளின் கூட்டமும், அனைய-அவ்வளவின.

சாதத்துக்கு சாதக்கு தொகுத்தல். (௬)

என்றபோதிறையெம்பிரான்றேவியாரிடத்தி
லொன்றுமன்பினுலொருவிளையாடலேநினைத்தோ
தன்றனிக்குடைபபாரிடததலைவனதாற்ற
லன்றியாவருமறிந்திடக்காட்டவோவறியேம்.

(இ-ள்.) என்ற போது - என்றுகூறியருளியகாலையில், இறை எம்பிரான் - இறைவராகிய எமது சவுந்தரபாண்டியர், தேவியார இடத்தில் ஒன்றும் அனபினுல்- (தமது) தேவியாரிடததில ஒதத அன்பினுல், ஒருவிளையாடலே நினைததோ-ஒருதிருவிளையாடலைச்செயதருளத திருவுளங்கொண்டோ, தன் தனிக்குடை பாரிடததலைவனது ஆறறல்-தமது ஒபபில்லாத வெளளைவட்டக்குடையையேந்திய பூதகணத்தலைவனுகிய குணடோதரனுடைய வனமையை, அன்று யாவரும அறிந்திட காட்ட ஓ- அபபொழுது (திருமணததுககுவநத) யாவரும் அறியககாட்டியருளவோ, அறியேம் - (யாம) அறியோம. (௭)

சிறிதுவாணகைசெய்துமூவேந்தரிற்சிறந்த
மறுவின்மீனவனரும்பெறன்மகளுனக்கரிதிற்
பெறுவதேதுவான்றருவுநின்பணிசெயபபெற்றிங்
குறைவதேறபிறாதிருவெலாமுன்னதேயன்றே.

(இ-ள்.) வாள நகை சிறிது செய்து - ஒள்ளியபுன்னகை சிறிதரும்பி, மூவேந்தரில் சிறநத மறுவில் மீனவன் - சேரசோழபாண்டியருள் மேம்பட்ட குறறமில்லாத மலையததுவசபாண்டியன், அரும பெறல் மகள் - பெறுதற்கரிய பெற்றமகளே, உனக்கு அரிதில்பெறுவது ஏது - உனக்கு அரிதாகப்பெறும் பொருளென்ன, வான் தருவும் நினபணி செயபெறறு - வானிலுள்ள பஞ்சதருக்களும் உனது (அருளவழிநின்று) பணிசெயப்பெறறு, இங்கு உறைவ தேல் - இங்கிருநதால், பிறர் திரு எல்லாம உன்னதே அன்றே - பிறர்செலவங்களெல்லாம உன்னுடையதல்லவா.

மெய்ப்பாடு வியப்பின்மேலதாதலால் - சிறிது வாணகை செய்து எனவும் மலையத்துவசபாண்டியன யாகததில பெறறமையால் அரும்பெறல்எனவும், அவன் பெறற அருமைப பேறு தோன்றக கூட்டிய பிரிநதறபொருளில் வநத ஏழனுருபு தநது மூவேந்தரில் சிறநத மறுவில மீனவன எனவும், வான்தருவும் நின்பணிசெயப்பெறறு இஙகுறைவதால் - உனககரிதிறபெறுவதேது எனவும், அதனுல் பிறாதிருவெலாம் உனனுடையதாதலின் - பிறாதிருவெலாம் உன்னதே எனவும் கூறினுர். அருமை - இன்மைமேனின்றது. உனனது - பொருளடியாகப்பிறந்த பலவினபாறபடாக்கைக்குறிப்பு வினைமுற்று. மகள் அண்மைவிளி. (௮)

அளவிலாதநின்செல்வத்தின்பெருககைநாமறிய
விளைவுசெய்தனைபோலுநின்விருந்துண்பபசியாற்
களையடைந்தவராகஙகணத்தினுடகாணோந்
தளவமூரலாயானுசெயத்தக்கதேதென்றுன்.

(இ-ள்.) தளவம் மூரலாய் - முல்லையரும்பையொத்த தந்தபந்திகளையுடையாய், அளவிலாத நின் செல்வத்தின் பெருக்கை - (அவவாறுய)வரம்பில்லாத நின் செல்வத்தின்பெருக்கத்தை, நாம் அறிய விளைவு செயதனை போலும் - நாமறியும்படி காட்டினாய்போலும், நம் கணத்தினுள்-நமது கணத்தினுள, நினவிருநது உண்ண பசியால் களை அடைந்தவராக காணேம் - நீசெயதமைதத விருந்துண்ணப் பசியினால் களையடைந்தவராக ஒருவரையுங் கண்டிலேம், யாம செய்ய தக்கது எது எனறான் - யாம் செய்யத்தக்கது எனனவிருந்ததென்று சவுநதரபாண்டியர் திருவாய்மலர்ந தருளினார்.

. பசிப்பிணி இலராதலால் - நமகணத்தினுட் பசியால் களையடைந்தவராகக் காணேமென்றார். (௯)

அடுக்கநின்றகுண்டோதரனகடிடைவடவை
மடுக்கவுன்னினனதுவந்துவயிற்றெரிபசியாய்த
தொடுக்கவாலமுண்டாஙகுடல்சோாநதுவோத்தாவி
யொடுக்கமுற்றையபசியினாலுயஙகினேனென்றான்.

(இ-ள்.) அடுக்க நின்ற குணடோதரன அகடு இடை - அயலில்நின்ற குண்டோதரனுடைய வயிற்றினிடத்து, வடவை மடுகக உன்னினன - வடவாமுகாக்கினிவந்து குடிகொள்ளக் கருதினா, அது வநது வயிறு எரி பசியாய் தொடுகக - அந தீயானது வந்து வயிற்றிலெரியும பசியாய்மூள,ஆலம் உண்டால் ஆங்கு உடல் சோர்ந்து வேர்த்து ஆவி ஒடுக்கம உற்று - விஷமுணடாலபோலத் தேகமெலிந்து வேர்நதுப் பிராணனொடுங்கி, ஐய பசியினால் உயஙகினேன எனறான் - ஐயனே பசியினால் வருந்தினேனெனறு அலறினன். (௰)

குடையெடுக்குமிக்குறியதாட்குறடகொருபிடிசோ
றிடுமினப்புறஞசோறுமாலெனததொழுதெலலா
முடையநாயகிபோயினளகுறியனுமுடனே
நடைதளாந்துகண்புகைந்துவாய்புலாந்திடநடந்தான்.

(இ-ள்.) குடை எடுக்கும இக்குறிய தாள குறடகு - (நமது) குடைதாங்கிப பின்வருங் குறிய காலையுடைய பூததத்திற்கு, ஒரு பிடி சோறு இடு மின் - ஒருபிடி சோறு கொடுங்கள், அப்புறம சோறும என - அப்பாற சொல்லுவாமென்று கூறியருள, எல்லாம உடைய நாயகி தொழுது போயினள - எல்லா ஆனமாககளையும ஆளாக உடைய பிராட்டியாா வணங்கிச சென்றா, குறியனும் உடனே நடைதளர்ந்து கண்புதைந்து வாயபுலர்நதிட நடந்தான்-அககுண்டோதரனும விரைநது சோர்ந்த நடையினையுடையவனாகிக் கண்புதைநது வாய்புலரப பின்செனறான்.

தளர்ந்து புகைந்து - சினைவினை யெச்சஙகளாதலால் முதல்சினைக் கொற்றுமை யுண்மையின நடநதானென்னும முதல் வினையின் முதலோடு முடிநதது, சோறும் - எதிாகாலத தன்மை வினை முறறுதலால் முதனிலை திரிந்து நின்றது. (௧௧)

படைக்கணேவலரிவைமகள்பணியினாற்பசிநோய்
தொடுததவன்றனைக்கொண்டுபோய்சசொன்றிமுன்விடுத்தா
ரடுத்திருந்ததேகண்டனரன்னமாமலையை
யெடுத்தயின்றனுமடிசிலஙகிருந்ததுங்காணர்.

(இ-ள்.) படைக் கண் ஏவலர்-படைத்தற்றொழிலினின்ற ஏவலர்கள், இறை மகள் பணியினால்-மலயத்துவசபாண்டியன புத்திரியார் ஏவலினால், பசி நோய்தொடுத்த வனைனக் கொண்டுபோய சொன்றிமுன் விடுத்தார் - பசிநோயால் விழுங்கப்பட்ட குண்டோதரனைக்கொண்டு சென்று அன்னமலைமுன் விடுத்தார்கள், அடுத்து இருந்ததேகண்டனர்(அதனை அவன்)அடுத்துநின்றதைக் கண்டாரே(அன்றி)மா அன்னமலையை எடுத்து அயின்றதும் - பெரிய அவ்வன்னமலையை வாரியுண்டதும, அங்கு அடிசில்இருந்ததும-அவ்விடத்தில் அவ்வன்னமலையிருநததும்,காணார்-காணாராயினர்.

படைக்கண் ஏவலர் என்பதற்கு - வாள்போன்ற கண்களையுடைய பணிப் பெண்களெனினுமமையும. (௬௨)

சிலம்புநூபுரசிறடிசசேடியாசிலரோ
ரலமபுவால்வளைகைநெரித்ததிசயமடைந்தார்
புலம்புமேகலையார்சிலர்பொருககெனவெருண்டார்
கலம்பெய்பூண்முலையார்சிலாகண்புதைத்திரிந்தார்.

(இ-ள்.) சிலம்பு நூபுரம் சிறு அடி சேடியா சிலரோர் - ஒலிக்குஞ் சிலம்பணிந்த சிறறடியையுடைய பாஙகியரிற சிலா, அலமபு வால வளை கைநெரிதது அதிசயம் அடைநதாா-ஒலிககும் வெள்ளிய வளையலையணிநத (தமது) கைகளைநெரிதது வியப்புறறார்கள், புலம்பு மேகலையார் சிலர் பொருககென வெருண்டார் - ஒலிக்கும் மேகலையணிநத சிலா விரைந்து மயங்கினார்கள, கலம பெய் பூண் முலையார் சிலர் கண்புதைத்து இரிந்தார் - ஆபரணமணிநத தனஙகளையுடைய சிலர் (மருட்சியால்) கண்களைமூடிப் போயினாகள

பூண்முலையாரென்றது-பூண் சாதியடையாதலால் - கலம் பெய்முலையாரெனப் பொருளகொண்டாம். (௬௩)

முரவைபோகியமுரிவிலவால்மூரலபால்வறையல்
கருனைதீம்பயறடுதுவைபலவகைககறிகள
விரவுதேமபடுபாறயிரிழுதுதேனவெளளம்
வரைவிலாதனமிடாவொடுவாரிவாய்மடுத்தான்.

(இ-ள்.) முரவை போகிய முரிவு இல் வால்மூரல் - தவிட்டினின்று நீங்கிய முனைமுரிதலில்லாத வெள்ளிய அரிசியாலாகிய அன்னததையும், பால் வறையல் கருனை - பால்வார்ததுச் சமைதத துவட்டறகறியும பொரிககறியும், தீமபயறு அடு துவை பலவகை கறிகள்-இனிய பயற்றொடுகலநது சமைதத புளிங்கறியுமாகிய பலவகைககறிகளையும், விரவு தேம்படு பால தயிா இழுது தேன வெள்ளம் - இனிமைகலந்த பாலுந் தயிரும வெண்ணெயும தேனுமாகிய வெளளத்தையும், வரைவு இலாதன மிடா வொடு வாரிவாய மடுததான் - அளவில்லாத (ஏனைப்பொருள்களையும்) மிடாக்களோடு வாரிவாரி வாயிறபோட்டான் (௬௪)

பல்பழக்குவைவேற்றுருப்பண்ணியங்கன்னன்
மெல்சுவைத்தண்டுதெங்கிவையன்றியும்வேவா
வல்சிகாய்களின்வருக்கமுநுகர்ந்துமாறும
லெல்லைதீர்கவபண்டமுமெடுத்துவாய்மடுத்தான்.

(இ-ள்) பல் பழக்குவை - பலபழக்குப்பல்களும், வேற்றுரு பண்ணியம் கன்னல் - வெவ்வேறு வடிவாக வமைந்த பலகாரங்களும சருக்கரையும், மெல் சுவை தண்டு தெங்கு இவை அன்றியும் - மெல்லுதற்றெழிலமைந்த கரும்புந் தென்னங்காயும் ஆகிய இவைகளெல்லாமலும, வேவா வல்சி காய்களின் வருக்கமும் நுகர்ந்து மாறுமல் - வேதற றெழில் நிரம்பாத சோற்றையும் காய்களின் கூட்டங்களையும் உணடு பசிமாறுமையால், எல்லை தீர் நவ பண்டமும் எடுத்து வாய் மடுத்தான்- அளவில்லாத நவதானியஙகளையும எடுதது வாரி வாயிற போட்டான். (௬௫)

பாரித்துள்ளவிப்பண்டமும்பருஉககுறுங்கையால்
வாரித்தனபெருவயிற்றிடைவைப்பவுந்துடுவை
பூரிததாகுதிபண்ணியதழலெனப்பொங்கிக
கோரித்தொன்பதுவாயிலும்பசிததழல்கொளுத்த.

(இ-ள்.) பாரித்து உள்ள இப்பண்டமும்-நிறைந்துள்ள இந்நவதானியங்களையும், பரு குறுங் கையால் வாரி தன பெருவயிறறிடை வைப்பவும - பருததலையுடைய சிறிய கைகளால்வாரித் தனது பெரிய வயிறறிற்போடவும், துடுவை பூரிதது ஆகுதி பண்ணிய தழல் என - சிருக்கு சிரவஙகளால் நெய நிறைதது ஆகுதிசெய்த யாகாக்கினிபோல, பசி தழல் பொங்கி கோரிதது ஒன்பது வாயிலும கொளுத்த - பசியாகிய அககினி சுவாலிதது அதிகரித்து நவததுவாரஙகளிலும் கொளுததாநிறப.

கோரிதது-கோரமெனனும பெயாச்சொல்லடியாகப பிறந்த வினையெச்சம.

அலஙகலோதிகண்டதிசயமடைந்துதன்னனபி
னலங்கொளுயகன்முன்புபோயநாணமுடகிடப்ப
விலங்குபூங்குழல்சுவன்மிசையிறககியிடடொலகி
நிலஙகிளைதுநின்றுணிலைகண்டனனிருபன்.

(இ-ள்.) அலங்கல் ஓதி கண்டு அதிசயம் அடைநது - மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியாாகணடு (எனறும பார்ததறியாத) வியப்பெய்தி, தன் அனபின நலங்கொள் நாயகன முன்புபோய - தாம்கொணடருளிய அனபால் ஆர்வங்கொணட (தமது) தலைவர்முன சென்று, நாணம உளகிடபப இலங்கு பூஙகுழல சுவனமிசை இறக்கி இட்டு ஒல்கி நிலம கிளைதது நின்றுள்-நாணம (தமது) திருவுளததிற பொதிந்து கிடக்கவும விளஙகும் மலரையணிநத அளகபாரம் பிடரினமேல் சரிநது கிடக்கவுந துவண்டு (தமதுபெருவிரலால்) நிலததைக கிளைதது நினறுர், நிருபன நிலைகணடனன் - சவுநதரபாணடியர் அநநிலைமையைககணடார்.

அன்பால் வருவது ஆர்வம ஆதலால் நலங் கொள் என்றதற்கு - ஆர்வம்கொண்டஎன்றும "அன்பீனுமாாவமுடைமைய துவீனும்" - என்ற திருககுறளானுணர்க- முன்னர் உண்டெஞ்சியன மலைபோற் கிடக்கின்றனவெனக் கூறியது சிவபெருமானேடு வந்த ஒருவன்பசியும் ஆறறக்கூடாமையால் நாணம் உட்கிடப்ப எனவும், நாணமிகுதியால் கூந்தல்சரிதல் இயல்பாதலின் சினைவினையை முதன்மேலேற்றிச் சுவன்மியைசறக்கி யிட்டெனவும் கூறினர். (௬௭)

அஞ்சிலோதியைவினவுவானறிகலான்போலக்
குஞ்சியாரழலனனவக்குடவயிற்றவனுண்

டெஞ்சியுள்ளவேற்பூதங்களின்னமும்விடுத்துன்
னெஞ்சுவப்பவேயருத்துதுமென்னலுநிமலை.

(இ-ள்.) அம் சில் ஓதியை அறிகலான் போல வினவுவான்-அழகிய வட்டத் தகட்டணியணிந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியாரை அறிந்தும் அறியாரபோல வினவுகின்ற சவுந்தரபாண்டியர், ஆர் அழல் அன்ன குஞ்சி அக்குட வயிறறவன்-நிறைந்த நெருப்புப்போலும் செந்நிறம் வாய்ந்த சிகையையுடைய அந்தக்குண்டோதரன், உண்டு எஞ்சிய உள்ள வேல் - உண்டு சேடித்த பொருள் உள்ளனவானால், இன்னமும் பூதங்கள் விடுத்து - இன்னமும் (நமது குற்றேவல் செய்யும்) கணங்களை விடுத்து, உன் நெஞ்சு உவப்ப அருத்துதும என்னலும்-உனது மனங் களிகூர உண்பிக்கிறோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, நிமலை - பிராட்டியார்.

எஞ்சியவினைமுற்றுப்பெயர் ஈறுதொகுநின்றது. (௧௮)

ஐயவின்னுமிக்குறட்பசியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீரனைவிடுத்தியேலெடுத்து
வையம்யாவையும்வயிற்றிடைவைப்பரோயிதனற்
செய்யகாலருத்திரப்பெயர்தேற்றமாமுனக்கே.

(இ-ள்.) ஐய இன்னும இக் குறள் பசி அடங்கிடா-ஐயனே இன்னும் இக்குண்டோதரனுடைய தீப்பசி யடங்கவில்லை, வெய்ய வேறு பாரிட வீரனை விடுத்தியேல்-கொடிய (உமது) வேறு கண வீரனை யேவி விடுவீரானால், வையம யாவையும் எடுத்து வயிற்றிடை வைப்பர்-உலகமுழுமையும் எடுத்துத் தமது வயிற்றினிடத்தில் வைப்பர், இதனால் - இக்காட்சி யளவையினாலே, உனக்கு செய்ய கால உருத்திரப்பெயர் தேற்றம் ஆம் - உமக்குச் செந்நிறமபொருந்திய கால உருத்திரனென வாய்ந்த திருநாமம் நிச்சயமாம.

தேவரீருக்குக் கால உருத்திரனெனப் பண்டுள்ள திருநாமத்தின் பொருள் இன்று பலருங்காணக் காட்சியளவையால் ஒரு பூதத்தால் விளக்கிநின்றனை என்பார். இதனால் செய்ய காலருத்திரப்பெயர் தேற்றமாமுனக்கே என்றார். (௧௯)

சங்கவார்குழைக்குறண்மகன்றன்செயறானே
யிங்குவந்துணாசெயதிடவறிதியெனாவிறைமுன்
மங்கைநாயகிகுமுதவாய்மலர்பொழுதெயிறறுந
திங்கள்வாய்முழையான்பசித்தீசுடவந்தான்.

(இ-ள்.) சங்கம் வார குழை குறள் மகன-சங்காலாகிய நீண்ட குண்டலத்தையுடைய குண்டோதரன், தன் செயல் தானே இங்கு வந்து உணா செய்திட அறிதி என்று (எல்லாம் உண்டும் மாறுத) தனது தீப்பசிச்செயலை அவனே இங்கு வந்து முறையிட அறிவாயென்று, இறைமுன் மங்கை நாயகி குமுதவாய மலர் பொழுது-(தமது) இறைவர்முன் மங்கையர்க்கு அரசியாராகிய பிராட்டியார் தமது குமுதம் போன்ற திருவாய் மலர்ந்தருளும்பொழுது, எயிறு திங்கள் வாய முழையான் தீப்பசி சுட வந்தான் - வக்கிரதந்தமாகிய அர்த்த சந்திரனையும் வாயாகிய மலைக்குகையுமுடைய (அக்குண்டோதரன்) தீப்பசி சுட்டு வருத்த மெலிந்துவந்தான். (௨௦)

நட்டமாடியசுந்தரநங்கையெம்பிராட்டி
யட்டபோனகம்பனிவரையனையவாய்க்கிடந்த

தொட்டுவாய்மடுத்திடவுமென்சுடுபசிதணியா
திட்டுணாதவர்வயிறுபோறகாந்துவதென்றான்.

(இ-ள்.) நட்டம் ஆடிய சுந்தர - (பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் பொருட்டுத்) திருநடனஞ்செய்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளே, நகை எம்பிராட்டி - புன்சிரிப்பையுடையவராகிய எம்முடைய பிராட்டியார், அட்ட போனகம் பனிவரை அனையவாய் கிடந்த - சமைப்பித்தருளிய அன்னவகைகள் இமயமலையையொத்தனவாகி (குப்பல் குப்பலாய்க்) கிடந்தன, தொட்டு வாய் மடுத்திடவும் - கைதொட்டு வாரி வாயிற் போடவும், என் சுடுபசி தணியாது - என்னைச் சுட்டு வருத்தும் பசிதணியாமல், இட்டு உணாதவர் வயிறுபோல காந்துவது என்றான் - பிறருக்குக் கொடுத்துத் தாமுமுண்ணாமல் சேமித்தவர்கள் (அது இழந்தபொழுது அவர்) வயிறு எரிவதுபோல (என்வயிறு) எரியாநின்றதென்று அலறினன்.

இட்டுண்ணாமற் சேமித்தவர் தாம் தேடிய பொருளிழத்தல் "உண்ணானொளிநிறானோங்குபுகழ்செய்யான் - றுன்னருங்கேளிர் துயர்களையான்-கொன்னே-வழங்கான் பொருள்காத்திருப்பானேலஆ-இழந்தானென்றெண்ணப்படும்" எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. அட்ட முதனிலை திரியாது வந்த பிறவினைப் பெயரெச்சம். (௨௧)

கையர் முப்புரத்திட்டதீகடும்பசியுருவாயப்
பொய்யனேன்வயிறறிடைக்குடிபுகுந்ததோவென்னுங்
கையெறிந்திடுமண்டங்களவெடிபடக்கதறு
மையகோவெனுமுயிர்த்திடுமாவிசோர்ந்தயரும்.

(இ-ள்.) கையர் முப்புரத்து இட்டதீ - ஒழுக்கமில்லாதவரது திரிபுரத்திலிட்ட தீயானது, கடும்பசி உருவாய பொய்யனேன் வயிற்றிடை குடி புகுந்ததோ எனும் - கொடிய பசியின் வடிவாய பொய்மையையுடைய வயிற்றில் குடியேறியதோ என்று அலறுவான், கை எறிந்திடும் - தனது கையை (எடுத்தொன்றோடொன்று) தாக்குவான், அண்டங்கள் வெடிபட கதறும் - பல்லாயிர அண்டங்களும் விள்ளும்படி வாய்திறந்து கதறுவான், ஐயகோ எனும் - ஐயகோ வென்று புலம்புவான், உயிர்த்திடும் - பெருமூச்செறிவான், ஆவி சோர்ந்து அயரும் - உயிர் தளர்ந்து சோருவான்.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்பட்ட திருவிருத்தம் - ௮௪௭.

எட்டாவது

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம்.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வோதனத்திகளருத்தியதன்மையீதுவையும்
போதராமையாலமைவுறப்போனகக்குழிதந்
தோதமாநதியருத்தியசெய்தியுமுறைப்பாம்.

(இ-ள்.) வேதநாயகன் - வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், பாரிடம் வேந்தனுக்கு - பூதகணங்களுக்குத் தலைவனாகிய குண்டோதரனுக்கு, அமையா ஓதன ஆதிகள் அருத்திய தன்மை ஈது - (வயிறு) நிரம்பாத அன்னமுதலியவைகளைத் (தம்மனையாட்டியாரால்) உண்பித்த திருவிளையாடல் இது, உவையும் போதராமையால் (உண்பித்த) அவ்வன்னமுதலியவைகளும் போதாமையால், அமைவு உற - (அவன்) வயிறுநிரம்ப, போனகம் குழி தந்து - அன்னக்குழிதந்தருளி, ஓதம் மாநதி அருத்திய செய்தியும் உரைப்பாம் - (நீர்வேட்கைதீர) வெள்ளமாகிய பெரிய நதியை (அழைப்பித்து) உண்பித்த திருவிளையாடலையும் இனி எடுத்துச் சொல்லுவாம்.

குண்டோதரன் குடைபிடித்துப் பின்செல்லுந் தொண்டுசெய்பவனாதலால் பாரிடவேந்தன் எனவும், தமது வனமையைப் பிராட்டியாருக்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டாதலால் அமையாவோதனாதிகள எனவுங் கூறினார். உகரச்சுட்டு சேய்மை அணமை இரண்டிற்கும் இடையதாதலால் சேய்மைப்பொருளில் நின்றது. (௧)

கவனமால்விடையாளிபின்கடிகமழுதென்றற்
பவனமாமலையாட்டியைப்பார்த்துளேநகைத்துத்
தவனமாபசியுடையவன்றன்பொருட்டன்ன
புவனமாதினைநினைத்தனளினைக்குமுன்போந்தாள்.

(இ-ள்.) கவனம் மால் விடை யாளி - விரைந்து செல்லுந் திருமாலையே இடபமாகவுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், பின் - பின்பு, கடி கமழ் தென்றல் பவனம் மாமலை யாட்டியை பார்த்து - நறுமணம்வீசுந் தென்றறகாற்றையுடைய பெரியபொதியமலை யரசியாராகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரைப் பார்த்து, உள்ளே நகைத்து - (தமது) திருவாய்க்குள் புன்முறுவலருமபி, தவனம் மா பசி உடையவன் தன்பொருட்டு - தாகத்தையும பெருமபசியையுமுடைய குண்டோதரனபொருட்டு, அன்ன புவன மாதினை நினைத்தனன் - அனனந்தரும் பூமிதேவியை நினைத்தருளினார், நினைக்குமுன் போநதாள் - நினைததருளுவதற்கு முனனமே (அன்னவடிவமாய்) வநதாள்.

தம்முளொத்தன வைத்தெண்ணவேணடுதலால் பசிபோலொத்ததாகமு முடையவனென்பது தோன்ற மாபசியொடு கூட்டித் தவனமாபசியெனவும், புன்முறுவலாதலின் - உள்ளேநகைத்து எனவும், ஆன்மகோடிகளுக்குப் பல்லுணவுகளையும் பூதேவிகொடுப்பவளாதலால் அனனபுவனமாதினை எனவுங்கூறினார். (௨)

நாற்றடந்திசைத்தயிர்க்கடனனந்தலைநிலங்கீண்
டேற்றெழுந்துநாறகிடங்கராயுதித்தெழுநதாஙகு
மாற்றருஞ்சுவைத்தீந்தயிர்வாலரிப்பததோ
டேறறெழுந்ததுநாற்குழியிடததிலுமபொங்கி.

(இ-ள்.) தயிர் கடல் - தயிர்க்கடலானது, நிலம் நனந்தலை கீண்டு - பூமியின் மத்தியைக் கிழித்து, நான்கு தடம் திசை - நான்குபெரியதிசைகளிலும், ஊற்றெழுந்து நான்கு கிடங்கர் ஆய உதித்து எழுந்தது ஆஙகு - ஊற்றெடுத் தோங்கி நான்கு குழிகளாய்த் தோன்றி எழுந்ததுபோல, மாற்று அரும சுவை தீம் தயிர் - ஒழியாத சுவையையுடைய தயிரானது, வால் அரி பதத்தோடு - வெள்ளிய அரிசியா லமைந்த அன்னத்தோடு, நாற் குழி இடத்திலும் பொஙகி ஏறறு எழுந்தது - நான்குகுழிகளிலும் பொங்கி ஓங்கி எழுந்தது.

எழுநதாங்கு தொகுத்தல் விகாரம். (௩)

குருமதிக்குலமன்னவன்மருகனக்குண்டப்
பெருவயிற்றிருபிறையெயிற்றெரிசிகைப்பேழ்வா
யொருகுறட்குடைவீரனையுன்பசிதணியப்
பருகெனப்பணித்தருளலும்பாரிடத்தலைவன்.

(இ-ள்.) குரு மதி குலம் மன்னவன் மருகன் - வெண்ணிறம் வாய்ந்த சந்திரகுலத்தலைவனாகிய மலயத்துவசபாண்டியனுடையமருகராகிய சவுந்தரபாண்டியர், குண்டம் பெரு வயிறு இரு பிறை எயிறு எரிசிகை பேழ்வாய் குடை அ ஒரு குறள் வீரனை - ஆழ்ந்த பெரியவயிற்றினையும் இரண்டுபிறைகளையொத்த வக்கிரதந்தங்களையும் அக்கினிபோன்ற செந்நிறம்வாய்ந்தசிகையையும் பிளந்தவாயையுங்குடைபிடித்துப் (பின்வருதலையும்) உடைய அந்த வொப்பில்லாத குண்டோதரனை (நோக்கி) உன் பசி தணிய பருக என பணித்து அருளலும் - உனது பசிநோய்நீங்க உண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, பாரிடம் தலைவன் - பூதகணத் தலைவனாகிய அக்குண்டோதரன்.

எல்லாப்பொருளும் அடங்கும்வயிறு என்பார் பெருவயிறு என்றார். (சு)

அத்தயிர்ப்பதக்கிடங்கரிலலைகடல்கலக்கு
மத்தெனக்கரம்புதைத்தெடுத்தெடுத்துவாய்மடுத்துத்
துய்த்திடப்பசிவிடுத்ததுசுருதிநாயகன்றாட்
பத்திவைத்துவீடுணர்ந்தவர்பழவினைத்தொடர்போல்.

(இ-ள்.) அ தயிர் பதம் கிடங்கரில் - அந்தத் தயிர்ச்சோற்றுக் குழிகளில், அலை கடல் கலக்கும் மத்து என கரம் புதைத்து - அலைக்குங் கடலைக்கலக்கும் மந்தைப்போலத் (தனது) கைகளைசசெருகி, எடுத்து எடுத்து வாய் மடுத்து துய்த்திட - வாரி எடுத்து வாயிற்போட்டுண்ண, சுருதி நாயகன் தாள் பத்தி வைத்து - வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடிக்கீழ்ப் பத்திசெய்து. வீடு உணர்ந்தவர் பழவினை தொடர்போல் - பேரின்பத்தை யடைந்தவருடைய சஞ்சிதவினையின் தொடர்ச்சி விட்டொழிதல்போல, பசி விடுத்தது - பசிநோய்விட்டொழிந்தது.

வீடுணர்தல் அவனது அருளுக்கா லாதலால் - பழ வினை என்றதற்குச் சஞ்சிதம் என்றும். ஆகாமியமும் பிறவிக்கு வித்தாதலால் ஆகாமியமும் ஒழிந்தவர்என பார் சுருதிநாயகன்றாட்பத்திவைத்து வீடுணர்ந்தவர் என்றார். எடுத்தெடுத்து ஆராமைப்பொருளில் வந்த அடுக்குத்தொடர். (எ)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடுத்தலுமுடம்பெலாம்வயிறாய்
வீங்கினன்றரைகிழிபடப்பொருப்பெனவீழ்ந்தா
னீங்குநீளுயிர்ப்பிலனுடல்புரண்டனனீர்வேட்
டாங்குநீர்நிலைதேடுவானுயிறனெழுந்தான்.

(இ-ள்.) வாங்கி வாங்கி வாய் மடுத்தலும் - வாரி வாரி வாயில்போடவும், உடம்பு எல்லாம் வயிறு ஆய் வீங்கினன் - சரீரமெல்லாம் வயிறுபோலப் பருத்துவீங்கி, பொருப்பு என தரை கிழி பட வீழ்ந்தான் - மலைவிழுந்ததுபோலப் பூமிகிழிய (கிறக ஆற்றாது) விழுந்து, நீங்கு நீள் உயிர்ப்பு இலன் உடல் புரண்டனன் - உசுவசிக்கும் நெட்டுயிர்ப்பற்றுச் சரீரம்புரண்டு, நீர் வேட்டு - தண்ணீர்வேட்கையையுடை

யவனாய், ஆங்கு நீர் நிலை தேடுவான் ஆயினன் எழுந்தான் - அவ்விடத்து மடுமுதலி யவற்றைத்தேட எழுந்திருந்தான்.

வீங்கினன், வீழ்ந்தான், இலன், புரண்டனன் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாயின. தேடுவானாயினன் ஒருசொல். (௬)

ஆவியன்னவர்ப்பிரிந்துறையணங்கனார்போலக்
காவிநாண்மலர்த்தாமரைக்கடிமலர்வாட
வாவியோடையுங்குளங்களும்வறப்பவாய்வைத்துக்
கூவனீணிலைநீர்களும்பசையறக்குடித்தான்.

(இ-ள்.) ஆவி அன்னவர் பிரிந்து உறை அணங்கு அன்னார் போல - (தமது) பிராணனையொத்த தலைவரைப் பிரிந்து வசிக்கும் அணங்கையொத்த பெண்கள்வாடுதல்போல, நாள் காவி மலர் - அன்றலர்ந்த நீலோற்பலமலரும், கடி தாமரை மலர் வாட - வாசமிக்க தாமரைமலரும் வாட்டமுற, வாவியும் ஓடையும் குளங்களும் வறப்ப - வாவிகளும் ஓடைகளும் குளங்களும் நீர்வறப்ப, வாய் வைத்து - வாய்வைத்தருந்தி, கூவமும நீள் நீர் நிலைகளும் பசை அற குடித்தான் - கிணறுகளும் ஆழ்ந்த மடுக்களும் நீர்ப்பசையறப் பருகினன்.

வாவி - நடக்குங்கிணறு. தாம் உடலும் தலைவர் உயிருமாய் இருத்தலின் ஆவியன்னவர் என்றார். அணங்கு கொல்லியம்பாவை - இது சீவகசிந்தாமணியில்நச்சினார்க்கினியர் உரையில் கண்டது. அணங்கனார்போல வாட இதுதொழிலுவமையணி. நீர் நிலை - நிலை நீர் இலக்கணப்போலி. (௭)

அனையனாகியுநீர்நசையாற்றலன்வருந்தும்
வினையனாகிவானதிசசடைவேதியன்பாதத்
தினையநாதனுந்தன்றிருமுடியின்மீதிருக்கு
நனையநாண்மலரோதியைப்பார்த்தொன்றுநவில்வான்.

(இ-ள்.) அனையன் ஆகியும் நீர் நசை ஆறறலன் - அத்தன்மையனாகியும் நீர் வேட்கை சற்றும் நீங்காது, வருந்தும் வினையன் ஆகி - வருந்துகின்ற செய்கையையுடையவனாகி, வான் நதி சடை வேதியன் பாதத்து இனைய - சுரநதியை யணிந்த சடையையுடைய அந்தணனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிக்கீழ் வந்து வருந்த, நாதனும் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளும், தன் திருமுடியின மீது இருக்கும் நனைய நாள் மலர் ஓதியைப் பார்த்து - தனது அழகிய சடாமுடியின்மீதிருக்குந் தேனையுடைய அன்றலர்ந்த மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய கங்காதேவியைப் பார்த்து, ஒன்று நவில்வான் - ஒன்று கூறுவாள்.

நனையபொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம், இது மலரென்னும்பொருள்கொண்டது. அவன் ஆராத நீர்வேட்கையை யுடையவனாதலின் அந்நீர்வேட்கையைத் தவிர்ப்பது சுரநதியன்றி வேறின்மைகருதி அவனபிப்பிராயத்தோடு பொருந்திய விசேடணந்தந்து - வானதிச்சடைவேதியன் என்றது கருத்துடையடையணி. (அ)

தேங்குநீர்த்திரைமாலிகைசசெல்விநீயிந்த
வாங்குநீர்த்தடம்புரிசைசூழ்மதுரையின்மாட்டோ
ரோங்குநீத்தமாய்ச்செல்லெனவருதியென்றுரைத்தா
னீங்குநீர்த்திருமாதவனொருமொழிநிகழ்த்தும்.

(இ-ள்.) தேக்கு நீர் திரை மாலிகை செல்வி - நிறைந்த நீரிற் சுருண்டுவரும் அலைகளையே மாலையாகவுடைய கங்கையே, நீ இந்த வாங்கு நீர்த்தடம் புரிசை சூழ் மதுரையின் மாடு - நீ யிந்த வளைந்த நீர்மயமாகிய பெரிய மதில்சூழ்ந்த மதுரையின்பக்கத்து, ஓர் ஓங்கு தீர்த்தமாய் ஒல்லென வருதி என்று உரைத்தான் - ஒரு பெருவெள்ளமாய் விரைந்து வருவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர், நீங்கு நீர் திருமாது (அவரது) சடாமுடியினின்று நீங்கிய கங்காதேவி, அவண் ஒரு மொழி நிகழ்த்தும் - அவ்விடத்து ஒருவிண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளுவாள். (௯)

அன்றுமெம்பிரானுணையாற்பகிரதன்பொருட்டுச
சென்றுநீயொருதீர்த்தமாயதிளைப்பவர்களங்க
மொன்றுதீவினைத்தொடக்கறுத்தொழுகெனபபணித்தா
யின்றுமோர்நதியாகெனப்பணிததியேலென்னை.

(இ-ள்.) எம் பிரான் - எமது பெருமானே, அன்றும் - அக்காலத்தும், ஆணையால் - உனது ஆணையின்வழியால், பகிரதன் பொருட்டு நீ சென்று - பகிரதனிமித்தமாக நீபோய், ஒரு தீர்த்தமாய் - ஒரு தீர்த்தவடிவமாய், திளைப்பவர் களங்கம் ஒன்று தீவினை தொடக்கு அறுத்து ஒழுகு என பணித்தாய் - ஸ்நானஞ்செய்வோருடைய குற்றம்பொருந்திய பாவதொடக்கினை யொழித்துச் செல்லாயென்று பணித்தருளினாய், என்னை இன்றும் ஓர் நதி ஆகு என பணித்தியேல் - என்னை இப்பொழுதும ஓர் நதிவடிவமாய்ச் செல்லாயெனப் பணித்தாயாகில.

எம்பிரான்-அண்மைவிளி.

நதி - மேற்றிசையிற்றோன்றிக் கிழக்குத்திசையை நோக்கிச் செல்வது. தன்னைப்பரிசித்தோர் பாவத்தொடக் கொழிதல் உனது ஆணைவழி எனபாள - ஆணையால் தீவினைத்தொடக்கறுத்து ஒழுகெனப பணித்தாயென்றாள். இதனால் பகிரதனவேண்டுகோளுக்கு முன்னரே கஙகையை யணிந்திருக்கின்றனன் என்னும் பொருளபோந்தது. ஓர்கால் திருககயிலையிலுள்ள மலர்ககாவில் சிவபெருமான எழுந்தருளியிருக்குங்கால், உமாதேவியார் ஓர் திருவிளையாடலைககருதிப் பினவந்து அச்சிவபெருமான் திருக்கண்களைத் தமது கரத்தால்மூட உலகமெல்லாம இருண்டு வருத்தங்கூர்தலை நோக்கித், தனது நுதற்கண்டிறந்து இருளைமாற்றி ஒளிதந்தருளியதைநோக்கி அவ்வுமாதேவியார் அத்திருக்கரங்களை வாங்கி அச்சமடைந்து தமது திருக்கரங்களை விதிர்த்தலோடும், அவ்வச்சத்தால் பத்துவிரலிற்றோன்றிய வியர்ப்புப் பத்துக்கங்கைகளாய்த்தோன்றி ஊழியினிலைபெயருங் கடலினுமிகப்பெருகி உலகமுழுதும் கோத்துக்கொள்ள, திருமாலும், பிரமனும், இந்திரனும நடுக்கமெய்தித் திருககயிலையிற்சென்று சிவபெருமானையடைந்து விடத்தை ஸ்ரீகண்டத்தில் தாங்கியதுபோல இவற்றையுந்தாங்கி எங்களைப் பாதுகாவாயெனக குறையிரந்தார்கள். சிவபெருமான் அருள்கூர்ந்து அவ்வெள்ளங்களையழைத்துத் தன்சடையிலுள்ள ஒருரோமத்திற்றாங்கியருள, அதனைநோக்கிய திருமால்முதலிய மூவரும் அக்கங்கை உமாதேவியார் திருக்கரத்திற்றோன்றினமையாலும் தேவரீர் சடையின்மேல்தரித்த தன்மையாலும் அவை மிகவும் புனிதமுள்ளன, அவற்றில எங்களுக்குச் சிறிது அருளவேண்டுமென்று வேண்டினர்கள், அவ்வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிச் சிறிது அவர்கள்கையில் அருள அவற்றைப்பெற்றுத் தத்தம் உலகிலடைந்து செலுத்தினர்கள். அம்மூன்று நதிகளில் பிரமனுலகிலுள்ளகங்கைதான் சிறிது பகிரதன்றவத்தால் இந்நிலவுலகில வந்தது.

"அந்நதிமூன்றுதன்னிலயனகர்புகுந்தகங்கை
தன்னருந்திறலின்மிக்கபகீரதன்றவத்தானமீளப்
பின்னருமிமையாமுக்கட்பெருந்தகைமுடிமேற்றங்கி
இந்நிலவரைப்பிற்செல்லவிறையதில்விடுத்தல்செய்தான்."

இதனைக் காந்தபுராணம்-தக்ஷகாண்டம்-ததீசியுத்தரப்படலத்திற்காண்க. (௧௦)

தெரிசித்தோர்படிந்தாடினோர்செங்கையாலேனும்
பரிசித்தோர்பவததொடர்ச்சியின்பற்றுவிட்டுள்ளத்
துருசித்தோர்வுறுபத்தியும்விச்சையுமுணர்வாய்
விரிசித்தோர்வுறுமெய்யுணர்வாலவரும்வீடும்.

(இ-ள்.) தெரிசித்தோர் படிந்து ஆடினோர் செங்கையாலேனும் பரிசித்தோர்-கட்புலன்களாற் கண்டவர்களும் மூழ்கித் முழ்கினோரும் செவந்த கையாலாயினுந் தீண்டினோரும், பவத தொடர்ச்சியின பற்று விட்டு - (தமது) சனனதொடர்ச்சியின பற்று விட்டொழிந்து, உள்ளத்து உருசித்து ஓர் வுறு பத்தியும் விச்சையும் - (தமது) மனததில் இன்ப வூறறெடுப்பச் சிந்தித்தலால வரும் சிவநேயமும் சிவஞானமும், உணர் வாய் விரி சித்து ஓ வுறும மெய் உணர் வால் வரும வீடும்-அறிவாயெங்கு நிறைந்த சிவபெருமானை உணராதுணரும் ஞானததால் வருஞ் சிவகதியும்.

உணர்வாய் விரிசித்தென்றது - "அகரவுயிர்போலறிவாகியெங்கு - நிகரிலிறைநிறகு நிறைந்து" எனவருந்திருவருட்பயனாலுணர்க. உருசித்து செயவெனெச் சத்திரிபு. ஓர் வுறு காரணப்பொருளிலவந்த காலங்கரந்த பெயரெச்சமாய் நிற்றலால் சிந்தித்தலால வரும் என்றும். (௧௧)

தந்திடப்பணித்தருளெனத்தடம்புனற்செல்வி
சுந்தரப்பெருங்கடவுளைவரங்கொண்டுதொழுது
வந்தளப்பிலாவேகமோடெழுந்துமாநதியா
யந்தரத்துநின்றிழிபவளாமெனவருமால்.

(இ-ள்.) தடம் புனல் செல்வி - பெரியநீர்மயமாகிய கங்காதேவி தந்திட பணித்து அருளென்று - (யான்) தரப்பணித்தருளாயென்று, பெரும் சுந்தரக்கடவுளை தொழுது வரங்கொண்டு வந்து-(அளத்தற்கரிய) பெருமையையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி வரம்பெற்றுவந்து, மாநதியாய அளப்பு இலா வேகமோடு எழுந்து - பெரியநதிவடிவமாய அளவில்லாத வேகத்தோடு உவட்டெடுத்து, அந்தரத்து நின்று இழிபவள் ஆம் எனவரும் - (பகீரதன்பொருட்டு) ஆகாயததினின்று இறங்கினவள்போல வருகின்றாள். (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

திரைவளையணிகரமுடையவளசெழுமணிநகையுடையா
ளுரைவளைதுகிலுடையவள்கொடிநுணுகிடையவளறனீள்
விரைவளைகுழலுடையவளகயல்விழியுடையவள்வருவாள்
வரைவளைசிலையவன்முடிமடவரனதிவடிவினுமே.

(இ-ள்.) வரைவளை சிலையவன் முடிமட வரல் நதி வடிவினும் - மகமேருவையே வளைந்தவில்லாகவுடைய சிவபெருமானது சடாமுடியிலுள்ள கஙகையானவள் நதிவடிவமாய்வரும்பொழுதும், திரைவளை அணிகரம் உடையவள் - அலைகளையே வளையலணிந்த கைகளாகவுடையவளாகியும், செழுமணி நகையுடையாள்-உருமுற்றியமுத்துகளையே தந்தபந்திகளாகவுடையவளாகியும், நுரை வளை துகில் உடையவள் - நுரையையேவளைந்த ஆடையாகவுடையவளாகியும், கொடி நுணுகு

இடை யவள் - பூங்கொடியையே சிறிய இடையாக உடையவளாகியும், அறல் நீள் விரைவளை குழல் உடையவள் - கருமணலின் னொளியையே நீண்டு இயல் மணங் கமழ்ந்து கடைவளைந்த கூந்தலாக வுடையவளாகியும், கயல் விழி உடையவள் - கயலையேகண்களாக உடையவளாகியும், வருவாள்-வருகின்றாள்.

கங்கை பெண்வடிவமாதலின் வெள்ளவடிவமாய் வரும்பொழுதும் அவ்வடிவு வேறுபடாது வந்தனள் எனபார் வருவாளெனப் பெண்பால் விகுதிதந்து அலைகளையும் முத்துகளையும் நுரையையுங் கொடிகளையும் கருமணலினொளியையும் கயலையும் கைகள்முதலாக உருவகஞ்செய்து கூறினா. (௧௩)

விரைபடு மகிலரை பொருதிமில் வெயில்விடு மணிவரை யோ
டரைபட முதுசினை யலறிட வடியொடு கடிதகழாக்
குரைபடு கழலிறவுளர் சிறுகுடி யடியொடு பறியாக்
கரைபட வெறிவது வருவது கடுவிசை வளியெனவே.

(இ-ள்.) விரைபடும் அகில் - (அந்நதியானது) வாசமிக்க அகிலும், பொருது அரை திமில் - பொருக்குப்பொருந்திய நரையுடைய வேங்கையும், வெயில் விடு மணிவரையோடு அரைபட - ஒளிவீசும இரத்தினங்களையுடைய மலைகளோடுதாக்கி அரைபடவும், முது சினை அலறிட - (அம்மரங்களின்) பெரியகிளைகள் சத்திக்கவும், அடியொடு கடிது அகழா - (அவைகளை) வேரோடு விரைந்து அகழ்ந்து, குரைபடு கழல் இறவுளர் சிறு குடி அடியொடு பறியா - ஒலிக்கும வீரகண்டையையுடைய குறிஞ்சிநிலமாக்களுடைய சிறுவீடுகளையும அடியோடுதோண்டி, கரைபட எறிவது - கரைகளிற்போயவிழவீசி, கடுவிசை வளி என வருவது - மிகக்வேகத்தையுடைய சண்டமாருதம்போல விரைந்துவாராநின்றது. (௧௪)

பிணையொடு கலைபிடி யொடுகரி பிரிவில வொடுபழுவப்
பணையொடு கருமுசு வயிறணை பறழொடு தழுவியதன்
றுணையொடு கவிபயின் மரநிரை தொகையொடு மிறவுளர்வெங்
கணையொடு சிலையிதனொடு மெறிகவணொடு கொடுவருமால்.

(இ-ள்.) பிரிவில பிணையொடு கலை பிடியொடு கரி - (தம்முள்) பிரிதலில்லாத பெண்மானோடு ஆணமானையும பெணயானையோடு ஆண்யானையையும் (வாரி) பழுவம் ஒடு பணை - காட்டிலுள்ள ஒடுமிருகங்களை அதன்கொம்புகளோடும், கருமுசு - கரிய ஆண்முசுவை, வயிறு அணை பறழொடு தழுவிய தன் துணையொடு - வயிற்றில் இறுகப்பற்றிய குட்டியோடுதழுவிய அதனது பெண்முசுவோடும், கவி பயில் மரம் நிரை தொகையொடும் - குரங்குகள் உலவும் மரங்களின்வரிசைகளை அவற்றின் தொகுதியோடும், இறவுளா சிலை வெங்கணையொடும்-வேடர்கள ஏந்திய வில்லைக் கொடிய அம்புகளோடும், இதனொடும எறிகவணொடும கொடுவருமால்-(இணைப்புனத்திலமைந்த) பரணோடும் கறகோத்து எறியும் கவணோடும் அடித்துக்கொண்டு வாராநிற்கும்.

பிணையொடு துணையொடு தொகையொடு கணையொடு இதனொடு பிடியொடு பணையொடு கவணொடு என்பவற்றி னிறுதியிலுள்ள ஒடுகளை எண்ணிடைச்சொற்களாகவ் இரண்டாறுருபுதந்து எண்ணும்மை கூட்டிய பொருள்கொள்ளினும் அமையும். (௧௫)

அடியிறநெடுவரையுதைவனவகழ்வனவகழ்மடுவைத்
திடரிடுவனமழைசெருகியகிளைமரநிரைதலைகீழ்
படவிடிகரைதொறுநடுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
நெடுமுதுகிருபிளவுறவருநெடுநதியினவலையே.

(இ-ள்.) படுகடல் உடைமுதுபார் நெடுமுதுகு இருபிளவுற வரு நெடு நதியின அலை-(வளங்கள) மிக்க கடல்சூழ்ந்த பெரியபூமியின நெடியமுதுகு இரண்டுபிளவுபட வாராநின்ற பெரியநதியின் இடத்தனவாகிய அலைகள், நெடுவரை அடி இற உதைவன அகழ்வன - நீண்டமலைகளினுடைய வேரிறமோதித தோண்டாநின்றன, அகழ மடுவை திடர் இடுவன - தோண்டியமடுக்களைத் திடர்செயகின்றன, மழை செருகிய கிளைமரம் நிரைதலை கீழ்பட இடி கரைதொறும் நடுவன - மேகங்கள் செருகிக்கிடக்கின்ற கிளைகளையுடைய மரங்களை வரிசையாய்த் தலைகீழாக இடிந்தகரைகள்தோறும் நடாநின்றன.

கடல்வளங்களாவன - "ஒக்கோலை சங்கம் ஒளிர்பவளம் வெண்முத்து-நீர்ப்படும் உபபிேனாடைந்து" என்பதனாலுணாக. நதியின - குறிப்புவினைமுற்றுப் பெயரெச்சமாய்நின்று அலையென்னும்பெயர்கொண்டது. (௧௬)

பிளிறொலியினமுதுமரமகழ்பெருவலியினவசையா
வெளிறடிவனவெறிமணியினவிரைசெலவினமதமோ
டொளிறளியினநுரைமுகபடமுடையனவெனவரலாற்
களிறனையதுமதுவிதழிகள்கவிழசடையணிகுடிஞை.

(இ-ள்.) மது இதழிகள் கவிழ்சடை அணி குடிஞை - சிவபெருமான் தேனொழுகும் கொன்றைமலராலாகிய மாலைகளதொஙகிய சடையிலணிநத கங்கையானது, பிளிறு ஒலியின என - ஒலிக்கும் பேரொலியையுடையதெனவும், முதுமரம் அகழ் பெருவலியின என - ஆலமரங்களை வேரொடுபறிக்கும் பெரியவலியினையுடையது எனவும், அசையா வெள்ளில தடிவன என-அசையாத விளாமரங்களை முறிக்கின்றது எனவும், எறிமணியின என (இரண்டுகரைகளிலும்வீசும்) முத்துகளையுடையதெனவும், விரை செல வின என வரலால்-விரைநதுசெல்லுங்கதியினையுடையதெனவும் வருதலால் (பிளிறொலியன - குமுறும் ஒலியினையுடையனவாகியும, முதுமரம் அகழ் பெருவலியின - பெரியமரங்களை வேரொடுபறிக்கும மிக்கவனமையையுடையனவாகியும், அசையாவெளில தடிவன - அசையாத கட்டுநதறியை முறிப்பனவாகியும், எறிமணியின - (ஒளி) வீசும் முத்துகளையுடைய கொம்புகளையுடையனவாகியும், விரைசெலவின - விரைந்துசெல்லுங் கதியையுடையனவாகியும், மதமொடு ஒளிறு அளியின - (கரடகஙகளில் ஊற்றெடுக்கும்) மதங்களோடு (உண்ணவந்துவீழும்) விளங்கும் வண்டுகளையுடையனவாகியும், நுரைமுக படம் உடையன - நுரைபோல வெண்மைவாய்ந்த முகபடாஙகளை யுடையனவாகியும் உள்ள) களிறு அனையது-யானைகளையொத்திருநதது.

குடிஞை - ஒருமையாதலால் உடையதெனப் பொருள்கொண்டாம். முத்து, கொம்பினிடத்து ஆதலால் முத்துகளையுடைய கொம்பையுடையன என்றும். வெள்ளில் தொகுத்தல். இது செம்மொழிச்சிலேடையணி. (௧௭)

நீடியபிலமுறுநிலையினநிருமலன்மதிமுடிமீ
தாடியசெயலினவெயிலுமிழருமணிதலையினநீள்

கோடியகதியினநிரைநிரைகுறுகியபலகாலி
னோடியவலியினவளையுடலுரகமுமெனவருமால். *

(இ-ள்.) நீடிய பிலம் உறும் நிலையின - (நதியானது) ஆழ்ந்தபாதலத்திற் பொருந்தும் ஆழத்தையுடையதாகியும், நிருமலன் மதிமுடிமீது ஆடிய செயலின- சிவபெருமானுடைய பிறையணிந்தசடைமுடியின்மேல் தங்கும் செயலினையுடைய தாகியும், வெயில் உமிழ் அருமணி தலையின - கிரணத்தைவீசும் பெறுதற்கரிய இரத்தினங்களைத் தனதிடத்துடையதாகியும், நீள் கோடிய கதியின - மிகவும்வளைந்து செல்லும் வேகத்தையுடையதாகியும், நிரைநிரைகுறுகிய பலகாலின் ஓடியவலியின - வரிசைவரிசையாக நெருங்கிய பலகால்களால் விரைந்துசெல்லும் வன்மையுடையதாகியும் செல்லுதலால் (நீடியபிலமுறும் நிலையின - ஆழ்ந்தபிலத்துவாரத்திற் பொருந்தும் நிலையையுடையனவாகியும், நிருமலன மதிமுடிமீது ஆடியசெயலின- சிவபெருமானுடைய சந்திரனையணிந்த சடாமுடியின்மேலாடும் செயலினையுடையனவாகியும், வெயில் உமிழ அருமணிதலையின - கிரணத்தைவீசும் பெறுதற்கரிய ரத்தினத்தைச் சுடிகையிலுடையனவாகியும், நீளகோடிய கதியின - மிகவும்வளைந்துசெல்லும் நடையினையுடையனவாகியும, நிரைநிரைகுறுகிய பலகாலின் ஓடியவலியின - வரிசைவரிசையாக நெருங்கிய பலகால்களால் விரைந்துசெல்லும வன்மையையுடையனவாகியும் உள்ள) வளை உடல் உரகமும் எனவரும். வளைந்தசரீரத்தையுடைய சாப்பமவருகைபோல வாராநிறகும.

கால்-கால்வாய், கால். இதுவும் அவவணி. (௧அ)

மண்ணகழ்தலின்வளையணிகருமாவனையதுமிசைபோய்
விண்ணளவலினவுணர்களிறைவிடுபுனலொடுநெடுகு
மண்ணலையனையதுசுவையிழுதளையளவுறுசெயலாற்
கண்ணனையனையதுநெடுகியகடுகியகதிநதியே.

(இ-ள்.) கடுகிய கதி-விரைந்துசெல்லும் வேகத்தையுடைய, நெடுகியநதி-நெடியநதியானது, மண அகழ்தலின - மண்ணுலகைததோண்டிச்செலலுதலால், வளை அணி கருமா அனையது - பாஞ்சசன்னியமென்னும சங்கினையணிந்த (செங்கையையுடைய) திருமாலாகிய வராகமூர்த்தியை யொததிருநதது, மிசைபோய் விண் அளவலின் - மேலேசென்று விண்ணுலகத்தைத்தொடுதலால், அவுணர்கள் இறைவிடு புனலொடு நெடுகும் அண்ணலை அனையது - அசுராகளுககுததலைவனுகிய மாவலி என்பவன் தாரைவார்த்தநீரோடு திரிவிக்கிரம வடிவங்கொண்ட வாமனமூர்த்தியை ஒத்திருந்தது, சுவை இழுது அளை அளவுறு செயலால் - மதுரமிக்க வெண்ணெயையும் தயிரையுங்கலந்துவருஞ்செயலால், கண்ணனை யனையது - கண்ணமூர்த்தியை யொத்திருந்தது.

இது தொழிலுவமையணி. (௧௯)

திகழ்தருகரிபரிகவரிகள்செழுமணியொடுவருமா
றிகழ்தருகுடபுலவாசர்கணெறிசெய்துகவர்திருவோ
டகழ்தருபதிபுகுமதிகுலவரசனையதையலதேற்
புகழ்தருதிறையிடவருகுடபுலவரசனுநிகரும்.

(இ-ள்.) திகழ்தரு கரிபரி கவரிகள் செழுமணியொடு வரும் ஆறு-விளங்காநின்ற யானைகளையுங் குதிரைகளையுஞ் சாமரைகளையும் உருநிறைந்த முத்துகளோடு

கொண்டு தென்றிசைநோக்கிவரும் நதியானது, இகழ்தரு குட புலவரசர்கள் செ றிசெய்து கவர்திருவோடு-(தம்மொடு) மாறுபட்ட மேற்றிசையிலுள்ள அரசர்களைத் தமது ஆணைவழிப்படுத்தி(அவர்களினின்றும்) கொள்ளைகொண்ட செல்வங்களோடு, அகழ்தரு பதிபுகு மதிகுல அரசு அனையது - அகழ்சூழ்ந்த மதுராநகருட்செல்லும் சந்திரமரபிற்றோன்றிய பாண்டியனை ஒததிருந்தது, அலது எல் - அவ்வரசனை, ஒத் தல் இலதாயின், புகழ்தரு திறை இட வரு குடபுல அரசனும் நிகரும் - புகழத்தக் கதிறை இறுக்கவரும் மேற்றிசைநாடாளும் அரசனையும் ஒத்துத்தோன்றும்.

அரசு பண்பாகுபெயராயப் பண்பிமேல நின்றது. அரசு அரசத்தன்மை, இது உகரவீற்றுப்பாவதத்திதன். இதுவும் அவ்வணி. (௨0)

ஆரொடுமடலவிழ்பனையொடுமரநிகரிலைநிம்பத்
தாரொடுபுலியொடுசிலையொடுதருகயலொடுதழுவாப்
பாரொடுதிசைபரவியதமிழபயிலரசர்கள்குழுமிச
சீரொடுபலதிருவொடுவருசெயலனையதுநதியே.

(இ-ள்.) நதி-ஆறானது, ஆரொடும்-ஆத்திமாலையோடும், மடல் அவிழ் பனை யொடும - இதழவிழ்ந்த பனைமாலையோடும், அரம் நிகர் இலை நிம்பத்தாரொடும்-அ ரததையொத்த இலையையுடைய வேப்பமாலையோடும, புலியொடும் சிலையொடும் தருகயலொடும்-புலியோடும் வில்லோடும் தக்ககயலோடும், தழுவா - தழுவி (வரு தல்) பாரொடுதிசை பரவியதமிழ பயில் அரசர்கள் குழுமி - மண்ணுலகோடு எட் டுத்திக்கிலும் பரவிச்சென்ற (புகழையுடைய) தமிழ்பயின்ற சோழசேரபாண்டியர் கள் தம்முளநெருங்கி, பல சீரொடு திருவொடு வருசெயல் அனையது - பலவரிசை யோடுஞ் செல்வத்தோடும் வராநின்ற செயலையொததிருநதது.

தமிழிறகெல்லைகள் கிழக்கேகடலும், தெற்கே குமரியாறும், மேற்கே குடக நாடும், வடக்கே திருவேங்கடமும் ஆதலால் பாரொடுதிசைபரவிய என்றதற்குப் புகழையுடைய எனவருவித்தாம். ஆரும் பனையும் வேம்பும் சோழ சேரபாண்டியர் களுககு உரியமாலைகளாதலாலும், புலியும் சிலையும் கயலும் அவர்களுககுரிய கொ டிகளாதலாலும் அவற்றைத்தழுவி இந்நதிவருகையால் அவ்வரசர்கள் இவற்றொடு நெருங்கிவருஞ் செயலையொததென்றலும் அவ்வணி. (௨௧)

கலிநிலைத்துறை.

கல்லார்கவிபோற்கலங்கிககலைமாண்டகேள்வி
வல்லார்கவிபோறபலவான்றுறைதோன்றவாய்த்துச்
செல்லாறுதோறும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாரும்வீழ்ந்துபயன்கொள்ளவிறுத்ததன்றே.

(இ-ள்.) கல்லார் கவிபோல் கலங்கி -(நல்லாசிரியரைவழிப்பட்டு முறையே நூல்களைக்) கல்லாதவர் (இயறறுஞ்) செய்யுள் தெறறெனப்பொருள்கொள்ளக்கிட க்காது கலங்கிநிற்றல்போல (புதுப்பெருக்காதலின் அருநதி) கலங்கி, கலைமாண்ட கேள்வி வல்லார் கவிபோல் - (முறைப்படி) நூல்களில் மாட்சிமைப்பட்ட கேள் வியின்வல்லோர் இயறறுங் கவிகள் (பலதுறைகள் தோன்றவும் செல்லச் செல்ல ஆழ்ந்த நுண்ணியபொருள்களை யுடையனவாய்ப் பின்னர்த் தெளியவும் உலகி லுள்ள பலரும்விரும்பி அறப்பயன்முதலிய நான்குபயன்களையுங் கொள்ளவும் இறுத்தல்) போல, வான துறை பல தோன்ற வாய்த்து - பெரியநீர்த்துறைகள் பலவிடங்களிலுந் தோன்றப்பொருந்தி, செல் ஆறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெ

விர்ந்து - செல்லும் இடந்தோறும் மணிபொன் முதலிய பலபொருள்களையுடைய தாய் ஆழமுடைத்தாகிப் (பின்னாக்) கலங்குதல் நீங்கி, தேயத்து எல்லாரும் வீழ்ந்து பயன்கொள்ள - உலகிலுள்ள பலரும விரும்பிப் பயனைக்கைக்கொள்ள, இறுத்தது - நிலைபெற்றிருந்தது.

இறுத்தல்-நிலைபெறுதல். வல்லோரியறறியகவிகள் பலதுறைதோன்ற நிலைபெறுவதாவது - அகப்பொருட்டுறைகளும் புறப்பொருட்டுறைகளுமாகிய பலதுறைகளுந்தோன்றவருதல். செல்லச்செல்ல என்றது - சென்று தேய்ந்திறுதலென்னுங் குற்றந் தங்காது முடிவுகாறும ஒருதன்மைத்தாயிருத்தல். ஆழந்த என்றது-சிந்திக்குந்தோறும் நுண்ணியபொருள் தோன்றுதல். "நவிறொறுநூனயம்போலும்" என்றதிருக்குறளால் உணாக. நுண்ணியபொருளென்றது-அகத்துறைப்பொருள்களும் புறத்துறைப்பொருள்களுமாம. தெளிய என்றது - இவ்வாராயச்சிகளால் ஐயந்திரிவு விபரீதம ஒழிதல். அறமுதலிய நான்குபொருளென்றது-இவ்வாறுணர்ந்தோர் பெறுவது அறமுதலிய நான்குபொருள்களுமாம். உவமையும பொருளும் ஒற்றுமையுணமையால் பொருள்களின்றெழிலகளை உவமைக்குங்கொள்க. முறைப்படக் கல்லாரியற்றிய கவி - ஒழுங்கிலககணமுமின்றிப் பொருளிலக்கணமும் சிதைந்து அறமுதலிய பயன்கொள்ளக் கிடககாமையால கலலாாகவிபோல் கலங்கி என்றார். பயன் நீர். அதனுலாகியவிளைவு. (௨௨)

> வண்டோதைமாறுமலர்வேணியின்வந்தநீத்தங்
> கண்டோதநஞ்சுண்டருள்கண்ணுதன்மூர்த்திபேழ்வாய்
> விண்டோதணியாதெனவிடாயெனவெம்பிவீழ்ந்த
> குண்டோதரனைவிடுத்தானக்குடிஞைஞாங்கர்.

(இ-ள்.) வண்டு ஓதை மாறு - வண்டுகள் (தேனுண்டு) இசைபாடுதலொழியாத, மலர் வேணியின் வந்த நீத்தம் - கொன்றைமலாமாலையையணிந்த சடையினின்றுவந்த வெள்ளத்தை, ஓதம நஞ்சு உண்டருள் கண்ணுதல் மூர்த்தி கண்டு - கடலிற்றோன்றிய விடமுண்டருளிய சிவபெருமானார் நோக்கி, பேழவாய் விண்டு என்விடாய் ஓ தணியாது என வெம்பிவீழ்ந்த குண்டோதரனை - பிளந்தவாயைத்திறந்து என்தாகவிடாய் ஐயகோ தணியாதென்று வெதும்பிக் கீழ்விழுந்த குண்டோதரனை, அ குடிஞை ஞாங்கர் விடுத்தான்-அந்தநதியின்பககலில ஏவியருளினார்.

குறையிரப்போர் குறை கொடிதாயினும் அதனைநோககாது அன்றே யொழிப்பவன் என்பார் நஞ்சுண்டருள் கணணுதல் என்றார். (௨௩)

> அடுத்தானதியின்னிடைபுகந்திருந்தாற்றலோடு
> மெடுத்தான்குறுங்கையிரண்டுங்கரையேறநீட்டித்
> தடுத்தான்மலைபோனிமிர்தண்புனல்வாயங்காந்து
> மடுத்தான்விடாயுங்கடலுண்ணுமழையுநாண.

(இ-ள்.) அடுத்தான் நதியின் இடைபுக்கிருந்து - அடுத்து அந்நதியினிடத்துப்போயிருந்து, குறுங்கை இரண்டும் ஆற்றலோடும எடுத்தான் - (தனது) சிறியகைகளிரண்டையும் வன்மையோடெடுத்து, கரை ஏற நீட்டி தடுத்தான்-(அவ்விரண்டு கைகளையும்) இரண்டு கரைகளிலும் ஏறநீட்டி (அணைபோலத்) தடுத்து, மலைபோல் நிமிர் தண்புனல் - மலையோலநிமிர்ந்த தண்ணியநீர்ப்பெருக்கை, விடாயும் கடல் உண்ணும் மழையும் நாண - தாகவிடாயும் கடல் குழிபட நீருண்ணும் மேகமும் நாண, வாய் அங்காந்து மடுத்தான் - வாயைத்திறந்துபருகினான்.

அடுத்தான், எடுத்தான், தடுத்தான் என்னுமுற்றுகள் எச்சங்களாய்நின்றன.

தீர்த்தன்சடைநின்றிழிதீர்த்தமருந்திவாக்குக்
கூர்த்தின்புகொண்டுகுழகன்றிருமுன்னரெய்திப்
பார்த்தன்பணிந்தபதமுன்பணிந்தாடிப்பாடி
யார்த்தன்புருவாயகன்றுதித்தானளவாதகீதம்.

(இ-ள்.) தீர்த்தன் சடைநின்று இழிதீர்த்தம் அருந்தி - சிவபெருமானுடைய சடையினின்றும் வந்த தீர்த்தத்தைப் பருகி, வாக்கு கூர்ந்து இன்பு கொண்டு-வாய்ச் சொற்கள் தடுமாறும்படி மகிழ்கூர்ந்து, குழகன் திருமுன்னர் எய்தி-அப்பேரழகுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னரடைந்து, பார்த்தன் பணிந்த பதம் முன் பணிந்து - அருச்சுனன் பணிந்த திருவடிகளை முன்னே வணங்கி, ஆடி அளவாத கீதம் பாடி - ஆனந்தக்கூத்தாடி அளவறுத்தற்கரிய கீதங்கள்பாடி, ஆர்ந்த அன்புருவாய் துதித்தான் - நிறைந்த அன்பின் வடிவமாய் (நின்று) துதித்தான்.

பார்த்தன் - பிருதையின் புத்திரன் பார்த்தன். இது தத்திதாந்தபதம். கண்ணமூர்த்தியினேவலால் பாசுபதாஸ்திரம்பெற, அருச்சுனன் தவஞ்செய்த பெரும்பேற்றால் வேடுருவாய்வந்த சிவபெருமானது உண்மைத்திருவுருவத்தை வில்லடியால் பல்லுயிரும் அறியப் புலப்படுத்தி வணங்கினானாதலால் - பார்த்தன் பணிந்தபதம் என்றார். வில்லடியால் புலப்படுத்தியதென்றது.

"விண்ணிலுறைவானவரில்யாரடிபடாதவர்விரிஞ்சனரிமுதலியோர்
மண்ணிலுறைமானவரில்யாரடிபடாதவர்மனுக்கண்முதலோர்களுதலக்
கண்ணிலுறைநாகர்களில்யாரடிபடாதவர்கள்கட்செவிமணிப்பணமுதலோ
ரெண்ணில்பலயோனியிலுமியாரடிபடாதவரிருந்துழியிருந்துழியரோ."

"வேதமடியுண்டனவிரிந்தபலவாகமவிதங்களடியுண்டனவொராம்
பூதமடியுண்டனவிராறுகைமுற்புகல்செய்பொழுதொடுசலிப்பில்பொருளின்
பேதமடியுண்டனபிறப்பிலிபிறப்பிலிபிறங்கலரசன்றனமகளார்
நாதனமலன்சமரவேடவடிவங்கொடுநரன்கையடியுண்டபொழுதே."

எனப்பாரதம் அருச்சுனன்றவநிலைச்சருக்கத்தில்வருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.

இதிலடங்கியபொருள்கள்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

என ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில் வரும் அஷ்டகத்திற்காண்க.

கூர்த்து, ஆர்த்த வலித்தல் விகாரம். அகரவீறு தொகுத்தல். கூர்ந்து செய வெனெச்சத்திரிபு. (௨௫)

பாட்டின்பொருளானவன்பாரிடவீரன்பாடல்
கேட்டின்பமெய்திக்கணங்கட்குக்கிழமைநல்கி
மோட்டின்புனன்மண்முறைசெய்திருந்தானளகக்
காட்டின்புறம்போய்மடங்குங்கயற்கண்ணியோடும்.

(இ-ள்.) பாட்டின்பொருளானவன்-(குண்டோதரன் துதித்த) பாட்டின்பொருளாயுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுள், பாரிட வீரன் பாடல் கேட்டு இன்பம் எய்தி-பூதப்படை வீரனாகிய குண்டோதரனுடைய பாடலைக்கேட்டு மகிழ்கூர்ந்து, கணங்கட்கு கிழமைநல்கி-பூதகணங்களுக்குத் தலைவனாகும் உரிமைதந்தருளி, அளகம் காட்டின் புறம்போய் மடங்கும் கயல் கண்ணியோடும்-கூந்தலாகிய காட்டின்புறஞ் சென்று மீளுங்கயல்போன்ற கண்களையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியாரோடும், மோட்டின் புனல் மண்முறைசெய்து இருந்தான்-நிறைந்திருத்தலையுடைய நீர் மயமாகிய கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகை முறைசெய்து கோலோச்சி யிருந்தருளினார்.

சொல் - சத்திவடிவும் பொருள்வடிவுதானுமாதலின் பாட்டின் பொருளானவன் எனவும், மறநூல்வழிச் செங்கோலோச்ச வேண்டுதலின் முறைசெயதென வுங் கூறினர். இன்பமெயதி என்றது -

ஸர்வம் ஸுகம் ஸர்வம் தாஸ்யம் ...ஸ்வ நாயக: ।
ப்ரஸாதம் ஜாயாயாப்ரஸாதம் ...ணாது யோ: ॥

எனவரும் ஆலாஸ்யமகத்துவத்திற்காண்க. மோடு உயர்ச்சி. (௨௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

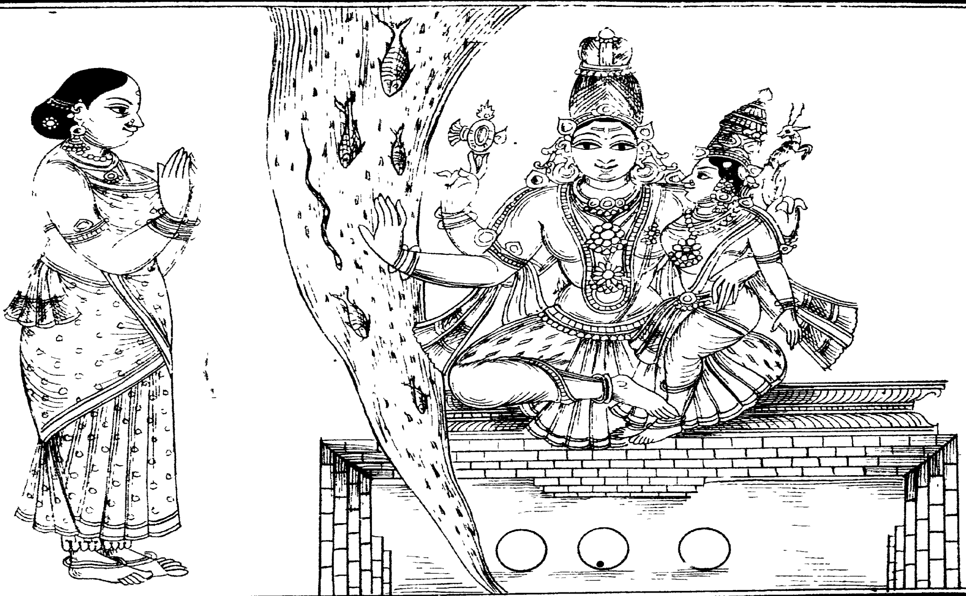
தீர்த்தனிதழிச்சடைநின்றுமிழிந்துவரலாற்சிவகங்கை
தீர்த்தனுருவந்தெளிவோர்க்குஞானந்தரலாற்சிவஞான
தீர்த்தங்காலிற்கடுகிவருஞ்செய்தியாலேவேகவதி
தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையைநாமஞ்செப்புவரால்.

(இ-ள்.) தீர்த்தன் இதழிசடைநின்றும் இழிந்துவரலால் சிவகங்கை-சிவபெருமானுடைய கொன்றைமாலையையணிந்த சடையினின்றும் இறங்கிவருதலால் சிவகங்கை எனவும், தீர்த்தன் உருவம் தெளிவோர்க்கு ஞானம் தரலால் சிவஞான தீர்த்தம் என - அச்சிவபெருமானுடைய திருவுருவத்தைத தெளிந்து உணர்வோர்க்கு ஞானந்தருலால் சிவஞானதீர்த்தமெனவும், காலில் கடுகிவருசெய்தியால் வேகவதி தீர்த்தம் என - சண்டமாருதம்போல விரைந்துவரும் செய்தியால் வேகவதிதீர்த்தம் எனவும், கிருதமாலை என - கிருதமாலை எனவும், வையைநாமம் செப்புவர் - வையைக்குத் திருநாமங் கூறுவார். (௨௭)

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருததம் - ௬௭௪.

எழுகடலழைத்ததிருவிளையாடல்.

ஒன்பதாவது

எழுகடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா

முடங்கன்மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடுநதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்ந்தான்பொன்மாலைபடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைசசாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) முடங்கல் மதி முடி மறைத்த முடி தென்னன் - வளைந்தபிறையை யணிந்த சடாமுடியைமறைத்த கிரீடத்தையணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், குறட்கு - குண்டோதரனுக்கு, அன்னம் கிடங்கர் ஒடு நதி அழைத்த கிளர் கருணை திறன் இது - அன்னக்குழியோடு வையைநதியையும் அழைததருளிய விளங்கும் திருவருளின்வரலாறு இத்திருவிளையாடலாம், மேல்-இனி, மடங்கல் வலி கவர்ந்தான்-நரசிம்மத்தின் வன்மையைக் கொள்ளைகொண்ட அப்பெருமானார், பொன் மாலை படிந்து ஆட - காஞ்சனமாலையார் திளைத்து நீராட, எழு தடம கடலும் ஒருங்கு அழைத்த தன்மைதனை சாற்றுவாம் - பெரிய எழுகடலையும ஒருசேர அழைத்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுவாம்.

மடங்கல் வலிகவர்ந்தான் என்பதற்கு - யமனது வன்மையைத் தனது திருவடிப்பரிசத்தால் கவர்நத பெருமானரது, எனப் பொருள்கொள்ளுதலு மொன்று. திருமால் நரசிங்கவடிவமாய் இரணியன் வலி கவர்ந்தகாலையில் செருக்குற்றிருக்க வீரபத்திரக்கடவுள் சரபவடிவாய்ச்சென்று செகுத்தாரென்பது புராணவரலாறு. கிடங்கு - கிடங்கர் இறுதிநிலைப்போலி - முடங்கலென்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரெச்சப்பொருள்மேனின்றது. (க)

ஓதவரும்பொருள்வழுதியுருவாகியுலகமெலாஞ்
சீதளவெண்குடைநிழற்றியறச்செங்கோல்செலுத்துநாள்
போதவரும்பொருளுணர்ந்தவிருடிகளும்புனிதமுனி
மாதவரும்வரன்முறையாற்சந்தித்துவருகின்றார்.

(இ-ள்.) ஓத அரும் பொருள் - சொல்லுதற்கரிய மெய்ப்பொருளாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், வழுதி உருவாகி - பாண்டியர்திருக்கோலங்கொண்டு, எல்லாம் உலகம் சீதளம் வெண் குடை நிழற்றி - எல்லாவுலகங்களுக்குந் தண்ணிய வெள்ளை வட்டக்குடையால் நிழல்செய்து, அறம் செங் கோல் செலுத்து நாள் - தருமநூல்வழியே செங்கோலைநடத்தும்நாளில், போதம் அரும பொருள் உணர்ந்தஇருடிகளும் - ஞானநூலின் அரியபொருளையுணர்ந்த சத்த இருடிகளும், புனிதம் முனி மாதவரும் - களங்கமில்லாத முனிவராகிய (ஏனைப்) பெரிய தபோதனர்களும், வரன் முறையால் சந்தித்து வருகின்றார் - வரன்முறைபபடி தெரிசித்து வருகின்றவர்கள் ஆயினார்கள்.

சத்தவிருடிகளாவார். அகத்தியன், ஆங்கிரசன், கவுதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன். முனிவா ஈறுதொக்குகின்றது. அறம் போதம் நான்மேனிற்றலால் - தானியாகுபெயர்கள். நிழறறி பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் - நிழற்று - பகுதி. (உ)

வேதமுனிகோதமனுந்தலைப்பட்டுமீள்வானோர்
போதளவில்கற்புடையபொன்மாலைமனைபுகுந்தான்
மாதவனும்வரவேற்றுமுகமனுரைவழங்கிப்பொன்
னாதனமிட்டஞ்சலிசெய்தரியதவத்திறங்கேட்பாள்.

(இ-ள்.) வேத முனி கோதமனும் தலைப்பட்டு மீள்வான் - வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவராகிய கவுதமரும் சந்தித்து மீளுகின்றவர், ஓர் போது - ஓர்பகல், அளவு இல் கற்பு உடைய பொன்மாலை மனை புகுந்தான் - அளத்தற்கரிய கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையார் மனையுள் சென்றார், மாது அவளும் வரவு ஏற்று - அக் காஞ்சனமாலையாரும் அவர்வருகையை எதிர்கொண்டு, முகமன் உரை வழங்கி - உபசாரவார்த்தைகள் கூறி, பொன் ஆதனம் இட்டு அஞ்சலி செய்து - பொன்னாலாகிய ஆசனந்தந்து அஞ்சலித்து, அரிய தவத் திறம் கேட்பாள் - செய்தற்கரியதவத்தின் பாகுபாடுகளை வினவுகின்றார்.

கோதமனிறுதியில்நின்ற உம்மை - உயர்வுசிறப்புப்பொருட்டு. (௩)

கள்ளவினைப்பொறிகடந்துகரைகடந்தமறைச்சென்னி
யுள்ளபொருள்பரசிவமென்றுணர்ந்தபெருந்தகையடிகே
டெள்ளரியபவமகற்றுந்தவமருள்செய்கெனக்கருணை
வெள்ளமெனமுகமலர்ந்துமுனிவேந்தன்விளம்புமால்.

(இ-ள்.) கள்ள வினை பொறி கடந்து-வஞ்சகச் செயல்களையுடைய ஐம்பொறிகளைக் கடந்து, கரை கடந்த மறை சென்னி - அளவுகடந்த வேதத்தின் முடிவில், உள்ள பொருள் பரசிவம் ஏ என்று-நிலைபெற்ற உண்மைப்பொருள் பரசிவமே என்று, உணர்ந்த பெருந்தகை அடிகேள்-(உள்ளபடி) அறிந்த பெருந்தன்மையையுடைய அடிகளே, தள் அரிய பவம் அகற்றும் தவம் அருள் செய்க என - ஒழிதலில்லாத சனனத்தொடர்ச்சியை ஒழிக்கும் ஓர்தவநிலையைக் கூறுக என்றுவினவ, கருணை வெள்ளம் என முகம் மலர்ந்து - கிருபை வெள்ளம்பெருகினாற்போலக் கருணைசுரந்து முகமலர்ச்சிகொண்டு, முனி வேந்தன் விளம்பும் - முனிவர்களுக்கு அரசராகிய கவுதமமுனிவர் சொல்லுகின்றார்.

வஞ்சகச்செயல்களாவன - தத்தமக்குரிய புலன்களிற் சென்றுமயக்குதல். இந்திரியமே தெய்வமெனக் கூறுவோர் கூற்றைக்கடந்தாரென்றவண் என்பார் - பொறிகடந்து எனவும், உபநிடதத்தின் மெய்ப்பொருளாயுள்ளான் சிவபெருமானேஎன்பார் - மறைச்சென்னியுள்ள பொருள் பரசிவமே எனவுங் கூறினார். தேறறேகாரந் தொகுத்தல். (௪)

தவவலியாலுலகீன்றதடாதகைக்குத்தாயாகிப்
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சீர்பெற்றாய்திறன்மலயத்
துவசனருங்கற்புடையாய்நீயறியாத்தொலைவிரத
மவனியிடத்தெவரறிவாராயினுமியம்பக்கேள்.

(இ-ள்.) திறல் மலயத்துவசன் அரும் கற்புடையாய் - வெற்றிவாய்ந்த மலயத்துவசபாண்டியனுடைய இல்லறக்கிழமைபூண்ட பெறுதற்கரிய கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையாரே, தவ வலியால்-(முன்னர் நீர் இயற்றிய) தவத்தின் வன்மையால், உலகு ஈன்ற தடாதகைக்கு தாயாகி - எல்லாவுலகங்களையும் ஈன்றருளிய உல

கமாதாவாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாருக்குத் தாயானீர், சிவபெருமான் மருகன் எனும் சீர் பெறரும் - (தனது ஆணைவழி நடக்கும் ஆனமகோடிகளுக்கு நன்மையைத் தரும்) சிவபெருமானையே நல்ல மருகனென்றழைக்கும் பெருஞ்செல்வத்தைப்பெற் றீர், நீ அறியாத தொல் விரதம் அவனி இடத்து எவர் அறிவார்-(ஆதலால்) நீர்செய் து கழித்தறியாத தொன்றுதொட்டுள்ள விரதங்களை உலகின்கண் (எனபோலியர்) எவர் அறிந்திருக்கின்றார்கள், ஆனாலும் இயமப கேள - ஆயினும நீர் வினவினமை யால் யான் சொல்லச் சிறிதுகேளும. (௫)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவருத்த
வீனமில்சீர்த்தவமூன்றாமிவற்றின்மானதந்தரும
தானமிசைமதிவைத்தறயவுபொறைமெய்சிவனை
மோனமுறத்தியானித்தலைந்தடக்கன்முதலனந்தம்.

(இ-ள்.) மானதமே என வாசிகமே என காயிகமே என - மானதமெனவும் வாசிகமெனவும் காயிகமெனவும், வருத்த ஈனம் இல் சீர் தவம் மூன்றாம (நூல்க ளிற்) பகுத்துக்கூறிய குற்றமில்லாத சிறந்ததவங்கள் மூன்றுவகைபபடும்,இவற்றில் மானதம-இம்மூன்றனுள் மானதங்களாவன, தருமம் மிசை தானம் மிசை மதி வைத்தல்-தருமத்தின்மேலுந் தானத்தின்மேலும் அறிவைச் செலுத்துதலும், தயவு பொறை மெய் (எல்லாவான்மகோடிகளிடத்திலும்) கருணை வைத்தலும் (தமக்குப் பிறர்செய்ததீங்கைப்) பொறுத்தலும் (பிறவுயிர்களுக்குத்) தீங்குதராதசொற்களை க கூறுதலும், மோனம் உற சிவனை தியானித்தல் - மௌனநிலையில் பொருந்தநின்று சிவபெருமானைச் சிந்தித்தலும், ஐந்து அடக்கல் முதல் அனந்தம் - பஞ்சேந்திரியங் களையடக்குதலும் ஆகிய இவைமுதலிய பலவாம்.

பிரிநிலையேகாரந்தந்து எல்லாத்தவங்களும் திரிகரணங்களின் வழிப்பட்டன வாய் நிற்றலால் மானதம் வாசிகம் காயிகம் என எடுத்துக்கொண்டார். மானதம் மனத்தாற செய்யப்படும தவம். இது தத்திதாந்தபதம. தருமம் - முப்பத்திரண்ட றங்களாம். தானம் - சற்பாத்திரங்களாம. (௬)

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சசாந்திமறை
பேசுசதவுருத்திரந்தோத்திரமுரைத்தலபெருந்தருமங்
காசகலவெடுத்தோதன்முதலனந்தங்காயிகங்க
ளீசனருச்சனைகோயில்வலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல்.

(இ-ள்.) வாசிகம் ஐந்து எழுத்து ஓதல் - வாசிகங்களாவன ஸ்ரீபஞ்சாக்கரா ங்களை உச்சரித்தலும், மநு பஞ்ச சாந்தி - பஞ்சபிரமமகாமந்திரங்களையும உபநிட தபாகங்களையும் ஓதுதலும், மறை பேசு சத வுருத்திரம உரைத்தல் -, வேதங்கள் எடுத்துக்கூறும சதவுருத்திரமந்திரங்களை எடுத்து உச்சரித்தலும், தோத்திரம் உரைத்தல் - பத்தியரூபமாகவுள்ள தோத்திரங்களை எடுத்துக்கூறலும, காசு அகல பெரும் தருமம் எடுத்து ஓதல் முதல் அனந்தம் - குற்றமகலப பெரியதருமநூல்களை எடுத்துக் கூறுதலுமாகிய இவைமுதலியபலவாம், காயிகங்கள் - காயிகங்களான வை, ஈசன் அருச்சனை - சிவபெருமானை யர்ச்சித்தலும, கோயில் வலம் செயகை- அச்சிவபெருமான் எழுந்தருளியதிருககோயிலைப பிரதக்ஷிணஞ்செய்தலும், எதிர் வணங்கல் - சந்நிதியிற்சென்று வணங்கலும.

ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்தலாவது - அருளை முன்னாகக்கொண்டு திருவ ஞ்செழுத்தை விதிப்படி மாறிச் சூக்குமமாயோதல். பஞ்சசாந்தியாவது - சிவ

பெருமானே பொருளெனக்கூறும் உபநிடதபாகங்களை ஐந்தகாண்டமாக முறைப் படுத்தி யோதுதல். மறைபேசுசதவுருவுருத்திரமுணாதுதல் ஆவது - வேதங்கள் பிர மன்முதல் சதாசிவமீறுக முறையே யேற்றங்கூறுவதால் அவற்றுள் நடுக்கண்ட மான சதவுருத்திரமனுக்களை யோகநாமத்தால் உருத்திரகணங்களைச் சங்காரக்கிரம த்தின்வைத்து அதிதசிவபரியாதம் வரைப்படுத்திக் கூறுதல். எதிர்வணங்கல் - என் றதற்குச் சிவனடியாரை எதிர்கொண்டு வணங்கல் எனப் பொருள்கொள்ளினும் அ மையும். வாசிகம் - வாக்காற்செய்யப்படுவது. (எ)

திருத்தனுறைபதிபலபோய்ப்பணிதல்பணிநிறைவேற்ற
றிருத்தன்முடிநதியாதிதீர்த்தயாத்திரைபோய்மெய்
வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவவ்வகைமூன்றிற்
பொருத்தமுறுகாயிகங்கள்சிறந்தனவிப்புண்ணியத்துள்.

(இ-ள்.) திருத்தன் உறை பல பதி போய் பணிதல் - சிவபெருமான் எழுந்த ருளிய பலதிருப்பதிகளிலுஞ் சென்று வணங்கலும், பணி நிறை வேற்றல் - சிவபெ ருமான் திருப்பணிகளை முடித்தலும், மெய வருத்தம் உற திருத்தன் முடி நதி ஆதி தீர்த்தயாத்திரைபோய் ஆடல்-(தமது) சரீரம் இளைக்க அச்சிவபெருமான சடாமுடி யிலணிந்தருளிய கங்கைமுதலிய தீர்த்தயாத்திரைசென்று நீராடுதலும்ஆகிய, இவை முதல் பல-இவைமுதலாகப்பலவாம், அவவகை மூன்றில்-(கூறிய) அம்மூன்றுவகை யுள், பொருத்தம உறு காயிகங்கள் - தக்க காயிகங்களாவன, இப்புண்ணியத்துள் சி றந்தன -(மானதவாசிகமாகிய) இநதப்புண்ணியங்களுள மேம்பட்டனவாம். (அ)

திருத்தயாத்திரையதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவாந்
திருத்தமாங்கங்கைமுதறிருநதிகடனித்தனிபோய்த்
திருத்தமாடுவதரிததிருநதிகளவைவந்து
திருத்தமாய்நிறைதலினலவற்றதிகந்திரைமுந்நீர்.

(இ-ள்.) திருத்த யாத்திரை அதிகம் - (ஏனைய) தீர்த்தங்களில் நீராடுதறகு யாத்திரைசெய்தல் அதிகப் பேறும், அவற்று அதிகம் - அவ்வேனைய தீர்த்தங்களில் மேம்பட்ட, சிவன் உருவாம் திருத்தமாம கங்கை முதல் திரு நதிகள் - சிவபெரு மான் திருவுருவமாகிய தீரததமாயுள்ள கங்கைமுதலிய தெய்வத்தன்மையையு டைய நதிகளுக்கு, தனி தனி போய திருத்தம் ஆடுவது அரிது - தனித்தனி சென்று நீராடுவது மேம்பட்டது, அத் திரு நதிகள் அவை வநது திருத்தமாய் நிறைதலினு ல் - அநதத தெயவததனமையையுடைய நதிகள் வந்து முட்டிநிறைதலினால், திரை முந் நீர் அவறறு அதிகம - அலையையுடைய கடலானது அந்நதிகளிலு மேம்ப ட்டது.

கங்கைமுதலிய நதிகளாவன - கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவே ரி, குமரி, கோதாவரி. இவற்றோடு - சிந்து, தாமிரபரணி, துங்கபத்திரி, கிருட்டிணி கூட்டி ஏகாதசநதி எனவுங் கூறுவர். தீர்த்தம திருத்தம் வடசொற்றிரிபு. சிவபெரு மான் திருவுருவமென்றது - காசியிற்கங்கைவடிவமாகநின்று மரிக்கும் உயிர்களுக்கு முத்தியருளுதலால். (௯)

என்றுமுனிவிளம்பக்கேட்டிருந்தகாஞ்சனமாலை
துன்றுதிரைக்கடலாடத்துணிவுடையவிரும்பினளாய்த்

தன்றிருமாமகட்குரைத்தாள்சிறிதுள்ளந்தளர்வெய்திச்
சென்றிறைவற்குரைப்பலெனசசெழியர்தவக்கொழுந்தனையாள்.

(இ-ள்.) என்று முனி விளம்ப கேட்டிருந்த காஞ்சன மாலை - என்றுகவுத மமுனிவர் கூறக்கேட்டிருந்த காஞ்சனமாலையார், அன்று திரை கடல் ஆட துணிவுடைய விருப்பினளாய் - நெருங்கிய அலையையுடைய கடலில் நீராடத் துணிந்த விருப்பையுடையவராகி, தன் திரு மா மகட்கு உரைத்தாள் - தமது பெறுதற் கரிய செல்வமாயுள்ள பெரிய புதல்வியாருக்குக் கூறினார், உள்ளம் சிறிது தளர்வு எய்தி- (தமது) திருவுள்ளத்திற் சிறிது தளர்வுகொண்டு, இறைவற்கு சென்று உரைப்பல் என - (எனது) தலைவர்பாற் சென்று கூறுவேனென்று, செழியர் தவக் கொழுந்து அனையாள் - பாண்டியர்கள்செய்த தவத்திரட்சி ஓர் கொழுந்துவிட்டெழுந்தாற் போலுமுள்ள பிராட்டியார்.

சிவபெருமானைத் தமக்கு மருகனாகப்பெற்றமையால் 'எப்பொருளுந் தமக்கு எளியதென்னுங்கருத்தினராதலின்' துணிவுடையவிருப்பினளாய் எனவும், சிவபெருமான் றிருவுள்ளக்கிடை எவ்வாறோவெனக் கருதினவராதலின் - உள்ளந்தளர்வெய்தி யிறைவற்குரைப்பல் எனவுங்கூறினார். உரைப்பல் - தன்மையொருமைவினைமுற்று. உரை - பகுதி. பகரமெய் சந்தி. பகரமெய் எதிர்காலவிடைநிலை. அல்-தன்மை யொருமைவிகுதி. கேட்டிருந்த கேட்ட என்னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் இருந்து அசைநிலையிடைச்சொல். (௧0)

தன்றன்னையுடையபெருந்தகைவேந்தர்பெருமான்முன்
சென்றன்னமெனநின்றுசெப்புவாள்குறள்வீரற்
கன்றன்னக்குழியினொடுமாறழைத்தவருட்கடலே
யின்றன்னைகடலாடவேண்டினளென்றிரந்தாள்.

(இ-ள்.) தன் தன்னை உடைய பெரும் தகைவேந்தர் பெருமான் முன்சென்று - தம்மால் தம்மைக்கிழத்தியராகவுடைய எல்லையில்லாத மாட்சிமைபொருந்திய அரசர்களுக்கு இறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியர் முன்சென்று, அன்னம் என நின்று செப்புவாள் - அன்னம்போல நின்று கூறுகின்றார், குறள் வீரற்கு அன்று அன்னக்குழியினொடும் ஆறும் அழைத்த அருள் கடலே - குண்டோதரன்பொருட்டு (அருள்கூர்ந்து) அந்நாளில் அன்னக்குழியோடு வையைநதியையும் அழைத்துத் தந்தகிருபாசமுத்திரமே, இன்று அன்னை கடல் ஆடவேண்டினள்-இன்று என்தாய் கடல் நீராடவிரும்பினாள், என்று இரந்தாள் - என்று குறையிரந்தார்.

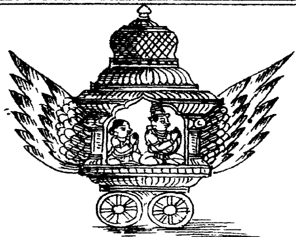
தாம்-பாண்டியனுக்கும காஞ்சனமாலையாருக்கும் அவதரித்ததும், தம்மைத் திருமணமுடித்ததும், அவனிச்சையாதலால் தன தன்னையுடைய என்றதற்கு-தம்மால் தம்மைக்கிழத்தியராகவுடைய எனப்பொருள்கூறினோம். குழியினொடும் என்பதனிறுதியிலுள்ள உம்மையை ஆறு என்பதனோடுகூட்டுக. (௧௧)

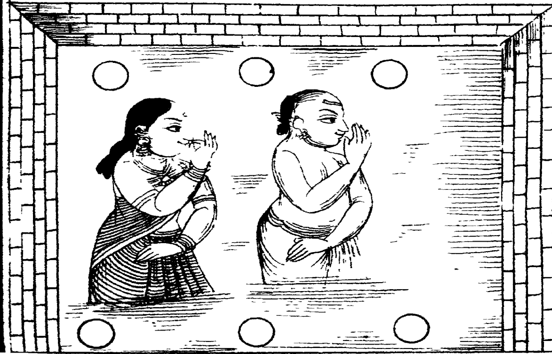
தேவிதிருமொழிகேட்டுதென்னவராய்நிலம்புரக்குங்
காவிதிகழ்மணிகண்டர்கடலொன்றோவெழுகடலுங்
கூவிவரவழைத்துமெனவுன்னினார்குணபாலோர்
வாவியிடையெழுவேறுவண்ணமொடும்வருவனவால்.

(இ-ள்.) தேவி திருமொழிகேட்டு - (தமது) தேவியார்திருமொழியைக்கேட்டு (மனங்குழைந்து) தென்னவராய் நிலம புரக்கும் காவிதிகழ் மணிகண்டர்

மலையத்துவசனையழைத்ததிருவிளையாடல்.

பனிப்ப நிகழ்காலவினையெச்சம். அது கொதித்தென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. பனி பகுதி. பகரமெய் சந்தி. பகரமெய் விரித்தல்விகாரம். அ-விகுதி. (கச)

தன்வண்ணமெழுகடலின்றனிவண்ணமொடுகலந்து
பொன்வண்ணநறும்பொகுட்டுப்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணசசடைதாழவெள்ளிமணிமன்றாடு
மன்வண்ணமெனவெட்டுவண்ணமொடுமெவயங்கியதால்.

(இ-ள்.) பொன் வண்ணம் நறும்பொகுட்டு பூம்பொய்கை - பொன்னிறம் வாய்ந்த நறுமணங்கமழும் பொகுட்டையுடைய பொற்றாமரைப்பொய்கையானது, தன் வண்ணமொடு - தனது வெண்ணிறத்தோடு, எழுகடலின் தனிவண்ணம் கலந்து பொலிவு எய்தி - (தன்னிடத்தொடுங்கிய) எழுகடல்களின் ஒப்பற்ற நிறங்களைக்கலந்துவிளங்கி, மின்வண்ணம சடைதாழ - மின்போலும் நிறம்வாய்ந்த சடைகள் தாழ, மணி வெள்ளி மன்று ஆடும மன்வண்ணம என - அழகியவெள்ளியம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்யும் சிவபெருமானது எட்டுவகைவண்ணங்கள்போல, எட்டு வண்ணமொடும் வயஙகியது - எண்வகைநிறங்களோடும் விளங்கியது.

சிவபெருமான்-அட்டமூர்த்தியாய் நிற்குங்கால், பிரிதிவிற்குரிய பொன்னிறமும, அப்புவிற்குரிய வெண்ணிறமும, தேயுவிற்குரிய செந்நிறமும், வாயுவிற்குரிய கருமைநிறமும், ஆகாயத்திற்குரிய புகைநிறமும, சந்திரனுக்குரிய சுக்கிலநிறமும், சூரியனுக்குரிய ரக்தநிறமும, ஆத்மாவிற்குரிய படிகநிறமும ஆகிய இந்நிறங்களை வாய்ந்து நிற்றலின மன்வண்ணம எனறார் (கரு)

எழுகடலழைத்தபடல முற்றிறறு.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம - அ௱௬௰.

பத்தாவது

மலயத்துவசனை யழைத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம.

எழுகடலழைநதவாறியமபினுமினிச
செழுமதிமரபினோனசேணிழிந்துதன்
பழுதில்கற்பிலலொடும்பரவைதோய்ந்தர
னழகியதிருவுருவடைந்தவோதுவாம்.

(இ-ள்.) எழுகடல் அழைதத ஆறு இயமபினும - எழுகடலையும் அழைத்த திருவிளையாடலைக்கூறினோம, இனி-இனிமேல், செழுமதி மரபினோன் சேண் இழிந்து - குறைவினறிநிறைந்த சந்திரகுலத்திற்றோன்றிய மலயத்துவசபாண்டியன் விண்ணுலகினின்றும் இழிந்து, தன் பழுது இல் கற்பு இல்லொடும் பரவைதோய்ந்து-தனது குற்றமில்லாத கறபினையுடைய காஞ்சனமாலையாரோடும் கடலாடி, அரன் அழகிய திருவுருவு அடைந்தது ஓதுவாம் - சிவபெருமானது அழகியதிருவுருவத்தை யடைந்த திருவிளையாடலைச்சொல்லுவாம.

அரன்-தன்னையடைந்தோரா மலத்தொடக்கை வேரோடொழிப்பவன் "சேர்ந்தோர்மாயைவேர்முற்றுமரியுமாறருலரன்" என்பதனுலுணர்க. செழுமை-நிறைவு.

புரவலன்றடாதகைப்பூவையோடும்வந்
துரவுநீர்க்கடன்மருங்குடுத்தசந்தன
மரவமந்தாரமாவகுளமபாடலம்
விரவுநந்தனத்தரியணையின்மேவினன்.

(இ-ள்.) புரவலன் பூவை தடாதகை யோடும் வந்து - சவுந்தரபாண்டியர் நாகணவாய்ப்பறவையின் இன்சொற்போலும் இனசொல்லையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியாரோடும் எழுந்தருளிவந்து, உரவு நீர் கடல் மருங்கு உடுதத - (புடைபெயர்ந்துவந்த) பெரிய நீர்மயமாகிய எழுகடலின் பக்கத்திற் சூழ்ந்த, சந்தனம் மரவம் மந்தாரம் மா வகுளம் பாடலம விரவு நந்தனதது - சந்தனமரமுங் குங்குமமரமும் மந்தாரமரமும் மாமரமும் மகிழமரமும் பாதிரிமரமுங் கலநது நெருங்கிய நநதவனத்தில், அரி அணையில் மேவினன் - சிம்மாதனததில் வீற்றிருந்தார்.

நந்தவனம் என்பது - நந்தனம் என நின்றது. சந்தோஷத்தைத்தரு வனம் என்பது பொருள். (உ)

தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லைசண்பகப்
போதுகொய்திளைஞருஞ்சேடிப்பொற்றொடி
மாதருங்கொடுத்திடவாங்கிமோந்துயிர்த்
தாதரமிரண்டறவமருமெல்லையில்.

(இ-ள்.) தாது அவிழ் மல்லிகை முல்லை சண்பகம் போது கொய்து - மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த மல்லிகைமலரையும் முல்லைமலரையும் சண்பகமலரையும் கொய்து, இளைஞரும் பொன் தொடி சேடிமாதரும் கொடுத்திட - (ஏவல்வழிநிற்கும்) மங்கையரும் பொன்னாலாகிய வளையலணிந்த தோழிப்பெண்களுங் கொடுக்க, வாங்கி மோந்து உயிர்த்து - (அம்மலர்களை) வாங்கி மோநது சுவாசித்து, ஆதரம இரண்டு அற அமரும் எல்லையில் - ஓர் விருப்போடும் எழுந்தருளியிருக்குங்காலத்தில்.

இருதலைப்புள்ளிற் கோருயிர்போல வோருயிர்வாய்ந்து, ஆவிற்கிரு கோடு தோன்றினுற்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருத்தலின் ஆதரம இரண்டற எனக்கூறினர். இது திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாருள் நச்சினார்க்கினிய ருரையிற்கண்டது. (௩)

தன்னமர்காதலிதன்னைநோக்கியே
மன்னவனுன்பொருட்டேழுவாரியு
மிந்நகரழைத்தனமீண்டுப்போந்துநி
னன்னையையாடுவானழைத்தியாலென.

(இ-ள்.) மன்னவன் - சவுந்தரபாண்டியர், தன் அமர் காதலி தன்னை நோக்கி - தம்மால் விரும்பப்பட்ட பிராட்டியாரை நோக்கி யருளி, உன் பொருட்டு எழு வாரியும் இந்நகர் அழைத்தனம் - உனதுபொருட்டாக எழுகடலையும் இந்நகரிலழைத்தோம், ஈண்டு போந்து நின் அன்னையை ஆடுவான் அழைத்தி என - இவ்விடத்தினின்றுஞ் சென்று உனது தாயை நீராட அழைப்பாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருள.

காதலி - காதலையுடையவள். காதல் - பகுதி - இ - பெண்பால்விகுதி. அழை த்தி - முன்னிலை யொருமை எதிர்காலவினைமுற்று. அழை பகுதி. த் - சாரியை. தக ரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சாதி, இ-முன்னிலையொருமைவினைமுற்றுவிகுதி. (௪)

மடந்தையுமன்னையைக்கொணர்ந்துவாவிமா
டடைந்தனளாகமற்றவள்புராணநாற்
படர்ந்தகேள்வியர்தமைநோக்கிப்பெளவநீர்
குடைந்திடும்விதியெவன்கூறுமென்னவே.

(இ-ள்.) மடந்தையும் அன்னையை கொணர்ந்து வாவி மாடு அடைந்தனள் ஆக - தடாதகைப்பிராட்டியாரும் (தமது) தாயாராகிய காஞ்சனமாலையாரை அழை த்துவந்து பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின் பக்கத்து வந்தருள, அவள் - அக்காஞ்சன மாலையார், புராண நூல் படர்ந்த கேள்வியர் தமை நோக்கி - புராணமுதலிய வே தாகமநூல்களில் நுழைந்த கேள்வியை யுடைய முனிவர்களைப் பார்த்து, பெளவம் நீர் குடைந்திடும் விதி எவன் கூறும் என்ன - கடல் நீராடுதற்குரிய விதியாது சொ ல்லுங்களென்றுகூற.

கொணர்ந்து - இறந்தகால வினையெச்சம். கொணு - பகுதி - கொணுவென் னும்பகுதி ஈறுகுறுகி ரகரமெய்விரிந்து கொணா எனநின்றது. அடைந்தனளாக-அ டைந்தனள் என்னும் வினைமுற்றோடு ஆகவென்னும் இடைச்சொல் புணர்ந்து வினை யெச்சப்பொருள்தந்தது. தொல்காப்பியம், இடையியல. "ஆகவாகலென்பதென் னும் - ஆவயின்மூன்றும் பிரிவிலசைநிலை" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு நச்சினார்க்கினி யர் எழுதியவுரையிற்காண்க. நின்முகங்காணு மருந்தினேன். என்றதில்காணும் என் னும் பெயரெச்சம் காணுதல் என்னுந்தொழிற்பெயர்மேல் நின்றதுபோலக் குடைந் திடுமென்னும் பெயரெச்சம்-குடைந்திடுதலென்னுந்தொழிற்பெயர்ப் பொருண்மேல் நின்றது - குடை - பகுதி - த் - சாரியை. நகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி. இடு - பகுதிப்பொருள்விகுதி. அனைத்தும் ஓர்பகுதி. (௫)

கோதறுகற்பினுய்கொழுநன்கைத்தலங்
காதலன்கைத்தலமன்றிக்கன்றின்வா
லாதலிம்மூன்றிலொன்றங்கைபற்றியே
யோதநீராடுதன்மரபென்றோதினர்.

(இ-ள்.) கோது அறு கற்பினுய் - குற்றமற்ற கற்பினையுடையாய், கொழுநன் கைத்தலம் ஆதல் - (தனது) நாயகன்கைத்தலங்களையாவது, காதலன் கைத்தலம் ஆ தல் - (தனது) புத்திரன் கைகளையாவது, அன்றி-அல்லாமல், கன்றின் வால் ஆதல்- கன்றின் வாலையாவது, இம் மூன்றில் ஒன்று - இம் மூன்றினுள் ஒன்றை, அம் கை பற்றியே ஓதம் நீர் ஆடுதல் மரபு என்று ஓதினர் - (தனது) அழகிய கைகளாற்பற் றிக் கடல்நீராடுதல் விதியென்றுகூறினர்.

கைத்தலம் வால் என்றமையால் - ஒன்றெனப் பொதுப்படக்கூறினர். ஆத லென்னும் இடைச்சொல் விகற்பப்பொருண்மேனின்றது. (௬)

மறையவர்வாய்மைபொன்மாலைகேட்டுமேற்
குறைவறத்தவஞ்செயாக்கொடியபாவியெற்

கிறைவனுஞ்சிறுவனுமில்லையேயினிப்
பெறுவதுகன்றலாற்பிறிதுண்டாகுமோ.

(இ-ள்.) மறையவர் வாய்மை பொன் மாலை கேட்டு - முனிவர்கள் உண்மை மொழியைக் காஞ்சனமாலையார் கேட்டு, மேல் குறைவு அற தவம் செயா கொடிய பாவி எற்கு - முற்பிறப்பில் நிரம்பததவஞ்செய்யாத கொடியபாவியாகிய எனக்கு, இறைவனும் சிறுவனும் இல்லையே - நாயகனும் புததிரனுமில்லையே, இனி பெறுவது கன்று அலால் பிறிது உண்டாகுமோ - இனியான்பெறுவது கன்றின் வாலன்றி வேறொன்றுண்டாகுமா.

பாவியேற்கெனப் பாடமாயின் - பாவியேனாகிய எனக்கெனப் பொருள்கொள்க. பிராட்டியாரைப்பெறுதற்குரிய தவஞ்செய்தும், இன்று இறைவனுஞ் சிறுவனுமில்லாத வறுமையை நோக்கிக கூறினவராதலின் - குறைவறத தவஞ்செயாக் கொடியபாவியெற்கென்றார். (எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பற்றியாடுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்குக்கூறலும்
வேதன்மால்பதவியும்வேண்டினார்க்கரு
ளுதனாருயிர்த்துணையாயநாயகி.

(இ-ள்.) ஆதலால் - ஆகையால், மாதராய் - புத்திரியே, கன்றின் வால் பற்றி யாடுகு ஓ - கன்றின் வாலைப்பற்றிக் கடலாடுவேனு, என்று தன் மகட்கு கூறலும் - எனத்தன்னுடைய புத்திரியாருக்குக்கூற, வேதன் மால் பதவியும் - பிரமன் பதவியும் விஷ்ணுவின்பதவியும், வேண்டினார்கு அருள் நாதனார் உயிர்த்துணை ஆய நாயகி - தம்மை விரும்பி வழிபட்டவர்கருத தநதருளும் இறைவருடைய உயிர்த் துணையாயுள்ள பிராட்டியார்.

அணடங்கள் யாவையும் தமது ஆணைவழிநடத்தும் உங்களைப்புத்திரியாகவும் மருகனாகவும் பெற்ற யான் ஏனையோரபோல எளியளோ என்பாள் - கன்றின் வால் பற்றி யாடு கோ எனவும், பிரமன்முதலியோர் தமது ஆணைவழிநிற்குங்கடவுளராத லின் சொல்லாற்றல்தோன்ற அருளுநாதனார எனவுங்கூறினார். ஆடு கு - எதிர்காலத்த ன்மை யொருமை வினைமுற்று. ஆடு - பகுதி - கு - தன்மை யொருமை எதிர்காலவி னைமுற்றுவிகுதி. "மடிகேகோகடலின்" என்ற திருக்கோவையார் உரையிற் காண்க. ஓ என்னும் வினு எளியள் அல்லளெனனும் பொருள்மேனின்றது. கூறலும்-நிகழ்கா லவினையெச்சம் - கூறு பகுதி. உகரக்கேடு சநதி. அல் - சாரியை. உம் விகுதி. (அ)

தன்னுயிர்க்கிழவனையடைந்துதாழ்ந்துதன்
னன்னைதன்குறையுரையாடவாண்டகை
மன்னவன்வலாரியோடொருங்குவைகிய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினாரோ.

(இ-ள்.) தன் உயிர் கிழவனை அடைந்து தாழ்ந்து - தமது உயிர்க்கு உரிமை பூண்ட இறைவனை யடைந்து வணங்கி, தன் அன்னை தன் குறை உரையாட - தமது தாயாகிய காஞ்சனமாலையாருடைய குறைபாட்டை எடுத்துக்கூற, ஆண் தகை மன் னவன் - ஆண்தன்மையையுடைய சவுந்தரபாண்டியர், வலாரி யோடு ஒருங்கு வை கிய தென்னவன் மேல் மனம் செலுத்தினை - இந்திரனோடு ஒருசேரச் (சிம்மாதன த்தின்மேல்) வீற்றிருந்த மலயத்துவசபாண்டியன்மேல் மனஞ்செலுத்தினார்.

வலாரி - வலாசுரனேயழித்தவன்-இது காரணப்பெயா. தன்னுயிர்க்கிழவன்-தனக்கொரு உயிராயுளளவர் என்னும பொருணமேனிறறலால் தன்னுயிாககுரிமை பூண்ட இறைவனெனப் பொருள்கொண்டாம். (௯)

வேறு.

சிலேயத்திரியாாதிருவுள்ளமுணர்ந்
தலேயத்திரியட்டவனுதனநீத
துலேயத்திரியொாததவிமானமொடு
மலேயத்துவசசசெழியன்வருமால்.

(இ-ள்.) சிலே அத்திரியார் திருவுள்ளம் உணர்ந்து - மகமேருவை வில்லாக வுடைய பெருமானுர் திருவுள்ளக குறிபபை உணர்நது, அலே அததிரி அட்டவன் ஆதனம் நீதது - பறநது திரியும பர்வதங்களே வென்ற இநதிரனுடைய சிம்மாசனத்தினின்று நீங்கி, உலே அததிரி ஒதத விமான மொடு - கொலலன் உலே மூக்கி லுள்ள அருததியை யொதத தெயவ விமானததின் மேற கொணடு, மலயத்துவசச செழியன் வரும் - மலயததுவச பாண்டியன வருகின்முன.

முற்காலத்தில் மலேகளெல்லாஞ் சிறகொடுபறந்து பறபலதேசங்களிலுஞ்சென்றிருததலால் அங்குள்ள எவ்வுயிாகளும் மிகவுந துக்கிததலேத் தேவர்கள் நோக்கித்துக்கித்து இநதிரனுக்கு முறையிட, அப்பொழுது இநதிரன் அம்மலேகளுடைய சிறகுகளேச் சேதிதது வருங்கால அச்சங கூர்நது உவாக்கடலில் பன்னிரண்டுமலேகள் பறந்து வந்து கிழக்குமுதலிய திககுகளில் விழுநதன. அவை - அக்கடலின் கிழ்த்திசையில் - இடபகிரியும், துந்துபிகிரியும், தாமிரகிரியும். தென்பால - சக்கரகிரியும், மைநாககிரியும, வலாககிரியும. மேலபால் - சோககிரியும, வராககிரியும், நந்தனகிரியும். வடபால் - கங்ககிரியும், சநதிரகிரியும், துரோணகிரியுமாம். இவைகள் அத்தேவேநதிரனுக்குப் புறங்கொடுந்தமையால அலே யததிரி யட்டவனென்முர்.

ஏழனுருபு நிறகவேணடிய விடத்து மூன்றனுருபு வந்தது உருபு மயக்கம். அருத்தி - பருததலுஞ் சுருங்கலும உடைமைபோல விமானம் செல்லுதலும் இறங்குதலும் உடைமை பறறி உலேயத் திரியொதத எனமுர். (௧௦)

மண்பேறடைவான்வருமேழ்கடல்வா
யெண்பேறடையாவருளின்னமுதைப
பெண்பேறதனுற்பெறுபேறிதெனுக்
கண்பேறடைவாளெதிாகணடனனே.

(இ-ள்.) மண்பேறு அடைவான் வரும்-மண்ணுலகததிலுளள ஆன்ம கோடிகள் (தத்தமககுரியபெரும்) பயனேயடைதறபொருட்டுவருகினற, ஏழ்கடல் வாய் என் பேறு அடையா அருள் இன் அமுதை - ஏழுகடலிறறேன்றிய அளவறுத்தற்கரிய கருணேயாகிய இனிய அமுதம் போன்ற தனமருகனை, பெண் பேறு அதனுல் பெறு பேறு இது எனு - பிராட்டியாாைப் பெற்றதனுற பெறற பயன் இதுவென்று, கண் பேறு அடைவான் எதிர் கணடனன் - கண் பெற்றதனுற்முன்பெறும் பயன் யாதோ அதனேயடைந்த மலயத்துவசபாண்டியன் எதிாேகண்டனன்.

ஏழுகடலின் அருகில் எழுந்தருளி யிருநதமையால் - ஏழ் கடல் வாய் அருளின்னமு தென உவமை யாகுபெயராகச் சோமசுந்தரக் கடவுளேக் கூறினா. (௧௧)

வந்தான்மருகன்சரணம்பணிவான்
முந்தாமுனமாமனெனும்முறையா
லந்தாமரையங்கையமைத்துமக
டந்தானையெதிர்ந்துதழீயினனால்.

(இ-ள்.) வந்தான் - வந்து, மருகன் சரணம் பணிவான் முந்தா முன்னம் - (தனது) மருகராகிய சவுந்திர பாண்டியர் திருவடிகளை வணங்க முற்படாத முன்னமே, மாமன என்னும் முறையால்-(தமக்கு) மாமனென்னும் முறையால், அம் தாமரை அங்கை அமைதது - அழகிய தாமரை மலர்போன்ற திருக கரங்களா லமைதது, மகள் தநதானை எதிர்நது தழீஇனன் - மகட் கொடை நேர்ந்த அப்பாண்டியனை எதிர் சென்று தழுவினுர்.

வந்தான் பணிவான் என்னும் வினைமுற்றுகள் ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு ஈறுகெட்டுநின்றன முநதா என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டு நின்றன. (கஉ)

ஆத்தன்றிருவுள்ளமகிழ்ந்தருளாற்
பார்த்தன்புநிரம்பியபன்னியொடுந்
தீர்த்தம்புகுந்தாடியசெல்கவெனப்
பூத்தண்பொருனைப்புனனாடவனும்.

(இ-ள்.) ஆததன் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்து - சவுநதர பாண்டியர் திருவுள்ளங் களிகூர்நது, அருளால் பார்த்து-அருட் கண்ணால் நோக்கி, அனபுநிரம்பிய பன்னியொடும் தீர்ததம புகுந்து ஆடிய செலக என்று-அன்பு மீதூர்நத (உமது) மனைவியோடும் தீர்த்தததிற சென்றாடச் செல்லக் கடவீர் எனறு திருவாய் மலர்ந்தருளினார், பூ தண் பொருனை புனல் நாடவனும் - மலர்கள் நெருங்கிய தண்ணிய தாமிரபரணியின் நீர்வளமிகக பாண்டிநாட்டையுடைய மலயத்துவசனும்.

ஆடிய செல்க செய்யிய என்னும் வாய் பாட்டு வினையெச்ச மாதலின் வருமொழி வல்லெழுதது இயல்பாய் நின்றது. (கங)

முன்னைத்தவமெய்தி முயன்றுபெறு
மன்னபெடையன்னவள்வந்தெதிரோ
தன்னைத்தழுவத்தழுவிக்கிரிவேந்
தென்னக்குறையாமகிழ்வெய்தினனே.

(இ-ள்.) முன்னை தவம் எய்தி முயன்று பெறும் - முற்பிறப்புகளில் (விடாது) தவஞ்செய்துமுயன்று (தான்) பெறற, பெடை அனனம் அன்னவள் எதிரோ வந்து - பெட்டை யன்னத்தின் நடைபோல நடை வாய்ந்த தடாதகைப் பிராட்டியார் எதிரோ வந்து, தன்னை தழுவ தழுவி - தன்னைததழுவ அம்மலயத்துவசபாண்டியனுந் தழுவி, கிரிவேந்து என்ன குறையா மகிழ்வு எய்தினன் - மலையரையன்போல நிறைந்த மகிழ்ச்சி கூர்நதான. (கச)

தண்டேமொழிவேள்விதவக்குறையாற்
கண்டேனிலனென்றுகருத்தவல
முண்டேயஃதிவ்வுவகைக்களிதேன்
வண்டேயெனவுண்டுமறந்தனனால்.

(இ-ள்.) தேன் தேமொழி வேள்வி - தண்ணிய தேன்போன்ற சொற்களையுடையபுத்திரியாரோ (உமது) திருமணத்தை, தவம் குறையால் கண்டேன் இலன் என்று கருத்து அவலம உண்டு - (செய்து முடிதத) தவத்தில் (நேர்ந்தசிறிது) குறைபாட்டால் காணு தொழிநதேனே யென்று (என்) மனததில் கவலே யுண்டு, அஃது - அக் கவலேயை, இ உவகை களி தேன் வண்டே என உண்டு - இந்தச்சந்தோஷமாகிய களிப்பைத்தரும் மதுவை வண்டு போலுண்டு, மறநதனன் - (யான்) மறந்தேன்.

உவகை என்றது - திருமணத்தில் உடனிருந்ததிருக்கோலம் போல இங்கும் பெருமானும் பிராட்டியும் உடனிருந்த திருக்கோலம. உவகையை மது என உருவகஞ் செய்தமையால் தன்னை வண்டென உருவகஞ் செய்தான். அஃது - இயல்பு. அது எனவருதல் விகாரம். தேமொழி அண்மைவிளி. (௬௫)

சேணுற்றவனைசசிலநாள்கழியக்
காணுற்றவள்போனிறைகறபுடையாள்
பூணுற்றமலர்ந்ததோரபொற்கொடிபோ
ணுறறெதிர்நண்ணியிறைஞசினளால்.

(இ-ள்.) சேண உற்றவனை சிலநாள் கழிய காணுறறவள் போல் - (பொருண்முதலியவறறை முன்னிட்டுச் சிலநாள்பிரிந்து) தூரததிற்சென்றதலைவனை அச்சிலநாள்கழியக் கண்டவளபோல, நிறை கற்பு உடையாள - நிறைந்தகற்பினையுடைய காஞ்சனமாலேயார் (கண்டு) பூண் உற்று மலர்ந்தது ஓர் பொன் கொடிபோல் நாண உற்று-ஆபரணங்களைஅணிந்து மலர்நதவொரு பொற்கொடியைப்போல (விதிப்படி) மங்கலநாணணிநது, எதிரநண்ணி இறைஞசினள்-எதிர்சென்று வணங்கினர்.

மஙகலநாணின்றி மறறையாபரணம் இன்மையால், மங்கலநாணும் உள்ளிட்ட பூணுறறுமலர்ந்ததோர் பொற்கொடிபோலென்றமையால்-நாணுற்று என்றதற்கு விதிப்படி மங்கலநாணணிநதென்றுமா. " [illegible] " என-ஆலாஸ்யமகத்துவத்திலும் வருதல்காண்க. சிவபெருமான் றிருவருளால்வந்த தமது கணவனைக் கைப்பற்றுதற்கு மங்கலநாண பூண்டார் என்பார் - நாணுற்றெதிர்நண்ணியிறைஞ்சினள் என்ருர். இடையிற சிலநாள மஙகலமின்றி மீட்டும் மங்கலம் பூணுதல் மரபோ எனில், ஆரியவாத்தநாட்டில் அரசுபுரிநத சித்திரவருமனென்னும் அரசன் தன்புததிரிவாழ்வைச சோதிடநூல்வல்லார்பாற்கேட்க; ஒருவர் பதினயிரவருடம் வாழ்நதிருப்பள் என்ருர்; ஒருவர் - பதினன்காம்வருடத்தில் வாழ்விழப்பள் என்ருா ; இதனைக்கேட்டு அவ்வரசன் கவலேகூர்ந்திருந்தனன். இதனைத் தன்தோழிபாற கேள்வியுற்ற சீமநதனி என்பவள தனது வாழ்வு நீடிததிருக்கும்பொருட்டுச் சோமவாரவிரதம் நோற்றுவருங்கால் தனது கணவனுகிய சநதிரசேன மகாராசன் எனபவன் தனது துணைவரோடு விளையாட்டாக யமுனையில் ஓடம் விடுங்கால் அவ்வோடங்கவிழந்து தன் துணைவர்மரிக்கத் தான் தனமனைவிநோற்றுவரும் அச்சோமவாரவிரத புணணியததால் நாகலோகததிற்சென்று வசிததிருந்தனன். அவ்வோடங்கவிழ்ந்தசெய்தியைக் கேள்வியுற்ற சீமந்தனி என்பவள் மங்கலநாணிழந்து தானமேறகொண்ட அவ்விரதத்தைக் கைவிடாது நடததிவருங்கால் மூன்றுவருடங்கழிததுத தன்னைப் பாதுகாத்துவந்த தக்ஷகன் விடையால் அச்சந்திரசேனன அந்நாகலோகத்தினின்றும நிலவுலகில்வந்து தன்மனைவியைமீட்டும் மணமபுரிந்தன னெனபது பிரமோததரகாணடம் சோமவாரவிரதமுறைதத வத்தியாயததிற்காண்க. (௬௬)

மஞ்சோதியகாஞ்சனமாலைகையிற்
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்திரையாய்ச்
செஞ்சோதிமுடிசசிவநாமவெழுத்
தஞ்சோதிநெடுங்கடலாடுமரோ.

(இ-ள்.) மஞ்சு ஓதிய காஞ்சன மாலை கையில் - மேகம்போன்ற கூந்தலையுடைய காஞ்சனமாலையார் (தமது) கையில், பைஞ்சோதி விளங்கு பவித்திரை ஆய்-பசியகிரணம்விளங்கும் பவித்திரமுடையவராய், செஞ்சோதி முடி சிவநாம எழுத்து அஞ்சு ஓதி - செவந்தகிரணத்தையுடைய சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான திருநாமமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்து, நெடுங் கடல் ஆடும் - நெடியகடலாடுவார்.

பவித்திரை-பவித்திரமுடையவர். பவித்திரம் பாபத்தை நீக்கி முத்தியையளிப்பதென்னும்பொருட்டு. பைஞ்சோதி விளங்கு என்றமையால் - தருப்பையினாற் செய்த பவித்திரமெனக்கொள்க. ஓதிய-சினையடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம். ஐந்து-அஞ்சுமருஉ. சிவபெருமான் திருநாமமே ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமென்பது.

"காதலாகிக்கசிந்துகண்ணீர்மல்கி, யோதுவார்தமைநன்னெறிக்குய்ப்பது
வேதநான்கினுமெய்ப்பொருளாவது, நாதனாமநமச்சிவாயவே."

எனவருந்தேவாரத்தாலுணர்க. (கஎ)

துங்கக்கலைவேதியர்தொன்மறைநூற்
சங்கற்பவிதிப்படிதன்றுணைகை
யங்கைத்தளிர்பற்றியகத்துவகை
பொங்கப்புணரிப்புனலாடினளே.

(இ-ள்.) துங்கம் கலை வேதியர் - உயர்ந்தவேதமுதலிய நூலையுணர்ந்தமுனிவர்கள், தொல் மறை நூல் சங்கற்ப விதிப்படி - தொன்றுதொட்டுள்ள வேதநூல் முறைப்படி வழாதுசெய்யுஞ் சங்கற்பவிதியின்படியே, தன் துணைகை அங்கை தளிர் பற்றி - தமது துணைவராகிய மலயத்துவசபாண்டியன்கைகளைத (தமது) அழகியகைகளாகிய தளிர்களாற்பற்றி, அகத்து உவகை பொங்க - மனத்தில மகிழ்ச்சி மீக்கூர, புணரிப் புனல் ஆடினள் - கடல் நீராடினார். (கஅ)

குடைந்தார்கரையேறினர்கொன்றைமுடி
மிடைந்தார்கருணைக்கண்விழிகமல
முடைந்தாரனைமாருதரங்குறுகா
தடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம்.

(இ-ள்.) குடைந்தார் கரை ஏறினர் - நீராடிக்கரையேறிய காஞ்சனமாலையாரும் மலயத்துவசபாண்டியரும், கொன்றை முடி மிடைந்தார் கருணை கண் விழி கமலம் உடைந்தார் - கொன்றைமாலையைச் சடாமுடியிற்றரித்த சோமசுந்தரக்கடவுளது கிருபாநோக்கால் பார்க்கப்பட்டு, அனைமார் உதரம் குறுகாத - தாய்மார்கள் கருப்பத்திலடையாத, உமைபாகர் அருட் படிவம் அடைந்தார் - உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளது அருளுருவத்தையடைந்தார்கள். (சிவசாரூப்பியம் அடைந்தனர் என்றபடி.)

உமைபாகர் அருட்படிவம் என்றமையால்-சிவபெருமான் திருவுருவத்தைப் பாண்டியரும், உமாதேவியார் திருவுருவத்தைக் காஞ்சனமாலையாரும் பெற்றனரெனக்கொள்க. இதனை யடியில்வருஞ் செய்யுளாற்காணக. விழியைக் கமலமாகவுருவகஞ்செய்தமையால் உடைந்தாரென்றார். குடைந்தாரென்னும் வினைமுற்று எச்சமாய எதிரென்னும் வினைமுற்றுப்பெயரின முதனிலைகொண்டது. படுசொல்லற்றுப் படுபொருளாய்வந்த உடைநதாரென்னும் செயப்பாட்டு வினைமுற்று எச்சமாய் அடைந்தாரென்னும் வினைமுற்றின முதனிலைகொணடது. குறுகாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சததின அகரவீறுதொகதது. (௧௧)

ஒண்கொண்டன்மிடறருளியுமொருநா
லெண்கொண்டபுயத்தெழிலும்மழல்சேர்
கண்கொண்டநுதற்கவினுமபொலியா
மண்கண்டுவியப்பவயங்கினனால்.

(இ-ள்.) ஒண் கொண்டல் மிடறு ஒளியும் - ஒளியமேகம்போன்ற கரிய நிறம்வாய்ந்த கண்டத்தின் ஒளியோடும, ஒருநால எணகொண்ட புயத்து எழிலும்- ஒபபில்லாத நாலென்றும் எணகொணட திருப்புயங்களின தோற்றத்தோடும், அழல் சேர கண் கொண்ட நுதல் கவினும் பொலியா - அககினிநேததிரம்பொருந்திய நெற்றியின் பொலிவோடும் மலயத்துவசபாண்டியன் பொலிந்து, மண் கண்டு வியப்ப வயங்கினன் - மண்ணுலகிலுள்ளோர் பார்த்து அதிசயங்கூர விளங்கினன்.

எழில் தொழிற்பெயர்-எழு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இல் - தொழிற்பெயர் விகுதி. பொலியா செயயா என்னும வாய்பாட்டு இறநதகாலவினையெச்சம். (௨௦)

விண்ணின்றுவழுக்கிவிழுங்கதிர்போற்
கண்ணின்றநுதற்கருணாகரன்வா
ழெண்ணின்றபுரத்தினிழிந்திமையா
மண்ணின்றதோர்தெய்வவிமானமரோ.

(இ-ள்.) விண் நின்று வழுக்கி விழும் கதிர்போல் - விண்ணுலகினின்றுவழுக்கி நிலவுலகில்வீழுஞ் சூரியனைபபோல, கண நின்ற நுதல் கருணாகரன் வாழ்-விருபக்கண் நிலைபெறற நெற்றியையுடைய கிருபைககு இருப்பிடமாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும், எண் நின்ற புரத்தின்-(திருமாலமுதலியோர) எணணத்தில் நிலைபெறறுநின்ற சிவபுரததினின்றும், ஓர் தெய்வ விமானம இழிந்து இமையா - ஒருதெய்வவிமானமானது இழிந்துவிளங்கி, மண நின்றது - நிலவுலகினின்றது.

விருபக்கண்-மேனோக்கியகண். (௨௧)

அத்தெய்வவிமானமடுத்திடலு
முத்தெய்வதமுக்கணவன்பணியா
னத்தெய்வதருக்கரனங்கையொடு
மெத்தெய்வதமுந்தொழவேறினனால்.

(இ-ள்.) அ தெய்வவிமானம் அடுத்திடலும் - அந்தத்தெய்வவிமானம்வர, முத்தெய்வத முக்கணவன் பணியால் - சோமசூரியாக்கினிகளென்னும் மூன்றுதெயவங்களை மூன்றுகண்களாகவுடைய சோமசுநதரக்கடவுளுடைய ஏவலால், ந தெயவதரு கரன் - சிறநதகற்பகத்தருவைப்போலக் கொடுக்குங் கொடையையுடைய

கைகளையுடைய மலயத்துவசபாண்டியன், நங்கை யொடும் - (தனதுமனைவியாராகிய) காஞ்சனமாலையாரோடும், எத்தெய்வதமும் தொழ ஏறினன் - எல்லாத்தேவர்களுந்தொழ வாரோகணித்தான்.

நகரவிடைச்சொல்-சிறப்புப்பொருண்மேனின்றது. நக்கீரர் எனவருதல்காண்க. சிறந்த சொல்லையுடையவரென்பது பொருள். எ - என்னும்வினாவிடைச்சொல் எல்லாமென்னும் பொருண்மேனின்றது. (௨௨)

தேமாரியெனும்படிசிந்தநறும்
பூமாரிபொழிந்ததுபொன்னுலகந்
தூமாமறையந்தரதுந்துபிகா
ராமாமெனவெங்குமதிர்ந்தனவால்.

(இ-ள்.) பொன் உலகம் - விண்ணுலகததிலுள்ளோர், தேமாரி எனும்படி - இனியமழையென்று கண்டோரசொல்ல, சிநத நறும் பூ மாரிபொழிந்தது - (எங்கும்) சிதறப் புஷ்பவருஷம் பொழிந்தாகள், தூமா மறை அநதர துந்துபி - பரிசுத்தமாகிய பெரியவேதங்களும் அந்தரதுந்துபிகளும, கார் ஆம் ஆம் என - (கேட்டோர்) மேகத்தின்முழக்கமாம் முழக்கமாம என்று சொல்ல, எங்கும அதிர்ந்தன- எவ்விடத்தும் ஒலித்தன.

என்னும்படி - படி வினையெச்சப்பொருளில்வந்த ஓர்விகுதியிடைச்சொல். பொன்னுலகம் பொருளால் உயர்திணையேனும சொல்லால் அஃறிணையாதலால், பொழிந்ததென அஃறிணைமுடிபுதந்து கூறினார். அந்தரதுந்துபி - தெய்வவாத்தியம். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுந்ததுவிமானம்வானமெழுந்ததுந்துபியுநாணி
விழுந்ததுபோலுமென்னவரவொலியெங்கும்விம்மத்
தொழுந்தகைமுனிவரேத்தசுராதிகள்பரவத்திங்கட்
கொழுந்தணிவேணிக்கூத்தர்கோநகர்குறித்துசசெல்வார்.

(இ-ள்.) விமானம் எழுந்தது - தெய்வவிமானமமேலெழுந்தது, வானம் எழுந்த துந்துபியும் - விண்ணுலகினின்றெழுநத அந்தரதுந்துபிகளின் கோஷமும, நாணி விழுந்தது போலும் என்ன - வெட்கி (நிலவுலகில்)விழுநததுபோலு மென்று (கேட்டோர்கூற) அர ஒலி எங்கும் விம்ம - அரகரவென்னும்பேரொலி எங்கும் நிரம்பவும், தொழும் தகைமுனிவர் ஏத்த - (யாவரும்) வணங்கும் தன்மையையுடையமுனிவர்கள் வாழ்த்தவும், சுராதிகள் பரவ - தேவர்முதலியோர் துதிக்கவும், திங்கள் கொழுந்து அணி வேணி கூததர் கோ நகா குறிதது செல்வார் - இளம்பிறையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுருடைய சிவபுரத்தைநோக்கிச் செல்லுகின்றவராயினர்.

அயன்பதமுதலிய பதஙகளுககுந் தலைமைபெற்றுளதாதலிற் கோ நகர் என்றார். (௨௪)

முன்புதன்னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்டு
பின்புதன்னுருவந்தந்தமருகனும்பெருகுகேண்மை
யன்புதந்தருகுநின்றதடாதகையணங்குமீண்டு
பொன்புனைகுடுமிக்கோயில்புகுந்துநன்கிருபபக்கண்டார்.

(இ-ள்.) முன்புதன் உருவாய வையம் முறைபுரி கோல் கை கொண்டு - முன்பு தனதுவடிவமாய் நிலவுலகை மநுநூலவழிப் பாதுகாக்குஞ் செங்கோலைத் (தன்து) கையினின்றுங்கொண்டு, பின்பு தன் உருவம் தந்த மருகனும் - பின்பு தம் திருவுருவத்தைத்தந்தருளிய சவுந்தரபாண்டியரும், பெருகு கேண்மை அன்புதந்து அருகு நின்ற தடாதகை அணங்கும - மிககநட்போடு அன்புசெய்து அவாபக்கல் நின்ற தடாதகைப்பிராட்டியாரும், மீண்டு-(அந்நந்தவனத்தினின்றும்)திருமபி, பொன் புனை குடுமி கோயில் புகுந்து - பொன்னுறசெய்த சிகரத்தையுடைய திருக்கோயிலுட்புகுநது, நன்கு இருப்ப கண்டார்-மகிழ்கூர்ந்திருக்கத தரிசித்தார்கள்.

தன்னுருவந்தந்த என்றதனை-தடாதகையணஙகும் என்பதனோடும கூட்டுக. முன்புதன்னுருவென்றது பாண்டியர் திருவுருவம். பினபு தன்னுருவெனறது - சிவபெருமானதிருவுருவம். பாண்டியர்திருவுருவஙகொண்டு தமது திருவுருவந்தநத என்றது பரிவருததனையணி. (௨௫)

முன்னைவல்வினையால்யாக்கைமுறைதடுமாறித்தோற்ற
மன்னியமனிதாபோலப்பண்டையவடிவமாறி
யன்னையேமகளாயீன்றவப்பனேமருகனுக
வென்னயாநோற்றேமியார்க்குமியற்றருந்தவந்தானென்னு.

(இ-ள்.) முன்னை வல் வினையால் - அநாதியேயுளள பாசவினையால், முறை யாக்கை தடுமாறி - பலவகைப்பட்ட சரீரங்களில் (செலலுதல்) ஒழிநது, தோறற மனனிய மனிதாபோல - (மககட்பிறப்பில்) தோனறியமனிதரைப்போல, பணடையவடிவம் மாறி-(தமதிச்சையால) முன்னுள்ள திருவுருவமாறி, அன்னையே மகளாய்-உலகமாதாவாகிய உமையே (தமக்குப்) புததிரியாய், ஈன்ற அப்பனே மருகனுக-எல்லாவுயிர்களையுந்தநதருளிய அப்பனே (தமககு) மருகனுக, யாாக்கும் இயற்றரும் என்ன தவம் தான யாம் நோற்றேம - எவர்க்கும் செய்தறகரியதவங்களுள் என்னதவத்தை யாம்செய்துமுடித்தோமோ, என்னு - என்றுகருதி.

ஆன்மாக்களுககுச் சரீரம்வருதல் அநாதியாயுள்ள பாசவினையா லாதலால்-முன்னைவல்வினையாலெனவும், தோறறம் எழுவகையாதலின் - முறைஎனவுமு, அத்தோற்றங்களுள தேவர் முதலியவுயிர்களின் சரீரஙகளைப்பெறுதறகு மனிதயாக்கையே காரணமாதலின் - தோற்றமன்னியமனிதர்போல எனவும, வேறுகாரணத்தாலன்றித் தமதிசசையால் நாம இததிருவுருகொணடாாகளாதலின தனவினைதந்து - பண்டையவடிவமாறி யன்னையேமகளாயீன்ற வபபனேமருகனுக எனவும், இவாகளை யிவ்வாறுபெறுதறகுச் செயதற்கரியதவங்களுள தாம் செய்த அரியதவம் இன்னதெனத்தோனறுமையால் - என்னயாநோறறேம எனவுஙகூறினர்.

என்ன விருவிடைச்சொல்லடியாகப்பிறநத குறிப்புவினையாலணையுமபெயர். இது இடைக்குறையாயநின்ற எவனென்னுமு வினுக்குறிபபு வினைமுறறு அகரச்சாரியை ஏற்று நின்றது. முன்னைவல்வினையாலயாக்கை முறைதடுமாறி என்றது-" நீக்கி முன்னெனைத்தன்னொடுநிலாவகைகுரமபையுட்புகபபெய்து"என்றவுண்மைத்திருவாக்காலும், எழுபிறப்பென்றது - "ஊர்வபதினொனருமொன்பதுமானுடம, நீரப்பறவைநாற்காலோர்பப்பத்தாம-சீரிய, பந்தமாந்தேவாபதினுலயன்படைதத,வந்தமில் சீர்த்தாவரநாலைந்து" எனறசெய்யுளாலுமுணர்க. (௨௬)

கன்றகலான்போலையன்கனைகழல்விடாதுபற்றி
யொன்றியவன்புபின்னின்றீர்தகெழவுள்ளத்தோடுஞ்

சென்றிருகண்ணுமுட்டியடிக்கடிதிரும்பிநோக்கக்
குன்றுறழ்விமானந்தன்னையஞ்சலிகூப்பிசசெல்வார்.

(இ-ள்.) கன்று அகல் ஆனபோல் ஐயன் கனைகழல் விடாதுபற்றி - கன்றை விட்டுநீங்கியபசு (தனதுகன்றையன்பாலடிக்கடிதிரும்பிநோக்குதல்)போலச் சோம சுந்தரக்கடவுளுடையவீரகண்டையணிந்ததிருவடியைவிடாமல் (பற்றுக்கோடாகப்) பற்றி, ஒன்றிய அன்பு பின் நின்று ஈர்த்து எழ - பொருந்தியஅன்பானது பின்னின்று இழுத்தலால், உள்ளத்தோடும் இருகண்ணும் சென்று முட்டி அடிக்கடி திரும்பி நோக்க - (தமது) மனத்தோடும் இரண்டுகண்களுஞ்சென்று நெருங்கி அடிக்கடி திரும்பிப்பார்க்க, குன்று உறழ விமானந்தன்னை கூப்பி அஞ்சலி செல்வார் - மக மேருவையொத்த விமானத்தைத (தமது கரங்களை) கூப்பி அஞ்சலித்துச்செல்லா நின்றார்.

ஈர்த்தெழ-காரணபபொருளில்வநத ஒருவினையெசசமாதலால் இழுத்தலால் என்றும். அஞ்சலிவினைப்பகுதி வினையெசசப்பொருளில்வநதது. உவமைக்கும பொ ருட்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின்றொழிலையுவமைககு ஏற்றிக்கூறினும்.

வேறு.

புவலோகங்கடந்துபோய்ப்புண்ணியருக்கெணணிறந்தபோகமூட்டுஞ்
சுவலோகங்கடந்துபோயமகலோகஞ்சனலோகந்துறந்துமேலைத்
தவலோகங்கடந்துபோய்சசத்தியலோகங்கடந்துதண்டுழாயோ
னவலோகங்கடந்துலகநாயகமாஞ்சிவலோகநண்ணினாரே.

(இ-ள்.) புவலோகம் கடநது போய் - (பூலோகத்தினின்று) புவலோகத்தை க்கடந்து சென்று, புண்ணியருககு எண இறநத போகம ஊட்டும் சுவலோகம கட ந்து போய்-புண்ணியமுதிர்ச்சியுடையோருககு அளவில்லாத போகங்களை யுண்பிக் கும் சுவலோகததைககடநதுசென்று, மகலோகம் சனலோகம் துறந்து - அதன்மே லுள்ள மகாலோகததையும சனலோகததையுங் கடநதுசென்று, மேலைதவலோகம் கடந்து போய்-அவற்றினமேலுள்ள தவலோகத்தைக்கடநதுசென்று, சத்திய லோ கம்கடந்து-சததியலோகத்தைககடநதுசென்று, தண் துழாயோன் நவலோகங்கட ந்து-தண்ணிய துழாய்மாலையணிநத திருமாலுடைய நவலோகததைக்கடந்து சென் று, உலக நாயகமாம சிவலோகம நண்ணினார - இவ்வுலகங்களுக்கு இறைமைத்த ன்மைபூண்ட சிவலோகததையடைநதார்கள.

பூலோகத்தினமேலுள்ள புவலோகம்-சந்திரசூரியர்முதலியோர்வசிக்கும்ப தம்; இது பதினைந்துநூறாயிரயோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள சுவலோகம- தேவர்களும் முனிவர்களுஞசேவித்து சிறப இந்திரனிருக்கும்பதம்; இது எண்பத்து நூறாயிரமயோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள மகாலோகம்-மரீசி, மார்க்கண் டர், சித்தர்முதலியோர்வசிககுமபதம்; அது இரண்டுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள செனலோகம்-கவ்வியவாகனர், அனலர், சோமர், யமர், அரியம ணர், அககினிவாக்கர், பெரககிஷ், ஆசியபர், சோமபா என்று சொல்லப்பட்டபிதிர்த் தேவர்களும, சங்கரிஷணா, வாசுதேவர், பிரத்துய்மினர், அநிருத்தர்நால்வரும, அத் தசியசாரமும், மதனமுதலாயினோரும் இருக்கும்பதம்; இது எட்டுக்கோடியோச னையுயரமுள்ளது. அதனமேலுள்ள தவலோகம் - சனகர், சனந்தர், சனாதர், சன ற்குமாரர், சங்கு, திரிசங்கு, ரிபு என்னும் எழுமுனிவர்களும் அரியதவஞ்செய்திருக் குமிடம். இதுபனிரண்டுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ளசத்தியலோ

கம் - கிழக்கே இந்திரநீலநிறம்வாய்ந்தஇருக்குவேதமும், வடக்கேபடிகநிறம்வாய்ந்த யசுர்வேதமும், மேற்கே பதுமராகநிறம்வாய்ந்த சாமவேதமும், தெற்கே மைநிறம்வாய்ந்த அதர்வணவேதமுமிருக்க மத்தியில்பிரமனிருக்கும்பதம், இதுபதினாறு கோடியோசனையுயரமுள்ளது. நவலோகமதிருமாலிருக்கும்பதம்; அவர்எல்லா ஆன்மகோடிகளையும் பாதுகாத்துக்கொண்டிருப்பா அதுநாலுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதற்குமேலுள்ள - சிவலோகம உமாதேவியாரோடு விஷ்ணுபிரமன்முதலிய தேவர்கள்சேவிகக உருத்திரமூர்த்தி எழுநதருளியிருக்கும்பதம; அது ஆறுகோடியோசனையுயரமுள்ளது.

"தனக்குமேறபுவலோகமதனி, லருக்கன்சோமனெனுமிவராதிய
ரிருப்பர்தத்தம்பலததினையெய்தியே, பரிதநீளம்பதினைந்திலக்கமே."

"அதற்குமேலமரோசனரும்புரி, யதற்குநீளமசிதியுமைந்துமா
மதறகுமேன்மகலோகமதனில், வதிபபாமாதவராதிமரீசியும்."

"உயரநதானிருகோடியுறுமதற், குயருமெல்லைசனநலமுன்னத
முயருநாலிருகோடியென்றனனுக, வுபருமாபிதிர்தேவருறைவரே."

"அதற்குமேறறவலோகமருந்தவ, ரதற்குளவாழ்வர்சனகனையாதிய
ரதறகுநீளமுமாறிருகோடியா, மதறகுமேலயனறேயமென்றுயகவே."

"அதற்குநீளமுமாறுடன்பத்துறு, மதறகுமேலரிதேசமென்றுய்கவே
யதறகுநீளநாற்கோடியெனவுயகவே, யதறகுமேறசிவலோகமோராறும்."

எனச்சிவதருமோததிரம-கோபுரவியலில வருதல்காண்க. (௨௮)

அறக்கொடிபின்னிறைமகனையடிபணிந்துதனையீன்றார்க்காதிவேத,மறைப்பொருடன்வடிவளிதத்வருளின்மன நிறைமகிழ்ச்சிவாயகொள்ளாமற், புறப்படுவதெனவிரண்டுதிருசசெவிக்குஞ்செங்குமுதம்பொதிந்ததீந்தே, னிறைப்பதெனப்பன்முறையாற்றுதிசெயதுதொழுதொன்றுநிகழ்த்தாநின்றாள்.

(இ-ள்.) அறக்கொடி - தருமவடிவாகியபிராட்டியார், பின் இறைமகனை அடிபணிந்து-பின்னர்த்தமதிறைவராகிய சவுந்திரபாண்டியர் திருவடிகளைவணங்கி, தனை ஈன்றார்க்கு ஆதிவேதம் மறைப பொருள தன் வடிவு அளித்த அருளின் மனம் நிறை மகிழ்ச்சி - தம்மைபபெற்றவர்க்கு (அறுபதது நாலு கலைமுதலியநூல்களுக்கு) முதலாயுள்ள வேதங்களின் உட்பொருளாயுள்ள தமது திருவுருவங்கொடுத்தருளிய அருளால் (தமது) மனத்தில் நிறைந்த மகிழ்ச்சியானது, வாய் கொள்ளாமற் புறப்படுவது என - தமது திருவாயுளடங்காமல் (உவட்டெடுத்துப்) புறப்படுதல்போல, இரண்டு திருசசெவிக்கும - (அவரது) இரண்டுதிருச்செவிகளிலும், செம் குமுதம் பொதிந்த தீம் தேன் நிறைபபது என - (தமதுதிருவாயாகிய) செவ்வாம்பலில் நிறைந்த இனியதேனை நிறைததல்போல, பல் முறையால் துதிசெய்து தொழுது - பலவகையாகத்துதிசெய்துவணங்கி, ஒன்று நிகழ்ததா நின்றாள்- ஒன்றைக்கூறுகின்றார்.

எழுனுருபு நிற்குமிடத்து நான்கனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். (௨௯)

எண்ணிறந்ததேவர்க்கும்யாவர்க்கும்பயன்சுரக்குமிமையோர்காட்டுப், புண்ணியவான்றன்புனிற்றுக்கன்றுக்குகுறைவேதென்பொருட்டென்

ளீன்று, ளெண்ணியதுகடலொன்றேயெழுகடலுமீண்டழைத்தாயின்று
ளாட, விண்ணிருந்தகணவனையும்விளித்துனருள்வடிவளித்துன்மேனாடீ
ந்தாய்.

(இ-ள்.) எண் இறந்த தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் - அளவில்லாததேவர்களுக்கும் (அவரொழிந்த) பலர்க்கும், பயன் சுரக்கும் இமையோர் நாடு புண்ணிய ஆன் தன - (வேண்டியாங்கு வேண்டிய) பயனைக்கொடுக்குந் தேவருலகிலுள்ள புண்ணிய வடிவமாகிய காமதேனுவினுடைய, புனிறு கன்றுக்கு குறைவு ஏது - இளங்கன்றுக்குக்குறைவுயாதுளது, என் ஈன்றுள் எண்ணியது கடல் ஒன்றே-என்னைப்பெற்ற தாய் நீராடக்கருதியது கடலொன்றே, என் பொருட்டு எழுகடலும் ஈண்டு அழைத்தாய்-என்னிமித்தமாக எழுகடலையும் இவ்விடத்திலழைத்தாய், ஈன்றுள் ஆட விண் இருந்தகணவனையும் விளித்து-என்னைப்பெற்றவள் (தன்கணவன்கைப்பற்றிக்) கடலாட விண்ணுலகிலிருந்த மலயத்துவசபாண்டியனையும் அழைத்து, உன் அருள் வடிவு அளித்து - உமது அருள்வடிவமாகிய சாரூபபியத்தைத்தந்தருளி, உன் மேல் நாடு ஈந்தாய் - உமக்குரிய சிவலோகத்தையும் தந்தருளினீர். (௩0)

தென்னர்மரபிறந்ததெனப்படுபழியிலாழவருஞ்செவ்விநோக்கிப்
பொன்னவிர்தார்முடிபுனைந்துகோலோச்சிவருகின்றாய்போலுமேலு
மிந்நிலைமைக்கிடையூறுமினியின்றேயெனத்தலைவியியம்பலோடுந்
தன்னிறைவியுட்கோளையகங்கொண்டுமகிழ்ந்திருந்தான்றமிழர்கோமான்.

(இ-ள்.) தென்னர் மரபு இறந்தது என படுபழியில் - பாண்டியர்மரபு (மலயத்துவசபாண்டியனோடு) ஒழிந்ததென்று (பிறரால்) சொல்லப்படும்பழியில், ஆழ வரும் செவ்வி நோக்கி - அழுந்தவருங்காலத்தைநோக்கி, பொன் அவிர் தார் முடி புனைந்து - பொன்னாற்செய்து விளங்கும் வெற்றிமாலையையணிந்த கிரீடஞ்சூடி, கோல் ஓச்சி வருகின்றாய் போலும் - செங்கோலோச்சி வாராநின்றாய்போலும், இனிமேலும் இந்நிலைமைக்கும் இடையூறு இன்றே என - இனிமேலும் அடியடியாய் வரும் இவ்வரசியல் நிலைமைக்கும் இடையூறு இல்லையேயென்று, தலைவி இயம்பலோடும் - (தமது) மனைவியார் கூற, தமிழர் கோமான் - பாண்டியர்களுக்கு இறைவராயுள்ள சவுந்தரபாண்டியர், தன் இறைவி உட்கோளை அகங்கொண்டு மகிழ்ந்து இருந்தான் - தமதுமனைவியாருட்கிடையைத் (தாம்) திருவுளத்திலோர்ந்து அருள் கூர்ந்தார்.

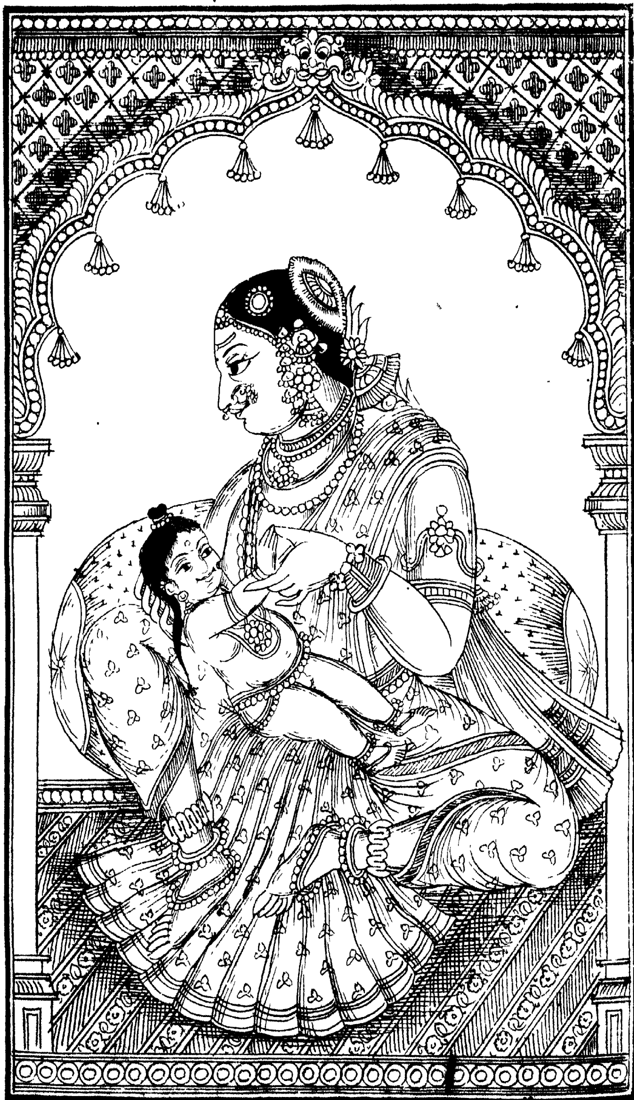
இடையூறு-இடையுறுதல். இறுதியிலுள்ள உம்மையைப்பிரித்து இந்நிலைமைக்கு என்பதனிறுதியிலுள்ள நான்கனுருபோடுகூட்டுக. இந்நிலைமைக்கிடையூறும் இனியின்றே என - இவ்வரசியல்வழாமைக்குப் புத்திரப்பேறுவேண்டுமே எனனும் பொருளைக்குறிப்பாலுணர்த்துஞ் சொல்லாற்கூறுதலால - தன்னிறைவியுட்கோளென்றார். அகங்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தானென்பதும் அது. மகிழ்ந்தானென்பது பொருளாதலால் இருந்து என்பது அசைநிலை யிடைச்சொல். ஒடுருபு வினையெச்சப்பொருளில்வந்த ஓரிடைச்சொல். (௩௧)

மலயத்துவசனையழைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௬௨0.

உக்கிரபாண்டியன்அவதரித்ததிருவிளையாடல்.

பதின்மூன்றாவது

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மன்னவன்குலசேகரன்றிருமகன்மனைவி
தன்னொடுங்கடலாடியதகுதியீதந்தத்
தென்னவன்றனித்திருமகடிருவுளங்களிப்ப
வுன்னருந்திறலுக்கிரனுதித்தவாறுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) மன்னவன் குல சேகரன் திருமகன் - அரசர்களுக்கரசனாகிய குலசேகரபாண்டியனுடைய சிறந்தபுத்திரனாகிய மலயத்துவசபாண்டியன், தன்மனைவியொடும் கடலாடிய தகுதி ஈது-தனது மனைவியராகிய காஞ்சனமாலையாரோடுங் கடலாடியசெய்தி இந்தத்திருவிளையாடல், அந்த தென்னவன் தனி திருமகள்-அந்த மலயத்துவசபாண்டியனது ஒப்பில்லாத (பெறுதற்கரிய) பெருஞ் செல்வமாகிய பிராட்டியார், திருவுளம் களிப்ப-திருவுளங்களிகூர, உன் அரும் திறல் உக்கிரன் உதித்த ஆறு உரைப்பாம்-(பகைவர்) நினைத்தற்கரிய வெற்றிவாய்ந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அவதரித்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுவாம். (க)

தண்ணிலாமௌலிவேயந்தசுந்தரசாமிஞாலத்
தெண்ணிலாவைகறன்னதிணையடிநிழல்போல்யார்க்குந்
தெண்ணிலாக்கவிகைநீழல்செய்தருடசெங்கோலோச்சி
யுண்ணிலாவுயிர்தானாகிமுறைபுரிந்தொழுகுநாளில்.

(இ-ள்.) தண் நிலா மௌலி வேய்ந்த சுந்தரசாமி - தண்ணிய இளஞ்சந்திரனைச் சடாமுடியிற்றரித்த சவுந்தரபாண்டியர், ஞாலத்து - நிலவுலகில், எண் இலா வைகல் - அளவில்லாதகாலம், தன்னது இணை அடி நிழல் போல்-(அயன்முதலிய பல்லுயிர்க்கும் நிழல்செல்யும்) தமது இரண்டு திருவடியின் நிழல்போல, யார்க்கும்-தமது கோற்கீழ் வாழ்வாரக்கன்றித் தமமொடு முரணியபகைவர்க்கும், தெள் நிலா கவிகை நீழல் செய்து-தெள்ளியசந்திரனையொத்த வெளளைவட்டக்குடையால் நிழல்செய்து, அருள செங்கோல் ஓச்சி-அருளின்வழிப்பட்ட செங்கோல்நடாத்தி, உள் நிலா உயிர்தானாகி - எல்லாவுடமபினுள்ளும் விளங்கும் உயிர்த்தொகைகளைத் தம்முயிர்போலக்கருதி, முறை புரிந்து ஒழுகு நாளில் - முறைசெய்து நடக்கும்நாளில்.

செங்கோல் - செவ்வியகோல், அது நீதிமேனிற்றலின் உவமையாகுபெயர். பகைவரைத்தண்டித்தலும் அரசா தண்ணருளாதலின் யார்க்குந் தெண்ணிலாக்கவிகை நீழல்செயதெனவும், உயிர்களுக்கு வருந்துன்பத்தைத் தமக்குவருந்துன்பமாக அரசர்கொள்ளவேண்டுதலின உயிாதானாகி எனவுங்கூறினார். செங்கோலும் முறையும ஒருபொருள்தந்து நிற்றலால் ஒருபொருட்கிளவிகள். தம் கோற்கீழ்வாழ்வார் குற்றஞ்செய்யின் அக்குற்றத்தை யாராய்ந்து பகைவர் நட்பினர் அயலினர் என்னும் எவரிடத்தும் கண்ணோடாது நடுநின்று அக்குற்றத்துக்குவிதித்த தண்டத்தை மநுநூலோடுபொருந்த ஆராய்ந்து செய்தலாம். "ஓர்ந்துகண்ணோடா திறைபுரிந்தியாமாட்டுந், தேர்ந்துசெய்வஃதேமுறை" என்னுந் திருக்குறளானுணர்க. ஓச்சி-

ஆகி என்னும் வேறுபலவடுக்கிவந்த வினையெச்சங்கள் புரிந்தென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. அறுபத்தாறுயிரவருடம் அரசுபுரிந்தமையால் - எண்ணிலாவைகல் என்றார்.

[illegible]
[illegible]

என ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் வருதல்காண்க. (உ)

கரியவன்கமலச்செம்மன்மறைமுதல்கலைகள்காண்டற்
கரியவனன்பர்க்கென்றுமெளியவனாகுமேன்மை
தெரியவன்பகன்றசிந்தைத்தென்னவன்றனக்குங்கற்பிற்
குரியவடனக்குங்காதன்மகளெனவுமையைத்தந்தான்.

(இ-ள்.) கரியவன் கமலச் செம்மல் மறைமுதல் கலைகள் காண்டற்கு அரியவன் - கரியநிறத்தையுடைய திருமாலும் தாமரையில் வசிக்கும் பிரமனும் வேதமுதலிய நூல்களும் காணுதற்கரியவனும், அன்பர்க்கு என்றும் எளியவன் ஆகும் மேன்மை தெரிய - அடியார்க்கு எப்பொழுதும் (காணுதற்) கெளியவனும் ஆகிய (தமது) மேன்மை (பலரும்) தெரிய, அன்பு அகன்ற சிந்தை தென்னவன் தனக்கும் - அன்புநிறைந்த மனத்தையுடைய மலயத்துவசபாண்டியனுக்கும், கற்பிற்கு உரியவள் தனக்கும் - அவனது இல்லறத்திற்குரிய கற்பின்கிழத்தியாராகிய காஞ்சனமாலையார்க்கும், காதல் மகள் என உமையை தந்தான் - விருப்பந்தரும் புத்திரியாராக உமாதேவியாரை முன்புதந்தருளினார். (ங)

மற்றதற்கிசையத்தானுமருமகனாகிவையம்
முற்றும்வெண்குடைக்கீழ்வைகமுறைசெய்தானாகமூன்று
கொற்றவர்தம்மிற்றிங்கட்கோக்குடிவிழுப்பமெய்தப்
பெற்றதுபோலுமின்னும்பெறுவதோர்குறைவுதீர்ப்பான்.

(இ-ள்.) அதற்கு இசைய - (உமாதேவியாரை அவர்க்குப் புத்திரியாராகத்தந்த) அக்கருத்துக்கிசைய, தானும் மருமகனாகி - சோமசுந்தரக்கடவுளும் அவர்களுக்கு மருகராகி, வையம் முற்றும் வெண் குடைக்கீழ் வைக - நிலவுலகமுழுதும் (தமது) வெள்ளைவட்டக்குடையின்கீழ் (வெப்பொழிந்து) நிலைபெற, முறை செய்தான் ஆக - செங்கோலோச்சிவருதலால், மூன்று கொற்றவர் தம்மில் - சேர சோழ பாண்டியருள், திங்கள் கோ குடி விழுப்பம் எய்த பெற்றது - சந்திரன் வழிவந்த பாண்டியர் மரபு மேம்பாடு அடையப்பெற்றது, இன்னும் பெறுவது ஓர் குறைவு தீர்ப்பான் - இன்னம் (அம்மரபு) பெறும் ஓர் குறையைத்தீர்க்க.

பாண்டியர் மரபுபெறும் ஓர் குறையாவது - தமக்குப்பின் அரசின்மை. ஆகவென்னும் இடைச்சொல்லால் முறைசெய்தானென்னும் வினைமுற்றுக் காரணப்பொருளில்வந்த எச்சமாய் நின்றலின் - செங்கோலோச்சி வருதலா லென்றும். மூன்று கொற்றவர் - மூவராகிய கொற்றவர் என நிற்றலால் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. போலும் உரையசையிடைச்சொல் - தீர்ப்பான் பான் விகுதிபெற்ற வினையெச்சம். (ச)

ஒன்றினைச்செய்கைசெய்யாதொழிகைவேறொன்றுசெய்கை
யென்றிவையுடையோனாதியீறிலாப்பரமயோகி

நன்றுதீதிகழ்ச்சிவேட்கைநட்பிகல்விளைக்குமாயை
வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாரளக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) ஒன்றினை செய்கை - (ஆன்மாக்களின்பொருட்டு) ஒன்றைச் செய்தலும், செய்யாது ஒழிகை - (அதனைச்) செய்யாது விடுதலும், வேறு ஒன்று செய்கை - (கருதாத) மற்றொன்றைச் செய்தலும, என்ற இவை உடையோன் - என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றையுடையோனாகிய, ஆதி ஈறு இலாத பரமயோகி - முதலும் இறுதியுமில்லாத பரமயோகியும், நன்று தீது இகழ்ச்சி வேட்கை நட்பு இகல் விளைக்கும் மாயை வென்றவன் - நன்மையுந் தீமையும் வெறுப்பும் விருப்பும நட்பும் பகையும் (ஆகிய இவற்றைச்) செய்யும் மாயையை (இயல்பாகவே) வென்றவனுமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், செய்யும் மாயை விருத்தி அளக்க வல்லார் யார்-அவன் செய்யும் மாயாவிருத்தியைக்கண்டு அளவறுக்கவல்லவர் எவர்.

ஈஸ்வரன் பிரபுத்துவ சாமர்த்திய குணங்கள் மூன்றுள் ஒன்றினைச்செய்கை கர்த்ததத்துவமும, செய்யாதொழிகை அகர்த்தத்துவமும், வேறொன்றுசெய்கை அன்னியதாகர்த்தத்துவமும் ஆதலால் இம்முக்குணங்களையும ஒருங்கேயுடையவன் என்பார் என்றிவையுடையோன எனவும், அவனே தனக்கோர் முதலும் இறுதியும் இல்லாதவன் என்பார் ஆதியீறிலா எனவும, இம்மூன்றும் ஆன்மாக்களின் பொருட்டே என்பார் பரமயோகி எனவும், ஆன்மாக்களாந்தன்மை பந்தத்தின்கண் அறுவதுவாய் நிற்குந்தன்மையாலும, முத்தியின்கண் மாயாகருவிகளைமுற்றும் நீங்கி முதல்வனோடு ஒன்றாய்நிற்குந் தன்மையாலும், இடையாயுள்ள சுத்தத்தில் அரிதிற்றெளியுமரபாயிருத்தலாலும, அவன்செயலை அறிவது அரியதி லரியதென்பார். அவன்செய்யுமாயை விருத்தியாரளக்கவல்லார எனவுங்கூறினார். "ஒன்றைநினைக்கினதுவொழிந்திட்டொன்றாகும், அன்றியதுவரினுமவந்தெய்தும் - ஒன்றை, நினையாதமுன் வந்துநிற்பினும்நிற்கும், எனையாளுமீசன்செயல்" எனவரும ஒளவையார் திருவாக்காலுமுணர்க. (ரு)

இந்திரசாலவிச்சைகாட்டுவானென்னத்தன்பாற்
செந்தழனாட்டமீன்றசெல்வனைககருப்பமெய்தா
தந்தமிலுயிருஞாலமனைத்தையுமீன்றதாயாஞ்
சுந்தரவல்லிதன்பாற்றோற்றுமாறுள்ளஞ்செய்தான்.

(இ-ள்) இந்திர சால விச்சை காட்டுவான் என்ன - இந்திரஜாலவித்தையை காட்டுகின்றவனைப்போல, தன பால் செம தழல நாட்டம ஈன்ற செல்வனை-தம்மிடத்துச் செவந்த நுதற்கண்சந்தருளிய புதல்வனை, கருப்பம் எய்தாது - கருப்பத்திலடையாமல், அந்தம் இல் உயிரும ஞாலம அனைத்தையும ஈன்ற தாயாம் சுந்தர வல்லி தன் பால் - அளவிலலாத பலவுயிர்களையும் பலவுலகங்களையும் பெற்றருளிய தாயாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரிடத்து, தோற்றும் ஆறு உள்ளம் செய்தான் - தோற்றும்படி சவுந்தரபாண்டியர் திருவுள்ளங்கொண்டார்.

ஷஷ்டம்ஸோமஸுந்தரஸ்துஸ்ர தாரகாரிஷ்ஷாநந:।
ஏககாநநஸ்ஸமஞ்ஜாத: ஸ்ரீஹராமஹேந்ரஸூநு ராஜயா॥

என ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில் ஆறு திருமுகங்களையுடைய முருகக்கடவுள் ஒரு திருமுகத்தோடு அவதரித்தார் என்றபடி கூறுது, செந்தழல்நாட்டமீன்ற செல்

வன் என்றமையால் றுதற்கண்ணினின்று வீரபத்திரக்கடவுளும்தோன்றினமையால் உக்கிரனென்னும் பெயர்க் காரணம்பற்றி வீரபத்திரக்கடவு ளெனவுஞ் சிலர் கூறுவர். உமாதேவியார், திருவுதரத்தில் அடையாமல் மூத்தபிள்ளையார் முதலியோரைத்தந்தருளியும் என்றுங் கன்னியராதலின் கருப்பம எய்தாதென்றனர். கருப்பத்தில் தோன்றுவதுபோலப் பிறர் கட்புலன்களுககுக் காணப்பட்டு அவவாறு தோன்றுமையால் - இந்திரஜால விச்சைகாட்டுவரன் என்ன என்றார். (சு)

அஙகவன்வரவுக்கேற்பவாயமும்பிறருந்தாழ்ந்து
மங்கைநின்வடிவுக்கேற்பக்கருவுருவனப்புஞ்சீருந்
திங்கடோறாற்றுமன்றற்செவ்வியுநகாணவாசை
பொங்கியதெங்கட்கென்றார்புனிதையபபடிபோலானாள்.

(இ-ள்.) ஆயமும் பிறரும் அங்கு அவன வரவுக்கு ஏற்ப தாழ்நது - தோழியரும் பிறரும் அவ்விடத்து அப்புததிரர் வருகைகது மனம்பொருநதவணங்கி,மங்கை நின் வடிவுக்கு ஏற்ப - பிராட்டியாரே உமதுதிருவுருவத்துக்குததக்கதாக, கரு வுருவனப்பும் சீரும் - கருத்தோற்றததின பொலிவையும அப்பொலிவால்வரும் அழகையும், திங்கள் தோறும் ஆற்றும் மன்றல் செவ்வியும் - மாதநதோறும் செய்துவரும் திருவிழாப்பொலிவையும, காண - கண்டு களிகக, எஙகட்கு ஆசை பொங்கியது என்றார் - எங்களுக்கு ஆசைமூண்டதென்று இரநதார்கள, புனிதை அப்படி போல் ஆனாள் - அப்பிராட்டியாரும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைநதருளினார்.

கருப்பம் அடைந்தவர்போலப் பிறா கண்களுககுப் புலப்பட்டனராதலின் புனிதை யப்படிபோலானாள் எனறார். (எ)

கருமணிச்சிகரச்செம்பொற்கனவரையனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெயதசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலைசுமந்துமாய்ந்தமருங்குலும்வந்துதோன்ற
வருள்கனிந்தனையாளுவிற்கினசுவையார்வம்பொஙக.

(இ-ள்.) கரு மணி சிகரம் செம் பொன கனகம் வரை அனைய காட்சி திருமுலை - குசுகமாகிய சிகரத்தையுடைய செவாத பொனமலையையொத்த தோற்றத்தையுடைய அழகியதனங்கள், அமுதம பெய்த இரண்டு செப்பு அனைய ஆக - அமுதம்நிரப்பிய இரண்டு செப்புகளை யொப்பனவாகத தோன்றவும், மாய்ந்த மருங்குலும் வரு முலை சுமந்து வந்து தோன்ற - (கணகளுக்குப்) புலப்படாத இடையும் தோன்றிய தனபாரங்களைச் சுமநது (கண்களுக்குப் புலப்பட்டுத்) தோன்றவும, அருள் கனிந்தால் அனையாள் நாவிற்கு இன் சுவை ஆரவம் பொங்க - அருள்பழுததாலொத்த பிராட்டியார்நாவினுக்கு இனிய சுவையின்மேல் விருப்பமெழவும்.

கனகம் கனிந்தால் ஈறுதொகுததல். (அ)

என்னவுமெளியவேனுமரியனவென்னவேட்டா
ளன்னவும்போகபூமியரும்பெறலுணவுநல்கிப்
பன்னகரமுதுந்திங்கட்படுசுவையமுதுந்தெய்வப்
பொன்னகரமுதுமாசைபுதைபடக்கணங்கணல்க.

(இ-ள்.) என்னவும் எளிய வேனும் - (விரும்பும்) எப்பொருளும் எளியனவாயிருக்கினும், அரியன என்ன வேட்டாள் - (அவை) அரியபொருளென்று விரும்புவ

ராகில், அன்னவும் - அவ்வெளிய பொருள்களையும், போக பூமி அரும் பெறல் உணவும் நல்கி-(ஆதியரிவஞ்சமுதலிய) போகபூமியிலுள்ள பெறுதற்கரிய வுணவுகளையுந்தந்து, பல் நகர் அமுதும் - பலநகரிலுள்ள அமிர்தமொத்த வுணவுகளையும், திங்கள் படு சுவை அமுதும் - சந்திரமண்டிலத்திலுள்ள சுவைகனிந்த அமுதையும், தெய்வம்*பொன் நகர் அமுதம - தேவருலகிலுள்ள அமுதையும், ஆசை புதை படகணங்கள் நல்க-பிராட்டியார் விருப்பம நிரம்பச் சிவகணங்கள (கொண்டுவந்து) கொடுக்கவும்.

என்ன அன்ன எகர வினுவிடைச்சொல் லடியாகவும், அகரச்சுட் டிடைச் சொல்லடியாகவும் பிறந்த குறிப்புவினை முற்றுப்பெயர்கள். போகபூமிகளாவன— ஆதியரிவஞ்சம் நல்லரிவஞ்சம் ஏமதவஞ்சம் ஏமவஞ்சம் - தேவகுருவஞ்சம் உத்தரகுருவஞ்சம் எனப் - போகபூமி யறுவகைப்படுமே. என்பதனுலுணர்க. (௯)

புண்ணியமுனிவர்வேதபண்டிதர்போந்துவேந்தர்க்
கண்ணியசடங்குமூதூ ரருங்கடிவெள்ளத்தாழ
வெண்ணியதிங்கடோறுமியற்றவிக்கன்னித்தேயம்
பண்ணியதருமசசார்பாற்படுபயன்றலைப்பாடெய்த.

(இ-ள.) புண்ணிய முனிவர் வேத பண்டிதர் போந்து - புண்ணியவடிவமாகிய சத்தவிருடிகளும் வேதஙகளில் வல்ல அந்தணர்களும்வந்து, வேந்தர்கரு அண்ணிய சடங்கு-அரசர்க்குவிதித்த சடஙகுகளை, மூதூா அரும கடி வெள்ளதது ஆழ-தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைநகரிலுள்ளோா பெறுதறகரிய திருவிழாவென்னும் பெருக்கில் அழுந்தித தலைதடுமாற, எண்ணிய திங்கள் தோறும் இயற்ற - வரையறுத்தமாதங்கள்தோறும் செய்துமுடிக்கவும், இ கன்னி தேயம் பண்ணிய தருமம் சார்பால் படு பயன் தலைப்பாடு எய்த - இந்தக்கன்னிநாடாகிய பாண்டியநாடுசெய்துமுடித்த தருமநெறியால் வந்த பயனையடையவும்.

சடங்காவது - கருப்பாதானம், புஞ்சவனம், சீமந்தம், விண்டுபலி. கருப்பாதானம் - கருப்பநதரிக்கும்படி செய்யுஙகிரியை. புஞ்சவனம - ஆண்மகவு பிறக்கும் மருந்து பிழியுங் கிரியை. சீமந்தம் மூன்றிடத்து விளர்ப்புள்ள பன்றிமுள்ளினுல் தலைமயிரை வகிர்ந்துசெயயுங்கிரியை. விண்டுபலியாவது சீமந்ததனுளடங்குங் கிரியை. வரையறுத்தமாதமாவது-புஞ்சவனம் - இரணடாமாதத்திலும் நான்காமாதத்திலுஞ்செய்யுஙகிரியை. சீமந்தம்-நானகாமாததத்திலும் எட்டாமாதத்திலுஞ் செயயுங்கிரியை. புஞ்சவனமாவது-வாமதேவமநதிரததால ஆயிரநதரமாவது நூற்றெட்டுத்தரமாவது ஓமஞ்செய்து அந்தமநதிரததினுல் ஆலந்தளிர், பால், உளுந்து இவைகளைககொண்டு கருப்பவதியின் நாசியிற்பிழிதல். சீமநதமாவது-வியாகிரிதிமநதிரததாலும், அகோரமநதிரத்தாலும் நூறறெட்டுததரம ஓமஞ்செய்து தருப்பை, அத்தி, அரக்கொம்பு, பனறிமுள இவைகளைக்கூட்டி வித்தியாங்கமந்திரததினுல் நெற்றிமுதல் மேலிழுத்தல். விண்டுபலி - வயிற்றிலுளளது வலிமைபெறச்செய்தல். அதாவது இருடிகேசன் முதலிய திருநாமங்களால் திருமாலைக் காலையிலும் மாலையிலும் ஆவாகனம் செய்து அர்ச்சித்து அகோரமந்திரத்தாலும் வியாகிரிதியினுலும் நூற்றெட்டு ஓமங்களையும், விண்டுமறுவால் ஆஞ்யமங்களையும் நெய்யினுல் ஆஞ்யமங்களையுஞ்செயது முடிவில் பிரமசாரியர் எண்மருக்கு அன்னமூட்டுதல். (௧௦)

மாசறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கநீங்க
வீசர்தங்கிழமையென்னுமிந்துவாதிரைநாள்செயத

பூசையின்பயன்றனெய்தவெரிபசும்பொற்கோள்வந்து
தேசொடுகேந்திரத்திற்சிறந்தநல்லோரைவாய்ப்ப.

(இ-ள்.) ஈசர் தம் கிழமை என்னும் இந்து - சிவபிரானுக்குரிய கிழமை என்னும் திங்கள், மாசு அற துறந்தோர் உள்ளம் மான-குற்றமற்ற துறந்தோரது இதயத்தையொப்ப, வான் களங்கம் நீங்க - (தனது) உடம்பிலுள்ள பெரியகளங்கத்தினின்று நீங்கவும், ஆதிரை நாள் தான் செய்த பூசையின் பயன் வந்து எய்த - திருவாதிரைநக்ஷத்திரம் (தான்) செய்த பூசையின்பயனையடையவும், எரி பசும் பொன் கோள் வந்து - விளங்காநின்ற பசிய பிரகஸ்பதிவந்து, தேசொடு கேந்திரத்தில் சிறந்த நல் ஓரை வாய்ப்ப - விளக்கத்தோடு கேந்திரத்தில் சிறந்த நல்லமுகூர்த்தம் வாய்க்கவும். (௧௧)

முந்தைநான்மறைகடாமேமுழங்கமந்தாரமாரி
சிந்தநாண்மலர்பூத்தாடுமின்னெனத்திசைகடோறு
மந்தரமகளிராடத்துந்துபியைந்துமார்ப்ப
விந்தையுந்திருவும்வெள்ளைக்கிழத்தியும்வீறுவாய்ப்ப.

(இ-ள்.) முந்தை நால் மறைகள் தாமே முழங்க-எல்லாநூல்களுக்கு முற்பட்டுள்ள நான்குவேதங்களும் தாமே ஆரவாரித்துமுழங்கவும், மந்தாரம் மாரி சிந்த-மந்தாரவருஷத்தைத் (தேவர்கள்) சிந்தவும், நாள் மலர் பூத்து ஆடும் மின் என-அன்றலர்ந்தபூக்கள் மிக்கு ஆடும் மின்னலைப்போல, திசைகள் தோறும் அந்தர மகளிர் ஆட-திக்குகள்தோறும் விண்ணுலகிலுள்ள வடிவமைந்தஅரம்பையர்கள் நடிக்கவும், துந்துபி ஐந்தும் ஆர்ப்ப-தேவதுந்துபி ஐந்தும் முழங்கவும், விந்தையும் திருவும் வெள்ளை கிழத்தியும் வீறு வாய்ப்ப-வீரலட்சுமியும் பூவின்கிழத்தியும் நாவின் கிழத்தியும் இறுமாக்கவும்.

மலர்கள் அவயவங்களாகவும், மின்னல் மேனியாகவுங் கொள்ளப்படுதலால் வடிவமைந்த என்றும், இவர்கள் மேன்மேலும் இனிப்பெருக்குறுதலால் வீறு வாய்ப்ப என்றார். (௧௨)

அந்தணர்மகிழ்ச்சிதூங்கவடுத்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மந்திரவேள்விசெந்தீவலஞ்சுழித்தெழுந்தார்த்தாடச்
சிந்துரநுதன்மாவெட்டுஞ்சேடனும்பொறையெய்ப்பாற
விந்திரன்மேருப்புத்தேள்புனலிறைக்கிடத்தோளாட.

(இ-ள்.) அந்தணர் மகிழ்ச்சி தூங்க அடுத்து அவர் வளர்க்கு முன்னர் - அந்தணர்கள் ஆர்வம்பெருக அடுத்து அவர்கள் (நெய்வார்த்து) வளர்ப்பதற்குமுன்பு, மந்திரம் வேள்வி செந்தீ வலம் சுழித்து எழுந்து ஆர்த்து ஆட - மந்திரவிதிப்படி செய்யும் யாகத்திலுள்ள செந்தீக்கொழுந்தானது வலப்பால்சுழித்து ஓங்கி எழுந்து ஒலித்துவிளங்கவும், சிந்தூரம் நுதல் மா எட்டும் சேடனும் பொறை எய்ப்பு ஆற - சிந்தூரம் அப்பிய நெற்றியையுடைய அஷ்டகஜங்களும் ஆதிசேடனும் உலகினைச்சுமத்தலாலுள்ள இளைப்புநீங்கவும், இந்திரன் மேரு புத்தேள் புனல் இறைக்கு - இந்திரனுக்கும் மகமேருவுக்கும் வருணனுக்கும், இடம் தோள் ஆட - இடத்தோளாடவும்.

பூபாரத்தைத் தன்றோள்மேற்சுமத்தலால் இளைப்பாற எனவும், இந்திரன் முதலியோர் செருக்கொழித்தலால் இடத்தோள் ஆட எனவுங்கூறினர். (௧௩)

ஆலத்தையமுதமாக்குமண்ணலுமணங்குங்கொண்ட
கோலத்துக்கேற்பகாலைக்குழந்தைவெங்கதிர்போலற்றைக்
காலத்திலுதித்தசேயபோற்கண்மழைபிலிற்றுநிம்ப
மாலைத்தோட்செழியன்செல்வமகளவயிற்றோன்றினானே.

(இ-ள்.) ஆலத்தை அமுதம் ஆக்கும் அண்ணலும் அணங்கும் - விடத்தை யமுதாக்கிய சிவபிரானும் உமாதேவியாரும், கொண்டகோலத்துக்கு ஏற்ப - தாம் கொண்டருளிய கோலத்துக்குத்தக்கதாக, காலை குழந்தை வெம் கதிர்போல் - உதயகாலத்திறறோன்றிய இளஞ்சூரியனைப்போலவும், அன்றை காலத்தில் உதித்தசேய்போல் - அக்காலத்தில் அவதரித்த முருகக்கடவுள்போலவும், கள் மழை பிலிற்றும நிம்பம் மாலை தோள செழியன செலவம மகள்வயின்-தேனாகியமழையைச்சிந்தும் வேப்பமலர்மாலையையணிந்த புயத்தையுடைய மலயத்துவசபாண்டியனது செல்வபுத்திரியாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரிடத்தில், தோன்றினான் - உக்கிரகுமாரர் அவதரித்தருளினார். (கச)

எடுத்தனண்மோந்துபுல்லியேந்தினள்காந்தன்கையிற்
கொடுத்தனளவாங்கிவீங்குகொங்கைநின்றிழிபால்வெள்ளம்
விடுத்தனளருமுதப்போதிலவெண்ணிலாவெள்ளம்போல்வாய்
மடுத்தனளருத்தினடனமைந்தனையெம்பிராட்டி.

(இ-ள்.) புல்லி மோந்து எடுத்தனள் ஏந்தினள்-தழுவி எடுத்து உச்சி மோந்து (தமது) திருக்கரத்திலேந்தி, காந்தன் கையில் கொடுத்தனள்-(தமது) கணவனார் திருக்கரத்தில்கொடுத்து, வாங்கி வீங்கு கொங்கை நின்று இழிபால் வெள்ளம் விடுத்தனள - (மீளவும) வாங்கிவிம்மிய (தமது) திருத்தனங்களினின்று இழியும் பால் வெள்ளத்தைசசொரிந்து, குமுதம் போதில் வெள் நிலா வெள்ளம் போல்-ஆம்பல் மலரில் சந்திரன் றனது வெள்ளியநிலவின் பெருக்கை (மடுத்தல்போல) வாய் மடுத்தனள் - திருவாயிறபுகட்டி, தன மைந்தனை எம்பிராட்டி அருத்தினாள் - தமது செல்வப்புத்திரனை எமது பிராட்டியார் உண்பித்தார்.

எடுத்தனள், ஏந்தினள, கொடுத்தனள், விடுத்தனள், மடுத்தனள் என்னும் வினைமுற்றுகள எச்சங்களாய ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு அருத்தினாள் என்னும் பிறவினை வினைமுற்றின முதனிலைகொண்டன. (கரு)

சலத்தலைகிடக்கைப்புத்தேடருநிழல்வாழ்க்கைப்புத்தே
ளலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புத்தேளிர்வேதப்
புலத்தலைக்கேள்விசான்றபுண்ணியமுனிவரேனோர்
குலத்தலைமகளிரோடுங்கோமகன்கோயில்புக்கார்.

(இ-ள்.) சலத்தலை கிடக்கை புத்தேள் - திருப்பாற்கடலில் சர்ப்பசயனத்தில் அறிதுயிலமாந்ததிருமாலும், தருநிழல் வாழ்க்கை புத்தேள் - சந்தானமுதலிய பஞ்சதருக்களினிழலில் அரசியல்செய்துவாழும் இந்திரனும், அலர்த்தலை இருக்கை புத்தேள் ஆதி புத்தேளிர் - தாமரையாகிய அத்தாணியிலிருந்து அகிலலோகங்களையுஞ் சிருட்டிக்கும் பிரமனும் ஆகிய இவர்முதலியதேவர்களும், வேதம் புலம் தலை கேள்வி சான்ற புண்ணிய முனிவர் ஏனோர் - வேதத்தின்கண் மிக்ககேள்வியால்

நிறைந்த புண்ணியவடிவமாகிய முனிவர்களும் அவரொழிந்தோரும், குலம் தலைமகளிரோடும் - (தத்தமக்குரிய) பன்னியரோடும், கோமகன் கோயில் புக்கார் - சவுந்தரபாண்டியர் திருக்கோயிலுள் சென்றார்கள். (கசு)

குடபுலத்தரசும்பொன்னிக்குளிர்புனற்கோழிவேந்தும்
வடபுலத்தரசர்யாருங்குறுநிலவாழ்க்கைசசெல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாரரசொடுமனிகஞ்சூழக்
கடல்களுற்றிசையும்பொங்கிவருவபோற்கலிப்பவந்தார்.

(இ-ள்.) குட புலத்து அரசும் - குடநாட்டரசனாகிய சேரனும், பொன்னி குளிர் புனல் கோழி வேந்தும - காவிரியினது தண்ணிய நீர்சூழ்ந்த உறையூர்க்கரசனாகிய சோழனும், வடபுலதது அரசர் யாரும - வடதிசையிலுள்ள கஜபதிமுதலிய அரசர்களெல்லோரும், குறுநில வாழ்கக்கை செல்வதது - சிறறார் அரசியல்வாழ்வின் செல்வத்தில், அடல் கெழு தொண்டை தண் தார் அரசொடும் அனிகம் சூழ - வெற்றிமிக்க தொண்டைநாட்டிலுள்ள தணணியமாலையயணிநத அரசனோடும் சேனைகள் சூழ்ந்துவர, கடல்கள நாறறிசையும் பொஙகி வருவபோல் - கடலகள் நான்குதிசைகளினின்றும் புடைபெயர்நது வருவனபோல, கலிபப வந்தார் - பலவாச்சியங்களுங் கல்லென்றொலிககவநதார்கள.

குறுநிலமன்னர் பலரும் திறையளக்க உள்ளவன் என்பார் குறுநிலவாழ்க்கைச் செல்வததடல்கெழு எனறா. (கஎ)

மன்னனைத்தேவிதன்னைமுறையினால்வழுததிவாழ்த்தி
நன்னர்கோளாகியோகைநவின்றுவெண்மழுமானீத்த
தென்னவர்பெருமான்றேவிதிருமுகக்கருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிந்துதமமூர்போகுவாரினையசொல்வார்.

(இ-ள்.) மன்னனை தேவிதன்னை - சவுந்தரபாண்டியரையும் தடாதகைப்பிராட்டியாரையும், முறையினால் வழுததி வாழ்தது - முறைப்படித துதித்துவாழ்ததி, நன்னா கோளாகி ஓகை நவின்று - (அவர்களால்) மகிழ்கூர்நது ஏறறுக்கொள்ளப்பட்டவராயச் சந்தோஷசெய்தியைபபேசிமுடிதது, வெள மழு மான் நீத்த தென்னவர் பெருமான் - நிணநதோயந்தமழுவையும மானையும ஒழிதது மானிடத்திருக்கோலங்கொணடுவநதருளிய சவுநதரபாணடியர், தேவி திருமுகக் கருணைபெற்று - பிராட்டியார் (இவர்களுடைய) திருமுகங்களிலுளள அருட்பார்வையைப்பெற்று, பொன் அடி பணிநது தம் ஊர் போகுவார் - (அவர்களது) பொன்போலும் அரிய திருவடிகளை வணங்கித் தம்மூரிற்செல்லும் அரசாகள, இனைய சொல்வார் - இத்தன்மையாகிய சொற்களைச்சொல்லுவாராயினர். (கஅ)

வழுதியர்பெருமான்றன்பாற்கந்தனேவந்தானென்பார்
பழுதறுகற்பினுடன்பாக்கியமிதுவேயென்பா
ரழகினன்மதனும்பெண்மையவாவுறுமிவன்கோலானை
யெழுகடலுலகோவையமேழையுங்காக்குமென்பார்.

(இ-ள்.) வழுதியர் பெருமான் தன்பால் கந்தனே வந்தான் என்பார்-தென்னவர்பெருமானாகிய சவுந்தரபாண்டியரிடத்து முருகக்கடவுளே அவதரித்தருளினானென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், பழுது அறு கற்பினாள் தன் பாக்கியம் இதுவே

என்பார் - குற்றமற்ற கற்பினையுடைய பிராட்டியார் பெறும்பாக்கியம் இப்புத்திரப்பேறே என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அழகினால் மதனும் பெண்மை அவாவுறும் இவன் கோல் ஆணை - (தன்னின்மிக்க) பேரழகினால் மன்மதனும் பெண்தன்மையை விரும்பும் இவ்வுக்கிரகுமாரன் செங்கோலின் ஆணை, எழு கடல் உலகோ - ஏழுகடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகமட்டுமோ காப்பது, வையம் ஏழையும் காக்கும் என்பார் - இந்நிலவுலகமுதலிய ஏழுலகங்களையும பாதுகாக்கும் என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள். (௧௯)

மனிதர்வான்றவமோதென்பார்வைகுவோர்தவமோவானப்
புனிதர்வான்றவமோவேள்விப்பூசுராதவமோகேள்வி
முனிவர்வான்றவமோவீறுமுதலிலாமுதல்வனுள்ளக்
கனிதருகருணைபோலிககாதலன்றோற்றமென்பார்.

(இ-ள்.) ஈறு முதல் இல்லா முதல்வன உள்ளம் கனிதரு கருணைபோல்-அந்தமுமாதியுமில்லாத சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவுள்ளத்தில் கனிந்துதோன்றிய திருவருளபோல, இ காதலன் தோறறம - இந்தபபுத்திரனது திருவவதாரம், மனிதர் வான் தவமோ - (இந்நிலவுலகிலுளள) மனிதர்கள் செயதுமுடித்த தவப்பேறோ, தென பார் வைகுவோா தவமோ - (அனறிப) பாண்டிநாட்டிலுளளோர் செய்துமுடித்த தவப்பேறோ, வானம் புனிதர் வான தவமோ - விண்ணுலகிலுள்ளவர்கள் செயதுமுடிதத பெரியதவபபேறோ, வேள்வி பூசுரர்தவமோ-வேளவியோம்பும் அந்தணர்கள்செய்துமுடிதத தவபபேறோ, கேளவி முனிவர் வானதவமோ - நூற்கேள்வியில்வலல முனிவாகள் செய்துமுடிதத தவப்பேறோ, எனபாா - என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள். (உ0)

தருமமாதவததினபேறோவருத்தமாதவததின்பேறோ
பெருமைசால்காமநோறறபெருநதவப்பேறோவெய்தற்
கருமையாம்வீடுநோறறவருந்தவபபேறோவிந்தத்
திருமகனென்றுதம்மிலவிளையமகிழ்சிறபபசென்றார்.

(இ-ள.) இநத திருமகன்-இநத அழகுமிக்க செல்வத்திருமகன் (அவதாரம்,) தருமம் மாதவததின் பேறோ - புருடாாததஙகளுள தருமஞ்செய்துமுடித்த தவபபயனோ, அருத்தம் மாதவத்தின பேறோ- பொருளசெய்துமுடிதத பெரியதவததின்பயனோ, பெருமை சால் காமம் நோறற பெரும தவபபேறோ - பெருமைமிக்க காமம் நோற்றுமுடித்த பெரியநோன்பின் பயனோ, எயதறகு அருமையாம வீடு நோற்ற அரும்தவப்பேறோ என்று - அடைதற்கரியமோடசம நோறறுமுடித்த அரியநோனபின்பயனோ என்று, தம்மில் விளைய மகிழ சிறப்ப சென்றார்-(ஒருவர்க்கொருவர்) தம்முள்வினவி மகிழ்ச்சிமீக்கூரப போயினார்கள. (உக)

அவ்வவாமனைகடோறுமஙகலவணிகளாகக்
கௌவைமங்கலங்களார்ப்புக்கடிநகரொஙகும்பொங்க
நெய்விழாவெடுப்பக்கேள்விகிரம்பியமறையோர்கநிந்த
தெய்வமாதானநீத்தந்திரைக்கடன்மடுத்ததம்மா.

(இ-ள்.) அவர் அவர் மனைகள் தோறும் மஙகலம் அணிகளாக - அவரவர்கள் (தங்கள் தங்கள்) வீடுகள்தோறும் (நிகழ்நத) மஙகலமகோறசவங்களாகக் கொ

ள்ளுதலால், கௌவை மங்கலங்கள் ஆர்ப்பு - முழக்கத்தையுடைய மங்கலவாச்சியங்களின்ஒலி, கடி நகர் எங்கும் பொங்க - அந்தக்காவல்கொண்ட மதுரைநகரெங்கும் ஒலிக்கவும், நெய்விழா எடுப்ப - எண்ணெய்விழாக்கொண்டாடவும், கேள்வி நிரம்பிய தெய்வ மறையோர்க்கு ஈந்த மாதானம் நீத்தம் - நூற்கேள்வியில்நிறைந்த அந்தணர்க்குத்தந்த பெரியதான வெள்ளமானது (உவட்டெடுத்து) திரை கடல் மடுத்தது - அலையையுடைய கடலிற்புகுந்தது.

நீத்தமென்றது-தாரைவார்க்குநீரை. அவரவர் என்றது ஈறுதொக்கு அவ்வவர் எனநின்றது. ஆக என்னும் வினையெச்சம் காரணப்பொருளில் வந்தது. (உஉ)

சுண்ணமும்பொரியுந்தூவெள்ளரிசியுந்தூர்வைக்காடுந்
தண்ணறுஞ்சிவிறிவீசுதண்பனிநீருஞ்சாந்து
மெண்ணெயுநானச்சேறும்பசையறவெடுத்துவாரிக்
கண்ணகனகரமெங்குங்கழுவினதானவெள்ளம்.

(இ-ள்.) தானம் வெள்ளம்-அந்தத் தானவெள்ளமானது, சுண்ணமும் பொரியும் தூ வெள் அரிசியும் தூர்வை காடும் - (மகிழ்ச்சியால் சிந்திய) சுண்ணப்பொடியையும் நெற்பொரியையும் புனிதமாகிய வெள்ளிய அரிசியின்குப்பையையும் அறுகின்குப்பையையும், சிவிறி வீசும் தண் நறும் தண் பனி நீரும் சாந்தும் - துருத்தியால் வீசுந் தண்ணிய நறுமணங்கமழும் குளிர்ந்த பனிநீரையுஞ் சந்தனக்குழம்பையும், எண்ணெயும் நானச் சேறும் பசை அற வாரி எடுத்து - எண்ணெயையுங் கஸ்தூரிக்குழம்பையும் பசையற வாரி எடுத்து, கண் அகல் நகரம் எங்கும் கழுவினது - இடமகன்ற மதுரைநகரமுழுமையுஞ் சுத்திசெய்து சென்றது.

சுண்ணமுதலியவைகள் குப்பையாகச் சுமந்திருத்தலின் எடுத்து வாரிக்கழுவினது என்றார். கழுவினது தவவிகுதி தொகுத்தல். தானவெள்ளம் என்றதற்கு யானையின்மதநீர் வெள்ளம் எனினும் அமையும். தண்பனிநீர் தண் சாதியடை.(உங)

செம்பொன்செய்துருத்திதூம்புசெய்குழல்வட்டமாக
வம்பொன்செய்சிவிறிவெண்பொனண்டைகொண்டாரந்தூங்கும்
வம்பஞ்சுமுலையினாருமைந்தருமாறியாட
வம்பஞ்சுமாறிமாறியனங்கனுமாடல்செய்தான்.

(இ-ள்.) செம் பொன் செய் துருத்தி - செவந்தபொனனினாற்செய்த் நீர்த்துருத்தியையும், தூம்பு செய் குழல் - முகத்தில் துவாரஞ்செய்த குழலையும், வட்டம் ஆக அம் பொன் செய் சிவிறி - வட்டமாக அழகிய பொன்னாற்செய்த நீர்தூவுந் துருத்தியையும், வெண் பொன் அண்டை கொண்டு - வெள்ளியாற்செய்த ஒருவகை நீர் தூவுங்கருவியையுங்கொண்டு, ஆரம் தூங்கும் வம்பு அஞ்சும் முலையினாரும் மைந்தரும் மாறி ஆட - முத்தாரந் தொங்கியதையும் கச்சுஅஞ்சும் தனங்களையுடைய பெண்களும் புருடரும் மாறிமாறி (ஒருவர்மேலொருவர் நீர்தூவி) விளையாட, அம்பு அஞ்சும் மாறி மாறி-பஞ்சபாணங்களையும் மாறிமாறி, (அவ்விஸ்திரிபுமான்கள்மேல்) அனங்கனும் ஆடல் செய்தான் - மன்மதனும் பிரயோகஞ்செய்தான்.

மாறி ஆடலாவது - துருத்தியுஞ் சிவிறியுமேந்திய பெண்கள் குழலும் அண்டையும் ஏந்தி நீர்தூவலும், குழலும் அண்டையுமேந்திய புருடர்கள் துருத்தியும் சிவிறியும் ஏந்தி நீர்தூவலுமாம். (உச)

இன்னணங்களிப்பமூதூரிந்துவாதிரைநன்னாளிற்
பொன்னவன்கேந்திரத்தபுனிதலக்கினத்திற்போந்த
தென்னவர்பெருமானசேய்க்குசசாதகசசெய்தியாதி
மன்னவர்க்கியன்றவேதமரபினால்வயங்கவாற்றி.

(இ-ள்.) மூதூ ஊர் இன்னணம் களிப்ப- தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைநகர மானது இவ்வாறு களிப்பில்மூழ்க, தென்னவர் பெருமான்-சவுந்தரபாண்டியர், இந்து நல் ஆதிரை நாளில்-சோமவாரத்தில் நல்லதிருவாதிரைநக்ஷத்திரத்தில், பொன்னவன் கேந்திரதத புனித லக்கினத்தில் - வியாழங் கேந்திரதத பரிசுத்தமாகிய லக்கினத்தில், போநத சேய்க்கு - அவதரித்த (தமது) புத்திரருக்கு, சாதகம் செய்தி ஆதி மன்னவர்க்கு இயன்ற வேதம் மரபினால் வயங்க ஆற்றி - சாதகன்ம முதலியவற்றை க்ஷத்திரியருக்குப் பொருந்தககூறிய வேதநூல்முறையால் விளங்கச்செய்து.

சாதகன்மமாவது - அததிரமந்திரத்தால் நூறு ஓமஞ்செய்து வாமமந்திரத்தால் புத்திரன்முகத்தை எதிர்நோககிப் பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களை யுச்சரித்து உச்சியைமோந்து புருடமந்திரத்தை வலக்காதில் செலுத்தல். ஆதி என்றது - உத்தாபனத்தை - அதாவது - அசுததமாகிய அறைவீட்டினின்றும் சுத்தமாகிய உயர்ந்தவிடத்தில் குழந்தையைச் சேர்ப்பிக்குங் கிரியை. (உ௫)

கரியவெண்டிரைநீர்ச்செல்வன்கல்லிறகரிந்தவென்றித்
தெரியலனுலகந்தாஙகுதெய்வதவரைக்கோனாதித்
தரியலர்வீரஞ்சிந்தத்தருககழிந்தசசந்தோற்றற்
குரியகாரணத்தானுமமுக்கிரவருமனென்றான்.

(இ-ள்.) கரிய வெள் திரை நீர் செல்வன் -பெரிய வெள்ளிய அலையையுடைய கடற்செல்வனாகிய வருணனும், கல் இறகு அரிந்த வென்றி தெரியலன்-மலையின் சிறகரிந்த வெற்றிமாலையையணிந்த இந்திரனும், உலகம தாங்கு தெய்வத வரைக் கோன் ஆதி தரியலர்-உலகு (சலனமில்லாது நிலைபெறத்) தாங்குந் தெய்வத்தன்மையையுடைய மகமேரு அரசனும் முதலியபகைவாகள், வீரம் சிந்த தருக்கு அழிந்து அச்சந் தோன்றற்கு உரிய காரணத்தால் - (தமது) வீரங்கெட்டழிய இறுமாப்பொழிந்து (தன்னைக்கண்டபொழுதே) அச்சநதோன்றச் செய்தற்கு உரிய காரணத்தினால், உக்கிரவருமன் நாமம என்றான்-உக்கிரவருமனெனநாமகரணஞ்செய்தருளினார்.

உத்தாபனத்துக்குப்பின் நாமகரணமாதலால் - நாமம் உக்கிரவருமன் என்றார். நாமகரணமாவது - பேரிடுதலிற செயயுங்கிரியை. உக்கிரவருமன் - உக்கிரமே கவசமாக உடையவன் என்பது பொருள். (உ௬)

நாலாகுமதியிற்சந்திமிதிப்பதுநடத்தியாறும்
பாலாகுமதியிலன்னமங்கலம்பயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்கேசவினைமுடித்தைந்தாமாண்டி
னாலாறுதெரிந்துபூணனூற்கடிமுடித்துப்பின்னர்.

(இ-ள்.) நாலாகும் மதியில் சந்தி மிதிப்பது நடத்தி - நான்காமாதத்தில் சந்திமிதித்தலாகிய பிரவாசக்கிரியைசெய்து, ஆறும் பால் ஆகும் மதியில் அன்னம் மங்கலம் பயிற்றி - ஆறும்பகுதியதாகிய மாதத்தில் அன்னப்பிராசனக்கிரியைமுடித்து, ஆண்டின் மேலாகும் மதியில் கேச வினை முடித்து - பதின்மூன்று மாதத்தில் சவுள

க்கிரியைமுடித்து, ஐந்து ஆம் ஆண்டில் நூல் ஆறு தெரிந்து பூணல் நூல் கடி முடித்து - ஐந்தாம்வருடத்தில் வேதநூல்விதி வழாது உபாயனக்கிரியை முடித்து, பின்னர் - பின்பு.

பிரவாசமாவது - குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்துக்குச் செல்லுங் கிரியை. சவுளமாவது - மயிர்விலக்குச் செய்யுங் கிரியை. உபநயனமாவது - பரசிவத்தைத் தரிசிப்பித்தற்குச் சமீபமாகிய நயனத்தையுண்டாக்குங் கிரியை. (உஎ)

பதநிரைபாழிசாகையாரணம்பணைத்தவேத
முதனிரைக்கலையும்வென்றிமூரிவிற்கலையும்வாளு
மதநிரையொழுகுமையன்மாநிரைவையம்பாய்மா
விதநிரையேற்றமற்றுமுணர்த்தினன்வியாழப்புத்தேள்.

(இ-ள்.) பதம் நிரை பாழி சாகை ஆரணம் பணைத்த வேதம் முதல் நிரை கலையும் - பதமும் நிரையும் பாழியும் சாகையும் ஆரணமும் நிரம்பிய வேதமுதலியவரிசையாயுள்ள நூல்களையும், வென்றி மூரி வில் கலையும் - வெற்றியையுடைய விற்றொழிற்குரிய நூலையும், வாளும் - வாட்பயிற்சிக்குரிய நூலையும், மதம் நிரை ஒழுகும் மையல் மா ஏற்றம் - மதம் வரிசைபட ஒழுகுதலால் மயக்கம்பூண்ட யானையேற்றத்தையும், நிரை வையம் ஏற்றம் - வரிசைபட அலங்கரித்த தேரேற்றத்தையும், விதம் நிரை பாய் மா ஏற்றம் மற்றும் - பலவகைப்பட்டவரிசையையுடைய குதிரையின் ஏற்றத்தையும்யுணர்த்தும் நூல்களையும் இவையொழிந்த வேறுநூல்களையும், வியாழப்புத்தேள் உணர்த்தினன் - பிரகஸ்பதி பயிற்றுவித்தார்.

பத நிரை பாழி சாகை யாரணம் பணைத்த வேதமுத னிரைகலை என்றது - காண்டோபக்கிரமணக்கிரியை எனக்கொள்க. காண்டோபக்கிரமணமாவது - வேதபாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங்கிரியை. பதம் - வாசகம், நிரை - பூர்வபூர்வபதத்தை அனுசரித்து உத்தரோத்தரபதத்தை யுச்சரிக்கும் கிரமம். பாழி-இரண்டுபதத்தை எடுத்துக்கொண்டு பூர்வபதத்தை யொருமுறை யுச்சரித்து உத்தரபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்து மீட்டும் பூர்வபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்து உத்தரபதத்தை ஒருமுறை யுச்சரிக்கும் சடை. சாகை - சத்தகாண்டத்தின்வேறுயுள்ளது. ஆரணம் - அச்சாகையில் பதத்துப் பிரச்சினங்கள் கூடியது. பணைத்த என்றது - இவ்வுறுப்புகளால் நிரம்பிய எனப் பொருள்கொள்க. வேதமுதல் நிரை கலை என்றது - ஆறங்கங்களையும். அவையாவன - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம். (உஅ)

குருமுகத்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாங்கெண்ணெண்கலைகளுமொருங்குதேறி
யரனலதொருவராலுந்தேற்றுவதருமையாலப
பரனிடைத்தெளிந்தான்பாசுபதாத்திரப்படையுமன்றே.

(இ-ள்.) குரு முகத்து அறிய வேண்டும் என்பது ஓர் கொள்கையால்- (நூல்களைக்) குருமுகமாய் ஆராய்ந்தறியவேண்டுமென்னும் ஒருகோட்பாட்டால், ஒருமுறை கேட்ட ஆங்கு எண் ணெண் கலைகளும் ஒருங்கு தேறி - ஒருகால் கேட்டபடியே அறுபத்துநான்குகலைகளையும் ஒருசேர ஐயந்திரிபறத் தெளிந்து, அரன் அலது ஒருவராலும் தேற்றுவது அருமையால் - சிவபெருமானன்றி மற்றொருவராலும்தெளிவித்தற்கருமையால், அப்பரன் இடை பாசுபதாத்திரம் படையும் தெளிந்தான் - அச்சிவபெருமானிடத்துப் பாசுபதாஸ்திரப் பயிற்சியையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்.

பாசுபதாத்திரப்படை - பாசுபதாஸ்திர ஆயுதமெனவிற்றலால் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (உக)

எல்லையில்கலைகளெல்லாமகவைநாலிரண்டினின்முற்றத்
தொல்லறிவுடையனாகிக்குரவரைத்தொழுதுபோற்ற
வல்லவனாகியன்னார்மகிழ்ச்சிகொள்கலனாய்வென்றிச்
செல்வவேற்றிளைஞரோடுந்திருவிளையாடல்செய்வான்.

(இ-ள்.) நாலிரண்டு அகவையில் - எட்டுவயதில், எல்லையில் கலைகள் எல்லாம் முற்ற - அளவிலலாத நூலுணாச்சியெல்லாம குறைவின்றிநிரம்ப, தொல் அறிவு உடையன ஆகி - பண்டுளள முறறறிவுடையராகி, குரவரை தொழுது போற்ற வல்ல வன் ஆகி - (தாய்தந்தையராகிய) இருமுதுகுரவரையும வழிபட்டுத் துதித்து வாழ்த்த வன்மையையுடையவராகி, அன்னார் மகிழ்ச்சி கொள் கலன் ஆய் - அவ்விருமுதுகுரவருடைய மகிழ்ச்சிக்கோர பாததிரமாய், வென்றி செல்வம் ஏறு இளைஞரோடும் - வெற்றிச் செல்வத்தையுடைய ஆண்சிங்கம்போனற இளைஞரோடும் (சென்று) திரு விளை யாடல் செயவான் - திருவிளையாடல் செய்து வருவாராயினர்.

நுதற்கண்ணிற் பிறந்த புத்திரனாதலின தொல்லறிவுடையனாகி என்றார். (௩௦)

புகர்மதவேழமுட்டிப்போரவிளையாடிவென்றுந்
தகரொடுதகரைததாக்கித்தருககமராடிவென்றும்
வகிர்படுகுருதிசசூட்டுவாரணமாடிவென்று
நகைமணிபபலகைசெம்பொனான்குறுப்பாடிவென்றும்.

(இ-ள்.) புகர் மதம் வேழம் முட்டி போா விளையாடி வென்றும் - புள்ளிதங்கிய முகத்தையும் மதத்தையுமுடைய யானைகள் (தமமுளபோர்செயயப்)பொருத்தி வெற்றிகொண்டும், தகரொடு தகரை தாக்கி தருக்கு அமர் ஆடி வெனறும் - ஆட்டுக்கடாக்களோடு ஆட்டுககடாக்களைப் பொருதகி இறுமாபபோடு போர்செய்யச்செய்து வெற்றிகொண்டும், வகிா படு குருதி சூட்டு வாரணம ஆடி வென்றும் - பிளவுபட்ட வுதிரம்போலும செசநிறமவாயந்த சூட்டையுடையசேவல்களை (தம்முளபோர்செய்யப்) பொருததி வெற்றிகொணடும், நகை மணி பலகை - விளங்கும் இரத்தினங்கள் குயிற்றிய பலகையின்வரையுளமைந்த, செம் பொன் நான்கு உறுப்பு ஆடி வென்றும் - இரத கஜ துரக காலாளகள எனனும நான்குறுப்புகளைததொட்டு விளையாடி வெற்றிகொண்டும்.

வாரணம் என்னும் பலபொருளொருசொல் - வகிரபடு குருதிச் சூட்டென்னுங் குறிப்பால் சேவலையுணாததிற்று. வாரணம் - யானை, கோழி, சங்கு, கடல், கவசம், கேடகம். (௩௧)

காற்றினுஙகடியமாவிற்காவதம்பலபோயமீண்டுங்
கூற்றினுங்கொடியசீறறக்குஞ்சரமுகைத்தும்வையை
யாற்றினுய்யானத்தாவியகத்தினுளின்பந்துய்த்தும்
வேற்றிறன்மைந்தரோடுமல்லமர்விளைத்துவென்றும்.

(இ-ள்.) காற்றினும் கடிய மாவின் பல காவதம் போய் மீண்டும் - காற்றினும் விரைந்துசெல்லுங் குதிரையின்மேல் பலகாதஞ்சென்று திரும்பியும், கூற்றினும் கொடிய சீற்றம் குஞ்சரம் உகைத்தும் - இயமனிலுங் கொடுந்தொழில்பூண்டகோ

பத்தையுடைய யானையைச்செலுத்தியும், வையை ஆற்றின் உய்யானத்து ஆவி அக த்தினுள் இன்பம் துய்த்தும் - வையையாற்றின்கண்ணும் பூந்தோட்டத்தின்கண்ணு ம் தடாகத்தின்கண்ணும் இன்பநுகர்ந்தும், வேல் திறல் மைந்தரோடு மல் அமர் விளைத்து வென்றும்-வேலின்வெற்றிவாய்ந்த இளைஞரோடும் மற்போர்புரிந்து வெற் றிவாய்ந்தும்.

வையையாற்றிலும் தடாகத்திலும் நீர்விளையாட்டயர்தலும், பூந்தோட்டத் தில் மலர்கொய்து சூடலும் உடைமையால் இன்பந்துய்த்ததுமென்றார். (௩௨)

சந்தவெற்படைந்துவேட்டஞ்செய்துமசசைலவாழ்க்கை
யந்தணராசிகூறவவாதொழில்விளையுமன்றா
கந்தமென்கனிவிருந்தூண் கைதழீஇக்களித்துமீண்டு
மிந்தவாறைம்மூவாண்டுகழியமேலெய்துமாண்டில்.

(இ-ள்.) சந்தம் வெற்பு அடைந்து வேட்டம் செய்தும் - பொதியமலையை யடைந்து வேட்டையாடியும், அசைலவாழ்க்கை அந்தணர் ஆசி கூற - அப்பொதி யமலையில்வாழும் வாழ்க்கையையுடைய முனிவர்கள் ஆசிவசனங்கூற, அவர் தொ ழில் விளையும - அவர்செய்யுந்தவத்தொழில (முட்டின்றிமுடிதலே) விளைவியும், அ ன்னார் கந்தம் மெல் கனி விருந்து ஊண் கைதழீஇ களித்தும் - அம்முனிவர்கள் (களிகூர்ந்து) தந்தகிழங்கும் மெல்லியகனியும் ஆகிய விருந்துணவைக் கைக்கொ ண்டு மகிழ்ந்தும, மீண்டும் - (தமது) திருக்கோயிற்குத் திரும்பியும், இந்த ஆறு ஐ மூவாண்டு கழிய - இந்தபபடி பதினைந்துவருடங்கழிய, மேல எய்தும ஆண்டில் - இனிவரும பதினாறும் வருடத்தில.

சந்தவெற்பு - சந்தனமநெருங்கிய மலையென்றமையால் பொதியமலையெ ன்றாம். (௩௩)

சூர்முதறடிந்ததங்கடோன்றலேயிவனென்றெண்ணிக்
காரமுகமயிலும்வேலுங்கைவிடாககாக்குமாபோல்
வாரமுகமுலையினாரும்வடிக்கணுமருங்குமொய்ப்பக்
கூரமுகவேலானின்னகொளகையனாகததாதை.

(இ-ள.) சூர் முதல் தடிந்த தங்கள் தோன்றலே இவனென்று எண்ணி-சூ ரபன்மனாகிய மாமரத்தினவேரை அறுத்த தங்கள் இறைவனே இவனென்றுகருதி, கார்முகம் மயிலும் வேலும் கைவிடாது காக்கும ஆறுபோல்-கரியநிறம்வாய்ந்த முக த்தையுடைய மயிலும் வேலும் (சிறிதும்) நெகிழாமல் நின்றுகாக்கும்வகைபோல, வார்முகம் முலையினாரும் - கச்சின்முகத்திலடங்கிய முலையையுடைய பெண்களும், வடி கண்ணும் மருங்கு மொய்ப்ப-(அவர்கள்) மாவடுவின்பிளவையொத்தகண்களும் (தமது) பக்கங்களில் மொய்க்க, கூர்முகம வேலான் இன்ன கொள்கையன ஆக- கூரானுனியிலுடைய வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரர் இக்காளைப்பருவமுடையவராக, தாதை-சவுந்திரபாண்டியர்.

விடாது என்னும எதிர்மறை வினையெச்சமும, ஆறு என்னும் பெயர்ச்சொ ல்லும் ஈறு தொக்குநின்றன. (௩௪)

பங்கயச்செவ்வித்தாகிக்கண்மனம்பருகுகாந்தி
யங்கழற்காலுஞ்சொன்னவடைவினிற்றிரண்டுநீண்ட
சங்கையும்வட்டந்தோன்றுசசெழுமுழந்தாளுநால்வாய்த்
தங்கவிர்ஙகவுண்மால்யானைத்துதிக்கைபோற்றிரள்கவானும்.

(இ-ள்.) பங்கயம் செவ்வித்து ஆகி - அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போலும் அழகினையுடையதாகி, கண் மனம் பருகு காந்தி அம் கழல காலும் - (கண்டோர்கள்) கண்ணையும்மனத்தையும் கொள்ளைகொள்ளும் ஒளிவாய்ந்த அழகிய வீரக்கழலையணிந்த காலையும், சொன்ன அடைவினில் திரண்டு நீண்ட சங்கையும் - சாமுத்திரிகை நூலிற்சொன்னமுறையே திரண்டுநீண்ட கணைக்காலையும், வட்டம் தோன்ற செழுமுழந்தாளும் - எலும்பின் வட்டவடிவுதோன்றாமல் தசைந்தமுழங்காலையும், நால்வாய் தங்கம ஈரங்கவுள் மால் யானை துதிக்கைபோல் திரள்கவானும்-நான்றவாயையும் உயர்ந்த மதநீரின தண்மைவாய்ந்த கபோலத்தையும் மயக்கத்தையுமுடைய யானையினது துதிக்கைபோலத் திரண்டதொடையையும். (௯௫)

சிறுகியவயிறுந்தாழ்ந்தநாபியுஞ்செவ்விநோக்கு
மறுவில்கண்ணடியினன்னகடியகலவரைகொண்மார்பு
மெறியிசைவீணைத்தண்டினிணைந்துநீண்டிழிந்தகையும்
வெறியதார்கிடந்தமேருவெற்பிரண்டனையதோளும்.

(இ-ள்.) சிறுகிய வயிறும் - சிறுகிய உதரத்தையும், தாழ்ந்த நாபியும்-ஆழ்ந்தவுந்தியையும், செவ்வி நோக்கும் மறு இல் கண்ணடியின் அன்ன கடி அகலவரைகொள் மார்பும் - (உலகத்தினர் தமது படிவத்தினது) அழகுநோக்குதற்குக் (கருவியாகிய) குற்றமற்ற கண்ணாடிபோலச் (சருச்சரையின்றி) ஒளி (மிக்க) அகன்றமலையையொத்த மார்பையும், எறி இசை வீணை தண்டின் இணைந்து நீண்டு இழிந்தகையும் - நரம்பைத்தடவுதலால இசையெழும் வீணையினது தண்டைப்போலத் தமமுளொத்து நீண்டு முழந்தாளதொட இழிந்தகைகளையும், வெறிய தார கிடந்த மேரு வெறபு இரண்டு அனைய தோளும - வாசனையையுடைய மாலைசூழ்ந்த இரண்டுமகமேருவையொப்பப பணைத்ததோள்களையும். (௯௬)

வலம்புரியென்னவாய்ந்தகண்டமுமலராண்மன்னும்
பொலம்புரிகமலமன்னவதனமும்பொதுவாநோக்கி
நிலம்புரிதவப்பேறன்னான்வடிவெலாநின்றுநின்று
நலம்புரிநூலானோக்கிசசோதிப்பானடிக்கவல்லான்.

(இ-ள்.) வலம்புரி என்னவாய்ந்த கண்டமும் - வலம்புரிச்சங்கைப்போலவளைவாய்ந்த திரண்டகண்டத்தையும், மலராள மனனும பொலம்புரி கமலம அன்ன வதனமும் - இலக்குமி நிலைபெயராது வசிக்கும் பொனனிறம்வாய்ந்த தாமரையையொத்த முகத்தையும், நடிக்கவலலான - இந்திரசாலவித்தைசெய்யவல்ல சவுந்தரபாண்டியர், பொதுவால் நோக்கி - பொதுவிலக்கணத்தாற் பார்த்தருளி நிலம்புரி தவம பேறு அன்னான் வடிவு எல்லாம்-நிலமகளசெய்த தவப்பயனையொத்த உக்கிரகுமாரருடைய அவையவங்களையெல்லாம, நின்று நின்று நலமபுரி நூலால் நோக்கி சோதிப்பான - உற்றுநோக்கிச் சாமுத்திரிகை நூலிற்கூறிய சிறப்பிலக்கணமரபால் நோக்கிச் சோதிக்கததொடங்கினர்.

நலம்புரிநூல் - அவயவங்களி னிலக்கணங்கூறுநூல். (௯௭)

உன்னதமாறுநீண்டவுறுப்பைந்துசூக்கந்தானு
மன்னதுகுறுக்கநான்காமகலுறுப்பிரண்டேழாகச
சொன்னதுசெவப்புமூன்றுகம்பிரந்தொகுத்தவாறே
யின்னவைவிரிக்கினெண்ணான்கிலக்கணவுறுப்பாமென்ப.

(இ-ள்.) உன்னதம் ஆறு ஆக - உயர்ந்த வுறுப்புகளாறுகவும், நீண்ட உறுப்பு ஐந்து ஆக - நீண்ட வுறுப்புகளைந்தாகவும், சூக்கம் தானும் அன்னது ஆக - சிறிய வுறுப்புகளைந்தாகவும், குறுக்கம் நான்கு ஆக - குறுகிய உறுப்புகள் நான்காகவும், அகல் உறுப்பு இரண்டு ஆக - அகன்ற வுறுப்புகளிரண்டாகவும், சொன்னது செவப்பு எழு ஆக - நூலிற்சொலலிய செவந்தவுறுப்புகளேழாகவும், கம்பீரம் மூன்று ஆக - ஆழ்ந்தவுறுப்புகளமூன்றுகவும், தொகுத்த ஆறு ஏ - (சாமுத்திரிகைநூலில்) தொகுத்துக்கூறியபடியே, இன்னவை விரிகில் - இவற்றையெடுத்து விரித்துக்கூறில், உறுப்பு எண்ணூன்கு இலக்கணம் என்ப - உறுப்புகளாலமைந்த முப்பத்திரண் டிலக்கணமென்று கூறுவர்.

ஆக என்னும் வினையெச்சம் இடையில் நின்று ஏனையிடங்களிற் பிரிந்துசெல்லுதலால் இடைநிலைத்தீவகவணி. ஆம் சாரியை யிடைச்சொல். (௩அ)

வயிறுதோணெற்றிநாசிமார்புகையடியிவ்வாறு
முயரில்வான்செல்வனுகுமொளிகவர்கண்கபோலம்
புயல்புரைவள்ளற்செங்கைபுதுமணங்கவருந்துண்டம்
வியன்முலைநடுமார்பைந்துநீண்டவேல்விளக்குநன்மை.

(இ-ள்.) வயிறு தோள் நெற்றி நாசி மார்பு கை அடி இவ்வாறும உயரில் வான் செல்வனுகும் - வயிறும் புயமும் நெற்றியும் நாசியும் மார்பும் கையினடியும் ஆகிய இந்த ஆறுறுப்பும் உயர்ந்திருபபானுயின் பெருஞ்செல்வமுடையவனுவான், ஒளி கவர்கண் - (புலன்களுள ஒன்றுகிய) ஒளியைத தனதகப்படுததியகண்ணும், கபோலம்—கபோலமும், புயல் புரை வள்ளல் செங்கை - மேகமபோலக கைம்மாறு கருதாதுகொடுக்கும் செவந்தகையும, புதுமணம் கவரும் துண்டம் - நறுமணங்கவரும் நாசியும், முலை நடு வியன் மார்பு ஐநதும் நீண்ட வேல் - முலையின்மத்தியிலுள்ள பரநதமார்பும் ஆகிய இவ்வைந்துறுபபும் நீண்டிருப்பானுயின், நன்மை விளக்கும் - (அவை அவனுககு) நனமையைத்தரும். (௩௯)

நறியபூங்குஞ்சிதொக்குவிரல்கணுநகம்பல்லைந்துஞ்
சிறியவேலாயுள்கோசஞ்சஙகைநாமுதுகிந்நான்குங்
குறியவேற்பாக்கியப்பேறுஞ்சிரங்குளமென்றுய்நதோ
ரறியுமிவ்வுறுப்பிரண்டுமகன்றவேலதுவுநன்றும்.

(இ-ள்.) நறிய பூம் குஞ்சி - நறுமணங்கமழும் மலரையணிந்த சிகையும், விரல் கணு நகம் பல் ஐநதும் - விரலுங கணுவும் நகமும் பல்லும் ஆகிய இவ்வைந்தும், தொக்கு சிறியவேல் ஆயுள் - சிறுததுச் சிறியனவாயிருக்கப் பெறுவானுகில் ஆயுள்விருத்தியாம், கோசம் சங்கை நா முதுகு இந்நான்கும் குறியவேல் பாக்கியப் பேறும் - கோசமுங் கணைக்காலும் நாவும் முதுகும் ஆகிய இநநானகுறுப்பும் குறியனவாயிருக்கப் பெறுவானுகில் பெரும்பாக்கியப் பயனுண்டாம, ஆய்ந்தோர் அறியும் சிரம் குளம் என்ற இவ்விரண்டு உறுப்பும் அகன்ற வேல் - (சாமுததிரிகைநூலின்) ஆராய்ச்சியின்வல்லோர் கன்கறியும் தலையும் நெற்றியும் என்றுசொல்லப்பட்ட இந்த இரண்டு உறுப்புகளும், அகன்றவேல் அதுவும் நனறும் - அகன்றிருந்தானுகில் அவ்வகற்சியும் நன்மையைவிளைக்கும். (௪௦)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையிதழண்ணநாக்கு
நகமிவையேழுஞ்சேந்தநன்மையாற்பெறுமாவின்ப

மிகல்வலியோசைநாபியென்றிவைமூன்றுமாழ்ந்த
தகைமையாலெவர்க்குமேலாநன்மைசாறக்கோனென்ன.

(இ-ள்.) அடி அகம் அங்கை - அடியினுள்ளிடமும் உள்ளங்கையும், நாட்டம் கடை - கட்கடையும், இதழ் அண்ணம் நாக்கு நகம் இவை ஏழும் - இதழும் மேல்வாயும் நாக்கும் நகமும் (ஆகிய) இவ்வுறுப்புகளேழும், சேந்த நன்மையால் மா இன்பம் பெறும் - செவந்திருக்கும நன்மையையுடையனுகில் பெரிய இன்பம் பெறுவான், இகல் வலி ஓசை நாபி என்ற இவை மூன்றும் - (மிக்க) வலிமையும் ஓசையும் கொப்பூழும் என்றுசொல்லப்பட்ட இம்மூன்றுறுப்புகளும், ஆழ்ந்ததகைமையால் - ஆழ்ந்திருக்குந் தன்மையனுயின, எவர்க்கு மேலாம் நன்மைசால் தக்கோன் என்ன - உலகிலுள்ளயாவர்க்கும் மேம்பட்ட நன்மைநிறைந்த தகுதியுடையோனென்றுகருதி.

என்ற என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் ஈறுதொக்குநின்றது. இகல்வலி ஒருபொருட்பனமொழி. (௪௧)

எல்லையின்மூர்த்திமைந்தனிலக்கணநிறைவினேடு
நல்லவாங்குணனுநோக்கிப்பொதுவறஞாலங்காக்க
வல்லவனுகிவாழ்நாணனிபெறவல்லனென்ன
வல்லணிமிடற்றுன்பின்னுமனத்தினுலளந்துசூழும்.

(இ-ள்.) எல்லை இல் மூர்த்தி - அளவைகளால் அளந்தறியவொண்ணுத சவுந்தரபாண்டியர், மைந்தன் இலக்கணம் நிறைவினேடும - (தமது) புத்திரனுடைய முப்பத்திரண்டிலக்கணங்களின் சால்பினேடும், நல்ல ஆம குணனும் நோக்கி-(அவற்றிற்கியைந்த) நல்லனவாகிய குணங்களையும் ஆராய்ந்தறிந்து (இவற்றால்) ஞாலம் பொது அற காக்கவல்லவன் ஆகி - உலகந்தனதடிக்கீழ்ப்படக் காக்கவல்லவனுய, வாழ் நாள் நனிபெற வல்லன் என்ன - வாழ்நாளும மிகப்பெறவும் வல்லனென்று கருதி, அல் அணி மிடற்றுன் - (விஷத்தால்) இருண்ட ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய அப்பெருமானுர், பின்னும் மனத்தினுல் அளந்து சூழும - பின்னும் மனததினுல் தனித்தனிவரையறுத்து ஆலோசிக்கின்றுா. (௪௨)

இத்தகுபண்புசான்றநீர்மையாலிசைமைநீதி
வித்தகநல்லவுள்ளமுடைமைமெய்வீறுதெய்வ
பத்திமையுலகுக்கெல்லாமகிழ்ச்சிசெய்பண்புசாந்த
சித்தமெவ்வுயிர்க்குமன்புசெய்கைநல்லீகைகல்வி.

(இ-ள்.) இத்தகு பண்புசான்ற நீர்மையால் - இவ்வாறு தக்ககுணங்கள நிறைந்ததன்மையால், இசை மை நீதி - புகழும் நீதியும், வித்தகம் உடைமை நல்ல உள்ளம் உடைமை - சதுரப்பாடுடைமையும் நல்ல உள்ளமுடைமையும், மெய் வீறு தெய்வ பத்திமை-சத்தியமும் நிகரின்மையும் ஈசுரபத்தியும், எல்லா உலகுக்கும் மகிழ்ச்சிசெய் பண்பு சாந்தசித்தம் - எல்லாவுலகங்களுக்கும் இதஞ்செய்யும் தன்மையும் சாந்தசித்தமும், எவ்வுயிர்க்கும் அனபு செய்கை நல் ஈகை கல்வி - எல்லாவுயிர்களின்மேலுங் கருணைசெய்தலும் நல்லகொடையும் கல்வியும்.

ஏழனுருபு நிற்குமிடத்து நான்கனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். எல்லாம் என்பதனிறுதியில் முற்றும்மைதொகுத்தல். (௪௩)

வெல்லுதற்கரியார்தம்மைவெல்லுதறேவராலுஞ்
செல்லுதற்கரியதேத்துஞ்சென்றிடுதிறையுங்கோடல்
புல்லுதற்கரியஞாலமாலைபோற்புயத்திலேந்திச்
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல்.

(இ-ள்.) தேவராலும் செல்லுதற்கு அரிய தேத்தும் சென்று - தேவர்களாலும் அடைதற்கரிய இடத்துஞ்சென்று, வெல்லுதற்கு அரியார் தம்மை வெல்லுதல்-அத்தேவர்களால் வெல்லுதற்கரிய பகைவரை வெற்றி கோடலும், இடு திறையும் கோடல் - (அவர்கள்) கட்டுந் திறையையுங் கைக்கோடலும், புல்லுதற்கு அரிய ஞாலம் - (பிறரால் ஒரு சேர) அடைதற்கரிய உலகத்தை, மாலை போல் புயத்தில் ஏந்தி-மாலைபோலப் புயத்தி லெளிதாகச் சுமந்து, சொல்லுதற்கு அரிய கீர்த்தி - வரையறுத்துச் சொல்லவொண்ணாத (தனது) பிரதாபத்தை, உலகு எலாம் சுமப்ப வைத்தல் - உலகமுற்றும் சுமக்க நிலைபெற வைத்தலும.

வெற்றிகோடலும், திறைகோடலும், உலகமுற்றுந் தாங்குதலும் உடைமை பற்றிக் கீர்த்தியைப் பிரதாபமெனறும். பிரதாபம என்றது வெற்றியால் வரும் புகழ்ச்சி. தேம் இடப்பெயர்ச்சொல-அது உருபேறகுமிடதது ஈறும அத்துச்சாரியை யினகரமுங்கெட்டுத் தேத்து என நினறது. (௬௪)

என்றிவையாதியாயவியற்குணமுடையனாகி
நன்றிசெய்துலகுகெல்லாநாயகனொருவனாகி
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீண்முடிகவிததுமுன்னர்
மன்றல்செய்கென்றுசூழ்ந்துமதிஞரோடுசாவினானே.

(இ-ள்.) என்ற இவை ஆதியாய - என்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய (பெருந்தகைமைகளை) இயல் குணம் உடையன் ஆகி-இயற்கைக குணஙகளாக வுடையவனாயிருத்தலால், நன்றி செய்து - (உயிர்களுககு) இதமே புரிந்து, உலகுக்கு எல்லாம் ஒருவன் நாயகனாகி நின்றிடும் இவற்கு-உலகங்களுக்கெல்லாந் தானொருவனே தலைவனாய் நிற்கு மிவனுககு, பின்னர் நீள் முடி கவித்தும் - பின்பு ஒளிமிக்க நீண்ட முடி சூட்டுவோம், முன்னர் மன்றல் செய்க என்று சூழ்ந்து-முன்பு திருமணஞ்செய்வோமென்று ஆலோசித்து, மதிஞரோடு உசாவினான் - சுமதி முதலிய அமைச்சரோடு ஆலோசித்தருளினார்.

ஆகி காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகால வினையெச்சமாதலால் ஆதலால் எனப் பொருள் கொண்டாம். கவிததும எதிர்காலத்தன்மைப்பன்மைவினைமுற்று. தும் தன்மைப்பன்மை. (௬௫)

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௯௬௫.

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரகுமாரனுக்கு

வேல் வளை செண்டுகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருக்குந்திறலுக்கிரகுமரனுதயமிதுவான்மதியுநதிப்
பெருக்குங்கரந்தசடைக்கறைபபெருந்தேர்சசெழியர்பிரானவற்குச்
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துசசெவ்வேல்வளைசெண்டளித்துள்ளந்
தருக்குமுடிதந்தரசுரிமைதந்தசெயலுஞ்சாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) உருக்கும் திறல் உக்கிர குமரன் உதயம் இது-(பகைவரைக்) கெடுக்கும் வலிமைவாய்ந்த உக்கிரகுமாரர் அவதரித்த வரலாறு இத்திருவிளையாடலாம், வான் மதியும் நதிப்பெருக்கும கற்றை சடை கரந்த - வெள்ளிய சந்திரனையும் நதிப்பெருக்கையும் நெருங்கியசடையையும் ஒளித்துவந்தருளிய, பெரும் தேர் செழியர் பிரான்-பெரியதேரையுடைய பாண்டியர் இறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியர், அவற்கு-அவ்வுக்கிரகுமாரருக்கு, செல்வம் செருக்கு மணமுடித்து - செல்வத்தாலிறுமாந்திருக்குந்திருமணத்தை (முன்னர்) முடித்து, செவ் வேல் வளை செண்டு அளித்து - உதிரந்தோய்ந்தவேலையும சக்கரத்தையும செண்டையுங்கொடுத்து, உள்ளந் தருக்கு முடிதந்து - மனமிறுமாக்கும் முடிசூட்டி, அரசு உரிமை தந்த செயலும சாற்றுவாம் - (தமது) அரசுரிமையுந்தந்த திருவிளையாடலைச்சொல்லுவாம்.

செல்வம் செருக்கு மணம், உள்ளந்தருக்குமுடி, உடையவன்றொழிலை உடைமைகண்மேலேறறிக்கூறினர். (க)

வையைக்கிழவன்றன்னருமைக்குமரன்றனக்குமணம்புணர்ச்சி
செயயக்கருதுந்திறனோக்கியறிஞரோடுந்திரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாநிலத்திருவுமரபுங்குடியும்புகழ்மையுநம்
மையற்கிசையத்தக்ககுலத்தரசர்யாரென்றளக்கின்றார்.

(இ-ள்.) வையை கிழவன - வையையாற்று நீர்த்துறைக்குரிய சவுந்தரபாண்டியர், தன் அருமை குமரன் தனக்கு - தமது அருமைப்புதல்வருக்கு, மணம் புணர்ச்சி செயய கருதும திறன் நோக்கி - திருமணஞ்செய்யக்கருதிய பாங்குபாட்டையுணர்ந்து, அமைச்சர் அறிஞரோடும் திரண்டு - சுமதிமுதலிய மந்திரிமார் மூதறிஞரோடும் ஒருசேரக்கூடி, மை அற்று அழியா நிலம் திருவும் - குற்றமற்று ஒருபொழுதும் சிதையாத நிலவுரிமைச்செல்வமும, மரபும குடியும் புகழ்மையும்-தொன்றுதொட்டு முறைபிறழாதவரும மரபும குடிப்பிறப்பும (இவற்றிற்கியைந்த) புகழ்ச்சியும் (ஆகிய இவைகளுக்கு) நம் ஐயற்கு இசைய தக்க குலத்து - நமது பெருமானார்க்குப் பொருந்தத்தக்க குலத்திற்பிறந்த, அரசர் யார் என்று அளக்கின்றார்- அரசர்யாவரென்று (தம்முள்) அளந்து அறிவாராயினர். (உ)

தேந்தண்புனல்சூழ்வடபுலத்துமணவூரென்னுந்திருநகர்க்கு
வேந்தன்பரிதிதிருமரபின்விளங்குஞ்சோமசேகரனென்
றோய்ந்தகேள்வியவனிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
காந்திமதியைமணம்பேசவிருந்தாரற்றைக்கனையிருளவாய்.

(இ-ள்.) தீம் தண் புனல் சூழ் வடபுலத்து மணவூர் என்னும் திருநகர்க்கு வேந்தன் - இனிய தண்ணியநீர்சூழ்ந்த (மதுரையின்) வடபாலுள்ள மணவூரொன்னும் திருநகர்க்கு அரசனும், திரு பரிதி மரபின் விளங்கும் சோம சேகரன் என்ற ஆய்ந்த கேள்வி அவன - சிறந்த சூரியன்மரபில் அவதரித்த சோழனாகிய சோமசேகரனென்று சொல்லப்பட்டு ஆராய்ந்தகேள்வியில்வல்லவன் (மேற்கூறியவற்றுள் ஒன்றும முட்டின்றி நிறைந்தவனாதலால்) இடத்து திருமாது என்ன அவதரித்த காந்திமதியை-அவனிடத்தில் இலக்குமிபோல அவதாரஞ்செய்த காந்திமதி என்பவளை, மணமபேச இருநதார்-திருமணவினைக்குப் பேசவிருந்தார்கள், அற்றை கனை இருள்வாய் - அந்நாளில் நடுராததிரியில்.

கனையிருள் - மிக்கவிருள் ஆதலால் நடுராத்திரி என்றும். (௩)

வெள்ளைக்களிற்றின்பிடர்சுமந்தகுடுமிக்கோயின்மேயவிளம்
பிள்ளைக்கதிரவெண்மதிமௌலிபெருமானிரவிமருமானும்
வள்ளற்கரத்தான்கனவிலெழுந்தருளிவானோர்நனவிற்குங
கள்ளத்துருவாந்திருமேனிகாட்டியிதனைவிளம்புவார்.

(இ-ள்.) வெள்ளை களிற்றின் பிடர் சுமந்த குடுமி கோயில் மேய - வெள்ளையானையின் பிடர்சுமந்த சிகரத்தையுடைய திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளிய, வெள் கதிர் இளம் பிள்ளை மதி மௌலி பெருமான் - வெள்ளியகிரணத்தையுடைய இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடாமுடியையுடைய சவுநதரபாண்டியர், இரவி மருமான் ஆம் வள்ளல் கரத்தான் கனவில் எழுந்தருளி - சூரியன் புத்திரனாகிய வள்ளன்மை நிறைந்த கையையுடைய சோமசேகரச்சோழன் கனவில் எழுந்தருளி, வானோர் நனவிற்கும் கள்ளதது உருவாம் திருமேனிகாட்டி - தேவர்கள் நனவிற்கு மறைந்தபடிவமாகிய (தமது) திருமேனியைப் புலபபடுததி, இதனை விளம்புவார் - இதனைச் சொல்லியருளுகின்றார்.

உம்மை - சிறப்புப்பொருட்டு. (௪)

அன்னமிறைகொள்வயன்மதுரைசசிவன்யாமரசநீயீன்ற
பொன்னையனையாடனைமதுராபுரியிற்கொடுபோயமறுபுலத்து
மன்னர்மகுடமணியிடறமழுங்குங்கழற்காற்சுந்தரனுந்
தென்னர்பெருமான்குமரனுக்குககொடுத்தியென்றுசெப்புதலும்.

(இ-ள்.) அரச-அரசனே, யாம் அன்னம் இறைகொள் வயல் மதுரைசிவன்-யாம் அன்னம்வசிக்கும் வயல்கள்சூழ்ந்த மதுரையிலெழுந்தருளிய சிவன், நீ ஈன்ற பொன்னை அனையாள் தனை - நீபெற்ற இலக்குமியையொத்த காந்திமதியை, மதுராபுரியில் கொடுபோய் - மதுரைத் திருநகருக்குக்கொண்டு சென்று, மறு புலதது மன்னர் மகுடமணி இடற மழுங்கும் - (நிறை இறுக்கவந்துவணங்கிய) வேற்றுத் தேயத் தரசர்களது கிரீடவுறுப்பிலுள்ள இரத்தினங்களிடறுதலால் தேய்ந்த, கழல் கால் சுந்தரனும் தென்னர் பெருமான் குமரனுக்கு - வீரகண்டையணிந்த சவுந்தரபாண்டியர் குமாரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியருக்கு, கொடுத்தி என்று செப்புதலும் - தாராயென்றுகூற.

செப்புதலும் - நிகழ்காலவினையெச்சம். செப்பு-பகுதி. து - அல் இரண்டும் சாரியை. உம்-எச்சவிகுதி. (௫)

உள்ளக்கமலமுககமலமுடனேமலரவிருதடங்க
ணள்ளற்கமலமலர்ந்துதனதங்கைக்கமலமுகிழ்த்தெழுந்து
வள்ளற்பரமன்கருணையெளிவந்தசெயலைநினைந்தன்பின்
வெள்ளத்தழுந்தியெழுந்திரவிவேலைமுளைகரும்வேலையினில்.

(இ-ள்.) உள்ளம் கமலம் முக கமலம் உடனே மலர - இதயமாகிய தாமரையானது முகமாகிய தாமரையோடே மலர்ந்து பொலிய, இரு தடம் கண் அள்ளல் கமலம் மலர்ந்து - இரண்டு பெரிய கண்களாகிய தாமரைகள் மலர்ந்து, தனது அம் கை கமலம் முகிழ்த்து எழுந்து-தனது அழகிய கைகளாகிய தாமரைகளைக் குவித்து (கண்படைப்பள்ளியினின்றும்) எழுந்து, வள்ளல் பரமன் கருணை எளிவந்த செயலை நினைந்து - அருட்கொடையையுடைய சிவபெருமான் றிருவருள் (தனக்கு) எளிதிற கிட்டிய செயலைக்கருதி, அன்பின் வெள்ளத்து அழுந்தி எழுந்து - அன்பாகிய பெருக்கில் ஆழ்ந்து மீண்டெழுந்து, இரவி வேலை முளைகரும வேலையினில் - சூரியன கடலிற்றோன்றும வைகறைப்போதில.

தாமரைக்குப் பங்கயம் என்பது ஓர் பரியாய நாமமாதலால் சாதியடைதநது அள்ளற்கமலம எனறூர். சேறறிறறோனறிய தாமரையெனபது பொருள். பங்கயம் சேறறிற்றோன்றியது. கண் கமலமலாந்து விழிதது என்னும் பொருளமேல்நினறது.

நித்தநியமக்கடனிரப்பிநிருபனமைச்சரொடுநான்கு
பைததகருவிப்படையினெடுபலவேறியமுங்கலிப்பத்தன்
பொய்த்தமருங்குற்றிருமகளைப்பொன்னனாரோடிரதமிசை
வைத்துமணஞ்சேர்திருவினெடுமதுரைநோக்கிவழிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) நிருபன் நித்தம் நியமக்கடன் நிரப்பி - சோமசேகரச்சோழன் நித்த நியமக்கடன்களைக குறைவின்றிச் செய்துமுடித்து, அமைச்சரோடு நான்கு பைதத கருவி படையினெடு - மநதிரிகளோடு நான்காகப் பரந்த ஆயுதங்களேநதிய சேனைகளோடு, வேறு பல இயமும கலிபப - வெவவேறாகிய பல வாச்சியங்களும் தொனிக்க, பொய்த்த மருஙகுல் தன் திருமகளை பொன அனனாரோடு இரத மிசை வைத்து - பொய்போலும இலலாத இடையையுடைய தனது செல்வப்புதல்வியை (மெய்க்காவலராகிய) இலக்குமியையொத்த பெணகளோடு தேரின்மேல் வைத்து, மணம் சேர் திருவினெடு மதுரை நோககி வழி கொண்டான் - திருமணத்துக்குரிய செல்வத்தோடு மதுரைத் திருநகரை நோககிவரத் தொடஙகினன்.

கருவியே சேனையாதலின் இருபெயரொட்டுப் பண்புததொகையாகக்கொண்டு கருவியாகிய படையெனக்கொளளுதலு மொனறு. "பொருள்கருவிகாலம்" என்னுந திருக்குறள் உரையிறகாண்க. பைதத இறநதகாலப்பெயரெச்சம். பை-பகுதி.

நென்னலெல்லைமணம்பேசநினைந்தவாறேயமைசசர்மதி
மன்னர்பெருமான்றமரோடுமணவூர்நோக்கிவழிவருவா
ரன்னவேந்தன்றனைக்கண்டாரடல்வேற்குமரனனையானெந்
தென்னர்பெருமான்குமரனுக்குன்றிருவைத்தருதியெனவனையான்.

(இ-ள்.) அமைச்சர் - மந்திரிமார், நென்னல் எல்லை மணம் பேச நினைந்த ஆறே - நேற்றுப்போது (மணவூர்க்குச் சென்று) மணவினைபேச நினைந்தபடியே,

மதிமன்னர் பெருமான் தமரோடு மணவூர் நோக்கி வழி வருவார்-சந்திரமரபிற்றோ
ன்றிய பாண்டியர் பெருமானாகிய சவுந்தரபாண்டியருடைய சுற்றத்தாரோடு ம
ணவூரைநோக்கி வருகின்றவாகள், அன்ன வேந்தன் தனைக்கண்டார் - (தமக்கெதி
ரில்வரும்) அச்சோமசேகரச் சோழனைப்பார்த்து, அடல் வேல் குமரன் அனையான்-
கொல்லுதற்றொழில் வாய்ந்த வேலையேந்திய முருக்கடவுளை யொத்த, எம் தென்
னர் பெருமான் குமரனுக்கு - எமது சவுந்திரபாண்டியர் புத்திரராகிய உக்கிரகுமா
ரபாண்டியருக்கு, உன் திருவை தருதி என - உனது புத்திரியைத் தருவாயென்று
வினவ, அனையான் - அச்சோமசேகரச்சோழன்.

அமைச்சர் - அமாத்தியர் என்னும் வடசொறறிரிபு. அமாத்தியர் அருகிலுள்
ளோர். அன்ன சுட்டுத்திரிபிடைச்சொல். (௮)

குலனுங்குடியுங்கனவின்கடகொன்றைமுடியார்வந்துரைத்த
நலனுங்கூறிமணநேர்ந்துநயப்பவதனைநன்முதியோர்
புலனொன்றுழையாதமைவிடுத்துப்பொருனைத்துறைவற்குணர்த்திவரு
வலனுந்தயில்வேன்மன்னனொடுமதுரைமூதூர்வந்தணைந்தார்.

(இ-ள்.) கனவின் கண் கொன்றை முடியார் வந்து உரைத்த-(நேற்றிரவில்)
கனவினிடத்துக் கொன்றைமாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்
கடவுள் எளிவந்து ஒத்துளவெனக் கூறிய, குலனும் குடியும் நலனும் கூறி - குலத்
தையும் குடிப்பிறப்பையும் அவற்றிற் கமைந்த மேம்பாட்டையும் எடுத்துச்சொல்லி,
மணம் நேர்ந்து நயப்ப-(அவர்கள் வினவிய) மணவினைக்குடன்பட்டு விரும்பாநிற்க,
அதனை - (உடன்பட்ட) அச்செய்தியை, நல் முதியோர் - நல்ல வறிவாலமைந்த மு
தியோர்கள், புலன் ஒன்று உழையர் தமை விடுத்து - அறிவுசான்ற தூ துவரை முன்
னர் அனுப்பி, பொருனை துறைவற்கு உணர்த்தி - தாமிரபரணி நீர்த்துறைவராகிய
சவுந்தரபாண்டியருக்குத் தெரிவித்து, வரு வலன் உந்து அயில் வேல் மன்னனொடு-
தம்மோடுவரும் வெற்றிவாய்ந்த (பகைவரை மாய்க்கும்) நுதியையுடைய வேலையே
ந்திய சோமசேகரச் சோழனோடும், மதுரை மூதூர் வந்து அணைந்தார் - மதுரையா
கிய தொன்றுதொட்டுள்ள திருநகரத்தை வந்தடைந்தார்கள். (௯)

இரவிமருமான்மதிமருமானெதிரேபணியத்தழீஇமுகமன்
பரவியிருக்கைசெலவுய்த்துப்பாண்டிவேந்தனிருந்தான்மேல்
விரவியமைச்சர்திருமுகங்கள்வேந்தர்யார்க்கும்விடுத்துநகா
வரைவுநாள்செய்தணிசெய்யமன்றன்முரசமறைவித்தார்.

(இ-ள்.) இரவி மருமான் மதி மருமான் எதிரே பணிய - சோமசேகரச்சோ
ழன் சவுந்தரபாண்டியர் எதிரே சென்று வணங்க, பாண்டி வேந்தன் தழுவி முகம
ன் பரவி இருக்கை செல வுய்த்தான் - பாண்டிநாட்டு மன்னராகிய அச்சவுந்தரபா
ண்டியர் அவனைத் தழுவி உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லி அச்சோழன் அமைத்த
விடுதியில் செல்ல அனுப்பி இருந்தருளினார், மேல் அமைச்சர் விரவி - அதன்மேல்
மந்திரிகள் தம்முட்கலந்து, வரைவு நாள் செய்து, திருக்கலியாணமகோற்சவநாள்
வரையறை செய்து, வேந்தர் யார்க்கும் திருமுகங்கள் விடுத்து - அரசர்கள் எவர்க்
கும் திருமுகங்களனுப்பி, நகர் மன்றல் முரசம் அறைவித்தார் - மதுரைத்திருநகரை
அலங்கரிக்கக் கலியாணபேரிகையை வள்ளுவரால் அறையச்செய்தார்கள். (௧௦)

மாடம்புதுக்கிப்பூகதமுங்கதலிக்காடுமறுகெங்கு
நீடநிரைத்துப்பாலிகையுநிறைபொற்குடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுந்தோரணமுமபுனைவித்தழகுக்கழகாகக்
கூடநெருங்குநகரைமணக்கோலம்பெருகக்கொளுத்தினர்.

(இ-ள்.) மாடம் புதுக்கி - (தத்தமக்குரிய) மாடங்களைச் சுண்ணமுதலியவ ற்றாற் புதுக்கி, பூகதமும் கதலிக் காடும் மறுகு எங்கும் நீட நிரைத்து - கமுகமரங்களையும் வாழைமரக்காடுகளையும் வீதிகளெங்கும பொலிந்து தோன்ற வரிசைபடக்கட்டி, பாலிகையும் பொன் நிறை குடமும் முறை நிறுத்தி - முளைப்பாலிகையையும் பொன்னாலாகிய பூரணகலசங்களையையும் முறைப்பட வேதிகைதோறும நிறுத்தி, ஆடு கொடியும் தோரணமும் புனைவித்து - ஆடாநின்ற துவசங்களையும் மகாதோரணங்களையும் (வீடுகள் தோறும் கட்டி) அலஙகரிதது, அழகுககு அழகாக-அழகுக்கு ஓர் அழகு செயவாராக, கூடம் நெருங்கும் நகரை மணககோலம பெருக கொளுத்தினர் - யானைக்கூடங்கள் நெருங்கிய மதுரைத்திருநகரை மணக்கோலம் பொலிந்து பெருக அலங்கரிததார்கள்.

கொளுத்தினர் என்றதற்கு அலங்கரித்தார் என்றது சிந்தாமணியில் நச்சினார்க்கினியர் உரையிற்கண்டது. (௧௧)

தென்றனுடன்றிருமகளைத்தேவர்பெருமான்மணம்புரிய
மன்றலழகாலொருநகரொப்பதிகமின்றிமதுரைநக
ரன்றுதானேதனககொப்பதாகுமவண்ணமணியமைத்தா
ரின்றுதானேதனக்கதிகமென்னும்வண்ணமெழிலமைத்தார்.

(இ-ள்.) தென்றல் நாடன திருமகளை - தென்றற்காற்றுத் தோன்றுதற்குரிய பாண்டிநாடனுகிய மலயதநுவசன் புத்திரியாரை, தேவர் பெருமான் மணம்புரிய- தேவர்பெருமானுராகிய சவுநதரபாண்டியா திருமணஞ்செய்ய, மன்றல் அழகால் - அத்திருமணப்பொலிவால், ஒரு நகர் ஒபபு அதிகம இன்றி - மறறொரு நகரந் தனக்கு ஒப்பும் அதிகமுமில்லாமல், மதுரை நகர் - மதுரைததிருநகரமானது, அன்று தனக்கு தானே ஒப்பது ஆகும் வண்ணம் அணி அமைததார் - அப்பொழுது தனக்குத் தானே ஒப்பாகும்படி. அலங்கரித்தார்கள, இன்று - இப்போது, தனக்கு தானே அதிகம் என்னும் வண்ணம் எழில அமைததார் - தனக்குததானே அதிகம் என்று சொல்லும்படி அலங்கரித்தார்கள். (௧௨)

கலிவிருத்தம.

முன்னர்மாலைமுடியணிசுந்தரத்
தென்னரேற்றின்றிருமுகங்கண்டுதாழ்ந்
தன்னவாசகமுட்கொண்டயற்புல
மன்னர்மாதவர்யாருமவருவரால்.

(இ-ள்.) முன்னர் - தமது முன், மாலை முடி அணி சுந்தரன் தென்னர் ஏற்றின் - மலர்மாலைசூழ்ந்த மகுடமணிந்த சவுந்தரபாண்டியருடைய, திருமுகம் கண்டு தாழ்ந்து - திருமுகவரவைக்கண்டு வணங்கி, அன்ன வாசகம் உட்கொண்டு - அத்திருமுகத்தில் வரைந்த வாசகத்தைத் தம்முட்கொண்டு, அயல் புல மன்னர் மாதவர் யாரும் வருவர் - வேற்றுத்தேயத்திலுள்ள அரசர்களும்தபோதனர்களும் யாரும் வருகின்றார்கள்.

தென்னர் ஏறு - பகைவராகிய யானைகளுக்குப் பாண்டியருள் ஆண்சிங்கம் போன்றவனெனப் பொருள் கொள்க. சுந்தரத்தென்னரேறு ஈறுகெட்டு வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கது " சில விகாரமாமுயர்திணை " என்றதனால் ஈறுகெட்டு " இயல்பினும் விதியினும் நின்ற வுயிர்முன் கசதபமிகும் " என்ற விதியால் வல்லெழுத்து மிக்கது. (கங)

புரவிவெள்ளமும்போர்க்கரிவெள்ளமும்
வரவிற்காலவலிமள்ளரின்வெள்ளமும்
விரவியாழியவெள்ளமுமுளளுற
விரவிதன்வழித்தோன்றல்வநதெய்தினன்.

(இ-ள்.) புரவி வெள்ளமும் - குதிரைச் சேனை வெள்ளத்தோடும், போர் கரி வெள்ளமும் - போர்த்தொழிலையுடைய யானைச் சேனைவெள்ளததோடும, வரவில் கால் வலி மள்ளரின் வெள்ளமும் விரவி-விரைந்து செலலுதலில் காற்றுப்போலும் வன்மையையுடைய பதாதிச் சேனைவெள்ளததோடும கலந்து, ஆழிய வெள்ளமும் உள்ளுற-ஆழ்ந்த கடல் வெள்ளமும் நிலத்துட்புக, இரவி தன் வழி தோன்றல் வநது எய்தினன் - சூரியன் மரபில் வந்த சோழன வநதடைநதான். (கச)

கோடுவில்லொடுமேகக்குழாஙகண்மின்
னீடுவாளொடுநேர்ந்தெனமரர்புதாழ்ந்
தாடுகுண்டலக்காதுடையாடவர்ச
சேடனிகத்துசசேரன்வந்திண்டினன்.

(இ-ள்.) மேகம் குழாங்கள் - மேகபடலங்கள், கோடு வில்லொடும் - வளைநத வில்லோடும், மின நீடு வாளொடும நேர்நதால என - மின்னலாகிய ஒளிமிகக வாளாயுதத்தோடும் வநததுபோல வந்து, மாரபு தாழ்நது ஆடு குண்டலம் காதுடை ஆடவர் சேடு அனீகதது - மாரபுகாறுந் தாழ்ந்து ஆடாநினற குணடலத்தை யணிந்த காதினையுடைய வீரர்களாகிய பெரிய பதாதிச்சேனைகளோடு, சேரன் வந்து ஈண்டினன் - சேரன வநது நெருங்கினன.

வில்லையும் வாளையும் ஏந்திய வீரர்கள் மேகம்போலுங் கரிய நிறமுடையவர்களாதலால் - கோடு வில்லொடு மேககக்குழாங்கள் மின்னீடு வாளொடு நேர்ந்தென எனத் தொழில்பற்றிய உவமையணியாகக் கூறினர். ஆடவர் எனப் பால் பொதுப்படக் கூறினரேனும் கோடுவில்லொடும மின்னீடுவாளொடும் என்ற குறிப்பால் பெண்பாலைநீக்கி ஆண்பாலைக்கொள்க. (கரு)

கடலுமுள்ளமுங்காற்றும்பல்வண்ணமு
முடலுஙகொண்டெனவுந்துறுவாம்பரிப்
படுகடறகுட்பரிதியிறறேன்றின
னடுபரிப்பதியாகியவேந்தனே.

(இ-ள்.) கடலும் உள்ளமும் காற்றும் பல் வண்ணமும் - சமுத்திரமும் மனமும் வாயுவும் பலநிறங்களும், உடலும் கொண்டால் என்ன - (தாம் தாம் ஒவ்வொரு) சரீரங்கொண்டு வந்தாற்போலவந்த, உந்துறும் வாம் பரி படு கடற்கு உள் - விரைந்து தாவிச்செல்லும் குதிரைச்சேனையையுடைய ஆழ்ந்தகடலுள், அடு பரிப் பதியாகிய வேந்தன் - கொலைத்தொழிலமைநத அசுவபதியாகிய அரசன், பரிதியில்தோன்றினன் - சூரியனைப்போலக் கண்களுக்குப் புலப்பட்டு விளங்கினன.

கடல் உடல் கொண்டென என்பது-குதிரைச்சேனையின் அளவின்மைமேலும், உள்ளமும் காற்றும் உடல் கொண்டென என்பது-விரைவின் மேலும், பல்வண்ணமும் உடல்கொண்டென என்பது-ஒவ்வொரு குதிரைகளும் ஒவ்வொருநிறங்களில் முட்டின்றி நிறைந்து நிறறலின் மேலும்நின்றன. கொண்டாலென்ன - தொகுத்தல் விகாரம். (கசு)

அலகிலாவுதயந்தொறுமாதவ
ரலகிலாருதித்தென்னபபொன்னோடைசே
ரலகிலானையனீகமொடெய்தினு
னலகிலாற்றற்கயபதியண்ணலே.

(இ-ள்.) அலகு இல்லாத உதயம் தொறும்-அளவில்லாத வுதயமலைகள்தோறும், அலகு இல்லார் ஆதவர் உதித்ததால் என்ன - அளவில்லாத சூரியர்கள் உதயஞ்செய்ததுபோல, பொன் ஓடை சேர் அலகு இல ஆனை அனீகமொடு-பொன்னாலாகிய நெற்றிப்பட்டம் அணிந்த அளவில்லாத யானைச்சேனையோடு, அலகு இல் ஆற்றல் கயபதி யண்ணல் எய்தினுன - அளவிலலாத வனமையையுடைய கயபதி அரசன்வந்துசேர்ந்தான்.

உதயகிரிகள் யானைகளாகவும், சூரியர்கள் பட்டங்களாகவும்கொண்டுகூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட அணியாகக்கொள்க. அளவிலலாத உதயகிரிகளும் அக்கிரிகள் தோறும் அளவில்லாதசூரியர்கள் உதித்தலும் இன்மையின் இல்பொருளுவமையணியாகககொள்ளலும ஒனறு. இலலார் எனபும எதிர்மறைக்குறிபபு வினைமுற்றுப் பெயரொசசததின்மேல் நினறது. (கஎ)

தொக்கமள்ளரடிபபடுதூளிபோய்ந
திககடயகவிழுஙகித்திரைககட
லெககாசெயயவெழுந்தியஙகலலென
நககவேற்கைநரபதிநண்ணினுன்.

(இ-ள்.) தொக்க மள்ளர் அடிபடு தூளிபோய - நெருங்கியவீரர் காலாலெழுநததூளிகளெங்கும் பரந்து, திககு அடஙக விழுங்கி திரைகடல் எக்கர் செய்ய-அட்டதிக்குமுழுமையும விழுஙகி அலைகளையுடையகடலைந திடர்செயயவும, எழுந்து இயம் கல என-(எங்கும) எழுநது பலவாசசியஙகள் கலலெனவொலிக்கவும்,நக்கவேல்கை நரபதி நண்ணினுன - விளஙகாநினற வேலையேநதிய கையையுடைய நரபதி என்னும் அரசன் வநதடைநதான.

தூளியின்மிகுதியைக்கூறினமையால் மிகுதிநவிறசியணி. (கஅ)

மீனவேலையிற்கந்துகமேற்கொடு
கூனலவார்சிலைவஞ்சகொடுஞ்சமர்க்
கானவாழ்க்கையரட்டககருமபடை
மானவேற்குறுமன்னவாநண்ணினுர்.

(இ-ள்.) மீனம் வேலையில் - மகரமீன்முதலியவற்றையுடைய கடலபோல, கந்துகம் மேற் கொடு - குதிரையின்மேலேறி, கூனல் வார் சிலை வஞ்சம் கொடும சமர்க்கு - வளைந்தவார்போக்கிய வில்லுகளாற்செய்யும் வஞ்சமாகிய கொடியபோருக்கே, ஆன வாழ்க்கை அரட்டர் கரும் படை - அமைநதவாழ்வையுடைய அரட்டராகிய பெரிய பதாதிகளையுடைய, மானம் வேல் குறு மன்னவா நண்ணினுர்-மாண்மமைந்த வேலேநதிய குறுநிலவரசர்கள வந்தடைந்தார்கள்.

அரட்டர்-குறுநிலமன்னர். குடியர்சாதலின் அரட்டக்கரும்படைக் குறுமன்னவர் என்றார். அரட்டர்-ஈறுகெட்டுவரு மொழிமுதல் வல்லெழுத்துமிக்கது. உடையவன்றொழிலை உடைமைமேலேற்றி மானவேல் என்றார். (௧௯)

சீனர்சோனகர்சிங்களர்கொங்கணர்
மானவேல்வலமாளவர்சாளுவர்
தானமாநிரைச்சாவகராதியர்
மேனைநாட்டுளமன்னருமீண்டினார்.

(இ-ள்.) சீனரும் சோனகரும் சிங்களரும் கொங்கணரும், மானம் வேல் வலம் மாளவர் சாளுவர்-மானம் அமைந்த வேலை வலக்கரத்திலேந்திய மாளவரும் சாளுவரும், தானம் மா நிரை சாவகர் ஆதியர்-மதமொழுக்குஞ் சுவட்டையுடைய யானைகளின் வரிசைகளையுடைய சாவகரும் முதலாகிய, ஏனை நாடு உள மன்னரும் ஈண்டினார் - மற்றைநாடுகளிலுள்ள அரசர்களும் வந்தடைந்தார்கள். ௨௦

நூலொடுந்துவக்குண்டுநுடங்குமான்
றோலர்தூங்குசொருக்குடைத்தானையார்
கோலமுஞ்சியர்கிஞ்சுகக்கோலினர்
நாலுநூல்பயினாவினர்நண்ணினார்.

(இ-ள்.) நூலொடும் துவக்குண்டு - உபவீதத்தோடுங் கட்டுப்பட்டு, நுடங்கு மான் தோலர் - துவளும்மான்றோலையுடையவரும், தூங்கு சொருக்கு உடை தானையர் - கொய்சகமாக முன்னாத தொங்கியசையும் சொருக்கினையுடைய ஆடையையுடையவரும், கோலம் முஞ்சியர் - அழகியமுஞ்சியினாலாகிய அரைஞாணையுடையவரும், கிஞ்சுகம் கோலினர் - முண்முருக்கந்தண்டையேந்தினவர்களும், நாலு நூல் பயில் நாவினர் - நான்குவேதங்களையும் கற்றுப்பயிலும் நாவினருமாகிய பிரமசாரியரும், நண்ணினார் - வந்துநெருங்கினார்கள். (௨௧)

வட்டநீர்க்கலக்கையினர்வார்ந்துதோ
ளிட்டகுண்டலக்காதினர்வேட்டதீத்
தொட்டகோலினர்வேள்வியிற்சுட்டநீ
றிட்டநெற்றியரில்லொடுநண்ணினார்.

(இ-ள்.) வட்டம் நீர் கலம் கையினர் - வட்டமாகிய உறியிற்பொதிந்த கமண்டலத்தையேந்திய கையையுடையவரும், வார்ந்து தோள் இட்ட குண்டலம் காதினர் - நீண்டு தோள்காறும் நான்றசையும் குண்டலமணிந்தகாதினையுடையவரும், வேட்ட தீ தொட்ட கோலினர் - யாகஞ்செய்தற்குக் கருவியாகிய தீக்கடைகோலேந்தினவர்களும், வேள்வி யில் சுட்ட நீறு இட்ட நெற்றியர் - யாகத்திலே நீற்றிய நீற்றையணிந்த நெற்றியையுடையவருமாகிய வானப்பிரத்தர்கள், இல் லொடு நண்ணினார் - தத்தமக்குரிய பன்னியர்களோடு வந்து நெருங்கினார்கள்.

வேட்ட என்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் "நின்முகங்காணு மருந்தினேன்" என்றாற்போலத் தொழிற்பெயர்ப் பொருளில்வந்தது. வேள் பகுதி, ளகரம் டகரமாகத்திரிதல் சந்தி, டகரமெய் இறந்தகாலஇடைநிலை, அ எச்சவிகுதி. (௨௨)

முண்டநெற்றியர்வெண்ணிறமூரலர்
குண்டிகைக்கையர்கோவணம்வீக்கிய

தண்டுகையர்கற்றானையர்மெய்வினைக்
கண்டுபொய்வினைக்காய்ந்தவர்நண்ணினார்.

(இ-ள்.) முண்டம் நெற்றியர் - திரிபுண்டரமணிந்தநெற்றியையுடையவரும், வெள் நிறம் மூரலர் - வெள்ளிய நிறமிக்க பற்களையுடையவரும், குண்டிகை கையர்- கமண்டலமேந்திய கையையுடையவரும், கோவணம் வீக்கிய தண்டு கையர் - கோவணம் ஆர்த்த தண்டமேந்திய கையையுடையவரும், கல் தானையர் - செங்கல்லிற் றோய்த்த வுடையையுடையவரும், மெய்வினை கண்டு பொய்வினை காய்ந்தவர் - உண்மையையுணர்ந்து பொய்ம்மையையொழித்தவருமாகிய சந்நியாசிகள், நண்ணினார்- வந்தநெருங்கினார்கள்.

மெய்வினைக்கண்டு பொய்வினைக்காய்ந்தவர் என்றது பொருள்கள்தோறு மூலகத்தார் கற்பித்து வழங்கும் கற்பனைகளைக்கழிந்து நின்றவுண்மையைக்காண்ப து. அதாவது "கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேஎய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை" என்றவழி, கோ என்றதனால் அரசன் என்பதோர் சாதியும், சேரமான் என்றதனால் சேரமான் என்பதோர்குடியும், யானைக்கண் என்றதனால் யானைநோக்கினை யுடையா னென்பதோர் வடிவமும், சேஎய் என்றதனால் சேஎய் என்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்றதனால் மக்கட் கூட்டத்தார்கூறுங் கடுஞ்சொல் லிற பெரும்பொறையை யுடையானென்பதோர் சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளி னகட் கற்பனையாதலால், அவ்வாறுணராது நிலமுதலுயிரீறாகிய தத்துவங்களின் றொகுதியென அப்பொருளையுணராது, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தங்காரணங் களுளொடுக்கிக்கொண்டு சென்றால் காரணகாரியங்களிரண்டுமின்றி முடிவாய்நிற்ப தனையுணர்தல். இதனை "எப்பொருள்எத்தன்மைத்தாயினுமப்பொருள்-மெய்ப்பொ ருள்காண்பதறிவு" என்றார் திருக்குறளாசிரியராகலான்க. (௨௩)

நீந்தண்பாற்கடலசெந்துகிர்க்காட்டொடும்
போந்தபோன்மெய்யிற்புண்ணியம்பூச்சினார்
சேந்தவேணியர்வேதசிரப்பொரு
ளாய்ந்தகேள்வியருந்தவரெய்தினார்.

(இ-ள்.) நீம் தண் பால் கடல் - இனிய தண்ணியபாற்கடலானது, செம் துகிர் காடு ஒடும் போந்தது போல - செவ்விய பவளக்காட்டோடும் வந்ததுபோல, மெய்யில் புண்ணியம் பூச்சினர் - (தமது) திருமேனியில் விபூதிப்பூச்சினையுடையவரும், சேந்த வேணியர் - செவ்விய சடையையுடையவரும், வேதம் சிரப் பொருள் ஆய்ந்த கேள்வி அருந்தவர் - வேதத்திறுதியிலுள்ள மெய்ப்பொருளாகிய பரசிவத்தை ஆராய்ந்தறியும் ஆகமநூற்கேள்வியையுடையவருமாகிய அரியசைவதபோதனர்கள், எய்தினார் - வந்தடைந்தார்கள்.

பாற்கடல் புண்ணியப்பூச்சாகவும், பவளக்காடு சேந்த வேணியாகவுங்கொ ண்டு கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட அணியாகக்கொள்க. போந்தது ஈறுதொக்கது.

பூச்சினர் பூசுதலையுடையவர் என்பதுபொருள் "சாம்பற்பூச்சினர்" எனவ ருந்தேவாரத்தால் உணர்க. (௨௪)

ஆதிசைவர்முதற்சைவரைவருங்
கோதிலாவகச்சைவக்குழாங்களும்
பூதிமேனியர்புண்ணியவைந்தெழுத்
தோதுநாவினரொல்லைவந்தெய்தினார்.

(இ-ள்.) ஆதி சைவர் முதல் சைவர் ஐவரும்-ஆதிசைவர்முதலாகவுள்ள ஐந்துசைவர்களும், கோது இல்லாத அகச் சைவம் குழாங்களும்-குற்றமில்லாத அகச்சமயிகளாகிய சைவர்முதலிய அறுவகைக்கூட்டத்தாரும, பூதி மேனியர் * விபூதியணிந்த மேனியையுடையவரும, புண்ணியம ஐந்து எழுத்து ஓது நாவினர் - புண்ணியவடிவமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைப பயிலும் நாவினையுடையவருமாய், ஒல்லைவந்து எய்தினர் - விரைந்து வந்தடைந்தார்கள்.

அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவர் எனச்சைவர் எழுவகையர். அவருள் அநாதிசைவர் சதாசிவமூர்த்தியாதலாலும், அந்தியசைவர் அநுலோமர் ஒழிந்த ஏனையோராதலாலும் அவர்களையொழித்து ஆதிசைவர் முதலாகப் பிரவரசைவரீறாக ஆதிசைவர் முதற சைவரைவரும் என்றார். ஆதிசைவர் ஆவார்-சதாசிவமூர்த்தியின சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம், ஈசானம என்னும ஐந்துதிருமுகங்களினின்று தோன்றிய கௌசிகர், காசியபர், பாரத்துவாசர், கௌதமர், அகத்தியரெனனும பஞ்சருஷிகோத்திரத்திலே சனித்தசிவப்பிராமணர்கள்; மகாசைவர் ஆவார் - பிரமாமுகத்திற்றோன்றிய வைதிகப்பிராமணருள்ளே சிவதீக்ஷைபெற்றவர்; அநுசைவராவார் - சிவதீக்ஷைபெற்ற க்ஷத்திரியரும் வைசியரும் ஆம். அவாந்தரசைவராவார்-சிவதீக்ஷைபெற்ற சூத்திரர். பிரவர சைவராவார்-சிவதீக்ஷைபெறற அநுலோமர். "அரியசதாசிவனென்போ னநாதிசைவனவன்பால் அவதரித்தசிவமறையோராதிசைவரிவர்பால், உரியசிவதீக்கைபெற்றபூசுரர்மாசைவ ருயர்ந்தவரசனவணிகனநுசைவராவார், பெரியகுவளைப்புயநதோ னவாந்தரசைவன்சீர் பெறுசவன்னருதியநுலோமர்பிரவரராம், விரியவனிமிசையொழிநதோரநதியசைவத்தோர் விரிந்திடுமேழ்சைவவித மிவையெனநூல்விளமபும" என்பதனாலுணர்க. அகச்சமயங்களாவன சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம, காளாமுகம், வாமம், வயிரவம். இச்சமயங்கள் ஒன்றேடொன் றொற்றுமையுடையனவும் தனித்தனிநோக்குமிடத்து ஒன்றுக்கொன்று சலியாதமான்மியத்தையுடையன. இவற்றைஇங்குவிரிப்பிறபெருகும்.

வெண்களிற்றவன்வேரியந்தாமரைப
பெண்களிப்புறுமார்பன்பிரமனே
டொண்களிப்புறவுமபர்முதற்பதி
னெண்கணத்தவர்யாவருமீண்டினர்.

(இ-ள்.) வெண் களிற் றவனேடு - வெள்ளையானை யூர்தியாகிய தேவேந்திரனேடும், வேரி அம் தாமரை பெண களிப்புறு மார்பனேடு - வாசமிக்க அழகிய தாமரையில் வசிக்கும் இலக்குதேவி களித்துவாழும மார்பையுடைய திருமாலோடும, பிரமனேடு - அயனேடும், ஒண் களிப்பு உற - மிக்க களிப்பு மீக்கூர, உம்பர்முதல் பதினெண் கணததவர் யாவரும் ஈண்டினர் - தேவர் முதலாகவுள்ள பதினெட்டுக்கணத்தோரெல்லோரும் வந்துநெருங்கினர்கள்.

தேவர்முதலாவுள்ள பதினெண்கணத்தோராவார் - கின்னரர் கிம்புருடர் விச்சாதரர் கருடர் - பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னும்-உரகர் சுரர் சாரணர் முனிவர் மேலாம், பரகதியோர் சித்தர் பாலர். காந்தருவர் தாரகைகள் காணுப்ப சாசுகள் - ஏந்துபுகழ்மேய விராக்கதரோ - டாய்ந்ததிறல் - போகாவியல்புடைய போகபூமியாருடனே - ஆகாசவாசிகளாவார். என்பவற்றாலுணர்க. (௨௬)

அணைந்துகோயிலடைந்தரிச்சேக்கைமேற்
குணங்கடந்தவன்கோமளவல்லியோ

டிணங்கிவைகுமிருக்கைகண்டேத்தினா
வணங்கினர்வணஙகும்முறைவாழ்த்தினர்.

(இ-ள்.) அணைந்த கோயில் அடைந்து - சேர்ந்த திருக்கோயிலை யடைந்து, அரி சேக்கை மேல் - சிங்காதனத்தினமேல், குணம் கடந்தவன கோமளம் வல்லியோடு இணங்கி வைகும் இருக்கை கண்டு ஏத்தினர் - முக்குணங்களையுங்கடந்த சவுந்தரபாண்டியர் இளங்கொடிபோன்ற தடாதகைப்பிராட்டியாரோடு பொருந்தி வீற்றிருக்கும் இருப்பைக்கண்டு துதித்து, வணங்கினர் - வணங்கினர்கள, வணங்கும் முறை வாழ்த்தினர் - (அவரவர்கள தததநததகுதிககு ஏறப) வணங்கிய முறைப்படி வாழ்த்தினர்கள்.

ஏத்தினர் என்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் வணங்கினா என்னும வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டது. (உஎ)

விரைசெய்தார்முடிசுந்தரமீனவன்
சுரர்கண்மாதவர்வேந்தர்க்குததொன்முறை
வரிசைநலகியிருந்தனன்மன்னவன்
திருமகன்மணஞ்செய்திறஞ்செப்புவாம்.

(இ-ள்.) விரை செய்தார் முடி சுந்தர மீனவன் - வாசம் வீசும் மாலைசூழ்ந்த மகுடமணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், சுரர் கட்கு மாதவர்க்கு வேந்தர்க்கு - திருமால் முதலிய தேவர்களுககும பெரியதபோதனாகளுக்கும அரசர்களுககும், தொல் முறை வரிசை நல்கி இருநதனன - தொனறுதொட்டுள்ள முறைபபடி (அவரவர் தகுதிக்கேற்பச்) சிறபபுச்செயது இருந்தருளினர், மன்னவன திருமகன் மணம் செய திறம செப்புவாம் - அச்சவுந்தரபாணடியருடைய சிறந்தபுததிரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியரது திருமணம நிகழுமவகையை இனிக்கூறுவாம. (உ.அ)

சோமசேகரன்றோகைவனபபெலாங்
கோமகன்கண்டுவப்பவககொள்கைகண்
டேமமேனியனூல்வழியார்க்குமத
தேமன்கோதையுறுப்பியறேறறுவான்.

(இ-ள்.) சோம சேகரன் தோகை வனப்பு எல்லாம் கோமகன் கண்டு உவப்ப - சோமசேகரச்சோழனுடைய புத்திரியாகிய காந்திமதியின் அழகை எல்லாம் சவுந்தரபாண்டியர்கண்டு மகிழகூர, ஏமம் மேனியன் அக கொள்கை கணடு-பொன் மேனியராகிய பிரகஸ்பதி அக்குறிப்பினையறிந்து, நூல் வழி-சாமுத்திரிகை நூலின் வழியே, யார்க்கும்-எவாக்கும், அத் தேமன் கோதை-அந்தக்காந்திமதியினது, உறுப்பு இயல் தேற்றுவான் - அவயவங்களி னிலக்கணங்களைத் தெளியக்கூறுகின்றார்.

தேமன்கோதை-தேன் நிலைபெறற கூநதலையுடையாள், தோகை-மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாள். (உகூ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருகநீண்டறவுங்குறுகிடாவாகிபபிளந்திடாக்கடையவாய்த்தழைந்து
கருவிவான்வண்டின்கணமெனக்கறுத்துக்கடைகுழன்றியன்மணங்கான்று
புரையறசெறிந்துநெறிந்துமெலலென்றுபுந்திகண்கவரநெய்த்திருண்ட
மருமலர்க்குழலாடன்பதிககினியமல்லலவான்செல்வமுண்டாகும.

(இ-ள்.) பெருக நீண்டு-மிகவும் நீண்டு, அற வுங் குறு கிடா ஆகி-மிகவுங் குறுகாமல், பிளந்திடாத கடைய வாய்-பிளவுபடாத நுனியையுடையனவாகி, தழைந்து - (கடுவுங் கைபிழியெண்ணெயும பெற்றதுபோல) இயற்கையிலே பொலிந்து,

கருவி வான் என வண்டின் கணம் என கறுத்து - உலகிற்குத் துணைக்காரணமாகிய சூற்கொண்ட மேகம்போலவும் கருவண்டின் கூட்டம்போலவுங்கறுத்து, கடைகுழன்று - நுனியில் வளைந்து, இயல் மணம் கான்று - இயல்பாகவே மணம்வீசி, புரை அற செறிந்து - குற்றமற இடைவெளியின்றி நெருங்கி, நெறிந்து - நெளிவுடைத்தாகி, மெல்லென்று - மெதுவென்ற தன்மையுடையதாகி, புந்தி கண் கவர - (கண்டோர்) மனத்தையும் கண்ணையுங் கொள்ளைகொள்ள, நெய்த்து இருண்ட - நெய்ப்பசையுடைத்தாகி இருள்போலும் நிறம் வாய்ந்த, மருமலர் குழலாள் தன்பதிக்கு - வாசமிக்க மலரையணிந்த கூந்தலையுடையவள் கணவனுக்கு, இனிய மல்லல் வான் செல்வம் உண்டாகும் (கடைபோங்காறும்) இனிய வளமையும் பெருஞ் செல்வமும் உண்டாகும். (௯௦)

திண்மதவேழமத்தகம்போலத்திரண்டுயர்சென்னியாளவட
னுண்மகிழ்கணவனுயுனீண்டகிலவுலகரசுரியனுமெட்டாந்
தண்மதிபோன்றுமயிர்நரம்பகன்றுதசைந்துமூவிரலிடையகன்ற
வொண்மதிநுதறன்பதிக்குநற்றிருவொடுலப்பிலாரோக்கியமுண்டாம்.

(இ-ள்.) திண் மதம் வேழம் மத்தகம் போல திரண்டு உயர் சென்னியாள் அவள் - திண்ணிய மதத்தையுடைய யானையின் மத்தகம்போலத் திரண்டு உயர்ந்த தலையையுடையவள், தன உள் மகிழ கணவன் - தனது மனத்தால் மகிழ்கூரப்பட்ட தலைவன், ஆயுள் நீண்டு அகில உலகு அரசு உரியன் ஆம் - ஆயுள் நிறைந்து எல்லாவுலகங்களையுந் தனதடிப்படுத்திய அரசனுவான, தண் எட்டாம் மதி போன்று-தண்ணிய எட்டாநாள் சந்திரனையொத்து, மயிர் நரம்பு அகன்று - இடையில் மயிரும் நரம்பும் ஒழிந்து, தசைந்து - தசைப்பற்றுடைத்தாகி, மூவிரல் இடை அகன்ற ஒள் மதி நுதல் தன் பதிக்கு - மூன்று விரலளவு புருவத்திற்கும் கூந்தலுக்கும் இடையே பரந்த ஒளிய சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடையவளது கணவனுக்கு, நல் திருவோடு - முட்டின்றி இன்பமூட்டுஞ் செல்வத்தோடு, உலப்பு இல் ஆரோக்கியம் உண்டாம் - அளவில்லாத ஆரோக்கியமும் உண்டாகும். (௯௧)

கண்கடைசெவந்தான்பாலெனவெளுத்துநடுவிழிகழியவுங்கரிதா
யெண்கவினடைந்துகோமளமாகியிமைகருமயிர்தெனினினிய
வொண்கரும்புருவங்குனிசிலையொத்ததத்தமிலொத்திருதோளையும்
புண்கொளவுருண்டுதுண்டமெட்போதுபதுமமேற்பூத்ததுபோலும்.

(இ-ள்.) கண் கடை செவந்து ஆன பால் என வெளுத்து கடைக்கண் செவந்து பசுவின்பாலைப்போலப் புறம்பே வெண்ணிறம்வாய்ந்து, நடுவிழி கழியவும் கரிது ஆய்-நடுவிலுள்ளகருமணி மிகவுங்கரியநிறமுடையதாகி, எண் கவின் அடைந்து-யாவருங் கருதும் அழகு வாய்ந்து, கோமளம் ஆகி - இனியபதத்தை யுடையதாகி, இமை கரு மயிர்த்து எனின் - இமை கருமயிரினையுடையதாகப்பெறின், இனிய-(அவ்விலக்கணங்கள் அவளுக்கு என்றும்) இன்பந் தருவனவாம், ஒள் கரும் புருவம் - ஒள்ளிய கரியபுருவங்கள், குனி சிலை ஒத்த - வளைந்த வில்லை (தம்முள்) ஒத்தனவாயிருத்தல்வேண்டும், துண்டம் - நாசியானது, இரு தோளையும் தத்தமில் ஒத்து-இரண்டுதோளையும் வேறுபாடின்றித் தம்முள் நிகர்த்து, பண் கொள உருண்டு-அமைதிபெற உருட்சியுடைத்தாகி, எள் போது பதுமம் மேல் பூத்தது போலும் - எள்ளின்மலர் தாமரைமலர்மேல் பூத்திருத்தல்போ லிருத்தல்வேண்டும். (௯௨)

வள்ளைபோல்வார்ந்துதாழ்ந்திருசெவியுமடற்சுழிநல்லவாய்முன்னர்த்,
தள்ளியகாதுமனோகரமாருந்தன்மையானன்மையேதழைக்கு,மொள்ளிய
கபோலம்வட்டமாய்த்தசைந்திட்டுயர்ந்துகண்ணாடிமண்டிலம்போற், றெ
ள்ளியவூற்றமினியதுநன்றென்றோதினான்றிரைகடற்செல்வன்.

(இ-ள்.) இரு செவியும - இரண்டுகாதுகளும், வள்ளை போல் வார்ந்து தாழ்ந்து - வள்ளைத்தண்டுபோல வார்தலுடைத்தாகிக் கீழேதாழ்ந்து, மடல் சுழி நல்ல ஆய் முன்னர் தள்ளிய - மடலின் சுழிகள் நல்லனவாகி முன்பு தள்ளினவாயிருத்தல் வேண்டும், காது - (அவ்வாறு உள்ள) செவிகள், மனோகரம் ஆரும் தன்மையால் - அழகுசெய்யுந் தன்மையுடையனவாயிருத்தலால, நன்மையே தழைக்கும்- (உடையவளுக்கு என்றும்) நன்மையையே பொலியச்செய்யும், ஒள்ளிய கபோலம் வட்டம் ஆய் தசைந் திட்டு உயர்ந்து - ஒளிவாய்ந்த கபோலமானது வட்டவடிவினதாய்த் தசைப்பற்றுடையதாகி உயர்ந்து, கண்ணாடி மண்டிலம் போல் தெள்ளிய ஊற்றம இனியது - கண்ணாடியின் வட்டம்போல மிக்கபரிசமானது சருச்சரையகன்று (காண்போர்க்கு)இன்பத்தையேதருமாயின,திரை கடல் செல்வன்நன்று என்று ஓதினான் - அலைகளுள்ள கடற்செல்வனாகிய வருணன் அது நலமே விளைக்குமென்று கூறியிருக்கின்றான். (௩௩)

கொவ்வைவாயதரந்திரண்டிருபுடையுங்குவிந்துசேந்திரேகைநேர்கிடந்தா, லவ்வணியிழைதன்னன்பனுக்கென்றுநண்புருவாகுமெண்ணன்கு,
வலலவாளெயிறுமிடைவெளியின்றி வார்ந்துமேல்கீழிரண்டொழுங்குஞ்,
செவ்வனேர்ந்தாவின்பாலெனவெளகிதிகழினன்றென்பர்நூறெளிந்தோர்.

(இ-ள்.) கொவ்வை வாய் அதரம் திரண்டு இருபுடையும் குவிந்து சேந்து - கோவைக்கனிபோன்ற வாயினிதழ் திரண்டு இரண்டுபக்கமும் குவிந்து செவந்து, நேர் இரேகை கிடந்தால் - நேரே வரைகளிருக்குமானல், அவ் வணி இழை - அந்தப் பெண், தன் அன்பனுக்கு என்றும் நண்பு உருவாகும் - தன் கணவனுக்கு என்றும் நட்பினளாயிருப்பாள், எண் நான்கு வலல வாள் எயிறும் - முப்பத்திரண்டென வரையறைப்பட்ட வன்மையையுடைய ஒளியையுடையபற்களும், இடை வெளி இன்றி வார்ந்து - இடையே வெளியின்றி வார்தல் உடைத்தாகி, மேல கீழ் இரண்டு ஒழுங்கும் செவ்வன் நேர்ந்து - மேலுங்கீழுமாகிய இரண்டுவரிசைகளும் நிரையாகத் தம்முளொத்து, ஆவின் பால் என வெளகி திகழின - பசுவினது பால்போல வெண்ணிறம்வாய்ந்து விளங்கினால், நூல் தெளிந்தோர நன்று எனபர - சாமுத்திரிகைநூலிற் றெளிந்த வல்லோர் நன்மையை விளைக்குமென்று சொல்லுவார்கள்.

வெள்கி பண்படியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் வெண்மை பகுதி, கு சாரியை, ஈறுகெடுதலும உகரககேடும சந்தி, இ எச்சவிகுதி. (௩௪)

மெல்லிதாய்ச்செவந்துகோமளமானநாவினாள்வேட்டவேட்டாங்கே
வல்லவந்தெய்தநுகர்ந்திடுந்தசைந்துவட்டமாயங்குலமிரண்டி
னெல்லையதாகிமஞ்சுளமாகியிருப்பதுசுபுகநன்றென்ப
ரல்லியங்கமலம்போன்மணந்திருடர்ந்தவிரமதிபோல்வதுமுகமே.

(இ-ள்.) மெல்லிது ஆய் செவந்து கோமளம் ஆன நாவினாள் - மென்மையதாகிச் செந்நிறம்வாய்ந்து தடிப்பில்லாத நாக்கினையுடையவள், வேட்டது வேட்ட

ஆங்கே வல்லை வந்து எய்த நுகர்ந்திடும் - விரும்பியது விரும்பியபடியே விரைவில் வநதடைய அனுபவிப்பாள், சுபுகம் - மோவாய், தசைந்து-தசைப்பற்றுடையதாகி, வட்டமாய் - வட்டவடிவாய், அங்குலம் இரண்டின் எல்லையதாகி - இரண்டங்குல அளவினதாகி, மஞ்சுளம் ஆகி இருப்பது - அழகினையுடையதாகியிருத்தல், நன்று என்பர் - (உடையவளுக்கு) நன்மையைத்தருமென்று கூறுவர், முகம்-முகமானது, அல்லி அம் கமலம போல் மணநது - அகவிதழையுடைய அழகியதாமரைமலர் போல மணம்வீசி, இருள் தீர்ந்த அவிர் மதி போல்வது - பொலிவில்லா திருத்த லொழிந்து விளங்குஞ் சந்திரனைபபோலத் தண்ணிய ஒளிவீசியிருத்தல்வேண்டும்.

கோமளம - இளமை. வேட்டது ஈறுதொககுநின்றது. (நடு)

திரைவளைக்கழுத்துத்தசைந்து நால்விரலினளவதாய்த்திரண்டுமூன்றிரே
வரைபடிற்கொழுநனகிலமன்னவனுமார்பகந்தசைநதுமூவாறு [கை
விரலளவகன்றுமயிர்நரம்பகன்றுமிகந்ததேல்விழுமிதாம்வேய்த்தோள
புரையறததசைந்துமயிரகன்றென்புபுலபபடாமொழியகோமளமாம்.

(இ-ள்.) திரை வளை கழுதது - அலைகள் எறியுஞ் சஙகுபோன்ற கழுத்து, தசைந்து - தசைப்பற்றையுடைததாகி, நால் விரலின அளவதாய் திரணடு - நான்கு விரல் அளவினையுடையதா யுருட்சிவாயநது, மூன்று இரேகை வரைபடில் - மூனறி ரேகைக்கீற்றுகள் பொருநதியிருநதால், கொழுநன் அகில மன்னவனும் - (அவவிலக் கணமுடைய கழுத்தையுடையவள்) கணவன எல்லாவுலகஙகளுக்கும் அரசனுவான், மார்பு அகம் தசைந்து-மார்பினிடம தசைபபறறுடையதாய், மூவாறு விரல் அளவு அகன்று-பனிரணடுவிரற்பரப்பினளவுபரநது, மயிா நரம்பு அகன்று மிதந்த தேல் - (இடையில்) மயிரும நரம்பும ஒழிநது சிறிது உயர்ந்திருக்குமாகில், விழு மிது ஆம்- (அது) மேன்மையைததரும், வேய் தோள - மூஙகிலையொத்த தோள், புரை அறத் தசைநது-குற்றமறத தசைபபற்றினையுடையதாகி, மயிர் அகன்று என்பு புலப்படா- மயிரொழிநது எலும்புதோன்றாமல், மொழிய - மொழிகளையுடையனவாகி, கோம ளம் ஆம - மெநதென்றதனமை யுடையனவா யிருததல்வேண்டும. (நசு)

செங்கைநீண்டுருண்டுகணுககளபெற்றடைவே சிறுத்திடிற்செல்வமோ
டின்பந், தங்கும்வளருகிரசேந்துருண்டுகண்ணுள்ளஙகவாவதாயச்சரசர
ப்பகன்று, லங்கவைநலலவைகங்கைமெலலெனசசேந்திடைவெளியகன்றி
டையுயர்ந்து,மங்கலமாயசிலவரைகளினலலவிலககணவரையுளமாதோ

(இ-ள.) செங் கை நீணடு உருண்டு கணுககள் பெறறு அடைவே சிறுத திடில் - செவ்ந்தகைகள் நீணடு உருட்சிவாயநது கணுக்களைபபெறறு முறையே சிறுத்தி ருக்குமாகில், செல்வம் இனபந் தங்கும - (அவறறையுடையவளுக்குச்) செல்வமும இன்பமும் (இடைவிடாது) நிலைபெறும், வள் உகிா சேநது உருண்டு - கூரியநகங் கள் செவந்து உருட்சிவாய்ந்து, கண உளளம கவர்வதாய் சரசரப்பு அகன்றால் - (கண்டோர்)கண்களையும் மனஙகளையுங் கொளளைகொள்வதாய்ச் சருச்சரையொழிந் திருந்தால்,அவை நல்ல-அநககங்கள் உடையவளுககு நன்மையையே என்றும தரும்; அகம் கை மெல்லென சேந்து-உள்ளஙகை மெதுதென்று செந்நிறம்வாய்ந்து,இடை வெளி அகனறு இடையுயர்ந்து-இடையே வெளியிடம் ஒழிந்து இடையே உயர்ந்து, மங்கலம் ஆய் - (கணடோர் கண்களுக்குப்) பொலிவைத்தருவனவாய், சில் வரை களில் நல்ல இலக்கண வரை உள - சில இரேகைகளுள் நல்ல இலக்கணம்வாய்நத இரேகைகள் உள்ளனவாயிருத்தல் வேண்டும்.

ஓடு - எண்ணிடைச்சொல். (நஎ)

முத்தணிதனங்கள்கடினமாய்த்தசைந்துவட்டமாய்முகிழ்த்திருகடநே
ரொத்திறுமாந்தீர்க்கிடையறநெருங்கியுள்ளனமெலிந்தமர்ந்துரோம
பத்திபெற்றயலேமயிர்நரம்பகன்றபண்டியாளுண்டிவேட்டாங்கே
துய்த்திடுநாபிவலஞ்சுழித்தாழ்ந்தாற்றொலைவிலாத்திருவளம்பெருகும்.

(இ-ள்.) முத்து அணி தனங்கள் கடினம் ஆய் தசைந்து - முத்தாரத்தைய ணிந்த முலைகள் இறுகியவாய்த்தசைப்பற்றுடையவாகி, வட்டம் ஆய - வட்டவடி வினவாய், முகிழ்த்து - தாமரை அரும்புபோல அரும்பி, இரு கடம் நேர் ஒத்து இறுமாந்து-(தம்முளொத்து) இரண்டுகுடங்களையொத்து (யானைக்கொம்புபோல) இறுமாப்புற்று, ஈர்க்கு இடை அற நெருங்கி உள்ளன - ஈர்க்கு இடையேபோகாமல் (தம்முள்) நெருங்கி உள்ளனவும், மெலிந்து அமர்ந்து-குழைந்து பொருந்தி, உரோம பத்தி பெற்று-(இடையே) உரோமவரிசைபெற்று, அயலே மயிர் நரம்பு அகன்ற பண்டியாள் - அதன்பக்கத்துமயிரும் நரம்பும் ஒழிந்தவயிறுமுடையவள், வேட்ட உண்டி வேட்ட ஆங்கே - விரும்பியவுணவை விரும்பியபடியே, துய்த்திடும் - அனு பவிப்பாள், நாபி வலம் சுழித்து ஆழ்ந்தால் - உந்திவலப்பாற்சுழித்து ஆழ்ந்திருக் குமாகில், தொலைவு இலா திருவளம் பெருகும்-(அதனையுடையவளுக்கு) என்றும் அழிவில்லாத செல்வவளம் (முடிவுகாறும்) ஒரே தன்மையாய்ப் பெருகிநிற்கும்.

தசைந்து பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம். தசைபகுதி, இறுமாந்து இறந்தகால வினையெச்சம் இறுமா பகுதி, வேட்ட ஈறுதொக்க இறந்த காலப்பெயரெச்சம், வேள் பகுதி. (௩௮)

இடைமயிர்நரம்பற்றிருபதோடொருநான்கெழில்விரலளவொடுவட்ட
வடிவதாய்ச்சிறுகிமெலிவதுநிதம்பமத்தகம்யாமையின்புறம்போற்
படிவநேரொத்தனன்றிருகுறங்கும்பமயிரென்பகன்றியானைத்
தடவுடைக்கையுங்கரபமுங்கதலித்தண்டுமொத்திருக்கினன்றென்ப.

(இ-ள்.) இடைமயிர் நரம்பு அற்று-இடையே மயிரும்நரம்பும் ஒழிந்து, எழில் இருபதோடு ஒருநான்கு விரல் அளவொடு-தோற்றத்தையுடைய இருபத்துநான்கு விரல் அளவினதோடு, வட்டம் வடிவது ஆய் சிறுகி மெலிவது நிதம்பம் - வட்ட வடிவினதாய்ச் சிறுத்துக் குழைந்ததன்மையுடையதாகிய அல்குல், மத்தகம் யாமை யின் புறம்போல் - யானையின்மத்தகத்தையும் ஆமையின் புறத்தையும்போல, படி வம் நேர் ஒத்தல் நன்று - (அவற்றின்) வடிவத்தைச் (சிறிதுமவழுவாது) ஒத்திரு த்தல் நல்லது, இருகுறங்கும்-இரண்டுதொடையும், பமயிர் என்பு அகன்று-பொரு ந்தியமயிரும் எலும்பும் ஒழிந்து, யானை தடவு உடைய கையும் - யானையினது பெருமையையுடைய துதிக்கையையும், கரபமும் - கையினடியையும், கதலித்தண் டும் - வாழைத்தண்டையும், ஒத்து இருக்கில் நன்று என்ப - (தம்முள்) ஒத்திருந் தால் நன்மையைத்தருமென்று கூறுவர்.

"தடவுங் கயவும நளியும்பெருமை" என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால் தடவு பெருமை எனவுணர்க. எழில் தொழிற்பெயர், எழு பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, இல் தொழிற்பெயர் விகுதி. (௩௯)

அங்கமுண்மறைந்துவட்டமாய்த்தசைவதணிமுழந்தாண்மயிர்நரம்பு
தங்கிடாதடைவேயுருட்சியாய்ச்சிறுத்துச்சமவடிவாயழகடைந்த [கு
சங்கையாஞ்சிரையென்பறத்தசைந்தியாமைமுதுகெனத்திரண்டுயர்ந்தழ
மங்கலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தைமன்னவன்பன்னியாமன்றே.

(இ-ள்.) அணி முழந்தாள் - அழகியமுழந்தாள், அங்கம் உள் மறைந்து வட்டம் ஆய் தசைவது - எலும்பு புறம்பு தோன்றாமல் வட்டவடிவாய்த் தசைப் பற்றுடையதாயிருத்தல்வேண்டும், சங்கை - கணைககால், மயிர் நரம்பு தங்கிடாது- மயிரும் நரம்பும் ஒழிந்து, உருட்சியாய் - உருட்சிவாய்ந்து, அடைவே சிறுத்து - முறையேசிறுத்து, சமவடிவாய் - (தம்மில்) ஒத்தவடிவாய், அழகு அடைந்த ஆம் - பொலிவுடையனவாயிருத்தல்வேண்டும், சிரை என்பு அற தசைந்து - நரம் பும் எலும்பும் ஒழியத் தசைப்பற்றுடையதாய, யாமை முதுகு என திரண்டு - யா மையின்முதுகுபோலுந் திரட்சிவாய்ந்து, உயர்ந்து அழகு மங்கலம் பொலிந்த புற அடி மடந்தை-மேலுயர்ந்து அழகாலும (கட்புலன்களுககு) இனிமையாலும் நிறைந் துவிளங்கிய புறங்காலையுடையபெண், மனனவன் பன்னியாம - அரசன்பன்னி யாவாள். (சo)

அல்லியங்கமலக்கால்விரலுயர்ந்துதூயவாயழகவாய்க்கழுநீர்
மெல்லிதழ்நிரைத்தாங்கொழுங்குறத்திரண்டுவாலுகிர்வெண்மதிப்பிளவு
புல்லியபோன்றுமெல்லியவாகிப்புகரறத்தசைந்தனவகத்தாள்
சொல்லியதசைவுமென்மையுஞ்சமமுந்துகளறப்படைத்தனநன்று.

(இ-ள்.) அல்லி அம் கமலம் கால் விரல்-அகவிதழையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற கால்களின்விரல்கள், உயர்ந்து தூய ஆய் அழகவாய்-(தம்முள்) உயர் ந்து குற்றமற்றுப் பொலிவுவாய்ந்து, கழுநீர மெல் இதழ் நிரைத்த ஆங்கு-குவளையி ன் மெல்லியவிதழ்களை வரிசைபடவைத்தாற்போல, ஒழுங்கு உற திரண்டு - ஒழுங் குபடத்திரண்டு, வால் உகிர் - வெள்ளியநகங்களை, வெண்மதி பிளவு புல்லிய போ ன்று - அர்த்தசந்திரனைக் கௌவியனபோலவாய்ந்து, மெல்லிய ஆகி-மென்மைத் தன்மையை யுடையனவாகி, புகர் அற தசைந்தன - குற்றமறத் தசைப்பற்றுடைய னவாகி யிருத்தலும், அகத்தாள் - உள்ளங்கால், சொல்லியதசைவும் மென்மையும் சமமும் துகள் அற படைத்தன - நூலிற்சொல்லிய தசைப்பற்றும் மென்மைத்தன் மையும் தம்முளொத்தலும் குற்றமறப்பெற்றிருத்தலும், நனறு - நன்மையைவி ளைக்கும்.

நிரைத்த ஈறுதொக்க இறந்தகாலபபெயரெச்சம். (சக)

வண்ணமாந்தளிர்போற்செவந்தெரிபொன்போல்வைகலும்வெயர்வையற்
றுண்ணமாயிருக்கிற்செல்வமுண்டாகுமொண்மணம்பாடலங்குவளை [றுக
தண்ணறுமுளரிமல்லிகைநறுந்தண்சண்பகம்போல்வனவாரும்
பண்ணவாங்கிளவிகுயில்கிளியாழிற்படின்வரும்பாக்கியமென்று.

(இ-ள்.) ஆகம் - உடம்பானது, வண்ணம் மாந்தளிர்போல் - செந்நிறம்வாய் ந்த மாந்தளிர்நிறத்தைப்போலவும், எரி பொன் போல் - விளங்கும் பொன்னைப் போலவும், செவந்து - செந்நிறம்வாய்ந்து, வைகலும் வெயர்வை அற்று - எந்நா ளும் வெயர்வரும்பாமல், உண்ணமாய் இருக்கில் - மெத்தென்றிருக்குமாகில், செல் வம் உண்டாகும் - பெரும் செல்வம் என்றும் உண்டாகும, ஒள் மணம் — (அவ்வு டம்பின்) மிக்க வாசனை, பாடலம் - பாதிரிமலரும், குவளை - நீலோற்பலமலரும், தண் அறு முளரி - வாசனையினின்று நீங்காத தாமரைமலரும், மல்லிகை - மல்லி கைமலரும், நறும் தண் சண்பகம் - நறிய தண்ணிய சண்பகமலருமாகிய இம்மலர் களின்வாசனைகளை, போல் வன வாகும் - ஒத்திருத்தல்வேண்டும், பண் அவாம் கிளவி - இசைவிரும்பும் சொற்கள், குயில் கிளி யாழின் படின் - குயிலின்குரல்

போலும் கிளியின்குரல்போலும் வீணையினிசைபோலும் இருந்தால், பாக்கியம் தரும் என்று - (உடையவருக்கு) செல்வமுண்டாகுமென்றுகூறி.

செவந்து உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் செவ வினைப்பகுதி. பெருக நீண்டறவும் என்னும் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும் தனித்தனி ஒவ்வொருபொருளின் இலக்கணங்களைக்கூறுதலால் பொருட்டன்மையணி.(௬௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருங்குழற்கற்றைதொட்டுச்செம்மலர்க்காலினெல்லை
மருங்குனல்கூர்ந்தகன்னிவடிவெலாம்வாக்கின்செல்வ
னொருங்குநூலுணர்வாறதெள்ளியிம்பரின்றும்பர்தேத்து
மிரங்குமிக்குயிலன்னாண்மெய்யிலக்கணமரியதென்றான்.

(இ-ள்.) கற்றை கரும குழல் தொட்டு - நெருங்கிய கரியகூந்தல்தொடங்கி, செமமலர் காலின் எலலை - செந்தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தினளவும், நல் கூர்ந்த மருங்குல் கன்னிவடிவெல்லாம் - வறுமைகூர்ந்த இடையையுடைய காந்திமதியின் வடிவங்களையெல்லாம, வாக்கின் செல்வன நூல் உணாவால் ஒருங்கு தெள்ளி-பிரகஸ்பதி சாமுத்திரிகை நூலுணர்ச்சியால் ஒருசேர வாராய்ந்துணர்ந்து, இரங்கும் இக்குயில் அன்னாள் மெய இலக்கணம் - கூவும் இந்தக்குயில்போலுஞ் சொல்லையுடையவளாது உறுப்பிலக்கணம, இம்பா இன்று - இந்நிலவுலகிலுள்ள பெண்களுக்குமில்லை, உமபா தேததும் அரியது என்றான் - விண்ணுலகத்திலு மில்லையென்று கூறினார்.

இமபர் இகரச்சுட்டிடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த இடப்பெயர்ச்சொல் இடவாகுபெயராய் உயிர்களைமேல் நின்றது. இ-பகுதி, மகரத்தோற்றம் சந்தி, பர் பகுதிப்பொருளவிகுதி, தேம் இடப்பெயர்ச்சொல், அத்துசாரியை, நிலைமொழியீறும வருமொழி உயிரும கெடுதல் சநதி. (௬௩)

அங்கதுகேட்டோர்யாருமகங்களிதுளும்பவிப்பாற்
கொங்கலாநறுந்தார்க்குஞ்சியுக்கிரகுமரன்போந்து
மங்கலவரிசைமானமத்தமான்சுமந்தவையையச
சங்கெறிதுறைநீராடிததகுங்கடிவனப்புகொள்வான்.

(இ-ள்.) அங்கு அது கேட்டோர் யாரும் - அவ்விடத்தில் அதனைக்கேட்டவரெல்லோரும், அகம் களி துளுமப - மனங்களிகூர, இப்பால் - இப்புறம், கொங்கு அலர் நறும் தார் குஞ்சி - மகரந்ததத்தோடுமலர்ந்த நறுமணங்கமழும் மாலைவேய்ந்த சிகையையுடைய, உக்கிரகுமான போநது - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் (அங்கு நின்றும்) எழுந்து, மங்கல வரிசை - மஙகலவரிசைகளோடு, மானம் மத்தம் மான் சுமந்த-மிக்கமதமயக்கத்தையுடைய யானைசுமந்துவந்த, சங்கு எறி வையை துறை நீர் ஆடி - சங்கினைவீசும் வையைத்துறையினகணுள்ள தீர்த்தமாடி, தகும் கடி வனப்பு கொள்வான் - (தமது) அரசச்செலவத்துக்குத்தக்க கலியாணத்திருக்கோலங்கொள்ளத் தொடங்கினார்.

மங்கலவரிசைகளாவன - சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். (௬௪)

கட்டவிழ்கண்ணிவேய்ந்துமான்மதக்கலவைச்சாந்த
மட்டனஞ்செய்துமுத்தான்மாண்கலன்முழுதுந்தாங்கி
விட்டவிர்கலைவான்றிங்கள்வெண்கதிர்செல்வன்போல்வந்
திட்டபூந்தவிசின்மேற்கொண்டிருந்தனன்சங்கமேங்க.

(இ-ள்.) கட்டு அவிழ கண்ணி வேய்ந்து - முறுக்கவிழ்ந்தமாலைசூடி, மான் மதம் கலவை சாந்தம் மட்டனம் செய்து - மிருகமதங்கலந்த சந்தனத்தையப்பி, முத்தால் மாண் கலன் முழுதும் தாங்கி - முத்துக்களால் தொடுத்த மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணமுற்றும்பூண்டு, விட்டு அவிர் கலைவான திங்கள் வெண் கதிர் செல்வன் போல் வந்து - விட்டுவிட்டுவிளங்கும் கிரணத்தையுடைய பூரணசந்திரனைவந்தது போல (அலங்காரமண்டபத்தினின்றும்) வந்து, சங்கம் ஏங்க - மங்கலச்சங்கங்கள் கோஷிக்க, இட்ட பூம் தவிசின் மேல கொண்டு இருந்தனன் (மணவறையில்) இட்டபொலிவினையுடைய வாசனத்தின்மேலிருந்தார். (சரு)

அங்கிலைமணநீராட்டியாருங்கலப்போர்வைப்போர்த்த
கன்னியைக்கொணர்ந்துநம்பிவலவயிற்கவினவைத்தார்
பன்னியோடெழுந்துசோமசேகரன்பரனும்பங்கின்
மன்னியவுமையுமாகமதித்துநீர்சிரகந்தாங்கி.

(இ-ள்.) அங்கிலை மணம் நீர் ஆட்டி - அப்பொழுது வாசமூட்டியநீராட்டி, அரும் கலப் போர்வை போர்த்த கன்னியை கொணர்ந்து - விலையுயர்ந்த ஆபரணமாகிய போர்வையால் போர்க்கப்பட்ட காந்திமதியைக்கொண்டுவந்து, நம்பி வல வயின் கவின வைத்தார் - ஆண்பாலுட் சிறந்தவராகிய உக்கிரகுமாரர் வலப்பால் பொலிவுபெறவைத்தார்கள், சோமசேகரன் பன்னியோடு எழுந்து - சோமசேகரச் சோழன் (தனது) மனைவியோடெழுந்து, பரனும் பங்கில் மன்னிய உமையும் ஆக மதித்து-சிவபெருமானும் அச்சிவபெருமானிடப்பாகத்தினின்று நீங்காத வுமாதேவியுமாக (அவர்களைக்) கருதி, நீர் சிரகம் தாங்கி-நீர்நிறைந்த கரகத்தைக்கரத்திலேந்தி.

கொணர்ந்து இறந்தகாலவினையெச்சம், கொண பகுதி, மணநீராவது - பத்துத்துவரிலும் ஐந்துவாசனையிலும் முப்பத்திருவகையோமாலிகையிலும் ஊறியநீர். பத்துத்துவராவன - பூவம் திரிபலைபுணர்வன கருங்காலி. காவலொடு நான்மரமாம்-பூவம், மாமரம், திரிபலை, கடுக்காய, தான்றிக்காய், நெல்லிக்காய். நால்மரம்-ஆல், அரசு, அத்தி, இத்தி, ஐந்துவாசனையாவன. "கொட்டந்துருக்கந்தகரமகிலாரம், ஒட்டியவைந்தும்விரை" முப்பத்திருவகையோமாலிகையாவன - "இலவங்கம்பச்சிலைக்கச்சோலமேலம், குலவியநாகணங்கோட்டம்-நிலவிய, நாகமதர்வரிசிதக்கோல நன்னாரி, வேகமில்வெண்கோட்டமேவுசீர் - போகாத, கத்தூரிவேரிலாமிச்சைகண்டில்வெண்ணெய், ஒத்தகடுநெல்லியுயர்தான்றி-கொத்தலரும், வண்ணக்கச்சோமரேணுகமாஞ்சியுடன், எண்ணுஞ்சயரோகமின்புழுகு-கன்னியிளம், புனைநறுந்தாதுபுலியுகிர்பூஞ்சரளம், பினனுதபாலமபெருவகுளம்-பன்னும், பதுமுகநுண்ணேலம்பைங்கோடுவேரி, கதிர்நகையாயோமாலிகை" இதுகலிவெண்பா. (சசு)

மங்கலநீரானம்பிமலரடிவிளக்கிவாசக்
கொங்கலர்மாலைசூட்டிக்குளிர்மதுபருக்கமூட்டி
நங்கைதன்கையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரறியநன்னீர்மந்திரம்புகன்றுபெய்வான்.

(இ-ள்.) மங்கலம் நீரால் - மங்கலமமைந்த அக்கரகநீரினால், நம்பி மலர் அடிவிளக்கி - உக்கிரகுமாரபாண்டியரது தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை விளக்கி, வாசம் கொங்கு அலர்மாலை சூட்டி - வாசமிக்க மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த மலர்மாலையைச்சூட்டி, குளிர் மதுபருக்கம் ஊட்டி - குளிர்ந்த மதுபருக்கத்தையுண்பித்து, நங்கை தனகையை பற்றி நம்பி தன்கையில ஏற்றி - பெண்பாலிற்சிறந்த காந்திமதியின் கையைப்பற்றி உக்கிரகுமாரபாண்டியரது கையில் வைத்து, புங்கவர் அறிய - தேவர்முதலியோர் அறிய, மாதிரமபுகனறு நல்நீர் பெய்வான் - மாதிரங் கூறி நல்லதாரைநீர்வார்ப்பவன.

மது பருக்கம் - பாலும்பழமும் சருக்கரையும கெய்யுங்கலந்துள்ளது. (சுஎ)

இரவிதன்மருமான்சோமசேகரனெனபேர்திங்கண்
மரபினைவிளக்கவந்தசுந்தரமாறன்மைந்த
னுரவுநீர்ஞாலந்தாங்குமுக்கிரவருமற்கின்றென்
குரவலர்க்கோதைமாதைக்கொடுத்தனனெனநீர்வார்த்தான்.

(இ-ள்.) என் பேர் இரவி தன மருமான் சோம சேகரன் - என்னுடைய பேர் சூரியன்புத்திரனாகிய சோமசேகரச் சோழன், திங்கள மரபினை விளக்க வந்த சுந்தர மாறன் மைந்தன் - சந்திரனமரபினை விளக்க வந்த சுந்தரபாண்டியருடைய புத்திரராகிய, உரவு நீர் ஞாலம் தாங்கும் உக்கிரவருமற்கு - பெரியகடல்சூழ்ந்த வுலகினைப் (புயத்தில் மாலைபோல) ஏந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியருக்கு, இன்று - இப்பொழுது, என் குரவு அலர் கோதை மாதை கொடுத்தனன் என்ன-என்னுடைய புத்திரியாகிய குரவமலரையணிந்த பெண்ணைக் கொடுத்தனன் என்று, நீர் வார்த்தான்-தாரைவார்த்தான். (சுஅ)

மைந்துறுமடங்கற்றிண்கான்மணிவடவயிரவூச
லைந்துடன்பதஞ்செய்பஞ்சியணையிநோடன்னத்தூவிப்
பைந்துகிலணையிரைந்துபவளவாய்ப்பசும்பொன்மேனி
யிந்திரமணிக்கட்பாவைவிளக்குநான்கிரட்டியென்ப.

(இ-ள்.) மைந்து உறு மடங்கல் திண் கால் - வலிமைமிக்க சிங்கத்தின் திண்ணியகால்போலும காலமைந்த, மணி வடம் வயிர ஊசல் ஐந்துடன்உம்-முத்துவடம் பூட்டிய வைரத்தாற்செய்தவூசலைந்தோடும், பதம் செய பஞ்சி அணையின் ஓடு உம்-பதஞ்செய்த பஞ்சுசெறிந்த மெத்தையோடும், அன்னம் தூவி பைம் துகில் அணை ஈர் ஐந்து உம்-அன்னத்தின் தூவிசெறிந்த(பாம்பினுரிபோன்ற)மெல்லியவஸ்திரத்தால் அமைந்தமெத்தைபத்தும, பவளம் வாய்-பவளமேவாயாகவும்,பசும் பொன் மேனி-பசியபொன்னே மேனியாகவும், இந்திர மணி கண் - நீலமணியே கண்ணாகவும் (அமைந்த) பாவை விளக்கு நான்கு இரட்டி உம்- பாவைவிளக்கு எட்டும்.

அன்னத்தூவி - அன்னத்தின் சிறையடியில் உள்ள மெல்லிய மயிர். என்பஅசைநிலை. பை என விகாரப்பட்டு நின்ற பசுமை என்னும் பண்பு மென்மைமேல் நின்றது. எண்ணும்மைகள் தொகுத்தல். (சுகூ)

அட்டில்வாயடுக்குஞ்செம்பொற்கலங்களுறம்பொன்வாக்கி
யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியேழுபொற்கவரியெட்டு
விட்டொளிர்பசும்பொற்கிண்ணப்பந்திருழ்விளங்காப்ப
ணட்டபொற்காளிநோடுகைமணிக்கலநூறென்ப.

(இ-ள்.) அட்டில் வாய் அடுக்கும் செம் பொன் கலன்கள் நூறு உம்-அடுக்களையிலடுக்கும் அடுக்குகளாகிய செவந்த பொன்னாலாகிய பாத்திரங்கள் நூறும், அம் பொன் வாக்கி - அழகிய பொன்னால் கருக்கட்டிவார்த்து, மணி இட்டு இழைகளாஞ்சி ஏழும் - இரத்தினங்களை விளிம்புகளி லிட்டிழைத்த படிக்கங்களேழும், பொன் கவரி எட்டும்-பொன்னாற் (காம்பு) செய்த சாமரைகள் எட்டும், விட்டு ஒளிர் பசும் பொன் கிண்ணம் பந்தி சூழ் விளங்க - ஒளிவீசும் பசிய பொன்னாலாகிய கிண்ணப் பந்திகள் நிரையாகப் புறம்பே சூழ்ந்து விளங்க, நாப்பண் நட்ட பொன் காலினோடு நகை மணி கலன் நூறும் - நடுவேநட்ட பொன்னாலாகிய காலோடுவிளங்கும் இரத்தினங்களிழைத்த பாத்திரங்கள நூறும.

என்ப - அசைநிலை. (௫௦)

பெருவிலையாரபபேழையாயிரம்பெற்றநுண்டூ
சருவிலைப்பட்டுவெவ்வேறமைத்தனபேழைமுந்நூ
றுருவமுதெழுதிசெயதவோவியபபாவையன்னார்
திருமணிககலனோடேவறசேடியரெழுநூற்றைவர்.

(இ-ள்.) பெருவிலை ஆரம பேழை உம்-அளவுபடுததற்கரியவிலையுள்ள மூத்தாரமுதலிய ஆரங்களைவைககும பெட்டிகளும், ஆயிரம பெறற நுண துசும்-அளத்தற்கரிய விலைபெற்ற நுண்ணிய பருததியும, அருவிலை பட்டு - அளத்தறகரிய விலையையுடைய படடுகளுமாகிய, வெவவேறு அமைததன பேழை முந்நூறுஉம்-வெவ்வேறுடைகளை வைக்கும் பெட்டிகளும் வகை ஒன்றுக்கு முநநூறும், திரு மணி கலன் ஓடு-சிறந்த ரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணங்களோடு, அமுது உருவு எழுதி செய்த ஓவியம் பாவை அனனா - அமுதிறறேயதது உருவந்தீட்டிய சிததிரபபதுமையொத்த, ஏவற் சேடியர் எழு நூற்று ஐவா உம் - ஏவலசெய்யுந் தோழியர் எழுநூறறைவர்களும்.

ஒவ்வோரவயவங்களும காண்போரக்கு இன்பமபயத்தலின் - உருவமுதெழுதிச்செய்த வோவியம எனறா. அன்னார் உவமை யிடைச்சொல்லடியாகபபிறந்த குறிப்புவினைமுறறுப் பெயரெச்சத்தின்மேல் நின்றது. அன் இடைச்சொற்பகுதி. ()

விளைவொடுமூன்றுமூதூர்மின்னுவிடடெறியுஞ்செம்பொ
னளவிருகோடியின்னவரும்பெறன்மகடகுசசெல்வ
வளமுறவரிசையாகவழஙகினான்முழுஙகிவண்டு
திளைமதுக்கண்ணிசசோமசேகரமன்னன்மாதோ.

(இ-ள்.) விளை வொடு மூன்று மூதூர் உம் - விளைச்சலோடு மூன்று பெரிய ஊர்களும், மின்னு விட்டு எறியும செம் பொன் அளவு இரு கோடி உம் - ஒளிவிட்டு வீசும் செம்பொன்னளவு இரண்டுகோடியும், இன்ன உம் - இவைபோலுள்ள ஏனைப்பொருள்களும், (ஆகிய இவைகளை) அரும பெறல் மகட்கு - (தனது) பெறுதற்கரிய புத்திரிக்கு, வண்டு முழுங்கி மது திளை கண்ணி சோம சேகரன் மன்னன் - வண்டுகள்முழுங்கி மதுவிறதிளைக்கும் மாலைசூடிய சோமசேகரச்சோழன், செல்வ வளம் உற வரிசையாக வழங்கினான் - செல்வவளமிக்க வரிசைகளாகக் கொடுத்தான்.

இன்ன உவமை யுருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறநத குறிப்புவினை முற்றுப் பெயர். (௫௨)

ஆர்த்தனவியங்களெல்லாமமரர்மந்தாரமாரி
தூர்த்தனர்வேள்விச்செந்திச்சுழித்ததுவலமாய்த்துள்ளி
வார்த்தனமடவார்நாவின்மூளைத்தனவாழ்த்துமன்றல்
பார்த்தனர்கண்களெல்லாமபெற்றனபடைத்தபேறு.

(இ-ள்.) இயங்கள் எல்லாம் ஆர்த்தன - வாத்தியங்களெல்லாம் ஒலித்தன, அமரர் மந்தாரம் மாரி தூர்த்தனா - தேவர்கள் மந்தாரபுஷ்பவருஷத்தை (எங்கும்) நிரப்பினர், வேள்வி செந்தீ வலமாய் துள்ளி சுழித்தது - யாகச்செந்தீ வலப்பாலாக வெழுந்து சுழித்தது, வார் தனம் மடவார் நாவில் வாழ்த்து மூளைத்தன - கச்சணிந்த தனங்களையுடைய பெண்கள் நாவில் வாழ்த்துப்பாடல் அரும்பின, மன்றல் பார்த்தனர் கண்கள் எல்லாம - கலியாணமகோற்சவத்தைப் பார்த்தோர் கண்தொல்லாம், படைத்த பேறு பெற்றன - தாமடையும பயனை அடைந்தன.

சுழித்தது பெயரடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினைமுற்று. சுழி பகுதி. (௫௩)

பொதியவிழ்கடம்பந்தண்டார்ப்புயத்திளங்காளையன்னான்
முதியவர்செந்தீயோம்பவின்னியமுழங்கக்காந்தி
மதியைமங்கலநாண்பூட்டிவரிவளைசசெங்கைபற்றி
விதிவழியேனைமன்றல்வினையெலாநிரம்பசசெய்தான்.

(இ-ள்.) பொதி அவிழ் கடப்பம் தண் தார் புயதது இளமை காளை அன்னான் - முறுக்கவிழ்ந்த கடப்பமலராலாகிய தண்ணியமாலையணிந்த புயத்தையுடைய முருகக்கடவுளையொத்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், முதியவர் செந்தீ ஓம்ப - (வேதமுதலியநூல்களில) பெரியோர் ஓமத்தை விதிமுறை வளாக்கவும், இன இயம் முழங்க-இனியவாத்தியங்கள (ஒருபால்) முழங்கவும, காந்திமதியை மங்கல நாண் பூட்டி - காந்திமதிக்கு மங்கலசூத்திரம் புனைந்து, வரி வளை செம் கை பற்றி - வரிபொருந்திய வளையலணிந்த செவந்த கைகளைப்பிடித்து, விதி வழி ஏனை மன்றல் வினை எல்லாம் நிரம்ப செய்தான்-வேதநூல்விதிவழியே அதுவொழிந்த மணவினை யெல்லாவற்றையும் குறைவின்றிச் செய்து முடித்தார்.

இயற்றுவோன் றொழிலை ஏவி முடிப்போனும இயற்றுதற்கருத்தாவாகலால் ஏனை மன்றல வினையெலாம் நிரம்பச்செய்தான் என்றூர். அரசன் கட்டிய கோயில் எனவருதல்காண்க. (௫௪)

வேறு.

எண்ணிலாதவளத்தினெடும்பிரவிமருமான்மடப்பிடியைப்
பண்ணிலாவுமறையொழுக்கம்பயப்பவேள்விவினைமுடித்துத்
தண்ணிலாவெண்கலைமதியுந்தாராகணமுந்தவழ்ந்துழல
விண்ணிலாவுமணிமாடவீதிவலமாய்வருமெல்லை.

(இ-ள்.) எண் இல்லாத வளத்தினொடும்-அளவில்லாத செல்வவளத்தோடும், இரவி மரு மான் மடப் பிடியை - சூரியன்மரபில் வந்த சோமசேகரச் சோழனுடைய புத்திரியாகிய காந்திமதியை, பண் நிலாவு மறை ஒழுக்கம் பயப்ப - பண்கள் நிறைந்த வேதவிதிவழுவாது நிரம்ப, வேள்வி வினை முடித்து - திருக்கல்யாண முடித்து, தண் நிலா வெண் கலை மதியும் - தண்ணிய கிரணம் நிறைந்த வெள்ளிய கலையையுடைய சந்திரனும், தாரா கணமும தவழ்ந்து உழல - நக்ஷத்திரக்கூட்டமுந் தவழ்ந்து (போக்குவரவுதெரியாமையால்) சுழன்றுவருந்த, விண் நிலாவு மணி மாட

வீதி வலமாய் வரும் எல்லை- விண்ணுலகமட்டும் உயர்ந்து விளங்கும் இரத்தினங்களா லியற்றிய மாடங்கள் நெருங்கிய வீதியை வலமாக வரும்பொழுது.

மடப்பிடி இளமைபொருந்திய பெட்டையானைநடைபோன்ற நடையையுடையவள். ([illegible])

மின்னேர்பொன்னந்தொடியினருமென்செம்பஞ்சியடியினரும்
பொன்னேர்மணிப்பூண் முலையினரும்புலம்புமணிமேகலையினரு
மன்னேரோதித்தாரினருமாகிக்கண்ணுமனமுமவன்
முன்னேதூதுநடப்பதெனநடப்பநடந்தார்முகிழ்முலையார்.

(இ-ள்.) மின் நேர் பொன்னம் தொடியினரும் - ஒளிநிறைந்த பொன்னாலாகிய அழகிய வளையலணிந்த முன்கையையுடையவரும், மெல் செம் பஞ்சி அடியினரும் - மெல்லிய செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய கால்களையுடையவரும், பொன் நேர் மணி பூண் முலையினரும் - பொன்னாற்செய்தது தமமுளொாதத இரததினங்கள்பதித்த ஆபரணங்கள்விளங்கும் முலையையுடையவரும், புலம்பு மணி மேகலையினரும்-ஒலிக்கும் அழகிய மேகலாபரணத்தை யணிந்தவர்களும், அல் நேர் ஓதி தாரினரும் ஆகி-இருளையொத்த கூந்தலிற் செருகிய மாலையை யுடையவருமாகி, கண்ணும் மனமும் அவன் முன்னே தூது நடப்பது என நடப்ப - (தமது) கண்களும் மனங்களும்அவன்முனனே தூதுசெல்லுதல்போல (அவைகள் அவர்முன்னே) செல்ல, முகிழ் முலையார் நடந்தார - தாமரையரும்பையொதத அப்பெண்கள் சென்றார்கள்.

நடப்பது எதிர்காலவினைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர். பவனிபார்க்கவந்த பெண்களாதலிற் பொன்னந்தொடியினரென்பது - பெதும்பைப்பருவப் பெண்களும், செம்பஞ்சஅடியினரொன்பது-மங்கைப்பருவப் பெண்களும், மணிப்பூண்முலையினரொன்பது - மடந்தைப்பருவப்பெண்களும், மணிமேகலையினரொன்பது - அரிவைப் பருவப் பெண்களும், அல் நேர் ஓதிததாரினரொனபது-தெரிவைப்பருவப்பெண்களும் ஆகிய இவர்கண்மேல் நின்றனவெனக்கொள்க. ([illegible])

சுருங்குமிடையார்தன்பவனிதொழுதுவருவார்தமக்கிரங்கி
மருங்குற்பாரங்கழிப்பான்போற்கலையைக்கவர்ந்தும்வளைத்தோண்மே
லொருங்குபாரங்கழிப்பான்போல்வளையைக்கவர்ந்துமுள்ளத்து
ணெருங்குபாரங்கழிப்பான்போனிறையைககவர்ந்துநெறிச்செல்வான்.

(இ-ள்.) சுருங்கும் இடையார் தன் பவனி தொழுது வருவார் தமக்கு இரங்கி - (அளகமுதலியபாரத்தால்) மெலியும் இடையையுடையவராகித் தமதுபவனியைத் தொழ வருபவர்களுக்கு இரக்கங்கூர்நது, மருங்குல் பாரம் கழிப்பான்போல் - அவ்விடையின்பாரத்தை யொழிப்பவனைப்போல, கலையைக் கவர்ந்தும்-மேகலையை (முன்னே) கொள்ளைகொண்டும், வளை தோள் மேல் ஒருங்கு பாரம் கழிப்பான் போல் - வளையலணிந்த கரங்களில் ஒருசேரவுள்ள பாரங்களையொழிப்பவர்போல, வளையை கவர்ந்தும் - வளையல்களைக் கொள்ளைகொண்டும், உள்ளத்துள் நெருங்கு பாரம் கழிப்பான் போல் - மனத்தில் நெருங்கிய பாரத்தைக் கழிப்பவர்போல, நிறையை கவர்ந்தும் - நிறையைக் கொள்ளைகொண்டும், நெறி செல்வான் - வீதியில் வலமாய் வருகின்றார்.

நிறை - மனம் நிலைதிரிந்து செல்லாது நன்னெறியில் நிறுத்துதல், தொழுது செயவெனெச்சத்திரிபு. மேகலை - கலை - முதற்குறை. பெண்களிடத்துநிகழ்ந்த ஒருதலைக்காமமாதலின் இது பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளைத்திணை. இதுமெலிதற்றுறை.

வானமதிசேர்முடிமறைத்தவழுதிமகனேயிவனென்று
லானேயெருத்திற்சிங்கவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்
சேனேதழுவவரும்பவனிக்கொப்பேதொப்புச்செப்புங்கால்
யானேமகளேமணந்துவருமிளேயோன்பவனிசசெல்வமே.

(இ-ள்.) இவன் வானம் மதி சேர் முடி மறைத்த வழுதி மகனே என்றால்- இப்பாண்டியன் ஆகாயத்திற்றவழும் சந்திரனேயணிந்த முடியை மறைத்து வந்தருளிய சோமசுந்தரபாண்டியருடைய புத்திரனே யென்றுசொன்ஞல், ஆனே எருத்தில் இளமை அடல் சிங்கம் ஏறு என்ன-யானேயின்பிடரில் இளம்பருவத்தையுடைய வெற்றிவாய்ந்த சிங்கவேறு பவனிவருதல்போல, அயல் வேந்தர் சேனே தழுவ வரும் பவனிக்கு ஒப்பு ஏது-மறுபுலத்தரசர்களசேனே புறத்திற்றழுவ வாராநின்றபவனிக்கு உவமையாது, (இல்லேயென்றபடி) ஒப்பு செப்புங்கால் - உவமைசொல்லுமிடத்து, யானே மகளே மணந்து இளேயோன் வரும் பவனி செல்வமே - தெய்வயானேயாரை மணவினேமுடித்துக் குமாரக்கடவுள் வலமவரும் பவனிச்செல்வத்தையே (ஒக்குமென்றுகூறுவார்)

இது காண்டற்றுறை. ஒருதருமத்தை யாரோபித்தற்பொருட்டு மற்ருெருதருமத்தை மறுத்தலால் அவநுதியணி. (ருஅ)

இம்மைதனிலுநன்மைதருமீசன்றனேயும்வாசவற்கு
வெம்மைதருவன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனேயுமங்கயற்க
ணம்மைதனேயும்பணிந்துமீண்டரசன்கோயிலடைந்தின்ருேர்
தம்மைமுறையாலடிக்கமலந்தலேயிற்பணிந்தான்றனிக்குமரன்.

(இ-ள்.) இம்மை தனிலும் நன்மை தரும் ஈசன் றனேயும் - (தமது பிதாவின் ஆன்மார்த்தமாய) இப்பிறப்பிலும (வழிபடுவோர்க்கு) வேண்டி யாங்கு அருளும் மஹாபீஷடபிரதேசுரரையும், வாசவற்கு வெம்மை தரு வன பழி தவிர்த்த விமலன் றனேயும் - தேவேந்திரனுக்குக் கொடிய வலியபழியைத் தவிர்த்த சோமசுந்தரக்கடவுளேயும், அங்கயற்கண் அம்மை தனேயும் - அங்கயற்கண்மையாரையும், தனி குமரன் பணிந்து மீண்டு - உக்கிரபாண்டியர் வணங்கித் திரும்பி, அரசன் கோயிலடைந்து - சவுந்தரபாண்டியர் திருக்கோயிலேயடைந்து, ஈன்ருேர் தம்மை - தம்மைப்பெற்ற இருமுதுகுரவரையும், முறையால - முறைப்படி, அடிக் கமலம் தலேயில் பணிந்தான-(அவர்களது)திருவடித்தாமரைகளேத் தமதுதலேயால் வணங்கினுர்.

சோமசுந்தரக்கடவுள சவுந்தரபாண்டியராய் அரசுசெய்துவருங் காலேயில் அரசர்கள் சிவபூசைசெய்யவேணடுமெனத் தாமருளியதை, ஆன்மாக்கள் கைக்கொண்டுய்ய நடுவூரொன்னும் ஓர் நகர் கணடு அநநகரிற்ருபித்த சிவலிங்கத்தின் திருநாமம் மஹாபீஷடபிரதேசுரர் ஆதலால் - இம்மைதனிலும் நன்மைதரு மீசன்றனேயும் எனவும், விருத்திராசுரனேக்கொன்ற வன்பழி விடாதுபற்ற அச்ச மிக்குத் தாமரைநாளத்தில் ஒளித்திருந்த இந்திரன் தனது ஆசிரியர் ஏவலால் அங்குநின்றும் நிலவுலகில்வந்து பூசிக்க அவன்பழி தொலேத்தருளினமையால் - வாசவற்கு வெம்மைதரு வன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனேயும் எனவுங்கூறினுர். இல் ஏதுப்பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. அடிக்கமலம் பாதங்களாக உருவுதிரிந்த தாமரை என்பது பொருளாததால் திரிபணி. (ருக)

ஆறுவாறுசுவையடிசிலயில்வோர்தம்மையயில்வித்து
நாறுவரிசைவரன்முறையானல்கிவிடையுநல்கிப்பின்
வானாட்டவர்க்கும்விடைகொடுத்துமதிக்கோனொழுகிவைகுநாட்
டேனார்கண்ணித்திருமகனுக்கிதனைசெப்பியிதுசெய்வான்.

(இ-ள்.) மதிக் கோன் - சந்திரன்மரபிற் கிறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியர், ஆறு ஆறு சுவை அடிசில் - நீங்காத வறுசுவை யமைந்த கறியையும் போனகத்தையும், அயில்வோர் தம்மை அயில்வித்து - உண்போர்தம்மை உண்பித்து, நாறு வரிசை வரன்முறையால் நல்கி-(அவரவர்கள்தகுதிக்கேற்பப்)பலவரிசைகளையும முறைப்படி கொடுத்து, விடையும் நல்கி-விடையுங் கொடுத்து, பின் வானாடவர்க்கும் விடைகொடுத்து-பின்பு தேவர்களுக்கும் விடைகொடுத்து, ஒழுகி வைகு நாள் - (செங்கோல்) செலுத்தி யெழுந்தருளியிருக்குங்காலையில, தேன் ஆர கண்ணி திரு மகனுக்கு-தேனிறைந்த மாலையணிந்த (தமது) புத்திரனுக்கு, இதனை செப்பி இது செய்வான் - இதனைக்கூறி இதுசெய்கின்றார்.

சுவை கறிமேல் நிற்றலால் பண்பாகுபெயர். அடிசில் தொழிலாகுபெயர் அடு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ சாரியை, சகரம் விரித்தல் விகாரம, இல் தொழிற்பெயர்விகுதி, ஆறுத ஈறுதொகுத்தல். இதனைக்கூறி யிதுசெய்வான் என்பதை அடியிற்காண்க. (௬௦)

மைந்தகேட்டியிந்திரனுங்கடலுமுனக்குவான்பகையாஞ்
சந்தமேருத்தருக்கடையுஞசதவேள்விக்கோன்முடிசிதற
விந்தவளைகொண்டெறிகடலிலிவ்வேல்விடுதியிச்செண்டா [ம்
லந்தமேருதனைப்புடையென்றெடுத்துக் கொடுத்தானவைமூன்று

(இ-ள்.) மைந்தகேட்டி - புத்திரனே கேளாய், இந்திரனும் கடலும் உனக்கு வான்பகையாம் - இந்திரனும் வருணனும் உனக்குப் பெரியபகைவராவார், சந்தம் மேருதருக்குஅடையும் - பொலிவமைந்த மகமேரு (உன் வழி நில்லாது) இறுமாப்படையும் (ஆதலால்) சதவேள்விக் கோனமுடி சிதற - அவ்விந்திரன்முடிசிதற, இந்த வளைகொண்டு எறி - இந்தச்சக்கரங்கொண்டெறியாய், கடலில் இவவேல்விடுதி - சமுத்திரத்தில் இவவேலைவிடுவாய், இச்செண்டால் அந்தமேருதனை புடை என்று - இந்தச்செண்டாயுதத்தால் அந்தமகமேருவை யடியென்று, அவைமூன்றும் எடுத்துக்கொடுத்தான் - அந்தமூன்றாயுதங்களையும் எடுத்துக்கொடுத்தருளினார்.

சதவேள்விக்கோன் நூறு அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தவனாதலால் இந்திரனுக்கு ஓர்பரியாய நாமம். விடுதி இங்கு இகரவிகுதி முன்னிலையொருமையேவற்பொருளில்வந்தது. விடு பகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடுசந்தி, இ விகுதி. (௬௧)

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னைநேராயெதிர்நிற்குந்தனயன்றனையுக்கிரவழுதி
யென்னவாதிமறைமுழங்கவியங்களேங்கமுடிகவித்துத்
தன்னதரணையரசுரிமைதனிச்செங்கோலுந்தானல்கா.

(இ-ள்.) அன்னமூன்றுபடைக்கலமும் தொழுதுவாங்கி - அந்தமூன்றாயுதங்களையும் தொழுது கையிலேற்று, அடல் ஏறு தன்னைநேராய் எதிர்நிற்கும் தனையன் றனை - கொலைத்தொழிலமைந்த சிங்கத்தையொத்துத் (தமது) எதிர்நிற்கும் புத்திர

ளை, உக்கிரவழுதி என்ன - உக்கிரபாண்டியனேயென்றழைத்து, ஆதி மறை முழங்க- தொன்றுதொட்டுள்ள வேதங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், இயங்கள் ஏங்க - (ஒருபால்) வாச்சியங்கள் ஒலிக்கவும், முடிகவித்து - முடிசூட்டி, தன்னது ஆணை அரசு உரிமை - (எவ்வுயிரையும்) தனதாணைவழிநிற்கச்செய்யும் அரசியலுரிமையையும், தனிச்செங்கோலும் - ஒப்பற்றசெங்கோலையும, தான் நல்கா - தாம்தந்தருளி.

அரசியலுள் செங்கோல் அடங்குதலால் அரசுரிமை என்றதை இறைமை எனக்கொண்டு இரண்டுபொருள்களாகக்கொளக. அனன சுட்டுத்திரிபு - கவித்து மரபுவழாநிலை-நல்கா செய்யா என்னும்வாய்ப்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். அன்ன சுட்டுத்திரிபு, உக்கிரவழுதி அண்மைவிளி. (சுஉ)

சூழ்ச்சிவினையிற்பொன்னனையசுமதிதன்னைத்தொன்னூலின்
மாட்சியறிஞர்தமைமோகநிவம்மினிவனைக்கண்ணிமைபோற்
காட்சிபயக்குங்கல்வியும்போற்காப்பீரிதுநுங்கடனிம்ம
ணாட்சியிவனதென்றிளையவரியேறனையான்றனைநல்கா.

(இ-ள்.) சூழ்ச்சி வினையில் பொன் அனைய சுமதிதன்னையும் - மந்திராலோசனைத் தொழிலில் பிரகஸ்பதியை யொத்த சுமதியையும், தொல்நூலின் மாட்சி அறிஞா தமையும நோக்கி-தொன்றுதொட்டுள்ள நூல்களாராய்ச்சியிற்பெருமை வாய்ந்தமுதியோரையுமபாாதது, வம்மின்-வாருங்கள, இவனை கண் இமைபோல்-இப்புதல்வனைக் கண்களைககாக்கும் இமையும போலவும், காட்சி பயக்கும் கல்வியும் போல் - (தளர்ச்சிவநதவழி) அறிவுதநது ஊன்றுகோல் போலுதவும் கல்வியும்போலவும், காப்பீர் - காக்கக்கடவீர், இது நும கடன் - இதுநுமதுகடமை, இமமண் ஆட்சி இவனது என்று - இந்நிலவுலகுரிமை இவனுடையதென்று, இளைய அரி ஏறு அனையான் தனைநல்கா - இளஞ்சிங்க ஏற்றையொத்த அவவுக்கிரகுமாரபாண்டியனை அவர்கள் கையடையாகககொடுத்து.

வம்மின் முன்னிலைப்பன்மையேவல் வினைமுற்று வா பகுதி, முதல் குறுகல் விகாரம், மகரமெய்சந்தி, மின் முன்னிலைப்பன்மையேவல் விகுதி. (சுங)

மேற்படி வேறு.

வெய்யவேற்காளையன்னான்றன்னையும்வேறுநோக்கி
யையவிவ்வையந்தாங்கியளிததனனெடுநாளிந்த
மையறுமனத்தார்சொலலும்வாய்மையாறொழுகிநீயுஞ்
செய்யகோன்முறைசெய்தாண்டுதிருவொடும்பொலிகவென்றான்.

(இ-ள்.) வெய்ய வேல் காளை யன்னான் தன்னையும் வேறு நோக்கி - கொடியவேலையேந்திய காளைபோலும் பெருமிதநடைவாய்நத தமது புத்திரனையும் தனித்துப் பார்த்தருளி, ஐய - ஐயனே, நெடு நாள் இவ் வையம் தாங்கி அளித்தனன்-பலநாளிவ்வுலகினைச் சுமந்து பாதுகாத்துவந்தனம், நீயும் இந்த மை அறு மனத்தார் சொல்லும் வாய்மை ஆறு ஒழுகி - நீயும் இந்தக் குற்றமற்ற சுமதிமுதலியோர்கூறும் உண்மைவழியிற்சென்று, செய்ய கோல் முறை செய்து ஆண்டு- செங்கோலை மநுநூல்முறைவழி வழாது நடாத்தி நிலவுலகாண்டு, திரு வொடும் பொலிக என்றான்-

(மறுபுலத்தரசர்கள் திறையளக்கும்) பெருஞ்செல்வத்தோடும் பொலிந்து விளங்கக் கடவாயென்று ஆசீர்வதித்தருளினார்.

வெய்ய செய்ய பண்பு அடிகளாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சங்கள் வெம்மை, செம்மை பண்புகள், ஈறுகெடுதலும் முன்னின்ற மெய் திரிதலும் சந்தி, அ எச்சவிகுதி. நெடுநாள் என்றது அறுபத்தாறுயிரவருடத்தை. (௬௪)

பன்னருங்கணங்களெல்லாம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாய்வந்ததடாதகைபபிராட்டியோடும்
பொன்னெடுங்கோயில்புக்குப்பொலிந்தனனிச்சைதன்னா
லின்னருட்படிவங்கொள்ளுமீறிலாவின்பமூர்த்தி.

(இ-ள்.) பன் அரும் கணங்கள் எல்லாம் பண்டைய வடிவம் ஆக - (உருவ மாறி ஏவல்வழிநின்ற) சொல்லுதற்கரிய சிவகணங்களெல்லாம் முன்னுள்ள வடிவ மாக, தன் அருள் துணையாய் வந்த தடாதகைப் பிராட்டி யோடும் - தமது திருவருளே தமக்கோர் துணைவியாகக் கோலங்கொண்டருளிய தடாதகைப் பிராட்டியாரோடும், தன் இச்சை தன்னால் இன் அருள் படிவம் கொள்ளும - தமதிச்சைவழியால் இனிய அருளுருவங் கொண்டருளிய, ஈறு இல்லாத இன்பமூர்த்தி - முடிவில்லாத பேரின்பமூர்த்தமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், பொன் நெடும் கோயில் புக்கு பொலிந்தனன - பொன்னாலாகிய நெடிய திருக்கோயிலுட் சென்று விளங்கினார்.

பிரான் ஆட்டி - பிராட்டி இது ஒருசொல். (௬௫)

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவத்
தென்னர்கோமகன்றெய்வநான்மறை
மன்னுநல்லறம்வளரவையகந்
தன்னதாணையாற்றாங்கிவைகினான்.

(இ-ள்.) பின்னர் உக்கிரப் பெயர் தரித்த அ தென்னர் கோமகன் - பின்பு உக்கிரனென்னுந் திருநாமங்கொண்ட அப்பாண்டியர் பெருமானார், தெய்வம் நான் மறை மன்னு நல் அறம் வளர - தெய்வத்தன்மையையுடைய நான்குவேதங்களும் நிலைபெற்ற நல்லதருமமும் நீடித்தோங்க, வையகம் தன்னது ஆணையால் தாங்கி வைகினான் - நிலவுலகைத் தமது ஆணைவழிநிற்கச்சுமந்து அரசியல்செய்துவந்தார்.

பின்காலப்பொருளில்வந்த இடைச்சொற்பகுதி, னகரத்தோற்றம் சந்தி, அர் ப்குதிப்பொருள்விகுதி. (௬௬)

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௦௩௧.

கடல்சுவறவேல்விட்டதிருவிளையாடல்.

௧௫

பதின்மூன்றாவது

கடல்சுவற வேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வளையொடுசெண்டுவேன்மைந்தற்கஞ்சுரும்
பளையவேம்பணிந்தகோனளித்தவாறிதத்
தளையவிழ்தாரினான்றனையன்வேலைமே
லிளையவனென்னவேலெறிந்ததோதுவாம்.

(இ-ள்.) அம் கரும்பு அளைய வேம்பு அணிந்தகோன் - அழகியவண்டுகள் மூச வேப்பமலர்மாலையையணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், மைந்தற்கு வளையொடு செண்டு வேல் அளித்த ஆறு இது - (தமது) புத்திரருக்குச் சக்கரத்தையுஞ் செண்டையும் வேலையும் கொடுத்த திருவிளையாடல் இந்தத்திருவிளையாடல், தளை அவிழ் தாரினான் தனையன் - கட்டவிழ்ந்த மாலையையணிந்த அச்சவுந்தரபாண்டியர் புத்திரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வேலை மேல் இளையவன் என்ன வேல் எறிந்தது ஓதுவாம்-கடலின்மேல் (சூரபன்மன் நிலைகெடவேலெறிந்த) முருகக்கடவுள்போல வேலெறிந்த திருவிளையாடலை இனிச்சொல்லுவாம். (க)

திங்களினுக்கிரச்செழியன்வெண்குடை
யெங்கணு நிழற்றவீற்றிருக்கு நாளவயிற்
சங்கையில்லாதமாதருமவேளவிகள்
புங்கவர்புடைதழீஇப்போற்றவாற்றுநாள்.

(இ-ள்.) உக்கிரச் செழியன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், திங்களின் வெண்குடை எங்கணும் நிழற்ற வீற்றிருக்கும் நாள் வயின் - சந்திரனைப்போல வெள்ளை வட்டக்குடை எவ்விடத்தும் நிழல்செய்ய வீற்றிருக்கும் நாளில், சங்கைஇல்லாத மா தருமம் வேளவிகள் - அளவில்லாத பெரியதருமங்களையும் யாகங்களையும், புங்கவர் புடை தழுவி போற்ற ஆற்றும் நாள் - தேவர்கள் பக்கத்திற் சூழ்ந்து துதிக்கச் செய்து வருங்காலையில். (உ)

அரும்பரிமகந்தொண்ணூற்றாறுசெய்துழிச்
சுரும்பரினிசைத்தருதோன்றறண்ணறு
விரும்பரிமூரன்றுசூழ்வேம்பினங்குழைப்
பொரும்பரிவீரன்மேற்பொருது பொங்கினான்.

(இ-ள்.) அரும் பரி மகம் தொண்ணூறு ஆறு செய்த உழி - அரிய அசுவமேதயாகந் தொண்ணூற்றாறு செய்த விடத்து, சுரும்பரின் இசை தரு தோன்றல்- வண்டுகளி னிசைநிறைந்த பஞ்சதருக்களின் றலைவனாகிய இந்திரன், தண் நறு விரும்பு அரி மூரன்று சூழ வேம்பின் அம் குழை - தண்ணிய தேனைவிரும்பி வண்டுகள் இசைபாடிப் புறம்பே சூழ்ந்த வேம்பின் பூங்கொத்தையணிந்த, பொரும் பரி வீரன் மேல் - (பகைவரோடு) போர்செய்யுங் குதிரைச்சேனையையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர்மேல், பொருது பொங்கினான் - மனம்புழுங்கிக் கோபித்தான்.

நூறுயாகஞ்செய்தால் தனது பட்டத்துக்கு வருமாதொன்னுங் காரணத்தால் மனம் புழுங்கினமையால் பொருது பொங்கினானென்றார். (ஙு)

மன்னியநாடெலாம்வளஞ்சுரந்துவான்
பொன்னியனாடுபோற்பொலிதலாலிந்த
மின்னியவேலினான்வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமநத்தனோர்சூழ்ச்சியுன்னினான்.

(இ-ள்.) மன்னிய நாடு எல்லாம் வான் வளம் சுரந்து - நிலைபெற்ற நிலவுலகெல்லாம் பெரியமழை வளமிக்கு, பொன் இயல் நாடு போல் பொலிதலால்-பொன்னுலகுபோல விளங்குங்காரணத்தால், இந்த மின்னிய வேலினான் - இந்த விளங்காநின்ற வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியனை, வேள்வி செய்வது என்று - யாகஞ்செய்கிறதென்று, உன்னிய மநத்தன் ஓர் சூழ்ச்சி உன்னினான் - கருதியமனத்தையுடையவனாய் ஓர்வினையஞ்செய்தான். (௪)

பொருங்கடல்வேந்தனைக்கூவிப்பொள்ளென
விருங்கடலுடுத்தபாரேழுமூழிநா
ளொருங்கடுவெள்ளமொத்துருத்துப்போய்வளைந்
தருங்கடிமதுரையையழித்தியாலென்றான்.

(இ-ள்.) பொருங் கடல் வேந்தனை கூவி - கரையொடுமோதும் கடற்கரசனாகிய வருணனையழைத்து, பொள்ளென - விரைந்து, இரும கடல் உடுத்த பார ஏழும்-பெரியகடல்சூழ்ந்த நிலவுலகாய்ப் பரந்த சத்த தீவுகளையும, ஊழி நாள் ஒருங்கு அடு வெள்ளம் ஒத்து - ஊழிக்காலத்தில் ஒருசேர அழிக்கும் மஹாப்பிரளயத்தையொத்து, உருத்து போய் வளைந்து - கோபித்துச் சென்று முற்றுகைசெய்து, அரும் கடி மதுரையை அழித்தி என்றான - செயதற்கரிய காவல்பூண்ட மதுரைநகரத்தையழிப்பாயென்று ஏவினான்.

சத்ததீவுகளாவன - நாவல், இறலி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கமுகு. (௫)

விளைவதுதெரிகிலன்வேலைவேந்தனும்
வளவயன்மதுரையைவளைந்திட்டிம்மெனக்
களைவதுகருதினன்பேயுங்கண்படை
கொளவருநனந்தலைக்குருட்டுக்கங்குல்வாய்.

(இ-ள்.) வேலை வேந்தனும் விளைவது தெரிகிலன் - கடற்கரசனாகிய வருணனும் (தனக்குப்பின்) விளைவதைச் சற்றும் ஆலோசியாதவனாய், வளம் வயல் மதுரையை வளைந்திட்டு - வளமிக்க வயல்சூழ்ந்தமதுரையை முற்றுகைசெய்து, இம்மென களைவது கருதினன் - விரைந்து களையக்கருதி, பேயும் கண் படை கொள - பேயுங் கண்டுயில்கொள்ளவும், குருடு வரும் - (கட்புலன் உடையவரும்) குருட்டுத்தன்மையையடையவும்வரும், நனந்தலை கங்குல் வாய் - (இருள்மிக்க) பாதிராத்திரியில். (௬)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொதித்தலைக்கரங்களண்டகூடமெங்குமூடுபோ
யதிர்த்தலைக்கவூழிநாளிலார்த்தலைக்குநீத்தமாய்
மதித்தலத்தையெட்டிமுட்டிவருமொரஞ்சனப்பொருப்
புதித்தலொத்துமண்ணும்விண்ணுமுட்கவந்ததுததியே.

(இ-ள்.) உததி கோதித்து - கடலானது கோபித்து, அலை கரங்கள் அண்ட கூடம் எங்கும் ஊடு போய் - அலையாகிய கரங்கள் அண்டகூடமெங்கும் ஊடுருவிச் சென்று, அதிர்த்து அலைக்க - கோஷித்து அலைக்க, ஊழி நாளில் ஆர்த்து அலைக்கும் நீத்தம் ஆய் - ஊழிக்காலத்தில் கோஷித்து (நிலைகடந்து) அலைக்கவரும் பெருவெள்ளமாய், மதிதலத்தை எட்டி முட்டி - சந்திரமண்டிலத்தை எட்டி. அளாவி, வரும் ஓர் அஞ்சனம் பொருப்பு உதித்தல் ஒத்து - வராநின்ற ஒரு நீலமலைத் தோற்றத்தையொத்து, மண்ணும் விண்ணும் உட்கவந்தது - மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் நிலைதடுமாறவந்தது. (எ)

வங்கவேலைவெள்ளமாடமதுரைமீதுவருசெயல
கங்குல்வாயதிங்கண்மீதுகாரிவாயகாருடல்
வெங்கண்வாளராவிழுங்கவீழ்வதொக்குமலதுகா
ரங்கண்மூடவருவதொக்குமல்லதேதுசொல்வதே.

(இ-ள்) வங்கம வேலை வெள்ளம் - மரக்கலமூருங் கடற்பெருக்கானது, மாடம் மதுரை மீது வருசெயல் - மாடங்கள் நெருங்கிய மதுரைநகர்மேல்வருஞ் செய்கை, கங்குல் வாய திங்கள் மீது - இராப்போதி லுதித்த சந்திரன்மேல், காரி வாய கார் உடல் வெங் கண் வாள் அரா விழுங்க வீழ்வது ஒக்கும் - விஷம் நிறைந்த வாயையுடைய கரிய உடலையும் கொடியகண்களையும் உடைய வொள்ளியராகுவென்னும் பாமபு விழுங்கும்படி விரைந்துவருநிலையொக்கும், அல்லது - அன்றி, கார அங்கண்மூட வருவது ஒக்கும் - (சிவபெருமான ஏவலால்) நான்குமேகங்களும் அவ்விடத்து நான்மாடக்கூடலாய் வருஞ் செயலையொக்கும், அல்லது - இவையன்றி, ஏது சொல்வது - எதை உவமையாக எடுத்துக் கூறுவது. (அ)

வட்டயாமைபலகைவீசுவாளைவாள்கண்மகரமே
பட்டயானைபாய்திரைப்பரப்புவாமபரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானையொடுகட
லட்டமாகவழுதிமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே.

(இ-ள்.) வட்டம் யாமை பலகை - வட்டமாகிய ஆமைகள் கேடகங்களாகவும், வீசும் வாளை வாள்கள் - எறிந்துதாவும் வாளைமீன்கள் வாள்களாகவும, மகரமே பட்டம் யானை-சுறாமீன்களே நெற்றிப்பட்டத்தையுடைய யானைகளாகவும், பாய்திரை பரப்பு வாம் பரித்திரள் - மடங்கிப்பாயும அலைகளின் பரப்புகளேதாவிச்செல்லுங் குதிரைக்கூட்டங்களாகவும், விட்ட தோணி இரதம் - கடலிற்செல்லுந்தோணியே தேராகவும், இன்ன விரவு தானையோடு - இவைபோன்ற இன்னும் பலவுறுப்புகள்கலந்த சேனையோடு, அட்டம் ஆக - குறுக்காக, வழுதிமேல் அமர்க்கு எழுந்தது ஒக்கும் - உக்கிரகுமாரபாண்டியாமேல் கடல் போர்க்கெழுந்துவந்த தோற்றத்தையொக்கும்.

அட்டம் - திசைச்சொல். திருத்தொண்டர்புராணம் - கண்ணப்பநாயனர் புராணத்தில். "மஞ்சலைக்குமாமலைச்சரிப்புறத்துவந்தமா, அஞ்சுவித்தடர்க்குநாய்கள் அட்டமாகவிட்டு" எனவருஞ்செய்யுளாலுணர்க.

இவைபோன்ற உறுப்புகளென்றது - வராலும் மரக்கலமும் நுரையும் முதலியன. (௯)

இன்னவாறெழுந்தவேலைமஞ்சுறங்குமிஞ்சிசூழ்
நன்னகர்க்குணக்கின்வந்துநணுகுமெல்லையாமிரா
மன்னவன்கனவில்வெள்ளிமன்றவாணர்சித்தராய்
முன்னர்வந்திருந்தரும்புமுறுவறேன்றமொழிகுவார்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு எழுந்தவேலை - இவ்வாறு சேனைவடிவமாக எழுந்த கடலானது, மஞ்சு உறங்கும் இஞ்சி சூழ் - மேகங்கள் கண்ணுறங்கும் மதில்சூழ்ந்த, நல் நகர் குணக்கின் வந்து நணுகும் அமையிரா எல்லை - நல்லமதுரையின் கீழ்பால்வந்தடையும் நடுராத்திரிக்காலத்தில், மன்னவன் கனவில் - உக்கிரகுமார பாண்டியர்கனவில், வெள்ளிமன்றவாணர் சித்தராய் முன்னாவந்து - வெள்ளியம்பலவாணராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் சித்தவடிவங்கொண்டு முன்னேவந்து, அரும்பு முறுவல் தோன்ற மொழிகுவார் - அரும்பிய புன்னகைதோன்றக் கூறுகினறார்.

வாணர் - வாழ்வோரென்பதுபொருள். வாழ் பகுதி, நகரம் எதிர்காலவிடைநிலை, ழகரக்கேடும நகரத்திரிபும் சந்தி, அர் பலர்பால்விகுதி. (௧௦)

வழுதியுன்றனகரழிக்கவருவதாழிவல்லைநீ
யெழுதிபோதிவென்றிவேலெறிந்துவாகைபெறுகெனத்
தொழுதசெங்கரத்தினுன்றுதிக்குநாவினுனெழீஇக்
கழுதுறங்குகங்குலிற்கனாவுணர்ந்துகாவலான்.

(இ-ள்.) வழுதி-பாண்டியனே, ஆழி-கடலானது, உன் தன் நகர் அழிக்க வருவது - உன்னுடைய நகரையழிக்கவாராநின்றது, நீ வல்லை எழுதி - நீவிரைந்தெழுவாய், போதி - போவாய, வென்றி வேல் எறிந்து வாகை பெறுக என - (அதன்மேல்) வெற்றியையுடைய வேலைவீசி வெற்றிமாலைபெறக்கடவாயென்று (கூறியருள) காவலான் - காத்தலில் வல்லவராகிய அவவுக்கிரகுமாரபாண்டியர், தொழுத செங்கரத்தினான் - கூப்பிய செவந்தகையையுடையவராய (எழுந்து) கழுது உறங்கு கங்குலின் கனவுணர்ந்து - பேயுங் கண்ணுறங்கும் நடுராத்திரியில் சித்தவேடராய்வந்த அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் உணர்த்திய கனவின்திறத்தையுணர்ந்து.

வல்லை யென்னும இடைச்சொல் வினையெச்சபொருள்மேல்நின்றது. (௧௧)

கண்ணிறைந்தவமளியிற்கழிந்துவாயில்பலகடந்
துண்ணிறைந்தமதியமைச்சருடன்விரைந்துகுறுகியே
மண்ணிறைந்ததெனமுழங்கிவருதரங்கவாரிகண்
டெண்ணிறந்தவதிசயத்தனாகிநிற்குமெல்லைவாய்.

(இ-ள்.) கண் நிறைந்த அமளியில் கழிந்து - கண்டுயில்கூருதற்குத்தக்க படுக்கையினின்று நீங்கி, பலவாயில் கடந்து - பலவாயில்களைக்கடந்து, உள் நிறைந்த மதி அமைச்சர் உடன் விரைந்து குறுகி - உள்ளீடாகநிறைந்த அறிவமைந்த மந்திரிகளோடு விரைந்துசென்று, மண் இறந்தது என முழங்கி வருதரங்கம் வாரி கண்டு - நிலவுலகழிந்ததென்று (கண்டோர்சொல்ல) கோஷித்துவரும் அலைகளையுடைய கடலைககண்டு, எண் இறந்த அதிசயத்தன் ஆகி நிற்கும் எல்லைவாய் - அளவில்லாத அதிசயமடைந்து நிற்குஞ்சமயத்தில். (௧௨)

கள்வில்வக்தசித்தவேடர்நன்வில்வந்துகாவலோ
னினைவுகண்டுபொழுதுதாழுகிற்பதென்கொலப்பனே

சினவிவேலைபோலவந்ததெவ்வைமானவலிகெட
முனையவேலெறிந்துஞாலமுடிவுதீர்த்தியாலெனா.

(இ-ள்.) கனவில் வந்த சித்த வேடர் நனவில் வந்து - கனவில் வந்தருளிய சித்தவேடமூர்த்திகள் நனவில்வந்தருளி, காவலோன் நினைவுகண்டு - உக்கிரகுமார பாண்டியருடைய கருத்தையுணர்ந்து,அப்பனே பொழுது தாழ நிற்பது என் கொல்- அப்பனே நீ காலந் தாழநிற்குங் காரணமயாது, சினவி வேலைபோல வந்த தெவ்வை- கோபித்துக் கடல்வடிவமாகவந்த பகைவனை, மானம் வலி கெட - மானமும்வலியுங் கெட, முனைய வேல் எறிந்து ஞாலம் முடிவு தீர்த்தி என - நுதியையுடைய வேலை யெறிந்து (அக்கடலால்) உலகத்திற்குவந்த இறுதியையொழித்தியென்றருள.(கங)

எடுத்தவேல்வலந்திரித்தெறிந்தவேலைவேன்முனை
மடுத்தவேலைசுஃறெனவறந்துமானவலிகெட
வடுத்துவேரிவாகையின்றியடிவணங்குதெவ்வரைக்
கடுத்தவேல்வலான்கணைக்காலின்மட்டதானதே.

(இ-ள்.) எடுத்த வேல் வலம் திரித்து எறிந்த வேலை - எடுத்தவேலை வலப்பால் சுழற்றி வீசியகாலத்தில், வேல் முனை மடுத்த வேலை சுஃறென வறந்து - வேலின் நுனிதோய்ந்த கடல் சுஃறென்று வறந்து, மானம வலி கெட அடுத்து - தனது மானமும் வலிமையுங் கெட்டழிய அடைக்கலம் புகுந்து, வேரி வாகை இன்றி அடிவணங்கு தெவ்வரை கடுத்தது-வாசமிக்க வெற்றிமாலைபுனையாது (தம்மாறஞர்)காலில்வணங்கும் பகைவரை யொத்து, வேல் வல்லான் கணைக் காலின் மட்டது ஆனது- வேலை வலக்கரத்திலேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய கணைக்காலின அளவின தானது.

கடுத்தது - ஈறுதொக்கு நின்ற வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருள்மேல்நின் றது. வடுத்து குற்றப்பட்டு எனப் பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. சுஃறென ஒலிக்குறிப்புப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். (கச)

சந்தவேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்றியுலகெலாஞ்
சிந்தவேறுசூழ்சசிசெய்ததேவர்கோவினேவலால்
வந்தவேலைவலியழிந்தவஞ்சகர்க்குநன்றிசெய்
திந்தவேலைவலியிழப்பதெனறுமுள்ளதேகொலாம்.

(இ-ள்.) சந்தம் வேதம் வேள்வியை தடுப்பது அன்றி - பண் அமைந்த வேத விதி வழாது செய்யும் யாகத்தைத் தடுப்பதல்லாமல், உலகு எல்லாம் சிந்த வேறு சூழ்ச்சி செய்த தேவர் கோவின ஏவலால் - உலகமெல்லாம் நிலைகெட்டழியத் தியஆலோசனைசெய்த இந்திரனுடைய ஏவலால், வந்த வேலை - வந்தகடலானது, வலி அழிந்தது - வன்மைகெட்டது, வஞ்சகர்க்கு நன்றி செய்து - தீயருக்கு உதவிசெய்து, இந்த வேலை - இந்தக்கடலானது, வலி இழப்பது என்றும் உள்ளதே கொல் - (தனது) வலியிழத்தல் என்றும் உள்ள செயலேயாம்.

முன்னொருகால் சூரபன்மனுக்கு இடங்கொடுத்து முருகக்கடவுள் வேலால் தனது வலிகெட்டழிந்தும், விருத்திராசுரனுக்கு இடங்கொடுத்து அகத்திய ராசமனத்தால் வலியழிந்தும் உளதாதலால் இந்தவேலை வலியிழப்பதென்று முள்ளதே கொலாம் என்றார். முன் தொடங்கிய ஒன்றை முடித்தற்குப் பின் னொருபொருளை வைத்துக் கூறினமையால் இது வேற்றுபபொருள் வைப்பணி. அழிந்தது ஈறுதொகுத்தல். (கரு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணிடைநுழைந்தவேலாற்புணரியைப்புறங்கண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின்றசித்தர்வானிடைநிறைந்துஞானக்
கண்ணிடைநிறைந்துதோன்றுங்கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடையணங்கினோடுவிடையிடைவிளங்கிநின்றார்.

(இ-ள்.) புண் இடை நுழைந்த வேலால் - பகைவருடலில் நுழைந்துசெல்லும் வேலாயுதத்தினால், புணரியை புறம் கண்டோன் பால் - கடலைமுதுகுபார்த்த உக்கிரபாண்டியரிடத்து, மண் இடை நின்ற சித்தர் - மண்ணுலகில் சித்தவேடமூர்த்தமாய் நின்ற சோமசுந்தரக்கடவுள், வானிடை நிறைந்து - சிதாகாயமாய் எங்கும் நிறைந்து, ஞானக்கண் இடை நிறைந்து தோன்றும் கருணையால் - ஞானக்கண்ணில்நிறைந்துபுலப்படும் தமது திருவருளால், வடிவங்கொண்டு விண் இடை அணங்கினோடு விடை இடை விளங்கி நின்றார்-திருவுருக்கொண்டு ஆகாயத்தினிடத்தில் உமாதேவியாரோடு இடபவூர்தியில் விளங்கிநின்றருளினார்.

பரஞானவடிவாய் நிறைதலால் தன்னையுணர்ந்த பரிபக்குவ ரறிவிற்கு விளங்கித் தோன்றுவானுகையின் ஞானக்கண்ணிடை நிறைந்து தோன்றும் என்றார் "வள்ளல்வரவர வந்தொழிந்தானென் மனததே" என்ற திருவாக்காலும், "விதவெனப்படுந் தாதுவின் வித்தையும் - உதையமுமுயிர்கட்குயிராகிய - பதிதனக்குருவம்மது பக்குவர் - மதிதனக்குவிளக்கெனவாய்ததே" என்ற திருவாக்காலும்உணர்க. வானாகிய இடமென நிற்றலால் வானிடை ஒருசொல். வானிடை நிறைந்து என்பதற்கு ஞானாகாசமாகிய அம்பலத்தில் நிறைந்து எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. ()

முக்கணும்புயங்கணன்குமுளைமதிக்கண்ணிவேய்ந்த
செக்கரஞ்சடையுங்காளகண்டமுந்தெரிநதுதென்னன்
பக்கமேபணிந்தெழுந்துபரந்தபேரன்புந்தானுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்தித்தரைமிசைநடந்துசெல்வான்.

(இ-ள்.) முக்கண்ணும் புயங்கள் நான்கும் - திரிநேத்திரங்களையும் நான்குதிருப்புயங்களையும், முளைமதி கண்ணிவேய்ந்த செக்கர் அம் சடையும-தோனறிய இளஞ்சந்திரனை மாலையாகச்சூடிய செவந்த அழகியசடாமுடியையும், காளகண்டமும்-காளகண்டத்தையும், தென்னன் தெரிநது-உககிரகுமாரபாணடியர் தரிசித்து, பக்கமே பணிந்து எழுந்து - சோமசுந்தரக்கடவுளருகில் வணங்கி எழுந்து, பரந்த பேர் அன்பும் தானும் தக்க அஞ்சலி செய்து எதகி - பரவியெழுந்த பெரிய அன்பும் தானும் விதிப்படி அஞ்சலிசெய்துதுதித்து, தரைமிசை நடந்து செல்வான் - நிலவுலகின்மேல் (பருந்தினிழல்போல்) விடாதுதொடர்ந்து செல்லுகின்றார்.

விதிவழி யஞ்சலிசெய்தலாவது - அட்டாங்கம், பஞ்சாங்கம், திரியாங்கங்களாம். அவற்றைமுன்னர்க்காண்க. பரவசமுற்ற முதலையுஞ் சினையையும் வேறுவைத்துக்கூறுதல் நெறி ஆதலால் அன்புந தானும் அஞ்சலிசெய்தேத்தி என்றார் "நானுமெனசிந்தையும் நாயகனுக்கெவ்விடத்தோம்" என்ற திருவாக்கால் உணர்க. (கஎ)

துந்துபியைந்துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபோர்ப்பத்
தந்திரவேதகீதந்ததும்பியெண்டிசையுந்தாக்க
வந்தரநாடரேத்தவகல்விசும்பாறதாக
வந்துதன்கோயில்புக்கான்வரவுபோக்கிறந்தவள்ளல்.

(இ-ள்.) துந்துமி ஐந்தும் ஆர்ப்ப - பஞ்சதுந்துபிகளும் (ஒருபால்)கோஷிக்கவும், பாரிடம் தொழுது போர்ப்ப - சிவகணங்கள் தொழுதுசூழ்ந்துவரவும், தந்திரம் வேத கீதம் ததும்பி எண் திசையும் தாக்க - பலகலைகளமைந்த வேதகீதங்கள் நிறைந்து அட்டதிக்குகளினும் பரவவும், அந்தர நாடர் ஏத்த-தேவர்கள் (ஒருபால்) துதித்துவரவும, வரவு போக்கு இறந்தவள்ளல் - பிறப்பு இறப்பில்லாதவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள்,அகல் விசும்பு ஆறது ஆகவந்து தன் கோயில் புக்கான்-அகன்றவிண்ணே வழியாகவந்து தமது திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளினார்.

ஆறது அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (௧௮)

அஞ்சலிமுகிழ்த்துசசேவித்தருகுறவந்தவேந்த
னிஞ்சிசூழ்கோயிலெய்திறைஞ்சினன்விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமஙகலம்பரிப்பநோககி
மஞ்சிவர்குடுமிமாடமாளிகைபுகுந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) அஞ்சலி முகிழ்ந்து சேவித்து அருகு உற வந்தவேந்தன் - அஞ்சலிகூப்பிச் சேவைசெய்து அருகில்விடாதுவந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், இஞ்சி சூழ் கோயில் எய்தி இறைஞ்சினன் - மதில்சூழ்நத திருக்கோயிலையடைந்து வணஙகி, விடைகொண்டு ஏகி - சோமசுநதரககடவுளிடத்து விடைபெற்றுச்சென்று, பஞ்சின் மெல்லடியார் - பஞ்சினு மெல்லியகால்களையுடைய சுமங்கிலிகள், அட்டமங்கலம் பரிப்ப நோக்கி - அஷ்டமங்கலங்கள் சுமநது எதிர்வரப்பார்த்து, மஞ்சு இவர் குடுமி மாடமாளிகை புகுநதான் - மேகந்தவழுஞ் சிகரத்தையு மேன்மாடத்தையுமுடைய (தமது) திருக்கோயிலுட்சென்றார்.

பகைவென்று வாகைவேய்ந்து வருபவராதலால் பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம் பரிப்ப நோக்கி என்றார். (௧௯)

வளையெயின்மதுரைமூதூர்மறிகடலிவற்றினாப்பண்
விளைவயனகரமெல்லாம்வெள்ளியம்பலத்துளாடுந்
தளையவிழ்கொன்றைவேணித்தம்பிரான்றனக்கேசேர்த்துக்
களைகணுயுலகுக்கெல்லாமிருந்தனன்காவல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) வளை எயில் மதுரை மூதூர் மறிகடல் இவற்றின் நாப்பண் - வளைந்தமதில்சூழ்நத மதுரையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள நகரமும் அலைகள்மடங்கிவரும் தென்கடலுமாகிய இவறறின்மததியிலுள்ள, விளைவயல் நகரம் எல்லாம்-விளைவினையுடைய வயலும் நகரமுமாகிய இவைகளை எல்லாம், வெள்ளியம்பலத்துள் ஆடும் தளை அவிழ் கொன்றைவேணி தம்பிரான் தனக்கேசேர்த்து - வெள்ளியம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்யும் கட்டவிழ்ந்த கொன்றைமாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கே யுரிமையாக்கி, காவல் வேந்தன் - காவல் செய்யும் உக்கிரகுமாரபாண்டியர், உலகுக்கு எல்லாம் களைகணாய் இருந்தனன்-நிலவுலகின் பகுதிக்கெல்லாம் பற்றுக்கோடாக இருந்து அரசுபுரிந்துவந்தனர்.

ஆய் செயவெனெச்சத்திரிபு. (௨0)

கடல்சுவற வேல்விட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௦௫௧.

பதினொன்காவது.

இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையைவேலால்வென்று
பொன்னவிர்வாகைவேய்ந்தபுகழுரைசெய்தேம்நாக
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிந்தவந்த
மன்னவன்வளைகொண்டோச்சிவென்றதும்வகுத்துச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) மின் அவிர் மணிப்பூண் மார்பன் - மின்னல்போல் விளங்கும் இரத்தினம்பதித்த ஆபரணத்தையணிந்த மார்பையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வேலையை வேலால் வென்று - கடலைத் (தமது)வேலால்வென்று, பொன் அவிர் வாகை வேய்ந்த புகழ் உரை செய்தேம் - பொனனிறங்கொண்டுவிளங்கும் வாகை மாலையையணிந்த புகழாகிய திருவிளையாடலைக்கூறினேம், நல் நாகம் நகர் ஆளி செம்பொன் நகைமுடி சிந்த - நல்லபொன்னுலகாள்வோனாகிய இந்திரனுடைய செவ்வந்தபொன்னாலாகிய விளக்கத்தையுடைய மகுடஞ்சிதற, அந்த மன்னவன் வளை கொண்டு ஓச்சி வென்றதும் வகுத்து சொல்வாம் - அந்தவுக்கிரகுமார பாண்டியர் சக்கரம் எறிந்து வென்ற திருவிளையாடலையும் இனி விரித்துக்கூறுவாம். (௧)

கோமகனிகழுநாளிற்கோணிலைபிழைத்துக்கொண்மூ
மாமழைமறுப்பப்பைங்கூழ்வறந்துபுற்றலைகடுந்து
காமருநாடுமூன்றுங்கையறவெய்தமன்னர்
தாமதுதீர்வுநோக்கித்தமிழ்முனியிருக்கைசார்ந்தார்.

(இ-ள்.) கோமகன் நிகழும் நாளில் - (இவ்வாறு) உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அரசியல் வழுவாது செங்கோல்செலுத்திவருங்காலையில், கோள் நிலை பிழைத்து - நவகிரகங்கள் தத்தமக்குரிய நிலையினின்று தவறுதலால், கொண்மூ மாமழை மறுப்ப - மேகங்கள் பெருமைமிக வருஷித்தலொழிய, காமரு மூன்று நாடும் - விருப்பமிக்க சேரசோழபாண்டியர்களுடைய மூன்றுநாடுகளும், பைங்கூழ் வறந்து - பசியபயிர்கள் தீந்து, புல் தலைகள் தீந்து-பசியபுலலின்தலைகள் கருகி, கையறவு எய்த- வறுமைகூர, மன்னர் தாம் அது தீர்வு நோக்கி - அவ்வரசர் அவ்வறுமையொழிதலைக்கருதி, தமிழ்முனி இருக்கை சார்ந்தார் - அகத்தியமுனிவரிருக்கையாகிய பொதியமலையையடைந்தார்.

கையறவு ஒழுக்கம் அறுதல், மக்கட்பரப்பிற்கன்றி ஏனைவிலங்கின் பரப்பிற்கும் உணவொழிந்தது என்பார் புற்றலைகடுந்து எனவும், இடத்து நிகழ்பொருள்களின்றொழில்களை யிடத்தின்மே லேற்றித் தீந்து கருகிக் கையறவெய்தவெனவுங் கூறினார். (௨)

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தங்கணாட்டிற்
பனிவருமாரியின்றிவறந்தமைபகரமேருக்
குனிவருசிலையார்க்கன்பர்கோணிலைகுறித்துநோக்கி
யினிவருமாரியில்லையாதினுலென்றுகேண்மின்.

(இ-ள்.) வேந்தர் மூவரும் முனிவனை அடைந்து - பாண்டியர்முதலிய மூன்றரசர்களும் அகத்தியமுனிவரை யடைந்து, தங்கள் நாட்டில் பனிவரு மாரி இன்றி

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்ததிருவிளையாடல்

வறந்தமை பகர - தங்கள் நாடுகளில் குளிர்ச்சியைத்தரும் மழையில்லாமையினால் வறுமையிருந்தமையைக்கூற, மேரு குனி வருசிலையார்க்கு அன்பர் - மகமேருவாகிய வளைந்தவில்லையேந்திய சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிய அகத்தியர், கோள்நிலை குறித்து நோக்கி - கிரகங்கள் நிற்குந்நிலையை ஆராய்ந்துபார்த்து, இனிவரும் மாரி இல்லை - இனிப்பெய்யும் மழையில்லை, யாதினால் என்று கேண்மின் - என்னகாரணத்தால் என்று சொல்லக்கேளுங்கள்.

உம்மை இனைத்தென அறிபொருளில வந்த முற்றுப்பொருட்டு. பனிமழையின்மையால் வரும் ஓர் நோய எனப் பொருள்கொண்டு பனிவரு மாரியின்றி என்பதற்குப் பனியென்னு நோய்வருதற்குக் கருவியாகிய மழைவறந்தமை எனப் பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று. பனி அமமை. இது குடநாட்டு வழக்கு. (௩)

காய்சினவெய்யோன்சேயோன்முன்செலக்கதிர்கால்வெள்ளித்
தேசிகன்பினபுசென்றுநடக்குமிச்செயலான்முந்நீர்த்
தூசினவுலகிற்பன்னீராண்டுவான்சுருங்குமென்று
பேசினநூல்கண்மாரிபெயவிபபோற்சென்றுகேண்மின்.

(இ-ள்.) காய்சினம் வெய்யோன் சேயோன் முன்செல - உயிர்களைச்சுட்டு வருத்தும் கோபததையுடைய சூரியனும் அங்காரகனும முன்னேசெல்ல, கதிர்கால் வெள்ளிததேசிகன பின்பு சென்று நடக்கும் இச்செயலால் - கிரணத்தைவீசும் சுக்கிரன் அக்கோள்களுக்குப் பின்புசென்றுநடக்கும் இககாரணத்தால், முந்நீர் தூசின உலகில் பன்னீர் ஆண்டு வான சுருங்கும என்று நூல்கள் பேசின - கடலையாடையாகவுடைய உலகில் பன்னிரண்டுவருடம் மழைபெய்யாதொழியுமென்று நூல்கள்கூறின, (ஆதலால்) மாரி பெய் விபபோன சென்று கேண்மின் - மழைபெய்விக்கும இந்திரனைச்சென்று கேளுங்கள். (௪)

என்றவனெதிர்யாமெவ்வாறேகுதுமென்றாரைந்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீர்நோற்றுவெள்ளி
மன்றவனருளைபபெற்றுவான்வழிசசென்மினென்றக்
குன்றவன்சிலையானோன்பின்விதியினைக்கூறுகின்றான்.

(இ-ள்.) என்றவன் எதிர - என்றுகூறிய அகத்தியமுனிவர எதிரில், எவ்வாறு யாம் ஏகுதும் என்றார் - எபபடி யாம (வான்வழிச) செலவோம் என்று வினவினார்கள், ஐந்தும் வென்றவன - பஞ்சேந்திரியங்களையும வென்ற அமமுனிவர், நீர் சோமவார விரதம் நோற்று வெள்ளி மன்றவன் அருளைபபெற்று - நீங்கள் சோமவாரவிரதத்தை யநுட்டித்து வெள்ளியம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளிய பெருமானார் திருவருளையடைந்து, வான் வழி செல்மின் என்று - ஆகாயத்தின்வழியாகச் செல்லுங்கள் என்று, அக்குன்றம வன் சிலையான் நோன்பின விதியினை கூறுகின்றான் - அந்தமகமேருவாகிய வலியவில்லையேந்திய சிவபெருமான் விரதத்தின விதியினைச்சொல்லத்தொடங்கினார். (௫)

✓ உத்தமவானோர்தம்முளுத்தமனாகுமீச
னுத்தமசத்திமாருளுத்தமியுருத்திராணி
யுத்தமவிரதந்தம்முளுத்தமந்திங்களானென்பெ
றுத்தமமறைநூலாதியுரைக்குமிச்சோமவாரம்.

(இ-ள்.) உத்தமம் வானோர் தமமுள் ஈசன் உத்தமன் ஆகும் - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த திருமால்முதலிய தேவர்களுள் சிவபெருமான் உத்தமனாவன், உத்தம சத்திமாருள் உருத்திராணி உத்தமி - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த இலக்குமி முதலிய சத்திமாருள் உருத்திராணி உத்தமியாவாள், உத்தம விரதம் தம்முள் திங்கள் நோன்பு உத்தமம் என்று - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த விரதங்களுள் சோமவாரவிரதம் நோற்றல் உத்தமமென்று, உததமம் மறை நூல் ஆதி உரைக்கும் - உத்தமத்தன்மை வாய்ந்த வேதம்முதலிய நூல்கள் கூறாநிற்கும், இச சோமவாரம் - இந்தசோமவாரமானது. (௬)

✓ மந்தரங்காசியாதிபதிகளில்வதிந்துநோற்கத்
தந்திடும்பயனிற்கோடிதழைததிடுமதுரைதன்னி
லிந்தநல்விரதநோற்போர்ககதிகம்யாதென்னிற்சோம
சுந்தரனுரியவாரமாதலாற்சோமவாரம்.

(இ-ள்.) மந்தரம் காசி ஆதி பதிகளில் வதிநது நோற்க தந்திடும் பயனில்- மந்தரம் காசிமுதலிய திருப்பதிகளில் தங்கி அனுஷ்டிக்க (அவ்விரதம்) தரும்பயனிலும், மதுரைதன்னில் இநத நல்விரதம் நோறபோர்க்கு-மதுரையிலிருந்து இந்த நல்லவிரதத்தை யநுட்டிப்பவர்க்கு, கோடி தழைததிடும் - கோடிமடஙகுபயனுண்டாம், அதிகம் யாது என்னில் - (அம்மதுரையிலிருந்துநோறறலால) அதிகபலன் கிடைததற்குக் காரணம் யாது என்றால், சோமவாரம் சோமசுநதரன் உரியவாரம் ஆதலால் - சோமவாரமானது சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு உரியவாரம் ஆதலால் (என்று அறியுங்கள்) (எ)

அங்கதினதிகபபேறுண்டருக்கனின்மதிதோய்ந்தொன்றித்
தங்கியதிங்களோன்புதருதியினோற்கவல்லார்க்
கிங்கதினதிகநீதிமீட்டியபொருளகொண்டாற்று
மங்கலவிரதபபேறொன்றனந்தமாய்வளருமன்றே.

(இ-ள்.) அருக்கனில் மதிதோய்ந்து ஒன்றி தங்கிய திங்கள் நோன்பு - சூரியனில் சநதிரன்கலநதுபொருந்திய அமாவாசையில்வநத சோமவாரவிரதநோன்பை, தருதியில் நோற்க வல்லாக்கு - ஆகமவழியால் அனுட்டிக்கவல்லவருக்கு, அங்கு அதின் அதிகம பேறு உண்டு - அபபயனிலும் அதிகபயனுண்டு, நீதி ஈட்டிய பொருள் கொண்டு ஆற்றும்-நீதிவழிநின்று தேடியபொருளைக்கொண்டு செய்யும, மங்கல விரதம் பேறு-மங்கலந்தரும் சோமவார விரதப்பயன், இங்கு அதின் அதிகம் - இங்கு அப்பயனிலும அதிகமாம், ஒனறு அனந்தமாய் வளரும் - ஒன்று பலவாய்ப்பெருகும்.

தங்கிய விளையாலணையும்பெயர். (அ)

நலமலிவிரதநோற்கததொடங்குநாணவில்வாந்தேளிற்
சிலையினிலாதலன்றியிரட்டியதெரிசனுசேர்ந்த
மலமதியொழித்துமற்றைமதியிலுமுந்தைப்பக்கத்
தலர்கதிர்வாரத்தல்லூணயின்றிடாவயலிற்றுஞசா.

(இ-ள்.) நலம் மலி விரதம் நோற்க தொடங்கு நாள் நவில்வாம்-நன்மைமிக்க சோமவாரவிரதத்தையனுட்டிக்கத் தொடங்கும் நல்லமுகூர்த்ததினத்தைக் கூறுவாம், தேளில் சிலையினில் ஆதல் அன்றி - விருச்சிகமாதத்திலுந் தனுர்மாதத்திலும் அனுட்டிக்கத்தொடங்குதலுமல்லாமல், இரட்டிய தெரிசம் சேர்ந்த மல மதி ஒழித்து - இரட்டித்துவரும் அமாவாசைசேர்ந்த மலமாசத்தையொழித்து, மற்றை

மதியிலும் - மற்றைமாதத்திலும் (அனுட்டிக்கத்தொடங்கில்) முந்தைப் பக்கத்து - சுக்கிலபக்கத்தில், அலர் கதிர் வாரத்து அல் - பரந்த கிரணத்தையுடைய ஞாயிற்றுக்கிழமை யிரவில், ஊண் அயின்றிடாது அயலில் துஞ்சாது - ஊணுண்ணாமலும் வேற்றிடத்தில் நித்திரைசெய்யாமலும்.

விரதம்நோற்கத் தொடங்குவோர்க்கு இரண்டமாவாசைகூடிய மாதம் மலமாதம் ஆதலால் அந்தமாதத்தையொழித்து ஏனைமாதங்களில் தொடங்கவேண்டுமென்பது தோன்ற மலமதியொழிந்து என்றார். சோமன் வெண்ணிறமுடையவனாதலால் முந்தைப்பக்கத்தில் தொடங்கவேண்டும் என்பது. (௯)

வைகறையெழுந்துசேல்கண்மணாளனையுள்கியற்றைச்
செய்கடனிறீஇக்காமாதிசிந்தைநீத்தலர்பொற்கஞ்சப்
பொய்கையையடைந்துகையிற்பவித்திரம்புனைந்துவாக்கு
மெய்கருத்தொருப்பாடெய்தச்சங்கற்பம்விதந்துகூறி.

(இ-ள்.) வைகறை எழுந்து - விடியற்காலத்தி லெழுந்து, சேல் கண் மணாளனை உள்கி - அங்கயற்கண்ணம்மையார் தலைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தியானித்து, அற்றை செய் கடன் நிறீஇ - அன்று செய்யும் நித்தியகடன்களை முறையாகச் செய்து முடித்து, காமாதி சிந்தை நீத்து - காமமுதலிய தீக்குணங்களை மனத்தினின்றுநீக்கி, அலர் பொன் கஞ்சம் பொய்கையை அடைந்து - அலர்ந்த பொற்றாமரைத்திருக்குளத்தை யடைந்து, கையில் பவித்திரம் புனைந்து - கைவிரலுள் அணுமிகையில் பவித்திரந்தரித்து, கருத்து வாக்கு மெய் ஒருப்பாடு எய்த - மனவாக்குக்காயங்கள் ஒன்றுபட, சங்கற்பம் விதந்து கூறி - சங்கற்பம் எடுத்துச்சொல்லி.

சங்கற்பம் ஆவது தானெடுத்தகாரியம் முட்டின்றி முடிந்து பயன் எளிதிற் கைகூடக்கூறுவது. பவித்திரம் பாவத்தைநீக்கி முத்தியைத்தருவது. காமாதி - காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், இவ்வாறும் உட்பகையாதலால் காமாதிசிந்தை நீத்து என்றார். மனவாக்குக்காயங்கள் ஒருப்படுதலாவது தம்முள் ஒன்றுபட்டுநிற்றல். வைகறை அறுநாழிகைநாட்கழிந்ததறுதல். (௪0)

கடம்படிமுளைத்தமுக்கட்கரும்பினைநினைந்துஞாலத்
திடம்படுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயனையீண்டுத்
திடம்படத்தருதியென்றுதிரைத்தடம்படிந்துவெண்ணீ
றுடம்பணிந்தக்கமாலையொளிபெறவிதியாற்றாங்கி.

(இ-ள்.) கடம்பு அடி முளைத்த முக்கண் கரும்பினை நினைந்து - கடம்பமரத்தினடியில் முளைத்தெழுந்த மூன்றுகண்களையுடைய கரும்பினைத்தியானித்து, ஞாலத்து இடம்படு தீர்த்தம் எல்லாம் ஆடிய பயனை - நிலவுலகத்தினிடத்திற் பொருந்திய தீர்த்தங்கள் எல்லாவற்றிலும் மூழ்கியபயனை, ஈண்டு திடம் பட தருதி என்று - இத்தீர்த்தத்தி லுறுதியாகத் தந்தருள்வாய் என்று, திரை தடம் படிந்து - அலையையுடைய பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வெள் நீறு விதியால் உடம்பு அணிந்து - வெள்ளியநீற்றினை ஆகமவிதிப்படிதமது உடம்பிலுள்ள உறுப்புகளில் அணிந்து, அக்கமாலை ஒளி பெற தாங்கி - உருத்திராக்ஷமாலிகைகளை யொளிவீசத்தரித்து.

தலை, நெற்றி, மார்பு, உந்தி, முழங்கால், கை, கழுத்து, முதுகு, செவி ஆகிய இவ்வுறுப்புகளில் நெற்றி, மார்பு, தோளடி என்னும் உறுப்புகளில் ஆறங்குலமும், ஏனையுறுப்புகளில் ஓரங்குலமுமாக விபூதிதரித்தலும்; சிகை, தலை, கழுத்து, மார்பு, புயம், கை, காது ஆகிய இவ்வுறுப்புகளில் சிகையில் - ஒருமணியும், தலையில் - முப்

பத்தாறுமணியும், கழுத்தில் - முப்பத்திரண்டுமணியும், மார்பில் - நூற்றெட்டுமணியும், புயத்தில் - பதினாறுமணியும், கையில் - பனிரண்டுமணியும், காதில் - ஒருமணி அல்லது ஆறுமணியும் ஆகக் கோவைசெய்த உருத்திராட்சமாலிகையணிதலும் விதியாதலால் விதியாலணிந்து, தாங்கி என்றார். முக்கட்கரும்பு - திரிநேத்திரங்களையுடைய கரும்புபோல்பவர்எனவும், மூன்றுகணுக்களையுடைய கரும்பு எனவும், செம்மொழிச் சிலேடையாகப் பொருள்கொண்டு, தன சாதிப்பொருளிடத்துத் தோன்றுதல் மரபாதலால்-கடம்படிமுளைத்த முக்கட்கரும்பு என்றார், தான் எடுத்த காரியம் இனிது முடிந்து இன்பம் தரவேண்டு மென்னும் அபிப்பிராயத்தோடு முக்கட்கரும்பினை நினைந்து என்றது கருத்துடையடையணி. (கக)

> வெள்ளைமந்தாரமுல்லைமல்லிகைவெடிவாய்சசாதி
> கள்ளவிழ்மயிலையாதிவெண்மலர்கவர்ந்துவேழப்
> பிள்ளையைமுந்தப்பூசித்திரந்துசங்கற்பம்பேசி
> யுள்ளணைந்துச்சிமேற்பன்னிருவிரலுயர்சசிகரும்பர்.

(இ-ள்.) வெள்ளை மந்தாரம் முல்லை மல்லிகை வெடிவாய் சாதி - வெள்ளைமந்தாரமலரும் முல்லைமலரும மல்லிகைமலரும, வெடித்தவாயையுடைய சாதிமலரும், கள் அவிழ் மயிலை ஆதி வெள மலர் கவர்ந்து - தேனொழுகுமலர்ந்தஇருவாக்ஷிமலரும முதலிய வெள்ளிய மலர்களைககொய்து, வேழப பிள்ளை முந்தப் பூசித்து- சித்திவிநாயகக்கடவுளை முன்பு பூசித்து, இரந்து சங்கற்பம் பேசி - குறையிரந்து தாம் எடுத்தகாரிய மினிது முடியவேண்டுமெனனும சங்கறபங்களை யெடுததுக்கூறி, உள் அணைந்து - திருக்கோயிலுள் சென்று, உச்சிமேல் பன்னிரு விரல் உயாச்சிக்கு உம்பர் - உச்சிமேல் பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்குமேலுளள துவாதசாநதத்தில். (கஉ)

> சத்தியஞானானந்ததத்துவந்தன்னையுள்கி
> வைத்ததன்வடிவங்கொண்டுமண்முதற்சிவமீறான
> வத்துவவிலிங்கந்தன்னையாசனமூர்த்திமூல
> வித்தைமற்றுநூலின்விதியினாற்பூசைசெய்க.

(இ-ள்.) சத்திய ஞானானந்த தத்துவம் தன்னை உளகி வைத்து - உண்மையறிவானநதவடிவாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் (தமது) மனத்தில் தியானித்தவைத்து, அதன் வடிவம் கொணடு - அசசிவவடிவமாய் நின்று, மண் முதல் சிவம் ஈறு ஆன அத்துவ இலிங்கம் தனனை - பிரிதிவி தததுவம் முதலாயச சிவதத்துவமீறாகின்ற சிவலிங்கப்பெருமானை, ஆசனம் மூர்த்தி மூலம் விதைதையாலும்-ஆசனமந்திரத்தாலும் மூர்த்திமந்திரத்தாலும் மூலமந்திரததாலும், நூலின விதியினாலும் - ஆகமவிதியினாலும், பூசை செய்க - பூசைசெய்யக்கடவர்.

அப்துவம் - வடசொற்றிரிபு.

உச்சிமேற் பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்கும்பர் என்றது தொடங்கிச் சத்தியஞானானந்ததத்துவந்தன்னை யுள்கிவைத்த தன்வடிவங்கொண்டு என்பதுகாறும் மானத பூசை ஆதலால் சூக்குமதேகசுத்தியும், தூலதேகசுத்தியும், ஆன்மசுத்தியும் அடங்கும். விடைபெற்றுப் பின்னர்ப் புறப்பூசை நடத்துதலால் ஆசனமூர்த்தி மூலவித்தை மற்றுநூலின் விதியினாற்பூசைசெய்க என்றார். ஆன்மதத்துவம் அடிப்பாகமும், வித்தியாதத்துவம் நடுப்பாகமும், சிவதத்துவம் முடிவுமாக இருத்தலின் மண்முதற் சிவமீறான தத்துவம் என்றார். (கந)

ஐந்தமுதாவினைந்துநறுங்கனியைந்துசெந்தேன்
சந்தனதோயம்புட்பத்தண்புனன்மணிநீராட்டிச்
சுந்தரவெண்பட்டாடைகருப்புரச்சுண்ணஞ்சாந்தங்
கந்தமல்லிகைமுன்னனவெண்மலர்கண்ணிசாத்தி.

(இ-ள்.) ஐந்து அமுது ஆவின் ஐந்து நறுங்கனி ஐந்து - பஞ்சாமிர்தம்பஞ்சகவியம் நறுமணங்கமழும் வாழைக்கனி முதலிய ஐந்துகனிகள், செம் தேன் - செவந்ததேன், சந்தன தோயம் - சந்தனக்குழம்பு (ஆகிய இவைகளாலும்) புட்பம் தண் புனல் - மலர்பெய்த தண்ணியநீராலும், மணி நீர் - கங்கைமுதலியநீரினுலும், ஆட்டி - திருமஞ்சனம்செய்து, சுந்தரம் வெண் பட்டாடை கருப்புரம் சுண்ணம் சாந்தம் - அழகிய வெள்ளிய பட்டாடையையும் பச்சைகருப்புரங் கலந்த கலவையையும் வெள்ளிய சந்தனக்குழம்பையும், கந்தம் மல்லிகை முன் ஆன வெண் மலர் கண்ணி சாத்தி - வாசமிக்க மல்லிகை முதலாகிய வெள்ளியமலர்களாலாகிய கண்ணிமாலையையுஞ்சாத்தி

கண்ணிமாலை - வட்டவடிவாகக் கட்டிய மாலை. (கச)

காசணிபொலம்பூண்சாத்திகழலாதியங்க
பூசனைசெய்துசேற்கட்பூரணபரையையவ்வா
றீசனைந்தெழுத்தைப்பெண்பாறிசையவுச்சரித்துப்பூசித்
தாசறுசுரபிதீம்பாலட்டவின்னமுதிதோடும்.

(இ-ள்.) காசு அணி பொலம் பூண் சாத்தி - இரத்தின மிழைத்த பொன்னாலாகிய திருவாபரணங்களைசாத்தி, கழல் ஆதி அங்க பூசனை செய்து - ஒலிக்கும் வீரகண்டையையணிந்த பாதாதிகேசமீருக வுள்ள அங்கபூசை செய்துமுடித்து, சேல் கண் பூரண பரையை - அங்கயற்கண்ணியாகிய பராசத்தியை, அ ஆறு - அவ்வகையாக (பூசித்து) ஈசன் ஐந்து எழுத்தை - சிவபெருமான ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை, பெண்பாற்கு இசைய உச்சரித்துப் பூசித்து-பெண்பாலாகிய அப்பராசத்திக்குப்பொருந்த உச்சரித்துப் பூசனை செய்து, ஆசு அறு சுரபி தீம் பால் அட்ட இன் அமுதின் ஓடும் - குற்றமற்ற இனிய பசுவின்பாலோடு கலந்து சமைத்த இனிய திருவமுதோடும். (கரு)

பண்ணியவகைபானீயநிவேதனம்பண்ணிவாச
நண்ணியவடைகாயநல்கிநறுவிரைதூபந்தீப
மெண்ணியவகையாற்கோட்டிக்கண்ணடியேனைமற்றும்
புண்ணியன்றிருமுன்காட்டிவில்வத்தாற்பூசைசெய்தல்.

(இ-ள்.) பண்ணியவகை பானீயம் நிவேதனம்பண்ணி - பலகாரவகைகளும் பானீயமும் ஆகிய இவைகளை நிவேதனஞ்செய்து, வாசம் நண்ணிய அடை காய் நல்கி - (தக்கோலம்முதலிய) வாசனைத்திரவியங்கூடிய வெற்றிலையும் பாக்குந் தந்து, நறுவிரை தூபம் தீபம் எண்ணிய வகையால் கோட்டி - நறுமணங்கமழும் தூபத்தையும் தீபத்தையும் வரையறுத்தவகையால் வளைத்து, கண்ணடி ஏனை மற்றும் புண்ணியன் திருமுன் காட்டி - கண்ணாடியும் அதுவொழிந்த மற்றை உபசாரங்களையுஞ் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுன்காட்டி, வில்வத்தால் பூசைசெய்தல்-வில்வத்தாலருச்சிக்கக்கடவர்.

பஞ்சோபசாரங்களுள் - பண்ணியம், அடை, காய், வெற்றிலை, பாக்கு, இவை பிரிதிவிசம்பந்தமாயுள்ளன. பானீயம் அப்புச்சம்பந்தமாயுள்ளது. தீபம் அக்

கினிசம்பந்தமாயுள்ளது. கண்ணாடியும் அவைக்கினிசம்பந்தமுள்ளது. தூபம் வாயு சம்பந்தமுள்ளது. மற்றும் என்றது மணியோசைமுதலிய ஆகாயசம்பந்தமுள்ள வற்றை.

வரையறுத்தவகை என்றது மூன்றுதரம். பானீயம - பானக்கம். (கசு)

புரகரனிச்சாஞானகிரியையாயப்போந்தவில்வ
மரமுதலடைந்துமூன்றுவைகலூணுறக்கமின்றி
யரகரமுழக்கஞ்செய்வோரைம்பெரும்பாதகங்கள்
விரகிலசெய்கொலைகடீருமாதலால்விசேடமவில்வம.

(இ-ள்.) புரகரன் இச்சாஞான கிரியையாய் போநத வில்வமரமுதல் அடைந்து - சிவபெருமானுடைய இச்சாஞானகிரியாசததிகளின் வடிவாய்வநத வில்வமரத்தடியில்வந்து, மூன்று வைகல் ஊண உறக்கம இன்றி - மூன்றுநாள் ஊண உறக்கமில்லாமல், அரகர முழக்கம செய் வோர ஐமபெரும பாதகஙகள்-அரகரவென்னும்கோஷம் செயவோருடைய ஐந்துமகாபாதகங்களும், விரகு இல் செய் கொலைகள் தீரும் - பேரறிவில்லாமையால்செயயுங் கொலைகளுநதீரும, ஆதலால் வில்வம விசேடம் - ஆதலால் அருச்சனைப்பொருளகளில வில்வம விசேடமாம்.

அடைந்தவர் மாயையை வேரோடரிதலின் அரன எனச் சிவபெருமானுக்கு ஓர் திருநாமம். "நாரதிலுறையுமாற்று ஞரணன்சோகதோமாயை, வேரமுற்று மரியுமாற்றலரன்" எனவருஞ்செய்யுளாலுணாக. (கஎ)

மடங்கிதழ்சுருங்கல்வாடியுலர்ந்ததுமயிர்ச்சிக்குண்டன்
முடஙகுகாற்சிலம்பிக்கூடுபுழுக்கடிமுதலாஙகுற்ற
மடங்கினுங்குற்றமிலலையுத்தமமாகுமவில்வந்
தடங்கைகொண்டீசனுமமாயிரஞ்சாற்றிச்சாத்தல்.

(இ-ள்.) மடங்கு இதழ் சுருங்கல் - இதழ்மடங்கிச் சுருங்கி இருத்தலும், வாடி உலர்நததும் - வாடியுலர்நதிருத்தலும், மயிர்ச்சிக்குண்டல் - மயிர்ச்சிக்குண்டிருத்தலும், முடங்கு கால் சிலமபி கூடு - முடஙகியகாலகளையுடைய சிலமபிப்பூச்சி கூடுகட்டியிருத்தலும், புழுக்கடி - புழுக்களின்கடியும், முதலாங குற்றம்-ஆகிய இவைமுதலாயுள்ளவை குற்றமாம், அடங்கினும குற்றம இல்லை-அக்குற்றங்களடங்கியிருப்பினுங் குற்றங்களாகா, வில்வம் உத்தமமாகும் - வில்வம உத்தமமாம், ஈசன் நாமம ஆயிரம் சாற்றி தடம் கைகொண்டு சாத்தல் - அதனைக்கொண்டுச் சிவபெருமான் சகஸ்திரநாமங்களைக்கூறி நீண்டகைகளால அருச்சிக்கக்கடவர். (கஅ)

அடியனேன்செய்யுங்குற்றமன்றைக்கன்றனந்தமாகுங்
கொடியநஞ்சமுதாக்கொண்டாயகுற்றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்கனேகாத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்ந்துமும்முறைவலஞ்செய்தேத்தி.

(இ-ள்.) அடியனேன் செய்யும் குற்றம் அன்றைக்கு அன்று அனந்தம் ஆகும்-அடியேன்செய்யுந்தவறுகள் நாளுக்குநாள் அனந்தமாயுள்ளன, கொடிய நஞ்சு அமுதாக கொண்டாய் - கொடியநஞ்சத்தையும் அமுதமாகக்கொண்ட பெருமானே, குற்றமும் குணமாக்கொண்டு-(அடியேன்செய்த) அக்குற்றங்களையுங் குணங்க

ளாகக்கொண்டருளி, எழுதா அரிய படிவம மங்கை பங்கனே காத்தி என்று-எழுதற்கரிய திருவுருவத்தையுடைய உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடையவனே காப்பாய் என்று, முடி உற அடியில் வீழ்ந்து மும்முறை வலம் செய்து ஏத்தி-(தமது) தலைகள்தோயத் திருவடிமேல்விழுந்து மூன்றுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து துதித்து.

படிவம் ஈறுதொகுத்தல், கொடியகஞ்சமுதாக்கொண்டாய் என்றதற்கியையக் குற்றமுங் குணமாகககொள்ளவேண்டுமெ என ஏிரனிறையாகவைத்துப் பொருள்கொள்க. (கக)

வன்மனங்கரையநின்றுவேண்டியவரங்கள்வேண்ட
நன்மணம்பேறுமக்கட்பேறுநல்வாக்குக்கல்வி
பொன்மனக்கினியபோகந்தெவ்வரைப்புறகுகாண்ட
லிம்மையிலரசுமற்றுமெண்ணியாங்கெய்துமன்றே.

(இ-ள்) வல் மனம் கரைய நின்று வேண்டியவரங்கள் வேண்ட - (கல்போலுங்) கடியமனம் மெழுகுபோல இளகநின்று தமக்குவேண்டிய வரங்களைக்கூறி யிரக்க, நல்மணம் பேறு மக்கள்பேறு நல்வாக்கு கல்வி பொன் - நல்லவிவாகமபெறுகையும் நல்லபுத்திராபெறுகையும் நல்லவாக்கும் கல்வியும் திரவியமும், மனக்கு இனிய போகம் - மனதுக்கினியபோகமும், தெவ்வரை புறகு காண்டல் - பகைவரைப் புறங்காணுதலும், இம்மையில் அரசும் மற்றும் - இப்பிறப்பில் பலஅரசுரிமையும் இவையொழிந்தனவும், எண்ணிய ஆங்கு எய்தும் - எண்ணியபடி கிட்டும்.

அரசுரிமை என்றது அரசியலை, இவையொழிந்தன என்றது அவற்றிற்குரிய அங்கங்களை. (உ0)

ஆதியிவ்விலிங்கந்தீண்டற்கருகரல்லாதவேத
வேதியர்முதலோரிட்டவிலிங்கத்திவ்விதியாலர்சசித்
தோதியவிரதநோற்கவாசசனைக்குரியரல்லாச
சாதியாபொருணோந்தாதிசைவராற்பூசைசெய்தல்.

(இ-ள்.) ஆதி இவ்விலிங்கம தீண்டற்கு அருகர் அல்லாத வேத வேதியர் முதலோர் - ஆதியாகிய இந்தசசிவலிங்கப்பெருமானைததீண்டியர்ச்சிக்க அருகரல்லாத வேதமுணர்ந்த அந்தணர்முதலியோர், இட்ட இலிங்கத்து இவ்விதியால் அர்ச்சித்து ஓதிய விரதம நோற்க - இட்டலிங்கத்தில் முன்னர்க்கூறிய விதியால் அருச்சனைசெய்து சோமவாரவிரதம அனுட்டிக்கககடவர், அர்ச்சனைக்கு உரியர் அல்லா சாதியர் - சிவார்ச்சனைக்குரியரல்லாத சாதியார்கள், பொருள் நேர்ந்து ஆதிசைவரால் பூசைசெய்தல் - பொருள்கொடுத்து ஆதிசைவர்களால் பூசைசெய்விக்கக் கடவர்.

செய்தல் உடன்பாட்டு வியங்கோள் வினைமுற்று. (உக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொருவிலிவ்விரதமைவகைத்துச்சிப்போதிலூணிரவிலூணிரண்டு
மொருவுதலுறங்காதிருத்தலர்ச்சனைநால்யாமமுமுழுஞற்றுதலென்னக்
கருதினிவ்வைந்துமொன்றனுக்கொன்றுகழியவுமதிகமாநோற்கும்
வருடமொன்றிரண்டுமூன்றுபன்னிரண்டுவருடம்வாழ்நாளளவிவற்றுள்.

(இ-ள்.) உச்சிப் போதில் ஊணும் - உச்சிக்காலத்தி லுண்ணுதலும், இரவில் ஊணும் - இராக்காலத்திலுண்ணுதலும், இரண்டும் ஒருவுதலும் - இவ்விரண்டுவகை

யையும்விடுதலும்,உறங்கா திருத்தலும்-நித்திரை செய்யாதிருத்தலும், அர்ச்சனை நால் யாமமும் உஞற்றுதலும் என்ன - சிவார்ச்சனை நான்குசாமங்களிலும் செய்தலும் என்று, பொருவில் இ விரதம் ஐவகைத்து - ஒப்பில்லாத இந்தவிரதம ஐந்துவகையா யுள்ளது, கருதின் இவ்வைந்தும ஒன்றனுக்கு ஒன்று கழியவும் அதிகமாம்-ஆராயின் இவ்வைவகைவிரதமும் ஒன்றுககொன்று அதிகபலன்றருவனவாம், நோற்கும் வருடம் ஒன்று இரண்டு மூன்று பன்னிரண்டு வருடம் வாழ் நாள அளவு - அனுட்டிக்கும் வருட அளவு ஒருவருடமும் இரண்டுவருடமும் மூன்றுவருடமும் பன்னிரண்டு வருடமும் வாழ்நாள் அளவுமாம்,இவற்றுள - இககாலவளவைகளுள்.

எண்ணும்மைகள் தொககுநின்றன. (௨௨)

உடலளவெண்ணிநோற்பவர்மூந்தவுத்தியாபனஞ்செய்துநோற்கக்
கடவரவ்வருடக்கட்டளைக்கிறுதிகழிப்பதுத்தாபனவிதிதான்
மடலவிழ்மாலைமண்டபகுண்டமணடலமவருத்துமாபதியைப்
படரொளிவெள்ளிமுபபதுகழஞ்சிற்படிமையானிருமிதஞ்செய்து.

(இ-ள்.) உடல் அளவு எணணி நோற்பவர் - (தமது) உடலின் இயற்கையளவை எண்ணிச் சோமவாரவிரதம் நோறபவர், முநத உத்தியாபனஞ் செய்து நோற்கச் கடவர்-முற்படவுத்தியாபனஞ்செய்து நோற்கக்கடவர்,உத்தாபன விதி தான்-உத்தாபனவிதியானது, அவ் வருடம் கட்டளைக்கு இறுதி கழிப்பது-மேறகூறிய அவ் வருடங்களில் தாம் மேற்கொண்ட காலவளவையி னியதியின் இறுதியிற் செய்யுங்கடன்களை முந்தமுடிப்பது, மடல் அவிழ் மாலை மணடபம் குண்டம் மண்டலம் வருத்து - இதழவிழ்நத மாலை தொடுதத மண்டபமும் குணடமு மண்டலமும் வருத்து, உமாபதியை படர் ஒளி முபபது கழஞ்சு வெள்ளியின் படிமை நிருமிதம் செயது - சிவபெருமானை விளங்குங் கிரணததையுடைய முப்பதுகழஞ்சு அளவின் வெள்ளியினால் திருவுருவம நிருமிதது.

ஆல் அசை. (௨௩)

காலையிலாசான்சொல்வழிநித்தக்கடன்முடித்துச்சிதொட்டந்தி
மாலையினளவும்புராணநூல்கேட்டுமாலைதொட்டியாமமோர்நான்குஞ்
சேலனகண்ணாள்பங்கனைப்பூசைசெய்கவப்பூசனைமுடிவின்
மூலமந்திரநூற்றெட்டுநூறறெட்டுமுறையினாலாகுதிமுடித்தல்.

(இ-ள்.) காலையில் ஆசான் சொல் வழி நித்தம் கடன் முடித்து - உதயகாலையில் ஆசிரியன்சொல்வழிநின்று நித்தியகடனகளை முடித்து, உசசி தொட்டு அந்தி மாலையின் அளவும் புராண நூல் கேட்டு - உச்சிககாலந தொட்டு மாலைக்காலமளவும் சிவபுராணங்கேட்டு, மாலை தொட்டு யாமம் ஓர் நான்கும் - மாலைக்காலந்தொட்டு நான்குசாமங்களிலும், சேலன கண்ணாள் பங்கனை பூசைசெய்க-சேற்கெண்டையையொத்த கண்களையுடைய பிராட்டியாரை இடப்பாகததிலுடைய சிவபெருமானைப் பூசைசெய்யக்கடவர், அப்பூசனை முடிவில் - அந்தப்பூசனைமுடிவில், மூலமந்திரம் நூற்றெட்டு நூற்றெட்டு முறையினால் ஆகுதி முடித்தல் - மூலமந்திரம் நூற்றெட்டால் நூற்றெட்டுத்தரம் ஆகுதிசெய்து முடிக்கக்கடவர். (௨௪)

வில்லமாயிரங்கொண்டாயிரநாமம்விளம்பிநால்யாமமுஞசாத்த
னல்லவைந்தெழுத்தாலைந்தெழுந்துருவினைதனுக்கருக்கியங்கொடுத்த

லெல்லையின்மூலமந்திரத்தாலேனைமந்திரங்களினாலும்
வில்லழலோம்பிப்பூரணாகுதிசெய்திறிலான்வேள்வியைமுடித்தல்.

(இ-ள்) ஆயிரம் வில்லம் கொண்டு ஆயிர நாமம் விளம்பி நால் யாமமும் சாத்தல் - ஓராயிரவில்வங்கொண்டு சஹஸ்ரநாமங்கூறி நான்குசாமமும் அருச்சிக்கக் கடவா, நல்ல ஐந்து எழுத்தால் ஐந்து எழுத்து உருவின் நாதனுக்கு அருக்கியங்கொடுத்தல் - நன்மையைததரும ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரததால் அந்த ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே திருவுருவமாககெகொண்ட சிவபெருமானுக்கு அருககியஙகொடுக்கக்கடவர், எல்லையில் மூல மந்திரத்தாலும் ஏனைமந்திரங்களினாலும்-அளவில்லாத மூலமந்திரங்களினாலும் அது ஒழிநத மந்திரங்களினாலும், வில் அழல் ஓம்பி பூரணாகுதி செய்து - வில்வடிவாகச் செய்த குண்டததில் வேளவித்தீவளர்த்துப்பூரணாகுதிசெய்து, ஈறு இல்லான் வேள்வியை முடித்தல் - முடிவில்லாத அச்சிவபெருமானுடைய வேள்வியை முடிக்கக் கடவர்.

வில் அழல் ஓமபி என்றதற்கு விளங்குந தீயோம்பி எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. (உரு)

புலர்ந்தபின்னித்தவினைமுடித்தரம்பைபொதுளும்பாசிலைபதின்மூன்றி
னலந்தருதூவெள்ளரிசிபெய்தினியநறியகாய்கறியொடுபரபபி
யலந்தரவான்பானிறைகுடமபதின்மூன்றரிசிமேல்வைத்தரனடியிற்
கலந்தவன்பினராயசிவாரச்சனைககுரியகடவுள்வேதியாகளைவரித்து.

(இ-ள்.) புலாநத பின் நிதத வினை முடிதது - விடிந்தபின் காலையில்செய்யும் நித்தியகடன்களை முடிதது, அரமபை பொதுளும் பாசு இலை பதின் மூன்றில் - வாழைமரத்தில் நெருங்கித் தளிர்த்த பசிய பதின்மூனறிலைகளில், நலம தரு தூ வெள் அரிசி பெய்து - நன்மையைத்தரும புனிதமாகிய பச்சரிசியை நிரப்பி, இனிய நறிய காய் கறி யொடு பரபபி - சுவையைததரும் நறுமணங்கமழும் காய்கறிகளைப்பரப்பி, அலநதர - அமைவுபெற, ஆன் பால் நிறை பதின் மூனறு குடம அரிசி மேல் வைத்து-பசுவினபால் நிறைநத பதின்மூனறுகுடங்களையும் (ஒவவோரிலைகளில் நிரப்பிய) அவ்வரிசிகளின்மேல் வரிசைபடவைதது, அரன் அடியில் கலநத அன்பினராய சிவார்ச்சனைக்கு உரிய கடவுள் வேதியர்களை வரித்து - சிவபெருமான் திருவடியிற்கலநத அன்பினையுடையவராகிச சிவார்ச்சனை (தமககே) உரிய தெயவததன்மைவாய்நத ஆதிசைவர்களை வரவழைத்து. (உசு)

காதணிகலனுங்கையணிகலனுங்கவின்பெறவளித்தரனாக
வாதரம்பெருகநினைந்தருச்சனைசெய்தரியதக்கிணையொடும்பாதப
போதணிகாப்புவிசிறிதண்கவிகைபூந்துகின்முதற்பலவுடனே
மேதகுதானஞ்செய்துபின்குருவைககற்புடைமின்னிடையோடும்.

(இ-ள்.) காது அணி கலனும் கை அணி கலனும் கவின் பெற அளித்து - காதிலணியுங் குண்டலமும் கையிலணியுங் காப்பும பொலிவுபெறத் தந்து, அரன் ஆக ஆதரம் பெருக நினைந்து அருச்சனை செய்து - சிவபெருமானாக அன்புபெருக அவ ாகளைச் சிந்தித்து அருச்சித்து, அரிய தக்கிணை யொடும் - ஆசைநிரப்பும் தக்ஷிணையோடும், பாதம் போது அணி காப்பு விசிறி தண் கவிகை பூம் துகில் முதல் பல-பாதமாகிய தாமரையிலணியும பாதுகையும் சிவிறியும் தண்ணிய நிழல்தரும் குடையும் பொலிவுநிறைந்தபீதாம்பரமுமாகிய இவைமுதலாய்ப் பலவாக, உடனே மேதகு

தானம் செய்து - விரைந்து மேன்மைமிக்க தானங்கொடுத்தனுப்பி, பின் குருவை கற்பு உடைய மின் இடையோடும் - பின்பு (தமது மரபின) குருவை அவரது கற்பினையுடைய பத்தினியோடும் வரித்து. (உஎ)

ஆசனத்திருத்திப்பொலந்துகில்காதுக்கணிகள்கைக்கணிகளுமணிந்து
வாசநன்மலரிட்டருச்சனைசெய்துமலைமகடலைவனைவரைந்து
பூசனைசெய்தபடிமையோடம்பொன்பூதலம்பதாதிகளபிறவுந்
தூசலர்மாலைகோட்டணிபுனைந்தசுரபிமாதானமுஞ்செய்து.

(இ-ள்.) ஆசனத்து இருத்தி-ஆசனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கச்செய்து, பொலம் துகில்-பீதாம்பரம்(தரிப்பித்து,) காதுக்கு அணிகள் கைக்கு அணிகளும் அணிந்து-காதுக்கு ஆபரணங்களும் கைக்கு ஆபரணங்களும் அணிவித்து, வாசம் நல் மலர் இட்டு அருச்சனை செய்து - வாசமிக்க நல்லமலராற்சாத்தி யருச்சித்து, மலை மகள் தலைவனை வரைந்து பூசனை செய்த படிமையோடு - உமாதேவியார் இறைவனாகிய சிவபெருமானைப் பூசித்த திருவுருவத்தோடு, அம் பொன் பூதலம் பதாதிகள் பிறவும் - அழகிய பொன்னும் பூமியும் சேனைகளும் அவையொழிந்தனவும், தூசு அலர் மாலை - வஸ்திரமும் பூமாலையும், கோட்டு அணி புனைந்த சுரபி மா தானமும் செய்து-கொம்பிற் பூணணிந்த பசுவும் ஆகிய பெரிய தானங்களையும் செய்து. (உஅ)

இனையவாறுத்தாபனமுடித்தாசானேவலாற்சிவனடிக்கன்பர்
தனையரோடொக்கலுடனமுதருந்தற்குரியிவ்விரதமுன்கண்ண
னனையதாமரையோனிந்திரன்முதல்வானாடவாமூவறுகணத்தோ
ரனைவருநோற்றார்மனிதருமனுட்டித்தரும்பெறற்போகம்வீடடைந்தார்.

(இ-ள்.) இனைய ஆறு உத்தாபனம் முடித்து - இவ்வாறாக முடிவிற்செய்யும் உத்தாபனவிதியை முடித்து, ஆசான் ஏவலால் - ஆசிரியன் ஏவலால், சிவன் அடிக்கு அன்பர் - சிவபெருமானடிக்கன்பராகிய அடியாரோடும், தனையர் ஒடும் ஒக்கல் உடன் அமுது அருந்தற்கு உரி - புத்திரரோடும் சுற்றத்தாரோடும் திருவமுது உண்ணுதல் தக்கது, இவ்விரதம் - இச்சோமவாரவிரதத்தை, முன் - பூர்வத்தில், கண்ணன் அனைய தாமரையோன் இந்திரன் முதல் வானாடவா மூவறு கணத்தோர்-திருமாலும் அந்தத் தாமரையில் வசிக்கும் பிரமனும் இந்திரனும் முதலிய தேவராகிய பதினெண் கணத்தோரும், அனைவரும் நோற்றார்-யாவரும் அனுட்டித்தார்கள், மனிதரும் அனுட்டித்து அரும் பெறல் போகம் வீடு அடைந்தார்-மனிதர்களும் அனுட்டித்துப் பெறுதற்கரிய போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அடைந்தார்கள்.

அனைய என்னும் சுட்டுத்திரிபு உயர்வினமேல் நின்றது. (உகூ)

ஈதுநோற்பவர்வெம்பகைமனத்துயர்தீர்ந்தாயிரம்பிறவியிலியற்றுந்
தீதுசேர்வினைதீர்ந்தெடுத்தயாக்கையினிற்சிவகதியடைவரிவ்விரத
மோதினோர்கேட்டோர்மனைவியாமக்களொக்கலோடினிதுவாழ்ந்தும்பர்
மேதகுபதினாலிந்திரன்பதத்தில்வீற்றினிதிருப்பரொன்றறவோன்.

(இ-ள்.) ஈது நோற்பவர் - இவ்விரதத்தை யனுட்டிப்பவர்கள், வெம் பகை மனம் துயர் தீர்ந்து - கொடியபகையும் மனத்துன்பமும் ஒழிந்து, ஆயிரம் பிறவியில் இயற்றும் தீது சேர் வினை தீர்ந்து - அளவில்லாத பிறவிகள்தோறும் செய்துவந்த தீவினைகளொழிந்து, எடுத்த யாக்கையினில் - எடுத்த மானிடசரீரத்தி னிறுதியி

ல், சிவ கதி அடைவர் - சிவகதி பெறுவார்கள், இவ் விரதம் ஓதினோர் கேட்டோர்- இச்சோமவாரவிரதநூலை ஓதினோரும் கேட்டோரும், மனைவியர் மகசுள் ஒக்கலோடும் இனிது வாழ்ந்து-(தமது) மனைவியர் புத்திரர் பந்துககளோடும் இடையூறின்றி வாழ்ந்து, உம்பர் மேதகு பதினால் இந்திரன பததில இனிது வீற்றிருப்பர் என்று- மேனமைமிக்க பதினானகு தேவேந்திரபட்டங்காலமும அவன்பததில் கிகரின்றி மகிழ்கூர்ந்திருப்பார்களென்று, அறவோன - அகத்தியமுனிவர்.

பதினான்கு இநதிரபட்டம் ஓர் பிரமகற்பம "உந்தியோன்கறபத்தீரேழ்பொருவிலிந்திராகண்மாய்வா" எனவருஞ செய்யுளாலுணாக. (கூ0)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

சொல்லியநெறியாற்சோமசுந்தரன்விரதநோற்பான்
வில்லிடுமணிபபூணவேநதா முனிவனைவிடைகொண்டேகி
யல்லியங்கனககஞசததாடியங்கயற்கண்வல்லி
புல்லியபாகன்றனைவழிபாடியபோற்றிநோற்றார்.

(இ-ள்) சொல்லிய நெறியால் - கூறியவழியால், சோமசுநதரன் விரதம் நோற்பான - சோமசுநதரக்கடவுளுடைய சோமவாரவிரதத்தை நோறகுமபொருட்டு, வில் இடு மணி பூண வேநதா முனிவனை விடைகொண்டு ஏகி - ஒளிவீசும் இரததினமழுததிய ஆபரணததை யணிநத சேர சோழபாண்டியர் அகததியமுனிவரிடத்து விடைபெற்றுச சென்று, அலலி அம கனகம கஞசதது ஆடி - அழகிய அகவிதழ்களையுடைய பொற்றாமரைத் தீரத்ததில் ஸ்நானஞ்செய்து, அங் கயற் கண்ணி வல்லி புல்லிய பாகன் றனை வழிபட்டு போற்றி நோற்றார் - அங்கயற்கண்ணம்மையார் பொருநதிய இடபபாகத்தையுடைய சோமசுநதரககடவுளை வழிபட்டுத் துதித்து அவவிரததததை யநுட்டிததாாகள (கூக)

சுந்தரன்றன்னைப்பூசைத்தொழில்செய்துவரம்பெற்றேகி
யந்தரத்தாறுசெலவாரஃதறிந்தமரர்வேந்தன்
வந்தவிருககவேறுமடஙகனமான்றவிசுமூன்று
தந்திடப்பணித்தானிட்டார்தனதரியணையிற்றாழ.

(இ-ள்.) சுநதரன தன்னை பூசை தொழில் செய்து-சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பூசித்து, வரம் பெறறு ஏகி அநதரத்து ஆறு செல்வார் - வரம் பெற்றுச்சென்று ஆகாயமார்ககத்தின்வழிச் செல்வாராயினா, அமரர் வேநதன அஃது அறிநது - தேவர்கள தலைவனாகிய இந்திரன் அவாகள் வருகையை அறிந்து, வநதவா இருக்க வேறு மூன்று மடங்கல் மான் தவிசு தந்திட பணித்தான்-வநத விலவுலகராசரிருக்க வேறே மூன்று சிமமாசனங்களிட ஏவினான், தனது அரி அணையில் தாழ இட்டார் - தனது சிம்மாதனத்துககுத் தாழ்நதிருக்க ஏவலாளர்கள் இட்டார்கள். (கூஉ)

வான்வழிவந்தமூன்றுமன்னரும்பொன்னூடெய்தி
யூன்வழிகுலிசவைவேலும்பர்கோன்மருங்கிற்புக்கார்
தேன்வழிபோந்தின்கண்ணிசசேரனுமார்த்தார்வேந்தும்
கான்வழிதாருநாடன்காட்டியதவிசின்வைக.

(இ-ள்.) வான் வழி வந்த மூன்று மன்னரும் - ஆகாயநெறியாக வந்த சேர சோழ பாண்டியர் மூவரும், பொன் னூடு எய்தி ஊன் வழி குலிசம் வை வேல் உம்

பர் கோன் மருங்கில் புக்கார்-பொன்னுலகடைந்து ஊன் சிந்தும் வச்சிராயுதத்தை யேந்திய இந்திரனருகில்வந்து, தேன் வழி போந்தின் கண்ணி சேரனும் - (அவருள்) தேன்சிந்தும் பனைமாலையணிந்த சேரனும், ஆர் தார் வேந்தும் - ஆத்திமாலையணிந்த சோழனும், கான் வழி தாரு நாடன் காட்டிய தவிசின் வைக-வாசம் வீசுங் கற்பகநாட்டையுடைய இந்திரன் சுட்டிக்காட்டிய ஆசனத்திலிருக்க. (கூங)

மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேற்செழியன்மௌலிச்
செக்கர்மாமணிவிற்காலத்தேவாகோனறவிசிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தானாகவும்பர்கோனழுக்காறெய்திப்
பக்கமேயிருந்தவேனைப்பார்த்திபர்முகத்தைப்பாரா.

(இ-ள்.) மை கடல் வறப்ப வென்ற வாகை வேல் செழியன் - கரியகடல் சுவற வென்ற வெற்றிமாலையணிந்த வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், மௌலி செக்கர் மா மணி வில் கால - கிரீடத்திற்பதித்த செவ்வந்த பருத்த மாணிக்கங்கள்ஒளி வீச, தேவர் கோன் தவிசில் ஏறி ஒக்க வீற்றிருந்தான் ஆக - (இந்திரன் ஆசனத்துக்குத் தாழவிருந்த ஆசனத்தி லிராமல்) அவன ஆசனத்திலேறி அவனொடுகூட நிகரின்றி இருக்க, உம்பர் கோன் அழுக்காறு எய்தி - இந்திரன் பொறாமை யடைந்து, பக்கமே இருந்த ஏனை பார்த்திபர் முகத்தைப் பாரா - தன்னயலிலிருந்த மற்றைச் சேரசோழர்கள் முகம் பார்த்து. (கூச)

முகமனன்கியம்பிநீவிர்வந்ததென்மொழிமினென்ன
மகபதியெங்கணாட்டின்மழைமறுத்தடைந்தேமென்று
ரகமலர்ந்தனையாராநாட்டினளவும்வான்சுரக்கநல்கி
நகைமணிகலன்பொன்னுடைநல்கிநீர்போமினென்றான்.

(இ-ள்.) முகமன் நன்கு இயம்பி - உபசாரவார்த்தையை இனிதாகக்கூறி, நீவிர் வந்தது என மொழிமின் என்ன - நீங்கள்வந்தகாரணம் யாது கூறுங்கள் என்றுவினவ, மகபதி - இந்திரனே, எங்கள் நாட்டில் மழை மறுத்து அடைந்தேம் என்றார் - எங்களுடையநாடுகளில் மழைவளம் இல்லாமையால் வந்தோமென்றுகூறினார், அகமலர்ந்து அனையார் நாட்டின் அளவும் வான் சுரக்க நல்கி - இந்திரன்மனமகிழ்ந்து சேரசோழர்நாடுகளளவும் மழைவளஞ்சுரக்கத்தந்து, நகைமணி கலன் பொன் ஆடை நல்கி நீர் போமின் என்றான் - விளங்கும் இரத்தினம்பதித்த ஆபரணங்களும் பீதாம்பரங்களுங்கொடுத்து நீங்கள் போங்களென்று கட்டளையிட்டான்.

அன்னவரகன்றபின்னையமரர்கோன்கன்னிநாடன்
றன்னரியணைமேலொக்கத்தருக்கினோடிருக்குமாறும்
பின்னருமாரிவேண்டாப்பெருமிதவீறுநோக்கி
யின்னதுபுலப்படாமையினையதோர்வினயமுன்னா.

(இ-ள்.) அன்னவர் அகன்ற பின்னை - சேரசோழர்கள் போனபின்னர், அமரர்கோன் - இந்திரன், கன்னிநாடன் தன் அரி அணைமேல் ஒக்க தருக்கின் ஓடு இருக்கும் ஆறும் - பாண்டியன் தனசிம்மாதனத்தின்மேல் தன்னோடுகூட இறுமாப்போடிருக்கும் விதத்தையும், பின்னரும் மாரிவேண்டா பெருமித வீறும் நோக்கி - பின்னும் மழைவளம்வேண்டாத பெருமிதச் செருக்கையும்பார்த்து, இன்னது புலப்படாமை இனையது ஓர் வினயம் உன்னா-(அவன்வருகை) இன்னதென்று (தனக்குப்) புலப்படாமையால் இவ்வாறு ஓராலோசனைசெய்து. (கூரு)

பொற்புறவரிசைசெய்வான்போலளவிறந்தோர்தாங்கி
வெற்புறழ்திணிதோளாற்றன்மெலிவதோராரந்தன்னை
யற்புறவளித்தான்வாங்கியலர்மதுத்தார்போலீசன்
கற்புடையுமையாண்மைந்தன்கதுமெனக்கழுத்திலிட்டான்.

(இ-ள்.) பொற்பு உற வரிசை செய்வான் போல்-பொலிவுமிக வரிசைசெய்பவனைப்போல, அளவிறந்தோர் தாங்கி - எண்ணிறந்தோர் சுமந்துவந்த, வெற்பு உறழ் திணி தோள் ஆற்றல் மெலிவது - (உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய) மலையை ஒத்த திண்ணிய தோளின் வலிமை மெலிவதற்குக் கருவியாகிய, ஓர் ஆரம் தன்னை அன்பு உற அளித்தான் - ஒருமுத்தாமாலையை அன்புமிகத்தந்தான், ஈசன் கற்பு உடை உமையாள் மைந்தன் வாங்கி - சவுந்தரபாண்டியர் கற்பின்கிழத்தியாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் குமாரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் (அதனை) வாங்கி, அலர் மது தார்போல கதுமென கழுத்தில் இட்டான் - அலர்ந்து தேன் ஒழுகுகின்ற மலர்மாலைபோல விரைந்து கழுத்திற்றரித்தார்.

இந்திரன்கொண்டகருத்தை தழுங்கச்செய்தார் என்பார். கதுமெனக்கழுத்திலிட்டான் என்றார். (௬௭)

கண்டனன்கடவுணாதன்கழியவுமிறும்பூதுள்ளங்
கொண்டனனின்றுதொட்டுகுரையளிதுழாவுநிம்பத்
தண்டழைமார்பவாரந்தாங்குபாண்டியனென்றுன்னை
மண்டலமதிக்கவென்றான்வானநாடுடையமன்னன்.

(இ-ள்.) கடவுள் நாதன் கண்டனன் - இந்திரன்பார்த்து, கழியவும் உள்ளம் இறும்பூது கொண்டனன்-மிகவும் மனத்தில் வியப்புக்கொண்டு, வான நாடு உடைய மன்னன் - விண்ணுலகையுடைய அவ்விந்திரன், குரை அளி துழாவு நிம்பம் தண் தழை மார்ப-ஒலிக்கும்வண்டுகள் மகரந்தத்திலேயும் வேப்பமலர்மாலையும் தன்மையும் நிறைந்த மார்பனே, இன்று தொட்டு ஆரம் தாங்கு பாண்டியன் என்று உன்னை மண்டலம் மதிக்க என்றான் - இந்நாள்தொட்டு உன்னை ஆரந்தாங்கு பாண்டியனென்று நிலவுலகத்தோர் மதிக்கக்கடவர் என்று புகழ்ந்தான். (௬௮)

அன்னதுசிறிதுமெண்ணாதங்குநின்றிழிந்துதென்னன்
றன்னகரடைந்தானிப்பாற்சதமகனாணையாலம்
மன்னவரிருவர்நாடுமழைவளம்பெருகப்பெய்த
தென்னவனாடுபண்டைச்செயலதாயிருந்ததன்றே.

(இ-ள்.) தென்னன் அன்னது சிறிதும எண்ணாது - பாண்டியர் இந்திரன் தமக்குக்கூறிய புகழ்ச்சியைச் சிறிதும் பொருளாகக்கருதாது, அங்குநின்று இழிந்து - அச்சிங்காசனத்தினின்றும் இறங்கி, தன் நகர் அடைந்தான் - தமது மதுரை நகரையடைந்தார், இப்பால் சதமகன் ஆணையால்-இப்புறம் இந்திரன் ஆணையினால், அம் மன்னவர் இருவர் நாடும் வளம் பெருக மழை பெய்த-அச்சேர சோழருடைய இருவர் நாடுகளிலும் வளமிக்கோங்க மழை பெய்தன, தென்னவன் நாடுபண்டை செயலது ஆய் இருந்தது - பாண்டியனாடு முன்னுள்ளவண்ணமே மழையொழிந்திருந்தது. (௬௯)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாடுவானண்ணல்விண்ணந்
தாயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனச்சாரனண்ணி
மேயதோலரிமானேனம்வேங்கையெண்கிரலேயின்ன
தீயவோர்விலங்குவேட்டஞ்செய்துயிர்செகுக்குமெல்லே.

(இ-ள்.) ஆயது ஓர் வைகல் - (தமதுநாடு) மழைவறங்கூர்ந்திருக்குங் காலேயில், அண்ணல் வேட்டை ஆடுவான் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் வேட்டையாட, விண்ணம் தாயது ஓர் பொதியம் குன்றில் சந்தனம் சாரல் நண்ணி-விண்ணுலகை யூடுருவிச்சென்ற ஒப்பில்லாத பொதியமலேயில் சந்தனமரம் நெருங்கிய சாரலேயடைந்து, மேய தோல் அரிமான் ஏனம் வேங்கை எண்கு இரலே இன்ன தீய ஓர் விலங்கு வேட்டம் செய்து - (அம்மலேச்சாரலிற) பொருந்திய யானேயும் சிங்கமும் பன்றியும் புலியும் கரடியும் மானும் இவைபோன்ற கொடிய ஒப்பில்லாத மிருகவேட்டையாடி, உயிர் செகுக்கும் எல்லே-அவற்றினுடைய உயிர்களேக்கொல்லுங் காலேயில். (சo)

பொன்றத்துமருவிக்குன்றிற்புட்கலாவருத்தமாதி
மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்ந்தனமேயக்கண்டு
குன்றத்திநெடியதிண்டோடகொற்றவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்திண்களிறுபோலக்கடுந்தளேசிக்கயாத்தான்.

(இ-ள்.) பொன் தத்தும் அருவி குன்றில் - பொற்கட்டிகளே அரித்துப்பாயும் அருவியையுடைய பொதியமலேயில், புட்கலா வருத்தம் ஆதி மின் தத்தும் மேகம் நான்கும் வீழ்ந்தன மேய-புட்கலாவருத்தமுதலிய மின்னிடும் நான்கு மேகங்களும் வீழ்ந்துமேய, குன்றத்தின் நெடிய திண் தோள் கொற்றவன் கண்டு - மலேயினும் உயர்ந்த திண்ணிய தோளேயுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் பார்த்து, அவற்றை பற்றி - அம்மேகங்களேப் பிடித்து, கனற - (அவைகள்) வருந்த, திண் களிறு போல கடும் தளே சிக்க யாத்தான் - திண்ணிய யானேபோலக் கொடியவிலங்கை விளையப்பூட்டினன்.

புட்கலாவருத்த முதலிய நான்குமேகங்களாவன - புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, இவைமுறையே பொன், பூ, மண, கல் பொழிவன. (சக)

வேட்டத்திற்பட்டசெங்கண்வேழம்போற்கொண்டுபோகிக்
கோட்டத்திலிட்டாருகக்குன்றிறகரிந்தவென்றி
நாட்டத்துப்படிவத்தண்டநாடன்மற்றதனேக்கேட்டுக்
காட்டத்துககனல்போற்சீறிககடுஞ்சமர்குறித்துச்செல்வான்.

(இ-ள்.) வேட்டத்தில் பட்ட செம் கண் வேழம் போல் கொண்டு போகி - வேட்டையி லகப்பட்ட சிவந்த கண்களேயுடைய யானேகளேப்போல மேகங்களேக் கொண்டு சென்று, கோட்டத்தில் இட்டாருக-சிறைக்கூடத்தில் இட, குன்று இறகு அரிந்த வென்றி நாட்டத்து படிவத்து அண்ட நாடன் அதனே கேட்டு-மலேயின் சிறகரிந்த வெற்றி வாய்ந்த கண்கள் நிறைந்த உடலத்தையுடைய இந்திரன் அதனேக் கேள்வியுற்று, காட்டத்து கனல் போல் சீறி-விறகிற்பற்றிய தீப்போலக் கடுங்கோபங்கொண்டு, கடுஞ் சமர் குறித்து செல்வான் - கொடியபோர்குறித்துச் செல்லத் தொடங்கினன். (சஉ)

வாங்குநீர்வறப்பவேலைவிடுத்ததும்வலியவாரந்
தாங்கியசெருக்குங்காரைத்தளையிடுதருக்குநோக்கி
யீங்கொருமனிதயாக்கைக்கித்துணைவலியாதென்று
வீங்கியமானமூக்கமீனவன்மதுரைசூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) வாங்கு நீர் வறப்ப வேலை விடுத்ததும் - வளைந்த கடல்சுவறவேலை யெறிந்ததும், வலிய ஆரம் தாங்கிய செருக்கும் - (தாங்குதற்கரிய) வன்மையையுடைய முத்தாரந்தாங்கிய இறுமாப்பும், காரை தளை இடு தருக்கும் நோக்கி - புட்கலாவருத்தமுதலிய மேகங்களை விலங்குபூட்டிய பெருமிதமும் பார்த்து, ஈங்கு ஒரு மனித யாக்கைக்கு இத்துணை வலியாது என்று - இவ்வுலகில் ஒருமனிதசரீரத்துக்கு இவ்வளவு வலிமைவந்தது யாதுகாரணம் என்று, வீங்கிய மானம் ஊக்க - மேலெழுந்த மானம் செலுத்த, மீனவன் மதுரை சூழ்ந்தான் - உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய மதுரையை முற்றுகை செய்தான்.

உடையவனதொழிலை உடைமை மேலேற்றி இத்துணை வலியாது என்று வீங்கியமானமூக்க என்றார். (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

ஓடினரொற்றர்போய்ச்செழியனொண்கழல்
சூடினர்நகர்ப்புறஞ்சுரர்கள்சேனைகண்
மூடினவென்னலுமுனிவுமானமு
நீடினனரியணையிருந்துநீங்குவான்.

(இ-ள்.) ஒற்றர் ஓடினர் போய் - தூதுவர் ஓடிச் சென்று, செழியன் ஒண் கழல் சூடினர் - உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய ஒள்ளிய திருவடிகளைத் (தமது) தலையிற்சூடி, நகர்ப்புறம் சுரர்கள் சேனைகள் மூடின என்னலும் - நகரின்புறத்துத் தேவர்கள்சேனைகள் முற்றுகை செய்தன வென்றுகூற, முனிவும் மானமும் நீடினன - கோபமும் மானமும் மேலெழுந்தோங்கி, அரியணை இருந்து நீங்குவான் - சிங்காதனத்தினின்று போர்க்குச் செல்ல நீங்கும் அப்பாண்டியர்.

ஓடினர் - சூடினர், நீடினன வினைமுற்று எச்சங்களாயின. (௪௪)

பண்ணுகதேர்பரிபகடுவீரர்முன்
னண்ணுககடிதெனநடத்தியாவரொன்
றெண்ணலன்மதமலையெருத்தமேற்கொடு
கண்ணகன்கடிநகர்க்காப்புநீங்குமுன்.

(இ-ள்.) தேர் பரி பகடு பண்ணுக - தேரையுங் குதிரையையும் யானையையும் போர்க்கோலஞ் செய்யக்கடவீர், வீரர் கடிது நண்ணுக என முன் நடத்தி - பதாதி வீரர்கள் விரைந்து செல்லக் கடவீர் என்று முன்னே நடத்தி, யாவர் என்று எண்ணலன - போர்க்குவந்தவர் இன்னாரென்று சிறிதும் எண்ணாது, மதம் மலை எருத்தம் மேல் கொடு - மதத்தையுடைய யானைமேலேறி, கண் அகன் கடி நகர் காப்பு நீங்கு முன் - இடம் (பரந்த) காவல்பூண்ட நகரின் (புறப்பு) காவலாகச்சூழ்ந்த மதிலைவிட்டுநீங்குமுன்.

மலை, காடு, மதில், கடல் என்னும் நால்வகையரணுள் மதில் ஓர் அரணாதலால் காப்பு என்றது தொழிலாகுபெயராய் மதில்மேல் நின்றது. அரண் - காவல்.

கண், அகன் இவ்விரண்டும் இடம் என்னும் ஒருபொருளைத் தருஞ் சொற்களாதலா லின்னிசை தரவந்த ஒருபொருட் பன்மொழி. (௬௫)

அடுத்தனர்வானவரார்த்துப்பல்படை
யெடுத்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்கணை
தொடுத்தனரிறுதிநாடசொரியுமாரிபோல்
விடுத்தனர்மதிக்குலவீரன்சேனைமேல.

(இ-ள்.) வானவர் அடுத்தனர் ஆர்த்து - தேவர்களடுத்துக் கோஷித்து, பல் படை எடுத்தனர் வீசினர் - பலவாயுதங்களையும் தொட்டு வீசி, சிலையில் எய் கணை தொடுத்தனர் - வில்லின் நாணில் பிரயோகித்தற்குரிய அம்புகளைத்தொடுத்து, மதிக்குலம் வீரன் சேனைமேல் - சந்திரன் மரபிற்றோன்றிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் சேனையின்மேல், இறுதி நாள் சொரியும் மாரி போல் விடுத்தனர் - ஊழிககாலத்தில் சொரியும் மழைபோலப் பிரயோகித்தார்கள். (௬௬)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பரையன்சேனையோர
பார்த்தனர்வேறுபல்படைககலக்குவை
தூர்த்தனர்குனிசிலைதொடுத்துவாளியாற்
போர்த்தனரமரர்மெய்புதைத்தவென்பவே.

(இ-ள்.) மலய வெற்பு அரையன் சேனையோர் ஆர்த்தனர் - பொதியமலைக்கு அரசராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் சேனாவீரர்கள் கோஷித்து, பார்த்தனர் - ஆராய்ந்து, வேறு பல் படைக் கலம் குவை தூர்த்தனர் - வெவவேறு வகைப்பட்ட பல ஆயுதக் கூட்டங்களை இடைவெளியின்றி எறிந்து, குனி சிலை தொடுத்து வாளியால் போர்த்தனர் - வளைந்த வில்லில் நாணேற்றிட்டுச் சரவருஷத்தால் மறைத்தார்கள், அமரர் மெய் புதைத்த - தேவர்கள் சரீரத்தில் தைத்தன.
என்ப - ஏ இவ்விரண்டும், அசைநிலைகள். (௬௭)

தறிந்தனதாள்சிரந்தகர்ந்ததோள்கரம்
பறிந்தனகுருதிநீர்கடலிற்பாய்ந்தன
செறிந்தனபாரிடருசேனஙகூளிகண்
முறிந்தனவானவர்முதல்வன்சேனையே.

(இ-ள்.) தாள் தறிந்தன - (சிலர்க்குக்) கால்கள் அறுபட்டன, சிரம் தகர்ந்த - (சிலர்க்குத்) தலைகள் உடைபட்டன, தோள் கரம் பறிந்தன - (சிலர்க்குப்) புயங்களும் (சிலர்க்குக்) கைகளும் குறைபட்டன, குருதி நீர் கடலில் பாய்ந்தன - உதிரநீர்கடலிற்சென்று பாய்ந்தன, பாரிடம் சேனம் கூளிகள் செறிந்தன - பூதங்களும் கழுகுகளும் பசாசுகளும் போர்க்களத்தில் நெருங்கின, வானவர் முதல்வன் சேனை முறிந்தன - தேவர்கட்கு இறைவனாகிய இந்திரனுடைய சேனைகள் முதுகுகாட்டி ஓடின. (௬௮)

ஆடினகுறைத்தலையவிந்தபோர்க்களம்
பாடினபாரிடம்விருந்தைப்பாவைதாள்
சூடினகூளிகள்சோரிசோரப்பார
மூடினபிணக்குவையண்டமுட்டவே.

(இ-ள்.) குறைத்தலை ஆடின-கவந்தங்களாடின, போர்க்களம் அவிந்த -போர்க்களம் போரொழிந்தன, பாரிடம் பாடின - பூதகணங்கள் (களிகூர்ந்து உக்கிரகுமாரபாண்டியர் பிரதாபத்தைப்) பாடின, விந்தை பாவைதாள் கூளிகள் சூடின-விஜயலக்ஷுமியின பாதங்களைப் பசாசுகள் (சிரமேற) சூடின, சோரி சோர பிணக்குவை அண்டம் முட்ட பார் மூடின - உதிரம சோரப் பிணக்குப்பல்கள் அண்டமுகடுரிஞ்ச நிலவுலகை மூடின.

இடதறி னிகழ்பொருளின் றொழிலை யிடத்தின்மேலேற்றிப் போர்க்களம் அவிந்த எனறார். (௪௯)

வெஞ்சினவலாரிதன்வீரசசேனைக
டுஞ்சினகண்டெரிசொரியுங்கண்ணனாயப்
பஞ்சின்முன்னெரியெனபறைந்ததுதெய்வத
வஞ்சினபபடைகளான்மலைவதுன்னினான்.

(இ-ள்) வெஞ்சினம வலாரி - கொடிய கோபத்தையுடைய இநதிரன், தன் வீரம சேனைகள் துஞ்சின கணடு - தனது வீரமிக்க பதாதிவீரர்கள இறநதொழிந்தலைககணடு, எரி சொரியுங் கண்ணன ஆய - கோபாக்கினி சிந்தும் கணகளையுடையவனாய், பஞசின் முன் எரி என பறைநதது - பஞ்சின் முறபட்ட நெருப்பு விரைநது பறறுதல்போல (கோபம விரைநது பறறி) பறைந்து, வஞசினம் தெய்வதப்படைகளான் மலைவது உன்னினான் - நெடுமொழிகூறிந தெயவததன்மையுடைய ஆயுதஙகளால் போர்செய்யக கருதினான்.

வஞ்சினம - போர்முகததுத் தமதுவீரத்தைப் புகழுநது கூறல், இது நெடுமொழி வஞ்சித்துறை "ஒன்னாதாபடைகெழுமித - தன்னுண்மையெடுததுரைத்தன்று" என்னும (தொ) சூததிரததாலும் "நமபனசிலைவாயநடககுங்கணைமிச்சிலல்லால் - அமபொன்முடிப்பூணரசுமமிலை" என்னுஞ் (சி)செயயுளாலும் உணர்க.(௫0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம

வெஙகதிர்ப்படைவிடடார்ததான்விண்ணவனதனைத்திங்கட்
பைஙகதிர்பபடைதொடடோசசியவித்தனன்பாராள்வேந்தன்
சிங்கவெம்படைவிடடார்த்தான்றேவர்கோனதனைசசிமபுட
புங்கவன்படைதொடடோசசியடக்கினான்புணரிவென்றோன்.

(இ-ள்.) விண்ணவன் - இந்திரன், வெங் கதிர் படை விட்டு ஆர்ததான்-சூரியாஸ்திரந்தொட்டு வீரகோஷஞ்செய்தான, அதனை - அநத அஸ்திரததை, பார் ஆள வேந்தன - நிலவுலகையாளும் உககிரகுமாரபாணடியர், பைஙகதிர் திஙகள படை தொட்டு ஓச்சி அவித்தனன் - இளஙகிரணத்தையுடைய சநதிராஸதிரததை வில்லில்தொடுததுப் பிரயோகிதது அழித்தான், தேவர் கோன் வெஞ் சிங்கப் படை விட்டு ஆர்த்தான்-அவ்விநதிரன் வெவவிய நரசிம்மாஸ்திரததைப் பிரயோகஞ்செய்து வீரகோஷஞ்செய்தான், அதனை-அநத அஸதிரததை, புணரி வென்றோன் - கடல் சுவற வென்ற அவ்வுக்கிரகுமாரபாணடியா, புங்கம வன் சிமபுள் படை தொட்டு ஓச்சி அடக்கினான்-மிகக வலிமையயுடைய சரபாஸதிரத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அதன்வலிமையை யடக்கினான்.

பசுமை என்னும் பண்பு இங்கு இளமைமேல் நின்றது. முன்னர்த் தெய்வதப்படை என்றமையால் சிஙகப்படை யென்றதை நரசிம்மாஸ்திரம் என்றும். (௫௧)

தானவர்பகைவன்மோகசரந்தொடுத்தெறிந்தானாக
மீனவனதனைஞானவாளியால்விளித்துமாய்ந்து
போனபின்மற்போராற்றிப்புககனாபுக்கார்தம்மில்
வானவன்மண்ணினன்மேல்வச்சிரம்வீசியார்த்தான்.

(இ-ள்) தானவர் பகைவன்மோக சரம தொடுதது எறிந்தானாக - அசுரர் பகைவனாகிய இந்திரன் மோகாஸ்திரத்தை விலலில்தொடுததுப் பிரயோகஞ்செய்ய, மீனவன் அதனை ஞான வாளியால் விளிந்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அந்த அஸ்திரத்தை ஞானாஸ்திரததாலழிகக, மாய்நதுபோனபின் - (அநத அஸதிரம்) அழிநத பின், மல்போா ஆறறி புக்கனா - இருவரும மல்யுதநதஞ்செயயப் புகுநதார்கள், புக்கார் தமமில் - அவவாறுபோாசெய்யப புகுநதவருள, வானவன - அவ்விநதிரன், மண்ணினன்மேல் வச்சிரம வீசி ஆர்ததான - அவவுககிரகுமாரபாண்டியர்மேல் வச்சிராயுதம்விசி வீரகோஷஞ்செய்தான

விளித்து, ஆற்றி செயவெனெச்சத்திரிபுகள். (௫௨)

காய்சினமடங்கலன்னான்கைவளைசுழற்றிவல்லே
வீசினன்குலிசந்தன்னைவீழத்ததுவிடுத்தான்சென்னித்
தேசினன்மகுடந்தள்ளிசசிதைத்ததுசிதைத்தலோடுங்
கூசினனஞ்சிப்போனான்குன்றிறகரிந்தவீரன்.

(இ-ள்.) காய் சினம் மடங்கல் அன்னான் - வருததுங்கோபத்தையுடைய சிங்கத்தையொத்த உககிரகுமாரபாண்டியர், கைவளை சுழற்றி வல்லே வீசினன் - கையிலேநதிய சக்கரத்தைச்சுழற்றி விரைநதுவீச, குலிசநதன்னை வீழ்த்தது - வச்சிராயுதத்தைசசிதைதது, அது விடுத்தான் செனனி தேசின் நன் மகுடம் தளளி சிதைததது - அவ்வச்சிராயுதததை விடுதத இநதிரனுடையசிரசில அணிநதவிளக்கத்தையுடைய நல்லகிரீடததைத்தளளியழிததது, சிதைததலோடும் - (அவ்வாறு) சிதைக்க, குனறு இறகு அரிந்த வீரன் - மலையின்சிறகரிந்த வீரனாகிய அவ்விநதிரன், கூசினன் அஞ்சிப்போனான - நாணியஞசிப புறங்கொடுத்துபபோனான. (௫௩)

இந்திரண்டனையகூர்ம்பல்லிருளவரைநெஞ்சுபோழ்ந்த
மைந்தனில்வலியகாளைவரைந்தெறிநேமிசென்னி
சிந்திடாதாகியம்பொன்மணிமுடிசிதறசோம
சுந்தரநாதன்பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்று.

(இ-ள்.) இரண்டு இந்து அனைய கூரம்பல் இருள் வரை நெஞ்சு போழ்ந்த மைந்தனில் வலியகாளை - இரண்டு அர்த்தசநதிரனையொதத கூரியபற்களையுடைய கிரவுஞ்சகிரியின் மார்பைப்பிளநத முருகக்கடவுள்போல வன்மைவாய்ந்த உககிரகுமாரபாண்டியர், வரைந்து எறி நேமி - கையிறகொண்டெறிந்த சக்கரமானது, சென்னி சிந்திடாதாகி அம் பொன் மணிமுடி சிதற-(நா[illegible]) சிரத்தைச் சேதிக்காமல் அழகிய பொன்னாலாகிய இரத்தினம்பதித்த கிரீடத்[illegible] சோமசுநதரநாதன் பூசைததொழிற்பயன் அளித்தது என்று-சோமசுந்தரக்கடவுளை (நாம் முனனர்பபூசித்த) பூசைத்தொழிலின் பயன் (இப்போதுநமமைக்) காத்ததென்றுகருதி. (௫௪)

போரினுக்காற்றாதோடிப்பொன்னகர்புகுந்தவென்றித்
தாரினுக்கிசைந்தகூர்வேற்சதமகன்பின்புநின்னாட்
டூரினுக்கெல்லாமாரியுதவுவேனிகளநீக்கிக்
காரினைத்தருகவென்றுக்கவுரியற்கோலைவிட்டான்.

(இ-ள்.) போரினுக்கு ஆற்றாது ஓடி - (உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய) போருக்காற்றாமல்புறங்கொடுத்தோடி, பொன் நகர் புகுந்த வென்றி தாரினுக்கு இசைந்த கூர்வேல் சதமகன்-விண்ணுலகில்புகுந்த வெற்றிமாலைக்கிசைந்த கூரியவச்சிராயுதத்தையேந்திய இந்திரன், பின்பு - பின்னர், நின் நாடு ஊரினுக்கு எல்லாம் மாரி உதவுவேன் - உனது நாட்டிலுள்ள ஊரினுக்கெல்லா மழைவளந்தருவேன், நிகளம் நீக்கி காரினைத்தருக என்று கவுரியற்கு ஓலைவிட்டான் - விலங்கினின்றுமநீக்கிப் புட்கலாவருத்தமுதலிய மேகங்களைத்தரக்கடவாயென்று உக்கிரகுமாரபாண்டியருக்குத் திருமுகம் அனுப்பினன். (௫௫)

முடங்கல்கொண்டணைந்ததூதன்முடிகெழுவேந்தன்பாதத்
தொடுங்கிநின்றோலைநீட்டவுழையுளானொருவன்வாங்கி
மடங்கலேறனையான்முன்னர்வாசித்துக்காட்டக்கேட்டு
விடங்கலுழ்வேலான்விண்ணோர்வேந்துரைதேறானாகி.

(இ-ள்.) முடங்கல் கொண்டு அணைந்த தூதன் - திருமுகங்கொண்டுவந்த தேவதூதன், முடிகெழு வேந்தன் பாதத்து ஒடுங்கி நின்று ஓலை நீட்ட - கிரீடமணிந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருவடிக்கீழ் ஒடுங்கி (ஓர்பால்) நின்று திருமுகம்நீட்ட, உழை உளான் ஒருவன் வாங்கி - அருகிலுள்ள ஒருவன் (அத்திருமுகத்தை) வாங்கி, மடங்கல் ஏறு அனையான் முன்னர் வாசித்துக் காட்ட - சிங்கவேற்றையொத்த அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியர் முன்புவாசித்து உணர்த்த, விடம் கலுழ் வேலான் கேட்டு - விஷத்தைச்சிந்தும் வேலையேந்திய (அந்த) உக்கிரகுமாரபாண்டியர்கேட்டு, விண்ணோர்வேந்து உரை தேறானாகி - (திருமுகத்திலடங்கிய) இந்திரனுடையவார்த்தைகளை நம்பாமல.

தேறானாகி ஒருசொல். (௫௬)

இட்டவன்சிறையைநீக்கியெழிலியைவிடாதுமாறு
பட்டசிந்தையனேயாகப்பாகசாதனனுக்கென்று
நட்டவனொருவேளாளன்பிணையென்றுதாழ்ந்தான்
மட்டவிழ்ந்தொழுகுநிம்பமாலிகைமார்பினானும்.

(இ-ள்.) இட்ட வன் சிறையை நீக்கி எழிலியை விடாது மாறு பட்டசிந்தையனே ஆக - பூட்டிய வலியவிலங்கினைநீக்கிப் புட்கலாவருத்தமுதலிய மேகங்களை விடாமல் பகைகொண்டமனத்தை யுடையவராகவே உக்கிரகுமாரபாண்டியர் இருக்க, பாகசாதனனுக்கு என்றும் நட்டவன் ஒருவேளாளன் நான் பிணை என்று தாழ்ந்தான் - இந்திரனுக்கு எந்நாளும் சிநேகனாகிய ஒருவேளாளன் நான் பிணையென்றுவணங்கினன், அவிழ்ந்து மட்டு ஒழுகு நிம்பம் மாலிகை மார்பினானும் - மலர்ந்து தேன்சிந்தும் வேப்பமலர்மாலையயணிந்த மார்பையுடைய அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியரும்.

பாகசாதனன் - பாகனென்னும் ஓர் அசுரனைவென்றவன். (௫௭)

இடுக்கண்வந்துயிர்க்குமூற்றமெய்தினும்வாய்மைகாத்து
வடுக்களைந்தொழுகுநாலாமரபினனுரையையாத்த
னெடுத்துரைமறைபோற்சூழ்ந்துசிறைக்களத்திட்டயாப்பு
விடுத்தனன்பகடுபோலமீண்டனமேகமெல்லாம்.

(இ-ள்.) இடுக்கண் வந்து உயிர்க்கும் ஊற்றம் எய்தினும் - வறுமைமேலிட்டால் (தனது உடம்பிறக்கன்றி) உயிருக்கும் இடையூறுவரினும், வாய்மை காத்து வடுக்களைந்து ஒழுகும் நாலாம் மரபினன் உரையை - (பிறர்க்குச்சொல்லிய) வாய்ச்சொல்லைக்காத்துக் குற்றங்களைந்து நல்லொழுக்கத்திற் செல்லும் நான்காம் வருணத்தனாகிய வேளாளன்வாய்ச்சொல்லை, ஆத்தன் எடுத்து உரை மறைபோல் சூழ்ந்து - சிவபெருமானவிழ்ந்து கூறியவேதவாக்கியம்போலச் சிந்தித்து, சிறைக்களத்து இட்ட யாப்பு விடுத்தனன் - சிறைக்களத்திற்பூட்டிய விலங்கைத்தறித்துவிட்டார், மேகம் எல்லாம் பகடுபோல மீண்டன - புட்கலாவருத்தமுதலிய மேகங்களெல்லாம் யானைகள்போல அங்குநின்றுந்திரும்பின.

வந்து என்னும் செயவெனெச்சம் காரணப்பொருட்டு. உம்மை - இறந்தது தழீஇய உயர்வுசிறப்பு. (ருஅ)

தேவர்கோனேவலாலேதிங்கண்மும்மாரிபெய்து
வாவியுங்குளனும்யாறுமடுக்களுமடுத்துக்களவாய்க்
காவிசூழ்வயலுஞ்செய்யுஞ்செந்நெலுங்கன்னற்காடும்
பூவிரிபொழிலுங்காவும்பொலிந்ததுகன்னிநாடு.

(இ-ள்.) தேவர் கோன் ஏவலால் திங்கள் மும்மாரி பெய்து - இந்திரன் ஏவலால் மாதந்தோறும் மூன்றுமழைபெய்தலால், வாவியும் குளனும் யாறும் மடுக்களும் மடுத்து - வாவிகளும் குளங்களும் ஆறுகளும் மடுக்களும் நிறைதலால், களவாய காவி சூழ்வயலும் செய்யும் - தேனிருந்தும் வாயையுடைய நீலோற்பலங்கள் நெருங்கிய வயல்களிலும் பட்டங்களிலும் உள்ள, செந்நெல் காடும் கன்னல் காடும் - செந்நெற்காடுகளாலும் கரும்பின்காடுகளாலும், பூவிரி பொழிலும் காவும் - மலர்விரிந்த பூஞ்சோலைகளாலும் பயன்தருஞ்சோலைகளாலும், கன்னிநாடு பொலிந்தது - பாண்டிநாடு பொலிவுபெற்று ஓங்கியது.

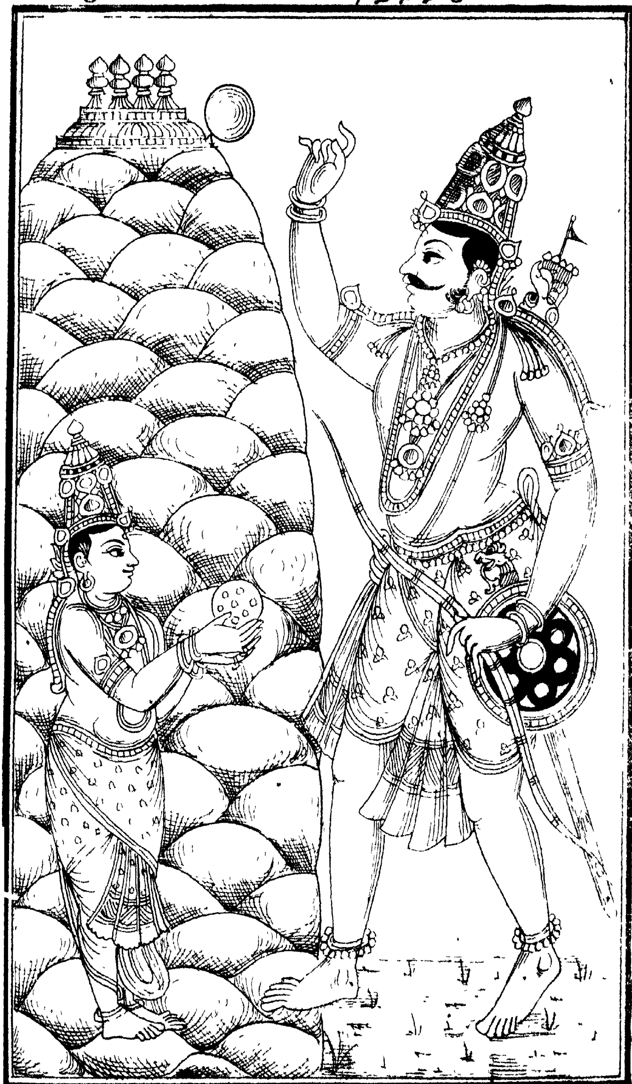
பெய்து - செயவெனெச்சத்திரிபு. மடுத்து - காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம். (ருக)

இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கககo.

மேருவைச்செண்டாலடித்ததிருவிளையாடல்.

பதினைந்தாவது.

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டரஞ்சவமருழந்தவமரர்கோனையரசர்கோன்
வண்டலம்புமௌலிசிந்தவளையெறிந்துவெம்புறங்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிநாடன்மேருவிற்
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவாம்.

(இ-ள்.) அமர் உழந்த அமரர் கோனை - போர்செய்த இந்திரனை, அண்டர் அஞ்ச - தேவர்களஞ்ச, அரசர் கோன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வண்டு அலம்பு மௌலிசிந்த வளை எறிந்து - வண்டுகளொலிக்கும் (வெற்றிமாலைவேய்ந்த) கிரீடஞ் சிதறச் சக்கரத்தையெறிந்து, வெம் புறங் கண்ட வண்ணம் இன்னது - முதுகுகண்ட திருவிளையாடல் இத்திருவிளையாடல், அன்ன கன்னி நாடன் - அப்பாண்டியர், மேருவில் செண்டு எறிந்து வைப்பு எடுத்த செயலும் நன்கு செப்புவாம் - மகமேருவின்மேற் செண்டாயுதம் எறிந்து வைப்புநிதியெடுத்த திருவிளையாடலையும் இனிக் குறைவின்றிச் சொல்லுவாம். (க)

மன்னவன்றனக்குமுன்னர்மலயவெற்பின்முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள்விரதமன்றுதொட்டுநோற்றுவரலுமந்
நன்னலஞ்செய்பேறுபோலநங்கைகாந்திமதிவயிற்
றுன்னருஞ்சயங்கொண்மைந்தனொருவன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) மன்னவன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், தனக்கு முன்னர் மலயவெற்பின் முனிவர்கோன் சொன்ன திங்கள் விரதம் அன்று தொட்டு நோற்று வரலும் - தமக்குமுன்பு பொதியமலையிலுள்ள முனிவர்கள் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவர்கூறிய சோமவாரவிரதத்தை அக்காலந்தொட்டு அநுஷ்டித்துவர, அ நல் நலம் செய் பேறு போல - அவ்விரதந்தந்தபயன்போல, நங்கை காந்தி மதிவயிறு - பெண்ணிற் சிறந்தவராகிய காந்திமதியின் திருவயிற்றில், உன்னரும் சயங்கொள் மைந்தன் ஒருவன்வந்து தோன்றினான் - நினைத்தற்கரிய வெற்றிகொண்ட புத்திரன் ஒருவன்வந்து பிறந்தான்.

நன்னலமென்னுங் காரியம் அதனைத்தரும் காரணத்தின்மேனிற்றலால் காரியவாகுபெயர். (உ)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைந்தனைப்பயந்தபோ
தியந்துவைத்துநகர்களிப்பவினிதிருந்தபுரவலன்
சயந்தழைக்கவிந்திரன்சயந்தனைபயந்தநாள்
வியந்தகத்தடைந்தவின்பமவினைமகிழ்ச்சியெய்தினான்.

(இ-ள்.) வயந்தனை பயந்தது என்ன - (திருமால்) மன்மதனைப்பெற்றதுபோல, மைந்தனை பயந்த போது - புத்திரனைப்பெற்றகாலத்து, இயம் துவைத்து நகர் களிப்ப - பலவாத்தியங்களும் ஒலிக்கவும் நகரிலுள்ளோர் களிகூரவும், இனிது இருந்த புரவலன் - மகிழ்கூர்ந்திருந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், சயம் தழைக்க இந்திரன்

சயந்தனை பயந்த நாள் - வெற்றிபெருக இந்திரன் சயந்தனைப்பெற்றகாலத்து, வியந்து அகத்து அடைந்த இன்பம் - அதிசயங்கூர்ந்து அவன்மனத்தில்விளைந்த இன்பம்போல, விளைமகிழ்ச்சி எய்தினன் - மிககமகிழ்கூர்ந்தார்.

வயந்தனைப்பயந்தது என்ன - வெற்றியைப்பெற்றதுபோல எனப்பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. துவைத்து செயவெனெச்சத்திரிபு. (௩)

தென்னரேறுசாதகாதிசெய்துவீரபாண்டிய
னென்னநாமவினைநிரப்பியெழுதொணாதகலைமுதல்
பன்னுகேள்விகரிகடேர்கள்பரிபடைக்கலம்பயின்
றன்னகாதலான்விளங்கவகமகிழ்ச்சியடையுநாள்.

(இ-ள்.) தென்னர் ஏறு சாதகாதிசெய்து - பாண்டியருள் ஆண்சிங்கம்போன்ற உக்கிரகுமாரபாண்டியர் சாதகன்மமுதலிய கிரியைகளைச்செய்து முடித்து, வீரபாண்டியன் என்ன நாமவினைநிரப்பி - வீரபாண்டியனென்று நாமகரணஞ்செய்து, எழுத ஒண்ணாத கலைமுதல் பன்னு கேள்வி - வேதமுதலிய சொல்லப்பட்ட கலைகளையும், கரிகள தேர்கள் பரி படைக் கலம பயின்று - யானையேற்றமும் தேரேற்றமும் குதிரையேற்றமும் ஆயுதப்பயிற்சியும் (ஆகிய இவைகளைப்) பயிலச்செய்தலால், அன்ன காதலான் விளங்க - அப்புதல்வன் விளங்கித்தோன்ற, அகமகிழ்ச்சி அடையு நாள்-(அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியா) மனமகிழ்ச்சி யடையுங்காலையில்.

சாதகன்மமுதலிய கிரியைகளாவன - உத்தாபனம், அன்னப்பிராசனம், பிரவாசமுதலியன. இவற்றை உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருவவதாரப்படலத்திற்காண்க. அத்தியயனஞ்செய்து பயிலுதலன்றி யெழுதிப்பயிலுதலின்மையின் எழுதொணாத என்ற குறிப்பால் கலை என்றதை வேதம் என்றும. "எழுதருமறைகடேறு" என இந்நூலுள வருதல்காண்க. (௪)

மல்குமாறுகோடிரிந்துமழைசுருங்கநதியுநீ
ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரெலா
மெல்குமாறுபசியுழந்துவேந்தனுக்குவிளைபொரு
ணல்குமாறிலாமையின்னலியவந்தநாடெலாம.

(இ-ள்.) மல்கும் ஆறுகோள் திரிந்து - (உலகுக்குநன்மை) மிக்க ஆறுகிரகங்களும் தத்தம் நிலைகளினின்று மாறுதலால், மழை சுருங்கி நதியும் நீரும் ஒல்குமாறு - மழைவளஞ்சுருங்கி நதியும நீர்நிலைகளும் வறப்ப, பருவம் மாறி - கார்ப்பருவம்மாறி, உணவுமாறி - (அதனால்வரும்) உணவுகளும்மாறி, உயிர் எல்லாம் மெல்கும் ஆறு பசி யுழந்து - குடிகளெல்லாம் மெலியும்வண்ணம் பசியால்வருந்தி, வேந்தனுக்கு விளைபொருள் நல்குமாறு இலலாமை - அரசனுககு விளைநதபொருள்களுள் ஆறுகூறிலொன்று கொடுக்கவும இல்லாமல், எல்லாம் நாடு இனனல் நலியவந்தது-எல்லாநாடுகளிலும் வறுமை குடியேறி வருததவந்தது.

ஆறுகிரகங்களாவன - சநி, செவ்வாய், குரு, சூரியன், இராகு, கேதுக்கள். ஒல்குமாறு மாறு வினையெச்சப்பொருளில்வரும ஓரிடைச்சொல். மாறி செயவெனெச்சத்திரிபு. நீரினிறுதியில் எண்ணும்மைதொகுத்தல். (௫)

மழைவறந்ததென்கொலென்றுவழுதிகூறமுழுதுணர்ந்
தழிவிலாதபிரமகற்பமளவுமெல்லைகண்டநூ
லுழவர்கோளகளிரவிதன்னையுற்றுநோக்கிநிற்றலாற்
றழையுமாரிவருடியாதொர்வருடமென்றுசாற்றினார்.

(இ-ள்.) மழை வறந்தது என்கொல் என்று வழுதிகூற - மழைவளம்வறந்தது யாதுகாரணம் என்று உக்கிரகுமாரபாண்டியர்வினவ, முழுது உணர்ந்து அழிவு இலாத பிரமகற்பம் அளவும் எல்லைகண்ட நூல் உழவர் - சோதிடநூல் முற்றுமுணர்ந்து அழியாத பிரமகற்பங்காறுங் காலவளவைதேர்ந்துணர்ந்த புலவர்கள், கோளகள் இரவி தன்னை உற்று நோக்கி நிற்றலால் - ஏனைகோள்கள் சூரியனையடைந்து பார்த்துநிற்றலால், ஓர் வருடம் தழையும் மாரி வருடியாது என்று சாற்றினார் - ஒருவருடம் (உலகைச்) செழிப்பிக்கும் மழைவருஷியாதென்று கூறினார்கள்.

பிரமகற்பம - பிரமனுக்கு ஒருதினம். அது பதினான்கு தேவேந்திரபட்டம் அழியுங்காலம். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மகவுறுநோயைநோக்கிவருந்துறுதாயபோன்மன்னன்
பகவுறுமதியஞ்சூடும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிகவுறுபசியால்வையமெலிவதையயவென்றுத்
தகவுறவிரங்கிககண்ணீர்ததும்பிநின்றிரந்துவேண்ட.

(இ-ள்) மகவுறு நோயை நோக்கி வருந்துறு தாய்போல் - பிள்ளையடைந்த பிணியைநோக்கி மனவருந்துந் தாய்போல, மன்னன-உக்கிரகுமாரபாண்டியா, பகவு உறு மதியம் சூடும பரஞ்சுடர் முன்போய் தாழ்ந்து - பிளவுபட்ட சந்திரனையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் முன்சென்று வணங்கி, ஐய மிக வுறுபசியால் வையம் மெலிவது என்று - ஐயனே மிக்கபசியால் உயிர்கள் வருந்துகின்றதே என்று, தகவு உற இரங்கி - மிகவும இரங்கி, கண்ணீா ததும்பி நின்று இரந்து வேண்ட - கண்ணீாசிந்தக் குறைகூறிவேண்ட.

தங்கோற்கீழவாழுங் குடிகளுக்கு வருந்துன்பத்தைத் தமதுதுன்பம்போற கருதித் தாங்கினா எனபார் மகவுறுநோயைநோக்கி வருந்துறுந் தாய்போல் என்றா. ததும்பி-செயவெனெச்சத்திரிபு. மெலிவதை ஐ சாரியை. (எ)

திரைக்கடல்விடஞ்சேர்கண்டர்காலத்தின்செவ்விநோக்கி
யிரக்கமில்லவர்போல்வாளாவிருத்தலுமருத்தார்மார்பன்
கரைக்கரிதாயதுன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருக்கைபுக்கா
னரக்கர்போர்க்கடலினீந்தியருக்கனீர்க்கடலில்வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) திரை கடல் விடம் சேர் கண்டர் - அலைகள் புடைய கடலிற்றோன்றிய விஷந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், காலத்தின் செவ்வி நோக்கி - காலத்தின்கூறுபாட்டைத திருவுளளத்திலோர்ந்து, இரக்கம் இல்லவர் போல் வாளா இருத்தலும் - (உயிர்கள்மேல்) இரக்கமில்லாதவர்போல் வாளாவிருக்க, மருதார் மார்பன் - வாசமிக்க மாலையையணிந்த மார்பையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், கரைக்கு அரிதாய துன்பக்கடலில வீழ்ந்து இருக்கை புக்கான் - சொல்லுதற்கரிய துன்பசாகரத்துள் மூழ்கி அழுந்தி (தமது) கோயிலுட்சென்றார், அரு

க்கன் அரக்கர் போர்க்கடலில் நீந்தி நீர்க்கடலில் வீழ்ந்தான் - சூரியன் அரக்கர்செய்யும் போர்க்கடலினின்று நீங்கி நீர்மயமாகியகடலில் அழுந்தினான். (அத்தமனஞ்செய்தானென்றபடி)

அயன்முதலிய பல்லுயிர்களுக்கிரங்கி விஷமுண்டபெருமானார் நிலவுலகிலுள்ள உயிர்களிடத்து இரக்கமில்லாமல் வாளாவிருந்தது அவர்கள் வினைப்பயன் நோக்கி என்பார். காலத்தின்செவ்விநோக்கி என்றார். புலத்தியர்முதலியமுனிவர்கள் மறைபாடவும், சுரதன்முதலியோர் தேர்வடம்பற்றவும், கேதிமுதலிய அரக்கர்கள் வாளேந்தி முன்வரவும், வாசுகிமுதலியபாம்புகள் தேர்சுமந்துவரவும், நாரதன்முதலியோர் இசைபாடவும், கிருத்தலைமுதலிய தேவப்பெண்கள் நடனஞ்செய்யவும், சூரியன்தோன்றி வருங்காலிடையில் அறுபதனாயிரகோடி அரக்கர்வந்து போர்புரிதலின் அரக்கர் போர்க்கடலினீந்தி என்றார்.

"கருதியந்தணர்யாவருந்தங்கடன்கழிப்பச்
சுருதியென்னும்வெஞ்சாபமேலம்புகைதொடுத்துப்
பரிதிதன்பெரும்பகைவாமேல்விடுத்தலிறபரந்த
குருதியாமெனச்செவநதெழச்செவந்ததுகுடபால்."

எனப்பாரதத்தில் வருதல்காண்க. (அ)

வள்ளறன்குடைக்கீழ்த்தங்குமுயிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங்
கொள்ளைகொண்டிருந்தநெஞ்சிற்குளிர்முகச்செவ்விகுன்றத்
தள்ளருந்துயரின்மூழ்கித்தரையிடைத்துயின்றாக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடராய்க்கனவில்வந்தார்.

(இ-ள்.) வள்ளல் தன் குடைகீழ் தங்கும் உயிர்ப்பசி வருத்தம் எல்லாம் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் தமது குடையின்கீழ்த்தங்கிய உயிர்களின் பசிவருத்தமெல்லாம், கொள்ளை கொண்டு இருந்த நெஞ்சில் குளிர் முகம் செவ்வி குன்ற - (ஒருசேரக்) கொள்ளைகொண்டு குடியிருந்த மனத்தினோடு குளிர்ந்த முகமலர்ச்சிகுறைய, தள்ளரும் துயரின் மூழ்கி தரையிடை துயின்றாக - நீங்குதற்கரிய துன்பத்தில் மூழ்கி நிலத்தின்மேற்கிடந்து நித்திரைசெய்ய, வெள்ளி மன்று உடையார் - வெள்ளியம்பலத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், சித்தவேடராய் கனவில் வந்தார் - சித்தவேடமூர்த்தியாய்க் கனவில்வந்தருளினார். (௯)

அடற்கதிர்வேலோய்மாரியரிதிப்போததனைவேண்டி
யிடர்ப்படல்வரைக்குவேந்தாயிருக்கின்றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மாடோர்தனிப்பெருமுழையிலிட்டுக்
கிடப்பதோரெல்லையில்லாக்கேடி... ச்சேமவைப்பு.

(இ-ள்.) அடல் கதிர் வேலோய் - கொல்லுதற்றொழிலையுடைய ஒளியமைந்தவேலையுடைய பாண்டியனே, இப்போது மாரி அரிது - இப்பொழுது மழையில்லை, அதனைவேண்டி இடர்ப்படல் - அம்மழைவருஷித்தலைவிரும்பி வருந்துதலொழிக, வரைக்கு வேந்தாய் இருக்கின்ற எரி பொன் மேரு தடம் பெருவரையின் மாடு-மலைகளுக்கரசாயிருக்கின்ற விளங்கும்பொன்னாகிய மேருவென்னும் உயர்ந்தபெரியமலையின்பக்கத்து, ஓர் தனி பெரு முழையில் - ஒப்பில்லாத வொருபெருங்குகையில், ஓர் எல்லை இல்லா கேடு இலா வைப்பு சேமம் இட்டு கிடப்பது - ஒரு அளவுகடந்த அழிவில்லாத வைப்புநிதி சேமஞ்செய்திருக்கின்றது. (௧௦)

கிடைத்துமற்றனையமேருகிரிசெருக்கடங்கச்செண்டாற்
புடைத்துநின்றாணைத்தாக்கிப்பொன்னறைபொதிந்தபாறை
துடைத்துநீவேண்டுங்காறுந்தொட்டெடுத்ததனைமீள
வடைத்துநின்குறியிட்டையவருதியென்றடிகள்கூற.

(இ-ள்.) ஐய - ஐயனே, கிடைத்து - அடைந்து, அனையமேருகிரி செருக்கு அடங்க செண்டாற புடைத்து - அந்தமேருகிரியின் இறுமாப்பு அடங்கச் செண்டாயுதத்தாலடித்து, நின் ஆணைத்து ஆக்கி - (அம்மலையை) உன்னுடைய ஆணைவழிப்படுத்தி, பொன் அறை பொதிந்த பாறை துடைத்து - சேமநிதி இருக்கும் அறைமேற் பொதிந்த பாறையையெழுப்பி, நீ வேண்டுங்காறுந் தொட்டு எடுத்து - நீ பொன் வேண்டு மளவும அள்ளி யெடுத்து, அதனை மீள அடைத்து நின் குறி இட்டு - அந்த அறையைத்திரும்ப (அப்பாறையால்) அடைத்து நின்பெயரிலச்சினையை இட்டு, வருதி என்று அடிகள் கூற-வருவாயென்று சித்தவேடமூர்த்திகள் கூறியருள. (௧௧)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன்விழிக்குமுன்கடன்களெல்லாங்
கழித்தனன்மீனநோக்கிகணவனைவலமாயப்போந்து
சுழித்தெறிகடலனீகத்தொகைபுறஞ்சூழக்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயினீங்கிகீழ்திசைநோக்கிச்செல்வான்.

(இ-ள்.) எழுமான் தேரோன் விழிக்குமுன் விழித்தனன் - ஏழுகுதிரைபூண்ட சூரியன்விழித்தற்குமுன (தாம்) விழித்து, கடன்கள் எல்லாம் கழித்தனன் - காலையிற்செய்யுங் கடன்களெல்லாம் செய்துமுடித்து, மீன நோக்கி கணவனை வலமாய்ப்போந்து - சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, சுழித்து எறிகடல் அனீகம் தொகை புறம் சூழ - சுழித்து அலைகளவீசும சமுத்திரமபோன்ற சேனைகூட்டங்கள் புறத்திற்சூழ, கொண்டல் கிழித்து எழுவாயில நீங்கி - மேகமண்டிலத்தைக்கிழித்து ஓங்கியமதில்வாயிலினின்றுநீங்கி, கீழ் திசை நோக்கி செல்வான்-(உக்கிரகுமாரபாண்டியர்) கீழத்திசைநோக்கிச் செல்வாராயினர். (௧௨)

அதிர்ந்தனமுரசஞ்சங்கமதிர்ந்தனவியங்களண்டம
பிதிர்ந்தனவென்னவார்ப்பப்பெயர்ந்துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறையோராசிமொழியநாவல்லோரேத்தப்
பதிந்துபார்கிழியத்திண்டேர்பாகுமுன்செலுத்தவூர்ந்தான்.

(இ-ள்.) முரசம் அதிர்ந்தன - பேரிகை ஒலிக்கவும, சங்கம் அதிர்ந்தன-சங்கு ஒலிக்கவும், இயங்கள் அண்டம் பிதிர்ந்தன என்ன ஆர்ப்ப - வாச்சியங்கள் அண்டங்கள் பிளவுபட்டன வென்று சொல்லும்படி யொலிக்கவும, பெயர்ந்து - (அங்கு நின்றும்) பெயர்ந்து, வெண்கவரிதுள்ள-வெள்ளியசாமரைகள் எழுந்துதுள்ளவும், முதிர்ந்த நான்மறையோர் ஆசி மொழிய - பயன்மிக்க நான்குவேதங்களையுணர்ந்த அந்தணர்கள் ஆசிவசனங்கூறவும, நாவல்லோர ஏத்த - புலவர்கள் பாடவும், பதிந்து பார் கிழிய - உருள்பதிதலால் நிலவுலகுகிழியவும், திண் தேர் பாகு முன் செலுத்த ஊர்ந்தான் - திண்ணியதேரைப் பாகன்முன்னேசெலுத்த நடந்தார். (௧௩)

பவளக்காற்பிசசம்பொற்காற்பன்மணிக்கவிகைமுத்தத்
தவளக்காற்பதாகைக்காடுதானவானருவிதூங்கும்

கவளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடந்தையாகந்
துவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சூழல்போக.

(இ-ள்.) பவளக்கால் பிச்சம் - பவளத்தாற்செய்த காம்பையுடையபீலிக்குடையும், பொன் கால் பல் மணிக்கவிகை - பொன்னாலாகிய காம்பையும் அளவில்லாத விலையையுடைய முத்துககோவைசெயத விளிம்பையுமுடைய குடையும், முத்தம் தவளக்கால் பதாகை காடு - முத்துகள்கோத்த காலையுடைய விருதுகொடிக்காடும், தானம் வான் அருவி தூங்கும் கால் கவளம் பொருப்பும் - மதமாகிய பெரிய அருவி அசைந்திழியும் காலையுடைய கவளமுண்ணும் மலையையொதத யானைகளும், பாய்மா கடலும - பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரைவெள்ளமும், கால் வயவர் மான் தேர் தொகுதியும் - காலாள்கூட்டமும் குதிரைபூட்டிய தேர்க்கூட்டமும், மண் மடந்தை ஆகம் துவள சூழல் போக - பூமிதேவியின சரீரம்வருந்தசசூழ்ந்துவரவும்.

சூழல் போக ஒருசொல். (கச)

கோழிணர்ஞாழலன்னகோட்டுகிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுழுவையொற்றைத்தனிப்பெருங்கொடியுங்கூனற்
காழ்சிலைக்கொடியுஞ்சூழக்கயற்கொடிநிலந்துழாங்கை
யேழுயர்வரைமேற்றோன்றியிருவிசும்பகடுகீற.

(இ-ள்.) கோழ இணர் ஞாழல் அன்ன கோடு உகிர் - கொழுவிய பூங்கொத்தையுடைய குங்குமமரத்தின அரும்பின்வளைவுபோன்ற வளைவினையுடைய நகத்தையும், புலவு பேழ வாய் - புலால்நாறறம்நாறும பிளந்தவாயையும், தாழ் சினம் - மிக்ககோபத்தையும் உடைய, உழுவை ஒற்றை தனி பெருங்கொடியும - புலியெழுதிய ஒப்பறற பெரியதுவசமும், கூனல் காழ சிலை கொடியும் - வளைந்த வலியவில்லெழுதிய கொடியும, சூழ - (தனனைச) சூழநதுவர, கயல கொடி - மீனககொடியானது, நிலம் துழாம் கை ஏழு உயாவரை மேல் தோனறி - நிலத்தைத்தீண்டுந் துதிக்கைமுதலிய ஏழுறுப்புயாநத மலைபோன்ற யானையின்மேல் தோன்றி, இருவிசும்பு அகடு கீற - பெரியவிண்ணுலகின வயிற்றைககிழித்துச்செலலவும். (கரு)

தென்கடலவடபானோக்கிசசெல்வதுபோலத்தென்னன்
றன்கடலனிகநகன்னித்தண்டமிழ்நாடுநீந்தி
வன்கடநெறிக்கொண்டேகிவளவர்கோனெதிர்கொண்டாற்று
நன்கடன்முகமனேற்றுநளிர்புனனாடுநீந்தி.

(இ-ள்.) தென் கடல் வடபால் நோக்கி செல்வதுபோல - தென்சமுத்திரம் வடதிசையைநோக்கிச் செல்வதுபோல, தென்னன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், தன் கடல் அனிகம் - தமதுகடலையொத்த சேனையோடு, கன்னி தண தமிழ் நாடு நீந்தி, பாண்டிநாடாகிய தமிழநாட்டைககடந்து, வல கடம் நெறி கொண்டு ஏகி - வலியகாட்டுவழிச்சென்று, வளவர் கோன் எதிர்கொணடு ஆறறும் நனகடன் முகமன் ஏற்று - சோழன எதிர்கொண்டு செய்யும நல்ல வரிசையாகிய உபசாரங்களை அங்கீகரித்து, நளிர் புனல் நாடு நீந்தி - குளிர்ந்த நீர்நாடாகிய அச்சோழநாட்டினின்றுநீங்கி.

வன்கடம் என்றது முரம்புங் கூர்ங்கல்லுநெருங்கியகாட்டினை. (கசு)

தண்டகநாடுதள்ளித்தெலுங்கநாடகன்றுசாய்தாட்
கண்டகக்கைதைவேலிக்கருநடங்கடந்துகாடுங்

தொண்டகந்துவைக்குங்குன்றுநதிகளுந்துறந்துகள்வாய்
வண்டகமலர்க்காவேலிமாளவதேசநண்ணி.

(இ-ள்.) தண்டக நாடுதள்ளி - தண்டகநாடாகிய தொண்டைநாட்டினின்று நீங்கி, தெலுங்க நாடு அகன்று - (திருவேங்கடத்துக்கு அப்பாற்பட்ட) தெலுங்கநாட்டினின்றுநீங்கி, சாய் தாள கண்டகம் கைதை வேலி கருநடம் கடந்து - சாய்ந்த தாளையுமுள்ளையுமுடைய தாழையையே வேலியாகச்சூழ்ந்த கருநடநாட்டைக்கடந்து, காடும் தொண்டகம் துவைக்கும் குன்றும் நதிகளும் துறந்து - முல்லைநிலத்தையும் தொண்டகம் என்னும் வாச்சியம் ஒலிக்கும் குறிஞ்சிநிலத்தையும் நதிகளையும் கடந்து, கள்வாய் வண்டு அகம் மலர் கா வேலி மாளவதேசம் நண்ணி - மதுவாய்ந்து வண்டுகளைத் தமதிடத்துடைய மலர்களநெருங்கிய சோலைகளையே வேலியாகவுடைய மாளவதேசத்தையடைந்து.

தொண்டகம் - குறிஞ்சிப்பறை. (கஎ)

அங்குநின்றெழுந்துதீவாயருஞ்சுரநெறிப்பட்டேகி
மங்குனின்றதிருஞ்செம்பொன்மாடநீள்விராடநண்ணிக்
கொங்குநின்றவிழுங்கானங்குன்றொரீஇவாளைபாயத்
தெங்குநின்றிளநீர்சிந்துமத்தியதேயத்தெய்தி.

(இ-ள்.) அங்கு நின்று எழுந்து - அந்நாட்டினின்றுநீங்கி, தீவாய் அருஞ்சுரம் நெறிப்பட்டு ஏகி - தீவாய்ந்த செல்லுதற்கரிய பாலைநிலத்தின் வழிப்பட்டுச்சென்று, மங்குல் நின்று அதிரும் செம் பொன் மாடம் நீள விராடம் நண்ணி - மேகங்கள நின்று முழங்கும் செவந்தபொன்னாலாகிய மாடங்களநெருங்கிய விராடதேசத்தையடைந்து, கொங்கு நின்று அவிழும் கானம் குன்று ஒருவி - மகரந்தம்பாவமலரும் மலர்கணிறைந்த முல்லையையுங் குறிஞ்சியையுங்கடந்து, வாளை பாய தெங்கு நின்று இளநீர் சிந்தும் மத்திய தேயந்து எய்தி - வாளைமீன்பாய்தலால் தென்னைமரத்தினின்று இளநீர் சிந்தாநின்ற மத்தியதேசத்தையடைந்து.

நின்றுசெயவெனெச்சத்திரிபு. (கஅ)

அங்கெடுநாடுநீங்கியாடலேறுயர்த்ததோன்றல்
பொன்னெடுஞ்சடையிற்றாழ்ந்துபுனிதமாந்தீர்த்தக்காசி
நன்னெடுநகரமெய்திநளிர்புனற்கங்கைநீந்திக்
கன்னெடுநெறியனேககாவதங்கடந்தபின்னர்.

(இ-ள்.) அ நெடு நாடு நீங்கி - அந்நெடியநாட்டினின்றுநீங்கி, ஆடல் ஏறு உயர்த்த தோன்றல் பொன் நெடும் சடையில் தாழ்ந்து - வெற்றிவாய்ந்த இடபக்கொடியை உயர்த்தியருளிய சிவபெருமானுடைய பொன் பான்ற நெடியசடையிற்றங்கி, புனிதமாம் தீர்த்தம் காசி நல் நெடு நகரம் எய்தி - புனிதமாகிய கங்கையையுடைய காசியாகிய நல்லநெடியநகரத்தையடைந்து, நளிர் புனல் கங்கை நீந்தி - குளிர்ந்த நீர்மயமாகிய அக்கங்கையைக்கடந்து, கல் நெடு நெறி அனேககாவதம் கடந்து பின்னர் - கற்கள்செறிந்த தொலைவழியாகிய அனேககாதங்கடந்தபின்பு.

உமாதேவியார் திருவிரல்களிற்றோன்றி யுலகமுற்றுங்கோத்த மகாவெள்ளத்தைத் திருமால், பிரமன், இந்திரன் வேண்டுகோளால் சிவபெருமான் தனது

சடையிற்றரித்தமையால் .பொன்னெடுஞ்சடையிற்றாழ்ந்து புனிதமாம் எனவும், அக்கங்கையுட் சிறிதுபெற்றுச்சென்ற பிரமனுலகிலுள்ளகங்கை பகீரதன்தவத்தால் நிலவுலகில்வர மீளவும் சடையிலேற்றுச் சிறிதுவிடுத்த அக்கங்கை இத்தீர்த்தம் ஆதலால் தீர்த்தக்கங்கை எனவுங்கூறினர்.

> "மேதினியண்டமுற்றும் விழுங்கியகங்கையுன்றன்
> பாதியாள்கரததிறரேன்றும் பான்மையாலுனதுசென்னி
> மீதினிற்செறிக்குமாண்பால் விமலமாம" எனவும்,

> "அந்ததிமூன்றுதன்னி லயனகர்புகுந்தகங்கை
> பன்னருந்திறலின்மிக்க பகீரதன்றவத்தான்மீளப்
> பின்னருமிமையாமுக்கட் பெருந்தகைமுடிமேற்றாங்கி
> இந்நிலவரைப்பிறசெல்ல விறையதில்விடுத்தல்செய்தான்" எனவும்,

> "நானிலமிசையேயுய்த்த நன்னதிசகரரெல்லாம்
> வானுயர்கதிபெற்றுயய மற்றவரொன்பிறபாய்ந்து
> மீனெறிதரங்கவேலை மேவியது"

எனவும் வருதலைக காநதம் தக்ஷகாணடம் ததிசியுததரப்படலத்திற்காண்க.(கூ)

> மடங்கன்மாநாகம்யாளிவழங்கலான்மனிதர்செல்லா
> விடஙகடந்தாகவைஞ்ஞூற்றிரட்டியோசனைத்தாமெல்லைக்
> கடங்கெழுகுமரிகண்டஙகடந்துமற்றதுபோலெட்டுத்
> தடங்கெழுகண்டங்கொண்டபாரதவருடந்தள்ளி.

(இ-ள்.) மடங்கல் மாநாகம் யாளி வழங்கலால் - சிங்கமுதலிய பெரியயானைகளும் யாளிகளும வழங்குதலால், மனிதர் செல்லா இடம கடந்து - ஆள்வழக்கொழிந்த இடங்களைக்கடநது, ஆக ஐஞ்ஞூறு இரட்டி யோசனைத்து ஆம் எல்லை கடம கெழு குமரி கண்டம் கடநது-ஆக ஆயிரயோசனையாகிய அளவையுடைய கொடுவழி மிக்ககுமரிகண்டததைக்கடந்து, அதுபோல் தடம் கெழு எட்டுகண்டம் கொண்ட பாரதவருடம தள்ளி - அதுபோல விசாலமிகக எட்டுககண்டங்கொண்ட பாரதவருடத்தினின்றும் நீங்கி.

இமையகிரிக்குத்தெறகு, தென்சமுத்திரத்திற்குவடக்கு நடுவேயுள்ளது பாரதவருடம் இக்கண்டம்-சுவாயம்புமனுபுததிரன் பிரியாவிரதனென்பவன் சத்ததீவுகளையும் ஆண்டுவருங்கால் தனபுததிரர் அங்கிதிரன்,மேதாதி, வபுட்டு, சோதிட்டு, துதிமான், அவ்வியன், சவனன் என்னும் எழுவர்க்கும் அவ்வேழுதீவுகளையும்பகிர்ந்து கொடுக்க அவர்களாண்டுவருங்காலையில் அங்கிநிரன் தனதுபுத்திரராகிய பாரதன், கிம்புருடன், அரி, கேதுமாலன், பத்திராசுவன், இளாவிரதன், இரமியன், ஏமன், குரு என்னும் ஒன்பதுபேருக்கு நாவற்றீவை ஒன்பதுகண்டமாக்கிப் பகிர்ந்துகொடுத்தனன், அவர்களுள் பாரதன் தனது குமரியென்னும் புததிரியோடு இந்திரன், கசேருகன், தாமிரபன்னன், கபத்தி, நாகன, சவுமியன், காந்தருவன், வருணன் என்னும் எட்டுப்புத்திரருக்கும் தனது கண்டத்தை ஒனபதுகண்டமாக்கித் தந்தமையால் பாரதவருடம் எனப் பெயர்பெறறது. குமரித்தீவு முதலியன கண்டம் எனப் பெயர்பெற்றன. வருடம் பெரும்பிரிவு. இவற்றைச் சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலினும், காந்தம் அண்டகோசப் படலததிலுங் காண்க. அது குமரிகண்டம், இந்திரகண்டம், சேருககண்டம், தாமிரகண்டம், கபத்திக்

கண்டம், நாககண்டம், சவுமியகண்டம், காந்திருவகண்டம், வருணகண்டம், என ஒன்பதுகண்டமாக உள்ளது. அவற்றுள் குமரிகண்டம் ஓராயிரயோசனை யளவும், அவ்வாறே ஏனையகண்டங்களும் ஒவ்வோராயிரயோசனை யளவு முடைமையால் ஐஞ்ஞூற்றிரட்டியாமெல்லைததாகிக் கடநகெழுகுமரிகண்டம எனவும், குமரிகண்டத்துக்கு அப்பால் இந்திரகண்டமுதலிய கண்டங்களாதலால் கடந்து எனவும், அககண்டம்போல ஒவ்வொருகண்டமும் ஒவ்வோராயிரயோசனை விசாலமுடைமையால் அதுபோலெட்டுத்தடங் கெழுகண்டங்கொண்ட பாரதவருடம் எனவுங்கூறினர். குமரிகண்டம் தெறகுவடக்கீருக ஏழுமலைகளையுடையது. அவற்றின்பெயர்கள் மயேநதிரகிரி, பொதியகிரி, சையகிரி, சுததிககிரி, விருக்குகிரி, விந்தகிரி, பாரியாததிரகிரி.

"உன்னதந்தென்மயேந்திரமே யுயர்மலையஞ்சையகிரி
விண்ணவிலுஞ்சுததிகமேவிருக்குமுயர்விந்தியமே
பன்னுபுகழ்மிகுபாரியாத்திரமேயெனப்பகர்ந்த
வின்னகிரியேழுமுதற்குமரிதலத்திசைந்தனவே." எனவும்,

"கங்கைமுதனதிபலவுங்காசிமுதல்பதிபலவும்
பொங்குமயேந்திரம்பொதியமுதன்மலையும்பொருந்தியிடு
மங்கதற்குயோசனையோராயிரமுண்டெனவறிக
வெங்கொடியமிலேச்சரிடமெட்டினுமெண்ணாயிரமே" எனவும்,

"இநதிரமேசேருகமேதாமிரமேயெழிற்கபத்தி
சந்துமலிநாகமதேசவுமியமேகாந்திருவ
மந்தமலிவாருணமேயெனவெட்டுமதித்திடுக
இந்தவளவெனைகிலத்துங்கிரிவிரியீராயிரமே"

எனவும வருதலைச் சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலிற்காண்க. (௨0)

யாவையுமீன்றருடன்னையீன்றபொன்னிமயந்தன்னைத்
தாவியப்புறம்போய்ப்போகந்தரும்புகிம்புருடகண்ட
மேவியஙகதுநீத்தேமவெற்படைந்ததுபின்னாக
வோவியப்புறத்துத்தோன்றுமரிவருடத்தையுற்று.

(இ-ள்.) யாவையும் ஈன்றாள் தன்னை ஈன்ற பொன் இமயம் தன்னை தாவி, அப்புறம் போய் - எல்லாவற்றையும் பெற்றருளிய உமையம்மையைப்பெற்ற பொன்னிறைந்த இமயமலையைக்கடந்து அப்புறமசென்று, போகம் தரும்பு கிம்புருட கண்டம் மேவி அங்கு அது நீத்து-போகமிக்க கிம்புருடகண்டத்தை அடைந்து அக்கண்டத்தினின்றும் நீங்கி, ஏம வெற்பு அடைநது - ஏமமலையையடைந்து, அதுபின்னாக ஓவி-அந்த ஏமமலை பிற்படக்கழித்து, அப்புறத்துத் தோன்றும் அரிவருடத்தை உற்று - அந்த ஏமமலைக்கு அப்புறத்துத்தோன்றும் அரிவருடகண்டத்தையடைந்து.

இமயகிரிக்கும் ஏமகிரிக்கும் இடையிலுள்ளபாகம் கிம்புருடகண்டம் ஆதலால் பொன்னிமயந்தன்னைத்தாவி யப்புறம்போய்ப் போகந்தரும்பு கிம்புருடகண்டமேவி யங்கது நீத்தேமவெற்படைந்து எனவும், ஏமகிரிக்குவடக்கு நிசதகிரிக்குத் தெற்கு அரிவடரும் ஆதலால் அதுபின்னாக - ஓவியப்புறத்துத்தோன்றும் அரிவருடத்தையுற்று எனவுங் கூறினர்.

"இமகிரிக்குந்தென்கடற்குமிடைப்பாகம்பாரதமே
யிமகிரிமற்றேமகிரியிடைப்பாகங்கிம்புருடம்
அமைகிலவுநிசதகிரித்தென்பாகமரிவருடம்
இமையவருமிருந்தபெருவரைச்சாரலிளாவிரதம்"
என ஷெ இயலில்வருதலைக்காண்க. (உக)

உற்றதுகழிந்தப்பாற்போய்நிசதவெற்பொழிந்துசம்புப்
பொற்றருக்கனிகால்யாறுபோகிளாவிரதகண்டத்
துற்றனன்கண்டான்மூன்றூரொருங்கடுஞான்றுகூனி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்நின்றவெற்பினைமலயவெற்பன்.

(இ-ள்.) உற்ற அது கழிந்து-(தாம்) அடைந்த அவ்வரிவருடத்தைக்கடந்து, அப்பால் போய்-அப்புறஞ்சென்று, நிசத வெற்பு ஒழிந்து-நிசதமலையினின்றுநீங்கி, பொன் சம்பு தரு கனிகால் யாறு போகு இளாவிரத கண்டத்து - பொன்மயமாகிய சம்புவிருக்ஷத்தின் கனிசிந்தும் சாறுகிய ஆறுசெல்லும் இளாவிரதகண்டத்தை, மலயவெற்பன் உற்றனன் - பொதியமலைக்கரசராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியரடைந்து, மூன்று ஊர் ஒருங்கு அடு ஞான்று கூனி வெற்றி வெம் சிலையாய் நின்ற வெற்பினைகண்டான் - திரிபுரங்களை யொருசேர எரித்தருளுங்காலையில் வளைந்து வெற்றி வாய்ந்த கொடியவில்லாய்நின்ற மகமேருவைப்பார்த்தார்.

நிசதகிரிக்குத்தென்பாகம் அரிவருடம் ஆதலால் அது கடந்து எனவும், அவ்வரிவருடத்துக்கப்பால் நிசதகிரி ஆதலால் அப்பாறபோய் நிசதவெறபொழிந்தஎனவும், மகமேருவின்சாரல்முற்றும் இளாவிரதகண்டம் ஆதலால் சமபுப்பொற்றருக்கனி கால்யாறு போகிளாவிரதகண்டம் எனவும் கூறினர். முனனர்க்காட்டிய உதாரணத்தில் "இமையவருமிருந்தபெருவரைச்சாரலிளாவிரதம்" என்பதனுலுணர்க.

வெம்படைமறவர்சேனைவெள்ளநீத்தேகித்தென்பாற்
சம்புவின்கனியின்சாறுவலம்படத்தழுவியோடு
மம்பொனீராறுமாற்றினருகுபொன்மயமாய்நிற்கும்
பைம்புனங்கானகோக்கிவளைந்துதென்பால்வந்தெய்தா.

(இ-ள்.) வெம்படை மறவர் சேனை வெள்ளம் நீத்து ஏகி - கொடிய ஆயுதங்களையேந்திய வீரர்சேனுவெள்ளத்தினின்றும் நீங்கித் (தனித்துச்) சென்று, தென்பால் சம்புவின் கனியின் சாறு வலம்பட தழுவி ஓடும் அமபொன் நீர் ஆறும் - தென்பாலினின்ற நாவலின்கனியின்சாறுனது வலப்பாற்படத்தழுவியோடாநின்ற அழகிய பொன்மயமாகிய நீர்நிறைந்த ஆற்றையும், ஆற்றின் அருகு பொன்மயமாய் நிற்கும் பைம்புனம் கானம் நோக்கி - அவ்வாற்றின் பக்கத்துப் பொன்மயமாய் நிற்கும் பசியகொல்லைகளையும் காடுகளையும்பார்த்து, வளைந்து தென்பால் வந்து எய்தா- சுற்றி அந்தச்சம்புநின்ற தென்பக்கத்தைவந்தடைந்து.

மேருமலைக்கு உறுதியாகக் கிழ்த்திசையில் மந்தரபர்வதமும், தென்றிசையில் கந்தமாதனபர்வதமும், மேற்றிசையில் விபுலபர்வதமும், வடதிசையில் பாருசுவவத்திரிபர்வதமுமுள. அவற்றில் முறையாகக் கடம்பு, நாவல், அரசு, ஆல் என்னும் விருக்ஷங்களும், அருணம், மானதசரசு, சீதோதம், மகாமடு என்னுந் தடங்களுமுள,அவற்றுள் கடம்பின்பழச்சாற்றினின்றும ஆறுகள் புறப்பட்டுக் கீழ்த்திசை

யிற்பாயும். அரசமரத்தினின்று பால்முதலியன பஞ்சதாரையாகப் பெருக்கெடுத்து மேற்றிசையிற்பாயும். ஆலமரத்தின் சாகையினின்று உண்டான பால், தயிர், நெய், தேன்முதலியன பெருக்கெடுத்து வடதிசையிற்பாயும். தென்பால்நின்ற நாவற்பழச்சாறு பொன்மயமாய்ப்பெருக்கெடுத்து மேருவை வலமாகச்சூழ்ந்துவந்து அந்நாவன்மூலத்தைத்திரும்பவந்தடைதலால் தென்பால் சம்புவின்கனி கால்யாறு வலம்படத்தழுவியோடு மம்பொனீராறும் எனவும், அந்த ஆறுசென்றவழித் தாமுஞ்சென்று அந்நாவன்மரத்தருகுவந்தமையால் வளைந்து தென்பால்வந்தெய்தா எனவுங்கூறினர். "மறுவறுமக்கனிதந்நீர்வளையதனைவலம்வருமே" எனச் சிவதருமோத்தரத்தில கோபுரவியலில்வருஞ செய்யுளுளாயிற்காண்க. (௨௩)

அவ்வரையரசைநோக்கிவரைகளுக்கரசேயெந்தை
கைவரிசிலையேபாரின்களைகணேயளவில்வானந்
தைவருசுடருங்கோளுநாள்களுந்தழுவிச்சூழுந்
தெய்வதவரையேமேலைத்தேவராலயமேயென்று.

(இ-ள்.) அவ்வரை அரசை நோக்கி - அம்மலைக்கரசாகிய அதிதேவதையைப் பார்த்து, வரைகளுக்கு அரசே - எல்லாமலைகளுக்கும் ஓர் அரசே, எந்தை கை வரி சிலையே - என் தந்தையாகிய சிவபெருமானகையிலேந்திய கட்டமைந்தவில்லே, பாரின் களை கணே - உலகிறகோர பறறுக்கோடே, அளவில் வானம் தைவரு சுடரும் கோளும நாள்களும தழுவி சூழும தெய்வத வரையே - வரம்பில்லாத வானத்திற்றவழும் சந்திரசூரியரும மறறைககிரகங்களும் நக்ஷத்திரங்களுந் தழுவிச்சூழ்ந்துவருந தெய்வததன்மையையுடைய மலையே, மேலை தேவர் ஆலயமே என்று - விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்கள் வாசஞ்செயயும் இடமே என்று.

உலகுநிலை தளராதிட்டிற்றலால் பாரின்களைகணே எனவும், சூரியன் முதலிய நவகோளகளின் தேர்களைத் துருவன்காற்றென்னுங்கயிற்றிற்பிணித்து மேருவை வலம்வர இயக்குதலால தழுவித்தைவருசுடருங் கோளுநாள்களுந் தழுவிசசூழுந் தெய்வதவரையே எனவும், இநதிரன் முதலிய திக்குப்பாலகரும் இவர்கள் நடுவாகப் பிரமன் முதலிய மூவரும அதன் கொடுமுடிகளில வசித்தலால் மேலைத்தேவராலயமே எனவுங் கூறினா. அக்கொடுமுடிகளாவன - கிழககில் அமராவதியும், அக்கினியில் தேசோவதியும, தெற்கில் சம்யமனியும், நிருதியில் கிருட்டிணாங்காரவதியும், மேற்கில் சுததவதியும, வடமேற்கில் கெநதவதியும, வடக்கில் மகோதயபுரியும், ஈசானத்தில் எசோவதியும், இவற்றினிடையில பிரமன் வசிக்கும் இடம் மநோவதியும், அதறகு மேற்றிசையில் திருமால் வசிககுமிடம் வைகுண்டமும், வடகிழக்கில் உருத்திரமூர்த்தி வசிககுமிடம சோதிட்கமுமாம். காமவதி முதலிய கொடுமுடிகளில் தேவகன்னியர் முதலியோர் வசிப்பாரகள.

"நீனிறக்கலிங்கமபுனைநதவெருசனியின்பரியிருநான்குசூட்டநெடுந்தேர்
மாநிறவிரும்பினியனறதாமிராகுக்கேதுவின்மணிநெடுந்தடந்தே
ருனமின்றியங்கும்வாம்பரியவ்வாறுமெனவுரைப்பர்மற்றிவரைப்
பான்மையிற்றுருவன்காற்றெனுங்கயிற்றிற்பணிவரைவலம்வரவியக்கும்."
எனக்கூர்மபுராணத்திலும்,

"இந்திரனைமுதலாயவெண்டிசைப்பாலருமவற்றிற்
றந்தமக்குத்தக்கதிசைக்கொடுமுடியிற்றங்கிடுவ

ரந்தவரையெட்டினுக்குநடுவாகவணியுறவே
மூந்திமூனைத்தெழுசிகரமூன்றுளவேமூவர்க்கும்."

எனவருஞ் சிவதருமோத்தரச்செய்யுளுரையினும்,

"மேருவரையதற்குநடுப்பிரமன்மூதூர்மிக்கமனோவதியதற்குமேலைத்திக்கி
னாரணன்வாழ்வைகுண்டமவடகீழ்பாலிருதனமர்சோதிட்கம்."
எனக்காந்தபுராணத்திலும் காண்க. (உ௪)

மாணிக்கமிமைக்கும்பூணான்விளித்தலும்வரைக்குவேந்தன்
பாணித்துவரவுதாழ்ப்பப்பாகசாதனனைவென்றோ
ணாணித்தன்சினமுமேருநகைவரைசசெருக்குமாறச்
சேணுற்றசிகரந்தன்னிறசெண்டினாலடித்துநின்றான்.

(இ-ள்.) மாணிக்கம் இமைக்கும் பூணான விளித்தலும் - மாணிக்கம் விளங்கும் ஆபரணமணிந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அழைக்க, வரைக்கு வேந்தன் வரவு பாணித்து தாழ்ப்ப-மலைக்கரசாகிய மகமேருவின்வருகை தாமதித்தலால், பாக சாதனனை வென்றோன் நாணி-இந்திரனைவென்ற அப்பாண்டியர்வெட்கி, தன் சினமும் நகை மேருவரை செருக்கும் மாற - தமதுகோபமும விளங்கு மேருமலையின் இறுமாப்பும் ஒழிய, சேண் உற்ற சிகரம தன்னில் செண்டினால் அடித்து நின்றான்-விண்ணுலகத்தை யளாவிய (அம்மகமேருவின)சிகரத்தைச் செண்டாயுதத்தால் அடித்துநின்றார்.

இல்-உருபுமயக்கம். (உ௫)

அடித்தலுமசையாமேருவசைந்துபொற்பந்துபோலத்
துடித்ததுசிகரபந்திசுரர்பயில்மாடப்பந்தி
வெடித்தனதருணபானுமண்டிலம்விண்டுதூளாய்ப்
படித்தலைதெறித்தாலென்னப்பன்மணியுதிர்ந்தவன்றே.

(இ-ள்.) அடித்தலும் - (செண்டாயுதத்தால்) அடிக்க, அசையாமேரு அசைந்து பொன் பந்துபோல துடித்தது - ஒருக்காலுஞ்சலியாத மகமேருசலித்துப்பொன்னாற்செய்த பந்துபோலத் துடிததது, சிகரபநதி சுராபயில மாடம் பநதி வெடித்தன-சிகரவரிசைகளும் தேவர்கள் வாசஞ்செய்யும் மாடவரிசைகளுஞ்சிதறி, தருண பானு மண்டிலம் விண்டு தூளாய் படிதலை தெறிததால் என்ன - இளஞ்சூரியமண்டிலஞ்சிதறித் துகளாய்ப் பூமியிற்சிந்தியதுபோல, பல் மணி உதிரநத - பலரத்தினங்களையுஞ்சிந்தின.

சிகரபந்தி என்றது ஆயிரங்கொடுமுடிகளை. சுரர்பயில் மாடப்பந்தி என்றது அக்கொடுமுடிகள்தோறும் தேவாகள்வசித்தலின சிகரபந்திசிந்தும்போது அவர்வசிக்கும் மாடபந்தியுஞ் சிந்தும் ஆதலின சிகரபநதியோடு மாடப்பநதியையும் உடனெண்ணினர். (உ௬)

புடைவரைக்குலங்களெட்டும்புறந்தழீஇக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னடைகலோர்நான்குநான்குகிடங்கருமலர்ந்தநான்கு
தடமலர்ப்பொழிலுநான்குதருக்களுஞ்சலித்தவம்மா
வுடையவனிடையூறுற்றாலடுத்தவர்க்குவகையுண்டோ.

(இ-ள்.) புடைவரை குலங்கள் எட்டும் - (மேருவின்) பக்கல்சூழ்ந்த மலைக் குலங்களெட்டும், புறம் தழுவி கிடக்கும் ஓர் நான்கு செம்பொன் அடைகல்லும்- புறந்தழுவிக்கிடக்கும் நான்கு செம்பொன்னாகிய அடைகற்களும், நான்கு கிடங்கரும் அலர்ந்த மலர் நான்கு தடமும் பொழிலும் நான்கு தருக்களும் சலித்த-நான்கு கிடங்குகளும் மலர்ந்த மலர்க்கொத்துகளையுடைய நான்கு தடாகங்களும் நான்கு சோலைகளும் நான்குவிருக்ஷங்களுஞ்சலித்தன, உடையவன் இளை பூறு உற்றால் அடுத்தவர்க்கு உவகை உண்டோ - எசமானன் வருத்தமடைந்தால் அவனை அடுத்து நின்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஒருபொழுதும் உண்டாகுமோ (இல்லையென்றபடி.)

மேருவின்பக்கத்துள்ள எட்டுமலைகளாவன - தெற்கில் நிசதகிரியும், அதற்குத்தெற்கில் ஏமகூடகிரியும, அதற்குத்தெற்கில் இமயகிரியும், மேருவுக்குவடக்கில் நீலகிரியும், அந்நீலகிரிக்குவடக்கில் சுவேதகிரியும், சுவேதகிரிக்குவடக்கில் சிருங்ககிரியும்,மேருவிற்குமேற்கில் கெந்தமாதனகிரியும், மேருவிற்குக்கிழக்கில் மாலியவான் கிரியுமாம். செம்பொனடைகலோர் நான்கும், நான்குதருக்களும், நான்குதடங்களும், முன்னர்க்கூறியிருக்கின்றும். நான்குகிடங்கராவன-கிழக்கில் சயித்திரக்காநடுவில் தாமரைகள் நிறைந்த தாகம் என்னும ஓடையும், தெற்கில் விசித்திரைக்காநடுவில் குமுதோற்பலங்களநிறைந்த மானதசரசு என்னும ஓடையும், மேற்கில் வைப்பிரசநடுவில் செந்தாமரைநிறைந்த விமலோதகமென்னும ஓடையும, வடக்கில் திருதாக்கியநடுவில் நீலோற்பலநிறைந்த மனோரதமென்னுமோடையுமாம். நான்குபொழில்களாவன - கிழக்கில் சயித்திரமும, தெற்கில் விசித்திரையும், மேற்கில் வைப்பிரசமும், வடக்கில் திருதாக்கியமுமாம். இவற்றைசசிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலிலும் காந்தம் அண்டகோசப்படலத்திலுங்காணக. தடம என்பதனிறுதியில் எண்ணும்மைதொக்கது. (உஎ)

புடைத்தபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவரையெட்டென்னப்
படைத்தவெண்டோளுநான்குமுடியுமேற்படுவெண்சோதி
யுடைத்தனிக்குடையுங்கொண்டவுருவினோடெழுந்துநாணிக
கிடைத்ததுகருணைவேந்தன்கிளர்சினந்தணிந்துநோக்கா.

(இ-ள்.) புடைத்தபின் - செண்டாயுதத்தாலடித்தபின், மேரு தெய்வம்-மகமேருவினதிதேவதை, புடை குலவரை எட்டு என்ன படைத்த எண் தோளும் - (தனது) அயலிலுள்ள அட்டகுல பர்வதங்களைப்போலக்கொண்ட எட்டுப்புயங்களையும், நான்குமுடியும் - நான்குதலைகளையும், மேல்படு வெண் சோதி உடை தனி குடையும் - மேலேகவிக்கும வெள்ளியகிரணத்தையுடைய ஒப்பில்லாதகுடையையும், கொண்ட உருவினோடு எழுந்து நாணி கிடைத்தது - கொண்டவுருவத்தோடெழுந்து நாணங்கூர்ந்து எதிர்ப்பட்டது, கருணை வேந்தன் கிளர் சினம் தணிந்து நோக்கா - கிருபையையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் மேலெழுந்துபொங்கிய கோபமாறிப்பார்த்து. (உஅ)

இத்தனைவரவுதாழ்த்ததென்னெனமேருத்தெய்வம்
வித்தகநம்பிகேட்டிமீனெடுங்கண்ணியோடும்
மைத்தலையரவம்பூண்டபரனையிப்படிவங்கொண்டு
நித்தலும்போகிப்போகிவழிபடுநியமம்பூண்டேன்.

(இ-ள்.) இத்தனை வரவு தாழ்த்தது என்ன என - இவ்வளவுபோது உன்வருகை தாமதித்தகாரணம் என்னென்றுவினவ, மேருதெய்வம் - மேருவினதிதேவ

தை, வித்தகம் நம்பி கேட்டி - சதுரப்பாடுடைய பாண்டியனே கேளாய், மீன் நெடும் கணணியோடும் பைதலை அரவம் பூண்ட பரனை- அங்கயற்கண்ணியோடும் படம்பொருந்திய தலையினையுடைய சர்ப்பமணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை, இ படிவம் கொண்டு நித்தலும் போகி போகி வழிபடு நியமம் பூண்டேன்-இவ்வுருவங்கொண்டு தினமும் சென்று சென்று வழிபட்டுவணங்கும நியமத்தை மேற்கொண்டிருந்தேன்.

இன்றுகேட்டிலையோவையவேந்திழையொருத்திகாமந்
துன்றுமாகடலின்மோகசசுழிததலைப்படடுவெள்ளி
மன்றுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மறந்துதாழ்ந்து
நின்றுளேனினையதீங்கினிமித்திறலடியும்பட்டேன்.

(இ-ள்.) ஐய இன்றுகேட்டிலையோ - ஐயனே இன்றைததினம் நடந்தசெய்தியைக் கேட்கவில்லையா, ஏந்திழை ஒருத்தி காமம துன்று மாகடலில் மோகம் சுழித்தலை பட்டு - ஒருபெண்ணினுடைய காமமாகிய மிக்கபெரியகடலிலுள்ள மோகமாகிய சுழியிலழுநதி, வெள்ளி மன்றுள் ஆடிய பொன் பாதம் வழிபடல் மறந்து தாழ்ந்து நின்றுளேன் - வெள்ளியமபலததுளாடிய பொன்போலும் அரியதிருவடிகளை வழிபட்டுவணஙகல் மறநது தாமதிததுநின்றேன, இனைய தீங்கின் நிமித்தினால் அடியும் பட்டேன் - (சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிபிழைத்த) இத்தீங்கின் காரணத்தால் நின்றால் அடியும் உணடேன. (௩0)

திருவடிபிழைத்ததீங்குதீர்ததனையிதனிலையன்
றருவதோருறுதிதானுந்தக்கதோர்கைம்மாறென்னால்
வருவதுமுண்டாங்கொல்லோமற்றதுநிற்கமன்றற்
பருவரைமார்பவந்தபரிசென்கொல்பகர்தியென்ன.

(இ-ள்.) திருவடிபிழைதத தீங்குதீர்த்தனை - சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிக்கு (அடியேன) பிழைதத தீங்கினையொழிததாய், ஐயன் இதனில் தருவது ஓர் உறுதி தானும் - ஐயனே இதைபபாககிலும நீ செயயு மொருபயனும், என்னால் தக்கது ஓர் கைம்மாறு வருவதும உண்டாம் கொல்லோ-அதற்கு என்னால் பிரதியாகச் செயயததக்கதாகிய ஓர் பிரதியுபகாரமும் பெறுதல் உளதோ (இல்லையென்றபடி) அது நிற்க - அந்தச்செய்தினிறக, மன்றல் பருவரை மார்ப வந்த பரிசு என்கொல் பகர்தி என்ன-வாசமிக்க பருததமலைபோலத் (திண்ணிய)மார்பையுடைய பாண்டியனே (இங்கு) வந்ததன்மையாது கூறுயென்றுவினவ.

ஐயன்-அண்மைவிளி. (௩௧)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனனென்றானைய
வுன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்பவுரைபடுமாற்றதாய
பொன்னவிர்தேமாநீழற்புதைபடக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னென்னவங்கையாற்சுட்டிக்காட்டியதெரிபொற்குன்றம்.

(இ-ள்.) மன்னவன் வெறுக்கை வேண்டி வந்தனன் என்றான் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர்பொருளை விரும்பிவந்தோமென்றார், ஐய உன்னது புலத்தோர்க்கு ஏற்ப உரைபடு மாற்றது ஆய செம் பொன் - ஐயனே உனதுநாட்டிலுள்ளோர்க்குப் பொருந்த உரைக்கப்படுமாற்றுள்ள செம்பொன், பொன் அவிர் தேமா நீழல் புதை

பட கிடக்கும், என்ன - பொன்போலவிளங்கும் தளிர்களையுடைய மாமரத்தி னிழலின்கீழ் (ஓர் அறையில் ஓர்பாறையால்) மூடிபட்டுக்கிடக்கிறதுமென்று, எரி பொன் குன்றம் அங்கையால் சுட்டி காட்டியது - விளங்காநின்ற பொன்மலையினதிதேவதை (தனது) அங்கைவிரலால் சுட்டிக்காட்டியது.

மாற்றதிகமுள்ள பொன்னும் அதனிடத்துளதென்பார் உன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்ப உரைபடுமாற்றதாய பொன் எனக்கூறியதென்றுர். (கூஉ)

மின்னகுவேலான்முந்நீர்வேலையைவணக்கங்கண்டோன்
பொன்னறைமருங்கிற்போகிப்பொத்தியபாறைநீக்கித்
தன்னவாவளவிற்றூயதமனியமுகந்துமூடிப்
பின்னதுந்தன்னதாகப்பெயரிலச்சினையுந்தீட்டா.

(இ-ள்.) மின் நகு வேலால் முந்நீர் வேலையை வணக்கம் கண்டோன்-மின்போல விளங்கும் வேலினால் சுடரறெயவமாகிய வருணனைத தனதடிக்கீழ்ப்படுத்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், பொன் அறை மருங்கில் போகி - பொன்னிறைந்த அறையின் அயலிற்சென்று, பொத்திய பாறை நீக்கி தன அவா அளவிறறு ஆய தமனியம் முகந்து மூடி - அதன்மேல் மூடியபாறையைநீக்கி தமது ஆசையினளவினதாகப் பொன்னை யெடுதது அப்பாறையைமூடி, பின்னதும தன்னது ஆக பெயர் இலச்சினையும் தீட்டா - எஞ்சியதையும் தமமுடைய பொருளாகத தமதுபெயர்முத்திரையையும அப்பாறைமேலெழுதி. (கூகூ)

மின்றிகழ்மணிப்பூண்மார்பன்மீண்டுதன்றானையோடுந்
தென்றிசைநோக்கிப்பாகன்செலுத்தமான்றடந்தேரூர்ந்து
பொன்றிகழ்வரையும்போகபூமியும்பிறவுநீத்து
நன்றிகொண்மனிதர்வைப்பினண்ணுவானணணுமெல்லை.

(இ-ள்.) மின் திகழ மணி பூண் மார்பன் தன் தானையோடு மீண்டு- மின்னல்போலவிளங்கும் இரத்தினங்குயிற்றிய ஆபரணமணிந்த மாாபையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் தமதுசேனையோடும அங்குநின்றுந்திரும்பி, தென் திசை நோக்கி பாகன் செலுத்த மான் தடம் தோ ஊர்ந்து - தெனதிசையைநோக்கிப் பாகன்செலுத்தக் குதிரைபூண்ட பெரியதேரைநடததி, பொன திகழ வரையும் போக பூமியும் பிறவும் நீத்து - பொன்மலையையும் (அதனைச்சூழ்ந்த) போகபூமியையும் மற்றுள்ள நாடுகளையும் கழிதது, நன்றி கொள் மனிதர் வைப்பில் நண்ணுவான் - நன்மைமிக்க மனிதர்கள் வசிககும் நாடுகளில் வரததொடங்கினர், நணணும் எல்லை-வரும்போது.

மகமேருவைச்சூழ்ந்த எல்லைகளில் போகபூமி அறுவகைப்படும். அவையாவன - ஆதியரிவஞ்சமும், நல்லரிவஞ்சமும், ஏமதவஞ்சமும, ஏமவஞ்சமும், தேவகுருவஞ்சமும், உத்தாகுருவஞ்சமுமாம். (கூச)

மாத்திமர்விராடமன்னர்மாளவர்தெலுங்கர்தயப்
பார்த்திபர்பிறருந்தத்தம்பதிதொறும்வரவுநோக்கித்
தேர்த்திகழுனிகத்தோடுஞ்சென்றெதிர்முகமன்செய்யத்
தார்த்திருமார்பன்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) மாத்திமர் விராடமன்னர் மாளவர் தெலுங்கதேயப் பார்த்திபர் பிறரும் தத்தம் பதிதொறும் வரவு நோக்கி - மாத்திமநாட்டரசரும் விராடநாட்டர

சரும் மாளவநாட்டரசரும் தெலுங்கநாட்டரசரும் ஏனைநாட்டரசரும் தத்தமக்குரிய நாடுகள்தோறும் (தமது) வருகையை எதிர்நோக்கி, தேர் திகழ் அனிகத்தோடும் எதிர் சென்று முகமன் செய்ய - தேரோடுகூடிவிளங்குஞ் சேனையோடும் எதிர்கொண்டுசென்று உபசாரஞ்செய்ய, தார் திரு மார்பன் கன்னி தண் தமிழ் நாடு சார்ந்தான் - மாலையாற்பொலிவுமிக்க மார்பையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் ஏற்று பாண்டிநாடாகிய தண்ணியதமிழ்நாட்டை அடைந்தார். (௩௫)

கன்னிப்பொன்னெயில்சூழ்செம்பொற்கடிநகர்க்கணியனாகிப்
பொன்னிற்செய்திழைத்தநீள்கோபுரத்தினைக்கண்டுதாழ
வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைந்துறுப்பினாற்பணிந்தெழுந்து
வன்னிச்செஞ்சுடர்க்கணெற்றிமன்னவன்மதுரைசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) நெற்றி வன்னி செம் சுடர் கண் மன்னவன் - சிவபெருமானுதலிலுள்ள தீக்கண்ணினறுதோன்றிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், கன்னி பொன் எயில் சூழ் செம்பொன் கடிநகர்க்கு அணியன் ஆகி - அழியாத பொன்னாலாகிய மதில்சூழ்ந்த செம்பொன் நிறைந்த காவல்பூண்ட மதுரைநகர்க்குச் சமீபித்தவனாகி, பொனனில் செய்து இழைத்த நீள் கோபுரத்தினை கண்டு தாழ உன்னி-பொன்னாற்செய்து மணிகளிழைத்த நீண்டகோபுரத்தினைக்கண்டு வணஙகககருதி, தேர் இழிநது எட்டோடு ஐந்து உறுப்பினால் பணிந்து எழுந்து - (தமது) தேரினின்றும் இறங்கி எட்டுறுப்பும் ஐந்துறுப்பும் நிலத்திற்றோயப் பணிநதெழுநது, மதுரை சார்ந்தான் - மதுரைத்திருநகரடைந்தார்.

கோபுரம் தூல இலிங்கமாதலால் நீளகோபுரத்தினைக்கண்டு தாழ என்றார். அட்டாங்கத்திற்கும, பஞ்சாங்கத்திற்கும், எட்டுறுப்பும், ஐந்துறுப்பும் ஏதுக்களாதலால் எட்டைந்துறுபபினால் பணிநதெழுநதென்றார். ஓடு-எண்ணிடைச்சொல். (௩௬)

அறத்துறையந்தணாளர்துறந்தவரரன்றாள்பற்றிப்
புறததுறையகன்றசைவபூதியர்புனிதன்கோயிற்
றிறத்துறையகத்துத்தொண்டர்திரண்டெதிர்கொள்ளமுத்தி
னிறத்துறைவையைநீத்துநெடுமதில்வாயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) அறத்துறை அந்தணாளர் - தருமநெறியிற்செல்லும் பிராமணரும், துறந்தவர் - துறவினரும், அரன் தாளபற்றி புறம் துறை அகன்ற சைவம் பூதியர்-சிவபெருமான் திருவடிப்புணைபற்றிப் புறச்சமயமாகிய கடலைக்கடந்த சைவப்பெருஞ்செல்வவாழ்வினரும், புனிதன் கோயில் திறத்துறை அகத்து தொண்டர்-சிவபெருமான் திருக்கோயிலினிகழும் நித்தமுதலியவாகக்கூறப்பட்ட விதியினின்ற அகம்படித்தொண்டர்களும், திரண்டு எதிர்கொள்ள - ஒருசேரத்திரண்டு எதிர்கொள்ள, முத்தின் நிறத்துறை வையை நீதது நெடுமதில் வாயில் புக்கான் - முத்தின் ஒளிமிக்க நீர்த்துறையையுடைய வையையாற்றைக்கடந்து விண்ணுலகையளாவிய மதிலின் வாயிலிற்புகுந்தார். (௩௭)

கொங்கலர்கோதைமாதர்குங்குமம்பனிப்பச்சிந்து
மங்கலமறுகினேகிமறைகள்சூழ்கோயிலெய்தித்
தங்கணாயகனைச்சூழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்தேத்திப்போந்து
திங்களூர்குடுமிச்செல்வத்திருமணிக்கோயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) கொங்கு அலர் கோதை மாதர் குங்குமம் பனிப்ப சிந்தும் மங்கலம் மறுகின் ஏகி - வாசம்பரந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் குங்குமநீரைத் தண்மைசெய்யத்தெளிக்கு மங்கலநிறைந்த வீதியிறசென்று, மறைகள் சூழ் கோயில் எய்தி - வேதகோஷங்கள் நிறைந்த திருககோயிலையடைந்து, தங்கள் நாயகனை சூழ்ந்து தாழ்ந்து எழுந்து ஏத்தி போநது - தமது இறைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கி எழுந்து துதித்து அங்குநின்றுந் திரும்பி, திங்கள் ஊர் குடுமி செல்வம் திருமணி கோயில் புககான் - சநதிரன றவழுஞ் சிகரத்தையுடைய செல்வமிக்க பொலிவையுடைய இரததினங்களகுயிற்றிய(தமது)கோயிலையடைந்தார். (௬௮)

பொன்மலைக்கடவுளீந்தபுண்ணியநிதியையந்த
நன்மலைமானக்கூப்பிநல்கிபபல்குடியுமோமபித்
தென்மலைக்கிழவன்றெய்வந்தென்புலவாணரொக்க
றன்மனைவிருந்துகாநதுதநருகினானிருக்குநாளில்.

(இ-ள்.) தென்மலை கிழவன் - பொதியமலைக்கிறைவராகிய உக்கிரகுமார பாண்டியர், பொன்மலை கடவுள ஈநத புண்ணியம் நிதியை - மகமேருவினதிதேவதைதந்த தருமவழியா லீட்டிய பொருளை, அந்த நல் மலை மான கூப்பி நல்கி பல் குடியும் ஓம்பி - அந்த நல்ல பொன்மலையையொப்பக் குவிததுக் கொடுத்துப் பல குடிகளையும் பாதுகாத்து, தெய்வம் தெனபுலவாணர் ஒக்கல் தன் மனை விருந்து காத்து தருககினான்-தெய்வத்தையும தெனபுலத்தாரையும் சுற்றத்தாரையும் தமது மனைக்கு வந்த விருந்தினரையும் ஓமபி மகிழ்சசியோடு, இருக்கும் நாளில் - (இவ்வாறு) இருக்குங்காலையில்.

மறநிலையாற் பொருளீட்டலும அரசர்ககுரிய செயலாதலால் புண்ணியநிதி என்றதற்குத் தருமவழியா லீட்டிய பொருள எனறும. தென்புலவாணர் என்றது பிதிரரை. பிரமன சத்துவவுடலெடுததுத தேவரையும் பிதிரரையும் படைத்தமையால் தெயவம தென்புலவாணர் என வுடனெண்ணினார். இலவாழக்கையர் தெனபுலத்தா முதலாயினோரைப பாதுகாத்தல் தலையாகிய கடனாதலால் தெயவந தென்புலவாணரொக்கல் தன மனை விருநது காததது எனறார். “தென்புலத்தார்தெய்வம் விருநதொக்கலுனென்றாங்-கைமபுலததாறோம்பறலை” என்ற திருககுறளாலுணர்க.

ஐவினைநடத்துமீசனாணையானடககுங்கோளுஞ்
செய்வினைத்திரிவுமாறதென்னாடெங்குமாரி
பெய்வினையுடையதாகிபபெருவளமபகிர்ந்துநல்க
வுயவினையுடையவாகியுயிரொலாநதழைத்தவன்றே.

(இ-ள்.) ஐவினை நடததும ஈசன ஆணையால் நடக்குங் கோளும்-(ஆன்மாக்களின்பொருட்டுப) பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்தும சிவபெருமான் ஆணைவழியால் நடக்குங் கோள்களும, செயவினை திரிவு மாற - மழைவறங் கூரச்செய்யும் பொல்லாச்செயகையினினறு நீங்க, தென்னன நாடு எஙகும்-பாண்டியனாடு முற்றும், மாரி பெய் வினை உடையதாகி பெருவளம் பகிர்ந்து நல்க-மழைபெய்யுந தொழிலையுடையதாகிப் பெரியவளங்களை உயிர்களுக்குப் பங்குசெய்து கொடுக்க, உயிர் எல்லாம் உய்வினை உடையவாகி தழைத்த - எல்லாவுயிர்களும் வருந்தும் பசிப்பிணியினின்றும் நீங்கிப் பிழைக்குஞ் செயலையுடையவாகிப் பெருகின.

ஐவினை என்றது சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகங்களை. திரோபவம் அருட்சத்தியே ஆன்மாக்களுக்குப் பரிபாகம்வர ஆணவமலத்தோடு கூடிநின்று அவ்வான்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகளை மறைப்பது. ஆணை என்றது அவன் சத்தியை. மழையால் எல்லா வளங்களும் உளதாதலால் மாரிபகிர்ந்து நல்க என்றார். "கெடுப்பதூஉங்கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்றாங்கே - எடுப்பதூஉமெல்லா மழை" என்ற திருக்குறளால் உணர்க. (சo)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புவனியிம்முறையாற்புரந்தளித்தாரம்பூண்டபாண்டியன்றிருமகனுக்
கவனியேழறியவீரபாண்டியனென்றணிமுடிகவித்தரசளித்து
நவநிரதிசயபூரணவின்பஞானநோக்கருளியமதுரைச
சிவனடிநிழலிற்பிளப்பறப்பழையதேசொடுநிறைந்துவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) ஆரம் பூண்ட பாண்டியன புவனி இம் முறையால் புரந்து அளித்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் நிலவுலகை இம்முறையால் பாதுகாத்து ஓம்பி, திருமகனுக்கு அவனி ஏழ் அறிய வீரபாண்டியன் என்று அணி முடி கவித்து - (தமது) செல்வப்புத்திரனை எழுலகுமறிய வீரபாண்டிய என்றழைத்து அழகிய முடிசூட்டி, அரசு அளித்து - (தமது) அரசியல் தந்து, நவ நிரதிசய பூரண இன்ப ஞான நோக்கு அருளிய மதுரை சிவன் அடிநிழலில் - புதிய நிரதிசயமாகிய பரிபூரண இன்பத்தைத் தந்தருளும் ஞானநோக்கினை அடியார்க்கருளும் மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிநிழலால், பிளப்பு அறப்பழைய தேசொடு நிறைந்து வீற்றிருந்தான் - வேறுபாடற முன்னுள்ள தேசொடு கலந்து நிறைந்து சிகரின்றியிருந்தார்.

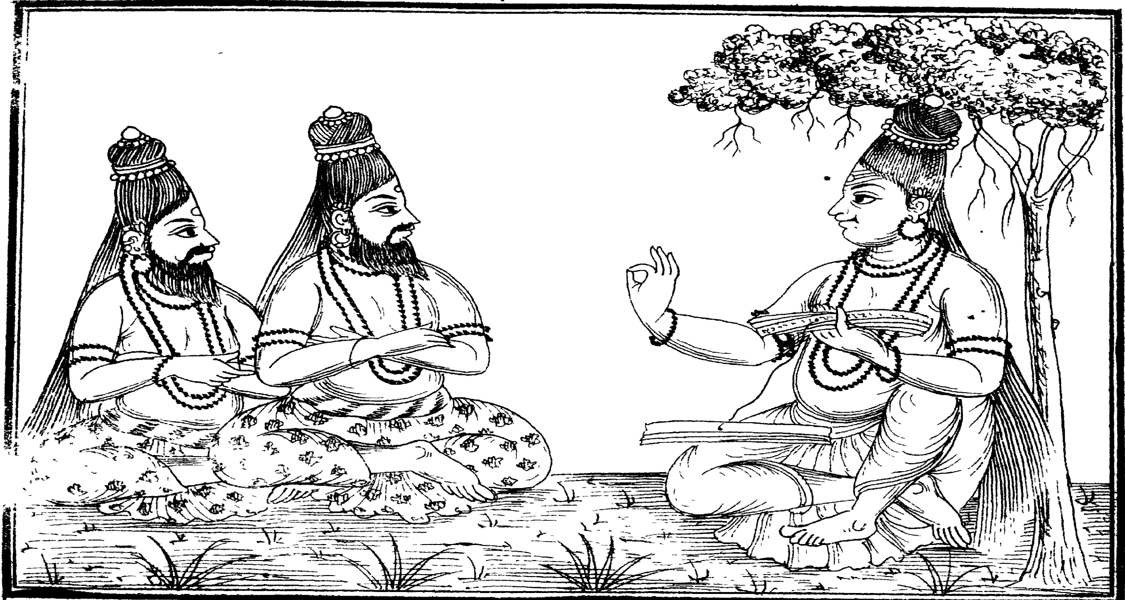
இன்பம் ஆராததன்மையதாதலால் நவம எனவும், ஆன்மபோதத்தாற் சுட்டியறிதற்கரியதாதலில் நிரதிசயம் எனவும், என்றும் ஒருபடித்தாய் நிறைதலில் பூரணம் எனவும், பாசக்ஷயஞ்செய்து அருளொடு கூட்டுகையால் ஞானநோக்கு எனவும், அடியார்க்கு விரைந்தருளுதலால் இறந்தகாலப் பொருள்பட அருளிய எனவும், திருவடியே திருவருளாதலால் எதப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபுதந்து அடிநிழலில் எனவும், செந்தழல் நாட்டமீன்ற செல்வனாதலால் பழைய தேசொடு நிறைந்து வீற்றிருந்தான் எனவுங் கூறினர். "இன்பத்தை யருள்பெருக்குகையால தந்தருளுமென்றும். "பருகியுமாரேன் - விழுங்கியுமோல்லகில்லேன்" எனவும், "உள்ளத்துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும்படாஅன" எனவும், "அண்டங்கடந்த பொருளளவில்லதோ ரானந்தவெள்ளப்பொருள்" எனவும், "தில்லை மூதூராடியதிருவடி" யெனவும், "அன்பினாலடியே னாவியோடியாக்கையானந் தமாய்க்கசிந்துருக - என்பரமல்லா வின்னருடந்தாய்" எனவும் வருந் திருவாக்குகளாலுணர்க. முன்னர்த் திருவவதாரப்படலத்தில் "செந்தழனாட்டமீன்றசெல்வன்" எனக் கூறியிருத்தலால் ஞானநோக்குப் பாசத்தை யழிக்கும் ஒற்றுமை நயம்பற்றி எல்லாவற்றையும் அழிக்குந்நுதற்கண் எனப்பொருள்கொண்டு நெற்றிக் கண்ணால் தம்மையருளிய எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. (சக)

மேருவைச் செண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ககருக.

வேதத்திற்குப்பொருளருளியதிருவிளையாடல்.

கசா

பதினாறாவது

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்தபடலம்

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோளுக்கிரசெழிய னுயரியமேருமால்வரையை
ப், பொலம்புரிசெண்டாற்புடைத்துவைப்பெடுத்துப்போந்தருளடைந்த
வாபுகன்றும், வலம்படுதிணிதோள்வீரபாண்டியன்கோல்வழங்குநாண்ம
துரையெம்பெருமான், புலம்பொருமுனிவர்தேறநால்வேதப்பொருளுண
ர்த்தியதிறம்புகலவாம்.

(இ-ள்.) உலம் பொரு தடம் தோள் உக்கிரச் செழியன் - திரண்டகல்லோ
டொத்த பெரிய புயத்தையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், உயரிய மேரு மால்
வரையை பொலம்புரி செண்டால் புடைத்து வைப்பு எடுத்து போந்து அருள் அடை
ந்த ஆறு புகன்றும் - உயர்ந்த பெரிய மேருமலையைப் பொன்னாற்செய்த செண்டா
யுதத்தால் அடித்து நிதியை எடுத்து அங்குநின்றும் மீண்டு சோமசுந்தரக்கடவுள்
திருவருளை அடைந்த திருவிளையாடலைக் கூறினும், வலம் படு திணி தோள்வீரபாண்
டியன் கோல் வழங்கு நாள் - வெற்றிமிக்க திண்ணிய தோளையுடைய வீரபாண்டி
யன் செங்கோல் நடத்துங்காலையில், மதுரை எம்பெருமான் - மதுரையி லெ
ழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், புலம் பொரு முனிவர் தேற நால் வேதப் பொ
ருள் உணர்த்திய திறம் புகல்வாம் - இந்திரியங்களை வென்ற கண்ணுவர் முதலிய
முனிவர்கள் தெளிந்துய்ய நான்குவேதங்களின்பொருள்களை (ஐயமற) உணர்த்திய
திருவிளையாடலை இனி யெடுத்துக் கூறுவாம். (க)

ஐம்பெரும்பூதநிலைதிரிந்தீரேழடுக்கியவுலகொடுமயன்மா
லும்பர்வான்பதமுமுதித்தவாறொடுங்கவுருத்ததோரூழிவந்தெய்தச
செம்பொருண்மறையுமொடுங்கியவழிநாட செஞ்சுடர்க்கடவுண்முன்மல
வம்பவிழ்கமலமெனவரன்றிருமுன்மலர்ந்ததாலகிலமுமாதோ. [ரும்

(இ-ள்.) பெரு ஐம்பூத நிலை திரிந்து - பெரிய ஐந்தாகிய பூதங்களும் தத்தம்
நிலைகளினின்றுமாறுபடுதலால், ஈரேழ் அடுக்கிய உலகும் அயன் மால் உம்பர்வான்
பதமும் உதித்த ஆறு ஒடுங்க - பதினான் குலகங்களும் அவற்றுளடங்கிய பிரமன் திரு
மால் இந்திரனாதிய இவர்களுடைய பெரியபதங்களும் தோன்றியபடியே ஒடுங்கும்
படி, உருத்தது ஓர் ஊழி வந்து எய்த - கோபித்து ஒரூழிக்காலம் வந்தடைய, செம்
பொருள் மறையும் ஒடுங்கிய - வேதங்களும் ஒடுங்கின, வழிநாள் - பின்னாளில், செஞ்
சுடர்க் கடவுண் முன் மலரும் வம்பு அவிழ் கமலம் என - சூரியன் சந்நிதியில்
மலரும் வாசமிக்க தாமரைமலர்போல, அரன் திருமுன் அகிலமும் மலர்ந்தது - சிவ
பெருமான் சந்நிதியில் ஒடுங்கிய யாவுந் தோன்றின.

ஐம்பூதம் நிலைதிரிதலாவது பிருதிவி அப்பிலும், அப்பு நெருப்பிலும், நெருப்
புக் காற்றிலும், காற்று ஆகாயத்திலும் ஒடுங்குதல். ஒன்றின்மேலொன்றுநிற்றலால்
அடுக்கியவுலகு எனவும், ஈரேழென முன்னாத் தொகைப்படுத்தினமையால் அவற்
றுள் நின்று வகைப்படுத்தி அயன்மாலும்பர்வான்பதமும் எனவும், அயனுந் திருமா
லும் பிரகிருதிசம்பந்தமுடையராதலால் ஆகாயம் ஆங்காரதத்துவத்திலும், அது மா

ன்தத்துவத்திலுஞ் அது பிரகிருதி தத்துவத்திலுஞ் சென்றொடுங்குதலின் அவர்கள் தத்தமக்குரிய பதங்களோடு ஒடுங்கினராதலின் அயன்மாலும்பர்வான்பதமுமொடு ங்க எனவும், உருத்திரமூர்த்தியால் பிரகிருதியினின்று ஏனைத்தத்துவங்கள் தோன்றி னமையால் உதித்தவாறு எனவும் மகாபபிரளயம் ஆதலின் உருத்ததோரூழி எனவு ம், பேரூழிக்காலமாதலால் சுத்தமாயையிற்றோன்றிய விந்துவில் வேதம் ஒடுங்குத லில் செம்பொருள்மறையும் ஒடுங்கியஎனவும், தோற்றத்திலும் ஒடுக்கத்திலும் சிவம் விகாரமின்றி நிற்றல் தோன்றச் செஞ்சுடர்க்கடவுள்முன் மலரும் வம்பவிழ்கமலமல ரென எனவுங்கூறினர். திருமுன் என்றது சிவசத்தியை. ஐம்பெரும்பூதங்களே திரிதலை

"மாநிலம்புனலிலொளிக்குமப்புனல்போயவன்னியிற்கரக்குமவ்வன்னி
யூனமில்வளியிற்சேருமவ்வளிபோயுயர்விசும்படையுமவ்விசும்பாங்
கேனையவாங்கரத்திடையொளிக்குமாங்கதுமகானிடையெய்து
மானவம்மகான்போயுயர்பிரகிருதிதனனிடையினிதினமரும."
எனவருங் கூர்மபுராணத்தாலுணர்க. (௨)

பண்டுபோற்பின்னுமுத்தொழினடத்தப்பராபரஞ்சுடர்திருவுள்ளங்
கொண்டுபோர்த்திகிரிவலவனைத்தரவிக்குரிசிறன்னுபிமுண்டகத்தில்
வண்டுபோற்பிரமனுதித்துமூவுலருமவரன்முறைபடைக்குநாணஞ்ச
முண்டுபோற்றியவானவர்க்குயிரளித்தவும்பர்நாயகன்றிருவாக்கில்.

(இ-ள்.) பண்டுபோல் பின்னும் - முன்புபோலப் பின்னரும், முத்தொழில் நடத்த பராபரஞ்சுடர் திருவுள்ளங்கொண்டு - படைப்பு முதலிய மூன்று தொழில் களையும் நடத்தச் சிவபெருமான திருவுள்ளங்கொண்டு, போர் திகிரி வலவனைதர - போர்த்தொழிற்குரிய சக்கரந்தையேந்திய திருமாலைத்தர, அக்குரிசில் தன்னுபி மு ண்டகத்தில் வண்டுபோல் பிரமன் உதித்து - அத்திருமாலினுடைய உந்தித்தாமரை யில் வண்டுபோலப் பிரமன் தோன்றி, மூவுலகும் வரன்முறை படைக்கும் நாள் - மூன்றுலகங்களையும் முறையாகப் படைக்குங்காலையில், நஞ்சம் உண்டு போற்றிய வானவர்க்கு உயிர் அளித்த உம்பர் நாயகன் திருவாக்கில் - நஞ்சினையுண்டு தன்னைத் துதித்த அயன் முதலிய தேவர்களுக்கு உயிர்தந்தருளிய தேவதேவன் திருவாக்கில்.

தோற்றமும் ஒடுக்கமும் காலம்போல மாறிமாறி வருமென்பார். பண்டுபோ ற் பின்னும் எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம் வருவித்தற்பொருட்டென்பார். முத் தொழில்நடத்தப் பராபரஞ்சுடர் திருவுள்ளங்கொண்டு எனவும், அவ்வான்மாக்கள் கன்மம்புசித்தாலன்றி மலபாகம்வருதற்கு ஏதுவின்றென்பார். போர்த்திகிரிவலவ னைத்தர எனவும், "மற்றதோற்றமலபாகமவர" என்றமையால் அவ்வான்மாக்கள் மலபாகம்வந்து தனது திருவடியிற் கூடுதற்கு மீளவுதித்தாலன்றி யின்றென்பார். அக்குரிசிறன்னுபிமுண்டகத்தில் வண்டுபோற் பிரமனுதித்து எனவும், சிவபிரான் திருவருளால் பிரமன சிருட்டி, மகத்துடைச்சிருட்டி, சத்தாதிசிருட்டி, இந்திரியா திசிருட்டி, தருவாதிசிருட்டி, மிருகசிருட்டி, தேவசிருட்டி, மானிடசிருட்டி, பூதா திசிருட்டி, கௌமாரசிருட்டியென வொன்பதுவகைப்படும் எனபார் வரன்முறை படைக்குநாள் எனவும், அபரப்பிரணவத்தின் வாச்சியமாய்ப் பரபபிரணவமாய் நின றோன் என்பார் உம்பர்நாயகன் எனவுங்கூறினர். திருமால் உந்திததாமரையில் பிரம ன்தோன்றச்செய்தது. இலிங்கபுராணம் மாயனும் அரியும் வரம்பெற்ற அத்தியாயத் தில் "முதியதனிநான்மறைவடிததமுதல்வன்யாத்மகற்பத்துள், புதல்வனுகியுந்திவ ளர்பூந்தாமரையிற்றோன்றுவனால்" எனவருஞ்செய்யுளால் உணர்க. (௩)

**பிரணவமுதித்ததத னிடைவேதம்பிறந்தனநைமிசாரணியத்
தருணிறைமுனிவர்கண்ணுவர்கருக்கராதியோரதிகரித்தவற்றின்
பொருணிலைதெரியாதுள்ளமுமுகமும்புலர்ந்தனரிருப்பவப்போதத்
திருண்மலவலிவென்றவனரபத்தனென்றொருவேதியன்வந்தான்.**

(இ-ள்.) பிரணவம உதித்தது - பிரணவந்தோன்றியது, அதனிடை வேதம் பிறந்தன - அப்பிரணவத்தில் வேதங்கள்தோன்றின, நைமிசாரணியத்து அருள் நிறை முனிவர் கண்ணுவர் கருக்கா ஆதியோர் அதிகரித்து - நைமிசாரண்ணியத்தில்வசிக்கும் கருணைநிறைந்த முனிவர்களாகிய கண்ணுவர் கருக்கர்முதலியோர் நெருங்கி, அவற்றின் பொருள நிலைதெரியாது உள்ளமும முகமும புலர்ந்தனர் இருப்ப - அவற்றின் உட்கிடையாயுள்ள பொருளை யுணராமல் மனமும முகமும் வாடியிருக்க, அப்போது-அக்காலையில், இருள மலம வலிவென்றவன் அரபத்தன் என்று ஒருவேதியன் வந்தான் - ஆணவமலவலியைவென்ற அரபத்தனென்னுந் திருநாமத்தையுடைய ஒருமுனிவர்வந்தார்.

பிரணவம் என்றது அபரப்பிரணவத்தை. பிரணவம் பரப்பிரணவம்,அபரப்பிரணவம் என இருவகைப்படும். பரப்பிரணவம் ஆவது சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய சிவமே யின்பத்தைப பெருக்கும் ஆதிக்கத்தோடு பொருந்தவிருப்பது. அபரப்பிரணவம் ஆவது மாயாசொரூபமாய்ச் சத்தவடிவமாய்ச் சிவதத்துவ வுண்மைஞானமாகிய ஆதிக்கத்தை யுண்டாக்கி யான்மாக்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையுந் தருவது. வாசகமாகிய அது வாச்சியமாகிய பரப்பிரணவத்தை யடைதற்குக் கருவியாய்; எல்லாப்பொருள்களுந் தோன்றுதற்கு மூலமாயுள்ள அகரம, உகரம், மகரம் என்னும் அக்கரங்களினவடிவாய்ப் பரசிவம் பிரதிவிம்பித்தற்கு விம்பமாய அப்பரசிவமும் தானும் இரும்பும நெருப்புமபோல வேறன்றாய்ச் சிவவாசகமாயிருத்தலின் அவ்வாறுள்ள அவ்வபரப்பிரணவந்தோன்றினதெனபார். உமபர்நாயகன் திருவாக்கில் பிரணவம உதித்ததெனவும, அப்பிரணவத்தினின்று இருக்கு முதலிய மூன்று வேதங்களும் பின்னாதோன்றினதென்பார். அதனிடை வேதம் பிறந்தனவெனவும பிரணவத்திற்றோன்றிய வேதத்தைப பயின்றதொழிய அவற்றினபொருளை யுணாந்திலரொன்பார். அவற்றின் பொருணிலைதெரியாதுள்ளமுமுகமும் புலர்ந்தனரிருபப எனவுங்கூறினார்.

கலியுகத்தோற்றத்தில முனிவர்கள் பிரமனபாற்சென்று யாங்கள் தவஞ்செய்தற்கு ஓரிடங்கூறுக என இரபப, அப்பிரமன் தருப்பையால் ஓர் நேமி செய்து இது போய்நின்றவிடத்து இருந்து தவஞ்செய்யக்கடவீர் என்று உருட்ட அந்நேமி நின்று சம்பந்தமானவிடம் நைமிசம் எனப்பேர்பெற்றது.

> "சிறகர்வண்டிமிருமவட்டவாய்க்கமலச்செழுமபொழ டரசுவீற்றிருக்கும்
> மறைமுதற்கிழவன்முனிவராவேண்டவளைத்தனன்விடுத்தபுன்னேமி
> யிறவுறுநின்றுமாயிடையுறைவதெனக்கவின்காட்டிடும்"

எனவருங்காஞ்சிப்புராணச்செய்யுளாலுணாக. (அ)

**வந்தவேதியனையிருந்தவேதியர்கள்வரவெதிர்ந்திறைஞ்சிவேறிருக்கை
தந்தவேலையிலம்மறையவன்முனிவர்தமைமுகநோக்கியீதுரைப்பான்**

பந்தவேதனைசாலவாவெறுப்பிகந்தபண்பினராயினீர்நீவிர்
சிந்தைவேறுகிமுகம்புலர்ந்திருக்குஞ்செய்தியாதெனவவர்சொல்வார்.

(இ-ள்.) வந்த வேதியனை இருந்த வேதியர்கள் வரவு எதிர்ந்து இறைஞ்சி வேறு இருக்கை தந்த வேலையில்-வந்தமுனிவனை அங்கிருந்தமுனிவர்கள் அவர் வருகையை எதிர்கொண்டுவணங்கி வேறு ஆசனந்தந்தகாலையில், அம்மறையவன் முனிவர் தமை முகம் நோக்கி ஈது உரைப்பான்-அவ்வரபத்தர் ஏனையமுனிவர்கள் முகம் பார்த்து இதனைக்கூறுகின்றார், நீவிர் வேதனை பந்தம் சால் அவா வெறுப்பு இகந்த பண்பினர் ஆயினீர்-நீங்கள் பாசபந்தத்தினின்மிக்க விருப்பு வெறுப்புகளினின்று நீங்கிய தன்மையையுடையராயினீர், சிந்தை வேறுகி முகம் புலர்ந்து இருக்கும் செய்தி யாது என - (இப்பொழுது) மனம்வேறுபட்டு முகம்வாடியிருக்கும் செய்தியாதென்று வினவ, அவர் சொல்வார் - அம்முனிவர்கள் கூறுவார்கள்.

தருப்பையாலியற்றிய ஆசனம் என்பார் வேறிருக்கை என்றார். (ரு)

மருட்படுமாயைகழிந்தவனமொழிந்தமறைபயின்றுரைசெய்தேசிகனற்
றிருட்படுமனத்தேமிருத்துமாலையயாதுசூழ்தற்கெனக்கேட்ட
தெருட்படுமனத்தோன்செப்புவான்வேதஞசெப்பியசிவபரஞ்சுடரோ
யருட்படிவெடுத்துப்பொருளையுமுணர்த்துமல்லதுசூழ்ச்சியாதறைவீர்.

(இ-ள்.) ஐய-ஐயனே, மருள் படு மாயை கழிந்தவன் மொழிந்த மறை பயின்று-மயக்கம்நிறைந்த மாயையினின்று இயல்பாகவே நீங்கிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதங்கள் பயின்று, உரை செய தேசிகன் அற்று இருள் படும் மனத்தேம் இருத்தும் - அவற்றினுட் கிடைப்பொருளையுணர்த்தும ஆசிரியரில்லாமல் அஞ்ஞானம் நிறைந்த மனத்தையுடையோமாயிருக்கின்றேம், இதற்கு சூழ் யாது என - இதற்குஆலோசனை யாதென்று வினவ, கேட்ட தெருள் படு மனத்தோன் செப்புவான் - அதனைக்கேட்டஞானமநிறைந்த மனத்தையுடைய அரபத்தர் கூறுகின்றார், வேதம செப்பிய சிவபரம சுடரோ அருள் படிவம் எடுத்து பொருளையும் உணர்த்தும் - அவ்வேதங்களைக் கூறியருளிய அசசிவபெருமானே அருளுருவங்கொண்டுவந்து அவற்றினுட் கிடைபபொருளையும் உணாத்துவான, அல்லது சூழ்ச்சி யாது - இதுவன்றி வேறு ஆலோசனையாது, அறைவீர் - கூறுவீர் (எனககூறி.) (சு)

பண்ணியதவத்தாலன்றியாதானும்படுபொருள்பிறிதிலைதவமும்
புண்ணியதலத்தினல்லதுபலியாபுண்ணியதலத்தினும்விழுப்ப
நண்ணியசைவதலத்தினியற்றினல்குமசசிவதலங்களினு
மெண்ணியவதிகதலத்தினியற்றினிருந்தவமெளிதுடன்பயக்கும்.

(இ-ள்.) பண்ணிய தவத்தால் அன்றி யாதானும் படு பொருள் பிறிது இலை-செய்யுந் தவத்தாலன்றி யாதொன்றாலும் (ஒருவனுக்குக்) கைகூடும்பயன வேறில்லை, தவமும் புண்ணியதலத்தின் அல்லது பலியா - அத்தவங்களும் புண்ணியதலங்களிற் செய்தாலன்றிக்கைகூடா, புண்ணியதலத்தினும் விழுப்பம் நண்ணிய சைவதலத்தினில் இயற்றின் நல்கும் - அப்புண்ணியதலங்களினும மேன்மைமிக்க சைவதலங்களிற்செய்தால் அது கைகூடும், அச்சிவ தலங்களினும் எண்ணிய அதிகதல

த்தினில் இயற்றின் இருந்தவம் எளிது உடன் பயக்கும்- அந்தச்சைவதலங்களினும் நன்குமதிக்கபபட்ட மேம்பட்ட சைவதலததில் செய்தால் அப்பெரியதவப்பயன் எளிதில் விரைந்து கைகூடும்.

அறமுதலிய நான்கு பொருள்களையும பெறுதற்குத் தவத்தாலன்றி அவை ஏனையவற்றாற் கைகூடா என்பார் பண்ணிய தவத்தாலனறி யாதானும படுபொருள் பிறிதில்லை என்றார். (எ)

அத்தருதலமற்றியாதெனினுலகமகிலமுந்தன்னுடம்பான
வித்தகன்சென்னிப்பன்னிருவிரன்மேல்விளங்கியதலமதுசீவன்
முத்தராயெண்ணில்வானவர்முனிவோர்முயன்றுமாதவப்பயனடைந்து
சித்தமாசகன்றுவதிவதென்றறநூல்செப்பியமதுரையந்நகரில.

(இ-ள்.) அத்தரு தலம் இயாது எனில் - அந்த மேம்பட்ட சைவதலம் யாதென்று வினவில், உலகம அகிலமும் தன் உடம்பான விததகன் சென்னி பன்னிரு விரல் மேல் விளங்கிய தலம் அது என்று - எல்லாவுலகங்களுந் தனது சரீரமாகவுள்ள விராட்புருடனுடைய சிரத்தின்மேல் பன்னிரண்டுவிரல் அளவுக்குமேல் விளங்கியதலமாயுள்ளதெனவும், சீவன் முத்தராய் எண்ணில வானவர் முனிவோர் மாதவம் முயன்று பயன் அடைந்து சிததம மாசு அகன்று வதிவது என்று- சீவன்முத்தராய் அளவில்லாத பெரியதேவர்களும் முனிவர்களும பெரியதவஞ்செய்து அத்தவப்பேற்றை எளிதிலடைந்து மனககுற்றமுமொழிநது என்றும் வசிப்பதாயுள்ளது எனவும, அறம் நூல் செபபிய மதுரை - தருமநூலெடுத்துக்கூறும மதுரையாம், அந்நகரில்-அத்திருநகருள். (அ)

தெளிதருவிசும்பினிழிந்ததோர்விமானசிகாமணியருகுதென்மருங்கின்
முளிதருபராரைவடநிழல்பிரியாமுழுமுதல்வழிபடுமறவோர்க்
களிதருகருணைமுகமலர்ந்தளவாவருங்கலையனைத்தையுந்தெளிவித்
தொளிதருமனையமூர்த்தியேநுங்கட்கோதியமறைபபொருளுணாத்தும்.

(இ-ள்.) தெளிதரு விசும்பின இழிந்தது ஓர் விமான சிகாமணி அருகு தென் மருங்கின்-ஒளிமிக்க விண்ணுலகினின்றும வநத ஒபபில்லாத தெய்வதவிமானங்களுக்கெல்லாம் சிகாமணியாயுள்ள விமானததின் அருகில் தென்பாலில், முளிதரு பராரை வடநிழல் பிரியா முழுமுதல்-உலர்ந்த பருந்ததூரையுடைய கல்லாலவிருக்ஷத்தினிழலினின்றும் பிரியாத தக்ஷிணாமூர்ததி, வழிபடும் அறவோர்க்கு அளிதரு கருணை முகமலர்நது அளவா அருங்கலை அனைத்தையும் தெளிவிதது ஒளிதரும்-தம்மை வழிபட்டொழுகும் சனகர் முதலிய முனிவர்களுக்கு அன்பும் அருளும் மிக்கமுகமலர்ச்சிசெய்து அளவில்லாத அரியநூலமுற்றையும தெளியச்செய்து விளங்குவர், அனைய மூர்த்தியே நுங்கட்கு ஓதிய மறைப் பொருள் உணர்த்தும்-அந்தமூர்த்தியே உங்களுக்குத் (தாம்) திருவாயமலர்ந்தருளிய வேதத்தினுட்பொருளை யுணர்த்தாநிற்பர்.

அங்கவன்றிருமுனருந்தவவிரதமாற்றுவான்செல்லுமினெனவப்
புங்கவனருள்போல்வந்தமாதவன்பின்புனிதமாமுனிவருமங்கை
பஙகவன்மதுரைப்பதிபுகுந்தம்பொற்பன்மணிக்கோயில்புக்காழிச்
சங்கவன்கைபோல்வளைசெறிசெழும்பொற்றாமரைத்தடாகநீராடி.

(இ-ள்.) அவன் திருமுன் அரும் தவவிரதம் ஆற்றுவான் செல்லுமின் என- அம்மூர்த்தியின் திருமுன்னரிருந்து செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்யச்செல்லுங்க ளென்று கூற, அப்புங்கவன் அருள்போல் வந்த மாதவன் பின் - அந்தமூர்த்தியின் திருவருள்போல் வந்துதவிய அரபத்தர்பின்பு, புனிதம் மா முனிவரும்-களங்கமில் லாத கண்ணுவர்முதலிய முனிவர்களும், மங்கை பங்கவன் மதுரை பதி புகுந்து- அங்கயற்கண்ணம்மையை இடப்பாலிலுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய மதுரைத் திருநகரத்திற்சென்று, அம் பொன் பல் மணி கோயில் புககு - அழகிய பொன்னாற் செய்த பலரத்தினங்களழுத்திய திருக்கோயிலுட்புகுந்து, ஆழி சங்கவன் கைபோ ல் வளை செறி செழும் பொன் தாமரை தடாகம் நீர் ஆடி - சக்கரத்தையும் சங்கை யும் ஏந்திய திருமால் கரத்தைப்போலப் பாஞ்சசன்னியம் வசிக்கும் பொலிவுமிக்க பொற்றாமரைப்பொய்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து. (௧௦)

கரைகடந்துள்ளங்கடந்தவன்புந்தக்கடிதுபோய்நான்கிருவெள்ளி
வரைகடம்பிடரிற்கிடந்ததோர்மேருவரைபுரைவிமானமேற்காணு
வுரைகடம்பொருளைக்கண்களாற்கண்டாங்கும்பர்தம்பிரானைநேர்கண்டு
திரைகடந்திடும்பேரின்பவாரியிலுஞ்சேணிலத்திலும்விழுந்தெழுந்தார்.

(இ-ள்.) கரை கடந்து உள்ளம் கடந்த அன்பு உந்த கடிதுபோய் - எல்லைக டந்து இதயத்தையுமவிழுங்கி (மேலெழுந்த) அன்பானது (தம்மைச்) செலுத்த வி ரைந்துசென்று, நான்கிரு வெள்ளிவரைகள் தம்பிடரில் கிடந்தது ஓர் மேருவரை புரை விமானமேல் - எட்டுவெள்ளிமலைகளின் பிடரின்மேலிருந்த ஒருமேருமலை யையொத்த எட்டுவெள்ளையானைகள் பிடரிற்சுமந்தவிமானத்தின்மேல், காணு உரை கள் தமபொருளை கண்களால் கண்டால் ஆங்கு - (தமது உள்ளக்கண்களால்) கண் டறியாத வேதவாக்கியங்களினபொருளை (புறத்திலுள்ள) கண்களால் கண்டாறபோ ல, உம்பர் தம்பிரானை நேர்கண்டு-தேவர்களதேவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை நே ரோதரிசித்து, திரை கடந்திடும பேரின்ப வாரியினும் சேண நிலத்திலும் விழுந்து எ ழுந்தார் - அலையொழிந்த பேரின்பகடலிலும பரநத நிலவுலகத்தினமேலும் விழுந் து எழுந்தார்கள்.

கடலோடு பேரின்பக்கடல் வேற்றுமையுடைய தென்பார் திரைகடந்திடும் பேரின்பவாரி என்றார். (௧௧)

கைதலைமுகிழ்த்துக்கரசரணங்கள்கம்பிதஞ்செய்துகண்ணருவி
பெய்தலைவெள்ளத்தாழ்ந்துவாய்குழறிபபிரமனமாலின்னமுந்தேரு
மைதழைகண்டவெள்ளிமன்றுமெவானவர்நாயகவானோ
ருய்தரவிடமுண்டமுதருள்புரிந்தவுத்தமபோற்றியென்றேத்தா.

(இ-ள்.) கை தலை முகிழ்த்து கரசரணங்கள் கம்பிதம் செய்து-கைகளைத்த லை மேற்கூப்பி அக்கைகளுங் கால்களுங் கம்பித்து, கண் அருவி பெயது அலை வெள் ளத்து ஆழ்ந்து வாய் குழறி - கண்கள் ஆனந்தவெள்ளஞ்சொரிய அலைக்கும் அவ்வா னந்தவெள்ளத்தில்அழுந்தி வாய்குழறி, பிரமன் மால் இன்னமும் தேரு மை தழை கண்ட வெள்ளி மன்று ஆடும் வானவர் நாயக - பிரமனுந் திருமாலும் இன்னமுந தெரிந்துணராத கருமைமிக்க ஸ்ரீகண்டத்தையுடையானே வெள்ளியம்பலத்தாடும் தேவர்கள் தேவனே, வானோர் உய்தர விடம் உண்டு அமுது அருள் புரிந்த உத்தம போற்றி என்று ஏத்தா - தேவர்களுய்ய விடமுண்டமுதருளிய உத்தமனே உன்னை வந்திக்கக்கடவேமென்று வந்தித்து.

எங்களறியாமையையொழித்து வேதத்தின்பொருளையருளுக என்னும் அபிப்பிராயத்தோடு பொருந்த வானோருய்தாவமுதுண்டருள்புரிந்த உத்தம என்றது கருத்துடையடையணி. (கஉ)

மறைப்பொருள்காணாதுள்ளமாலுழந்துவாடியவெமக்குநீயேயந்
நிறைபொருளாகிநின்றனையதற்குநீயலாற்பொருள்பிறிதியாதென்
றிறைவனையிறைவன்பங்கிலங்கயற்கண்ணிறைவியையம்முறையேத்தி
முறைவலஞ்செய்துவடநிழலமர்ந்தமூர்த்திமுன்னெய்தினர்முனிவோர்.

(இ-ள்.) முனிவோர் - கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்கள், மறை பொருள் காணாது உள்ளம் மால் உழந்து வாடிய எமக்கு - வேதத்தின்பொருளை யுணராது மனம் மயங்கிப் புலர்ந்த எங்களுக்கு, நீயே அந்நிறை பொருளாகி நின்றனை - நீயே அவ்வேதத்தினுட்கிடையாய் நிறைந்த பொருளாய் நின்றாய், அதற்கு நீ அலால் பொருள் பிறிது யாது என்று - (ஆதலால்) அவ்வேதத்திற்கு நீயேயன்றி வேறுபொருள் யாது (உளது) என்று, இறைவனை ஏத்தி - இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, இறைவன் பங்கில் அங்கயற்கண் இறைவியை அம்முறை ஏத்தி - அச்சோமசுந்தரக் கடவுளின் இடப்பாலமர்ந்த அங்கயற்கண்ணம்மையாகிய இறைவியையும் அம்முறையே துதித்து வணங்கி, முறை வலம் செய்து - முறையாகப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, வடநிழல் அமர்ந்த மூர்த்தி முன் எய்தினர் - கல்லாலவிருக்ஷத்தின் நிழலின்கீழ் எழுந்தருளிய தக்ஷிணாமூர்த்தியின் திருமுன்னரடைந்தார்கள்.

மறைப்பொருள்தொகுத்தல். (கங)

சீதளப்பளிக்குமேனியும்பளிக்குச்செழுமலைபதித்ததுப்பன்ன
பாதமுஞ்செவ்வாய்மலருமுக்கண்ணும்பங்கயச்செங்கரநான்கும்
வேதபுத்தகமுமமுதகும்பமுந்தன்விழிமணிவடமுமெய்ஞ்ஞான [த்தா.
போதமுத்திரையுந்தரித்தோர்தனிமைப் போதன்முன்றாழ்ந்தெழுந்தே

(இ-ள்.) சீதளம் பளிக்கு மேனியும் - குளிர்ந்த பளிங்குமலையையொத்த வெள்ளிய திருமேனியையும், செழு பளிக்கு மலை பதித்த துப்பு அன்ன பாதமும் - ஒளிநிறைந்த அப்பளிங்குமலையில் பதித்த பவளத்தையொத்த பாதங்களையும், செவ்வாய் மலரும் - செவ்வந்த திருவாயாகிய தாமரையையும், முக்கண்ணும் - திரிநேத்திரங்களையும், பங்கயம் செம் கரம் நான்கும் - தாமரையையொத்த செவ்விய திருக்கரங்கள் நான்கையும், வேத புத்தகமும் - உண்மையை விளம்பும் ஞானபுத்தகத்தையும், அமுத கும்பமும் - அமுதம் நிறைந்த கமண்டலத்தையும், தன் விழி மணி வடமும் - தன் கண்மணியாகிய உருத்திராக்கவடத்தையும், மெய்ஞ்ஞானபோத முத்திரையும் தரித்து ஓர் தனிமை போதன் முன் - உண்மைஞானப்பயனைத் தெரித்தருளும் சின்முத்திரையையுந் தரித்தருளிய ஒப்பில்லாத தக்ஷிணாமூர்த்தி திருமுன், தாழ்ந்து எழுந்து ஏத்தா - பணிந்து எழுந்து துதித்து.

தேவர்கள் நரை திரை மூப்பு முதலியவற்றை நீக்குந் தேவாமிர்தம்போலப் பிறப்பிறப்புகளைப்போக்கும் ஞானாமிர்த நிறைந்த கும்பம் ஆதலால் வேதபுத்தகமுதலியவற்றோடு எண்ணி அமுதகும்பமும் எனவும், தேவர்கள் திரிபுரவாசிகளால் தங்களுக்கு உண்டாகிய வருத்தங்களை யெடுத்து விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ளச் சிவபெருமானார் ஆயிரந்தேவவருடம் தமது திரிநேத்திரங்களையு மலர்த்தியிருந்தருள அத்திருக்கண்கள் நீர்பொழிந்தருளின. சூரியன் வடிவமாகிய வலக்கண்பொழிந்த

நீரில் நின்று பன்னிரண்டுருத்திராட்சமரங்களும், சந்திரன் வடிவமாகிய இடக்கண் பொழிந்த நீரில் நின்று பதினாறுருத்திராட்சமரங்களும், அக்கினிவடிவமாகிய நெற்றிக்கண் பொழிந்த நீரினின்று பத்து ருத்திராட்சமரங்களுந் தோன்றினமையால் தன்விழி மணிவடம் எனவுங் கூறினா. (கச)

வடநிழலமர்ந்தமறைமுதன்மேதாமனுவெழுத்திருபதுமிரண்டுந்
திடமுறவரபத்தன்றனாற்றெளிந்துதேனிறைமதிமுதலடைவிற
படுமதியளவுந்தருப்பணமோமம்பார்ப்பனவுண்டிமுப்போது
மடைவுறநுவன்றுநோற்குமாதவர்முனருமறைப்பொருள்வெளிவருமால்.

(இ-ள்.) வடநிழல் அமர்ந்த மறைமுதல் மேதா மனு எழுத்து இருபதும் இரண்டும் - கல்லாலவிருக்ஷத்தினிழலில் எழுந்தருளிய தக்ஷிணாமூர்த்தியின் மேதாமந்திரமாகிய இருபத்திரண்டெழுத்தையும், திடம் உற அரபத்தன் தன்னால் தெளிந்து - உறுதிப்பட அரபத்தமுனிவரால் நோக்கி நுணர்ந்து, தேன் நிறை மதிமுதல் அடைவில் படுமதி அளவும் - விருச்சிகமாதமுதல் முறைமேயவரும் அவ்விருச்சிகமாதங்காறும், தருப்பணம் ஓமம் பார்ப்பன உண்டி முப்போதும் அடைவுற நுவன்று நோற்கு மாதவர்முன் - தருப்பணத்தையும் ஓமத்தையும் பார்ப்பனவுண்டியையும் காலை உச்சிமாலை எனனும் முப்போதிலும் முறையாகச்செய்து அனுட்டித்து நோற்கும் கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்கள் முன்பு, அருமறைப் பொருள் வெளிவரும் - (கட்புலனகளால் பிறர்) அறிதற்கரிய தக்ஷிணாமூர்த்தி (அவர்கள்) கட்புலன்களாலறிய வந்தருளுகின்றார்.

மேதா தக்ஷிணாமூர்த்தி பிரசாதத்தையடைதற்குரிய மூலமந்திரம். அது மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தருதற்குரிய திருமந்திரமாதலால மேதா என்பர் காரணப்பெயரே இயற்பெயராய நின்றதென வறிக. அந்தமந்திரத்தை ஆயிரந்தரம் செபித்தால் பத்துக்கொன்று அருக்கியமும், நூற்றுக்கொன்று ஓமமும், ஆயிரத்துக்கொன்று பிராமணபோசனமுஞ் செய்வித்தல முறையாதலால் அடைவுற நுவன்று என்றா. அவவாறே பதினாயிரம் இலட்சந்துக்குங் கொள்க. (கரு)

கலிவிருத்தம்.

மானமுனிவோரதிசயிப்பவடநீழன்
மோனவடிவாகியமுதற்குரவனெண்ணான்
கூனமிலிலக்கணவுறுப்பகவைநானான
கானவொருகாளைமறையோன்வடிவமாகி.

(இ-ள்.) மானம் முனிவோர் அதிசயிப்ப - பெருமையையுடைய கண்ணுவர் முதலியமுனிவர்கள்அதிசயங்கூர, வடம் நீழல மோனம் வடிவாகிய முதல் குரவன் - கல்லாலவிருக்ஷத்தினிழலில மௌனமூர்த்தமா யெழுந்தருளிய காரணதேசிகர், ஊனம் இல் எண்ணானகு இலக்கண உறுப்பு அகவை நானனகு ஆன - குற்றமில்லாத முப்பத்திரண்டிலக்கணங்களையும் வாய்ந்த அவயவங்களும் பதினான்குவயதுமுள்ள, ஒருகாளை மறையோன் வடிவம் ஆகி - ஒப்பில்லாத காளைப்பருவத்தையுடைய அந்தணர்திருக்கோலங்கொண்டு.

ஆசிரியன் கைகால்முதலிய வுறுப்புகளிற் குறறமில்லாதவனாய்ப் பேரழகு வாய்ந்திருப்பவன் உத்தமதேசிகனாதலால் ஊனமிலிலக்கணவுறுப்பு என்றார். "என்றேயிசைத்தவிவைமுதலாகும்பழுதுள் - ஒன்றுமிலாருத்தமரொன்றோர்" எனவரும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளாலுணர்க. (கசு)

நீண்டதிரிமுண்டமழனெற்றிவிழிபொத்தக்
காண்டகையகண்டிகைவளைந்தொழுகுகாதிற்
பூண்டகுழைகௌவியபொலன்செய்பலகாசு
சேண்டவழிளங்கதிர்சிரித்திருள்சிதைப்ப.

(இ-ள்.) நீண்ட திரிமுண்டம் அழல் நெற்றி விழி பொத்த - நீண்ட திரிபுண்டரமானது அக்கினிவடிவாகிய நெற்றிக்கண்ணைமறைக்கவும், காண் தகைய கண்டிகை வளைந்து ஒழுகு காதில் - கண்களாற்காணுந்தோறும் அழகுசெய்யுங் கண்டிகை வளைந்து விளங்கும் திருக்காதில், பூண்ட குழை கௌவிய பொலன் செய் பலகாசு - தரித்த குண்டலத்திற் பதிந்த விளக்கஞ் செய்யும் பல இரத்தினங்களும், சேண் தவழ் இளங் கதிர் சிரித்து இருள் சிதைப்ப - ஆகாயத்தில் தவழும் இளஞ்சூரியனினு மிக்குக் கிரணம்வீசி இருளை ஓட்டவும்.

ஏனையுறுப்புகளிலணிந்த திரிபுண்டரத்திலும் நெற்றியிலணிந்த திரிபுண்டரம் நீண்டதாதலால் நீண்டதிரிமுண்டமெனவும், காதிலணியும் உருத்திராட்சகண்டிகை பன்னிரண்டு திருமுகங்களை யுடையதாதலால் காண்டகையகண்டிகை யெனவுங் கூறினார். (கஎ)

உத்தரியவெண்படம்வலம்படவொதுங்க
முத்தவளநூலினொடுமுத்தமிடையிட்டு
வைத்தணியுமக்கவடமாலையெறிவாளாற்
பத்தரைமறைத்தமலபந்தவிருள்சிந்த.

(இ-ள்.) உத்தரிய வெண் படம் வலம்பட ஒதுங்க - உத்தரியமாகிய வெள்ளிய ஆடை வலப்பாற்பட ஒதுங்கவும், தவள முந்நூலினொடு - வெள்ளிய வுபவீதத்தோடு, முத்தம் இடையிட்டு வைத்து அணியும் அக்கம் வடமாலை - முத்துக்களையிடையிடையிட்டுக் கோவைசெய்து புனைந்த உருத்திராக்கமாலை, எறி வாளால் - வீசுங்கிரணத்தால், பத்தரை மறைத்த மல பந்த இருள் சிந்த - முனிவர்களை அறிவில் மறைத்த ஆணவவிருள் சிதையவும்.

பிராமணதேசிகர் தரிக்கவேண்டிய முத்திரைகளுள் ஒன்றாதலால் உத்தரிய வெண்படம் வலம்பட வொதுங்கவெனவும், ஏழு பூணூல் தரிக்கவேண்டுவது முறையாயினும் ஒவ்வொரு பூணூலும் ஒன்பதிழையால் முறுக்கிய வொவ்வொருநூலாலமைந்த மூன்றுநூலாதலால் முந்நூலினொடு எனவும், கட்புலங்களைமறைக்கும் புறவிருளைச் சிந்தும் சூரியனொளியினும் மேம்பட்ட ஒளியையுடைய தாதலால் சொல்லாற்றல்தோன்ற எறிவாளால் எனவுங் கூறினார். (கஅ)

கண்டிகைதொடுத்திருகரத்தினொடுவாகு
தண்டினிடுமாலைவிடவாளரவுதள்ள
வெண்டுகிலினானவிரிகோவணமருங்கிற்
றண்டரியபட்டிகைவளைந்தொளிதழைப்ப.

(இ-ள்.) கண்டிகை தொடுத்து இருகரத்தின் ஒடு தண்டு வாகின் இடுமாலை - கண்டிகையாகப் புனைந்து இரண்டுகைகளோடு தண்டினையொத்த புயங்களிலணிந்த உருத்திராக்ஷமாலிகை, விடம் வாள் அரவு தள்ள - விஷத்தையுடைய சர்ப்பத்தை யொழிக்கவும், வெண் துகிலின் ஆன விரி கோவணம் மருங்கில் - வெள்ளியவஸ்திரத்தாற் போக்கிய கோவணத்தின்பக்கத்தில், தண்டரிய பட்டிகை வளைந்து ஒளி தழைப்ப - நீங்குதலில்லாத பட்டிகை சூழ்ந்து விளங்கவும். (கக)

வண்டுவரிபாடுவனபோலமலர்பாத
புண்டரிகமேலுழலசிலம்புகளபுலம்பத்
தொண்டாகமாசிருடுணித்துமுடிசூட்டு
முண்டகமலர்ப்புறம்விறற்கழன்முழங்க.

(இ-ள்.) வண்டு வரி பாடுவன போல - வண்டுக ளிசைபாடுதல்போல, மலர் பாத புண்டரிக மேல் உழல் சிலமபுகள் புலம்ப - மலர்ந்த திருவடித்தாமரைமேல் வளைந்திடக்கும சிலம்புகள் ஒலிக்கவும, தொண்டா அகம மாசு இருள் துணிதது முடி சூடடும் முண்டக மலாப் புறம் - அடியாருடைய மனககுற்றத்தை (விளைக்கும்) ஆணவமலத்தை வீட்டி (அவாகள்) முடியிறசூட்டுந தாமரைமலர்போன்றதிருவடியினமேல், விறல் கழல முழங்க - வெற்றியையுடைய வீரகண்டை முழங்கவும.

குற்றங்களாவன - விகற்பம், சஙகறபம, குரோதம், மோகம், கொலை, துன்பம், அகங்காரம், நகை. கட்புலங்களுககு விடயமாகின்ற பொருள்களை மறைத்துந் தன்னைப் புலபபடுத்தி நிற்கும புறவிருளிலும் ஆனமாககளுககு விடயமாகிய பொருள்களையு மறைத்துத் தன்னையு மறைககு மிக்கவிருளாதலால் ஆணவமலததை இருள் எனவும், அடியார்கள வினைகளைவென்று பிறப்பினை யறுந்துறகுத் திருவடியிற கட்டும் ஓரறிகுறியாதலால் விறறகழல் எனவும, முனிவாகள் சருவி கரணுந்ரானின் ஆரவாரங்களை யோட்டச்செல்லும பராதமாதலால் சிலமபுகள்புலம்ப, முழஙக எனவுங்கூறினர். "வீட்டின்ப வெள்ளததமுத்திவிடுகாளிறுமடியார் - உள்ள நினும் பிரியாவொண்சிலம்பும் - கள்ளவினை - வென்றுபிறபபறுககசசாத்தியவீரகசழலும்" எனப்போற்றிப் பஃறொடையில்வருதல்காணக. முடிசூட்டும என்றதை "சூட்டுவார் வினையொத்தபோது" என்னுஞ் செயயுளுளாயிறகாணக. (உ௦)

ஏதமில்பவித்திரம்வலக்கரளிமைபபப
போதமவரைபுத்தகமிடகையதுபொறப
வோதியுணராதலறியோலமிடும்வேதம
பாதுகைகளாகிஇருபாதமலர்சூட.

(இ-ள்.) ஏதம் இல் பவித்திரம வலககரன் இலைமபப-குறறமில்லாத பவித்திரம் வலக்கையில் விளங்கவும, போதம் வரை புததகம இடக்கையது பொறப - சிவஞானபோதமெழுதிய புததகம இடக்கையில விளஙகவும, ஓதி உணராது அலறி ஓலம் இடும் வேதம பாதுகைகளாகி - எதெதுக்கூறியும அறியாது கதறிக் கதறி அபயமிடும் வேதஙகள் பாதுகைகளாகி, இரு பாதம மலர் சூட - இரண்டு பாததாமரைகளைச் சூடவும். (உக)

கள்ளமுளரிக்குண்முரல்காலையறுகால
புள்ளொலியினுவுமிதழும்புடைபெயாந்து
துள்ளவெழுவேதவொலிதொண்டர்செவியாற்று
ளுள்ளவயல்புக்குவகையொண்பயிரவளர்ப்ப.

(இ-ள்.) கள்ள முளரிக் கு உள் முரல் காலை யறு கால புள் ஒலியின் - தேனையுடைய தாமரைக்குளிருந்து ஒலிக்கும் ஆறுகால்களையுடைய ஆண் வண்டின் ஒலியைபபோல, நாவும் இதழும் புடை பெயர்ந்து துள்ள எழு வேத ஒலி - நாவும் இதழும் (தத்தம நிலையினின்று) புடைபெயர்நது துள்ளவெழா நினற வேதவொலியா

னது, தொண்டர் செவி ஆறுல் உள்ளம் வயல் புக்கு உவகை ஒள் பயிர் வளப்பர்- கண்ணுவாமுதலிய முனிவர்களுடைய காதாகிய கால்வழியால் மனமாகிய வயலிற் சென்று சந்தோஷமாகிய ஒள்ளியபயிரைவளர்க்கவும்.

உதாத்தம், அநுதாத்தம், சொரிதமாகிய சுரபேதங்களால் வேதத்தின்பொருள்விளங்க இசையறுத் தசசரித்தவந்தார் என்பார் நாவுமிதழும் புடைபெயர்ந்து துள்ள வெழுவேதவொலி உவகையொண்பயிர்வளர்ப்ப எனக்கூறினார். (உஉ)

சீதமணிமூரற்றிருவாயசிறிதரும்ப
மாதவர்கள்காணவெளிவந்துவெளிநின்று
ணூதமுடிவாயளவிருன்மறையினந்தப
போதவடிவாகிநிறைபூரணபுராணன்.

(இ-ள்.) நாத முடிவாய் - நாதத்தத்துவத்தின் முடிவாய், அளவில் நான்மறையின் அந்தம் போத வடிவாகி நிறை பூரண புராணன் - அளவில்லாத நான்கு வேதங்களின்முடிவில் ஞானவடிவாய்நிறைந்த என்றும் பழையராகிய பூரணராயுள்ளபெருமானார், சீதம் மணி மூரல் திருவாய் சிறிது அரும்ப - குளிர்ந்த அழகிய புன்முறுவல் திருவாய் சிறிதரும்ப, மாதவர்கள் காண எளி வந்து வெளி நின்றான் - கண்ணுவாமுதலிய முனிவர்கள்காணக் (சட்புலனுக்குத் வெளிப்பட்டு) வெளியிடையில்வந்து நின்றருளினார்.

தமக்கோர் தோற்றமும் இறுதியுமில்லாமையின் - புராணனென்றதற்கு என்றும் பழையனென்ப பொருள்கூறினும். நின்மலமாகிய சிவம் மாயைக்கப்பாற்பட்டதாதலால் சுத்தமாயையின் காரியமாகிய நாதத்தத்துவத்துக்கும், அம்மாயையிற்றோன்றிய விந்துதத்துவத்தின் காரியமாகிய வேதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு நின்றது என்பார் நாதமுடிவாகி யளவிறுன்மறையினந்தப - போதவடிவாகிநிறை எனக் கூறினார்.

"வேதவேதாந்தம்விளக்கஞ்செய்விந்துவுடன
நாதநாதாந்தநடுவேதம - போதத்தால்
ஆமளவுந்தேடவளவிறந்தவப்பாலைச
சேமவொளி"

எனப் போற்றிப்பஃறொடையில் வருதல்காண்க. (உ௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வட்டவாண்மதிகண்டார்க்குமுவாககடன்மானமாண்ட
சிட்டராமுனிவர்காளைத்தேசிகவடிவநோக்கி
யொட்டறுவுவகைவெள்ளமேற்கொளவுருத்தகூற்றை
யட்டதாமரைதஞ்சென்னிக்கணிமலராகத்தாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) வட்டம் வாள் மதி கண்டு ஆர்க்கும் உவாக கடல் மான - வட்டமாகிய வொள்ளிய பூரணசந்திரனைக்கண்டு ஒலிக்கும் நிறை கடலையொப்ப, மாண்ட சிட்டராமுனிவர் - மாட்சிமைப்பட்ட பெரியோராகிய முனிவர்கள், காளை தேசிகவடிவம் நோக்கி - காளைப்பருவத்தையுடைய தேசிகர் திருவுருவத்தைநோக்கி, ஒட்டு அறு உவகை வெள்ளம் மேல் கொள - நீங்காத மகிழ்ச்சியாகிய வெள்ளம் மேலெழுந்தோங்க, உருத்த கூற்றை அட்ட தாமரை தம் சென்னிக்கு அணிமலர் ஆக தாழ்ந்தார் - கோபித்தெழுந்த இயமனை உதைத்தருளிய தாமரைபோன்ற திருவடிகளைத் தமது சிரத்துக்கு அணியும் மலர்களாகச்சூடி வணங்கினார்கள். (உச)

அளவறுகலைகட்கெல்லாமுறைவிடமாகிவேத
விளைபொருளாகிநின்றவேதியசரணமென்ற
வளைவுறுமனத்தினாைத்தேசிகவள்ளனோக்கிப்
பளகறுதவததீர்வேட்கையாதெனப்பணிந்துசொல்வார்.

(இ-ள்.) அளவு அறு கலைகட்கு எல்லாம் உறைவிடம் ஆகி - அளவில்லாத நூல்களுக்கெல்லாம் உறையுளாகி, வேதம் விளை பொருளாகி நின்ற வேதிய - வேதத்தில் விளையும் பொருளாய் நின்றருளிய வேதியரே, சரணம என்ற வளை வுறு மனத்தினாரை - (நீர் எமக்கு) அடைக்கலமென்றடைந்த கோட்டமுற்ற மனத்தையுடைய கணணுவா முதலிய முனிவர்களை, தேசிக வள்ளல் நோக்கி-ஆசிரியமூர்த்தமாயெழுந்தருளிய தக்ஷிணாமூர்த்தி நோக்கியருளி, பளகு அறு தவத்தீர் - குற்றமற்ற தவத்தையுடையீர், வேட்கை யாது என - உங்கள் விருப்பம் யாதென்று வினவ, பணிந்து சொலவார் - வணங்கி முனிவர்கள் கூறுவார்கள்.

அவரது அருட்சத்தியால் சுத்தமாயையிறறோன்றிய விந்து தத்துவத்தினின்றுந் தோனறினமையால் அளவறுகலைகடகெல்லா முறைவிடமாகியெனறார். (உரு)

அடியரோமுய்யுமாறுமுலகெலாமளிக்குமாறும்
படியிலாவரத்தவேதப்பயனருளசெய்தியென்னக்
கொடியமாபாசந்தீரப்பாலகுரவனம்முனிவரோடு
முடிவிலாவிலிங்கமுன்போயமறைபபொருண்மொழிவதானான்.

(இ-ள்) அடியரோம் உய்யும் ஆறும் - அடியேங்கள் ஐயமறத தெளிந்துபிழைக்கும் வண்ணமும, உலகு எல்லாம் அளிக்கும் ஆறும் - உலகத்தை யெலலாம் பாதுகாக்கும்வண்ணமும், படி இலலா வரத்த வேதம பயன் அருள் செய்தி என்ன - அளவில்லாத மேனமையையுடைய வேததநின்பொருளை உணர்த்தியருளா யென்று (குறையிரப்ப) கொடிய மா பாசம் தீரப்பான (விடாது சூழ்ந்த) கொடிய பெரியமலப பிணிப்பை யொழிக்க, குரவன் அமமுனிவரோடும் - ஆசிரியர் திருக்கோலங்கொணடுவந்த பெருமானார் அநதமுனிவர்களோடும், முடிவு இலலா இலிங்கம் முன் போய்- (என்றுந்) தனக்கோர இறுதியில்லாத இலிங்கமூர்த்தியின திருமுனசென்று, மறைப் பொருள மொழிவது ஆனான் - வேததநினுட் கிடைபபொருளைத தெரித்தருளத்திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

வேதத்தின் பொருளுணர்ந்தால் உமது அருட்பேறு வாய்க்கும் என்பார் அடியரோமுய்யுமாறும் எனவும, எங்கட்கு இவவேதபபொருள கைகூடில் பலருந்தெளிதினெங்களிடத் துணர்நது பிறவியைக களைந் துய்வார்களென்பார் உலகெலாம ளிக்குமாறும் எனவுங்கூறினார். (உசு)

அந்தணிர்கேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
மந்தணமாகுமிநதமறைபபொருளறிதறானே
நந்தலில்லாதபோகப்பயனுக்குநல்கும்பாச
பந்தனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுக்குங்கருவியாகும்.

(இ-ள்.) அந்தணிர் கேண்மின் - முனிவர்களே கேளுங்கள், சால அருமறை பொருள்கள் எல்லாம் மந்தணம் ஆகும் - மிகவும் அரிய வேதங்களின் உட்கிடைப் பொருள்களெல்லாம இரகசியமாயிருக்கும். இந்த மறைப்பொருள் அறிதல் தானே-

இந்தவேதத்தினுட் கிடைப்பொருளையறிதலே, நாதல் இல்லாத போகப் பயனுக்கும்-கெடுதலில்லாத போகப்பேற்றிற்கும, நலியும் பாச பந்தனை கழிக்கும் வீட்டின்பய னுக்கும் கருவியாகும் - வருத்தும பாசபாதத்தைப் போக்கும் மோக்ஷப்பேற்றிற் குஞ் சாதனமாம்.

வேதம் கருமகாண்டம், ஞானகாண்டம் என இருவகைப் படுதலால் கரும காண்டத்திற்கூறிய யாகாதிபுண்ணியங்களால் போகமும, ஞானகாண்டத்திற்கூறி ய நின்மலசொரூபியாகிய சிவத்தால முத்தியுங் கைகூடுதலால் மறைபொருளறித ல்தானே போகப்பயனுக்கும் வீட்டினபயனுக்குங் கருவியாகும் என்றார். சாலோக முதலியபத முத்திகளாதலால நாதலிலலாத போகப்பயனென்றா "தெருட்பெறு போகவீடு காரணமாயச் சிவமயமா மறைப்பொருளை" எனப பின்னர் வருதலுங் காண்க. (உஎ)

உத்தமசயம்புக்குள்ளுமுத்தமதராமாய்மேலாந்
தத்துவமாகுமிந்தசுந்தரசயம்புலிங்க
நித்தமாய்மறைகட்கெலலாநிதானமாமபொருளாயுண்மைச்
சுத்தவத்துவிதமானசுயம்பிரகாசமாகும்.

(இ-ள்.) உத்தம சயம்புக்கு உள்ளும் உத்தம தராமாய்-உத்தம சுயம்புமூர்த் திகளுக்குள்ளும் மேம்பட்ட வுத்தமசயம்புவாய, மேலாம் தத்துவ மாகும் இந்த சு ந்தர சயம்பு லிங்கம் - மேம்பட்ட தத்துவங்களின் வடிவமாகிய இந்தச்சுயம்புலி ஙகமாகிய சோமசுந்தரமூர்த்தி, நித்தமாய் - எனறும அழியாததாய, மறை கட்கு எல்லாம நிதானமாம பொருளாய - வேதஙகளுககெல்லாம் ஆதிகாரணமாகிய பொ ருளாய், உண்மை சுத்த அததுவிதமான சுயமபிரகாசமாகும - உண்மையாகிய சுத் தாத்துவிதமான சுயம்பிரகாசமாக விளங்கும.

நாத விந்து தததுவங்களின் பொருளாய் விளஙகுதலால் மேலாந் தத்துவ மாகும எனவும, பிரணவசொருபமாய் நிறறலால நிதானமாம பொருளாய் எனவு ம், ஏனையோாகூறுதல்போலாது, உடலும உயிருந தமமுளொன்றுபட்டறியும அறி வும், கண்ணிெனளியும் சூரியனெளியுந தமமுளொன்றுபட்டுக் காணுந்தனமையை யும பிரிககககூடாததுபோலச் சிவத்தையும பிரபஞ்சத்தையும் தமமிறபிரிககவொ ண்ணுத இரணடறநிறகும் அததுவிதமாதலால சுததவததுவிதம எனவுஙகூறினர்.

நிறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுநூல்க
ளறைபரம்பிரமமாகுமிதனுருவாகுமேக
மறையதன்பொருளேயிந்தசுந்தரவடிவாயிங்கு
னுறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பர்நூலுணர்ந்தநல்லோர்.

(இ-ள்.) நிறை பரா பரம விஞ்ஞானம் நிராமயம என்று - எஙகும் நிறைந்த பராபரமென்றும் விஞ்ஞானமெனறும நிராமயமென்றும், நூல்கள் அறை பரமபிர மம் ஆகும இதன் உரு ஏக மறை ஆகும் - நூலகள்கூறும் பரம்பிரமமாகிய இந்த ச்சிவலிங்கமூர்த்தியின் திருவுருவமே ஒன்றாயுளள வேதமாம, நூல் உணர்ந்த நல் லோர் - நூல முறறுமுணர்நத பெரியோர்கள், அதன பொருளே - அவவேதத்தின் பொருளே, இந்த சுந்தரம் வடிவாய் இங்கன் உறை சிவலிங்கம் ஒன்றே என்பர்-இ ந்தச் சோமசுந்தரமூர்த்தமாய் இவ்விடத்து எழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்தி யொன் றே என்று கூறுவார்.

பராபரம் பராசத்திக்கு மேலானவன். விஞ்ஞானம் மேலான பாஞான வடி வாயுள்ளவன். நிராமயம் நோயில்லாதவன். பரம்பிரமம் மேலான வியாபியாயுள் ளவன். இவ்வாறுள்ள நின்மலசொரூபமாகிய சிவபெருமானொருவனே கர்த்தாவாய நிற்றலால் வேதமும் ஒன்றேயெனவும், அச்சிவபெருமான பிரதிவிம்பித்தற்கு விம்பமாய் நின்ற பிரணவந்திறனேன்றாதலால் அவ்வேதம் அவனுருவாகும் எனவும், அப்பிரணவத்தின் வாச்சியமாய் நிற்றலால் அதன் பொருளே சிவலிங்கம் எனவும், பூரணகர்த்தாவாகிய பரசிவத்தைப்போல் அப்பராசத்தியாயும் நிற்றலால் நிறை யெனவுங் கூறினர். பராபரம என்றது தாபரமூர்த்தம் எனவும், பரம்பிரமம் என்ற து சொரூபசிவம எனவுமகொள்க. சிவபெருமான் பிரதிவிம்பம் எனவும், அதன பொருளே சிவலிங்கமெனவும் கூறியதற்கு "அகிலவியபிரணவத்துபபரசிவமே பிரதிவிம்பமாயிருக்கும - அகலமுறவாதலினமற்றது சிவவாசகமென்றே யறிஞா சொல்வா - அசமிலபரமபொருளாகவுமிதுயு பிரணடவவிரும்புமழலும்போலும" எனவும, "பேராரிபபரசிவமும் பிரணவத்தினவேறாகாபபெறறியாலே" எனவும சூத சங்கிதை எகடிய வைபவகாணடம பிரணவமுணாதத அத்தியாயத்தில் வருதலகா ணக. (உ௯)

ஆகையான்மறையுமொன்றேயருமறைப்பொருளுமொன்றே
சாகையாலனந்தமாகித்தழைந்ததச்சாகையெல்லா
மோகையாலிவனையேந்துமுலகுதயாதிகளிந்த
வேகனாணையினான்மூன்றுமூர்த்தியாயிருந்தானன்றே.

(இ-ள்.) ஆகையால் - நூலுணர்ந்தோரிவ்வாறு கூறுதலால், மறையும் ஒன் றே - வேதமும ஒன்றே, அருமறைப்பொருளும் ஒன்றே - அவ்வேதத்தின் அரிய பொருளும ஒன்றே, சாகையால் அனந்தமாகித் தழைந்தது - (அவவொரு வேதம) சாகைகளால் அனந்த பேதமாயத் தழைத்துள்ளது, அச் சாகையெல்லாம் ஓகை யால் இவனை ஏத்தும - அவ்வேதத்தின சாகைகளெல்லாம விருப்பால் இவனையே துதியாநிற்கும, உலகு உதயாதிகள் இந்த ஏகன் ஆணையினால் மூன்று மூர்த்தியாய இருந்தான - உலகத்தோற்றத்திற்கும பாதுகாப்பிற்கும இறுதிக்கும் இந்தச் சோ மசுந்தரமூர்த்தி(தனது)அருட்சத்தியால் பிரமன முதலிய மூர்த்திகளாயிருந்தான.

வேதம் ஒன்றே சாகாபேதங்களால இருக்கு முதலியனவாக நானகுவகைப் பட்டது ஆதலால் சாகையாலனந்தமாகித் தழைத்ததெனவும், அதுபோல ஏகமாயு ள்ள தானும சிருஷ்டி, திதி, சங்காரத்தினபொருட்டுப் பிரமன முதலிய திரிமூர்த்தி களாய நிற்றலால் உலகுதயாதிகளிந்த ஏகனாணையினால மூன்றுமூர்த்தியாயிருந்தான எனவுங் கூறினர். சாகாபேதங்களால் வேதம நானகுவகைப்பட்டதென்பது "இட் டிசைமுகத்து" என்ப பினவருஞ செய்யுளாலுணர்க. (௩0)

மலர்மகனாகிமூன்றுவையமும்படைத்துமாலா
யலைவறநிறுத்திமுக்கணாதியாயழித்துமூவர்
தலைவனாய்ப்பரமாகாசசரீரியாய்முதலீறின்றித்
தொலைவருஞ்சோதியாமிச்சுந்தரலிங்கந்தன்னில்.

(இ-ள்.) மலர் மகனாகி மூன்று வையமும் படைத்து - பிரமனாகி மூன்றுலக ங்களையும் படைத்து, மாலாய் அலைவு அற நிறுத்தி - திருமாலாய் உயிர்கள் வருத்த மறத் தாங்கி, முக்கண் ஆதியாய் அழித்து - திரிநேத்திரங்களையுடைய உருத்திரமூர்

த்தியாய் இலைப்பொழித்து, அம்மூவர் தலைவனாய் - அத்திரிமூர்த்திகளுக்கு மிறைவனாகி, பரமாகாச சரீரியாய் - சிதாகாசமே தனக்கோர் திருமேனியாக வுடையவனாய், முதல் ஈறு இன்றி தொலை வரும் சோதி ஆம் இச்சுந்தர இலிங்கந் தன்னில்-தோற்றமும் நடுவும் இறுதியுமில்லாமல் என்றுங் கெடாத ஒளிவடிவாயுள்ள இந்த ச்சோமசுந்தர இலிங்கமூர்த்தியில்.

முதலீறு என்றமையால் நடுவென்பதுகூறாதே யமைதலால் நடுவென விரித்துக்கூறினும். ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம வருவித்துத்தனது திருவடியிற்கூட்டுதற்குச்சிருட்டியாதித்தொழில்களைநடத்துதலால்மலர்மகனாகி மூன்றுவையமும் படைத்து மாலாய் அலைவற நிறுத்தி முக்கணாகியாயழித்து எனவும், இத்தொழில்களை யம் மூவரும தனது ஆணைமேற்கொண்டு நடத்த நிற்றலால் அம்மூவர் தலைவனாய் எனவும, இவற்றில தாகசற்று விகாரமின்றி நிற்றலால பரமாகாசசரீரியாய் எனவும், இவ்வாறுசிறபவள வாக்குமனாதீதனாதலால் முதலீறின்றி எனவும்,சந்திர சூரியாக்கினி நக்ஷத்திரங்கள் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் ஒளிதருவோன் ஆதலால் தொலைவருஞ் சோதியாம் எனவுங் கூறினார். சிவபெருமானே சிருட்டியாதித் தொழில்களை நடத்துகின்றான் என்பது "போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம்பூங்கழல்கள் - போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம்பூங்கழல்கள் - போற்றியெல்லாவுயிர்க்கு மீறுமிணையடிகள் - போற்றிமாலுைமுகனுங் காணாதபுண்டரிகம் - போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்" எனத் திருவாசகத்திலும், அம்மூவர் தலைவனாய் என்பது "மூவண்ணல்தன்சந்நிதி முதற்தொழில்செய்யவாளா - மேவண்ணல்" என இந்நூலிலும், விகாரமின்றி எனபது "கந்தமலரயனபடைக்கும்"என்னும்விருத்தத்தில் "விகாரங்கள மருவான" எனச் சிவப்பிரகாசத்திலும், சந்திர சூரியாக்கினி நக்ஷத்திர முதலியவற்றிற்கு ஒளிதருவான் என்றது "மெய்ச்சுடருக்கெல்லாம் - ஒளிவந்த பூங்கழல்" என ஷை திருவாசகத்திலும் வருதல் காண்க. (கூக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியிலான்மதத்துவமானவலாமகன்பாகமுநடுவி
னீதியின்விச்சாதத்துவமானநெடியவன்பாகமுமுடிவி
லோதியசிவதத்துவமெனலானவுருத்திரபாகமுமுதிக்கும்
பேதியிம்மூன்றிலெண்ணிறந்துவங்கள்பிறக்குமம்மூன்றினுமுறையால்.

(இ-ள்.) ஆதியில் ஆன்ம தத்துவம் ஆன அலர் மகன் பாகமும் - முதலில் ஆன்மதத்துவமாயுள்ள பிரமன் பாகமும், நடுவில் நீதியின் விச்சாதத்துவமான நெடியவன் பாகமும - மத்தியில் முறைப்படி விததியாதத்துவமாயுள்ள திருமால்பாகமும், முடிவில் ஓதிய சிவ தத்துவம் எனல் ஆன உருத்திரபாகமும் உதிக்கும் - மத்தகத்தில் கூறப்பட்ட சிவதத்துவமென்னும் உருத்திரபாகமுந் தோன்றும், பேதி இம்மூன்றில் - இவ்வாறு வேறுபட்ட இம்மூவகைத தத்துவங்களில், எண்ணில் தத்துவங்கள் பிறக்கும் - அளவில்லாத தத்துவங்கள் தோன்றும், அம்மூன்றினும் முறையால் - அம்மூன்று தத்துவங்களினு முறைப்படி.

சிவலிங்கம் பன்னிரண்டங்குலமாகில் நந்நான்கங்குலங்களாகப்பிரித்து முறையே ஆன்மதத்துவமுதலாகக்கொள்ளநிற்றலால் ஆதியில், நடுவில், முடிவில் என்றார்.

ஆன்மதத்துவம்-உச. பூதம்-ரு, புலன்-ரு, ஞானேந்திரியம்-ரு, கன்மேந்திரியம்-ரு, அந்தக்கரணம்-ச, ஆ உச. வித்தியாதத்துவம் காலம், நியதி, கலை, வித்

தை, இராகம், புருடன், மாயை ஆ எ. சிவதத்துவம் சுத்தவித்தை, ஈஸ்வரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஆ ரு. இத்தத்துவங்களினின்று சூக்குமை முதலிய வாக்குகளும், பிராணவாயுமுதலிய வாயுக்களும், வசனாதிகளும், குணதத்துவமும், தைசதமுதலிய ஆங்காரமும், சாக்கிர முதலிய அவத்தைகளும் ஆகிய இவை முதலியன தோன்றுதலால் பேதி யிம்மூன்றி லெண்ணிறத்துவங்கள் பிறக்கும் என்றார். மத்தகம் என்றது பூசாம்சத்தை. (௬உ)

ஓதருமகாரமுகாரமேமகாரமுதித்திடும்பிரணவம்விந்து
நாதமோடுதிக்கும்வியத்ததாரகத்தினல்லகாயத்திரிமூன்று
பேதமாம்பதத்தாற்பிறக்குமிக்காயத்திரியிருபேதமாம்பேதம் [ம்
யாதெனிற்சமட்டிவியட்டியென்றிரண்டுமேதுவாம்வேட்டவைக்கெல்லா

(இ-ள்.) ஓது அரும் அகாரம் உகாரம் மகாரம் உதித்திடும்-சொல்லுதற்கரிய அகாரமும் உகாரமும் மகாரமும் அததத்துவங்களினின்று தோன்றும், பிரணவம் விந்து நாதமோடு உதிக்கும்-(அவ்வக்கரங்களோடு) பிரணவமானது விந்து நாதங்களோடுந்தோன்றும், வியத்த தாரகதகின் நல்ல காயத்திரி மூன்று பேதம் ஆம் பதத்தால் பிறக்கும்-விளங்கும் அப்பிரணவத்தில் (வியாகிருதிகளோடு) நன்மையைத் தரும காயத்திரி மூன்றுபேதமாகிய பதங்களால் தோன்றும், இ காயத்திரி இருபேதம் ஆம் - இந்தக்காயத்திரி யிரண்டுபேதமாம், பேதம் யாது எனில் சமட்டி வியட்டி - பேதம் யாதென்று வினவில் சமட்டி வியட்டியாம், என்ற இரண்டும் வேட்டவைக்கு எல்லாம்எதுவாம் - என்று கூறப்பட்ட இவ்விரண்டும் ஆன்மாக்கள் விரும்பினவைகளெல்லாம் பெறுதற்குக் காரணங்களாம்.

வியத்ததாரகம் என்றதற்கு விளங்கும் ஆதாரமாகிய இச்சிவலிங்கமூர்த்தியினின்று எனப்பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று.

பிரணவமானது அகரமுதலிய ஐந்தக்கரங்களின் வடிவாய் நிற்றலால் அவ்வக்கரங்களோடு என்றும். இருபத்துநான்கு எழுத்துகளின் வடிவாயுள்ள காயத்திரி மூன்று வாக்கிய முடிபாயுள்ளது ஆதலால் காயத்திரி மூன்றுபேதமாம் பதத்தாற் பிறக்கும் என்றார். அகரமுதலிய அக்கரங்களின் வடிவாய் நிற்றல் "அவ்வுடனுவ்வுமவ்வுமனம் புத்தியகங்காரங்கள் - செவ்வியவிந்துநாதஞ் சித்தமோடுள்ளமாகும் - ஒவ்வெனுமெழுத்தாமைந்தும்" எனவரும் சிவஞானசித்தியாரில் சமட்டியிற் பிரணவரூபம் ஐந்தெழுத்தாம் எனக்கூறியிருத்தல்காண்க. வியாகிருதிகளேமென்றது காயத்திரிக்குரியஅங்கங்களை. சமட்டி,வியட்டி என்றது உச்சரிப்பின்பேதங்களை.

இன்னவையிரண்டுமிவனருள்வலியாலீன்றநான்மறையையந்நான்கும்
பின்னிவனருளாலளவிலவானபிரணவமாதிமந்திரமு
மன்னவாறுனதாரகத்தகாரமாதியக்கரங்களுமுதித்த
சொன்னவக்கரத்தின்சிவாகமநூலிசசுரவரனடுமுகத்துதித்த.

(இ-ள்.) இன்னவை இரண்டும் இவன் அருள் வலியால் நான்மறையை ஈன்ற - இவ்விரண்டும் இச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருட்சத்தியால் நான்கு வேதங்களையும் தந்தன, அந்நான்கும் - அந்நான்கு வேதங்களும்,- பின் இவன் அருளால் அளவு இலவான - பின்பு இம்மூர்த்தியின் திருவருளால் அளவில்லாதனவாய் விரிந்தன, பிரணவம் ஆதி மந்திரமும் அன்னவாறு ஆன - பிரணவத்தை முதலினுள்ள சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் (அப்பிரணவத்தில்) அவ்வாறு தோ

ன்றின, தாரகத்து அகாரம் ஆதி அக்கரங்களும் உதித்த - அப்பிரணவத்தில் அகார முதலிய ஐம்பத்தோரக்கரங்களுந தோன்றின, சொன்ன அக்கரத்தின்-கூறிய அக்கரங்களின் (வடிவாயுள்ள) சிவாகமநூல் இச்சுரவான் நடுமுகத்து உதித்த- சிவாகமநூல்கள் இந்தச் சோமசுந்தரக்கடவுளின் நடுமுகத்திற்றோன்றின.

தாரகம் என்றது வேதமுதலியன தோன்றுதற்குஆதாரமாய் நிற்றலால் அக்காரணம்பற்றிப் பிரணவத்தின்மேல் நின்றது எனஅறிக.

சிவாகமங்கள் காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்பு வம், ஆக்கிநேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சருவோக்தம், பாரமேச்சுரம், கிரண ம், வாதுளம் என - உஅ. இவை தனிதனி ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபா தம், சரியாபாதம் என நானரு பாதங்களை யுடையனவாயிருக்கும். (௩௪)

கிட்டிசைமுகத்தொன்றடுத்தநாலைந்திற்கிளைத்ததாமிருக்கதுதென்பா
லீட்டியவிரண்டாம்வேதநூறுருவோடெழுந்ததுகுடதிசைமுகத்தி
னீட்டியசாமமாயிரமுகத்தானிமிர்ந்ததுவடதிசைமுகத்தி
னூட்டியவொன்பதுருவொடுகிளைத்துநடந்ததுநான்கதாமறையே.

(இ-ள்.) கீழ் திசை முகத்து ஒன்று அடுத்த நாலைந்தில் கிளைத்தது இருக்கு - தற்புருடமுகத்தில் இருபத்தொரு சாகையோடு இருக்குவேதந் தோன்றியது, தென் பால் ஈண்டிய இரண்டாம் வேதம் நூறு உருவோடு எழுந்தது - அகோரமுகத்தில் நெருங்கிய யசுர் வேதம் நூறு சாகைகளோடு தோன்றியது, குட திசை முகத்தில் நீட்டிய சாமம் ஆயிர முகததால் நிமிர்ந்தது - வாமதேவமுகத்தில் அளவில்லாத சா மவேதம் ஆயிரஞ்சாகைகளோடு தோன்றி எழுந்தது, வடதிசை முகத்தில் நாட்டிய ஒன்பது உருவொடு கிளைத்து நான்காம்மறை நடந்தது - சத்தியோசாத முகத்தில் உண்மைப்பொருளை நிலைநிறுத்திய ஒன்பது சாகைகளாகி அதர்வ வேதந்தோன்றி நடந்தது.

இருக்கது நான்கது அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. ஈட்டிய வலித்தல்விகாரம்.

அருமறைநால்வேறாகையால்வருணமாச்சிரமங்களுநான்காந்
தருமம்யாகாதிகருமமுமறையின்றகைமையிற்றோன்றினமறையுங்
கருமநூன்ஞானநூலெனவிரண்டாங்கருமநூலிவனருச்சனைக்கு
வரும்வினையுணர்த்துஞானநூலிவன்றன்வடிவிலாவடிவினையுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) அருமறை நால் வேறு ஆகையால்-அரிய வேதங்கள் நான்கு கூறு கையால், வருணமும் ஆச்சிரமங்களும் நான்காம் - வருணமும் ஆச்சிரமங்களும் நந்நான்கு வகைப்படும், தருமம் யாகாதி கருமமும் மறையின் தகைமையில் தோன் றின - தருமவடிவாகிய யாகமுதலிய கருமங்களும் வேதத்தின்பொருளின் வழியிற் றோன்றின, மறையும் கருமநூல் ஞானநூல் என இரண்டு ஆம்-வேதமும் கருமநூல் ஞானநூலென இரண்டுவகைப்படும், கருமநூல் இவன் அருச்சனைக்குவரும் வினை உணர்த்தும்-கருமநூல் இவனருச்சனைக்குரிய கிரியைகளைக் கூறும், ஞானநூல் இவ ன் தன் வடிவு இல்லாவடிவினை உணர்த்தும்-ஞானநூலானது இச்சிவபெருமானுடை ய நின்மல சொரூபத்தைத் தெரிவிக்கும்.

வருணம் நான்காவன பிரம, க்ஷத்திரிய, வசிய, சூத்திரர் எனப்படும். ஆச்சிரமம் நான்காவன பிரமசரியம், கிருகத்தம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம் எனப்படும். வேதத்தின் அபரார்த்தமாகிய தருமம் யாகாதி கருமங்களாதலால், தருமம யாகாதிகருமம் எனவும், யாகம் தூலம், சூக்குமம் என இருவகைப்படுதலால் பொதுப்பட யாகாதியெனவும், கருமம்-மானதம, வாசிகம், காயிகம் என மூவகையபடுதலால் மூற்றும்மை தந்து கருமமும் எனவும், கருமம் எல்லாத்தொழிற்கும் பொதுப்பட நின்றதெனினும் சிவார்ச்சனை சிவத்தைப் பெறுகைக்குரிய தொழிலாகையால் கருமநூலிவனருச்சனைக்குவரும் வினையுணர்ததும் எனவும், வேதத்தின் பரார்த்தம சிவத்தைப் பெறுகைக்கு அப்பரசிவததின் நின்மலசொரூபத்தை யுணர்த்துதலால் ஞானநூலிவன்றன் வடிவிலா வடிவினையுணர்ததும் எனவுங் கூறினா. (௯௬)

முதனுகர்நீராற்சினைகுழைத்தாங்கிம்முழுமுதற்கருத்துநல்லவியின்
பதமிவன்வடிவப்பண்ணவர்பிறக்குந்திருத்தியாம்பரனிவன்முகததின்
விதமுறுநித்தமாதிமூவினைக்கும்வேண்டியங்குலகவர்போகங்
கதிபெறவியற்றுஞ்சிவார்சசனைவினைக்குங்காரணமிசசிவகோசம்.

(இ-ள்.) முதல் நுகர் நீரால் சினை குழைத்நால் ஆங்கு-வேர் நுகரும நீரினால் கிளைகள் தளிர்த்தாற்போல, இம் முழு முதற்கு அருததும் நல் அவியின் பதம் - இச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஊட்டும் நல்ல அவியுணவு, இவன வடிவம் புண்ணவர் பிறக்கும் திருத்தியாம் - இமமூர்த்தியின் திருவுருவமாகிய தேவர்கள் பிறக்குந் திருத்தியாய் முடியும், பரன இவன் முகததில் - இறைவனாகிய இச்சிவபெருமான் சந்நிதியில், விதம் உறும நிததம ஆதி மூவினைக்கும-(செயயும்) வெவ்வேறு வகைப்பட்ட நித்த முதலிய மூன்று தொழில்களுககும, உலகவர் போகம் கதி வேண்டி பெற இயற்றும் சிவார்ச்சனை வினைகளும் - உலகினர் போகத்தையும முத்தியையும் பெறச்செய்யும் சிவார்ச்சனைக்கும், இச சிவ கோசம் காரணம - இச்சிவலிஙக மூர்த்தியே காரணமாயுள்ளது.

பிரமன் முதலிய தேவவடிவமாய் நிறறலால் இமமுழுமுதற்கருத்து நல்லவியின் பதமிவன் வடிவம் பண்ணவா பிறக்குந் திருததியாம எனறா, நித்த முதலிய மூவினைகள் நித்தம், நைமித்தம், காமியம இவைகளை முன்னாக் காண்க. அங்கு அசைநிலை. (௯௭)

மறைபலமுகங்கொண்டலறிவாயிளைத்துமயஙகவேறகண்டபூரணமாய்
நிறைபரம்பிரமமாகுமிக்குறியைக்கருமநன்னெறிவழாப்பூசை
முறையினுஞானநெறியினிப்பொருளையருளினுன்முயக்கறமுயங்கு
மறிவினுந்தெளிவதுமக்குநாமுனாத்தவருமறைப்பொருள்பிறக்கரிதால்.

(இ-ள்.) மறை பல முகங் கொண்டு அலறி வாய் இளைத்து மயங்க - வேதங்கள் அனேக முகங்கொண்டு (தேடியுமுணராது) கதறி வாய்சோர்ந்து மயங்க, வேறு அகண்ட பூரணமாய் நிறை பரம் பிரமம் ஆகும இக்குறியை -(அவற்றிற்கு) வேறாய் அகண்ட பூரணமாகி நிறைந்த சொரூபசிவமாகிய இநதச் சிவலிங்கப்பெருமானை, நல் கருமம் நெறி வழா பூசை முறையினும் - நல்ல கருமகாண்டத்திற கூறிய நெறியினின்றுந் தவறாத பூசைமுறையினாலும், ஞான நெறியின் இப் பொருளை அருளினால் முயக்கு அற முயங்கும் அறிவினும் தெளிவது - ஞானகாண்டத்திற்கூறிய நெறியினின்று இச்சிவலிங்கப்பெருமானை (அவனது) திருவருளினால் கலபபறக்கல

க்கும் உணர்வினும் அவனையறிதல், உமக்கு நாம் உரைத்த அருமறைப்பொருள் - உமக்கு நாங்கூறிய வேததநினுட்கிடைப்பொருள். பிறர்க்கு அரிது-(இதனையுணர்தல்) ஏனையோர்க்கரியது.

பலமுகங்கொண்டு என்றது சாகைகளை. வேதத்தினுட்கிடைப்பொருளாயிருப்பினும அவ்வேதம் சடமாயுள்ள விர்துவிற் றோன்றினமையால் சித்தாயுள்ள சிவத்தை யறிதலருமையால் அலறி வாயிளைத்து மயங்க வேறகண்ட பூரணமாய் நிறை எனவும், ஞானகாண்டம் வடிவிலா வடிவினை யுணர்த்துதலால் அவனது நின்மல சொரூபத்தை யவன் றிருவருளாலே இரண்டற நின்றுணரவேணடுதலால் அருளினை முயக்கற முயங்கும் அறிவினும் எனவுங் கூறினர். (கஅ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருமத்தான் ஞானமுண்டாங்கருமந்தைசசித்தசுந்தி
தருமத்தாலிகந்தசித்தசுத்தியைத்தருமநல்கு
மருமைத்தாந்தருமத்தாலேசாந்தியுண்டாகுமாண்ட
பெருமைததாஞ்சாந்தியாலேபிறப்பதட்டாங்கயோகம்.

(இ-ள்.) கருமத்தால் ஞானம் உண்டாம் - கருமகாண்டத்திற்கூறிய சற்கருமத்தால் ஞானகாண்டத்திறகூறிய ஞானங் கைகூடும, கருமத்தை சித்த சுத்தி தரும் - அச்சற்கருமத்தைச சிததசுததி கொடுக்கும், மத்தம ஆல் இகந்த சித்த சுத்தியை தருமம நல்கும் - மயக்கததினின்றும் நீஙகிய சிதத சுததியை அததருமங் கொடுக்கும், அருமைதது ஆம் தருமத்தால் சாந்தி உண்டு ஆகும் - அருமையை யுடைத்தாகிய அததருமத்தாலே சாநதி உண்டாகும, மாண்ட பெருமைதது ஆம் சாநதியாலே அட்டாங்கயோகம் பிறப்பது - மாட்சிமைப்பட்ட பெருமையையுடைய அச்சாந்தியினாலே அட்டாங்கயோகந் தோன்றும்.

கருமம் என்றது முன்னர்க்கூறிய சிவார்ச்சனையை. ஞானம் என்றது பரஞானத்தை. சித்த சுத்தி என்றது நிததிய நைமித்திய கருமங்களைச சிவார்ப்பணமாகச் செய்ததால் வந்த பயனை. தருமம் எனறது பத்துவகைப்பட்ட சிவபுண்ணியத்தை. சாந்தி எனறது அகக்கரணநிககிரகததை. அட்டாங்கயோகம் என்றது இயம முதலிய எட்டினை. சிவபுண்ணியம் கொல்லாமை, பொறுமை, உண்மைகூறல், பழி பாவத்துக்கு அஞ்சுதல், புண்ணியததிலிச்சை, மனமுதலியவற்றை யொடுக்கல், கொடை, சிவார்ச்சனை, தவம், சதாசிவாதி விக்கிரகங்களைத் தியானித்தல் எனப் பத்தாம். அட்டாங்கயோகம் இயமம், நியமம், ஆசனம, பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எட்டுவகைப்படும். கருமத்தால் ஞானமுண்டாம் என்பது "கிரியையெனமருவுமவையாவுஞானங் கிடை.த்தற்குநிமித்தமெனக் கிளக்கும" என்னுஞ் சிவப்பிரகாசததாலும, சிததசுத்தி எனபது "நித்தியநைமித்தியகன்மங்கணிட்காமியமாகப் - பததியுறச்செய்வதனாற் பாவமெலாஞ்சமூறும் - ஒத்தியன்மற்றதனானே யொழியாமலூறசிதத - சுததியுளதாமென்று சொல்லுமான்மறையனைத்தும்" என்னும் சூதசங்கிதையாலும், சிவபுண்ணியம் பத்தென்றது "அயிங்கிதைபொறையேமெய்ம்மை யறைதலேயரியநாணே - உயர்ந்தவாதரவேயுள்ளமொடுக்கலேகொடுக்கைதானே - வியந்தவர்ச்சனையேமெய்யூண் வெறுத்துறுதவமே மேனி - நயந்தபாவனையேயென்னத் தசமிவைகன்றெந்நாளும்" என்னும் சிவதருமோத்தரத்தாலும், அட்டாங்கயோகம் "இயமநியமமாசனமே யிலங்குபிராணாயாமமே - வயுமரர்பிரத்தியாகாரம வருதாரணையேதியானமே - பயமார்சமாதி யென

வெட்டு" என்னுஞ் சிவஞானசித்தியாரானும் உணர்க. இயமமுதலியவற்றைப் பிரிக்கிற் பெருகும். மத்தம் ஈறுதொக்குநின்றது. ஆல் உருபுமயக்கம். (சுகூ)

கிரியையால் ஞானந்தன்னாற்கிளர்சிவபத்திபூசை
தெரிசனஞ்சைவலிங்கதாபனஞ்செய்தலீசற்
குரியமெய்யன்பர்பூசையுருத்திரசின்னந்தாங்க
லரியதேசிகன்பாற்பத்தியனைத்தையுந்தெரியலாகும்.

(இ-ள்.) கிரியையால் ஞானந் தன்னால் - கிரியையினாலும் ஞானத்தினாலும், கிளர் சிவபத்தி பூசை தெரிசனம் - விளங்கும் சிவபத்தியும் சிவபூசையும் சிவதெரிசனமும், சைவ லிங்க தாபனம் செய்தல் - சிவலிங்க தாபனஞ் செய்தலும், ஈசற்கு உரிய மெய் அன்பர் பூசை - சிவபெருமானுக்குரிய மெய்யடியார் பூசையும், உருத்திர சின்னம் தாங்கல் - சிவவேடம் தாங்குதலும், அரிய தேசிகன் பால் பத்தி - பெறுதற்கரிய ஞானாசிரியனிடத்து அன்பு கொள்ளுதலும், அனைத்தையும் தெரியலாகும்- (ஆகிய) இவை முற்றும் அறியலாம்.

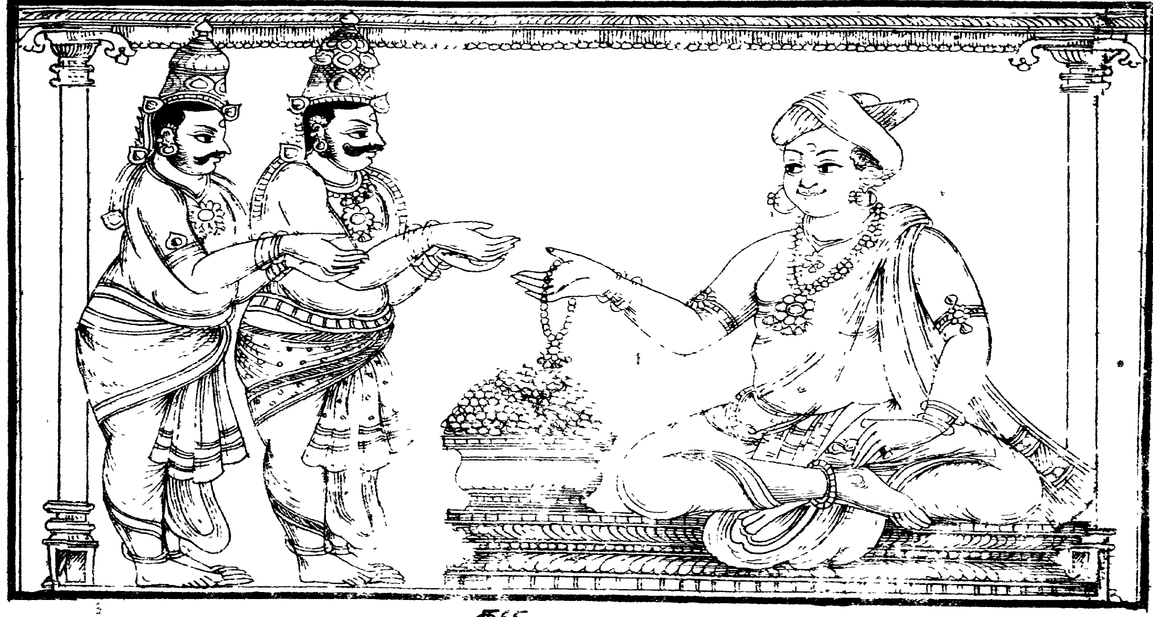
பரஞானமடைந்த சிவன்முத்தர்களும் பற்றற நீங்கின மும்மலங்களும் பழைய வாசனாபலத்தால் விளக்கறறம் பாாக்கும் இருள்போல் அறிவற்றம்பார்த்துத் தாக்குதலால் அவற்றைப் பரிகரித்தற்குத் துணையாகச் சிவபத்தி, சிவபூசை, சிவதரிசன முதலியவறறைக் கொள்ளவேண்டுதலால் ஞானந் தன்னால் அனைத்தையுந் தெரியலாகும் என்றார். "செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரவொட்டாத் - திரிமலங்களறுத் தீசனேசரொடுஞ் செறிந்திட் - டங்கவர்நந்திரு வேடமாலயங்களெல்லாம் - அரனெனவேதொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி - எங்குமியாமொருவருக்கு மெளியோமல்லோம் - இயாவருக்குமேலானோமென் றிறுமாப்பெய்தித் - திங்கண்முடியாரடியாரடியோமென்று - திரிந்திடுவர்சிவஞானச் செய்தியுடையோரே" எனவரும் சிவஞானசித்தியாரால் உணர்க. (சு0)

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின்சென்
றறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கனுகுணமாமின்ன
முறையினான்மார்த்தமெனறுமொழிவதம்மார்த்தஞ்சேர்ந்த
துறைகள்வைதிகமாமேலாசசொல்வதிசசுத்தமார்க்கம்.

(இ-ள்.) மறைவழி மதங்கட்கு எல்லாம் மறை பிரமாணம் - வேதத்தின்வழி நின்ற கொளகைகளுக்கெல்லாம் வேதமே பிரமாணமாம், பின் சென்று அறை தரும் மிருதி எல்லாம் அவைக்கு அனுகுணம் ஆம் - அவ்வேதத்தின் வழியே சென்று அவ் வேதத்திற்குப் பொருந்தக்கூறும மிருதிகளெல்லாம அக்கொள்கைகளுக்கு அனுகுணப்பிரமாணமாம், இன்ன முறையினால் மார்த்தம் என்று மொழிவது - (வேதத்திற்குப் பொருந்தக்கூறும்) இந்த முறையினால் அவ்வனுகுணப்பிரமாணம் மார்த்தமென்று கூறப்படும, அம் மார்த்தம சேர்ந்த துறைகள வைதிகமாம் - அம்மார்த்தஞ் சேர்ந்த பாகுபாடுகள் வைதிகமாகும், இச் சுத்த மார்க்கம் மேலா சொல்வது - இச் சுத்தமார்க்கமாகிய வைதிகமார்க்கம் மேலாகக் கூறப்படும்.

வேதத்திற்கூறுங் கொள்கைக்கு மிருதியிற்கூறுங் கொள்கை விருத்தமின்றியொத்திருக்கவேண்டும் என்பார் பின்சென்றறைதரும் எனவும், இந்தப்பிரமாணம் இரண்டாவது என்பார் அனுகுணமாம் எனவும், சுருதியிற்கூறுவது சிரௌதம் என்

மாணிக்கம்விற்றதிருவிளையாடல்-

௧௭

ளுற்போல மிருதியிற்கூறுவது மார்த்தம் என்பார் இன்ன முறையினால் மார்த்தம் எனவும், தன்னொடு முரணுதலின்றி நின்ற மார்த்தந்தழுவிய வேதமார்க்கம் என்பார் வைதிகம் எனவுங் கூறினார். (சுக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருட்பெறுபோகம்வீடுகாரணமாய்ச்சிவமயமாமறைப்பொருளை
யிருட்கெடவுரைத்தேமிப்பொருட்கதிகமில்லையிபபொருளெலாமுமக்கு
மருட்கெடத்தெளிவதாகெனவினையவழிவழாமாதவர்புறத்தை
யருட்கையாற்றடவியிலிங்கத்துட்புகுந்தானருள்பழுத்தன்னதேசிகனே.

(இ-ள்.) தெருள் பெறு போகம் வீடு காரணமாய் - தெளிவுபெற்ற பந்த மோக்ஷங்களுக்குக் காரணமாகி, சிவமய மாம மறைப் பொருளை இருள் கெட உரைததேம்-சிவமயமாகிய வேதத்தினுட்பொருளை மயக்கங்கெடக் கூறினோம், இப்பொருட்கு அதிகம் இல்லை-(நாம்கூறிய) இநதப் பொருளுக்கு மேம்பட்ட பொருளில்லை, இப் பொருள் எல்லாம் உமககு மருள் கெட தெளிவது ஆகென - இப்பொருள்களெல்லாம் உங்களுக்கு அறியாமை நீஙக விளங்கக்கடவதென்று, அருள் பழுத்தால் அன்ன தேசிகன-அருளை கனிநதாலொத்த திருவுருவததையுடைய தேசிகர், இனைய வழி வழா மாதவர் புறததை அருள் கையால் தடவி இலிஙகத்துள் புகுந்தான் (கூறிய) இம்மார்க்கத்தினின்றுஞ் சிறிதும் வழுவாத கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்களுடைய முதுகைக் கருணையோடு தமது திருக்கரத்தால் தடவிச் சிவலிங்க மூர்த்தியுள் கரந்தருளினர்.

பக்குவர்க்குப் பிராரத்தவாதனையை ஒழித்தற்குச்செய்யுந் தீக்கையாதலால் மாதவர்புறததை யருட்கையாற்றடவி எனறார். (சுஉ)

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கககரு.

பதினேழாவது.

மாணிக்கம்விற்றபடலம்.

கலிநிலைததுறை.

சுகந்தவார்பொழின்மதுரையெம்பிரான்றனதுணைத்தா
ளுகந்தவாவறுகண்ணுவமுனிமுதலோது
மகந்தவாதபேரன்பருக்கருமறைப்பொருளைப்
பகர்ந்தவாறிதுமாணிக்கம்பகர்ந்தவாபகர்வாம்.

(இ-ள்.) சுகந்தம் வார் பொழில் மதுரை எம்பிரான் தன துணைத்தாள் உகந்து - நல்ல வாசமிக்க சோலைசூழ்ந்த மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய இரண்டுதிருவடிகளையும் விரும்பி, அவா அறு கண்ணுவ முனி முதல் ஓதும்-ஆசையொழிந்த கண்ணுவமுனிவர் முதலாகக் கூறும், அகம் தவாத பேர் அன்பரு

க்கு - மனத்தினின்று நீங்காத பெரிய அன்பினையுடைய முனிவர்களுக்கு, அருமறை
ப் பொருளை பகர்ந்த ஆறு இது - அரிய வேதத்தின் பொருளைக் கூறிய திருவிளையா
டல் இத்திருவிளையாடல், மாணிக்கம் பகர்ந்த ஆறு பகர்வாம் - மாணிக்கம்விற்ற தி
ருவிளையாடலை இனிக் கூறுவாம்.

தவாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் பகுதி தா என முதல் குறு
கின்றது. (க)

அன்னநாள்வயின்வீரபாண்டியற்கணங்கனைய
மின்னனாருளைம்போகமும்விளைநிலமனைய
பொன்னனார்பெறுகாளையரைங்கணைப்புத்தே
ளென்னவீறினார்வான்பயிர்க்கெழுகளையென்ன.

(இ-ள்.) அன்ன நாள் வயின் - அந்நாளில், வீரபாண்டியற்கு அணங்கு அனை
ய மின் அன்னாருள் - வீரபாண்டியனுக்குக் கொல்லிப்பாவையை யொத்த கிழத்தி
யருள், ஐம் போகமும் விளை நிலம் அனைய பொன் அன்னார் பெறு காளையர் - ஐந்து
போகங்களும் விளைதற்குரிய காமக்கிழத்தியர் பெற்ற புத்திரர்கள், வான் பயிர்க்கு
எழு களை என்ன - பெரும்பயன்றரும் பயிர்க்கு இடையூறாக மேலெழுந்தோங்கும் க
ளையைப்போலவும், ஐங் கணைப் புத்தேள் என்ன - பஞ்சபாணங்களை யேந்திய மன்
மதனைப்போலவும், வீறினார் - ஓங்கினார்கள்.

கோடாதசெங்கோல் என்றதுபோல அணங்கனைய மின்னனார் என்றதனுள்
மின்னனார் விசேடியமாகநின்றது. மின்னன்னார்மின்னலையொத்தவர்கள். பொன்ன
ன்னார் இலக்குமியையொத்தவர்கள். ஐம் போகம் கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து
ப்பரிசித்தலாகிய ஐம்புலன்களால் நுகரும் போகங்கள். ஏனை விளைநிலங்கள் முப்
போகங்களைத் தருவன இப்பெண்கள் ஐம்போகங்களைத் தருபவர் என்பார் ஐம்போக
மும் விளைநிலமனையமின்னனார் என்றார். (உ)

பின்னரும்பெறற்குமரனைப்பெறுவதுகருதி
மன்னனுங்குலத்தேவியுங்கயற்கணிமணாளன்
றன்னைநோக்கியட்டமிசதுர்த்தசிமதிவார
மின்னநோன்புநோற்றொழுகுவாரிறைவனின்னருளால்.

(இ-ள்.) பின் அரும் பெறல் குமரனை பெறுவது கருதி - பின்பு பெறுதற்க
ரிய புத்திரனைப் பெறக்கருதி, மன்னனும் குலத் தேவியும் கயல் கண்ணி மணாளன்
தன்னை நோக்கி - வீரபாண்டியனும் அவன்குலமாதும் சோமசுந்தரக்கடவுளைநோக்
கி, அட்டமி சதுர்த்தசி மதிவாரம் இன்ன நோன்பு நோற்று ஒழுகுவார் - அட்டமி
நோன்பு சதுர்த்தசிநோன்பு சோமவாரநோன்பு ஆகிய இந்நோன்புகளை நோற்று ந
டப்பாராயினர், இறைவன் இன் அருளால் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் இனிய திரு
வருளால்.

அட்டமி திதிகளுள் சிவபெருமானுக்குரிய விரதத்திதி. சதுர்த்தசி மாதந்தோ
றும் வருஞ் சிவனிரா இவைபஞ்சபருவங்களுளடங்கினவை. சோமவாரம் வாரங்க
ளுள் சிவபெருமானுக்குரியவிரதவாரம். (ங)

சிறிதுநாள்கழிந்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறந்த
மறுவிலாவடமீன்புரைகற்பினாள்வயிற்றிற்

குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றொருகுமா
ணிறையுநீருலகருட்குடைநிழற்றவந்துதித்தான்.

(இ-ள்.) சிறிது நாள் கழிந்த அகன்றபின் - சிலநாள்சென்று நீங்கினபின், கங்கையில சிறந்த மறுவு இல்லா வட மீன் புரை கற்பினாள் வயிற்றில் - கங்கையினும் புனிதமாகிய குற்றமில்லாத அருந்ததியையொத்த கற்பினையுடைய வீரபாண்டியன் மனைவியின் வயிற்றில, குறிய ஆல வித்து அங்குரம போன்று - (நகத்தாற்கிள்ளியெடுக்கும்) சிறிய அளவினை யுடைய ஆலவித்தினின்றுந்தோன்றிய முளையைப் போல, ஒரு குமரன் நிறையும நீர உலகு அருள குடை நிழற்ற வந்து உதித்தான்- ஒருபுத்திரன் நிறைந்த நீரமயமாகிய (கடலசூழ்ந்த) உலகத்திற்குத் (தனது) கருணையே வெள்ளிய வட்டக்குடையாக நிழலசெய்யவந்து அவதரித்தான்.

கங்கை எல்லாபபொருள்களையும் மிகக புனிதமாக்கும் தீர்த்தமாதலால் அதனினு மேமபட்ட புனிதமுடைமை போதா நிறறலால இன் உருபு உறழ் பொருவு பொருட்டு. சிறிய ஆலவித்தினினறு தோன்றிய அங்குரம் பலசாகைகளாகப் பரந்து பல இயங்கியற்பொருள்களுக்குந் தண்ணிய நிழல்தந்து கொடிய வெப்பத்தைப் போக்குதல்போலத் தன்குடைக்கீழ வாழுங குடிகளுக்குப் பகைவெப்பொழித்துத் தண்மைதருதல் தோன்றக குடைநிழற்றவந் துதித்தான என்பது தோன்ற நிற்றலால் குறிப்பணி. (ச)

அத்தனிசசிறுகுமரனுக்ககங்களிசிறப்ப
மெய்த்தநூன முறைசாதகவினைமுதலவினையும்
வைத்தனன்பொலிவெய்துநாண்மனனவனூழ்வந்
தொத்தநாள்வரவேடடைபுகக்குழுவைகோட்பட்டான்.

(இ-ள.) அ தனி சிறு குமரனுககு - அந்த வொப்பில்லாத இளங்குமரனுக்கு, அகம் களி சிறபப மெய்த்த நூல முறை சாதக வினை முதல் வினையும் வைத்து- மனங்களிகூர உணமையாகிய வேதநூல்முறையே சாதகனம முதலிய கிரியைகளையுஞ் செயதுமுடிக்க, அன்னுன பொலிவு எயது நாள - (நாளுக்குநாள) அப்புத்திரன் வளாந்துவருங்காலையில, மனனவன் ஊழ வந்து ஒத்த நாள் வர - வீரபாண்டியன போகூழ் கூடிவருங்காலம்வர, வேட்டை புக்கு உழுவை கோட்பட்டான -வேட்டைமேறசென்று புலியால் விழுங்கபபட்டான

சாதகனமமுதலிய கிரியைகளை எனறது உக்கிரகுமாரர் திருவவதாரப் படலத்திற்காணக. வைத்து செயவெனெ சசத்திரிபு. வலியினமையா லுழுவைகோட்பட்டான அல்லன எனபார ஊழவந்தொத்தநாளவர என்றார. (ரு)

வேங்கைவாயபடுமீனவன்விண்விருந்தாக
வாஙகுநூன்மருஙகிறக்கரமார்பெறிந்தாரந்
தாஙகுகொங்கைசாந்தழிந்திடத்தடங்கண்முத்திறைப்ப
வேஙகமாதர்பொன்னகருளாயாவருமிரங்க.

(இ-ள்.) வேங்கை வாய் படு மீனவன் விண் விருந்து ஆக - வேங்கைவாயிற்பட்ட வீரபாண்டியன் வீரசுவர்க்கத்திற்கு (ஓர) விருந்தாகச செல்லுதலால், வாஙகு நூல் மருங்கு இற - ஒசியும் நூலிழையையொத்த இடை முறியும்படி, கரம் மார்பு எறிந்து - (தமது) கைகளால் மார்படித்து, ஆரந் தாஙகு கொங்கை சாந்து அழிந்திட - முத்தாரத்தைச் சுமந்த தனங்களிறதிமிர்ந்த கலவைச்சாந்தழிய, தடம் கண்

முத்து இறைப்ப - விசாலித்தகண்கள் நீர்சிந்த, மாதர் ஏங்க - குலமாது முதலிய காமக்கிழத்தியர் வருந்தவும், பொன நகர் உள்ளார் யாவரும் இரங்க-இலக்குமி(வசிக்கும்) மதுரைநகரிலுள்ளோர் யாவரும் வருந்தவும்.

பொன்னகருளார் யாவரும் இரங்க என்பதற்கு - இம்மாதராழுங்குதலைநோக்கி விண்ணுலகிலுள்ளார் யாவரும் வருந்த எனப் பொருள் கூறுதலும ஒன்று. (சு)

மற்றவேலைகாமக்கிழத்தியர்பெறுமைந்த
ரற்றநோக்கியிதமையமென்றானைமாவாதி
யுற்றபல்பிறபொருணிதியொண்கலனொடுங்
கொற்றமௌலியுங்கவர்ந்தனர்கொண்டுபோயமறைந்தார்.

(இ-ள்.) மற்ற வேலை - அவ்வாறு யாவரும் வருந்துங் காலையில், காமக்கிழத்தியர் பெறும் மைந்தர் அற்றம் நோக்கி - காமக்கிழத்தியர்கள் பெற்ற பிள்ளைகள் அச்சமயம்நோக்கி, ஈது அமையம் என்று - இதுதான நல்லசமயமென்று, ஆனை மா ஆதி உற்ற பல் பிற பொருள் நிதி ஒண் கலன் கொற்றம் மௌலியும் கவர்ந்தனர் கொண்டு போய் மறைந்தார் - ஆனை குதிரை முதலாகவுள்ள ஏனைப்பொருள்களும் திரவியமும் ஒள்ளிய ஆபரணமும் வெற்றியையுடைய கிரீடமும் (ஆகிய இவைகளைக்) கொள்ளைகொண்டுபோ யொளித்தார்கள். (எ)

மன்னனாணையாறொழுகியமந்திரக்கிழவர்
மின்னுவேலிளங்குமரனைக்கொண்டுவிண்ணடைந்த
தென்னர்கோமகற்கிறுதியிற்செய்வினைநிரப்பி
யன்னகாதலற்கணிமுடிசூட்டுவானமைந்தார்.

(இ-ள்.) மன்னன் ஆணை ஆறு ஒழுகிய மந்திரக் கிழவர் - வீரபாண்டியன் ஆணைவழிச்சென்ற சுமதிமுதலிய மந்திரிமார்கள், மின்னு வேல் இளம் குமரனைக் கொண்டு - மின்னல்போல விளங்குகின்ற வேலையேந்திய புத்திரனைக்கொண்டு, விண் அடைந்த தென்னர் கோமகற்கு இறுதியில் செய் வினை நிரப்பி - விண்ணுலகடைந்த வீரபாண்டியனுக்கு இறுதியிற் செய்யவேண்டிய அந்தியேட்டிமுதலிய கடன்களைச்செய்துமுடித்து, அன்ன காதலற்கு அணி முடி சூட்டுவான் அமைந்தார் - அப்புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்ட யத்தனித்தார்கள்.

உலகலையாது காத்தற்பொருட்டு ஆதலால் முடிசூட்டுவா னமைந்தார் என்றார். (அ)

நாடிப்பொன்னறைபுகுந்தனர்நவமணிமகுடந்
தேடிக்கண்டிலர்நிதிசிலகண்டிலர்திகைத்து
வாடிசசிந்தைநோயுழந்திவைமாற்றலர்கூட்டுண்
டோடிப்போயினவாகுமென்றுணர்ந்திதுநினைவார்.

(இ-ள்.) பொன் அறை புகுந்தனர் நாடி - கருவூலத்தில் புகுந்து ஆராய்ந்து, நவ மணி மகுடம் தேடி கண்டிலர் - ஒன்பதிரத்தினங்கள் முதலிய கிரீடத்தைத் தேடிக்காணாது, சில நிதி கண்டிலர் - அரியவிலையுள்ள சில ஆபரணங்களையுங் காணாது, திகைத்து வாடி சிந்தை நோய் உழந்து-மயங்கி வாடி மனம் வருந்தி, இவை மாற்றலர் கூட்டுண்டு ஓடிப்போயின ஆகும்-இவைகள் பகைவர் கொள்ளையாடிக் கைக்கொண்டுபோயினவாகும், என்று உணர்ந்து - என்றாராய்ந்து, இது நினைவார் - இதனை ஆலோசிக்கின்றார்கள்.

இவை போயினவாகும் எனச்செயப்படுபொருளை வினைமுதல்போல வைத்து வினைமுதல் வினையேற்றிக் கூறினமையால் கருமகருத்தா. புகுந்தனர், கண்டிலர் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் நின்றன. (கூ)

வேறுமாமுடிசெய்துமாலென்னினோவிலைமிக்
கேறுமாமணியில்லையரசிருக்கையின்றின்றேற்
றேறுநீருலகலையுமென்செய்வதிங்கென்னு
வாறுசேர்சடையாரருள்காண்டுமென்றமைச்சர்.

(இ-ள்.) வேறு மாமுடி செய்தும் என்னினோ - வேறே விலைமிக்க கிரீடத்தைச் செய்துமுடிப்போமென்று கருதினாலோ, விலைமிகக்கு ஏறுமாமணி இல்லை-அளவறுத்தற்கரிய விலையுள்ள பெரிய இரத்தினங்கள் நம்பாலில்லை, அரசு இருக்கை இன்று-(எப்போது மகுடமில்லையோ) அப்போது அரசிருக்கையுமில்லை, இன்றேல் தேறு நீர் உலகு அலையும் - அரசிலலையாகில் தெளிந்தகடல்சூழ்ந்த உலகுவருந்தும், இங்கு என செய்வது என்னு - இங்கு (நம்மால்) செய்துமுடிப்பது என்னவென்று கருதி, ஆறு சேர் சடையார் அருள் காண்டும் என்று அமைச்சர்-கங்கையையணிந்த சடையையுடைய பெருமானது திருவருளைக்காண்போமென்று மந்திரிமார்கள்.

நம்மாலாவது ஒன்றுமில்லையென்று கருதினார் என்பார் இங்கென்செய்வது என்றார். (கo)

கனைசெயாப்பெருங்கவலைசூழ்மனத்தராய்க்கறங்கு
முரசுகண்படாக்கடிமனைமுற்றநீத்தருமை
யரசிளந்தனிக்கொழுந்தினைக்கொண்டுபோயம்பொன்
வரைசெய்கோபுரவாயின்முன்வருகுவார்வருமுன்.

(இ-ள்.) கனை செயா பெரும கவலைசூழ் மனத்தராய - அளவுசெய்தற்கரிய மிக்கதுன்பநிறைந்த மனத்தையுடையவராய், கறங்கும் முரசு கண்படா கடிமனை முற்றம நீத்து - ஒலிக்குமுரசங்கணடுயிலாத காவல்பூண்ட அரசன்கோயிலின் முற்றத்தினின்றும் நீங்கி, அருமை தனி அரசு இளம் கொழுந்தினை கொண்டுபோய்-அடைதற்கரிய வொப்பில்லாத அரசகுமாரனைக்கொண்டுசென்று, அம் பொன் வரை செய கோபுரவாயில் முன் வருகுவார் - அழகிய மகமேருமலையைக் கோபுரமாகச் செய்துவைத்தாலொத்த கோபுரத்தின் வாயிலின் முன்வருதொடங்கினார்கள், வருமுன் - அவர்களவருதற்குமுன.

(கக)

எற்றதும்புகோவணவுடையிடம்படப்பிறங்கத்
துற்றபல்கதிர்மணிப்பொதிசுவன்மிசைத்தூங்க
மற்றடம்புயவரைமிசைவரம்பிலாவிலைகள்
பெற்றவங்கதம்பரிதியிற்பேர்ந்துபேர்ந்திமைப்ப.

(இ-ள்.) எல் ததும்பு கோவண உடை இடம்பட பிறங்க - ஒளிமிக்க கோவணமாகப்போகிய ஆடையானது இடப்பாற்படவிளங்கவும், துற்ற பல் கதிர்மணி பொதி சுவல் மிசை தூங்க - நெருங்கிய பலவகைப்பட்ட கிரணத்தையுடைய இரத்தினப்பொதியானது பிடரினமேறநெருங்கியசையவும், மல தடம புய வரைமிசை வரம்பு இல்லா விலைகள் பெற்ற அங்கதம - மறபோர்செய்யும் பெரியபுயமாகிய மலையின்மேல் அளவில்லாத விலைபெற்ற வாகுவலயமானது, பரிதியின் பேர்ந்து பேர்ந்து இமைப்ப - சூரியனைப்போல விட்டு விட்டு ஒளிவீசவும்.

வரம்பில்லாத செல்வப்பெருக்கின் மிகுதிதோன்ற வரம்பிலாவிலைகள்பெற் றவங்கதம் பரிதியினிமைப்ப என்றார். பேர்ந்து பேர்ந்து - மிகுதிபொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். (கஉ)

மந்திரப்புரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
விந்திரத்திருவில்லெனவாரமார்பிலங்கச்
சுந்தரக்குழைகுண்டலந்தோள்புரண்டாடத்
தந்திரத்தருமறைகளிதாணிலந்தோய.

(இ-ள்.) மந்திரம் புரிநூலது வலம்பட பிறழ - மந்திரவிதி யமைந்த உப வீதமானது வலப்பாற்படப் புரண்டுவிளங்கவும், திரு இந்திர வில் என ஆரம மார்பு இலங்க - பொலிவமைந்த இந்திரதனுவைப்போல இரத்தினமாலைகள் மார்பில விளங்கவும், சுந்தரம் குழை குண்டலம்-அழகமைந்த சங்ககுண்டலமணிந்த (காதி லணிந்த இரத்தினம்பதித்த) குண்டலமானது, தோள புரண்டு ஆட - தோளின மேல் புரண்டாடவும், தந்திரத்து அருமறை களிதாள் நிலம் தோய - கலைகளமைந்த அரியவேதங்கள் (சுமந்து) களிக்கும திருவடிகள் நிலவுலகினமேறறோயவும்.

குழைசங்கம் அதுதானியாகுபெயராய்க் காதையுணர்த்திநின்றது. (கங)

கலிவிருத்தம்.

பொன்னவிர்ந்திலங்குகோபுரமுன்போதுவார
முன்னவர்துனிவுகூர்முன்னநீக்கிய
தென்னவர்குலப்பெருந்தெய்வமாகிய
மன்னவர்வணிகராய்வந்துதோன்றினர்.

(இ-ள்.) பொன் அவிர்ந்து இலங்கு கோபுரமுன போதுவார் முன - பொன் னாற்செய்து விளங்கும் திருக்கோபுர வாயிலின்முன்வரும் மந்திரிமுதலியோர்க்கு முன், அவர் துனிவு கூர் முன்னம் நீக்கிய - அவர்களுடைய வருத்தமிக்க மனக்கு றிப்பைநீக்க, தென்னவர் குலம் பெரும தெய்வமாகிய - பாண்டியர் குலத்திற்கு முதற்றெய்வமாகிய, மன்னவர் வணிகராய் வந்துதோன்றினர் - சவுந்தரபாண்டி யர் வசியகுலசிகாமணியாய்வந்து தோன்றியருளினார்

சிவபெருமானுக்குப் பாண்டியர் வழிவழிக் கொத்தடிமையாயுள்ளார் ஆத லால் தென்னவர்குலப் பெருந்தெய்வமாகிய என்றார். (கச)

வந்தவரெதிர்வருவாரைமம்மர்கொள
சிந்தையராய்வருசெய்தியாதென
முந்தையில்விளைவெலாமுறையிற்கூறினர்க்
கெந்தையாம்வணிகனீதியம்புமாலரோ.

(இ-ள்.) வந்தவர் எதிர் வருவாரை - வசியகுலசிரேஷ்டராய்வந்த பெருமா னார் தம்முன்வரும் மந்திரிமுதலாயினோரை (நோக்கியருளி) மம்மர் கொள் சிந்தை யராய் வருசெய்தி யாது என - மயங்கியமனமுடையவராய் நீர்வரும்செய்தி யாதென்றுவினவ, முந்தையில் விளைவு எல்லாம் முறையிற் கூறினர்க்கு-முனனடந் தசெய்திகளெல்லாம் முறையாகத் தொகுத்துச்சொல்லிய மந்திரிமுதலியோருக்கு, எந்தையாம் வணிகன் ஈது இயம்பும - என்றந்தையாகிய வணிகர்பெருமானார் இத னைக்கூறுகின்றார்.

மனத்தளர்ச்சியை மெய்ப்பாட்டாலறிந்தனராதலால் மம்மர் கொள்சிந்தையராய் வருசெய்தியாதென என்று வினவினார். மெய்ப்பாடாவன உடல்வாடல், முகங்கருகல், தளர்நடை முதலியன. (கரு)

என்படரெய்துகின்றீர்களென்வயி
னொன்பதுமணிகளுமுளவாலவை
பொன்பதினாயிரங்கோடிபோனதென
றன்புறமணியெலாமடைவிற்காட்டுவார்.

(இ-ள்.) என படர் எய்து கின்றீர்கள் - (இரத்தினம் இல்லையென்று) ஏன் துன்பப்படுகின்றீர்கள், என வயின் ஒன்பது மணிகளும உள்ள - என்னிடத்தில நவமணிகளுமுள்ளன, அவை பதினாயிரங்கோடி பொனபோனது என்று - அந்த இரத்தினங்கள் பதினாயிரங்கோடி பொனவிலையளவுசென்றது என்று, அன்பு உற மணி எலலாம் அடைவில் காட்டுவார் - (அவர்கள்மேல) அனபுமிக இரத்தினங்களையெல்லாம முறையாகக்காட்டத்தொடங்கினார்.

மணிகளுட்சில இருக்கின் அவர்கள் குறைபாடொழியாதாகலால் எனபடரெய்துகின்றீர்க ளெனவயின - ஒன்பதுமணிகளுமுள்ள எனவும், சிறுவிலைமணிகளாயின் மகுடத்துக்கு அமையா ஆதலால பொனபதினாயிரங்கோடி. போனதென்று எனவுங்கூறினார். (கசு)

இருந்தனர்கீழ்த்திசைநோக்கியிட்டதோர்
கருந்துகினடுவுமிந்திராதிகாவல
ரருந்திசையெட்டினுமடைவிற்செம்மணி
பெருந்தண்முத்தாதியெண்மணியும்பெய்தரோ.

(இ-ள்.) கீழ்த்திசை நோக்கி இருந்தனர் - கீழ்த்திசைநோக்கியிருந்து, இட்டது ஓர் கரும துகில நடுவும் - பரப்பிய கம்பலத்தின் மத்தியிலும், இந்திராதிகாவலர் அரும திசை எட்டினும் - இந்திரன்முதலிய திக்குப்பாலகர் வசிக்கும் செல்லுதற்கரிய எட்டுத்திக்கிலும, அடைவில - முறையாக, செம்மணி - பதுமராகமென்னும இரத்தினத்தையும், பெரும தண முத்து ஆதி எணமணியும பெய்து-பெரியகுளிர்ந்த முத்துமுதலிய எட்டுவகை இரத்தினங்களையுமவைத்து.

கம்பலத்தின் நடுவில் பதுமராகத்தையும, அதனைச்சூழ எட்டுத்திக்கிலும் முத்துமுதலிய எண்வகை இரத்தினங்களையும வைத்தாரெனப பொருள்கொள்க. மணிவிலைபகர்வோர் கம்பலத்தைப்பரப்பிக் கிழக்குத்திசைநோக்கியிருத்தல் மரபாதலால் இருந்தனர் கீழ்த்திசைநோக்கி யிட்டதோர்கருந்துகில் என்றார். (கஎ)

இம்மணிவலனுடற்சின்னமென்னவக்
கைம்மறிகரந்தவர்கூறக்கற்றநூற்
செம்மதியமைச்சரச்செம்மலியாரவன்
மெய்ம்மணியாயதென்விளம்புகென்னவே.

(இ-ள்.) இம்மணி வலன் உடல் சின்னம என்ன அ கை மறி கரந்தவர் கூற - இந்த இரத்தினங்கள் வலாசுரனுடைய வுடம்பிலுள்ள உறுப்பின்பேதங்களென்று கையிலேந்திய மானை யொளித்துவந்த அவ்வணிகர்பெருமானார் கூறியருள, நூல் கற்ற செம்மதி அமைச்சர்-மநுநூல்முதலியவற்றைக் கற்றுணர்ந்த நுண்ணியவறிவமைந்த சுமதிமுதலிய மந்திரிகள், அ செம்மல் யார் - அவ்வலன் என்பவன்யார், அவன்

மெய் மணியாயது என் - அவனுடைய வுடம்பிலுள்ள உறுப்புகள் இரத்தினங்கள் ஆனவகையாது, விளம்புக என்ன - கூறககடவீரென்று குறையிரப்ப. (கஅ)

மேவரும்வலனெனுமவுணன்மேலைநாண்
மூவரின்விளங்கியமுக்கண்மூர்த்திசெஞ்
சேவடியருச்சனைத்தவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும்.

(இ-ள்.) மேவரும் வலன் எனும் அவுணன் - பகைவரடைந்து போர்செய்த ற்கரிய வலன என்னும் அசுரன், மேலை நாள் - முன்னாளில், மூவரின் விளங்கிய முக்கண் மூர்த்தி - உலகு சிருட்டி திதி சங்காரப்பட்டுவருதற்கு ஏதுவாகத திரிமூர்த்திகளின் வடிவமாய் விளங்கிய திரிநேத்திரங்களுடைய சிவபெருமானுருடைய, செம் சேவடி அருச்சனை தவத்தின் செய்தியால் - செவந்ததிருவடியில் அருச்சனையாகிய தவத்தைச்செய்துவநததமையால், இறைவன் - அச்சிவபெருமானுர், யாவது வேண்டும் என்று கூறலும் - என்னவேண்டுமென்று கூறியருள.

மூவரின் விளங்கிய என்பதறகுப் பிரமன் முதலிய மூவரினுமேம்பட்டு விளங்கிய எனப் பொருள் கொளளுதலும ஒன்று. அருச்சனை காயிகதவததுள் அடங்குதலால் அருச்சனைத்தவததின் என்ரு. (கக)

தாழ்ந்துநின்றியம்பும்யான்சமரில்யாரினும்
போழ்ந்திறவாவரம்புரிதிசூழ்வினை
சூழ்ந்திறந்தாலென்மெய்துறந்தமாந்தரும்
வீழ்ந்திட நவமணியாதலவேணடுமால.

(இ-ள்.) தாழ்ந்து நின்று இயம்பும் - பணிந்துநின்று கூறுவான், யான் சமரில் யாரினும் போழ்ந்து இறவா வரம் புரிதி-யான் போரில் எவராலும் பிளவுபட்டு இறக்காதவரந்தருவாய, ஊழ்வினை சூழநது இறநதால் - போகூழநெருககால் (ஒருபோது) இறப்பினும், என் மெய் துறநத மாந்தரும வீழநதிட - என்னுடலைச்சிதைத் தவீரரும் விரும்ப, நவமணி யாதல் வேணடும் - (என உடலின உறுப்புகள்) ஒனபது வகை இரததினங்களாகவேண்டும்.

சூழ்ந்து காரணப்பொருளில்வநத இறந்தகாலவினையெச்சம் ஆதலால் நெருக்கால் எனப்பொருள்கொண்டாம. என்னைவென்ருேரடையும் பெருஞ்செல்வப்பேறுக என்னுறுபபுகள் பயனபடவேணடும் என்பான் என்மெயதுறந்தமாநதரும் வீழ்ந்திட நவமணியாதல் வேணடுமால் எனக்கூறினுன. (உ0)

என்றுவேண்டலும்வரமீசனல்கினு
னன்றுபோயமாகுறித்தமரர்கோனெடு
சென்றுபோராற்றலுந்தேவர்கோனெதிர்
நின்றுபோராற்றலனீங்கிப்போயினுன்.

(இ-ள்.) என்று வரம் வேண்டலும் - என்றுவரம் வேண்ட, ஈசன் நல்கினுன் - சிவபெருமானுர் (அவ்வாறே) தநதருளினுர், 'அன்றே அமர்குறித்து போய்- அப்பொழுதே போர்குறித்துச்சென்று, அமரர் கோனெடு சென்று போர் ஆறறலும், இந்திரனேடெதிர்த்துப் போர்செய்ய, தேவர் கோன் எதிர் நின்று போர்

ஆற்றலன் நீங்கி போயினன்-அவ்விந்திரன் எதிர்நின்றுபோர்செய்யவன்மையின்றிப் புறங்கொடுத்துச்சென்றான்.

அவன்பூசித்து வரம்பெற்றது இந்திரன்முதலியோரை வெல்லுதல்குறித்தே யாதலால் அன்றுபோயமர்குறித் தமராகோனொடுசென்றுபோராற்றலும் எனக்கூறினார். அன்று என்பதன் இறுதியில் பிரிநிலை ஏகாரந்தொகுத்தல். (உக)

தோற்றவானாடவன்மீண்டுசூழ்ந்தம
ராற்றினும்வெல்லரிதழிவிலாவர
மேற்றவனாதலாலிவனைசசூழ்சசியாற்
கூற்றினூரேற்றுதல்குறிப்பென்றுன்னியே.

(இ-ள்.) தோற்ற வான நாடவன மீண்டு சூழ்ந்து - தோல்வியுற்ற இந்திரன்மீள வாலோசிதது, அழிவு இல்லா வரம ஏற்றவன் ஆதலால் - அழியாதவரத்தைச் சிவபெருமானிடத்துபபெற்றவன் ஆகையால, அமர் ஆற்றினும் வெல் அரிது- (எதிரதுப்) போர்செய்தாலும் (நம்மால) வெற்றிகொள்வது அரிது (ஆகையால) சூழ்ச்சியால் இவனை கூற்றின ஊர் ஏற்றுதல குறிப்பு என்று உன்னி - விநயத்தால இவவசுரனை இயமனூரில் குடியேற்றுதல் தக்கதென்றுகருதி. (உஉ)

விடங்கலுழ்படைக்கலனின்றிவிண்ணவ
ரடங்கலுந்தழீஇகொளவடுத்துத்தானவ
மடஙகலைவருகெனநோககிவானவக்
கடஙகலுழ்யானைபோறகனைந்துகூறுவான்.

(இ-ள்.) விடம் கலுழ் படைககலன் இன்றி - விஷத்தைச் சிந்தும் ஆயுதமில்லாமல், விண்ணவர் அடஙகலும தழீஇ கொள அடுத்து-தேவர்முறறுந் (தனனைச்) சூழ்ந்துவரப் (போர்க்களத்தை) அடைநது, தானவ மடஙகலை வருக என-அசுரருள் ஆண்சிங்கமபோன்ற வலனைப் போர்க்கு வருக என (அறைகூவி) நோககி- (அவனை) பாாதது, கடம் கலுழ் வானவ யானை போல - மதததைச் சிநதும் ஐராவதம்போல, கனைந்து கூறுவான - நெடுமொழி கூறுகின்றான்.

அறைகூவல் போர்க்கு வாவென்றழைததல். நெடுமொழிவீரன்றனனைப் புகழ்ந்து கூறுங்கூற்று, இது வஞ்சித்திணையுள் அடங்கும். (உங)

விசையநின்றோளவலிவென்றிவீக்கமெத்
திசையினுமபரந்தவசிரதநோககியுண்
ணசையறுமகிழ்சசியானலருவேனுனக்
கிசையவேண்டியவரமயாதுகேளென.

(இ-ள்.) விசைய - வெற்றியையுடையோய், நின் தோள் வலி வென்றி வீக்கம் எத்திசையினும் பரநத - உனதுபுயத்தின் வன்மையும் வெற்றியின பெருக்கமும் எந்தததிசையிலும்பரவின, அச்சிரதநோக்கி-அப்பிரதாபத்தைப்பார்தது,உள் நசை அறு மகிழ்ச்சியால் உனக்கு இசைய நல்குவேன் - (எனது) மனதத்திலெழுந்த ஆசைப்பெருக்கினின்று நீங்காத மகிழ்ச்சியால் உனக்குப் பொருநதுவனவற்றைக்கொடுப்பேன், வேண்டிய வரம் யாது - (உனக்கு என்பால்) வேண்டியவரம்யாது, கேள் என-(அதனை) கேளாயென்றுகூற.

யான் பொருத அசுரர் பலருள்ளும் உன்னைப்போலத் தோள்வன்மையையும் வெற்றிப்பெருக்கினையும் உடையவர் ஒருவரையுங்கண்டிலேன் என்பான் தோள்வலி வென்றி வீக்க மெத்திசையினும் பரந்த என்றான். (உச)

கடிபடுகற்பகநாடுகாவலோ
னொடியுரைசெவித்துளைநுழையத்தானவ
னெடியகைபுடைத்துடனிமிர்ந்துகார்படு
மிடியெனநகைத்திகழ்ந்தினையகூறுவான்.

(இ-ள்.) கடி படு கற்பக நாடு காவலோன் நொடி உரை செவித்துளை நுழைய - வாசமிக்க விண்ணுலகு காவல்செய்யும் இந்திரன்கூறியவார்த்தை (தனது) இரண்டுசெவிகளின் துளைகளினும் புக, தானவன் நெடிய கை புடைத்து - வலாசுரன (அதிசயித்துத் தனது) நீண்டகைகளைக் கொட்டி, உடல் நிமிர்ந்து - சரீரமசோர்தலின்றி நிமிர்ந்து, கார் படும் இடி என நகைத்து - மேகத்திற்றோன்றும் இடியேற்றைப்போல அட்டகாசஞ்செய்து, இகழ்ந்து - அசதியாடி, இனைய கூறுவான் - இத்தன்மையுடையனவற்றைச் சொல்லுகின்றான்.

தனக்குத்தோற்ற இந்திரன் கூறியது அவனுக்குப் பெருநாணை விளைத்தலால் கைபுடைத்துடல நிமிர்ந்து காரபடுமிடியென நகைத்திகழ்ந் தினையகூறுவான் என்றார். (௨௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றிதுமொழிந்தாயாருநகைக்கநீயெனைவென்கண்ட
வென்றியுமதனாற்பெற்றபுகழுநின்வீறுபாடு
மின்றுநின்போரிற்காணப்பட்டவேயிசைபோயெங்கு
நின்றதேயிதுபோனின்கைவண்மையுநிற்பதன்றே.

(இ-ள்.) யாரும் நகைக்க நன்று இது மொழிந்தாய - எவருமநகைக்க மனங்கூசாது இந்தவார்த்தையைக் கூறினாய், நீ எனை வென்கண்ட வென்றியும - நீ என்னைப புறங்கண்ட வெற்றியும், அதனால் பெற்ற புகழும் - அவவெற்றியாலவந்த பிரதாபமும, நின வீறு பாடும - இவற்றால் லெழுந்த உனது இறுமாப்பும, இன்று நின போரில் காணப்பட்ட - இப்பொழுது (என்னுடனிகழ்ந்த) உனபோரில் பலராலுங் காணப்பட்டன, எங்கும் இசை போய் நின்றது - எவ்விடத்தும் உன பிரதாபம சென்று நிலைபெற்றது, இது போல நின கை வண்மையும நிற்பது அன்றே - இப்பிரதாபம் நிலைபெற்றுள்ளதுபோல உன் ஈகையும் நிலைபெற்றுள்ளதல்லவா.

உனது சிறுமையைக் கருதாது கூறினாய் என்பான் யாரும் நகைக்கநன்றிது மொழிந்தாய எனவும, பலகாலும என்னால் அடிபட்டுப் புறங்காட்டிச்சென்றாய் என்பான் எனை வென்கண்ட வென்றியும் எனவும, இவற்றால் உனக்குவிளைந்தன பெருமபழியும மானமின்மையுமே என்பான் பெற்றபுகழும நின்வீறுபாடும எனவும், இவற்றைப் பலராலும் அறிந்து நகைக்கப்பட்டாய என்பான் இன்று நின்போரிற்காணப்பட்ட எனவும், எங்கும் இசைபோய் நின்றது எனவும, இந்த அழிதகைமையையுடையார் கொடையும் அழிதகைமையுடையது என்பான நின் கைவண்மையும் நிற்பதன்றே எனவுங்கூறினான். (௨௬)

ஈறிலானளித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
வேறுநான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனக்கியாதென்பாற்
கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கலேனாகினின்போற்
பாறுவீழ்களத்திற்றோற்றபழிப்புகழ்பெறுவனென்றான்.

(இ-ள்.) ஈறு இலான் எனக்கு அளித்த நல்ல வரம் இருக்க - (தனக்கு) ஓர் இறுதியில்லாத சிவபெருமான் எனக்குத் தந்தருளிய நல்லவரங்கிடைத்திருக்க, நின்பால் நான் பெறுவது வேறு உண்டோ - உன்னிடத்தில் நான் பெறும்வரம்வேறுள்ளதோ, உனக்கு வேண்டுவது யாது - உனக்கு வேண்டும் வரம் யாது, என்பால் நீ கூறு - என்பக்கல் நீ சொல்லு, அதனை இன்னே கொடுக்கலேன் ஆகில் - அதனை இப்பொழுதே நான் கொடாதொழிந்தேனாகில், நின் போல் பாறு வீழ் களத்தில் தோற்ற பழிப்புகழ் பெறுவன் என்றான் - உன்னைப்போலப் பருந்து விரும்பி வீழும் போர்க்களத்தில் புறங்கொடுத்த நிந்தையை நான் பெறுவேன் என்று கூறினான்.

தனக்கு ஓர் இறுதியில்லாத சிவபெருமான் அருட்கொடை பெற்றுள்ளேனாகு மென்னையொருவர் பெறுங்கொடை பிறிதில்லை என்பான் வேறுநான் பெறுவதுண்டோ எனவும், அச்சிவபெருமானது அருட்கொடையையடைந்த என்னால் நீ இப்பொழுதே நின்னிச்சிப்படி பெரும்பேறுடைய செல்வங்கொடுக்கவுள்ளது என்பான் உனக்கு வேண்டுவதியாது எனவும், ஒரு சிறு துரும்பும் அச்சிவபெருமானருளின்றி அசையாது; நினது படைக்கு அசையாது நிற்கும் அவனருள் பெற்ற யானோ சலிப்பேனோ என்பான் கொடுக்கலேனாகிலெனவும், என்னை நீ யடைந்தோர் பட்டபாடு போர்க்களத்திற் றெரியும் என்பான் பாறுவீழ்களம் எனவும் கூறினான். (உஎ)

மாதண்டவவுணன்மாறமகபதிகேட்டுவந்து
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தான்வெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவனீயப்
போதண்டர்க்கூட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான்.

(இ-ள்.) மா தண்டம் அவுணன் மாற்றம் மகபதி கேட்டு - பெரியதண்டாயுதத்தையேந்திய வலாசுரனுடைய வார்த்தையை இந்திரன் கேட்டு, உவந்து - (நான் நினைத்தது கைகூடியதென்று) மகிழ்ந்து, கோதண்டம் மேரு கோட்டி கொடும் புரம் பொடித்தான் - வில்லாக மகமேருவை வளைத்துக் கொடிய திரிபுரத்தை நகைத்துச் சாம்பலாக்கிய சிவபெருமான் (வீற்றிருக்கும்) வெள்ளி வேதண்டம் எய்தி ஆங்கு ஓர் வேள்வி யான் புரிவன் - வெள்ளிமலையையடைந்து அவ்விடத்தில் ஓர் யாகத்தை யான்செய்வேன், நீ அப்போது அண்டர்க்கு ஊட்ட ஆவாய் வல்லை போதுவாய் என்றான் - நீ அப்பொழுது தேவர்களுக்கு அவியூட்ட ஓர் பசுவாய் விரைந்து வாராயென்று இந்திரன் கூறினான்.

இந்திரனெண்ணமுற்றியதாகையால் உவந்து என்றார். நரமேதயாகம் என் ஆலாஸ்யமகத்துவத்திற் கூறப்பட்டுளது. (உஅ)

அன்றொருதவத்தோனென்புவச்சிரமொன்றேயாக
வொன்றியகொடையாற்பெற்றபுகழுடம்பொன்றேயென்போல்
வென்றியினுமியாமெய்யெலாமணிகளாகப்
பொன்றியகொடையினாலும்புகழுடம்பிரண்டுண்டாமே.

(இ-ள்.) அன்று ஒரு தவத்தோன் என்பு வச்சிரம் ஒன்றே ஆக - அக்காலத்தில் ததீசிமுனிவருடைய முதுகந்தண்டெலும்பு நவமணிகளுள் ஒரு வைரமேயாக, ஒன்றிய கொடையால் பெற்ற புகழ் உடம்பு ஒன்றே - மனமிசைந்து கொடுத்த பூதவுடம்பின் கொடையினால் அடைந்தபுகழுடம்பு அம்முனிவர்க்கொன்றே(அன்றி)வெ

ன்றியினாலும் - பிறர் வெல்லுதற்கரிய வெற்றியினாலும், வீயா மெய் எலாம் மணிக ளாக பொன்றிய கொடையினாலும்-(பிறர் ஆயுதங்களினால்) அழியாத எனது சரீரத்து ள்ள உறுப்புகளெல்லாம நவமணிகளாகப் பூதவுடம்பழிந்த கொடையினாலும், என போல் புகழ் உடம்பு இரணடு உண்டாமே-என்னைபபோலப புகழுடமபு (அவருக்கு) இரண்டுணடாகுமா (இல்லையென்றபடி)

ததீசிமுனிவர் இந்திரன்வேண்டத் தமது பூதவுடம்பு வச்சிரம் ஒன்றேயாக க்கொடுத்துப் பெற்ற புகழுடம்பு ஒன்று, யான் பிறர் வெல்லுதற் கரிய வெற்றியு ம எனது மெய்யுறுப்புகளெல்லாம் நவமணிகளாகப பூதவுடம்பு அழிதலும ஆகிய இரண்டுகொடையையும் உடையவன் என்பான் என்போல் புகழுடமபு இரணடுண் டாமோ எனவும, சிவபெருமானிடத்துப பிறரால் தனது பூதவுடமபு அழிதலில்லா த வரத்தைப் பெற்றுள்ளேன் எனபான அவ்வரத்தை வென்றியினால எனவும, ஒரு வாறு பூதவுடமபுக்கு அழிவுவரினும என பூதவுடம்பைச் சிதைத்தோன விருமபிக் கொள்ள அவ்வுடமபின் உறுப்புகளெல்லாம நவமணிகளாகப பெற்றேன்எனபான் பொன்றிய கொடையால் பெற்ற புகழுடமபு எனவுங் கூறினான். (உகூ)

மேவலனல்லைநீயேநட்டவன்மேலைவானோர்
யாவருமருந்துமாற்றாலறம்புகழெனக்கேயாக
வாவுருவாதியென்றாயன்னதேசெய்வேனென்றான்
னீவதேபெருமையன்றியிரக்கின்றதிழிபேயன்றோ.

(இ-ள்.) மேவலன் அல்லை - (நீ எனக்குப்) பகைவனல்ல, நீயே நட்டவன்- நீயே எனக்குச் சிநேகன், மேலை வானோர் யாவரும அருந்தும ஆற்றால - விண்ணுல கிலுள்ள தேவர்களெல்லோரும (எனது பூதவுடம்பை அவியுணவாக) உண்ணுமவ கையால், அறம் புகழ் எனக்கே ஆக - புண்ணியமும் அழியாத புகழும் எனக்கு உள வாக, ஆ உருவாதி என்றாய் - பசுவின்வடிவாக வருவாயென்றாய், அன்னதே செய்ய வேன் என்றான்-அதனையே செய்து முடிப்பேனென்று வலன்கூறினான், ஈவது பெரு மையே அன்றி இரக்கின்றது இழிபே அன்றோ-(ஏற்றோர்க்குக்) கொடுத்தல் (ஒருவனு க்குப்) பெருமையேயல்லாமல் (பிறர்பாற்சென்று) இரத்தல் இழிந்ததொழிலல்லவா.

தனக்குப் பகைவனாகிய இந்திரன் கூறியது கெடுதியை விளைப்பினும தனக் கு அறமும் புகழுந்தருதலால் மேவலனல்லை நீயேநட்டவன் என்றான். முன்னர் க்கூறியதை முடித்தற்கு ஈவதே பெருமையன்றி யிரக்கின்ற திழிபேயன்றோ என் றது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. (ௗ0)

அதற்கிசைந்தவுணர்வேந்தனமரர்வேந்தனைமுன்போக்கி
மதர்க்கடுங்குருதிசெங்கண்மைந்தனுக்கிறைமைவீந்து
முதற்பெருங்கலையாம்வேதமொழிமரபமைந்தவானாய்ப்
புதர்க்கடுவேள்விச்சாலைப்புறத்துவந்திறுத்துநின்றான்.

(இ-ள்.) அவுணர் வேந்தன் அதற்கு இசைந்து - அசுரர்தலைவனாகிய வலன் அவ்வார்த்தைக்குடன்பட்டு, அமரர் வேந்தனை முன் போக்கி - தேவர்கள் தலைவனா கிய இந்திரனை முன்னேயனுப்பி, மதர் கடும குருதி செம கண் மைந்தனுக்கு இறை மை ஈந்து - மதர்ப்பையுடைய கொடியவுதிரமபோலச் செவ்விதகண்களையுடைய தனதுபுத்திரனுக்கு அரசியலைத்தந்து, முதல் பெரும் கலையாம் வேதம் மொழி மரபு அமைந்த ஆன் ஆய் வந்து - (அறுபத்துநான்கு கலைகளுக்கும்) முதலாய்ப்பெருங்க

லையாயுள்ள வேதவாக்கியத்தினெறியே இலக்கணமமைந்த பசுவின்வடிவாய்வந்து, புதாக்கு அடு வேள்விசாலை புறத்து இறுநத நினறுன்-தேவர்களுக்கு அவியுணவாக்கும யாகசாலையினபுறதது நிலைபெயராது நின்றுன்.

தேவர்களுககு விபுதர் எனபபெயராதலால் புதர் என்றுர். விபுதர் விசேடமான அறிவுடையவர். (௩௧)

வாய்மையான்மாண்டநின்போலவளளல்யாரொன்றுதேவர்
கோமகன்வியந்துகூறந்தருக்குமேற்கொண்டுமேரு
நேமியோடிகலுமவிந்தவரையெனநிமிர்ந்துவேளவிக்
காமெனையூபநதோடும்யாமினென்றடுத்துநின்றுன்.

(இ-ள்.) வாய்மையால் மாண்ட நினபோல வள்ளல் யாரொன்று - (கொடுததகொடையைப் பிறழ்நதுமறுககாத) மெய்மையால் மாட்சிமைபபட்ட நின்னைப்போல வள்ளல் எவருளரொனறு, தேவர் கோமகன வியந்து கூற - இந்திரன்மனம் வியநது சொல்ல, தருக்குமேல் கொணடு மேரு நேமியோடு இகலும் விநதவரை என நிமிர்நது-அகங்கரித்து மேருமலையோடு பகைததுயாந்த விநதமலையைப்போல ஓங்கியுயாநது, வேளவிககு ஆம் எனை யூபநதோடும் யாமின் என்று அடுத்து நின்றுன் - (நீஙகள செயயும) வேள்விககுபபயனபடும எனனை யூபஸ்தமபநதோடும கட்டுஙகள் எனறு அதனையடுநது இருமாநது நின்றுன்.

மனததூய்மைக்கு வாயமை கருவியாதலால் வாய்மையான் மாண்டநின் போல் வள்ளல் யார் என்றுன். (௩௨)

யாத்தனாதருப்பைத்தாம்பாலூானையால்யாத்தசிங்கப்
போத்தெனநின்றுனவாயைபபுதைததுயிர்ப்படக்கவிட்டு
மாயததனாமாயாநதவள்ளல்வலனுமந்தாரமாரி
தூர்த்திடவிமானமேறித்தொல்விதியுலகுசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) தருப்பை தாமபால யாத்தனா - தருப்பையாலாகிய கயிற்றுல் யூபஸ்தம்பத்தில கட்டினுாகள், ஊனை யால் யாத்த சிங்கப் போதது என நின்றுன்-தமபலககயிற்றுல் கட்டபபட்ட சிங்கம்போலக கட்டுபபட்டு நின்றுன், வாயைப்புதைத்து உயிாபபு அடஙக விட்டு மாயததனா - வாயையிறுகப்புதைத்துச் சுவாசம் உள்ளடஙககொனறுாகள, மாயாநத வள்ளல வலனும் - இறநதவளளலாகிய வலாசுரனும, மநதாரமாரி தூாநதிட விமானம ஏறி தொலவிதி உலகம சேர்ந்தான்- (தேவர்கள்) மந்தாரவருஷஞ்சிநத விமானத்திலேறிப பிரமனுலகததையடைந்தான்.

தொல்விதி-பழையோனுகிய பிரமன் எனபபொருள்கொள்க. தேவர்கள பிணிததபிணிப்பு அவன்வன்மைக்கேற்ற பிணிப்பனறு என்பார் ஊனையால் யாத்தசிஙகப போததென எனவும, அவன்கட்டுண்டது வாய்மைவழியாலாலென்பார் நின்றுன் எனவுங்கூறினா. (௩௩)

மணிததலைமலையின்பககமாய்த்தவன்வயிரவேலாற்
பிணிததுயிர்செகுததவளளறபெருந்தகையாவைவேதம்
பணித்திடும்வபையைவாங்கிபபடரொிசுவைமுன்பார்க்கக்
குணித்தவாறுடர்க்கூட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான்.

(இ-ள்.) மணிதலை மலையின்பக்கம் மாய்த்தவன்-இரத்தினங்கள்நிறைந்த சிகரத்தையுடைய மலையின்சிறகையரிந்த இந்திரன், வயிர வேலால் பிணித்து உயிர் செகுத்த வள்ளல் பெரும் தகை ஆவை - தனது வச்சிராயுதத்தால் யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டி யுயிர்மாய்க்கப்பட்ட மறுக்காத கொடையின் பெருந்தன்மைவாய்ந்த பசுவின்நின்று, வேதம் பணித்திடும் வகையை வாங்கி - வேதமவிதித்த வகையினை வாங்கி, படர் எரி சுவைமுன் பார்க்க குண்டத்து-படர்ந்தெழுந்த வேள்வித்தீச்சுவையினை முன்புபார்க்க இட்டு, அவ்வாறுடாக்கு ஊட்டி கோது இல்லா வேள்வி செய்தான்-(அவிப்பாகத்திற்குவந்து நெருங்கிய) அந்தேவர்க்கு உண்பித்துக் குற்றமில்லாத யாகத்தைச்செய்து முடித்தான்.

தேவர்கள் செயலும் இவனது ஆணைவழிப்பது ஆகையால் - வயிரவேலால் உயிர்செகுத்த என்றார். வள்ளல் பெருந்தகையாவை என்றது-பசுவின் வடிவாய வந்த வலாசுரனை ஆவை-ஐ-உருபுமயக்கம் (௯௪)

அத்தகையாவின்சோரிமாணிக்கமாம்பன்முத்தம
பித்தைவயிடுயமென்புவச்சிரமபித்தம்பசசை
நெய்த்தவெண்ணிணங்கோமேதந்தசை துகிர்நெடுங்கணீல
மெய்த்தவைபுருடராகமிவைநவமணியின்றோற்றம.

(இ-ள்.) அந்தகை ஆவின சோரி மாணிக்கமாம் - உயிர்மாய்ந்த பசுவின்வடிவாய்வந்த வலாசுரன் உதிரம் மாணிக்கமாம், பல முத்தம ஆம் - பல் முத்தமாம், பித்தை வயிடூயம் - மயிர் வயிடூரியமாம், என்பு வச்சிரம் ஆம் - எலும்பு வைரமாம், பித்து பசசை - பிசசு பச்சையாம், நெய்த்த வெண் நிணம் கோமேதம் ஆம் - நெய்ப்பசையையுடைய வெள்ளிய நிணம கோமேதகமாம், தசை துகிர் ஆம்-தசை பவளமாம், நெடும் கண் நீலம் - பரந்தகண் நீலமாம், மெய்த்த தோல் புருடராகம்-ஆராய்ந்தறியத்தக்க கபம புருடராகமாம, இவை நவ மணியின தோற்றம - இங்ஙனம் கூறிய வுறுப்புகள் நவமணியின் தோற்றங்களாம்.

ஆம் என்பதனை - ஏனையிடங்களிலும் கூட்டுக. பித்தம் அம பகுதிப்பொருள் விகுதி "பசுவெனபுவயிரமபலனு பனிமுத்தங்குருதியொண்மல - வனசயனுங்காமாணிக்கம் மயிர்வயிடூரியங்கள் - தசைபவளங்கணீலந்தருமயிசு புபச்சைமெய்மா - மிசகபம்புருடராக நிணங்கோமேதகமெனறோதும" எனவருஞ்செய்யுளில் இங்குக்கூறிய முறையேவருதல்காண்க. (௯௫)

இவ்வடிவெடுத்துத்தோன்றியிருண்முகம்பிளப்பக்காந்தி
தைவருமணியொன்பானுஞ்சாரவிடஞ்சிறங்களசாதி
தெய்வதமொளிமாசௌளிச்சோதனைசெய்துதேசு
மெய்வரவணிவோரெய்துமபயனிவைவிதியாற்கேண்மின்.

(இ-ள்.) இவ்வடிவு எடுத்து தோன்றி - இவ்வுருவெடுத்துத்தோன்றி, இருள் முகம் பிளப்ப காந்தி தைவரும் மணி ஒன்பானும் - இருளின்முகம பிளவுபடவொளி வீசும ஒன்பதுமணிகளும், சாரவிடம் சிறங்கள் சாதி தெய்வதம் ஒளி மாசு-தோன்றுமிடமும் அவற்றின் நிறங்களும சாதியும் தெய்வமும ஒளியும் குற்றமும், எள்ளி- (இவைகளுள்) களைவதைக் களைந்து, சோதனை செய்து தேசு மெய் வர அணிவோர்-சோதித்து ஒளிவீசத் தேகத்திலணிவோர், எய்தும பயன்-அடையும பயனும், இவை விதியால் கேண்மின் - (ஆகிய) இவற்றை விதிப்படி சொல்லக்கேளுங்கள். (௯௬)

வேறு.

வாளவிருமாணிக்கங்கிரேதமுதலுகநான்குமவழியேமங்கங்
காளபுரந்தும்புரஞ்சிங்களமிந்நான்கிடைப்படுமக்கமலராக
மாறுநிறமொன்பதரவிந்தமாதுளம்பூவித்தழல்கல்லாரங்
கோளரியகசசோதநரந்தநறும்பலந்தீபகோபமென்ன.

(இ-ள்.) வாள் அவிரும் மாணிக்கம் கிரேத முதல் நான்கு உகமும் - ஒளிவிளங்கும் பதுமராகமானது கிரேதாயுகமுதலிய நான்கு உகங்களிலும், வழியே - கிரமமாக, மக்கம் காளபுரம் தும்புரம் சிங்களம் இந்நான்கு இடைப்படும் - மக்கமும் காளபுரமும் தும்புரமும் சிங்களமும் ஆகிய இந்நான்குதேயத்தினிடத்தில் தோன்றும், அக்கமலராகம் ஆறும் நிறம் - அப்பதுமராகம் ஆகாநின்ற நிறம், அரவிந்தம் பூ மாதுளம் பூ மாதுளம் வித்து அழல் கல்லாரம் கோள் அரிய கசசோதம் நரந்தம் நறும்பலம் தீபம் கோபம் என்ன ஒன்பது - தாமரைப்பூ, மாதுளம்பூ, மாதுளம்வித்து, நெருப்பு, செங்கழுநீர், குற்றமில்லாத மின்மினிப்பூச்சி, நாரத்தையினது நல்லபழம், விளக்கு, இந்திரகோபம் (ஆகிய இவைகளினிறம்போல) ஒன்பதுவகை நிறங்களாம்.

பதுமராகம் கிரேதாயுகத்தில் மக்கத்திலும், திரேதாயுகத்தில் காளபுரத்திலும், துவாபரயுகத்தில் தும்புரத்திலும், கலியுகத்தில் சிங்களத்திலும் முறையே தோன்றினமையால் வழியே இந்நான்கிடைப்படும் எனவும், இப்பதுமராகம் பிறப்புவகையாலன்றிப் பொதுவகையாலுள்ள நிறம் ஒன்பதாகையால் ஆறுநிறம் எனவுங் கூறினார். (கஎ)

இந்நிறத்தபொதுவாயமாணிக்கமறையவர்முன்னியனாற்சாதி
தன்னியல்பாற்சாதரங்கங்குருவிந்தஞ்சௌகந்திகங்கோவாங்க
மென்றுமிவற்றிறந்துநான்காகுமிவ்வகைமேல்வகைநான்கிருநான்கு
சொன்னவொளிபதினாறிருநான்கிருமூன்றுநான்கவையுஞ்சொல்லக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) பொதுவாய இந்நிறத்த மாணிக்கம் - பொதுவாயுள்ள இவ்வொன்பது நிறங்களையுடைய பதுமராகமானது, மறையவர் முன் இயல் நால் சாதி தன் இயல்பால் - அந்தணர் முதலிய நான்குசாதிவகைப்பட்டு வழங்கும் வழக்கால், சாதரங்கம் குருவிந்தம் சௌகந்திகம் கோவாங்கம் என்றும் இவற்றின் பெயர் நான்கு ஆகும் - சாதரங்கம் குருவிந்தம் சௌகந்திகம் கோவாங்கம் என்னும் இந்நான்குவகையாக மேம்பட்டு நான்குவகைப்படும், இந் நான்கிற்கும் சொன்ன ஒளி - இந்த நான்குசாதிக்குங்கூறிய நிறமானது, இவ்வகையே பதினாறு இருநான்கு இருமூன்று நான்கு - (முன்னர்க்கூறிய) இந்தமுறையே பதினாறும் எட்டும் ஆறும் நான்கும் ஆம், அவையும் சொல்லக் கேண்மின் - அவ்வவற்றின் நிறத்தையுஞ் சொல்லக்கேளுங்கள்.

கோவாங்கம் கவாங்கம் என்னும் வடசொற்றிரிபு. கோவாங்கம் எனப்பெயர் பெறுதல் கல்லாடத்தில் "கதிர்திரப்பும" என்னும் அகவலுள் "குருவிந்தஞ்சௌ கந்தி கோவாங்கு - சாதரங்கமெனச் சாதிகணான்கும்" என இதுபோலச் சாதிவகையுட் கூறியிருத்தல்காண்க. சூத்திரச்சாதியாகிய கோவாங்கத்தோடு நீலகெந்தி என ஒருவகைகூட்டி ஆலாஸ்யமகத்துவத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிலப்பதிகாரம் மதுரைக்காண்டம் ஊர்காண் காதையில் சாதரங்கம், சௌகந்திகம், நீலகெந்தி எனவும், குருவிந்தம், விந்தம் எனவும், இரத்தவிந்து எனவும், கோவாங்கம், படிகம் எனவும் உரையிற் கூறியிருக்கின்றனர். நிறத்தின் தொகைகளைப் பின்னர் விரித்ததிற்காண்க. (கஅ)

சாதரங்கநிறங்கமலங்கருநெய்தலிரவியொளிதழல்கசசோத
மாதுளம்போததன்வித்துககார்விளககுக்கோபமெனவகுத்தபத்து
மேதகையகுருவிந்தநிறங்குன்றிமுயற்குருதிவெள்ளலோத்தம்
போதுபலாசலர்திலகஞ்செவ்வரத்தம்விதாரமெரிபொன்போலெட்டு.

(இ-ள்.) சாதரங்க நிறம் - சாதரங்கநிறமானது, கமலம் கரு நெய்தல் இர வி ஒளி தழல் கச சோதம் மாதுளம் போது அதன் வித்து கார் விளககு கோபம் என வகுத்த பத்து - தாமரை கருநெய்தல் சூரியனொளி தீ மின்மினி மாதுளம்பூ மாதுளம்வித்து மேகம் தீபம் இந்திரகோபம் எனப் பாகுபாடு செய்த பத்துவகை நிறமாம், மேதகைய குருவிந்த நிறம் குன்றி முயல் குருதி வெள்ளலோத்தம் போது பலாசு அலர் திலகம் செவ்வரத்தம் விதாரம் எரி பொன்போல் எட்டு - மேன்மை த்தன்மையையுடைய குருவிந்தநிறமானது குன்றிமணி, முயல் இரத்தம், வெள்ள லோத்தம்பூ, முண்முருக்கம்பூ, மஞ்சாடிப்பூ, செவ்வரத்தம்பூ, முள்ளிலவம்பூ, வி ளங்கும் பொன்னுமாகிய இவைகளைப்போல எட்டுவகைநிறமாம்.

“சாதகப்புட்கண்டாமரைகழுநீர் - கோபமின்மினிகொடுங்கதிர்விளக்கு - வ ன்னிமாதுளம்பூவிதையென்னப - பன்னுசாதரங்கவொளிகுணம்பத்தும்” எனவும் “தாமரைகழுநீர்சாதகப்புட்கண் - கோபமின்மினிகொடுங்கதிர்விளக்கு - மாதுளம் பூவிதைவன்னியீரைந்தும - ஓதுசாதரங்கவொளியாகுமமே” எனவும், “செம்பஞ் சாத்தந்திலகம்லோத்தம் - முயலின்சோரிசிந்தூரங்குன்றி - கவிரலரொன்னக்கவாநி றமெட்டும்” எனவும், “குருவிந்தத்தின் குறித்தனநிறமும்- திலகம்லோத்தஞ்செம் பருத்திப்பூ - கவிரமலர்குன்றிமுயலுதிரமமே-சிந்தூரங்குக்கிற்கண்ணெனவெட்டும- எண்ணியகுருவிந்தமணவாய்நிறமே” எனவும் கலலாடத்திலும், சிலப்பதிகாரம் உ தாரணச்சூத்திரத்திலும அவ்வவற்றின்நிறம் சிறிதுவேறுபட்டுவருதல்காணக.(௩௧)

களிதருசௌகந்திகத்தினிறமிலவம்போதுகுயிற்கண்ணசோகந
தளிரவிர்பொன்செம்பஞ்சியைவண்ணமெனவாறுதகுகோவாங்க
வொளிகுரவுகுசும்பைமலர்செங்கற்கொவவைககனியென்றொருநான்கந
மிளிரபதுமராகத்தைப்பொதுமையினுற்சோதிக்கவேண்டுமெல்லை.

(இ-ள்.) களி தரு சௌகந்திகத்தின் நிறம் - சந்தோஷத்தைத் தரும் சௌ கந்திகத்தினிறமானது, இலவம் போது குயிற் கண் அசோகந் தளிர் அவிர் பொன் செம்பஞ்சி ஐ வண்ணம் என ஆறு- இலவமலர், குயிலின்கண், அசோகந்தளிர், விள ங்கும்பொன், செம்பஞ்சி, மருதோன்றி என அறுவகைப்படும், கோவாங்க ஒளி - கோவாங்கத்தினிறமானது, குரவு மலர் குசும்பை மலர் செங்கல் கொவ்வைக்கனி என்று ஒரு நான்கு - குராமலர், குசுமபைமலர், செங்சாவிக்கல், கொவ்வைககனி என்று ஒருநான்கு வகைப்படும், அந்த மிளிர் பதுமராகத்தை பொதுமையினுல் சோ திக்கவேண்டும் எல்லை - அந்த விளங்காநின்ற பதுமராகத்தினைப் பொதுவிலக்கண த்தால் ஆராயவேண்டுமெனவில்.

“அசோகப்பல்லவமலரிசெயபஞ்சி-கோகிலக்கண்ணிளிலவலாசெம்பெனத்- தருசௌகந்திதன்னிறமாறும்” எனவும் “கோகிலக்கண்செம்பஞ்சி கொய்மலர்ப்ப லாசம் - அசோகப்பல்லவமணிமலர்க்குவளை - இலவத்தலர்களொனறுறுகுணமும் - சௌகந்திக்குச் சாற்றியநிறனே” எனவும், “செங்கல்குராமலர்மஞ்சளகோவை- குஙகுமமைந்தின்கோவாங்குநிறமும்” எனவும “கோவைகறசெங்கல்குராமலர்மஞ்

சௌனக் - கூறியநான்குங்கோவாங்குகிறனே" எனவும் மேற்காட்டிய நூல்களுள் சிறஞ் சிறிது வேறுபட்டு வருதலகாணக. (௪0)

திண்ணியதாயமேல்கீழ்சூழ்பக்கமுறவொளிவிடுதல்செய்தாற்செவ்வே
யண்ணியவுத்தமமுதன்மூன்றுமென்பாசாதரங்கமணிவோர்விசசை
புண்ணியவான்கன்னியறுசுவையன்னமுதலானபுனிததானம
பண்ணியதுமபரிமேதயாகமுதன்மகமபுரிந்தபயனுஞ்சோவா.

(இ-ள்.) திண்ணியதாய மேல் கீழ் சூழ பக்கம் உற ஒளிவிடுதல் செய்தால்-கனமுடையதாய் மேலும் கீழும் இவற்றைச்சூழ்ந்த பக்கமுமாகிய இவற்றிலபொருந்த ஒளிவீசில், செவவே அணணிய உத்தமமுதல மூன்றும என்பர்-கிரமமாகப்பொருந்திய உததமமுதலிய மூன்றுவகைபபடும எனபா, சாதரங்கம் அணிவோா விசசை புண்ணிய ஆன கன்னி அறுசுவை அன்னமுதலான புனித தானம பணணியதும்-சாதரங்கததையணிவோா கல்வியும புண்ணியவடிவாயுள்ள பசுவும கனனியும அறுசுவையமைந்த கறியோடுகூடிய அன்னமுமுதலாகிய குற்றமிலலாத தானங்களைச்செய்தபயனையும, பரிமேத யாகமுதல் மகமபுரிந்த பயனும் சோவா-அசுவமேதமுதலிய யாகத்தைச்செயத பயனையுமடைவாா.

உத்தமமுதல் மூன்றுவன - உத்தமம், மததிமம், அதன்மம. இதுகுணத்தானும், மாணிககததினிலக்கணந்தன்னும் அடஙகும. "குச்சையின் மததகக குறியிரேரத்தின்" எனக்கலலாடததில குணந்தனனும "மாணிககததியல்வகுக்குங்காலை - சமனொளிசூழ்ந்த விருநான்கிடனும் - நால்வகைவருணத்தி னவின்றயியபெயரும - பன்னிருகுணமும பதினறுகுற்றமும - இருபததெண்வகை யிலங்கியகிறனும் - மருவியவிலையும் பந்தியும்பாயதனும - இவையெனமொழிப வியலுணர்ந்தோரோ" எனவருஞ் சிலப்பதிகாரத்தில். "பாயதல் என்பதனாலும அடஙகுதல்காணக.

பிரமனும் திருமாலும கொம்பினதடியிலும, கோதாவரிமுதலிய நதிகளும சரவசரவுயிர்களும கொம்பினுனியிலும, சிவபெருமான சிரததிலும, சத்தி நெற்றியிலும, முருகக்கடவுள மூக்கினுனியிலும, இந்திரனமுதலிய தேவாகளமூக்கி னுள்ளிடததிலும, அச்சுவினிதேவாகள் இரணடுகனன நடுவிலும, சூரியனும சந்திரனும் இரணடுகணகளிடததிலும, வாயு நந்ததததிலும், வருணன் நாவிலும், கலைமகள் நெஞ்சிலும, இயமனும இயக்கரும மணிகளிடத்திலும, சந்திதேவதைகள உதட்டிலும், இந்திரன் கழுததிலும, அருககதேவர் முரிபபிலும, சாத்தியா மாாபிலும், அநிலவாயு நான்குகாலிலும, மருததுவா முழந்தாளிலும, நாகாகள காற்குளமபின்னுனியிலும், கந்திருவா அககுளம்பி னடுவிலும, அரமபையர் அககுளமபின மேலிடததிலும, உருததிரா முதுகினிடததிலும, அட்டவசுக்கள சந்துகளிலும, பிதாதேவதைகள அரைபபரபபிலும, சத்தமாதாகள யோனியிலும, திருமகள குதததிலும, நாகாதிபர் அடிவாலிலும, சூரியனவாலி னுரோமததிலும, ஆகாயகங்கை கோசலத்திலும், யமுனைநதி கோமயததிலும, மாதவாகள உரோமஙகளிலும, பூமிதேவி வயிற்றிலும, கடல்கள் கொஙகையிலும், காருகபததியம் வயிற்றிலும, ஆகவநீயம் இதயத்திலும், தக்கணாக்கிநீயம் முகததிலும், யாகத்தொழில்கள் எலுமபினிடத்திலும் சுக்கிலத்தினிடததிலும், கற்புடையபெண்கள் அங்கங்களமுற்றிலும் வசிததலால் புண்ணியவான் என்றார்.

" வேதாவுங்கரியவனுமாவினதகோட்டடியின்விளங்கிவாழவர்
கோதாவிமுதறீர்த்தங்கோட்டினுனிசசராசரமுங்கூடிநிற்கு

மீதானசிரந்தமலன்விமலையதனடுசெற்றிவிசாகனுசி
மீதானநதனிலதனுன்றுசிதனிறுகேசாவிளங்குவாரோ."

"ஆசகலவிருகன்னகாப்பணசசுவினிதேவரமாகனுவாழவர்
தேசடையபரிதிமதியெனசதிறநநததிறசெறியுமவாயு
வோசையுறுநாவதனிலவருணனுமைமகளோங்கூடகாரநெஞ்சி
னேசமுறயமணியககாகெண்டதலநதெநாளுகிலவுவாரோ."

"ஒட்டதிறுதையாதரமனசநதியிவையுறையுமுறைவன்கண்டத
திட்டமுடையிநதிரனேயிமியிருபபாருககொனவியமபுந்தேவா
வாட்டமிலாசசாரதியரோவாழ்வாசரூரமரணிலனிலவாயு
நீட்டியதாளொருநானகுமருசதெனபர்முறநாளினிலவுவாரோ."

"குரதநிறுதிபபன்னகரோதுரு கொளவாகாநதிருவாருநதினையப
ணிருப்பாரமகவிரகணமியலொலலாமேறகுாசசினமுதுசினெல்லை
யுருததிரரோசநதுதொழுமுறையாககளவசுதேவாயிதிாகமோங்கிய
பருத்தவரைபபலகைதனனிறபகத்துறைவொழுமாதாபரிவுகூரகதே."

"திருமகளேயபானதநிறுகேசரடிவாலிறபிறந்தவாழவ
சிரவியொளிவாலின்மயிரிலங்கியிடுஞ்சுரநதிசானேயுமீரின
வரமுடையயமுனைமயமதுதனனினமாதவர்கஞ்ரோமமவாயவா
உரமுடையபூதேவியுதாத்திறபயோதரதுறுததியெலலாம"

"சடாத்தினிதயத்திறறழைததநுமுகமதுதன்னிறறங்குமங்கி
கடனுடனேகாருகபதியமெழுவாயொருமூன்றுவகடினவெனபி
னுடலூறுசககிலத்தனிறுமுறையுமகவினையனைத்துமுறுபடுததோறுந்
திடமுறுகறபுடைமடவாசெறிநதிருபபாரிமமுறையைசசிநதைசெயதே."

எனவருஞ் சிவதருமோததரததிறகாணக. (சுக)

குருவிந்தந்தரிப்பவர்பாரமுழுதுமொருகுடைநிழலிறகுளிப்பவாண்டு
திருவிந்தையுடனிருப்பாசௌகநதிகந்தரிப்போசெல்வங்கீர்த்தி
மருவிந்தப்பயனடைவாகோவாங்கந்தரிப்போதம்மனையிற்பாலும்
பெருவிந்தமெனச்சாலிமுதல்பண்டமுடனசெல்வப்பெருக்குமுண்டாம்.

(இ-ள்.) குருவிந்தம் தரிப்பவா-குருவிநதத்தைத்தரிப்பவாகள, பார்முழுதும ஒருகுடைநிழலில குளிபப ஆணடு திருவிநதையுடன இருபபர் - நிலவுலகமுறறும தமது ஒருவெள்ளைவட்டககுடை நிழறயிழ்த தங்க அரசாணடு தனலட்சுமியோடும் விஜயலட்சுமியோடுங்கூடி யிருப்பாாகள, சௌகநதிகம தரிப்போா - சௌகநதிகத்தைததரிபபோர்கள, செலவம கீர்ததி மருவு இநதபயன் அடைவர் - செல்வமுங கீர்த்தியுமாகிய பொருநதிய இநதப்பயனகளை அடைவார்கள், கோவாங்கம் தரிப்போர் தம்மனையில் - கோவாஙகநதரிபபவர்களுடையவீட்டில், பாலும் பெருவிநதம என சாலிமுதல் பணடமுடன் செல்வபபெருககும உணடாம் - பாலும பெரியவிந்தமலைபோல செல முதலிய பல பொருட்குவைகளோடும செலவப்பெருககமும் உண்டாகும். (சஉ)

எள்ளியிடுகுற்றமெலாமிகந்துகுணனேற்றொளிவிட டிருள்கால்சீதுக்
தள்ளியவிசசெம்பதுமராகமதுபுனைதககோர்தம்பாலேனைத்

சூசிகை.

திருவிளையாடற்புராணத்தில் மதுரைக்காண்டம் (கஅ) ஆம் சஞ்சிகையில் முற்றுப்பெறுகின்றது; அதற்குக்கூடியபாரம் (எ௨) ஆகின்றமையால் அதனை ஒருபாகமாக்கி யொருபுத்தகமாகக் கட்டிக்கொள்ளும்படி முகவுரைப்பக்கம் (கஅ) ஆம் சஞ்சிகையோடு அனுப்பப்படும்.

முதற்பாரம் நல்லகடிதமாகவில்லாமையால் இப்போது நடத்திவருங்கடிதத்தில் பதிக்கப்படுதலால் முகவுரைப்பக்கமும் முதற்பாரமும் பிரத்தியேகமாய் அணா (க) கொடுப்போர்க்கே கொடுக்கப்படும்.

நூதனமாகக் கையொப்பப்பணம் அனுப்பும் வெளித்தேசத்தவர்கள் நடந்தேறியிருக்கும் (க௨) சஞ்சிகைகளுக்கும், திருவுருப்படம் (அ) க்கும் தபால் செலவு கூட்டி ரூபா (௨) அணா (க௨) ம் அனுப்பியே பெறவேண்டும்.

நடக்கின்ற வருடத்திறுதுச் சென்றவருடம்போலவே மாதந்தோறும் ஒவ்வொருசஞ்சிகை வெளிப்படும். இப்பனிரண்டு சஞ்சிகைகளுக்கும் திருவுருப்படம் (௨அ) ஆகும். படம் (க) க்கு பை (ஙு) ஆகக்கூடிய அணா (எ) சஞ்சிகை தபால்செலவு கூட்டி ரூபா (௨) அணா (௰) ஆக ரூபா (ஙு) அணா (க) ம் அனுப்புவதோடு தாங்கள் வசிக்குமிடமும், ஜில்லாவும் தெரிவிக்கவேண்டும். உள்நாட்டவர்கள் அடிக்கடி தாமவசிக்கும் இடமிடம் மாறுதலால் தாங்கள்வசிக்கும் வீட்டின்கதவிலக்கமும் வீதியும் கடிதமூலமாகத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

சஞ்சிகை (க) க்கு விலை அணா (ஙு) தபால் செலவு பை (ஙு)

தாம் வாங்கிவரும் சஞ்சிகைகளில் இடையில் கைச்சோராவால் அந்தச்சஞ்சிகையிழந்தவர்கள் சஞ்சிகை ஒவ்வொன்றுக்கு அணா (ஙு) ஆகவும் படம் ஒவ்வொன்றுக்கு பை (ஙு) ஆகவும் தபால்சார்சுங்கூட்டி யனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

மணியார்டராவது கடிதமாவது அனுப்புவோர்கள், சென்னை எழும்பூரிலிருக்கும் கவர்ன்மெண்டு நார்மல்ஸ்கூல் தமிழ்ப்புலவர் தி-க. சுப்பராயசெட்டியாருக்கே யனுப்பவேண்டும். மணியார்டர் எழும்பூர்ப் போஷ்ட்டாபீஸில் மாறும்படி யனுப்பவேண்டும். வேறொருவகையா லனுப்பக்கூடாது.

உள்நாட்டில் சில கையொப்பக்காரர்கள் (ச) ஆவது சஞ்சிகையில் "சஞ்சிகைவாங்கிவருவோர் இடையில் வாங்காது விடுவார்களாகில் தங்கியசஞ்சிகைகள் எங்களுக்குப்பயன்படா? ஆகையால், கையொப்பக்காரர் நூல்முற்றுமே வாங்கவேண்டும்" எனக்கண்டிருப்பதைத் தெரிந்திருந்தும் இடையில் வாங்காது விட்டிருக்கின்றனர்கள், அது தவறுதலால் இனி முற்றும் மேற்கண்டபடி பெறவேண்டும். இப்போதிருப்பதுபோலவே இருப்பார்களாகில் நூல்முடிவுவரைக்குங் கூடியதொகையை எவ்வாறு பெறவேண்டுமோ அவ்வாறுபெறுவோம். வெளித்தேசத்தவர்களுக்கும் அவ்வாறே.

தங்கள் கடிதத்துக்குப் பிரதிவேண்டுவோர் தபால் முத்திரை அனுப்பவேண்டும்.

இங்ஙனம்.

தாரணவருடம் } கா. சிவஞானஐயர்.
சிங்கரவி. } கா. ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளை.

தெள்ளியமுத்துள்ளிட்டபன்மணியும்வந்தோங்குஞ்செய்யாளோடு
மொள்ளியநற்செல்வம்தற்கொப்பநெடும்பாற்கடலினோங்குமாலோ.

(இ-ள்.) எள்ளியிடு குற்றம் எலாம் இகந்து - விலக்கப்பட்ட குற்றங்களெல்லாவற்றினின்றும் நீங்கி, குணன் ஏறு ஒளிவிட்டு இருள் கால் சீத்து தள்ளிய இ செம் பதுமராகமது புனை தக்கோர் தம்பால்-குணமிகுந்து ஒளிவீசி இருளைச்சிதைத்தோட்டும் இந்தச் செவந்த பதுமராகத்தை யணிந்த மேலோரிடத்து, ஏனை தெள்ளியமுத்து உள்ளிட்ட பல் மணியும் வந்து ஓங்கும்-அதுவொழிந்த குணமிக்க முத்து உள்ளிட்ட பலரத்தினங்களும் வந்துநிரம்பும், செய்யாள் ஓடும் ஒள்ளிய நல் செல்வம் - இலக்ஷுமியோடும் புகழைத்தரும் நல்ல செல்வமும், அதற்கு ஒப்ப நெடும் பால் கடலின் ஓங்கும் - அம்மணிகளிருத்தற்கேற்ப நெடியபாற்கடல்போல உயர்ந்தோங்கும்.

கருகிநொய்தாதல், காற்று, வெருளி, திருகல், முரணுதல், செம்மண், இறுகல், மத்தககுழிவு, காசம், இலேசசுமி, வெச்சம், பொரிவு, புகைதல், புடாயம், சந்தை, நெய்ப்பிலியெனக குற்றங்களபதினாறு. தேய்க்குதல், நெருப்பு, கையிலெடுத்தல், அங்கைக்குழி, தூககல், தகடு, வெயில், குச்சை, மததகக்குழி, ஓரம், நெயப்பு, பார்வையாகிய இவைகளில் ஒதத செந்நிறமுடைமையாயிருக்குங் குணங்கள் பன்னிரண்டு. "கருகிநொய்தாதல்காற்றுவெருளி - திருகன்முரணேசெம்மணிறுகல் - மத்தகக்குழிவுகாசமிலேசசுமி - வெச்சம்பொரிவுபுகைதல்புடாயம் - சந்தைநெய்ப்பிலி யெனத்தருபதினாறு - முந்தியநூலின்மொழிந்தனகுற்றமும" எனவும் "தேய்க்கிநெருப்பிற்சேர்க்கினங்கையிற - றூக்கினறகட்டிற் சுடர்வாய்வெயிலிற் - குச்சையின்மத்தக்குழியினோரத்தில் - நெய்ப்பிற்பார்வையினோர்ந்துசெவந்தாங் - கொத்தநற்குணமுடையபன்னிரண்டும்" எனவுங் கல்லாடததில வருதல்காண்க. முன்னர்க்காட்டிய சிலப்பதிகாரததின் உதாரணச்சூத்திரத்திலும் வருதலகாண்க. காற்று, மண், என்பனவற்றைக் காறறேறு, மண்ணேறு என்பர். (சங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிறநிறச்சார்புபுள்ளிபுள்ளடிபிறங்குகீற்று
மறுவருதாரசமென்னவகுந்தவைங்குற்றந்தள்ளி
யறைதருபண்புசான்றவரதனமணியும்வேந்தன்
செறுநர்வாளூற்றமின்றிசெருமகட்கன்பனாவான்.

(இ-ள்.) பிற நிறம் சார்பு-(அவ்வவற்றிற்குக் கூறிய) நிறமொழிந்த ஏனைநிறம் பொருந்துதலும், புள்ளி புள்ளடி-புள்ளியும் பறவையின் பாதவடிவாயுள்ள புள்ளடியும், பிறங்கு கீற்று-விளங்காநின்ற கீற்றும, மறுவரு தாரசம் என்ன வகுத்த ஐங்குற்றம் தள்ளி - குறறம்பொருந்திய தாரசமெனறு நூலில் வகுத்த ஐந்து குற்றங்களையும ஒழித்து, அறை தரு பண்பு சான்ற அரதனம் அணியும் வேந்தன்-(நூலுள் அவ்வவற்றிறகுரிமையாகக்) கூறுங் குணமிக்க இரத்தினங்களை யணியும் அரசன், செறுநர்வாள் ஊற்றம் இன்றி செருமகட்கு அன்பன் ஆவான - பகைவரேந்தியவாளால் இடையூறில்லாமல் வீரலக்ஷுமிக்கு நண்பனாவான்.

இதுமுதல் ஒன்பதுசெய்யுள்காறும் இரத்தினங்களின் பொதுவிலக்கணங்களைக் கூறுகின்றார். புள்ளியை விந்து எனவும், புள்ளடியைக் காகபாதம் எனவும், கீற்றைத் தாரை யெனவும் கூறுவர். தாராசம் என்றது ஒளிசலித்தலை. (சச)

குறுநிலக்கிழவனேனுமவன்பெருங்குடைக்கீழ்த்தங்கி
மறுகுநீர்ஞாலமெல்லாம்வாழுமற்றவனைப்பாம்பு
தெறுவிலங்கலகைபூதஞ்சிறுதெய்வம்வறுமைநோய்தீக்
கறுவுகொள்கூற்றச்சீற்றங்கலங்கிடவாதியாவாம்.

(இ-ள்.) குறு நிலக் கிழவன் எனும் - (இந்தரத்தினங்களை) அணிபவன் சிற்றரசனாயினும், அவன் பெருங் குடைக் கீழ் மறுகு நீர் ஞாலம் எல்லாம் தங்கி வாழும் - அவ்வரசனது பெரிய வெள்ளை வட்டக்குடை நிழலின்கீழ் - (அலைமுதலியவற்றால்) சுழலும் கடல் சூழ்ந்த வுலகமெல்லாம் நிலைபெற்று வாழாநிற்கும், அவனை பாம்பு தெறு விலங்கு அலகை பூதம சிறு தெய்வம் வறுமை நோய் தீ கறுவு கொள் கூற்றம் சீற்றம் - அவ்வரசனைப் பாம்புங் கொல்லாநின்ற மிருகமும் பேயும் பூதமும் சிறுதெய்வங்களும் வறுமையும் நோயும் நெருப்பின் வெம்மைபோல வெம்மை வாய்ந்த கோபமிக்க இயமனது கோபமும், கலங்கிட வாதியாவாம் - நிலைகலங்கவாதியாவாம்.

நான்குசாதிகளாக வகுக்கப்படும் இரத்தினங்களை யணிவோர் அடையும்பயன் பொதுமையால் இதனுற் கூறப்பட்டது "மறையோரணியின்மறையோராகிப்-பிறவியேழும்பிறந்துவாழ்குவரோ" மன்னவரணியின்மன்னவர்சூழ-இந நிலவேந்தராவரொழுபிறப்பும "வணிகரணியில்மணிபொன்மலிந்து - தணிவறவடைநது தரணியில் வாழ்வர்" சூத்திராணியிற்றெகையில்கனகநெல் - வாய்ப்பமன்னிமகிழ்ந்துவாழ்குவரோ" எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் ஷை காண்டத்தில், ஷை காதையில அடியார்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய சூத்திரங்களால் இவ்வருணநதார்க்கு இப்பயன் என்பதுணர்க. (௬௫)

முன்னவரொன்பகற்றோர்வச்சிரமுந்நீர்முத்த
மன்னவரென்பதுப்புமாணிக்கம்வணிகரென்ப
மின்னவிர்புருடராகம்வயிடூயம்வெயிற்கோமேதம்
பின்னவரொன்பநீலமரகதம்பெற்றசாதி.

(இ-ள்.) வச்சிரம் முந்நீர் முத்தம் - வயிரத்தையும் கடலிற்றோன்றிய முத்தினையும், கற்றோர் முன்னவர் என்ப - கற்றுவல்லோர் அந்தணரொனறு சொல்லுவர், துப்பு மாணிக்கம் மன்னவர் என்ப - பவளத்தையும மாணிக்கத்தையும் அரசரொன்றுகூறுவர், மின் அவிர் புருடராகம் வயிடூயம் வெயில் கோமேதம - ஒளிவிளங்கும் புருடாராகத்தையும் வயிடூயத்தையும் ஒளியையுடைய கோமேதகத்தையும், வணிகர் என்ப - வைசியரொன்று கூறுவர், நீலம் மரகதம் பின்னவர் என்ப-நீலத்தையும் மாணிக்கத்தையும் சூத்திரரொன்றுசொல்லுவர், பெற்ற சாதி-இவ்வயிரமுதலிய இரததினங்கள் பெற்ற சாதியின் வகுப்புகள் இவையாம்.

"வயிரமுத்தந்தணாளன்மாணிக்கம்பவளம்வேந்தன் - நயமலிபுட்பராகநல்ல கோமேதநீதி - வயவயிடூயமூன்றும்வாழ்வுறுவணிகருக்கும் - இயலுடைநீலம்பச்சையிரண்டுஞ்சூத்திரனுமன்றே" எனவருஞ் செய்யுளால் உணர்க. (௬௬)

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பளிங்கன்றிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகந்துகிர்மாணிக்கங்கோமேதந்தாமேயன்றி
மாத்திகழ்புருடராகம்வயிடூயம்வயிரந்தாமு
மேத்திராசதமாநீலந்தாமதமென்பராய்ந்தோர்.

(இ-ள்.) பார்த்திவர் மதிக்கும் முத்தம் பளிங்கு அன்றி பச்சை தானும் சாத்திகம் - அரசர்கள் நன்கு மதிக்கும் முத்தும் பளிங்கும் இவையன்றிப் பச்சையும்சாத்துவிதமாம், துகிர் மாணிக்கம் கோமேதம் - பவளமும் மாணிக்கமும் கோமேதமும், அன்றி மாதிகழ் புருடராகம் வயிடூயம் வயிரம் தாமும் - இவையன்றி மிகவும் விளங்கும் புருடராகமும் வயிடூயமும் வயிரமும், ஏத்து இராசதமாம் - பலருந்துதிக்கும் இராசதமாம், நீலம் தாமதம் என்பர் ஆய்ந்தோர் - நீலத்தைத் தாமதமென்று நூல் ஆராய்ச்சியில் வல்லோர் கூறுவர்.

"வடிவுறுபடிகமுத்துவைத்தசாத்துவிகமாமால் - விடுதுகிர்மாணிக்கங்கோமேதகமிராசதம்மேல்" எனவும், "அருசனக்கல்லுநீலந்தானுந்தாமதமதாகும்-எஞ்சில்சாத்துவிகத்தோடுமிராசதங்கலத்தல்வச்சிரம்- மஞ்சுறுபுட்பராகமணிவயிடூயமாகும் - தஞ்சராசதங்கலந்தசாத்திகமபச்சையாமே" எனவும் ஒருசாரார் கூறுஞ் செய்யுள்களால் குணத்தின பிரிவுகள் சிறிதுவேறுபடுதல் காண்க. (சஎ)

இனையவையளந்துகண்டுமதிக்குநாளெழுமான்பொற்றேர்
முனைவனுண்முதலாவேழின்முறையினுற்பதுமராகங்
கனைகதிர்முத்தந்துப்புகாருடம்புருடராகம்
புனையொளிவயிரநீலமென்மனூர்புலமைசான்றோர்.

(இ-ள்.) இனையவை அளந்து கண்டு மதிக்கும் நாள் - இவ்விரத்தினங்களை வரையறுத்துச் சோதிக்க ஆராயுங்காலம், எழு மான் பொன் தேர் முனைவன் நாள் முதலா எழில் - ஏழுகுதிரைபூண்ட பொன்னுலாகிய தேரையுடைய ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய ஏழுகிழமைகளில், முறையினால் - (அஞ்ஞாயிற்றுக்கிழமைதொட்டு) முறையாக, பதுமராகம் - பதுமராகமும, கனை கதிர் முத்தம் துப்பு காருடம் புருடராகம் - மிக்ககிரணத்தையுடைய முத்தும் பவளமும் பச்சையும் புருடராகமும், புனை ஒளி வயிரம் நீலம் என்மனூர் புலமை சான்றோர் - பொருந்திய ஒளியையுடைய வயிரமும் நீலமும் என்று கூறுவர் அறிவின்மிக்க பெரியோர். (சஅ)

வெய்யவன்கிழமைதானேமேதகமணிக்குமாகு
மையறுதிங்கடானேவயிடூயமணிக்குமாகு
மையறவிவையொன்பானுமாய்பவரகம்புறம்பு
தூய்யராயறவோராய்முன்சொன்னநாளடைவேயாய்வர்.

(இ-ள்.) வெய்யவன் கிழமை தானே மேதக மணிக்கும் ஆகும் - ஞாயிற்றுக்கிழமையே கோமேதகரத்தினத்துக்கும ஆராய்தற்கு உரியநாளாம், மை அறு திங்கள் தானே வயிடூய மணிக்கும் ஆகும் - குற்றமற்ற திங்கட்கிழமையே வயிடூயஇரத்தினத்திற்கும் ஆராய்தற்குரியநாளாம், ஐயம் அற இவை ஒன்பானும் ஆய்பவர்-சந்தேகமற இவ்வொன்பது இரத்தினங்களையும் அளந்தறிவோர், அகம் புறம்பு தூய்யராய் அறவோராய் - உள்ளும் புறம்பும் புனிதமுடையவராய்த் தருமநெறியிற் செல்பவராய், முன் சொன்ன நாள் அடைவே ஆய்வர் - முன்புகூறிய கிழமைதொட்டு முறையே ஆராயக்கடவர்.

"ஞாயிறுமாணிக்கங்கோமேதகந்திங்கள்முத்தம்-வாய்வயிடூயஞ்செவ்வாய்வளப்பவளங்களாகும் - மேயவன்புதனிற்பச்சைவியாழமாம்புட்பராகம் - காய்கதிர்வெள்ளிவச்ரங்கடுஞ்சனிநீலமாமே" எனவருஞ் செய்யுளால் ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய கிழமைகளுக்குரிய மணிகளிவ்வையெனவுணர்க. (சகூ)

அல்லியம்பதுமஞ்சாதியரத்தவாயாம்பல்கோடல்
வல்லிசேர்மௌவற்போதுநூற்றிதழ்மரைகள்வாய
மெல்லிதழ்க்கழுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வண்டுசூழ்தரதம்முடிமேற்சூடி.

(இ-ள்.) அல்லி அம் பதுமம் சாதி அரத்தம் வாய் ஆம்பல் கோடல் - அகவிதழையுடைய அழகிய தாமரைமலரும் சிறுசண்பகமலரும் செவந்த வாயையுடைய ஆம்பல்மலரும் செங்காந்தள்மலரும், வல்லி சேர் மௌவல் போது நூறு இதழ் மரை - கொடியாய்ப்படர்ந்த மல்லிகையின்மலரும் நூறு இதழ்வாய்ந்த தாமரைமலரும், கள்வாய் மெல் இதழ கழு நீர் பேழ் வாய் வெள்ளை மந்தாரம் இன்ன - கள்பொருந்தியமெல்லிய இதழ்நெருங்கிய குவளைமலரும் செங்குவளைமலரும பிளந்தவாயையுடைய வெள்ளிய மந்தாரைமலரும் ஆகிய இவைபோன்ற மலர்களையும், சொல்லிய முறையால் வண்டு சூழ தம் முடி மேல் சூடி - முன்னர்க்கூறிய முறையால் வண்டுகள்சூழத் தமது தலைமேற்சூடி.

மாணிக்கத்திற்குத் தாமரையும் முத்திற்குச் சிறுசெண்பகப்பூவும் பவளத்திற்குச் செவ்வாம்பலும் மரகதத்திற்குக் காந்தளும புட்பராகத்திற்கு மல்லிகைமலரும் வயிரத்திற்கு நூற்றிதழ்த் தாமரைமலரும நீலத்திற்குக் கருங்குவளைமலரும் கோமேதகத்திற்குச் செங்குவளைமலரும் வயிடூயத்திற்கு வெள்ளைமந்தாரமலருமெனக் கொள்க. "நவமணியாச்சித்தற்குநறுமலர்புனைதல்சொல்வாம - தவறின்மாணிக்கத்திற்குத்தாமரைப்பூத்தரிக்க - உவகையாமுத்துக்கோதமொணசிறுசணபகப்பூ - கவைபடுபவளம்பாரக்கிற்கமழுஞ்செவ்வல்லிப்பூவே" "மரகதங்காந்தள்புட்பராகமல்லிகைப்பூவசரம் - நரைதருநீற்றப்பூத்தநூற்றிதழ்த்தாமரைப்பூ - கருநீலங்கருவிளங்கோமேதகங்கமழுங்காவி - திரைவயிரியப்பூத்தேஙகமழுவெண்மந்தாரை" என ஒருசாரார்கூறுஞ் செய்யுள்களால் இரத்தினங்களைப் பூசிப்போர் தாஞ் சூடுமலரும் அவ்விரத்தினங்களைப் பூசித்தற்குரிய மலரும் இவையெனவுணர்க. இன்ன என்றமையால் நீலத்திற்குக் கருங்குவளையும் அன்றிக் கருவிளமலர் இச்செய்யுளிற்கூறியிருத்தலுங்கொள்க. (௫௦)

தலத்தினைச்சுத்திசெய்துதவிசினையிட்டுத்தூய
நலத்துகில்விரித்துத்தெய்வமாணிக்கநடுவேவைத்துக்
குலத்தமுத்தாதியெட்டுங்குணதிசைமுதலெண்டிக்கும்
வலப்படமுறையேபானுமண்டிலமாகவைத்து.

(இ-ள்.) தலத்தினை சுத்தி செய்து - பூமியைச் சுத்தஞ்செய்து, தவிசினை இட்டு - ஆசனத்தையிட்டு, தூய நலம் துகில் விரித்து - அதன்மேல் வெள்ளிய நல்ல வாடையை விரித்து, தெய்வம் மாணிக்கம் நடுவே வைத்து - தெய்வத்தன்மையையுடைய பதுமராகத்தை நடுவில்வைத்து, குலத்த முத்து ஆதி எட்டும் - நன்மையையுடைய முத்துமுதலிய வெட்டையும், குண திசை முதல் எண் திக்கும் - கீழ்த்திசை முதலிய எட்டுத்திக்கிலும், முறையே வலப்பட - (சூரியனுதிக்குந் திசைமுதல்) முறையே வலமாக, பானு மண்டிலமாக வைத்து - சூரியமண்டிலம்போல வட்டவடிவமாகச் சூழவைத்து.

"தூயநன்னிலத்திலொத்த சுத்தபீடத்தைவைத்து - மேயவப்பீடமீதுவெண்படாம்விரித்துவைத்துப்-பாயவப்படத்துநாப்பண்பதுமராகத்தைவைத்துச் -சேயவாதவனுதிக்குந்திசைமுதற்றிசைகடோறும்" "கோமேதநத்துமுத்துக்குளிர்வயி

ரியஞ்செந் - தூமேவுபவளம்பச்சைசுந்தரப்புட்பராகம் - வாமேவுவயிரநீலமெண்டி சைவலஞ்சூழ்வைத்து " எனவருஞ் செய்யுள்களால் இரத்தினங்களை வைக்கு முறைமையுணர்க. (ருக)

அன்புறுபதுமராகமாதியாமரதனங்க
ளொன்பதுங்கதிரோனாதியொன்பதுகோளுமேற்றி
முன்புரைகமலப்போதுமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி
யின்புறவினைந்துபூசையியன்முறைவழாதுசெய்தல்.

(இ-ள்.) அன்பு உறு பதுமராகம் ஆதியாம் அரதனங்கள் ஒன்பதும் - விருப்பமிக்க பதுமராகமுதலிய ஒன்பதுரத்தினங்கள்மேலும், கதிரோன் ஆதி ஒன்பது கோளும் ஏற்றி-சூரியன்முதலிய ஒன்பதுகோள்களையும் அதிதேவதைகளாகத் தாபித்து, முன்பு உரை கமலப்போது முதல் ஒன்பானமலரும் சாத்தி - முன்னர்க்கூறிய தாமரைமலர்முதலிய ஒன்பதுமலரையுஞ்சாத்தி, இன்பு உற . வினைந்து பூசை இயல் முறைவழாது செய்தல் - இன்பமிக அக்கோள்களைத தியானித்துப் பூசையை நூலிறகூறியமுறைதவறாமல செய்யக்கடவர்.

பதுமராகத்திற்கு ஆதித்தனும், முத்ததிற்குத திங்களும், பவளத்திற்குச் செவ்வாயும, பச்சைக்குப் புதனும, புருடராசததிறகு வியாழமும, வயிரத்திறகு வெள்ளியும, நீலத்திற்குச் சனியும, கோமேதகத்திறகு அவ்வாதித்தனும், வயிடூயத்திற்கு அத்திங்களும அதிதேவதைகளாதலால் ஒன்பதுகோளுமேறறி என்றார். முனனாககூறிய தாமரைமலர்முதலியவறறு லருச்சித்தலை " பூமேவமுன்னஞ் சொனனபூவினுற்பூசைசெய்வர் " எனவருஞ்செய்யுளாலும் உணாக. (ருஉ)

தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசலசமென்ன
விககதிர்முத்தந்தோன்றுமிடன்பதின்மூன்றுசங்க
மைக்கருமுகில்வேயபாம்பின்மத்தகம்பன்றிககோடு
மிக்கவெண்சாலியிப்பிமீன்றலைவேழக்கன்னல்.

(இ-ள்.) தக்கமுத்து தலசமே சலசமே எனன இரண்டு வேறு - குற்றமில்லாத முததங்கள் தலசமெனவும சலசமெனவும் இரண்டுவகைப்படும், இ கதிர முத்தம் தோன்றும் இடன் பதின் மூன்று - இநதவிளக்கதனையுடைய முத்தங்கள்தோன்று மிடஙகள பதின்மூன்றிடஙகளாம, சஙகம மை கருமுகில் வேய் பாம்பின் மத்தகம் பன்றிக்கோடு - சங்கமும் கரியமேகமும் மூஙகிலும் பாம்பின்தலையும் பன்றிக்கொம்பும், மிக்க வெண் சாலி இப்பி மீனதலை வேழம் கன்னல் - மிக்கவெண்ணெல்லும் சிப்பியும் மீனினதுதலையும் கருமபும.

தலசம் தலததிற்றோன்றியது. சலசம சலத்திறறோன்றியது. தலத்திற்றோன்றியவை வேய், பாமபின்றலை, பன்றிக்கொம்பு, நெற்பயிா, கரும்பு, யானையின்கொம்பு, சிஙகத்தின்கை, கறபுடையபெண்கள்கழுதது, கொககின்கழுத்து ஆகிய இவைகளிற்றோன்றிய முத்தங்கள். சலத்திற்றோன்றியவை சங்கு, மேகம், சிப்பி, மீனின்தலை ஆகிய இவைகளிற்றோன்றியமுத்தங்கள். (ருந)

கரிமருப்பைவாய்மான்கைகற்புடைமடவார்கண்ட
மிருசிறைக்கொக்கின்கண்டமெனக்கடைகிடந்தமூன்று
மரியனவாதிப்பதநிறங்களுமணங்குந்தங்கட்
குரியனுநிறுத்தவாறேயேனவுமுரைப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) கரி மருப்பு ஐவாய்மான்கை கற்புடைய மடவார் கண்டம் - யானையின்கொம்பும் சிங்கத்தின்கையும் கற்பினையுடைய பெண்கள் கழுத்தும், இருசிறை கொக்கின் கண்டம் என - இரண்டுசிறகினையுடைய கொக்கின்கழுத்தும் என (முன்னர்க்கூறிய இடங்களாம்) கடை கிடந்த மூன்றும் அரியன - இறுதியிற்கூறிய பெண்கழுத்துமுதலிய மூன்றிடங்களிற்றோன்றிய மூன்றுமுத்தங்களும் கிடைத்தற்கரியன, ஆதி பத்து நிறங்களும் அணங்கும் - சங்குமுதலிய இடங்களிற்றோன்றிய பத்து முத்தின் நிறங்களும தெய்வமும், தங்கட்கு உரியன நிறுத்த ஆறே எனவும் உரைப்ப கேண்மின் - அவைகளுக்குரியனவான நூல்களில் நிறுத்திய முறையே மற்றையவற்றையும் சொல்லக்கேளுங்கள்.

சிங்கத்திற்குப்பஞ்சானனம் என்பது ஓர்பரியாயப்பெயர் அது பரந்தமுகமுடையது என்னும் பொருள்மேல்நிறறலால் காரணப்பெயர். இதனைக்கருதாது ஐந்துமுகமுடையது எனக்கருதி ஐவாய் மான் எனககூறினர் எனச்சிலர் கூறுவர் அது தவறு. ஐவாய் மான் எனறது மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசத்தன்மைவாய்ந்த மிருகம் எனப்பொருள்கொண்டு சிங்கம் எனக்கொளக. மிருகராசன் என்பதனால் உணர்க. "பனிமதிகதலிமேகம்பைந்தொடி கழுத்தாவின்பல், தனியானையெனக்கொம்பு தடங்கராவுடும்புகொக்கு, வினையராச்சலஞ்சலமசந்திபமீன்மூங்கில்பூகம், நினை செந்நெல்கரும்புகஞ்சநிகழிருபதின்முததாகும" எனவருஞ்செய்யுளால் முதது இருபதிடத்திற்றோன்றுமெனப் பிறர்கூறுதலுங்காண்க. (௫௪)

மாடவெண்புறவின்முட்டைவடிவெனத்திரண்டபேழ்வாய்க்
கோடுகான்முத்தம்வெள்ளைநிறத்ததுகொண்மூமுத்த
நீடுசெம்பரிதியன்னநிறநததுகிளைமுத்தாலி
பீடுசானிறநதராவின்பெருமுத்தநீலத்தாமால்.

(இ-ள்.) வெள்மாடப் புறவினமுட்டை வடிவு எனதிரண்ட பேழ்வாய் கோடு கால் முததம் வெள்ளை நிறத்தது - வெள்ளியமாடப்புறுவின் முட்டையின் வடிவைப்போலத் திரட்சிவாய்ந்த பிளந்தவாயையுடைய சங்குபெற்ற முத்தம் வெள்ளைநிறத்தையுடையது, கொண்மூமுத்தம் நீடு செம்பரிதி அன்ன நிறததது - மேகமபெற்ற முத்தம் மிக்க செந்நிறம்வாய்நத சூரியனையொத்த நிறத்தையுடையது, கிளை முத்து ஆலி பீடு சால் நிறத்தது - மூங்கிலின்முத்தம் கல்மழைபோலப்பெருமையமைநத நிறத்தையுடையது, அராவின் பெருமுததம நீலதது ஆம் - பாம்பினது பெரியமுத்தம் நீலமணியின் நிறத்தையுடையதாம். (௫௫)

ஏனமாவாரஞ்சோரியீர்ஞ்சுவைசசாலிமுத்த
மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியனையதாகு
மீனதுதரளம்வேழமிரண்டினும்விளையுமுத்தந்
தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) ஏன மா ஆரம் சோரி-பன்றியின்கொம்பின் முத்தமானது உதிரநிறத்தையுடையது, ஈர்ஞ்சுவை சாலி முத்தம் ஆனது பசுமைத்து ஆகும் - குளிர்ந்த இனிய வெண்ணெல்லின் முத்தமானது பசியநிறமுடையது, மீனது தரளம் பாதிரி அனையது - மீனினதுமுத்தம் பாதிரிமலரையொத்த நிறத்தையுடையது, வேழம் இரண்டினும் விளையுமுத்தம் தானது பொன்னின் சோதி - யானைக்கொம்பு கரும்பு இரண்டினுந்தோன்றிய முத்தமானது பொன்னின் நிறமுடையது, தெய்வதம் சாற்ற கேண்மின் - அவ்வவ்முத்தங்களுக்குக்கூறிய தெய்வங்களைச்சொல்லக் கேளுங்கள்.

பான்முத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முத்தம்பகலோன்முத்த
மான்முத்தநீலமுத்தமாசறுகுருதிமுத்தங்
கான்முத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றன்முத்தந்தேவர்
கோன்முத்தம்பொன்போன்முத்தங்குணங்களும்பயனுஞ்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) பால்முத்தம் வருணன்முத்தம் - (மேற்கூறியமுத்துகளுள்) வெள்ளியமுத்தங்கள் வருணனுக்குரியமுத்தங்களாம், பகல் முத்தம பகலோன முத்தம்-சூரியன்போலும் ஒளிவிடும் முததஙகள் சூரியனுக்குரியமுத்தங்களாம், நீலமுத்தம் மால் முத்தம் - நீலநிறத்தையுடைய முத்தஙகள் திருமாலுக்குரிய முத்தங்களாம், மாசு அறு குருதி முத்தம் கால் முத்தம் - குற்றமற்ற உதிரமபோலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த முத்தங்கள் வாயுதேவனுக்குரிய முத்தஙகளாம், பசியமுத்தம் காலன் தன்முத்தம் - பசியநிறம்வாய்ந்த முத்தங்கள் இயமனுக்குரியமுததங்களாம, பொன்போல்முத்தம் தேவர்கோன்முததம் - பொனனைபபோலும நிறமவாய்ந்த முத்தங்கள் இந்திரனுக்குரிய முத்தங்களாம், குணஙகளும் பயனும் சொல்வாம - இனி முத்தின் குணங்களையும் அதனையணிவோா அடையும பயன்களையும் எடுத்துக்கூறுவாம்.(ருஎ)

உடுத்திரளனையகாட்சியுருட்சிமாசின்மைகையா
லெடுத்திடிற்றிண்மைபார்வைக்கின்புறல்படிகமென்ன
வடுத்திடுகுணமாறின்னவணியின்மூதணங்கோடின்மை
விடுத்திடுந்திருவந்தெய்தும்விளைந்திடுஞ்செல்வம்வாழ்நாள்.

(இ-ள்.) உடு திரள் அனையகாட்சி - நக்ஷத்திரத்தின் கூட்டத்தையொத்த தோற்றமும், உருட்சி - திரட்சியும, மாசு இனமை - குறறங்களில்லாமையும், கையால் எடுத்திடில் திண்மை - கையிலெடுக்கில் கனமவாயதிருத்தலும், பார்வைக்கு இன்பு உறல்-கட்பாாவைக்கு இனபஞ்செய்தலும், படிகம என்ன அடுத்திடு குணம் ஆறு - பளிங்குபோலத் தம்மையடுதத பொருள்களை தமபாற பிரதிபிம்பிக்க விளங்குங்குணமுடைமையுமாகிய அறுவகைபபட்ட குணஙகளாம, இன்ன அணியின்-இக்குணங்களையுடைய முத்துகளை அணிநதால் (அணிவோாக்கு) மூதணங் கோடு இன்மை விடுத்திடும்-மூதேவியும மூதேவியாலவிளையும வறுமையும நீஙகும், திருவந்து எய்தும் - இலட்சுமிவநது சோவாள, செலவம் வாழநாள விளைநதிடும-(அவ்விலட்சுமியால்) செல்வமும் அசசெலவததை நுகர்தறகுரிய ஆயுளுமவநதுகைகூடும்.

குணம் எனவே குற்றமுங் கூறுதேயமையும். அவை காற்றேறு, மண்ணேறு, கல்லேறு, நீர்நிலையென்னு மிநநான்கு குற்றஙகளொழிந்து சுக்கிரன்போல வெண்மையையும், செவ்வாய்போலச் செந்நிறத்தையுமவாய்ந்து உருண்டவடிவினவாய் முத்தங்களிருக்கவேண்டும் என "காற்றினுமணணினுங்கல்லினுநீரினுந், தோற்றியகுற்றந்துகளறத்துணிந்தவுஞ், சந்திரகுருவேயங்காரகனென, வநதநீர்மைவட்டத்தொகுதியும்" எனச் சிலப்பதிகாரத்தில்வருதல்காண்க. குற்றங்கள் மணணேறு, சொநீர், செவப்பு, முகங்கறுத்தல், இனமருட்சி, இவ்வைந்தோடு கோணியிருத்தல் எனப் பத்துவகைப்படும் என "இனிமுத்தின்குணமுருட்சியியலும் வான்மீனின் றேசு, கனமறுவின்மைநோக்கிற் கவினுறப்படிகனன்று, வினவுமண்ணேறல்செந்நீர் செவப்புமென்முகங்கறுத்தல், இனமருளிவற்றிறேனுடு கோணலென்றீரைங்குற்றம்" என ஒரு சாரார் செய்யுளில் குணம் ஆறுங் குற்றம்பத்தும் எனவருதல் காண்க. ()

மாசறுதவத்தோனென்பும்வலாசுரனென்பும்வீழ்ந்த
கோசலமாதிநாட்டிற்பட்டதுகுணத்தான்மாண்ட
தேசதாயிலேசதாகித்தெள்ளிதாயளக்கினெல்லை
வீசியவிலையதாகிமேம்படுவயிரந்தன்னை.

(இ-ள்.) மாசு அறு தவத்தோன் என்பும் வலாசுரன் என்பும் வீழ்ந்த-குற்ற மற்ற ததீசிமுனிவருடைய முதுகந்தண்டெலும்பின்பிரும் வலாசுரனுடைய எலும்புகளுஞ்சிந்திய, கோசலம் ஆதி நாட்டில் பட்டது - கோசலமுதலியநாடுகளில்தோன்றி, குணத்தால் மாண்ட தேசது ஆய் - குணங்களால்மாட்சிமைப்பட்டவிளக்கமுடையதாய், இலேசது ஆகி -(கையிலெடுக்கில்) இலேசாய், தெள்ளிது ஆய்-சிருச் சாயகன்றதாய், அளக்கின்-(விலையை) வரையறுக்கில், எல்லை வீசிய விலையது ஆகி மேம்படு வயிரம் தன்னை - அளவுகடந்தவிலையை யுடையதாகி (இவ்வாறு) மேம்பட்டவயிரத்தை.

கோசலமாதிநாட்டிற் பட்டது என்றதற்குக் கோசலமுதலியநாட்டிற்றோன்றி நிறமும் அதிதேவதையும் சாதியும்பெற்று எனக்கொள்க. கோசலமுதலியநாடுகளாவன - கோசலம், கலிங்கம், மாதங்கம், இமயம், மாராஷ்டம், சவ்வீரம், பவுண்டரம், மக்கமாம். நிறங்களாவன-கோசலநாட்டிற்பிறந்த வயிரம் காட்டுவாழைப் பூநிறமும, கலிங்கநாட்டிற்பிறந்த வயிரம் பொன்னிறமும், மாதங்கநாட்டிறபிறந்த வயிரம் மல்லிகைமலர்நிறமும், இமயமலையிற்பிறந்தவயிரம் வெண்ணிறமும், மாராஷ்டநாட்டிற்பிறந்தவயிரம் செவநதநிறமும, சவ்வீரநாட்டிற்பிறந்தவயிரம் கரியநிறமும், பவுண்டரநாட்டிற்பிறந்தவயிரம் குவளைநிறமும், மக்கநாட்டிற்பிறந்தவயிரம் பொன்னிறமுமாம். அதிதேவதைகளாவார காட்டுவாழை, வாழை,மூங்கில், இவற்றின்மலர்போன்ற வயிரததிறகுசதிருமாலும், ஆறுமூலைவாய்ந்த வெண்ணிறமுடைய வயிரத்திற்கு இந்திரனும், பசுவின்கொம்பு, வண்டு, குவளைபோலும் உள்ள வயிரத்திற்கு இயமனும், முள்ளிலவு, முண்முருக்குமலர்போன்ற வயிரத்திற்கு வாயுவும், கோங்கமலர்போலுமுள்ள வயிரததிறகு வருணனும், நீர்போலும் உள்ள வயிரத்திற்குச் சந்திரனும், இந்திரகோபம்போலுமுள்ள வயிரத்திற்குச சூரியனும், தீபபோன்றவயிரத்திறகு அக்கினியுமாம. சாதிகளாவன - படிகநிறமபோலுமுள்ளவயிரம் மறையவனும், முயற்கண்போலுமுளளது அரசனும், வாழைக்குருத்துப்போலுள்ளது வைசியனும, மேகம்போலநிறமுடையது சூததிரனுமாம. "ஒருவலாசுரன்ததீசியுடலென்புவீழ்ந்ததேசம், அரதநநாடெனுருமததேசங்கௌசலாதி, வருமதினுதித்தவச்ரம்வாகைப்பூநிறத்தவாகும், புரைகலிங்கத்துதித்தவயிரம்பொன்னிறத்தவாமே." "மாதங்கதேசவச்ரமல்லிகைமலரின்மேனி, பீதஞ்சேரிமயவெற்பிற்பிறந்தன துவளமேனி, தீதங்கின்மாராட்டத்திற் செனித்தனசெவந்தமேனி, யோதுசவ்வீர தேசத்துதிததனகரியமேனி." "பேசியபவுண்டரத்திற் பிறந்தனகுவளைமேனி,ஓசை சேர்மக்கதேசத்துதித்தபொன்னிறத்தவிப்பால், பூசியவாகைவாழை மூங்கிலின்பூநிறத்த, மாசிலாவச்சிரங்கட் கச்சுதன்றெய்வமாமே." "ஓராறுய்வெளுத்தவயிரத்துக்கும்பர்கோமான், பாரியபசுவின்கொம்பிற் பலநிறவயிரங்கூற்றும், கூரமுள்ளிலவம்போது குலாவியபலாசம்பொற்பூச், சீரியவயிரத்திற்குத் தெய்வமிவ்வாயுவாமே." "கோங்கலர்நிறஞ்செறிந்தகுறையுருவயிரத்திற்குத், தேங்கியநாரஞ்சேருந் தெண்டிரைவருணனுரும், ஓங்குநீர்நிறவச்ரத்திற்கொளிகொள்வெண்டிங்கடேவன், பாங்குறுகோபமேனி வயிரத்தேபரிதித்தேவே." "தீநிறவயிரத்திற்குச்செய்யதீக்கடவுடெய்வம், ஆனவிவ்வயிரத்துள்ளு மமைந்தநாற்குலமுமுண்டு, வானுறுபடிகம்பா

புழுமயற்கண்வாழைக்குருத்து, நீனிறைகார்வானத்துகிறமணிமறையோராதி." என ஒருசாரார்கூறியிருத்தலாலும் ஆலாஸ்யமாகாத்மியத்தாலும்உணர்க. சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய "அந்தணனவெள்ளையரசன்செவப்பு, வந்த வைசியனபச்சைசூத்திரன், அந்தமில்கருமையென்றறைந்தனர்புலவர்." என்னுஞ்சூத்திரத்தால் நால்வகைவருணத்தன்மையைக்காண்க. குணத்தால்மாண்டதேசதாய் என்பதற்குக் குற்றத்தினின்றுநீங்கிக் குணங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கமுடையதாயெனப்பொருள்கொள்க. குற்றம்பனிரண்டு, சரை, மலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விந்து, காகபாதம், இருந்து, கோடிமுரிதல், தாரைமழுங்கல் "சரைமலங்கீற்றுச்சம்படிபிளத்தல், துளைகரிவிந்துகாகபாதம், இருத்துக்கோடிமுரிதல்தாரை, மழுங்கறம்மோடெண்ணீராறும், வயிரத்திழிபென மொழிபவான்றோ" எனவும், குற்றத்தினபயன் "காகபாதமரணங்கொல்லும், மலம்பிரியாதது நிலந்தருகிளைகெடும், விந்துசிந்தையிற சந்தாபந்தரும், கீற்றுப்பாலேற்றுமாடவா" எனவும், குணங்கள் ஐந்து-பலகையெட்டு, கோணமாறு, தாரை, சுத்தி, தராசாம். "பலகையெட்டுங்கோணமாறும, பல்கியதாரையுஞ்சுத்தியுந்தராசமும், ஐந்துங்குணமென்றறைந்தனர்புலவர்" எனவும், குணத்தினபயன் "மறையோரணியின் மறையோராகிப், பிறவியேழும்பிறந்துவாழ்குவரோ" எனவும் "மன்னவரணியின்மன்னவர்சூழ, விந்திலவேந்தரயொழுபிறப்பும்" எனவும் "வணிகரணியின்மணிபொன்மலிந்து, தனிவறவடைந்து தரணியில்வாழ்வா" எனவும் "சூத்திரரணியிற றுகையில்கனகநெல், வாயபபணியின் மகிழ்ந்துவாழ்குவரோ" எனவும குற்றங்கட்கும் குற்றங்களால்வரும்பயனுக்கும, குணங்களுக்கும குணங்களால்வரும்பயனுக்கும் சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள்களாலுணர்க. குற்றங்கள் நான்கிற்குமட்டுமே பயன்கூறினமையால் ஏனைக்குற்றங்கள் தீயபயனைக்கொடுப்பனவல்லவெனக்கொள்க. வயிரத்தின் குணங்கள் ஏழென ஒருசாரார் கூறியிருத்தலை "நவன்றிடு தாரைசுத்தி தொய்மையிந்திரசாபம்நோ, உவந்திடுபலகையாங்க ளொன்கியவெண்கோணங்கள், அவர்தவிராறுகோணமைந்துகோணங்களாக, நிவந்துள குணங்களேழா நிகழ்த்துபமணி நூல்வல்லோர்" எனபதனால் உணர்க. மேம்படு என்றமையால் அரசர், கிரீடத்திலன்றி யேனையுறுப்புகளிலும், அரசிமார் மங்களாபரணத்திலும் அணியக்கூடா எனப்பொருள்போந்தவெனக்கொள்க "அரசர்தம்மௌலிமேலு மணியொணுவரசிமார்க்கும், மருவியதாலிப்பூணில்வயிரத்தாபணமெொண்ணு" என்பதனால் உணர்க. (௫௧)

குறுநிலத்தரசுந்தாங்கிற்குறைவுதிர்செல்வமெய்தி
யுறுபகையெறிந்துதன்கோன்முழு துலகோச்சிக்காக்கும்
வறுமைநோயவிலங்குசாராவரைந்தநாளன்றிசெல்லுங்
கறுவுகொள்கூற்றம்பூதங்கணங்களுமணங்குசெய்யா.

(இ-ள்.) குறு நிலத்து அரசும் தாங்கில் - குறுநிலக்கிழமைபூண்ட சிற்றரசும் அணிந்தால், குறைவுதிர் செல்வம எய்தி-நிறைந்தசெல்வத்தையடைந்து, உறு பகை எறிந்து - மிக்க பகைவரை யோட்டி, தன கோல் உலக முழுதும் ஓச்சி காக்கும் - தனது செங்கோல் உலகமுற்றுஞ்செல்ல நடாத்திக் காப்பான், வறுமை நோய் விலங்கு சாரா - (அவ்வரசனை வருத்த) வறுமையும கொடியபிணிகளும் மிருகங்களும் அடையாவாம், வரைந்த நாள அன்றி செல்லும் கறுவு கொள் கூற்றம்-வரையறுத்த நாளன்றி யிடையில்வரும்கோபமிக்க இயமனும், பூதங்களும் கணங்களும் அணங்கு செய்யா - பூதங்களும் பசாசுகளும் வருத்தஞ்செய்யாவாம்.

" அம்புவாளிம்பர்த்தையா வாட்படைகூட்டில்வெல்வார் - செம்பொருட்சி றுதேசத்தார்செலுத்துவர்பஃறேயங்கள - பம்புகல்குரவுபூதம்பசாசுபாம்பங்கிநீண்டா - நம்புமுன்சொன்னதேசி னல்வயிரங்கொள்வார்க்கே" என்பதனுலும் வயிரம் அணிவோர் அடையும்பயன்காண்க. (சுO)

மாமணிமரபுக்கெல்லாம்வயிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுரைப்பர்நூலோரதிகம்யாதென்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந்தமரிடுகருவியாமத்
தூமணிதனக்குந்தானேதுளையிடுங்கருவியாகும்.

(இ-ள்.) நூலோர் - இரத்தினநூலுணர்ச்சியில் வல்லோர், மாமணி மரபுக்கு எல்லாம் வயிரமே முதன்மை சாதி ஆம் என உரைப்பர் - பெரிய இரத்தினங்களின் மரபுகளுக்கெல்லாம் வயிரமே முதற்சாதியென்று கூறுவர், அதிகம் யாது என்னில்- அவ்வயிரம் மேம்பட்டது யாதுகாரணம் என்று வினவில், ஏனை காமரு மணிகட்கு எல்லாம் தமர் இடு கருவியாம் - (அது) ஒழிந்த விருப்பஞ்செய்யும் மற்றை யிரத்தினங்களுக்கெல்லாம் துளையிடும் கருவியாகும், அ தூ மணி - அந்தப் பரிசுத்தமாகிய வயிரம், தனக்கும் தானே துளையிடும கருவியாகும்- தனக்கும் தானே துளைபோடும கருவியாம். (ஆதலால்)

"வயிரவூசியுமயன்வினையிரும்பும்-செயிரறுபொன்னைச்செம்மைசெயாணியும்-தமக்கமைகருவியுந்தாமாமவைபோல்-உரைத்திறமுணர்த்தவுமுரையதுதொழிலே" என்னும் அகத்தியச்சூத்திரத்தால் வயிரத்தின முதன்மையுணர்க. (சுக)

மரகததோற்றங்கேண்மின்வலாசுரன்பித்தந்தன்னை
யிரைதமக்காகக்கௌவிப்பறந்தபுள்ளீர்ந்தண்டில்லித்
தரைதனிற்சிதறவீழ்ந்துதங்கியதோற்றமாகு
முரைதருதோற்றமின்னும்வேறுவேறுள்ளகேண்மின்.

(இ-ள்.) மரகதம் தோற்றம் கேண்மின் - மரகதத்தினது தோற்றத்தைக்கேளுங்கள், வலாசுரன் பித்தம் தன்னை - வலாசுரனுடைய பிச்சினை, தமக்கு இரை ஆகக் கௌவி பறந்த புள் - தமக்கு இரையாகக் கௌவிப்பறந்த கருடன், ஈரம் தண்டில்லி தரை தனில் சிதற வீழ்ந்து தங்கிய தோற்றம் ஆகும் - (நீர்வளத்தால்) தண்மைவாய்ந்த டில்லிநாட்டிற்சிதற (அந்நிலத்தில்) வீழ்தலால் அங்கு மரகதந்தோன்றிய கனிகளுளவாம், இன்னம் உரை தரு தோற்றம்வேறு வேறு உள்ள கேண்மின் - இன்னமும் (நாம்) சொல்லும் மரகதத்தின் தோற்றங்கள் வெவ்வேறுள்ளன (அவற்றைக்) கேளுங்கள்.

வலாசுரன் பிச்சினைக் கருடன் கவ்விக் கைத்து இமயமலைமுதலிய விடங்களிலுமிழ்ந்தமையால் மரகதத்திற்குக் கருடோற்காரம் என்றோபெயர்வந்ததென அடியார்க்கு நல்லார் கூறினர். (சுஉ)

விதிர்த்தவேலனையவாட்கண்வினதைமாதருணச்செல்வ
னுதித்தவான்முட்டையோட்டையுவணவேற்றரையில்யாப்பக்
கதிர்த்தவோடனையிற்றப்பிவீழ்ந்தொருகடல்சூழ்வைப்பி
லுதித்தவாறுகுமின்னுமுண்டொருவகையாற்றோற்றம்.

(இ-ள்.) விதிர்த்த வேல் வாள் அனைய கண் வினதை மாது-அசைக்கும் வேலையும் வாளையும் ஒத்த கண்களையுடைய (தக்கன்புத்திரியும் காசிபமுனிவர் மனைவியு

மாகிய) வினதை என்பவள், அருணச் செல்வன் உதித்த வால் முட்டை ஓட்டை உவண ஏறு அளையில் யாப்ப-அருணன் உதித்த வெள்ளிய முட்டையினோட்டினைக் கருடனது அளையிற்கட்ட, கதிர்த்த ஓடு அளையில் தப்பி வீழ்ந்து ஒருகடல் சூழ்வையப்பில் உதித்த ஆறு ஆகும்-விளங்கும் அம்முட்டையினோடு அந்தவளையினின்றும் வழுவி வீழ்ந்து கடல்சூழ்ந்த ஒரு தீபத்தில் தோன்றிய வண்ணம் ஒருவகையாம், இன்னும் ஒரு வகையால் தோற்றம் உண்டு-இன்னும் ஒருவகையால் மரகதத் தோற்றமுளது.

உவமைக்கு உவமையில்லாமையால் வேலனையவாட்கண் என்பதற்கு வேல் வாளனையகண் எனக் கொண்டு கூட்டினும் "உவமைக்குவமையில்லெனமொழிப" என்னும் சூத்திரத்தாலுணர்க. (௬௩)

முள்ளளைமுளரிக்கண்ணன்மோகினியணங்காயோட
வள்ளளைமதியஞ்சூடிமந்தரவரைமட்டாகத்
துள்ளரியேறுபோலத்தொடர்ந்தொருவிளையாட்டாலே
யெள்ளரிதாயசெந்தீயிந்தியக்கலனஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) முள் அளை முளரி கண்ணன் - முள் நெருங்கிய அளையுடைய தாமரைமலர்போலுங் கண்ணையுடைய திருமால், மோகினி அணங்காய் ஓட - மோகினிவடிவாயோட, வள் அளை மதியஞ் சூடி - ஒளிவண்மையையுடைய அர்த்தசந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானார், மந்தர வரை மட்டு ஆக - மந்தரகிரியின் எல்லையளவாக, ஒரு விளையாட்டால் துள் அரி ஏறு போல தொடர்ந்து - ஒரு திருவிளையாட்டால் துள்ளிச் செல்லும் ஆண்சிங்கத்தைப்போலப் பின்றொடர்ந்து, எள் அரிது ஆய செந்தீ இந்தியக் கலனம் செய்தான் - பழிப்பில்லாத செந்தீயாகிய இந்தியக்கலனஞ் செய்தருளினார். (௬௪)

அப்பொழுதமலவித்திலரிகரகுமரன்கான
வைப்புறைதெய்வத்தோடும்வந்தனனந்தவிந்து
துப்புறுகருடன்கௌவிக்கடலினுந்துருக்கநாடும்
பப்புறவிடுத்தவாறேபட்டதுகலுழப்பசசை.

(இ-ள்.) அப் பொழுது அமல வித்தில்-அக்காலையில் அத்தியாகிய இந்திரியத்தில், அரிகரகுமரன் கானவைப்பு உறை தெயவத தோடும் வநதனன்-மகாசாத்தா காட்டில் வசிக்குந் தெய்வப்பரிவாரங்களோடும வந்து தோன்றினார், அநத விந்து துப்பு உறு கருடன் கௌவி - அந்த விநதினை வலிமையுள்ள கருடப்புள்கௌவி, கடலினும் துருக்கநாட்டும் பப்பு உற விடுதத ஆறே - கடலினுந் துருக்கநாட்டினும் பரவ விடுத்த வழியே, கலுழப் பச்சை பட்டது - கருடப்பச்சை தோன்றியது.

திருமால், தேவர்முதலியோரோடு கூடிச் சிவபெருமானா ரருள்பெறாது கடலைக்கடைந்தவழி விடந்தோனற அச்சமுற்றுத திருக்கயிலையை யடைந்து ஓலமிடச், சிவபெருமானார் அபயந்தந்து கடலைக்கடையுங்கள் அமுதந்தோன்றுமென்றருள, அவ்வாறேசென்று மூத்தபிள்ளையாரைச் சிந்தியாது கடைந்தவழி மத்தாகநின்ற மந்தரகிரி நிலைகுலைந்து பாதாளத்திற்செல்லவும் அதனைநோக்கி யப்பிள்ளையாரையாராதித்துப் பூண்டு போற்கடைய அமுதகும்பந் தோன்றியது. அதனைக்கண்ட தேவர்களும் அசுரர்களும் தம்மாலிதுவந்ததென்று தம்முள் மாறுபட்டுப் போர்செய்யக் கருதிய வழித் திருமாலுணர்ந்து மோகினிவடிவாய் அவர்முன் னிற்பத் தானவர்கள் காமங் கொண்டு நெருங்கினர்கள். அதுநோக்கி யமுதத்தையும் என்னையும் விரும்பினோர்எவ

ரோ அவரவர் அவ்வுப்பொருள்களைப் பெறலாமென்றுகூற அசுரர்கள் தன்னைக் கைக்கொண்டு செல்ல, அவர்களைநோக்கி வலியர் யாரோ அவர் என்னைப் புணர்கவென அசுரர்கள் யாம் வலியோம் யாம் வலியோமென்று யாருந் தம்முள் முந்திப் போர் செய்து மாண்டனர்கள். பின்னர்த் திருமால் தேவரிடஞ்சென்று அமுதம்பகிர்ந்து கொடுத்துத் தேவர்கள் வணங்க இருந்தவிடத்து, அச்சிவபெருமானார் பேரழகுவாய்ந்த திருவுருவத்தோடு மோகினிவடிவாய்நின்ற அத்திருமால் முன்சென்று எமது சத்திமாருள் நீயொருசத்தியாதலால் எம்மைப் புணர்கவென்று கைநீட்டியவழி, அத்திருமால் நாணியோடப் பெருமானாரும் பின்சென்றோடிக் கைப்பற்றி நாவற்றீவில் ஓர்கடற்சார்பில் வடபாலுள்ள ஓரிடத்திற்கூடிப்புணர்ந்தனர்கள். அப்போது இருவர்பாலும் ஓர் புத்திரன்றோன்ற அரிகரன எனும் நாமமிட்டுச் சிலபரிவாரதேவர்களையுந்தந்தருளினார்.

"இந்தவண்ணமிருக்கமுராரியும் - அந்திவண்ணத்தமலனுமாகியே
மூந்துகூடிமுயங்கியவேலையில் - வந்தனன்னெமைவாழ்விக்குமையனே"

"அத்தகுந்திருமைந்தற்கரிகர - புத்திரனெனுநாமம்புனைந்துபின்
ஒத்தபான்மையுருத்திரர்தம்மொடும் - வைத்துமிககவரம்பலநல்கியே."

எனவருதலைக் காந்தம் அசுரகாண்டம் மகாசாத்தாபடலத்திற்காண்க. (௬௫)

காடமேசுப்பிரமேகாளமெனக்குணமூன்றாங்கருடப்பச்சைக்
கீடறுகினிதழ்நிறத்தகாடமதுசாதியினாலிருவேறாகுஞ்
சாடரியசகுணமெனச்சதோடமெனவவையிரண்டிற்சகுணமாறும்
பீடுபெறுகாடமொடுல்லசிதம்பேசலம்பித்தகமேமுத்தம்.

(இ-ள்.) கருடப் பச்சைக்கு காடமே சுப்பிரமே காளமே எனக் குணம் மூன்று ஆம்-கருடப்பச்சைக்குக் காடமெனவும் சுப்பிரமெனவும் காளமெனவும் குணம் மூன்றுவகைப்படும், ஈடு அறுகின் இதழ் நிறத்த காடம் அது - பெருமை பொருந்திய அறுகினிதழ்போலும் பசியநிறத்தையுடைய காடமானது, சாடு அரிய சகுணம் என சதோடம் என சாதியினால் இரு வேறு ஆகும் - கெடுதலில்லாத சகுணமெனவுஞ் சதோடமெனவும் சாதியினால் இருவகைப்படும், அவை இரண்டில் - அவ்விரண்டுசாதியுள், பீடு பெறு காடமொடும் உல்லசிதம் என பேசலம் என பித்தகம் என முத்தம் என - பெருமைபெற்ற காடமோடும் உல்லசிதமெனவும் பேசலமெனவும் பித்தகமெனவும் முத்தமெனவும். (௬௬)

புல்லரியபித்தகமெனவிவையாறிற்காடமதுபுல்லின்வண்ண
முல்லசிதமெலிதாகும்பேசலமேகுளச்செந்நெலொண்டாளம்போலு
மல்லடரும்பித்தகமேபசுங்கிளியின்சிறைநிறத்ததாகுமுத்தங்
குல்லைநிறம்பித்தகமாயிலையிளிறஞ்சதோடத்தின்குணமைந்தாகும்.

(இ-ள்.) புல் அரிய பித்தகம் என சகுணம் ஆறு ஆம்-அடைதற்கரிய பித்தகமெனவும் சகுணம் அறுவகைப்படும், இவை ஆறில்-இவ்வாறுள், காடம் அது புல்லின்வண்ணம் ஆகும்-காடமானது புல்லைப்போலும பசியவண்ணமுடையதாம், உல்லசிதம் மெலிது ஆகும் - உல்லசிதமானது மென்மைத்தன்மையையுடையதாம், பேசலம் குளச் செந்நெல் ஒள் தாளம் போலும்-பேசலமானது குளநீரால் விளையும் செந்நெற்பயிரிற்றோன்றிய ஒள்ளிய முத்துப்போன்ற பசியநிறத்தினையுடையதாம், அல் அடரும் பித்தகமே பசும் கிளியின் சிறை நிறத்தது ஆகும்-இருளையோட்டும் ஒளிமிக்க பித்த

கமானது பசியகிளியின் சிறகைப்போலப் பசியநிறத்ததாம், முத்தம் குல்லை நிறம் - முத்தமானது துளபத்தினிலைபோலும் நிறமுடையதாம், பிதுகம் மரை இலையின் நிறம் - பிதுகமானது தாமரையின் இலைபோலும் நிறமுடையதாம், சதோடத்தின குணம் ஐந்தாகும் - சதோடத்தின்குணம் (இவ்வாறு) ஐந்துவகைப்படும்.

சகுணம் - குணசம்பந்த முள்ளதெனவும், சதோடம் - தோஷசம்பந்தமுள்ளதெனவும் பொருள்கொள்க.

சகுணங்கள் மயிறகழுந்தையொத்திருத்தல், பயிர்போன்றிருத்தல், பொன்மை, தன்னுடல் முற்றும் பசுத்தல், மின்னல்போன்றிருத்தல், பாய்தல், பொன்வண்டின்வயிறொத்தல், சருச்சரையின்மையென எட்டுவகைப் படுமென, சி - இல் - அடியார்க்கு நல்லார் "நெய்த்தமயிறகழுந்தொத்தலைபைம்பயிற - பசுத்தல்பொன்மைத னுடல்பசுத்தல் - தடித்துப்பாய்தல்பொன்வண்டின்வயிறொத்தல் - தெளிதலோ டெட்டுங்குணமெனமொழிப" என எடுத்துக்காட்டியதால் உணர்க. (கள)

தோடலேசாஞ்சிதமேதுட்டமேதோடமூர்ச்சிதமேவெய்ய
தோடலேசத்தினொடுசூழ்மந்ததோடமெனத்தொகுத்தவைந்திற்
றோடலேசாஞ்சிதஞ்சம்பிரவிலையாமலரியிலைதுட்டநீலத்
தோடதாம்புல்லினிறந்தோடமூர்ச்சிதமுளரிதோடலேசம்.

(இ-ள்.) தோடலேச சாஞ்சிதமே துட்டமே தோட மூர்ச்சிதமே - தோடலேச சாஞ்சிதமெனவும் துட்டமெனவும் தோடமூர்ச்சிதமெனவும், வெய்ய தோடலேசம் சூழ்மந்த தோடம் என தொகுத்த ஐந்தில் - கொடியதோடலேசமெனவும் நீங்காதமந்ததோடமெனவும் தொகுத்துக்கூறிய சதோடமைந்தனுள், தோடலேச சாஞ்சிதம் சம்பிரவிலையாம் - தோடலேசாஞ்சிதமானது எலுமிச்சையிலையின் நிறமுடையதாம், துட்டம் - துட்டமானது. அலரி இலை - அலரியிலையின் நிறத்தையும், நீலத்தோடது ஆம் - கருங்குவளையினிதழ்நிறத்தையும் உடையதாம், தோடமூர்ச்சிதம் புல்லின் நிறம் - தோடமூர்ச்சிதமானது புல்லினநிறத்தையுடையதாம், தோடலேசம் முளரி - தோடலேசம் தாமரையிலையின நிறத்ததாம். (கஅ)

மந்ததோடங்கலபமயிலிறகினிறமாமிவ்வகுத்ததோடஞ்
சிந்தவாறுதகுணமணியணிவோர்நாற்கருவிச்சேனைவாழ்நா
ளுந்தவாழ்வார்வலன்கணிலமிரண்டரன்கண்டத்தொளிவிட்டோங்கு
மிந்திரநீலந்தான்மாநீலமெனவேறிரண்டுண்டிந்தநீலம்.

(இ-ள்.) மந்ததோடம் கலபம் மயிலிறகின் நிறமாம் - மந்ததோடமானது கலாபத்தையுடைய மயிலினுடைய இறகினிறம்போலும நிறமுடையதாம், இவ்வகுத்ததோடம் சிந்த குணம் ஆறுதமணி அணிவோர் - இங்குவகுத்துக்கூறிய தோஷம் நீங்க (முன்னர்க்கூறிய குணங்களினின்று நீங்காதமரகதத்தை யணிபவர்கள், நாற்கருவி சேனை வாழ்நாள் உந்தவாழ்வார் - நானகுசேனைகளோடு வாழ்நாளும்மேன்மேலோங்கப் பேரரசராய் வாழ்வார்கள், வலன் இரண்டு கண் நீலம் அரன் கண்டத்து ஒளிவிட்டு ஓங்கும் - வலாசுரனுடைய இரணடுகண்களாகிய இரண்டுநீலங்களும் சிவபெருமானது ஸ்ரீகண்டத்தைப்போல ஒளிவீசிவிளங்கும், இந்த நீலம் - இந்த நீலமானது, இந்திர நீலம் தான் மாநீலம என வேறு இரண்டு உண்டு - இந்திரநீலமெனவும் மாநீலமெனவும் வேறே இரண்டு வகையாயுள்ளது.

சதோடங்கள் கருகல், வெண்மை, கல்லேறு, மண்ணேறு, காற்றேறு, தராசு, இருகுதல் என எழுவகைப்படுமென்று சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் "கருகல்வெண்மை கன்மணல்காறறுப், புரிவுதராசாமிறுகுதல்மரகதத், தெண்ணியகுற்றமிவையேழெனமொழிப" என எடுத்துக்காட்டியதாலுணர்க. கருவியேசேனையாதலில்கருவிச்சேனையென்றது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (சுசு)

முந்தியவிந்திரநீலம்விச்சுவரூபனைமகவான்முடித்தநாளி
னந்தியடுபழிதவிர்ப்பான்புரியுமகப்பரிமகத்தினறியதூம
முந்தியரும்பரியிமையாநாட்டநுழைந்தழிசேற்றினொழுகும்பீளை
சிந்தியவாறிடைப்படுமொன்றிந்திரவின்னீலமெனத்திகழுநீலம்.

(இ-ள்.) முந்திய இந்திர நீலம் ஒன்று - முற்பட்ட இந்திரநீலம் ஒன்று, விச்சுவரூபனை மகவான் முடித்த நாளில்-(தனக்காசிரியனாய்த் துவட்டாவின் புத்திரனுயுள்ள) விச்சுவரூபனை இந்திரன் (அவனதுவஞ்சததையறிநது) சேதித்தகாலத்தில், நநதி அடுபழி தவிர்ப்பான - மேலிட்டுத தன்னைவருத்தும் பிரமகத்தியையொழிக்க, புரியும் மகப்பரி மகத்தில் நறியதூமம் உந்தி அரும்பரி இமையா நாட்டம் நுழைந்து - செய்யும் பெரிய அசுவமேதயாகததில் எழுந்த நறுமணங்கமழும் புகையானது ஓங்கிப் பரந்து அரிய விலக்கண மமைந்த குதிரையினது இமையாத கண்களில் நுழைதலால், அழிசேற்றின் ஒழுகும் பீளை சிநதிய ஆறு இடைப்படும் - இளகியசேற்றைப்போல அக் கண்களினின்றொழுகிய பீளையானது சிநதிய விடத்திற்றோன்றும், நீலம் - இந்தநீலமானது, இந்திரவில் நீலம் எனதிகழும்-இநதிரதனுசிலுள்ள பஞ்சவர்னங்களுள் ஒன்றாகிய நீலம்போல விளங்காநிற்கும்.

விச்சுவரூபனை இந்திரன் தனக்கு ஆசிரியனாககொண்டதை இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலத்திற்காண்க. மகப்பரிமகத் என்னும் வடசொற்றிரிபு. (எ0)

சஞ்சையாம்பகற்கடவுண்மனைவியவன்கனலுடலந்தழுவலாற்றா
தஞ்சுவாடன்னிழலைத்தன்னுருவாநிறுவிவனமடைந்துநோற்க
விஞ்சையாலறிந்திரவிபின்றொடரமாப்பரியாமின்னைத்தானுஞ்
செஞ்செவேவயப்பரியாய்மையல்பொறாதிந்தியதைச்சிந்தினனே.

(இ-ள்.) சஞ்சை ஆம் பகல் கடவுள் மனைவி - சஞ்சை என்னும் பெயரையுடைய சூரியனமனைவியானவள், அவன் கனல் உடலம் தழுவல் ஆற்றாது அஞ்சுவாள் - அவனது தழல்போன்ற உடலத்தைத் தழுவப்பொறாளாய் அஞ்சுகின்றவள், தன் நிழலை தன் உருவா நிறுவி - தனது தேகநிழலைத் தனதுருவாகக்கண்டு (சாயை என்னும் பெயருந்தநது இல்வாழ்க்கைக்கு) நிறுத்தி, வனம் அடைந்து நோற்க-(அவனைத்தழுவுதற்கேற்ற வன்மைபெறுதற்பொருட்டு) வனத்திற்சென்று தவஞ்செய்ய, விஞ்சையால் அறிந்து இரவி பின் தொடர - தனது ஞானநோக்காலுணர்ந்து சூரியன் பின்தொடர, மாபரியாம் மின்னை - (தன்னைக்கணவனஞ்சிக் குதிரைவடிவாயோடிய அச்சஞ்சையை, தானும் செஞ்செவே வயப்பரியாய் - அச்சூரியனும் செவ்வேயிலக்கணமமைந்த ஆண்குதிரையாய்ப் பின்சென்று, மையல் பொறாது இந்தியத்தை சிந்தினன் - காமமயக்கத்திற்கு ஆற்றாது இந்தியகலனஞ்செய்தான்.

நெடுநாள்பிரிந்தவனாதலால் மையல்பொறாதென்றார். சஞ்சை-சம்ஙா என்னும் வடசொற்றிரிபு. இவள் தன்கணவனாகிய சூரியனொடுகலந்து வாழுங்கால் அ

வனுடைய அழல்வெப்பத்துக்கு ஆற்றாளாகித் தனது தேகச்சாயையைத் தன்னைப் போலச்சமைத்துச் சாயை என்னும் பெயருந்தந்து என்னுயகன் உன்னைத்தழுவுவ தின் யான் சஞ்சை யல்லவென அவனுக்குக் கூறு தொழிகவென வற்புறுத்தித், தன்பிதாவாகிய விசுவகர்மா இல்லிற்சென்று சிலநாளிருக்கத் தன்பிதாவாகிய விசுவகர்மா நீ இங்குவாதமர்தல் கற்புடைப்பெண்களுக்கு இலக்கணம் அன்றே உன்னில்லிற்செல்கவெனவிடுக்க, மறுக்காது அவன் வார்த்தைக்கிசைந்து தன்னில்லிற்குச் செல்பவள்போலவனத்திற்சென்று அவன் வெப்பத்தையாற்றும் வன்மைபெறத்தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனள். இங்ஙனமிருக்க, சாயை என்பவள் சூரியனைக்கலந்து சிலபிள்ளைகளைப்பெற்றுச் சஞ்சையின் பிள்ளைகளாகிய யமன, காளிந்தி என்னும் இவர்களிடத்துக் கண்ணோடாது கலகஞ்செய்தவழி, அவர்கள் தம்பிதாவாகிய சூரியனிடத்துக்கூறினர்கள் அதனையுணர்ந்த வச்சூரியன் சாயையை அழைத்து நிகழ்ந்தசெய்தியைக் கூறுகவென; அவள் நிகழ்ந்ததைக்கூறக்கேட்டு விசுவகர்மா இல்லிற்சென்று உன்புதல்வி எங்கெனவினவ, அவன் அவள்முன்னரே தன்னில்லிற்குச் சென்றனள் என்றான். அதுகேட்டு ஞானநோக்கினாலுணர்ந்து வனத்திற்குச்சென்றவழி இவன்வருகையைச் சேய்மைக்கண்ணே கண்ட சஞ்சையென்பவள் பெண்குதிரைவடிவங்கொண்டோட, அதனையும உணர்ந்து ஆண்குதிரைவடிவாய் விரைந்தோடிப்புணர்ந்தன னென்பது புராணவரலாறு. (எக)

அவைசிதறும்புலந்தோன்றுநீலமாநீலமிவையணிவோர்வானோர்
நவையறுசீர்மானவரிந்நகைநீலஞ்சாதியினானால்வேறந்தக்
கவலரியவெள்ளைசெவப்பெரிபொன்மைகலந்திருக்கிற்கரிதாய்முற்றுந்
தவலரிதாயிருக்கிலிருபிறப்பாளர்முதன்முதனாற்சாதிக்காகும்.

(இ-ள்.) அவை சிதறும் புலம் தோன்று நீலம் மாநீலம் - அவ்விந்திரியுங்கள் சிந்தியவிடங்களிற்றோன்றும் நீலங்கள் மாநீலங்களாம், இவை அணிவோர்-இந்நீலங்களுள் குற்றங்களைந்து குணமுள்ளவற்றைத் தரிப்போர், வானோர் நவை அறுசீர் மானவர் - தேவர்களும் குற்றமற்ற மானுடர்களுமாம், இந்நகை நீலம் சாதியினால் நால் வேறு - இந்தவொளியையுடைய மாநீலம் சாதியினால் நால்வகைப்படும், கவலரிய அந்தம் வெள்ளை செவப்பு எரிபொன்மை கலந்திருக்கில் - குறைதலில்லாத அழகுவாய்ந்த வெண்ணிறத்தோடும் செந்நிறத்தோடும் பொன்னிறத்தோடும் சிறிதுகலந்திருக்கினும, முற்றும் கரிதாய தவல் அரிதாய் இருக்கில் - முழுதுங்கரியதாயும் கெடுதலில்லாததாயுமிருந்தால், இருபிறப்பாளர் முதல்-அந்தணர்முதலாயுள்ள, முதல் நால் சாதிக்கு ஆகும் - முதன்மைதங்கிய நான்குவருணத்தாருக்கும் பயன்படும்.

குற்றங்கள்-இட்டம், மஞ்சு, அணி, தராசு, பிணி, வச்சம், இரசம், சருச்சரை என எட்டாம். குணங்கள்-குயிலின்கழுத்து, குவளை, வண்டு, பசுவின்கன்றின்கண், அவிரிச்சாறு, காயா, நெய்தல், கனத்தல், துளசி, மேகம், பத்திபாய்தல் எனப்பதினொன்றாம். சிறிது வெண்ணிறமுடையநீலம் அந்தணருக்குகும், சிறிது செந்நிறமுடையநீலம் சத்திரியருக்கும், சிறிது பொன்னிறமுடையநீலம் வைசியருக்கும், முழுதுங்கரிதாயுள்ளநீலம் சூத்திரர்க்கும் என அறிக. "நீலத்தியல்புநிறக்குங்காலை, நால்வகைவருணமு நண்ணுமாகரமும், குணம்பதினொன்றுங் குறையிருநான்கும், அணிவோர்செயலு மறிந்திசினோரே" எனவும், "கோகுலக்கழுத்துக்குவளைசுரும்பர், ஆகுலக்கன்னினவிரிச்சாறு, காயாநெய்தல் கனத்தல்குல்லை, கொண்மூபத்திபாய்தல் என்னக், குணம்பதினொன்றெனக்குறித்தனர்புலவர்" எனவும், வெள்ளைசெவப்

புப்பச்சைகருமையென், றெண்ணியகாற்குலத் தியக்கியநிறமே" எனவும், சி-இல் அடியார்க்குநல்லார் எடுத்துக்கூறுதல்காண்க. குற்றம் எட்டிற்கு "வாலியமேகமெட்டாங் கிட்டமஞ்சணிதராச, மேலுமன்பிணிகொள்வச்ச மிரசஞ்சர்ச்சரையெட்டினம்" எனப்பிறநூலில் வருதல்காண்க. (௭௨)

இலங்கொளியவிந்நீலமெய்ப்படுப்போர்மங்கலஞ்சேர்ந்திருப்பாரேயிலங்குகதிர்நீலத்திற்பெருவிலையாயிரப்பத்தினளவைத்தாகித்
துலங்குவதான்பாற்கடத்தினூறுகுணச்சிறப்படைந்துதோற்றுஞ்சோதி
கலங்குகடலுடைவைப்பிலரிதிந்தவிந்திரனபோற்கரியநீலம்.

(இ-ள்.) இலங்கு ஒளிய இந்நீலம் மெய்ப்படுப்போர் - விளங்குங்கிரணத்தையுடைய விந்தமகாநீலத்தைச் சரீரத்திலணிவோர், மங்கலம் சேர்ந்து இருப்பார்-மங்களாகரத்தை எந்நாளுமடைந்திருப்பார்கள், ஏனை அலங்கு கதிர் நீலத்தின் பெருவிலை ஆயிரப்பத்தின் அளவைத்தாகி துலங்குவது - அதுவொழிந்த விளங்காநின்றகிரணத்தையுடைய விந்திரநீலத்தின் பெருவிலையானது பதினாயிரமென்னுமோர் அளவினையுடையதாகி மேம்பட்டுத்தோன்றுவது, ஆன்பால் கடத்தின் ஊறுகுண சிறப்பு அடைந்து தோற்றும் சோதி - (மாநீலமானது) பசுவின்பால் நிறைந்தகுடத்திற் போட்டால் தனதுகுணமே அப்பால் முற்றுமடையும் குணச்சிறப்பினைப்பொருந்தி விளங்குங்கிரணத்தையுடையது, கரிய இந்த இந்திரன் போல் நீலம் - (இந்திரதனுசின் கருமைநிறம்போலக்) கருமைவாய்ந்த இந்தவிந்திரநீலமானது, கலங்கு கடல் உடைவைப்பில் அரிது - (அலைமுதலியவற்றால்) கலங்கும் கடல்சூழ்ந்த விந்தநிலவுலகிற்கிடைத்தற்கரியது.

அளவறுத்தற்கரிய விலையின என்பார் பெருவிலையெனவும், ஓர்வரையறை வேண்டுமென்பார் அளவின்மையை யோரளவாக்கி யாயிரப்பத்தின் அளவைத்தாகித்துலங்குவதெனவுங்கூறினர். (௭௩)

மைந்துறுசெம்மணிமுத்துவாள்வயிரம்பச்சையொளிவழங்குநீல
மைந்திவைமேற்கோமேதமுதல்பவளமீறுகவறைந்தநான்கு
நந்தொளியவேனுமவைசிறுவேட்கைபயப்பவழனற்செங்குஞ்சி
வெந்தறுகண்வலனிணங்கள்சிதறுமிடைப்படுவனகோமேதமென்ப.

(இ-ள்.) மைந்து உறு செம்மணிமுத்து வாள் வயிரம் பச்சை ஒளிவழங்கு நீலம் ஐந்து இவைமேல் - வன்மைமிக்க பதுமராகம் முத்தம் ஒள்ளியவயிரம்மரகதம் ஒளிவீசும் நீலம் என்னும் ஐந்தாகிய விவற்றிற்குமேல், கோமேத முதல் பவளம் ஈறுக அறைந்த நான்கும் - கோமேதம் முதலாகப் பவளம் இறுதியாகக்கூறும் நான்கு இரத்தினங்களும், நந்து ஒளிய வேனும் - மிக்கவொளியை யுடையனவாயினும், சிறுவேட்கைபயப்ப - இவ்விரத்தினங்கள் சிறியவிலையுள்ளன, அழல் நகு செம் குஞ்சி வெம் தறுகண் வலன் நிணங்கள் சிதறுமிடை படுவன கோமேதம் என்ப - நெருப்பைப்போலும் விளங்காநின்ற செவ்வந்சிகையையும் கொடிய அஞ்சாமையையுமுடைய வலாசுரனது நிணங்கள் சிந்தியவிடத்திலுண்டாகு மிரத்தினங்கள் கோமேதங்கள் என்றுசொல்லுவார்கள்.

கோமேதமுதல் பவளமீறுக நான்கு என்றது கோமேதம், புருடராகம், வைடூயம், பவளம். இவை பெருவிலையுடையன வல்லவென்பார் சிறுவேட்கை பயப்பவென்றார். வேட்கை-விருப்பம், இங்குக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார்.௭௪

உருக்குநறுநெய்த்துளிதேன்றுளிநல்லான்புண்ணியநீரொத்துச்சேந்து
செருக்குபசும்பொன்னிறமும்பெற்றுமெலிதாய்த்தூய்தாய்த்திண்ணிதாகி
யிருக்குமதுதரிக்கினிருட்பாவம்போம்பரிசுத்தியெய்தும்வென்றித்
தருக்குவலன்கபம்விழுந்தவிடைப்புருடராகமொளிதழையத்தோன்றும்.

(இ-ள்.) உருக்கு நறு நெய்த்துளி - உருக்கிய நறுமணங்கமழும் நெய்த்துளியும், தேன் துளி-தேனின் துளியும், நல் ஆன் புண்ணிய நீர் ஒத்து-நல்லபசுவின்கோசலமுமாகிய விவற்றையொத்து, சேந்து செருக்கு பசுமபொன்னிறமும்பெற்று-செவந்திறுமாக்கும் பசியபொன்னிறத்தையும்பெற்று, மெலிது ஆய் தூய்து ஆய் திண்ணிது ஆகி இருக்குமது தரிக்கின் - வழுவழுப்புடையதாய்க் களங்கமில்லாததாய்க் கனமுடையதாயிருக்குங் கோமேதகத்தைத்தரித்தால், இருள் பாவம் போம்-இருள் போலுங் கருநிறமவாயந்தபாவம்போம், பரிசுத்தி எய்தும - பரிசுத்தம உண்டாகும், வென்றி தருக்கு வலன் கபம் விழுந்த இடை புருடராகம் ஒளிதழையத்தோன்றும்-வென்றியினாசெருக்குவாய்ந்த வலனுடையகபம விழுந்தவிடத்துப் புருடராகமான து ஒளிபெருகத்தோன்றுகிறகும.

கோசலத்தைக் கங்கையாகக்கூறுதலால் ஆன்புண்ணிய நீர் என்றார். உடையவன தொழிலை யுடைமைமேலேற்றிச் செருக்கு பசுமபொன் என்றார். (எ௫)

தாழ்ந்தபிலத்திழிந்தெரிபொற்கண்ணவுணனுயிர்குடிக்குந்தறுகட்பன்றி
போழ்ந்தமுழைவாய்திறந்துதிசைசெவிடுபடநகைத்துப்பொன்போறகக்கி
வீழ்ந்தகபம்படுநீவிறபடுருசிவட்டமாயமெலிதாய்ப்பொன்போற்
சூழ்ந்தொளிவிட்டவிர்தழல்போறறெளிவெய்திமனங்கவாந்தோறறஞ்செய்யும்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்த பிலத்து இழிந்த எரிபொன்கண் அவுணன் உயிர்குடிக்கும தறுகண் பன்றி-ஆழ்ந்தபாதலத்திற (பூமியைச்சுருட்டிக்கொண்டு) சென்றொளித்த விரணியாக்ஷனுடைய வுயிரைக்குடித்த அஞ்சாமையையுடைய வராகமானது, போழ்ந்த முழைவாய்திறந்து திசைசெவிடு படநகைத்து கக்கி - பிளந்தகுகைபோன்ற வாயைத்திறந் தெட்டுத்திக்குகளும் செவிடுபட அட்டகாசஞ்செய்து கக்குதலால், பொன் போல் வீழ்ந்த கபம படு நீவில படும - பொனனைப்போற சிதறிவிழுந்த கபம்பொருந்திய நிபதில் (ஒருவாறு) தோன்றும், உச்சிவட்டமாய (அது) உச்சியில் விருத்தமாய், மெலிதாய்-மிருதுவுடையதாய், பொன் போல் அவிர் தழல்போல் சூழ்ந்து ஒளிவிட்டு-பொன்னைப்போலவும் விளங்குகின்ற நெருப்பைப்போலவும் சூழவொளிவீசி, தெளிவு எய்தி மனம கவர்ந்து தோற்றம்செய்யும - சுருச்சரை அகன்று கண்டோர்மனத்தைக் கொள்ளைகொண்டு விளங்காநிற்கும.

இரணியாக்ஷன் நிலவுலகைச்சுருட்டிப் பாதலத்திறபுகுநதொளிக்கத் தேவர் முதலியோர்நடுங்கித் திருமாலைச்சரணடைய, அத்திருமால் வராகவடிவாய்ப் பாதலத்திற்சென்று ஒளித்த அவ்விரணியாக்ஷனோடு போர்செய்து அவனைக்கொன்று மீளவும் அவ்வுலகைப் பண்டுபோல்நிறுத்தினார், என்பதைக் காந்தம் - தக்ஷகாண்டம்-ததீசியுத்தரப்படலத்திற்காண்க. (எசு)

இந்தமணிபாரியாத்திரகிரியின்கொடுமுடியாயிலங்குந்தெய்வ
மந்தரமால்வரைப்புறஞ்சூழ்மேகலையாமயனிந்தமணியினலே
யந்தரநாடவனகருமரசிருப்புமண்டபமுமமைத்தானிந்தச
சந்தமணிதரிப்பவரேதரியார்வெங்கிடவாகைதரிக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) இந்தமணி பாரியாத்திர கிரியின் கொடுமுடியாய் இலங்கும் - இந்த இரத்தினம் பாரியாத்திரகிரியின் சிகரமாய விளங்காநிற்கும், தெய்வம் மந்தர மால் வரைபுறம் சூழ்மேகலையாம - தெய்வத் தன்மையையுடைய மந்தரமலையாகிய பெரியமலையின்புறத்திற் சூழ்ந்த மேகலையாகவும் விளங்காநிற்கும், மயன் இந்த மணியினுல் - அசுரதச்ச னிநதவிரத்தினத்தால், அந்தர நாடவன் நகரும் அரசு இருப்பு மண்டபமும் அமைதத்தான் - தேவேந்திரனுடைய நகரத்தையும் அவன்கொலுவிருக்கும் (சுதன்மம் என்னும்) மண்டபத்தையும நிருமிததான், இநத சநதம் மணி தரிபபவரோ - இநதவழகிய புருடராகததைதத தரிப்பவர்களே, தரியார் வெந் நிடவாகை தரிக்க வல்லார்-பகைவர்புறங்கொடுககு வெற்றிமாலையைத்தரிக்கவல்லவராவர்.

பாரியாத்திரகிரி குமரிகண்டத்திலுள்ள ஏழுமலைகளுளொன்று. அதனைமுன்னர்க்காண்க. மேகலை என்றது புறமாயுள்ள ஓரிடத்தை. (எஎ)

வலன்மயிராம்வயிடூயமிளாவிரதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப்
பலர்புகழுங்கோரககமகதஞ்சிங்களமலயம்பாரசீக
மிலகுதிரிகூடாதிதேயஙகள்பிறதீபமெஙகுந்தோற்று
மலைகடலும்படுமிறுதிக்காரிடிக்கும்போதுநிறமதற்கியாதெனனில்.

(இ-ள்.) வலன் மயிராம் வயிடூயம் இளா விரத கண்டத்தில் வந்து தோன்றி- வலாசுரனுடைய மயிராகிய வைடூயமானது இளாவிரதகண்டததின் (மேற்குத்திசையில்) வந்துதோன்றி, பலர் புகழும் கோரக்கம் மகதம் சிங்களம மலயம பாரசீகம் இலகு திரி கூடாதி தேயங்கள - பலருமபுகழும கோரக்கததிலும் மகதத்திலும் சிங்களத்திலும் பொதியமலையிலும் பாரசீகததிலும் விளங்காநினற திரிகூடம முதலிய தேசங்களிலும, பிற தீபம் எங்கும் தோறறும - பிறதீபங்களாகிய எவவிடத்திலும் தோன்றாநிற்கும், அலை கடலும படும - அலைகளுங் கடலிலுந தோனறும், இறுதி கார் இடிககும் போதும் - ஊழிககாலத்தில் மேகங்களிடிக்கும இடிக்குநதோன்றும், அதற்கு நிறம் யாது எனில் - அவவைடூயததிறகு நிறம யாதெனறு வினவில். (எஅ)

கழையிலைகாரமயிலெருத்தம்வெருகினகண்ணிறத்ததாய்க்கனத்ததாகி
விழைவுதருதெளிதாகித்திண்ணிதாயமெலிதாகிவிளங்குமீதி
லழகுபெறவலமிடமேலகீழொளிவிட்டனமுறைமையேயறவோராதித்
தழைவுறுநாற்சாதிகளாந்தினமிதனைப்பூசிததுத்தரிக்கசான்றோர்.

(இ-ள்.) கழை இலை கார் மயில் எருததம வெருகின கண் நிறத்தது ஆய்- மூங்கிலிலையும கரியமயிலினபிடரும் பூனையின கண்ணுமாகிய இவறறின நிறம்போலும் நிறமுடையதாய், கனத்தது ஆகி - கனமுடையதாய், விழைவு தரு தெளிதாகி-விருப்பத்தக்க சருச்சரையகன்றதாய், திண்ணிது ஆய் - வனமையையுடையதாய், மெலிது ஆகி விளங்கும் - மிருதுததனமைவாய்ந்து விளங்காநிற்கும், ஈதில் அழகு பெற வலம் இடம மேல் கீழ் ஒளி விட்டன - இவ்வைடூயததில் முறையாகப் பொலிவுமிக வலப்பாலாயினு மிடபபாலாயினும் மேற்பககத்தாயினும் கீழ்ப்பக்கததாயினு மொளிவீசும் தன்மையையுடையவை, அறவோர ஆதி தழை வுறு நால் சாதிகளாம-அந்தணர்முதலாகப் பொலியும் நான்குவருணங்களாம், இதனை தினம் பூசிதது சான்றோர் தரிக்க - இவ்வைடூயத்தைததினமும் பூசித்து அறிவுடையோர் தரிக்கக்கடவர்.

வலப்பால் ஒளிவீசி லந்தணசாதியம், இடப்பாலொளிவீசில் சத்திரியசாதியம், மேற்றிசைப்பக்கமாக வொளிவீசில்வைசியசாதியும், கீழ்த்திசைப்பக்கமாகவொ

ளிவீசில் சூத்திரசாதியுமாகக்கொள்க. இடவேறுபாடுணர்தல் வையேத்தைக்கையி லெடுத்தோனிருந்த திசைநோக்கியெனவுணர்க.

கோமேதம், வையேம், புட்பராகம் இம்மூன்றும் ஒருமுதலிற்றேன்றும் இரத்தினங்களென்பனவற்றை, வையேத்தைச்சொல்லுமிடத்து, சி-இல் "இருவேறுருவமும்" எனவும், அதற்கு அடியார்க்கு நல்லார்முற்கூறிய கோமேதகத்தின்மேல் வெளிலையான நன்னிறம வயிரேம், இது "ஒருமைத்தோறறம்" எனவும் பொருள் கூறியிருத்தலாலும் "தழைவயிரேஞ்செம்பொற்றகட்டினில் முலைப்பால்வாக்க, வொழுகியவொளியாங்கோமேதகமவயிரேந்தனனிற, றழுவுதன்மேனியாம்புட்பராகம்பொற்றகட்டிறறேன்பாய், முழுநிறமாமிவைகருமம்மணியென்றுநாமம" என ஒருசாரார்கூறியிருத்தலாலும் உணர்க. (எக)

வலத்தவுணன்றசைவிழ்ந்தவழிபடுந்துப்பயன்சந்திவடிவமாதசெதன்
புலததவளைவிதிக்குமிடத்தவனுடன்மாசிழிபுலத்தும்புயல்போல்வண்ண
வலத்தமதுகைடவளைகுறைகுருதிவழிநிலத்துமகவானவெற்பின் [ன்
குலததைபிறகரிசோரிசிதறிடததும்வந்துகுடிகொண்டுதோன்றும்.

(இ-ள்.) வலத்தவுணன் தசைவீழ்நத வழிதுப்புபடும் - வெறறியையுடைய வலாசுரனது மாமிசஞ்சிந்தியவழிப்பவளநதோனறும், அயன் சந்தி வடிவமாக தென் புலததவளை விதிககும இடத்து அவன உடல மாசு இழிபுலததும் - பிரமன் சந்தி வடிவமாகத் தென்புலத்தவளைச்சிருட்டிக்குமிடதது அபபிரமன் தனதுடறகளங்கத்தை யொழிதத விடத்திலும், புயல் போல் வணணன் வலத்த மதுகைடவளை குறைகுருதி வழிநிலத்தும் - மேகம்போலுங் கரியநிறததையுடைய திருமால் வன்மையயுடைய மதுகைடவளைச்சேதித்த வுதிரஞ்சோர்நதவிடததிலும், மகவான் வெற்பின் குலத்தை இறகு அரி சோரி சிதறிடத்தும் வந்து குடிகொண்டு தோன்றும - இந்திரன் மலைககூட்டங்களின சிறகு அரிநத வுதிரஞ் சிந்தியவிடத்திலும் (ஓர்வகை) உதித்துக் குடியேறிவிளஙகும.

பிதிாக்களைச்சிருட்டிக்க எடுததவுடலை விடுத்தகாலம் சநதிக்காலமாதலால் சந்திவடிவமாத தென்புலத்தவளை விதிக்குமிடத்தவனுடன் மாசிழிபுலத்தும் எனவும், ஓர்கால் பிரமன் உநதித்தாமரையிலிருகக, திருமால் திருபபாறகடலில அறிதுயில் செய்யுமபோது அவர் இரணடு செவிகளிலிருநது மதுகயிடவாதோன்றி யண்டங்கள் நடுங்க வுலவும்போது அபபிரமன இவாயாரெனறு துணுககுற்றுவினவ அஞ்சேலெனக்கூறி, விடடுணு சிட்டுணு என்றிருவரைச்சிருட்டிதது ஏவ, அவர்கள் கொன்றனராதலால் புயல்போல்வண்ணன் வலதத மதுகயிடவளைக் குறை குருதி வழிநிலத்தும் எனவுங்கூறினூ "எனறுமஎல்லையுயாபிதிர்க்கடோன்றவெடுததவுடல்விடுத்தான், நண்ணுமுடலமுயர்சநதியெனப" எனவும "தண்ணந்தாமரையயன் வெரீஇச்சாறறுதல்கேளா, வெணணெணயுணடமால்விட்டுணுசிட்டுணுவென்ன, நண்ணுபேருடையிருவரைவகுத்து நான்முகததோன், கண்ணணங்குறவருபவர்க்கடிதி றென்றுரைத்தான்" எனவும் கூர்மபுராணததில் பலவகைத்தோற்றமுரைத்த வத்தியாயத்திலும், அட்டமூர்த்தியியல்புரைதத அத்தியாயத்திலுங்காண்க. மலைகளைச்சிறகரிநதவரலாற்றை முன்னாக்காண்க. (அ0)

அவ்வழியிற்படுபவளமுருக்கம்பூப்பசுங்கிளிமூக்கலர்ந்தசெவ்விச்
செவ்வரத்தமலர்கொவ்வைக்கனிபோலுங்குணங்குற்றந்திருகிக்கோட

லெவ்வமுறப்புழுவரித்தன்முகமொடிதல்பெரும்பாலுமிப்பூணேந்தல்
பெய்வளையார்தமக்கேயாந்தரிக்கின்மகப்பேறுமுதல்பேறுண்டாகும்.

(இ-ள்.) அவ்வழியில் படுபவளம் - அந்நான்கிடத்திலுந்தோன்றிய பவளத்தினது, குணம் - நிறமானது, முருக்கம் பூ பசுங்கிளிமூக்கு அலர்ந்த செவ்வி செவ்வரத்த மலர் கொவ்வைக்கனிபோலும் - முருக்கம்பூவும் பசியகிளியின்மூக்கும் மலர்ந்தபருவத்தையுடைய செவ்வரத்தமலருங் கொவ்வைக்கனியுமாகிய இவற்றினிறத்தைப்போலுமுள்ளது, திருகிக்கோடல் எவவம் உற புழுவரித்தல் முகமொடிதல் குற்றம்-திருகிக்கோணுதலும் குற்றமிகப்புழுவரித்தலும் முகமொடிதலும் (அதற்குரிய) குற்றங்களாம், பெரும்பாலும் இப்பூண் ஏந்தல் பெய்வளையார் தமக்கே ஆம் - பெரும்பாலு மிப்பவளங்களாலாகிய வாபரணங்களைத் தரித்தல் பெண்களுக்கேயுரியதாம், தரிக்கில் மகப்பேறு முதல் பேறு உண்டாகும் (அவர்கள்) தரித்தால் புத்திரப்பேறு முதலாகிய பெரும்பயனுண்டாகும்.

பவளத்தின்குற்றங்கள் பிளவு, கல்லிடுக்கிறபட்டுமுடங்குதல், கருப்பத்தொளையுடைத்தாதல், கறுப்பு, திருகல், வெளிறல் என ஆறும் எனவும், குணங்கள், சிந்தூரம், செங்காய், முசுமுசுக்கைக்கனி, வீரைக்கனி, தூதுளங்கனி என ஐந்தாமெனவும் "பவளநற்குணஞ்சிந்தூரம பன்னுசெம்மணிச செங்காயநற், றுவமுசுமுசுக்கைவீரை தூதுளம்பழம்போனறுகும், சுவைமுடநதொளைகறுப்புத திருகுதல்வெளிறலுனென, றிவைகளோராறுங்குற்றமெனபாரனபுலமையோரே" என ஒருசாரார்கூறுதல்காண்க. (அக)

இரவியெதிரெரியிறைக்குங்கல்லுமதியெதிசெழுநீரிறைக்குங்கல்லு
முரையிடுமொன்பதிலொன்றினுட்கிடையாய்க் கிடக்குமெனவொன்பான்
மரபுரைத்துவணிகரேறுகியவானவரேறுவடபாலேநோக்கிப் [வேறு
பரவியிருந்தருச்சித்துமணிகைக்கொண்டெதிரமதுரைப்பரனைநோக்கா.

(இ-ள்.) இரவி எதிர் எரி இறைக்கும் கல்லும் - சூரியனெதிரே யனலைச்சிந்துஞ் சூரியகாந்தக்கல்லும், மதி எதிர் செழுநீர் இறைக்கும் கல்லும் - சந்திரனெதிரே தண்ணியநீரைச்சிந்துஞ் சந்திரகாந்தக்கல்லும் (ஆகியவிவை) உரை இடும் ஒன்பதில் ஒன்றின் உட்கிடையாய் கிடக்கும் என - முன்னாக்கூறிய வொன்பதுவகையிரத்தினங்களுள் ஒரு இரத்தினத்தினுட்கிடையாக வடங்கிக்கிடக்குமென்று, வணிகர் ஏறு ஆகிய வானவர் ஏறு - வணிகருளாண்சிங்கமாகிய தேவர்சிங்கம், ஒன்பான் வேறுமரபு உரைத்து-ஒன்பதுவகையிரத்தினங்களைத் தனித்தனி யதனதனமரபுகள் முதலியவற்றை முறையாக (எடுத்துக்) கூறி, வடபால் நோக்கி இருந்து மணிபரவி அருச்சித்து கை கொண்டு - வடதிசையைநோக்கியிருந்து இரத்தினங்களைவணங்கியருச்சனைசெய்து கையிலேந்தி, மதுரை பரனை எதிர் நோக்கா - மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரமூர்த்தியை யெதிரேநோக்கியருளி.

சூரியகாந்தமும் சந்திரகாந்தமும் இரத்தினங்களுள் ஒருவகையவென ஒருசாரார் கூறுவாராயினும் இரத்தினங்களின்வகையிற்பட்டன அல்லவென்பார் உட்கிடையாய்க்கிடக்குமெனவும், அவைகோமேதம், வயிடூயம், புட்பராகம் இம்மூன்றினுள் ஒன்றின்கீழ்ப்பட்டு அடங்கிநிற்பனவென்பார் ஒன்பதிலொன்றின் எனவும், விலைபகருங்கால் கீழ்த்திசைநோக்கியிருந் தருச்சித்தலும், கொடுக்குங்கால் வடதிசை

நோக்கியிருந்தருச்சித்தலு மரபு என்பார வடபானுக்கிப் பரவியிருந்தருச்சித்து எனவுங்கூறினர். (௮௨)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்காலிக்குமரற்களவிறந்தவாயுள்செல்வம்
விஞ்சுகவென்றளித்தருளவிறைமகனும்விண்ணிழிந்தவிமானநோக்கிச்
செஞ்சரணம்பணிந்திருகைத்தாமரையுமவிரித்தேற்றான்செல்வநாயகர்
மஞ்சனையும்புடைநின்றவமைச்சரையுநோக்கிமுகமலர்ந்துசொல்வார்.

(இ-ள்.) அஞ்சலிசெய்த அகம் நோக்கால் இக்குமரற்கு அளவிறந்த ஆயுள் செல்வம் விஞ்சுக என்று அளித்து அருள - கைகூப்பித திருவருட்பார்வையாலிந்த வரசிளங்குமரனுக்கு எல்லைகடந்த வாயுளுஞ்செல்வமும் ஓங்குகவென்றுகொடுத்தருள, இறைமகனும் விண் இழிந்த விமானம் நோக்கி செஞ் சரணம் பணிந்து இருகைத் தாமரையும் விரித்து ஏற்றான்-அவ்வரசிளங்குமரனும வானுலகினின்றுவந்தஇந்திரவிமானத்தைப்பார்த்துச் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய செவ்வந்திருவடிகளைவணங்கித் தனது இரண்டுகைகளாகிய விரண்டுதாமரைகளையு மலர்த்திவாங்கினன், செல்வ நாயகர் - செல்வம்நிறைந்த வணிகராயவந்த வச்சோமசுந்தரக்கடவுள், மஞ்சனையும் புடை நின்ற அமைச்சரையும் நோக்கி முகமலர்ந்து சொல்வார் - அந்தவரசிளங்குமரனையும் அவன் புடைசூழ்ந்துநின்ற மந்திரிமாரகளையும்பார்த்துத் திருமுகமலர்ந்து கூறுகின்றார்.

மைந்தன் மஞ்சன எனவருதல்போலி. (௮௩)

இம்மணியாலிழைத்தநவமுடிசூட்டியிச்சிங்கவிளவேறன்ன
செம்மறனையபிடேகபாண்டியனென்றியம்புமெனச்செம்பொன்றூக்கிக்
கைம்மறியில்வணிகருக்குவிலைகொடுப்பான்வருவார்முன்கருணைநாட்டம்
மம்மகன்மேனிரப்பியிளநகையரும்பிநின்றாரையங்குக்காணார்.

(இ-ள்.) இ நவமணியால் இழைத்த முடி சூட்டி-இந்தவொன்பதுவகையிரத்தினங்களைக்கொண்டிழைத்த மகுடஞ்சூட்டி, இச்சிங்க இளமை ஏறு அன்ன செம்மல் தனை அபிடேக பாண்டியன் என்று இயம்பும் என - இந்த விளஞ்சிங்கவேற்றையொத்த வரசிளங்குமாரனுக்கு அபிடேகபாண்டியனென்று நாமமிடுங்களென்று கூறியருள, செம்பொன் தூக்கி கை மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வருவார்முன்-(விலையின்மையால்) செம்பொன்னையோர வரையறையாகத் துலையாற்றூக்கித் தமது திருக்கரத்திலேந்திய மாணிக்காந்துவந்த வணிகராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு விலையாகக்கொடுக்கவரு மந்திரிகள்முன்பு, கருணைநாட்டம் அம்மகன்மேல் நிரப்பி இளநகை அரும்பி நின்றாரை அங்கு காணார் - தமதுகிருபாநோக்கத்தை யந்தவரசிளங்குமரன்மேற்பரப்பிப் புன்னகையரும்பிநின்ற அந்தவணிகேசரை யவ்விடத்திற்காணாராயினாகள். (௮௪)

ஓருருவாய்நேர்நின்றவணிகேசர்விடையின்மேலுமையாளோடு
மீருருவாயமுக்கண்ணுநாற்கரமுமஞ்சமரரிறவாவாறு
காருருவாயெழுமிடறுங்காட்டித்தங்கோயில்புகக்கண்டாரின்று
பாருருவாய்நின்றவணிகேசரிவரெனவேபின்பற்றிப்போவார்.

(இ-ள்.) ஓர் உருவாய் நேர் நின்ற வணி கேசர்-ஒரு திருவுருவங்கொண்டு அவர்கள் நேர்நின்று நவமணிகள் தந்த வணிகேசராயுள்ளவா, விடையின் மேல் உமை

யாள் ஓடும் ஈருருவாய் - இடபத்தின்மே லுமையவளோடு மிரண்டுதிருவுருவங்கொண்டு, முக்கண்ணும் நாற்கரமும் அஞ்சு அமரர் இறவா ஆறு கார் உரு வாய் எழு மிடறும் காட்டி - திரிநேத்திரங்களையும் நான்கு திருக்கரங்களையும் விடங்கண்டஞ்சிய திருமால் முதலிய தேவர்களிறக்காவண்ணம் கரியநிறங்கொண் டெழுந்த ஸ்ரீகண்டத்தையுங்காட்டி, தம் கோயில் புக கண்டார் - தமது திருக்கோயிலுட்சென்றருளப் பார்த்தார்கள், இன்று பார் உருவாய் நின்ற வணிகேசர் இவரோ என பின் பற்றி போவார் - இப்போதுலகினர்திருவுருவங்கொண்டு நம்முன் நின்ற வணிகேசர் இவரோயென்று பருந்தினிழல்போல விடாது பின்றொடர்ந்துசெல்வாராயினர்.

பிறிதினியைபுநீக்கிய ஒன்றுமுதல் எழு ஈறாய்நின்ற விசேடணங்களால் இறைவனது எழுகுணங்களும் இதனாற் கூறப்பட்டன. வணிகனாயவந்தது உயிர்கள் வாடாதிருத்தற்பொருட்டாதலால் பேரருளுடைமைதோன்ற ஒருருவாய் நேர்நின்ற வணிகேசர் எனவும் "எத்திறமீசனினருன்றத்திறமவளுநிற்பள்" என்றமையால் சுதந்திரனெனப்படுந் தன்வயத்தனாதலும் "பவன்பிரமசாரியாகும்பான்மொழிகன்னியாகும்" என்றமையால் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கிநிற்றலுமாகிய பொருளாற்றல்தோன்ற உமையாளோடு மீருருவாய் எனவும், அநாதியேயுள்ள மும்மலங்களையும் மந்தரமுதலிய சத்திநிபாதமுமுடையவராய் நூல்வழி முத்திவிரும்புஞ் சகலர்க்குப்போக்குதலால் முடிவிலாற்றலுடைமைதோன்ற முக்கண்ணும் எனவும், அடியார் விரும்பி யாங்கே கூறுதுணர்ந்து அச்சமொழிதலுக் கொடுத்தருளுதலால் சர்வஞ்ஞத்துவம் எனப்படு முற்று முணர்தல்தோன்ற நாற்கரமும் எனவும், பிரமன்முதலிய தேவர் இறத்தல்போல இறப்பில்லாதைலால் விசுத்ததேகமெனப்படுந் தூயவுடம்பினன் என்பதுதோன்ற அஞ்சமரரிறவாவாறு எனவும், கொல்லும் விடமுண்டருளியும் அளவிலின்பமுடையனாயிருத்தலால் பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமைதோன்றக் காருருவாயெழுமிடறும் எனவும் அவைவருமாறுகாண்க. ஒருருவாய் என்பதுமுதல் நாற்கரமும் என்பதுகாறும் சொல்முரணணி. அஞ்சமரரிறவாவாறு காருருவாயெழுமிடறும் என்பதுகாறும் பொருள்முரணணி. (௮௫)

தேன்செய்தகொன்றைநெடுஞ்சடையார்முன்றாழ்ந்தெழுந்துசெங்கைகூ
யான்செய்யுங்கைம்மாறுயெம்பிராற்கொன்றுண்டோயானுமென்ன [ப்பி
தூன்செயுடலும்பொருளுமுயிருமெனினவையாவுமுனவேயையா
வான்செய்யுநன்றிக்குவையகத்தோர்செய்யுங்கைம்மாறுண்டேயோ.

(இ-ள்.) தேன் செய்த கொன்றை நெடுஞ்சடையார் முன் தாழ்ந்து எழுந்து - தேன் நிறைந்த கொன்றை மலர்மாலையையணிந்த நெடிய சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள்முன் பணிந்தெழுந்து, செங் கை கூப்பி - செவ்வந்தகைகளைச் சிரத்தின்மேற்குவித்து, யான் செய்யும் கைம்மாறு - நாயேன் செய்யும் பிரதியுபகாரமாக, எம்பிராற்கு யானும் ஒன்று உண்டோ - எமது பிரானாகிய உனக்கு என்னாலும் செய்யப்படும் ஒன்றுள்ளதோ, என்னது ஊன் செய் உடலும் பொருளும் உயிரும் எனின் - எனது ஊன்பொதிந்த வுடலும் பொருளும் ஆவியுமுளவெனில், ஐயா அவை யாவும் உனவே - ஐயனே அவையெல்லாம் (முன்னமே) உன்னுடையனவே, வான் செய்யும் நன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யும் கைம்மாறு உண்டேயோ - மேகம்செய்யுமுதவிக்கு உலகினர்செய்யும் பிரதியுபகாரமுளதோ, (இல்லையென்றபடி.)

ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டுத் தனுகரண புவனபோகந்தந்து கருவிகளையும் ஆன்மாக்களையுங் கூட்டிப் புசிப்பித் தருளுகின்றமையால் மு

ன்னமே யெனவருவித்தாம். ஆன்மாக்களையுங் கருவிகளையுங்கூட்டிப் புசிப்பித்தல் "தனக்கெனவறிவிலாதான்றானிவையறிந்துசாரான்-றனக்கறிவிலாதவாயிறானிவை யறிந்துசாரா - தனக்கெனவறிவிலாதான்றத்துவவன்னரூபன் - தனக்கெனவறிவா னலிச்சகலமுறுகருந்தானே" எனவருஞ் சிவப்பிரகாசத்திற்காண்க. யான் என ஒருமையிற்கூறி எம்பிராற்கு எனப் பன்மையிற்கூறியது வழுவன்றோ எனின், தன் னினத்தோரையும் உளப்படுத்திக் கூறினமையால் வழுவன்றென்க. யானும் எனப தினும்மை இழித்துரைப் பொருள்மேல் நின்றது "தாமவீழ்வார் தம்மால்வீழப்ப டுவோர் என நின்றாற்போல எனறால் எனநின்றது. செயயப்படும் இசை யெச்சம். உன பொருளடியாகப்பிறந்த பலவின்பாற படர்க்கைக்குறிப்புவினைமுற்று. (அகூ)

என்றுமுன்வழுத்தலுறும்விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தையிகலவேல்விந் மன்றுகுமிவற்குமனவாக்கிறந்தபூரணமாமதுரைநாதன் [லைத
பொன்றுகுமணிமகுடஞ்சூடமணிநலகுதலாறபுவியனேகம்
பன்னாளுமுறைபுரியத்தக்கதெனவாழ்த்தினார்பலசான்றோரும்.

(இ-ள்.) என்று முன் வழுத்த உறும் விறல் மாறன கோக் கொழுந்து - என று திருமுனனின்று வணங்கித் துதிக்கும வெற்றிவாய்ந்த வீரபாண்டியனுடைய வர சிளங்குமரனும், இகல் வேல் விந்தை மன் ஆகும் இவற்கு - போர்செய்யும் வேலை யேந்திய சயலட்சுமியின தலைவனுமாகிய விவ்வரசனுக்கு, மனம் வாக்கு இறந்த பூ ரணம ஆம மதுரை நாதன - மனவாக்கிறகெட்டாத பூரணமாகிய மதுரையிலெழுந்த ருளிய சோமசுந்தரக் கடவுள், பொன் ஆகு மணி மகுடம சூட மணி நல்குதலால - பொன்னாற்செய்த விரததினங்களழுத்திய கிரீடஞ்சூட நவமணிகள்தந்தருளினமை யால், புவி அனேகம பல் நாளும் முறை புரிய தக்கது என பல் சான்றோரும் வாழ் த்தினா - உலகமுற்றிலு மெந்நாளும மனுநூல்முறைப்படி செங்கோல செலுத்த க்கடவனென்று அறிவாலமைந்த பெரியோர்கள் பலரு மாசிவசனங்கூறினார்கள்.

புரியத்தக்கது வியங்கோள் வினைமுற்று - "பொறுப்பதறிவிலனகூறுங்க ளே" எனத்திருவாசகத்தில் துவ்விகுதி வியங்கோட்பொருளில் வருதல்காண்க. கொழுந்தை - ஐ - சாரியை யிடைச்சொல். (அஎ)

ஏத்திவலங்கொண்டிருநான்கிபந்தழுவப்பெறறோங்கியிருக்குமட்ட
மூர்த்திவிடையருள்பெறறுமூவாநான்மறையாசிமுனிவர்கூறப [விச
பார்த்திவன்றனபொலன்மாட மனைபுகுந்தானிறைமணிப்பண்பாயுங்கேள்
சாத்திரருமந்திரருமணிநோக்கிவியப்படைந்தாரசங்கைகூர்ந்தார்.

(இ-ள்.) ஏத்தி வலம் கொண்டு இரு நான்கு இபம தழுவ பெற்றது ஓங்கி இ ருக்கும் அட்ட மூர்த்தி அருள் விடை பெறறு - துதித்துப பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அட் டகசங்கள் சுமக்கப்பெற்ற தெய்வவிமானத்தில வீற்றிருந்தருளிய அட் மூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளருளும விடையையும் பெற்று, மூவா நல் மறை முனிவர் ஆசி கூற - கெடாத நல்லவேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்கள் ஆசிவசனங் கூற, பார்த்திவன் தன் பொலன் மாட மனை புகுந்தான - அரசிளங்குமரன பொன் னாலாகிய மேன்மாடமமைந்த கோயிலுட்புகுந்தான, இறை மணி பண்பு ஆயு கே ள்வி சாத்திரரும மந்திரரும் - தலைமைவாய்ந்த நவரத்தினங்களின் குணங்களை யா ராய்ந்தறியு நூற்கேள்வியில் வல்லவரும் வேறுள்ள மந்திரிமார்களும், மணி நோக்கி வியப்பு அடைந்தார் சங்கை கூர்ந்தார் - (கொண்டுவந்த) நவமணிகளைக்கண்டதிசயி த்தார்கள் (சூரியன்முதலிய கோள்களோவென்று) ஐயங்கொண்டார்கள்.

நிறை எனச் சொல்வகைசெய்து ஒளிநிறைந்தவெனப் பொருள்கொள்ளுத லுமொன்று. சிவாலயத்திற்குத் தரிசனஞ்செய்யச்சென்றோர் தரிசித்து மீளுங் கால் விடைபெற்றுச்செல்லுதல் முறையாதலால் அட்டமூர்த்திவிடையருள்பெற்று என்றார், அட்டமூர்த்தி என்றதை முன்னர்க்காண்க. நிலப்பொருண்மேல்நின்ற பெற்றது என்னும் வினைப்பெயர் ஈறுதொக்கது. கேள்வியுஞ் சாத்திரமும் ஒருபொருட் கிளவிகளாதலால் நூற்கேள்வியில் வல்லோர் என்றும். பொன் என்னுஞ்சொல ஈறு கெட்டு லகரமு மகரமும்பெற்றுப் பொலம் என நின்று இறுதிநிலைப் போலியாய்ப் பொலன் என நின்றது "பொனனென்கிளவியீறுகெடமுறையின் - முன்னர்த்தோன்றும்லகாரமகாரம - செய்யுண்மருங்கிறருடரியலான" எனத்தொல்காப்பியம்-எழுத்ததிகாரம்-புள்ளிமயங்கியலிற்காண்க. (அஅ)

௯ வேறு.

வேளெனவந்தநாய்கர்சுந்தரவிடங்கராலு
னாள்களுங்கோளுமபற்றிநவமணியாக்கினரோ
தாளகளுந்தோளுமாரபுநதரித்தநீணாகமீன்ற
வாள்விடுமணியோவீந்தார்யாதெனமதிக்கறபாலேம்.

(இ-ள்.) வேள என வநத நாய்கர் சுந்தர விடங்கர் ஆனுல் - முருகக்கடவுள் போல வழகு மிளமையும வாய்நதுவந்த வணிகேசர் சோமசுநதரககடவுளே யானுல், நாள்களும் கோளும பறறி நவமணி ஆக்கினரோ - அசுவினிமுதலிய நக்ஷத்திரங்களையுஞ் சூரியன்முதலிய வேழுகோள்களையுமபறறி நவமணிகளாகச்செய்தாரோ, தாள்களும் தோளும மார்பும் தரித்த நீள் நாகம ஈன்ற வாள விடு மணியோ ஈந்தார்-(தமது) திருவடிகளின்மேலுந திருநதோளின்மேலும் மாரபின்மேலுஞ் சிலம்புகளாகவும வாகுவலயமாகவும மதாணியாகவுந் தரிதத நீணடசாப்பங்கள்பெறற வொளிவீசுகின்ற ரத்தினங்களைத் தநதருளினரோ, யாது என மதிககறபாலேம - இவற்றுளெதுவென்று வரையறுதிதக்கூறும பகுதியுடையேம.

விடங்கா உளிநீக்கமுடையவா. இன்னதெனத்துணியாமையால் ஐயவணி.

இந்திரக்கடவுணாடடுமிம்மணியரியவென்று
மந்திரக்கிழுவர்நல்கிமயனினுமாண்டகேள்வித
தந்திரககனகக்கொல்லாக்குவபபனததுமபவீசிச
செந்திருமார்பினற்குத்திருமணிமகுடஞ்செயதார்.

(இ-ள்.) இநதிரக்கடவுள் நாட்டும் இம் மணி அரிய என்று மந்திரக் கிழவர் [illegible] - இநதிரனுலகினு மிவவிரததினஙகள கிடைததற்கரியன வென்று அதிசயங் [illegible]ந்து மநதிரிகள் தநது, மயனினும் மாணட கேளவி தநதிரம கனகக் கொல்லர்க்கு வப்பன ததும்ப வீசி - அசுரதச்சனினும் மாட்சிமைப்பட்ட சிறபநூலில்வல்ல [illegible]ற்கொல்லர்க்கு வேணடும் பொருள்களை யாலசகிரமபததநது, செந திரு மார்பி[illegible]ற்கு திரு மணி மகுடஞ் செய்தார் - இலக்குமிவசிக்கு மார்பினையுடைய திருமால் [illegible]ான்ற வரசிளங்குமரனுக்குப பொலிவமைந்த விரததினமயமான கிரீடஞ் செய்[illegible]தார்கள்.

இறைவனுகிய சோமசுந்தரக்கடவு ளருளினமையால் இந்திரக்கடவுணாட்டு மிம்மணியரியவென்று என்றார். அமைச்சர்கள் நவமணிகளையும் பொற்கொல்லர்க்

குத் தந்து மகுடஞ்செய்வித்தார்கள் என்பது கருத்து. செய்தார் முதனிலை திரியாது வந்த பிறவினை வினைமுற்று. (கo)

மங்கலமரபான்மாலைமணிமுடி சூட்டி நாமஞ்
செங்கணேறுயர்த்தநாயகர்செப்பியமுறையால்வேத
புங்கவரிசைப்பவீதிவலஞ்செய்துபுனிதன்பாத
பங்கயமிறைஞ்சிவேந்தன்பன்மணிக்கோயிலெய்தா.

(இ-ள்.) மங்கல மரபால் மாலை மணி முடி சூட்டி - நல்ல முகூர்த்தநாளில் நூலிற்கூறிய மரபால மாலைவேய்ந்த நவமணிமகுடத்தைச்சூட்டி, நாமம் செங் கண் ஏறு உயர்த்த நாயகர் செப்பிய முறையால் - அபிடேக பாண்டியனெனச் சிவந்தகண்களையுடைய இடபக்கொடியை யுயர்த்தியருளிய வணிகேசராய்வந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் பேரிடுகவெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய முறைப்படி, வேத புங்கவர் இசைப்ப - வேதநூலில்வல்ல அந்தணர்கூற, வீதி வலம் செய்து புனிதன் பாதபங்கயம் இறைஞ்சி - அரசவீதியைவலம்வந்து அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடித்தாமரைகளைவணங்கி, வேந்தன் பல் மணி கோயில் எய்தா - அவ்வபிடேகபாண்டியன் பலவிரத்தினங்கள் பதித்த தனது கோயிலையடைந்து. (கக)

போர்மகட்குறையுளானபுயத்தபிடேகத்தென்னன்
றேர்முதல்கருவித்தானைத்தெவ்வர்நீண்முடியெலாந்தன்
வார்கழற்கமலஞ்சூடமறுமுறைபைங்கூழ்காக்குங்
காரெனக்கருணைபெய்துவையகங்காக்குநாளில்.

(இ-ள்.) போர் மகட்கு உறையுள் ஆனபுயத்து அபிடேகத் தென்னன்-சயமகட்கு உறைவிடமான புயத்தையுடைய அந்தவபிடேகபாண்டியன், தேர் முதல் கருவி தானை தெவ்வர் நீள்முடி எல்லாம் தன்வார்கழல் கமலம் சூட - தேர்முதலிய நான்குவகைச்சேனைகளையுமுடைய பகைவரது நீண்டகிரீடங்களெல்லாம் தனது நீண்டபாததாமரைகளைச்சூட, மறுமுறை பைங்கூழ்காக்கும் கார் என கருணைபெய்து வையகம் காக்கும் நாளில் - மனுநூன்முறைப்படி பசியபயிர்களைக்காக்கும் மேகம்போல (உயிர்த்தொகையின்மேற்) கருணைசொரிந்து உலகினைக்காத்துவருநாளில்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன்காமக்கிழத்தியரீன்றதனையராய்த்தனக்குமுன்னவராய
முந்தைநாளரசன்பொன்னறைமுரித்து முடிமுதல்பொருள்கவர்ந்துட்கு
சிந்தையராகிமறுபுலத்தொளித்ததெவ்வரைச்சிலர்கொடுவிடுப்ப [ஞ்
வந்தவர்கவர்ந்ததனமெலாமீளவாங்கினன்சீர்ங்கதிர்மருமான்.

(இ-ள்.) ஈங்கதிர் மருமான் - குளிர்ந்தகிரணம்வாய்ந்த சந்திரன்மரபில்வந்த வபிடேகபாண்டியன், தந்தைதன் காமக்கிழத்தியர் ஈன்ற தனையர் ஆய் தனக்கு முன்னவர் ஆய - தனதுபிதாவாகிய வீரபாண்டியனுடைய காமக்கிழத்தியர்பெற்ற புத்திரராய்த் தனக்குமுன்பிறந்தவராய, முந்தை நாள் அரசன் பொன் அறை முரித்து முடிமுதல் பொருள் கவர்ந்து - முன்னாளில்வ்வீரபாண்டியனுடைய கருவூலத்தின் தாளைமுரித்துக் கிரீடமுதலிய பெரும்பொருள்களை யெல்லாங் கொள்ளையாடி, உட்கும் சிந்தையர் ஆகி மறுபுலத்து ஒளித்த தெவ்வரை - (தீச்செயலால்)திடுக்கிடும் மனமுடையவராய வேற்றூரிற்புகுந்தொளித்த பகைவரை, சிலர்கொடுவி

டுப்ப வந்தவர் கவர்ந்த தனம் எலலாம் மீளவாங்கினன - சிலவேவுசாரர்கொண்டுவந்து விடுபபவநத அந்தக்காமக்கிழத்தியா புதலவாகொள்ளையாடிய கிரீடமுதலியபொருள்களையெல்லா மீளவும்வாஙகினன

சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய நவமணிகளின மான்மியத்தால் எல்லாநாடுகளையும் தனதடிக்கீழ்ப்படுததினன் என்பார் மறுபுலததொளிதத தெவ்வரைச் சிலர் கொடுவிடுப்ப வநதவர் கவாநததனமெலலா மீளவாஙகினன் என்றா. (கூ௩)

மாணிககம்விற்றபடலம முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உளபடத் திருவிருத்தம் - கஉஅஎ.

பதினெட்டாவது.

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடலம்.

ஆறுசீரடியாசிரியவிருததம

காழ்கெழுகண்டத்தண்ணல்கௌரியனமருடஞ்சூட
வீழகதிர்மணிகளீந்தவியப்பிது விடையோனசெனனி
வாழ்கருமுகிலைபபோக்கிமதுரைமேல்வருணன்விடட
வாழகடல்வறபபககணடவாடலைப்பாடலசெயவாம.

(இ-ள்.) காழகெழுகண்டதது அணணல் கௌரியன் மகுடஞ்சூட - கரிய நிறமிக்க ஸ்ரீகண்டததையுடைய சோமசுந்தரககடவு ளபிடேகபாண்டியன் கிரீடஞ்சூட, கதிர் வீழ் மணிகள் ஈந்தவியப்பு இது - சூரியனமுதலிய கோளகளும் விரும்ப நவமணிகள்தநத திருவிளையாடல இது, விடையோன செனனிவாழ கருமுகிலை போககி - இடபவூாதியையுடைய வசசோமசுநதரக்கடவுள தமது சடாமுடியின மேல் வாழும புட்கலாவாத்த முதலிய மேகங்களைச செலுததி, மதுரைமேல வருணனவிட்ட ஆழகடல் வறபபகண்ட ஆடலை பாடல் செயவாம - மதுரையின்மேல் வருணன் ஏவிய ஆழ்ந்தகடலை வற்றசசெய்தருளிய திருவிளையாடலை யினியெடுததுக்கூறுவாம்.

முன்னர்க்கூறிய திருவிளையாட லான்மாக்களிடத்துவைதத கருணையினவியப்பை யுணாததினமையால் வியப்பெனபது தானியாகுபெயராயப் படலததினமேனினறது. மணிகளென்றமையால் சூரியனமுதலியகோளகள எனறும். கதிர் ஏனைகோளகளை யுணாததி நிற்றலால முநறகுறிபபு. (க)

சித்திரைமதியிற்சோந்தசித்திரைநாளிற்றென்னன்
மைததிரண்மிடற்றுவெள்ளிமன்றுளாற்களவுமாண்ட
பத்திமைவிதியிற்பண்டம்பற்பலசிறப்பநல்கிப
புத்தியும்வீடுநல்கும்பூசனைநடத்தலுற்றான்.

(இ-ள்.) தென்னன் சிததிரை மதியில் சேர்ந்த சிததிரை நாளில் - அபிடேபாண்டியன் (எப்பொழுதும் அபிடேகம நடத்திவருவோனாய்) சித்திரைமாதத்தில்

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தருளியபடம்

வந்த சித்திரைநக்ஷத்திரத்தில், மைதிரள் மிடற்று வெள்ளி மன்றுளாற்கு அள வுமாண்ட பத்திமை - கரியகாளகண்டத்தையுடைய வெள்ளியம்பலத்தி லெழுந்த ருளிய பெருமானாருக்கு எல்லைகடந்த அன்போடு, விதியில் மாண்ட பற்பல சிறப்பு நல்கி புத்தியும் வீடும் நல்கும் பூசனை நடத்த லுற்றான் - ஆகமவிதிப்படி பூசனைக்கு ரிய பலதிரவியங்களையும் மிதப்ப (ஆதிசைவரிடத்தில்) கொடுத்துப் போகத்தையும் மோக்ஷத்தையுங் கொடுக்கும் பூசையை நடத்தத்தொடங்கினான்.

பௌரணைசேர்ந்த சித்திரைநக்ஷத்திரம் வருமாதஞ் சித்திரைமாதமாதலால் பௌரணை கூறுதொழிந்தார். தனது பெயர்க்காரணத்தைப் புலப்படுத்தினான் என் பார் விதியால மாண்டம் பற்பல சிறப்பநல்கிப் பூசனைநடத்தலுற்றான் என்றார். (உ)

நறியநெய்யாதியாரநறுங்குழம்பாருவாட்டி
வெறியகாப்புரநீராட்டியற்புதவெள்ளம்பொங்க
விறைவனைவியந்துநோக்கியேத்துவானெறிநீர்வையைத்
துறைவநீயென்காப்பூரசுந்தரனேயோவென்றான்.

(இ-ள்.) நறிய நெய் ஆதி ஆரம் நறுங் குழம்பு ஈறுக ஆட்டி - நறுமணங்கம ழும் ஆனெய் முதல நறுமணமவீசுஞ் சந்தனக்குழம் பிறுதியாக வபிடேகஞ்செ ய்து, வெறிய காப்புர நீர் ஆட்டி-வாசமிக்க பச்சைக்கர்ப்பூரக்குழம்பாலபிடேகஞ் செய்து, அற்புதம வெள்ளம் பொங்க இறைவனை வியந்து நோக்கி ஏத்துவான்-சிவ நேயப்பெருக்குத் தன்னைவிழுங்கச் சிவபெருமானை யதிசயங்கூர்ந்து பார்த்துத்துதி க்கும் அபிடேகபாண்டியன், எறி நீர் வையை துறைவ நீ என் காப்பூர சுந்தரனே யோ என்றான் - அலைவீசும் நீரமயமாகிய வையைநீர்த்துறையை யுடையவனே நீ எ னது கர்ப்பூரசுந்தரனோவென்று துதித்தான்.

இறைவன் சவுந்தரபாண்டியனாய் அரசியல் நடத்திவந்தமையால் வையைத் துறைவ எனவும், சிவநேயப்பெருக்கால் விழுங்கப்பட்டவனாதலால் என்கர்ப்பூரசுந் தரனேயோ வெனவுங் கூறினான் எனவுங் கூறினார். (௩)

பூசனைபுரியுமெல்லைப்பொன்னகர்க்கிறைமைபூண்ட
வாசவன்வருடந்தோறும்பூசித்துவருவானன்ன
காசறுமனத்தான்பூசைகழிவுறுமளவுந்தாழ்ந்து
தேசமைசிறப்பார்பூசைசெய்துதன்னாடுபுக்கான்.

(இ-ள்.) பூசனை புரியும் எல்லை - இவ்வாறு பூசனைநிகழுங்காலையில், பொன் னகர்க்கு இறைமை பூண்ட வாசவன்-பொன்னுலகிற்குஅரசுரிமைபூண்ட இந்திரன், வருடந் தோறும் பூசித்து வருவான் - அச்சித்திரைமாதத்திற் சித்திரைநக்ஷத்திரந் தோறும் பூசித்து வருகின்றவன், அன்ன காசு அறு மனத்தான் பூசை கழிவுறும் அளவும் தாழ்ந்து-அந்தக் குற்றமற்ற மனத்தையுடைய வபிடேகபாண்டியன் பூசை முடியுமளவுங் காலம்பார்த்து நின்று, தேசு அமை சிறப்பு ஆர் பூசை செய்து தன் நாடுபுக்கான் - விளக்கமமைந்த சிறப்புமிக்க பூசைமுடித்துத் தன் விண்ணுலகிற் புகுந்தான்.

ஆகமவிதிப்படி பூசித்தான் என்பார் தேசமைசிறப்பார் பூசை என்றார். (௪)

அன்றுநீர்க்கடவுள்வேள்விநாயகனவையத்தெய்தி
நின்றவன்றன்னைத்தீருஞ்செவ்வியினிகழ்ச்சிதோன்றக்

குன்றவன்சிறகரீந்தகொற்றவன்முகத்தைநோக்கி
யின்றுநீசிறிதுதேம்பியிருந்தியாலிதென்கொலென்றான்.

(இ-ள்.) அன்று நீர்க் கடவுள் - அக்காலையில் வருணன், வேள்வி நாயகன் அவையத்து எய்தி நின்றவன் - மகபதியாகிய இந்திரனுடைய தேவசபையையடைந்துநின்று, தன நோய் நிரும செவ்வியின நிகழ்ச்சி தோன்ற - தனது சலோதரநோய் தன்னினின்றும் நீங்குங் காலநிகழ்ச்சிவந்ததைக்கூட, குனறம வனசிறகரீர்ந்த கொற்றவன முகத்தை நோக்கி இனறு நீ சிறிது தேம்பி இருந்தி - மலையினது வலியசிறகையரிந்த இந்திரனுடைய முகத்தைப்பார்த்து இப்போது நீசிறிது வருந்தியிருக்கின்றாய, இது என் கொல் என்றான் - இது யாதுகாரணமென்று வினவினான்.

சிவபெருமான் திருவருளிற றலைப்பட்டனன் என்பார் தன்னோய்தீருஞ் செவ்வியினிகழ்ச்சி தோனற எனககூறினர். வருணன் சலோதரநோயுடையவனென்பது "வலாரிதோளவாதநோயனுவணமதிகயநோயாளன, சுலாவுறுவெப்பநோயாற்றொடக்குண்டானதக்கனென்பான், உலாவுறுகாலிலாதமுடவனேயுரங்கொணமந்தன், சலோதரநோய்ககோட்பட்டான் றண்புனற்கரையன்மாதோ" எனவருதலால் காண்க. (௫)

சிலைப்படுமுகிலூரண்ணல்செப்புவானிருடீரன்பின
வலைப்படுபெருமானெம்மான்மதுரையெமபிரானையன்பு
தலைப்படுபூசைசெய்யத்தாழ்த்தநின்றதனாலிப்போ
தலைபபடசிறிதெனுள்ளமாகுலமடைந்ததுண்டால்.

(இ-ள்.) சிலை படு முகில் ஊா அண்ணல் செப்பு வான் - இந்திரதனுசு பொருந்திய மேகததை யூர்தியாகடைத்து மிநதிரன் கூறுகின்றான, இருள தீா அனபின் வலை படு பெருமான எம்மான் மதுரை எமபிரானை - அநாதியேயுளள வாணவமலத்தினின்று நீங்கிய வடியாாபததிவலையிலகப்படும பெருமானு மெமமானும மதுரையிலெழுந்தருளிய வெமதுபிரானுமாகிய சோமசுநதரமூாததியை, அனபு தலைப் படு பூசை செய்ய இன்று தாழத்தது - அன்பினறலைப்பட்ட பூசைசெய்து முடிக்க வின்றோர் நரபதியால் தாமதித்தது, அதனால் இப்போது என உளளம் அலைப பட சிறிது ஆகுலம் அடைநதது உண்டு - அதனாலிப்பொழுது என்னுடையமனம தட்டழியச் சிறிது துன்பம் நேரிட்டதுண்டு.

சூரியனொளியால் இருள் கீழப்பட்டுநின்றாற்போலச் சிவஞானமேலீட்டால் ஆணவமலங் கிழ்ப்பட்டுநிற்கும் எனபார் இருடீர் எனவும், அதனால சிவததோடுகூடியிரண்டறநின்றனுபவிப்போா அன்பு எனபார் அனபின்வலைபபடும் எனவும, என்னினுமேம்பட்ட சிவநேயமுடையான் என்பான என்பார் இன்று தாழ்ததது, உள்ளம் சிறிதாகுலமடைந்ததுண்டு எனக்கூறினான் எனவுங்கூறினார். (௬)

என்னவவ்விலிங்கந்தான்மாவிலிங்கமோவென்றுமுந்நீர்
மன்னவன்வினவலோடுமகபதிமொழிவான்முன்பென்
றன்னரும்பழியும்வேழசசாபமுந்தொலைத்ததன்றோ
வன்னதையறிந்திலாய்கொலென்னநீரண்ணல்கூறும்.

(இ-ள்.) என்ன - என்று இந்திரன்கூற, அ இலிங்கந்தான் மா இலிங்கமோ என்று முகு நீ மன்னவன வினவலோடும் - (மதுரையிலெழுந்தருளிய) அந்தவிலிங்க மூர்த்தியானது எல்லாத் திருத்தலங்களிலு மெழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்திகளிலு ம மேமபட்ட விலிங்கமூர்த்தியோவென்று வருணன்வினவ, மகபதி மொழிவான் - இந்திரன் கூறுகின்றான், முன்பு என்றன் அரும பழியும் வேழம சாபமும தொலைத் தது அன்றோ - முன்பு எனது நீக்குதற்கரிய பழியையும் வெள்ளையானையின் சாபத்தை யுந் தொலைத்ததல்லவா, அன்னதை அறிந்திலாய்கொல என்ன - அதனை நீ யறியா யோவென்றுகூற, நீர் அண்ணல் கூறும் - வருணன கூறுகின்றான.

எனைப் புண்ணியதீர்த்த தலமூர்த்திகளாலுந் தீர்த்தற்கரியதெ[illegible] யான் என்ற ன் னரும பழியும வேழசசாபமும் எனறான். (எ)

அற்றதுவாகிற்றெய்வமருத்துவராலுந்தீரச்
செறற்கரிதாயென்னைநெதறுமபெருவயிற்றுநோயை
வற்றிடுமாறுநீககுங்கொலலெனவலாரியைய
முற்றுநீவினயதென்னெனாறுண்ணகையரும்பிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) அது அற்றாகில் - அசசிவலிங்கம அத்தனமையதாகில், தெய்வ மருத்துவராலும தீர செறற்கு அரிதாய் என்னை தெறும பெரு வயிறறு நோயை வற்றிடும் ஆறு நீக்குமகொல் என - அசுவினிதேவராலும என்னினின்று நீங்கப்போகக் தற்கரிதா யென்னைவருத்தும் பெரியவயிற்றுநோயைப் பசையறநீக்குமோ வென்று வினவ, வலாரி ஐயம உற்று நீ வினயது என என்று - இந்திரன நீ சந்தேகங் கொண்டு வினவியது யாதென்று, உள நகை அரும்பி சொல்வான் - புன்னகையரும்பிக் கூறுகின்றான. (அ)

அரியயராலுந்தீராப்பிறவிநோயறுக்கவல்ல
பெரியவனிந்தயாக்கைப்பெரும்பிணிபிறவுந்தீர்த்தற்
கரியனோவையன்செய்யுந்திருவிளையாட்டையின்னே
தெரியநீசோதியென்னத்தெண்கடற்சேர்ப்பன்சொல்வான்.

(இ-ள்) அரி அயராலும் தீரா பிறவி நோய் அறுக்க வல்ல பெரியவன் - திருமாலினாலும பிரமனாலுந் தீராத பிறவிநோயை வேரோடறுக்கவல்ல பெரியோன், இந்த யாக்கை பெரும்பிணி பிறவும தீர்த்தற்கு அரியனோ - இந்தப புல்லிய சரீரத் திலுள்ள பெரிய நோய முதலிய பிறவற்றினையு மொழித்தற்கரியவனோ, ஐயன் செய்யும திருவிளையாட்டை இன்னே தெரிய நீ சோதி என்ன - நமது பெருமானார் செய்தருளுந் திருவிளையாடலை யிப்பொழுதே (உனக்குத்) தெளிவுதோன்ற நீ யாராய்ந்து பாராயென்று கூற, தெண் கடல் சேர்ப்பன சொல்வான் - தெள்ளிய கடற்றுறைக் கிறைவனாகிய வருணன கூறுகின்றான்.

அவர்கள் மாயை வசத்தராய்த் தற்சுதந்தரமில்லாதவர்கள என்பான் அரிய யராலுந்தீரா எனவும, அநாதியேமுத்தனாதலால் அம்மாயையைப்போக்கவல்லானெ னபான் பிறவிநோயறுக்கவல்ல பெரியவன்எனவும, இப்பெரியோன மாயாகாரிய மாகிய சரீரத்திலுள்ள நோயைப்போக்குதல் அவனுக்கு ஓர்அரிய செயலன்றென்பா ன் யாக்கைப் பெரும்பிணிபிறவுந் தீர்த்தற்கரியனோ எனவும், அப்பெரியோன் அடி யார்க்கு எளியனாய் நடிக்குந் திருவிளையாடலை யபிடேகபாண்டியன் முன்னிலையாய றியா யென்பான் ஐயன்செய்யுந் திருவிளையாட்டை யின்னே தெரிய நீசோதி என வுங் கூறினான். (க)

கல்லிறகரிந்தோயிங்குநான்வருங்காலைவேட்டார்க்
கெல்லையிலகாமநல்குஞ்சுரபியுமின்பால்சோரப்
புல்லியகன்றுமாற்றுப்பட்டவப்போதுகண்ட
நல்லசோபனத்தாலிந்தநன்மொழிகேட்டேனென்று.

(இ-ள்.) கல் இறகு அரிந்தோய் இங்கு நான் வருங் காலை - மலையின் சிறகை யரிந்த விந்திரனே நானிங்கு வருங்காலையில், வேட்டார்க்கு காமம் எல்லையில நல்கும் சுரபியும்-விரும்பினவருக்கு விரும்பினபடியே இன்பத்தை யளவில்லாமற்கொடுக்குங் காமதேனுவும், இன் பால் சோர புல்லிய கன்றும் ஆறு பட்ட-(தனது மடியினின்றும்) இனிய பால் சோரத் தன்னால் தழுவப்பட்ட கன்றும் வழியிலெதிர்ப்பட்டன, அப்போது கண்ட நல்ல சோபனத்தால்-அப்பொழுது நான் பார்த்த நல்ல மங்கலத்தால், இந்த நன்மொழி கேட்டேன் என்று-இந்த நல்லமொழியை யிப்பொழுது கேட்டேனென்று.

நான் வாம்பில்போக நுகர்தற்கு இடையீடாய் அச்சுவினிதேவராலுந் தீர்த்தற்கரிதாயுற்ற பெருநோய்தீர்ந்து எல்லையில்போக நுகரவருங்காலத்தை முன்னாக் குறிப்பித்தற்கு ஓரேதுவாயிருந்ததென்பான் வேட்டார்க் - கெல்லையில்காமநல்குஞ் சுரபியுமின்பால்சோரப்-புல்லியகன்று மாற்றுப்பட்டவென்றான். இது ஏதுவணி.(௧௦)

வருணனுமேகிவெள்ளிமன்றுடையடிகள்செய்யுந்
திருவிளையாடல்கண்டுவயிற்றுநோய்தீர்ப்பானெண்ணி
முரசதிர்மதுரைமூதூர்முற்றுநீயழித்தியென்றுக்
குரைகடறன்னைவல்லேகூவினனேவினனே.

(இ-ள்.) வருணனும் ஏகி - வருணனுஞ்சென்று, வெள்ளி மன்று உடை அடிகள் செய்யும் திருவிளையாடல் கண்டு வயிற்றுநோய் தீர்ப்பான் எண்ணி-வெள்ளியம்பலத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்யாநின்ற திருவிளையாடலைப்பார்த்துத் தனது வயிற்றுநோயைத் தீர்க்கத்தான்கருதி, முரசு அதிர் மதுரை மூதூர் முற்றும் நீ அழித்தி என்று - முரசங் கண்படாத மதுரையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள நகரைச் சிறிதுமின்றி முற்றும் நீ யழிப்பாயென்று, குரை கடல் தன்னை வல்லே கூவினன் ஏவினனே - ஒலிக்குங்கடலை விரைந்துகூவி யேவினன்.

முரசு எனப் பொதுப்படக் கூறினாரேனும் இங்குக் கொடை முரசைக் கொள்க. (௧௧)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கொதித்தெழுந்துதருக்களிறக்கொத்தியெடுத்தெத்திசையு
மதிர்த்தெறிந்துவரைகளெல்லாமகழ்ந்துதிசைப்புறஞ்செல்லப்
பிதிர்த்தெறிந்துமாடநிரைபெயர்த்தெறிந்துபிரளயத்தி
லுதித்தெழுந்துவருவதெனவோங்குதிரைக்கடல்வருமால்.

(இ-ள்.) ஓங்கு திரைக்கடல் - மேலெழுந்தோங்கும் அலைகளையுடைய கடலானது, கொதித்து எழுந்து தருக்கள் இற கொத்தி எடுத்து - கோபித்தெழுந்து மரங்களை வேரோடறப் பறித்தெடுத்து, எத்திசையும் அதிர்த்து எறிந்து - எந்தத் திசையிலுங் கோஷித்து வீசி, வரைகள் எல்லாம் அகழ்ந்து திசைப்புறம் செல்ல பிதிர்த்து எறிந்து - மலைகளையெல்லாம் வேரோடு பறித்துத் திசைகளினப்பாற் செல்லப் பிண்டிசெய்து வீசி, மாட நிரை பெயர்த்து எறிந்து - மாடவரிசைகளையுங்

சல்மி விசி, பிரளயத்தில் உதித்து எழுந்து வருவதெனவரும்-பிரளயத்திலெல்லை கடந்து (உலகமுற்றும் போர்த்து) வருதல்போல, (நிலைகடந்து) வாராநிற்கும்.

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுள்கற்பத்துமழியாத
விந்தவளம்பதிக்கிடையூறெய்தியதெம்பதிக்குமினி
வந்ததெனச்சுந்தரனைவந்திறைஞ்சிவானவருஞ்
சிந்தைகலங்கினர்வருணன்செய்தசெயற்றெளியாதார்.

(இ-ள்.) கந்தமலர் தனிக் கடவுள் கற்பத்தும் அழியாத இந்த வளம்பதிக்கு இடையூறு எய்தியது - வாசமிக்க தாமரைமலரில் வசிக்கும் ஒப்பில்லாத பிரமகற்பாந்தத்தும் தனது நிலைகலங்காத இந்த வளமிக்க மதுரைக்கு இடையூறு வந்தது, எம்பதிக்கும் இனி வந்தது என-(பிரமகற்பாந்தஅழியும்) எமது பொன்னுலகினுக்கும் அழிவுவந்தது என்று, வானவரும் வருணன் செய்த செயல் தெளியாதார் - தேவர்களும் வருணன் சோதித்தற்பொருட்டுச்செய்த செயலை யறியாதவராய், சுந்தரனை வந்து இறைஞ்சி சிந்தை கலங்கினார் - சோமசுந்தரக்கடவுளை வந்து வணங்கி மனங்கலங்கி னாராகள்.

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுள் கற்பத்துமழியாத இந்த வளம்பதி என்றதை முன்னர்க்கூறிய தலவிசேடத்தாலும் பின்னர்வரும் திருவிளையாடல்களாலு முணர்க.()

சூலமோடழலேந்துஞ்சொக்கர்திருவிளையாட்டின்
சீலமோநாமிழைத்ததீவினையின்றிறமிதுவோ
வாலமோவுலகமெலாமழியவருமபேரூழிக
காலமோவெனக்கலங்கிக்கடிநகரம்பணிப்பெய்த.

(இ-ள்.) சூலமோடு அழல் ஏந்தும் சொக்கர் திருவிளையாட்டின் சீலமோ - சூலமொடு நெருப்பையுமேந்திய சொக்கலிங்கமூர்த்தியின் திருவிளையாடலின் மாண்மியமோ, இது நாமிழைத்த தீவினையின் திறமோ - இவ்வூழிப்பெருக்கு நாம் செய்த பாவத்தின் பாகுபாடோ, ஆலமோ-(தேவர்கள் நடுங்க எழுந்த) விஷமோ, எல்லாம் உலகம் அழிய வரும் பேரூழிக்காலமோ என-எல்லா உலகமும் நிலைகெட வாராநின்ற பெரிய சங்காரகாலமோ வென்று, கடி நகரம் கலங்கி பனிப்பு எய்த - காவலமிக்க மதுரைநகரிலுள்ளோர் மனங்கலங்கி நடுங்கவும்.

நானே இறைவன் நான் இறைவனெனத் தனித்தனிகருதும் பிரமன் முதலியோரகந்தையை யொழித்துத் தான் இறைவன் என்பதை யுணர்த்தற்பொருட்டும், பக்குவருடைய மும்மலங்களைப்போக்கிப் பிறவிவேரறுத்து முத்தியிற் கூட்டவல்லோன தானென்பதை யுணர்த்தற்பொருட்டும், வேள்வியே பொருளென்றுழன்ற தாருகவனத்து முனிவர்கள் தன்னைக்கொல்ல ஏவிய அழலைத்தான் பொருள் என்றுணர்த்துதற்பொருட்டும் ஏந்தினன் என்பார் சூலமோடழலேந்தும் எனவும், இந்நகரத்து தந்தருளிய திருவிளையாடலைக் கண்டறிந்தவராதலால் அந்த வற்புதம்போல இதுவும் ஒன்றோ என்பார் சொக்கர் திருவிளையாட்டின சீலமோ எனவும், அசசத்தால விழுங்கப்பட்டோராதலால நாம செய்த பாவத்திரட்சி யொருருக்கொண்டு வந்ததோ என்பார நாமிழைத்த தீவினையின்றிற மிதுவோ எனவும், விஷமாயின் சிவபெருமானைத் திருமான் முதலியோர் சரணடைந்துய்ந்ததுபோல நாமுஞ் சரணடைந்துய்வோம் என்பார் ஆலமோ எனவும், சர்வசங்காரகாலமாயின் நாமுய்வது அரிது என்பார் உலகமெலா மழியவரும் பேரூழிக்காலமோ வெனக் கலங்கியெனவுங் கூறினர். "அல்லதுங்கவர்தங்களைமுத்தலையயிலால்-மெல்லவேயெடுத்தேந்திடும்" எனவும், "வன்னியந்தேவுமுட்க வந்திடுகனலையார்க்கு-முன்னவனொருகையேந்தி" என

வும் வருதலைக் காந்தம்-தக்ஷகாண்டம்-ததீசியுத்தரப்படலத்திலும், "அழுக்கடையா மலரணடுகொண்டருள்பவனை - கழுக்கடைதன்னைக்கைக்கொண்டருளியும்" எனவருதல் கீர்த்தித்திருவகவலினும் காண்க. (௧௪)

மண்புதைக்கத்திசைபுதைக்கமயங்கிருள்போல்வருநீத்தம்
விண்புதைக்கவெழுமாடவியனகரின்புறத்திரவி
கண்புதைக்கவருமளவிற்கண்டரசனடுநடுங்கிப்
பெண்புதைக்குமொருபாகப்பிரானடியேசரணென்று.

(இ-ள்.) மண் புதைக்க திசை புதைக்க மயங்கு இருள்போல் வரும் நீத்தம்- மண்ணுலகு புதைபடவும் எட்டுத்திக்குகளும் புதைபடவும் கட்புலன் ஒளியை மயக்கவோங்கிய இருளைப்போலவந்த வெள்ளமானது, விண் புதைக்க எழுமாடம் வியன் நகரின் புறத்து இரவிகண் புதைக்க வரும் அளவில்-விண்ணுலக மறைபட வோங்கிய மாடங்கள் நெருங்கிய பெரிய நகரின்புறத்தில் சூரியனும் அச்சத்தால் தனது கண்களை மூடவரும் அமையத்தில், அரசன் நடுநடுங்கி பெண் புதைக்கும் ஒரு பாகம் பிரான் அடியே சரண் என்று - அபிடேகபாண்டியன் கண்டு விதிர்விதிர்ப்படைந்து உமாதேவியார் விளக்கும் இடப்பாகத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடியே யடைக்கலமென்று கருதி.

பிரமன் தனது சிருட்டி பல்காதொழியக் கவலைகூர்ந்து தனது புத்திரரோடு திருமாலோடுஞ் சிவபெருமானைச்சரணடைந்து குறைகூறக், கருணைகூர்ந்து அச்சிருட்டி பலகுதற்பொருட்டுத் தனது இடப்பாகத்தைநோக்கித் திருவருளை ஓபாமல் முற்றுமாகக் கண்டருளினமையால் பெண்புதைக்கும் ஒருபாகம் எனவும், வழிவழித் தன் குலத்தினை குறைபாடுகளைக் கூறுதற்கு முன்னரே முந்திச் சென்றொழிக்கும் இறைவனாயிருத்தலால் பிரானடியே சரணென்று எனவுங் கூறினார். "ஏகனையாகிவைகுமொருத்தைத்தனிடப்பாலின் - வாகுவைநோக்குமெல்லை மற்றவனுமையாயோன்ற - பாகமதிருந்தியன்றாட் பரிவொடுகலந்தமேயிக- கோகநகக்கண்ணனேணைக் குமரனையயனைத்தந்தாள்" "தந்துழிச் சண்றனைத் தனையருமயனுமாலும் - வந்தனைசெய்துபோற்ற மாயவனவதனநோக்கி - நந்தமதருளதாது நங்கையோடினிது சேர்ந்தாம் - முந்தையின்வேதாசசெய்கை முற்றிடும்போதியென்றான்" எனவும் வருதல் ஷை ததீசியுத்தரப்படலத்திற்காண்க. (௧௫)

ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந்தனதுயிர்மேன்மறலிவரும்பொழுதஞ்சும்
பாலனெனவுங்கலங்கிப்பசுபதிசேவடியில்விழுந்
தோலமெனமுறையிட்டானுலகுபுகழுறையிட்டான்.

(இ-ள்.) உலகுபுகழ் உறை இட்டான் - உலகிற்குத் தனது புகழாகிய உறையைச்செறித்த அபிடேகபாண்டியன், ஆலம் எழுந்து இமையவர்மேல் அடரவரும் பொழுது அஞ்சுமால் எனவும் - விடமெழுந்து தேவர்களை வருத்தவருங் காலையில் மனமஞ்சிய திருமாலைப்போலவும், தன் உயிர்மேல் மறலிவரும் பொழுது அஞ்சும் பாலன் எனவும் கலங்கி-(கவர்தற்பொருட்டுத்) தனது உயிரின்மேல் யமன் வருங்காலையில் மனமஞ்சிய மார்க்கண்டேயனைப்போலவும் தனது நிலைகலங்கி, பசுபதி சேவடியில் விழுந்து ஓலமென முறை இட்டான் - அயன் முதலிய பசுக்களுக்கு இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய செவந்த திருவடியின்மேல் விழுந்து அடைக்கலமெனத் தனது குறைகூறி முறையிட்டான்.

தனது கோற்கீழ்வாழுங் குடிகள்படுந் பெருந்துன்பத்தைக்கண்டஞ்சினன் என்பார் தனது ஆணைவழிநின்று கடைந்த தேவர்கள்படுந் துன்பத்தைக்கண்டு திருமாலஞ்சினராதலால் ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சுமாலெனவும் எனவும், சோமசுந்தரக்கடவுள்பாலுள்ள மெய்யன்பால் பிரளயத்திற் கஞ்சாருயினும் எல்லைகடந்த அதனுக்கங்கண்டு அஞ்சினன் என்பார் சிவபிரான் திருவடித் தொண்டுபூண்ட மார்க்கண்டேயர் இயமனுக்கு அஞ்சாராயினும் வரம்புகடந்து அவன் வீசிய பாசத்திற்கு அஞ்சினர் ஆதலால் தன்னுயிர்மேல் மறலிவரும்பொழுதஞ்சும்பாலனெனவும் எனவுங் கூறினர்.

"தீதாகின்றவாசகமென்றன்செவிகேட்க - ஓதாநின்று'ப்மேல்வருமூற்றமுணர்கில்லாய் - பேதாய்பேதாய்நீயிவணிறகப்பெறுவாயோ - டே தாய்போதாயென்றுரைசெய்தான்புகரில்லான்" என மார்க்கண்டேயர் கூறுதலையும், "எறிந்தான் பாசமீர்த்திடலுற்றுனிதுபோழ்தில் - அறிந்தான்றனுமீசனையேத்தியடிநீழல் - பிறிந்தானல்லன் மற்றினியிந்தப்பெருமைந்தன் - மறிந்தானன்றேவென்றிமையோருமருளுற்றார்" என இயமன் செயலையும் காந்தம் - ஸ்ரீசுரகாண்டம், மார்க்கண்டேயப்படலத்திற்காண்க. (கசு)

முறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சலையென்னுக்
கறையிட்டுவிண்புரந்தகந்தரசுந்தரக்கடவு
டுறையிட்டுவருகடலைச்சுவறப்போய்ப்பருகுமெனப்
பிறையிட்டதிருச்சடையிற்பெயனான்கும்வரவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) முறையிட்ட செழியன் எதிர் முறுவலித்து அஞ்சலை என்னு-குறைகூறி யடைக்கலம்புகுந்த பாண்டியனெதிரே புன்முறுவல்செய்து அஞ்சுதலை ஒழிகவென்று, கறையிட்டு விண்புரந்த கந்தர சுந்தரக்கடவுள் - விஷத்தை நிறுவிப் பிரமன் முதலியோரைப் பாதுகாத்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், துறையிட்டு வருகடலை சுவறப்போய் பருகுமென-பலதுறைகளைத்தோற்றி வாராநின்ற கடலை வற்றும்படி சென்று உண்ணுங்களென்று, பிறையிட்ட திருச்சடையில் பெயல் நான்கும் வரவிடுத்தான் - இளம்பிறையையணிந்த அழகிய சடையின்மேற்புனைந்த புட்கலாவர்த்த முதலிய நான்கு மேகங்களையும் ஏவியருளினர்.

ஸ்ரீகண்டமே அயன் முதலியோர்க்கு உயிர்தந்தருளியது என்பார் கறையிட்டுவிண்புரந்த கந்தரம் என்றார். "என்றனன்விளாவிற்றன் கையேந்தியவிடமுட்கொள்ளச் - சென்றதுமிடற்றிலன்ன திறத்தினையாருநோக்கி - யென்றமதுயிர்நீகாத்தற்கிங்கிதுசான்றாயங்கண்-நின்றிடவருடியென்றே நிமலனைப்போற்றலுற்றார்" "போற்றலுமிடற்றிலெங்கோன் பொலன்மணியணியதென்ன - மாற்றருந்தகைமைத்தானவலவிடநிறுவியன்னார்க் - கேற்றநல்லருளைச்செய்ய யாவருமிறந்தேயின்று - தோற்றினராகுமென்னச் சொல்லருமகிழ்ச்சிகொண்டார்" எனக் காந்தம்-தக்ஷகாண்டம், ததீசியுத்தரப்படலத்தில் வருதல்காண்க. (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நிவப்புறவெழுந்தநான்குமேகமுநிமிர்ந்துவாய்விட
டுவர்ப்புறுகடலைவாரியுறிஞ்சினவுறிஞ்சலோடுஞ்
சிவப்பெருங்கடவுள்யார்க்குந்தேவெனத்தெளிந்தோரேழு
பவப்பெரும்பௌவம்போலப்பசையறவறந்ததன்றே.

(இ-ள்.) நிவப்புற எழுந்த நான்கு மேகமு நிமிர்ந்து வாய்விட்டு - நிரம்ப மேலெழுந்த அப்புட்கலாவர்த்த முதலிய நான்கு மேகங்களும் உடல் நிமிர்ந்து கோ

ஷித்து, உவர்ப்பு உறகடலை வாரி உறிஞ்சின - உவர்ப்புமிக்க கடல்நீரை முகந்துறி ஞ்சின, உறிஞ்சலோடும் - (அவ்வாறு) உறிஞ்ச, சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்கும் தே வு என தெளிந்தோர் ஏழுபவப் பெரும் பௌவம்போல - பரசிவமாகிய பெரிய கட வுளை மக்கட்கன்றிப் பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்குந் தேவனென்று மனந்தெளிந் தவருடைய எழுபிறப்பாகிய அளவிடற்கரிய கடல் சுவறுதல்போல, பசை அறவறந் தது - (வருணன் ஏவிய எழுகடலும்) சிறிதும் நீர்ப்பசையறச் சுவறியது.

தனது சத்தியால் பிரமன் முதலியோரை யொடுக்கியுந் தோற்றியுந் தானொ ரு விகாரமுமின்றி நிற்கும் இறைவனாதலால் சிவப்பெருங் கடவுள்யார்க்குந் தேவெ ன எனவும், தமது போதங்களாகிய இச்சாஞானக்கிரியைகளினின்று நீங்கித் திரு வருண் ஞானத்தாலுணரவேண்டுதலால் தெளிந்தோர் எனவும், அவ்வாறு தெளிந் தோர்க்கு அத்திருவருண்ஞானத்தால் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய சஞ்சிதமும் ஆகாமியமும் ஒழிதலால் ஏழுபவப்பெரும்பௌவம்போல எனவுங் கூறினார். "நங்கையினுமை னைத்துஞ் செய்தாற்போனுடனைத்தும் - நங்கையினுற்செய்தளிக்கும் நாயகனை" எ னவும், "அவனருளாலே யவன்றாள்வணங்கி" எனவும், "எல்லையில்பிறவிநல்கு மி ருவினையெரிசேர்வித்தின் - ஒல்லையினகலுமேன்ற வுடற்பழவினைகளூட்டும் - தொல் லையின்வருதல்போலத் தோன்றிருவினையதுண்டேல் - அல்லொளிபுரையுஞானத் த ழலுறவழிந்தபோமே" எனவும் வரும் ஏதுக்களால் முறையேகாண்க. எழுபிறப்பு முன்னர்க்காண்க. (கஅ)

அங்கிலைநகருளாரும்வானவராதியோருந்
தென்னவர்பிரானுமெந்தைதிருவிளையாடனோக்கிப்
பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்கப்பன்முறைபுகழ்ந்துபாடி
யின்னறீர்மனத்தராகியீறிலாவின்பத்தாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அங்கிலை நகருளாரும் வானவர் ஆதியோரும் தென்னவர் பிரானும்- அப்பொழுது நகரிலுள்ளோரும் தேவர் முதலியோரும் பாண்டியன் மரபில் வந்த அபிடேகபாண்டியனும், எந்தை திருவிளையாடல்நோக்கி-எமது தந்தையாராகிய சோ மசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலைப்பார்த்து, பன்னரு மகிழ்ச்சி பொங்க பல் முறை புகழ்ந்துபாடி - சொல்லுதற்கரிய மகிழ்ச்சிமேல் எழுந்தோங்கப் பலதரமும் (அவரது) கீர்த்தியைப் புகழ்ந்துபாடி, இன்னல்தீர் மனத்தராகி ஈறிலா இன்பத்தாழ் ந்தார்-துன்பத்தினின்று நீங்கிய மனத்தையுடையவராகி முடிவில்லாத இன்பமென் னுங் கடலிலமுழ்ந்தினார்கள்.

ஆழ்ந்தார் என்றமையால் கடல் எனக்கொண்டாம். அவர்களுக்குத்தோன் றிய மகிழ்ச்சிக்கு ஒப்புயர்வில்லையென்பார் பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்க எனவும், அம் மகிழ்ச்சியால் விழுங்கப்பட்டோர் புகழ்ந்துபாடுதற்கு ஓரெல்லையில்லையென்பார் ப ன்முறை எனவும், அதனுலெழுந்த இன்பம் அவரினின்றொழியாது என்பார் ஈறிலா வின்பம் எனவும், அவ்வின்பத்தின் வயத்தராயிருந்தார் என்பார் ஆழ்ந்தார் எனவுங் கூறினார். (கக)

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடல முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கஉ௦க.

மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க0	கங	திரியாதிருத்தலின்	திரியாதிருந்தாளென்பார்
கங	ஙஅ	பெததக்காலம்	பெத்தகாலம்
கச	கக	சனாதரர், சனந்தரர்	சனாதனர், சனந்தனர். சனாதர், சனந்தர் எனவும்வரும்
கஅ	சக	நிற்பவராதலின்	நிற்பவனாதலின்
ககூ	உக	பெட்டையானை	பெண்யானை
உக	உகூ	தானியாகுபெயர்	விடாதவாகுபெயர்
உங	உஎ	பத்த	அத்த
உஎ	எ	எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்	அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்
ஷை	கங	ஆபோல்	ஆறுபோல்
ஙச	ங	காஞ்சியெழுகோவை	காஞ்சியிருகோவை
சச	ஙரு	தோற்றஞ்செய்யும்	தேற்றஞ்செய்யும்
சுஉ	உரு	அரசண்மை	அரசனமை
சுரு	ஙங	துஜஸ்தம்பம்	துவஜஸ்தம்பம்
எக	உ	பெட்டையன்னங்களும்	பேட்டன்னங்களும்.
அக	அ	வேறுபலவடுக்கிய பெயரெச்சங் [களாய்	... ...
அங	உச	சிறப்பினால்	இழிபினால்
அசு	உ	வலிகெடுவோர்	மனவலிகெடுவோர்
அகூ	உஅ	கிணை	கிளை
க0ச	ஙசு	முத்தீவேட்கும்	முத்திவேட்கும்
க0அ	க0	தேறொன்றது	தேறுவென்றது
ஷை	கரு	எனவும்அவ்வேதம்	எனவுங்கூறும் அவ்வேதம்
ஷை	கசு	இருத்தலன்றி	இருத்தல், அன்றி
கங0	உ0	நாரதமுனிவர்	துருவாசமுனிவர்
கசச	எ	திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளின்பெருமையை	திருவாலவாயின்பெருமையை
கருஉ	ஙகூ	அன்னோரொத்தனை	அன்னோர்க்கெத்தனை
கசுரு	ஙஅ	மெய்வ்வணணம், ஐவ்வண்ணம்	மெய்வண்ணம், ஐவண்ணம்
கசுஅ	ஙஉ	எக்கால்	... ...
கஎஅ	ஙஎ	சொல்லுகின்றோம்	சொல்லுகின்றார்.
கஅ0	எ	ஆலாஸ்யமகத்துவம்	ஆலாஸ்யமகாத்மியம்
கஅக	எ	பகவென்னும	பகமென்னும்
கஅச	ஙஉ	எங்களுக்குப்பயன்யாதுபயன்	எங்களுக்குப்பயன்யாது
கஅகூ	ஙரு	மக்கட்பதடி	மக்கட்பதடியெனல்
ககூ0	கக	தொடங்கினான்	தொடங்கினார்
ககூஉ	ஙசு	கட்டியதேர்களும்	கட்டியநெடியதேர்களும்
ககூரு	ச	கைவவகை	கைவகை
உசுக	ச	கைவ்வண்ணம்	கைவண்ணம்
உஎஅ	ஙரு	தனதுபிதாவை	தனதுபிதாவாகிய அவ்விசுவாவ [சுவை
உஅ0	உ0	இப்பாதாதி	இவ்வாறுபாதாதி
ஷை	ஙரு	தெரித்து	தெறித்து
உஅஉ	எ	துணைவேண்டாயென்பாள்	துணைவேண்டாவென்பாள்
உஅங	கசு	காக்ஷி	காட்சி
உகூஉ	உக	ரதபதி	நரபதி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௧௫	௩௫	அட்டவித்தியேசுரரும்	புததிதத்[illegible] புவனமெய்[illegible]திகளும்
௩௩௩	௧௨	தோன்றிப்பாதத்தில்விழுநத	தோன்றிவிழுந்த
௩௨௫	௨௦	பருகும்	பருகும்படி
௸	௨௬	னைதெளியுற்றி எதிர்காலத்தை யிறந்தகாலமாகக்கூறிய தகாலவழுவமைதி	எனபது எதிர்கால வினையெச்சம்
௩௩௯	௧௯	பெறறனயிதன்சொல்	பெற்றனயிதென்சொல்
௩௫௨	௮	என்றும்	என்றும்
௩௫௬	௬	தான், தான்	தானே, தானே
௩௭௮	௧௩	சமைபபித்த	சம்மதத
௩௭௧	௩௪	பலவினபால	[illegible]
௩௮௭	௧௯	நடக்கும்கிணறு	நடைக்கிணறு
௩௯௧	௩௨	கரடகஙகளில	கரடங்களில்
௩௬௫	௧௨	பிரதையின்புத்திரன்பார்த்தன்	பிரதையின்புத்திரன்
௩௯௯	௧௨	முறைசெய்து	மநுநூல்முறைசெய்து
௩௯௯	௨௫	சறபாத்திரங்களாம்	சறபாத்திரங்களிற்கொடுத்தல்
௪௭௨	௩௩	அப்துவம் வடசொற்றிரிபு	அப்துவமெனனும் வடசொற்றிரி[பு]
௫௫௨	௨௧	காட்டுவரமை	காட்டுவதமை
௫௫௬	௪௦	கோகுலம்	கோகிலம்

தலவிசேடப்படலத்தில் ௨௦-ஆம் செய்யுளில் வாருணமாக்கினேயமந்திரம் என்பதற்கு வாருணஸ்நானமும் ஆக்கினேயஸ்நானமும் மந்திரஸ்நானமும் என்வும், இவைமூன்றுஞ் பேருணர்வளிக்கும் ஸ்நானம் என்பதற்குப்புநிஸ்நானமும், ஞானஸ்நானமுங்கொள்க. திருநகரங்கண்டபடலத்தில் ௨௪௮-ஆம் பக்கத்தில் என்னுந் திருவாக்காலுணர்க என்பதை, என்பதனால் திருமூல உலகப்ரஸித்தமாய் நிற்றலுணர்க எனக்கொள்க. ௭௩-ஆம் பக்கத்தில் விடுபட்ட பன்னரிய என்பதற்குச் சொல்லுதற்கரிய எனப்பொருள்கொள்க. ௩௯௧ - ஆம் பக்கத்தில் ''பிணிமுகவழி யினமுதுமர்மகழபெருவலியினவசையா'' என்னுஞ் செய்யுளில் மதமோடொளிற வியினருளமுகபடமுடையனவெனவரலால் என்பதற்கு யானையின் மதங்களோடு அவற்றையுண்ணுதற்கு வந்துவீழும் வண்டுகளையுடையதெனவும் நரையாகிய முகபடாத்தையுடையதெனவும வருதலால் எனவும் (யானைக்கு) மதஞ் சிந்துதலோடு அதனையுண்ண வந்துவீழும் வண்டுகளை யுடையனவாகியும் நரைபோன்ற முகபடாத்தை யுடையனவாகியும வருதலால் யானையை யொத்தது எனப் பொருள் கொள்க. ௫௯௯-ஆம் பக்கத்தில் ''ஊர்ணியாங்யாததகிங்கபபோததென நின்றான்'' என்பதற்கு சிலம்பிநூலாற் கட்டுண்ட சிங்கவேறுபோல எனப் பொருள் கூறுவாரும் உளர் என்க.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்

௨. வே. [சாமிநாதையர்]